# LEXICON HERODOTEUM.

P. I.

ARGENTORATI

TYPIS PHILIPPI IACOBI DANNBACH.

# LEXICON HERODOTEUM

QUO
ET STYLI HERODOTEI UNIVERSA RATIO
ENUCLEATE EXPLICATUR
ET QUAM PLURIMI MUSARUM LOCI
EX PROFESSO ILLUSTRANTUR
PASSIM ETIAM
PARTIM GRAECA LECTIO PARTIM VERSIO LATINA
QUAS OFFERT ARGENTORATENSIS EDITIO
VEL VINDICATUR VEL EMENDATUR.

INSTRUXIT
IOHANNES SCHWEIGHAEUSER
ORDINIS REGII LEGION. HONOR. EQUES,
ACADEMIAE REGIAE INSCRIPT. ET HUM. LIT. SODALIS, GRAEC. LITERAR.
IN ACAD. ARGENT. ET IN SEMIN. PROT. PROF.

## PARS PRIOR.

ARGENTORATI ET PARISIIS
APUD TREUTTEL ET WÜRTZ, BIBLIOPOLAS.
LONDINI
APUD TREUTTEL ET WÜRTZ, TREUTTEL FILIUM ET RICHTER.
VENEUNT ETIAM APUD R. PRIESTLEY, LONDINI;
IOH. PARKER, OXONII; ET DEIGHTON ET FILIOS, CANTABRIGIÆ.
MDCCCXXIV.

# LECTORI S.

Prodit tandem in lucem pluribus abhinc annis promissum *Lexicon* nostrum *Herodoteum*, ad Argentoratensem quidem maxime Musarum editionem, sed et ad alias quaslibet, adcommodatum. Quo in concinnando opere quid sit quod sim secutus, ipsa frons et inscriptio libri satis dilucide declarat: id autem ipsum si probabili quodam modo consecutum me esse judicaverint hi quorum in hoc genere audienda sententia est; consentient iidem, haud inutiliter collocatum fuisse otium, quod in extremo vitae stadio multis olim agitatae tempestatum fluctibus Divini Numinis acceptum fero indulgentiae. Omnibus quidem numeris opus absolutissimum non magis in hoc genere, quam in alio quoquam requiret doctus aequusque rerum harum aestimator: nonnihil vero etiam partim aetati annis gravi, partim obtusae penitus oculorum aciei, condonatum iri confido.

Plurimum in hoc labore adjutum me fuisse profiteor perutili operâ, quam in colligendis interpretandisque jonicis praesertim vocabulis loquendique formulis, quibus usus Herodotus est, jam olim *Aemilius Portus* posuerat. Quid sit vero quod intersit inter illius *Dictionarium jonicum* et nostrum hoc *Herodoteum Lexicon*, quisquis, vel obiter inspiciens, voluerit alterum opus cum altero conferre, facile aestimabit.

Quod si cui passim praetermissa in hoc Lexico nonnulla videbuntur, quae ad rem et ad institutum nostrum pertinebant; facile huic fuerit, et licitum cuilibet, quae desint adjicere repertis. Fuerint alii, qui copiâ laborare opus nostrum sint conquesturi: quos monitos velim, ne invideant studiosis hominibus, quibus grata fortasse et accepta futura sunt eadem, quae ipsis nimia et supervacanea videntur. Caeterum ne ego quidem invidebo, immo gratulabor Musarum harum amicis, si, quae a me in universâ hac operâ Herodoto praestitâ minus commode expedita deprehendentur, ea ab aliis rectius exposita, aut

in quibus ego incertum me haerere professus sum, eadem ab hominibus ingenio doctrinâque praestantibus ad liquidum fuerint perducta.

Si in illorum solummodo usum, qui nostrâ utuntur Historiarum Herodoti editione, instructum hoc Lexicon voluissem, commode fueram facturus, si *Capitis* vel *Sectionis* numero numerum etiam *Lineae*, quâ legitur quaeque Herodotea dictio a nobis citata, adjecissem, quo facilius citiusque quaelibet dictio in ipsâ suâ sede posset reperiri. Nunc, quum aliorum etiam commodis voluerim inservire, qui quâcumque aliâ Musarum editione (in quâ quidem Capitibus aut Sectionibus distincta narratio esset) uterentur, aliam inire rationem placuit; scilicet ut quodque *Caput* paulo longius in *tres* fere *partes aequales* distributum cogitarem, quarum primam literâ *a*, mediam literâ *m*, postremam literâ *f.* insignivi: cui rationi consentaneum fuit, ut, si qua dictio in confinio primae et secundae partis aut secundae et tertiae legeretur, notam *a. m.* aut *m. f.* adponerem. Capita minus longa nonnisi duas in partes distincta statui, quarum priorem literâ *a*, posteriorem literâ *b.* indicavi. Adjecta passim litera *N.* significat, spectare ad locum eum, cui illa litera adjecta est, *Adnotationem* quamdam, sive Wesselingii, sive Valckenarii, sive nostram, quam vel in nostrâ Herodoti editione vel in Wesselingianâ consulere studiosus lector possit.

Quamvis persuasum habeam, *Vitam Homeri*, quae Herodoti nomen praefert, ad Musarum scriptorem nihil pertinere, tamen voces dictionesque notabiliores in illo libello occurrentes Lexico Herodoteo inserui, quo luculentius etiam adpareret quantum stylus Pseudo-Herodoti a Nostri stylo differat. Denique eis etiam vocibus dictionibusve, quae in Oraculis ab Herodoto citatis notabiliores occurrunt, locum in hoc Lexico dedi; ita tamen, ut adjectâ notâ quâdam semper indicaverim, non suo nomine illis usum esse Scriptorem nostrum.

Scripsi Argentorati mense Junio, MDCCCXXII.

# LEXICI HERODOTEI

## PARS PRIOR.

### A.

Ἄβακτος, Infelix. *Vit. Hom.* 32. *m. Not.*

Ἄβατος, ου, ὁ, ἡ, Invius, Inaccessus, Transscensu difficilis οὔρεα ἄβατα, IV. 25. *a.* οὖρος ἄβατον ὑπὸ χειμῶνος, VIII. 138. *f. Conf.* Ἀπόκρημνος.

Ἀβουλίη, ης, ἡ, Inconsiderantia, Imprudentia, Temeritas. VII. 210. *a.* VIII. 74. *m.* ἀπολέεται ἡ Ἑλλὰς ἀβουλίῃσι, VIII. 57.

Ἄβουλος, Inconsideratus, *etc. Unde Superl.* ἀβουλότατα, *adverbialiter*, Inconsultissime, VII. 9, 2.

Ἀβούλως, Inconsiderate, Temere. τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην μὴ οὕτω συντάχυνε ἀβούλως, III. 71. *m.*

Ἁβρὸς, ἡ, ὸν, Delicatus, Lautus, Mollis. *De re:* Πέρσῃσι, πρὶν Λυδοὺς καταστρέψασθαι, ἦν οὐδὲ ἁβρὸν, οὐδὲ ἀγαθὸν οὐδέν, I. 71. *extr. De homine:* Ἀγαθυρσοὶ ἁβρότατοι ἄνδρες εἰσί, IV. 104.

Ἄβυσσος, ου, ὁ, ἡ, Fundo carens, Immensae profunditatis. ἄβυσσοί εἰσι αἱ πηγαὶ τοῦ Νείλου, II. 28. *m. Conf.* Βυσσός.

Ἀγαθὰ, τὰ, Bona, Commoda, *cujuslibet generis.* πάντα ἀγαθὰ, I. 126. *m. f.* ἀγαθὰ ἐν αὐτοῖσι τοσάδε ἀνευρίσκω, VI. 8. 3. (*conf.* Αὐτὸς, *num.* 3.) *Sigillatim*, Res pretiosae: ἀγαθὰ μυρία, II. 172. *a.* παντοῖα ἀγαθά, III. 135. 136. Vitae commoditates, Opes, Opulentia, τὰ παρεόντα ἀγαθὰ, III. 80. *m.*

Ἀγαθοεργίη, ης, ἡ, Fortiter factum, Res praeclare gesta, Bene meritum. ἐν τοῖσι Πέρσῃσι αἱ ἀγαθοεργίαι (*olim* ἀγαθουργίαι) ἐς τὸ πρόσω μεγάθεος τιμῶνται, III. 154. *a.* Ζωπύρου οὐδεὶς ἀγαθοεργίην Περσέων ὑπερεβάλετο, III. 160. *a.*

Ἀγαθοεργὸς, οῦ, ὁ, *i. q.* ὁ ἀγαθόν τι ἐργασάμενος. *conf. Ruhnk. ad Tim. p.* 4. *Apud Spartanos sigillatim* Ἀγαθοεργοὶ *nominabantur* Viri fortiter factis insignes, Bene de rep. meriti, I. 67. *f.*

Ἀγαθὸς, ἡ, όν. μάχεσθαι εἶναι ἀγαθὸν, Manu fortem esse. I. 135. *a.* χώρη ἀγαθὴ ἐκφέρειν καρπόν, I. 193. *m.* Ἀγαθὰ, τὰ, *vide supra.*

Ἀγαθουργίη, *vide* Ἀγαθοεργίη.

Ἀγαίεσθαι, (*jon. pro* ἀγάεσθαι *et* ἀγᾶσθαι,) Admirari, Invidere, Odisse. *vide Valck. ad* VI. 61. οἱ δὲ ἀγαιόμενοι καὶ φθονέοντες αὐτῇ, Qui ei succensebant, male cupiebant, et invidebant, VIII. 69. *a. ubi opponuntur* ὅσοι ἔσαν εὔνοοι. *Eustathius ad Iliad.* ξ. *p.* 957, 20. *ed. Bas.* Ἀγῶ γὰρ, (Ἀγάομαι *debuerat, formâ passivâ*) οὐ μόνον τὸ σέβομαι, -- ἀλλὰ καὶ τὸ φθονῶ καὶ μέμφομαι· οὐ παράγωγον τὸ ἀγαίω (ἀγαίομαι).

Ἀγάλλεσθαι, Sese ornare, Superbire, Gloriari. IV. 64. *m.* περι-

χαρῆς ἐοῦσα τῷ δώρῳ (*nempe Amiculo, quod ei dono dederat rex.*) ἐφόρεέ τε καὶ ἀγάλλετο, IX. 109. *f.*

Ἄγαλμα, ατος, τὸ, *generatim*, Πᾶν ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται, *ut ait Hesych.* Ornamentum, Omne id quo quis se ornat, quo superbit et gloriatur. *conf. Dammii Lexic. Etymol. Sic* IV. 26. *ubi in lat. vers. loco verborum* pro sacro vase *satius fuerat ponere* pro ornamento quo gloriantur. *conf.* IV. 64. *m. Sigillatim:* Statua, Imago, Simulacrum, *cum alibi passim, tum*, II. 42. *et* 46. *ubi* τὤγαλμα, *pro* τὸ ἄγαλμα. *Rursus* τὤγαλμα, II. 138. *f.* 141. *a. m.* IV. 181. *m.* ἄγαλμα Ἀπόλλωνος κεχρυσωμένον, VI. 118. *a.* καταβάλλειν τῶν θεῶν τὰ ἀγάλματα, VIII. 109. *m.* Δαμίης καὶ Αὐξησίης ἀγάλματα -- κότερα χαλκοῦ ποιέονται ἢ λίθου· -- οὐδέτερα τουτέων ἀλλὰ ξύλου, V. 82. *a. et b.* τἀγάλματα τοῦ Ἑρμέω, II. *a.* 91. *f.*

Ἀγαλματοποιὸς, οῦ, ὁ, Statuarius, II. 46. *a.*

Ἄγασθαι, Mirari, Laudare, Delectari. *Cum Accusat.* τὰ μὲν ἄλλα οὐκ ἄγαμαι, IV. 46. *m.* ὑμέων ἀγάμεθα τὴν προνοίην, VIII. 144. *m. f. Cum Genit.* ἄγασθαι ἔφη τοῦ Ἐρασίνου οὐ προδιδόντος τοὺς πολιήτας, VI. 76. *b. Cum Dativo,* οἱ Σκύθαι ἀγάμενοι τῇ πυρίῃ, IV. 75. *a. Not.*

Ἀγαυρὸς, ἡ, ὸν, Superbus. *Adverb.* ἀγαυρότατα, Superbissime, Maximo fastu, VII. 57. *m.*

Ἀγγαρήϊον, ου, τὸ, Cursus publicus; *Persarum institutum quod describitur* VIII. 98.

Ἀγγαρήϊος, ου, ὁ, Cursor publicus, Nuncius qui equo publico vehitur subinde mutato, III. 126. *N. ubi olim* ἀγγελιηφόρον *e scholio, pro* ἀγγαρήϊον, *quod ex codd. restituit Wess.*

Ἀγγελίη, ης, ἡ, Nuncius. τὰς ἀγγελίας ἐσφέρειν, Nuncios (*ad regem*) deferre, I. 114. III. 77. *quae erat apud Persas praecipua quaedam dignitas,* III. 34. *Interdum per metonymiam,* ἀγγελίη *idem fere ac* ἄγγελος *valet.* πέμπει ἐς Μέμφιν παρὰ Πρωτέα ἀγγελίην λέγουσαν τάδε, II. 114. *a. cf.* III. 69. *a.* ἦλθε αὐτῷ ἀγγελίη πρόδρομος (*scil.* λέγουσα) ἄλλην στρατιὴν ἥκειν, IX. 14. *N. Pro* ἀτελείην *vel* ἀτελήϊην, I. 54. *prave olim* ἀγγελίην *legebatur.*

Ἀγγελιηφόρος, ου, ὁ, Nuncius, Internuncius, I. 120. *a.* IV. 71. *f. Pro* ἀγγαρήϊον, *vulgo olim legebatur* ἀγγελιηφόρον, III. 126. *In rerum Persicarum historia* ὁ ἀγγελιηφόρος *nonsolum intelligitur* Is qui nuncios ad regem perfert, *sed et* Qui regi annunciat eos qui convenire illum cupiunt, *ut ex* III. 118. *intelligitur. Idem alibi* ἐσαγγελεὺς *nominatur.*

Ἄγγελος, ου, ὁ, Nuncius. πέμπειν ἄγγελον, I. 20. 21. 81. *et alibi passim. Nonnumquam commode* Legatus *redditur latine, ut* I. 36. *a.* 69. *a. Alibi* Internuncius, *ut* δι' Ἀγγέλου ποιεύμενος Ἑρμίππου, Per internuncium agens Hermippum, Internuncio utens Hermippo, VI. 4. *a.* δι' ἀγγέλων πάντα χρέεσθαι, Nonnisi per internuncios responsa petere, I. 99. *a.* (*conf.* Χρᾶν, Χρέειν, *num.* II. 3.) I. 69.

*m.* N. VII. 203. *a.* ἔσοδον εἶναι παρὰ βασιλέα ἄνευ ἀγγέλου, III. 118. *ubi* ἄγγελος *intelligitur idem qui* ἐσαγγελεὺς, III. 84.

Ἀγγήϊον, τὸ, *jon. pro comm.* ἀγγεῖον, Vas. ξύλινα ἀγγήϊα κοῖλα, IV. 2. *m.*

Ἄγγος, εος, τὸ, Vas *qualecunque.* τὸ ἄγγος ἐν τῷ ἔφερε τὸν παῖδα, I. 113. *a.* τὸ ἄγγος τοῦ ὕδατος ἐμπλησαμένη, V. 12. *m. et f. Conf.* Ἄγκος.

Ἀγέεσθαι *videtur Herodotus subinde usurpasse pro* ἡγέεσθαι. *Certe vetus noster codex F.* Ἄγημαι *habet* II. 115. *a. ubi vulgo* ἥγημαι, Censeo, aestimo; *et* ἄγηνται II. 40. 69. *et* 72. *ubi vulgo* ἥγηνται. *Eodem pertinere videtur* ἀγεόμενον ἐπὶ θάνατον, Qui ad supplicium ducebatur, III. 14. *m.* N. *ubi* ἡγεόμενον *alii,* ἀγινεόμενον *Schaef. ex conject.*

Ἄγειν, 1) Ducere *sicut imperator ducit exercitum, frequenter. Similiter,* ὁ θεὸς (ἡμέας) ἄγει, Deus nos ducit, VII. 8, 1. *Tum* Ducere *captivum,* Ducere *fossam, et cet.* (*conf. infra num.* 8.) *Medium* Ἄγεσθαι, Secum ducere. ἀγόμενοι ἀγγέλους ἐκ Μεγαρέων, IX. 7. *a.* ἅμα ἀγόμενοι ἀδελφεήν, V. 12. *a.* Ἄγεσθαι γυναῖκα, Ducere uxorem, *nempe* ἐς τὰ οἰκία, in domum suam, *quae verba diserte adjecta sunt*, I. 59. *a. conf. Valck. ad* IV. 78. *f.* οὐδεὶς ἐθέλει ἄγεσθαι (θυγατέρα) ἐξ αὐτέων, II. 47. *a. et mox* ἀγέαται (*jon. pro* ἄγονται, *nempe* γυναῖκας) ἐξ ἀλλήλων, *ibid. Etiam* Pater *dicitur* ἄγεσθαι γυναῖκα τῷ παιδὶ, I. 34. *m. f. Sed,* οὗτοι οὐ γυναῖκας ἠγάγοντο ἐς τὴν ἀποικίην, Uxores non adduxerant secum in coloniam, I. 146. *m.*

2) Ἄγειν, Vehere, *sive navi, sive curru.* οἱ ἄγοντες τὸν κρητῆρα, Qui craterem (*navi*) Vehebant, I. 70. ἀγόμενος ἐς τὰς Σάρδις ὁ κρητήρ, *ibid.* ἅμαξα ἄγουσα τὸν νηόν, Plaustrum quo vehebatur aedicula, II. 63. *Conf. num.* 4.

3) Agere, celebrare *dies festos, ut* Ἀπατούρια, ὁρτὴν, *etc.* I. 147. *f.* 148. *m.* VIII. 26. *a. m.* ἐπεὰν τὴν ὁρτὴν ἄγωσι τῷ θεῷ τούτῳ, I. 183. *Qua notione frequentius compositum verbum* Ἀνάγειν *usurpat Herodotus. Conf.* Var. *lect.* III. 79. ἡσυχίην ἄγειν, *vide in* Ἡσυχίη.

4) Ἄγειν καὶ φέρειν, *i. q.* διαρπάζειν, Diripere, Populari; φέρειν, *ad ea spectat* quae manibus asportantur; ἄγειν *vero quum ad ea quae* Curribus avehuntur, *tum ad pecora quae* Abiguntur. *Cum accus. rei,* φέρουσί τε καὶ ἄγουσι τὰ σὰ, I. 88. *Cum acc. personae:* ἄγον καὶ ἔφερον τοὺς περιοίκους ἅπαντας, I. 166. ἔφερε καὶ ἦγε πάντας, III. 39. ἵνα μὴ ἀλλήλους φέροιέν τε καὶ ἄγοιεν, VI. 42. ἔφερόν τε καὶ ἦγον τήν τε Μαρδονίου στρατιὴν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ ἐόντας Ἕλληνας, IX. 31. *f.*

5) Ἄγειν *et* Ἄγεσθαι, *i. q.* ἡγεῖσθαι, νομίζειν, ἔχειν. Οὐδαμοὺς μέζονας ὑμῶν ἄξω, Nullos potiore loco, quam vos, habebo, VII. 150. ἐν οὐδεμιῇ μοίρῃ μεγάλῃ αὐτὸν ἦγον, II. 172. περὶ πλείστου ἦγον τὰ τοῦ θεοῦ πρσύνειν, IX. 7. *a.* Ἥκιστα τοὺς ἑκαστάτω οἰκημένους ἐν τιμῇ ἄγον-

ται, I. 134. ὅγε μάλιστα ἐν τιμῇ ἄγονται πάντων τῶν μαντηΐων, II. 83.

6) Ἄγεσθαι τι ἐς χεῖρας, In manus sumere aliquid, Capessere, Suscipere, Adgredi. ὡς ἔμελλε ἐς χεῖρας ἄξεσθαι τὸ στράτευμα, Quum in eo esset ut exercitum in manus acciperet, *i. e.* ut ducatum exercitus jam ipse susciperet, VII. 8. *a.* μέλλοντί οἱ ἐς χεῖρας ἄγεσθαι τὴν τελετὴν, Quum in eo esset ut initiationem susciperet, ut ipsis sacris jamjam initiaretur, IV. 79. αὐτὸς δοκέω θείῃ τύχῃ γεγονὼς τάδε ἐς χεῖρας ἄγεσθαι, Videor mihi divina sorte in hoc natus ut hoc suscipiam, ut hoc adgrediar, *scil.* ut vos contra Medos ducam et ab illorum jugo liberem, I. 126. *f.*

7) *Insolentior usus et constructio verbi* Ἄγω *in illâ formulâ est, si modo sana scriptura,* κόλπου δὲ ἀγομένου τῆς γῆς ταύτης ἡ Σκυθικὴ ἐκδέκεται, Ubi sinus ducitur hujus regionis, (*i. e.* ubi in sinum circumducitur haec regio,) ibi Thraciam excipit Scythia, IV. 99. *a. Quod vero* IV. 158. *notione* Habitandi, Incolendi, *accipiendum hoc verbum visum fuerit Æmilio Porto, id scripturae vitio accidit, quum pro* ὡς ἐς ἀμείνονα χῶρον ἄξουσι, *olim omissâ* ἐς *praepositione* ὡς ἀμείνονα χῶρον ἄξουσι *legeretur.*

8) *Notemus rariores quasdam verbi* Ἄγειν *formas Herodoto usurpatas.* ἄγε *pro* ἦγε, I. 103. V. 42. ἄγον, *pro* ἦγον, I. 70. et 169. *Et pass.* ἄγοντο, *pro* ἤγοντο, III. 14. *a. m. Imperf. frequentativum* ἄγεσκον, I. 149. *m.* 196. *a. Praet. pass.* ἧκται ἡ διώρυξ, II. 158. *a. et m. Aor.* 1. *pass.* ἄχθη, *pro* ἤχθη, III. 145. V. 13. VI. 30. *Aor.* 1. *med.* ἄξασθαι, *unde* ἐσάξαντο, V. 34. *et* προεσάξαντο, VIII. 20. *Conf.* Ἀγέεσθαι *et* Ἀγινέειν.

Ἀγείρειν, Colligere, Cogere: *sigillatim*, Pecunias, munera, stipem colligere. ἤγειρον δωτίνας ἐκ τῶν πολίων, I. 61. *m.* τὰ χρήματα ἤγειρε, I. 62. *m. f. et nude* Ἀγείρειν, Stipem corrogare, IV. 35. *m. f. absque regimine et cum dat. personae cui vel cujus nomine stipes colligitur*, ibid. *m.*

Ἀγεννὴς, Ignobilis. *Compar.* ἀγεννέστερος, I. 134. *a.*

Ἄγερσις, ιος, ἡ, Collectio, Contractio (*copiarum*, στρατοῦ,) VII. 48. *et* VII. 5. *a. ubi olim* ἐποιέετο τὴν στρατιῆς ἔγερσιν, *pro* ἄγερσιν.

Ἄγη, ης, ἡ, Invidia, Odium. Φθόνῳ καὶ ἄγῃ χρεώμενος, VI. 61. *a. ubi olim* ἄτῃ.

Ἀγηλατέειν, *i. q.* διώκειν (*scil.* ἐκ τῆς πόλιος), φυγαδεύειν, Persequi, civitate ejicere, In exilium mittere. *Vide Glossas Herod. T. VI. P. II. nostrae ed. p.* 354. *et Schaef. ad Gregor. p.* 546. ἀγηλατέει ἑπτακόσια ἐπίστια Ἀθηναίων, Septingentas Atheniensium familias urbe ejecit, V. 72. *a. De eisdem familiis loquens noster,* V. 73. *ait* ἑπτακόσια ἐπίστια τὰ διωχθέντα ὑπὸ Κλεομένεος. *Apud Sophocl. Oed. Tyr.* 402. ἀγηλατήσειν *idem valet ac* ἐκβαλεῖν *ibid. v.* 399. *Aem. Portus, cum aliis, ab* ἄγος *et* ἐλαύνω *derivat hoc verbum, ut proprie significet* Tamquam piaculo obnoxios expel-

lere: *mihi cum Schneidero ex ἄγειν et ἐλαύνειν vel ἐλᾶν compositum videtur; ut sit* Agere et expellere.

'Αγινέειν, *idem fere quod* ἄγειν, Ducere, Adducere, Producere, Ferre, Adferre. *Cum Accus. rei; ut* ἀγίνεον δῶρα, Dona ferebant, III. 89. *et* 97. ἄλλον ἄλλῃ ἀγινέοντας σιτία, Comportantes, vehentes commeatus, VII. 25. *Cum Acc. pers.* III. 11. VI. 74. VIII. 105. *Med.* ἀγινεόμενος γυναῖκας ἐς ἱερὸν, Ad se adduci jubens mulieres in templum, VII. 33. *Conf.* 'Αγέεσθαι.

"Αγιος, Sacer, Sacratus, Dicatus. *cum Genit. dei vel deae, cui aliquid* consecratum *est.* 'Αφροδίτης ἱρὸν ἅγιον, Templum Veneri sacrum, II. 41. *f.* Apud Aegyptios vaccae ἱραί εἰσι τῆς Ἴσιος, Isidi sacrae sunt, II. 41. *a.* ἱρὸν Ἡρακλέος ἅγιον, Templum Herculi dicatum, II. 44. *a.*

"Αγκιστρον, τὸ, Hamus, II. 70. *a.*

"Αγκος, εος, τὸ, Vallis, Locus concavus, Cavum; ὕδωρ ἐκ τῆς πέτρης στάζει ἐς ἄγκος, VI. 74. *ubi perperam olim* ἄγγος.

'Αγκὼν, ῶνος, ὁ, Cubitus, Flexus, Latus inflexum (*muri*), I. 180. *m.* ἀγκὼν τοῦ Νείλου, Cubitus flectentis se Nili, Angulus in quo flectit se Nilus, II. 99. *m. Vide infra* ἀπεργμένος *in* 'Απέργειν.

[ 'Αγμὸς, ὁ, Praeruptus locus; *Cretensibus* 'Αξός: *Wess. ad* IV. 154.]

'Αγνεύειν, Castitatem, Puritatem, Sanctimoniam, Servare, Religionis causâ abstinere. Aegyptiorum sacerdotes ἁγνεύουσι ἔμψυχον μηδὲν κτείνειν εἰ μὴ ὅσα θύουσι, Puritatem, Sanctitatem in hoc ponunt et custodiunt, ut animal nullum occidant, nisi quae sacrificii causa immolant; Religionis causâ abstinent a caede animalium etc. I. 140.

'Αγνοέειν. ἀγνοεῦντες τὰς συμφορὰς, Ignorantes causam calamitatum, IV. 156. *a. Similiter* εἴρετο τὸν θόρυβον, Quaesivit causam tumultus, IV. 13.

"Αγνοια, *vide* "Ανοια.

'Αγνύναι, Frangere. ὁ ποταμὸς περὶ καμπὰς πολλὰς ἀγνύμενος, I. 185. *f.*

'Αγνωμοσύνη, ης, ἡ, Stoliditas, Inconsulta ratio, Praeceps consilium; *praesertim* Stulta quaedam arrogantia, Contumacia cedere et temporibus aut personis adcommodare se (συγγινώσκειν) nescia; *denique simpliciter* Superbia, Pertinacia, Ferocia. σοφίῃ αὐτοὺς ὁ Ἄμασις, οὐκ ἀγνωμοσύνῃ προσηγάγετο, II. 172. *n. ubi* Imperitiâ et Fastu *intelligebat Wess.* Asperitate *Valla, non ita male. Perperam ibidem* εὐγνωμοσύνῃ *legebatur ante Gron. Alii Thraces* ἀμαχητὶ σφέας αὐτοὺς παρέδοσαν Δαρείῳ, *Getae vero*, πρὸς ἀγνωμοσύνην τραπόμενοι, αὐτίκα ἐδουλώθησαν, Arrogantiâ utentes, Obstinate resistentes, IV. 93. ἀγνωμοσύνῃ διεχρέωντο, Nihil cedentes, pertinaciter in proposito persliterunt, VI. 10. *Aeginetae*, ἀγνωμοσύνῃ χρησάμενοι, Arrogantiâ usi, Virium fiduciâ ferocientes, *ab Epidauriis defecerunt*, V. 83. *ubi Valla*, Nullo consilio usi: *Portus*, Ingratitudine, *vel* Per perfidiam:

*Wesseling.* (*puto cum Gronov. cujus editio mihi haec scribenti non amplius ad manus est*) Ad contumaciam versi. Mardonius amicorum consilio non paruit, ὑπ' ἀγνωμοσύνης, Arrogantiâ, Contumaciâ, Stolidâ virium suarum fiduciâ ductus, IX. 3. Graeci, ait Mardonius, consuerunt ἀβουλότατα πολέμους ἵστασθαι, inconsultissime bella suscipere, ὑπό τε ἀγνωμοσύνης καὶ σκαιότητος, VII. 9, 2. *Idem* Mardonius eosdem speravit ὑπήσειν τῆς ἀγνωμοσύνης, IX. 4.

Ἀγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, Stolidus, Insulsus, Ineptus. ἦν οὐκ ἀγνώμων ὁ Γλαῦκος, *Vit. Hom.* 21. Arrogans, Pertinax, Ferox. Μαρδονίου (ἦν ἡ γνώμη) ἰσχυροτέρη τε καὶ ἀγνωμονεστέρη, καὶ οὐδαμῶς συγγινωσκομένη IX. 41. *f.*

Ἀγοράζειν, In foro versari. *Apud Aegyptios* αἱ γυναῖκες ἀγοράζουσι καὶ καπηλεύουσι, II. 35. *m.* εὑρόντες μιν ἀγοράζοντα, III. 137. IV. 164.

Ἀγοραῖος, η, ον, Forensis. ἀγοραῖοι ἄνθρωποι, Homines circumforanei, mercatores forenses, I. 93. *coll.* II. 35. Turba forensis, Vile hominum genus, II. 141. *f.*

Ἀγοραῖος Ζεὺς, Iupiter fori praeses. ἀπέκτειναν καταφυγόντα ἐπὶ Διὸς ἀγοραίου βωμόν, V. 46. *extr.*

Ἀγορᾶσθαι, Concionari, Pro concione verba facere. ἠγορόωντο, VI. 11. *a.*

Ἀγορεύειν, Pro concione verba facere, Concionari, Edicere. ἀνεβίβασαν αὐτὸν ἐπὶ πύργον καὶ ἀγορεύειν ἐκέλευον, III. 75. *a.* ταῦτα ἠγόρευε, VIII. 5. *m.* IX. 92. *a.* πέμπων κήρυκα ἠγόρευέ σφι τάδε, VI. 97. οἱ (κήρυκες) τὰ ἐντεταλμένα ἠγόρευον ἐς τὸ ἄστυ, I. 60. *f.* ὁ δέ σφι ἠγόρευε, ὡς εἴη Ζώπυρος III. 156. *a. Conf.* Διαγορεύειν, Ἐξαγορεύειν, *et* Προαγορεύειν.

Ἀγορὴ, ῆς, ἡ, Concio populi, Conventus. ἀγορὴ δέκα ἡμερέων οὐκ ἵσταταί σφι, VI. 58. *f.* ἐγίνοντο ἀγοραὶ VI. 11. Forum rerum venalium. ἐνθαῦτα λειμών ἐστι, ἵνα σφι ἀγορή τε ἐγίνετο καὶ πρητήριον, VII. 23. *f.* Forum, Locus ubi vel concio habetur, vel res venales prostant. *Sic* Sardibus Pactolus Fluvius διὰ μέσης τῆς ἀγορῆς ῥέει, *et* ἐς τὴν ἀγορὴν ἀθροιζόμενοι οἱ Λυδοὶ, V. 101. ποταμὸς ἐξ αὐτῆς τῆς ἀγορῆς ἀνατέλλων VII. 26. *f. Pro* ἀγορῆς *vero* VII. 26. *f.* ἄκρης *legendum suspicatus est Valck.*

Ἀγορῆς πληθυούσης, Circa tertiam diei horam, medio tempore inter ortum solis et meridiem, IV. 181. *Idem diei tempus vocatur etiam* ἀγορῆς πληθώρη. *Sic*, τὸ ὄρθριον, μέχρι ὅτου πληθώρης ἀγορῆς ἔπρησσε προθύμως *etc.* II. 173. *a.* ἐπισχὼν χρόνον ἐς ἀγορῆς κου μάλιστα πληθώρης, VII. 223. *Loco supra citato* IV. 181. diversas diei partes *ita distinguit Herodotus:* ὁ ὄρθρος, ἀγορῆς πληθυούσης, μεσαμβρίη, ἀποκλινομένης ἡμέρης, δύνων ἥλιος, μέσαι νύκτες. *His adjicitur alia Temporis nota*, ἀγορῆς διάλυσις, Quo tempore a foro disceditur, *i. e.* Versus meridiem, III. 104. *a.* τὰς ἀγορὰς Graecorum *lepide perstringit Cyrus*, I. 153. *a. m.*

Ἄγος, εος, τὸ, Piaculare crimen. ἐν τῷ ἄγεϊ ἐνέχεσθαι, VI. 86.

Ἀγρεύειν ἰχθῦς, Venari pisces, II. 95.

Ἄγρη, ης, ἡ, Venatio, *φοιτεόντων τῶν Σκυθέων ἐπ' ἄγρην*, I. 73. *m.* *ἐν ἄγρῃ θηρῶν*, In venatu ferarum, III. 129. *a.* Venandi ratio: *ἄγραι τῶν κροκοδείλων πολλαὶ καὶ παντοῖαι*, II. 70. *a.*

Ἄγριος, Agrestis, Ferus. *Memorantur non modo βόες ἄγριοι, veluti* VII. 126. *a. ὗες ἄγριοι*, IV. 102. *m. κριοὶ ἄγριοι*, *ibid. a. verum etiam ἄγριοι ἄνδρες et γυναῖκες ἄγριαι*, IV. 191. *f. ὕλη ἀγρίη*, I. 203. *m.* (*vide* Ὕλη) *δένδρεα ἥμερα καὶ ἄγρια*, VIII. 115. *a. m.* IV. 21.

Ἀγρυπνίη, ης, ἡ, Vigiliæ. *ἑπτὰ νύκτας ὁ Δαρεῖος ἀγρυπνίῃσι εἴχετο*, Septem noctes insomnes transegit, Somnum capere non potuit, III. 129.

Ἄγχιστα, *i. q.* ἔγγιστα, *vel* ἐγγύτατα, Proxime. *οἱ ἄγχιστα*, Proximi, V. 79. *Cum Genit. ἄγχιστα ἡμέων οἰκέουσι ibid. τοὺς ἄγχιστα ἑωυτῶν οἰκέοντας*, I. 134. *ἄγχιστα τοῦ βωμοῦ*, IV. 81.

Ἀγχιστεὺς, έος, ὁ, *i. q.* ὁ ἄγχιστα, Proximus, *praesertim* Proximus genere, Cognatus. V. 80. *coll. cum c.* 79.

Ἀγχίστροφος, ου, ὁ, ἡ, Mutabilis, Versatilis. *ἀγχίστροφα βουλεύεσθαι*, Subito mutare consilium, VII. 13. *a.*

Ἀγχόθεν, E propinquo, Cominus, IV. 31.

Ἀγχότερος, η, ον, *i. q.* ἐγγύτερος, Propior; *cum Gen.* VII. 175. *m.*

Ἀγχοῦ, *i. q.* ἐγγὺς, Prope, In propinquo. *Absolute ponitur. ἐόντων ἀγχοῦ τῶν πολεμίων*, III. 78. *ubi olim ἀγχοῦ αὐτῷ, qui quidem dativus, si ab auctoris manu esset, non ab ἀγχοῦ, sed ab ἐόντων penderet. Cum Genit. ἀγχοῦ ἐγένοντο τῆς Τίρυνθος*, VI. 77. *ἀγχοῦ τῶν νεοσσιέων*, III. 111. *Videri potest cum Dativo construi*, III. 85. *f. τὸν ἵππον περιῆγε ἀγχοῦ τῇ ἵππῳ, sed ille Dativus a verbo περιῆγε pendet.*

*Superlat.* Ἀγχοτάτω, Proxime. *Absolute, de Cognatione: οἱ ἀγχοτάτω προσήκοντες*, IV. 73. *a. Cum Genit.* In vicinià. *ἀγχοτάτω τοῦ μεγάρου*, Proxime templum, II. 169. *m. τῆς ἂν ἀγχοτάτω ᾖ χώρης*, II. 24. *ἀγχοτάτω τῆς Ἐρετρίης*, VI. 102. *Sic* IV. 35. *f.* VII. 176. *f.* VIII. 122. *et* 135. *a. Alibi sonat* Simillime, Simillimâ ratione: *cum Genit. de Propinquitate loci: ἑστᾶσι ἀγχοτάτω τοῦ Κροίσεω κρητῆρος*, VIII. 122. *f. De Similitudine; Φρύγες ἀγχοτάτω τῆς Παφλαγονικῆς σκευὴν εἶχον*, VII. 73. *ἀγχοτάτω τῶν Μηδικῶν εἶχον ἐσθῆτα*, VII. 80. *Item cum Dativo: ἀκόντια ἀγχοτάτω τῇσι Αἰγυπτίῃσι μαχαίρῃσι πεποιημένα*, III. 85.

*Pro ἀγχοτάτω, quod olim*, VII. 64. *a. legebatur, ex msstis* Ἀγχότατα *restitutum est: περὶ τῇσι κεφαλῇσι ἀγχότατα τῶν Μηδικῶν ἔχοντες*, Capitis cultu simili fere utentes Medico.

Ἀγωγεὺς, έος, ὁ, Deductor. *δισχίλιοι ἄνδρες ἀγωγέες*, Bis mille homines (*Aedem monolitham*) deducentes, transducentes, II. 175. *m.*

Ἀγωγὸς, οῦ, ὁ, Viae dux. *ἐπορεύοντο ἔχοντες ἀγωγούς*, III. 26. *a.*

Ἀγὼν, ῶνος, ὁ. *ποιέειν ἢ παθέειν πρόκειται ἀγὼν*, Propositum est agen-

di aut patiendi discrimen, VII. 11. *m.* ἐμοὶ τὴν ἀληθηίην ἀσκέειν ἀντία σευ, ἀγὼν μέγιστός ἐστι, Mihi adversus te veritatem colere summa Contentio est, VII. 209. *m.* ἀγῶνα γυμνικὸν τιθέναι *et* ἐπιτελέειν τινί, Ludos gymnicos instituere *et* celebrare in alicujus honorem, II. 91. *m. et f.* αὐτὸς τὸν ἐν Ὀλυμπίῃ ἀγῶνα ἔθηκε, Ludis praefuit. VI. 127. *f.* στεφανηφόρους ἀγῶνας ἀναραιρηκώς, V. 102. *f.*

Ἀγωνίζεσθαι, πολλὸν παρὰ δόξαν ἀγωνισάμενοι, multo graviori, quam expectaverant, certamine defuncti, VIII. 11. ἀγωνιζόμενος στάδιον, V. 22. ῥαψῳδοὺς ἔπαυσε ἐν Σικυῶνι ἀγωνίζεσθαι, carminibus decertare, V. 67. *a. Praet. passiv.* πολλοὶ ἀγῶνες ἀγωνίδαται, *i. q.* ἠγωνισμένοι εἰσὶ, Multa praelia pugnata sunt, IX. 26. *f.* περὶ ὅτευ ἀγωνίζονται, VIII. 26. *m.*

Ἀγωνίη, ης, ἡ, Certamen, Quodlibet certaminis genus. ἀγῶνα γυμνικὸν τιθεῖσι διὰ πάσης ἀγωνίης ἔχοντα, Ludos gymnicos celebrant omnia certaminum genera complectentes, II. 91. *m. f.*

Ἀγώνισμα, ατος, τὸ, *i. q.* ὁ ἀγών. ἀγώνισμα μέγα τοῦτο ποιεῦνται, Magnam in hoc contentionem, magnum Studium ponunt, I. 140. *f.* τὰ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ἀγωνίσματα, Praelia ad Artemisium facta, VIII. 76. *m.*

Ἀγωνιστής, ου, ὁ, Certator. φάμενοι οὐ βαρβάρων ἀγωνιστέων εἶναι τὸν (ἐν Ὀλυμπίῃ) ἀγῶνα, ἀλλὰ Ἑλλήνων, V, 22.

Ἀγωνοθέτης, ου, ὁ. ἐξαναστήσας τοὺς Ἠλείων ἀγωνοθέτας, VI. 127. *m.*

Ἀδαήμων, ονος, ὁ, ἡ, Inscius, Ignarus, Imperitus. εἶναι ἀδαήμονα τῶν ἱρῶν τῶν ἐν Ἐλευσῖνι, VIII. 65. *a.*

Ἀδαής. έος, ὁ, ἡ, *i. q.* ἀδαήμων. *Cum Genit. rei.* τῆς θυσίης ταύτης οὐκ ἀδαὴς, ἀλλ' ἔμπειρος, II. 49. *a.* τῶν (χρησμῶν) ἔσαν ἀδαέες, V. 90. *Cum Genit. personae:* ἄπειροί τέ εἰμεν καὶ ἀδαέες τουτέων τῶν ἀνδρῶν, IX. 46.

Ἁδέειν, *i. q.* ἁνδάνειν *et* ἀρέσκειν, Placere. *Fut.* Σπαρτιήτῃσι ἀδήσεις, V. 39. *Aor. 2. subj.* τὸ δ' ἂν ἅδῃ σφι, I. 133. *m. Opt.* ἐγὼ μήτε Αἰγινήτῃσι ἅδοιμι, I. 79. *m.*

*Praet. Med.* τῇσι λοιπῇσι πόλισι ἕαδε Ἴωσι ἕπεσθαι, I. 151. *extr.* τοῖσι μὲν ἕαδε βοηθέειν Ἀθηναίοισι, VI. 106. IV. 145. *f.* 153. *m.* 201. *a. m.*

Ἀδείη, ης, ἡ, *i. q. comm.* ἄδεια, Securitas. ὡς ἐν ἀδείῃ ἐών, Ut qui in tuto esset, VIII. 120. ἐν ἀδείῃ οὐ ποιευμένων τὸ λέγειν, Non tutum sibi judicantes eloqui, IX. 42. *m. f.*

Ἀδελφεή, ῆς, ἡ, Soror, III. 53. *a.* *ubi olim* ἀδελφὴν *spretâ librorum auctoritate, pro* ἀδελφεήν. *cf.* Ἀδελφεός.

Ἀδελφεοκτόνος, ου, ὁ, ἡ, Fratricida, III. 65. *m.*

Ἀδελφεός, οῦ, ὁ, Frater, III. 61. *ter.* 62. *m.* 63. *f.* 64. *a. Et sic constanter Herodotus. Conf. Var. Lect.* I. 173. *m.*

*Pro* τὸν Δελφὸν, Delphensem, V. 72. *f. perperam omnes ante Wess.* τὸν ἀδελφεὸν, Fratrem, *posuerant.*

Ἀδελφιδέος, ου, ὁ, (*qui aliâs, contracte,* ἀδελφιδοῦς) Fratris filius, I. 65. *Sic et* VI. 94. *ubi in nostrâ versione lat. pro* Artaphernis

filium, suum consobrinum, *reponendum* Artaphernis fratris sui filium, *uti recte Valla et alii.* (*conf.* V. 25.) *Rursus* VIII. 130. ἀδελφιδέος *est* Fratris filius; *ubi alii ante Larcherum* Patruelem *intellexerant. Similiter vero etiam* Sororis filii ἀδελφιδέοι *dicuntur* IV. 147. *a.*

Ἀδεῶς αἰτέει τὸ φᾶρος, Secure, Nihil verita, petiit amiculum, IX. 109. *m.*

Ἄδη, ης, ἡ, Satietas. ὡς δὲ ἄδην εἶχον κτείνοντες, IX. 39. *cf. Not.*

Ἀδικίη, ης, ἡ, *non solum* Injustitiam *proprie nominatam significat, sed et quamcumque* Culpam, *quodlibet* Delictum; *quemadmodum v. gr. est in accusatione Socratis apud Xenoph. initio libri I. Memorab.* ἀδικεῖ Σωκράτης *etc. Similiter apud Nostrum* VI. 136. *f. populus Athen. multavit Miltiadem quinquaginta talentis* κατὰ τὴν ἀδικίην, Pro ratione culpae illius; *nisi fortasse prorsus id significatum voluit Scriptor quod nos in versione lat. posuimus,* Propter damnum civitati illatum; (*sive* Pro ratione damni *etc.*) *quam fere in sententiam Cornelius Nepos ait:* Pecuniâ multatus est, eaque bis quinquaginta talentis aestimata est, quantus in classem sumtus factus erat.

Ἀδίκιον, ου, τὸ, *idem fere ac* ἡ ἀδικία *aut* τὸ ἀδίκημα, Injuria illata, iniquum facinus, V. 89. *m. ubi perperam olim* ἀπὸ τοῦ Αἰγινητέων αἰκίου, *pro* ἀδικίου.

Ἄδικος, ὁ, ἡ, Iniquus. περιπίπτοντες ἀδίκοισι γνώμῃσι, I. 96. *f.*

Ἄδρηστος, ου, ὁ, ἡ, (*comm.* ἄδραστος,) Non fugitivus, A fugâ alienus. Fidelis. ἀνδράποδα ἄδρηστα μάλιστα, IV. 142. [*Passiva notione,* Ἀδράστεια *dea dicitur* Nemesis, *quam* effugere nemo potest. *Valck. ad* III. 40.]

Ἁδρὸς, ἡ, ὸν, Validus, Magnus, Adultus, *etc.* ἐπεὰν τὸ παιδίον ἁδρὸν γένηται, Quando puer validus, adultus fuerit, IV. 180. *f.* καρπὸς ἁδρὸς, Validae, Adultae, Maturitati proximae fruges, I. 17. *a.* ἁδρὴ χιὼν, Valida, Copiosa nix. IV. 31. *m.*

Ἁδρύνεσθαι, Augescere, Crescere, Adolescere. ἁδρύνεται τὸ λήϊον, I. 193. *a.*

Ἀδυναμίη, ης, ἡ, Impotentia, Virium inopia, Imbecillitas, Infirmitas, VIII. 111. *f. ubi opponuntur* δύναμις *et* ἀδυναμίη.

Ἀδυνασίη, ης, ἡ, *i. q. praecedens,* III. 79. *Sic* οὐδαμᾶ ἀδυνασίης ἀνάγκη κρέσσων ἔφυ, Ubi vires desunt, ibi nihil valet necessitas; Ultra vires nemo cogi potest, VII. 172. *f.*

Ἀδύνατος, ου, ὁ, ἡ, ἀδύνατοι ἄνδρες, Imbecilli, Parum robusti homines, V. 9. *m.* ἀδύνατοι νέες ὑπὸ τρωμάτων, Invalidae naves ob accepta vulnera, VI. 16. *a.*

*Plurali* ἀδύνατα *utitur Herodotus, pro singulari* ἀδύνατον. Τὴν πεπρωμένην μοίρην ἀδύνατά ἐστι ἀποφυγεῖν καὶ θεῷ, I. 91. *a. Sic* VI. 106. *f. Alibi tamen singularem tenet, ut* IX. 106. *a.*

ἀδύνατόν τι IX. 60. *f. idem valet ac* ἀδυνασία τις. εἰ ὑμέας καταλελάβηκε ἀδύνατόν τι βοηθέειν, Si quid vobis incidit

quod in causâ sit ut auxilio nobis venire non possitis.

Ἀδυνάτως ἔχων, Invalidus, Infirmus, Viribus defectus, *Vit. Hom.* 34.

Ἄδυτον, Penetrale, Interiora templi. τὸ ἄδυτον τῆς θεοῦ, V. 72. *m. ubi quidem nil aliud significari videtur nisi* τὸ ἱρὸν, *nempe ea pars* τοῦ ἱροῦ, *quae proprie* ναὸς (*jon.* νηὸς) *et* μέγαρον *vocatur.* (*Conf.* Ἱρὸν *et* Μέγαρον, *et quae V.* 72. *mox subjiciuntur,* μηδ' ἔσιθι ἐς τὸ ἱρόν.) *Similiter* VII. 140. *a. et f. eis qui* ἐς τὸ μέγαρον ἐσελθόντες ἵζοντο, *Pythia respondet,* ἀλλ' ἴτον ἐξ ἀδύτοιο. *Pari modo* IX. 116. *f. distinguuntur* τὸ τέμενος, Locus Deo consecratus, *et* τὸ ἄδυτον, *quod est* ἐν τῷ τεμένεϊ, *nempe* ὁ ναός.

Ἀεθλέειν, (*comm.* ἀθλεῖν) *Pugnare.* κακῶς ἀέθλεον, I. 67. *a.* οὐδὲν ἄμεινον ἀέθλεον, VII. 212. *i. q.* ἠγωνίσαντο *quod ibi praecedit.*

Ἀεθλεύειν, In solennibus ludis certare. Ἀλεξάνδρου ἀεθλεύειν ἑλομένου (ἐν Ὀλυμπίῃ), V. 22. *Conf. Pollucem* IV. 144.

Ἄεθλον, ου, τὸ, (*comm.* ἆθλον,) Praemium certaminis. τὸ ἄεθλόν σφι κείμενον, VIII. 26. πυνθανόμενος τὸ ἄεθλον ἐὸν στέφανον, *ibid.* ἄεθλον ἔκειτο μύριαι δραχμαί, VIII. 93. ὥς σφι αἱ νῆσοι καὶ ὁ Ἑλλήσποντος ἄεθλα πρόκειται, IX. 101. *f.*

Ἄεθλος, ου, ὁ, Certamen, Labor. ἐπιτελεσάντων τῶν Περσέων τὸν προκείμενον ἄεθλον, Proposito labore perfuncti, I. 126. *a.* οὐκ ἐξικέσθαι πρὸς τὸν προκείμενον ἄεθλον, IV. 10. *f.* προτιθεῖσι (αὐτοῖς) ἀέθλους τοιούσδε, VII. 197. *a.*

Ἀεθλοφόρος, ου, ὁ, Victor, Qui praemium certaminis retulit, I. 31. *a.*

Ἀεὶ, *vide infra, in* Αἰεί.

Ἀείδειν, *pro comm.* ᾄδειν. ἀείδουσι, II. 60. 79. ἀείδοντες, II. 79. ἀείσας, *et* ἀεῖσαι, I. 24. *m.* ὕμνοι ἀειδόμενοι, IV. 35. *f.*

Ἀεικείη, ης, ἡ, Indignitas, Contumelia, Injuria. τρηχέως κάρτα περιέσπε (αὐτοὺς) ἀεικείῃ, I. 73. *m.* ἐτόλμησας τὸν παῖδα ἀεικείῃ τοιῇδε περισπεῖν, I. 115. *Not.* εἶναι ἀπαθέα τῆς ἀεικείης, III. 160.

Ἀεικὴς, έος, ὁ, ἡ, Non consentaneus. ἀεικὲς οὐδὲν ἦν, Nil mirum erat, III. 33. Non dissentaneum erat, Non praeter rationem accidit, VI. 98. *f.* ἀεικὲς οὐδὲν παρεχόμενος, Nihil ingrati aut incommodi exhibens, III. 24. ἀεικέστερα ἀποῤῥίψαι ἔπεα, Indigniora, Indecora verba projicere, VII. 13.

Ἀείμνηστος, *Nomen proprium viri, qui aliis* Ἀρίμνηστος, IX. 64. *et* 72. *Not. cum Var. lect.*

Ἀείναος, *et* ἀένναος, ου, ὁ, ἡ, Perpetuo fluens, Perennis: ποταμὸς ἀένναος, 145. (*ubi codd. nonnulli* ἀέναος) λίμνη ἀείναος, I. 93. *f.*

Ἀείρειν, *jon. i. q.* αἴρειν. *Sic* χαμάθεν ἀείροντες, II. 125. *a. et* ἤειρον τοὺς λίθους *ibid. Inde Med.* ἀείρασθαι: *ut,* τὰ ἱστία ἀείροντο ὡς ἀποθευσόμενοι, Tollebant, Erigebant vela, ut propere abituri, VIII. 56. τὰ ἱστία ἀειράμενον οἴχεσθαι φεύγοντα, VIII.

94. a. Eâdem notione, subintellecto accusativo τὰ ἱστία, I. 27. ἀειράμενοι ex conject. posuimus pro vulgato ἀράμενοι.

τῷ βαρβάρῳ πόλεμον ἀειράμενοι, Qui bellum adversus Barbarum Susceperunt, Moverunt, VII. 132 et 156.

*Aor. pr. pass.* ἀέρθην *eâdem fere notione ab Herodoto usurpatur quâ in communi sermone Aoristus primus verbi activi* ἦρα. *Sic* ἀερθέντες ἐκ τῶν Οἰνουσσέων ἔπλεον (ἐπὶ Κύρνον), I. 165. f. *ubi interpretantur* Solventes e portu, (*aut* sublatis ancoris) in Corsicam navigarunt. *Rursus* I. 170. *a.* κοινῷ στόλῳ ἀερθέντας πλέειν ἐς Σαρδώ, Sociatâ classe Vela dare ventis et in Sardiniam navigare. *Nec vero solum, ubi de* Navali itinere *agitur, usurpatur id verbum, verum etiam ubi de* Pedestri itinere. *Sic* Graeci ad Plataeas, incommodati a Mardonii equitatu, noctu ἀερθέντες ἀπαλλάσσοντο, IX. 52. *ubi vertunt* Sublatis utensilibus, (*aut* Collectis vasis) discesserunt. *Scilicet ubique generalis notio, verbo* ἀερθῆναι *apud Nostrum subjecta, videtur haec esse,* Erigere se, Surgere, Loco se movere. *Itaque* IX. 52. *continuo post verba modo citata sic pergit scriptor*, οἱ δὲ, ὡς ἐκινήθησαν, ἔφευγον ἄσμενοι *etc. Sic senex Grinus apud Nostrum* IV. 150. *m. ait*, πρεσβύτερος ἤδη εἰμὶ καὶ βαρὺς ἀείρεσθαι, Gravis ad me loco movendum.

Ἄεισμα, τος, τὸ, (*comm.* ᾆσμα) Cantus, Cantilena, II. 79. *a.*

Ἀεκούσιος, Contra voluntatem, οὐκ ἀεκούσιον αὐτῷ ἐγίνετο τοῦτο, II. 162. a.

Ἀέκων, οντος, ὁ, (*comm.* ἄκων) Invitus. ἀέκοντες ἔμενον καὶ οὐ βουλόμενοι, VII. 222. κάρτα ἀέκων, IX. 111. *a.* ἀεκόντων Ἀραβίων, III. 88. *a. Foem.* ἐμίγη οἱ ἀεκούσῃ, II. 131. *a.*

Ἀέλικτος ὄφις *est in pluribus codd.* VI. 77. *f. ubi alii* Τριέλικτος.

Ἀελπτέειν, (*comm.* ἀνελπιστεῖν) Desperare, Minime sperare. ἀελπτέοντες τοὺς Ἕλληνας ὑπερβαλέεσθαι, VII. 168. *m.*

Ἄελπτος, ου, ὁ, ἡ. ἐξ ἀέλπτου, Ex insperato, I. 111. *a. ubi* ἐξ ἀπέλπτου *cod. Vind.*

Ἀέξειν, Augere, *praesertim* honore, dignitate, potentiâ τὸ πλῆθος ἀέξειν, III. 80. *extr.*

Ἄζειν, Arefacere, Exsiccare. *Huc Gronov. referebat* τὴν ψυχὴν ἀσθείη, *quod* III. 41. *dant plures codd. pro eo quod vulgo alii exhibent* ἀσηθείη, *ab* ἀσᾶν, ἀσᾶσθαι.

Ἄζηλος, ὁ, ἡ, Quem nemo aemulatur, miratur *aut* laudat, Contemtus, Miser. ἄζηλα πέλει, Misere adflicta sunt (omnia) VII. 140. *in Pythiae oraculo.*

Ἀζήμιος, ὁ, ἡ, Impunis, Nullam noxam passus, Salvus. ἄπιθι ἐκ τῆσδε τῆς χώρης ἀζήμιος, I. 212. ὡμολόγησαν ἑκατὸν τάλαντα ἐκτίσαντες ἀζήμιοι εἶναι, VI. 93. *m.*

Ἀηδής, έος, ὁ, ἡ, Injucundus, Insuavis, Tristis. *Olim* I. 136. *extr. legebatur* ἵνα . . μηδεμίαν ἄσην ἀηδῆ τῷ πατρὶ προσβάλῃ, *ubi vocem* ἀηδῆ *ignorant meliores libri.* Φὰς οὐδέν οἱ ἀηδέστερον

ἔσεσθαι ἢ πρότερον ἦν, VII. 101. *extr.*

Ἀθανατίζειν, Immortalem se praedicare. Γέται οἱ ἀθανατίζοντες, V. 4. IV. 93. ἀθανατίζουσι δὲ τόνδε τὸν τρόπον· οὔτε ἀποθνήσκειν ἑαυτοὺς νομίζουσι, *etc.* IV. 94.

Ἀθάνατοι *quinam vocati* apud Persas VII. 83. τοὺς ἀθανάτους ἐκάλεε βασιλεὺς, VII. 211. *a.* VIII. 113. *a. m.* ἀθάνατος ἀνὴρ, Vir ex Immortalium numero lectus, *sive*, Numquam intermoriturus, *nempe*, Cui etiamnum vivo successor erat designatus, VII. 31. *N.*

Ἀθέμιστος *et* Ἀθέμιτος, Nefarius, Nefandus. ἀθέμιστα ἔρδεσκε, VII. 33. *ubi alii* ἀθέμιτα. ἀθέμιττα ἔρδειν, VIII. 143. *f. et ibi Var. lect.* In θεμιτὸν (*non* θεμιστὸν) *consentiunt libri* V. 72. *f.*

Ἀθῆναι, *non solum ipsa* Urbs, *sed nonnumquam etiam i. q.* ἡ Ἀττικὴ, Attica regio, IX. 17. *a. Conf.* Λακεδαίμων.

Ἀθηναίη, ἡ, *i. q.* Ἀθήνη, Minerva, I. 18. 19. 22. *etc.*

[Ἀθηναίων, *perperam olim passim legebatur pro* Ἀθηνέων *gen. plur. a nominat.* αἱ Ἀθῆναι. *Vide Var. lect.* II. 7 *bis.* VIII. 46. *bis.* 48. 100.]

Ἄθηρος, ου, ὁ, ἡ, Feris carens. ἄθηρος χώρη, IV. 185. *f.*

Ἀθρόοι, Frequentes, Consertis ordinibus, VI. 112. *m. Conf.* Ἁλής.

Ἀθυμίη, ης, ἡ, Animi dejectio, Ignavia. οὔτε τινὰ δειλίην, οὔτε ἀθυμίην, I. 37. *ubi* τὸν πρὸς τοὺς πολέμους ὄκνον *interpretatur* Thomas Mag.

Ἄθυμος, ου, ὁ, ἡ, Animo carens, Ignavus, Imbellis. ἐόντι κακῷ τε καὶ ἀθύμῳ, VII. 11. *a.*

Ἄθως mons, VI. 22. *Genit.* τοῦ Ἄθω, VI. 95. f. VII. 22. f. *Acc.* τὸν Ἄθων, VI. 44 *ter.* 45. VII. 22. *a. et f. Sed* VII. 22. *a. codd. Vind. et Pd.* τὸν Ἄθω: *sic et idem Vind.* VI. 44. *ubi ad lin.* 10. *nostrae edit. adjici ex ed. Wess. debuit haec Varietas Lectionis: „*Ἄθων) Ἄθεον *Brit.* Ἄθω *et* περιέβαλον *Vind.*"

Αἲ, *i. q. comm.* εἴθε. Utinam. αἲ γὰρ τοῦτο θεοὶ ποιήσειαν *etc.* I. 27. *m.*

Αἰγέη, ης, ἡ, Pellis caprina. αἰγέας περιβάλλονται αἱ Λίβυσσαι, IV. 189. *Not.*

Αἰγιαλέες, Tribus *quaedam* Sicyoniorum, V. 68. f. *Not.* Πελασγοὶ Αἰγιαλέες (*i. e.* Pelasgi littorales) vetus nomen Jonum, Peloponnesum incolentium, VII. 94.

Αἰγιαλὸς, οῦ, ὁ, Littus, Ora maritima, VII. 59. 100. 176. 183. *et alibi.*

[Αἰγικορεῖς, *Tribus quaedam Cyzicenorum, et olim Atheniensium, Wess. ad* V. 66.]

Αἰγιναίη, ἡ, *i. q.* ἡ Αἴγινα, Aegina insula, V. 86. *f. Not.*

Αἰγίπους, οδος, ὁ, ἡ, Caprinos pedes habens. αἰγίποδες ἄνδρες, Capripedes homines, IV. 25.

Αἰγὶς, ίδος, ἡ, Aegis. αἱ αἰγίδες τῶν ἀγαλμάτων τῆς Ἀθηναίης, - - ἡ στολὴ τῶν Παλλαδίων, IV. 189. ἐκ τῶν αἰγέων (τῶν Λιβυσσέων) αἰγίδας οἱ Ἕλληνες μετωνόμασαν, *ibid.*

Αἰγοπρόσωπον ἄγαλμα, Simulacrum (*Panis dei*) caprina facie, II. 46.

**Αἰγυπτιός**, οῦ, ὁ, Vultur, III. 76. *Gloss.* Αἰγυπτιῶν· γυπῶν.

**Αἰδέεσθαι**, Revereri. Δία αἰδεσθέντες, IX. 7, 1. Rationem, Respectum *alicujus* habere. ὦναξ αἰδεσθεὶς τὰς ἱκετηρίας τάσδε, O rex *Apollo*, Respice hos supplicum ramos, VII. 141. *a.*

**Ἀΐδης**, εω, ὁ, Orcus, Inferi. καταβῆναι ἐς τὸν οἱ Ἕλληνες ἀΐδην νομίζουσι εἶναι, II. 122. *a.*

**Ἀϊδρηΐη**, ης, ἡ, Inscitia, Ignorantia, VI. 69. *f.*

**Αἰδώς**, όος, ἡ, Pudor, Verecundia, ἅμα κιθῶνι ἐκδυομένῳ συνεκδύεται καὶ τὴν αἰδῶ γυνή, I. 8. *f. ubi alii* αἰδὼ *acute scribunt. Gregorius quidem* (*Dialect. Jon.* §. 35.) *tradit Jonas quartum huius nominis casum* αἰδοῦν *formare.*

**Αἰεὶ** *pro* Ἀεὶ *frequentare amat Herodotus. Vide Var. Lect. ad* I. 54. 58. 91. *etc.* αἰεὶ καὶ τὸ πάλαι, Semper a priscis inde temporibus, VIII. 142. *m.*

Αἰεὶ *subinde intelligi debet non de eo quod* per se perpetuum est *aut* constanter fit, *sed de eo quod* semper *locum habet* eo tempore de quo agitur; *adeoque ita ponitur, ut non tam ad id verbum referatur cui jungitur, quam ad illud quod vel praecessit vel proxime sequitur.* ἡ ἀνθρώπου ψυχὴ τοῦ σώματος καταφθίνοντος, ἐς ἄλλο ζῶον αἰεὶ γινόμενον ἐσδύεται, Animus hominis, intereunte corpore semper intrat in aliud animal quod eo ipso tempore nascitur, II. 123. ἡ Ἄνθυλλα - - πόλις - - δίδοται τοῦ αἰεὶ βασιλεύοντος Αἰγύπτου τῇ γυναικί, Semper datur uxori ejus qui pro tempore rex est Aegypti, II. 98. *a.* (*Sic et* IX. 116. *f.*) ταῦτα τοῖσι αἰεὶ δορυφοροῦσι ἐδίδοτο, II. 168. ἐμάχοντο τοῖσι αἰεὶ ἐσπίπτουσι, IX. 102. *f. Conf.* Ἑκάστοτε.

**Αἰέλουρος**, ου, ὁ, ἡ, Felis, II. 66. *ubi olim* αἴλουρ. *absque* ε.

**Αἰετὸς** ἐν πέτρῃσι κύει *Orac.* V. 92, 2.

**Αἴθειν**, Accendere. εἰρώτεον τί θέλοντες ἥκοιέν τε ἐς τὴν χώρην, καὶ πῦρ αἴθοιεν, IV. 145. *m. ubi paulo ante est* πῦρ ἀνέκαιον.

*Passiv.* Αἴθεσθαι, Ardere. ὑποκαίουσι τὰ ὀστέα, τὰ δὲ αἴθεται κάλλιστα, IV. 61. *m.*

**Αἰθρίη**, ης, ἡ, Serenitas coeli, Coelum serenum. ἐξ αἰθρίης καὶ νηνεμίης, Quum ad id tempus serenum fuisset coelum *etc.* VIII. 188. ὁ ἥλιος ἀφανὴς ἦν, οὔτ' ἐπινεφέλων ἐόντων, αἰθρίης τε τὰ μάλιστα, (*scil.* ἐούσης) VII. 37. *m.*

[**Αἴκιον**, ου, τό, *Perperam* αἰκίον *olim legebatur* V. 89. *pro* ἀδικίου.]

**Αἱμασιή**, ῆς, ἡ, *Gloss.* τὸ ἐκ χαλίκων ᾠκοδομημένον ἄνευ πηλοῦ τειχίον, Maceria, Murus. κροκόδειλοι (lacertae) γινόμενοι ἐν τῇσι αἱμασιῇσι, II. 69. *extr.* αἱμασιὴ πλίνθων ὀπτέων, I. 180. *et* 191. *m. f. ubi agitur de* minore muro Babylonis, *intra urbem secundum Euphratem ducto, qui non, ut murus exterior*(τὸ τεῖχος), *asphalto videtur fuisse compactus. Adde* VI. 134. *extr. ubi* ἡ αἱμασιὴ *eadem quae paulo ante* τὸ ἕρκος. *Sed et* Murus solido ex lapide constructus αἱμασιὴ *vocatur*: *certe* II. 138. *memoratur* αἱμασιὴ ἐγγεγλυμμένη τύποισι, Murus qui figuras ostendebat insculptas.

**Αἰνέειν**, Laudare, Probare. πάντες

ταῦτα αἴνεον, III. 87 *extr. et ibi Not. Iterum* 76. *f.*

Αἴνη, ης, ἡ, Laus, Honor, Existimatio. ἐόντα ἐν αἴνῃ μεγίστῃ, III. 74. *a. N.* VIII. 112 *m.* τοῖσι μετ' ἐκεῖνον ἐν αἴνῃ ἐοῦσι, IX. 16. *f.*

Αἰνίσσεσθαι τάδε τὰ ἔπεα, Aenigmatica haec pronunciare verba, V. 56.

Αἰνῶς, *i. q.* σφόδρα, δεινῶς, λίαν, Vehementer, Admodum. τῆς Σκυθικῆς αἰνῶς ἀξύλου ἐούσης, IV. 61. ξεινικοῖσι νομαίοισι αἰνῶς χρᾶσθαι φεύγουσι, Vehementer aversantur, IV. 76. *a. Sic* πικρὸς αἰνῶς *ed. Wess. et seqq.* IV. 31. *a. m.* ubi olim δεινῶς. *Vide Var. Lect. et Not.*

Αἴξ, αἰγὸς, ὁ, ἡ, Caper, Capra, Omne genus caprinum. σέβουσι πάντας τοὺς αἶγας, καὶ μᾶλλον τοὺς ἔρσενας τῶν θηλέων, II. 46. τῶν αἰγῶν τῶν τράγων ἐν τοῖσι πώγωσι εὑρίσκεται τὸ λήδανον, Hircorum in barbis *etc.* III. 112. *m.*

*Αἰγὸς ποταμοὶ, Oppidi nomen ad Hellespontum*, IX. 119. *ubi pro* Αἰγὸς ποταμῶν *olim minus recte alii* Αἰγὸς ποταμοῦ *dabant.*

[Αἰὸρ *et* Αἰόρπατα *olim* IV. 110. *ubi nunc* Οἰὸρ *et* Οἰόρπατα.]

Αἰπόλιον, ου, τὸ, Caprarum grex, I. 126. *a.*

Αἰπόλος, ου, ὁ, Caprarum pastor, II. 46. *b. ubi quidem tam probabili quam eruditâ conjecturâ pro* οἱ α ἰ π ό λ ο ι *Schaeferus* οἱ κ ό λ ο ι *correxit.*

Αἱρέειν, 1) Capere, In potestatem redigere. αἱρέει ἐρῆμον τὸ ἄστυ, IX. 3. *f.* αἵρεε τὰς πόλιας χώμασι, I. 162. αἱρέειν κατ' ἄκρης, *vide in* Ἄκρη. τοὺς Φωκέας οὐκ αἱρέουσι, Phocensibus non sunt potiti, VIII. 32. τὸ Σίγειον εἷλε Πεισίστρατος αἰχμῇ παρὰ Μιτυληναίων, Bello captum eripuit Mitylenaeis, V. 94.

2) *Notandae formulae hujusmodi:* ὡς --- ἐμὴ γνώμη αἱρέει, ut mea fert opinio, II. 43 *f.* οὐδὲ λόγος αἱρέει, *seq. accus. cum infin.*, Ne rationem quidem habet, Ne credibile quidem (*aut* rationi consentaneum) est, III. 45. *m.* VI. 124. καὶ δὴ καὶ ὁ λόγος οὕτω αἱρέει, II. 33. *m.* ἢν μὴ ἡμέας λόγος αἱρῇ, Nisi nobis ratio suaserit, IV. 127. m. ὅκως μιν ὁ λόγος αἱρέει, Prouti ei ratio suadet; Quoties ei commodum videtur, VII. 41. *a.* χρᾶται (τοῖς κρέασι) ὅ τι μιν ὁ λόγος αἱρέει, I. 132. *extr.*

3) *Med.* Αἱρέεσθαι, Eligere. οὐδέτερα αἱρέετο, Neutrum elegit, V. 94. ἀλήτην βίον εἵλευ, Elegisti, III. 52. m. ἄλλους ἑλόμενος, Alios tibi eligens, Aliis hominibus studens, Aliorum sectam secutus, I. 108. m.

ἄριστον, σῖτον αἱρέεσθαι, Cibum capere, III. 26. *f.* VII. 120. *b.*

4) *Praet. Pass.* Ἀραίρημαι, *jon. i. q.* ᾕρημαι *vel* ᾑρέθην. *Hinc Plusquamperfectum:* ἄλλος ἀνὴρ ἀραίρητο, Alius vir eligebatur, *sive*, electus erat, VII. 83. Βαβυλὼν οὕτω τότε πρῶτον ἀραίρητο, Capta erat, I. 191. *extr.* ὡς δὲ καὶ τὸ τεῖχος ἀραίρητο, IX. 102. *m. Conf.* Ἀπαιρέεσθαι, Διαιρ. Ἐξαιρ. Ὑπεξαιρ.

5) *Partic. Praet. Pass.* Ἀραιρημένος, *i. q.* ᾑρημένος *et* αἱρεθείς. ἀραιρημένα ἄστεα αὐτοῖσι, Captae

ab illis urbes, I. 185. *a.* ἀραιρημένοι ἀπὸ τῶν πολίων, Selecti e civitatibus, VII. 172. *a.* ἐκ τῶν πολεμάρχων ἀραιρημένος, E polemarchorum numero Electus, VII. 173. *m. Sic et* VII. 118. IX. 93. *a.*

Τοῖσι ἂν ἄνδρες πολέμιοι ἀραιρημένοι ἔωσι, IV. 66. *Vulgo interpretantur* A quibus hostes Interfecti sunt. *Sed aut* Capti sunt *vertendum, intelligendumque captos ab illis pro more etiam occisos esse; aut* ἀναραιρημένοι *legendum, quod suadet scriptura* ἀναιρημένοι, *quam ibi plures praeferunt codices. Apud Suidam quidem habes* Αἱρεῖ· (*pro quo suâ auctoritate Küsterus* Αἱρεῖ *posuit*) ἀναιρεῖ· φονεύει. *At ibi ex Sophoclis Philoct.* 437. *quo spectat illa glossa,* Αἴρει *scriptum oportebat, a verbo* αἴρω, Tollo, E medio tollo; *non ab* αἱρέω, *ad quod pertinet participium jonicum* ἀραιρημένος. *Etiam particip. act.* ἀραιρηκότες *ex cod. Pass. recepit Schaef.* IV. 66. *extr. ubi alii omnes vulgo* ἀνῃρηκότες.

Αἴρειν, *jonice* Ἀείρειν, *quod vide. Conf.* Ἀπαίρειν, *et* Ἐπαίρειν.

Αἵρεσις, ιος, ἡ. 1) Optio. νῦν τοι δίδωμι αἵρεσιν, Nunc tibi do optionem, I. 11. *a.* διακρῖναι τοιαύτην αἵρεσιν, Dijudicare talem optionem, E duabus rebus propositis unam eligere, I. 11. *m.*

2) Capere *urbem*, Expugnatio. (*i. q.* ἅλωσις.) μετὰ τὴν Βαβυλῶνος αἵρεσιν, Capta Babylone, IV. 1. *a.* ἡ βασιλῆος αἵρεσις (*scil.* τῶν Ἀθηνέων) - - δεκάμηνος ἐγένετο, Ceperat rex Athenas decimo ante mense, IX. 3. *f.*

Αἱρετὸς, ἡ, όν. 1) Expugnabilis, Qui capi potest, κατὰ μὲν τὸ ἰσχυρὸν οὐκ αἱρετοὶ, δόλῳ δὲ αἱρετοί, IV. 201. *a.* 2) Seligendus, Optabilis. ὁ θάνατος καταφυγὴ αἱρετωτάτη τῷ ἀνθρώπῳ, VII. 46. *f.* ταῦτά σφι αἱρετώτερα εἶναι μᾶλλον, ἢ τὰ τῶν χρησμολόγων, VII. 143. *f.* κότερά σφι εἴη αἱρετώτερα, I. 126. *m.*

Ἀΐσσειν, *vide* Προεξαΐσσειν.

Ἀϊστόειν, *i. q.* ἀφανίζειν, ἄϊστον reddere, E medio (Ex hominum conspectu) tollere, Perdere, Interficere. ἀϊστώσει μιν, III. 69. *m.* δύο ἡμέων ἠΐστωσε, III. 127. *f.*

Αἰσχροκερδὴς, έος, ὁ, ἡ, Turpi lucro inhians. εἰ μὴ ἄπληστος ἔας χρημάτων καὶ αἰσχροκερδὴς, I. 187. *f.*

Αἰσχρὸς, ἡ, όν, (*de corpore*,) Foedus aspectu, deformis. αἰσχίονες παρθένοι, I. 196. *m.* γυνὴ καλλίστη ἐξ αἰσχίστης γενομένη, VI. 61. *m.*

Αἰσχύνη, ης, ἡ, Dedecus, Ignominia. ἐς αἰσχύνην μεγάλην φέρει, Magnum in probrum vertitur, Ingenti probro est, I. 10. *extr.*

Αἰτέειν, Petere. *Imperf.* πῦρ αἴτεον, VI. 113. *extr. Cum duplici accus.* αἴτεε Ἄμασιν θυγατέρα, VI. 1. *a.* δίκας αἰτέειν, *vide in* Δίκη.

*Med.* Αἰτέεσθαι, *i. q.* αἰτέειν, *nempe* Petere sibi, Postulare ut sibi detur. *Sic* αἰτεόμενος, IX. 34. *a. ubi quidem aliquis non modo* pro se, *verum etiam* pro fratre suo *jus civitatis petit, sed nimirum ut* sui causâ *etiam illi detur. Imper.* αἰτέο, *per Syncopen ex* αἰτέεο, *pro comm.* αἰτέου, Pete, Postula tibi. αἰτέο δόσιν τὴν τινα

βούλεαί τοι γενέσθαι, I. 90. *a. ubi vide Var. Lect.*

**Αἰτιᾶσθαι**, Culpare, accusare, *αἰτιῶνται αὐτὸν, et αἰτιησάμενοι τοῦτον*, IV. 94. *f. πάντας αἰτιώμενοι*, VIII. 90. m. *Cum Genitivo casu criminis, aut cum Infinit.* τοὺς μὲν λειποστρατίης αἰτιώμενος, τοὺς δὲ σίνεσθαι Δαρείου στρατόν, V. 27.

**Αἰτίη**, ης, ἡ, *jon. pro comm.* αἰτία Causa, Culpa.

Αἰτίην ἔχειν, Culpam sustinere, culpari, Accusari. *αἰτίας μεγάλας εἶχον*, V. 73. *extr. Cum Genit.* εἶχον αἰτίην τοῦ φόνου τούτου, V. 70. *f.*

Αἰτίη ἔχει αὐτὸν, *i. q.* αὐτὸς ἔχει αἰτίην, Culpa illum tenet, Insimulatur ille, Culpatur. τὸν Κλεομένεα εἶχε αἰτίη φοιτᾶν παρὰ τοῦ Ἰσαγόρεω τὴν γυναῖκα, V. 70. *a.* φονεῦσαι αὐτοὺς αἰτίη ἔχει Ἀλκμαιωνίδας, Culpa caedis eorum premit Alcmaeonidas, V. 71. αἰτίη ἔσχε ἐν Ἀθηναίοισι ἐξ Ἀλκμαιωνιδέων μηχανῆς αὐτοὺς ταῦτα ἐπινοηθῆναι, Apud Athenienses Culpa eos premebat, Fama ferebatur, cepisse eos hoc consilium *etc.* VI. 115. *b. ubi vide Var. Lect. et Not.*

Ἐν αἰτίῃ τιθέναι τινὰ, *quasi dicas* In culpa ponere aliquem. Μαρδόνιον ἐν αἰτίῃ τιθέντες, Mardonium tamquam auctorem (calamitatum) accusantes, VIII. 99. *Eâdem notione* ἐν αἰτίᾳ ἔχειν τινα *frequentat Thucydides*, I. 35. II. 59. V. 60. *Sic auctor libelli de Vita Hom.* ἐν αἰτίῃ μεγάλῃ εἶχεν αὐτήν, Vehementer illam accusavit. *Et Herodotus*, V. 106. *m.* ὅρα μὴ ἐξ ὑστέρης σεωυτὸν ἐν αἰτίῃ σχῇς, Vide ne deinde te ipsum accuses; *id est* ne dehinc ipse comperiaris hac culpâ teneri, hujus facinoris auctor esse: *nisi fortasse haec sit sententia*, Vide ne tu dehinc te ipse in culpâ ponas, culpam contrahas, culpae hujus participem te facias, *nempe aut excusando fratrem, aut rem istam parvi habendo, nec quovis modo operam tuam conferendo quo et reprimatur illa seditio et puniantur sceleris auctores. Conf.* ἐξ ὑστέρης.

**Αἴτιος**, η, ον, Causa efficiens aliquid. *Construitur non modo cum Genit. sed et cum Infinit. absque* τοῦ *articulo, quem forsan desideraveris.* τοὺς ἐτησίας ἀνέμους εἶναι αἰτίους πληθύειν τὸν ποταμὸν, II. 20. *a.* αἴτιος ὁ ἥλιος τὸν ἠέρα ξηρὸν τὸν ταύτῃ εἶναι, II. 26. *a. Not.*

**Αἰχμάλωτος**, ου, ὁ, ἡ, Bello captus, Captivus. ῥῦσαί με αἰχμαλώτου δουλοσύνης, Libera me servitute quae captivum manet, IX. 76. *m.*

**Αἰχμή**, ῆς, ἡ, 1.) Hasta, Lancea, i. q. δόρυ, *cujus partes sunt* τὸ ξυστὸν *et* ἡ λόγχη. I. 52. *m.* VII. 69. *et* 77. αἰχμὰς βραχέας ἔχον, τόξα δὲ μεγάλα, VII. 61. *a.* 64. *etc.* μετῆκάν οἱ τὰς αἰχμὰς, Hastas coram eo deposuerunt, III. 128. *f.* (*conf.* Μετιέναι.) ὁ μὲν αὐτέων φθάνει τὰ τόξα κατελόμενος, ὁ δὲ πρὸς τὴν αἰχμὴν ἐτράπετο, -- τῇ αἰχμῇ ἠμύνετο, III. 78. *a.* ὑπὸ αἰχμῆς τελευτήσειν, I. 39. *m. et f.*

2.) *Metonymice*, Arma, Bellum. Σίγειον εἷλε Πεισίστρατος

αἰχμῇ παρὰ Μιτυληναίων, Armis ceperat, V. 94. ἐπειδή σφι πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους κακῶς ἡ αἰχμὴ ἐστήκεε, Quum male illis cessisset Bellum, VII. 152. *f. Hinc* ἡ ὁμαιχμίη, *et* τὸ μεταίχμιον, *quae vide suis locis: et* αἰχμάλωτος, Bello captus.

Αἰχμοφόρος, ου, ὁ, *i. q.* δορυφόρος. 1) Hastatus, Hastâ armatus miles. πρῶτος διέταξε χωρὶς ἑκάστους εἶναι, τούς τε αἰχμοφόρους, καὶ τοὺς τοξοφόρους, καὶ τοὺς ἱππέας, I. 103. *a.* 215. *a.* 2) *Sigillatim*, Armatus custos corporis. Satelles, I. 8. *a. Cujus generis sunt etiam illi* χίλιοι αἰχμοφόροι *qui* in comitatu regis Persarum *memorantur* VII. 40. *a.* 41. *a.* 55. *f.* 103. *f.*

Αἰών, ῶνος, ὁ, Aevum, Vita. οὕτω διαφέρειν τὸν αἰῶνα, Vitam ita traducere, III. 40. m. ὁ θεὸς γλυκὺν γεύσας τὸν αἰῶνα, VII. 46. *extr.* τελευτᾶν καλῶς τὸν αἰῶνα, I. 32. *m.* ἀμυνομένους τελευτήσαντας τὸν αἰῶνα, IX. 17. *f.* 27. *m.*

Αἰωρέεσθαι, 1) Efferri. ὑπὲρ μεγάλων αἰωρηθεὶς, Magnarum rerum spe Elatus, VIII. 100. *a.* 2) Suspensum esse. αἰγὸς δέρματα περὶ τοὺς ὤμους αἰωρεύμενα, Ex humeris pelles Pendebant caprinae, VII. 92.

*Conf.* Ὑπεραιωρέεσθαι *et* Παραιωρέεσθαι. *Pro vulgato olim* ἀρώμενοι I. 27. *f.* αἰωρεομένους *corrigebat Toupius, ubi nos* ἀειρόμενοι.

Ἄκανθα, *sive jonice* Ἀκάνθη, ης, ἡ. 1) Spina arbor, *cujus ex ligno naves fabricantur Aegyptii*, II. 96. *a.* 2) Spina dorsi, IV. 72. *f.* 3) *Dicuntur etiam* ἄκανθαι Ossa *vel* Spinae piscium et serpentum, II. 75.

Ἀκάνθινος ἱστὸς, Malus *navis* ex spinâ arbore, II. 96. *m.*

Ἀκανθώδης χῶρος, Spinis obsitus locus, I. 126. *a.*

Ἀκατάψευστος, ου, ὁ, ἡ, Non ementitus, Non fictus, Non fabulosus, IV. 191. *extr. N.*

Ἄκατος, ου, ὁ, Minoris navigii genus quoddam. οἱ ἐν τοῖσι σιταγωγοῖσι ἀκάτοισι ἐόντες, VII. 186.

Ἀκέεσθαι, *sensu proprio*, Mederi, Sanare. ὁ Τέαρος (ποταμὸς) λέγεται καὶ ἀνδράσι καὶ ἵπποισι ψώρην ἀκέσασθαι, Sanare scabiem, IV. 90. *a. Notione translata*, Mederi malo, Remedium adferre. ἀκέσασθαι τὴν ἁμαρτίαν, Reparare peccatum, I. 167. *a.* V. 91. *f.* ἀκεόμενος τὰ ἐπιφερόμενα, Malo impendenti remedium adlaturus, III. 17. *m. Imperativ.* ἀκέο (*per syncop. pro* ἀκέεο, ἀκέου) *eâdem notione* III. 40. *extr.*

Ἀκέραιος, ου, ὁ, ἡ, Intemeratus, Intactus, Illaesus, Salvus. ἔμελλε ἀπολάμψεσθαι ἀκέραιον τὴν πόλιν, III. 146. *a.*

Ἄκεσις, ιος, ἡ, Curatio, Sanatio. οἱ ὄρχιες τῶν καστόρων χρήσιμοι ἐς ὑστερέων ἄκεσιν, Utiles ad uterorum curationem, IV. 109. *extr.* τὰ ἐς ἄκεσιν φέροντα, Quae ad sanandos morbos valent, IV. 90. *a.*

Ἀκέφαλος, ου, ὁ, ἡ, Sine capite. οἱ ἀκέφαλοι οἱ ἐν τοῖσι στήθεσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχοντες, IV. 191. *f.*

Ἀκήρατος, ου, ὁ, ἡ, *i. q.* ἀκέραιος. 1) Purus, sincerus. χρυσὸς ἀκήρατος, VII. 10, 1. σμύρνη ἀκήρατος, II. 86. *m.* 2) Intactus,

Integer, Illibatus. τὸ ἐμπόριον τοῦτο ἦν ἀκήρατον τοῦτον τὸν χρόνον, Intactum, Illibatum, Nondum frequentatum mercatoribus ea tempestate erat illud emporium, IV. 152. *m.* *N. ubi* ἀπείρατον *habet vet. cod. ex scholio.*

Ἀκήρυκτος, ου, ὁ, ἡ. Per praeconem non denunciatus. πόλεμον ἀκήρυκτον Ἀθηναίοισι ἐπέφερον, Indictum bellum intulerunt, V. 81.

Ἀκίβδηλος, ου, ὁ, ἡ, Sincerus. τὸ ἀπ' ἡμέων ἀκίβδηλον ἐὸν, IX. 7, 1. *f.*

Ἀκινάκης, εος *et* ου, ὁ, Acinaces, Gladius, *Persicum vocab.* Περσικὸν ξίφος, τὸν ἀκινάκην καλέουσι, VII. 54. *f. N. ubi forsan* τὠκινάκην *olim legebatur.* (*vide infra voc.* Ὠκινάκης.) σπασάμενος τὸν ἀκινάκεα, III. 118. *f.* σπασάμενοι τοὺς ἀκινάκεας, III. 128. *f. ubi codd. nonnulli* τοὺς ἀκινάκας, *ut* VII. 67. *a. Sic* IX. 80. *m.* τοὺς ἀκινάκεας, ἐόντας χρυσέους, *ubi* ἀκινάκας *dabant libri omnes, uno Arch. excepto.* δωρησάμενος αὐτοὺς ἀκινάκῃ, VIII. 120. *consentientibus libris. Etiam in rebus Scythicis utitur hoc vocabulo Herodotus:* ἀκινάκης σιδήρεος, IV. 62. *m. et* τοῦ ἀκινάκεος ibid. *f. et* τῷ ἀκινάκεϊ *rursus* ibid. *m. pro quo quidem probati plures codices* τῷ ἀκινάκῃ *praeferunt.*

Ἀκίνητος, ου, ὁ, ἡ, Immotus, Intactus, Illaesus. οὗτος ὁ τάφος ἦν ἀκίνητος μέχρι οὗ *etc.* I. 187. *m.* 2) Non movendus. κινεῖς τι τῶν ἀκινήτων, VI. 134. *f.*

Ἀκλεὴς, έος, ὁ, ἡ, Illaudatus, Meritâ laude non celebratus, I. *prooem.*

Ἀκλεῶς, Inglorie, Sine gloriâ, Ignominiose. διαλυθέντος τοῦ στόλου ἀκλεῶς, V. 77. *a.*

Ἀκμάζειν, Florere. ἡ Σύβαρις ἤκμαζε τοῦτον τὸν χρόνον μάλιστα, VI. 127. ἐς Σάρδις ἀκμαζούσας πλούτῳ, I. 29. *a.*

Ἀκμὴ, ῆς, ἡ, Acies, ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἔχεται ἡμῖν τὰ πρήγματα, VI. 11. *a.*

Ἄκμων, ονος, ὁ, Incus, I. 68. *m.*

Ἀκοὴ, ῆς, ἡ, Auditus. ἀκοῇ ἱστορέων, Qui auditu *aliquid* accepit, Famâ percepit, Relata referens. *oppos.* αὐτόπτης, II. 29. *a.* περὶ τούτων, ἀκοῇ παραλαβόντες, λέγομεν, II. 148. *m.* ὅσον ἡμεῖς ἀτρεκέως ἐπὶ μακρότατον οἷοί τ' ἐγενόμεθα ἀκοῇ ἐξικέσθαι, IV. 16. *f. N.* I. 171. *a.* διεφθαρμένος τὴν ἀκοὴν, Auribus captus, I. 38. *f.*

Ἀκοντίζειν, Jaculari, Jaculum emittere. Absolute: τοξευόμέν τε καὶ ἀκοντίζομεν, IV. 114. *m. Cum Accus.* Jaculo petere. ἀκοντίζων τὸν σῦν, τοῦ μὲν ἁμαρτάνει, I. 43. *Item* ἀκοντίζειν ἐς τινά: *nam* ἐσακοντίζειν τινὰ (*quod vide suo loco*) *idem valet ac* ἀκοντίζειν ἐς τινά.

Ἀκόντιον, ου, τὸ, Jaculum. ἀκόντια καὶ δοράτια καὶ τὰ τοιαῦτα, I. 34. *f.*

Ἀκοντιστὴς, οῦ, ὁ, Jaculator. ἐόντες ἀκοντισταὶ οἱ Σαμοθρήϊκες, VIII. 90. *a.*

Ἄκος, εος, τὸ, Remedium, Medicina. ἢν σπασμὸς ἐπιγένηται, ἐξεύρηταί σφι ἄκος, IV. 187. *f.* ἄκεα δίζησθαι, I. 94. *m.*

Ἀκόσμως, Nullo ordine, Turpi-

ter, Spretâ omni disciplinâ militari. ἀκόσμως οἴχεσθαι, VII. 220. *extr.*

'Ακούειν, 1) Audire. *Promiscue cum Accusat. et Genitivo Rei.* ἀκούσας ταῦτα, II. 116. *a.* ταῦτα ἄκουσαν (*Aor.* 1.) V. 89. *f. ubi tamen* ἤκουσαν *praeferunt alii, ut alibi.* ἀκούσας τούτων, II. 114. *a. ubi quidem perinde videri possit esse genit. Personae: sed* I. 45. *m. ubi* Κροῖσος δὲ τούτων ἀκούσας, *haud dubie* τούτων *genitivus Rei est. Interdum* ἀκούειν τι *idem valet ac* περί τινος, *ut* VII. 116. τὸ ὄρυγμα ἀκούων, Audiens de fossa, Audiens quo in statu esset fossa. *Futur.* ἀκούσεσθαι ἀοιδοῦ, I. 24. *f.*

2) 'Ακούειν *cum Genit. Personae,* Dicto audientem esse, Imperio alicujus esse subjectum. τοῦτον τὸν χρόνον Αἰγινῆται 'Επιδαυρίων ἤκουον, V. 83. *a.* ὡς Σμέρδιος ἀκουστέα εἴη τοῦ λοιποῦ, ἀλλ' οὐ Καμβύσεω, Smerdi dehinc esse parendum, non Cambysi, III. 61. *extr.*

3) 'Ακούειν, Audire, *pro* Existimari, Haberi, *ubi de bonâ aut malâ Famâ agitur.* ἤκουεν εὖ ἐς δικαιοσύνην, Vit. Hom. 7. *m.* ἀκούειν ἄριστα δικαιοσύνης πέρι, VI. 86, 1. *m.* ἄμεινον σὺ ἂν ἤκουες, II. 173. *m.* φὰς ἄμεινόν με ἀκούσεσθαι (*Fut. Med.*) IX. 79. *a.* ἐν τῇ ναυμαχίῃ ταύτῃ ἤκουσαν 'Ελλήνων ἄριστα Αἰγινῆται, Praecipuam laudem consecuti sunt, VIII. 93. *a.* 'Αργεῖοι ἤκουον μουσικὴν εἶναι 'Ελλήνων πρῶτοι, III. 133. *a.*

4) παρὰ τοῖσι Πέρσῃσι, γυναικὸς κακίω ἀκοῦσαι, δέννος μέγιστόν ἐστι, Muliere ignaviorem audire, (*i. e.* Si quis de aliquo loquens ait, Esse eum muliere ignaviorem) maximum hoc opprobrium est, IX. 107. *a. Sic* ἀκούσας πρὸς σεῦ κακῶς VII. 16, 1. *m. non est* Male apud te audiens; *sed* Mala (injuriosa) adversus me verba ex te audiens; Probrosis verbis a te lacessitus. *Sic* VII. 10, 7. παῦσαι λέγειν λόγους ματαίους περὶ 'Ελλήνων, οὐκ ἐόντων ἀξίων φλαύρως ἀκούειν, Qui non merentur ut male de eis loquaris. ἤκουσαν 'Ελλήνων ἄριστα, VIII. 93. *a.*

"Ακρη, ης, ἡ, *comm.* ἄκρα, 1) Extremitas, Extremus terrae cujusdam angulus in mare prominens, Promontorium, IV. 99. *m. et f.* ἀνατείνουσι ἄκραι λεπταὶ τῆς ἠπείρου, ταύτας ἔδοξαν νῆας εἶναι, VIII. 107. *f.* 2) Summitas, Arx: *unde dictio* αἱρέειν πόλιν κατ' ἄκρης, VI. 18. *N. et* 83. *f.* Urbem cum arce capere, Incipiendo ab ipsâ arce et inde in urbem descendendo.

'Ακρητοποσίη, ης, ἡ, (*jon. pro* ἀκρατ.) Meri vini potatio. μαθεῖν τὴν ἀκρητοποσίην παρὰ τῶν Σκυθέων, VI. 84. *f.*

'Ακρητοπότης, ου, ὁ, Meri potator, Ebriosus, VI. 84. *a.*

"Ακριτος, ου, ὁ, ἡ, 1) *Passivâ notione,* Non judicatus, Indictâ causâ: κτείνει ἀκρίτους, III. 80. *f.* 2) *Activâ notione,* (*sicut* ἀθαύμαστος, ἄπρακτος, *et ejusdem generis alia*) Qui nullum judicium fecit, Qui rem non disceptavit. οὐ βουλομένων δὲ ταῦτα κρίνειν τῶν 'Ελλήνων, ἀλλ'

ἀποπλωόντων ἑκάστων ἐς τὴν ἑωυτῶν ἀκρίτων, VIII. 124. *a.*

['Ακρίτως, Indictâ causâ. κτείνει ἀκρίτως *olim legebatur* III. 80. *f.* *ubi rectius nunc* ἀκρίτους.]

'Ακροβολίζεσθαι, Velitari. ἔπεσι ἀκροβολισάμενοι, Quum verbis inter se essent velitati, Altercati, VIII. 64. *a.*

'Ακροθίνια, τὰ, Primitia (*praedae victoriâ partae*), ἐν νόῳ ἔχων ἀκροθίνια ταῦτα καταγιεῖν θεῶν ὅτεῳδή, I. 86. *a.* ἀπ' ἧς οἱ ἀκροθίνια τοιαῦτα γενέσθαι I. 90. *f.* τοῖσι θεοῖσι ἐξεῖλον ἀκροθίνια, - - - καὶ τὰ ἀκροθίνια ἀπέπεμψαν ἐς Δελφοὺς, VIII. 121. 122.

'Ακρομανὴς, έος, ὁ, ἡ. ἦν τε οὐ φρενήρης, ἀκρομανής τε, V. 42. *a.* *Not.* Fere furiosus, Subfuriosus: *alii quidem vulgo* Prorsus furiosum, Summe insanum *interpretantur.*

"Ακρος, η, ον, Acutus, Acer, Summus, Extremus, Eximius. ὀργὴν ἄκρος, Ad iram praeceps, I. 73. *m. N. ubi olim* οὐκ ἄκρος *legebatur.* ἦν ψυχὴν οὐκ ἄκρος, Erat animo parum acri, parum forti, parum constante, V. 124. *a. N. Absolute ponitur* V. 112. "Ιωνες ἄκροι γενόμενοι ταύτην τὴν ἡμέρην, (*ubi praecedens* νηυσὶ *non ad* ἄκροι *refertur, sed ad* ὑπερεβάλλοντο,) Eximii, Egregii eo die fuere Jones. *Sic et* VI. 122. *a.* ἀνὴρ ἄκρος, Vir eximius, Acri et forti animo: *nam ibi non cohaerere videntur verba* ἄκρος ἐλευθερῶν, *sed incidenda oratio,* ὡς ἀνὴρ ἄκρος, ἐλευθερῶν τὴν πατρίδα. *Alibi rursus cum Accusativo construitur.* Εὐρώπη ἀρετὴν ἄκρη, Europa bonitate soli (fertilitate) Praestans, VII. 5. *f.* εἰσὶ τὰ πολέμια ἄκροι, VII. 111.

*Plurale Neutr.* τὰ ἄκρα Superiora loca, Montana. τὰ ἄκρα τῆς Εὐβοίης, VI. 100. *m.*

'Ακρύσταλλος, ου, ὁ, ἡ, Sine glacie. ἄνομβρος ἡ χώρη καὶ ἀκρύσταλλος, II. 22. *m.*

'Ακρωτηριάζειν. τῶν νηῶν τὰς πρώρας ἠκρωτηρίασαν, Navium proras Resecuerunt, III. 59. *m.*

'Ακρωτήριον νηὸς, Resecta extremitas navis, Resecta prora navis, VIII. 121. *f. Glossae Herodoteae ex lib.* I. c. 180. Φάρσος· τρύφος, κλάσμα, ἀκρωτήριον.

'Ακρωτήριον τοῦ οὔρεος, Summitas montis, VII. 217. *a.*

'Ακτὴ, ῆς, ἡ, Littus, Ora maritima, ἀκτὴ τραχέα, Ora aspera, VII. 33. *a. N.* Terra secundum mare porrecta IV. 38. *Not.* 39. *et* 41. *ubi Wess. cum Vossio* Peninsulam *intelligebat.* Σηπιὰς ἀκτὴ, VII. 183. *extr.* 188. *a.* ἡ ἀκτὴ ἡ Σηπιὰς, VII. 191. *extr.* Soloece ἱερὸν ἀκτὴν, *pro* ἱερὰν ἀκτὴν, *dixit Bacis vates* VIII. 77. *a.* Καλὴ ἀκτὴ, Siciliae tractus quidam *sic nominatus*, VI. 22.

'Αλάβαστρος, ὁ, *aut* 'Αλάβαστρον, τὸ, Vasculum ex alabastrite lapide, δῶρα φέροντας - - ψέλια καὶ μύρου ἀλάβαστρον, III. 20. *a. N.*

['Αλαίη 'Αθηναίη *perperam olim legebatur pro* 'Αλέη. I. 66. *extr.*]

'Αλαλαγμὸς, ου, ὁ, Ululatus. VIII. 37. *f.*

'Αλᾶσθαι, Oberrare. IV. 97. *f.* *ubi perperam olim* ἀλώμενοι.

'Αλγέειν, *De* animi dolore: ἵνα μὴ ἀλγήσειε τὴν ψυχὴν, I. 43. *f. de*

Corporis dolore: ἀλγήσας, Dolore adfectus *ex vulnere*, IX. 22. *a. Ex ophthalmiâ*, VII. 229. *m.*

Ἀλγηδών, όνος, ὁ, Dolor. *Metonym.* ἀλγηδόνες ὀφθαλμῶν, Dolorem adferentes oculis, V. 18. *f.*

Ἀλέειν, *i. q.* ἀλήθειν, Molere. σῖτος ἀληλεσμένος, Frumentum molitum, VII. 23. *extr.*

Ἀλείφαρ, ατος, τὸ, Oleum. τὸ ἀπὸ κέδρου, II. 87. *a.* ἀπὸ τῶν σιλλικυπρίων τοῦ καρποῦ, II. 94. *a.*

Ἀλέξεσθαι, Resistere, Repugnare. *Absolute:* ἀλεξόμενοι χρόνον ἐπὶ συχνὸν, IX. 119. *m.* τοὺς ἀλεξομένους ἐφόνευε, I. 211. *a.* II. 63. *f.* παραρτέοντο ὡς ἀλεξησόμενοι, VIII. 108. *a.* 81. *f. Cum Dativo instrumenti:* ἀλεξομένους μαχαίρῃσι, VII. 225. *m. f. Cum Accus. personae.* στρατὸν τῶν Μήδων ἀλέξασθαι, (*Aor.* 1. *Med. formatus a Praesente minus usitato* Ἀλέκω.) Medorum exercitui resistere, Propulsare hostem, VII. 207. *extr.*

[Ἀλέξησις, ιος, ἡ, Defensio, Repugnatio, Propulsatio. *Sub hac voce Aem. Portus tamquam ex Herodoto decerptam hanc phrasin retulit,* πρὸς ἀλέξησιν τραπομένους, ad Defensionem, *vel*, Ad vim propulsandam conversos: *sed, quo loco apud Herodotum ista legantur verba, adnotare neglexit; nec sub voce* Ἀλκή, *ad quam h. l. ablegat lectorem, locum huc spectantem* (*qui mihi quidem incompertus*) *indicavit. Vide vero quae sub voce* Ἀλκή *monemus.*]

Ἅλες, οἱ, Sal. *Vide* Ἅλς.

Ἄλευρον, ου, τὸ, Farina. ἄλευρα καὶ ἄλφιτα, VII. 119. *a.*

Ἀλεωρή, ῆς, ἡ, Evitatio, Declinatio, Effugium *mali vel periculi.* καὶ αὐτοί τινα ἀλεωρὴν εὑρήσονται, IX. 6. *extr.*

Ἀληθείη, *vide* Ἀληθηΐη.

Ἀλήθειν, *vide* Ἀλέειν.

Ἀληθέως, (*comm.* ἀληθῶς) Vere. ὥρα ἀναγκαίην ἀληθέως προκειμένην, I. 11. *f.* οὐ λέγειν ἀληθέως, I. 158. *f.* τέθηπα εἰ νῆσος ἀληθέως ἐστὶ πλωτή, II. 156. *a.* ὡς δὴ ἀληθέως αὐτόμολος, III. 156. *a.* εἰ ἀληθέως ἐξήγαγον *etc.* II. 56. *a.*

Ἀληθηΐη, *sive* Ἀληθείη, *jon. pro comm.* ἀλήθεια, Veritas. *Inde Accus.* τὴν ἀληθηΐην, VI. 69. *a. ubi* ἀληθείην cod. F. *nescio an et alii; utrumque probum, hoc tamen magis Homericum, istud magis ex Herodoti more esse videtur, qui etiam in Dativo* τῇ ἀληθηΐῃ *scripsit* III. 72. *f. ubi quidem iterum cod. F.* (*quod in Var. lect. adnotari debuerat*) ἀληθείῃ *praefert. Quod si quem vero subierit mirari quid sit quod in hujus vocabuli primo etiam et quarto casu vocalis* α, *quae ibi vulgo brevis est, contra Jonum morem in* η *mutetur; adeat is Clarkii Not. ad Odyss.* η. 297. *et quem ille laudat Eustath. ad Odyss. l. c. qui eum docebunt, veteres Atticos, Jonum progenitores,* ἀληθείαν *ultimâ syllabâ producta pronunciasse. Notandus vero in eodem vocabulo Gregorii lapsus, qui,* (*Dialect. jon.* §. 45.) *postquam recte monuit* „Jonas nonnisi longam vocalem α in η mutare," *adjicit* „Sequioris tamen aetatis Jonas etiam brevem α subinde in η mutare," *et pro hujusmodi*

*mutationis exemplo ipsum vocab.* ἀληθείην *adfert, quod tamen eâdem hac formâ in Iliade et in Odysseâ frequentatum novimus.*

Ἀληθής, έος, ὁ, ἡ. ἀληθέϊ λόγῳ, Revera. οἱ ἀληθέϊ λόγῳ βασιλῆες, Veri, Vere nominati reges, I. 120. *a.* ἔχουσαν αὐτὴν ἀληθέϊ λόγῳ, V. 41. *a.*

*Neutr.* τὠληθὲς, Verum. εἰπεῖν τὠληθὲς, VI. 68. *f.* πᾶν ἐς σὲ κατειρήσεται τὠληθὲς, VI. 69. *a.* τῇ γ' ἐμοὶ φαίνεται εἶναι ἀληθὲς, VII. 139. *a. ubi* τὠληθὲς *malebam, aut* τὸ ἀληθὲς *quod legitur* VII. 139. *m. f. quo de loco vide infra sub* Ἁμαρτάνειν.

Ἀληθίζεσθαι, Verum dicere, Veritatem colere, I. 136. *m.* III. 72. *f. bis.*

Ἁλὴς, έος, ὁ, ἡ, *i. q.* ἀθρόος, συνηθροισμένος. ἁλὴς γὰρ γινομένη πᾶσα ἡ Ἑλλὰς, VI. 157. *m.* ἁλὴς ἐὼν ὁ ναυτικὸς στρατὸς, VII. 236. *m.* *Plur.* Ἁλέες, Universi, Simul omnes. ἐς ἓν χωρίον ἐσάγεσκον ἁλέας, I. 196. *a.* ἁλέες ἑστᾶσι, Congregati, Conferti stabant, II. 63. *a.* ἐκχυθέντες ἁλέες, III. 13. *a.* ὡς ἁλέες εἴησαν οἱ Ἕλληνες ἐν τῷ Ἰσθμῷ, IX. 15. *a.* ἁλέες φεύγεσκον, VII. 211. *m.* ἵζοντο πάντες ἁλέες οἱ ἄλλοι, VII. 225. *m.* ἔθαπτον πάντας ἁλέας, IX. 85. *m.* ἁλέσι μὲν γὰρ σφι - - -, ἐνὶ δὲ ἑκάστῳ *etc.* IV. 184. *a.* κατὰ μὲν ἕνα - - -, ἁλέες δὲ *etc.* VII. 104. *m.* χρέονται ἐπιφορήμασι πολλοῖς καὶ οὐκ ἁλέσι, Non simul omnia adponunt fercula, I. 133. *a. ubi perperam olim* καὶ οὐ καλοῖσι.

Ἀλήτης, ου, ὁ, Vagus, Erro. *Adjective ponitur* III. 52. *m.* ἀλήτην βίον εἵλευ, Errabundam vitam elegisti.

Ἁλιέας τοὺς ἐκ Τίρυνθος, VII. 137. *m. alii* Piscatores *intelligunt; alii* Halienses, *cives oppidi cujusdam Peloponnesi.*

Ἁλίζειν, Congregare, Cogere, Colligere. ἁλίζειν στρατὸν, VII. 12. ταύτας (τὰς καμήλους) ἁλίσας, I. 80. *a.* I. 77. *m.* ἁλίσας τὰ πάντα, I. 119. *f.*

*Pass.* μὴ ἁλισθεῖεν οἱ Ἀθηναῖοι, I. 63. ἁλισθῆναι, I. 79. *a.* ἁλισθέντες, V. 15. *a.* ἁλισμένοι πρόβουλοι, VII. 172. *a.* τοὺς βασιλέας ἁλισμένους, IV. 118. *a.* ἁλισμένη στρατιὴ, VII. 208. *a. Conf.* Συναλίζειν.

Ἁλίη, ης, ἡ, *i. q.* ἄθροισις *et* ἄγερσις *vel* ἀγορή, Congregatio, Concio. ἁλίην τῶν Περσῶν ἐποιήσατο, Persas in concionem convocavit, I. 125. *a.* ἁλίην ποιησάμενοι, V. 79. *a.* V. 29. *m.* ἁλίης πολλάκις συλλεγομένης, VII. 134. *m.*

Ἀλιλὰτ, ἡ, *sive* Ἀλίττα, Urania Venus *apud Arabes*, III. 8. *extr. coll.* I. 131. *extr.*

Ἅλινος, ου, ὁ, ἡ, Salinus. τὰ οἰκία ἐκ τῶν ἁλίνων χόνδρων οἰκοδομέαται, Domus e solis grumis exstructae, IV. 185. *a.* τοῖχοι ἅλινοι, ibid. *b.*

Ἅλις, Satis. παλαιῶν μὲν οὖν ἔργων ἅλις ἔστω, de rebus olim gestis haec dicta sufficiant, IX. 27. *m.*

Ἁλίσκειν, (*Fut.* ἁλώσω.) 1) Capere *urbem. Aor. 2. conjunct.* μὴ ἁλῷ κοτε, Ne capiatur umquam, I. 84. *a. Aor.* 2. *Opt.* δείσαντες μὴ ἁλῴη, IV. 127. *a.* *Praet. perf. Opt.* ἦλθε ἀγγελίη ὡς ἡλώκοι τὸ τεῖχος, I. 83. *f. Similiter* Capere, Intercipere *hostem.*

ἡ ἀτραπὸς δι' ἣν ἥλωσαν οἱ ἁλόντες τῶν Ἑλλήνων, VII. 175. *m.*

2) Deprehendere *reum*, Convincere *aliquem* criminis. πολλὰ μὲν καὶ ἁλίσκετο, πολλὰ δὲ καὶ ἀποφεύγεσκε, II. 174. *m.* *cum Var. Lect.* μὴ ψευδόμενος ὑπό τευ ἁλώσεται, VII. 102. *a.*

Ἀλίττα, *vide* Ἀλιλάτ.

Ἀλκή, ῆς, ἡ, Robur, Vires, Fortitudo; *praesertim* Fortis defensio sui et propulsatio hostis: *est enim idem fere ac* ἡ ἀλέξησις, *a prisco verbo* ἀλέκω, *idem valente ac* ἀλέξω. *Inde Hesychii glossa:* Ἀλκή· δύναμις, ἰσχύς, ἡ ἀλέξησις, ἡ μάχη. *Conf. Damm. Lexic. Etymol. p.* 2742. πρὸς ἀλκὴν ἐτράποντο, III. 68. *a.* *ubi Valla:* Ad vires conversi sunt: *H. Stephanus,* Vires suas adversus illos experiri coeperunt, *vel,* Pro viribus illis obsistere coeperunt: *commodissime Aem. Portus:* Ad vim propulsandam se converterunt. *Similiter,* οὔτε πρὸς ἀλκὴν ἐτράποντο, Ἐπιλαθόμενοί τε τῆς ἀπειλῆς ἔφευγον, IV. 125. *f.* IX. 102. *f.* οὔτε τις αὐτέων ἀλκῆς ἐμίμνητο, IX. 70. *m.* Neque quisquam virtutis (*s.* fortitudinis) meminit: *aut,* De repellendâ vi, De propulsando hoste, cogitavit. θηρία ἐς ἀλκὴν ἄλκιμα, Bestiae viribus praevalentes, *sive* Ad vim repellendam validae, strenuae, III. 110. *f.*

Ἄλκιμος, ου, ὁ, ἡ, Validus, Strenuus, Fortis, Virtute bellicâ conspicuus, οὔτε γὰρ οἱ βάρβαροι ἄλκιμοί εἰσι, V. 49. *m.* οἱ γὰρ ἄνδρες λέγονται εἶναι ἄλκιμοι, VII. 10, 2. ὁτέοισι αὐτέων ἀλκίμοισι ἐνετύγχανε, II. 102. *m.* ἔθνος μέγα καὶ ἄλκιμον, I. 201.

ἔθνος οὐδὲν οὔτε ἀνδρειότερον οὔτε ἀλκιμώτερον, I. 79. *f.* ἀλκιμώτερος τῶν προγόνων, I. 103. *a.*

ἀνὴρ τὰ πολέμια ἄλκιμος, III. 4. *a.* θηρία ἐς ἀλκὴν ἄλκιμα, IV. 110. *f.* *vide supra, in* Ἀλκή.

Ἀλλ' ἤ, Nisi, Praeterquam. οὐδεὶς ἀλλ' ἢ ἐκείνη, Nemo nisi illa, IX. 109. *f.* ἀλλ', οὐ γὰρ ἔπειθε, IV. 83. *b.* *et* IX. 109. *f.* *pro* ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἔπειθε *posita statuit Portus; sed alia ratio est, de quâ monuit Valck. ad* VIII. 137, 9 seq.

ἀλλὰ *et* ἅμα *confusa vid. Not. ad* VII. 104, 24.

Ἀλλάσσεσθαί τι τινί, Permutare aliquid cum alio. ἀλλάξασθαι βουλόμενοι τοῖσι πλησίοισι τὰ οἰκήϊα κακά, VII. 152. *a. m.*

Ἄλλῃ, 1) *i. q.* ἄλλοθι, Alibi; *et cum Articulo, vim quandam addente,* τῇ ἄλλῃ, Alibi ubivis, In reliquis (In aliis omnibus) terrae regionibus. βρονταὶ ἦμος τῇ ἄλλῃ (*nempe* γῇ) γίνονται, τηνικαῦτα αὐτόθι οὐ γίνεται, IV. 28. *m. f.* *Sic opponuntur* τῇ μὲν ἄλλῃ *et* ἐν Αἰγύπτῳ δέ, II. 36. *a.* 2) *i. q.* ἄλλοτε, Alio, Alium in locum, *sive* Aliâ viâ, *intelligendo* ἄλλῃ ὁδῷ. διαπέμψας ἄλλους ἄλλῃ, Alios alio dimisit, I. 46. *m.* ἄλλον ἄλλῃ ἀγινέοντας σιτία, VII. 25. *m.* 3) Alio modo, aliâ ratione. τῇ τε ἄλλῃ πολλαχῇ, καὶ *etc.* Quum aliis multis modis, tum *etc.* VI. 21. *b.*

Ἄλληλοι. *Pro* ὑπὸ Ἑλλήνων *habet noster cod. F.* ὑπ' ἀλλήλων VI. 53, 3.

Ἀλληλοφαγίη, ης, ἡ. δείσας τὴν ἀλληλοφαγίην, Veritus mutuam (*militum*) comesturam, III. 25. *f.*

Ἀλλόγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, Aliâ linguâ loquens. πρῶτοι οὗτοι ἐν Αἰγύπτῳ ἀλλόγλωσσοι κατοικίσθησαν. II. 154. *f.*

Ἀλλογνοέειν, *i. q.* ἀγνοεῖν, Ignorare, Cognitum non habere; *proprie* Aliquem pro alio habere. τῶν τις Περσέων ἀλλογνώσας (*contracte ex* ἀλλογνοήσας) Κροῖσον, I. 85. *m.*

Ἄλλοθι, *i. q.* ἄλλοσε *aut* ἄλλῃ, *si vera scriptura* III. 73. *f.* μὴ ἄλλοθι ἰόντας ἢ ἐπὶ τὸν Μάγον. *sed vide ibi Var. lect. et Not.*

Ἀλλόθροος, ου, ὁ, ἡ, *i. q.* ἀλλόγλωσσος, Aliâ linguâ loquens, Peregrinus. στρατὸς ἀλλόθροος, I. 78. *b.* III. 11. *a.*

Ἀλλοῖος, η, ον, Alius, Diversus. ποταμὸς φύσιν ἀλλοίην παρεχόμενος ἢ οἱ ἄλλοι ποταμοί, II. 35. *a.* *In partem deteriorem:* ἵνα μή τι ἀλλοῖον περὶ σεῦ οἱ Σπαρτιῆται βουλεύσωνται, ne quid aliud (ne quid tristius) de te decernant. *Meliorem in partem:* ὡς δὲ οὐδὲν εὕρισκον ἀλλοιότερον οἱ Πέρσαι ἢ τῇ προτεραίῃ ἐνώρων, Ubi vero nihilo melius sibi rem succedere viderunt *etc.* VII. 212. *f.*

Ἄλλος, η, ον, Alius. ἄλλοι πάρεισι μάντιες, καὶ μάλα ἄλλοι, Alii, atque iterum alii, IV. 68. *f.* καὶ ἄλλοι ποταμοὶ καὶ Ὕλλος συῤῥηγνῦσι *etc.* I. 80 *a.* ἄλλοισι Ἑλλήνων μηδαμοῖσι συμφέρονται, II. 80. Καλασιρίων χίλιοι, καὶ Ἑρμοτυβίων ἄλλοι, *nempe* ἄλλοι χίλιοι, Alii mille, Itidem mille, Totidem, II. 168. *b.*

τρίτῳ δὲ, ἀπ' Ἀρχίεω τούτου γεγονότι, ἄλλῳ Ἀρχίῃ, Tertio vero alii Archiae, a prioribus diverso, III. 55. *a. Sic* τούτους ἄλλους -- ἔχειν τὰ ἐκείνων ὀνόματα Hosce alios, a superioribus diversos, - - nomina habere istorum, II. 146. *m. N.*

κατ' ἄλλο μὲν οὐδὲν, *sequente* δὲ *pro* ἢ *aut* ἢ ὅτι, I. 143. *a.* III. 154. *m.* τά τε ἄλλα (*in nominat. casu*) καὶ δι' ἣν αἰτίην *etc.* Cum reliqua (*quae his libris continentur*) tum expositio causae cur *etc.* haec omnia sunt ἀπόδεξις τῆς Ἡροδότου ἱστορίης, *Praef. lib.* I. *N.* τά τε ἄλλα, (*in accusat. casu, subintellectâ* κατὰ *praepositione*) καὶ *etc.* II. 64. *extr.* 127. *a.* V. 62. *f. Sic* καὶ τὰ ἄλλα, καὶ *etc.* II. 92. *a.*

οὐ γὰρ ὦν οὐδὲ τοῦτο λέγεται ἄλλο γε, ἢ ὅτι *etc.* I. 49. *elliptice dictum videtur, ut ad* ἄλλο γε *intelligatur* οὐδὲν ἄλλο γε λέγεται, Nec enim hoc memoratur, nihil quippe aliud memoratur, nisi quod *etc.* πολλὰ λέγω παρόμοια, τοῖσι ἄλλοισι ἔοικε ἡ Ταυρική, I. 99. *extr. per hyperbaton dictum pro* πολλὰ λέγω παρόμοια ἄλλα, τοῖσι ἔοικε ἡ Ταυρική, Multa dico ejusdem generis alia, quibus similis est Taurica.

*Pro* οἱ ἄλλοι *amat Noster dicere* ὧλλοι, *sive* ὦλλοι *pingi placet: vide* I. 48. *a.* 125. *b. et utrobique Var. Lect.* ὧλλοι ἄνθρωποι, II. 14. *f.* 36. *a. et m.* VII. 67. *f.* IX. 109. *a. Apud Suidam quidem est:* Ὦλλοι, (*leni spiritu*) ἀντὶ τοῦ οἱ ἄλλοι.

*Genit. plur. foem.* τῶν ἀλλέων

πασέων παιγνιέων, I. 94. *m. et ibi Var. Lect.*

Ἀλλότριος, Alienus, Non conjunctus, non cognatus. ὃς (*scil.* Frater tuus) ἀλλοτριώτατός τοί ἐστι τῶν παίδων, minus propinquus est tibi, (*superlat. pro comparativo*) quam tui filii, III. 119. *m.*

Ἀλλοτριοῦν, Alienare. ἀλλοτριοῦται ἡ ἀρχὴ, In alienas manus transit regnum, I. 120. *m.*

Ἀλλοφρονέειν, 1) Alienatâ mente esse. ὑπὸ τουτέων (*scil.* τῆς βροντῆς καὶ τοῦ σεισμοῦ) ἀλλοφρονῆσαι, V. 85. *f.* 2) Aliud in animo habere, Aliter sentire. οἱ δὲ, ἀλλοφρονέοντες, ἔπεμπον, *nempe* συμμάχους: Illi vero, aliud licet sentientes, auxilia miserunt, VII. 205. *extr.*

Ἄλλως, 1) Alioquin, Caeterum, Aliâ ex parte. *Mulier præstante staturâ* καὶ ἄλλως εὐειδὴς, et alioqui (*nempe* etiam facie) formosa, I. 60. *m.* μεμουνωμένοι συμμάχων, ἄλλως μέντοι ἑωυτῶν εὖ ἥκοντες, Sociis quidem nudati, sed caeteroquin felici rerum statu utentes, I. 102. *f.* ἄλλως δὲ ἡμεροδρόμον, VI. 105. *a.* 2) Alio modo praeterquam eo quo dictum. θάπτουσι κατακαύσαντες, ἢ ἄλλως γῇ κρύψαντες, Mortuos sepeliunt, aut alioqui (*i. e.* etiam non combustos) terrâ condunt, V. 8. ἐγὼ ταύτην πωλέω μὲν οὐδενὸς χρήματος, δίδωμι δὲ ἄλλως, Ego hoc (pallium) nullo pretio vendo, do vero illud tibi alio modo, *nempe* sine pretio, *i. e.* Gratis, Gratuito, III. 139. *f.* 3) Aliâ de causâ. εἴ τε δή οἱ ἡ χώρη ἤρεσε, εἴ τε καὶ ἄλλως ἠθέλησε τοῦτο ποιῆσαι, Sive quod ei placuisset haec regio, sive aliâ causâ permotus id facere voluit, IV. 148. *f.*

4) *Interdum*, εἰ ἄλλως *commode* Si modo *redditur*, εἴ περ γε καὶ ἄλλως ἐθέλει φανῆναι, Si modo omnino adpariturum est, VII. 16, 3. παρέχειν σφι μηδίζειν, εἰ ἄλλως βουλοίατο, Licere ipsis partes Medorum sequi, si modo velint, VIII. 30. *f. Similiter germanico sermone dicunt:* Wenn anders.

5) *Alibi* Ἄλλως *significat* Temere, Frustra, Falso, *Scilicet proprie*, Aliter quam res ipsa habet. *Sic* ἄλλως σεμνοῦν τι, Falso aliquid jactare, III. 16. *extr.* κομπέειν ἄλλως, V. 41. *a.* οὗτος ὁ λόγος ἄλλως πέπαισται ὑπ' αὐτῶν Ἑλλήνων, IV. 77. *b.*

Ἅλμη ἐπανθέουσα, Salsugo efflorescens, II. 12. *a.*

Ἁλμυρὸς, Salsus, Amarus. δολερὸς καὶ ἁλμυρὸς ποταμὸς: *Hellespontus*, VII. 35. *f. N. conf. ibid. a.*

Ἀλογέειν, Nullam rationem *alicujus* habere, Negligere, Spernere; *cum Genit.* πάσης συμβουλίης ἀλογήσας, Spreto omni consilio, III. 125. *a.* ἀλογήσαντες τῶν ἐντολέων, VIII. 46. *m.* οἱ δὲ ἀλογήσαντες, VIII. 116.

Ἀλογίη, ης, ἡ, Contemtio, Neglectio. ἐν ἀλογίῃ ποιεῖσθαί τι, *i. q.* ἀλογεῖν τινός. ἐν ἀλογίῃ ποιεύμενος τὸ τῶν Μήδων πλῆθος, VII. 226. *m. Item* ἐν ἀλογίῃ ἔχειν τινὰ *vel* τί: *ut*, τὸ ἄλσος ἐν ἀλογίῃ ἔχων, VI. 75 *extr. Et* ἀλογίην ἔχειν τινός: *ut*, ἀλογίην εἶχον τοῦ χρηστηρίου, IV. 150. *f. Sed prorsus insolens constructio est*, τὸν (*scil.* φασὶ)

ἐν ἀλογίῃσι ἔχειν παραχρησάμενον τῶν μαχίμων, II. 141. *a. N. ubi aut* τὸ μάχιμον *exspectasses, aut* ἀλογίην ἔχειν. *Suspecta vero merito est scriptura* VII. 208. *f.* ἀλογίης τε ἐνεκύρησε πολλῆς, In magnum contemtum incidit; *ubi videtur utique* ἀλογίῃσι - - πολλῇσι *corrigendum, aut* ἀλογίῃ πολλῇ.

Ἀλουσίη, ης, ἡ, Illuvies. ἰδών μιν ἀλουσίῃσι τε καὶ ἀσιτίῃσι συμπεπτωκότα, III. 52. *a.*

Ἅλς, ἁλὸς, ὁ, Sal. ὁ ἅλς αὐτόθι καὶ λευκὸς καὶ πορφύρεος ὀρύττεται, I. 185. *b.* ἐπὶ τὸν ἅλα γῆν ἐπιφορέοντες, IV. 183. *a.* ἁλὸς τρύφεα κατὰ χόνδρους μεγάλους, IV. 181. *a. N.* κολωνὸς ἁλὸς, IV. 182. *et* 184. *a.* ἁλὸς μέταλλον, Salis fodina, IV. 185. *conf.* Ἅλινος.

*Plur.* Ἅλες, οἱ, Sal. ἅλες αὐτόματοι, IV. 53. *m.* λίμνη ἐν τῇ ἅλες γίγνονται, VII. 30. *a.* VI. 119. *m.*

Ἄλσος, εος, τὸ, Lucus, VI. 75 *extr.* 78 *extr.* 79. *f.*

Ἀλυκτάζειν, Conturbatum, Anxium, Consternatum esse. ἀλύκταζον οἷα ἐν ὀλίγῳ χώρῳ πεφοβημένοι, IX. 70. *f.*

Ἅλυσις, ιος, ἡ, Catena. χαλκέῃ ἀλύσι (*contract. ex* ἀλύσιι) δεδεμένη ἄγκυρα, IX. 74. *a.*

Ἄλφιτον, ου, τὸ, Polenta. ἄλευρα καὶ ἄλφιτα. VII. 119. *a.*

Ἀλωπέκεος, (*jon. pro* ἀλωπέκειος) Vulpinus. *Unde* Ἀλωπεκέη, ἡ, *scil.* δορὰ, Vulpina pellis, VII. 75. *a.*

Ἁλῶναι, *vide* Ἁλίσκειν.

Ἀλώπηξ, εκος, ἡ, Vulpes. *Gen. plur.* ἀλωπέκεων, III. 102. *a. ubi quidem* ἀλωπέκων *alii, alii* ἀλωπεκέων.

Ἁλώσιμος, ὁ, ἡ, Qui capi (expugnari) potest. ἐδόκεε ἁλώσιμος εἶναι ἡ Βαβυλών, III. 153. *f.*

Ἅλωσις, ιος, ἡ, Expugnatio. δρᾶμα, Μιλήτου ἅλωσις, VI. 21. *b.*

Ἅμα, Simul. *Absolute:* ἅμα πάντες, IX. 23. *a. et alibi.* κτίζοντες δ' ἅμα αὐτὴν, ἀπιστᾶσι τοὺς Λίβυας, IV. 160. *a. per hyperbaton, pro* κτίζοντες δ' αὐτὴν, ἅμα ἀπιστᾶσι *etc.* ἅμα μὲν - -, ἅμα δὲ, IX. 3. *a.* VI. 104. *a. m.*

ἅμα ἔπος τε (*scil.* εἶπε,) καὶ ἔργον ἐποίεε, III. 135. *a. N.* IX. 92. *a. Scilicet formula,* ἅμα τε - - καὶ, *respondet latinae* Simul atque. ἅμα δὲ ταῦτα ἔλεγε, καὶ ἐπεδείκνυε, I. 112. *a.* IV. 150. *f.* ταῦτα τε ἅμα ἠγόρευε, καὶ πέμπει ἐπὶ τὴν νέα, VIII. 5. *m.*

ἅμα *seq. dativo.* ἅμα ἡμέρῃ, Illucescente die, III. 86. *a.* IX. 45. *f. etc.* τοὺς ἅμα Θόαντι, *scil.* γενομένους, VI. 138. *f. N.* (*quo loco recte quidem adnotasse mihi videor, non diserte scribere Herodotum*, simul cum aliis viris Lemniis interfectum Thoantem esse, *sed silentio praeterire non debueram id, quod apud Apollodorum legitur* III. 6, 4. *ubi* Lemnias mulieres, *ait,* post maritorum caedem, tempore quodam interjecto, quum servatum ab Hypsipylâ Thoantem intellexissent, hunc interfecisse, illam vero extra insulam abducendam vendidisse.) ἅμα κήδεϊ, *scilicet* γινομένῳ, In luctu, II. 36, *a. proprie,* Simul cum luctu; *i. e.* Simul ac luctus incidit.

Ἀμάειν, Metere. ἐκ τοῦ Ἀταρνέος ἀμήσων τὸν σῖτον, VI. 28. *m.*

Ἀμαθὴς, έος, ὁ, ἡ, Indoctus, Inscitus, Rudis. *Croesus* κάρτα δόξας ἀμαθέα εἶναι (τὸν Σόλωνα), I. 33.

Ἅμαξα, ης, ἡ, Currus. ἅμαξαι τετράκυκλοι ἡμιόνειαι, I. 188. *f.* ἅμαξαν καμάρης *olim legebatur* IV. 69. *a. N.*

*Diminut.* Ἁμαξὶς, ίδος, ἡ, Exiguum plaustrum. ἁμαξίδας ποιεῦντες, ἑνὸς ἑκάστου κτήνεος τὴν οὐρὴν ἐπὶ ἁμαξίδα ἑκάστην καταδέουσι, III. 113. *f.*

Ἁμαξεύειν, Plaustris obire, Plaustris permeare. Αἴγυπτον τὸ πρὶν ἐοῦσαν ἱππάσιμον καὶ ἁμαξευμένην πᾶσαν, II. 108. *m.*

Ἁμαξιτὸς, οῦ, ἡ, (*scil.* ὁδὸς,) Via angusta, quâ nonnisi uni vehiculo spatium patet, VII. 176. *m.* ἁμαξιτὸς μούνη δέδμηται, VIII. 200. *a.*

Ἁμαρτάνειν. ἡμάρτομεν τῆς Βοιωτίας, Boeotiâ frustrati sumus, Occupandae Boeotiae opportunitatem amisimus, IX. 7. *f.*

*Vitiosa videri poterat scriptura,* οὐκ ἂν (τις) ἁμάρτοι τὸ ἀληθές VI. 139. *f. ubi* τἀληθέος *correxit Schaef. sed intelligi fortasse poterat* (κατὰ) τὸ ἀληθές.

Ἁμαρτὰς, άδος, ἡ, *jonicum vocab. monente Suida, i. q.* ἁμαρτία, Peccatum, Delictum, I. 91. *a. et f.* I. 119. *a.* τὰς ἁμαρτάδας τὰς ἐς ἐμὲ ἐξ ἐκείνων γενομένας, VIII. 140, 1. *a.*

Ἀμαυροῦν, Obscurare. ὁ ἥλιος ἀμαυρώθη ἐν τῷ οὐρανῷ, IX. 10. *f.*

Ἀμαχητὶ, Sine praelio. ἀμαχητί σφεας αὐτοὺς παρέδοσαν, I. 174. *extr.* III. 13. *m.* IV. 11. *m. ubi tollendum comma post* ἀμαχητί *parum commode positum:* ἀμαχητὶ προσχωρήσουσι, VII. 235 *extr.* IV. 93. ἀμαχητὶ καὶ εὐπετέως παρέλαβε τὰς πόλις, II. 102. *f.* οὐκ ἀμαχητὶ εἶχε τὰ παρέλαβε, V. 95. *a.* ὅκως ἀμαχητὶ τὴν πᾶσαν Ἑλλάδα καταστρέψηται, IX. 2. *a.*

Ἄμαχος, ου, ὁ, ἡ, Qui oppugnari vel expugnari non potest. ἄμαχός ἐστι ταύτῃ ἡ ἀκρόπολις, I. 84. *a. et m.* (*oppos.* ἐπίμαχος, *ibid.*) ἄμαχον ἔθνος, Invictus populus, V. 3. a.

Ἀμβοᾶν. *vide* Ἀναβοᾶν.

Ἀμβολάδην, *pro* ἀναβολάδην, Exaestuando. τὸ ὕδωρ ζέει ἀμβολάδην, IV. 181. *f. N. ut Iliad.* Φ'. 364.

Ἀμείβειν τὰς θύρας, Transire per fores, *sive* Intrando, *ut* IV. 72. *m. N. ubi* πρὶν ἢ τὰς θύρας αὐτὸν ἀμεῖψαι, *sive* Exeundo.

Ἀμείβεσθαι, Permutare inter se vices, Reciprocare; *sive* 1) Factis; *ubi latine sonat* Remunerari, Gratiam referre, Rependere. ὀφείλεις γὰρ, ἐμεῦ προποιήσαντος χρηστὰ ἐς σὲ, χρηστοῖσί με ἀμείβεσθαι, II. 41 *et* 42. ἵνα σε ἀντὶ χρηστῆς συμβουλίης χρηστοῖσι ἔργοισι ἀμείψωμαι, IV. 97. *extr. Sive* 2) Verbis, *i. e.* Respondere. *Quâ notione ponitur interdum Absolute:* ὁ δὲ ἀμείβετο. I. 35. *m.* ἀμείβεται Κροῖσος, I. 40. *a.* I. 42. *a.* ὁ δὲ ἀμείβετο ὧδε, I. 115. *m. Aliâs cum Accus. rei:* ταῦτα ἀμείψατο, I. 37. *a.* οὐδὲν πρὸς ταῦτα ἀμειψάμενος, VIII. 58. *a.* ὁ δὲ ἀμείβεται τοιάδε, *non male olim legebatur* I. 9. *a. ubi nunc ex aliis codd.* τοῖσδε. *Nonnumquam cum duplici Accus. altero Personae, altero Rei:* ταῦτα μὲν τοὺς φίλους ἀμείψατο,

Haec amicis respondit, II. 173. *extr.* ὁ δὲ ἄλλο μὲν οὐδὲν ἀμείβεται τὸν πατέρα, III. 52. *f.* *Aliâs cum Dativo rei :* ἀμείβεται ὁ νεηνίης τοῖσδε, I. 39. *a.* I. 120. *m.* 210. *a.* *Frequentius vero cum Accus. pers. et Dativo rei :* Κροῖσός μιν ἀμείβετο τοῖσδε, I. 35. *f.* τοιούτοισι ἐπεί τε οὗτος ἀμείψατο Κροῖσον, I. 43. *a.* ὁ δὲ ἀμείβεται αὐτοὺς τοῖσδε, I. 120. *a.* ὁ δὲ ἀμείβετο τοισίδε αὐτοὺς, II. 173. *m.*

Ἄμεινον, 1) *Adjectivum neutrius generis.* οὐ γὰρ ἄμεινον, I. 187. *a. N.* III. 71. *a. et* 82 *extr.* τὰ ἀμείνω φρονέειν, VII. 145. *a.*

2) *Adverbium.* νέας ἄμεινον πλεούσας, IV. 10. *a. m.* εἴ σφι ἄμεινον γίνεται τιμωρέουσι, VII. 169. *a.* οὐδὲν ἄμεινον πρήσσειν οἰκεῦντες, IV. 157. *a.* πειθομένοισι δὲ ἄμεινον συνοίσεσθαι, IV. 15. *f.* *conf.* Συμφέρεσθαι, *num.* 3. *et Not. ad* IV. 156. *a.* *Mira vero constructio,* συγκτίζουσι ἄμεινον πρήξειν, IV. 156. *a.* *ubi vide Var. Lect. et Not.*

Ἀμήνιτος, ου, ὁ, ἡ, Sine irâ, Non iratus, Non infensus. ἔφη τοῦ λοιποῦ ἀμήνιτος εἶναι, IX. 94. *m.*

Ἄμητος, ου, ὁ, Messis, Metendi tempus, II. 14. *f. et ibi Var. lect.* IV. 42. *f.*

Ἀμήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, θυγάτηρ ἀμήτωρ, Filia matre orba, IV. 154. *a.*

Ἀμηχανέειν, *i. q.* ἀπορεῖν, Inopiâ laborare, Indigere. ἀμηχανήσεις χρήματος οὐδενὸς, I. 35. *f.*

Ἀμηχανίη, ης, ἡ, Virium defectus, Inopia, Impossibilitas, VIII. 111. *f.* (*i. q.* ἀδυναμίη, *ibid.*)

Ἀμήχανον, Impossibile, Quod nullâ arte (nullâ μηχανῇ) fieri aut effici potest. τὰ ἦν ἀμήχανον ἐξευρεῖν, I. 48. *f.* ἀμήχανον ἦν διαφυγέειν, I. 204. *extr.* ὅ τι δεῖ γενέσθαι ἐκ τοῦ θεοῦ, ἀμήχανον ἀποτρέψαι ἀνθρώπῳ, IX. 16. *m. f.* τοῦτο ἄπορόν σφι καὶ ἀμήχανον μή κοτε ἐγγίνηται, V. 3. *a.*

[Ἄμικτα, *nempe* θηρία, *ex Valckenarii conject. adoptavit Reiz.* III. 108. *a.* *ubi* ἀνιηρὰ *ex libris merito revocavit Schaef.*]

Ἀμιξίη, ης, ἡ, Ubi nullum est inter homines commercium. ἀμιξίης ἐούσης πολλῆς χρημάτων, Quum magna in commerciis esset pecuniarum inopia, II. 136. *a.*

Ἅμμα, ατος, τὸ, Nodus *lori.* λύετε ἅμμα, IV. 98. *m.* ἀπάψας ἅμματα ἐν ἱμάντι, *ibid. a.*

Ἀμμοῦν Αἰγύπτιοι καλέουσι τὸν Δία, II. 42. *mf.*

Ἀμοιβαῖος, η, ον, Mutuus. τὰ ἀμοιβαῖα βιβλία, τὰ ἀντιπεμπόμενα *etc.* Epistolae responsoriæ, Responsum vicissim missum, VI. 4. *b.*

Ἀμοιβὴ, ῆς, ἡ, Responsum. σὺ μέντοι, ἀποδεξάμενος ὑβρίσματα ἐν τῷ λόγῳ, οὔ με ἔπεισας ἀσχήμονα ἐν τῇ ἀμοιβῇ γενέσθαι, VII. 160. *a.*

Ἀμπαύεσθαι, *pro* ἀναπαύεσθαι, Requiescere. κατίζοντες ἀμπαύονται, I. 181. *m.* Quiescere, Cubare, Dormire : ἀμπαύεσθαι ἐπὶ τῆς κλίνης, I. 182. *a.*

Ἀμπαυστήριος, Ad requiescendum comparatus. θῶκοι ἀμπαυστήριοι, I. 181. *m.*

Ἀμπέλινος καρπὸς, Fructus vitis, *i. e.* Vinum, I. 212. *a.* οἶνος ἀμπέλινος, Vinum ex uvis, (*non*

*ex hordeo*), II. 37. *f.* N. II. 60. *f.*

Ἄμπωτις, ιος, ἡ, Recessus maris. γίνεται ἄμπωτις τῆς θαλάσσης μεγάλη, VIII. 129. *a.* *cui opponitur* ἐπῆλθε πλημμυρὶς μεγάλη, *mox ibid.* ἄμπωτις καὶ ῥηχίη ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην γίνεται, VII. 198. *a.*

Ἀμύνειν (τὸν πολέμιον), Propulsare hostem. *Hinc* τὰ ἀμύνοντα, *scil.* ὅπλα, Arma ad propulsandum hostem comparata, Arma offensiva *quae vulgo vocantur.* μηδὲν τῶν ἀμυνόντων, πλὴν ἐγχειριδίων, III. 155. *f.*

Ἀμύνειν *cum Dativo casu*, Propulsare hostem ab alio, Opem ferre. αὐτοῖσι ἀμύνειν, VIII. 87. *f.* ἀμυνέοντες (τῇ πιεζομένῃ τῶν μοιρέων), Opem laturi *laboranti maxime parti*, IX. 60. *b.* εἰ μὴ ἀμυνεῦσι (*pro comm.* ἀμυνοῦσι) Ἀθηναίοισι, Si opem non laturi essent Atheniensibus, IX. 6. *f.* *Conf.* Ἐπαμύν.

Ἀμύνεσθαι, A se propulsare, Repellere *hostem*, Sese defendere, Resistere, Repugnare. *Absolute*: Κροῖσον μὴ κτείνειν, μηδὲ ἢν συλλαμβανόμενος ἀμύνηται, I. 80. *m.* IV. 174. V. 26. *m.* ποιῆσαί τι καὶ ἀμυνομένους τελευτῆσαι τὸν αἰῶνα, IX. 17. *f.* 22. *am.* 36. 37. ἀμυνομένους τῇ δυνάμεθα ἄριστα, IX. 60. *a.* οἱ δὲ ἀντεῖχον, καὶ ἀμυνόμενοι κατέβαλλον πολλούς, IX. 63. *m.*

*Cum Accusat.* ἠμύνοντο τὴν Δαρείου στρατιήν, III. 158. *m.*

*Conf.* Ἀπαμύνειν *et* Ἀπαμύνεσθαι.

Ἀμύσσειν, Pungere, Fodicare, Lacerare. *De accipitre vellicante et* fodicante *vulturem*, III. 76. *f.* ὁ σκύμνος (*catulus leonis*) ἀμύσσει τὰς μήτρας, Fodicat, Lacerat uterum matris, III. 108. *f.*

Ἀμφὶ, Circa, *Cum Genitiv.* τοῖσι ἀμφὶ ταύτης οἰκέουσι τῆς πόλιος, VIII. 104. ἀμφὶ μὲν κρίσιος τῶν μνηστήρων τοσαῦτα ἐγένετο, VI. 131. *a.* *ubi quidem olim* ἀμφὶ μὲν κρίσει, *quod teneri fortasse debuerat.*

*Cum Accusat.* οἱ ἀμφὶ Ξέρξεα, VIII. 25 *extr.* οἱ ἀμφὶ Μεγαρέας καὶ Φλιασίους, IX. 69. *m.* *iidem qui mox* ibid. οἱ Μεγαρέες καὶ Φλιάσιοι. *Sic* οἱ ἀμφὶ Κορινθίους, Corinthii cum suis, *ibid. a.*

*Cum Dativo*, *i. q.* περὶ *cum genit.* ἀμφὶ μὲν τῷ νόμῳ τούτῳ ἐχέτω ὡς καὶ ἀρχὴν ἐνομίσθη, I. 140 *extr.* V. 52. *a.* ἀμφὶ τῷ θανάτῳ αὐτῆς διξὸς λέγεται λόγος, III. 32. *a.* ἀμφὶ ἀπόδῳ τῇ ἐμῇ (Quod ad discessum meum adtinet) πείσομαί τοι, V. 19. *extr.* οὐδὲν φοβηθεὶς ἀμφὶ τῇ γυναικὶ, VI. 62. *a.* ἀμφὶ μὲν κρίσει τῶν μνηστήρων τοσαῦτα ἐγένετο, VI. 131. *a.* *ubi quidem alii* κρίσιος, *quos nos secuti sumus.*

Ἀμφίβληστρον, ου, τὸ, Verriculum, Rete, quod circumjicitur. λαβεῖν ἀμφίβληστρον καὶ περιβαλεῖν πλῆθος πολλὸν ἰχθύων, I. 141. *a.* II. 95. *b.*

Ἀμφιβολίη, ης, ἡ, Dubitatio, Dubius, (Anceps) rerum status. καί περ ἀμφιβολίῃ ἐχόμενοι, V. 74. *f.* *ubi Portus interpretatur*, Quamvis inopiâ consilii laborarent; *Valla*, Etsi ancipiti bello districti.

Ἀμφιδέη, ης, ἡ, Torques, Armilla, Catena. Ægyptii crocodilo sacro ἀμφιδέας circumponunt περὶ τοὺς προσθίους πόδας, II. 70.

*m. Glossae et alii Grammatici:* Ἀμφιδέας· ἀλύσεις, οἱ δὲ ψέλλια. *Conf. Koen ad Gregor. Dial. ion.* §. 123. *Perperam Portus nominativum pluralem* ἀμφιδέες *finxit, tamquam a sing.* ἀμφιδεύς.

Ἀμφιδέξιος, ου, ὁ, ἡ, Ambidexter, Ambiguus. Κυψέλῳ ἐγένετο ἀμφιδέξιον χρηστήριον, V. 92. 5.

Ἀμφιδρυφὴς, εος, ὁ, ἡ, Undique laceratus, Valde laceram vestem gerens *ob luctum.* πολλὰς Ἀργείων ἀμφιδρυφέας τότε θήσει, VI. 77. *m. in oraculo.*

Ἀμφικτίονες, οἱ, Qui circum habitant, VIII. 104. *m. iidem* περίοικοι I. 175.

Ἀμφιλαφὴς, έος, ὁ, ἡ, *Proprie de rebus ita* Magnis, *ut ad eas prehendendas tollendasque* utrâque manu opus *sit: generatim vero de re qualibet* Grandi *et* Ingente. *Sic memorat Noster* ἐλέφαντας ἀμφιλαφέας *et* δένδρεα ἀμφιλαφέα, III. 114. *Sic* φοίνικες ἀμφιλαφέες *sunt* Grandes palmae arbores, IV. 172. *a. Quin et* βρονταὶ ἀμφιλαφέες, IV. 28. *mf.* (*ubi nunc maxime animadverto, in latinâ nostrâ versione post* ibi nulla sunt; *intercidisse verba*, aestate vero ingentia.) *Portus vero h. l.* crebra, frequentia tonitrua *interpretatur.*

Ἀμφιπολεύειν, Famulari, Famulum *vel* Ministrum esse. ἀμφιπολεύουσαν ἐν Θήβῃσι ἱρὸν Διὸς, II. 56. *b. ubi alii* Ἀμφιπολεῦσαν, *i. q.* ἀμφιπολέουσαν, *a verbo* Ἀμφιπολέειν.

Ἀμφίπολος, ου, ὁ, ἡ, Famulus, Famula, Ancilla, II. 131. *a.* IX. 76. *a.* τάς τ' ἐλευθέρας καὶ τὰς ἀμφιπόλους, V. 92. 7. *m.*

Ἀμφίῤῥυτος, ου, ὁ, ἡ, Circumfluus, IV. 163 *extr. in Oraculo, et* 164. *mf.*

Ἀμφὶς, *adverb.* Separatim, Procul. τόδε σοι πολὺ λώϊον ἀμφὶς ἔμμεναι, longe tibi melius est, hoc procul a te abesse, *in orac.* I. 85. *m.*

Ἀμφισβασίη, (*sive* Ἀμφισβησίη,) ης, ἡ, Disceptatio, Controversia. ἐγίνετο λόγων ἀμφισβασίη, VIII. 81. *ubi olim* ἀμφισβησίη *alii.* ἐς ἀμφισβασίας τοῖσι λέγουσι ἀπικέσθαι, IV. 14. *m. ubi perperam olim* ἀμφιβασίας *edd.* ἀμφισβάσιας *vero cod. F. tamquam a sing.* Ἀμφίσβασις.

Ἀμφισβατέειν, (*i. q. comm.* ἀμφισβητεῖν) Dissentire, Contradicere, Altercari. *Cum Dativ.* ὁ δ' ἕτερος τῶν λόγων τῷ πρότερον λεχθέντι ἀμφισβατέων, IX. 74. *f. ubi olim* ἀμφισβητέων. *Absolute:* καὶ τοῦτον μὲν ἐντεταμένως ἀμφισβητέειν, IV. 14. *m. ubi scripturam per* η *tenent quidem hodie codices Herodotei* (*quod sciam*) *omnes, sed veterem scripturam* ἀμφισβατέειν *ex Herodoto servarunt Origenis codices.*

Ἀμφίστομος, ου, ὁ, ἡ, Duobus orificiis patens. ὄρυγμα ἀμφίστομον, III. 60. *a. ubi de* Fossâ *agitur* per transversum montem actâ.

Ἀμφορεὺς, εος, ὁ, Amphora. κρατὴρ χωρέων ἀμφορέας ἑξακοσίους, I. 51. *a. m.* μὴ ἐξοπτήσῃς τοὺς ἀμφορέας, IV. 163. *f. in Orac.*

Ἀμφότεροι, Ambo, Uterque. σκέλεα ἀμφότερα κατακρέμαται μετέωρα, Crura utrimque (*equorum*)

suspensa haerent, IV. 72. *m. f.* κατ' ἀμφότερα, Utrimque, Utrâque parte, VII. 10, 2. Ξέρξεω ἀπ' ἀμφοτέρων (*scil.* μερῶν, *aut* γονέων) ἀδελφεός, Frater Xerxis eodem patre eâdemque matre natus, VII. 97. *m.*

ἐπ' ἀμφότερα (*scil.* μέρη), In utramque partem. καὶ γὰρ ἐπ' ἀμφότερα λέγεται, III. 87. *a.* ἐπ' ἀμφότερα παρεσκευάδατο, In utramque partem parati erant, IX. 97. *extr.* ἐπ' ἀμφότερα νοέων, Rem utramque in partem deliberans, VIII. 22. *f.*

Ἀμφοτέρῃ, Utrobique, Utrimque. οὐκ ἀμφοτέρῃ σφι ἐχώρησε, VII. 10, 2. *i. q.* κατ' ἀμφότερα *paulo ante.* Non utrimque (*terrâ et mari*) res eis successit.

Ἀμωμήτως, Sine reprehensione, Sine culpâ. ἐπιτροπεύοι ἂν ἀμωμήτως τοῦ πλήθεος, III. 82. *a.*

Ἄμωμος, ου, ὁ, ἡ, In quo nihil reprehendas, Laudabilis. ἄμωμος νόμος, II. 177 *extr.*

Ἂν *particula adhibetur in* Actione idemtidem repetitâ. Φοιτέουσα ἐπὶ τὰς θύρας -- κλαίεσκε ἂν καὶ ὀδυρέσκετο· ποιεῦσα δὲ αἰεὶ τὠυτὸ τοῦτο, *etc.* Ad fores (*regis*) idemtidem accedens plorabat *etc.* III. 119. *am. N. Sic* III. 148. *a.* ὁ δὲ ἂν τὸν χρόνον τοῦτον *etc. et mox iterum ibidem*, ὅκως δὲ ἴδοιτο Κλεομένης τὰ ποτήρια, ἀπεθώυμαζέ τε καὶ ἐξεπλήσσετο, ὁ δὲ ἂν ἐκέλευε *etc. tum mox*, τοῦτο καὶ δὶς καὶ τρὶς *etc. ubi post* ἐξεπλήσσετο *commodius* commate, *quam* puncto *distinguetur oratio : sententia enim haec est*, Quoties pocula illa vidit Cleomenes, toties miratus est et obstupuit, et toties Maeandrius illum jussit ex illis secum auferre quaecumque voluisset. *Praeter causam utrobique pro* ὁ δὲ ἂν *Abreschius* ὁ δὲ ὦν *corrigi voluerat. Sic* I. 196. *m.* οἱ δ' ἂν χρήματά τε -- ἐλάμβανον: *et mox ibid.* ἀνίστη ἄν, *et* τὸ δὲ ἂν χρυσίον ἐγίνετο, et οὕτω ἂν ἄγεσθαι: *nempe haec omnia* quotannis eodem modo *peragebantur. Sic* IV. 78. *mf.* ὅκως ἔλθοι ἐς τὸ τεῖχος, --- λάβεσκε ἂν Ἑλληνίδα ἐσθῆτα. ἔχων δ' ἂν ταύτην, ἠγόραζε: *ubi postremis in verbis hyperbaton inest, quum proprie sic dictum oportuisset :* ἔχων δὲ ταύτην, ἠγόραζε ἄν. *Rursus*, ὅκως ἐντρέψειαν τὰ νῶτα, -- οἱ δ' ἂν *etc.* VII. 211. *m.*

*Quae exempla Portus adfert particulae* Ἂν *verbis in Praes. aut Aor. Infinitivi positis ita junctae, ut videri possit Praesens aut Aoristus notione Futuri positus, in illis verbum non tam in Futuri tempore, quam in modo Potentiali aut Hypothetico est intelligendum. Sic* I. 133. *a.* ἐσθίοντας ἂν οὐ παύεσθαι, *non* παύεσθαι *pro* παύσεσθαι *positum est; sed, si oratione finitâ exprimere sententiam velles, dicendum erat:* ἐσθίοντες οὐκ ἂν παύοιντο. *Sic* ποιέειν ἂν τὸν Ἴστρον II. 26 *extr. non valet* ποιήσειν, *sed id quod in oratione rectâ diceretur* ποιέοι ἂν *aut* ποιήσειε ἄν. *Sic* ἐπ' οὐδενὶ ἔρδειν ἂν τοῦτο, III. 38. *m. f. non* ἔρδειν *pro* ῥέξειν *aut* ποιήσειν *positum est, sed pro eo quod in oratione rectâ diceres* ὅτι οὐκ ἂν ποιήσαιεν τοῦτο.

*Idem sentiendum de aliis exemplis ab eodem Porto prolatis,* χαλεπῶς ἂν Ἕλληνας Πέρσῃσι μούνοισι μάχεσθαι, VII. 103. *f.* οὐκ ἑτέρην ἄγρην τοιαύτην εὑρεῖν ἂν αὐτούς, IX. 90. *m. f. Nonnumquam tacetur conditio, facile subintelligenda, ut* δοκέων μιν μάλιστα ταύτῃ (*scil.* si haec ad eum mitteretur,) ἂν πείθεσθαι, III. 53. *am.* ἀποστυγέων γαμβρὸν ἄν οἱ ἔτι γενέσθαι Ἱπποκλείδεα, VI. 129. *mf.* Quum odiosum ei esset futurum si posthaec Hippoclidem generum nactus esset.

*Unus occurrit locus, ubi Praesens infinitivi pro Futuro videri possit accipiendum,* III. 151 *extr.* οὐδαμᾶ ἐλπίζων ἂν ἡμίονον τεκεῖν, Existimans numquam parituram esse mulam: *sed interpretari etiam possis,* Existimans nequaquam parere posse mulam: *sin omnino* τεκεῖν *ibi pro* τέξειν *positum cum Porto statuas, referendum fuerit hoc exemplum eorum in numero, ubi Praesens vel Aoristus notione Futuri ponitur, non vi particulae* ἂν *adjectae, sed quoniam ita per se fert usus loquendi etiam ubi abest illa particula; cujus usus frequentia exempla idem Portus proposuit, hoc praefixo titulo:* „Ἄν particula non expressa, „sed subaudita, vim Futuri „denotans.“ *Quo sub titulo Portus, quoniam olim* III. 151 *extr. aberat vulgo* ἂν *particula, eundem hunc locum retulit. Sic* παρθενεύεσθαι, III. 124 *extr. pro* παρθενεύσεσθαι: στρατεύσασθαι, IV. 136 *extr. pro* στρατεύσεσθαι: ὑποτελέειν, IV. 201. *m. pro* ὑποτελέσειν: ἐπιτελέεσθαι, *pro* ἐπιτελεσθήσεσθαι, VI. 140. *f.* γενέσθαι, VIII. 60, 3. *pro* γενήσεσθαι. *Sed pro* ἀνακτήσασθαι, *quod ex* I. 50. *a. huc retulit idem Portus, alii codices ipsum Futurum* ἀνακτήσεσθαι *dederunt; et pro olim vulgato* βασιλεύειν I. 56. *a. nunc* βασιλεύσειν *legitur.*

Ἄν *particula, in eodem orationis membro non tam pleonasticâ ratione, quam perspicuitatis causâ, nonnumquam iteratur.* εἰ ταῦτα οὕτω εἶχε, ὁ ἥλιος ἂν - - -, ἤιε ἂν τὰ ἄνω *etc.* II. 26. *b.* καὶ γὰρ ἂν χρηστοὶ τότε ἐόντες ὠὐτοὶ νῦν ἂν εἶεν φλαυρότεροι, IX. 27. *m.*

ὃς ἂν *cum subjunct.* Quicumque, Si quis. ὃς ἂν λέπρην ἔχῃ, I. 138. *a. Var. lect.* ἣ δὲ ἂν τὰ πλεῖστα ἔχῃ, I. 32. *f.*

*Pro* πολλαχῇ ἂν ἴσχον I. 42. *m. ex aliis codd.* ἀνίσχον *edidimus. Particulam* ἂν I. 75 *extr. invitis libris omnibus adjecerunt novissimi editores, ubi nil opus erat.*

Ἀνά, *praepos. regens accus. De Loco usurpata, idem fere valet ac* ἐν *vel* κατά, In, Per, Passim per. ἀνὰ δώματα, In aedibus, I. 85. ἀνὰ τὴν ἤπειρον, I. 96. *a.* ἀνὰ πᾶσαν τὴν Μηδικήν, *ib. m.* ἀνὰ τὰς κώμας, I. 97. *m.* ἀοίδιμος ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα, II. 135. *f.*

*Ubi de flumine agitur,* Ἀνὰ τὸν ποταμὸν πλέειν *est* Adverso flumine navigare, I. 194. *f. Sic est* ἀνάπλους ἀνὰ τὸν ποταμὸν II. 4 *extr. Cui opponitur* κατὰ τὸν ποταμόν, Secundo flumine, I. 194. *a. et m.* ἀνὰ τὸν ποταμὸν

μὲν οὔ, - - κατὰ ῥόον δέ, II. 96. *m.* *Conf. Valck. Not. ad* III. 13.

ἀνα τοὺς πρώτους ἔσαν, IX. 86. *idem valet ac* ἐν πρώτοισι, *ibid.* In primis, Inter primos erant.

*De Tempore vario modo usurpatur.* Ἀνὰ χρόνον, Interjecto tempore, Successu temporis, Ad extremum, I. 173. *m.* II. 151. *a.* V. 27. VII. 10, 6. *Sed* ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην *est* Quotidie, II. 37. *a.* 130. *a.* VI. 61. *m.* IX. 38. ἀνὰ πάντα ἔτεα, Quotannis, VIII. 65. *m.* *et* ἀνὰ πᾶν ἔτος, I. 136. *m.* III. 160. *m.* II. 99. *m.*

Ἀναβαθμός, οῦ, ὁ, Gradus *scalae*, II. 125. *a.*

*Ἀναβαίνειν, 1) Adscendere, Conscendere (*montem*), VII. 218. *a.* ἀναβὰς ἐπὶ δένδρεον *vel* ἐπὶ δένδρος, IV. 22. VI. 79. *Sic de profectione ex regione inferiore in Superiorem:* ἀναβὰς ἐς τοὺς Βακτρίους, IX. 113. *Item de* Coitu *animalium, quum mas* inscendit *feminam:* οἱ ἵπποι ἀναβαίνοντες τὰς θηλέας, I. 192. *m. ubi mox* αἱ δὲ βαινόμεναι, *et dein* ἀνέβαινε δὲ ἕκαστος τῶν ἐρσένων *etc.* Adscendere *dicitur Fluvius, quum ejus* Augetur altitudo: ἢν μὴ ἐπ' ἑκκαίδεκα πήχεας ἀναβῇ ὁ ποταμός, II. 13. *a.*

2) *Aor. 1. act. notione transitivâ:* ἄνδρας ἐπὶ καμήλους ἀνέβησε, Homines camelis Imposuit, Conscendere jussit camelos, I. 80. *a. m.* *quod aliàs* ἀναβιβάζειν.

3) *Nonnumquam pro eo ponitur quod aliàs est* περιελθεῖν. *Sic* θελήσει ἐς τὴν θυγατέρα ἀναβῆναι ἡ τυραννίς, Ad filiam transiturum est regnum, I. 109. *f.* οὕτω ἐς Λεωνίδην ἀνέβαινε ἡ βασιληΐη, VII. 205. *a.* *Conf.* Ἀναχωρεῖν.

4) *Alibi idem valet ac* ἀποβαίνειν, Evenire, Eventum habere: ἢν μὲν τῇ σὺ λέγεις ἀναβαίνῃ βασιλέϊ τὰ πρήγματα, VII. 10, 8. *quemadmodum latine dicimus* Res eo Redit.

Ἀναβάλλεσθαι, Rejicere *in aliud tempus*, Differre. ἀναβάλλομαί τοι ἐς τρίτην ἡμέρην ἀποκρινέεσθαι, V. 49 *extr.* ἀνεβάλλοντο ἐς τὴν ὑστεραίην ὑποκρίνασθαι, IX. 8. *a.* ἐξ ἡμέρης ἐς ἡμέρην ἀναβαλλόμενοι, *ibid.* οὐκ ἔτι ἀνεβάλλοντο μὴ οὐ τὸ πᾶν μηχανήσασθαι, VI. 88.

Ἀναβάλλεσθαι μάχας πρός τινα *est* Pugnas suscipere, Pugnare cum aliquo, V. 49. *extr. nisi ibi* ἀνακαλέεσθαι *legendum. Vide quae in Var. Lect. disputavimus.*

Ἀνάβασις, ιος, ἡ, Adscensus *montis*, VII. 223. *a.*

Ἀναβιβάζειν, Conscendere jubere, Imponere. ἀναβιβάσας τοὺς παῖδας ἐπὶ ἵππους, I. 63. *f.* ἀνεβίβασε τὸν Κροῖσον ἐπὶ τὴν πυρήν, I. 86. *a. bis.* ἀνεβίβασαν αὐτὸν ἐπὶ πύργον, III. 75. *a.* ἀναβιβάζουσι αὐτοὺς ἐπὶ τὰς ἀψῖδας, IV. 72. *m.* ἕνα ἕκαστον ἀναβιβάζουσι ἐπὶ τὸν ἵππον, IV. 72. *f. ubi perperam olim* ἐπὶ ἵππων.

Ἀναβλαστάνειν, Repullulare, Regerminare, Renasci. *Metaphorice:* οὐ μή τι τοι ἔκ γε ἐκείνου νεώτερον ἀναβλαστήσει, Nihil novarum rerum ex illo quidem tibi renascetur, III. 62. *f.* αἱ Συράκουσαι παραυτίκα ἀνέβλαστον, Rursus floruerunt, VII. 156. *a.*

Ἀναβοᾶν, *et jonicâ formâ* Ἀμβοᾶν, Exclamare. οὔτε ἀνέβωσε, I. 10.

III. 155. *a.* IX. 28. *a.* οὔτε ἀνέβωσας, οὔτε ἀπέκλαυσας, III. 14. *m. f.* ὁ δὲ μέγα ἀμβώσας, I. 8. *m.* ἀμβώσαντες μέγα, III. 38. *f.* ἀμβώσας μέγα, VII. 18. *a.*

'Αναβολή, ῆς, ἡ, Rejectio in aliud tempus, Dilatio, Mora. οὐκέτι ἐς ἀναβολὰς ἐποιεῦντο τὴν ἀποχώρησιν, Non amplius distulerunt (In longum traxerunt) discessum; Nullam discedendi moram fecerunt, VIII. 21. *f. quae* ῥῆσις *in H. Stephani Thesauro perperam Thucydidi tribuitur.*

'Ανάγειν, Educere. στράτευμα ἀνάξεις ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, Educes exercitum adversus Graeciam, VII. 10, 8. *Praesertim frequentatur locutio*, 'Ανάγειν νῆας, Educere naves in altum, Evehi navibus: *cui* κατάγειν, Ad littus reducere, Revehi, *opponitur.* τὰς νέας οἱ ναύαρχοι ἀναγαγόντες ὅσον τε τέσσερα πλέθρα ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ, VII. 100. *f.* ἀνάγειν τὰς νῆας πρὸς τὸν ἰσθμὸν, VIII. 57. *a.* 79. *m.* ἀνῆγον τὰς νῆας ἐπὶ τὴν Σαλαμῖνα, VIII. 70. *a.* 76. *m.* ἀνῆγον τὰς νῆας ἁπάσας, navibus omnibus evecti sunt, VIII. 83. ἀνῆγον πρὸς τὴν ἤπειρον τὰς νῆας τὰς ἄλλας, Caeteris navibus evecti sunt (*scil.* a Samo ins.) versus continentem *Asiae*, IX. 96. *a.*

*Et nude* 'Ανάγειν, *subintellecto accusativo* τὰς νῆας, Evehi *navibus. Sic* VIII. 76. *a.* ἀνῆγον μὲν --- ἀνῆγον δὲ, *ubi non (ut videtur Aem. Portus accepisse) juncta intelligenda sunt verba* ἀνῆγον τὸ ἀπ' ἑσπέρης κέρας, *nam accusativus iste a verbo* κυκλούμενοι *regitur.*

*Item in Medio*, ἀνάγεσθαι, *scil.* ταῖσι νηυσὶ, Evehi. ἀναγομένοισι δέ σφι ἐπεκέατο οἱ βάρβαροι, VIII. 84. *a.* ἐπὶ τὰς ἄλλας νήσους ἀνάγοντο, VI. 96. *extr.*

'Ανάγειν θυσίας *Herodotus dicit* Sacra facere, Offerre victimas; II. 60. *f. an quod* altioribus in locis *plerumque locata sunt templa deorum, quibus sacra fiunt? (Sonat enim* 'Ανάγειν *proprie*, Ducere in altiorem locum, in superiorem regionem: *ut* VI. 30. *f.* οὐ ζώοντα ἀνήγαγόν μιν, *nempe ex inferiore Asia in superiorem.)* ὁρτάζουσι μεγάλας ἀνάγοντες θυσίας, II. 60. *f.* VI. 111. *m. Similiter* ὁρτὴν ἀνάγειν *dicit pro eo quod alii* ἑορτὴν ἄγειν *usurpant.* ἀνάγουσι τῇ Ἴσι τὴν ὁρτὴν, Isidi festum agunt, II. 61. *a.* 40. *a.* ἄλλην ἀνάγουσι ὁρτὴν τῷ Διονύσῳ, II. 48. *a. Et absque dativo casu:* ὁρτὴν ἀνάγειν Αἰγυπτίους ἔφασαν, II. 122. *a.* ὁρτὴν μεγάλην ἀνάγουσι, ἣ κέκληται ὑπὸ Περσέων Μαγοφόνια, III. 79. *f.*

'Αναγινώσκειν, 1) Agnoscere. ἀναγνῶναι τοὺς συγγενέας πάντας, Agnoscere cognatos omnes, II. 91. *f. Pro eo quod in communi Graecorum et in Attico sermone* ἀναγινώσκειν Legere *significat, Herodotus verbo* ἐπιλέγεσθαι *utitur.*

2) *Ex Jonum usu verbum* 'Αναγινώσκειν *Herodotus usurpat pro eo quod alii* ἀναπείθειν *dicunt*, Persuadere, Impellere, Inducere *aliquem ad aliquid faciendum. Conf. Harpoc. et Suid. in* 'Αναγινώσκομ. *et Gregor. Dial. Jon.* §. 95. ἀναγινώσκεις στρατεύεσθαι βασιλέα, VII. 10 *extr.* τίς σε ἀν-

θρώπων ἀνέγνωσε πολέμιον ἀντὶ φίλου μοι καταστῆναι, I. 87. *m.* ὡς ἀνέγνωσε, sc. αὐτὸν, I. 68. *f.* τοῦτον ἀναγνώσας ὁ Μάγος, ὥς οἱ πάντα διαπρήξει, III. 61. *f.* τούτους ἀναγνώσας ἅμα ἐκείνοισι ἕπεσθαι, V. 106. *a.* *Similiter*, IV. 158. VI. 75. 83. VII. 144. *a.* 165. *m.* VIII. 57. 58. 100. *a.* *Item Passivâ cum formâ, tum notione:* ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἀναγνωσθεὶς, ἔργον οὐκ ὅσιον ἐμηχανᾶτο, IV. 154. *m.* ὡς δὲ ἀναγνώσθη Ξέρξης στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, VII. 7. *a.* δείσας μὴ ἀναγνωσθῇ Ξέρξης ποιέειν ταῦτα, VII. 236. *a.* ὡς δὲ οὗτοί οἱ ἀνεγνωσμένοι ἔσαν, Postquam hi ab illo Persuasi fuerunt, VIII. 110. *a.*

Ἀναγκαίη, ης, ἡ, (*jon. i. q. comm.* ἀνάγκη) Necessitas. Ἀναγκαίη κατέλαβε Ἴωνας ἄνδρας ἀπενειχθῆναι ἐς Αἴγυπτον. II. 152. *m.* III. 27. *m.* εἰ δὲ ἀναγκαίη εἴη, VII. 204. *m.* οὐδεμιῆς ἐούσης οἱ ἀναγκαίης, VII. 99. *a.* ἀναγκαίην φασὶ εἶναι τὸν ὀφείλοντα καί τι ψεῦδος λέγειν, I. 138. *a.* ὥρα ἀναγκαίην προκειμένην, ἢ τὸν δεσπότεα ἀπολλύναι, ἢ αὐτὸν ἀπόλλυσθαι, I. 11. *f.* ἀναγκαίην ἡμῖν οὐδεμίην οἷοί τέ ἐστε προσφέρειν, VII. 172. *f.* (*Conf.* Ἀνάγκη.) ἔχοντες δύο θεοὺς μεγάλους, Πειθώ τε καὶ Ἀναγκαίην, VIII. 111. *a.*

ὑπ' ἀναγκαίης ἐμήδισαν, VII. 172. *a.* IX. 17. *a.* ὑπ' ἀναγκαίης ἐχόμενοι, Necessitate coacti, VII. 233. *a.* *et m.* ὑπ' ἀναγκαίης μεγάλης ἐχόμενος, IX. 15. *m.* εἰ ὑπ' ἀναγκαίης μέζονος κατέζευχθε, Si graviore necessitate estis adstricti, VIII. 22. *m.* ἱκέτευε μή μιν ἀναγκαίῃ ἐνδεῖν, (Ne se necessitati illigaret) διακρῖναι τοιαύτην αἵρεσιν, I. 11. *m. f.* ἑπόμεθα ἀναγκαίῃ ἐνδεδεμένοι, Necessitate adstricti sequimur, IX. 16. *f.* οὐ γὰρ ἀναγκαίῃ ἐξέργομαι, VII. 96. *Conf.* Ἐξέργειν, *suo loco.* ἄνδρας ἐς ἀναγκαίην ἀπειληθέντας, Homines ad necessitatem redactos, VIII. 109. *a.*

Ἀναγκαίως ἔχει *seq. Accus. et Infinit.* Necesse est, I. 89. *f.* *Cum Dativo personae:* ἀναγκαίως ἔχει μοι ποιέειν ταῦτα, VIII. 140, 1. *a. m.* IX. 27. *a.*

Ἀναγκαστὸς, Coactus, VI. 58, *m.* *ubi monstrose olim* ἀναμασθοὺς *edd. ante Wess. pro* ἀναγκαστούς.

Ἀνάγκη, ης, ἡ, (*communis forma nominis pro quâ plerumque jonicam* Ἀναγκαίη *usurpat Herodotus*) Necessitas. εἰ δὴ πᾶσα ἀνάγκη ὀφθῆναι, I. 112. *m.* πᾶσα ἀνάγκη ἐστὶ ὗσαι, II. 22. *m.* τρέφειν τοὺς τοκέας τοῖσι μὲν παισὶ οὐδεμίη ἀνάγκη, τῇσι δὲ θυγατράσι πᾶσα ἀνάγκη, II. 35. *extr.* *Sic* IV. 179. *f.* V. 52. *a.* οὐδαμὰ ἀδυνασίης ἀνάγκη κρέσσων ἔφυ, VII. 172. *f.*

*Plur.* αἱ ἀνάγκαι, Angustiae. ἐς ἀνάγκας μεγάλας ἀπικνέεσθαι, I. 116. *f.* *Item*, Tormenta. ὁ δὲ ἀγόμενος ἐς τὰς ἀνάγκας, *ibid. ubi haud multo ante ait,* ἵνα τὸν βουκόλον λαβὼν βασανίσῃ. *conf. Not. ad l. c.* κακότητος ἀνάγκαι *in Orac. apud Nostrum*, VII. 140. *extr. sunt* Calamitates necessitate fati impendentes.

Ἀνάγνωσις, ιος, ἡ, *i. q.* ἀναγνώρισις, Agnitio. τὸν Ἀστυάγεα ἐσήιε ἀνάγνωσις αὐτοῦ, I. 116. *a.*

Ἀναδαίειν, Dividere, Distribuere. γῆς ἀναδαιομένας, IV. 159. *in Orac.*

Ἀναδασμὸς, οῦ, ὁ, Divisio, Distributio, Partitio. ἐπεκαλέοντο (αὐτοὺς) οἱ Κυρηναῖοι ἐπὶ γῆς ἀναδασμῷ, IV. 159. *a.* συνήγειρε πάντα ἄνδρα ἐπὶ γῆς ἀναδασμῷ, IV. 163. *a.*

Ἀναδέειν, Religare. *Peculiari notione dicitur aliquis* ἀναδῆσαι τὴν πατριὴν (*vel* ἑωυτὸν) ἐς ἑκκαιδέκατον θεὸν, Familiae suae originem continuâ serie ad sedecimum progenitorem deum referre, II. 143. *a. et m.* οὔτε ἐς θεὸν οὔτε ἐς ἥρωα ἀνέδησαν αὐτοὺς, (*i. q.* ἑαυτοὺς,) Nec a deo quodam, nec ab heroë, generis sui originem repetebant, II. 143. *f. Not.*

Ἀναδεικνύναι, *vide* Ἀναδέξαι.

Ἀναδέκεσθαι, (*jon. pro comm.* ἀναδέχεσθαι) Recipere, Polliceri, Promittere. ἀναδεκομένους ὑποχειρίας παρέξειν τὰς Ἀθήνας, V. 91. *m.*

Ἀναδέξαι, *jon. pro* ἀναδεῖξαι, Tollere et Ostendere. ἀνέδεξε σημήϊον (signum edidit) τοῖσι ἄλλοισι ἀνάγεσθαι, VII. 128. *m.* ἀναδέξαι Πέρσῃσι ἐκ συνθήματος ἀσπίδα, Persis ex composito clypeum sublatum ostendisse, VI. 121. *a. Sic* ὁ ἀναδέξας, VI. 124 *extr. Pro* ἀναδέξαι, *in eàdem re*, VI. 115 *extr. et* 123. *a. perperam olim* ἀναδέξασθαι *legebatur. Passivum* ἀναδεχθῆναι, *et* ἀνεδέχθη ἀσπὶς, *habes* VI. 124.

Ἀναδιδάσκειν, Dedocere, Meliora docere. *Passiv.* ταῦτα Θεμιστοκλῆος λέγοντος ἀνεδιδάσκετο Εὐρυβιάδης, Meliora edoctus mutavit sententiam, VIII. 63. *bis. ubi vide Not.*

Ἀναδιδόναι, *active*, Edere, Emittere. I. 179. *f. Vide in* Ἄσφαλτος. *Neutraliter.* ἵνα αἱ πηγαὶ ἀναδιδοῦσι Μαιάνδρου, Ubi oriuntur fontes Maeandri, VII. 26. *m.*

Ἀναδραμεῖν, Sursum currere, *id est*, Exsilire, Subsilire, Raptim surgere. *Sic* ἀνά τε ἔδραμον οἱ Φωκέες καὶ ἔδυντο τὰ ὅπλα, VII. 218. *a. Sic et* III. 78. *a.* τρὶς ἀναδραμεῖν ἐκ τοῦ θρόνου, VII. 212. *a. Sed in Vita Hom.* c. 19. *est* συνέβη ἐς τὸ χωρίον ἀναδραμεῖν ὅθεν ἀνηγάγοντο, Accidit ut eumdem in locum Recurrerent, (Retro pellerentur a ventis) unde solverant.

*Metaphorice, de Plantarum incremento*, Succrescere, Excrescere, Enasci. ὡρέων βλαστὸν ἐκ τοῦ στελέχεος ὅσον τε πηχυαῖον ἀναδεδραμηκότα, VIII. 55. *Item de hominibus vel populis*, Incrementum capere, Viribus et opibus augeri: ἀνά τε ἔδραμον αὐτίκα καὶ εὐθηνήθησαν, I. 66. *a.* αἱ Συράκουσαι παραυτίκα ἀνά τ' ἔδραμον καὶ ἀνέβλαστον, VII. 156. *a.*

Ἀναζευγνύναι. *Pro eo quod aliâs absolute ponitur hoc verbum, subintelligendo* τοὺς ἵππους *aut* τὰ ἅρματα *aut aliquid tale, significatque* Movere *castra*, Redire *vel* Abire cum exercitu *aut* cum classe, *Herodotus construit idem verbum cum Accusativo significante* Exercitum *vel* Classem *quam quis* Reducit, *vel* Abducit. *Sic ait* ἀναζεύξαντας πάντα τὸν στρατὸν, IX. 41. *a.* ἀναζεύξαντας τὸ στρατόπεδον, IX. 58. *f.* ἢν μὴ ἀναζεύξῃς πρὸς τὸν Ἰσθμὸν τὰς νῆας, VIII. 60. 1.

Ἀνάθημα, ατος, τὸ, Res deo dedicata. Κροίσῳ ἐστὶ καὶ ἄλλα ἀναθήματα (*scil.* ἀνατεθειμένα *vel* ἀνακείμενα) ἐν τῇ Ἑλλάδι πολλά, I. 92. *a. et saepius in eodem cap. et alibi.*

Ἀναθρώσκειν, Insilire, Saltu conscendere (*equum*). ἀναθρώσκει ἐπὶ τὸν ἵππον --- καί οἱ ἀναθρώσκοντι ἐπὶ τὸν ἵππον, III. 64. *a. m.* *Absolute*, Exsilire. Prosilire. ἀμβώσας μέγα, ἀναθρώσκει, VII. 18. *a. ubi* ἀνθρώσκει *praeferunt libri nonnulli.*

[Ἀναίνεσθαι, Recusare. *Sic olim cum plerisque msstis edebatur* κείνου ταῦτ' ἀναινομένου, IX. 53. *f. ubi ex vet. cod. recte Wess.* ταῦτα νενωμένου *recepit, quod vide in* Νοέειν.]

Ἀναιρέειν, 1) Occidere. πολλοὺς ἄνδρας ἀναιρηκότες, Qui multos homines occiderunt, IV. 66 *extr. ubi quidem Schaef. ex ms. Pass.* ἀραιρηκότες *recepit, quod significat* Qui captivos fecerunt. *Sed fortasse* ἀναραιρηκότες *scripserat Herodotus, quae verbi forma, diversâ quidem notione, exstat* V. 102. *f. Ibid. paulo ante, pro vulgato* ἀραιρημένοι, *videtur* ἀναραιρημένοι *legendum. Vide ibi Var. Lect.*

2) Ἀναιρέειν *et* Ἀνελεῖν, Edere responsum. ἀνεῖλε τὸ χρηστήριον *vel* τὸ μαντήϊον, Oraculum respondit. ἣν μὲν τὸ χρηστ. ἀνέλῃ, I. 13. ἀνεῖλε δὲ τὸ χρ. *ibid.* ἀνεῖλε τὸ μαντήϊον, II. 52. *f.* ἀνεῖλε ἡ Πυθίη, IX. 33. *a.* οἱ μάντιες ἀναίρεον, VI. 69. *m.*

Ἀναιρέειν ἀγῶνας *vide paulo inferius num.* 6.

3) Ἀναιρέεσθαι σῖτα, (*i. q.* αἱρεῖσθαι) Capere, Sumere cibum, IV. 128. *bis.* ποινὴν ἀνελέσθαι τῆς Αἰσώπου ψυχῆς, Pœnam capere (repetere) caedis Aesopi, II. 134. *f. bis.* ἀναιρέεσθαι γνώμην, Suscipere opinionem, VII. 16, 1. ἀναιρέεσθαι φιλοψυχίην, Suscipere cupiditatem vitae, Amore vitae capi, VI. 29. ἀναιρ. πόλεμον, Suscipere bellum, V. 36. *a.* ἀναιρ. πόνους ὑπέρ τινος, Labores pro aliquo suscipere, VI. 108. *a.* ἀνελέσθαι (*i. q.* ἐκδέχεσθαι) τὰ οὐνόματα τὰ ἀπὸ τῶν βαρβάρων ἥκοντα, Admittere, Recipere, Accipere nomina (*deorum*) a barbaris adlata, II. 52. *f.*

4) *Foemina dicitur* ἀναιρέεσθαι, (*quod aliâs* συλλαμβάνειν) Concipere fetum. ἐν γάρ σε νυκτὶ ταύτῃ ἀναιρέομαι, Illa nocte te concepi, VI. 69. *m. Sic de lepore femina*, ἀναιρέεται, *scil.* τέκνον, Concipit fetum, III. 108. *m.*

5) ἀναιρέεσθαι νεκρὸν, Tollere, Auferre cadaver. ἔχοντας τὰ πρόσφορα ὡς ἀναιρησομένους (τὸν νεκρὸν), IV. 14. *f.* ἤλαυνον τοὺς ἵππους πάντες ὡς ἂν τόν γε νεκρὸν ἀνέλοίατο, IX. 22. *extr.* οὐδέ σφι ἐξεγένετο τὸν νεκρὸν ἀνελέσθαι, IX. 23.

6) ἀναιρέεσθαι νίκην, Reportare victoriam. νίκην ἀναιρέεται καλλίστην, IX. 64. ταύτην τὴν νίκην ἀνελόμενον, VI. 103. *a. Inde per metonymiam, ut* νικᾷν μάχην, *sic et* ἀναιρέεσθαι ἀγῶνα, *et similia, dicunt.* ἀγῶνας τοὺς μεγίστους ἀναιρήσεσθαι, In maximis certaminibus victoriam reportaturum esse, IX. 33. *a.* ἀναι-

ῥησόμενος γυμνικοὺς ἀγῶνας, *ibid.* Ὀλυμπιάδα ἀνελόμενος τεθρίππῳ, VI. 70. *f.* 103. *a. et m. bis.* *Item activâ formâ*, στεφανηφόρους ἀγῶνας ἀναιρηκότα, V. 102. *extr.* Ὀλύμπια ἀναιρηκὼς τεθρίππῳ, VI. 36. *a.*

*Olim* Βαβυλὼν -- ἀναίρητο *editum erat* I. 191 *extr. ubi recte* ἀραίρητο *edidit Wess. jonice pro* ᾕρητο, Capta erat.

Ἀναισιμοῦν, (*jon. pro comm.* ἀναλίσκειν *vel* δαπανᾶν). Consumere, Insumere, Impendere. μῆκος ὁδοῦ, εὐζώνῳ ἀνδρὶ πέντε ἡμέραι ἀναισιμοῦνται, *scil.* ἐς ταύτην τὴν ὁδὸν, I. 72 *extr. Similiter*: μῆκος πλόου, --- ἡμέραι ἀναισιμοῦνται τεσσεράκοντα, II. 11. *a.* ὅσα ἐς συρμαίην τε --- ἀναισιμώθη, II. 125. *f. ubi mox dein* δεδαπανῆσθαι, *eâdem notione.* (ἐς τὴν πυραμίδα) ταλάντων χιλιάδες --- ἀναισίμωνται, (*praet. pass.*) II. 134. *m.* ἐς τὴν Φρουρέουσαν ἵππον ἑκατὸν τάλαντα ἀναισιμοῦνται, III. 90. *f.*

ποῦ δῆτα ταῦτα ἀναισιμοῦνται; Ubi ergo haec consumuntur? *sive* ποῦ Quo *valet, id est*, εἰς τί, In quidnam, Quem igitur in usum haec impenduntur? III. 6. *Similiter*: δεῖ με ἐπιφράσαι, ἵνα (*i. e.* ὅπου, *vel* ἐς τί) ἐκ τῆς τάφρου ἡ γῆ ἀναισιμώθη, Quem in usum insumta sit terra e fossâ egesta, I. 179. *a. Alibi, eâdem notione, cum Participio.* τὸν χοῦν ἐκ τοῦ ὀρύγματος ἀναισίμου παρὰ τὰ χείλεα τοῦ ποταμοῦ παραχέοντα, I. 185. *m.* τὴν σποδὸν ἀναισιμοῦσθαι ἐπιβαλλομένην ἐπὶ τὴν θήκην τῆς Ὤπιος, IV. 35. *f.* τοσοῦτοι μῆνες εὑρίσκονται ἀναισιμούμενοι ἐξ Ἐλεφαντίνης πορευομένῳ ἐς τοὺς Αὐτομόλους, V. 31. *Similiter* V. 53. *extr.*

οἶνος ἀμπέλινος ἀναισιμοῦται πλέον ἢ *etc.* II. 60. *f.* ἵνα μὴ σφεων τὸν σῖτον ἀναισιμώσωσι, Ne ipsorum cibaria consumerent, III. 150. *f.* αὕτη ἡ μελιτόεσσα ἐν τῷ πρόσθεν αἰεὶ χρόνῳ ἀναισιμουμένη, τότε ἦν ἄψαυστος, VIII. 41. *f.*

*Conf.* Προαναισιμοῦν *et* Προσαναισιμοῦν.

Ἀναισίμωμα, ατος, τὸ, *i. q.* ἡ δαπάνη, Sumtus, Impensa. χωρὶς τῶν ἀναισιμωμάτων τῇ στρατιῇ, V. 31. *a. Conf.* 30. *f. ubi* ἐπισχέσθαι τὴν δαπάνην τῇ στρατιῇ.

Ἀνακαίειν, Accendere. πῦρ ἀνακαίειν, VIII. 19. *f.* πῦρ ἀνακαυσάμενοι, *ibid.* πῦρ ἀνέκαιον, IV. 145. *a. cum Var. Lect. et Not. Conf.* Πυρή.

*Metaph.* Ἀνακαίεσθαι, Excandescere, Irâ accensum esse, V. 19. *f.*

Ἀνακάμπτειν, *notione intransitivâ*, Flecti. ταύτῃ λῆγον τὸ ὄρος ἀνακάμπτει ἐς τὰ εἴρηται, II. 8. *a.*

Ἀνάκανθος, ὁ, ἡ, Spinis carens. κήτεα μεγάλα ἀνάκανθα, τὰ ἀντακαίους καλέουσι, IV. 53. *m.*

Ἀνακάπτειν, Deglutire, Devorare, Absorbere. ἀνακάπτουσι, II. 93. *a. N. idem quod ibid. paulo post* καταπίνουσι. *Conf. Wess. ad Gloss. Herod. ex lib.* II. *et Koen. et Schaef. ad Gregor. Dialect. jon.* §. 117.

Ἀνακεῖσθαι, *i. q.* ἀνατίθεσθαι *aut* ἀνατεθεῖσθαι, *pro variâ verbi* ἀνατίθημι *notione.* κρητῆρές οἱ χρύσεοι ἀνακέαται, Consecrati, Dedicati ab illo sunt crateres

aurei, I. 14. *a.* ποίημα ἀνακείμενον ἐν ἱρῷ, Opus in templo dedicatum, II. 135. *a. m.* πάντα ἐς τούτους ἀνακέαται, Omnia ad hos (ad horum auctoritatem) Referuntur, III. 31. *m.* γνοὺς ὁ Δηϊόκης ἐς ἑωυτὸν πᾶν ἀκακείμενον, Omnia ad se Referri, in se Sita esse, a se Pendere, I. 97. *a.*

Ἀνακηρύσσειν, Proclamare victorem. *Passiv.* ἀνακηρυχθῆναι, VI. 103. *a. m.*

Ἀνακινδυνεύειν, Iterum periculum facere, Iterum tentare. *Absolute:* Belli fortunam iterum tentare, VIII. 100. *a.* *Cum Dativo:* τί δὲ πάντως δέει σε ναυμαχίῃσι ἀνακινδυνεύειν; VIII. 68, 1. *Cum Particip.* μὴ ἀνακινδυνεύειν συμβάλλοντα, IX. 26. *a. m.* 41. *m. f.*

Ἀνακινέειν, Agitare, Ultro citroque movere, Vibrare. ἀνακινήσαντες αὐτὸν μετέωρον ῥιπτεῦσι, Vibrantes illum sursum conjiciunt, IV. 94. *m.*

Ἀνακλαίειν, Fletum tollere, In fletum erumpere. κακὰ μείζω ἢ ὥστε ἀνακλαίειν, III. 14. *f.* ἀνακλαύσας μέγα, *ibid. m.* ὡς τὸν βασιλέα εἶδον ἀνακλαύσαντα, III. 66. *a.* *Conf.* Ἀντικλαίειν.

Ἀνακλίνειν, Aperire *fores.* ὅταν τὴν θύρην τὴν καταπηκτὴν ἀνακλίνῃ, V. 16. *f.* *Not.* ἀνακλίνεσθε θύραι, Aperite vos fores, *Vita Hom.* 33. *m.*

Ἀνακοινοῦσθαί τινι, Communicare cum aliquo. *Ubi de Hominibus agitur, verbo* ὑπερτίθεσθαι *utitur Noster; sed de* Fluvio, qui aquas suas cum alio miscet, *ait* ἀνακοινοῦται τῷ Ἴστρῳ τὸ ὕδωρ, IV. 48. *f.*

Ἀνακομίζεσθαι, *Non solum* Retro, *sed et* Sursum ferri, vehi, venire; Adscendere; Ex inferiore loco in superiorem venire. ἀνακομισθέντων δὲ τούτων, Hi quum (*a Nili ostio Memphin*) deportati, advecti fuissent, *nempe,* ἀνὰ τὸν ποταμὸν, adverso flumine vecti, II. 115. *a.*

Ἀνακοντίζειν, Ejaculari. *Neutraliter, de* Aquâ prosiliente. ἐν κορυφῇσι ἑκάστου τοῦ κολωνοῦ ἀνακοντίζει ἐκ μέσου τοῦ ἁλὸς ὕδωρ ψυχρὸν, IV. 181. *a.*

Ἀνακρεμᾷν *vel* Ἀνακρεμαννύναι, Sublimem suspendere. (πρὸς) σανίδα προσπασσαλεύσαντες αὐτὸν ἀνεκρέμασαν, IX. 120. *f.* τούτου τοῦ ἀνακρεμασθέντος προπάτωρ, IX. 122. *a.*

Ἀνακρίνεσθαι, Disceptare. ἀνακρινομένους πρὸς ἑωυτοὺς ἠὼς κατελάμβανε, IX. 56. *a.*

Ἀνάκρισις, ιος, ἡ, Interrogatio, Disceptatio. οὐδὲ ἀνακρίσιος ἠξίωσε αὐτὸν, Nec Interrogatione (*vel* disceptatione, disputatione) eum dignatus est, III. 53. *a.* *ubi quidem ex aliis codd.* ἀποκρίσιος *recepit Schaef.* *Pro* κρίσι, (*i. e.* judicio) *quod ex codd. nonnullis recepimus,* VIII. 69. *a.* *alii vulgo* ἀνακρίσι *habent,* ἐτέρποντο τῇ ἀνακρίσι, Delectati sunt illius disceptatione, *vel* disputatione. *Paulo post ibid.* Ξέρξης κάρτα ἥσθη τῇ γνώμῃ τῆς Ἀρτεμισίης.

Ἀνακρούεσθαι ἐπὶ πρύμνην, *item absque Praepos.* Ἀνακρ. πρύμνην, In puppim remigare. οἱ ἄλλοι Ἕλληνες ἐπὶ πρύμνην ἀνεκρούοντο,

VIII. 84. *a.* μέχρι κόσου ἔτι πρύμνην ἀνακρούεσθε, *ibid. f.* *Vide ibi Var. Lect.* et *Not.*

Ἀνακτᾶσθαι, 1) Recuperare. ἀνακτ. ὀπίσω τὴν τυραννίδα, I. 61. *m.* τὴν ἀρχὴν, III. 73. *m.* εἰ μὴ ἀνακτησαίατο ὀπίσω τὴν ἀρχὴν, III. 75. *f.*

2) Sibi conciliare. ἐλπίζων τὸν θεὸν τούτοισι ἀνακτήσασθαι, Sperans se hisce Deum Placaturum, Benevolentiam illius sibi Conciliaturum, I. 50. *a.*

Ἀνακτόριον, *sive* Ἀνάκτορον, ου, τὸ, Cereris templum. τὸ ἱρὸν τὸ ἐν Ἐλευσῖνι ἀνακτόριον, *sive, ut alii,* ἀνάκτορον, IX. 65. *f.* *ubi vide Var. Lect. et Not.*

Ἀνακύπτειν, Caput tollere, Erigi. δι' ἡμέας ἐλευθερωθεὶς ἀνέκυψε, V. 91. *m. f.*

Ἀνακῶς, (*jon. i. q.* ἐπιμελῶς, φροντιστικῶς, φυλακτικῶς). *Vide Gloss. Herod. ex Lib.* I. *sive Suid. et Gregor. Dial. jon.* §. 84. ἀνακῶς εἶχε τῶν πορθμέων, Curam intendit in nautas, Adventum eorum sollicite observavit, I. 24. *f.* σπόρου πᾶς τις ἀνακῶς ἐχέτω, De semente faciendâ quisque sit solicitus, Sementi faciendæ sedulo det operam, VIII. 109. *f.*

Ἀνακωχεύειν, 1) τὰς νῆας *vel* νέας, Contractis velis Cohibere, Retinere naves in alto mari, ut leviter fluctuent. ἀνεκώχευον τὰς νέας, VII. 168. *m.* *id est,* τὰ ὀθόνια στήσαντες ἐσάλευον, *interprete Suida. Sic* VII. 100. *f.* τὰς νέας οἱ ναύαρχοι - - ἀνεκώχευον. *Et* ὑπὲρ τούτου (τοῦ Φαλήρου) ἀνακωχεύσαντες τὰς νῆας, ἀπέπλωον ὀπίσω, VI. 116. *f.* *ubi perperam Glossator* ἀνακωχεύσαντες *interpretatus est* ἀναχωρήσαντες, *quae interpretatio etiam in Hesychii Lexicon voc.* Ἀνακωχήσαντες (*sic ibi mendose pro* Ἀνακωχεύσαντες) *intravit; sed recte ibidem Hesychius adjecit* μετεώρους κατέχοντες.

2) *Etiam ad alia transfertur hujus verbi usus.* ἵνα ἀνακωχεύῃ τὸν τόνον τῶν ὅπλων, Ut intentionem retineret (*vel* sustineret) rudentium; *id est,* impediret quo minus laxaretur rudentium intentio, VII. 36. *a.* *Item de Homine,* ἀνεκώχευε (*scil.* ἑωυτὸν) θέλων εἰδέναι - - ὁκοῖόν τι ποιήσουσι, Retinuit se, Continuit se, Quietum se tenuit, observaturus quid facturi essent, IX. 13. *a.*

Ἀναλαμβάνειν, 1) In manus sumere, Capere. τὰ τόξα ἀναλαμβ. Sumere, Capere arcum, I. 78. *a. m.* ἀναλαβόντες τὰ ὅπλα, IX. 53. *a.* 57. *a.* ἀναλαβὼν τὸ παιδίον, I. 111. *a.*

2) Recipere. *Sic* ἀναλαβεῖν τὴν ἀρχὴν, Recuperare Imperium, III. 73. *a.* ὡς ἀναλάβοιεν τοὺς ὀπέωνας τοὺς ἐπὶ τὰ σιτία οἰχομένους, Ut Reciperent famulos, IX. 51 *extr.* ἀναλαβεῖν τὸν λόγον, Resumere narrationem, Redire ad coeptam narrationem, *quae interrupta erat,* V. 62. *a.*

3) Reparare. ἀναλαβεῖν τὴν προτέρην κακότητα, Superiorem Reparare calamitatem, VIII. 109. *a.* τοῦτο τὸ τρῶμα ἀνέλαβον, Hoc vulnus sarserunt, Hanc cladem repararunt, V. 121. *a.* (*nisi ibi, cum aliis,* juncta *intelligas verba* μετὰ δὲ τοῦτο τὸ τρῶμα, *et* ἀνέλαβον *neutraliter accipias,* Receperunt se, Animum

et vires receperunt. *Conf.* Τρῶμα, *et Lexic. Polyb. voc.* Ἀναλαμβάνειν, *num.* 4.) ὁ μὲν ἀνέλαβε πᾶσαν τὴν ἐπενειχθεῖσάν οἱ αἰτίην, Omnem culpam, quae eum presserat, Reparavit, Compensavit, Expunxit, VII. 231.

4) Ἀναλαβέσθαι, Suscipere. δεῖσε κίνδυνον ἀναλαβέσθαι ὃν ἂν ὁ πατὴρ ὑποδύνειν κελεύῃ, III. 69. *a.* *Sic* μάχας ἀναλαβέσθαι, Suscipere pugnas, *utique legendum videtur*, V. 49. *f.* *ubi vulgo* ἀναβάλλεσθαι.

Ἀναλέγεσθαι, Sublegere sibi *ea quae humum ceciderunt.* τοὺς ἀναπίπτοντας ἀπὸ τῶν φιαλέων στατῆρας ὁ οἰκέτης ἀνελέγετο, III. 130. *f.*

Ἀναλείχειν, Lambere, Delingere. τὸ αἷμα ἀναλείχουσι ἀλλήλων, I. 74 *extr.*

Ἄναλκις, ιδος, ὁ, ἡ, Imbellis, Mollis, Ignavus. δῆλα βουλόμενος ποιέειν ὡς εἴησαν ἀνάλκιδες, II. 103. *extr.*

Ἀναλογεῖν, *vide* Ἐπαναλογεῖν.

[Ἀναλογίζεσθαι *temere olim edd.* VII. 8, 3. *a.* *et* VII. 194. *m.* *Vide* Λογίζεσθαι, *num.* 1. *et num.* 3.]

Ἀνάλωτος, ου, ὁ, ἡ, Insuperabilis, Iuexpugnabilis. τεῖχος ἀνάλωτον, VIII. 51. Σάρδιες ἀνάλωτοι, I. 84. *m.*

Ἀναμανθάνειν, Percunctari, Inquirere. δῆλα ἀναμανθάνουσι ἐγίνετο, Sciscitantes liquido cognoverunt, IX. 101. *m.*

Ἀναμάξευτος, ου, ὁ, ἡ, *de terrâ* Plaustris inhabili, Quae plaustris permeari non potest, II. 108. *m.*

Ἀναμάρτητος, ου, ὁ, ἡ, Qui nihil peccavit. γυναῖκα ἀναμάρτητον ἑωυτῷ, Uxorem quae nihil in ipsum deliquisset, V. 39. *f.* Insons, Nullam culpam habens. πόλιν ἀναμάρτητον, ἐοῦσαν καὶ τῶν πρότερον καὶ νῦν ἑστεώτων, I. 155. *m.*

[Ἀναμασθοὺς, *vitiosa olim scriptura pro* ἀναγκαστοὺς, VI. 58. *m.*]

Ἀναμάσσειν, Abstergere, Abluere. ταῦτα ἐγὼ ἔπρηξα καὶ ἐμῇ κεφαλῇ ἀναμάξας φέρω, Haec ego feci, et meo capite culpam luo. I. 155. *m.* *Conf.* *Odyss.* τ'. 92.

Ἀναμάχεσθαι, Redintegrare praelium, Pugnam instaurare. ἀνεμαχέσαντο οἱ Κᾶρες, V. 121. *a.* νενικημένους ἀναμάχεσθαί τε καὶ ἀναλαμβάνειν τὴν προτέρην κακότητα, VIII. 109. *a.*

Ἀναμένειν. καί οἱ ὑπὸ τῇ Ἴδῃ νύκτα ἀναμένοντι, Et ei sub Idâ noctem Agenti, Transigenti, VII. 42. *b.*

Ἀνάμεσος, ου, ὁ, ἡ, (*i. q.* ὁ ἀνὰ μέσον ὤν) Qui medius (*vel* in medio) est. τὰς ἀναμέσους πόλις *distinguit Herodotus ab illis quae sunt* ἐπὶ τῷ ποταμῷ, *intelligitque* Oppida quae in mediâ *Aegypti* regione sunt *inter fluvium et montes*, II. 108. *f.*

Ἀναμιγνύναι, Permiscere, Admiscere. τοῖσι πολλὰ ἔθνεα ἀναμεμίχαται, Quibus multae aliae gentes Admixtae (illis Immixtae) sunt, I. 146. *a.* *et m.* *Conf.* Ἀναμίσγειν.

Ἀναμιμνήσκειν *cum dupl. accus.* In memoriam aliquid revocare alicui, VI. 140. *m.* *Conf.* Ἐπιμιμν.

Ἀναμὶξ, Promiscue. ἀναμὶξ ἦν πάντα ὁμοίως ἀναπεφυρμένα, Omnia promiscue pariter erant confusa, I. 103. *a.* *m.* VII. 40. *a.*

Ἀναμίσγειν, *i. q.* ἀναμιγνύναι. Miscere. ἀναμίσγεσθαι τῇσι ἄλλῃσι, Misceri, Sese miscere, Promiscue versari cum aliis. I. 199. *a.*

Ἀναμνέεται (Commemorat) *edebatur olim ex H. Stephani conjectura*, I. 173. *f. ubi recte* ἀνανεμέεται *exhibent veteres libri. Sed ab* Ἀναμνέεσθαι (*jon. i. q.* ἀναμνᾶσθαι) *est* ἀναμνησθέντες, Recordati, V. 109. *f. et alia conjugata.*

Ἄνανδρος, Mollis, Effoeminatus. κακίστους τε καὶ ἀνανδροτάτους ἁπάντων ἀνθρώπων, IV. 142.

Ἀνανέμεσθαι, *idem quod* καταλέγειν, Recensere, *de quo usu hujus verbi apud Herodotum diserte Suidas monuit.* καταλέξει ἑωυτὸν μητρόθεν καὶ τῆς μητρὸς ἀνανεμέεται τὰς μητέρας, Et matris suae matres (ab unâ ad alteram adscendendo) Recensebit, I. 173. *f.*

Ἄναξ, κτος, ὁ, Rex; *sigillatim* Apollo. *Hinc vocativus*, ὦ'ναξ, *de quo infra sub Particula* Ὦ *dicetur.*

Ἀναξηραίνειν, Exsiccare, Arefacere. ταύτην (τὴν λίμνην) τὰ ὑποζύγια ἀρδόμενα ἀνεξήρηνε, VII. 109. *f. Conf.* Ἀποξηραίνειν.

Ἀνάξιος, η, ον, Indignus. *Absolute positum videtur nomen* VII. 9. *a.* ἐόντας ἀναξίους, Indignos homines; *nisi e superioribus intelligendum* ἀναξίους καταγελάσαι ἡμῖν, Indignos qui nobis irrideant: *sed placet* Indignos, Nihili homines; *Conf.* Ἄξιος.

Ἀναξίως, Indigno modo. ἐφθάρησαν ἀναξίως ἑωυτῶν VII. 10, 5.

Ἀναξυρίδες, αἱ, Braccae, Feminalia, Tibialia. περὶ τὰ σκέλεα ἀναξυρίδας gestabant Persae, VII. 61. *a.* Iidem ἀναξυρίδας ἔχοντες ἔρχονται ἐς τὰς μάχας, V. 49. *a. m.* Scythae σκυτίνας ἀναξυρίδας φορέουσι, I. 71. *a. m.* Sacae, Scythica gens, ἀναξυρίδας ἐνδεδύκεσαν, VII. 64. *a. ubi fortasse* σκυτίνας *adjecerat Herodotus.* τὴν χεῖρα κρύψας ἐν τῇσι ἀναξυρίσι, III. 87. *m.*

Ἀναπαύεσθαι, *Vide* Ἀμπαύεσθαι.

Ἀναπείθειν, Persuadere *ad aliquid faciendum, cum Infinit.* VI. 123. *f.* ὡς δέ οἱ οὗτος ἀνεπέπειστο, VIII. 5. *a.*

Ἀναπειρᾶσθαι, *in re bellicâ* Ἀναπειρᾶσθαι *est* Experimentum facere, Exercitari, IV. 12. *extr. Conf. Lexic. Polyb. in* Ἀνάπειρα *et* Ἀναπειρᾶσθαι.

Ἀναπείρειν, Superne infigere. ἐπὶ ξύλου μεγάλου ἀναπείρας, Praealto palo infigit *caput hosti praecisum*, IV. 103. *f.* ἢν ἀποθάνῃ ἀναπαρεὶς, Si moritur infixus *hastis*, (*scil.* is qui sublime conjectus est ut in hastarum spicula incidat) IV. 94. *b.*

Ἀναπεταννύναι, Aperire. ἀναπετάσας τὰς πύλας, III. 147. *m. f.* 158. *m.* μεγάλαι κλισιάδες ἀναπεπτέαται ἐς Πελοπόννησον, IX. 9. *f.* ἐν πελάγεϊ ἀναπεπταμένῳ ναυμαχήσεις, VIII. 60, 1.

Ἀναπέτασθαι *et* Ἀναπέτεσθαι (*Conf. Moerid. Attic.* p. 311 *seq.*) Subvolare, Evolare. πελειάδας ἐκ Θηβέων ἀναπταμένας, (*syncop. pro* ἀναπεταμ.) V. 55. *a. ubi alii* ἀναπετομένας.

Ἀνάπηρος, Corporis membro quodam captus *vel* mancus; *sigillatim* Caecus, *Vit. Hom.* 23. *f. Not.*

Ἀναπιμπλάναι, Explere. *Peculiari hujus verbi usu dicitur aliquis* πολλὰ κακὰ ἀναπιμπλάναι, *pro* πάσχειν, φέρειν, ἀνατλῆναι: *quasi dicas* μέτρον κακῶν ἀνάπλεων φέρειν. *Sic* τίνα δαιμόνων παραβάντες,

τάδε ἀναπίμπλαμεν; VI. 12. *a. m.* ὅσα μιν δεῖ ἀναπλῆσαι κακά, V. 4. νῦν ὦν γῆ ἡ Βοιωτίη πλέω μὴ ἀναπλήσῃ, Plura porro non patiatur terra Boeotia. IX. 87. *ubi olim* ἀνατλήσῃ.

Ἀναπλάσσειν, Refingere, Reficere, *vel* Reaedificare. καί τις οἰκίην ἀναπλασάσθω, VIII. 109. *f.*

Ἀνάπλεως, ω, ὁ, ἡ, Plenus, Repletus. Σκύθαι λέγουσι πτερῶν ἀνάπλεων εἶναι τὸν ἠέρα, IV. 31. *a. Pro quo* IV. 7. *extr. est* πτερῶν τὸν ἠέρα εἶναι πλέον.

Ἀνάπλοος, *et* Ἀνάπλους, ου, ὁ, Navigatio adverso flumine. ἀνάπλους ἀπὸ θαλάσσης ἀνὰ τὸν ποταμὸν, II. 4. *extr.* ὅσον τε ἡμερέων τεσσέρων ἀναπλόου, II. 8. *f.*

Ἀναπλώειν, (*jon. pro.* ἀναπλεῖν,) Enavigare, In altum navigare, Navibus solvere, VIII. 70. *a.* Renavigare, I. 78. *m. ubi quidem etiam* ὀπίσω *adjicitur. Conf.* Ἐπαναπλώειν.

Ἀναπνέειν, Respirare, Recreari. πρὶν ἀναπνεῦσαι ἐκ τῆς ναυηγίης καὶ τοῦ χειμῶνος, VIII. 12. *m.*

Ἀναποδίζειν τινὰ, Revocare aliquem ut pedem referat; *et metaphorice* Jubere aliquem repetere ea quae jam semel dixerat. *Sic* ἀναποδίζων τὸν κήρυκα κατὰ τὴν ἀπὸ Κορίνθου ἄπιξιν, Repetere (Iterum declarare) jubens præconem causam cur ad se Corintho advenisset, V. 92, 6. *m. Sed* II. 116. *a.* ἀνεπόδισε ἑωυτὸν *intelligunt vulgo* Retractavit sese. *Vide ibi Not.*

Ἀνάπτειν. *vide* Ἐνάπτειν.

Ἀναπτεροῦν, Alas addere, Excitare, Instigare. ἀναπτερώσας αὐτὴν (Paris Helenam) οἴχεαι ἔχων ἐκκλέψας, II. 115. *m. f.*

[Ἀνάπτεσθαι, Indui. λεοντέας ἀναμμένοι, Leonum pelles induti, *olim* VII. 69. *a. ubi nunc* ἐναμμένοι.]

Ἀναπτύσσειν, Evolvere, Explicare, Aperire. ἕκαστα τῶν συγγραμμάτων ἀναπτύσσων, I. 48. *a.* ἀναπτύξας τὸ βιβλίον, I. 125. *a.*

Ἀναπυνθάνεσθαι, Sciscitari, Percontari. ἀναπυνθανόμενος εὑρίσκω, V. 57. *a.*

Ἀνάπυστος, ου, ὁ, ἡ, Cognitus, Compertus. ἀνάπυστα γενόμενα ταῦτα, Haec postquam innotuerunt, VI. 64. *a.* 66. *f.* IX. 109. *a.*

Ἀναραιρηκὼς *vide supra in* Ἀναιρέειν *et in* Ἀναιρέεσθαι.

Ἀνάρμοστος, ου, ὁ, ἡ, Incongruus. ἀναρμοστότατον πάντων, III. 80. *m. f.*

Ἀναρπάζειν, Sursum rapere, Abripere, *ut aquila praedam e terris sublimem rapit. Metaph. in Med.* Ἀναρπάζεσθαι, Subito (Facile, primo impetu) opprimere *aliquem.* ἀναρπασάμενος τοὺς Φωκέας, VIII. 28. *b.* IX. 59. *extr.*

Ἀναῤῥηγνῦναι αὔλακας, Findere sulcos, II. 14. *m.*

Ἀναῤῥιπτέειν, In altum projicere. *Metonym.* κινδύνους ἀναῤῥιπτέειν, *pro* κύβους κινδύνων ἀναῤῥιπτέειν, Periculorum aleam subire, VII. 50. *m.*

Ἀνάρσιος, ου, Incongruus, Inconveniens, Importunus, Incommodus, Injucundus. οὐδὲν ἀνάρσιον πρῆγμα συνενείχθη, III. 10. *m. Et graviori etiam significatu* Ἀνάρσια *dicuntur* Indigna, Iniqua, Dira, Non ferenda. (*Conf.*

*Hesych. et Suid.*) ἀνάρσια πρήγματα πεπονθέναι, I. 114. *f.* V. 89. *extr.* 90. *m.* πεπονθότες πολλά τε καὶ ἀνάρσια ὑπ' αὐτοῦ, IX. 37. *a.* ὁ δὲ δεινόν τε καὶ ἀνάρσιον ἐποιέετο, Atrocem rem et indignam esse judicavit, IX. 110. *f. Possis et* Inimica, Hostilia, *interpretari ex Homerico usu.*

Ἀναρτέεσθαι, (*jon. pro* ἀναρτᾶσθαι) Sese parare, Se accingere, Animum inducere, Instituere. ἀναρτημένου σεῦ ἀνδρὸς βασιλέος χρηστὰ ἔργα ποιέειν, I. 90. *a.* μαθὼν τοὺς Ἀθηναίους ἀναρτημένους ἔρδειν Αἰγινήτας κακῶς, VI. 88. *a.* ἀνάρτημαι ἐπ' αὐτοὺς στρατεύεσθαι, VII. 8, 3. *a. Conf.* Ἀρτέειν, *et* Παραρτέειν.

Ἀναρχίη, ης, ἡ, Ubi nemo est qui præsit, Quum duce caret exercitus. ἀναρχίης ἐούσης, IX. 23. *f. Scilicet mortuum desiderabant ducem*, ὥς σφεας οὐδεὶς ἦν ὁ τάσσων, *ibid. c.* 22. *f.*

Ἀνασκολοπίζειν, E palo suspendere. τούτους ἀνεσκολόπισε, I. 128. III. 159. *a.* IV. 43. *f.* IX. 78. *f. ubi paulo ante est* ἀνασταυροῦν *eâdem notione.* τοὺς αἰτιωτάτους ἀνεσκολόπισε κύκλῳ τοῦ τείχεος, IV. 202. τοὺς Αἰγυπτίων ἰητροὺς μέλλοντας ἀνασκολοπιεῖσθαι, III. 132. *m.* IV. 43. *a.*

Ἀνασπᾶν, Retrahere, Sursum trahere. κατῆκε (αὐτὴν) ἐς τὸ πέλαγος, ἀνασπάσας δὲ *etc.* Rursus extraxit eam ex aqua, IV. 154. *extr.* ἀνασπᾶν τὰς νέας, *i. q.* ἀνέλκειν, Subducere naves. ἀνασπάσαντες τὰς νέας, VII. 188. *m.* Extrahere, Evellere. ἐὰν ἀνασπάσωσι τὴν βύβλον ἐκ τῶν ἑλέων, II. 92. *m.*

Ἀνάσπαστος, ου, ὁ, ἡ, Qui e sedibus suis Extrahitur, Evellitur, et in aliam terram (per vim) Transportatur. Παίονας ἀνασπάστους ποιῆσαι ἐκ τῆς Εὐρώπης ἐς τὴν Ἀσίην, V. 12. *a.* τούτους ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἀνασπάστους ἐποίησαν παρὰ βασιλῆα, IV. 204. *ubi olim* ἀναστάτους. *conf.* VI. 32. τὰς παρθένους ἀνασπάστους ποιήσομεν ἐς Βάκτρα, VI. 9. *f.* ἐν τῇσι (ἐν αἷς νήσοις) τοὺς ἀνασπάστους καλεομένους κατοικίζει βασιλεύς, III. 93. *m.* VII. 80. *a.*

Ἀνάστασις, ιος, ἡ, Translatio populi e suis sedibus in aliam regionem. *Graeci deliberarunt* περὶ ἀναστάσιος τῆς Ἰωνίης, de Ioniâ in aliam terram transferendâ, *et id quidem benevolo consilio, non hostili animo*, IX. 106. *a.*

Ἀνάστατος, ου, ὁ, ἡ, 1) Eversus, Subversus. δείσας μὴ ἀναστάτους ποιήσῃ τὰς Σάρδις, Veritus ne funditus everteret Sardes, I. 155. *a. m. ubi mox* μὴ ἐξαναστήσῃς *eâdem notione.* Νίνου ἀναστάτου γενομένης, Eversâ Nino, *Babylon sedes regni facta est*, I. 178. *a.* ἀνάστατον τὴν Ἑλλάδα ποιῆσαι, Graeciam funditus perdere, VII. 56. *b.* πάντα σφι ὑπὸ ὕβριος ἀνάστατα ἦν, Omnia ab iis per contumeliam susque deque versa sunt; I. 106. *a.* Συρίους ἀναστάτους ἐποίησε, Syrios funditus evertit, (*Valla* exterminavit, *nec ita male*,) I. 76. *m.*

2) Sedibus suis pulsus. ἀνάστατοι ἐκ τῶν οἰκίων ἐγίνοντο, Suis laribus expulsi sunt, Suos lares relinquere coacti sunt,

VII. 118. *a.* *Sic* I. 79. ὑπ' ἀνομίης ἀνάστατοι ἐσόμεθα, Ob hominum iniquitatem solum vertere cogemur, I. 97. *f.* *ubi praecessit* οὐ δυνατοί εἰμεν οἰκέειν τὴν χώρην. 'Αθηναίοισι οὐκ ἐδόκεε 'Ιωνίην γενέσθαι ἀνάστατον, Atheniensibus non placuit Ioniam alio transferri, Ionas in aliam terram transferendos esse, IX. 106. m. *Conf.* 'Ανάστασις. *Olim* τούτους ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἀναστάτους ἐποίησαν πρὸς βασιλῆα, IV. 204. *ubi nunc quidem* ἀνασπάστους.

3) ἀνάστατον ποιέειν, *idem quod* καταστρέφεσθαι, Subigere, Sub potestatem redigere. τὰ μὲν κάτω τῆς 'Ασίης "Αρπαγος ἀνάστατα ἐποίεε, τὰ δὲ ἄνω αὐτῆς αὐτὸς Κῦρος, I. 177. *ubi mox cap.* 178. *a.* ἐπεὶ δὲ τὰ πάντα ὑποχείρια ἐποιήσατο. *Conf.* 'Ανιστάναι.

'Ανασταυροῦν, (*i. q.* ἀνασκολοπίζειν, IX. 78. *f.*) In crucem tollere, E cruce suspendere. ἀνεσταύρωσε ἐόντα τῶν βασιληΐων δικαστέων· ἀνακρεμασθέντα δὲ --- ἔλυσε, VII. 194. *m.* ἐκέλευσε ἀποταμόντας κεφαλὴν ἀνασταυρῶσαι, Jussit eos ut capite praeciso e cruce eum suspenderent, VII. 238. *a.* τὸ μὲν αὐτοῦ σῶμα ἀνεσταύρωσαν, τὴν δὲ κεφαλὴν ἀνήνεικαν παρὰ βασιλέα, VI. 30. *m.*

'Αναστενάζειν, Gemitum edere. ἀναστενάξαντα ἐκ πολλῆς ἡσυχίης, I. 86. *m.*

['Αναστομοῦν. *Quod Pollux scribit* II. 104. ἀναστομῶσαι τὰς τάφρους φησὶν 'Ηρόδοτος, *memoriâ lapsus doctissimus lexicographus* Herodotum *nominavit cum* Xenophontem *debuisset, cujus vide Cyropaed.* VII. 5, 15.]

'Αναστρέφειν, Invertere, subvertere. ὄρος μέγα ἀνεστραμμένον ἐν τῇ ζητήσει, Ingens mons quaerendis (metalli venis) susque deque versus est, VI. 47. *f.*

'Ανασχετὸς, ή, όν, *et* 'Ανάσχετος, ὁ, ἡ, Ferendus, Tolerandus. ἔστι οὐδαμῶς ἀνασχετὸν, III. 81. *m.* οὐκ ἀνασχετὸν ποιησάμενος, Rem non ferendam ratus, VII. 163. *a.* ὕβριν οὐκ ἀνάσχετον φαίνων, VII. 163. *f.* *ubi alii quidem* ἀνασχετὸν, *perperam.*

'Ανασχίζειν, Rescindere, Aperire. ἀνασχίσας τοῦ λαγοῦ τὴν γαστέρα I. 123. *f.* τὸν λαγὸν ἀνέσχισε, I. 124. *a.* ἀνασχίζειν αὐτὸν (τὸν νεκρὸν) ἐκέλευε, III. 35. *m.* τὴν νηδὺν ἀνασχισθεῖσαν, IV. 71. *a.*

'Ανασώζειν, 1) Recipere, Recuperare (*imperium*): *quâ notione frequentius quidem verbum Medium usurpatur, verum etiam Activum.* μηδ' ἀνασωσαμένοισι τὴν ἀρχὴν μηδ' ἐπιχειρήσασι ἀνασώζειν, III. 65. *f.* ἀνασώσασθαι τὴν ἀρχὴν, III. 73 *a.* *idem quod mox* ἀναλαβέειν *ibid.* *Sic* I. 106. *b.* III. 65. *f.* VI. 107. *a.* τὴν ἡγεμονίην σθένεϊ κατὰ τὸ κρατερὸν ἀνασώσασθαι, III. 65. *f.* πρὶν ἂν Θυρέας ἀνασώσασθαι, Priusquam Thyreas (*oppidum*) recepissent, I. 82. *f.*

2) *Etiam* Conservare in gratiam alterius, et ei Restituere. ἀνασωσάμενός μοι δὸς τὴν πατρίδα Σάμον, III. 140. *f.* (*Samum non* recuperavit, *sed primum cepe-rat Darius*, *ibid.* *c.* 139. *a.*

3) Repetere, in memoriam revocare. ἀνασώζων ἐκεῖνο τὸ ἔπος, Repetens verbum illud, *quod Aristoni olim exciderat*, VI. 65. *m. f.*

Ἀνατείνειν, Sursum tendere. πέδιλα ἐς γόνυ ἀνατείνοντα, Caligae ad genu usque pertinentes, VII. 67. *m.*

Ἀνατέλλειν, Oriri: *de sole* oriente. πρὸς ἥλιον ἀνατέλλοντα, IV. 40. *a.* 45. *a. Pro quo alibi* ἥλιος ἀνίσχων, ἀνιὼν, *et* ἐπανατέλλων.

*De fluvii* ortu *vel* origine. ἐκ ταύτης (τῆς λίμνης) ἀνατέλλων ὁ Ὕπανις, IV. 52. *a.*

Ἀνατιθέναι, 1) Erigere, Statuere in honorem dei, Dedicare, Consecrare. ταῦτα ἀνέθηκε ἐς τὸ Ἥραιον, IV. 88. *m.* 152. *f.* ἀνέθηκε καὶ ἀναθήματα ὁ Ἄμασις ἐς τὴν Ἑλλάδα, II. 182. *a.* VIII. 121. *m.* ταύτην (τὴν ἐσθῆτα) ἀνέθηκε τῷ Ἀπόλλωνι, II. 159. *f.* I. 92. *a.* τοῦτο ἀναθεῖναι ἐς Δελφοὺς, μνημόσυνον ἑωυτῆς, II. 135. *m.* τῷ ἡλίῳ ἀνατιθεὶς τὴν φιάλην *etc.* VII. 54. *f.*

2) Referre aliquid ad aliquem, Adscribere, Tribuere, Imputare alicui aliquid, tamquam qui illud possideat, vel illius rei sit auctor. οὐδὲν δεῖ μεγάλα οἱ χρήματα ἀναθεῖναι, II. 135. *a. m.* οὐ γὰρ ἄν οἱ πυραμίδα ἀνέθεσαν ποιήσασθαι τοιαύτην, II. 134. *a.*

3) Ἀνατίθεσθαι, Mutare, Alio transferre, Alio loco ponere. ἀνὰ πάντα τίθεσθαι, *ex scripturâ quam e nostro cod. F. pro* πυθέσθαι *recepimus* VIII. 77. *m.* Omnia mutare, Miscere omnia, Susque deque vertere. *Vide ibi Var. Lect. et Not.* et *conf. Xenoph Mem.* II. 4, 4.

Ἀνατιμᾶν, Augere (Intendere) pretium, Majorem mercedem postulare. ὁ δὲ ἱρέων περὶ πολλοῦ ποιευμένους Σπαρτιήτας -- ἀνετίμα, IX. 33. *m. f.*

[Ἀνατλῆναι. *Perperam olim* ἀνατλήσῃ *legebatur pro* ἀναπλήσῃ, IX. 87. *Vide* Ἀναπιμπλάναι.]

Ἀνατολὴ, Oriens. *Plurali amat uti Noster, v. gr.* ἀπὸ ἡλίου ἀνατολέων, IV. 8. *m. et sic saepe alibi.*

Ἀνατρέπειν, Evertere. πολλοῖσι ὑποδέξας ὄλβον ὁ θεὸς, προῤῥίζους ἀνέτρεψε, Multos Deus, postquam felicitatem eis ostendit, funditus Evertit, Prostravit. I. 32. *extr.*

Ἀνατρέχειν. *Vide supra in* Ἀναδραμεῖν.

Ἀναφαίνειν, Ostendere. *Sed Infin.* Ἀναφῆναι, *neutraliter*, Adparere, Rursus adparere, Emergere *e mari*, I. 165. *f.* (*quo spectare videtur glossa Hesychiana, iniquo loco, post* Ἀναφρονέων *posita:* Ἀναφῆναι· ἀναφανῆναι. *Similiter quidem apud Homerum* φάνεσκε *passim neutraliter pro* ἐφάνη *ponitur.*) *Sic et Praeterit.* νεωστὶ ἀναπεφηνὸς, Quod nuper demum adparuit, recens enatum, II. 15. *m.*

*Passiv.* ἀν' ὧν ἐφάνη μούναρχος, Declaratus, renunciatus est solus imperans, III. 82. *f.*

Ἀναφανδὸν, Palam, I. 46. *extr.*

Ἀναφέρειν, *et* Ἀνενεῖκαι (*jonice pro* ἀνενεγκεῖν) 1) *i. q.* ἄνω φέρειν, Sursum ferre. ἀνενείκαντες (τὸ αἷμα) ἄνω ἐπὶ τὸν ὄγκον τῶν φρυγάνων, IV. 62. *f. Hinc* Deferre in superiorem regionem. τὴν κεφαλὴν ἀνήνεικαν παρὰ βασιλῆα (*ex inferiore Asiâ*) ἐς Σοῦσα, VI. 30. *m. Alibi* Egerere *terram vel arenam e cuniculis:* ἡ ψάμμος ἡ

ἀναφερομένη ἐστὶ χρυσῖτις, VI. 102. m. f.

2) Idem quod ἀπαγγέλλειν, Referre, Renunciare. ἐκέλευσε αὐτοὺς πάντα παρ᾽ ἑωυτὸν ἀναφέρειν, I. 47. a. m. ἐπεί τε ἀνενειχθέντα τὰ θεοπρόπια ἐπύθετο ὁ Κροῖσος, I. 54. a. οἱ δὲ ἀνήνεικαν ἐς Σαρδῶ καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Κροίσῳ, I. 91. f. ἀνενείκαντος (ἐς αὐτοὺς) τοῦ Ὀτάνεω τοὺς λόγους, III. 70. a. ἐπεὶ δὲ ἀνηνείχθησαν αἱ γνῶμαι ἐς Ξέρξεα, Ut ad Xerxen relatae sunt sententiae *quas dixerant deliberantes*, VIII. 69. m. ὡς ἤκουσαν τούτων ἀνενειχθέντων ἐς τὰς πόλιας, Ubi audiverunt haec civitatibus renunciata, I. 141. f. (*ubi perperam olim* ἀνενειχθέντες, *quod* Reversi *interpretatus erat Portus cum Valla.*) τῶν ἔπεων τουτέων ἀνενειχθέντων οὐδένα ἐποιέετο λόγον, I. 213. a. (*Eâdem notione subinde* ἀπενεῖκαι *utitur Noster*)

3) Ἀναφέρειν ἐς τινὰ περί τινος, Ad aliquem de aliquâ re Referre, et illius judicio rem permittere. περὶ σπονδέων ἀνοίσειν ἐς τοὺς πλεῦνας, De foedere relaturum se ad multitudinem, VII. 149. m. συμβουλῆς πέρι ἐς θεὸν ἀνῶσαι (*i. q.* ἀνοῖσαι) τὸν ἐν Βραγχίδῃσι, I. 157. f. *ibique Var. Lect. et Not.* ἐπεὶ ὑμῖν ἀναφέρειν (ταῦτα, *aut* περὶ τούτων) ἐς πλεῦνας ἐδόκεε, III. 71. f. βουλεύματα πάντα ἐς τὸ κοινὸν ἀναφέρει, III. 80. f. *Conf.* Ἀνώϊστος.

4) Ἀναφέρεσθαι, *certe* Ἀνενείκασθαι, Secum (*vel* sibi) sursum ferre, Res suas (in superiorem locum) comportare ibique in tuto locare. ἀπικόμενος ἐκ τῆς Σάμου ἐς Λακεδαίμονα, καὶ ἀνενεικάμενος τὰ ἔχων ἐξεχώρησε, III. 148. a. ἐς τὴν (κορυφὴν τοῦ Παρνησσοῦ) ἀνηνείκαντο (*scil.* τὰ ἑαυτῶν χρήματα *vel* κτήματα) καὶ αὐτοὶ ἀνέβησαν, VIII. 32. *et ibi Not.* ἀνέβησαν ἐς τοῦ Παρνησσοῦ τὰς κορυφὰς, καὶ ἐς τὸ Κορύκιον ἄντρον ἀνηνείκαντο, Res suas comportarunt, IV. 36. f.

5) Ἀναφέρειν (*scil.* ἑαυτὸν), Sese reficere, Recreare, Vires et animum recipere. εἰ μὴ τῷ πόματι ἀνέφερον, Nisi hoc potu sese Recrearent, III. 22. f. *Not. Alibi vero hac notione Mediam verbi formam* Ἀνενείκασθαι *et Passivam* Ἀνενεχθῆναι *usurpat Noster.* ἐκπλαγεὶς δὲ τούτοισι, ἐπὶ χρόνον ἄφθογγος ἦν· μόγις δὲ δή κοτε ἀνενειχθεὶς (*sive* ἀνενεχθεὶς) εἶπε, Aegre tandem Sese recipiens, I. 116. a. *Sic et veteres grammatici et recentioris ætatis Viri docti.* I. 86. a. m. ἀνενεικάμενον *itidem* Refectum (*id est*, Quum sese recepisset) *intelligunt; ubi nos quidem, Homericum verbi usum secuti interpretati sumus*, Ex imo pectore trahentem vocem. *Vide ibi Not. Eumdem Herodoti locum spectans Aem. Portus ait:* « ἀνενεικάμενος, *Ion. et Poët.* Cum « repetisset (hoc Solonis dictum), παρὰ τὸ ἀναφέρειν, *quod* « *hîc accipitur pro* Aliquid repetere, et crebro vel sæpius « proferre. » *Prorsus extra oleas vagatus Valla* ἀνενεικάμενον Victum *interpretatus erat.*

Ἀναφορέειν, *i. q.* Ἀναφέρειν, Sursum ferre, Egerere. ἀναφορέουσι τὴν ψάμμον, III. 102. m. (*ubi mox*

ψάμμος ἡ ἀναφερομένη). ἀναφορέειν ἐπὶ τὰς νεοσσιάς, III. 111. *f.*

Ἀναφύεσθαι, *de Plantis*, Nasci. ἡ ποίη ἀναφυομένη ἐν τῇ Σκυθικῇ, IV. 58. *a.*

Ἀναφῦναι, Renasci, Denuo succrescere. ἀνέμεινε ἀναφῦναι τὰς τρίχας, V. 35. *m.* ὡς δὲ ἀνέφυσαν τάχιστα, *ibid.*

Ἀναφύρειν, 1) Miscere, Permiscere, Confundere. πρὸ τοῦ ἀναμὶξ ἦν πάντα ἀναπεφυρμένα, I. 103. *a. m.*

2) Inquinare. ὁρέοντες ἄνδρα μάστιξί τε καὶ αἵματι ἀναπεφυρμένον, hominem cruore ex flagelis inquinatum, III. 157. *a.*

*Perperam olim* ἀνέφυρον *editum erat*, III. 22. *extr. pro* ἀνέφερον.

Ἀναχωρέειν, Redire. ἀνεχώρησαν ἀσινέες, VIII. 116. *f.* IX. 77. *m.* ἀνεχώρεον ὀπίσω, VII. 225. *a. m. Nonnumquam eâ notione ponitur, quâ dicitur* Regnum ad aliquem Redire, Transire, Devolvi. ἀποθανόντος Δαρείου, ἡ βασιληίη ἀνεχώρησε ἐς τὸν παῖδα τὸν ἐκείνου, VII. 4. *extr. Similem usum verbi* ἀναβαίνειν *supra adnotavimus.*

Ἀναχώρησις, ιος, ἡ, Receptus, Retrogressio. ἀναχωρήσιος γινομένης καὶ ὑποστροφῆς, IX. 22. *f.*

Ἀναψύχειν, *proprie* Refrigerare; *hinc* Recreare, Reficere, *non solum milites aut jumenta, sed et* naves. τὰς νέας ἀνέψυχον ἀνελκύσαντες, VII. 59. *f. Sic Xenoph. Hellen.* I. 5, 6. τὰς ναῦς ἐπισκευάζων καὶ ἀναψύχων.

Ἁνδάνειν, *i. q.* ἀρέσκειν, Placere. ὅσον χρόνον ἐκεῖνα ἡμῖν ἥνδανε, VIII. 29. *a.* οὔ σφι ἥνδανε ταῦτα, VII. 172. *a. Et cum Augmento syllabico, sive vocali* η *in* εα *resolutâ)* εἴ τε οἱ καὶ ταῦτα ἑάνδανε, IX. 5. *a.* τοῖσι τὰ ἀμείνω ἑάνδανε, IX. 19. *a. Conf. supra* Ἁδέειν.

Ἀνδραγαθίη, ης, ἡ, Strenuitas, Fortitudo, Virtus *bellica.* ἐς ἀνδραγαθίην οὐ λειπόμενοι, Virtute non inferiores, I. 99. *f.* ἀνδραγαθίη αὕτη ἀποδέδεκται, μετὰ τὸ μάχεσθαι εἶναι ἀγαθόν, ὃς ἂν πολλοὺς ἀποδέξῃ παῖδας, I. 136. *a.* ταύτην ἀνδραγαθίην λέγοντες, IV. 65. *extr.* τὴν βασιληίην οὐ κατὰ ἀνδραγαθίην σχών, ἀλλὰ κατὰ γένος, V. 39. *a.* 42. *a.* VI. 128. *f.* VII. 166. *b.*

Ἀνδραποδίζειν *et* Ἀνδραποδίζεσθαι, In servitutem redigere, In servitutem abstrahere; *subinde etiam interpretari possis* Sub coronâ vendere. τὴν Ἀρίσβαν (πόλιν) ἠνδραπόδισαν, I. 151. *m. Frequentius in Med.* τὴν πόλιν ἠνδραποδίσαντο, I. 76. *a.* III. 59. *m.* πάντας ἠνδραποδίζετο, V. 27. *m.* τοὺς λοιποὺς τῶν Βαρκαίων ἀνδραποδισάμενοι ἀπήεσαν ὀπίσω - - - - τοὺς δὲ ἠνδραποδίσαντο, τούτους ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἀνασπάστους ἐποίησαν, IV. 203. *a. et* 204. μήτε κτείνειν μηδένα Σαμίων, μήτε ἀνδραποδίζεσθαι, III. 147. *a. Passiv.* ἀνδραποδισθέντας πρηθῆναι, I. 156. *a.* ἐπ' ἡμῖν ἐστι τῆς γῆς τε ἐστερῆσθαι καὶ πρὸς ἠνδραποδίσθαι ὑμέας, VIII. 29. *b. ubi olim una voce* προσηνδραποδ. Ἐρέτρια ἠνδραπόδισται, VI. 106. *m.*

Ἀνδρεών, ῶνος, ὁ, (*jon. pro. comm.* ἀνδρών) Virorum habitatio, Pars aedium quam viri habitant, Conclave virile. ἐκ τῶν ἀνδρεώνων ἐκκομίσας ἐς τοὺς θαλά-

μοῦς, I. 34. *f.* ἣν θάλαμος ἐσέχων ἐς τὸν ἀνδρεῶνα, III. 78. *m.* *et* 77. *f.* 120. *a.* 123. *a.* κατασκευάσασθαι ἀνδρεῶνα, ἐς τὸν πανδοκεύοντα τῶν ἀστῶν τοὺς πρώτους, Construxisse exhedram *etc.* IV. 95. *m.*

Ἀνδρηΐη, ης, ἡ, (*jon. pro* ἀνδρεία) Fortitudo, Animi robur, VII. 99. *a.*

Ἀνδρήϊος, η, ον, Virilis, ῥώμη ἀνδρηΐη, VII. 153. *f.*

Ἀνδριάς, άντος, ὁ, Statua, VIII. 121. *f. et saepius alibi.* ἀνδριὰς δυώδεκα πηχέων χρύσεος στερεός, I. 183. *m.*

Ἀνδρόγυνοι, Semiviri, Effeminati viri, IV. 67. *b.*

Ἀνδροκτόνος, ου, ὁ, Homicida, IV. 110. *a.*

Ἀνδρόσφιγξ, ιγγος, ὁ, Statua partim hominis partim sphingis speciem referens, ἀνδρόσφιγγας περιμήκεας ἀνέθηκε, II. 175. *a.*

Ἀνδροῦσθαι, Virum fieri, Ad ætatem virilem pervenire, Virilem aetatem ingredi, Κύρῳ δὲ ἀνδρευμένῳ, I. 123. *a.* ἀνδρωθῆναι, IV. 10. *a.* ἠνδρώθη, IV. 156. *m.* ἀνδρωθέντι, ἀνδρωθέντας, V. 92, 5. VI. 52. *f.* Ἵνα οἱ παῖδες ἀνδρεωθέωσι *olim edd.* VII. 149. *a. nec aliud quidquam a msstis enotatum: ubi Aem. Portus: „Fortasse, inquit, legendum* ἀνδρωθέωσι. *„Si codex „sanus, dicemus Jonice* ε *ante pri„mum* ω *insertum. Vide* ἀνδρεών, *„pro* ἀνδρών." — *Nos cum Schaef.* ἀνδρωθέωσι, *edidimus: de quo in Var. Lect. monere obliti sumus.*

[Ἀνδροφαγέειν, Humanâ carne vesci. ἀνδροφαγέουσι *olim editum erat*, IV. 106. *ubi nos cum Wess. ex aliis codd.* ἀνθρωποφαγέουσι *posuimus.*]

Ἀνδροφάγοι, Androphagi, *nomen populi*, IV. 106.

Ἀνέειν, *i. q.* ἀνιέναι *ab* ἀνίημι. ἀνέονται ἐς τὸ μάχιμον, Militiae destinantur, Dicantur. II. 165. *extr. Quemadmodum eosdem dicit Noster* τοὺς ἐς τὸν πόλεμον ἀνειμένους, II. 167. *f. sic superiori loco dicere potuerat* ἀνειμένοι εἰσι, *aut* ἀνέαται *jonice pro* ἀνεῖνται, *ab* ἀνίημι.

Ἀνεθέλητος, ου, ὁ, ἡ, Praeter voluntatem nostram accidens, Ingratus, Injucundus, Tristis. ἐπὶ συμφορὴν ἐνέπεσε ἀνεθέλητον, Tristem in casum incidit, VII. 88. *a.* ὅ τι αὐτοῖσι συνήνεικε ἀνεθέλητον γενέσθαι οὐκ ἔχω εἶπαι, VII. 133. *f.*

Ἄνειν, (*jon. pro* ἀνύειν) Conficere, Perficere, Absolvere. ἤνετο τὸ ἔργον, Perficiebatur, Progrediebatur opus, VIII. 71. *f. Sic* I. 189. *f. ex msstis restitutum, ubi olim* ἠνύετο *edd.* πέμπτῳ ἔτεϊ ἀνομένῳ, Exeunte (*sive rectius*, Progrediente, Volvente, Currente) quinto anno, VII. 20. *a. N.*

Ἀνείρειν, Adnectere, Innectere. *Intaphernes praecisas hominibus aures et nares* ἀνείρας περὶ τὸν χαλινὸν τοῦ ἵππου περὶ τοὺς αὐχένας σφέων ἔδησε, Circa frenum equi adnexas cervicibus eorum circumdedit, III. 118. *extr. Obscurus mihi quidem locus, ubi olim ante* χαλινὸν *aberant duo verba* περὶ τόν. *Vide*

*Var. Lect. et ibi Gronov. Conf.* Ἐνείρειν.

Ἀνειρύειν τὰς νῆας, (*i. q.* ἀνέλκειν *et* ἀνελκύειν) Naves in terram subducere. ἀνειρύσαι τὰς νῆας, IX. 96. *f.* 97. *m.*

Ἀνέκαθεν *et* Ἀνέκαθε, Antiquitus, A superioribus inde temporibus, Inde a majoribus. ἐόντες ἀνέκαθεν Πύλιοι, V. 65. *m.* ἀνδρὸς τὸ ἀνέκαθεν ἐόντος Φοίνικος, I. 170. *f.* τὸ ἀνέκαθε (*sic nos ex msstis, ubi alii* ἀνέκαθεν) τοῖσι Κυψελίδῃσι ἦν προσήκων, VI. 128. *f.* ἐόντες τὰ ἀνέκαθεν Γεφυραῖοι, V. 55. *b.* τὰ μὲν ἀνέκαθεν ἀπ' Αἰακοῦ γεγονὼς, VI. 35. *a.* ἔσαν τὰ ἀνέκαθεν λαμπροί, VI. 125. *a.* ὄντα ἀνέκαθεν ἀπὸ Μελάμποδος, VII. 221.

Ἀνελκύειν, In terram subducere *naves.* ἀνελκύσαντες τὰς νέας, VII. 59. *f.* ὥρων νῆας ἀνελκυσθέντας ἔσω τοῦ τείχεος, IX. 98. *a. Conf.* Ἀνειρύειν.

Ἄνεμος, ὁ, Ventus. ἔνθ' ἄνεμοι πνείουσι δύο κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης. *Vide* I. 67. *m. et* 68. *m.* ἀνέμοισι εὔχεσθαι, VII. 178. *a.*

Ἀνενεῖκαι *et* Ἀνενείκασθαι *vide in* Ἀναφέρειν.

Ἀνεπισκέπτως, Inconsiderate, II. 45. *a.*

Ἀνεπιστήμων, ονος, ὁ, ἡ, Ignarus, Imperitus. ἀνεπιστήμονες ἔσαν (οἱ Πέρσαι) καὶ οὐκ ὁμοῖοι τοῖσι ἐναντίοισι σοφίην, IX. 62. *f. Comparat.* ἡ δ' ἑτέρη ἀνεπιστημονεστέρη μέν ἐστι τῆς λελεγμένης, θωυμασιωτέρη δὲ, Altera (*ratio explicandae causae incrementi Nili*) inscitior quidem est, *etc.* II. 21.

Ἀνεπιτήδεος, η, ον, Incommodus, Importunus. τοῖσι ὅκως τι μέλλοι ἀνεπιτήδεον ἔσεσθαι, Quibus quoties aliquod Incommodum, aliquid Adversi *vel* Mali impendet, I. 175. *a. De eàdem re loquens,* VIII. 104. *b. ait* ἐπεὰν μέλλῃ τι ἔσεσθαι χαλεπόν.

Ἄνεσις, ιος, ἡ, Relaxatio, Remissio, Intermissio. *Sic* ἄνεσις κακῶν *ex doctorum virorum emendatione,* V. 28. *a.* (*aliis* c. 27. *extr.*) *pro vitioso* ἄνεως κακῶν. *Vide Var. Lect. et Not. Hesychius :* Ἄνεσις, ἀνάπαυσις.

Ἀνεύθυνος, ου, ὁ, ἡ, Rationi reddendae non obnoxius. τῇ (μουναρχίῃ) ἔξεστι ἀνευθύνῳ ποιέειν τὰ βούλεται, III. 80. *a. ubi perperam olim* ἀνευθύνως.

Ἀνευρίσκειν, Reperire, Quaerendo, explorando, *vel* secum reputando reperire, Comperire. τοσάδε ἀνευρίσκω λογιζόμενος, VII. 8, 3. τῶν ἡμεροδρόμων ἀνευρόντες τὸν ἄριστον, IX. 12. *a. Asiae pars australis* ἀνεύρηται ὁμοῖα παρεχομένη τῇ Λιβύῃ, Comperta est similia exhibere atque Africa, IV. 44. *f.*

Ἀνέχειν, Eminere, Emergere *ex aquâ. Urinator* δὺς ἐς τὴν θάλασσαν οὐ πρότερον ἀνέσχε πρὶν ἢ ἀπίκετο ἐπὶ τὸ Ἀρτεμίσιον, VIII. 8. *m. Promontorium* τὸ τῆς Παλλήνης ἀνέχει μάλιστα, *quod* Prominet maxime *in mare,* VII. 123. *a.*

Ἀνασχήσειν, Oriturum, Eventurum esse, *vide infra, in* Ἀνίσχειν.

Ἀνέχεσθαι, Sustinere, Ferre, Tolerare. *Construitur cum Accus.* τὴν δουλοσύνην οὐκ ἀνεχόμενοι, I. 169. *a.* τῶν ἵππων οὔ τι ἀνεχομένων τὰς καμήλους, VII. 87.

οὐκ ἀνασχέσθαι τῶν Σπαρτιητέων τὴν πλεονεξίην, VII. 149. *f. Frequentius cum Participio.* ἵππος οὐκ ἀνέχεται οὔτε τὴν ἰδέην τῆς καμήλου ὁρέων, οὔτε τὴν ὀδμὴν ὀσφραινόμενος, I. 80. *m.* ἡμέας ἀνέχευ ὁρέων ἄρχοντας, I. 206. *a.* οὐκ ἀνέσχοντο ἀκούσαντες ὅκως χρεὼν εἴη ἐπισχεῖν τριήκοντα ἔτεα, V. 89. *f.* οὐκ ἠνέσχετο βασιλευόμενος, V. 48. ταῦτα ἀκούσας οὐκ ἠνέσχετο, VII. 159. *a.* οὐκ ἠνέσχετο σιγῶν, Non sustinuit silere, Silentium tenere non potuit, VIII. 26. *f. Pleonastice dictum,* ἀνεχόμενοι φέρουσι τὸν χειμῶνα, IV. 28. *f. sed mox ibid. nude* ἀνέχονται.

Ἀνεψιός, οῦ, ὁ, Frater patruelis, Consobrinus. *De duorum fratrum filiis* VII. 82. IX. 10. *m. De eo cujus mater soror fuit patris alterius*, VII. 5. *a.*

[Ἄνεως κακῶν *corrupte olim*, V. 28. *a. ubi* ἄνευ κακῶν *corrigendum suspicatus erat Portus, nos ex aliorum conjecturâ* ἄνεσις κακῶν *posuimus.*]

Ἀνηγέεσθαι, Enarrare, Recensere. ἀνηγεόμενοι τὰ ἀνθρωπήϊα πάντα πάθεα, V. 4. *b.*

Ἀνήκειν, Pervenire, Adtingere. αἱμασιὴν, ὕψος ἀνήκουσαν ἀνδρὶ ἐς τὸν ὀμφαλὸν, Murum cujus altitudo umbilicum Adtingit viri, VII. 60. *f.* ἐς τὰ μέγιστα ἀνήκετε ἀρετῆς πέρι, Ad summum gradum virtutis Pervenistis, Praeter omnes Eminetis, V. 49. *a. m.* χρήμασι ἀνήκοντες ἐς τὰ πρῶτα, Opibus Eminentes inter primos, VII. 134. *f.* φρενῶν γὰρ ἐς τὰ ἐμεωυτοῦ πρῶτα οὔ κω ἀνήκω, Ad id prudentiae culmen, quo tendo, nondum Perveni, VII. 13. *m.* οὐκ ἐς τοῦτο θράσεως ἀνήκει, VII. 9, 3. οὐκ ἐς τοσοῦτο εὐηθείης ἀνήκει, VII. 16, 3. πρόσω ἀρετῆς ἀνήκει, VII. 237. *m. f.* ἐς τὰ μέγιστα (*scil.* τῆς πενίης *vel* γεωπενίης) ἀνήκοντες, Admodum egeni, Ita egeni ut nihil supra, VIII. 111. *f.*

τοῦτο μὲν ἐς οὐδὲν ἀνήκει, Haec quidem ratio in nihilum Redit, Nihil valet, Nullam vim habet, II. 104. *a.*

Ἀνήκεστος, ου, ὁ, ἡ, Insanabilis, Irreparabilis. ἀνήκεστον πάθος ἔρδειν τινὰ, I. 137. *a.* ἑωυτὸν λωβᾶται λώβην ἀνήκεστον, III. 154. *b.* λυμαίνεται ἡμέας λύμῃσι ἀνηκέστοισι, VI. 12. *m.*

Ἀνηκέστως, Insanabiliter, Atrocissime. ἀνηκέστως διαθεῖναί τινα, VII. 155. *a.* τὴν ἵππον αὐτέων ἐλυμήναντο ἀνηκέστως, VIII. 28. *a.*

Ἀνηκουστέειν, (*i. q.* ἀνήκοον εἶναι) Dicto non esse audientem, Non obtemperare. οὗτος δὲ ἀνηκούστεε, I. 115. *f.* ἀνηκουστήσαντες τοῖσι στρατηγοῖσι, VI. 14. *m.* τὰ δεῖ ἀνηκουστέοντα παθέειν, VII. 17. *f.*

Ἀνὴρ, δρὸς, ὁ, Vir. 1) ἀνὴρ ὅδε, *pro* ἐγώ. *Sic* ἀνδρὶ τῷδε, *pro* ἐμοὶ, I. 108. *f.*

2) ὡνὴρ *vel* ὡνὴρ, *pro* ὁ ἀνήρ. *Sic* οὗτος ὡνὴρ, II. 51. *m. f.* IV. 161. *m.* V. 104. *a.* οὗτοι ὦνδρες (*al.* ὥνδρες, *vel* ὦ ἄνδρες,) IV. 134. *m. Poterat et* ᾤνδρες *vel* ᾦνδρες *cum jota subscripto pingi. Genit. plural. vulgo quidem* ἀνδρέων *edebatur*, VII. 187. *f. sed probatissimi libri* ἀνδρῶν *dederunt.*

3) ἀνὴρ, Vir, Qui viri no-

men meretur, Virtute praestans. ἀνὴρ ἐκείνου μᾶλλον ἐών, II. 120. m. f. σὺ γὰρ ἐν ἀνδρὸς (ἀνδρῶν mssti fere omnes) λόγῳ; Tune in virorum numero habeare? III. 120. m. N. ἵνα ἐκμάθωσι ὅτι ὑπ' ἀνδρὸς ἄρχονται, - - - ἄνδρα εἶναι τὸν προεστῶτα, III. 134. a. m. ἀνὴρ λέγεται (scil. γεγονέναι) Μαρδόνιος, IX. 71. a. πολλοὶ μὲν ἄνθρωποι, ὀλίγοι δὲ ἄνδρες, VII. 210. f.

4) ἀνὴρ, Maritus. οὐνόματι βῶσαι τὸν ἑωυτῆς ἄνδρα, I. 146. f.

5) *Subinde* ἀνὴρ *pleonastice jungitur cum alio Substantivo; non solum tali quale* ἀνὴρ Πέρσης, III. 120. *a. et similia, sed et cum hujusmodi*, ἀνὴρ μάντις, VI. 83. *f.* ἦγε δὲ αὐτοὺς στρατηγὸς ἀνὴρ, ᾧ οὔνομα Εὐρυβάτης, VI. 93. *f. Conf.* Ἄνθρωπος.

Ἄνησον, ου, τὸ, IV. 71. *a. alii* Anethum *intelligunt, quod aliâs* Ἄνηθον, *alii* Anisum, *quod vulgo* Ἄνισον. *Vide Not.*

Ἀνθέειν, Florere. Ἐρετρίης ἀνθεύσης τοῦτον τὸν χρόνον, Eretriâ per id tempus Florente, VI. 127. *f.* ἀνθεύσης τῆς Ἀσίης ἀνδράσι, Quum viris floreret Asia, IV. 1. *a.*

Ἀνθέριξ, ικος, ὁ, Asphodeli caulis, I. 190. *f. Vide Foes. Oecon. Hippocr. et Bodaeum a Stapel ad Theophr. aliosve ab Harlesio et Schrebero ad Theocr.* I. 52. *laudatos.*

Ἀνθίζειν, Colore inficere, Colore inducere, Illinere. προμαχεῶνες ἠνθισμένοι φαρμάκοισι, I. 98. *f. Simili ratione accipiendum videtur hoc verbum apud Sophocl. Elect.* 43. *de facie hominis pigmento quodam aut fuco obductâ.*

Ἀνθιστάναι, *vide* Ἀντιστάναι.

Ἀνθρωπήϊος, ίη, ιον, (*jon. pro* ἀνθρώπειος) Humanus. τὴν ἀνθρωπηΐην ἐπιστάμενος εὐδαιμονίην *etc.* I. 5. *f.* ἐπειρωτᾷς ἀνθρωπηΐων πρηγμάτων πέρι, I. 32. *a.* 207. *a.* ἀνθρωπήϊα πάθεα, V. 4. *b.* ἀνθρωπηΐη φωνή, II. 55. *a. ubi* ἀνθρωπίη *Edd. ante Wess. Sed* ἀνθρωπηΐη *ex mss. reponendum monuerat jam Gronov. in Notis. Sic* μέζονα ἀνθρωπηΐων ἔργων, II. 148. *m. f.* ἐν τῇ ἀνθρωπηΐῃ φύσει, III. 65. *a.*

ἡ ἀνθρωπηΐη λεγομένη γενεή, III. 122. *a. m. est* Tempus historicum, Ætas historica; *cui opponitur Mythica aetas.*

ἡ ἀνθρωπηΐη, *scil.* δορά, Pellis humana. ἀπέδειρε πᾶσαν τὴν ἀνθρωπηΐην, V. 25. *m. ubi* ἀνθρωπῆν *legebat Pollux*, II. 5. *ni fallunt libri.*

Ἀνθρώπινος, η, ον, *i. q.* ἀνθρωπήϊος. *Sic* πᾶν τὸ ἀνθρώπινον, I. 86. *m. f. ubi quidem* ἀνθρωπήϊον *posuerunt nuperi quidam editores, refragantibus libris omnibus.*

Ἀνθρωποειδής, έος, ὁ, ἡ, Hominis figuram referens. ποιεῦνται ξύλινον τύπον ἀνθρωποειδέα, (εἰς ὃν) ἐνεργνῦσι τὸν νεκρὸν, II. 86. *f. ubi de Mumiis. Larcher*: „*ils font faire en bois un étui de figure humaine; ils y renferment le mort.*" ἔλεγον θεὸν ἀνθρωποειδέα οὐδένα γενέσθαι, Deum nullum sub hominis formâ exstitisse. II. 142. *m.*

Ἄνθρωπος, ου, ὁ. ὡς αὐτὸς αὐτίκα λέγοι ταῦτα πρὸς ἀνθρώπους, Ipsum protinus sermonem hunc ad

alios homines retulisse, IX. 16. *f.* *ubi* πρὸς ἄλλους *corrigendum censuerat Valck.* ἀπὸ δὲ ταύτης ἄνθρωποι οἰκέουσι Σκύθαι *olim* V. 18. *a.* *consentientibus fere libris; ubi nos cum Reizio ex Valck. conject.* ἄνω *pro* ἄνθρωποι *posuimus. Vide Var. Lect.* ἀκούσεσθαι τοῦ ἀρίστου ἀνθρώπου ἀοιδοῦ, I. 24. *m.* πᾶν ἐστι ἄνθρωπος συμφορή, I. 32. *m.* πολλοὶ μὲν ἄνθρωποι *etc. vide in* Ἀνήρ.

*Vocativ. sing.* ὦ ̓νθρωπε, *absorptâ vocali* α, *vide infra, in Particula* Ὦ. *Nominativus plural. pro communi* οἱ ἄνθρωποι, ὤ ̓νθρωποι *effertur*, VII. 11. *f.* *et* 49, 1. *extr.* *ubi, quoniam non absorpta vocalis* α *est, sed duae breves* α *et* ο *in longum* ω *contractae, satis erat* ὤνθρωποι *absque apostrophi signo scribi; subtilius vero si spectes,* ᾦνθρωποι *cum jota subscripto erat pingendum.*

Ἀνθρωποφαγέειν. *Vide* Ἀνδροφαγέειν.

Ἀνθρωποφυής, έος, ὁ, ἡ, Ex hominibus natus; *sive rectius,* Hominis naturam habens, οὐκ ἀνθρωποφυέας ἐνόμισαν τοὺς θεούς, I. 131. *a.*

Ἀνθρώσκειν. *Vide* Ἀναθρώσκειν.

Ἀνιᾶν, Molestiâ adficere. ἵνα - - ἀνιῴατο, (*jon. pro* ἀνιάοιντο, ἀνιῷντο,) Ut multis molestiis adficerentur, premerentur, IV. 130. *a.*

Ἀνιᾶσθαι, (*ex* ἀνὰ *et* ἰᾶσθαι) *jonice* Ἀνιέεσθαι, Rursus sanare, Sarcire, Reparare cladem. τὸ παρεὸν τρῶμα ἀνιεῦνται, (*præsens notione futuri, pro* ἀνιήσονται) Praesentem cladem reparabunt, VII. 236. *extr. nisi ibi* ἂν ἰεῦνται *scribendum. Vide Not.*

Ἀνιέειν. *Vide* Ἀνιέναι *ab* ἀνίημι.

Ἀνιέναι *vel* Ἀνεῖναι, (*ab* εἶμι, Eo,) 1) Redire, Retrogredi. ἄνειμι ἐπὶ τὸν πρότερον λόγον, I. 140. *extr.* ἄνειμι δὲ ἐκεῖσε τοῦ λόγου, τῇ μοι τὸ πρότερον ἐξέλιπε, VII. 239. *a.* *Sic alibi* ἐπάνειμι ἐπὶ τὸν πρότερον λόγον, VII. 138. *a.*

2) Sursum ire, Adscendere. ἡ ἀγγελίη ἀνήϊε παρὰ βασιλῆα, Nuncius Adscendit (ex inferiore Asiâ pervenit) ad regem, V. 108. *a.* *Hinc de Sole* adscendente, *i. e.* oriente ἅμα τῷ ἡλίῳ ἀνιόντι, III. 85. *a.* 87. *m.* VIII. 64. *a.*

Ἀνιέναι, *ab* ἀνίημι, *et* Ἀνιέειν, 1) *notione Intransitivâ significat,* Desinere, Cessare, Intermittere, (*i. q.* λήγειν, παύεσθαι) *et construitur cum participio.* τοὺς κλέπτας οὐκ ἀνιέναι κερτομέοντας, II. 121, 2. *a.* ὕων (*scil.* ὁ θεὸς) οὐκ ἀνίει, Pluere non Desinit, IV. 28. *m.* *ubi, ut et saepius alibi,* ἀνιεῖ *scripsit Schaef. invitis libris, et praeter necessitatem: est enim jonica forma* ἀνίει *per syncopen ex* ἀνιέει *orta, ut in Var. Lect. ad* I. 180, 5. *demonstravimus, valetque idem ac attica forma* ἀνιεῖ, *tert. pers. praes. pro communi* ἀνίησι. *Sic* ἐμφῦσα οὐκ ἀνίει, Non Desinit inhaerere et inniti, III. 109. *a.* *ubi delendum comma post* ἐμφῦσα *vulgo positum.* οὐκ ἀνίεε ἐπιὼν ὁ Δαρεῖος, IV. 125. *a.* *Interdum omittitur Participium, facile subintelligendum.* οὐ γὰρ ἀνίει τὰ πνεύματα, *scil.* πνέοντα, II. 113. *a.* οὐ γὰρ ἀνίει τὸ πνεῦμα, *sc.* πνέον, IV. 152. *a.* *ubi fortasse* ἀνίεε *scri-*

*pserat Herodotus, sicut* IV. 125. *a. est enim praet. imperfectum.* οὔτε ἡμέρης οὔτε νυκτὸς ἀνιέντα, *scil.* πίνοντα, Nec die nec nocte potare Intermittentem, II. 133. *f. Subinde etiam ita absolute ponitur hoc verbum, ut subintelligendo accusativo nullus sit locus.* ἐπεὶ δὲ οὐκ ἀνιέναι τὸ κακὸν, (*in oratione infinitâ*) Quum non cessaret, non intermitteret malum, I. 94. *m.*

2) *Transitivâ notione* Ἀνιέναι *significat* Dimittere, Sinere, Permittere, Remittere, *et similia.* ὥς μιν ὁ οἶνος ἀνῆκε, Postquam vinum illum dimisit, *i. e.* postquam ex vino ad se rediit, I. 213. τὸν λεὼν ἀνεῖναι πρὸς ἔργα τε καὶ θυσίας, *Dicitur rex* Dimisisse populum ad sua negotia et ad sacra facienda, Permisisse populo ut ad sua negotia et ad sacra facienda rediret, II. 129. *a.* πρὶν ἀνεῖναι αὐτὰς μάχεσθαι, Priusquam illas ad pugnandum Dimittant, Priusquam eas pugnare Sinant, IV. 180. *a. m.* ἀνεῖσι τὰς τρίχας αὔξεσθαι, Crescere Sinunt capillos, II. 36. *a.* τὸ μέσον τῶν τριχῶν ἀνιέντες αὔξεσθαι, IV. 175. *a.* ἐς παιγνίην ἑωυτὸν ἀνιέναι, Ad lusum et jocos sese Remittere et relaxare, *metaphorâ ductâ a relaxando arcu,* II. 173. *f.*

3) *Passiv.* Ἀνειμένοι ἐς τὸ ἐλεύθερον, Dimissi in libertatem, Suo arbitrio Permissi, VII. 103. *f.* ἀνειμένοι ἐς τὸν πόλεμον, Militiae Reservati, Ad bellum Destinati, II. 167. *b. quâ notione,* II. 165. *f. ait:* ἀνέονται ἐς τὸ μάχιμον. *conf. supra* Ἀνέειν. *Sigillatim vero* Ἀνεῖσθαι (*praet. pass.*) *significat* Consecratum, Deo dicatum esse. *Sic de animalibus sacris apud Aegyptios loquens Noster,* II. 65. *a. ait* ἀνεῖται, *nempe* θεῷ τινι, Deo cuidam dicata sunt, Sacra habentur.

Ἀνιεῦνται *vide in* Ἀνιᾶσθαι.

Ἀνιηρὸς, ἡ, ὸν, (*jon. pro* ἀνιαρὸς) Molestus, Noxius, Maleficus. (ζῶα) σχέτλια καὶ ἀνιηρὰ, III. 108. *a.*

Ἄνιππος, ὁ, ἡ, 1) Qui equo non utitur. ἱππόται εἰσὶ καὶ ἄνιπποι, I. 215. *a.* 2) Equitatui non idonea *terra. Aegyptus* ἄνιππος καὶ ἀναμάξευτος, Nec equis nec plaustris opportuna est; *sive malueris,* Nec equis nec plaustris utitur, II. 108. *m.*

Ἄνισον, τὸ, *vide in* Ἄνησον.

Ἀνισοῦν, Aequalem reddere, Exaequare. ἀνισωθέντας πλήθεϊ, VII. 103. *f.*

Ἀνιστάναι, 1) Erigere, Excitare. στήλας ἀνιστάναι, Columnas erigere, *ex Herodoto citavit H. Steph. respiciens* II. 100. *m. sed ibi meliores libri* ἐνέστη, *pro olim vulgato* ἀνέστη, *dederunt; et alioqui* στήλας στῆσαι, *non* ἀναστῆσαι *usurpat Noster. Sed* I. 165. *a. consentientibus libris legitur* ἀνεστήσαντο πόλιν, Excitaverant, Exstruxerant sibi urbem.

2) ἀνιστάναι τινὰ, Jubere aliquem surgere et loco cedere, Sede suâ aliquem pellere. τούτους οἱ πρυτάνις ἀνιστέασι, (*jon. pro* ἀνιστᾶσι) V. 71. *m.* ἀνίστασαν τοὺς δήμους, IX. 73. *a. Hinc* Ἀνάστατος, Sedibus suis pulsus,

*de quo supra. Eumdem usum spectantes viri docti,* ἐν ἀνεστηκυίῃ τῇ χώρῃ, V. 29. *a. intelligunt* In vastatâ regione, *ubi nos cum aliis* Superiorem, Editiorem regionem, *interpretati sumus. Vide ibi Not.*

3) εἰ οἱ τεθνεῶτες ἀνεστέασι, (*jon. pro* ἀνεστᾶσι *vel* ἀνεστήκασι) Si mortui resurrexerunt, III. 62. *f.* οὗτοι ἠπιστέατο Σμέρδιν τὸν Κύρου βασιλέα ἀνεστεῶτα, Hi existimabant Smerdin Cyri filium surrexisse regem, *i. e.* surrexisse et regnum occupasse, III. 66. *f. ubi quidem* ἐνεστεῶτα *corrigunt docti viri. Similiter* III. 67. *extr.* ἀνιστάμενος ἐς τὴν ἀρχὴν, *si vera ibi plerorumque librorum scriptura, ubi nos quidem* ἐνιστάμενος *ex ed. Wess. tenuimus.*

*Conf.* Ἐπανιστάναι *et* Ἐνιστάναι.

Ἀνίσχειν, 1) *de Oriente sole.* τὸ πρὸς ἥλιον (*sive jonicâ formâ* ἠέλιον) ἀνίσχοντα, (*quod alibi* ἀνιόντα) *idem quod* τὸ πρὸς τὴν ἠῶ, Versus Orientem, ad Orientem, III. 98. *a.* IV. 40. *m.* 116. *a.* ἀνέμενον τὸν ἥλιον, ἐθέλοντες ἰδέσθαι ἀνίσχοντα, VII. 54.

2) Ἀνασχήσειν, *de eo quod* Ex aliquâ re Oriturum, Eventurum, Consecuturum *est.* πρῆγμα, ἐκ τοῦ σοί τι ἢ μέγα ἢ σμικρὸν ἔμελλε ἀνιηρὸν ἀνασχήσειν, V. 106. *a. m.* τάδε τοι ἐξ αὐτέων ἀνασχήσειν, VII. 14. *b.*

3) Ἀνίσχειν, Retinere, Continere. πολλαχῆ ἀνίσχον ἐμαυτὸν, Saepe me continui, I. 42. *m. ubi quidem alii, nescio an rectius,* ἂν ἴσχον. *Vide Var. Lect. et Not.*

Ἄνοδος, ου, ἡ, Adscensus, Iter ex regione inferiore in superiorem. τριῶν μηνῶν ἄνοδος, *a mari ad Susa urbem,* V. 50. *m.* 51. *extr. De* Viâ quâ *in arcem Athenarum* adscenditur, VIII. 53. *a.*

Ἄνοια, ης, ἡ, Stultitia. ὡς ἀνοίῃ τὸ ἔπος ἐκβάλοι, VI. 69. *f. ubi* ἀγνοίῃ *corrigebat Valck.*

Ἀνοίγειν, Aperire. τὰς πύλας, III. 117. *f.* θήκας παλαιὰς ἀνοίγων, III. 37. *a.* ἀνῷξα αὐτὴν, (τὴν σορόν) I. 68. *a.* οὐκ ἂν νεκρῶν θήκας ἀνέωγας, I. 187. *f.*

Ἀνοιδέειν, Intumescere, Indignari, Irasci. VII. 39. *m.*

Ἀνοίειν, *antiquatum verbum, unde fut.* ἀνοίσειν, *et Aor.* 1. ἀνῶσαι, *quem vide in* Ἀναφέρειν.

Ἀνοίκητος, *vide* Ἀοίκητος.

Ἀνοικοδομέειν, Exstruere, Exaedificare. τὰς καταβάσιας ἀνοικοδόμησε πλίνθοισι ὀπτῇσι, I. 186. *m. Vide ibi Not.*

Ἄνοικος, Domo carens, Extorris. ἐκβάλλοντάς σε καὶ ἄνοικον ποιεῦντας, Ejicientes te et domo pellentes, In exsilium agentes, III. 145. *f.*

Ἀνοιστοῦ *malebat Valck. pro* ἀνωΐστου, VI. 66. *a. Vide ejus Not. ad* I. 157. *f.*

Ἀνόλβιος, η, ον, Infelix, Miser. I. 32. *m. ter.*

Ἄνολβος, ὁ, ἡ, *i. q.* ἀνόλβιος. ἐν ἤματι ἀνόλβῳ, I. 85. *m. in orac.*

Ἄνομβρος, Pluvia carens. ἄνομβρος ἡ χώρη, II. 22. *m.* IV. 185. *m. et f.*

Ἄνομος, ου, ὁ, ἡ, Nefarius. τὸν ἀνόμῳ τραπέζῃ ἔδαισε, I. 162. *a.*

Ἄνοπλος, Inermis. Leviter armatus; *sigillatim* Clypeo non munitus. *Sic* ἄνοπλοι, IX. 62. *f. dicuntur Persae qui* gerra sua (*i. e.* scuta e cratibus facta) deposuerant *et vallum ex illis exstruxerant. Vide ibi Not. et conf. c.* 61. *f.*

Ἀνορθοῦν, Rursus erigere, Instaurare. τὰ ἱρά σφι ἀνόρθωσον, ὅσα ἐγὼ ἐνέπρησα, VIII. 141, 1. *a. m.*

Ἀνόσιος, ὁ, ἡ, Improbus, Impius. ἀνὴρ ἀνόσιος καὶ ἀτάσθαλος, VIII. 109. *m.* ἔργα ἀνοσιώτατα, VIII. 105. *a.* 106. *m.* ἀνοσιώτατον ἔχων λόγον, IX. 78. *a.*

Ἄνουσος, (*i. q.* ἄνοσος) ὁ, ἡ, Expers morborum, I. 32. *m. f.*

Ἀνταείρεσθαί τινι χεῖρας, *vel* πόλεμον, Manus contra aliquem tollere, Resistere, Bellum suscipere. οὔτε τίς σφι χεῖρας ἀνταείρεται, III. 144. *a.* χεῖράς μοι ἀνταειρόμενοι, VII. 101. *m.* 143. *f.* οὐκ οἵους τε ἔσεσθαι χεῖρας ἀνταείρασθαι, VII. 212. *a.* οὐδὲ χεῖρας ἀνταειραμένους, VI. 44. *a.* πόλεμον βασιλέϊ ἀνταειρόμενοι, VIII. 140, 1. *m.*

Ἀνταχαῖοι, οἱ, *Piscis genus.* κήτεα μεγάλα ἀνάκανθα, τὰ ἀνταχαίους καλέουσι, IV. 53. *f. ubi vide Not. et conf. Animadv. ad Athen.* III. 118. *d.*

Ἀντᾶν τινὸς, (*i. q.* τυγχάνειν) Accipere aliquid. ξεινίων ἤντησε μεγάλων, II. 119. *a.* τῶν (*jon. pro* ὧν) ἀπὸ Κύρου ἤντησε, Quae a Cyro Acceperat, Passus erat, Quae ei a Cyro Acciderant, I. 114. *m. f.*

Ἀντάξιος, ίη, ιον, Aequivalens, Aequipollens. κείνων ἕκαστος δέκα ἀνδρῶν ἀντάξιός ἐστι, VII. 103. *a.* ἑκάστη τῶν πυραμίδων Ἑλληνικῶν ἔργων πολλῶν καὶ μεγάλων ἀνταξίη ἦν, II. 146. *a.*

Ἀνταποδιδόναι τὸ ὅμοιον, Par pari referre, Parem referre gratiam, Vicem rependere, I. 18. *f.*

Ἀνταπόλλυσθαι ὑπέρ τινος, Pro altero, *qui interfectus est,* vicissim occidi. ἐδίκασαν, ὑπὲρ ἀνδρὸς ἑκάστου δέκα ἀνταπόλλυσθαι, III. 14. *a. m.*

Ἀντάπτεσθαί τινὸς, Vicissim prehendere aliquem. οἱ δὲ ἀντάπτοντο, *scil.* αὐτῶν, III. 137. *a.* ἀντάπτεσθαι τοῦ πολέμου, Bellum vicissim capessere, *vel* Arma contra capere, VII. 138. *f.*

Ἀντείρεσθαι, Vicissim interrogare. καὶ δή εἴρετό μιν, -- ὁ δέ μιν προσιδὼν ἀντείρετο, I. 129. *a.*

Ἀντέχειν, 1) Contra stare, Resistere, Vim hostium sustinere. μοῦνοι ἀντέσχον Ἁρπάγῳ, I. 175. (*nempe caeteri* ἀμαχητὶ σφέας αὐτοὺς παρέδοσαν, *c.* 174. *extr.*) ἡ Ἄζωτος ἁπασέων πολίων ἐπὶ πλεῖστον χρόνον πολιορκευμένη ἀντέσχε, II. 157. οὐ γάρ οἷοί τε πολλὸν χρόνον εἰσί τοι ἀντέχειν οἱ Ἕλληνες, VIII. 68, 2. 140, 1. *m.*

2) *Simili notione idem verbum* Ἀντέχειν *de* Rebus inanimatis *usurpavit Noster. Sic enim dicit* Μέλανα ποταμὸν οὐκ ἀντίσχοντα τῇ στρατιῇ τὸ ῥέεθρον, (*scil.* κατὰ τὸ ῥέεθρον, *vide hoc vocab. suo loco.*) ἀλλ' ἐπιλιπόντα, Fluvium qui, quod ad fluentum suum (ad aquam quae in illo fluit) adtinet, non Restitit exercitui Xerxis, vim ejus non Sustinuit, non Dura-

vit, sed defecit, VII. 58. *f.* *Sic de alio flumine ait* οὐδὲ οὗτος ἀντέσχε, VII. 196. *f. scilicet* οὐδὲ οὗτος πινόμενος ἀντέσχε (*i. q.* ἀπέχρησε, VII. 43. *a.*) τῇ στρατιῇ (κατὰ) τὸ ῥέεθρον, *quod ex verbis ibi proxime antecedentibus intelligitur. Pariter* Λίσσος ποταμὸς οὐκ ἀντέσχε τὸ ὕδωρ παρέχων τῷ Ξέρξεω στρατῷ, Vim copiarum Xerxis non sustinuit aquam illi praebens, Non ita validus fuit ut satis aquae praebere posset exercitui, VII. 108. *f. Perperam ibidem edd. vett.* ἀντέσχετο *dederant.*

3) 'Αντέχεσθαι τινὸς, Firmiter tenere, Adhaerere, Presse sequi. οἱ μὲν τῶν ὄχθων ἀντείχοντο, Ad clivos sese Adplicabant, In itinere suo clivos studiose sequebantur, IX, 56. *f.* ἀντέχεσθαι τοῦ πολέμου ἐντεταμένως, Magna contentione in bellum incumbere, studiose persequi bellum, VII. 53. *m. f.*

'Αντὶ *praepositionem cum Infinitivo absque Articulo jungere amat Herodotus, ubi atticus scriptor articulum non erat neglecturus.* ἀντὶ δὲ ἄρχεσθαι ὑπ' ἄλλων, ἄρχειν ἁπάντων, I. 210. *m.* τοὺς παῖδας ἐποίευν, ἀντὶ εἶναι ἐνόρχιας, εὐνούχους, VI. 32. *ubi vide Var. Lect.* γενέσθαι, ἀντὶ εἶναι νησιώτας, ἠπειρώτας, VII. 170. *m.*

ἀντὶ *de Pretio emtionis, cum alibi, tum* III. 59. *a. ubi* νῆσον ἀντὶ χρημάτων παρέλαβον *vulgo quidem interpretantur,* pecuniarum loco acceperunt, (*Larcher*, au lieu d'argent) *nos vero, cum Wess. in Notis, intelleximus* pecuniâ datâ, pecuniâ redemtam, *accepisse Samios insulam.*

'Αντία, 1) *proprie Neutrum plurale Adverbialiter positum, sicut sing.* ἀντίον, *pro* ἐξ ἐναντίας, Ex adverso. *Sic* ἀντία ἰέναι τινὶ, *ut* ἢν ἴωσι ἀντία Πέρσῃσι ἐς μάχην, Si contra Persas in pugnam progredientur, VII. 236. *f. ubi* ἀντία *non est praepositio regens Dativum, sed integra phrasis* ἀντία ἰέναι, *quae unius Verbi locum tenet, et* Obvium ire, Occurrere *significat, Dativo casui jungitur. Edebatur quidem olim etiam* ἀντία τοῖσι Πέρσῃσι ἵζοντο, V. 18. *a. sed ibi ex aliis codd. recte Wess.* ἀντίαι *adscivit.*

2) *Idem vocab.* 'Αντία, *Praepositionis naturam induens, cum Genit. casu construitur, valetque* Adversus, Contra. τὰς καμήλους ἔταξε ἀντία τῆς ἵππου, I. 80. *m.* IX. 31. *f.* 48. *m.* ἀντία 'Αθηναίων ἐστρατήγησε, III. 160. *f. Sic* στρατηγὸς ἀντία σεῦ, I. 124. *f.* Χαλκιδεῦσι ἀντία 'Ερετριέων ἐβοήθεον, V. 99. *m.* τὴν ἀλήθειαν ἀσκέειν ἀντία σευ, Veritatem colere adversus te, erga te; Verum dicere coram te, VII. 209. *a. m.*

'Αντιάζειν, Obviam ire, Occurrere. *Jungitur Accusativo.* ἀντιάζων τὸν 'Αραβίων στρατὸν, II. 141. *m.* ἀντιάζωμεν τὸν ἐπιόντα, II. 118. *a. m.* οἱ Φωκαιέες ἀντίαζον (τοὺς Τυρσηνοὺς) ἐς τὸ Σαρδόνιον πέλαγος, I. 166. *a.* ἠντίασάν μιν οἱ Θρήϊκες, IV. 80. *a.* καταπλέουσι δὲ (τούτοις) ἐς τὴν Σάμον Πολυκράτης, νηυσὶ ἀντιάσας, ἐς μάχην κατέστη, III. 45. *a. ubi* (*sicuti*

*hic fecimus*) *comma ante* νηυσὶ *debuit interponi : structura enim naturalis in hunc modum intelligenda*, Πολυκράτης ἐς μάχην κατέστη αὐτὰς καταπλέουσι ἐς τὴν Σάμον, ἀντιάσας (αὐτοὺς) νηυσὶ, Navibus (cum navibus) obviam illis profectus. σφέας ἀντιάσας δώροισι, Cum donis obviam illis profectus est, I. 105. *a. quem locum Portus, praeter rationem, ad verbum* ἀντιᾶν *retulit.*

Ἀντιᾶν, *vide* Ἀντιάζειν.

Ἀντιβαίνειν, Contra ire, Sese opponere, Contradicere, Resistere, Adversari. ὃς δ' ἂν ἀντιβαίνειν πειρᾶται, III. 72. *f.* ταῦτα ποίεε καὶ μὴ ἀντίβαινε τούτοισι, V. 40. *a.* VI. 73. *a.* ἀντιβάντων δὲ τῶν συμμάχων, εἶκον οἱ Ἀθηναῖοι, VIII. 3. *a.*

Ἀντιγενεηλογέειν, Genealogiam alteri opponere, II. 143. *m.*

Ἀντιδάκνειν, Vicissim mordere. τοὺς φθεῖρας τοὺς ἑωυτῆς ἑκάστη ἀντιδάκνει, IV. 168. *m.*

[Ἀντίζεσθαι, *vide* Ἀντικατίζεσθαι.]

Ἀντιθέειν (τινὶ), Concurrere cum aliquo, Curriculo certare cum aliquo. οἱ ἀντιθευσόμενοι, V. 22. *m.*

Ἀντικατῆσθαι, *sive* Ἀντικάτησθαι, Contra, E regione sedere, Castra castris opposita habere. ἡμέραι σφι ἀντικατημένοισι ἐγεγόνεσαν ὀκτὼ, IX. 39. *a.* ἑνδεκάτη ἐγεγόνεε ἡμέρη ἀντικατημένοισι, IX. 41. *a. ubi olim* ἀλλήλοισι *adjectum erat, quod ignorant mssti libri.*

Ἀντικατίζεσθαι, *i. q.* ἀντικατῆσθαι. ἀντικατιζόμενοι, V. 1. *a. et paulo post ibidem* ἀντικατιζομένων, *ubi prave olim*, ἀντιζομένων. *Rursus* ἀντικατιζόμενοι, IV. 3. *a. ubi alii quidem* ἀντικατιζεόμενοι, *alii* ἀντικαθεζόμενοι, *plures* ἀντικατιεύμενοι : *videtur autem* (*quoniam futuro ibi non est locus*) ἀντικατιζεύμενοι *legendum, idem valens ac* ἀντικατιζεόμενοι, *a themate* ἀντικατιζέειν, *pro* ἀντικατίζειν. *Vide Var. Lect. et Not.*

Ἀντικατιστάναι, In alterius locum substituere. ἐν νόῳ ἔχειν ἀντικατστήσειν ἄλλα, IX. 93. *m.* ἐὰν τις ἀποθάνῃ, τούτου ὁ παῖς ἀντικατίσταται, II. 37. *extr.*

Ἀντικλαίειν, Vicissim flere. ἀνεβόων τε καὶ ἀντέκλαιον, III. 14. *a. ubi temere olim* ἀνέκλαιον.

Ἀντιλογίη, ης, ἡ. Disceptatio, Causae dictio. ἡμεῖς ἡμέας αὐτοὺς ἐς ἀντιλογίην παρέξομεν, IX. 87. *f.* ἐδόκεον ἀντιλογίης κυρήσειν, Putabant se ad causam dicendam (ad contradicendum accusatoribus) iri admissum, IX. 88. *m. Corruptus locus*, VIII. 77. *f.* Βάκιδι ἀντιλογίης χρησμῶν πέρι - - λέγειν, *ubi aut* ἀντιλογίας *legendum, aut* (*quod praestare videtur*) δι' ἀλογίης - - ἐλθεῖν. *Similiter quidem* διὰ μάχης ἐλεύσονται *ait Noster*, VI. 9. *f.*

Ἀντιμηχανᾶσθαι, Contra moliri. ἄλλα τε ἀντεμηχανέοντο, VIII. 52. *m.*

Ἀντίξοος, ὁ ＋ ἡ, *i. q.* ἐναντίος, Contrarius, Adversarius. τὸ δὲ τοῖσι Πέρσῃσί τε ἦν σύμμαχον, καὶ τοῖσι Σκύθῃσι ἀντίξοον, IV. 129. *a.* ἐπειρησομένους τὸ ἀντίξοον, Quaesiturus quid sit quod illis adversetur, I. 174. *f.* στρατὸν συλλέγειν ἀντίξοον Πέρσῃσι, Contrahere copias quae Opponantur Per-

sis, VI. 7. *m.* εἰ ἐθέλοι τοι μηδὲν ἀντίξοον καταστῆναι, VII. 49, 2. οὐδέν σφι φανήσεσθαι ἀντίξοον, I. 218. *a. m.* ὑμέας, ἄλλοισι τιμωρέοντας, ἡμῖν ἀντιξόους γενέσθαι, VII. 150. *m. ubi codd. nonnulli* ἀντίξους *praeferunt.*

*Fœmininum*: ἐν μυρίῃσι γνώμῃσι μίην οὐκ ἔχω ἀντίξοον, VIII. 119. *a.* ἐλπίσαντες ὀλίγας τινάς σφι ἀντιξόους ἔσεσθαι νῆας, VII. 192. *b.*

'Αντίον, Coram, In conspectu. *Constr. cum Genit.* οὐρῆσαι ἀντίον ἄλλου, I. 133. *m. f.* E regione, Ex adverso: ἀντίον τοῦ μεγάρου, V. 77. *m. f. Conf.* 'Αντία.

'Αντίος, η, ον, (*i. q.* 'Εναντίος) Contrarius, Adversarius, Adversus, Oppositus. ἀντίοι ἔστασαν, IX. 18. *a.* οἱ Πέρσαι ἀντίοι, *nempe* ἐχώρεον, IX. 62. *a. Ibid. sub finem cap.* οὐκ ὅμοιοι τοῖσι ἀντίοισι *ex uno cod. ms. adoptavit Schaef. ubi quidem* τοῖσι ἐναντίοισι *alii libri omnes.*

*Foem.* ἀντίαι ἵζοντο τοῖσι Πέρσῃσι, Mulieres ex adverso sedebant virorum Persarum, V. 18. *f. ubi olim* ἀντία *edd. Mox vero iterum ibid.* ἀντίας ἵζεσθαι. *Huc pertinet* ἐκ τῆς ἀντίης, *scil.* μοίρης *vel* ὁδοῦ, Ex adverso; *ut* ἐκ τῆς ἀντίης προσπλώειν, VIII. 6. *b. pro quo cap.* 7. *m. est* ἐξ ἐναντίης.

*Neutr.* ἢν μὴ τὸ ὑμέτερον ἀντίον γένηται, Nisi vos obstiteritis, VIII. 140. 1. *m. ex Valckenarii emendatione, pro vulgato olim* αἴτιον.

'Αντιοῦσθαι, *i. q.* ἀντιάζειν, Obviam ire, Occurrere, *sed praesertim, et constanter apud Nostrum,* hostili animo, *ut idem valeat ac* ἐναντιοῦσθαι. *Constr. cum Dativo*: ἀντιώσονταί τοι ἐς μάχην, VII. 102. *f.* οὐδεὶς ἀντιώθη (*al.* ἠντιώθη) αὐτῷ ἐς μάχην, VII. 9, 1. *f.* εὗρον ἀντιουμένην σφι στρατιὴν, IV. 1. *f.* νικήσαντες μάχῃ τοὺς ἀντιουμένους, IV. 1. *a. Sic* I. 207. *m. ubi alii olim* ἐναντιουμένους. *Similiter* οὐκ ἐθελήσαμέν τοι ἀντιοῦσθαι *ed. Schaef. ex uno msto*, VII. 168. *m. f. ubi alii* ἐναντιοῦσθαι, *quod videri poterat ex glossà invectum.* Κῦρος ἠντιοῦτο Κροίσῳ, *nempe cum exercitu,* I. 76. *m. Sic* ἠντιοῦντο αὐτοῖσι κατιοῦσι, Obviam profecti sunt redeuntibus, *scil.* prohibituri eos et propulsuri, IV. 3. *a.* μηδεὶς ἠντιοῦτο Ξέρξεϊ, VII. 139. *a.* οἳ ἡμῖν ἠντιώθησαν, ἔδοσαν δίκην, VIII. 100. *a. m.* σοὶ οὐδεὶς πειρήσεται ἀντιωθῆναι, *ibid.* εἰ ἀξιόχρεως δοκέεις εἶναι σεαυτῷ, τοῖσι ἐμοῖσι πρήγμασι (*i. q.* ἐμοὶ, *vel* τῇ ἐμῇ δυνάμει) ἀντιωθῆναι, IV. 126. *m. Subinde significat* Adversari alicui, Contendere cum aliquo, *ut* ὑμῖν οὐκ ἀντιεύμεθα, ἀλλὰ διδόντες αἵρεσιν - - - παρίεμεν, IX. 26. *m. f.* (*conf.* 'Αντιτείνειν) εἰ ἐπέσπετο τῇ τῶν ἄλλων γνώμῃ, μηδὲ ἠντιώθη, VII. 10, 3. *f. ubi alii* ἠναντιώθη.

*Semel cum Accusativo constructum reperitur hoc verbum, quae constructio alioquin verbo* ἀντιάζειν *propria est.* συνθέμενοι ἡμῖν τὸν Πέρσην ἀντιώσεσθαι ἐς τὴν Βοιωτίαν; Postquam vobis nobiscum convenit, occursuros (obviam ituros) vos esse Persae in Boeotiam, IX. 7, 2. *m. ubi* ἡμῖν *manifeste ad* συνθέ-

*μενοι refertur, non (ut Aem. Porto visum erat) ad ἀντιώσεσθαι. Schaeferus ex Valckenarii conjecturâ* τῷ Πέρσῃ *edidit. Vide Not. Gailius* τὸν Πέρσην ἀντιώσεσθαι *interpretatur* Persam coacturos ut nobis occurrat, *Philolog.* T. IV. p. 245.

Ἀντιπολέμιος, ίου, ὁ, *i. q. simpl.* πολέμιος, Hostis; *si modo vera ista scriptura*, εἴρετο ὁ Δαρεῖος τῶν ἀντιπολεμίων τὸν θόρυβον, IV. 134. *a.* ἐδίζηντο τοὺς ἀντιπολεμίους, IV. 140. *m. f. ubi* ἀντιπολέμους *dant duo veteres libri, quod verum videtur; quo spectat Glossa apud Hesychium*, Ἀντιπολέμους, πολεμίους. *Vide vocab. seq.*

Ἀντιπόλεμος, ου, ὁ, *i. q.* πολέμιος, Hostis. τὰ τῶν ἀντιπολέμων πρήγματα, VII. 236. *f. et* 68, 2. *a. consentientibus utrobique libris. Conf. vocab. praec.*

Ἀντιπρήσσειν, Contra aliquem agere, Adversari. ἐπεί τε ἐκράτησε τῆς ἀρχῆς ὁ Κροῖσος, τὸν ἄνθρωπον τὸν ἀντιπρήσσοντα -- διέφθειρε, I. 92. *f. Idem homo, paulo ante*, ἀντιστασιώτης *dicitur.*

Ἀντίπρωρος, ου, ὁ, ἡ, Proram alicui obversam habens. ἀντίπρωροι τοῖσι βαρβάροισι γενόμενοι, VIII. 11. *a.*

Ἀντισήκωσις, ιος, ἡ, Æquilibrium, IV. 50. *f.*

Ἀντιστάναι, Opponere. μή τις ἡμῖν ἄλλος στρατὸς ἀντιστῇ, Ne quis alius exercitus Se nobis opponat, Resistat nobis, VII. 53. *f.* ἀντισταθείσης τῆς βουλῆς καὶ οὐ βουλομένης πείθεσθαι, Quum Resisteret senatus, V. 72. *a.* οὐδ᾽ ἔτι ἀντιστήσονται ὑμῖν, VIII. 75. *f.* ἐκεράϊζον τὰς ἀντισταμένας τῶν νηῶν, VIII. 91. *m.*

Ἀντιστασιώτης, ου, ὁ, Adversae factionis, Contrariarum partium homo. ὅς οἱ -- ἀντιστασιώτης κατεστήκεε, I. 92. *m.* δίκας τοὺς ἀντιστασιώτας αἴτεε, IV. 164. *a.* ἦν πολλῷ κατύπερθε τῶν ἀντιστασιωτέων, V. 69. *f.*

Ἀντιστατεῖν, *i. q.* ἀντίστασθαι *vel* ἀντιστῆναι, Resistere. ἀντιστατέων δὲ καὶ ὀργῇ χρεώμενος, III. 52. *m.*

Ἀντιστρατοπεδεύεσθαι, Opponere castra. Κῦρος ἀντεστρατοπεδεύσατο Κροίσῳ, I. 76. *f.*

Ἀντίσχειν *et* Ἀντισχεῖν *vide in* Ἀντέχειν.

Ἀντιτείνειν, In contrariam partem tendere, Repugnare, Adversari. τούτοισι ὦν, ἡγεῖσθαι βουλομένοισι, οὐκ ἀντιτείνομεν, VII. 161. *m. f.* (*In eamdem sententiam dixit* ἀντιεύμεθα IX. 26. *m. f.*) οἱ δὲ ἀντέτεινον, VII. 219. *b.* οὐκ ἀντέτεινον, ἀλλ᾽ εἶκον, VIII. 3. *m. f.* ἀντιτεινόντων δὲ τουτέων, IX. 106. *m. f.*

Ἀντιτεχνᾶσθαι, Contra machinari, Contra moliri. ὁ δὲ ἐσσεύμενος, ἀντιτεχνᾶται τάδε, V. 70. *a.*

Ἀντιτιθέναι, Opponere, Duas rationes contrarias ita inter se conferre, ut, quid inter eas differat, videamus. ἀντίθες γὰρ ἑκάτερον, VIII. 60, 1.

Ἀντίτυπος τύπος, Ictus ictui ex adverso oppositus *vel* respondens, Ictus repercussus, I. 67. *m. in orac. Conf.* c. 68. *m.*

Ἀντιχαρίζεσθαί τινι, Vicissim gratum facere alicui, Remunerari aliquem, VII. 114. *extr.*

Ἀντιχρᾶν, *i. q.* ἀντέχειν *et* ἀποχρᾶν, (*quae confer,*) Sustinere, Du-

rare, Sufficere. οὗτος ὁ ποταμὸς οὐκ ἀντέχρησε τῇ στρατιῇ πινόμενος, ἀλλ' ἐπέλιπε, VII. 127. *extr.* τὰ σιτία ἀντέχρησε μυριάσι τοσαύτῃσι, VII. 187. *m.*

Ἀντλέειν, Haurire. ἀντλέει καὶ ἐκχέει VI. 119. *m. Passiv.* ἀντλέεται, Hauritur. *ibid. Nisi sit Medium verbum, idem significans ac mox* ἀντλέει, Haurit, *scil. aliquis.*

Ἀντορύσσειν, Contra fodere, Ex adverso cuniculos agere, IV. 200. *f.*

Ἀντυποκρίνεσθαι, Contra respondere *et i. q.* ὑποκρίνεσθαι, Respondere. ἀντυποκρινόμενος τοιάδε, VI. 86, 2. *m.*

Ἀντυπουργεῖν τί τινι, Aliquâ in re vicissim alteri inservire. ἐξοργκοῖ μιν, ἢ μέν οἱ ἀντυπουργήσειν ἐκείνην τοῦτο τὸ ἂν αὐτῆς δεηθῇ, III. 133. *b.*

Ἄνυδρος, Aquâ carens, Aridus. *Aegypti regio circa Pyramides* ἄνυδρος δεινῶς ἐστι, II. 149. *f.* III. 5. *extr. Africae pars mediterranea* ἄνυδρος καὶ ἄνομβρος, IV. 185. *f.* ὅκως τὴν ἄνυδρον διεκπερᾷ, III. 4. *f. ubi de deserto Arabico inter Syriam et Aegyptum. De inferiore Aegypto ubi agitur*, II. 7. *a. vulgo legebatur* ἐοῦσα πᾶσα -- ἄνυδρος καὶ ἰλύς, *ubi nos* εὔυδρος *correximus*, *sed* ἔνυδρος *scripsisse videtur Herodotus.*

Ἀνύειν, Efficere, Perficere. πολλὰ ἀπαγορεύων, οὐδὲν ἤνυε, IX. 66. *a. Conf.* Ἄνειν.

Ἄνω, 1) Sursum, A mari versus mediterranea. ἀπὸ Ἡλιουπόλιος ἄνω ἰόντι, II. 8. *a.* ἀναπλέοντι ἀπὸ θαλάσσης ἄνω, II. 155. *a.* τὰ κάτω τῆς Ἀσίης Ἅρπαγος ἀνάστατα ἐποίεε, τὰ δὲ ἄνω αὐτῆς (Superiorem Asiam) Κῦρος, I. 177. *a.* Ἀσσυρίων ἀρχόντων τῆς ἄνω Ἀσίης, I. 95. *m. Hac notione* IV. 18. *a. ex Valck. conject. correximus* ἀπὸ δὲ ταύτης ἄνω οἰκέουσι Σκύθαι γεωργοὶ, *ubi* ἀπὸ ταύτης ἄνω *idem valet ac* ὑπὲρ ταύτης. *conf. ibid. c.* 17. *Eâdem notione idem Adverbium* ἄνω *subinde naturam induit Praepositionis, et construitur cum Genitivo. Sic* Μῆδοι ἄρξαντες τῆς ἄνω Ἅλυος Ἀσίης, Postquam imperaverant Asiae, quae supra Halyn fluvium est, I. 130. *a.*

2) *Proverbialis locutio*, τὰ μὲν ἄνω, κάτω θήσω· τὰ δὲ κάτω, ἄνω, Miscebo ima summis, III. 3. *m.*

3) *Interdum vero* ἄνω *et* κάτω *ita opponuntur ut* ἄνω *esse intelligatur id quod* ad Septemtrionem *vergit,* κάτω *vero quod* ad Meridiem. *Sic quatuor plagae mundi in hunc modum distinguuntur,* οὔτε τὰ ἄνω τῆς Ἰωνίης χωρία, οὔτε τὰ κάτω, οὔτε τὰ πρὸς τὴν ἠῶ, οὔτε τὰ πρὸς τὴν ἑσπέρην, I. 142. *a. Sic Halys fluvius dicitur* ῥέων ἄνω πρὸς βορέην ἄνεμον, I. 72. *m.*

4) *Comparat.* Ἀνωτέρω, Altius, Superius, Ulterius. χρόνου τε ἐγγινομένου συχνοῦ, ἀνωτέρω τε οὐδὲν τῶν πρηγμάτων προκοπτόντων, Quum multum temporis effluxisset, neque eo ulterius res ejus progrederentur, *i. e.* neque eo melius succederent, I. 190. *extr.* οὐ προήϊσαν ἀνωτέρω Σάμου τὸ πρὸς ἑσπέρης, Non ulterius, quam Samum usque, versus Occidentem progrediebantur, VIII. 130. *m. coll. c.*

132. *f. ubi* ὥστε τοὺς μὲν βαρβάρους τὸ πρὸς ἑσπέρης ἀνωτέρω Σάμου μὴ τολμᾶν καταπλῶσαι: *nempe* ἀνωτέρω *spectat ad profectionem a Jonicâ orâ in altum, quemadmodum* ἀνάγεσθαι *et* ἀναπλώειν (*id est* ἄνω πλώειν) *dicitur qui e portu solvit;* καταπλῶσαι *vero, si intelligas* κάτω πλεῖν, *spectabit ad profectionem versus oram Graeciae; sed* καταπλῶσαι *apud Nostrum plerumque nihil fere aliud atque simplex* πλῶσαι *sonat.*

5) *Superlativus.* Ἀνωτάτω, In summo. ἐς τοὺς ἀνωτάτω, *nempe* ἑστεῶτας, VIII. 23. *m.*

Ἀνώγειν, Jubere. ποιεῦσι τὰ ἂν ἐκεῖνος ἀνώγῃ· ἀνώγει δὲ τωυτὸ ἀεὶ, VII. 104. *f. Imperf.* ἐς τὸ πλῆθος ἄνωγε (Jussit) φέρειν τὸ κράτος, III. 81. *a.*

Ἀνωθέειν, Repellere, Propulsare. οὗτοι ἔσαν οἱ βασιλέα, μετά γε θεοὺς, ἀνωσάμενοι, VII. 139. *f.* νέφος τοσοῦτο ἀνθρώπων ἀνωσάμενοι, VIII. 109. *a. m.*

Ἀνώϊστος, ου, ὁ, ἡ, (*Adjectivum verbale, idem atque* ἀνοιστός, *a themate* ἀνοίω, *i. q.* ἀναφέρω, *unde et Aor.* 1. ἀνῶσαι, *quem vide supra in* Ἀναφέρειν) De quo Relatum est ad aliquem. ἀνωΐστου δὲ γενομένου ἐς τὴν Πυθίην, Quâ de re postquam ad Pythiam relatum est, *i. e.* Quâ de re postquam missi sunt Delphos consulturi Pythiam, VI. 66. *a. ubi vide Not.*

Ἀνωμοτὶ, Sine juramento, Non juratus. τὸν αὐτὸν λόγον λέγειν καὶ ὀμνύντας καὶ ἀνωμοτὶ, II. 118. *m.*

Ἀνώνυμος, ὁ, ἡ, Nomine carens. ἡ Εὐρώπη πρότερον ἦν ἀνώνυμος, IV. 45. *f.*

Ἀνωρίη, ης, ἡ, Intempestivitas, Tempus non opportunum. ἔδοξε αὐτῷ ἀνωρίην εἶναι τοῦ ἔτεος πολεμέειν, VIII. 113. *a.*

Ἄνωρος, ου, ὁ, ἡ, Intempestivus, Immaturus, Praematurus. ἀποθανόντα ἄνωρον θρήνοισι τιμηθῆναι, II. 79. *f. ubi* ἄωρον *praeferunt nonnulli codd.*

Ἀνῶσαι, I. 157. *f. vide in* Ἀναφέρειν, *num.* 3.

Ἀνώτατος, ου, ὁ, Supremus. ἐξεποιήθη τὰ ἀνώτατα αὐτῆς (τῆς πυραμίδος) πρῶτα, II. 125. *m.*

Ἀξιαπήγητος, ου, ὁ, ἡ, *i. q.* ἄξιος ἀφηγήσεως, Memoratu dignus. πολλά τινα καὶ οὐκ ἀξιαπήγητα, V. 57. *f.* ἔργα ἀπεδέξατο ἀξιαπηγητότατα, I. 16. *extr. et* 177. ἱρὸν μέγα τε καὶ ἀξιαπηγητότατον, II. 99 *extr.* 137. *f.*

Ἀξίη, ης, ἡ, (*jon. pro* ἡ ἀξία) Meritum. κατ' ἀξίην ἑκάστου ἀδικήματος, Pro cujusque delicti Merito. *Est autem proprie Adjectivum nomen subintellecto Substantivo* τιμὴ, *unde ducitur varius vocabuli hujus usus.* ἡ ἀξίη τῶν φορτίων, Pretium quo aestimantur merces, IV. 196. *f.* ὑποτελέειν ἀξίην, Meritam pendere mulctam, IV. 201. *m.* τὴν μὴν ἀξίην οὐ λάμψεαι, ἐλάσσω δὲ τῆς ἀξίης, Meritam quidem Mercedem (*sc.* Poenam) non feres, sed minorem quam pro merito, VII. 39. *m.*

Ἀξίνη, ης, ἡ, Securis. *In Armorum numero refertur* VII. 64. ἀξίνας σαγάρις εἶχον, Secures *vel* Bipennes habebant, *quas* Sagares *vocant.*

Ἀξιοθέητος, ου, ὁ, ἡ, (*i. q.* θέης ἄξιος I. 25. *b.*) Spectatu dignus. ἐόν-

τα ἀξιοθέητα, I. 14. m. 184. f. II. 111. f. 163. m. III. 128. m. IV. 162. m. 182. a. ἔργα τὸ μέγαθος ἀξιοθέητα II. 176. a. ἐθηεῖτο τὸν Πόντον, ἐόντα ἀξιοθέητον, IV. 85. a.

*Superlat.* ἱρὸν ἀξιοθεητότατον, IV. 176. *extr.*

'Αξιόμαχος, ου, ὁ, ἡ, Idoneus ad pugnam *cum aliquo ineundam*, Par viribus. *Const. cum Infinit. Non erant tum Atheniensibus* νέες ἀξιόμαχοι τῇσι Αἰγινητέων συμβαλέειν, VI. 89. a. νεῶν ἀριθμὸν ἀξιομάχων δέκεσθαι τὸν ἐπιόντα, VII. 138. b. οὐκ ἀξιόμαχοί εἰσι ἐμὲ ἐπιόντα ὑπομεῖναι, VII. 101. m.

*Cum dativo, absque infinitivo verbi.* ἀξιόμαχοι γινόμεθα τοῖσι ἐπιοῦσι, VII. 157. m. f. οὐκ ἀξιόμαχοί τοι γίνονται, VII. 236. m. f. οὐκ ἀξιομάχους κείνοισι, IX. 90. f.

*Absque regimine ponitur* VIII. 63. b. οὐκέτι ἐγίνοντο ἀξιόμαχοι οἱ λοιποί.

'Αξιόνικος, ου, ὁ, ἡ, Victoriâ dignus, Dignus honore vel praemio de quo alius nobiscum contendit. οὐδεὶς αὐτέων ἀξιονικότερος ἦν τοῦ Ξέρξεω ἔχειν τοῦτο κράτος, VII. 187. *extr.* ἀξιονικότεροί εἰμεν 'Αθηναίων ταύτην τὴν τάξιν ἔχειν, IX. 26. f. 28. a.

'Αξιος, ου, ἡ, ον, Dignus. *Est ubi absolute* ἄξιος *dicitur pro* μνήμης *vel* ἐπαίνου ἄξιος, *vel* ὀνομασθῆναι ἄξιος. *Sic* VII. 224. a. ἕτεροι ὀνομαστοὶ Σπαρτιητέων, τῶν ἐγὼ ὡς ἀνδρῶν ἀξίων γενομένων ἐπυθόμην τὰ οὐνόματα. *Conf.* 'Ανάξιος.

*Pro eo quod alioqui graece diceres* οὗτος ἄξιός ἐστι ἐπιμνησθῆναι, *vel* μνήμης ἄξιός ἐστι, *subinde adjectivum in Neutro genere usurpat Noster tali modo:* τοῦ (*jon. pro* οὗ) μάλιστα μνήμην ἄξιον ἔχειν ἐστὶ, I. 14. a. Καλλίεω τούτου ἄξιον πολλαχοῦ μνήμην ἐστὶ πάντα τινὰ ἔχειν, VI. 122. a.

*Interdum* ἄξιος *idem fere ac* ἀντάξιος *valet*, Par, Aequiparandus. οὐδὲ ἰδιωτέων ἀνδρῶν ἀξίους ἡμέας ἐποίησας, I. 32. a. αὗται αἱ πᾶσαι μιῆς τῆσδε οὐκ ἄξιαι, VII. 21. ἕκαστός φησι τριῶν ἄξιος εἶναι, VII. 104. m. *Pro quo duobus verbis dicitur aliquis* ἄξιος συμβληθῆναί τινι, II. 10. m. III. 125. m. *Et loco Infinitivi Passivi ponitur etiam Infin. Act.: ut* οὐδὲ συμβαλέειν ἀξίη φαίνεταί μοι εἶναι, IV. 42. a. ἄξιοι ἔφασαν εἶναί σφεας ζημιῶσαι, IX. 77. a. *ubi perinde, et quidem (subtilius si quaeras) rectius etiam*, ζημιωθῆναι *dici potuerat. Conf.* 'Αξίη, ἡ.

'Αξιοῦν, Dignum censere. *Seq. Infin.* Κύρῳ οὐδεὶς Περσέων ἠξίωσε ἑωυτὸν συμβαλέειν, III. 160. ὅς τις ἑωυτὸν ἀξιοῖ γαμβρὸν αὐτοῦ γενέσθαι, VI. 126. m. *Cum Genitivo:* δήσας (με) χορηγίης ἠξίωσας, III. 145. m.

'Αξιοῦσθαι, Dignum judicari. *Cum. Infin.* πάντων πρός σευ βουλευμάτων ἐπακούειν ἀξιεύμενος, V. 106. m. *Cum Genit.* μέγα ποιεῦμαι ἀξιεύμενος θυγατρὸς τῆς σῆς, IX. 111. m. f.

*Item* 'Αξιοῦσθαι *notione Reciprocâ.* οὐκ ἀξιεύμεναι ἀναμίσγεσθαι τῇσι ἄλλῃσι, Indignum suâ personâ judicantes, Dedignantes, misceri cum aliis, I. 199. a. οὐκ ἀξιεύμενος ἐς τὸν βασιλήϊον θρόνον ἵζεσθαι, Non

dignum sese judicans qui in regio solio sedeat, Sibi non convenire judicans in regio solio sedere, VII. 16. *a.*

Ἀξιόχρεως, *gen.* ω, *et formâ magis jonicâ* Ἀξιόχρεος, *cum Infin.* Idoneus ad operae pretium faciendum, Viribus pollens, Sufficiens. εἰ ἀξιόχρεος δοκέεις εἶναι σεαυτῷ τοῖσι ἐμοῖσι πρήγμασι ἀντιωθῆναι, IV. 126. *a. ubi alii quidem vulgo* ἀξιόχρεως. *Vide Var. Lect.* ἢν μὴ ἀξιόχρεων πρόφασιν προτείνῃ, I. 156. *a. Cum Genitivo, i. q.* ἄξιος, Dignus. ὅσα ἔρξαν ἀξιόχρεα (*al.* ἀξιόχρεω) ἀπηγήσιος, Memoratu digna, V. 65. *b. Absolute ponitur*, V. 111. *f.* ὑπὸ ἀξιόχρεω καὶ ἀποθανεῖν ἡμίσεα συμφορή, A viro Idoneo, Praestante, Insigni, etiam occidi, dimidiata est calamitas: *nisi ibi* ἀξιόχρεως (*sicut* V. 65.) *nonnisi idem atque* ἄξιος *valet, ut ex praecedentibus intelligatur*, Dignus cum quo rex congrediatur et manum conserat. *Ad sententiam quod spectat, commode Portus Virgilianum illud contulit:* Hoc tamen infelix miseram solabere mortem, Aeneae magni dextrâ cadis. *Aeneid.* X. 830.

Ἀξίως, Digne, Digno modo. ἐμάχοντο ἀξίως λόγου, Memoratu dignam edidere pugnam, VII. 211. *m.* ἀποκτείνας μιν οὐκ ἀξίως ἀπηγήσιος, Postquam illum fœdo modo et indigno qui narretur occidit, III. 125. *m. ubi vide Not.*

Ἀξίωσις, ιος, ἡ, Dignatio, *i. q.* τὸ ἀξιοῦν, Dignum censere. τῆς ἀξιώσιος εἵνεκα τῆς ἐξ ἐμεῦ γῆμαι, Eo quod me Dignati estis (Dignum judicastis) cujus ex domo uxorem duceretis, VI. 130. *f. ubi nescio quo casu in nostram editionem* ἐς ἐμεῦ *irrepsit pro* ἐξ ἐμεῦ, *quod recte tenent libri omnes edd. et mssti. Valla, contra auctoris mentem, interpretatus erat:* Tanquam dignis meae filiae nuptiis. *Sententiam recte expressit H. Stephanus in orâ suæ edit:* Quod dignum me censueritis cujus filiam uxorem duceretis; *vel,* cujus filiae nuptias ambiretis. *Gronovius, graecis verbis, aliquanto pressius insistere cupiens, a vi verborum* τῆς ἐξ ἐμεῦ *aberravit*, uxorem petere ex me genitam; *quam in sententiam graece saltem dicendum* τὴν (*non* τῆς) ἐξ ἐμεῦ γῆμαι. *Nunc* τῆς *ad* ἀξιώσιος *refertur, intelligiturque* τῆς ὑμῖν (*vel* παρ' ὑμῶν) γεγονυίας: *et* ἐξ ἐμεῦ, *scil.* οἴκου, *sonat* e domo meâ, *quemadmodum* ἐς ἐμοῦ *Graeci dicunt* domum (*vel* in domum) meam. *Conf. infra, voc.* Γαμέειν.

Ἄξυλος, ου, ὁ, ἡ, Lignis carens. τῆς γῆς τῆς Σκυθ. αἰνῶς ἀξύλου οὔσης, IV. 61. *a.* ἄξυλός ἐστι ἡ χώρη, IV. 185. *f.*

Ἀξύνετος, ου, ὁ, ἡ, Insipiens, Stolidus. ὁμίλου ἀχρηΐου οὐδέν ἐστι ἀξυνετώτερον, III. 81. *a.*

Ἀοιδή, ῆς, ἡ, Cantio, Cantilena, II. 79. *f.*

Ἀοίδιμος, ου, ὁ, ἡ, Cantatus, Cantibus celebratus, Celebris. Λίνος ἀοίδιμός ἐστι καὶ ἐν Κύπρῳ, II. 79, *a.* Ἀρχιδίκη ἀοίδιμος ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα ἐγένετο, II. 135. *f.*

Ἀοιδός, οῦ, ὁ, Cantor. I. 24. *m.*

Ἀοίκητος, ου, ὁ, ἡ, Inhabitatus. ἀοίκητος καὶ ἔρημος ἡ Λιβύη, II. 34. *a.* ἀοίκητα (*alii* ἀνοίκητα) τὰ πρὸς βορῆν, IV. 31. *f.* τὰ ὑπὸ τὴν ἄρκτον ἀοίκητα, V. 10. *b.* *Consentientibus libris.* τόποι ἀοίκητοι, *Hom.* 21. *Sed pro* Ἄοικος *est* Ἄνοικος *apud Nostrum, quod vide suo loco.*

Ἀπαγγέλλειν, Renunciare. ἀπηγγέλλοντο *correxit Schaef.* III. 36. *f. ubi vulgo alii* ἐπηγγέλλοντο, *nos* ἐπήγγελλον. *Pro vulgato* ἐπαγγείλασθε *Wess. ex ms. Arch.* ἀπαγγείλασθε *laudavit* VI. 9. *m. f.*

Ἀπάγειν, Abducere. τῆς στρατιῆς ἀπάγων τὸ πολλόν, VIII. 100. *f.* ἀπάγειν ὀπίσω, Reducere, IX. 117. Deducere. ἐδεῖτο - - ἀπαγαγεῖν αὐτὸν ἐπὶ τὴν βουλήν. ὁ δὲ (αὐτὸν) ἀπήγαγε, *Hom.* 12. *f.* ἐπεί τε εἶδε σφέας ἀπαχθέντας παρ' ἑωυτόν, VI. 119. *a.*

*Præpositione a verbo diremtâ:* ἀπὸ (*sive* ἄπο *malueris*) πάντα τὰ χρήματα ἄγων, Omnes pecunias (*Geloni*) Reportans, Rursus adferens, Restituens, VII. 164. *f.*

ἀπάγεσθαι τὴν παρθένον, Secum abducere virginem, I. 196. *m. f.* κυρβασίας ἐς ὀξὺ ἀπηγμένας *praefert ed. Schaef. cum codd. nonnullis* VII. 64. *ubi alii vulgo* ἀπιγμ. *Vide ibi not. Valck.*

Ἀπαγής, έος, ὁ, ἡ, Non compactus. Tiaras *Persarum Herodotus dicit* πίλους ἀπαγέας, Pileos non compactos, Non rigentes, VII. 61. *a. ubi vide Not. et conf. c.* 64. *a.* Impenetrabiles (*scil.* valde compactos) *intellexerat Valla, tamquam α initio vocis intensivum esset. Eamdem in sententiam Larcherus* εὐπηγέας *corrigendum censuit.*

Ἀπαγινέειν, (*jon. i. q.* ἀπάγειν) *non solum* Asportare, Deportare, Evehere, *ut* ἀπαγινεόντες φορτία Αἰγύπτια, I. 1. *a. Sed et* Adferre *alteri, ut* ἀργύριον, χρυσίον ἀπαγινέειν, *de tributo quod* Adferunt *regi vel in aerarium* Conferunt *tributarii*, III. 89. *m.* 92. *b. Sic* φόρον ἀπαγίνεον, III. 94. *f. Conf.* Ἀπαγωγή.

Ἀπαγορεύειν, Interdicere, Prohibere, Vetare. πολλὰ τῶν μαντίων ἀπαγορευόντων (*scil.* αὐτῷ), πολλὰ δὲ τῶν φίλων, Vetantibus, Dissuadentibus, III. 124. *a.* VII. 149. *a.* πολλὰ ἀπαγορεύων, οὐδὲν ἥνυε, IX. 66. *a.* ἀπηγόρευον Σκύθῃσι μὴ ἐπιβαίνειν τῶν σφετέρων οὔρων, Interdixerunt Scythis, Edixerunt eis, ne *etc.* IV. 125. *m.*

Ἀπάγχειν, Suffocare. λέγεται - - - ἀπάγξασθαι, Dicitur voluntario Suspendio vitam finiisse, VII. 232.

Ἀπαγωγὴ φόρου, Pensio tributi. τοὺς μὲν κατεστρέψατο ἐς φόρου ἀπαγωγήν, I. 6. *m.* 27. *a.* II. 182. *extr. Conf.* Ἀπαγινέειν.

Ἀπαδέειν, Displicere. (*conf.* Ἁδέειν.) *Aor.* 2. τῷ τὰ τοῦ πατρὸς ἔργα ἀπαδεῖν, Huic displicuisse patris facta, II. 129. *a.*

Ἀπαθὴς κακῶν, Malorum expers, Nullas calamitates patiens *vel* passus. I. 32. *m. f.* VII. 184. *a.* νέος τε ἐὼν καὶ κακῶν ἀπαθής, Malorum inexpertus, V. 19. *a.* χάριν ἴσθι ἐὼν ἀπαθής, IX. 79. *f.* ἀπαθὴς ἀεικείης, Nullam indignitatem passus, III.

160. *m.* ἀπαθέες πόνων τοιούτων, Talium laborum Impatientes, Non adsueti talibus laboribus, VI. 12. *a.*

*Quemadmodum non solum* κακῶς, *sed et* εὖ πάσχειν *dicunt Graeci, sic Noster, de Massagetis loquens, ait,* εἰσὶ ἀγαθῶν τε Περσικῶν ἄπειροι καὶ καλῶν μεγάλων ἀπαθέες, I. 207. *f. Conf.* Καλός.

Ἀπαιρέειν, *i. q.* ἀφαιρεῖν, Auferre, Demere. *Cum dupl. accus.* ἀπελὼν τὰ ἄχθεα, *sc.* τὰς καμήλους, Detrahens camelis sarcinas, I. 80. *a. m. Sed maxime frequentatur verbum Medium* Ἀπαιρέεσθαι *notione activâ,* Auferre, Eripere, Spoliare. *Cum duplici Accus.* τί σφεας ἀπαιρήσεαι, Quid illis auferes? I. 72. *m.* ἀπείλοντο τὴν ἡγεμονίην τοὺς Λακεδαιμονίους, VIII. 3. *extr.* οἵ με γέρεα ἀπελόμενοι πατρώϊα, VII. 104. *a.* τοὺς θεράποντας αὐτὸν ἀπαιρέοντο, Famulos ei abstraxerunt, VI. 70. *a. m.* ὡς Σάμιοι ἀπελοίατο (*jon. pro* ἀπέλοιντο) αὐτόν, I. 70. *m. Et subintellecto altero Accus.* ἢν ἀπέλησθε ἡμέας, *nempe* αὐτόν, III. 137. *a. m.* ἀπελόμενοι τοὺς Ἡρακλείδας (τὴν ἀρχήν), I. 14. *a. Et neglecto jonismo,* ἀφελώμεθα (αὐτὸν) ἃ ἔχων ἦλθε, II. 114. *b.* ἀπαιρεύμενος (*scil.* αὐτοὺς) τὰ χρήματα, I. 89. *f. Et subintellecto utroque Accus.* λεγόντων (*i. e.* λεγέτωσαν) πρὸς τοὺς ἐκφέροντας τὰ χρήματα ἀπαιρεόμενοι, *scil.* αὐτοὺς αὐτά, *ibidem paulo ante.*

*Passiv. cum Accus.* Spoliari aliquâ re. τὸν γαυλὸν ἀπαιρεθέντες, III. 137. *m.* δείσας μὴ ἀπαιρεθεὶς τὴν ἀρχὴν πρὸς τοῦ ἀδελφεοῦ, III. 65. *a.* πυθόμενος Σπαρτιήτας τὴν ἡγεμονίην ἀπαραιρῆσθαι ὑπὸ Γέλωνος, VII. 159. *a.* ἀπαραιρημένοι τὰ ὅπλα, Armis exuti, VII. 103. *m. Et subintellecto Accus.* ὡς ἀπαιρηθείησαν (*scil.* αὐτὸν) ὑπὸ Σαμίων, I. 70. *f.*

*Futur. Med. notione Passivâ.* ἐδόκεε τὴν βασιληίην ἀπαιρήσεσθαι, V. 35. *a. ubi quidem* ἀπαιρεθήσεσθαι *praeferunt nonnulli codd. nempe ex scholio invectum. Vide Var. Lect. et Not.*

Ἀπαίρειν, Amovere, Abducere. ἢν ἀπαίρωσι τὰς νῆας ἀπὸ Σαλαμῖνος, VIII. 57. *a.* (*Eâdem in re, paulo ante dixerat* ἀνάγειν τὰς νῆας πρὸς τὸν Ἰσθμόν.) *Et omisso accusativo,* ἐπεὰν ἀπαίρωσι ἀπὸ Σαλαμῖνος, VIII. 60. *a.* (*conf.* Αἴρειν.) *Imperf.* τὰς δὲ νύκτας τὰ ξύλα ταῦτα ἀπαίρεσκον, Tollebant, Tollere solebant, I. 186. *f.*

Ἄπαις, *gen.* ἄπαιδος, ὁ, ἡ. ἄπαις ἔρσενος γόνου, Prole carens masculâ, I. 109. *m. f.* VII. 205. *a.* ἄπαιδα τὸ παράπαν ἐόντα ἔρσενος καὶ θήλεος γόνου, III. 66. *a.*

[Ἀπαισχυνόμενοι *ed. Gron. cum mss. nonnullis,* IX. 85. *f. prave, pro* ἐπαισχυνόμενοι.]

Ἀπαιτέειν, Reposcere, Deposcere. ἀπαιτέειν Ἑλένην, καὶ δίκας τῆς ἁρπαγῆς αἰτέειν, I. 3. *f. Conf.* Ἐξαιτέειν.

Ἀπαλλαγή, ῆς, ἡ, Discessus, Receptus., ἐβουλεύοντο περὶ ἀπαλλαγῆς, VII. 207. *a.* VIII. 39. *f.* 118. *m.*

Ἀπάλλαξις, ιος, ἡ, *i. q.* ἀπαλλαγή. ἀπάλλαξις οὐκ ἦν ὅτι μὴ κατὰ

στεινὸν, Receptui non erat locus, IX. 13. *f.*

Ἀπαλλάσσειν 1) *Activâ formâ, notione intransitivâ*, Discedere. ἀπὸ τούτων οὐκ ὡς ἤθελε ἀπήλλαξε, Ab hac urbe non ita uti voluerat discessit, I. 16. *f.*

2) *Sed praesertim Medium* Ἀπαλλάσσεσθαι *frequentatur notione* Abeundi, Discedendi, Redeundi. *Partim Absolute positum*, ἀπαλλάσσονται, II. 93. *f.* *et* I. 199. *f.* *ubi quidem intelligitur* ἐς τὰ οἰκία, *quod ibid. paulo ante adjicitur.* οὕτω δὴ ἀπαλλάσσεσθαι, III. 56. *f.* ἀπολιπόντες Λεωνίδην ἀπαλλάξεσθαι, VII. 222. *f.* ἀπαλλάσσετο ὀπίσω, I. 17. *m.* *f.* *Partim seq. praepos.* ἐς *aut* ἐπί. ἀπαλλάσσετο ἐς Πέρσας, I. 4. *m.* ἐς Πελοπονν. III. 56. *a.* IV. 156. *m.* ἀπαλλάσσοντο ὡς εἶχον ἐπὶ Θεσσαλίης, V. 64. *f.* ἀπαλλάσσεσθαι ἐπὶ τῆς ἑωυτοῦ, IX. 11. *a.* *Alibi cum Praepos.* ἐκ, *ut* ἐκ τῆς Πελοποννήσου, III. 148. *f.* ἐκ τῆς χώρης, IV. 164. *a.* VII. 149. *f.*

3) Ἀπαλλάσσεσθαι *formâ Passivâ*, Liberari. ἀπαλλαχθέντας δουλοσύνης, Servitute liberatos, I. 170. *a.* τῶν παρεόντων κακῶν ἀπαλλαγήσεσθαι, II. 120. *m.* ἔθνος εὐηθίης ἠλιθίου ἀπηλλαγμένον, Populus a stolidâ fatuitate Liber, Abhorrens, I. 60. *a.* *Semel Passivum* ἀπαλλάχθη *simpliciter* Rediit *vertitur* VI. 45. *extr.* οὗτος μὲν οὖν στόλος αἰσχρῶς ἀγωνισάμενος ἀπαλλάχθη ἐς τὴν Ἀσίην: *sed nimirum innuitur, reliquias istius exercitus, post multas clades et calamitates, ad extremum salvas et e* periculis liberatas *in Asiam* evasisse; *secutas Xerxis exercitum, qui fere totus in Europa periit.*

Ἁπαλὸς, ἡ, ὸν, *de fructu* Recenti *et* Molli, *cui opponitur Siccatus.* τρώγεται καὶ ἁπαλὰ ταῦτα καὶ αὖα, II. 92. *m. f.*

Ἀπαμβλύνειν, Hebetare. γηράσκοντι συγγηράσκουσι αἱ φρένες καὶ ἐς τὰ πρήγματα πάντα ἀπαμβλύνονται, III. 134. *m.*

Ἀπαμελέειν, Penitus negligere, Sepositum (*vel* Relegatum) negligere. ἐν τοῖσι ἀνδραπόδοισι ἀπημελημένον, III. 129. *f.* 132. *f.*

Ἀπαμύνειν, Repellere, Propulsare. ἀπαμῦναι τὸν βάρβαρον, IX. 90. *f.*

*Med.* Ἀπαμύνεσθαι *cum Accus.* Propulsare a se, Defendere se ab aliquo. ἀπαμύνασθαι ἂν τὰς νῆας, V. 86. *a.* τὴν πενίην ἀπαμύνεται καὶ τὴν δεσποσύνην, VII. 102. *a.* ταῦτα τὰ θηρία ἀπαμυνομένους ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν, Has bestias ab oculis abigentes, III. 110. *f.*

Ἀπανιστάναι, Rursus abducere. οὐκ ἀπαναστήσειν τὴν στρατιὴν πρὶν ἢ ἐξέλῃ σφέας, VI. 133. *m.* *ubi male alii* ἀπονοστήσειν.

ἀπανέστη, Discessit, Rursus abscessit - - - - - - μὴ πρότερον ἀπαναστῆναι, IX. 87. *a.*

ἀπανίστασθαι ἀπὸ τῆς πόλιος, Abscedere ab urbe, IX. 86. *m.*

Ἀπαντᾷν, 1) *Cum Dativo*, Obviam ire. VIII. 9. *m.* 2) *Absolute*, Occurrere, Accidere, Concurrere. τουτέων ἀπαντώντων, Hæc quum ita acciderint; Hæc quum coincidant; Quae quum ita sint: *Sic ex Schaeferi conject. scripsimus, pro vulgato* του-

E *

τέων ἁπάντων, VIII. 142. *m. ubi vide Var. Lect. et Not.*

Ἀπαντίον, E regione, Ex adverso. ἔστι ἑπτὰ στάδια ἐξ Ἀβύδου ἐς τὴν ἀπαντίον ἀκτὴν, Ad oram oppositam, VII. 34. *Conf.* Ἀπεναντίον.

[Ἀπάξιοι *perperam olim legebatur* VII. 96. *m. ubi* ἐπάξιοι *corrigendum recte vidit Portus. Vide infra* Ἐπάξιος.]

Ἀπάπτειν, (*jon. pro* ἀφάπτειν) Nectere. ἀπάψας ἅμματα ἑξήκοντα ἐν ἱμάντι, IV. 98. *a.* Suspendere: *unde* ἀπαμμένος, Dependens, Pendulus, II. 121, 4. *a.*

Ἀπαραιρῆσθαι *vide in* Ἀπαιρέειν.

Ἀπαράσσειν, Dejicere. τοὺς ἐπιβάτας ἀπὸ τῆς νηὸς ἀπήραξαν, Propugnatores de nave deturbarunt, VIII. 90. *a. m.* (*Conf.* Καταράσσειν.) Decutere, Uno ictu (Violenter) praecidere. δρεπάνῳ πλήξας ἀπαράσσει τοῦ ἵππου τοὺς πόδας, V. 112. *f. ubi vide Not. et conf. Dammii Lexic. Etym. h. v. et Wess. ad Herod.* IV. 63. *f.*

Ἀπαρνέεσθαι, Negare. φαμένη αὐτὸν οὐ καλῶς ποιέειν ἀπαρνεύμενον, VIII. 69. *a. m. Conf.* Ἐξαρνέεσθαι, *et mox* Ἄπαρνος.

Ἄπαρνος, ου, ὁ, ἡ, Negans. ὁ δὲ ἄπαρνός ἐστι μή μιν νοσέειν, *sic nos ex msstis edidimus, ubi alii* ἐξαρνεόμενός ἐστι. *Conf.* ἔξαρνος.

Ἀπαρτὶ, Accurate, Exacte, Omnino, Plene, ita ut nihil desit. ἡμέραι ἀπαρτὶ ἐννενήκοντα, V. 53. *f. et ibi Not.* στάδιοι χίλιοι ἀπαρτί, II. 158. *f. ubi alii quidem carent istà voce. Vide Var. Lect. et Not.*

Ἀπαρτιλογίη, ης, ἡ, Plena, Solida integraque summa, VII. 29. *f.*

Ἀπαρύειν, Desuper exhaurire, Defundere, Delibare. τὸ τοῦ γάλακτος ἐπιστάμενον ἀπαρύσαντες ἡγεῦνται εἶναι τιμιώτερον, IV. 2. *f.*

Ἀπάρξαντες *codd. nonnulli pro* ἀπέρξαντες IV. 62. *f. ubi vide Not.*

Ἀπάρχεσθαί τινος τινὶ, Primitias alicujus rei offerre alicui. πάντων ἀπαρχόμενοι καὶ θυσίας οἱ προσάγοντες, III. 24. *f.* τῶν σπλάγχνων ἀπαρξάμενος, IV. 61. *f.*

Ἀπαρχὴ, ης, ἡ, Primitiae. τῶν πατρωΐων χρημάτων ἀπαρχή, I. 92. *m.*

Ἅπας, ασα, αν, Omnis, Universus, Totus. ὁ πεζὸς ἅπας, IX. 23. *a.*

*Notemus formulas hasce.* τοιαῦτα ἔργα οὐ πρὸς τοῦ ἅπαντος ἀνδρὸς νενόμικα γενέσθαι, Non a Quolibet homine patrari posse existimaverim, VII. 153. *f.*

περιημεκτήσας τῇ ἁπάσῃ συμφορῇ, Universam suam et cumulatam calamitatem lamentatus, III. 64. *a. Sic* ἀπέκλαιε πᾶσαν τὴν ἑωυτοῦ πρῆξιν, IV. 65. *extr.*

Ἄργος τοῦτον τὸν χρόνον προεῖχε ἅπασι τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι, Argos per id tempus rebus omnibus (Omnibus modis) eminebat inter eos qui Graeciam habitabant, I. 1. *a. m. ubi perperam vulgo juncta intelligunt verba* ἅπασι τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι, *quasi verbum* προέχειν *dativum casum regeret, ut* προεῖχε ἅπασι *significaret* Praestabat caeteris omnibus. ἔνερθε ἐὼν τοῖσι ἅπασι, Quum rebus omnibus (Omni ex parte, Omnibus modis,

Mirum quanto) inferior fuisset, *scil.* quam uxor ipsius, I. 91. *f.*

῎Απεδος, ου, ὁ, ἡ, *i. q.* ἰσόπεδος, ὁμόπεδος, ὁμαλὸς, Campestris, Planus. ἄπεδος χῶρος, IX. 102. *a.* χώρη ἄπεδος, I. 110. *m.* ἄπεδον χωρίον, IX. 25. *extr.* τετράγωνον ἄπεδον, Planities quadrata, IV. 62. *a.*

[Ἀπεικάσαι *olim edebatur* IX. 32. *f.* *ubi nunc ex aliis codd.* ὡς δὲ ἐπεικάσαι, Si conjecturâ uti licet.]

Ἀπειλέειν, 1) Minari. τοῖσι πυλουροῖσι ἀπείλεον, III. 77. *m.* ταῦτα ἀπειλέειν, VII. 18. *a.* ἠπείλησε, III. 124. *f.* (*vide in* Παρθενεύεσθαι.) 2) In angustias concludere, Difficultatibus implicare, Ad necessitatem redigere. ἀπειληθέντα τὸν Ἀρίονα ἐς ἀπορίην, I. 24. *a. m.* II. 141. *a. m.* ἄνδρας ἐς ἀναγκαίην ἀπειλημένους, VIII. 109. *a.* ἀπειληθέντες ἐς στεινόν, IX. 35. *f.*

Ἀπειλητήριοι λόγοι, Minacia verba, VIII. 112. *a.*

Ἀπεῖπαι, (*i. q.* ἀπαγορεῦσαι, *et* ἀπερεῖν) Interdicere, Vetare. ἀπείπας τοῖσι δούλοισι μηδενὶ φράζειν τὸ γεγονός, III. 153. *a.* ἀπεῖπέ σφι ὅπλα ἀρήϊα μὴ ἐκτῆσθαι, I. 155. *f.*

Ἀπείπασθαι, Recusare, Denegare. οὐκ ἀπείπαντο τὴν ἐπικουρίην, VI. 100. *a.* τῶν ἀπειπαμένων τὴν σφετέρην συμμαχίην, IV. 120. *f.* ἡ δὲ ἀπείπατο τὴν πρόσοδον, I. 205. *m.* ἀπειπάμεθα, Repudiavimus conditionem, IX. 7, 1. *m.*

Ἀπείπασθαι τὸν παῖδα, Abdicare filium, I. 59. *a. m.* ἀπειπάμενος τὴν στρατηλασίην, Qui consilium suscipiendae expeditionis Abjecit, VII. 14. *a.*

Ἀπειπάμενος τὴν ὄψιν, V. 56. *f.* *alii intelligunt* Spretâ visione; *nos cum Wesselingio* Expiatâ visione, Sacris averruncandi causâ factis. *Vide Not.*

Ἀπείργειν, Sejungere, Separare. ἡ ἵππος (τῶν Περσέων) ἀπείργουσα τοὺς φιλίους φεύγοντας ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων, Equitatus (Persarum) intercludens spatium inter suos fugientes et (*hostes*) Græcos, IX. 68. *f.* *Sed videtur* ἀπέργουσα *scripsisse Herodot. Vide* Ἀπέργειν.

Ἀπείρητος, Inexpertus, *notione passivâ, ubi de Re agitur.* ἔστω μηδὲν ἀπείρητον, VI. 9, 3.

῎Απειρος, ου, ὁ, ἡ, Inexpertus *homo.* γυνὴ ἄλλων ἀνδρῶν ἄπειρος, II. 111. *m.* ἄπειροι ἐόντες τυράννων V. 92, 1. *f.* VII. 135. *f.* IX. 46. *m.* 58. *m.* ἄπειροι τῆς ναυτικῆς ἐόντες, VIII. 1. *a.* *Prave olim* ἄπειρος δέ ἐστι *legebatur* I. 32. *m. f. pro* ἄπηρος.

Ἀπείρως ἔχειν τῶν Αἰγυπτίων νόμων, Ignarum esse, II. 45. *m.*

Ἀπεὶς, ἐντος, *vide in* Ἀπιέναι, *ab* ἀπίημι.

Ἀπελαύνειν, Abigere, Amovere. *Inde notione Reciprocâ et Intransitivâ* Abire, Discedere; *ut* ἀπελάσαντος βασιλῆος, Post regis discessum, VIII. 96. *f.* (*ubi olim* ἐπελασ.) σὺ δὲ, πυρώσας τὰς Ἀθήνας, ἀπελᾷς, (*fut. pro* ἀπελάσεις) Discedes, Reverteris. *Sic* VII. 210. *f.* *commode Wess. ex codd. nonnullis* οὐκ ἀπέλαυνον *adoptavit*, Non discesserunt, Non se receperunt, *ubi nos quidem eâdem notione*

*cum aliis codd.* ἀπελαύνοντο *tenuimus. Conf.* Ἐλᾶν *et* Ἐλαύνειν.

*Passivum* Ἀπελαύνεσθαι *vulgo* Proficisci *intelligitur in illis verbis* Ἱππίῃ δὲ ἐνθεῦτεν ἀπελαυνομένῳ, V. 94. *a. sed videndum ne gravius quid significetur, nempe* Hippia inde repulso; *nam repulsam tulerat. Sic fere* VII. 161. *m.* ἐπεί τε δὲ ἁπάσης (*scil.* στρατιῆς, *cujus* ἡγεμονίην *tu tibi initio postulasti*) ἀπελαυνόμενος, δέεαι τῆς ναυτικῆς ἄρχειν: *quae verba haud ita male in hunc modum Gronovius interpretatus erat,* Quoniam vero dejectus ab imperio summo omnium *etc. nos vero leniorem in sententiam,* de universi imperii summâ Concedens.

ἀπελήλατο τῆς Φροντίδος περὶ τῆς βασιληΐης, Remotus erat, Longe aberat, a cogitatione de adipiscendo regno, VII. 205. *a.*

Ἀπέλκειν, Vi abstrahere. ἀπέλκειν τοὺς ἱκέτας ἐκ τοῦ ἱροῦ, III. 48. *m.*

[Ἄπελπτος. ἐξ ἀπέλπτου *cod. Vind.* I. 111. *a. pro* ἐξ ἀέλπτου.]

Ἀπεναντίον, *i. q.* Ἀπαντίον, Ex adverso. αἱ νῆες ἀνήγοντο ἐς τὴν ἀπεναντίον, VII. 55. *f.*

Ἀπενειχθῆναι, *et conjugata, vide in* Ἀποφέρειν.

Ἀπέργειν, (*jon. pro* ἀπείργειν, *quod vide supra.*) 1) *proprie significat* Arcere, Prohibere, Excludere. σφέας (*scil.* τοὺς Αἰγυπτίους) θυσιέων ἀπέρξαι, Prohibuisse illos sacrificiis, II. 124. *a. Hac notione* I. 160. *f.* ἀπέργετο τὰ πάντα, Arcebantur omnia, *corrigendum censuere viri docti, ubi quidem vulgatum* ἀπείχετο *non debebat solicitari. Eâdem fere notione ponitur hoc verbum* IX. 68. *f. ubi communem formam* ἀπείργουσα, *loco jonicae* ἀπέργουσα, *tenuere libri omnes.* ὁ ἀγκὼν τοῦ Νείλου, ὃς ἀπεργμένος ῥέει, Cubitus (*vel* Inflexio) Nili, qui *prisco alveo* exclusus fluit, Prohibitus *priscum cursum continuare*, II. 99. *m. Paulo post ibid.* τὸ ἀπεργμένον *est ille* Tractus terrae, unde exclusus est fluvius, *vel,* quem perfluere prohibitus est fluvius.

2) *Praesertim vero in re geographicâ frequentatur hoc verbum a Scriptore nostro, ubi Fluvius aliquis aut Mare dicitur* Ἀπέργειν regionem aliquam, *quasi* Excludere, *sive* Includere, *et* Prohibere eam ne ulterius porrigatur, *id est,* Finire, Terminare. *Sic* τὰ πρὸς βορῆν ὁ Κεραμεικὸς κόλπος ἀπέργει, I. 174. *a. m.* (*ubi quidem olim* ἀπείργει.) ὁ Ἅλυς ἔνθεν μὲν Καππαδόκας ἀπέργει, ἐξ εὐωνύμου δὲ Παφλαγόνας, I. 72. *m. f.* Ὑπάκυρις ἐς δεξιὴν ἀπέργων τὴν Ὑλαίην, Fluvius qui ad dextram terminat Hylaeam; Hylaeam ad dextram habet et disterminat, Radit, Praestringit, IV. 55. τὰ πρὸς ἑσπέρην τῆς Κασπίης θαλάσσης ὁ Καύκασος ἀπέργει, I. 204. *a.* τὸ πρὸς τὴν ἠῶ τῆς Μέμφιος ὁ Νεῖλος ἀπέργει, II. 99. *f.*

3) *Etiam Homo, iter faciens, dicitur* Ἀπέργειν locum aliquem, *i. e.* Praeter illum prætерire, ita ut illum ab alterutro latere habeat. *Sic* Ξέρξης ἐπορεύετο, ἐν ἀριστερῇ μὲν ἀπέργων Ῥοίτειον πόλιν, ἐν δεξιῇ δὲ Γέργιθας,

VII. 43. *f.* ἐκ δεξιῆς χερὸς τὸ Πάγγαιον οὖρος ἀπέργων, VII. 112. ταύτας τὰς πόλις ἐξ εὐωνύμου χειρὸς ἀπέργων παρεξήϊε, VII. 109. *extr.* ἐν δεξιῇ τὸν Παρνησσὸν ἀπέργοντες, VIII. 35. *a.*

4) Ἀπέργειν ἐντὸς *vel* ἐν, Includere. αἱ ἐσχατιαὶ περικληΐουσαι τὴν ἄλλην χώρην καὶ ἐντὸς ἀπέργουσαι, III. 116. *f.* ἐπολιόρκει Τάβαλον ἀπεργμένον ἐν τῇ ἀκροπόλει, I. 154. *f.* V. 64. *f.* τοὺς ἐν τῷ ἱρῷ ἀπεργμένους ἐξεκάλεε, VI. 79. *a.*

5) *Singulare est, et ab alio themate repetendum, id quod legitur* IV. 62. *f.* ἔπειτα καὶ τὰ ἄλλα ἀπέρξαντες ἱρήϊα ἀπαλλάσσονται, Confectis, *i. e.* Caesis caeteris hostiis, Postquam caedendarum reliquarum victimarum finem fecerunt. *Vide ibi Not.*

Ἀπερέειν, (*i. q.* ἀπεῖπαι *et* ἀπείπασθαι) 1) *Cum Accus.* Recusare, Negare. θέλων εἰδέναι εἴ τε συμπέμψουσι, εἴ τε καὶ ἀπερέουσι ἐκ τοῦ ἐμφανέος τὴν συμμαχίην, VII. 205. *f.*

2) *Sequente Infin.* Vetare, Interdicere. ἀπειρῆσθαί οἱ ἐκ τῶν γειναμένων μηδενὶ ἐπιδεικνύναι, Vetitum sibi esse a parentibus *puellae*, ne cui *eam* ostenderet, VI. 61. *f.* ἔπεμπον ἐς Σάρδις - - - ἀπερέοντα Κύρῳ Λακεδαιμονίων ῥῆσιν, γῆς τῆς Ἑλλάδος μηδεμίαν πόλιν σιναμωρέειν, Miserunt Sardes *legatum*, qui Lacedaemoniorum verbis ediceret Cyro, ne ullam graecam laederet civitatem, I. 152. *f.* πειρᾶσθαι ἀπειρημένου, Tentare rem vetitam, III. 52. *a.*

Ἀπερύκειν, Propulsare, Abigere, Arcere. ταῦτα ἡ εὐτυχίη οἱ ἀπερύκοι, I. 32. *m. f.*

Ἄπες *vide in* Ἀπιέναι.

Ἀπεστώ, όος *et* οῦς, ἡ, *i. q.* ἀπουσία, Absentia. ἐπαισχυνομένους τῇ ἀπεστοῖ τῆς μάχης, Quum puderet eos quod a pugna abfuissent, IX. 85. *m. f.*

Ἄπεφθος χρυσὸς, Aurum excoctum, Probe purgatum, Purum, I. 50. *m.* II. 44. *a. Conf.* Ἀπέψειν.

Ἀπέχειν, 1) *notione intransit.* Abesse. ἀπεῖχον τῆς ἐξευρέσιος, Aberant ab inventione, Reperire non poterant, I. 68. *f.* εἴκοσι σταδίους ἀπὸ τῆς κρήνης ἀπέχον, IX. 52. *f. et alibi* ἶσον ἀπέχειν, Æque longe abesse, VIII. 132. *f.*

2) *Transitive.* Amovere, Submovere, Non admittere. ἵνα τῶν ναυμαχιέων αὐτοὺς ἀπόσχῃ, VIII. 22 *extr.* Εὐβοίης ἀπέχειν πολυμηκάδας αἶγας, *in Bacidis orac.* VIII. 20. *f. Hinc in Passivo:* ἀπείχοντο τῶν πάντων ἱρῶν τὰ πάντα *etc.* Cuncta ista ab omnibus sacrificiis (*sive* templis) procul habebantur, Non admittebantur, I. 180. *f. ubi nil opus erat* ἀπέργοντο *corrigere. Sed in Medio significat* Abstinere, *quasi* Sese amovere. ὥστε, σινεομένων τὴν ἄλλην Ἀττικὴν Λακεδαιμονίων, Δεκελέης ἀποσχέσθαι, IX. 73. *f.* οὐδένα χρόνον μευ ἀπέχονται, Nullo tempore a me discedunt, Continenter me obsident, VII. 13. *m.*

Ἀπεχθάνεσθαι *et* Ἀπέχθεσθαί τινι, Odium alicujus incurrere. σύ τε σφι οὐκ ἀπεχθήσεαι, I. 89. *f.*

ἵνα Καμβύσῃ ἀπέχθοιτο, III. 1. *a. m.*

'Απέψειν, (*jon. pro* ἀφέψειν,) *fut.* ἀπεψήσειν, Decoquere, Excoquere. τοῦτον (τὸν καρπὸν) φρύξαντες ἀπέψουσι, II. 94. *f.* χρυσὸν καθαρώτατον ἀπεψήσας, IV. 166. *m.* (*unde* ἄπεφθος χρυσός.) τοῦ ὕδατος ἀπεψημένου, I. 188. *f.* *Conf.* Ἕψειν.

'Απηγέεσθαι, (*jon. pro* ἀφηγεῖσθαι) Narrare, Commemorare, Exponere. ἀπηγέεσθαι πᾶν τὸ γεγονὸς, I. 24. *f.* 86. *m.* τὸ πρῆγμα ἀπηγέετο τῷ Ἁρπάγῳ, I. 118. *a.* ἀπηγήσατο πᾶν τὸ πρῆγμα, III. 70. *a.* τὴν ὄψιν διεξῆλθε ἀπηγεόμενος, VII. 18. *a.* οὐ γὰρ ἔχουσι τοὔνομα (αὐτῶν) ἀπηγήσασθαι, Memorare, Referre nomen *illorum* non possunt, I. 2. *a.* χωρὶς τοῦ ἀπηγημένου, Praeter id quod jam exposui, I. 207. *m.* IX. 26. *f.*

'Απήγημα, ατος, τὸ, Narratio, Res narrata. τὰ θεῖα τῶν ἀπηγημάτων, Quae narrantur ad res divinas spectantia, II. 3. *f.*

'Απήγησις, ιος, ἡ, Narratio, Commemoratio, Expositio. ἄγρη ἀξιωτάτη ἀπηγήσιος, II. 70. *a.* ἃ ἔρξαν ἀξιόχρεα ἀπηγήσιος, V. 65. *f.* ἀποκτείνας μιν οὐκ ἀξίως ἀπηγήσιος III. 125. *m.*

'Απῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ, Ad senectutem vergens, Ætate provectus. *Comparat.* ἀνὴρ ἀπηλικέστερος, Natu grandior, Aetate jam provectior, III. 24. *m.*

'Απηλιώτης ἄνεμος, Subsolanus ventus, Eurus. πρὸς ἀπηλιώτην ἄνεμον, Orientem versus, IV. 22. *a.* 99. *m.* ἔπλεον ἀπεφερόμενοι ἀπηλιώτῃ ἀνέμῳ, IV. 152. *a. m.* ἐπέπεσέ σφι χειμών τε μέγας καὶ πολλὸς ἄνεμος ἀπηλιώτης, VII. 188. *m.*

'Απήμων, ονος, ὁ, ἡ, Nil mali passus, Incolumis. παῖδα σὸν ἀπήμονα προσδόκα τοι ἀπονοστήσειν, I. 42. *extr.*

Ἄπηρος, ου, ὁ, ἡ, Integer membris, I. 32. *m. f.* *ubi perperam olim* ἄπειρος.

'Απιδεῖν, Desuper conspicere. ἐπεὰν δὲ ἀπίδῃ τὸ θηρίον ἀπὸ τοῦ δενδρέου, IV. 22. *m. f.*

'Απιέναι, (*ab* εἶμι, Eo,) Abire. ἀπίασι (Abeunt) οὐδενὶ κόσμῳ, VIII. 60, 3. ἀπήϊσαν, Abierant, VIII. 138. *a.* *ubi perperam* ἀπίεσαν *olim.* ἄπιτε ἐπὶ τὰ ὑμέτερα, Redite ad vestras sedes, VI. 97. *f.*

*Huc refer Med.* 'Απίεσθαι, *idem fere ac activum significans; quod infra sub* 'Απιέναι *jon. pro* 'Αφιέναι *positum reperies.*

'Απιέναι, (*jon. pro* 'Αφιέναι) *cum Accusat.* Dimittere, Emittere: *cum Infin.* Sinere, Pati.

*Literam* φ *ex communi forma verbi tenent libri omnes* I. 206. *m.* ἄφες μόχθον, Mitte, Omitte laborem; *ubi* ἄπες *suâ auctoritate edidit Schaef. et* V. 106. *f.* ὡς τάχος με ἄφες πορευθῆναι, *ubi iterum* ἄπες *ed. Schaef. Tum* ἀφεῖτο VIII. 49. *a. non* ἀπεῖτο: *et* 'Αφήσειν, VII. 193. *f.*

*Alibi constanter littera* π *tenetur. Sic* καί μιν ἀπίει, Dimisit *vel* Dimittit illum, V. 107. ἀπίει ἀπάγεσθαι (αὐτήν), Passus est illum abduci, VI. 62. *extr.* *Potest autem* ἀπίει *esse Imperf. ex* ἀπίεε *contractum, sed talem contractionem non amat Hero-*

*dotus: quare potius fuerit Praesens historicum per syncopen formatum ex* ἀπιέει. *Vide Var. Lect. ad* I. 180, 5. *Valet autem* ἀπιέει *idem ac* ἀπίησι, *quod ipsum etiam* VI. 62. *praeferunt plures codices; nec vero opus est ut ibidem cum Schaef.* ἀπιεῖ *corrigatur.*

*Habent tamen libri nostri etiam contractam formam Imperfecti* Ἀπίει, *pro* ἀπίεε, IV. 157. *m. f.* οὔ σφεας ἀπίει ὁ θεὸς τῆς ἀποικίης, Non dimisit (Non absolvit) eos deus quod ad condendum coloniam adtinet. *Tertia plur. Praes.* τὸ πλοῖον ἀπιᾶσι (*al.* ἀπιεῖσι) κατὰ τὸν ποταμὸν φέρεσθαι, I. 194. *a. m. Plural. Imperf.* Ἀπίεσαν, Dimiserunt, V. 38. *a.* Emiserunt, Projecerunt, VIII. 52. *f. Sed prave olim* ἀπίεσαν VIII. 138. *a. pro* ἀπήϊσαν, Abierunt. *Futur.* τίνα γλῶσσαν ἀπήσουσι, II. 15. *m.*

*Subjunct. Praes.* ἐπεὰν ἀπίῃ τὴν ψυχήν, Quando Emittit (Efflat) animam. IV. 190. *a.* ἐπεὰν οἱ βάρβαροι ἀπιέωσι τὰ τοξεύματα, Quando tela Emiserint, VII. 226. *a.*

*Infinit. Praes.* τοῦτον συλλαμβάνειν καὶ μὴ ἀπιέναι, II. 121, 5. τὰ ἄλλα ἀπιέναι, Caetera omittere, VIII. 40. *f. Partic.* τὸ ἔλαττον ἀπιεὶς, Omittens, III. 95. *f.*

*Aor.* 1. *Act.* Ἀπῆκε (αὐτοὺς), Dimisit *illos*, III. 118. *extr.* 119. *f.* 125. *f.* ἀπῆκαν, V. 38. *a.* ἀπῆκε ἀπ' ἑωυτοῦ πορεύεσθαι τὰς νέας, VII. 121. *a.* ἀπῆκε βέλος, Emisit telum, IX. 18. *a.*

*Aor.* 2. *Imperat.* Ἄφες, *ut quidem praeferunt libri, non* ἄπες, *vide supra, sub initium hujus articuli. Particip. Aor. sec.* Ἀπεὶς τὸν πάντα στρατόν, I. 77. *f. ubi quidem* ἀφεὶς *praeferunt libri fere omnes.* ἀπέντα (Dimittentem, Repudiantem) ταύτην τὴν γυναῖκα, V. 39. *f.* ἀπέντες τοὺς μυρίους, VII. 60. *m.* τὰ ἄλλα ἀπέντας, Omittentes alia omnia, VIII. 142. *m.* ἀπέντες τὴν ἑωυτῶν ἀφύλακτον, VIII. 70. *extr. Infinit.* τὴν Ἰωνίην ἀπεῖναι τοῖσι βαρβάροισι, Joniam barbaris relinquere, IX. 106. *a. m.*

*Futur.* Ἀπήσω: *unde Particip.* διετείνοντο τὰ βέλεα ὡς ἀπήσοντες, IX. 18. *a.*

*Notanda vero dictio* Ἀπιέναι (*i. q.* μετιέναι) τὰς ἁμαρτάδας, VIII. 140, 2. *f. coll.* 140, 1. *a.*

*Passivum: Praesens* Ἀπίεσθαι *non passivâ notione usurpatum apud Nostrum, sed eâ quae verbo Medio propria est, de quâ mox. Aor.* 1. *Pass.* ὁ στρατὸς ἀπείθη ὑπὸ Ξέρξεω, Dimissus est a Xerxe, VII. 122. *a.* ὡς ἀπείθησαν Ἀθηναῖοι, δρόμῳ ἵεντο ἐς τοὺς βαρβάρους, Athenienses ut (*signo dato*) emissi sunt *ad pugnam*, cursu contenderunt in barbaros, VI. 112. *a. Plusquamperf. pass.* ἡ Ἀττικὴ ἀφεῖτο ἤδη, Attica jam Abdicata, Derelicta erat, VIII. 49. *a. ubi aspiratam literam* φ *libri tenent omnes.*

*Medium* Ἀπίεσθαι, Ex sese emittere; *ut* ἡ γονὴ τὴν ἀπίενται (οἱ Αἰθίοπες) ἐς τὰς γυναῖκας, III. 101. *a.* τοιαύτην ἀπίενται θορὴν, *ibid. b.* ἀπιευμένου *tamquam a praes.* ἀπιέομαι) τοῦ ἔρσενος τὴν γονήν, III. 109. *a. Dein, quemadmodum verbum* ἵεμαι (*leni spi-*

*ritu*) *idem fere sonat ac* εἶμι, Eo, *Propere eo*, *Contendo*, (*conf.* VII. 122. *a.*) *sic et* Ἀπίεμαι *significat* Abeo, Propere abeo, Abire contendo; *scilicet proprie* Emitto me, Projicio me. *Sic* VII. 122. *m.* ἔπλεε ἀπιέμενος ἐς τὸν Θερμαῖον κόλπον, Abire Properans, Progredi et Persequi iter Contendens. (*Sed haec quidem commodius ad* Ἀπιέναι, *ex* ἀπὸ *et* ἰέναι *compositum referentur. Conf. infra,* Ἵεσθαι, *sub verbo* Ἰέναι, Ire.) *Similiter* ὡς δὲ ἀπίεσθαι μέλλειν τοὺς ἵππους, Quum in eo essent equi ut Abirent, ut Abire contenderent, III. 87. *b. ubi quidem etiam passive intelligi potest* ut Emitterentur.

Ἀπικνέεσθαι, (*jon. pro* ἀφικνεῖσθαι) Venire, Advenire, Pervenire. ἐς ἔχθεα μεγάλα ἀλλήλοισι ἀπικνέονται, III. 82. *m.* ἐς τοῦτο ἀπικνέεσθαι, Eo venire, IV. 127. *a.* (*conf.* ἐσαπικνέεσθαι.) *Imperat.* ἀπικνέο μοι πάντως, Fac omnino me convenias, V. 24. *a. ubi* ἀπικνέο *per syncopen ex* ἀπικνέεο, *i. q. commune* ἀφικνέου, ἀφικνοῦ. *Vide quae notavimus in Var. Lect. ad* I. 180, 5.

*Praesertim frequentatur Aor. sec.* Ἀπικέσθαι, *et Praet. Perf. et Plusq.* Ἀπῖχθαι. *Quod ad varias hujus verbi formationes spectat, notandum, in 3 plur. Aor.* 2. *pro communi formâ* ἀφίκοντο *et jonicâ* ἀπίκοντο, *passim usurpare Nostrum* ἀπικέατο, *in Præt. Perf. autem et Plusq. pro eo quod vulgo graece dicunt* ἀφιγμένοι εἰσὶ *et* ἦσαν, *frequentare eumdem cum Jonibus omnibus* ἀπίκαται *et* ἀπίκατο. *Vide Adnot. nostram ad* I. 2, 11.

*De constructione ejusdem verbi notemus hasce formulas.* ἐς νείκεα ἀπιγμένους τοὺς πρώτους αὐτῶν, IX. 55. *a.* ἀπικέσθαι τινὶ ἐς λόγους, II. 28. *a.* 32. *a.* (*ubi mox etiam* ἀπικ. ἐς λέσχην.) III. 52. *f.* IV. 128. *a.* ἐς ἀμφισβασίας, IV. 14. *m.* ἀπικ. ἐς διάπειράν τινος, Experimento cognovisse aliquid, II. 28. *m. f.* 77. *a.* οὐ γὰρ ἄν κοτε ἐς τοσοῦτο τύχης ἀπίκεν, I. 124. *a.* ἐς ἀπιστίην πολλὴν ἀπῖκται, I. 193. *m. f.* ἐς τοσοῦτον θόρυβον, VIII. 56. *a.* ἐς πᾶν κακοῦ ἀπικέατο, Ad extremam redacti sunt miseriam, VII. 118. *a.* ἐς τὸ ἔσχατον (τοῦ) κακοῦ ἀπιγμένοι, VIII. 52. *m.* ἐς πᾶσαν βάσανον, VIII. 110. *a. m.* ἐς πᾶσαν ἀῤῥωδίην, IX. 7, 2. *a.* ἐς ὠθισμόν, IX. 62. *m.* διὰ μάχης ἀπικέατο Ἁρπάγῳ, Praelium cum Harpago commiserunt, I. 169. *a. Eàdem notione dicitur aliquis* ἐς χειρῶν νόμον ἀπικέσθαι, IX. 48. *a.*

*Et de rebus inanimatis.* οὔρεα ἐς ὀξὺ τὰς κορυφὰς ἀπιγμένα, Montes cacuminibus in acutum desinentes, II. 28. *a. m.* κυρβασίας ἐς ὀξὺ ἀπιγμένας ὀρθάς, VII. 64. *a. ubi quidem* ἀπηγμένας *praeferunt codd. nonnulli et ed. Schaef. Vide ibi Valck.*

Ἄπιξις, ιος, ἡ, Adventus, (*jon. i. q.* Ἄφιξις.) *Communis forma superest* (*per librariorum, ut videtur, incuriam*) I. 69. *m. f.* τῇ ἀφίξει τῶν Λυδῶν, *ubi* ἀπίξι *correxit Schæf.* ἀπίξει *Borh. Etiam in Vit. Hom. c.* 23. *m. est* τῆς ἀφίξιος. *Alibi constanter jonica tenetur*

*forma.* τῆς ἀπίξιος, III. 69. *f.* (*ubi de* Congressu *vel* Concubitu mulieris cum viro.) III. 145. *f.* etc. V. 49. *a.* τὴν ἄπιξιν, II. 116. *a.* VIII. 41. *a.* IX. 77. *a.* τὴν ἀπὸ Κορίνθου ἄπιξιν, V. 92, 6. τὴν ἄπιξιν τὴν ἐς Θήβας, IX. 17. *a.* ἐπὶ Σαρπηδονίης ἄκρης τὴν ἄπιξιν ποιεύμενος, Iter faciens, Cursum dirigens, VII. 58. *a.* τὴν ἐς Λακεδαίμονα ἄπιξιν προφέρων, VIII. 125. *a.*

'Απιποῦν, Exprimere. κόψαντες ἀπιποῦσι, Exprimunt *grana, ut prodeat oleum*, II. 94. *m.*

'Απίπτασθαι, (*jon. pro* ἀφίπτασθαι) Avolare. τὸν μὲν (ὄνειρον) ταῦτα εἰπόντα ἐδόκεε ὁ Ξέρξης ἀποπτάσθαι, Avolasse, VII. 12. *extr.*

"Απισος, *i. q.* ἱκανῶς ἴσος, *si vera Wesselingii conjectura ad Herodot.* II. 7. *Conf. Koen ad Gregor. Dial. jon.* §. 115.

'Απισοῦν, Exaequare, Aequalem reddere, πρὶν ἂν σφι ἀπισωθῇ (ὁ χρυσὸς) τῇ ἀξίῃ τῶν φορτίων, IV. 196. *f.*

'Απιστάναι, 1) *notione transitivâ*, Facere ut quis deficiat, Ad defectionem solicitare. Κῦρος ἐπειρᾶτο τοὺς Ἴωνας ἀπὸ Κροίσου ἀπιστάναι, *sive, ut nos cum Wess. et aliis edidimus*, ἀπιστάμεναι, I. 76. *m.* ἀπιστᾶσι ἀπὸ τῶν Κυρηναίων τοὺς Λίβυας, IV. 160. *a.* ἀπιστὰς τοὺς Αἰγυπτίους ἥλω, III. 15. *f.* τοὺς Λυδοὺς ἀπέστησε ὁ Πακτύης ἀπὸ Κύρου, I. 154. *a.* ἀποστήσων νομὸν τὸν Βάκτριον (*scil.* ἀπὸ τοῦ βασιλῆος), IX. 113. *m.*

2) *Reperitur vero Aor.* 1. *Act. etiam notione Reciprocâ vel Intransitivâ,* Recedere, Discedere. ἀποστήσαντες ὧν (*scil.* ἑωυτοὺς) ὅσον τε δύο στάδια, IX. 23. *f. Not.*

3) 'Αποστῆναι (*Aor.* 2.) *et* 'Απεστάναι (*per sync. ex* ἀπεστακέναι) Defecisse. ἀπέστησαν ἀπὸ Δαρείου, ἀποστάντες δὲ etc. I. 130. *a.* πάντες ἀπὸ τοῦ Ψαμμιτίχου ἀποστάντες, II. 30. *m.* ἢν καί σφεων ἀποστέωσι, III. 15. *a.* I. 155. *extr.* 'Απεστᾶσί μοι, (*pro* ἀπεστάασι ἀπ' ἐμοῦ.) A me defecerunt, I. 155. *a. m.* ἀπέστασαν ἀπὸ τῶν βαρβάρων, (*syncop. ex* ἀπεστάκεσαν) Defecerunt, IX. 126. *f.* ἀπεστεώτων τῶν συμμάχων, Quum defecissent ab eis socii, I. 102. *f.* ὡς τοὺς Ἴωνας ἐπύθετο ἀπεστάναι, V. 104. *m.*

4) 'Απίστασθαι, Deficere *ab aliquo.* ἀπ' αὐτῶν Μῆδοι ἤρξαντο ἀπίστασθαι, I. 95. Πέρσας ἀναπείσας ἀπίστασθαι, I. 124. *m. f. Sic* I. 125. *a. et m.* 141. *m.* VIII. 22. *m.* τοῦ 'Αλεξάνδρου ἀπιστέαται (*jon. pro* ἀπίστανται, *praes. historicum*) θεράποντες, II. 113. *m.* ἀπιστέατο (*praet. imperf. pro* ἀφίσταντο) πρὸς τοὺς ἑτέρους, Defecerunt ad caeteros, II. 162. *f.*

'Απιστέειν, 1) Non credere, Fidem non habere, Diffidere. ἀπιστέειν γὰρ (*scil.* αὐτοῖς) τὸν 'Αδείμαντον, VIII. 94. *m. f. in oratione obliquâ.* εἴ μοι ἀπιστέεις τὰ περὶ τῶν χρημάτων, III. 122. *f.*

2) *i. q.* ἀπειθεῖν, Inobedientem esse. οἱ δὲ οὐκ ἠπίστησαν, non inobedientes fuerunt; Obtemperarunt *illis;* Consilium *illorum* secuti sunt, VI. 108. *m. Not.*

3) *Controversus est locus* III. 15. *a.* εἰ δὲ καὶ ἠπιστήθη μὴ πολυπραγμονεῖν, *ubi, si verbum*

ἠπιστήθη non ad thema ἐπίσταμαι, Scio, sed cum H. Steph. (in Verborum Anomalorum thematibus) ad Ἀπιστέω referas, statuendum fuerit, duarum negationum (quarum una in α privativo inest, altera in μὴ particulâ) alterutram ex graecae linguae idiotismo abundare. Vide Not. ad loc. cit. et conf. infra sub verbo Ἐπίστασθαι dicenda.

Ἀπιστίη, ης, ἡ, Incredulitas, Diffidentia, Fides non adhibita. ὑπὸ ἀπιστίης, Quia fidem nuncio non habuit, III. 153. a. ὑπὸ ἀπιστίης τὸν ἄγγελον εἶχον ἐν φυλακῇ, VIII. 23. a. V. 41. m. ὑπὸ ἀπιστίης μὴ μὲν γενέσθαι μηδαμᾶ μέζονας ἀνθρώπους τῶν νῦν, Quum neutiquam persuadere mihi potuissem etc. I. 68. a. ubi duarum negationum (quarum una in α privativo inest, altera in μὴ particula) alterutra abundat.

τὰ εἰρημένα ἐς ἀπιστίην πολλὴν ἀπῖκται, Quae dicta sunt, multis incredibilia videntur, I. 193. m. f. τοῖσι παρεοῦσι ἀπιστίη πολλὴ ὑπεκέχυτο, III. 66. a.

Ἄπιστος, ου, ὁ, ἡ. Passiva notione, Cui nulla fides habetur, Cui non fidimus, Suspectus. ἵνα ἀπίστους ποιήσῃ τοὺς Ἴωνας, scil. πρὸς Ξέρξεα, ut suspectos redderet Jonas apud Xerxem, VIII. 22. f. 2) Activa notione. ἔμελλε ποιήσειν (τοὺς βαρβάρους) ἀπίστους τοῖσι Ἕλλησι, Facturus erat ut Barbari diffiderent Graecis, Suspectam haberent Graecorum fidem. IX. 98 extr.

Ἄπλετος, ου, ὁ, ἡ, Immensus. χρυσὸς ἄπλετος, Immensa vis auri, I. 14. a. 50. a. 215 extr. III. 106. m. IX. 109. f. ἅλες ἄπλετοι, IV. 53. m. οἰμωγῇ διαχρέωνται ἀπλέτῳ, VI. 58. f. οἰμωγῇ ἐχρέωντο ἀπλέτῳ, VIII. 99. m. IX. 24. ὕδωρ ἄπλετον, VIII. 12. a.

Ἀπλοΐη, ης, ἡ, (comm. ἄπλοια) Tempus quo navigari non potest. πλεῖους ἡμέρας ὁρμούντων αὐτῶν δι' ἀπλοΐην, Vit. Hom. 34. b.

Ἀπὸ, Praepositio regens Genitivum, Latinorum A, Ab.

1) Proprie locum habet ubi indicatur Progressio ab uno ad alterum, jungiturque ei Rei vel Personae unde fit progressio. Verbi gr. Nuncius veniens ἀπὸ βασιλῆος, (i. q. παρὰ βασιλῆος,) ἀπ' Αἰγύπτου, i. q. ἐξ Αἰγύπτου. Quo referri possunt formulae hujusmodi: οἱ ἀπὸ Πελοποννήσου, Qui sunt ex Peloponneso, i. e. Peloponnesii, VIII. 70. 79. m. οἱ ἀπὸ Σπάρτης, Spartani, VIII. 114. m. ἀπ' ὅτευ (jon. pro ἀφ' οὗ τινος) ὁ δῆμος Λύδιος ἐκλήθη, I. 7. m. IV. 45. m. ποταμὸς ἀπ' ὅτευ τὸ ἤλεκτρον φοιτᾶν λόγος ἐστί, III. 115. m. ἀπ' οὗ ἡμεῖς γεγόναμεν, A quo nos orti sumus, generis originem ducimus, VII. 150. a.

2) Inde denotat Distantiam vel Intervallum loci: ut ἡ θάλασσα ἀπέχει ὡς τέσσερα στάδια ἀπὸ λίμνης, IV. 195. f. quo usu nihil frequentius. Eodem referri possunt exempla hujusmodi: ἀπὸ πέντε πηχέων ἀπέλιπε τέσσερας δακτύλους, VII. 117. m.

3) Temporis intervallum. ἀφ' οὗ, A quo tempore, Ex quo, II. 44. a. τὸ ἀπὸ τούτου, Ab hoc tempore, Postea, I. 4. a. 130. m. f. et contracte τὼ 'πὸ (vel τώ-

πὸ) τούτου, I. 199. *f.* πέμπτη ἡμέρῃ ἀπὸ τούτων, Post haec, III. 42. *a.* ἀπὸ δείπνου, Post coenam I. 133. *a. m.* (*Pro quo quidem alibi est* ἐπεί τε ἀπὸ δείπνου ἦσαν *aut* ὡς ἀπὸ δείπνου ἐγένοντο, Absolutâ coenâ, Postquam coenandi finem fecerunt, I. 126. *m.* II. 78. *a.* V. 18. *a.* VI. 129. *a.*) ἀπὸ τῆς πέμψιος τοῦ κήρυκος δευτέρῃ ἡμέρῃ, VIII. 54. *a.* δευτέρῃ ἡμέρῃ ἀπὸ τῆς ἐμπρήσιος, VIII. 55. *f.*

4) *Interdum non nuda Progressio temporis aut Profectio unius ab altero significatur; sed simul indicatur, Prius esse causam alterius, ut* ἀπὸ τούτου *idem valeat ac* ἐκ τούτου, παρὰ τοῦτο. *Sic* ἀπὸ τούτου II. 42. *m. non nude significat* Ab hoc tempore, *sed simul* Hanc ob causam, Inde factum est ut *etc. Similiter* ἀπὸ τῆς ὄψιος ταύτης, I. 209. *f. non solum*Post hanc visionem; *sed* Propter hanc visionem. *Sic* τὰ ἔμελλε ἀποβήσεσθαι ἀπὸ τῆς μάχης, IX. 66. *m. Huc referendae et illae locutiones, ubi* ἀπὸ *videri possit pro* ὑπὸ *poni.* οὐδὲν μέγα ἔργον ἀπ' αὐτοῦ ἄλλο ἐγένετο, I. 14. *f. ubi* ὑπ' αὐτοῦ *malles; sed intellige* Ab illo profectum. *Sic* τὰ ἀπὸ Πρηξάσπεω γενόμενα, III. 78. *a.* πλέω κακὰ τῇ Ἑλλάδι -- τὰ μὲν ἀπὸ τῶν Περσέων γενόμενα, τὰ δὲ ἀπ' αὐτέων τῶν κορυφαίων, VI. 98. *m.* τὸ ἀπ' ἡμέων, Quod a nobis proficiscitur, A nobis præstari potest, IX. 7, 1. *f.*

5) *Est ubi* ἀπὸ *idem atque* ἐκ *valet, ut latine commodissime per* De *vel* E numero *reddatur.* ἀπ' ἑκατὸν καὶ εἴκοσι παίδων εἷς μοῦνος ἀπέφυγε, VI. 27. *m.*

6) *Alibi latine* De *redditur eâ notione, quâ aliâs praepositionem* περὶ *vel* ἐπὶ *cum genit. ponunt Graeci.* ταῦτα μὲν τὰ ἀπὸ τουτέων τῶν ποταμῶν, Haec sunt quae de his fluviis memoranda habui; (*intellige*, Quae ab his fluviis pervenerunt ad nostram notitiam,) IV. 53. *f.* τὰ ἀπὸ τῆς νήσου -- οἰκότα ἐστὶ ἀληθηΐῃ, IV. 195. *f.* τὰ ἐβούλοντο πυθέσθαι ἀπὸ τῆς Ξέρξεω στρατιῆς, VII. 195. *f.*

7) *Ubi significatur Vitae sustentandae ratio, eadem propositio* ἀπὸ *ponitur.* ζώουσι ἀπὸ θήρης, Venatione vitam sustentant, IV. 22. *a.* ζώοντες μὴ ἀπ' ἀρότου, ἀλλ' ἀπὸ κτηνέων, IV. 46. *f.* ζῶσι ἀπὸ λη̈ίης καὶ πολέμου, IV. 103. *extr.* V. 6. *extr. In Vita Hom. cap.* 3. *extr.* ἀφ' ὧν ἐδύνατο *idem valet ac* κατὰ τὴν δύναμιν, *Pro facultatibus.*

8) *Pleonastice interdum praeponitur Genitivo, ubi solus etiam per se stare Genitivus poterat. Sic* ἀπὸ τῆς ἐλαίης τοὺς κλάδους, VII. 19. *a. non aliud sonat nisi* τοὺς τῆς ἐλαίης κλάδους, Oleae ramos.

9) *Notanda Tmesis, qua præpos.* ἀπὸ *a verbo, cum quo componi debuerat, sejuncta reperitur* VIII. 89. *a.* ἀπὸ μὲν ἔθανε ὁ στρατηγὸς, -- ἀπὸ δὲ ἄλλοι πολλοί.

'Αποβάθρη, ης, ἡ, Scala nautica; Pons quo e navi in hostilem aut in littus descendimus. ἀποβάθρας παρασκευάσασθαι ἐς ναυμαχίην, IX. 98. *a.*

'Αποβαίνειν, 1) Abire, *Praet. infin.* ἀποβεβάναι, Abiisse. 2) Accidere, Evenire, Exitum habere. γενομένου τέρατος, φυλάσσουσι τὸ

᾽ποβαῖνον, *etc.* Observant eventum, II. 82. *f.* σκοπέειν χρὴ παντὸς χρήματος τὴν τελευτὴν κῇ ἀποβήσεται, Quam in partem (Quo modo) res sit exitura, I. 32. *f.* ὥστε αὐτῷ πάντα ἀποβεβήκοι τῇπερ ἐκεῖνος εἶπε, I. 86. *m.* πυνθανόμενοι τὰς δίκας ἀποβαίνειν κατὰ τὸ ἐὸν, I. 97. *a.* παρὰ δόξαν τὰ πρήγματα τῶν βαρβάρων ἀπέβαινε, VIII. 4. *a.* ἔμελλέ σφι τοιοῦτο ἀποβήσεσθαι, VII. 23. *m.* οἷόν περ ἀπέβη, VIII. 86. *m.* εὖ ἐξεπιστάμενος τὰ ἔμελλε ἀποβήσεσθαι ἀπὸ τῆς μάχης, IX. 66. *m.* ἐκαραδόκεον τὸν πόλεμον κῇ ἀποβήσεται, VIII. 67. *a.* τῇ δ᾽ ἐγὼ δοκέω ἀποβήσεσθαι τὰ τῶν ἀντιπολέμων πρήγματα, VIII. 68, 2. *a. Participium* τὠποβαῖνον *vel* τὼ ᾽ποβαῖνον, *pro* τὸ ἀποβαῖνον. II. 82. *b.*

*Impersonaliter positum verbum videri possit* III. 82. *m.* ἐκ δὲ τοῦ φόνου ἀπέβη ἐς μουναρχίην: *nempe intellige* τὸ πρῆγμα *aut* τὰ πρήγματα, Res redit ad unius imperium.

Ἀποβάλλειν, Amittere. τὴν τυραννίδα ἀπέβαλε, I. 60. *a.* τὰ πατρῷα ἀπέβαλον, III. 53. *a.* τὸν στρατὸν ἀποβαλέειν, VIII. 65. *m.* ἀποβαλέεις τὴν κεφαλὴν, ibid. *m. f. Omitto plura.*

Ἀποβάπτειν, Intingere. IV. 70. *b.*

Ἀποβιβάζειν *et* Ἀποβιβάσασθαι, Jubere *aliquem* descendere (*e navi in terram*). ἐς τὴν νησίδα πολλοὺς τῶν Περσέων ἀπεβιβάσαντο, VIII. 76. *a. et mox* ἀπεβίβασαν, *eâdem notione, ibid. m.* τούτους ἀπὸ τῶν νηῶν ἀπεβιβάσατο, IX. 32. *m. Mediâ verbi formâ significatur, eo consilio illos in terram exscendere jussisse imperatorem, ut ibi illorum operâ uteretur.*

Ἀπογεφυροῦν, Aggeribus munire *et a fluvii inundatione defendere.* τὸν Μῆνα ἔλεγον ἀπογεφυρῶσαι τὴν Μέμφιν, II. 99. *a. Not.*

Ἀπογίνεσθαι, 1) *i. q.* ἀπεῖναι, Abesse. τοῖσι ἀπογενομένοισι τῆς μάχης, Qui praelio non interfuerant, IX. 69. *a.*

2) Denasci, Mori. τοῖσι ἂν ἀπογένηται ἐκ τῶν οἰκίων ἄνθρωπος, II. 85. *a.* μηδένα τῶν ἑωυτοῦ ἀπογενομένων θάψαι, II. 136. *m.* κατὰ τὸν γινόμενόν σφι καὶ ἀπογινόμενον ποιεῦσι τοιάδε, V. 4. *a. et mox iterum* ibid. *Etiam de mutis animalibus:* βοῶν καὶ ὄνων τῶν ἀπογινομένων, III. 111. *m.*

Ἀπόγονος, ου, ὁ, ἡ, *Adjective,* Oriundus. Γλαύκου νῦν οὔτε τι ἀπόγονόν ἐστι οὐδὲν, Glauci nulla nunc propago superest. VI. 86, 4. *Substant.* Ἀπόγονοι, οἱ, Posteri. οὕτω εἴημεν ὑμέτεροι ἀπόγονοι, VII. 150. *m.*

Ἀπογράφειν, Scripto consignare, In tabulas referre. ἔθνος ἓν ἕκαστον ἀπέγραφον οἱ γραμματισταί, VII. 100. *a. mox* ibid. *m.* Ξέρξης ἑκάστας ἀπογραφόμενος, In tabulas referri jubens. *vide ibi Not.* αἰεὶ ἀπογραφόμενοι τὰ ἔτεα, Constanter notasse sibi (In tabulas suum in usum retulisse) annos, II. 145. *m.* τὰ παραθαλάσσια τῆς Ἑλλάδος ἐθνεῦντο καὶ ἀπεγράφοντο, sibi descripserunt, Delinearunt, III. 136. *a.*

Ἀποδάζεσθαι, Partem aliquam de toto Sejungere, divellere. Σέσωστρις ἀποδασάμενος τῆς ἑωυτοῦ στρατιῆς μόριον, II. 103. *f.*

Ἀποδάσμιος, ου, ὁ, ἡ, (*ab* ἀποδάζε-

σθαι) Divisus, Separatus, A caeteris divulsus et sejunctus. Φωκέες ἀποδάσμιοι, Phocenses a popularibus suis divulsi et sejuncti, Pars Phocensium sejuncta, I. 146. *a. Not.*

Ἀποδεικνύειν et Ἀποδεικνύναι, *Aor.* 1. ἀποδέξαι, *jon. pro* ἀποδεῖξαι: 1) Ostendere, Monstrare, Demonstrare. τῷ ἐγὼ ἀποδέξω, *nempe* τὰ χρήματα, Cui ego pecunias illas ostendam, III. 122. *extr. coll. c.* 24. *extr.* ἀπέδεξε τετρακόσια τάλαντα ἀργυρίου τετελεσμένα, Demonstravit insumta et persoluta fuisse 400 talenta, VII. 118. *f.* οἱ ἐπεστεῶτες ἀπεδείκνυσαν τὸν λόγον, Rationes ostenderunt, Exhibuerunt, VII. 119. *a.* ἀποδεικνύουσι μαρτύρια τουτέων τάδε Proferunt testimonia, V. 45. *a.* ἀπεδείκνυσαν - - ἕως οὗ ἀπέδεξαν ἁπάσας, Demonstrarunt *mihi*, II. 143. *m.* ὃς ἂν πολλοὺς ἀποδέξῃ παῖδας, Si quis multos filios (*a se procreatos*) Ostendere, Repraesentare possit, I. 136. *a.* τῷ δὲ τοὺς πλείστους ἀποδεικνύντι, ibid.

2) *Non solum* Monstrare, *aut simpliciter* Repraesentare, *verum etiam* Tradere alteri, *aut certe* Offerre. ἀποδεικνύντα ἐνέχυρον, τοῦ πατρὸς τὸν νέκυν, Qui patris cadaver pignori daret, II. 136. *a. ubi mox dein,* τῷ δὲ ὑποτιθέντι τοῦτο τὸ ἐνέχυρον. *Sic* ὅκως βασιλέϊ Ξέρξῃ ἀποδέξαιεν τὰ χρήματα, VIII. 36. *m. non solum significat*, Ut regi Monstrarent pecunias, *Sed* Ut ei Repraesentarent et Traderent. *Similiter*, πολλὰ μὲν κλέπτοντες ἐπώλεον, - - - πολλὰ δὲ καὶ ἀπεδείκνυσαν, ὅσα αὐτέων οὐκ οἷά τε ἦν κρύψαι, IX. 80. *f.* Αἰακῷ τέμενος ἀποδέξαντας, Aeaco delubrum statuentes, V. 89. *m.* Πακτύην εἶχον ἐν φυλακῇ, θέλοντες Κύρῳ ἀποδέξαι, Tradere eum Cyro volentes, I. 160. *f. nec enim satis esse videtur quod olim in vers. lat. ponebatur*, ut Cyro eum monstrarent.

3) *Cum dupl. accus. non solum denotat* Ostendere aliquem talem, *sed et* Efficere, Reddere talem. ἐν χρόνῳ ὀλίγῳ ὑγιέα μιν ἐόντα ἀπέδεξε, III. 130. *m. Et absque participio* ἐόντα *cap.* 134. *a.* ὡς δέ μιν ἰώμενος ὑγιέα ἀπέδεξε, sanum praestitit. *Sic* θέλων τὸ μαντήϊον ψευδόμενον ἀποδέξαι, II. 133. *f. non solum significat* Ostendere *aut* Demonstrare volens mendax esse oraculum; *Sed* Efficere cupiens ut mentitum esse compeeriretur.

4) Ἀποδέξαι βασιλέα *est* Nominare, Constituere, Creare regem, VII. 2. *a. Sic* ἀποδέξαι μυριάρχας καὶ χιλιάρχας, VII. 81. *Inde cum dupl. Accus.* τὸν Καμβύσης ἐπίτροπον τῶν οἰκίων ἀπέδεξε, III. 63. *a. m.* στρατηγὸν τοῦ πεζοῦ Ἄμασιν ἀπέδεξε, IV. 167. *a.* στρατηγὸν τῆς στρατιῆς ἀποδέξαντες Κλεομένεα, V. 64. *a. Item cum Accus. et Infin.* Ὀτάνεα ἀποδέξας στρατηγὸν εἶναι τῶν παραθαλασσίων, V. 25. *a. Similiter in Passivo:* ἦν ἐγὼ ὑπὸ Ἀστυάγεος ἀποδεχθῶ στρατηγός, I. 124. *m. f.* οὗτος ὑπὸ Κύρου στρατηγὸς ἀποδεχθείς, I. 162. *m.* Δαρεῖος ὁ Ὑστάσπεος βασιλεὺς ἀπεδέδεκτο, III. 88. *a.* ἀπεδέχθη πάσης τῆς ἵππου εἶναι ἵππαρχος, VII. 154. *a.*

*m.* μελεδωνοὶ ἀποδεδέχαται, (*jon. pro* ἀποδεδειγμένοι εἰσὶ,) Constituti sunt qui curam gerant, II. 65. *a.* τροφὴ αὐτοῖσι τοιαύτη ἀποδέδεκται, ibid. *e.* ὁκόσοι σφι ἱροὶ ἀποδεδέχαται, Qui ipsis sacri constituti (declarati) sunt, II. 77. *f.* (*conf.* ἀποδέκεσθαι.) τοῖσι ἀποδεδέχθαι, His constitutum, Designatum, Mandatum fuisse negotium, II. 124. *a.* τοῖσί ἐστι χῶρος ἐν μέσῃ τῇ πόλει ἀποδεδεγμένος ἐν ᾧ συλλεγόμενοι etc. I. 153. *a.*

5) Ἀποδέξαι τινὶ τέμενος *vel* βωμὸν, Dicare, Dedicare alicui fanum *vel* aram, V. 89. *m. et f.* VII. 178. *m. f. Conf. Plutarch. Lucull. c.* 29. *laudatum Schneidero in Lex. crit.*

6) *Frequenti in usu apud Nostrum est Medium verbum* Ἀποδείκνυσθαι, *significans*

(1) *idem quod* ἀποφαίνεσθαι, Proferre, Exponere, Explicare, Dicere *suam sententiam.* ἀποδείκνυσθαι γνώμην, IV. 97. *a.* ἀπεδείκνυτο ἐναντίην γνώμην, I. 207. *a.* (*ubi mox dein,* γνώμας ἀποφαίνεσθαι.) εἰ δεῖ περὶ ἀφανέων γνώμην ἀποδέξασθαι, II. 24. *a.* τρίτος Δαρεῖος ἀπεδείκνυτο γνώμην, λέγων *etc.* III. 82. *a.* λέγεται γνώμην τήνδε ἀποδέξασθαι, ὡς etc. III. 160. *a.* πολλάκις ἀποδεξάμενος γνώμην, ὡς *etc.* III. 74. *f.* Θεμιστοκλέης γνώμην ἀπεδείκνυτο, *sequente Accus. cum Infin.* VIII. 108. *a.* ἀποδέξασθαι γνώμην δειλοτάτην, IX. 58. *f.* ἐπίφθονον, VII. 139. *a.*

*Et cum Dativo:* γνώμην ἀποδέξασθαι Ἴωσι χρησιμωτάτην, I. 170. *a.* οὕτω σφι γνώμας τοιάσδε ἀπεδείξαντο, ibid. *f.* ἀποδεξάμενος ὑβρίσματα ἐν τῷ λόγῳ, Quum contumeliosa verba protuleris, VII. 150. *a. Similiter in Passivo.* ἐμοὶ ἡ περὶ αὐτέων γνώμη ἀπεδέδεκτο, II. 146. *a. Similiter Passivâ verbi formâ et notione* αὕτη μὲν Δαρείῳ γνώμη ἀπεδέδεκτο, IV. 132. *m. idem quod* Δαρείου ἡ γνώμη ἔην, ibid. *a.*

2) Edere *facinora; quasi dicas* A se facta ostendere. ἔργα ἀποδεξάμενοι μεγάλα, I. 59. *f.* II. 36. *f.* VII. 139. *m.* VIII. 17. *m.* IX. 71. *f.* 155. *f.* ἀποδέξασθαι μνημόσυνα, II. 101. *a.* λόγου ἄξια, VIII. 91. ἀξιαπηγητότατα, I. 16. *f.* οὐδὲν λαμπρὸν ἔργον ἀποδεξάμενοι, I. 174. *a.* (*conf.* Ἀρετή.) *Et cum Dativo:* ἀποδεξόμενοί τι καὶ αὐτοὶ ἔργον βασιλέϊ, VIII. 89. *f. Item cum aliis Accusativis* αὕτη ἀπεδέξατο (Fecit, Ostendit a se confecta, exstructa) χώματα ἀξιοθέητα, I. 184. *f.* ἀποδέξασθαι οὐδεμίην στρατηΐην, Nullam fecisse (suscepisse) expeditionem, II. 111. *a.* ἀπεδείκνυντο ῥώμης ὅσον εἶχον μέγιστον ἐς τοὺς βαρβάρους, VII. 223. *f.* (*ubi quidem* ἐπεδείκνυντο *ex duobus codd. edidit Schaef.*) *Inde Passivum.* ἡμῖν εἰ μηδὲν ἄλλο ἐστὶ ἀποδεδεγμένον, IX. 27. *m. f.* οὐδὲν ἐστί οἱ ἀποδεδεγμένον ἔργον ἑωυτοῦ ἄξιον, VII. 72. *f.* ἔργα μεγάλα τε καὶ θωυμαστὰ, τὰ μὲν Ἕλλησι, τὰ δὲ βαρβάροισι ἀποδεχθέντα, Prooem. libri I.

Ἀποδείρειν, (*jon. pro* ἀποδέρειν) Excoriare, Pellem detrahere. ἀποδείρει τὴν κεφαλὴν, Caput occisi hostis pelle nudat, IV. 64. *a.* *Aor.* 1. ἀποδείρας (τὸ ἱρήϊον),

IV. 60. *f.* 64. *f.* ἐπεὰν ἀποδείξωσι, IV. 61. *a.* ἀπέδειξε πᾶσαν τὴν ἀνθρωπηΐην, V. 25. *m.* *Conf.* Δείξειν.

Ἀποδέκεσθαι (*jon. pro* Ἀποδέχεσθαι) Accipere, Recipere, Admittere. τοὺς ἀποπεμφθέντας μὴ ἀποδέκεσθαι, Non Recipere (Non recuperare, Non revertentes videre) eos qui a se missi essent, (*scilicet, quod ab his, ad quos missi fuissent, retinerentur*) IV. 33. *m. f.* εἴ οἱ φίλον εἴη γνώμην ἀποδέκεσθαι παρὰ τοῦ *etc.* An ei gratum esset Accipere (Admittere) consilium ab eo qui dicere voluisset quid sentiat, IV. 97. *a.* μέγιστον θῶμα ἐρέω τοῖσι μὴ ἀποδεκομένοισι Ἑλλήνων, *sequente Accus. cum Infin.* Rem maxime miram dicam eis Græcis qui non Admittunt, non Credunt, *unum e septem Persis suasisse populare institui imperium*, VI. 43. *m.*

*Passivum.* ἀνδραγαθίη αὕτη ἀποδέδεκται, μετὰ τὸ μάχεσθαι εἶναι ἀγαθόν, Post bellicam virtutem hoc tamquam virtus et boni strenuique viri argumentum Accipitur, Admittitur, I. 136. *a.* οὐδέ σφι θεοὶ οὗτοι ἐν τοῖσι ἄλλοισι θεοῖσι ἀποδεδέχαται, (*jon. pro* ἀποδεδεγμένοι εἰσί,) Neque hi dii in reliquorum deorum numerum sunt ab illis Recepti, I. 43. *m.* *nisi forte et istud* ἀποδέδεκται, I. 136. *et hoc* ἀποδεδέχαται *rectius a themate* Ἀποδεικνύειν *repetantur, illisque accenseantur exemplis quae sub isto verbo num.* 4. *retulimus.*

Ἀπόδεξις, ιος, ἡ, (*jon. pro* Ἀπόδειξις) *duos habet significatus, illis respondentes quos supra in verbo* Ἀποδείκνυσθαι *retulimus.*

1) Expositio, Explicatio, Demonstratio. Ἡροδότου ἱστορίης ἀπόδεξις ἥδε, Haec est Expositio, Explicatio, earum rerum quas Herodotus vel ipse vidit, vel percunctando cognovit, *Prooem. libri* I. βουλομένοισί σφι γένοιτ' ἂν ἀπόδεξις, Volentibus ipsis fieret demonstratio, *i. e.* Lubenter *ejus rei* documentum essent daturi, VIII. 101. *m.*

2) ἀπόδεξις ἔργων, Confectio operum, Edere facta; *et per metonym.* Facta edita, Opera confecta. ἡμῖν λείπεται ἀπόδεξις ἔργων μεγάλων, I. 207. *extr.* τῶν ἄλλων βασιλέων ἔλεγον οὐδεμίην ἔργων ἀπόδεξιν, II. 101. *a.* εἴ τις τὰ ἐξ Ἑλλήνων τείχεά τε καὶ ἔργων ἀπόδεξιν συλλογίσαιτο, II. 148. *a.*

[Ἀποδέρειν, *vide* Ἀποδείρειν.]

Ἀπόδερμα, τος, τὸ, (*i. q.* δέρμα,) Detracta pellis. ἐκ τῶν ἀποδερμάτων χλαίνας ποιεῦσι, IV. 64. *m. ubi et* δέρματα *paulo ante, et post iterum.*

Ἀποδημέειν, Domo abesse, I. 29. *m.* IV. 1. *m.* κατὰ τοὺς Αἰακίδας ἀπεδήμησε, Profecta erat, VIII. 83. *f.*

Ἀποδημίη, ἡ, Peregrinatio. εἵνεκα τῆς ἐξ οἴκου ἀποδημίης, VI. 130. *b.*

Ἀποδιδόναι, Reddere. ἐκεῖνοι τὴν ὁμοίην ὑμῖν ἀποδιδοῦσι, IV. 119. *f.* ἀποδοῦναι ὀπίσω ἐς Ἡρακλείδας τὴν ἀρχήν, Restituere regnum Heraclidis, I. 13. *b.* εἰ τὸ ὁμοῖον ἀποδιδοῖ ἐς αὔξησιν, II. 13. *m.* *ubi si sincera scriptura, idem valebit* ἀποδιδοῖ *ac* ἐπιδιδοῖ, *quod ibidem praecedit.*

Ἀποδίδοσθαι, Vendere. ἀπέδοντο τὸν κρητῆρα ἐν Σάμῳ, I. 70. *f.* et *mox* οἱ ἀποδόμενοι ibid. διδοῦσι νέας, πενταδράχμους ἀποδόμενοι, VI. 89. *b. ubi, pro eo quod in latinâ versione* commodantes *posuimus*, *rectius* vendentes *reponetur; et in Adnot. ad eumdem locum, pro vocab.* minae, *quod imprudentibus nobis excidit,* drachmae *sunt reponendae.*

Ἀποδιδρήσκειν *et* Ἀποδρῆναι, (*comm.* ἀποδιδράσκειν *et* ἀποδρᾶναι) Aufugere, Profugere. ὡς δὴ ἀποδιδρησκόντων (τῶν Ἑλλήνων) IX. 59. *a.* ἀπεδίδρησκον τοὺς Αἰγύπτου παῖδας, II. 182. *f.* ἀποδρῆναι, III. 45. *a.* ἀπέδρη ἐς Σάμον, IV. 43. *f.* IX. 37. *m.* ἐπὶ θάλασσαν, VI. 2. *a.* οἴχοντο ἀποδράντες, IX. 118. *a. Futur.* ἀποδρήσεσθαι, VII. 210. *a.*

Ἀποδινέειν τὸν σῖτον, Proterere, Triturare frumentum, II. 14. *extr.*

Ἀποδοκέειν, Displicere, Non placere. μετέπειτα ὥς σφι ἀπέδοξε (ταῦτα), Dein postquam haec eis displicuere, I. 172. *m. Et sequente particulâ negativâ* μὴ *abundante, et Infinitivo.* ἀπέδοξέ σφι μὴ τιμωρέειν Ἴωσι, Displicuit (Non placuit) eis opem ferre Jonibus, I. 152. *a. m. Similiter* ἐπεί σφι ἀπέδοξε μήτε ἐπιδιώκειν ἔτι *etc.* VIII. 111. *a.*

Ἀποδοκιμᾶν *et* Ἀποδοκιμάζειν, Reprobare, Rejicere, Repudiare. τῷ πρώτῳ ἐμβαλόντι ἕπεται, οὐδὲ ἀποδοκιμᾷ οὐδένα, I. 199. *m. f.* μήτε τοὺς λοιποὺς ἀποδοκιμάζων, VI. 130. *a.*

Ἄποδος, ου, ἡ, (*comm.* Ἄφοδος) Abitus, Discessus, Reditus, V. 19. *extr.* IX. 55. *extr.* ἦγε ἄποδος ἡμῖν ἀσφαλής, Tutus nobis Reditus est, IV. 97. *m.*

Ἀποδρῆναι, *vide* Ἀποδιδρήσκειν.

Ἀπόδρησις, ιος, ἡ, Fuga, Profugere. διὰ τοιούτων (τόπων) τὴν ἀπόδρησιν ποιέεσθαι, IV. 140. *f.*

Ἀποδύειν, Exuere; *cum duplici Accusativo, ut apud Poëtam, Iliad.* β'. 261. εἰ μή σε ἀπὸ μὲν φίλα εἵματα δύσω, *sic apud Herodotum,* ἀπέδυσέ σφεας (*nempe* τὸν κόσμον), συμφορήσας δὲ (αὐτὸν) κατέκαιε, V. 92, 7. *m. Conf.* Ἐκδύειν.

Ἀπόζειν, Spirare odorem. ἀπόζει τῆς Ἀραβίης ἡδύ, Suavis odor ex Arabiâ spirat, III. 113. *a.*

Ἀποθανέαι, Morieris, Moriturus es; *sec. pers. fut. per syncopen ex* ἀποθανέεαι *formata, pro comm.* ἀποθανῇ.

Ἀποθέειν, Cursu discedere, Celeriter abire. ἱστία ἀείροντο ὡς ἀποθευσόμενοι, VIII. 56. *a.*

Ἀποθήκη, ης, ἡ, Repositum, *et metonym.* Res reposita: *tum per metaphoram,* Beneficium in aliquem collatum (et apud illum velut depositum) ad gratiam ab eo in futurum tempus ineundam. ταῦτα ἔλεγε, ἀποθήκην μέλλων ποιήσεσθαι ἐς τὸν Πέρσεα, ἵνα - - - ἔχοι ἀποστροφήν, VIII. 109. *f. ubi olim* ὑποθήκην *edd. Vide Not.*

*Temere olim et prorsus importune* IX. 27. *m. edebatur* ἐς Ἀμαζονίδας, τὰς ἀποθήκας τὰς ἀπὸ Θερμώδοντος ἐμβαλούσας, *ubi vitiosa duo verba* τὰς ἀποθήκας *scripti libri omnes, qui ad hunc diem excussi sunt, penitus ignorant.*

Ἀποθνήσκειν, *non solum* Mori, *ut,*

ἀποθνήσκουσι ἐκ τῶν τρωμάτων, II. 63. *f.* *sed et* Interfici. ὑπὸ τοῦ ἑωυτοῦ παιδὸς ἀποθνήσκειν, I. 137. *extr.* ἀπέθανε ὑπὸ Σαβύλλου, VII. 154. *a.* *Sic* VII. 213. *f.* IX. 64. *m.* 75. *f.*

Ἀποθορέειν, Desilire, Exsilire. (*Comm.* ἀποθρώσκειν, ἀποπηδᾶν.) ἀποθορόντες ἀπὸ τῶν ἵππων, I. 80. *f.* (ἀπὸ τῆς νεὸς, *de navi*,) VII. 182. *m.*

Ἀποθρώσκειν, Desilire. ἀποθρώσκοντι ἀπὸ ἵππου, III. 129. *a.*

Ἀποθύμιος, ου, ὁ, ἡ, Ab animo *alicujus* alienus, Molestus, Ingratus. οὐκ ἐθελήσαμέν τοι ἐναντιοῦσθαι, οὐδέ τι ἀποθύμιον ποιῆσαι, VII. 168. *m. f.*

Ἀποθωυμάζειν *et* Ἀποθωμάζειν, *i. q. simplex* θωυμάζειν *et comm.* θαυμάζειν. ἀπεθώυμαζε (*vel* ἀπεθωμ.) ὁρέων, I. 88. *a.* μαθὼν μιν ἀποθωυμάζοντα, I. 68. *a.* ἀπεθώυμαζε καὶ ἐξεπλήσσετο, III. 148. *m.* ἀποθωυμάζειν τὸν κονιορτὸν ὅτεών κοτε εἴη ἀνθρώπων, Mirari, quorumnam tandem hominum esset ille pulvis, VIII. 65. *a.* ἀπεθώυμαζε (*vel* ἀπεθωμ.) τὸ λεγόμενον, (τὸ λεχθὲν,) I. 11. *m.* 30. *m.* IX. 111. *a.* *Conf.* Θωυμάζειν.

Ἀποικίη, ης, ἡ, Colonia. ἐς ἀποικίην ἄγειν, In coloniam deducere. εἴ τε ἐς Σαρδὼ ἄγοι (σφέας *vel* αὐτοὺς) ἐς ἀποικίην, εἴ τε ἐς *etc.* V. 124. *b.* ἔστελλε ἐς ἀποικίην ἐκ Λακεδαίμονος, IV. 147. *a.* *Conf.* Στέλλειν, *num.* 3.

Ἀποικίζειν, Coloniam condere, Colonis frequentare. *Seq. Accusat.* Λυδοὶ λέγουσι Τυῤῥηνίην ἀποικίσαι, Dicunt Lydi, se Tyrrheniam colonis frequentasse, coloniam duxisse in Tyrrheniam, I. 94. *a.* *ubi vitiose olim* ἀπονικῆσαι.

Ἄποικος, ου, ὁ, Colonus. *Hinc Fœm.* Ἀποικὶς, ίδος, ἡ. *Unde* ἀποικίδες πόλιες, Civitates colonis Frequentatae, Quae sunt coloniae a populo aliquo conditae. Καρχηδόνιοι Ἀμίλκα μνήματα ἐποίησαν ἐν πάσῃσι τῇσι πόλισι τῶν ἀποικίδων, *scil.* πολέων, VII. 167. *f.*

Ἀποικτίζεσθαι, Deplorare, Misericordiam alicujus implorare, Misere conqueri. ὁ παῖς πρὸς τὸν πατέρα ἀποικτίζετο (ταῦτα, *sive* τούτων ἕνεκα) τῶν ὑπὸ Κύρου ἤντησε, I. 114. *f.* *Conf.* Κατοικτίζ.

Ἄποινα, τὰ, Multa, quâ redimitur culpa; *proprie*, quâ persolutâ aliquis a reliquâ poenâ liberatur. νῦν ὦν ἀποινά οἱ τάδε ἐθέλω ἐπιθεῖναι, IX. 120. *a. m.* *ubi, pro* ἄποινά οἱ, *videtur utique* ἄποινά μοι *legendum. Vide Var. Lect. et Not. Sigillatim usurpatur de* Pretio redemtionis captivorum, VI. 79. *a.* φὰς αὐτέων ἔχειν τὰ ἄποινα. ἄποινα δέ ἐστι Πελοποννησίοισι δύο μνέαι τεταγμέναι κατ' ἄνδρα αἰχμάλωτον ἐκτίνειν.

Ἀποκατῆσθαι, (*comm.* ἀποκαθῆσθαι,) Seorsim sedere. ἀτιμώμενοι ἀποκατέαται, IV. 66. *m.* *jonice pro* ἀποκάθηνται.

Ἀποκείρειν, Tondere, Radere. ἀπεκείραντο τὰς κεφαλὰς, VI. 21. *a.*

Ἀποκηδεύειν τινὰ, Justa persolvere alicui, *proprie*, Finem facere τοῦ κηδεύειν, parentandi et justa persolvendi mortuo. βάρβαροι ὡς ἀπεκήδευσαν Μασίστιον, IX. 31. *a.* *Not.*

Ἀποκηρύσσειν, Per praeconem ven-

dere. τὴν καλάμην ἀπ' ὧν ἐκήρυξαν, I. 194. *m. f.*

'Αποκλάειν *vel* 'Αποκλαίειν, Fletum edere, Ejulare. οὔτε ἀνέβωσας, οὔτε ἀπέκλαυσας, III. 14. *m. f. ubi paulo ante est* ἀνακλαύσας, *et paulo post* ἀνακλαίειν *eâdem notione.* ἀπέκλαε *sive* ἀπέκλαιε *ex Herodoto citat Pollux* II. 64.

'Αποκληΐειν, (*comm.* ἀποκλείειν) Excludere, Intercludere, Claudere. τὰ ἀποκληΐοντα τὴν ὄψιν, Quae prospectum Intercludunt, Intercipiunt, IV. 7. *extr.* ἀποκληΐσαντες τὰ ἱρὰ, Claudentes templa, II. 133. *a.* νῦν ἀμφοτέρων με τούτων ἀποκληΐσας ἔχεις, Nunc me utroque horum exclusum tenes, I. 37. *a.* ἀπεκλήϊσε αὐτὸν τῶν πυλέων, Exclusit eum portâ, V. 104. *f.*

*Passivum* ἀποκληΐεται ἡ Σκυθικὴ ὑπὸ 'Αγαθύρσων, Excluditur, Clauditur, *i. e.* Terminatur Scythia ab Agathyrsis, Conterminos habet Agathyrsos, (*scil.* Agathyrsi excludunt Scythiam ne ulterius porrigatur,) IV. 100. *b.* δειμαίνοντες μὴ ἡ αὐτέων νῆσος ἀποκληϊσθῇ, *nempe* τοῦ ἐμπορίου, Veriti ne ipsorum insula mercatu Excluderetur, I. 165. *a.* ἀποκληϊσθέντες τῆς ὀπίσω ὁδοῦ, III. 55. *a.* πολλοὶ ἀπεκληΐσθησαν τοῦ ἄστεος ὑπὸ τῶν Σαμίων, III. 58. *f.* ἀποκεκλέατο ὑπὸ τῆς ἵππου, Interclusi tenebantur ab equitatu, IX. 50. *f. jonice pro* ἀποκεκλεισμένοι ἦσαν.

'Αποκλίνειν, Declinare, Inclinare. ἀποκλίνοντι πρὸς ἀπηλιώτην ἄνεμον, IV. 22. *a. idem quod* πρὸς τὴν ἠῶ ἀποκλίνοντι ibid. *f.* Si ad orientem declines, te convertas, progrediaris. ἀποκλινομένης τῆς ἡμέρης, Inclinante die, IV. 181. *f.* ἀποκλιναμένης τῆς μεσαμβρίης, Post meridiem, Sole de medio coelo inclinante, III. 104. *f. Sed et de Plagâ mundi eadem usurpatur formula*, ἀποκλινομένης μεσαμβρίης πρὸς δύνοντα ἥλιον, Ubi meridiana coeli plaga versus occidentem solem inclinat, III. 114. *a. cum Var. Lect. et Not. Conf.* Κλίνειν.

'Αποκορυφοῦν, In brevem summam contrahere. ἀπεκορύφου σφι τάδε, Brevibus verbis hoc responsum eis dedit, V. 73. *m. Not. Commode Portus contulit illud Hesiodi*, 'Εργ. *vs.* 106. ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω.

'Αποκρατέειν, *apud Nostrum i. q.* κρατέειν, Superiorem, Potiorem esse, Superare. ὁ Νεῖλος (*cum Istro collatus*) πλήθεϊ κρατέει, IV. 50. *a. ubi alii quidem* ἐπικρατέει. *Sed consentientibus libris legitur idem verbum eâdem notione, et quidem cum Accusat. casu constructum*, IV. 75. *a.* ὥστε 'Ελληνικὴ οὐδεμίη ἄν μιν πυρίη ἀποκρατήσειε.

'Απόκρημνος, ου, ὁ, ἡ, Praeruptus. ὄρος ἄβατον καὶ ἀπόκρημνον, VII. 176. *a. m.* πρὸς ἀποκρήμνοισι οὔρεσι, I. 111. *m.* ἀποκρήμνου ἐόντος τοῦ χώρου, VIII. 53. *m.*

'Αποκρίνειν, 1) Distinguere, Diversum facere. οὔτε πρύμνην ἀποκρίνοντες, οὔτε πρώρην συνάγοντες, Neque puppim distinguentes, diversam facientes, (*a prorâ*), neque proram in angustius contrahentes, I. 194. *a. Hinc in Passivo:* τοῖσι ἀλ-

λοισι ἀνθρώποισι χωρὶς θηρίων δίαιτα ἀποκέκριται, Aliis hominibus diversa, distincta, habitatio ab animalibus est, (*Aegyptii una cum animalibus degunt*,) II. 24. *a.* ἀπεκρίθη ἐκ παλαιοτέρου τοῦ βαρβάρου (*vel* βαρβαρικοῦ) ἔθνεος τὸ Ἑλληνικὸν, Jam a priscis temporibus Distinctum, Multis modis diversum fuit, Graecum genus a barbaro, Magnum inter Graecos et Barbaros discrimen interfuit, I. 60. *m.*

2) Seligere. ἕνα ὑμέων ἐξαίρετον ἀποκρίνων, Unum e vobis prae caeteris seligens, VI. 130. *a.* ἀπέκρινε τοῦ στρατοῦ ὡς πέντε μυριάδας, III. 25. *a. m.* τῶν νεῶν ἁπασέων ἀποκρίναντες διηκοσίας, VIII. 7. *a.*

*Loco verbi Medii* Ἀποκρίνεσθαι *significante* Respondere, *Herodotus ex jonici idiomatis more* Ὑποκρίνεσθαι *usurpat. Irrepsit tamen communis forma* Ἀποκρίνασθαι *in codices nonnullos* I. 2. *f. Tenentque eamdem libri omnes* V. 49. *extr. in Cleomenis Spartani verbis*, *et* VIII. 101. *a. ubi Xerxes inducitur loquens.*

Ἀπόκρισις, ιος, ἡ, Responsio, Responsum: *pro quo alibi quidem* ὑπόκρισις *ex Jonum more*; *sed agnoscunt veteres libri omnes* τὴν τοῦ μαντηΐου ἀπόκρισιν, I. 49. *et* τῆς ἀποκρίσιος V. 50. *a. Praeferunt etiam codd. nonnulli* ἀποκρίσιος III. 53. *a. ubi plerique* ἀνακρίσιος.

Ἀποκρούεσθαι, Propulsare. τὰς προσβολὰς ἀπεκρούοντο, IV. 200. *f.* οὐδαμοὺς γὰρ αὐτοὺς ἐπιόντας ἀποκρούσεσθαι, VIII. 61. *extr.*

Ἀποκρύπτειν, 1) Occultare. τὸν ἥλιον ὑπὸ τοῦ πλήθεος τῶν ὀϊστῶν ἀποκρύπτουσι, VII. 226. *a.* 2) Celare; *cum dupl. Acc.* οὔτε σε ἀποκρύψω - - τὴν ἐμὴν οὐσίην, VII. 28. *a.*

Ἀποκτείνειν, Occidere. *Futur. particip.* πέμπει Πρηξάσπεα ἀποκτενέοντά μιν, Qui illum occideret, III. 30. *f.*

Ἀποκωλύειν, Prohibere. οἵ σ' ἀποκωλύσουσι, I. 66. *m. in orac.*

Ἀπολαγχάνειν *et* Ἀπολάχειν, Sortiri, Sorte accipere, Accipere. ἀπολάχετε (*Imperat. Praes.*) τῶν κτημάτων τὸ μέρος, IV. 114. *f.* ἀπολαχόντες (*Aor.* 2.) τῶν κτημάτων τὸ ἐπιβάλλον, IV. 115. *a.* ἀπολαχόντες τὴν Ταναγρικὴν μοίρην, V. 57. *m.* ἀπολαχ. μόριον ὅσον αὐτοῖσι ἐπέβαλλε, VII. 23. *m.* μοῖράν τε τιμέων μετέχοντες, καὶ τῆς γῆς ἀπολαχόντες, IV. 145. *f.*

Ἀπολαμβάνειν, 1) Accipere. τὸν μισθὸν, Ferre, Auferre mercedem, VIII. 137. *m.*

2) Recipere, Recuperare *regnum, urbem et simil.* ἀπολαβὼν τὴν τυραννίδα, I. 61. *a.* τὴν Αἴγυπτον, III. 18. *a.* τὴν τοῦ πατρὸς ἀρχὴν, ibid. *m.* οὐκ ἀπέλαβε τὸ ἱρὸν ἅρμα, VIII. 115. *f. Futur.* ἀπολάμψεσθαι τὴν πόλιν, III. 146. *a.*

3) ἀπολαμβάνειν μοῦνον, Seducere aliquem, solum cum solo, Semotis arbitris cum illo agere. καλέσας Ὑστάσπεα καὶ ἀπολαβὼν μοῦνον, I. 209. *m.*

4) *Med.* ἀπολαμβάνεσθαι, Intercipere, Intercludere. λέγων ὡς ἀπολάμψοιτο συχνούς, Dicens se multos esse intercepturum, IX. 38. *extr.* (Recipiendi *notione idem Fut. Med. paulo ante*

num. 2. vidimus) *Inde Passivum*, ἐν ὀλίγῳ ἀπολαμφθέντες, In exiguum spatium conclusi, In angusto intercepti, VIII. 11. *a. ubi* ἀπολαμφθέντες *idem valet ac* περιεχόμενοι, *cap.* 10. *m.* ἀπολαμφθέντες πάντοθεν, καὶ οὐκ ἔχοντες ἐξήλυσιν, V. 101. *a. m.* VIII. 76. *m.* 97. *a. Rursus*, εἰ ἀναγκασθείη ἀπολαμφθεὶς ὁ Πέρσης μένειν ἐν τῇ Εὐρώπῃ, VIII. 108. *m.* ὑπ' ἀνέμων ἀπολαμφθέντες, Ventorum vi circumventi, Intercepti et praepediti quo minus cursum, quo vellent, tenere possent, II. 115. *m. Not.* IX. 114. *a.*

Ἀπολαμπρύνεσθαι ἔργοισι, Inclarescere rebus gestis. ἰέναι ἔνθα ἀπολαμπρύνεαι ἔργοισι, Eo ire ubi rebus gestis inclarescas; I. 41. *f. ubi videtur* ἀπολαμπρυνέαι *pingendum, ut sit Futurum, ex* λαμπρυνέεαι *decurtatum.* Λακεδαιμονίοισι ἔργοισί τε καὶ γνώμῃσι ἀπολαμπρυνθεὶς, Qui et factis et consiliis inter Lacedaemonios inclaruit, VI. 70. *f.*

Ἀπολαύειν, Frui. ἥκω τῆς σῆς βουλόμενος δικαιοσύνης ἀπολαῦσαι, VI. 86, 1. *m.*

Ἀπολέγειν (*i. q.* ἐκλέγειν) Seligere. ἀπολέξαντες τὸ ἄριστον, V. 110. τριήκοντα μυριάδας ἀπολεξάμενος τοῦ στρατοῦ, VIII. 101. *m. f.*

Ἀπολείπειν, 1) *Transitivâ notione*, Relinquere, Deserere. *cum Accusat.* ἐς ὅ μιν ἀπολιπόντες οἴχοντο ἐς ἄλλον χῶρον, IV. 160. *a.* ἀπολιπόντες Λεωνίδην ἀπαλλάξεσθαι, VII. 222. *b.* τῆς θεοῦ ἀπολελοιπυίης τὴν ἀκρόπολιν, VIII. 41. *f.* μὴ σφεας ἀπολίπωσι (οἱ Ἀθηναῖοι) VIII. 63. *Et subintellecto Accusat.* ᾤχετο ἀπολιπὼν (*scil.* τὴν Πυθίην *vel* τὸ χρηστήριον) ἐς τὴν θήρην, IV. 255. *extr. Sic* ἀπολιπόντων γὰρ (*scil.* αὐτοὺς) Ἀθηναίων, VIII. 63. ἐς ὃ οἱ Κορίνθιοι, τῶν παίδων οἱ φύλακες, οἴχοντο ἀπολιπόντες, *scil.* αὐτούς, III. 48. *f.* λέγεται - - Κρῆτας - - πολιορκέειν ἐπ' ἔτεα πέντε πόλιν Κάμικον, τέλος δὲ - - - λιμῷ συνεστεῶτας, ἀπολιπόντας (*nempe* αὐτὴν) οἴχεσθαι, VII. 170. *a.*

2) *Interdum videri potest absolute, absque regimine, poni hoc verbum, reddendum* Abesse, Deficere, Desinere: *ubi tamen, verum si quaeris, obtinet primitiva notio* Relinquendi, *et aut diserte adest Accusativus, aut e propinquo subintelligitur.* γυνὴ μέγαθος ἀπὸ τεσσέρων πηχέων ἀπολείπουσα τρεῖς δακτύλους, I. 60. *m.* Mulier quae tres digitos Abest a quatuor cubitis; *proprie*, Quae a mensurâ quatuor cubitorum Relinquit tres digitos, *scil.* quos statura ejus non complet. *Sic* ἀπὸ πέντε πηχέων βασιληίων ἀπέλιπε τέσσερας δακτύλους, VII. 117. *m.* ἐπεὰν ἀπολίπῃ ὁ Νεῖλος, II. 93. *f. interpretatus sum* Postquam deficere coepit Nilus; *Wess. cum Valla*, Postquam Nilus abscessit: *proprie*, Postquam Reliquit Nilus *ista loca, nempe* τὰ κοῖλα τῆς γῆς καὶ τὰ τέλματα. *Sic* ἐπεάν σφι ὁ ποταμὸς ἐπελθὼν ἄρσῃ τὰς ἀρούρας, ἄρσας δὲ ἀπολείπῃ (αὐτὰς) ὀπίσω, II. 14. *f. nempe* ἀπολείπῃ αὐτὰς, Irrigata arva rursus Reliquit. ὁ Νεῖλος - - ὀπίσω ἀπέρχεται ἀπολείπων τὸ ῥέεθρον, II. 19. *m. Intelligebam olim cum Porto et*

*aliis* κατὰ τὸ ῥέεθρον, Deficiens quod ad fluentum suum adtinet, *sed rectius* (*ut quidem nunc mihi videtur*) *et propius ad verbum*, *Wess. cum Valla*, *nec tamen satis perspicue*, Relinquens fluenta; *nempe* Relinquens cursum quem adhuc tenuit et loca quae adhuc inundaverat. (*cf.* Ῥέεθρον) ἰκτῖνοι καὶ χελιδόνες δι' ἔτεος ἐόντες οὐκ ἀπολείπουσι, II. 22. *f. Vertunt*, Non Deficiunt, Non Desinunt esse perennes: *sed vide ne vel ex præcedentibus vel ex continuo sequentibus intelligi debeat* οὐκ ἀπολείπουσι τὰ χωρία ταῦτα *aut* τούτους τοὺς τόπους. *Conf.* ἐπιλείπειν.

3) *Medium verbum legitur* VII. 221. *f.* οὐκ ἀπέλιπετο, Non discessit; *ubi quidem alii codd.* οὐκ ἀπέλιπε *praeferunt. Vide Not.*

4) *Passivum.* πολὺ τῆς ἀληθηΐης ἀπολελειμμένοι, II. 106. *extr.* Longe a veritate Aberrantes.

*Quod apud H. Steph. in Thes. Gr. Ling. ex Herodoto citatur* ἀπολείπεσθαι περὶ ἑωυτὸν *vitiosa ea olim scriptura legebatur*, II. 25. *m. ubi recte* ὑπολείπεσθαι *meliores libri dederunt.*

Ἀπολέοντες, *Particip. Fut.* (*comm.* ἀπολοῦντες) Perdituri, Interfecturi, VI. 91. *a. et m. Et* ἀπολεῦντες, IX. 18. *a.* Ἀπολεόμενοι, Perituri, VII. 218. *f.* IX. 69. *m.*

[Ἀποληΐζεσθαι, Latrocinari, Per vim eripere. *Pro* ἀπελοίατο, *quod e msstis restitutum est*, *temere olim* ἀπεληΐσαντο *editum erat* I. 70. *m. Vide ibi Var. Lect.*]

Ἄπολις, ὁ, ἡ, *Gen.* ἀπόλιδος, *jon.* ἀπόλιος, *Dat.* ἀπόλιδι, *jon.* ἀπόλι *et* ἀπόλι, Qui civitatem (patriam) non habet, VIII. 61. *a. ibique Var. Lect.*

Ἀπολλύναι, *Tertia pers. plur.* ἀπολλῦσι, *pro* ἀπολλύουσι, IV. 69. *a. sicut mox ibid.* κατειργνῦσι *pro* κατειργνύουσι. *Confer. supra* Ἀπολέοντες.

Ἀπολογεῖσθαί τινι ὑπέρ τινος, Respondere alicui, Causam apud aliquem dicere pro aliquo. ὁ Λάκων ἱκανός τοι ἔμελλε ἔσεσθαι καὶ ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἀπολογεύμενος, VII. 161. *m. Absolute:* Μιλτιάδης, αὐτὸς μὲν παρεὼν, οὐκ ἀπελογέετο, Caussam non dixit, VI. 136. *a. Conf.* Ὑπεραπολογεῖσθαι.

Ἀπολύειν, Absolvere. ἀπέλυσαν αὐτὸν μὴ Φῶρα εἶναι, II. 174. *m.* (*ubi mox e contrario*, ὅσοι δέ μιν κατέδησαν Φῶρα εἶναι). παῖδας δὲ αὐτοῦ ἀπέλυσε τῆς αἰτίης, IX. 88. *a.*

*Pro* Ἀρτάβανον ἀποστείλας ἐς Σοῦσα, *codd. Arch. et Vind. præferunt* Ἀρτ. ἀπολύσας ἐς Σοῦσα.

Ἀπολύεσθαι, Excusare culpam, Sese purgare, Diluere crimen. ὁ δὲ, ἀπολυόμενος, ἔφη, VIII. 59.

Ἀπομαστιγοῦν, Flagellis caedere. τὴν θάλασσαν ἀπεμαστίγωσε, VIII. 109. *m. f.*

Ἀποματαΐζειν, Crepitum ventris edere. ὁ δὲ ἐπάρας (*sc.* τὸ σκέλος) ἀπεματάϊσε, II. 162. *m. Not.*

Ἀπομάχεσθαι, Repugnare, Recusare. *Absolute:* ὁ μὲν δὴ, ταῦτα λέγων, ἀπεμάχετο, Repugnavit, Recusavit, *scil. facere id quod alter ab eo postulaverat*, I. 9. *a. Cum Accusat. rei:* ὡς δὲ ἀπεμα-

χέσαντο τοῦτο, VII. 136. *m. id est (ut paulo ante ibidem ait scriptor,)* οὐκ ἔφασαν ποιήσειν ταῦτα οὐδαμᾶ. *Conf. ibi Not.*

Ἀπομνημονεύειν, In alicujus memoriam aliquid facere. ἐπὶ τούτου τὠυτὸ οὔνομα ἀπεμνημόνευσε Ἱπποκράτης τῷ παιδὶ θέσθαι, V. 65. *f.*

Ἀπομνησικακεῖν τινι, Acceptarum injuriarum memoriam alicui servare. τούτων εἵνεκεν ἀπεμνησικάκεον τοῖσι Σαμίοισι οἱ Κορίνθιοι, III. 49. *m.*

Ἀπομνύναι, Abjurare, Dejerare, Interposito jure jurando negare. χρῆν ὀμόσαι μὴ μὲν ἑκόντα ἐλθεῖν, ἀπομόσαντα δὲ. *etc.* II. 179. *m.*

Ἀπόνασθαι, Frui aliquâ re. τὴν (*scil.* ἣν πόλιν) πρότερος --- κτίσας, οὐκ ἀπώνητο (αὐτῆς), Civitate, quam condiderat, non fruitus est, *mox a Thracibus ejectus*, I. 168. *f.*

Ἀπονητὶ, Nullo labore. ἀπονητὶ ἔμελλε ἀπολάμψεσθαι τὴν πόλιν, I. 146. *a.*

*Superlat.* Ἀπονητότατα (Minimo labore) καρπὸν κομίζονται ἐκ γῆς, II. 14. *a.* τέῳ τρόπῳ ἀπονητότατα τῶν ἀνδρῶν τουτέων ἐπικρατήσομεν, VII. 234. *f.*

[Ἀπονικῆσαι, *vitiosa olim scriptura pro* ἀποικίσαι, I. 91. *a.*]

Ἀπονοστέειν, Reverti. ἀπήμονα ἀπονοστήσειν, I. 42. *extr.* 111. *a.* II. 33. *a.* 161. *f.* ἀπονοστέειν ἐς Σπάρτην, I. 82. *extr.* ὀπίσω οὐκ ἀπονοστέειν, IV. 33. *m. f.* ἢν σῶς ἀπονοστήσῃ, III. 124. *b.* IV. 76. *a.* VI. 136. *a. etc. Conf.* Νοστέειν *et* Ὑπονοστέειν.

*Sed pro* ἀπονοστήσειν τὴν στρατιὴν, VI. 133. *m. recte alii libri* ἀπαναστήσειν *dedere.*

Ἀποξηραίνειν, Exsiccare, Arefacere. ἀπεξηρασμένου τοῦ ἀρχαίου ῥεέθρου, I. 186. *m.* τοῦ ποταμοῦ τὸ ῥέεθρον ἀποξηρασμένον, VII. 109. *a. Conf.* Ἀναξηραίνειν.

Ἀποξυρέειν, Tondere, Detondere. τῶν δούλων τὸν πιστότατον ἀποξυρήσας τὴν κεφαλὴν, V. 35. *m. Conf.* Ξυρέειν.

Ἀποπαύειν, Sedare, Finem facere. *Cum Accus. pers. et Genit. rei:* ταῦτα πένθεος Κροῖσον ἀπέπαυσε, I. 46. *a.*

Ἀπόπειρα, ης, ἡ, Tentamen, Experimentum *vel* Periculum quod facimus. ἀπόπειραν τῶν βαρβάρων ποιήσασθαι βουλόμενοι τῆς μάχης, Experimentum (Specimen) capere volentes generis pugnae quo usuri essent Barbari, VIII. 9. *f. Conf.* Διάπειρα.

Ἀποπειρᾶσθαι, Tentare, Periculum facere, Explorare. ἐπειρᾶτο γνώμης (ἑκάστου) Sententiam exploravit uniuscujusque, III. 119. *a. Et eâdem notione, absque vocab.* γνώμης, ἀποπειρεώμενος ἑκάστου, VIII. 67. *extr.* τῶν μαντηΐων, I. 46. *a.* (*Conf. ibid. f.*) τῶν δορυφόρων, III. 128. *m.* τῆς Ἑλλάδος, III. 134. *f.* τῶν Ἑλλήνων, εἴ τινες ἐθέλοιεν *etc.* IX. 21. *f.* ἀποπειρώμενος τῆς Θεσσαλίης ἵππου Experimentum (Specimen) capere cupiens equitatus Thessalici, VII. 196. *m. Aor.* 1, *Pass. notione activâ:* ἐπεὰν ἀποπειρηθῇ, Postquam fecit experimentum, II. 73. *f. Conf.* Ἐπιπειρᾶσθαι.

Ἀποπέμπειν, Mittere, *praesertim in locum longinquiorem*, Emit-

tere, Ablegare. *ἀποπέμπει (Ex Samo in Asiam)* Μαιάνδριον, III. 123. *a.* Κροῖσος ἀπέπεμψε (τινὰς) ἐς τὰ μαντήϊα, I. 46. *f.* 47. *a.* 51. *a.* ἀποπέμπει τὸν Κῦρον (ἐς Πέρσας), I. 122. *a. coll.* 121. *f. Similiter* III. 44. *f.* 130. *m.* IV. 9. *m. f.* V. 51. *a.* 63. *m.* VII. 220. *a.* 221. *f. Etiam de rebus missis, ut* ἀναθήματα ἀπέπεμψε ἐς Δελφοὺς, I. 51. *f.* 52. *a. Alibi significat* Dimittere, Remittere. ἀποπέμπειν ἀσινέας, VII. 146. *extr.* 147. *f.*

*Passiv.* ὁ δὲ ἀποπεμπόμενος, VII. 221. *f.* II. 32. *m.* ἐς τὰ ἀπεπέμφθησαν, I. 53. *a.* ἀποπεμφθέντες ἐς Πελοπόννησον, IX. 50. *f.*

*Medium* Ἀποπέμψασθαι, A se dimittere. τὸν δὲ παῖδα τοῦτον ἐξ ὀφθαλμῶν ἀπόπεμψαι ἐς Πέρσας, I. 120. *f. Etiam in Praes.* ἀποπέμπεταί μιν, I. 33. *a. Not.*

Ἀπόπεμψις, ιος, ἡ, Missio, Emissio; *item* Dimissio, Remissio. μετὰ τὴν ἀπὸ πεμψιν τῶν κατασκοπῶν, VII. 148. *a. potest significare* Postquam emiserunt speculatores *sive* Praeterquam quod Speculatores *in Asiam* miserunt: *Sed ex cap.* 146. *extr. et* 147. *extr. intelligi videtur, recte sententiam scriptoris expressisse Vallam, interpretantem* Post Reditum (*scil. proprie* Post dimissionem *vel* remissionem) speculatorum.

Ἀποπιμπλάναι τὸν θυμὸν, Explere, Mitigare iram, I. 129. *m.* ὥστε ἀποπλῆσαι τὸν χρηστμὸν, Ut ea res impleret oraculum, VIII. 96. *m. Not.* (*Conf.* Ἐκπιμπλάναι). τὰς τετρακοσίας μυριάδας τοι ἀποπλήσω παρ' ἐμεωυτοῦ, Complebo tibi de meo, VII. 29. *m.*

Ἀποπίνειν, Ebibere. ἔπειτα ἀποπίνουσι (τὴν κύλικα?) IV. 70. *f.*

Ἀποπίπτειν, Decidere. οἱ ἀποπίπτοντες ἀπὸ τῶν φιαλέων στατῆρες, III. 130. *f.*

Ἀποπλέειν, Navi proficisci, *Fut.* ἀποπλεύσεσθαι, IV. 147. *m. Conf.* Ἀποπλώειν.

Ἀπόπληκτος, ου, ὁ, ἡ, 1) Apoplexiam passus, Membris captus, I. 167. *a.* 2) Stupidus, II. 173. *f.*

Ἀπόπλοος, ου, ὁ (*comm.* ἀπόπλους) Discessus classis. λέγειν περὶ τοῦ ἀποπλόου τοῦ ἐνθεῦτεν, VIII. 79. *f.*

Ἀποπλώειν, Navibus abire, Navi discedere. ὀπίσω ἀπέπλωον, Retro navigantes discesserunt, IV. 156. *f.* (*ubi alii quidem communem formam* ἀπέπλεον *tenent*) VIII. 25. *f.* ἀποπλωόντων ἑκάστων ἐς τὴν ἑωυτῶν, VIII. 124. *a. Sed* IX. 91. *f.* σὺ δὲ ποίεε ὅκως -- ἀποπλεύσεαι, *consentientibus libris, ab* Ἀποπλέειν.

Ἀποπνέειν, *i. q.* πνέειν ἀπὸ, Flare ex aliquo loco. αὔρη οὐκ ἀποπνέει ἀπὸ θερμῶν χωρέων, II. 27.

Ἀποπνίγειν, Suffocare, Strangulare. τὰς γυναῖκας συναγαγόντες ἀπέπνιξαν, III. 150. *f.*

Ἀποπρίειν, Serrâ abscindere, Serrâ praecidere. ἀποπρίσας ἕκαστος πᾶν τὸ ἔνερθε τῶν ὀφρύων, IV. 65. *a.*

Ἀποπτάσθαι, *vide* Ἀπίπτασθαι.

Ἀποπυνθάνεσθαι, Sciscitari. προσελθὼν Δαρείῳ ἀπεπυνθάνετο (αὐτοῦ) εἰ *etc.* III. 154. *a.*

Ἀπορᾶν, (*comm* ἀφορᾶν) Prospicere, Procul conspicere, In conspectu habere. ἐπεὶ δὲ ἀγχοῦ τε ἦσαν ἐπιόντες, καὶ ἀπώρεον τὸ ἱρὸν, VIII. 37. *a.*

Ἀπορέειν, (*comm.* ἀπορεῖν) Dubitare,

Incertum esse, Inopiâ consilii laborare. *Absol.* ἄλλος οἱ ἀπορέοντι ὑπεθήκατο, I. 191. *a. Similiter* VI. 134. *a. Sequente* ὅκως *particulâ*: ἀπορέοντι Κροίσῳ ὅκως οἱ διαβήσεται ὁ στρατός, I. 75. *m. Seq. Accusat. casu, subintellectâ* κατὰ *praepositione*: ἀπορέοντι τὴν ἔλασιν, III. 4. *f. ubi quidem continuo adjicitur* ὅκως τὴν ἄνυδρον διεκπερᾷ: *sed et absque tali additamento*, καί οἱ ἀπορέοντι τὴν ἐξαγωγὴν λόγος ἐστὶ φανῆναι Τρίτωνα, IV. 179. *m.*

*Etiam in Medio eâdem notione ponitur*, ἀπορεύμενόν μιν, τάδε ποιῆσαι, Animo haerentem illum, haec fecisse, V. 121, 3.

Ἀπόρθητος, ου, ὁ, ἡ, Non expugnatus. Θάσον (Thasum *urbem*) ἀπόρθητον λείπει, VI. 28. *a.* Inexpugnabilis, VII. 141. *m. f. in Orac.*

Ἀπορίη, ης, ἡ, Dubitatio, Inopia consilii, Angustiae, Difficultas. ἐς ἀπορίην πολλὴν ἀπιγμένος, I. 79. *m.* ἀπειλημένος, II. 141. *a. m.* I. 24. *a. m.* ἀπορίῃσι ἐνείχετο, I. 190. *f.* VIII. 52. *extr.* ἐν ἀπορίῃσι εἴχετο, IV. 131. *a.* ἐν ἀπορίῃ εἴχοντο, IX. 98. *a.*

Ἄπορος, ου, ὁ, ἡ, 1) Inops, Egenus. ἄπορος τοῦ βίου, *Vit. Hom.* IX. 7. (*Conf.* Ἀπόρως.) 2) Admodum difficilis. τοῦτο ἄπορόν σφι καὶ ἀμήχανον μήκοτε ἐγγίνηται, V. 3. *a. Sagittarii equites Persarum* προσφέρεσθαι ἄποροι, Perquam difficiles accessu ut cominus cum eis congrediaris, IX, 49. *a. m.* βορῆς ἄνεμος ἄπορος, *i. e.* πρὸς ὃν οὐδένα πόρον εὑρεῖν ἦν, Boreas ventus contra cujus vim nullâ arte eluctari poterant, VI. 44. *m. Not.* τὰ ἄπορα, *i. q.* αἱ ἀπορίαι, Difficultates. ἐκ τῶν ἀπόρων, VIII. 53. *a. coll.* 52. *f.*

Ἀποῤῥαίνειν, Spargere, Emittere. ἀποῤῥαίνοντες τοῦ θοροῦ, *scil.* μέρος, Spargentes partem seminis genitalis, II. 93. *a. Et paulo post*, τῶν ᾠῶν ἀποῤῥαίνουσι κατ' ὀλίγους τῶν κέγχρων. *Vide ibi Not.*

Ἀποῤῥάπτειν, Rursus consuere. Ἀποῤῥάψας τοῦ λαγοῦ τὴν γαστέρα, I. 123. *f. ubi paulo ante dixerat* ἀνασχίσας τὴν γαστέρα.

Ἀποῤῥηγνύναι *vel* Ἀποῤῥήσσειν, Avellere, Divellere, Abstrahere. εἰ ἀποῤῥαγείη ἀπὸ τοῦ Βαρβάρου τὸ Ἰωνικὸν φῦλον, VIII. 19. *a.* ἀποῤῥαγεῖσαι δύο κορυφαί, VIII. 37. *f.*

Ἀπόῤῥητος, ου, ὁ, ἡ, Non dicendus, Arcanus. ἀπόῤῥητα ποιησάμενοι ταῦτα, Clam habentes haec *oraculi responsa*, IX. 94. *a. eâdem notione dicitur* εἶχε σιγῇ *cap.* 93. *m.* ἀπόῤῥητα ὑμῖν ποιεύμενος πρὸς μηδένα λέγειν ὑμέας ἄλλον, Rogans ut arcana haec habeatis, nec ulli alii enuncietis, IX. 45. *a.*

Ἀποῤῥίπτειν, 1) Projicere, Jactare *dicteria in aliquem*. ταῦτα Πολύκριτος ἀπέῤῥιψε ἐς Θεμιστοκλῆα, VIII. 92. *f.* ταῦτα Σκύθῃσι (*i. q.* ὑπὸ Σκυθῶν) ἐς Ἴωνας ἀπέῤῥιπται, IV. 142. *extr. Similiter* I. 153. *a. m.*

2) Abjicere, Contemnere. ἡ ἡμετέρη εὐδαιμονίη οὕτω τοι ἀπέῤῥιπται ἐς τὸ μηδέν, I. 32. *a.*

Ἀπορχεῖσθαι. ἀπορχήσαο τὸν γάμον, Saltando perdidisti (amisisti) nuptias, VI. 129. *f.*

Ἀπόρως κείμενος, καὶ μόλις τὴν τροφὴν ἔχων, Omnium rerum egenus, *Vit. Hom.* 11. *a.*

[Ἀποσάξαντο *temere tamquam ex*

*Herodoto adfertur apud Harpocrationem. Vide Wess. ad* VI. 13.]

Ἀποσείειν, Excutere, Dejicere. ὁ ἵππος ἀπεσείετο αὐτόν, IX. 22. *a.* ἀπεσείσατο, VII. 88. *m.*

Ἀποσημαίνειν, Significare, Declarare, Demonstrare. τούτου πέρι αὐτοὶ ἀποσημανέετε, V. 20. *a.* ἄλλῳ μὲν οὐδενὶ ἔχω ἀποσημῆνασθαι, Nullo alio indicio (*aut* argumento) Demonstrare possum. IX. 71. *a.*

Ἀποσιοῦσθαι, (*jon. pro comm.* Ἀφοσιοῦσθαι) Religione sese absolvere. ἀποσιεύμενος τὴν ἐξόρκωσιν, Jurisjurandi religione sese exsoluturus, IV. 154. *f.* λόγιόν τι ἀποσιεύμενοι, Oraculi cujusdam religione se soluturi, IV. 203. *a.* ἀποσιωσαμένη τῇ θεῷ, Postquam religioni adversus deam satisfecit *mulier*, I. 199. *f.*

Ἀποσκήπτειν, 1) *Activâ notione*, Ejaculari. ἐς οἰκήματα τὰ μέγιστα αἰεὶ καὶ δένδρεα τὰ τοιαῦτα, ἀποσκήπτει (ὁ θεὸς) τὰ βέλεα. VIII. 10, 5. *a. ubi olim quidem* ἐπισκήπτει *edd. Conf.* ἐνσκήπτειν *et* ἐπισκήπτειν.

2) *Notione intransitivâ*, Excidere, Exire, Exitum habere. νῦν δὲ ἀποσκήψαντος τοῦ ἐνυπνίου ἐς φαῦλον, Nunc quum in rem exilem exierit insomnium, Exitum nullius momenti habuerit, I. 120. *f. pro quo ibid. med. cap. ait* ἐς ἀσθενὲς ἔρχεται.

Ἀποσοβέειν, Abigere. ἀπεσόβησε τοὺς κύνας ἀπὸ τοῦ Ὁμήρου, *Vit. Hom.* 21. *a.*

Ἀποσπᾶν, Abstrahere, Avellere. οἰκήματα οὔτε κατέβαλε, οὔτε θύρας ἀπέσπα, I. 17. *m.* (*ubi alii* κατέσπα.) Darius, Babylone potitus, τὰς πύλας πάσας ἀπέσπασε, III. 159. *a.*

Ἀποσπεύδειν, Dissuadere, Deterrere. ὁ ἀποσπεύδων Ξέρξεα στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, VII. 17. *m. ubi mox* ἀποτρέπων τὸ χρεὸν γενέσθαι. ὃς πρότερον ἀποσπεύδων ἐφαίνετο, τότε ἐπισπεύδων φανερὸς ἦν, VII. 18. *extr.* ἀποσπεύδειν τὴν συμβολήν, Dissuadere praelium, VI. 109. *f.*

Ἀποστείχειν, Abire, Discedere; *de exercitu qui justo ordine incedit*, IX. 56. *m.*

Ἀποστέλλειν. ταῦτα ἀπέστελλε, IX. 4. *a. ubi* ἐπέστελλε *maluisses: nempe* ταῦτα *intellige* τούτους τοὺς λόγους *ex proxime praecedentibus.* ἐπὶ τοὺς Αἰακίδας νῆα ἀπέστελλον, Ad advehendos Aeacidas navem miserunt, VIII. 64. *f.*

Ἀποστερέειν, Privare, Fraudare, Spoliare. ἦρχε αὐτὸς, ἀποστερήσας τοὺς Ἱπποκράτεος παῖδας, *scil.* τῆς ἀρχῆς, VII. 155. *m.*

Ἀπόστολον, ου, τό, *scil.* πλοῖον, Vectoria navis. ἐκ τοῦ λιμένος οὐδὲν ἦν ἀπόστολον, *scil.* ἐς Χίον, *Vit. Hom.* 19. *a. Not.*

Ἀπόστολος, ου, ὁ, Legatus. ὁ μὲν δὴ ἀπόστολος ἐς τὴν Μίλητον ἦν, I. 21. *a. ubi idem paulo ante* κῆρυξ *adpellatur.* αὐτὸς ἐς Λακεδαίμονα τριήρεϊ ἀπόστολος ἐγίνετο, V. 38. *b.*

Ἀποστρέφειν, Avertere, Retrovertere. *Opponuntur* συνάγειν τὰ τέρματα *et* ἀποστρέφειν, IV. 52. *extr.* αἱ νῆες ἦσαν ἄχρηστοι· ἀπεστράφατο γὰρ τοὺς ἐμβόλους, Inutiles erant naves, retorta enim habuere rostra, I. 166. *m.*

Ἀποστρέφεσθαι, Aversari. ἀπεστραμμένοι λόγοι VII. 160. *a. sunt* Aversantes Sermones, et cum

indignatione Repudiantes conditionem oblatam. *Conf. Not.*

Ἀποστροφή, ῆς, ἡ, Confugium, Perfugium quo quis se convertit. ἵνα ἔχῃ ἀποστροφήν, VIII. 109. *f.* οὔ σφί ἐστι ὕδατος οὐδεμίη ἄλλη ἀποστροφή, Non est illis aliud Perfugium unde aquam petant, II. 13. *f.*

Ἀποστυγέειν, Abominari, Aversari. ἀποστυγέων γαμβρόν οἱ γενέσθαι Ἱπποκλείδην, VI. 129. *m. f.*

Ἀποσφάζειν, Jugulare. ἀποσφάζουσι τοὺς ἀνθρώπους, IV. 62. *f.* τῶν ἀποσφαγέντων ἀνδρῶν, *ibid.* ἀποσφαγέντες, IV. 84. *extr.*

Ἀποσφακελίζειν, *Intransitive*, Tabescere, Tabe consumi. ἵπποι ἐν κρυμῷ ἑστεῶτες ἀποσφακελίζουσι, IV. 28. *f. Conf.* Σφακελίζειν.

Ἀποσχίζειν, Abscindere, Separare, Disjungere, Dirimere. τοὺς ἑωυτοῦ πολιήτας ἀποσχίζων ἀπὸ τοῦ λοιποῦ συμμαχικοῦ, VI. 9. *m.* τὸ Ἑλληνικὸν (ἔθνος) ἀποσχισθὲν ἀπὸ τοῦ Πελασγικοῦ, I. 58. *a.* ἀπεσχίσθησαν ἀπὸ τῶν ἄλλων Ἰώνων οὗτοι, I. 143. *a.* ἀπεσχίζοντο, IX. 61. *a. m. Et absque* ἀπὸ *praepositione*: ἀποσχισθέντες τουτέων, VII. 233. *a.* τῆς ἄλλης στρατιῆς, VIII. 35. *m.*

*De Fluvio*: Γέῤῥος ποταμὸς ἀπέσχισται ἀπὸ τοῦ Βορυσθένεος κατὰ τοῦτο τῆς χώρης, Separatus a Borysthene, Exit ex illo, IV. 56. *a.* ἕτερα στόματα (τοῦ Νείλου) ἀπὸ τοῦ Σεβεννυτικοῦ ἀποσχισθέντα, Duo alia ostia quae a Sebennytico Dirimuntur, Ex illo effluunt, II. 17. *f.*

Ἀποσχολάζειν παρά τινι, Vacare alicui, Otium apud aliquem consumere audiendo eum. ὁκότε παύσαιντο τῶν ἔργων, ἀπεσχόλαζον παρὰ τῷ Μελησιγένεϊ ἐγκαθίζοντες, *Vit. Hom.* 5. *extr.* ἀπεσχόλαζον παρὰ τῷ Ὁμήρῳ, καὶ ἐν θωύματι εἶχον αὐτὸν, ἀκούοντες αὐτοῦ, *ibid.* 33. *a.*

Ἀποσώζεσθαι ἐς τινὰ τόπον, Se aliquo recipere, Salvum aliquo pervenire. ἀποσωθῆναι ἐς Σπάρτην, VII. 229. *a.* ἐς Ἀσίην, VIII. 118. *f. Similiter* σωθῆναι ἐς Σπάρτην, VII. 232.

Ἀπότακτος, ου, ὁ, ἡ, *sive* (*quod nos ex msstis nonnullis praetulimus*) Ἀποτακτὸς, ἡ, ὸν, Ad certum usum sepositus, Certus, Constitutus, Definitus. ἀποτακτὰ σιτία, Certa, Demensa cibaria, II. 69. *m.*

Ἀποτάμνειν, (*comm.* ἀποτέμνειν) 1) Abscindere, Præcidere. ἀποτάμνουσι τὴν κεφαλήν, II. 39. *a.* II. 80. *f.* VII. 35. *f.* σκέλεα, II. 40. *m.* τὰ αἰδοῖα, VIII. 106. *f.* τοὺς μαζοὺς (αὐτῆς *vel* αὐτῇ) ἀποταμοῦσα, IX. 112. *b.* ἀποταμὼν ἑωυτοῦ τὴν ῥῖνα, III. 154. *f.* τὰ ἄνω αὐτῆς (τῆς βύβλου) ἀποτάμνοντες, II. 92. *m. f. Hinc in Medio*, Abscindere sibi. τοῦ ὠτὸς (*scil.* μέρος) ἀποτάμνονται, IV. 71. *a. m.* πλόκαμον ἀποταμνόμεναι, IV. 34. *a.* τὴν χώρην ἀπετάμοντο, τάφρον ὀρυξάμενοι εὐρέαν, IV. 3. *a.*

2) *In re geographicâ.* Halys fluvius ἀποτάμνει σχεδὸν πάντα τῆς Ἀσίης τὰ κάτω, Resecat, Disterminat totam fere inferiorem Asiam a Superiore, I. 72. *f.* οὔρεα ὑψηλὰ ἀποτάμνει (αὐτοὺς, *vel* τὴν χώρην) IV. 25. *a. Inde verbum Medium*: ὡς εἰ τῆς Ἰηπυγίης ἄλλο ἔθνος, καὶ μὴ Ἰήπυγες, ἀρξάμε-

νοι ἐκ Βρεντεσίου λιμένος, ἀποταμοίατο μέχρι Τάραντος καὶ νεμοίατο τὴν ἄκρην, Perinde ac si extremitatem Japygiae, inde a Brundusio et Tarento, non Japyges habitarent, sed alius populus sibi Resecuisset et incoleret, *i. e.* a reliquâ Japygiâ abscissam et disterminatam incoleret. IV. 99. *f.*

3) *In re bellicâ.* Abscindere *partem regionis et* Praeripere *justo possessori.* τὰς Θυρέας, ἐούσας τῆς Ἀργολίδος μοίρης, ἀποταμόμενοι (*verbo Medio*) ἔσχον οἱ Λακεδαιμόνιοι, I. 82. *a. Inde Passivum:* βοηθησάντων δὲ Ἀργείων τῇ σφετέρῃ ἀποταμνομένῃ, ibid. *paulo post.*

**Ἀποτειχίζειν** τὸν Ἰσθμὸν, Muro intercipere Isthmum, VI. 36. *m. Passiv.* οὔ πω ἀπετετείχιστο (ὁ Ἰσθμός), IX. 8. *f.*

**Ἀποτελεῖν**, 1) Persolvere. τῇ θεῷ τὰ πάτρια ἀποτελέειν, IV. 180. *a.* 2) Perficere, Consummare. ὅσα Κύψελος ἀπέλιπε, - - - Περίανδρός σφεα ἀπετέλεσε, V. 92. 7. *a.*

**Ἀποτέμνειν.** *Vide* Ἀποτάμνειν.

**Ἀποτίλλειν**, Evellere, *praesertim* plumas *vel* pilos. ἀνασχίσας τοῦ λαγοῦ τὴν γαστέρα, καὶ οὐδὲν ἀποτίλας, I. 123. *m. f. ubi vitiose olim* ἀποτείλας. *Vide Var. Lect. et Not.*

**Ἀποτιμᾶσθαι**, (*verb. Med.*) Aestimare *mulctam vel pretium redemtionis ab aliquo nobis pendendum.* ἔλυσάν σφεας, διμνέως (*sive* διμναίους) ἀποτιμησάμενοι, V. 77. *m.*

**Ἀπότιμος**, *i. q.* ἄτιμος, *ut ajunt Glossatores; habere tamen videtur significatum paulo leniorem*, Parum honoratus. ἀτιμοτέρους τῶν ἄλλων πολιητέων, Minus honoratos, Ignobiliores, quam reliqui cives, II. 167. *a.*

**Ἀποτίνειν**, Luere, Persolvere *poenam.* ἡ θήλεα τίσιν τοιήνδε ἀποτίνει τῷ ἔρσενι, III. 109. *m.*

**Ἀποτίνυσθαι** (τινά), Ultionem capere, Poenas *ab aliquo* repetere. VI. 65. *a.*

**Ἀπότομος**, ον, ὁ, ἡ, Abscissus, Præruptus. ἀπότομός ἐστι ταύτῃ ἡ ἀκρόπολις, I. 84. *a.* χωρίον ἀπότομον, ibid. *m.* τὰ μὲν τρία τῶν κώλων ἐστὶ ἀπότομα, IV. 62. *a.*

**Ἄποτος**, ον, ὁ, ἡ, 1) *Activâ notione*, Non bibens, Inpotus, Qui numquam bibit. ὄνοι ἄποτοι, IV. 192. *a.* 2) *Passivâ notione*, Inpotabilis. ὕδωρ ἄποτον, IV. 81. *a.*

**Ἀποτρέπειν**, *cum Accus. rei.* ἀποτρέπων τὸ χρεὸν γενέσθαι, Avertens, Avertere et irritum reddere cupiens id quod fieri oportet, V. 17. *b.* ὅτι δεῖ γενέσθαι ἐκ τοῦ θεοῦ, ἀμήχανον ἀποτρέψαι ἀνθρώπῳ, IX. 16. *m. f.* τὰ ἐπιόντα (κακὰ) ἀποτρέψειν, VIII. 29. *f.*

**Ἀπότροφος**, ον, ὁ, ἡ, Alibi (Procul a patriâ) educatus, II. 64. *a.*

**Ἀποτύπτεσθαι**, Feriendi sui (*i. e.* Plangendi) finem facere. ἐπεὰν ἀποτύψωνται, II. 40. *extr. Conf.* Τύπτεσθαι.

**Ἀποφαίνειν**, Pronunciare, Declarare, Demonstrare. γνώμην ἀποφαίνειν (τινὶ) περί τινος, I. 40. τοσόνδε ἀπέφαινόν μοι ἐς ὄψιν, Hoc saltem mihi Declararunt, oculis meis rem ipsam subjicientes; Ad oculum mihi De-

monstrarunt, IV. 81. a. οἱ δὲ ἀπέφαινον λόγῳ ὡς οὐκ ἀδικοῖεν, Illi vero ratione Demonstrarunt nullam se injuriam facere, V. 84. a. Ἀστυάγης δέ μιν ἀπέφαινε τῷ λόγῳ σκαιότατον ἐόντα, Pronunciavit esse eum re vera ineptissimum, I. 129. m. Conf. Λόγος, num. II. 3. a.

*Med.* ταῦτα ἑκάτεροι μαρτύρια ἀποφαίνονται, Haec testimonia utrique proferunt, V. 45. *extr. In eamdem sententiam initio ejusdem cap. ait*, μαρτύρια ἀποδεικνύουσι. *Sic* ἀποφαίνεσθαι γνώμην, VIII. 49. *a. idem quod* ἀποφαίνειν γνώμην.

Ἀποφέρειν, 1) Auferre, Asportare. *Inde Med.* ἀσπασίως ἕκαστοι αὐτέων ἀποφεροίατο ὀπίσω τὰ ἐσενείκαντο, Quilibet illorum lubens Reportaturus esset ea quae adtulisset, VII. 152. *a. m.*

2) Referre *nuncium, dictum, factum*, Renunciare. *Inde Passiv.* ταῦτα ὡς ἀπενειχθέντα ἤκουσαν, I. 66. *m.* 158. *a.* 160. *a.* (*Conf.* Ἀψαφέρειν.) πάντες τῶν ἡμεῖς πέρι λόγους ἀποφερομένους ἀκούομεν, Omnes de quibus Relatos sermones audimus, Quorum ad nos fama pervenit, IV. 183. *f.*

3) ἀποφέρειν, Ferre, Pendere, Solvere tributum, IV. 35. *a. et* V. 84. *m. ubi paulo ante est* ἐπιτελέειν. *Sic* ἀποφέρειν τὸ χρυσίον, Pendere aurum, Solvere pecuniam, I. 196. *f.*

4) Abripere, *ubi ventus* Abripit *navem; aut ubi morbus* Abripit, Aufert, *hominem.* ἄνεμον βορῆν ἀποφέρειν αὐτὸν πρὸς τὴν Λιβύην, IV. 179. *a.* ὑπ᾽ ἀνέμων ἐς γῆν τὴν σὴν ἀπενειχθείς, II. 114. *m.* τούτους Κνίδιοι ἀπενειχθέντας πρὸς τὴν σφετέρην ἐῤῥύσαντο, IV. 164. *a. Similiter fortasse* ἀπενειχθέντας *legendum pro vulgato* ἐπαναχθέντας, IV. 103. *a.* τοὺς δὲ - - - λοιμὸς ὑπολαβὼν ἀπήνεικε, Insecuta pestis hos Abripuit, Absumsit, VI. 27. *m.* (ἡ νοῦσος *aut* ταῦτα τὰ κακὰ) ἀπήνεικε Καμβύσεα, III. 66. *a.*

Ἀποφεύγειν, Effugere, *i. q.* ἐκφεύγειν. *Cum Accusat.* ἀποφυγὼν τούτους (τοὺς ἐπιδιώξαντας, Hos quum effugisset, VI. 104. *m. Metaphor.* Non convinci criminis *vel* delicti, Absolvi. πολλὰ μὲν καὶ ἁλίσκετο ὑπὸ τῶν μαντηίων, πολλὰ δὲ καὶ ἀποφεύγεσκε, II. 174. *m.* (*conf. Var. Lect.*) ἀπέφυγε πολλὸν τοὺς διώκοντας, Longe effugit accusatores, *i. e.* Longe majore parte suffragiorum est absolutus, VI. 82. *f. Not.*

Ἀποφλαυρίζειν, Vilipendere, Contemnere. ὡς τὸν ἑωυτοῦ ὄλβον ἀποφλαυρίσεις, I. 86. *m. f.*

Ἀποφορή, ῆς, ἡ, *i. q.* ὁ φόρος, Tributum. ἀποφορὴν ἐπιτελέειν, II. 109. *a.* ὅκως κατὰ λόγον τῆς τεταγμένης ἀποφορῆς τελέοι, II. 209. *b. Conf.* Ἀποφέρειν, *num.* 3.

Ἀποχειροβίωτος, ου, ὁ, ἡ, Qui suis manibus victum quaerit. III. 42. *a. m.*

Ἀποχρᾶν, 1) *Proprie habere videtur Activam significationem*, Satis facere, Satis dare, Sufficiente copiâ Commodare, Suppeditare: *quare construi potest cum Dativo personae et Accusativo rei. Sic* Ὀνόχωνος ποταμὸς οὐκ ἀπέχρησε τῇ στρατιῇ τὸ ῥέε-

ϑρον πινόμενος, Onochonus fluvius fluentum suum (aquam suam) exercitui non sufficiente copiâ Commodavit, Praebuit, ad bibendum, VII. 196. *f.* (*Nam* ῥέεϑρον *elliptice pro* κατὰ ῥέεϑρον *positum intelligi non placet. Conf.* Ἀντέχειν, Ἀντιχρᾶν *et* Ἀπολείπειν.) *Eademque intelligenda constructionis ratio* VII. 43. *a.* ὃς πρῶτος ποταμῶν - - - ἐπέλιπε (*i. q.* ἀπέλιπε) τὸ ῥέεϑρον οὐδ' ἀπέχρησε (*scil.* αὐτὸ) τῇ στρατιῇ πινόμενος.

2) *Sed plerumque prorsus abest Accusativus rei, et* Τοῦτο ἀποχρᾷ μοι, *quod proprie significat* Hoc mihi facit satis, Hoc mihi suppeditat *scil.* id quod volo, *commodissime redditur hac formulâ*, Hoc mihi Sufficit. *Sic* ἑκατὸν νέες ἀποχρῶσι, V. 31. *m. f.* ἔφη ταύτην τὴν δίκην γενομένην ἀποχρᾶν οἱ, IX. 94. *m. f.* ἔφη Κνιδίους μούνους ἀποχρᾶν οἱ, III. 138. *m. Et absque Dativo personae,* εἰ δοκοίη ἡμέας μούνους ἀποχρᾶν, IX. 48. *f.*

*In eodem usu verbi* Ἀποχρᾶν *frequenter, loco Nominativi sive Subjecti orationis, adest aliud verbum in Infinitivo positum. Sic* I. 66. *a.* καὶ δὴ σφι οὐκέτι ἀπέχρα (*al.* ἀπέχρη) ἡσυχίην ἄγειν *idem valet ac si diceres* τὸ ἡσυχίην ἄγειν οὐκέτι σφι ἀπέχρα. *Similiter*, λέγων, - - - ταῦτα σφίσι οὐκ ἀποχρᾶν ποιέειν, VI. 137. *f. id est*, τὸ ποιέειν ταῦτα οὐκέτι ἀποχρᾶν σφίσι. *Sic* ἀποχρήσειν σφι τὴν ἑαυτῶν φυλάσσειν, VIII. 130. *m. f.* ἀποχρᾷ ἐμοὶ ὅσια ποιέειν, IX. 79. *m. Semel loco Infinitivi reperitur Participium ad Dativum personae relatum:* σφὶ ἀποχρᾶν κατὰ τὸ ἥμισυ ἡγεομένοισι, VII. 148. *f. quod idem valet ac si esset,* τὸ ἡγεῖσϑαι κατὰ τὸ ἥμισυ ἀποχρᾶν σφι, *aut:* εἰ ἡγεοίατο κατὰ τὸ ἥμισυ, τοῦτο ἀποχρᾶν σφίσι.

*In omnibus istis locis quamquam videri potest verbum* Ἀποχρᾶν *absolute et intransitive positum, tamen, nativum verbi significatum si spectes, vere intelligi videtur aliquis Accusativus rei, scilicet* τοῦτο ἀποχρᾷ μοι (τὸ δέον, τὸ ἀρκοῦν, τὸ ἀρεσκόμενον), Haec res mihi Suppeditat, Praestat id quod praestare debet, quod satis est, quod volo. *Quin etiam nonnullis in locis aut diserte quodammodo adjicitur aliquis Accusativus rei, aut e proximis verbis facile repeti potest. Sic* V. 31. *m. f.* ἑκατὸν νέες ἀποχρῶσι (τὸ) ταύτας πάσας χειρώσασϑαι, *proprie* Ducentae naves Praestant hoc ut istis omnibus potiri possimus. *Sic* III. 138. *m.* Κνιδίους μούνους γίνεσϑαι τοὺς κατάγοντας ἀποχρᾶν οἱ, *intelligi e proximis*, ἀποχρᾶν οἱ (*praes. pro fut.* ἀποχρήσειν) τὸ κατάγειν τὸν Γίλλον *aut* τὴν κάϑοδον τοῦ Γίλλου. *Conf.* Καταχρᾶν.

3) *Passivum*, Ἀποχρέομαι, *vel* Ἀποχρέωμαι (*jon. pro* ἀποχράομαι, ἀποχρῶμαι) τούτῳ, Hac re mihi praestatur id quo opus est, Hac re mihi fit satis, Ego hac re abunde fruor, Hoc contentus sum, Hoc mihi sufficit. *Sic* ἀποχρεωμένων τούτοισι τῶν Μυσῶν, I. 37. *a. Item, sequente Infinitivo:* Φραόρτης οὐκ

ἀπεχρᾶτο μούνων ἄρχειν τῶν Μήδων, I. 102. *a.* *scilicet* οὐκ ἀπεχρᾶτο (τῷ) ἄρχειν μούνων τῶν Μήδων, Non contentus erat solis imperare Medis:

4) *Denique, quemadmodum complura verba in Medio genere eàdem fere notione usurpantur quam habet Activa verbi forma, sic reperitur etiam haec formula,* τοῦτο ἀποχρέεταί μοι, *idem fere valens ac* τοῦτο ἀποχρᾷ μοι. *veluti* VIII. 14. *a.* καί σφι ἀπεχρέετο - - ἡσυχίην ἄγειν ἐν τῷ παρεόντι, Et contenti erant, Satis commodum eis videbatur, Bene secum agi existimabant, si quietem in praesenti rerum statu agere possent.

Ἀποχρυσοῦν, Deaurare, *si proba scriptura* ἀποχρυσοῦσι, *quae olim* IV. 26. *m. legebatur, ubi* καταχρυσοῦσι *ex aliis codd. merito recepit Wess.*

Ἀποψιλοῦν, Nudare, Evacuare. τὸν Κύρου οἶκον ἀποψιλώσας, III. 32. *f.* *Conf.* Περιψιλοῦν.

Ἄποψις, ιος, ἡ, Adspectus, Prospectus. πεδίον, πλῆθος ἄπειρον ἐς ἄποψιν, I. 204. *a.* *Vocab. hoc ex Herodoto adnotavit Pollux* II. 58.

[Ἀπρὶξ, Mordicus, Tenaciter. *Vocem hanc restituendam esse Herodoto* VI. 91. *m. f. existimarunt docti nonnulli viri; sed vide quae in Var. Lect. monuimus.*]

Ἀπρόθυμος, ου, ὁ, (*contrarium* τοῦ προθύμου) Minime promtus. ἐπεὶ ἤσθετο τοὺς συμμάχους ἐόντας ἀπροθύμους καὶ οὐκ ἐθέλοντας συνδιακινδυνεύειν, VII. 220. *a.*

Ἀπροσδόκητος, ὁ, ἡ, Inexspectatus, Inopinatus. ἐξ ἀπροσδοκήτου, I. 191. *m. f.* VII. 204. *f.*

Ἀπρόσμικτος, ὁ, ἡ, Nullum commercium habens. ξένοισι ἀπρόσμικτοι, I. 65. *a.*

Ἅπτειν, Accendere, Incendere. ἀφθεὶς ὁ νηὸς κατεκαύθη, I. 19. *a.* πυρῆς ἤδη ἁμμένης, I. 86. *m.*

Ἄπτερος, ον, ὁ, ἡ, Non alatus. ὀϊστοὺς καλαμίνους ἀπτέρους, VII. 92. *a.*

Ἅπτεσθαί τινος, Manum alicui injicere, Prehendere aliquem. ἅπτοντο αὐτοῦ, III. 137. *a.* VI. 70. *a.* *Metaph.* ἅπτεσθαί τινος, *nempe* λόγοις *aut* ἔπεσιν, Reprehendere, Vituperare, Objurgare. ἀλλήλων ἅπτοντο καταιτιώμενοι, VI. 92, 3. *f.* *Conf. Thom. Mag. v.* Καθαπτ.

[Ἀπύειν, Sonare, Vocem edere. τίνα γλῶσσαν πρώτην ἀπύουσι *olim* II. 15. *m. ubi quidem meliores codices* ἀπήσουσι *dederunt.*]

Ἄπυρος, ου, ὁ, ἡ, Ignem non expertus. χρυσίον ἄπυρον, Aurum ignem non expertum, *i. e.* Nativum, III. 97. *m.*

Ἀπωθέειν, Repellere; *unde Med.* Ἀπώσασθαι, A se repellere, Propulsare, Repudiare. ἀπωσάμενοι τὴν δουλοσύνην ἠλευθερώθησαν, I. 95. *f.* ἀπωσάμενοι τοὺς ἀγγέλους, I. 152. *m.* οὐ γὰρ μὴ ἀπώσηται τὸ ἀργύριον, Non detrectabit *pecuniam, sive* Non repudiabit *offerentem*, I. 199. *m.* ἡ Ἀμαζὼν οὐκ ἀπωθέετο (αὐτὸν), IV. 113. *a.* τοὺς μὲν δὴ καιόμενον τὸν χρυσὸν ἀπώσασθαι, IV. 5. *f.* *Not. ubi ambiguum videri potest, utrum* τοὺς μὲν, *an* καιόμενον τὸν χρυσὸν *intelligendum sit orationis subjectum: sed ad sententiam*

*nihil interest, sive intelligas* hos repudiasse candens aurum, *sive* candens aurum hos deterruisse et a se abegisse.

*Passivum.* ἀπωσθέντες, Expulsi (*insulâ*), I. 173. *a.* τὸν δῆμον πρότερον ἀπωσμένον. V. 69. *m. dubitari potest utrum dixerit Scriptor* Populum antea Alienatum, *an* ἀπωσμένον πάντων, Omnibus liberae civitatis juribus Depulsum. *Vide Var. Lect. et Not.*

Ἀπωστὸς, ἡ, ὀν, 1) Expulsus. ἀπωστὸς τῆς ἑωυτοῦ γίνεται, VI. 5. *m.* 2) Qui Abigi potest. οὐδὲ ἀπωστοὶ ἔσονται, I. 71. *f.*

Ἄρα, ἢν ἄρα, Si nempe, Si quidem, Si modo; *elliptica formula, ellipsi ex adjunctis supplendâ. Sic* IV. 64. *f.* ἢν ἄρα *intellige* ἢν ἄρα ἢ λευκοῦ ἀνθρώπου δέρμα. *Vide ibi Var. Lect.*

Ἀρά. *Vide* Ἀρή.

Ἀράβιοι, οἱ, *apud Nostrum sunt qui aliis* Ἄραβες, I. 198. *f.* III. 8. *a.* 88. *a.* 91. *a. et alibi.*

Ἀραίρημαι *et conjugata vide supra in* Αἱρέειν.

Ἀρᾶσθαι *et* Ἀρέεσθαι, *i. q.* εὔχεσθαι, Precari. ἀρᾶσθαί τινι ἀγαθά, Bene precari alicui, I. 132. *m.* τὰ ἐναντία τούτοισι ἀρέομαι ὑμῖν γενέσθαι, III. 65. *f.*

ἀρᾶσθαι *libri nonnulli dabant* I. 27. *m. f. ubi plerique edd. et mssti* ἀρώμενοι, *nos vero* ἀειράμενοι *correximus. Vide Var. Lect.*

Ἀργιλώδης, ὁ, ἡ, Argillosus. τὴν Συρίην ἴδμεν ἀργιλωδεστέρην γῆν ἐοῦσαν, II. 12. *extr.*

Ἄργος, εος, τὸ, *Urbis nomen. Sed* Ἄργος, ου, ὁ, Argus *heros*, cui sacer erat lucus in Argolide, VI. 75. 78 *et seq. De hoc (cujus mentionem facere in Indice Rerum et Personarum obliti sumus) consuli potest Pausanias lib.* II. *c.* 16. *p.* 145. *c.* 22. *p.* 161. *c.* 34. *p.* 191. *et lib.* III. *c.* 4. *p.* 211.

Ἀργύρεος, Argenteus; *sed et i. q.* ἐπάργυρος, Argento obductus, IX. 82. *m. coll. cap.* 80. *a.*

Ἀργυρώνητος, ου, ὁ, ἡ, Pretio emtus. ἀργυρώνητοι θεράποντες, IV. 72. *a.*

Ἄρδειν, 1) Rigare, Irrigare. τηνικαῦτα ἄρδουσι τοὺς κήπους, IV. 180. *f.* ἐπεὰν ὁ ποταμὸς ἄρσῃ τὰς ἀρούρας, ἄρσας δὲ *etc.* II. 14. *f. Praet. Imperf.* ὅκως ὁ ποταμὸς ἄρδεσκε Αἴγυπτον, II. 13. *a.* οὗτος (ὁ ποταμὸς) πρότερον μὲν ἄρδεσκε τὰς χώρας, III. 117. *a. Passivum.* ἡ χώρη τῶν Ἑλλήνων οὐ ποταμοῖσι ἄρδεται, II. 13. *m. f.* ἀρδόμενον ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἁδρύνεται τὸ λήϊον, I. 193. *a.* παραγίνεται ὁ σῖτος - - - οὐ χερσί τε καὶ κηλωνηΐοισι ἀρδόμενος, *ibid.*

2) *i. q.* ποτίζειν, Adaquare, Aquatum ducere *equos, jumenta.* ἦρσε τὸν ἵππον, ἄρσασα δὲ *etc.* V. 12. *f.* ταύτην (τὴν λίμνην) τὰ ὑποζύγια μοῦνα ἀρδόμενα ἀνεξήρηνε, VII. 109. *f.*

Ἀρδεύειν, *i. q.* ἄρδειν. *Sic pro* ἀρδόμενον *et* ἀρδόμενος, I. 193. *a. olim* ἀρδευόμενον *et* ἀρδευόμενος *edebatur.*

Ἄρδις, ιος, ἡ, Cuspis sagittae. ἄρδιν ἕκαστον μίην ἀπὸ τοῦ οἴστοῦ κομίσαι, IV. 81. *f.* κομισθῆναί τε χρῆμα πολλὸν ἀρδίων, ibid. *Accus. plur.* ἄρδις, (*per contractionem pro* ἄρδιας, *comm.* ἄρ-

δεις) I. 215. *a. b. et ibi Var. Lect. et Not.*

Ἀρέεσθαι, *vide supra in* Ἀρᾶσθαι.

Ἀρέσκεσθαι, *i. q.* ἀρέσκειν. *Ut* τοῦτό μοι ἀρέσκεται *significat* Hoc mihi placet; *sic* μὴ ἅδοιμι τοῖσι ταῦτα ἀρέσκεται, Non gratus acceptusque sim eis quibus haec placent, IX. 79. *m.* Σπαρτιήτῃσι ἀρεσκόμενον, Spartanis placentem, *ibid.* μάλιστα ἠρέσκοντο (αὐτῷ) οἱ ἀπ' Ἀθηνέων, VI. 128. *f.*

*Sed frequentior est alia hujus verbi constructio; nempe hujusmodi:* ἐγὼ ἀρέσκομαι τούτῳ, Ego in hac re mihi placeo, Hac re delector; Mihi hoc placet; Hac re contentus sum. οὐκ ἀρεσκόμενος τῇ κρίσεϊ, III. 34. *f.* διαίτῃ οὐδαμῶς ἠρέσκετο Σκυθικῇ, IV. 78. *a. m.* τούτοισι ὑμέας χρέων ἐστὶ ἀρέσκεσθαι, VII. 160. *f. ubi nonnulli quidem* ἀρκέεσθαι *exhibent, sed id ex* παραδιορθώσει *aut ex scholio.* οὐκ ἀρεσκόμενος τοῖσι πρήγμασι, IX. 66. *a. Loco Dativi reperitur etiam Genitivus participii absolute positus. Sic paulo ante verba modo citata ex* IX. 66. *a. ait,* οὐκ ἀρέσκετο λειπομένου Μαρδονίου.

*Aoristus pr. Activ.* ἐπεί οἱ ἤρεσε τὰ ὑπέσχετο ὁ Ἐπιάλτης, VII. 215. *a.* ταῦτα ἤρεσέ σφι ποιέειν, VIII. 19. *f.* κάρτα αὐτῷ ἤρεσε ἡ ὑποθήκη, VIII. 58. *a.*

Ἀρεστός, ἡ, όν, Placens. ἢ δὲ ἂν τῷ βασιλέϊ ἀρεστὴ γένηται, IV. 168. *f.* ἀρεστὸν εἶναι πᾶν τὸ ἂν βασιλεὺς ἔρδῃ, I. 119. *f.* λελάβηκε ἀρεστὰ τὰ ἀκροθίνια, VIII. 122.

Ἀρεστῶς, Placente modo. ἑωυτῷ μὲν ἀρεστῶς ὀρχέετο, Sibi quidem placebat saltans, VI. 129. *a. m.*

Ἀρετή, ῆς, ἡ, Virtus bellica, Fortitudo. ἀρετῆς εἵνεκα -- ἐκπαγλεόμενοι (αὐτόν), VIII. 92. *a. m.* ἀρεταί, Virtutis Specimina, Fortia facta, ἀρετὰς ἀπεδείκνυντο, I. 176. *a.* IX. 40. *extr.* ἀρετὴ γῆς, Praestantia, Fertilitas soli. δοκέει μοι οὐδ' ἀρετήν εἶναί τις ἡ Λιβύη σπουδαίη, IV. 198. *a. Sic* χώρη ἀρετὴν ἄκρη, VII. 5. *f.*

Ἀρή, ἡ, (*comm.* ἀρά) Preces, *praesertim* publicae, *cum* Voto *conjunctae.* πανδημεὶ Σπαρτιῆται -- ἀρὴν ἐποιήσαντο παῖδα γενέσθαι Ἀρίστωνι, VI. 63. *f. Thomas Mag.* Ἀρά, οὐ μόνον ἡ κατάρα, ἀλλὰ καὶ ἡ εὐχή. Ἡρόδοτος ἔκτῃ.

Ἀρήγειν, Opem ferre, Praesidio esse. ὁ ναυτικὸς τῷ πεζῷ ἀρήξει, καὶ ὁ πεζὸς τῷ ναυτικῷ, VII. 136. *m. f.*

Ἀρήϊος, Bellicus. ἀρήϊοι ἀγῶνες, οὐ γυμνικοί, IX. 33. *m.* Ἀρήϊος πάγος, Martius collis *Athenis, e regione arcis,* VIII. 52. *a. Substantive* μέγας ἀρήϊος, Magnus Bellator, VI. 98. *f.*

Ἀρηρομένος *vide in* Ἀρόειν.

Ἄρθμιος, ἀρθμίη, ἄρθμιον, *proprie* Adaptatus, Adcommodatus; *inde* Amicus, Concors. μὴ ἐόντες ἄρθμιοι, Nisi fuerint inter se Concordes, VII. 101. *m.* Ἀθηναίων ἡμῖν ἐόντων μὴ ἀρθμίων, IX. 9. *m.* καταφεύγει ἐς Τεγέην ἐοῦσαν οὐκ ἀρθμίην Λακεδαιμονίοισι, IX. 37. *m. f.*

*Inde Neutr. plur.* Ἄρθμια, (τά), Res pacatae, Concordia, Pax. τέως μὲν δή σφι ἦν ἄρθμια ἐς ἀλλήλους --- ἐκ τούτου δὲ πόλεμός σφι ἦν, VI. 83. *m. Quo ex loco*

*temere in Lexica Graeco-latina, atque etiam in Schneideri, viri doctissimi, Lexicon Criticum, receptum videtur vocabulum* Ἀρθμία, ἡ, *quod apud nullum (quod sciam) veterem Scriptorem reperitur. Nempe, in Sylloge quidem jonicarum vocum, Editioni Londinensi Musarum subjectâ, sic legitur*, Ἀρθμία, φιλία, *quo etiam modo scribitur in Fragmento Lexici Herodoti quod in nostro codice F. superest. Sed recte Wesselingius ex codice Sangermanensi (in vocabulis jonicis ex Musarum libro* VI. *excerptis) edidit* Ἄρθμια, φίλια, *cum accentu in antepenultimâ. Pariterque apud Suidam recte legitur:* Ἄρθμια· φίλια, Ἡρόδοτος. *Sed, quod ibidem veluti exemplum hujus vocabuli istâ notione usurpati continuo adjicitur*, Ἀθηναίων μὴ ἐόντων ἄμμιν ἀρθμίων, *facile intelligitur intercidisse ibi aliqua verba hujus modi :* καὶ Ἄρθμιοι· φίλοι. ὁ αὐτὸς Ἡρόδοτος. *Bene Hesychius :* Ἄρθμιοι· φίλοι. παρὰ τὸ ἡρμόσθαι καὶ συμφωνεῖν ἡμῖν.

Ἄρθρον, ου, τὸ, Articulus. ὁ γάρ οἱ ἀστράγαλος ἐξεχώρησε ἐκ τῶν ἄρθρων, Astragalus ei ex articulis (pedis) exierat, III. 129. *a.*

*Plural.* τὰ ἄρθρα, Partes genitales, IV. 2. *a.* III. 87. *a.* (*Utrobique agitur de animalibus sexus foeminini.*) *Conf. Adnot. ad* III. 103.

Ἀρίδηλος, ου, ἡ, ον, Prorsus manifestus. τάδε γὰρ ἀρίδηλα, VIII. 65. *a. m.*

Ἀριθμὸς, οῦ, ὁ, Numerus. ἀριθμὸν ποιέεσθαι τῆς στρατιῆς, Numerum inire copiarum, VII. 59. *extr.* τῶν νεῶν, Navium, VIII. 7. *extr. et* 8. *a.* ὅσον ἕκαστοι παρεῖχον πλῆθος, ἐς ἀριθμὸν οὐκ ἔχω εἶπαι τὸ ἀτρεκές, (*sic enim rectius ante* ἐς ἀριθμὸν, *quam post haec verba, incidetur oratio :*) Quantum copiarum quisque populus contulerit, non possum Ad numerum exacte definire, VII. 60. *a.* πλοῖα συνελθόντα ἐς τὸν ἀριθμὸν ἐφάνη τρισχίλια, Ter mille numero, VII. 97. *f. Quemadmodum pleonasticâ quâdam formulâ dici solet* πολλοὶ ἀριθμῷ, Multi numero; *similiter etiam* οὐδὲ ἓν ἀριθμῷ *dicit Noster*, Ne unum quidem numero, III. 6. *a. Absolute positum vocab.* ἀριθμῷ *interpretantur viri docti* Certo (Definito) quodam numero : δεῖ ἀριθμῷ τῶν περιοίκων ἀναγκαστοὺς ἐς τὸ κῆδος ἰέναι, VI. 58. *m. Not.*

Ἄριμα, *Scythica vox*, Unum *significans; unde* Arimaspi, Monoculi, IV. 27. *extr.*

Ἄριστα, *adverb.* Optime. I. 193. *m.* III. 125. *a.*

Ἀριστερὸς, ἡ, ὸν, Sinister. τὰ ἐπ' ἀριστερὰ ἐσπλέοντι τοῦ Ἑλλησπόντου πάντα, Hellesponti omnia quae intro naviganti sunt ad sinistram, VI. 33. *Conf.* Δεξιός.

Ἀριστεύειν, Prae caeteris optime rem gerere, Primas ferre; *in bello :* ὁ Σωφάνης, ἀριστεύσας τότε Ἀθηναίων, IX. 74. *a. ubi cum genit. pers. construitur, valet enim idem ac* ἄριστος γενόμενος, VII. 226. *a. coll.* 227. *a.* IX. 71. *a. In consilio :* γνώμη (αὕτη) ἠρίστευσε, Haec sententia

vicit, Optima judicata est, VII. 144. *a.*

Ἀριστήϊον, ου, τὸ, Praemium virtutis *sive bellicae sive civilis.* ἀριστήϊα δώσοντες τῷ ἀξιωτάτῳ, VIII. 123. *a.* ἀριστήϊα μὲν (*nempe* ἀρετῆς πολεμικῆς *vel* ἀνδραγαθίης) ἔδοσαν Εὐρυβιάδῃ, σοφίης δὲ καὶ δεξιότητος (ἀριστήϊα ἔδοσαν) Θεμιστοκλέϊ, VIII. 124. *m.* Delphicus deus ἀπαίτεε τοὺς Αἰγινήτας τὰ ἀριστήϊα τῆς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίης, VIII. 122. *Not.* τὸ ἀριστήϊον ἔλαβε οὗτος, VIII. 11. *m.*

Ἄριστος, η, ον, Optimus. *Absolute ponitur* VII. 226. *a.* λέγεται ἀνὴρ ἄριστος γενέσθαι, *ubi de Virtute bellicâ. De bonitate soli:* χωρέων ἁπασέων μακρῷ ἀρίστη, I. 193. *a. m. Etiam in malam partem:* διαβολὰς ἄριστος ἐνδέκεσθαι, Optimus, *i. e.* Facillimus, Promtissimus ad admittendas calumnias, III. 80. *m. Superlativus pro Comparativo:* δίεδεξε ὅσῳ ἐστὶ τοῦτο ἄριστον, III. 82. *f.*

*Adverbialiter* Ἄριστα, Optime. ἐπεὰν (ἡ Βαβυλωνίη χώρη) ἄριστα αὐτὴ ἑωυτῆς φέρει τὸν τῆς Δήμητρος καρπόν, I. 193. *m.* (*conf.* Αὐτός.) ἤκουσαν Ἑλλήνων ἄριστα, VIII. 93. *a.* (*conf.* Ἀκούειν.)

Ἀρκέειν, Sufficere, Satis esse. βίος ἀρκέων ὑπῆν (αὐτοῖς), I. 31. *a.* ταῦτά τοι οὐκ ἤρκεσε, II. 115. *m. f. Conf.* Καταρκέειν.

Ἀρκέεσθαι, Contentum esse. ἐγὼ ἀρκέομαι τούτῳ, Hoc mihi sufficit. ἔφη οὐκέτι ἀρκέεσθαι τούτοισι μούνοισι, IX. 33. *f. Conf.* Ἀρέσκεσθαι.

Ἀρκεόντως, Sufficienter, Satis. τοῦ βίου ἀρκεόντως εἶχε, *Vit. Hom.* 7. *m.*

Ἄρκτος, ου, ἡ, Ursus *bestia*, II. 67. *b.* Ursus *constellatio coeli.* τὰ ὑπὸ τὴν ἄρκτον ἀοίκητα, V. 10. *b.*

Ἄρκυς, υος, ἡ, Rete, Laqueus. ἐν ἄρκεσι, *olim edebatur* VII. 85. *f. ubi* ἐν ἄρκυσι *saltem scriptum oportebat; sed meliores quique libri* ἐν ἕρκεσι *dederunt.*

Ἅρμα, τος, τὸ, Currus. ἅρμα ἱρὸν τοῦ Διός, VIII. 115. *f.*

Ἁρμάμαξα, ης, ἡ, Carpentum *mollissimae vectionis, quo mulieres praesertim vehebantur.* VII. 83. *a.* IX. 76. *a.* Xerxes in itinere identidem ἐκ τοῦ ἅρματος ἐς ἁρμάμαξαν μετεκβαίνεσκε, VII. 41. *a. Not.*

Ἁρματηλατέειν, Currum agere, Plaustris vehi, V. 9. *m.*

Ἁρμόζειν τινὶ τινά, Desponsare aliquam alicui. ἁρμόσας τῷ ἑωυτοῦ παιδὶ τὴν θυγατέρα τῆς γυναικὸς ταύτης, IX. 108. *m.*

*Med.* Ἁρμόσασθαι, Desponsare sibi *filiam alicujus.* τοῦ τὴν θυγατέρα ἡρμόσατο Παυσανίης, V. 32. *m. f.* ἁρμοσάμενος Τήλυος τοῦ Συβαρίτεω θυγατέρα, - - ψευσθεὶς δὲ τοῦ γάμου, V. 47. *a.* ἁρμοσαμένου Λευτυχίδεω τὴν Χίλωνος θυγατέρα, VI. 65. *a.*

*Pass.* ἅρμοσται (*jon. pro* ἥρμοσται) τὴν Μίλωνος θυγατέρα γυναῖκα, Desponsatam sibi Milonis filiam habet uxorem, III. 137. *f.*

Ἁρμονίη, ης, ἡ, Compages, Commissura, *in nave.* ἔσωθεν τὰς ἁρμονίας ἐπάκτωσαν τῇ βύβλῳ, II. 96. *a.*

Ἀρνέεσθαι, Negare, Recusare. ἀρνευμένους εἶναι χρηστούς, VI. 13. *m. f. ubi olim* οὐ βουλομένους, *ex*

*scholio. Vide Not.* οὐκ εἶχε οὔτε δοῦναι οὔτε ἀρνήσασθαι, III. 1. *m.*

'Αρόειν, 'Αροῦν, Arare. *Hinc Particip. Praet. Pass. cum reduplicatione*, ἀρηρομένον οὐδὲν, Nihil aratum, IV. 97. *m. Not.*

'Αροτὴρ, ῆρος, ὁ, Arator, I. 125. *f.* Σκύθαι ἀροτῆρες, IV. 17. *qui* γεωργοὶ, *ibid. c.* 18. ἐπ' ἀροτῆρας, καὶ οὐ νομάδας, στρατευόμεθα ἄνδρας, VII. 50. *extr.*

"Αροτος, ου, ὁ, Aratio. ζῶντες μὴ ἀπ' ἀρότου, IV. 46. *f. ubi olim* ἀπ' ἀρότρου.

"Αροτρον *vide infra in* Αὖλαξ.

"Αρουρα, ης, ἡ, Ager, Jugerum. *Apud Aegyptios* ἡ ἄρουρα ἑκατὸν πηχέων ἐστί, II. 168. *a.* ἄρουραι ἐξαίρετοι δυώδεκα, *ibid. et* II. 141. *a.*

'Αρουραῖος μῦς, Mus agrestis, II. 141. *f.*

'Αρπάζειν (τινὰ) μέσον, Medium arripere *aliquem*, IX. 107. *m. Not.*

'Αρπεδόνη, ης, ἡ, *aliâs* Funis, Laqueus; *apud Nostrum*, Filum. ἀρπεδόνη ἑκάστη τοῦ θώρηκος, ἐοῦσα λεπτὴ, ἔχει ἀρπεδόνας ἐν ἑωυτῇ τριηκοσίας καὶ ἑξήκοντα, III. 47. *f. Monuit Pollux* VII. 31. καὶ ἀρπεδόνας δὲ τὰ νήματα ἔφη 'Ηρόδοτος.

"Αρρηκτος, ου, ὁ, ἡ, Infractus, Qui frangi vel perrumpi non potest. τὸ δέρμα τοῦ κροκοδείλου ἄρρηκτον ἐπὶ τοῦ νώτου, II. 68. *m.*

'Αῤῥωδέειν, Timere, Formidare. *Absolute positum:* ἀῤῥωδήσας, III. 1. *m.* V. 98. *m. f.* VII. 49. *f. Varie constructum verbum:* ἀῤῥωδέων, τοῦ στρατοῦ πρήξαντος κακῶς, καὶ Μεγαβάτῃ διαβεβλημένος, V. 35. *a.* ἀῤῥώδεον δὲ, ὅτι *etc.* VIII. 70. *m.* ἀῤῥωδέων μή τι οἱ γένηται κακόν, I. 9. *a.* (*conf. ibi Var. Lect.*) 156. *a.* III. 119. *a.* 130. *a.* IX. 46. *f.* ἀρρωδέων ἕκαστα τουτέων, V. 35. *a.* ἀῤῥωδέειν οὐδὲν πρῆγμα, VII. 51. *a.* ὁ μὲν τοῦ τόκου (ἕνεκα) τῆς γυναικὸς ἀῤῥωδέων, I. 111. *a. Conf.* Καταῤῥωδέειν.

'Αῤῥωδίη, ης, ἡ, Metus, Formido, Trepidatio. τοὺς Ἕλληνας εἶχε δέος τε καὶ ἀῤῥωδίη, VIII. 70. *m.* ἦν ἀῤῥωδίη σφι οὐ περὶ σφέων αὐτῶν, IX. 101. *m.* ἀῤῥωδίη ἦν τὸ πεῖθον, VII. 173. *f.* ἐς πᾶσαν ἀῤῥωδίην ἀπίκατο, μὴ *etc.* IV. 140. *f.* VIII. 36. *a.* IX. 7, 2. *a.*

'Αρτάβη, ης, ἡ, *vox Persica, mensura aridorum*, I. 192. *m.*

'Αρταξέρξης, *Persicum nomen, idem significans ac* μέγας ἀρήϊος, VI. 98. *f.*

'Αρταφέρνης *et* 'Αρταφρένης *idem*, V. 25. *a. cum Var. Lect. et Not.*

'Αρτέειν, (*jon. pro* ἀρτᾷν) 1) Suspendere; *unde in Passivo*, Pendere ex aliquo. ἐξ ὧν ἄλλοι πάντες ἀρτέαται (*jon. pro* ἤρτηνται) Πέρσαι, E quibus Pendent reliqui Persae omnes; Qui praeter alios omnes Persas longe sunt Praecipui, I. 125. *m. f.* πᾶς ἐκ Φοινίκων ἤρτητο ὁ ναυτικὸς στρατός, III. 19. *f.* αἱ ἐκ ταύτης ἠρτημέναι νῆσοι, V. 31. *m.* πάντα ἐκ σέο ἄρτηται, VI. 109. *f.* πάντα ἤρτηντο (*alii* ἤρτητο) ἐκ Περσέων, IX. 68. *a.*

2) Parare, Praeparare; *unde in Passivo*, Sese comparare *vel* praeparare; Paratum esse. οἱ δὲ αὖτις πολεμεῖν ἐξ ἀρχῆς ἀρτέοντο, V. 120. *m.* ἀρτέετο ἐς πόλεμον, Ad pugnam se comparavit, VIII. 97. *f.* οἱ οὐκ ἐῶν ναυμαχίην

ἀρτέεσθαι, VII. 143. *f. ubi scribere auctor potuerat* ἐς ναυμαχίην ἀρτέεσθαι, Qui nolebant ut Graeci ad pugnam navalem sese compararent: *sed in eamdem sententiam perinde absque praepositione* ναυμαχίην ἀρτέεσθαι *scribere potuit, quemadmodam cap.* 142. *f. ait* ναυμαχίην παρασκευασαμένους, *pro quo cap.* 143. *paulo ante verba supra adposita hac constructione usus est*, παρασκευάζεσθαι ὡς ναυμαχήσοντας.

*Conf.* Ἀναρτέεσθαι *et* Παραρτέειν.

Ἄρτημα, ατος, τό, Quod suspensum est, Pendens. *Apud Nostrum* II. 69. *a.* ἀρτήματα *sunt* Inaures, *nempe* ex auribus Pendentes.

Ἀρτίμπασα, Veneris Uraniae *nomen apud Scythas*, IV. 59. *f.*

Ἄρτιος, ου, Paratus. ἄρτιοι ἐόντες ποιέειν ταῦτα, IX. 48. *m. idem quod* ἑτοῖμος ποιέειν ταῦτα, *cap.* 46. *extr. Sic* ἄρτιοί εἰμεν πείθεσθαι ὑμῖν, IX. 27. *f. et* IX. 53. *a.*

Ἀρτίπους, οδος, ὁ, ἡ, Pedibus integer. Pedibus valens ad incedendum. χωλὸς ἐὼν, καὶ οὐκ ἀρτίπους, IV. 161. *a.* οὐδαμᾶ ἔτι ἐλπίζοντα ἀρτίπουν ἔσεσθαι, IV. 130. *m.*

Ἄρτισις, ιος, ἡ, Instructio. ἡ περὶ τὸ σῶμα ἄρτισις, Cultus corporis, I. 195. *f.*

Ἀρτοκόπος, ου, ὁ, Pistor, IX. 82. *a.* ἡ ἀρτοκόπος, Pistrix, I. 51. *f.*

Ἄρτος, ου, ὁ, Panis. ἐπὶ ψυχρὸν τὸν ἰπνὸν Περίανδρος τοὺς ἄρτους ἐπέβαλε, V. 92, 7. *m.*

Ἀρτοφαγέειν, Pane vesci, II. 77. *m.*

Ἀρτύειν *et* Ἀρτύνειν, Parare, Moliri, Struere. ὡς δὲ ἤρτυσαν τὴν ἐπιβουλὴν, I. 12. *a. Conf.* Ἐξαρτύειν.

Ἀρύειν *et* Ἀρύεσθαι, Haurire. ἐς τὸν κόλπον τρὶς ἀρυσάμενος τοῦ ἡλίου, VIII. 137. *f. Ab eodem themate derivant* ἀρύσονται, *quod legebatur* VI. 119. *m. ubi quidem Futuro tempori non erat locus, sed Praesens requirebatur. Vide mox* Ἀρύσσειν.

*Perperam* ἀρύονται *olim legebatur pro* ὠρύονται IV. 75. *m.*

Ἀρύσσεσθαι, *i. q.* Ἀρύεσθαι, Haurire. (*Unde etiam substantivum* ὁ ἀρυστὴρ, *quum ab* ἀρύεσθαι *sit* ὁ ἀρυτὴρ) καὶ γὰρ ἄσφαλτον καὶ ἅλας καὶ ἔλαιον ἀρύσσονται ἐκ τούτου τοῦ φρέατος, VI. 119. *m. ubi vide Var. Lect.*

Ἀρυστὴρ, ῆρος, ὁ, Haustrum; *Sigillatim* Mensura quaedam liquidorum. *Corporis custodibus regum Aegyptiorum in singulos dies distribuebantur cuique* οἴνου τέσσερες ἀρυστῆρες, II. 168. *f.*

Ἀρχαῖος, *non solum* Antiquus, *ut* ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου (*i. q.* ἀρχῆθεν) A Priscis temporibus, IV. 117. *a.* πάντων ἀρχαιότατον ἱρῶν, I. 105. *m. Sed et idem sonat atque* πρότερος, Prior, Superior. ἡμεῖς τι ὑπείξομεν τοῦ ἀρχαίου λόγου, Nos de Superioribus conditionibus (de eo quod Prius postulavimus) nonnihil concedemus. VII. 16. *f.*

τὠρχαῖον, (*pro* τὸ ἀρχαῖον) Antiquitus, I. 173. *a.* IX. 45. *a. Exserte* τὸ ἀρχαῖον *aut unâ voce* τοαρχαῖον, *scribitur* IV. 108. *f. pro quo praeter necessitatem* τὠρχαῖον *suo arbitratu posuit Reiz, qui quidem* VII. 144. *extr. cum aliis* τοαρχαῖον *tenuit, ubi nos* τὸ ἀρχαῖον *divisis vocibus praetulimus.*

Ἀρχαιρεσίη, ης, ἡ, *proprie* Electio

magistratuum, Comitia; *sed et, per metonymiam*, Magistratus ipsi. ἀγορὴ δέκα ἡμερέων οὐκ ἵσταταί σφι, οὐδ' ἀρχαιρεσίη συνίζει, Neque ullus Magistratuum est consessus, VI. 58. *f. nisi et ibi intelligas*, Nec habentur Comitia.

Ἄρχειν, 1) *idem ac* βασιλεύειν, Summum imperium tenere, Regnare. τῆς ἄνω Ἀσίης ἦρξαν Σκύθαι, IV. 1. *a. conf.* III. 130. Μῆδοι ἦρχον τῆς Ἀσίης, IV. 1. *m.* πάντα ἔθνεα τῶν ἦρχε, IV. 87. *a.* V. 36. *a.* βασιληΐη τῆς ἦρχε Ἰδάνθυρσος, IV. 120. *m.* Μιλησίων ἄρχειν, IV. 137. *m. Et sic frequenter.*

2) *i. q.* ἡγέεσθαι, Præesse cum imperio *ut Dux aut Imperator praeest exercitui aut parti copiarum.* τῶν ὁ Μεγάβαζος ἦρχε, V. 1. *a. Sic* VII. 62. 63. 64. 66. *etc.*

3) Magistratum *quemcumque gerere.* πλῆθος ἄρχον --- πάλῳ μὲν ἀρχὰς ἄρχει, Populus Summum imperium tenens --- Gerit magistratus qui sorte obtigerunt, III. 80. *f.* Demaratus, regia dignitate exutus, ἦρχε αἱρεθεὶς ἀρχήν, VI. 67. *a. Dein per contumeliam aliquis ex eodem quaerit*, ὁκοῖόν τι εἴη τὸ ἄρχειν μετὰ τὸ βασιλεύειν, *ibid.*

4) Ἄρχειν, Incipere, Initium facere. *Const. cum Genit.* Κροῖσον ἄρξαντα ἀδικίης, III. 130. *f.* ἄρξαι τῶν ἀδικημάτων, I. 2. *a. Item cum Participio:* ἢν ἄρξῃ ἀδικέων, IV. 119. *f. Conf.* Ὑπάρχειν.

5) *Passivum:* Ἄρχεσθαι ὑπό τινος *et* ὑπό τινι, Imperio alicujus esse subjectum, Regi, Gubernari ab aliquo. ὑπὸ Μήδων ἄρχεσθαι, I. 127. *a.* ἀντὶ τοῦ ἄρχεσθαι ὑπ' ἄλλων, ἄρχειν ἁπάντων, I. 210. *m.* IV. 147. *a.* ὑπ' ἑνός, V. 3. *a.* VII. 103. *m.* ὑπ' ἀνδρὸς ἄρχονται, III. 134. *a.* ὑπ' ἀνδρὸς μεγάλου, II. 173. *m.* ὑπὸ Σμέρδιος, III. 74. *f.* ὑπὸ τῶν βαρβάρων, VII. 149. *f.* ὑπὸ Λακεδαιμονίων, VII. 163. *a.* ὑπὸ Ἀργείων, VIII. 73. *f. Eâdem notione Passivâ, Attico et Jonico more, etiam Futurum Medii usurpatur.* ἴσθι ἀρξόμενος ὑπὸ Λακεδαιμονίων, Scito sub Lacedaemoniorum te fore imperio, VII. 159. (*Vide quos laudavit Wess. ad* V. 35, 5.)

ἀρχόμενος ὑπ' ἐκείνοισι, Imperio illorum subjectus, I. 91. *f.* συλλέξας τοὺς ὑπ' ἑωυτῷ ἀρχομένους πάντας, I. 103. *m. Quasi impersonaliter ponitur idem verbum* III. 97. *m. f.* ἐς τοῦτο γὰρ τὸ οὖρος ὑπὸ Περσέων ἄρχεται, Ad hunc usque montem pertinet Persarum imperium: *scilicet intellige* τὰ ἐς τοῦτο τὸ οὖρος, Quae pertinent usque ad hunc montem, ea subjecta sunt Persarum imperio, *quemadmodum continuo adjicitur*, τὰ δὲ πρὸς βορῆν ἄνεμον τοῦ Καυκάσιος Περσέων οὐδὲν ἔτι φροντίζει.

*Reperitur etiam Participium Praeteriti Passivi notione* Incipiendi, *quae aliàs Medio propria est.* ἀργμένης δὲ τῆς Κνιδίης ἐκ τῆς χερσονήσου τῆς Βυβασσίης, Quum Initium capiat Cnidiorum ditio a Bybassiâ peninsulâ, I. 174. *a.*

6) *Medium.* Ἄρχεσθαι *et* Ἄρξασθαι, Incipere. ἄρχεται ῥέων ἐκ λίμνης, IV. 51. *Not. Praet.*

*Imperf.* ἤρχετο τὸ δεύτερον ἐκ Νάξου Ἴωσι γίνεσθαι κακὰ, V. 28. *a.* *Et absque augm.* ἄρχετο ἐκ δέκα ταλάντων ὑπισχνεόμενος, V. 51. *m.* ἄρχετο ἐκ τῶν κνημέων ἑωυτὸν λωβώμενος, VI. 75. *m.* *Aor.* 1. ὁ Νεῖλος ἀρξάμενος ἐκ τῶν Καταδούπων ῥέει *etc.* II. 17. *a. m. Sic de Istro* II. 33. *m. f. et* IV. 49. *f. Participium Aor. pr. absolute positum* ἀρξάμενον ἀπὸ ταύτης τῆς πόλιος, Incipiendo ab hac urbe, III. 91. *a. Not.*

*Sed Futur. Med. jonico more etiam Passivâ notione usurpatur,* ἴσθι ἀρξόμενος ὑπὸ Λακεδαιμονίων, Scito sub Lacedaemoniorum te fore imperio, VII. 159. *f. coll. c.* 163.

Ἀρχή, ῆς, ἡ, 1) Initium, Principium. αὗται αἱ νῆες ἀρχὴ κακῶν ἐγένοντο Ἕλλησι, V. 97. *f.* ἡ ἀρχὴ τοῦ στρόφου, IV. 60. *a. est* Principium, *vel* Extremitas funis. ἀπ' ἀρχῆς, Ab initio, Antiquitus, II. 113. *m.* (*Conf. mox* Ἀρχήν.) *Notetur formula,* ἐξ ἀρχῆς γινόμενος *idem sonans ac* ἐξ οὗ ἐγένετο, Ex quo natus est. εἶναι θνητὸν οὐδένα, οὐδὲ ἔσεσθαι, τῷ κακὸν ἐξ ἀρχῆς γινομένῳ οὐ συνεμίχθη, VII. 203. *f.* 2) Imperium, Regnum, Regia dignitas et potestas; *cum frequenter alibi, tum* IV. 147. *a.* ἐπεί τε ἐγεύσατο ἀρχῆς, *et paulo ante*, ἐπιτροπαίην εἶχε τὴν ἐν Σπάρτῃ βασιληίην· αὐξηθέντων δὲ τῶν ἀδελφιδέων καὶ παραλαβόντων τὴν ἀρχήν. 3) Magistratus quilibet. *Vide supra, voc.* Ἄρχειν, *num.* 3.

*Accusativus* Ἀρχήν, *per ellipsin pro* κατ' ἀρχὴν *adverbialiter positus, proprie significat* Initio, Principio, Ab initio. τῷ φίλῳ ἔφη χαρίεσθαι μᾶλλον ἀποδιδοὺς τὰ ἔλαβε, ἢ ἀρχὴν μηδὲ λαβών, III. 39. *m. f.* περὶ τῆς ὑμετέρης ἀρχὴν ὁ ἀγὼν ἐγένετο, VIII. 142. *m.* ὅντινα τρόπον ἀρχὴν (συνετίθετο προδοσίην), οὐκ ἔχω εἶπαι. τέλος δὲ *etc.* VIII. 128. *a.* τὴν τάξιν ἐς τὴν ἦλθον φυλάξαντες ἀρχήν, VII. 220. *a.* ταῦτα μὲν νῦν ἔστω ὡς ἔστι τε καὶ ὡς ἀρχὴν ἐγένετο, II. 28. *a. Not.* (*al.* 27. *f.*) *ubi quidem* ἀρχὴν *possis etiam* Re verâ, *interpretari, sicut* I. 140. *f. Not. et* VII. 218. *f. Primitivo usui hujus vocabuli adfinis ille est, ubi commode* Olim *redditur, ut in his,* ἔλεγε δὴ ὡς ἦλθε ἀρχὴν ὁ Σόλων, I. 86. *m. Not. Rursus primitivae notioni locus est in istis verbis* IX. 57. *a.* ἀρχήν τε οὐδαμὰ δοκέων Παυσανίην τολμήσειν σφέας ἀπολιπεῖν, (*ubi quidem incommodat adjecta* τε *particula, nescio an ex* γε *detorta*) Initio quidem ratus non ausurum Pausaniam se suosque deserere, *sed nimirum deinde reverà se ab illo desertum existimans. Similiter* I. 203. *f.* κατάπερ ἐνυφανθέντα ἀρχήν, Quasi (*non* Quales, *quod temere in nostram versionem irrepsit*) initio intextae fuissent.

*Et in duobus quidem locis, quae postremo commemoravi,* ἀρχὴν *vulgo* Omnino *interpretantur; ne sic quidem male: frequenter enim rectissime, et unice commode, latino sermone ita redditur hoc vocabulum, sed praesertim ubi jungitur Negativae particulae.* τὰ γὰρ ἄλλα δένδρεα οὐδὲ πειρᾶται ἀρχὴν φέρειν, Ne cona-

tur quidem omnino, I. 193. *m.* II. 95. *extr.* οὐδὲ γὰρ ἀρχὴν ἐς κρίσιν τούτου πέρι ἐλθεῖν οἶδα, VII. 26. *m. Sic* οὐ *sequente* ἀρχὴν *significat* Omnino non, Prorsus non, Nequaquam, III. 16. *extr.* V. 16. *a. Etiam adjecto articulo*, τοῦτο οὐκ ἐνδέκομαι τὴν ἀρχὴν, IV. 25. *m.* τὸν χειμῶνα τοῦτον οὐκ ἀνέχονται τὴν ἀρχὴν, IV. 28. *f.* (*Conf. Hermann ad Viger. Not.* 67.) *Referunt huc etiam exempla quaedam ubi nulla adest negativa particula*: ἀρχὴν γὰρ ἐγὼ μηχανήσομαι οὕτω, I. 9. *a. ubi tamen haud incommode intelligere possis* Inde a principio. *Tum* ἐόντες ἀρχὴν ἑπτά, Qui erant omnino Septem, VIII. 132. *a. nisi fortasse adjectâ istâ voce significare Noster voluit*, Septem *fuisse conjurationis* principes.

Ἀρχηγετεύειν, Principatum tenere. ἀρχηγετεύειν τῶν κάτω λέγουσι Δήμητραν καὶ Διόνυσον, II. 123. *a.*

Ἀρχῆθεν, *i. q.* ἀπ' ἀρχῆς *aut* ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου. τούτοισι θύουσι ἀρχῆθεν, His sacra faciunt a priscis inde temporibus, I. 131. *m.* ὡς ἀρχῆθεν ἐποιήθη, Sicut initio constructum erat (*templum*), II. 138. *m.* φθόνος ἀρχῆθεν ἐμφύεται ἀνθρώπῳ, A primo inde ortu, III. 80. *m.* ἀρχῆθεν ἡ ἔχθρη πρὸς τὸν βάρβαρον ἀπ' ὑμέων ἡμῖν γέγονε, Primum originem a vobis traxerunt inimicitiae, VIII. 22. *f.* ἀρχῆθεν ἠπιστάμην ὅτι *etc.* Ab initio, jam pridem noveram, VII. 104. *a.* κρέσσον γὰρ ἀρχῆθεν μὴ ἐλθεῖν, ἢ *etc.* V. 18. *f. In simili sententiâ ait* ἀρχὴν, III. 39. *m. f.*

Ἀρχήϊον, ου, τὸ, Curia, Locus ubi vel magistratus vel cives populi liberi convenirent, de re publicâ acturi, IV. 62. *a.*

Ἀρχιέρεως, ὁ, Princeps sacerdos; *rarior vocabuli forma pro* ἀρχιερεύς, II. 37. *f. Not.* (*Conf. Valck. ad* IV. 53. *f.*) *Communem formam* ἀρχιερεύς, *quam ibi codd. nonnulli praeferunt, agnoscunt libri omnes* II. 143. *a.* V. 151. *a. et Acc. plur.* ἀρχιρέας, II. 142. *a.*

Ἀσᾷν, Molestiâ, Moerore adficere. ἐδίζετο ἐπ' ᾧ ἂν μάλιστα τὴν ψυχὴν ἀσηθείη, III. 41. *a. idem quod* ἀλγήσει *cap.* 40. *f.*

Ἄσβετος, *Vit. Hom.* 32. *m. Not.*

Ἄση, ης, ἡ, Molestia, Dolor. ἵνα μηδεμίαν ἄσην τῷ πατρὶ προσβάλῃ, I. 136. *extr.*

Ἄσημος, ου, ὁ, ἡ, 1) Obscurus, Non intellectus. ἄσημα φράζειν I. 86. *m.*

2) ἄσημος χρυσὸς, Aurum non signatum, (*oppos.* ἐπίσημος) IX. 41. *m.*

Ἀσθενής, Infirmus, Invalidus. οἱ χρήμασι ἀσθενέστεροι, Quibus res familiaris est tenuior, II. 88. *a.* τὰ τῶν ὀνειράτων ἐχόμενα τελέως ἐς ἀσθενὲς ἔρχεται, Prorsus in Exile (in Tenue) quiddam solent exire, I. 120. *m.* (*In eamdem sententiam* ἐς φλαῦρον *ait eod. cap. extr.*) Ἑλλήνων οὐκ ὁ ἀσθενέστατος σοφιστὴς Πυθαγόρας, IV. 95. *m.*

Ἀσθενίη, ης, ἡ, (*Comm.* ἀσθένεια.) Debilitas, Tenuitas. ὑπ' ἀσθενίης βίου, VIII. 51. *f. Not.* ὑπ' ἀσθενείης βίου *vulgo legitur* II. 47. *f. ubi fortasse pariter* ἀσθενίης *scripserat Herodotus.*

Ἀσινής, έος, ὁ, ἡ, 1) *Activâ notio-*

*ne*, Non laedens, Innoxius, Nullum maleficium committens, I. 105. *a. m.* 2) *Passivâ notione* Illæsus, Incolumis. ἐᾶμεν ἀσινέα ἐκπλέειν, II. 114. *m.* ἀπέπεμψε ἀσινέα, II. 181. *f.* VII. 146. *extr.* IX. 5. *f.* ἀσινέας ἀπικέσθαι ἐς τὴν Ἑλλάδα, VIII. 19. *f.* ἀνεχώρησαν ἀσινέες, VIII. 116.

Ἀσιτίη, ης, ἡ, Inedia. ἀλουσίῃσί τε καὶ ἀσιτίῃσι συμπεπτωκὼς, III. 52. *a.*

Ἀσκέειν, 1) Exercere. τὴν τέχνην, Artem (*medicam*), III. 125. *a.* πεντάεθλον, quinquertium, IX. 33. *a. m.* τὴν ἀληθηίην, Exercere, Colere veritatem, VII. 209. *a. m.* τὴν δικαιοσύνην ἤσκεε, I. 96. *m.* οὐ ταὐτὰ ἀσκέοντες, Diversas vias sequentes; *scil. alter veritatem colens, alter mendax*, III. 72. *f.*

2) Instruere, Exornare. ἐμέ σοι κόσμῳ ἀσκήσας ἀπέπεμψε, III. 1. *f. ubi paulo ante ait* κοσμήσας ἐσθῆτι τε καὶ χρυσῷ. *Conf. Gregor. Dial. jon.* §. 144. *et ibi Interpp.* παστὰς ἠσκημένη στύλοισι, II. 169. *f.* ἡ ἀγορὴ καὶ τὸ πρυτανήϊον Παρίῳ λίθῳ ἠσκημένα, III. 57. *extr. Et nude* ἐν οἰκήματι ἠσκημένῳ, In conclavi elegante, II. 130. *a. Not.*

Ἀσκευὴς, έος, ὁ, ἡ, Carens instrumentis *ad exercendam artem necessariis.* ἀσκευὴς ἐὼν καὶ ἔχων οὐδὲν τῶν ὅσα περὶ τὴν τέχνην ἐστὶ ἐργαλήϊα, III. 131. *a. m.*

Ἀσκὸς, οῦ, ὁ, Uter. Ἀσκοὺς πλήσαντα οἴνου, II. 121, 4. *a. ubi mox dein etiam* τῶν ἀσκῶν οἱ ποδεῶνες *memorantur.* ἀσκοὺς καμήλων (Utres ex pellibus camelorum) πλήσας ὕδατος, III. 9. *a.* ὁ τοῦ Σιληνοῦ Μαρσύεω ἀσκός, VII. 26. *f. ubi alii* ipsam Pellem *s.* Cutem, *alii rectius* Pellem in utrem formatam, Cutem utris formâ, *intelligunt. Vide Not.*

Ἀσμὰχ, *vocabulum Aethiopicum aut Aegyptiacum, significans* Regi a sinistrà manu Stantem, II. 30. *a.*

Ἄσμενος, Lubens, Cupidus, Laetus. ἔφευγον ἄσμενοι τὴν ἵππον, IX. 52. *m. f.* ὥς σφι ἀσμένοισι ἡμέρη ἐπέλαμψε, VIII. 14. *a.* ἀποδεξάμενοι ἄσμενοι τοὺς λόγους, VIII. 106. *a. m.*

Ἀσπάζεσθαι, Amplexari, Salutare. μεγάλως ἀσπάζοντο (αὐτὸν), Ingenti cum amoris adfectu amplexati sunt, I. 122. *a.* παρὰ τὴν πόσιν φιλοφρόνως μιν ἠσπάζοντο, Inter bibendum comiter illum salutarunt, II. 121, 4. *m. f.*

Ἀσπαίρειν, Palpitare. ἐπάλλοντό τε καὶ ἤσπαιρον, ὅκως περ ἰχθύες νεοάλωτοι, IX. 120. *a. ubi alii quidem* ἔσπαιρον: *vide Var. Lect. et Not. et conf. Not. ad* VIII. 5. *a. ubi metaphorice positum verbum* ἤσπαιρε Reluctabatur *cum Valla intelligebat Valck. sed rectius (puto) Wess. cum Porto,* Prae metu Palpitabat, Trepidabat.

Ἀσπασίως, Lubenter, I... *Conf.* Ἀσπαστῶς.

Ἀσπαστὸς, ἡ, ὸν, Placens, Gratus, Acceptus. ταῦτα ἀκούσαντες, κάρτα ἀσπαστὸν (*scil.* πρᾶγμα) ἐποιήσαντο, Admodum gratum habuerunt, V. 98. *m.* εἴσι ἡ τυραννὶς πρὸ ἐλευθερίης ἦν ἀσπαστότερον, I. 62. *a.*

Ἀσπαστῶς, Lubenter. οἱ δὲ ἀσπαστῶς ὑπήκουσαν, IV. 201. *a. m.*

Ἀσπὶς, ἴδος, ἡ, Scutum, Parma. ἀσπίδος τρόπον κυκλοτερέα ποιήσαντες, I. 194. *a.* ὀκτακισχιλίη ἀσπὶς, Octies mille Scuta, *i. e.* Scutati, Cetrati, V. 30. *m.* Persae militantes ἀντὶ ἀσπίδων γέῤῥα habebant, VII. 61. *a.* ἀσπίδας ἴτυς οὐκ ἐχούσας, VII. 89. *a.* ἀσπίδας κοίλας, τὰς ἴτυς μεγάλας ἐχούσας, VII. 89. *f.* *Conf.* Ὄχανον.

Ἄσσα, *i. q. comm.* ἅτινα, Quaecumque. I. 47. *a.* 138. *a.* 179. *b.* ἅσσα εἵλομεν, κατελίπομεν *etc.* *Aenigma, Vit. Hom.* 35. *a.*

Ἆσσον, Propius. ἤϊε ἆσσον, III. 52. *a. m.* ἆσσον ἰέναι, IV. 5. *m.* *Et cum Genit.* ἰέναι ἆσσον αὐτῶν, IV. 3. *f.*

Ἀσταχὺς, ύος, ἡ, Spica. ὅκως τινὰ ἴδοι τῶν ἀσταχύων ὑπερέχοντα, V. 92, 6. *m. f.*

Ἀστή. *Vide* Ἀστός.

Ἀστὴρ, έρος, ὁ. *Vide* Ἄστρον.

Ἀστιβὴς, έος, ὁ, ἡ, Non calcatus, Desertus. ἀστιβέα χωρία, *Vit. Hom.* 21. *m.*

Ἄστικτος, ου, ὁ, ἡ, Punctis non notatus. *Apud Thracas* τὸ μὲν ἐστίχθαι, εὐγενὲς κέκριται· τὸ δὲ ἄστικτον, ἀγεννές, V. 6. *f.*

Ἀστὸς, οῦ, ὁ, *i. q.* πολιήτης, ἐγχώριος, ἐγγενὴς, Civis, Indigena. *Opponuntur* ἀστὸς *et* ξεῖνος, II. 160. *f. et* III. 8. *m.* *Caeterum vide* I. 158. *b.* 161. *f.* II. 118. *b.* ἄνδρες τῶν ἀστῶν δόκιμοι, VI. 101. *f.* VIII. 46. *f.* 119. *a.* 156. *a.* ἀνὴρ ἀστὸς, I. 173. *f.* ἀνὴρ τῶν ἀστῶν, I. 173. *a.* τῶν ἀστῶν ἄνδρες πέντε, IV. 33. *m.* ἄνδρες δοκιμώτατοι τῶν ἀστῶν, IX. 93. *a.* *Legitur etiam genit. plur.* ἀστέων, *pro* ἀστῶν, IX. 94. *a.* *Pro* αὐτέων IX. 86. *a.* ἀστέων *edidit Borh. ex Koenii et Valck. conjecturâ. Vide ibi Not. Et* τῶν, *quod* II. 102. *m.* *post* στρατιὴν πολλὴν *temere olim insertum legebatur, in* ἀστῶν *mutatum maluerat Valck. Confer* Αὐτὸς, *num.* 1.

*Foemininum* Ἀστὴ, ῆς, ἡ, Mulier civis, Indigena et libera. ἢν γυνὴ ἀστὴ δούλῳ συνοικήσῃ, I. 173. *f.* γυναῖκες, ἐοῦσαι ἀσταί τε καὶ τῶν πρώτων Σπαρτιητέων θυγατέρες, IV. 146. *m.* ἦν δὲ αὕτη ἡ Ὀποίη ἀστὴ, (*i. q.* ἐγχωρίη,) IV. 78. *a.*

Ἀστράγαλος, ου, ὁ, Talus. III. 129. *a.* *Vide supra in* Ἄρθρον.

Ἄστρον, ου, τὸ, Astrum. ταῦτα ἐξευρέειν ἐκ τῶν ἄστρων ἔλεγον, II. 4. *a. ubi alii* ἀστέρων, *ab* ὁ ἀστήρ.

Ἄστυ, εος, τὸ, Urbs, *non modo major, sed et minor.* σμικρὰ καὶ μεγάλα ἄστεα, I. 5. *f.* Κολοφῶνος τὸ ἄστυ I. 14. *f.* *videtur distingui ab arce.*

Ἀστυάγης, *genit.* Ἀστυάγεος, *sed in aliis codd.* Ἀστυάγεω, I. 46. *a.* 73. *a.* 91. *f.*

Ἀστυγείτων, ονος, ὁ, ἡ, Vicinus, Finitimus. ἐπὶ πόλις ἀστυγείτονας στρατεύεσθαι, VI. 99. *m.* γέαι πολλαὶ μὲν ἀστυγείτονες, πολλαὶ δὲ ἑκατέρω, IX. 122. *a.*

Ἀσφαλείη, ης, ἡ, Securitas. δεηθεὶς τῆς ἀσφαλείης ἔτυχε, Tutum transitum petiit et nactus est, III. 7. *f.*

Ἀσφαλὲς, τὸ, *i. q.* ἡ ἀσφάλεια. τοῦ ἀσφαλέος εἵνεκα, Securitatis, Salutis causâ, I. 109. *f.*

Ἀσφαλέως, Tuto, Constanter, Firmiter. ἀσφαλέως ἑωυτῷ ἱδρῦσθαι

ἐδόκεε ἡ βασιληίη, II. 169. *a.* ἀσφαλέως σημῆναι (τί τινί), Tuto significare aliquid alicui, V. 35. *a.*

οὐδέν (ἐστι) τῶν ἐν ἀνθρώποισι ἀσφαλέως ἔχον, I. 86. *f.*

Ἄσφαλτος, ου, ἡ, Bitumen, Asphaltus. τέλματι χρεώμενοι ἀσφάλτῳ θερμῇ, I. 179. *a.* ὁ ποταμὸς ἅμα τῷ ὕδατι θρόμβους ἀσφάλτου ἀναδιδοῖ πολλούς, *ibid. f.* πίσσα ὀδμὴν ἔχουσα ἀσφάλτου, IV. 195. *m.* *Ex uno fonte hauriunt* ἄσφαλτον καὶ ἅλας καὶ ἔλαιον - - - - καὶ ἡ μὲν ἄσφαλτος καὶ οἱ ἅλες πήγνυνται παραυτίκα, VI. 119. *m.*

Ἀσχάλλειν, Dolere, Aegre ferre. ὁ Δαρεῖος ἤσχαλλε, III. 152. *a.* *ubi* ἤσχαλε *alii*, *in Aor. sec.* ἤσχαλλον οἱ Ἀθηναῖοι, IX. 117. *a.*

Ἄσχυ, *Scythicum vocab. significans* Succum ex fructu quodam expressum, *quem lacte mixtum potant Scythae*, IV. 23. *m.*

Ἀτᾷν, *vide* Ἀτέειν.

Ἀταξίη, ης, ἡ, Contemtus disciplinæ militaris, Tumultuatio, VI. 11. *m.* 13. *a.*

Ἀτάρ, Caeterum, Sed, At, Autem. II. 92. *a.* 135. *a.* 175. *m.* III. 29. *m.* IV. 18. *a.* 176. *a.* 188. *ubi respondet praecedenti particulae* μέν. *Sic et* V. 66. *a.* *et* V. 92, 2. *a.* *Ex hac particula* ἀτάρ *per apocopen derivatam esse latinam* At *censuit Aem. Portus.*

Ἀτάσθαλος, ου, ὁ, ἡ, Improbus, Flagitiosus. ἄνδρα ἐόντα ἀνόσιόν τε καὶ ἀτάσθαλον, VIII. 109. *m.* ἀνὴρ δεινὸς καὶ ἀτάσθαλος, IX. 116. *a.* ἔρδει πολλὰ καὶ ἀτάσθαλα, III. 80. *m.* λέγειν βάρβαρά τε καὶ ἀτάσθαλα, VII. 35. *m.*

Ἅτε, 1) Utpote, Quippe, *sequente Participio.* I. 108. *f.* 123. *m.* 154. *m.* 171. *a.* 190. *f.* VII. 87. 138. *b.* 188. *a.* VIII. 86. *a.*

2) Ceu, Veluti, Tamquam. δίκτυα δούς (αὐτῷ) ἅτε θηρευτῇ, I. 123. *f.* ἅτε μάζαν μαξάμενος, I. 200. *f.*

Ἀτέειν, (*jon. pro* ἀτᾷν) Insanire, Furere. παραχρεώμενοί τε καὶ ἀτέοντες, Desperati ac veluti Furiosi, VII. 223 *extr. ubi vide Not.* „Ἀτέοντα λέγει (ὁ ποιητής) „τὸν βεβλαμμένον εἰς φρόνησιν ὡς „ἀπὸ τῆς Ἄτης." *Eustath. ad Iliad.* υ. 332. Laedere, Damnum dare *interpretatus est Portus.*

Ἀτέκμαρτος, Obscurus, Non intellectus. χρηστήριον ἀτέκμαρτον, V. 92, 3. *a.*

Ἀτεληίη *et* Ἀτελείη, ης, ἡ, (*comm.* ἀτέλεια) Immunitas. προεῖπε ἀτεληίην στρατηίης καὶ φόρου, III. 67. *b.* ἔδοσαν Κροίσῳ προμαντηίην καὶ ἀτελείην (*sive* ἀτεληίην *malis; perperam olim* ἀγγελίην) καὶ προεδρίην, I. 54. *f.* *Sic* ἀτελείη τε καὶ προεδρίη, IX. 73. *f.* *Cur vocalis finalis* α, *licet in* ἀτέλεια *et similibus vulgo corripiatur, tamen sicut* α *longum jonice in* η *mutari potuerit, rationem docet Eustathius eo loco quem supra, ubi de vocab.* Ἀληθηίη *et* Ἀληθείη, *agebatur, laudavimus.*

Ἀτελής, έος, ὁ, ἡ, Immunis tributorum, III. 91. *a.* ἀτελέα Πέρσαι νέμονται χώρην, III. 97. *a.* τὴν Βαβυλῶνά οἱ ἔδωκε ἀτελέα νέμεσθαι, III. 160. *f.* τέσσερες κῶμαι τῶν ἄλλων ἐοῦσαι ἀτελέες, Quatuor vici, aliorum tributorum immunes, I. 192. *f.*

Θασίοισι ἐοῦσι καρπῶν ἀτελέσι, VI. 46. *f. Not.*

Ἄτερος, i. q. ὁ ἕτερος, Alter. ἔστι δὲ καὶ ἄτερος λόγος *edebatur olim* IV. 11. *a. contra codicum ad unum fere omnium consensum, e quibus* ἄλλος λόγος *merito recepit Wess.*

Ἄτη, ης, ἡ, Calamitas, Damnum. ἄτην μεγάλην προσπεσοῦσαν ἐνεῖκαι, I. 33. *m.*

Ἀτιμάζεσθαι πρός τινος, Contemni, Contumeliâ adfici, Ludibrio haberi ab aliquo, I. 61. *a.*

Ἀτιμίη, ης, ἡ, Ignominia, Infamia. ἀτιμίην εἶχε, VII. 231. *a. de eo cui nemo nec lumen accendere, nec cum eo colloqui dignatur.* ἐμὲ ἐν ἀτιμίῃ ἔχει, Me aspernatur. III. 3. *m.*

Ἀτιμοῦν, Ignominiâ, Infamiâ notare. ἠτίμωτο, VII. 231. *a.* ἠτιμωμένοι, IV. 66. *m. Conf.* Ἀτιμίη.

[Ἀτιμωρητὶ, *tamquam vox Herodotea citatur in Glossis Herodoteis, secundum seriem literarum digestis sed falso. Vide Herodotum nostrum T. VI. Part. II. p. 339. et 349.*]

Ἀτιμώρητος, ου, ὁ, ἡ, Non punitus, Inultus. ὅκως ἀτιμώρητος γένηται, Quo vindictam effugeret, II. 100. *extr.*

Ἄτοκος, ου, ἡ, Quae non peperit, Quae liberos non habet, V. 41. *a. Ex Herodoto adnotavit Pollux III.* 49.

Ἄτρακτος, ου, ὁ, Fusus. στρέφουσα τὸν ἄτρακτον, V. 12. *extr. i. q.* κλώθουσα λῖνον, ibid. *m.* ἐξέπεμψέ οἱ δῶρον ἄτρακτον χρύσεον καὶ ἠλακάτην, IV. 162. *f.*

Ἀτραπὸς, ἡ, Semita, Callis, VII. 175. *m.* 212. *f.* 213. *a. et cet.*

Ἀτρεκέως, Certo, Pro certo, Liquido, Adcurate. οὐκ ἔχω ἀτρεκέως εἶπαι, I. 57. *a.* 160. *a.* II. 103. *b.* VIII. 8. *m.* ἀτρεκέως οἶδα, I. 140. *a.* 209. *m.* II. 54. *m.* 119. *f.* πρὶν ἂν ἡμῖν δηλωθῇ ἀτρεκέως, I. 159. *a. m.* οὐκ ἀτρεκέως τὸν λόγον ἔφηνε, II. 49. *a.* ἀτρεκέως διακρῖναι, I. 172. *a.* τὴν τέχνην οὐκ ἀτρεκέως ἐπίστασθαι, III. 130. *a.* πρὶν ἢ ἀτρεκέως ἐκμάθῃ, VII. 10, 7. *f.* φέρε μοι τοῦτο ἀτρεκέως εἰπέ, VII. 47. *m.*

Ἀτρεκὴς, έος, ὁ, ἡ, Verus, Certus, Adcuratus. τῶν καὶ πέρι ἀτρεκές τι λέγεται, De quibus quidem certi quidpiam traditur, III. 98. *a.* οὐδεὶς ἔχει φράσαι τὸ ἀτρεκές, V. 9. *a.* εἰ δέ τις τὸ ἀτρεκέστερον τουτέων ἔτι δίζηται, V. 54. *a.* τὸ ἀτρεκέστατον πυθόμενοι, VII. 214. *m.*

Ἀτρεκίη, ης, ἡ, Certa veritas, Certum et Adcuratum quidpiam. τῶν ἡμεῖς ἀτρεκίην ἴδμεν, IV. 152. *m.* εἰδὼς τὴν ἀτρεκίην τῆς ἀποστάσιος, VI. 1. *f.*

Ἀτρέμα *et* Ἀτρέμας, Sine motu, Quiete. ἀτρέμα τε (*alii* ἀτρέμας τε) εἶχον πρὸς τῷ Ἀρτεμισίῳ, VIII. 16. *a.* ἀτρέμας εἶχον τὸ στρατόπεδον, IX. 53. *f.* ἀτρέμας εἶχον σφέας αὐτούς, IX. 54. *a.*

Ἀτρεμέειν, Loco se non movere, Quietum esse, Otiosum sedere. οὐδαμᾶ κω ἠτρεμήσαμεν, VII. 8, 1. *a.* οὔτε αὐτοὺς εἰκὸς ἀτρεμέειν, VIII. 68, 2. *f. ubi nos quidem cum aliis* ἀτρεμιεῖν.

Ἀτρεμίζειν, *i. q.* ἀτρεμέειν. ὁρῶσα ἀρχὴν μεγάλην τε καὶ οὐκ ἀτρεμίζουσαν, I. 185. *a.* ἐξεπιστάμενοι τὸν Κῦρον οὐκ ἀτρεμίζοντα, I. 190. *m.* VII. 18. *a. m.* οὔτε

εἰκὸς αὐτοὺς ἀτρεμιεῖν, VIII. 68, 2. *f.* *ubi alii* ἀτρεμέειν. ἐπ᾽ ἀσπίδος ἀεὶ περιθεούσης καὶ οὐδαμᾶ ἀτρεμιζούσης, IX. 74. *f.*

Ἄτρυτος, ου, ὁ, ἡ, Indefessus, Vehemens, Immensus. ἔχον (*jon. pro* εἶχον) πόνον ἄτρυτον, IX. 52. *a.*

Ἀττέλεβος, ου, ὁ, Attelabus, Locustarum genus quoddam sine pennis; *conf. Plin.* XXIX. 4, 29. ἀττελέβους ἐπεὰν θηρεύσωσι, αὐήναντες πρὸς τὸν ἥλιον, *etc.* IV. 172. *a.*

Ἀτυχέειν, Non consequi id quod volumus, Repulsam ferre. ἀτυχῆσαι τὸν χρήζοντα οὐ δυνατόν ἐστι, IX. 111. *a.*

Αὖ, Rursus, Iterum. *Vulgatum olim* αὐτοῦ IV. 1. *a. ex conject. in* αὖ τοῦ *mutavi, divisis vocibus. Vide Var. Lect. et Not.*

Αὐαίνειν, Siccare. αὐήναντες πρὸς τὸν ἥλιον, IV. 172. *a. Conf.* Ἐξαυαίνειν.

Αὐδάζεσθαι, Loqui, Vocem emittere. αὐδάξασθαι φωνῇ ἀνθρωπηΐῃ, II. 55. *a. m.* 57. *a.* Exclamare: καὶ τὸ παιδίον ηὐδάξατο, πάτερ *etc.* V. 51. *m. f.*

Αὐθάδης, εος, ὁ, ἡ, Sibi placens, Pertinax. οὔτε συνεγινώσκοντο, ἔσαν τε αὐθαδέστεροι, VI. 92. *m.*

Αὐθέντης, ου, ὁ, Qui propriâ manu aliquem occidit, Carnifex, I. 117. *m.*

Αὐθιγενής, εος, ὁ, ἡ, Ibi natus, Indidem oriundus. τὸ ὕδωρ ἐν τῇ λίμνῃ αὐθιγενὲς μὲν οὐκ ἔστι, ἐκ τοῦ Νείλου δὲ ἐσῆκται, II. 149. *f.* τῇ αὐθιγενέϊ θεῷ (Indigenae deae) τὰ πάτρια ἀποτελέειν, IV. 180. *a. Conf.* Αὐτιγενής.

Αὖλαξ, ακος, ἡ, Sulcus. οὔτε ἀρότρῳ ἀναρρηγνύντες αὔλακας, II. 14. *m.*

Αὔλειος, είη, ειον, Ad aulam pertinens. ἡρώϊον παρὰ τῇσι θύρῃσι τῇσι αὐλείῃσι (ad aulae fores) ἱδρύμενον, VI. 69. *m. Not.*

Αὐλή, ῆς, ἡ, Aula, *in descriptione Labyrinthi*, II. 148. *f.* αὐλαὶ κατάστεγοι, ibid. *a. m.*

Αὐλίζεσθαι, Versari, Morari, Manere *in aliquo loco.* καταδύνων ἐς ὕλην καὶ (ἐν αὐτῇ) αὐλιζόμενος, IX. 37. *m.* περὶ τὴν λίμνην αὐλίζεται θηρία πτερωτά, III. 110. τὰ πρόβατα ἐν ἄντρῳ αὐλίζεται, Stabulantur, IX. 93. *a.* αὐτοῦ μείναντάς τε καὶ αὐλισθέντας, In statione manentes *cum navibus*, VIII. 9. *a.*

Αὖλις, ἡ, Cubile, Diversorium. τὴν αὖλιν ἐπὶ τῷ πλοίῳ ἐποιήσατο, *Vit. Hom.* 18. *a. Not.*

Αὐλών, ῶνος, ὁ, 1) Vallis. αὐλὼν στεινός, VII. 128. *a.* 129. *m.* 130. *m.* 2) αὐλὼν οἰκοδομημένος, Canalis, Aquaeductus, murario opere constructus, II. 127. *m. Not.*

Αὐξάνειν, Augere. γνώμης ὕβριν αὐξανούσης, VII. 16, 1. *f. Passiv.* Αὐξάνεσθαι, Succrescere, Adolescere. αὐξανομένῳ τῷ σώματι *etc.* III. 134. *m.* ὁ πάϊς αὐξάνετο, (*absque augm. verbi*) V. 92, 5. *a. et ibi Var. Lect.* δόξαν Φύσας αὐξάνεται, V. 91. *m.* (*cf.* Δόξα.) τὸ Ἑλληνικὸν αὔξηται ἐς πλῆθος, Adcrevit in multitudinem, I. 58. *m.* μεγάλως αὐξηθῆναι, I. 58. *f.*

Αὔξεσθαι, *i. q.* αὐξάνεσθαι, Incrementum capere. αὐτίκα τοῦ Πολυκράτεος τὰ πρήγματα αὔξετο, III. 39. *m.* Μιλτιάδης τότε μᾶλλον

αὔξετο, VI. 132. *a.* *Conf.* Συν-αὔξεσθαι.

Αὐξησίη, ης, ἡ. Δαμίης τε καὶ Αὐ-ξησίης ἀγάλματα, V. 82. *a.* *Not.* 83. *m.*

Αὖος, Siccus, *vide in* Ἁπαλός.

Αὔρη, ης, ἡ, Aura. αὔρας ἀποπνεού-σας ὁ Νεῖλος μοῦνος οὐ παρέχεται, II. 19. *f.* *Not.* *Cf.* II. 27.

Αὐταρκὴς, ὁ, Sibi sufficiens, Omnibus numeris absolutus, Cui nihil deest, I. 32. *f.*

Αὐτεπάγγελτος, ου, ὁ, ἡ, Ultro offerens. αὐτεπάγγελτος ἐς τὸν πό-λεμον ἐμοὶ ἠθέλησε συμβαλέσθαι χρήματα, VII. 29. *a.*

Αὐτημερὸν, *i. q.* Αὐθημερὸν, Uno eodemque die, II. 122. *m.* VI. 139. *f.*

Αὐτιγενὴς, *i. q.* αὐθιγενὴς, *quod vide supra.* αὐτιγενέες (*alii quidem codd.* αὐθιγενέες) ποταμοὶ Σκυθι-κοὶ, IV. 48. *f.* *Conf.* Ἰθαγενής.

Αὐτίκα, *vide* Παραυτίκα.

Αὖτις, *i. q. comm.* αὖθις, Iterum, Rursus, I. 54. *a.* 56. *f.* 60. *a.* 67. *m.* *et saepius alibi.*

Αὐτόθι, *i. q.* αὐτοῦ, Ibi. IV. 29. *f.*

Αὐτοκελὴς, έος, ὁ, ἡ, Suâ sponte, Non ab alio jussus. (αἱ γυναῖκες) ἤϊσαν αὐτοκελέες, IX. 5. *f.* *N.*

Αὐτόματος, Spontaneus. τὰ ἐν Ἕλ-λησι αὐτόματα ἄγρια φύεται, Quæ sponte nascuntur, II. 94. *m.* *N.* ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου, Ultro, Casu. ἂν αἰέλουρος ἀποθάνῃ ἀπὸ τοῦ αὐ-τομάτου, II. 66. *f.* ἐπεὰν σφι ὁ ποταμὸς αὐτόματος ἄρσῃ τὰς ἀρού-ρας, II. 14. *f.* ὅπλα ἀρήϊα αὐτό-ματα ἔξω κεῖσθαι τοῦ νηοῦ, VIII. 37. *m.* φύεται αὐτόματα ῥόδα, VIII. 138. *m.*

Αὐτομολέειν, Transfugere, Transire (*ad hostem*). οἱ δὲ αὐτομόλεον πρὸς τοὺς Πέρσας, I. 127. *f.* εἰ αὐτο-μολήσειε ἐς αὐτοὺς, III. 154. *m.* 156. *a.* αὐτομολήσω ἐς τὸ τεῖχος, III. 155. *m.* ἐς Ἀθήνας αὐτομό-λησε (*alii* ηὐτυμόλησε) ἐκ Περσέων, III. 160. *extr.* *Adde* VIII. 4. *a.* 11. *f.* 82. *a.* *et m.* *ubi* τριήρης αὐτομολέουσα, *ut et* VIII. 87. *f.*

Αὐτόμολος, ὁ, ἡ, Transfuga. III. 156. *a.* VI. 38. *f.* 80. *m.* VII. 219. *a.* αὐτόμολοι ἄνδρες, VIII. 26. *a.* VI. 79. *a.* γυνὴ αὐτόμο-λος, IX. 76. *a.*

Αὐτόνομος, Qui sui juris est. ἐόν-τες αὐτόνομοι, VIII. 140, 1. *a.* *m.*

Αὐτόπτης, ου *vel* εω, ὁ, Qui suis oculis aliquid videt vel vidit. οὐδενὸς αὐτόπτεω γενομένου, III. 115. *f.* IV. 16. *a.* ἐγὼ γάρ τοι αὐτόπτης λέγω γενόμενος, VIII. 79. *f.* 80. *a.*

Αὐτὸς, ἡ, ὁ, 1) Ipse. αὐτὸς ὁ Ἀρί-στων, Ariston ipse, VI. 69. *m.* *et f.* *et absque articulo*, καὶ δὴ καὶ αὐτὸς Κῦρος τελευτᾷ, I. 214. *m.* κέκτησο αὐτὸς τάπερ αὐτὸς ἐκτήσαο, VII. 29. *f.* αὐτὸς ἕκαστος βουλόμενος κορυφαῖος εἶναι, III. 82. *a.* *m.* *Not.* αὐτὸς ἕκαστος δοκέων ἄριστος γενέσθαι, VIII. 123. *f.* αὐτὸς ἕκαστος πρῶτος, VIII. 16. *f.* εἰ μὴ αὐταὶ ἐβουλέατο, Nisi ipsae voluissent, I. 4. *m.* *ubi perperam* αὗται *olim.* αὐτοῦ τούτου εἵ-νεκεν ἥκω, III. 71. *a.* αὐτέων του-τέων εἵνεκα, II. 3. *m.* (*Sic nempe plerumque* αὐτέων, *et freqüenter* τουτέων, *pro* αὐτῶν *et* τούτων, *usurpat Noster. Similiterque* αὐ-τέῳ *pro* αὐτῷ, I. 133. *f.* *Pro* αὐτέων *vero* IX. 86. *a.* ἀστέων *corrigunt viri docti.*) σύντροφα αὐτοῖσι τοῖσι ἀνθρώποισι, Quæ cum ipsis hominibus vivunt,

II. 65. *a.* αὐτοῖσι τοῖσι ἱματίοισι, Cum ipsis vestibus *in flumen se immergit: sic olim* II. 47. *a. sed vide ibi Var. Lect. et mox num.* 2. *Pro* αὐτῷ βασιλέϊ VII. 210. *f. videndum ne* αὐτῷ τῷ βασιλέϊ *scriptum oportuerit.* αὐτῷ οἱ ἄμεινον ἔσται, Ei ipsi hoc proderit, III. 72. *f.*

2) Solus. ἀνακομισθῆναι αὐτὸν ἐς Φάληρον, Rediisse solum, V. 85. *extr.* ἤν τις ψαύσῃ ὑὸς αὐτοῖσι ἱματίοισι, Si quis vel solis vestibus suem tetigisset, II. 47. *a.*

3) *αὐτοῦ, αὐτῷ, αὐτὸν, saepe idem significant ac* ἑαυτοῦ, ἑαυτῷ, ἑαυτόν: *sic etiam plurales:* αὐτῶν, αὐτοῖς, αὐτούς, *i. q.* ἑαυτῶν *etc.* ὁ ἥλιος διακαίων τὴν διέξοδον αὐτοῦ, Sol exurit suum transitum, *i. e.* exurit omnia quà transit, II. 26. *a. Not,* οὐδένα λόγον αὐτῷ δόντα, Nullâ secum ratione initâ, II. 162. *f.* λέγει πρὸς αὐτὸν, Ait secum ipse, III. 140. *a.* οὐδὲ ἐς ἥρωα ἀνέδησαν αὐτούς, Neque ab heroë genus suum repetierunt, II. 143. *f. Et, quemadmodum* ἑαυτοῦ *non solum de tertiâ personâ usurpatur, sed subinde etiam de primâ, similiter* αὐτῶν ἐπαναβεβηκότων III. 85. *a. valet* ἡμῶν ἐπαναβ. *et* ἐν αὐτοῖσι, III. 52. *m. idem valet ac* ἐν ἡμῖν. *Vide Not. ad* III. 52, 16. τὸ δὲ αὐτοῖσι ἔνεστι δεινὸν, Quid vero nobis timendum insit (*in tuo consilio*) VII. 10, 1. *f. Sic etiam cum cod. Arch. forsan legendum* VII. 8, 3. ἀγαθὰ δὲ αὐτοῖσι (*i. e.* ἡμῖν) τοσάδε ἀνευρίσκω, *ubi* ἐν αὐτοῖσι *parum commode.* (*Habes tamen* ἐν αὐτοῖσι *fere idem valens ac* ἐν τούτοισι, VII. 10, 7. VIII. 60, 2. *item* ἐξ αὐτέων *i. q.* ἐκ τούτων VII. 14. *f.*) *et* ἀντὶ αὐτέων, VII. 129. *f. ubi* τουτέων *maluisses.*) αὐτῷ - - οἱ *olim legebatur* I. 86. *m. f. ubi nos, codicum vestigia secuti, posterius pronomen delevimus. Vide Var. Lect. et Not. ad* I. 86, 29. ἐδίδοσαν αὐτοῖσι σφίσι λόγους *legebatur* III. 76. *a. sed ibi pro* αὐτοῖσι *probati codices* αὖτις *dedere. Vide Var. Lect. et Not. ad* III. 76, 6.

4) *Amat Herodotus jungere* αὐτὸς ἑωυτοῦ *cum Comparativo quodam aut Superlativo, in hunc modum.* τοῦτον τὸν χρόνον αὐτὸς ἑωυτοῦ ῥέει (ὁ ποταμὸς) πολλῷ ὑποδεέστερος ἢ τοῦ θέρεος, II. 25. *f.* τῇ βαθυτάτη (ἐστὶ ἡ λίμνη) αὐτὴ ἑωυτῆς, II. 149. *a.* τῇ εὐρυτάτη ἐστὶ αὐτὴ ἑωυτῆς, Quo loco omnium latissime patet (*mare Caspium*), I. 203. *a.* ἐπεὰν ἄριστα αὐτὴ ἑωυτῆς ἐνείκῃ, I. 193. *m. ubi perperam olim* αὕτη *pro* αὐτή. *Vide Var. Lect. et Not. ad* I. 193, 17. *Confer infra voc.* Ἑωυτοῦ, *num.* 4.

5) *Pro* ὁ αὐτὸς, οἱ αὐτοὶ *et* τὸ αὐτὸ, *usurpat Noster* ὡυτὸς, ὡυτοὶ *et* τὠυτό: (*quae vide infra sub litera* Τ. *et* Ω.) *sed in casibus obliquis in foeminino genere et in neutro plurali communis forma servatur.* ἡ δ' αὐτὴ αὕτη βασίλεια, I. 187. *a.* ταὐτὰ δὲ ταῦτα καὶ Ἀράβιοι ποιεῦσι, I. 198. *f.* Βουδῖνοι οὐ τῇ αὐτῇ γλώσσῃ χρέωνται καὶ Γελωνοί, IV. 109. *a. et ibi Not.* ἐκ τῶν αὐτέων γεγονότες καὶ οἱ ἀμφὶ Κόδρον, V. 65. *m. f.* ὁμοίως πάσχειν καὶ κατὰ

τὰ αὐτὰ τῷ Νείλῳ, II. 21. *m. f. ubi, ut in communi sermone, sic et apud Nostrum, Dativus* τῷ Νείλῳ *ab Adjectivo similitudinem indicante regitur. Sic* τὠυτὸ ἂν ὑμῖν ἐπρήσσομεν, Idem, quod vos, *faceremus, id est*, Vobiscum faceremus, IV. 119. *m. ubi corrigenda latina versio quæ imprudenti mihi ibi exciderat.*

Αὐτόσε, *adverb.* Eo. ἐστέλλετο αὐτόσε, Eo proficisci paravit, III. 124. *a. ubi quidem pro* αὐτόσε *codd. nonnulli* αὐτὸς ἀπιέναι *præferunt.*

Αὐτοῦ, *adverbium, non modo* Ibi *significat, ut* μένειν αὐτοῦ, I. 94. *m. f.* αὐτοῦ τάξας ὑπομένειν, III. 25. *a. sed et* Hîc, hoc in loco, *ut* εἴτε αὐτοῦ κατοικίζω, IV. 9. *m. f. ubi* αὐτοῦ *idem valet ac* ἐν ταύτῃ τῇ χώρῃ, *Sic* ἢν ἐμοὶ πείθῃ ναυμαχίην αὐτοῦ μένων ποιέεσθαι, VIII. 60, 1. *a.*

αὐτοῦ ταύτῃ, Ibidem, Eo ipso in loco, Eodem loco, In vestigio. αὐτοῦ ταύτῃ διεφθάρη, I. 214. *m.* τούτους μὲν αὐτοῦ ταύτῃ συγκεντέουσι, III. 77. *f.* Σκύλεω δὲ αὐτοῦ ταύτῃ ἀπέταμε τὴν κεφαλήν, IV. 80. *f.* τοὺς ὄνους κατέλιπε αὐτοῦ ταύτῃ ἐν τῷ στρατοπέδῳ, IV. 135. *a. Not. Similiter vero etiam nudum* αὐτοῦ *interdum commodissime* Eodem in loco *interpretaberis, ut* καί μιν ἔθαψαν αὐτοῦ τῇπερ ἔπεσε, I. 30. *f.*

Αὐτόφωρον, τὸ, Ipsum furtum, Ipsum factum. ἐπ' αὐτοφώρῳ ἁλούς, VI. 72. *m.* VII. 6. *m.* ἐπιβουλεύοντας ἐπιχειρήσειν φανῆναι ἐπ' αὐτοφώρῳ, VI. 137. *f.*

Αὐτοχειρίῃ, Suâ manu, Manu propriâ. αὐτοχειρίῃ κτείνειν τινά, I. 140. *m. f.* III. 66. *extr.* 74. *a. Nec vero solum de* caede, *sed etiam* de re quâlibet quam quis suâ manu facit, *usurpatur. Sic* ταύτας (*quingentas argenti minas*) δρασσόμενος αὐτοχειρίῃ διέσπειρε τῇ στρατιῇ, III. 13. *extr. ubi* αὐτοχειρίῃ *perinde sive ad* δρασσόμενος *sive ad* διέσπειρε *possis referre. Perperam vero olim* αὐτοχειρίῃ ποιῆσαι *edebatur* III. 154. *m. pro* ὑποχειρίην ποιῆσαι.

Αὐτόχθων, Indigena, In eâdem terrâ natus. ἐὼν αὐτόχθων, IX. 73. *m. f.* αὐτόχθονες. ἠπειρῶται, I. 171. *f.* αὐτόχθονες *et* αὐτόχθονα ἔθνεα, IV. 147. VIII. 73. *a.*

Αὐχέειν, Gloriari, Jactare. αὐχέοντες δικαιότατα τιθέναι *etc.* II. 160. *a.* αὐχεῖτε τοσοῦτον, Tantopere gloriamini, VII. 103. *m.*

Αὐχήν, ένος, ὁ, Cervix, Collum: *metaphorice*, Angustior *sive* terrae *sive* maris tractus. *Sic* τὸν αὐχένα τῆς Χερσονήσου *dicit Noster* Isthmum, qui Thracicam Chersonesum cum continente jungit, VI. 37. *a. coll.* 36. *m. Sic* terrae tractum illum angustiorem, quo Asia minor majori jungitur, αὐχένα τῆς χώρης ἁπάσης vocat I. 72. *f. scilicet Asia minor veluti caput est, quod per* Cervicem *istam Asiae majori, veluti corpori, jungitur. Vide Not. ad l. c. Similiter* Angustias *sive* Fauces Thermopylarum, *quibus ex Thessaliâ in reliquam Graeciam via patet*, αὐχένα *nominat* VII. 223. *a. m. Rursus eidem Nostro* Bosporus, *nempe* Fretum *illud*,

*quo Propontis cum Ponto Euxino jungitur,* αὐχὴν *est*, IV. 85. *m. conf.* IV. 118. *a. Denique* τοῦ ποταμοῦ (τοῦ Ἴστρου) τὸν αὐχένα, Istri Collum *vel* Fauces, *illam dicit fluvii partem ubi ille in diversa ostia (quae velut plura capita sunt, uni fluminis corpori imposita) dividitur*, IV. 89. *m.*

Αὐχμὸς, οῦ, ὁ, Siccitas *coeli, quum nullâ pluviâ rigatur solum.* I. 13. *extr.* IV. 198. *m.*

Αὐχμώδης, εος, ὁ, ἡ, Siccus. τῷ ψυχρῷ καὶ ὑγρῷ *opponitur* τὸ θερμὸν καὶ αὐχμῶδες, I. 142. *a.*

Ἀφαιρεῖσθαι, *vide* Ἀπαιρέειν.

Ἀφανὴς, έος, ὁ, ἡ, In conspectum non cadens. χάσμα ἀφανὲς, Cæca vorago, VI. 76. *a.*

Ἀφανίζειν, Ex hominum conspectu removere. ἀποκτείνας δέ μιν, ἠφάνισε αὐτῷ ἵππῳ, III. 126. *extr. ubi videtur significare* In terram defodere. ἀφανισθέντων δὲ τούτων τὸ παράπαν, Hi quum prorsus ex conspectu illorum Evanuissent, IV. 124. *b.* ὡς αἱ ἐπὶ Λήμνου ἐπικείμεναι νῆσοι ἀφανιζοίατο κατὰ τῆς θαλάσσης, VII. 6. *m. f.* ὥστε ἑωυτὸν ἐς τὸ πῦρ· οὕτω κατακαυθέντα ἀφανισθῆναι, VII. 167. *m.*

Ἀφάνισις, ιος, ἡ, Quum quis e conspectu hominum evanescit, nec amplius adparet. μετὰ τὴν ἀφάνισιν τοῦ Ἀριστέω, IV. 15. *a.*

Ἀφάσσειν, *fut.* ἀφάσειν, Tangere, Contrectare. ἄφασον αὐτοῦ τὰ ὦτα, Palpa ejus aures, III. 69. *a. m. et ibi Var. Lect. et Not.* ἀφάσσουσα, ibid. *m.* ἤφασσε τὰ ὦτα, ibid. *f.*

Ἄφατος, ου, ὁ, ἡ, Ineffabilis. χρύσεα ἄφατα χρήματα, VII. 190. *f.*

Ἀφειδέως, Non parce: *id est* 1) Largiter, Copiose. ἐδίδου ἀφειδέως, I. 163. *f.* 207. *f.* 2) Sine misericordiâ. ἀφειδέως ἐφόνευον, οὐ φειδόμενοι οὔτε ὑποζυγίου οὐδενὸς, οὔτε ἀνθρώπου, IX. 39. *f.*

Ἀφέται, Locus *ita nominatus, quia Argonautae* ἐνθεῦτεν ἤμελλον ἐς τὸ πέλαγος ἀφήσειν, inde emissuri erant navem (*i. e.* soluturi erant) in altum, VII. 193. *f.*

Ἁφὴ, ῆς, ἡ, Accensio. περὶ λύχνων ἀφὰς, Circa lucernarum accensionem, *i. e.* Ingruente nocte, VII. 215. *a.*

Ἄφθογγος, ου, ὁ, ἡ, Nullam vocem edens. ἐκπλαγεὶς δὲ, ἐπὶ χρόνον ἄφθογγος ἦν, I. 116. *a.*

Ἄφθονος, ου, ὁ, ἡ, Non invidus. *Sic activâ notione, pro* ὁ μὴ φθονῶν *poni hoc vocab. apud Herodotum monuit Thomas Magister et* ἄνδρα τύραννον ἄφθονον ἔδει εἶναι, III. 80. *m.*

Ἀφιέναι. *Hinc* ἄφες, Mitte, Omitte, I. 206. *m. et* V. 106. *f.* ἀφεῖτο (ἡ Ἀττικὴ,) Derelicta erat Attica, VIII. 49. *m. Et* ἀφήσειν, *quod paulo ante vidimus in* Ἀφέται. *Reliqua vide sub* Ἀπιέναι *jon. pro* Ἀφιέναι.

Ἀφικνεῖσθαι *et* Ἄφιξις, *vide* Ἀπικνέεσθαι, *et* Ἄπιξις. *Sic et* Ἀφιστάναι *vide in* Ἀπιστάναι *et* Ἄφοδος, *in* Ἄποδος.

[Ἄφιππος. *Imperite* Ἀφίππων *pro* ἀπ' ἵππων *edidit Gronov.* I. 79. *f. ubi vide Not.*]

Ἄφλαστον, ου, τὸ, Aplustre navis, Ornamentum in extrema puppi. ἐπιλαβόμενος τῶν ἀφλάστων νηὸς, VI. 114. *N.*

Ἀφόρητος, ου, ὁ, ἡ, Intolerabilis. ἀφόρητος κρυμὸς, IV. 28. *a.* χει-

μῶνος χρῆμα ἀφόρητον, VII. 188. *f.*

Ἀφοσιοῦν, *Vide* Ἀποσιοῦν.

Ἄφραστος, ου, ὁ, ἡ, De quo non cogitatur, Qui non animadvertitur: ἀπρονόητον ὥστε μηδένα νοῆσαι, *interprete Hesychio.* κατακρύπτει ἐς τὸ ἀφραστότατόν οἱ (*scilicet* χωρίον) ἐφαίνετο εἶναι, V. 92, 4.

Ἀφύκτως, Citra spem effugii, Sine fugae spe, Inevitabili ratione; *interprete Aem. Porto. Scilicet* ἀφύκτως δέ κως αὐτῷ ἐπέπεσον *olim edebatur* IX. 116. *extr. ubi pro* ἀφύκτως *probati codices* ἀφυλάκτῳ *dederunt.*

Ἀφύλακτος, ου, ὁ, ἡ, 1) Qui sibi non cavet, Securus. IX. 116. *extr. quo de loco modo diximus.* 2) Non custoditus, sine præsidio. ἀπέντες τὴν ἑωυτῶν ἀφύλακτον, VIII. 70. *extr.*

Ἄχαρις, ιτος *vel* ιος, ὁ, ἡ, Ingratus, Parum jucundus, Molestus. πείσονται ἄχαρι οὐδὲν, VI. 9. *m.* II. 141. *m.* οὐδὲν ἄχαρι πρὸς Ἀθηναίων παθέειν, VIII. 143. *f.* οὐδὲν ἄχαρι παρεῖδες ἐμοὶ, Nihil in me vidisti quod ingratum, molestum, tibi fuisset, I. 108. *f.* οὐδὲν ἄχαρι παριδών τοι, I. 38. *a. Not.* ἐνέδωκαν ἄχαρι οὐδέν, Nihil quod nobis ingratum fuisset commiserunt, VII. 52. *m.*

*Sed praeserlim in* Casu graviore, tristi, et acerbo, *ponit hoc vocabulum Noster.* τὸ τέλος σφι ἐγένετο ἄχαρι, VIII. 13. *a. ubi vide Not.* ἄχαρις συμφορὴ παιδοφόνος, VII. 190. *extr.* συμφορῇ πεπληγμένον ἀχάρι, (*contr. ex* ἀχάρει, *jon. pro* ἀχάριτι) I. 41. *a. ibique Var. Lect. et Not.* ἄχαρις τιμὴ, Tristis honor, VII. 36. *a. Confer mox* Ἀχάριτος.

Ἀχάριστος, ου, ὁ, ἡ, Ingratus, Qui gratiam, quum possit, non refert. εἰ ἀχαρίστοισι νόμος (ἐστὶ) εἶναι θεοῖσι, An fas sit diis *Græcorum* esse ingratis, I. 90. *extr.*

Ἀχάριτος, *i. q.* ἄχαρις, *quod vide supra.* νομίσας δῆμον εἶναι συνοίκημα ἀχαριτώτατον, Existimans, unà cum plebe habitare rem esse molestissimam, taediosissimam, VII. 156. *f.* τὰ δέ μοι παθήματα, ἐόντα ἀχάριτα, μαθήματα γέγονε, Quae mihi acciderunt Tristia, Acerba, I. 207. *a.*

*Possint quidem hæc duo exempla perinde etiam ad ipsum vocab.* ἄχαρις *referri: verum tamen ab* ἄχαρις *pluralem neutrius generis non* ἀχάριτα, *sed* ἀχάρια, *formaturus fuisse videtur Herodotus.*

Ἄχθεσθαι περί τινος *i. q. aliâs* ἄχθεσθαι τινί. περὶ τῶν νηῶν ἀχθόμενοι, VIII. 99. *b.* ἀχθόμενος τῷ ἔργῳ, II. 175. *f. ubi nos cum aliis* καταχθόμενον. *Vide Var. Lect. et Not.* οἱ στρατιῶται τῇ πλάνῃ ἀχθεσθέντες, II. 103. *f.* ὁ Ἄμασις τῇ δυνάμεϊ τῶν Περσέων ἀχθόμενος, III. 1. *m.* VI. 35. *f.*

Ἄχθος, εος, τὸ, Onus, *quod imponitur jumento.* ἀπελὼν τὰ ἄχθεα (τῶν καμήλων), I. 80. *a.* ἄχθεα φέρειν, III. 102. *extr.*

Ἀχθοφόρος, ου, ὁ, ἡ, Onera, Sarcinas ferens. κτήνεα ἀχθοφόρα, VII. 187. *a.*

Ἀχλυόεις, εντος, Caliginosus. δεσμῷ ἐν ἀχλυόεντι, V. 77. *f. in Epigr.*

Ἀχρήϊος, Inutilis, Qui nullam χρείαν praestat. τὸ ἀχρήϊον τοῦ στρατοῦ, I. 191. *a.* 211. *a.*

ὁμίλου ἀχρηΐου οὐδέν ἐστι ἀξυνετώτερον, III. 81. *a.*

Ἀχρήματος, ου, ὁ, ἡ, Pecuniâ carens, Inops, Pauper. I. 89. *a.*

Ἄχρηστος, ὁ, ἡ, 1) *i. q.* ἀχρήϊος, Inutilis. αἱ περιεοῦσαι νῆες ἦσαν ἄχρηστοι, I. 166. *f.* τὰ ἐς πόλεμον ἄχρηστα, VIII. 142. *m. f.* 2) *Sicut* χρηστὸς *est* Bonus, Benignus, Benevolus; *sic* Ἄχρηστος, Pravus, Immitis, Malevolus. *Sic opponuntur* θεοὶ χρηστοὶ *et* θεοὶ ἄχρηστοι, VIII. 111. *m. et f. Et* λόγος ἄχρηστος, IX. 111. *m. videtur gravius quiddam sonare quam* Inutilem sermonem, *nempe* Malum, Importunum, Infelicem, Damnosum.

Ἄχρι οὗ, *probati libri dederunt* I. 117. *f. pro eo quod olim editum erat* ἄχρις οὗ. *Eumdem scribendi morem ex Thucydide adnotavit Thomas Mag. p.* 135 *seq.*

Ἄχυρα, τὰ, Paleae. ἐμπιπλᾶσι (αὐτοὺς) ἀχύρων, IV. 72. *a.*

Ἄψαυστος, ὁ, ἡ, Intactus. ἡ μελιτόεσσα ἦν ἄψαυστος, VIII. 41. *f.*

Ἀψευδέως, Vere, Revera. τοὺς ἀψευδέως ἀρίστους ἀνθρώπων, IX. 58. *m.*

Ἀψευδὴς, ὁ, ἡ, Non mendax, Veridicus. μαντήϊον ἀψευδές, II. 49. *f.*

Ἁψὶς, ἴδος, ἡ, Circulus rotae, IV. 72. *m.*

Ἄωρος. *Vide* Ἄνωρος.

# B.

B *et* Φ *interdum invicem permutantur.* Βρίγες *iidem qui* Φρύγες, VII. 73. *a. Literas* β *et* κ *temere a librariis inter se permutatas vide infra in voc.* Θηκαῖος.

Βάδην, Pedetentim, Lento gradu, Militari gradu. ἦγε βάδην, IX. 57. *a. Conf. Lexicon nostrum Polybianum h. v.*

Βάθος, εος, τὸ, Profunditas. ταῦτα μὲν ἐκ βάθεος περιεβάλλετο, I. 186. *a.* τὸ βάθος τῶν τριχῶν, Longitudo pilorum, V. 9. *a.*

Βάθρακος, ου, ὁ, *i. q.* βάτραχος, Rana. *Vide Not. ad* IV. 131. *a.*

Βάθρον, τὸ, 1) Scabellum, Gradus *quo in thronum adscenditur.* καὶ τὸ βάθρον καὶ ὁ θρόνος χρύσεός ἐστὶ, I. 183. *a. Hinc* τὰ βάθρα *sunt scalae.* ἄλλοισι ὑπερθε ἑστεῶσι ἐπὶ βάθρων, VII. 23. *a.* 2) Basis *statuae*, V. 85. *a.* 86. *m.* ἐπὶ τῷ αὐτῷ βάθρῳ ἑστᾶσι, II. 176. *m.*

Βαθύγεως, (*sive* Βαθύγεος,) ὁ, ἡ, Humilis. Βαθύγεως γῆ, IV. 23. *a.*

Βαθύκληρος, ὁ, ἡ, Profundam hæreditatem habens, Opulentus, *Vit. Hom.* 35. *f.*

Βαθὺς, Profundus, Altus. *In forma Fœmin. variant libri.* τάφρος βαθέα *editur* I. 178. *f. ubi quidem plures codd.* βαθεῖα *præferunt, unus* βαθέη. *Sed in* βαθεῖα ἡ διώρυξ, VII. 23. *a. consentiunt libri, quod sciam, omnes. At* διώρυχα βαθέην, I. 75. *m. ubi* βαθείην *unus Arch.* λίμνη βαθέη, III. 110. *m. Conf.* Βαρὺς, Εὐρὺς, Ἰθὺς, Θῆλυς, Ἥμισυς, *et Maittaire Dialect. p.* 112.

ἤθεα βαθύτερα ἢ κατὰ Θρήϊκας, Mores cultiores, liberaliores, quam pro Thracibus, IV. 95. *a. N.* (*conf. Lexic. Polyb. v.* Βάθος *et* Βαθύς.)

τοῦ λήϊου τὸ βαθύτατον V. 92, 6. Densissimam segetem *inter-*

*pretatus est Valla*, Profundissimam *Wess. cum Gron. nos* Pinguissimam segetis partem: *videtur autem intelligi* Altissima, Longissima; *nempe* τὸ ὑπερέχον, *quod paulo ante dixit. Similiter* βάθος τῶν τριχῶν *de* Longitudine *dictum supra vidimus.*

Βαίνειν, *in Aor.* 1. *notione transitivâ. Sic* ἄνδρας ἐπ' αὐτὰς ἔβησε *olim edd.* I. 80. *a. ubi nunc quidem* ἀνέβησε.

βεβηκέναι *est* Stare: *Hinc* εὖ βεβηκέναι, Firmiter stare, Bene stabilitum esse. παραδεξάμενος τὴν τυραννίδα εὖ βεβηκυῖαν, VII. 164. *a.*

αἱ βαινόμεναι ἵπποι, I. 192. *m. f. sunt* αἱ ἀναβαινόμεναι, Quæ a maribus Conscenduntur.

ἐπ' ἠλέκτρῳ βεβαυῖα, *Vit. Hom. cap.* 33. *m. Vide* Ἐπιβαίνειν, *et* Ἤλεκτρον.

Βάκχειος, *Epitheton Dionysi.* Διονύσῳ Βακχείῳ τελεσθῆναι, IV. 79. *a. et mox* ibid. *m.* ἐτελέσθη τῷ Βακχείῳ.

Βακχεύειν, Bacchari, IV. 79. *sæpius.*

Βαλανάγρη, ης, ἡ, Claustrum, Clavis. ἐπιτράψονται ἐμοὶ τῶν πυλέων τὰς βαλανάγρας, III. 155. *f. Vide Schneideri Lexic. Etym.*

Βαλανηφάγος, ου, ὁ, ἡ, Qui glandibus vescitur. βαλανηφάγοι ἄνδρες, I. 66. *m. in Orac.*

Βαλανηφόρος φοῖνιξ, Palma arbor palmulas ferens, I. 193. *f.*

Βάλανος, ου, ἡ, *Sic vocat noster* Palmulam *i.e.* fructum palmæ arboris, I. 193. *f.*

Βάλλειν, 1) Jacere. ἡ ναυμαχίη ἐς γόνυ τὴν πόλιν ἔβαλε, *Infelix* pugna navalis In genu projecit urbem, Oppressit, In servitutem redegit, VI. 27. *f. Not.*

2) Ferire, Telo jacto attingere. οὔτε πληγέντα, οὔτε βληθέντα, Nec cominus percussum, nec Eminus telo ictum, VI. 117. *m.*

3) βάλλεσθαι τι ἐς θυμὸν, Animo aliquid mandare et agitare, Reputare secum. ἐς θυμὸν βαλεῦ τὸ παλαιὸν ἔπος, VII. 51. *f.* τόδε ἐς θυμὸν βαλεῦ ὡς *etc.* VIII. 68. *f.* ἐφράσθη καὶ ἐς θυμὸν ἐβάλετο (τοῦτο), I. 84. *f.* ἐς θυμὸν ἔβαλε τὸ ῥηθὲν *activâ verbi formâ est in Vita Hom. cap.* 30. *a. Eâdem notione Homerus* ἐνὶ φρεσὶ (*dativo casu*) βάλλεο σῇσι *dixit Iliad.* α. 297. *et alibi: quam ad formam Reiskius pro* τὰ θυμῷ βουλόμενοι, V. 49. *m.* τὰ θυμῷ βαλόμενοι *corrigendum censuit, ubi tamen constantem librorum scripturam merito tuiti sunt viri docti. Perperam quidem* βουλόμενοι *vulgatum etiam olim erat pro* βαλόμενοι, III. 71. *f. sed ibi in* βαλομ. *aut* βαλλομ. *recte consentiunt scripti libri omnes.*

4) ἐπὶ ἑαυτοῦ βάλλεσθαι *Gronovius in Notâ ad* III. 71. *f. interpretatus est* In se ipsum aliquid recipere: *quam sententiam et aliis viris doctis probatam video. Rectius Portus*, Secum solo deliberare, Consultare, Rem in animo suo ultro citroque Jactare. *Sic* ἐπ' ἐμεωυτοῦ βαλόμενος ἔπρηξα (*sc.* τοῦτο), III. 155. *a. m.* Re mecum solo deliberatâ feci hoc; *scilicet*, tecum non communicavi. *Sic* ὠφείλετε ἐπ' ὑμέων αὐτῶν βαλόμενοι ποιέειν ταῦτα, Debebatis hoc facere Re cum nemine alio communicatâ, Proprio consi-

lio, III. 71. *f.* ἐπ' ἑωυτῶν βαλλόμενοι ἔκτισαν τὴν πόλιν, Consilio privatim inter se inito, re non communicatâ cum fratre, IV. 160. *a.* οἱ ἄγγελοι ἐπὶ σφέων αὐτέων βαλλόμενοι, Re privatim inter se deliberatâ, *de quâ nempe ad Senatum Populumque debuerant referre*, V. 73. *f.*

5) ἐς γαστέρα βάλλεσθαι (*vel* βαλέσθαι) γόνον, *de vaccâ* Foetum utero concipiente *legitur* III. 28. *m. ubi contra librorum consensum, et praeter necessitatem*, ἐς γαστέρα λαβέσθαι *edidit Schaef. Caeterum* βαλέειν *vel* βαλεῖν ἐσθῆτα *pro* λαβεῖν, II. 37. *m. perperam plures praeferunt libri.*

6) ἄγκυραν βαλλέσκετο, (*Imperf. jonicum pro* ἐβάλλετο) In terram defigere solitus erat ancoram, *quam e loricæ cingulo æneâ catenâ religatam gestabat*, IX. 74. *a. De jonicâ verbi formatione* Βαλλέειν, *et de antiquatâ formâ* Βαλέειν, *vide quae ad compositum verbum* Συμβάλλειν *infra notamus.*

Βαναυσίη, ης, ἡ, Opificium, Ars sellularia, II. 165. *f. idem quod* χειρωναξίη, *cap.* 167. *m.*

Βάπτειν, Tingere. εἵματα βεβαμμένα, Pictæ vestes, VII. 67. *m.*

Βάραθρον, τὸ, Fossa profunda Athenis, *in quam praecipitabantur ad hoc supplicium condemnati*, VII. 133. *a. N.*

Βαρβαρίζειν, Barbare loqui, II. 57. *m.*

Βαρβαρικὸς, ἡ, ὀν, Extraneus, Barbaricus. ὄνομα Ἑλληνικὸν καὶ οὔ τι βαρβαρικόν, III. 115. *m. ubi quidem codd. nonnulli* βάρβαρον, *quod vide ne verum sit.*

Βάρβαρος, ὁ, ἡ, Barbarus, Barbaricus, Extraneus. ἔθνος βάρβαρον, I. 58. ἀποῤῥαγὲν ἀπὸ τοῦ βαρβάρου τὸ Ἰωνικὸν φῦλον, VIII. 19. *a.* (*ubi alii* βαρβαρικοῦ.) κράνεα πεπλεγμένα τρόπον τινὰ βάρβαρον οὐκ εὐαπήγητον, VII. 63. *a. Conf.* Ξεῖνος.

Βαρβαρόφωνος, ὁ, ἡ, Barbarâ linguâ loquens. φράζειν βαρβαρόφωνον, VII. 20. *m. in Orac.* βαρβαρόφωνος ἰϋγὴ, Barbarus clamor, IX. 43. *m. in Orac.*

Βάρις, ιος, ἡ, Navigii genus quo utuntur Aegyptii, *cujus structura describitur* lib. II. c. 96. ἀπικνέεται ἐς ἑκάστην πόλιν βάρις, II. 41. *m.* ἐν ἑκάστῃ βάρι, II. 60. *a.* τὴν βάριν, ibid. *m. Plural.* αἱ βάρις, (*contract. ex* βάριες) II. 41. *m.* τὰ φορτία ἔδεε περιάγειν ἐν βάρισι περὶ τὸ Δέλτα, II. 179. *f. Ex* II. 96. *f. intelligi videtur, non tam Jonicum esse hoc vocabulum, ut perhibent Grammatici, quam Aegyptiacum.*

Βαρὺς, έα, ὺ, Gravis. βαρὺς ἀείρεσθαι, IV. 150. *m.* (*vide* Ἀείρ.) ἔλαιον ὀδμὴν παρεχόμενον βαρέαν, VI. 119. *f. ubi* βαρέην *unus cod. Pb. Conf.* Βαθύς.

Βαρυσύμφορος, ὁ, ἡ, Gravi calamitate pressus. ἀνθρώπων βαρυσυμφορώτατος, I. 45. *f.*

Βασανίζειν, Quaestionem habere, Inquisitionem instituere, *non utique* admotis tormentis, *verum etiam nude* interrogando et audiendo dicentem causam, II. 151. *f.* VII. 146. *a. N.*

Βάσανος, ου, ἡ, Inquisitio, Quaestio, Tormentum. ἐς πᾶσαν βάσανον ἀπικνεόμενοι, VIII. 110. *a. m.*

Βασίλεια, ης, ἡ, Regina. I. 11. *a.* 185. *a.* 187. *a. et f.* βασιληίη,

*contra codicum consensum, pro* βασίλεια, *edidit Borh.* I. 205. *a. sed errorem ipse retractavit. At in Genitivo, (cujus terminatio in communi sermone α longum habet)* τῆς βασιληΐης *recte edebatur* I. 211. *f. et* 213. *a. ubi nos quidem, praeeuntibus tribus codicibus,* τῆς βασιλείας *edidimus. Ferri quidem utrumque potest; sed prius, utpote magis jonicum, Herodoto restitutum velim, quum praesertim Dativum* τῇ βασιληΐῃ, Reginae, IV. 33. *f. communi consensu teneant libri omnes. Vide Gregor. Dial. jon.* §. 45. *et conf. infra voc.* Βασιληΐη.

Βασιλεύειν, Regnare, Regem esse. *Ponitur vel absolute,, ut* II. 137. *a. vel constructum cum Genit. ut* βασιλεύειν Αἰγύπτου, *ibid. paulo post.* βασίλευε τῶν σεωυτοῦ, I. 206. *a.*

Βασιλεὺς, έος *et* ῆος, ὁ, Rex. *Per ellipsin subinde subintelligendum nomen.* ὁ Λυδὸς, I. 80. *m. f.* τὰ ἐμπόρια - - ἐστὶ τοῦ Ἀραβίου, III. 5. *a. m.* πέμψας παρὰ τὸν Ἀράβιον, III. 7. *b. ibique Var. Lect.* ἐναυμάχησε τῷ Τυρίῳ, II. 161. *a. Sic* τὸν Κόλχον I. 2. *f. ubi vide Var. Lect. et Not.*

*In casibus obliquis hujus nominis variant non solum libri qui hodie supersunt, sed ipse etiam Herodotus non constanter unam eamdemque formam secutus videtur. Vide Var. Lect. ad* I. 94, 9.

*Genitivi formam Atticam* βασιλέως *tenent libri (quod sciam) omnes* I. 192. *m. Sic et F.* III. 1. *m. ubi alii vulgo* βασιλέος, *quod tenet idem F. cum aliis omnibus* II. 142. *a.* VII. 138. *a. Item* βασιλῆος *vulgo omnes* VII. 145. *m.* 146. *a. et f. nisi quod in his locis duae postremae vocabuli literae non dilucide expressæ sunt.* βασιλῆος *edebatur* I. 94. *a. et f. ubi nos cum aliis* βασιλέος, *F. vero* βασιλέως. *Denique servavi vulgatum* βασιλῆος VII. 101. *f. et* 137. *a. ubi quidem utrobique* βασιλέως *vel* βασιλέος *tenet F.*

*Dativ.* βασιλέϊ *omnes* II. 162. *f.* IV. 201. *m.* V. 2. *f.* VII. 139. *a.* IX. 24. *f. et saepius alibi: quae adeo forma teneri etiam potuerat* III. 137. *a. et f. ubi Homericam formam* βασιλῆϊ, *ex codd. Arch. et Vind. enotatam, adscivi.*

*Accusat.* βασιλέα I. 13. *m.* 114. *a.* III. 85. *m. et alibi. Contra* βασιλῆα I. 14. *m.* III. 86. *extr. Sic et olim* I. 94. *m. ubi nos ex aliis codd.* βασιλέα *recepimus. Vide ibi Var. Lect. Rursus vero,* Καρχηδονίων ἐόντα βασιλῆα, VIII. 165. *m.*

*Plural. Nominat.* οἱ βασιλέες, I. 13. *f. Accus.* τοὺς βασιλέας, II. 169. *m. f. Genit.* τῶν βασιλήων *edd. sed* βασιλέων *mssti, vide Var. Lect.* VI. 58. *ubi sic quater in eodem capite.*

Βασιληΐη, ης, ἡ, *idem quod comm.* ἡ βασιλεία, Regnum, I. 11. *m.* 12. *f.* 13. *a. et passim alibi. Genitivus et Dativus,* τῆς βασιληΐης, τῇ βασιληΐῃ, *tam ad Nominat.* βασιλεία, Regnum, *quam ad* βασίλεια, Regina, *possunt pertinere. Vide supra, voc.* Βασίλεια.

Βασιλήϊος, η, ον, Regius. ὁ βασιλήϊος θρόνος, I. 14. *m.* III. 61. *f.* ὁ βασιλήϊος πῆχυς, I. 178. *f.* βασιληΐη

τε καὶ καλλίστη πόλις, VII. 209. *f.* τὸ βασιλήϊον, *scil.* ταμιεῖον, Aerarium regium, Regius fiscus, II. 149. *f. N.*

τὰ βασιλήϊα, *scil.* οἰκία, Regia, Regium palatium, Regia sedes. ἐξενίζετο ἐν τοῖσι βασιληΐοισι ὑπὸ τοῦ Κροίσου, I. 30. *a.* ἔνθα σφι τὰ βασιλήϊα κατεστήκεε, I. 178. *a. At* ἐπεχείρησε τοῖσι βασιλείοισι, III. 61. *m. non videtur significare* Regiam occupare instituit: *jam enim erat ille* τῶν οἰκίων μελεδωνὸς *a Cambyse relictus. Itaque Gronov. vertit,* inhiavit regiis opibus: *commodius Henr. Stephanus,* invadendum regnum sibi putavit.

Βασσάριον, τὸ, Vulpes, *Bestia Libyca*, IV. 192. *a.*

Βάττος, ὁ, *Libycâ linguâ* Regem *significat*, IV. 155.

Βδέλλη, ης, ἡ Hirudo, II. 68. *f.*

Βέβαιος, η, ον, Firmus, Stabilis, Certus. εἰδέναι τὸ βέβαιον, Certam veri cognitionem habere, VII. 50, 2. εἰ, ἐρίζων πρὸς πᾶν τὸ λεγόμενον, μὴ τὸ βέβαιον ἀποδέξεις, ibid. *paulo ante.*

Βεκὸς *vel* Βεκκὸς, *Phrygum linguâ* Panis, II. 2.

Βέλος, εος, τὸ, Fulmen. ἐς ταύτην (τὴν οἰκίαν) ὁ θεὸς ἐνέσκηψε βέλος καὶ κατεκάη πᾶσα, IV. 79. *a.* ὁρᾷς, ὡς ἐς οἰκήματα τὰ μέγιστα --- ἀποσκήπτει (ὁ θεὸς) τὰ βέλεα, VII. 10, 5.

Βῆμα, τὸ, Gressus, Vestigium Pedis. ἴχνος Ἡρακλέος ἐν πέτρῃ ἐνεὸν, τὸ οἶκε βήματι ἀνδρὸς, IV. 82. *a.*

Βήσσειν, Tussire. πτερεῖν τε καὶ βῆξαι, VI. 107. *m.*

Βιάζεσθαι τὰ σφάγια, Vim inferre hostiis, Cogere velle victimas ut vel invitae litent, IX. 41. *f. N.*

Βιᾶσθαι, *i. q. comm.* βιάζεσθαι. 1) *Verbum medium, notione activâ,* Vim adferre, Vi uti. *Nonnunquam absolute ponitur.* ἵνα οἱ Σκύθαι μὴ πειρῴατο βιώμενοι, Ne tentarent vim adferre, IV. 139. *a.* σὺ δὲ μηδαμῶς βιῶ, IX. 111. *m. f. Alibi construitur cum Accusat.* θυγατέρα Ζωπύρου ἐβιήσατο παρθένον, IV. 43. *a.* βιᾶται γυναῖκας, II. 80. *f.* βιᾶσθαί σφεας, *sc.* τὰς σφετέρας θυγατέρας, VI. 137. *m. f.*

2) *Passivum passivâ notione.* τὸ λήϊον ἀνέμῳ βιώμενον, Seges (*incensa et*) violento vento agitata, I. 19. *a.* ἢ θανάτῳ βιηθεὶς ἢ νούσῳ, Sive morte sive morbo coactus, VII. 83. *a. ubi quidem* βιασθεὶς *olim edd.*

Βιβλίον *vel* Βυβλίον, τὸ, *parum constante librariorum scripturâ*, (diminutivum vocabuli βίβλος *vel* βύβλος) *Herodoto dicitur* Chartula scriptoria, *proprie* ex Aegyptiaco papyro, *sed et* quâlibet ex materiâ *parata*; Libellus, Tabella, in quâ, quae vel memoriae mandare vel absenti cuidam significare volumus, scripto consignamus; *tum vero etiam, per metonymiam*, Scriptum, *nempe* brevius Scriptum, (*non, longior Liber*) *praesertim* Literae ad aliquem missae, Epistola.

Harpagus ἐσέθηκε (ἐς τοῦ λαγοῦ τὴν γαστέρα) βιβλίον, γράψας (*scil.* ἐς αὐτὸ) τά οἱ ἐδόκεε, I. 123. *f.* Cyrus εὑρὼν τὸ βιβλίον ἐνεὸν, I. 124. *a.* γράψας ἐς βιβλίον (*sive ut apud Polluc.* VII.

211. *legitur* ἐν βιβλίῳ) τὰ ἐβούλετο·--μετὰ δὲ ἀναπτύξας τὸ βιβλίον, I. 125. *a.* γράφει ἐς βιβλίον πάντα·-- γράψας δὲ, ἐς Αἴγυπτον ἐπέθηκε, III. 42. *f.* ἐπιλεξάμενος δὲ ὁ Ἄμασις τὸ βιβλίον τὸ παρὰ τοῦ Πολυκράτεος ἧκον, III. 43. *a.* βιβλία γραψάμενος πολλὰ, - - - σφρηγῖδά σφι ἐπέβαλε τὴν Δαρείου. -- τῶν βιβλίων ἓν ἕκαστον περιαιρεόμενος, ἐδίδου τῷ γραμματιστῇ ἐπιλέγεσθαι. --- ὁρέων δέ σφεας τά τε βιβλία σεβομένους μεγάλως, καὶ τὰ λεγόμενα ἐκ τῶν βιβλίων ἔτι μεζόνως, *etc.* III. 128. Δαρεῖος γράφει γράμματα πρὸς Μεγάβαζον· --- αὐτίκα δὲ ἱππεὺς--- διδοῖ τὸ βιβλίον τῷ Μεγαβάζῳ, V. 14. Ἱστιαῖος δι' ἀγγέλου - - τοῖσι ἐν Σάρδισι ἐοῦσι Περσέων ἔπεμπε βυβλία·-- ὁ δὲ--φέρων ἐνεχείρισε τὰ βυβλία Ἀρταφέρνεϊ, VI. 4. *a.* ὅκως βυβλίον γράψειε---τοξεύματος περὶ τὰς γλυφίδας περιειλίξαντες τὸ βυβλίον ἐτόξευον. --- ὡς ἔμαθον τὸ βυβλίον *etc.* VIII. 128. *a. m.*

*De diversâ scribendi nominis ratione diversimode tradunt Grammatici. Vix audiendus videtur Moeris, si modo ita scripsit ut hodie editum legimus, Atticam esse scripturam* Βιβλία διὰ τοῦ ι, *Communem* βυβλία, *per* υ, *quâ tamen usum esse Demosthenem.* Βυβλίον *per* υ *dici* Chartam non scriptam(τὸ ἄγραφον),βιβλίον *vero* Scriptam chartam, Scriptum ipsum (τὸ γεγραμμένον), *statuit Etymologus p.* 316, 39. *quam quidem rationem, cum Biseto ad Aristophanis Aves vs.* 1037, *merito explosit Lederlinus ad Polluc. VII.* 211. *ubi monuit quidem Pollux*, τὸ βιβλίον *dixisse Herodotum* περὶ ἀγράφου: *at ibi non de diversâ ratione scribendi hujus vocabuli loquitur Grammaticus, sed de diverso usu vocabulorum* χάρτης *atque* βιβλίον *sive* βυβλίον. *Probabilior eorum ratio est, quos in Var. Lect. ad. V.* 58, 14. *laudavi, qui scripturam per* ι *Atticorum esse tradunt, per* υ *vero Jonum; aut eorum qui cum Aelio Dionysio apud Eustath. ad Odyss. p.* 765, 38. *statuunt, ex priscorum more* βυβλίον *per* υ *scribi, recentiorem scripturam* βιβλίον *esse. conf. Wess. ad V.* 58. *et Sturz ad Maittaire p.* 131.

*Ad*Herodotum *quod adtinet, facile credas, et satis priscum hunc scriptorem, et jonico utentem idiomate, scripturam per* υ *in hoc vocabulo praetulisse. Sed quis est qui pro certo nobis confirmet, constanter eum hanc rationem esse secutum? Apud* Pollucem, *vocabulum hoc ex* Herodoto *citantem,* βιβλίον, *non* βυβλίον *scribitur: eamdemque scripturam non modo editiones ante* Schaef. *omnes, quibuscumque in locis hoc vocab. in Musis occurrit, pertinaciter tenent, sed et plerisque in locis in eamdem scripti omnes libri, qui hodie supersunt, consentiunt: quare hisce in locis cum eodem* Schaefero *vulgatum tenui. Sicubi vero scripturam* βυβλίον *a nonnullis saltem scriptis codicibus oblatam vidi, ut* VI. 4. *et* VIII. 128. *ibi eam cum eodem doctissimo Editore adsciscere non dubitavi: eamdemque scripturam per* υ *etiam* lib. I. cap. 123. 124. *et* 125. *adoptaturus eram*

*si in tempore animadvertissem, quod sero demum ex* Addendis Wesselingii *intellexi, tribus etiam istis in locis codicem* Pass. *cum nostro* F. *in hanc consentire scripturam.*

Βίβλος, *vide* Βύβλος.

Βίη, ης, ἡ, Vis. οὐδὲ βίην προσέφερε (αὐτῇ), IX. 108. *a.*

Βίκος, ου, ὁ, Dolium. βίκους Φοινικηΐου οἴνου πλέους, I. 194. *m.*

Βίος, ου, ὁ, 1) Vita. τελευτὴ τοῦ βίου, I. 31. *m.* 2) Aevum. μνημόσυνα λιπέσθαι ἐς τὸν ἅπαντα ἀνθρώπων βίον. VI. 109. *m.* 3) Victus, Facultates, res familiaris. βίος ἀρκέων (αὐτοῖς) ὑπῆν, I. 31. *m.* μετρίως ἔχοντες βίου, I. 32. *m.* τοῦ βίου εὖ ἥκοντι, I. 30. *f.* βραχέα τοῦ βίου ἔχων, *Vit. Hom.* 1. *m.* κάρτα εὖ ἔχων τοῦ βίου, ibid. 2. *f.* τοῦ βίου ἀρκεόντως εἶχε, ib. 7. *m.* ἄπορος ἐὼν τοῦ βίου, ib. 9. *a.* ἀπὸ τῆς ποιήσιος τοῦ βίου τὴν μηχανὴν ἔχων, ib. 10. βίου δεόμενοι, VIII. 26. *a.* ὑπ' ἀσθενίης βίου, VIII. 51. *b.* ἀπ' ἔργων ἀνοσιωτάτων τὸν βίον κτησάμενος, VIII. 106. *m.*

Βιοτεύειν, Vitam sustentare, Victum sibi parare. τῷ αὐτῷ τρόπῳ ἐβιότευσεν, *Vit. Hom.* 15. *a.*

Βιοτὴ ἀνθρωπηΐη, Vita humana, VII. 47. *a.*

Βιοῦν *vel* Βιῶναι, Vivere. οὐ πολλὸν χρόνον τινὰ βιοὺς, IX. 10. *m.* Βιοῦσθαι, Vitam sustentare. νόμον καταστήσας, ἀποδεικνύναι πάντα τινὰ Αἰγυπτίων ὅθεν βιοῦται, II. 177. *f.*

Βιώσιμον, Vivendum. λέγων ὡς -- οὐδέ οἱ εἴη βιώσιμον, I. 45. *a. Sic et in Plur. pro Sing.* οὐκ ἂν ἦν βιώσιμα ἀνθρώποις, Non esset vivendum hominibus, III. 109. *a.*

Βλάβος, εος, τὸ, *i. q. comm.* ἡ βλάβη, Damnum, Detrimentum. μή τι τοι ἐξ αὐτῆς γένηται βλάβος, I. 9. *a.*

Βλαστὸς, οῦ, ὁ, Germen. πίτυς ἐκκοπεῖσα βλαστὸν οὐδένα μετίει, VI. 37. *f.* βλαστὸς ὅσον τε πηχυαῖος, VIII. 55. *f. conf.* Ἀναδραμεῖν.

Βλῆμα, τὸ, Jactus, Ictus, Vulnus ex misso telo. σκέψασθαι τὸ βλῆμα, Inspicere vulnus, III. 35. *m. Not.*

Βοᾷν, Clamare. *Eis in temporibus ubi vulgo concurrunt vocales* οη, *contrahuntur illae* in ω, *sicut et pro* βοηθέω, βωθέω *dicere amant Jones. Cum Accus. constructum verbum significat* Compellare aliquem, Inclamare alicui. μηδὲ οὐνόματι βῶσαι τὸν ἑωυτῆς ἄνδρα, I. 146. *f.* ὀνομαστὶ βώσαντες αὐτοὺς, V. 1. *a.* βώσαντα δὲ τὸ οὔνομα τοῦ Φειδιππίδεω τὸν Πᾶνα, VI. 105. *a.* βώσας τὸν Θεμιστοκλῆα, VIII. 92. *f.* εἴρεσθαι βώσαντα τὸν κυβερνήτεα, VIII. 118. *m.*

*Passiv.* βωσθῆναι, (*pro comm.* βοηθῆναι) Celebrari. ἐβώσθη ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα, VIII. 124. *a.* ἐβώσθησαν, VI. 131. *a.* πρήγματα βεβωμένα ἀνὰ τὴν Ἰωνίην, III. 39. *m.*

Βόεος, η, ον, Bovinus. κρεῶν βοέων δύο μνέαι II. 168. *f.*

Βοὴ, ης, ἡ, Clamor. βοῇ τε καὶ πατάγῳ, III. 79. *a.* βοῇ τε καὶ ὁμίλῳ, IX. 59. *f.*

Βοηθέειν, *et vocalibus* ο *et* η *in* ω *contractis* Βωθέειν, Adcurrere, Concurrere ad opem ferendam amicis, *sive* ad defendendos

suos fines, et ad propellendum hostem. *Ponitur subinde Absolute, absque regimine:* οὐκ ἐμεῦ ἕνεκα ἤλθετε βοηθήσοντες, VII. 158. *a. m.* ἐν ᾧ δὲ ὁ πεζὸς ἅπας ἐβώθεε, IX. 23. *a.* (*ubi proxime ante,* τὴν ἄλλην στρατιὴν ἐπεβώσαντο, Reliquum exercitum auxilio advocarunt. *Alii quidem ibidem* ἐπεβοήθεε *cum edd. vett. nempe ex Scholio. Conf. Wess. Not. ad* VIII. 1, 12.

*Plerumque cum Dativo construitur.* βοήθει τοῖσι ἐλευθεροῦσι τὴν Ἑλλάδα, VII. 157. *m.* ἐβοήθεον αὐτῇ, *nempe* τῇ ἑωυτῶν πόλι VI. 23. *m. et mox ibidem,* ἐπεί τε δὲ αὐτοῖσι καὶ ὁ Ἱπποκράτης ἧκε βοηθέων. *Et sic frequenter.*

βοηθέειν ἐς τόπον τινὰ *idem valet ac* βοηθείας χάριν ἐς τόπον τινὰ πορεύεσθαι. *Sic* Ἀθηναῖοι ἐβοήθεον ἐς Μαραθῶνα, VI. 103. *a.* οἱ δὲ βωθήσαντες ἐς τὸν ἰσθμὸν, VIII. 72. *a. ubi vide Var. Lect. et conf. iterum Wess. ad* VIII. 1. *Reperitur etiam* βοηθέειν παρά τινα, Ire ad aliquem defendendum, protegendum, ἵνα βοηθέοι ὀπίσω παρ' ἐκείνους, Ut ad illos rediret eisque succurreret, IX. 57. *m.*

βοηθέειν ἐπί τινα, Proficisci contra hostem, Occurrere hosti. ἐπεί τε ἐπύθοντο αὐτὸν πορεύεσθαι ἐπὶ τὸ ἄστυ, οὕτω δὴ βοηθέουσι ἐπ' αὐτὸν, I. 62. *m.*

Βοιωτάρχαι, οἱ, Magistratus Boeotiae, IX. 15. *a.*

Βόλος, ου, ὁ, Jactus, *et per metonym.* Rete jactum, Sagena, Verriculum. Ἔρριπται ὁ βόλος, I. 62. *f. in orac. Conf. Hesych. h. v. ibique Interpp.*

Βορέης, *contracte* Βορῆς, ὁ, *pro comm.* Βορέας, Boreas ventus, *et* Plaga mundi septentrionalis. ἐμπεσὼν σφι βορῆς ἄνεμος, VI. 44. *m. Genit.* πρὸς βορέω (*per sync. pro* βορέεω) ἀνέμου, III. 102. *a. ubi olim* βορέου *edd.*) *et* IV. 37. *a.* (*ubi olim* βορέην ἄνεμον.) *Accus.* πρὸς βορέην τε καὶ πρὸς ἑσπέρην, II. 99. *f.* πρὸς βορῆν ἄνεμον τετραμμένα προπύλαια, II. 101. *f.* (*ubi alii* πρὸς βορέην). πρὸς βορῆν τε (*alii* βορέην τε) καὶ νότον, II. 149. *a.*

Βορή, ῆς, ἡ, (*comm.* βορά) Cibus, Pabulum, Pastus. τῷ Ἁρπάγῳ ἐδόκεε ἅλις ἔχειν τῆς βορῆς, Satis pastus ille cibo sibi visus est Harpagus, I. 119. *m.*

Βορήϊος, ίη, ιον, Borealis, Septemtrionalis. βορηΐη θάλασσα *Nostro dicitur* Pontus Euxinus, IV. 37. *m.*

Βορῆς, έω, ὁ, 1) *i. q.* βορέης, VI. 139. *f. scil.* Boreas ventus. ὁρμέουσι ὁ βορῆς ἐπέπεσε, VII. 189. *f.* 2) *Nomen proprium*, Boreas, maritus Orithyae, VII. 189. *a. m.*

Βόρυς, υος, Bestia *quaedam* Libyca, *cujus nemo, praeter Herodotum, fecit mentionem.* θῶες καὶ πάνθηρες καὶ βόρυες καὶ κροκόδειλοι ὅσον τε τριπήχεες χερσαῖοι, IV. 192. *a. m.*

Βόσκειν, *non modo* Pascere pecora, *sed et* Alere homines. Φονέα τοῦ παιδὸς ἐλάνθανε βόσκων, I. 44. *f.* πεντηκοσίους βόσκων ἐπικούρους, VI. 39. *f.*

*Passiv.* Pasci. πρόβατα τὰ βόσκεται παρὰ τὸν ποταμὸν, IX. 93. *a.*

Βούβαλις, ιος, ἡ, Animal Libycum, *de genere caprino aut cervino.* ζορκάδες καὶ βουβάλιες, IV. 192.

a. *Consule Bochartum, Hierozoic. T. I, col.* 910.

Βούκερως, ὁ, ἡ, ων, Bubulis cornibus instructus. τῆς Ἴσιος ἄγαλμα βούκερων, II. 41. *a.*

Βουκολίη, Boum armentum, *sive* Stabulum bovinum. κώμη ἐν τῇ ἦσαν αἱ βουκολίαι, I. 114. *a.*

Βουκόλιον, τὸ, Boum grex, Armentum boum. τὰ βουκόλια ὁ Κῦρος πάντα συναλίσας ἐς τωυτὸ ἔθυε, I. 126. *a.*

Βουκόλος, ου, ὁ, Boum pastor, Bubulcus, I. 110-114 *sæpius.*

Βουλεῖον, τὸ, *i. q.* βουλευτήριον, Curia. βουλῆς συλλεγομένης ἐλθὼν ἐπὶ τὸ βουλεῖον, *Vit. Hom.* 12. *f.*

Βούλεσθαι, Velle. μὴ βούλευ, Noli, VII. 10, 4. βούλεσθαι *sequente particula* ἤ, Malle, III. 124. *f.* *Pro* ἐβούλοντο *passim* ἐβουλέατο *usurpat Noster, quae est formatio Jonibus propria.* εἰ μὴ αὐταὶ ἐβουλέατο, οὐκ ἂν ἡρπάζοντο, I. 4. *m.* οὐ γὰρ ἐβουλέατο εἶναι ἐλεύθεροι, III. 143. *f.*

τὰ, θυμῷ βουλόμενοι, αὐτοὶ ἂν ἔχοιτε, Quibus, si serio volueritis, ipsi potiri potestis, V. 49. *m. Not.* ἅμα τοῖσι μετ᾽ ἑωυτοῦ βουλομένοισι, Qui cum ipso sentiebant. *Similiter in Lachete Platonis p.* 189. *a. ed. Steph.* συμβούλομαι τἀνδρὶ, Cum illo consentio. βουλομένοισί σφι γένοιτ᾽ ἂν ἀπόδεξις, Libenter se id re ipsâ esse demonstraturos, III. 101. *m.*

*Nescio an pro* βούλομαι *etiam* βουλέομαι *olim fuerit usurpatum unde certe Futurum* βουλήσομαι *derivatum est. Pro* ἐβούλοντο, *quod inde a Gron.* I. 165. *a. legitur,* ἐβουλέοντο *olim editum erat; non* ἐβουλεύοντο, *ut apud Wess. in Var. Lect. traditur. Similiter* II. 87. *a. pro* βουλομένους *non* βουλευομένους *ut est in Var. Lect. apud Wess., sed* βουλευμένους *dederant edd. veteres. Denique, eodem spectat, quod noster codex F. pro vulgato* βούλεαι, I. 90. *a.* βουλέαι *penacute scriptum a primâ manu exhibeat, nempe per jonicam syncopen pro* βουλέεαι.

Βουλεύειν, 1) *Absolute positum,* In senatu sedere, Deliberare. παρίζειν βουλεύουσι τοῖσι γέρουσι, VI. 57. *f.* βουλεύειν περί τινος, Deliberare super aliquo. Κύρου πέρι βουλεύων, I. 120. *a.* In concilio sententiam suam dicere. IX. 106. *m. ubi* Πελοποννησίους *ex conject. pro vulgato* Πελοποννησίοισι *correxi.*

2) *Cum Accusat.* Animo agitare, Meditari, Moliri aliquid. τὸν ταῦτα βουλεύσαντα, I. 11. *m.* (*ubi quidem olim* βουλευσάμενον *edd. nempe ex sequiorum Auctorum usu. Confer quae infra ad voc.* Δρησμὸς *notamus.*) δρησμὸν ἐβούλευε, V. 124. *a.* VIII. 4. *a.* (*ubi vide Var. Lect.*) 18. *f.* 97. *a.* 100. *a.* ἐβούλευσε πρῶτος τὸ πρῆγμα, III. 84. *m. ubi in latinâ versione, pro* rem proposuerat, *repositum malim ex Vallae interpretatione* rem agitaverat. νεώτερα βουλεύειν περὶ σέο, I. 210. *f. Cum Dativ. personae et Accus. rei.* τῇ Μασίστεω γυναικὶ ἐβούλευε ὄλεθρον, IX. 110. *a.*

3) *Cum Infinitivo, et subinde simul etiam cum Accusativo constructum, significat* Consilium capere, Decernere. ἐβούλευε τὸν Δημάρητον παῦσαι τῆς βασιληΐης,

VI. 61. *a.* Λακεδαιμονίους βουλεῦσαι βασιλῆα τῶν παίδων τὸν πρεσβύτερον ποιήσασθαι, VI. 52. *a. m.* τάδε ἐς τὸ κοινὸν ἐβούλευσαν, παριέναι ---, γαμέειν δὲ μὴ ἐξεῖναι, III. 84. *m. f. In tribus istis locis Activi verbi formam tenent libri omnes. Alibi verbum Medium, loco Activi, invexerunt librarii nonnulli et editores, ubi Activum firmant alii probati libri, quos secutus sum.* ἐβούλευσαν παίδων ἕνα κατακόψαι, I. 73. *m. f.* (*ubi vide Var. Lect. et pro* III. 87. *in Var. Lect. corrige* III. 84.) ἐβούλευσάν οἱ δίδοσθαι ταῦτα, III. 84. *a. m. ibique Var. Lect.* περὶ δὲ τῆς βασιληίης ἐβούλευσαν τοιόνδε -- τοῦτον ἔχειν τὴν βασιληίην, III. 84. *f.*

4) *Verbum Medium* Βουλεύσασθαι *et* βουλεύεσθαι *notione* Deliberandi secum, Consilium capiendi, Decernendi, *passim quidem a librariis nonnullis loco Activi invectum supra vidimus, rarius vero hac notione usurpatum apud Nostrum consentientibus libris reperitur.* τὸ γὰρ εὖ βουλεύεσθαι, κέρδος μέγιστον εὑρίσκω ἐόν. --- ὁ δὲ βουλευσάμενος αἰσχρῶς *etc.* VII. 10, 4. οἱ μὲν αὐτέων ἐβουλεύοντο ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν, VI. 100. *a. Sed* βουλεύεσθαι ἅμα τινὶ *est* Deliberare cum aliquo. ἔφη, βουλευσάμενος ἀποκρινεῖσθαι. - - ὡς δὲ ἐβουλεύετο ἅμα Περσέων τοῖσι ἐπικλήτοισι, ἔδοξέ οἱ *etc.* VIII. 101. *a.* πρὸς ταῦτα ὦν συγκαλέσας τοὺς στασιώτας, ἐβουλεύετο, V. 124. *a. Adde quae infra ad voc.* Δρησμὸς *notamus.*

5) *Passivum, notione Activâ vel Reciprocâ.* βεβούλευμαι ἐπὶ Σκύθας στρατεύεσθαι, Decrevi, Mecum constitui, III. 134. *m. Passivâ notione:* βεβούλευται εὖ, Recte (*ab illo*) consultum fuit. VII. 10. 4. *f. et mox ibid.* ἧσσον δὲ οὐδέν οἱ κακῶς βεβούλευται, Nihilo minus male ab eo consultum fuit, Malum fuit consilium ab illo captum. κατὰ τὰ βεβουλευμένα, Prout ab illis decretum (constitutum) erat, IV. 125. *a.* ἐποίευν τὰ βεβουλευμένα, IV. 128. *m.* οὔτε ἡμῖν κακῶς βεβουλευμένα (*plur. neutr. pro sing.*) ἔσται, I. 112. *f.* τῷ εὖ βουλευθέντι πρήγματι τελευτὴ χρηστὴ ἐθέλει ἐπιγίγνεσθαι, VII. 157. *f.*

Βούλευμα, τὸ, Captum consilium. ἔσσωται ὑπὸ τῆς τύχης τὸ βούλευμα, VII. 10, 4. *f.* Ἐρετριέων ἦν οὐδὲν ὑγιὲς βούλευμα, VI. 100. *a.*

Βουλευτήριον, τὸ, Curia, *et per Metonym.* Senatus. ἐπελθεῖν ἐπὶ τὸ βουλευτήριον· - - τοὺς δὲ, *scil.* βουλευτάς, VII. 148. *m. f.*

Βουλὴ, ἡ, Consilium. νυκτὶ βουλὴν διδοὺς, *scil.* ἑωυτῷ, Noctu secum deliberans, Consilium iniens, VII. 12. *a. N.* ἐν βουλῇ ἔχοντες τὰ γενόμενα, Deliberantes, III. 78. *a.* οἱ Ἐρετριέες μάχεσθαι οὐκ ἐποιεῦντο βουλὴν, De committendâ pugnâ non cogitabant, ne deliberabant quidem, VI. 101. *a. Similiter* ἐπὶ τοῖσι πρήγμασι βουλὴν ποιήσασθαι, VIII. 40. *m.* ἐκ βουλῆς ἀνδρὸς Αἰγυπτίου, De consilio viri Aegyptii, III. 1. *a. ubi quidem libri nonnulli* ἐκ συμβουλίης *praeferunt, quod adoptavit Wess. et seqq.*

Βουνὸς, οῦ, ὁ, Collis, Tumulus. τῶν ὑπερθαλασσίων χώρων τὰ μέσα (οἱ Κυρηναῖοι) βουνοὺς καλέουσι, IV. 199. *m. Quo sane ex loco*

*colligi non potest id quod Eustathius (citatus Valckenario ad Herod.* IV. 158.) *scribit* „Libycum „esse hoc vocabulum.“ *Multo vero magis temere idem Eustathius alibi ait:* „Herodotum „ipsum dixisse, Libycum esse „hoc vocabulum.“ *Quod plane contra est: nam eodem* libro IV. cap. 192. *idem Noster de* Murium quodam genere *loquens*, qui a Collibus nomen habent, ζεγέριες quidem *ait*, οὔνομά ἐστι Λιβυκὸν, δύναται δὲ κατὰ τὴν Ἑλλάδα γλῶσσαν βουνοί. *Jam Atticis quidem non frequentatum fuisse vocab.* βουνὸς, *et barbarum eis visum esse, facile credas Aelio Dionysio (apud Eustath. ad Iliad. p.* 231, 34. *ed. Bas.) et Phrynicho p.* 156. *ex Philemonis comici auctoritate hoc docentibus. At,* Graecum *tamen fuisse* vocabulum, *Herodoto ut credamus fas est; cujus praesertim testimonium aliis etiam firmatur documentis. Certe, ne Aeschylo quidem barbarum visum fuisse novimus: et* βουνοειδέσι ἀναστήμασι *tamquam graecâ linguâ trito vocabulo usus est Diodorus Sicul. V.* 40. *extr. et* ἦν δ' ἐπὶ βουνὸν ὑψηλὸν στῶμεν *ait epigrammaticus poëta in Brunckii Anal. T. II. p.* 355. *Denique, ut alia mittam, Graecam etiam originem vocabuli tradit Etymologus, qui col.* 208, 3. βουνοὶ δέ εἰσιν, *ait*, οἱ ὑψηλοὶ καὶ ὀρώδεις καὶ γεώλοφοι τόποι, παρὰ τὸ βαίνειν ἄνω.

Βουπόρος, ὁ, ἡ, Transfigendo bovi aptus. ὀβελοὶ βουπόροι, Ingentia verua, quibus assandus bos transfigi possit, II. 135. *m.*

Βοῦς, βοὸς, ὁ, ἡ, Bos, Vacca. *Accus. sing.* βοῦν, II. 29. *a.* IV. 192. *a. et alibi: sic et* II. 40. *a. et* VI. 67. *f. quibus quidem duobus in locis doricam formam* βῶν *praeferunt edd. vett. et ed. Schaef. repugnantibus cunctis aut certe probatissimis quibusque msstis. Nominat. plur.* οἱ βόες, I. 31. *a. Accusat.* τοὺς βοῦς τοὺς ἔρσενας, II. 38. *a.* τὰς βοῦς, IV. 8. *a.*

Βράχεα, έων, τά, (*tamquam a sing.* τὸ βράχος) Brevia, Vada, Vadosus locus. θάλασσα οὐκέτι πλωτὴ ὑπὸ βραχέων, II. 102. *a.* ἐν τοῖσι βράχεσι γενέσθαι λίμνης, IV. 178. *m. et mox* ibid. τὸν διέκπλοον τῶν βραχέων δεικνύναι.

Βραχίων, ὁ, Brachium. ἐκ τοῦ βραχίονος ἵππον ἐπέλκουσα, V. 12. *m.* βραχίονας περιτάμνονται, IV. 71. *a. m.*

Βραχὺς, Brevis. ἐν βραχέϊ, Brevi, Protinus. V. 24. *m. Foem.* βραχέα, (*pro comm.* βραχεῖα). αἰχμὴ βραχέα, V. 49. *a. m.* αἰχμὰς βραχέας, VII. 61. *a.*

Βρέφος, εος, τὸ, *etiam de* Animalium foetu, Pullus, III. 153. *f. N.*

Βρέχειν, Madefacere. ἐν ὕδατι βρέχεσθαι, III. 104. *m. interpretantur vulgo* In aquâ se abluere, *vel* madefacere. *Larcherus*, Pendant ce tems-là ils se tiennent dans l'eau. *Equidem* Aquâ madere *de vehementi* Sudore *intelligendum conjectavi.*

Βροντὴ, ῆς, ἡ, Tonitru, *et per metonym. i. q.* ἐμβροντησία, Stupor, Vesania. ἐπεάν σφι ὁ θεὸς φόβον ἐμβάλῃ ἢ βροντὴν, VII. 10, 5. *ubi vide Larch.*

**Βρώσκειν**, Comedere. ὅτευ θηρίου κρέα βεβρώκοι, I. 119. *f.*

[**Βρωτὰ** *olim legebatur* IV. 43. *f. ubi meliores codices* πρόβατα *dederunt.*]

**Βύβλινος**, η, ον, Papyraceus, Ex papyro, *frutice Aegyptiaco, praesertim ex ejus libro vel interiore cortice*, confectus. *βύβλινα ἱστία*, Papyracea vela, II. 96. *m.* βύβλινα ὅπλα, Papyracei rudentes, VII. 25. *a.* 36. *m.f.* βύβλινα ὑποδήματα, II. 37. *m.* βύβλινος ζυγὸς, Pons rudentibus ex papyro junctus, VIII. 20. *b. in orac. Quibus cunctis in locis scripturam* βυβλ. *per v communi consensu tenent edd. et mssti libri omnes.*

**Βυβλίον**, τὸ, *vide supra in* Βιβλίον.

**Βύβλος**, ου, ἡ, *per v scriptum vocabulum consentientibus apud Herodotum* (*uno loco* V. 58. *f. excepto, ubi vide Var. Lect.*) *libris omnibus; non per jota, ut apud Theophr. Hist. Plant.* IV. 9. *editur. Hoc vocabulo apud Nostrum tria significantur:*

1) Tota planta *sive* Frutex ille Aegyptius, variis usibus inserviens, *qui latine, Aegyptiaco nomine*, Papyrus, *et apud Theophr. Hist. Plant.* IV. 9. *etiam graece* πάπυρος *vocatur: quam plantam describit Noster* lib. II. c. 92. *f. cum quo conf. Theophr. l.c. et Plin. Hist. Nat. lib.* XIII. *cap.* XI. *et* XII. *sect.* 22 *et seqq. Hujus plantae notitia, aut certe charta scriptoria, quæ ex illa contexebatur, videtur priscis temporibus simul cum literarum usu,* (*coll.*Herod.V. 58.) *a Phœnicibus, et quidem ex* Byblo, *Phœnices oppido maritimo, ad Jonas fuisse delata; indeque et ipsam plantam et chartam ex illius membranis confectam, nomen* βύβλος *apud Jonas invenisse, suspicari licuerit ex his quae apud Stephanum Byz. voc.* Βύβλος, *in aliam quidem sententiam detorta, e priscâ famâ traduntur; quae eadem repetiit Eustathius ad Dionysii Perieg. vs.* 912. *ubi quidem vitiose vulgo* κεφαλὴν *pro* φυλακὴν *legitur. Theophrastus, totam plantam, quam* βύβλον *Herodotus vocat,* τὸν πάπυρον *adpellans,* τὴν βίβλον (*sive* βύβλον *scripserat auctor*) *nonnisi* interiorem *illum* corticem, *quem latine* Librum *vocamus, intelligit, e quo et vela et vestimenta quaedam texuntur, et funes nectuntur, maxime vero charta scriptoria conficitur.*

2) Charta papyracea, Charta scriptoria, ex papyri libro, *id est*, interiore cortice et tenuibus illius membranis contexta. *Sic memorat Noster* II. 38. *f.* bovem immolandum, postquam a sacerdote exploratus et mundus compertus fuisset, notari solitum ab eodem sacerdote fuisse βύβλῳ, Chartâ papyraceâ, circum cornua ejus circumvolutâ et annulo signatorio obsignatâ. *Memorat idem* V. 58. in raritate τῶν βύβλων Jonas olim pelles caprinas aut ovillas ad scribendi usum adhibuisse: *ubi* τὰς βύβλους (*plurali numero*) *dicit* Singulas plagulas chartæ scriptoriae ex papyri membranis contextae. *Ibi vulgo quidem*

*τὰς βίβλους et βίβλων legebatur; sed scripturam per υ probatissimi codices nobis obtulerunt.*

3) *Denique, per metonymiam,* Βύβλος *Nostro dicitur etiam* Charta conscripta, Scriptum, Scriptus libellus. κατέλεγον οἱ ἱρέες ἐκ βύβλου ἄλλων βασιλήων -- οὐνόματα, De scripto, Ex scripto libello, recensuerunt sacerdotes *etc.* II. 100. *a.*

*Confer quae supra sub voc.* Βιβλίον *monita.*

Βύειν *et* Βύζειν, Replere, Farcire, Obturare. τοῦ τὸ στόμα ἐβέβυστο, *scil.* χρυσῷ, VI. 125. *f.*

Βύρση, ης, ἡ, Corium, *praesertim* bubulum. ἐπεὰν καταδήσωνται βύρσῃσι καὶ δέρμασι ἄλλοισι πᾶν τὸ σῶμα, IV. 110. *a.*

Βύσσινος, η, ον, Ex bysso contextus. κατειλίσσουσι πᾶν τὸ σῶμα σινδόνος βυσσίνης τελαμῶσι, Sindonis byssinae fasciis totum corpus involvunt, II. 86. *f. N. ubi de Aegyptiorum more condiendi cadavera. Similiter vero* VII. 181. *f. ubi de obligandis vulneribus.*

Βυσσὸς, οῦ, ὁ, *i. q.* βυθὸς, Fundus, Imum, Profundum. πάντα χωρέειν ἐς βυσσὸν, III. 23. *m. f.* ὁ λίθος ἐὼν ἐν βυσσῷ, II. 96. *f.*

Βωθέειν, *vide supra in* Βοηθέειν.

Βῶλος, ου, ὁ, Gleba, Solum, Terra. Ἐρυθρὴ βῶλος, *nomen* oppidi Aegyptiaci, II. 111. *f.*

Βωμὶς, ῖδος, ἡ, *quasi dicas* Arula; Gradus. ἀναβαθμῶν τρόπον, τὰς μετεξέτεροι κρόσσας, οἱ δὲ βωμίδας ὀνομάζουσι, II. 125. *a. N.*

Βῶσαι, *et alia conjugata, vide in* Βοᾶν.

## Γ.

Γαλαθηνὸς, ἡ, ὸν, Lactens. θύειν γαλαθηνὰ πρόβατα, I. 183. *a. m.*

Γαλακτοπότης, ου, ὁ, Lacte potu utens, Lactis potu vivens, I. 216. *f.* νομάδες εἰσὶ, κρεοφάγοι τε καὶ γαλακτοπόται, IV. 186. *a.*

Γαλῆ, ῆς, ἡ, Mustela. γαλαῖ ἐν τῷ σιλφίῳ γινόμεναι, IV. 192. *f.*

Γαμβρὸς, ὁ, (*pro* γαμερὸς) Adfinitate (Per initas nuptias) alicui conjunctus: *itaque non modo* Gener, *ut* V. 30. *a.* 67. *m. f. et alibi; verum etiam* Adfinis, *veluti* Sororis maritus, *ut* I. 73. *a. coll.* 74. *f.* Gener *intelligitur in illo Oraculi responso,* τὸν γαμβρὸν ἐπίκουρον καλέσασθαι, VII. 189. *a. m.*

Γαμέειν, Uxorem ducere. ἄλλην (γυναῖκα) γῆμον, Aliam duc uxorem, V. 39. *m. f.* οἰκία ἐδείματο ἐν Βορυσθένεϊ, καὶ γυναῖκα ἔγημε ἐς αὐτὰ (*scil.* ἐς ταῦτα τὰ οἰκία) ἐπιχωρίην, IV. 78. *f. N. Simili ratione dicitur* ἐξ ἐμεῦ (*scil.* ἐκ τῶν ἐμοῦ οἰκίων, *vel* ἐξ ἐμοῦ οἴκου) γῆμαι, Ex mea domo (*id est*, filiam meam) uxorem ducere, VI. 130. *b. ubi pro* ἐξ, *quod veteres libri et scripti et editi tenent omnes, temere* ἐς *in nostram editionem irrepsit: quod erratum jam supra sub voc.* Ἀξίωσις *notavimus. Conf.* Γάμος. *Passiv.* γαμέεται παρθένος, Nubit virgo, IV. 117.

Γαμόρος, ου, ὁ, *Siculorum sermone, id est, Doricâ dial., i. q. comm.* γημόρος, *aut atticum et jonicum* γεωμόρος, Agrorum possessor,

Praedii rustici *vel* Praediorum rusticorum dominus. τοὺς γαμόρους καλεομένους τῶν Συρηκουσίων, VII. 155. *m. Vide Valckenar. ad* VI. 22. *et Valesium ad Diodor. T. II. p.* 549. *laudatum a Wess. ad h. l. Monuit Portus, vocem* γαμόρος *usurpasse etiam Aeschylum* ἐν Ἱκέτισι *vs.* 328.

Γάμος, ου, ὁ, Nuptiae. οἱ δὲ αὐτίκα γάμους ἔγημαν, Nuptias contraxerunt, IV. 145. *f.* γάμους τοὺς πρώτους ἐγάμεε Πέρσῃσι ὁ Δαρεῖος, Uxores duxit nobilissimas inter Persas, III. 88. *a. m. Not.*

Γὰρ, *conjunctio causalis, quâ frequenter per hyperbaton ita utitur Herodotus, ut Causam rei enunciet ante Rem ipsam cujus redditur ratio. Vide quae adnotavimus ad* I. 24, 17. *ad* IV. 149, 8. *seqq. denique ad* IV. 200, 4 *seq. et confer quae a Valcken. monita sunt ad* VIII. 137, 9 *seq. In eâdem Valckenarii Notâ, quae in nostrâ editione T.* VI. *P.* II. *p.* 211 *seq. exhibetur, ubi p.* 212. *lin.* 1. *paginas editionis Gronovianae a Valck. citatas ad suum quemque Librum et Caput, quo spectant Valckenarii citata, retuli, pro* VI. 57, 5. *oportebat* VI. 87, 5. *et pro* IV. 96, 7. *corrigi velim* IV. 76, 7.

Γαυλὸς, οῦ, ὁ, 1) Situla, Haustrum. ἀντὶ δὲ γαυλοῦ, ἥμισυ ἀσκοῦ οἱ προσδέδεται, VI. 119. *m. ubi in oxytonam scripturam libri omnes consentiunt.*

2) Navis oneraria, *praesertim* Phoenissa. καταβάντες - - Φοινίκης ἐς Σιδῶνα πόλιν, τριήρεας δύο ἐπλήρωσαν, καὶ γαυλὸν μέγαν, III. 136. *a.* τὸν γαυλὸν τὸν ἅμα ἄγοντο, III. 137. *m.* γαυλούς τε Φοινικηΐους συνέδεε, VIII. 97. *a. m. Quamvis Grammatici, quos in Var. Lect. ad* III. 136. *citavi,* (*quibus Suidas etiam adjici poterat*) γαῦλος penacute, *ubi de* Navi *agitur, efferri moneant, tamen tribus istis locis apud Nostrum* Acutum accentum in ultimâ *tenent scripti et editi libri omnes. Pariter* VI. 17. *m.* (*ubi vide Var. Lect.*) *ex codicum msstorum et veterum edd. consensu* γαυλοὺς *scriptum volueram, ubi temere* γαύλους *ex ed. Schaef. in nostram propagatum est.*

Γε. *De hujus particulae vi et elegantiâ videndus Valckenarius, laudatus a Wess. ad* III. 73. *De eâdem partic. vide Var. Lect. et Not. ad* I. 112, 10. *Eadem paucis interjectis verbis, repetita in probis nonnullis codicibus: vide Var. Lect. et Not. ad* III. 29, 6 *seq.*

γε μὴν, Certe vero. ἀπορχήσαό γε μὴν τὸν γάμον, VI. 129. *f. Cf. Herm. ad Vig. not.* 298.

Γελᾶν, Ridere. γελῶ ὁρῶν γῆς περιόδους γράψαντας πολλοὺς, - - - καὶ τὴν Ἀσίην τῇ Εὐρώπῃ ποιεύντων ἴσην, IV. 36. *m. ubi Wess. cum Gron.* ποιεύντων *idem ac* ποιείτωσαν *valere censuit; equidem* ποιεύντων *pro genitivo absolute posito accepi: et* (*rideo*) quum Asiam nonnulli Europae aequalem faciunt. Γελᾶν *et* Γελεῖν *olim* Splendere *significaverat; unde* Γελέοντας V. 66. *b. forsan sunt* Splendidi, Illustres. *Vide ibi Notata.*

Γέλως, ωτος, ὁ, Risus. γέλωτά με θήσεσθε, Ludibrio me habebi-

tis, III. 29. *m.* γέλωτα τὰ τοιαῦτα τίθεσθαι, Talia ludibrio habere, III. 38. *a.* ἐπὶ γέλωτι, Ludibrii causâ, IX. 82. *m.*

Γενεή, ῆς, ἡ, 1) Generatio, Aetas hominum. γενεαὶ τρεῖς ἀνδρῶν, ἑκατὸν ἔτεά ἐστι, II. 142. *a. m.* τρίτῃ γενεῇ μετὰ Μίνωα τελευτήσαντα, VII. 171. *a. Genit. plur.* τῶν γενεέων, ibid.

2) Nativitas. ἐκ γενεῆς νοῦσον μεγάλην λέγεται ἔχειν, III. 33. ἐκ γενεῆς φαλακροὶ γινόμενοι, IV. 23. *a. ubi olim* γενετῆς.

3) ἡ ἀνθρωπηΐη λεγομένη γενεή, Humana quae vocatur aetas, *i. e.* Tempus historicum, *a quo distinguitur Mythica vel Heroica aetas*, III. 122. *a. m. ibique Not.*

Γενεηλογέειν, (*pro comm.* γενεαλογεῖν, *scilicet idem quod* καταλέγειν τοὺς ἄνω αἰεὶ πατέρας, VI. 53. *f.*) Generis originem recensere. ἀπὸ τούτου γενεηλογέουσι αὐτέων τὴν γένεσιν, II. 146. *f.* ἀρξάμενος ἀπὸ Ἀχαιμένεος, ἐγενεηλόγησε τὴν πατριὴν τὴν Κύρου, III. 75. *a.* Ἑκαταίῳ γενεηλογήσαντι ἑωυτόν, II. 143. *a. et m.* ἐμοὶ οὐ γενεηλογήσαντι ἐμεωυτόν, ibid. *a.* ἀπὸ τούτων γενεηλογέοντες κατέβαινον ἐς τὸν Περσέα, II. 91. *f.* ταῦτα μέν νυν - - γεγενεηλόγηται, Haec igitur *illorum* genealogia (generis recensio) est, VI. 53. *f.*

Γένειον, τὸ, Barba, VI. 117. *f.* ἀνιεῖσι τὰς τρίχας αὔξεσθαι τάς τε ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ γενείῳ, II. 36. *a.* γένεια μεγάλα, IV. 23. *a. cum aliis interpretibus de* Mento praelongo *accepi: videndum vero, ne* Barbas prolixas *dixerit Scriptor; quo magis mira res fuisset, quod* capita *quidem* calva, *sed* prolixas barbas *homines isti habuissent. Nec vero existimandum est, in hanc sententiam* βαθέα *potius quam* μεγάλα, γένεια *dicturum fuisse Herodotum: nam, licet* βαθὺν πώγωνα *vulgo Graeci* prolixam barbam *dicant, tamen* μέγαν πώγωνα *Noster dixit* I. 175. *et* VIII. 104.

Γενέσια, τὰ, Dies quo quis e vivis excessit, IV. 26. *f. N.*

Γένεσις, ιος, ἡ, Nativitas, Ortus. γενεηλογέουσι αὐτέων τὴν γένεσιν, II. 146. *f.*

Γενετή, ῆς, ἡ, Nativitas, Ortus. *Vide* Γενεή, *num.* 2.

Γενέτωρ, ορος, ὁ, Genitor, Progenitor. τοῦ Ἀλεξάνδρου ἕβδομος γενέτωρ, VIII. 137. *a.*

Γένος, εος, τὸ, 1) Genus. Λυδὸς ἦν γένος, *non* τὸ γένος, I. 6. *a. ibique Var. Lect.* Γένος *et* ἔθνος *subinde ita distinguuntur, ut* γένος *intelligatur Pars* τοῦ ἔθνους. *Sic* τὸ Μηδικὸν ἔθνος *plura comprehendit* γένεα, I. 101. *Sic* Aegyptiorum septem *memorantur* γένεα, II. 164. Persarum *plura* γένεα *recensentur* I. 125. *Similiter* τὸ Δωρικὸν γένος I. 56. *est pars* τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνεος, *et* τὸ Ἰωνικὸν γένος, *pars* τοῦ Πελασγικοῦ ἔθνεος.

2) Proles, Soboles. ἵνα σφι γένεα ὑπογίνηται, ut illis subnasceretur soboles, III. 159. *m.*

Γεραίρειν, Honorare, Honore prosequi. τὰ πάθεα αὐτοῦ τραγικοῖσι χοροῖσι ἐγέραιρον, V. 67. *f.*

Γέρας, ατος, τὸ, Honor, Privilegium. τῷ Δαρεῖος κοτὲ ἔδωκε γέρας, Cui aliquando singularem honorem habuit, *scil.* honori-

*ficentissimis verbis eum laudans*, IV. 143. *a.* τοῖσι αἱ κηρυκήϊαι πᾶσαι γέρας δέδονται, Quibus hic honos habetur, Qui hoc privilegio fruuntur, ut omnes legationes obeant, VII. 134. *a.*

*Plur.* τὰ γέρεα, (*jon. pro* γέρα *vel* γέρατα). γέρεα δέ σφι ἦν τάδε ἐξαραιρημένα, II. 168. τὰ τῶν προγόνων γέρεα, IV. 162. *a.* ἡ δὲ εἶχε αὐτὴ τοῦ παιδὸς τὰ γέρεα ἐν Κυρήνῃ, IV. 165. *a.* τὰ τῶν βασιλήων γέρεα, VI. 57. *f.* οἵ με τιμήν τε καὶ γέρεα ἀπελόμενοι πατρώϊα, VII. 104. *a.*

Γέῤῥον, τὸ, Crates viminea, Clypeus ex viminibus contextus. Πέρσαι εἶχον, - - ἀντὶ ἀσπίδων, γέῤῥα, VII. 61. *a.* φράξαντες τὰ γέῤῥα οἱ Πέρσαι, IX. 61. *m. N.* ἐγίνετο περὶ τὰ γέῤῥα μάχη, IX. 62. *a. m.* συνεφόρησαν τὰ γέῤῥα ἕρκος εἶναί σφι, IX. 99. *extr.* ἕως μὲν ὄρθεα ἦν τὰ γέῤῥα, IX. 102. *a.* διωσάμενοι γὰρ τὰ γέῤῥα οὗτοι, ibid. *m.*

Γέρων, Senex. *Compar.* Γεραίτερος, Natu major, VI. 52. *f. Not.*

Γέροντες, Senatores *apud Spartanos.* I. 65. *f.* οἱ ἔφοροι καὶ οἱ γέροντες βουλευσάμενοι, V. 40. *a.* παρίζειν βουλεύουσι τοῖσι γέρουσι, VI. 57. *f.*

Γεύειν, Gustandum dare. ὁ θεὸς γλυκὺν γεύσας τὸν αἰῶνα, VII. 46. *f.* Γεύεσθαι, Gustare. *Vitiose autem olim* II. 14. *a. m. legebatur* εἰ μή τε γεύσεταί σφι ἡ χώρη τὰ ἀπὸ Διὸς, *pro* εἰ μήτε γε ὕσεταί σφι ἡ χώρη.

Γέφυρα, (*non* Γεφύρη) ης, ἡ. Pons, I. 186. *extr.* IV. 85. *a.* γέφυραν ζευγνύναι, Struere pontem, IV. 97. *m.* (*ubi vide Var. Lect.*) IV. 118. *a. et alibi. Conf. Not. ad* VII. 36. *a.*

Γεφυροῦν, *absolute*, Struere pontem, VII. 34. *a. Cum Accus.* Ponte jungere. Βόσπορον γεφυρώσας, IV. 88. *m.* γεφυροῖ ποταμὸν Ἴστρον, IV. 118. *a.* τὸν Στρυμόνα ποταμὸν ζεύξαντας γεφυρῶσαι, VII. 24 *extr.* ἐγεφυρώθη ὁ πόρος, VII. 36. *f.* ὅταν Ἀρτέμιδος ἀκτὴν νηυσὶ γεφυρώσωσι, *in orac.* VIII. 77. *a. Metaphorice dicitur* γεφυρῶσαι τὸ καιόμενον, Igni veluti pontem imponere, *quo transiri possit*, II. 107. *f. Conf.* Ἀπογεφυροῦν.

Γεώπεδον, τὸ, Fundus, Praedium, Ager. *Et Diminutivum*, Γεωπέδιον, τὸ, Agellus, Praediolum. ἐμοὶ ἀπ' ἀνδραπόδων τε καὶ γεωπεδίων (*sive* γεωπέδων) ἀρκέων ἐστὶ βίος, VII. 28. *extr. ibique Var. Lect. et Not. Conf. Schaef. ad Gregor. p.* 518.

Γεωπείνης, ου, ὁ, Qui parum terrae, parum agri, possidet. ὅσοι μὲν γεωπεῖναί εἰσι τῶν ἀνθρώπων, - - οἱ δὲ πολλὴν ἔχουσι, II. 6. *a.* Ἀνδρίους εἶναι γεωπείνας, ἐς τὰ μέγιστα (*scil.* τῆς γεωπεινίης) ἀνήκοντας, VIII. 111. *m. Glossa Herod. ex lib.* II. Γεωπεῖναι· οἱ γῆς πεινῶντες καὶ ἀπορούμενοι. *Sic et Hesych. et Suidas, et Gregor. Dial. jon.* §. 114. *Equidem istud vocab. non tam a verbo* πεινᾶν, Esurire, *quam ab adjectivo* πένης, Pauper, *aut a verbo* πένεσθαι, Pauperem esse, *derivatum arbitror. Itaque commodius apud eumdem Suidam et apud Timæum in Lexic. Plat. p.* 68. *definiuntur* Γεωπεῖναι, οἱ μικρὰν καὶ λυπρὰν γῆν ἔχοντες. *Ac disertius etiam*

*Etymologus Sorbon. a Bastio ad Gregor. p.* 519. *laudatus :* Γεωπεῖναι, παρὰ τὸ γῆς πένεσθαι.

[Γεώπους, οδος, ὁ, *Vocabulum nihili, temere fictum ex vitiosâ olim lectione* γεωπόδων VII. 28. *f. pro* γεωπέδων *vel* γεωπεδίων.]

Γεωρυχέειν, Terram fodere, Cuniculos agere, IV. 200. *f. quod* ibid. *paulo ante,* ὀρύσσειν ὀρύγματα ὑπόγαια.

Γῆ, ἡ, Terra. γῆν πολλὴν ἐπελήλυθας, Multas terras (*sive,* Magnam terrae partem) obiisti, I. 30. *m. N.* γῆν πολλὴν θεωρήσας, IV. 76. *a.* αἰτήσοντες γῆν τε καὶ ὕδωρ τῷ βασιλέϊ, V. 17. *a. et* 18. *a.* διδοῖς βασιλέϊ Δαρείῳ γῆν τε καὶ ὕδωρ, V. 18. *m.* 73. *m.* VI. 94. *m.* ἀπέπεμψε ἐπὶ γῆς αἴτησιν κήρυκας, VII. 133. *a.* γῆν τε καὶ ὕδωρ φέρειν παρὰ βασιλῆα, VII. 133. *m. Conf. Indic. Rerum et Pers. voc.* Terra.

*Genit. plural.* αὕτη ἡ γῆ ὁμοίη τῇ ἀρίστῃ γεῶν, IV. 198. *a.*

Γηγενὴς, Terrâ genitus, Terrae filius. Ἐρεχθῆος τοῦ γηγενέος λεγομένου εἶναι, VIII. 55. *a.*

Γηοχέειν, Agrum *vel* Agros (Prædium *sive* Praedia) possidere. ἀνδρὶ Μάγνητι, γηοχέοντι περὶ Σηπιάδα, VII. 190. *a.*

Γῆρας, αος, τὸ, Senectus. ἐς ὃ γήραϊ μέγα ὄλβιος ἐὼν ἐτελεύτησε, VI. 24. *f. Quod H. Steph. ait, Thes. T. I. col.* 847. *c.* „γῆρας ὄφεις ἐκδύνουσι *legi apud Herodotum,*" *id nusquam in Musis legere memini.* Exteriorem cutem, *quam verno tempore serpentes et cancri exuere solent, ut Romanis* Senectam, *sic Graecis* τὸ γῆρας *dici, satis notum est. Quâ de re et alii auctores, et Aristoteles cum alibi, tum Hist. Anim. lib. V. cap.* 15. (*aliis* 17.) *extr. his verbis mentionem facit,* ἐκδύουσι δὲ (οἱ κάραβοι) τὸ κέλυφος τοῦ ἔαρος, ὥσπερ οἱ ὄφεις τὸ καλούμενον γῆρας.

Γίνεσθαι, Nasci, Fieri, Esse. *Tertia pers. plur. Imperf.* ἐγινέατο, Fuerunt, I. 67. *a. m. pro* ἐγίνοντο *vel* ἐγένοντο, *quod habent ibi alii. Pro* ἐγεγόνεε, IX. 128. *extr. et* 139. *a. alii* ἐγένετο *praeferunt. Notemus varios verbi hujus usus hosce.*

1) Gigni, Nasci. ἡμέρῃ τῇ ἕκαστος ἐγένετο, I. 133. *a.* II. 82. *a.* ἡμέρῃ τῇ ἐγένετο βασιλεὺς, Natalis dies, IX. 110. *f. Praet. Med.* γέγονα, Natus sum. ἔτεα τρία καὶ δέκα γεγονὼς, XIII annos natus, I. 119. *a. et similiter alibi.* ἀπ' ἡμέων γεγόνατε, A nobis estis progeniti, A nobis oriundi, VIII. 22. *m. f.* (*non, ut Portus interpretatur,* A nobis stetistis.) ἀπὸ τούτου τοῦ Περδίκκεω Ἀλέξανδρος ὧδε ἐγεγόνεε, IX. 139. *a. Referri huc etiam illa phrasis potest,* ἐξ οὗ ἐγένοντο Ἀθηναῖοι, Ex quo primum exstiterunt, ex quo ortum cœperunt Athenienses, VI. 109. *a. m.* IX. 110. *m. N. Aoristus pr. Med. habet Activam significationem.* οἱ γεινάμενοι, Qui genuerunt, Parentes, I. 120. *extr.* 122. *a.* ἡ γειναμένη, Quae peperit, Mater. IV. 10. *m. f.*

2) Fieri, Effici, Perfici. τὰ γενόμενα ἐξ ἀνθρώπων, Quae ab hominibus facta, gesta sunt, *Exord. lib.* I. *ubi vid. Not.* ὕβρισμα ἐς τούτους εἶχε ἐκ τῶν Σαμίων

γενόμενον, Ad hos pertinebat contumelia a Samiis patrata, III. 48. *a.*

*Cum Dativo maxime casu constructum hoc verbum commode interdum reddas per latina* Accidere, Obvenire, Evenire, *Bene aut male* Cedere, *et similia.* χρῆν γὰρ Κανδαύλῃ γενέσθαι κακῶς, I. 8. *a. N.* τῇ δὲ κακῶς γὰρ ἔδεε πανοικίῃ γενέσθαι, IX. 109. *m.* ἡ ἁμαρτὰς οἱ ἐς δέον ἐγεγόνεε, Delictum bene ei cessit; Exitum habuit eum quem habere debebat, I. 119. *a.* τὸ ὀρυχθὲν - - ἐς δέον ἐδόκεε γεγονέναι, I. 186. *f.* οὔ σφι ἐγίνετο τὰ σφάγια χρηστά, Non contigerunt illis boni ominis victimae, IX. 61. *m.* ἐγίνετο θυομένοισι τὰ σφάγια χρηστά, IX. 62. *a. Et omisso vocabulo* χρηστὰ, *sed subintellecto :* καὶ τῶν σφαγίων οὐ γινομένων, IX. 61. *f. Not. et* ὡς δὲ χρόνῳ κοτὲ ἐγένετο, IX. 62. *a. conf. Not. ad.* VII. 134. *Eodem pertinet istud:* οἰκότα βουλευομένοισι ἀνθρώποισι ὡς τὸ ἐπίπαν ἐθέλει γίνεσθαι, VIII. 60. *f. ubi possis intelligere* ἐθέλει χρηστὰ γίνεσθαι, *quemadmodum* VII. 157. *f. ait* τῷ εὖ βουλευθέντι πρήγματι τελευτὴ χρηστὴ ἐθέλει ἐπιγίνεσθαι: *at ibi* (VIII. 60.) *multo commodius repetitum intelligetur vocab.* οἰκότα, *nempe* τοῖς οἰκότα βουλευομένοισι ἐθέλει οἰκότα γίνεσθαι.

3) Esse. Γίνεσθαι *Nostro tantumdem ac* εἶναι *valere recte Wess. ad* VII. 11, 21. *monuit, provocans potissimum ad* VII. 21. *ubi frequens hoc verbum recurrit. Jungit tamen Herodotus* VIII. 86. *b. utrumque verbum ita, ut majorem quamdam vim habere* γίνεσθαι *quam* εἶναι *videatur :* ἔσαν γε καὶ ἐγένοντο ἀμείνονες, Fuerunt et ipso facto sese praestiterunt fortiores; *nisi forsan nil aliud dicere voluit nisi* Fuerunt et facti sunt isto die fortiores; *scil. Regis praesentia fortiores illos reddiderat.*

οἱ ἐν ποιήσει γενόμενοι, Qui in poësi fuerunt, *i. e.* Qui in poësi versati sunt, Qui poësin tractarunt, II. 82. *m.* ἦν γεγονὼς, VI. 37. *a. idem quod alibi* ἐγεγόνεε. *Similis periphrasis est ista ,* ἐπεὰν - - διεξιὼν γένωμαι, Quando exponam, Quando in expositione meâ eo pervenero, VII. 77. *a.*

4) *Ubi agitur de* Tempore elapso, *frequenter verbum* γίνεσθαι *adhibet*, *praesertim cum Dativo constructum ; quibus in locis* γίνεσθαι *idem fere ac* διαγίνεσθαι, Interesse, Interjectum esse, *valet.* ὡς γὰρ διέτης χρόνος ἐγεγόνεε ταῦτα τῷ ποιμένι πρήσσοντι, II. 2. *m. N.* ὡς δὲ τρίτη ἡμέρη τῷ παιδίῳ ἐκκειμένῳ ἐγένετο, I. 113. *m. Similiter* III. 56. *a.* IX. 39. *a. Conf. Wess. ad* II. 175, 22. *ubi commode compositum occurrit verbum,* χρόνου ἐκγεγονότος πολλοῦ.

Γινώσκειν, Cognoscere. οὐ γινώσκεται τούτων (*id est* περὶ τούτων) εἰ μὴ ὅσα αὐτέων λεγόντων, *nempe* γινώσκεται, IV. 25. *f.* Decernere. Ἀλυάττεα ἔγνωσαν δοῦναι τὴν θυγατέρα Ἀστυάγεϊ, Decreverunt ut Alyattes filiam suam daret Astyagi, I. 74. *f.* Judicare, Censere, Pronunciare. οἱ Τελμησσέες τάδε ἔγνωσαν, στρατὸν ἀλ-

λόθροον *etc.* Telmessenses vates *consulti* censuerunt, pronunciarunt, I. 78. *m.* ἔγνωσαν Ἀριστόδημον ἔργα ἀποδέξασθαι μεγάλα, IX. 71. *m.* ταῦτα γινώσκειν, *i. q.* ὁμοφρονεῖν, Idem sentire, Concordes esse, IX. 2. *m.*

Γλαυκὸς, ἡ, ὸν, Glaucus, Cæsius, Cæruleus. ἔθνος γλαυκόν τε πᾶν ἰσχυρῶς καὶ πυῤῥόν, IV. 108. *a. N. Alii ad* oculorum *et ad pilorum* colorem *referunt, alii caeruleo et rubro colore pictum corpus intelligunt.*

Γλίχεσθαι, Cupidum, Studiosum esse. *Semel junctum habet* περὶ *praepositionem*: δεινῶς γλιχομένοισι περὶ τῆς ἐλευθερίης, II. 102. *m. ubi quidem aut* μαχομένοισι *corrigendum, aut delendam voculam* περὶ *censuerunt nonnulli interpretes. Alibi quidem abest praepositio.* ἐλευθερίης γλιχόμενοι *legitur* VIII. 143. *a.* τοῦ αὐτοῦ γλιχόμεθα, III. 72. *m.* γλιχόμενοι Αἰγύπτου. Aegyptum petentes, IV. 152. *a.* ὡς στρατηγήσεις τῆς Ἑλλάδος γλίχεαι, Imperator esse Graeciae cupis, VII. 161. *a.*

Γλοιὸς, οῦ, ὁ, Viscum, Gluten, Viscida, Mucosa materia, III. 112.

Γλουτοὶ, οἱ, Nates, Clunes. τὰ ἄνω ἀπὸ τῶν γλουτέων, IV. 9. *a.*

Γλυκὺς, Dulcis. *Vide in* Γεύειν.

Γλυκύτης, Dulcedo, IV. 177.

Γλύφειν, Scalpere, Insculpere. τύπους εὖ γεγλυμμένους *olim legebatur* II. 136. *a. ubi rectius nunc* ἐγγεγλυμμένους: (*conf.* Ἐγγλύφειν.) λίθος ὀξὺς, τῷ τὰς σφρηγῖδας γλύφουσι, VII. 69. *a. m.*

Γλυφὶς, ίδος, ἡ, *proprie*, Crena sagittae; *sed et* Tota sagitta, *certe* Inferior sagittæ pars, γλυφὶς *dicitur, ut apud Eurip.,* (*Orest.* 274.) οὐχ ὁρᾶθ' ἑκηβόλων τόξων πτερωτὰς γλυφίδας ἐξορμωμένας, *ubi* τὰς γλυφίδας *Scholiastes* τὰ βέλη *interpretatur. Et apud Nostrum* τοξεύματος περὶ τὰς γλυφίδας περιειλίξαντες βυβλίον, VIII. 128. *a. N. conf. omnino* Πτεροῦν.

Γλῶσσα, ης, ἡ, Lingua, Sermo. βάρβαρον γλῶσσαν ἱέντες, Barbarâ linguâ utentes, Barbare loquentes, I. 57. *m. Sic* Ἑλλάδα γλῶσσαν ἱέντα, IX. 16. *a.* ἥν τινα γλ. ἵεσαν οἱ Πελασγοὶ, I. 57. *a.* Περσίδα γλῶσσαν μετεὶς, VI. 29. *extr.* κατὰ γλῶσσαν τὴν σφετέρην, Suâ linguâ; Suo Sermone, VI. 98. *f.* χαρακτῆρες γλώσσης τέσσερες, I. 142. *extr.* τὸν τῆς γλώσσης χαρακτῆρα ἔχουσι ἐν φυλακῇ, I. 57. *extr.*

τὴν αὐτὴν γλῶσσαν οὗτοι νομίζουσι, Eâdem linguâ utuntur, I. 142. *a. idem quod* ὁμολογέουσι κατὰ γλῶσσαν, ibid. *m. f.* τῇ αὐτῇ γλώσσῃ χρέωνται, IV. 109. *a.* γλῶσσαν οὐδεμιῇ ἄλλῃ παρομοίην νενομίκασι, IV. 183. *f.* δι' ἑπτὰ γλωσσέων διαπρήσσονται, IV. 24. *extr.*

ἐσθῆτα δὲ φορέουσι τῇ Σκυθικῇ ὁμοίην, γλῶσσαν δὲ ἰδίην. *Sic olim edd. et mssti* IV. 106. *et ferendum hoc censuere Wess. et Schaef. bene quidem intelligentes, graece vix dici posse* γλῶσσαν φορέειν, *sed accusativum* γλῶσσαν *referri ad aliud verbum quod in scriptoris mente haesisset. Nos cum Reizio verbum* ἔχουσι *adjecimus; cujus facti rationem reddidimus in Var. Lect. ad h. l.*

ἀπὸ γλώσσης, Ore, Oretenus; *nempe* Non scripto aut per lite-

ras. ἐντειλάμενός οἱ ἀπὸ γλώσσης, I. 123. *f.* *ubi hoc* ἀπὸ γλώσσης *opponitur ei quod praecessit*, ἐπέθηκε βιβλίον, γράψας τά οἱ ἐδόκεε. *Sed nunc maxime animadverto, parum commode hoc loco incisam vulgo esse orationem, quasi* ἀπὸ γλώσσης *ad* ἐντειλάμενός οἱ *pertineret. Immo ante* ἀπὸ γλώσσης *incidenda erat oratio: nam verum si quaeris, structura naturalis verborum in hunc modum fuerit intelligenda*, ἐντειλάμενός οἱ, διδόντα τὸν λαγὸν Κύρῳ, ἐπειπεῖν αὐτῷ ἀπὸ γλώσσης.

Γνάθος, ου, ἡ, Maxilla. γνάθος ἔχουσα ὀδόντας μουνοφυέας, IX. 83. *f.*

Γνῶμα, τος, τὸ, *i. q. aliâs* γνώρισμα, Id quo quid cognoscitur, Indicium, Documentum. τῶν ἔχομεν γνῶμα μέγιστον, VII. 52. *a. N.*

Γνώμη, ης, ἡ, 1) Notitia. ἦν δὲ ὁ Μιλτιάδης Κροίσῳ ἐν γνώμῃ γεγονώς, In Croesi notitiam venerat Miltiades, Notus, Familiaris fuerat Croeso, VI. 37. *a. N.*

2) Sententia, Opinio. κατὰ γνώμην τὴν ἐμήν, II. 26. *a.* V. 3. *m.* κατὰ γνώμας τὰς ἡμετέρας, Ut mea fert sententia, IV. 53. *a.* τήνδε ἔχω γνώμην, II. 27. *a.* τήνδε ἔχω τὴν γνώμην, Hanc habeo sententiam, IV. 31. *a.* *Sed ubi absque articulo ponitur* ἔχω γνώμην, *ut* III. 82. *f. ibi haec dictio ita accipienda videtur, ac si esset* ἔχω οὕτως κατὰ γνώμην, *certe adjectum etiam diserte adverbium habes*, ἐγὼ γνώμην ἔχω -- τὰ ἔμπαλιν ἢ οὗτοι, I. 207. *a.* γνώμην ἀποφαίνειν, I. 40. *f. a. sed frequentius* ἀποφαίνεσθαι, Dicere sententiam, I. 207. *a.* II. 120. *f.* III. 71. *a.* VII. 152. *a.* *Item* γνώμην ἀποδείκνυσθαι, I. 207. *a.* III. 82. *a.* 160. *a. m.* IV. 79. *a.* ἐκφαίνειν τὴν ἑωυτοῦ γνώμην, V. 36. *a.* *Et* ἐκφέρεσθαι τὴν γνώμην, *unde mox* ibidem, οἱ μὲν ἄλλοι πάντες γνώμην κατὰ τὠυτὸ ἐξεφέροντο, κελεύοντες *etc.* τίθεσθαι γνώμην, Sententiam aliquam in medium proponere, III. 80. *f.* VII. 82. *a.* *Item* ἐσφέρειν γνώμην, *quod latine reddere possis* Sententiae alicujus esse auctorem, III. 80. *f.* 81. *f.* γνῶμαι τρεῖς προεκέατο, Propositae erant, III. 83. *a.*

τῶν δὲ κατὰ τὠυτὸ αἱ γνῶμαι συνεξέπιπτον, κελευόντων *etc.* Horum sententiae in hoc consentiebant, I. 206. *f.* ἀμφοτέρων ἐς τὠυτὸ αἱ γνῶμαι συνέδραμον, I. 53. *f.*

Ἀρισταγόρῃ ἡ πλείστη γνώμη ἦν *seq. infinitivo*, Aristagorae sententia eo maxime inclinabat, *sive* Aristagoras id maxime urgebat et in hac persistebat sententiâ, (*coll. infra voc.* Πολλὸς *num.* 4.) ut *etc.* V. 126. *a.* πλέον μέντοι ἔφερέ οἱ ἡ γνώμη κατεργάσασθαι τὴν Ἑλλάδα, VIII. 100. *a.* (*ubi* ἔφερέ οἱ ἡ γνώμη *idem valet ac* ἡ γνώμη αὐτοῦ ἔφερε, *sicut* τῶν ἡ γνώμη ἔφερε συμβάλλειν.) *Et inversâ constructione*: ταύτῃ πλεῖστος γνώμην (*i. q.* κατὰ γνώμην *vel* γνώμῃ) εἰμί, I. 120. *m. ubi conf. Var. Lect.* ταύτῃ καὶ μᾶλλον τῇ γνώμῃ πλεῖστός εἰμι, VII. 220. *a.*

3) Γνώμη, Consilium, Voluntas. γνώμῃ ἱκανὸς ἀνήρ, Consilio praestans, Plenus consilii vir, III. 4. *a.* (*eidem mox*

ibid. *σοφίη tribuitur.*) τίνα ἔχουσα γνώμην, Quo consilio? Quid spectans? Quid tibi volens? III. 119. *m. f.* ταύτῃ τῇ γνώμῃ χρεωμένη ἔλεξα ταῦτα, ibid. *f.* γνώμην ἔχε *seq. infinit.* Hunc indue animum, Hoc tibi stet consilium, Hoc tibi sit propositum, VII. 236. *f.* οὔ οἱ ἔγωγε προσθήσομαι τῇ γνώμῃ, Non ego consilio ejus me adjungam, Non ad illius voluntatem me componam, Non ei morem geram, I. 109. *a. m. Alibi quidem* προστίθεσθαι τῇ γνώμῃ τινὸς *nil aliud significat, nisi* Ad sententiam alicujus accedere, *ut* III. 83. *a.* VI. 109. *f. At* I. 109. γνώμη *non nuda* Sententia, *sed* Consilium, Voluntas, Jussum et imperium *regis, intelligitur. Similiter* παρέστησαν ἐς τῶν Περσέων τὴν γνώμην, VI. 99. *f.* Voluntati, Imperio Persarum se subjecerunt.

Γνώμων, ονος, ὁ, Gnomon, Horologium solare, II. 109. *f. N.*

Γνωσιμαχέειν, Mutare sententiam, Meliora docere, Melius sibi consulere. *Recte H. Steph. Thes. T. I. col.* 1831. *monuit, nimis restrictum esse significatum illum,* τὸ γνῶναι τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν, τήν τε τῶν ἐναντίων ἰσχὺν, *qui verbo isti cum apud alios Grammaticos tum in Glossis Herodoteis ex libro III. tribuitur. Nempe* γνωσιμαχέειν, *apud Herodotum quidem, proprie nil aliud sonat nisi* τῇ γνώσει *i. e.* τῇ γνώμῃ (*nempe* τῇ προτέρῃ ἑαυτοῦ γνώμῃ) μάχεσθαι, Priori suae sententiae repugnare, Mutare sententiam, Melius consilium capere, μετανοῆσαι, μεταγνῶναι. *Sic* εἰ μαθὼν ταῦτα ὁ Καμβύσης ἐγνωσιμάχεε, καὶ ἀπῆγε ὀπίσω τὸν στρατὸν, -- ἦν ἂν σοφὸς ἀνὴρ, III. 25. *m. Sic item* VIII. 29. *a.* ἤδη τι μᾶλλον γνωσιμαχέετε μὴ εἶναι (*nempe* καὶ γινώσκετε μὴ εἶναι) ὁμοῖοι ἡμῖν, Nunc saltem meliora edocti intelligite pares vos nobis non esse. *Neque aliter accipiendum istud* γνωσιμαχέοντες, VII. 130. *a. ubi in latinâ versione, pro eo quod Valla posuerat,* Suae sibi imbecillitatis conscii, *aut quod nos eamdem in sententiam posuimus,* Pares se nobis non esse intelligentes, *nil aliud positum oportebat nisi* mutatâ sententiâ, *aut* melius sibi consulentes. *Scilicet Thessali olim, quum a Graeciae populis Darius terram et aquam petiisset,* (VI. 48.) *sese ei non tradiderant: deinde vero, quum Aleuadae se Xerxi tradidissent, putavit rex,* (*ut docet Noster sub finem hujus cap.* 130. *coll.* VII. 6.) de communi gentis consilio id esse factum; *adeoque laudat eos, quod* mutassent sententiam et melius sibi consuluissent.

Γόη, ης, ἡ, Incantatio, *i. q.* γοητεία, *si modo vera est scriptura, quam olim editi libri praeferebant* VII. 191. *m.* καταείδοντες γόησι τῷ ἀνέμῳ: *ubi* γοῆσι *saltem malles, sed accentum in antepenult. tenent libri omnes; itaque* γόοισι *probabili ratione corrigunt nonnulli Interpretes, a sing.* ὁ γόος, Ululatus, *quum praesertim* τὴν γοητείαν ἀπὸ τῶν γόων *nomen invenisse tradant Grammatici.* (*Vide

*Suidam in* Γοητεία, *ab Aem. Porto citatum.*) *Nos cum nostro cod. F. qui jota subscribendum aut ad latus ponendum raro negligit*, γόησι *absque jota scripsimus*, *quo significetur* per praestigiatores, *a sing.* ὁ γόης. *Vide Not. ad l. c.*

Γόης, ητος, ὁ, Praestigiator, Incantator. γόητας εἶναι πάντας, II. 33. *a.* κινδυνεύουσι δὲ οἱ ἄνθρωποι οὗτοι γόητες εἶναι, IV. 105. *f. Conf. vocab. praeced.* Γόη.

Γόμος, ου, ὁ, (*a verbo* γέμειν) *i. q.* ὁ φόρτος, Onus quo oneratur navis. τὰ μέγιστα (τῶν πλοίων) πεντακισχιλίων ταλάντων γόμον ἔχει, I. 194. *m.*

Γόμφος, ου, ὁ, Clavus ligneus. περὶ γόμφους πυκνοὺς καὶ μακροὺς περιείρουσι τὰ διπήχεα ξύλα, II. 96. *a. N. Conf.* Περιείρειν.

Γονεὺς, έος, ὁ, Progenitor; *cui ex adverso respondet* ὁ ἀπόγονος, I. 17. *f.* Κροῖσος δὲ πέμπτου γονέος ἁμαρτάδα ἐξέπλησε, I. 91. *a. N.* Pater, Parens. τῷ γονεῖ τιμωρέοντα τὰ τέκνα, Liberi ulciscuntur patrem, III. 109. *m. ubi de Serpentibus agitur.* οἱ γονέες, Parentes. *Sic* τοῦ δὲ Ταργιτάου τοὺς γονέας *praeferunt plures libri* IV. 5. *a. ubi nos cum aliis* τοὺς τοκέας.

Γονὴ, ῆς, ἡ, Semen genitale. ἡ γονὴ τῶν Αἰθιόπων τὴν ἀπίενται ἐς τὰς γυναῖκας, III. 101. *a. ubi mox dein* τοιαύτην ἀπίενται θορήν. *Item de Serpente mare*, ἀπιευμένου αὐτοῦ τὴν γονὴν, III. 109. *a.*

Γόνος, ου, ὁ, 1) Proles, Soboles. ὁ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ γόνος, I. 108. *m.* τὸν μέλλοντα Ἠετίωνι γενέσθαι γόνον, V. 92, 3. *a. et* 92, 4. *a.* ἄπαις ἔρσενος γόνου, I. 109. *m.* ἄπαιδα τὸ παράπαν ἐόντα ἔρσενος καὶ θήλεος γόνου, III. 66. *m.* μαντευομένῳ περὶ γόνου, Consulenti oraculum de sobole, IX. 33. *a.* πρεσβύτατος παντὸς τοῦ γόνου, Natu maximus universae familiae, omnium Darii filiorum, VII. 2. *f.*

2) Sexus. τὰ ἐς ἔρσενα γόνον ἄῤῥητα ἱρὰ ἐκφήνασαν, VI. 135. *f.*

Γόνυ, τὸ, Genu. ἐς γόνυ τὴν πόλιν ἔβαλε, In genu projecit civitatem, *i. e.* Misere eam adflixit, adtrivit, VI. 27. *f. coll.* 26. *f.*

*Plur.* Γούνατα. II. 80. *f.* ἐς γούνατά σφι αὐτὰ πεσέειν, V. 86. *m.* λαβομένη τῶν γουνάτων, Genua illius amplexa *mulier*, IX. 76. *m.* κολοσσοὶ τοῖσι γούνασι ἐρηρεισμένοι, Genubus innixi, IV. 152. *f.* Camelum, *ait Herodotus*, habere ἐν τοῖσι ὀπισθίοισι σκέλεσι τέσσερας μηροὺς καὶ γούνατα τέσσερα, III. 103. *N. ubi* γούνατα, *cum Gesnero* (*a Schneid. ad Aelian. Hist. Anim.* III. 3. *laudato*) Articuli *videntur intelligendi. Sic et* Equo, qui herum excusserat, famuli illius ἐν τοῖσι γούνασι ἀπέταμον τὰ σκέλεα, crura in Genubus (in Articulis) praeciderunt, VII. 88. *f. Conf.* Σκέλος.

Γόος, ου, ὁ, *vide* Γόη.

Γοργύρη, ης, ἡ. *Glossae ex lib.* III. δεσμωτήριον, Subterraneus carcer. ἐν γοργύρῃ ἐδέδετο, III. 145. *a.* δήσας (με) γοργύρης ἠξίωσας, ibid. *m.*

Γουνὸς, οῦ, ὁ, *apud Homerum quidem vulgo* Fertile solum *intelligitur: apud Nostrum vero* IV.

99. *m. est* Extremus terrae cujusdam angulus in mare prominens. *Ibi nempe* ὁ γουνὸς ὁ Σουνιακὸς *dicitur ille* Atticae tractus angularis, qui inter duo maria excurrens, in Suniacum desinit promontorium. *Vide Notas ad locum citatum, et conf. voc.* Ἄκρη *et* Γωνίη.

Γράμματα, τὰ, 1) Literae, Elementa scripturæ, Scriptura. οἱ Φοίνικες ἐσήγαγον ἐς τοὺς Ἕλληνας -- καὶ γράμματα; οὐκ ἐόντα πρὶν Ἕλλησι, V. 58. *a.* λίθος γραμμάτων Ἀσσυρίων πλέος, IV. 87. *f.*

2) *i. q.* ἐπιγραφή, Inscriptio. ἐνεκόλαψε ἐς τὸν τάφον γράμματα, λέγοντα τάδε, I. 187. *a. et f.* IV. 91. *a.* στήλας ἔστησε δύο, ἐνταμὼν γράμματα, ἐς μὲν τὴν Ἀσσύρια, ἐς δὲ τὴν Ἑλληνικά, IV. 87. *a. Not.*

[Γραμματεὺς, ὁ, Scriba. *In Zonarae Lexico, sub voce* Ἐπελέξαντο *leguntur haec:* Ἡρόδοτος· ὁ δὲ γραμματεὺς ἐπελέγετο τὰ γράμματα: *quae verba nusquam apud* Herodotum *reperiuntur, apud quem vocab.* γραμματεὺς *ne semel quidem occurrit. Leguntur quidem in Musis* (III. 128. *a. m.*) *verba hujusmodi,* ἐδίδου (ἓν ἕκαστον τῶν βιβλίων *vel* βυβλίων) τῷ γραμματιστῇ τῷ βασιληΐῳ ἐπιλέγεσθαι: *sed ista, quae Herodoto Zonaras tribuit, ex alio petita Scriptore esse videntur. Hausit ista sua Zonaras, ut fere omnia, e Suidae Lexico, in quo* (*sub eâdem voce* Ἐπελέξαντο) ῥήσει *cuidam ex Herodot.* VII. 239. *ductae subjiciuntur haec verba:* Καὶ αὖθις· ὁ δὲ γραμματεὺς ἐπελέγετο τὰ γράμματα. *At ista formula,* καὶ αὖθις, Et rursus, *nil aliud significat, nisi* „*Idem verbum* ἐπιλέγεσθαι *notio-*„*ne* Legendi *etiam in sequente* ῥήσει *positum reperiri; non utique indicat,* ῥῆσιν *hanc ex eodem Auctore esse ductam.*]

Γραμματιστὴς, οῦ, ὁ, (*i. q. aliis* ὁ γραμματεὺς, *monente Polluce IV.* 19.) Scriba, Notarius. ὁ γραμματιστὴς τῶν ἱρῶν χρημάτων τῆς Ἀθηναίης, Scriba rerum pretiosarum Minervae dedicatarum *in templo Saitano*, II. 21. *a. Not.* Mæandrius γραμματιστὴς *fuit Polycratis*, III. 123. *a. Apud Persas,* γραμματιστὰς βασιληΐους οἱ πάντες ὕπαρχοι ἔχουσι, III. 128. *a. m.* Xerxe copias suas lustrante, singulorum populorum nomina ἀπέγραφον οἱ γραμματισταὶ, VII. 100. *a.* In pugnâ Salaminiâ οἱ γραμματισταὶ regis ἀνέγραφον πατρόθεν unumquemque trierarcham qui bene rem gessisset, VIII. 90. *f.*

Γράφειν, 1) Pingere. 2) Scribere, τοῦτον αἴτιον γράφω, VII. 214. *extr.*

*Medium.* Γράφεσθαι, Sibi notare, suum in usum scripto consignare. γενομένου τέρατος, φυλάσσουσι γραφόμενοι τὠποβαῖνον, II. 82. *f. ubi alii interpretantur* Adnotari curantes. *Sic* ζῶα γραψάμενος, *et* ταῦτα γραψάμενος, Haec postquam pingenda curavit, IV. 88. *a. Verum tamen* συγγράψασθαι (*itidem verbo Medio*) I. 47. *m. dicitur etiam is qui* Ipse aliquid scripto consignat, idque non suum in usum, sed in usum alterius.

Γραφὴ, ἡ, 1) Pictura. ἐγὼ μέν μιν (phoenicem avem) οὐκ εἶδον, εἰ μὴ ὅσον γραφῇ, II. 73. *a. et mox* ibid. οἱ τῇ γραφῇ παρόμοιος.

2) Descriptio, Delineatio. δηλώσω μέγαθός τε ἑκάστης αὐτέων (*nempe* Europae et Asiae), καὶ οἵη τίς ἐστιν ἐς γραφὴν ἑκάστη, Declarabo -- qualis fere sit utraque quoad descriptionem, *i. e.* quoad figuram; qualis fere sit utriusque figura, IV. 36. *f.* *Simili quodam modo* IV. 99. *a.* *ait* ἔρχομαι σημανέων τὸ πρὸς θάλασσαν τῆς Σκυθικῆς χώρης ἐς μέτρησιν.

Γρὺψ, υπὸς, ὁ, Gryphus. χρυσοφύλακες γρύπες, IV. 13. *a.* 27. *a.* III. 116. *a.* Circa Scylæ ædes, Scytharum regis, λευκοῦ λίθου, σφίγγες τε καὶ γρύπες ἕστασαν, IV. 79. *a.* γρυπῶν κεφαλαὶ πρόκροσσοι, IV. 152. *f. N.*

Γυμνάζεσθαι, Gymnasticis exercitationibus vacare. τοὺς μὲν γυμναζομένους τῶν ἀνδρῶν, VII. 208. *m.*

Γυμνάσιον, Exercitatio gymnica. προσεῖχε γυμνασίοισι, IX. 33. *a.*

Γυμνὴς, ῆτος, ὁ, Leviter armatus. πρὸς ὁπλίτας ἐόντες γυμνῆτες ἀγῶνα ἐποιεῦντο, IX. 63. *f. Conf.* Γυμνός.

Γυμνικὸς, ή, όν, Gymnicus. ἀναιρησόμενος γυμνικοὺς ἀγῶνας, IX. 33. *a. m.*

Γυμνοπαιδίαι, αἱ, Solenne ludicrum *sic nominatum* apud Lacedaemonios. ἦσαν μὲν δὴ Γυμνοπαιδίαι, VI. 67. *a.*

Γυμνὸς, ή, όν, Nudus. παρὰ τοῖσι Λυδοῖσι -- καὶ ἄνδρα ὀφθῆναι γυμνὸν ἐς αἰσχύνην μεγάλην φέρει, I. 10. *f.* γυμνοὶ ὅπλων, Armis nudati, Nudi armis, *praesertim* Clypeis non tecti, II. 141. *f. N.* *qui* ἄνοπλοι *dicuntur* IX. 62. *f.* *Conf.* Γυμνής.

Γυμνοῦν, Nudare. γυμνωθὲν τὸ ξίφος, III. 64. *m.*

Γυναικηίη, ης, ἡ, Gynaeceum, Conclave mulierum. ἐξελθούσας ἀπέπεμπε ἐς τὴν γυναικηίην, V. 20. *m.*

Γυναικήϊος, Muliebris. δόλῳ γυναικηΐῳ ἐπισπόμενος, Mulieris dolo obsecutus, I. 91. *a.* ἐνδύντες τὴν γυναικηίην ἐσθῆτα, IV. 146 *f.* ἔργα γυναικήϊα οὐκ ἐμάθομεν· αἱ δὲ ἔργα γυναικήϊα ἐργάζονται, IV. 114. *m. et f.*

Γυνὴ, αικὸς, ἡ, 1) Mulier. ταχέως σφέας γυναῖκας ἀντ' ἀνδρῶν ὄψεαι γεγονότας, I. 155. *extr.* οἱ μὲν ἄνδρες, γεγόνασί μοι γυναῖκες· αἱ δὲ γυναῖκες, ἄνδρες, VIII. 88. *f.* γυναικὸς κακίω ἀκοῦσαι, IX. 107. *a.* 2) Uxor. γυναῖκα ἄγεσθαι τῷ παιδὶ, Filio suo dare uxorem, I. 34. *m. f.* γυναῖκα τεκνοποιὸν μὴ ἄγεσθαι ἐς τὰ οἰκία, I. 59. *a.* (*Conf.* Ἄγειν, *num.* 1.) τὴν γυναῖκα ἀπέντα, ἄλλην ἐσαγαγέσθαι, V. 39. *f.* ἄλλην πρὸς ταύτῃ ἐσάγαγε γυναῖκα τεκνοποιὸν, V. 40. *f.*

Γύψος, ου, ἡ, Creta. τοῦ σώματος τὸ ἥμισυ ἐξηλείφοντο γύψῳ ἰόντες ἐς μάχην, VII. 69. *m.*

Γυψοῦν, Cretâ obducere, illinere. γυψώσας ἄνδρας ἑξακοσίους, VIII. 27. *m.*

Γῶν, (*jon. pro* γοῦν) 1) Saltem, Certe. δοκέων δευτερεῖα γῶν οἴσεσθαι, I. 31. *a.* 2) Igitur, Enim, *interprete Aem. Porto, qui huc refert istud,* ποιεῦσι γῶν τὰ ἂν ἐκεῖνος (ὁ νόμος) ἀνώγῃ, VII. 104. *f. ubi tamen* γῶν *haud minus commode* Certe, Certe quidem, *reddideris.*

Γωνίη, ης, ἡ, (*comm.* γωνία) Angu-

lus. *Argenteus crater a Croeso Delphis dedicatus*, positus est ἐπὶ τοῦ προνηΐου τῆς γωνίης, In atrii Angulo, I. 51. *a*. VIII. 122. *f*. *quasi in illo atrio nonnisi* unus *fuisset* angulus. *Vide Not. ad* I. 51. *Similiter vero etiam ait Noster:* τῆς δὲ γωνίης τελευτῶντος τοῦ λαβυρίνθου ἔχεται πυραμίς, II. 148. *f*. *An* γωνία *forsan non semper utique* Angulum, *verum etiam* quamlibet Extremitatem *significat? Et quoniam vocab.* Γῶνος, *cujus diminutivum* γωνία *est, per* γουνὸς *exponit Hesychius, forsan vocabulum* Γωνίη *etiam nil aliud nisi* Extremitatem *Nostro significaverit*.

# Δ.

Δ *jon. et dor. pro comm.* σ. *ut* ὀδμὴ *pro* ὀσμὴ, Odor, I. 80. *m.* ἴδμεν *pro* ἴσμεν, Scimus. I. 142. *a.* 178. *f.* II. 68. *a.*

Δαέειν, Discere. βαναυσίης οὐδεὶς δεδάηκε οὐδέν, II. 165. *f.*

Δάζειν, *et in Med.* Δάσασθαι, Dividere, Partiri, Distribuere. δυώδεκα μέρεα δασαμένους τῶν ὡρέων ἐς τὸν ἐνιαυτόν, Duodecim partes succedentium invicem temporum distribuentes per annum, *i. e.* Annum in duodecim partes dividentes, II. 4. *a.* δύο ὅπλα - - - δασάμενοι ἐς ἑκατέρην γέφυραν, Binos rudentes utrique ponti tribuerunt, VII. 36. *m.* δυώδεκα μοίρας (*non*, ἐς δυώδ. μοίρ.) δασάμενοι Αἴγυπτον πᾶσαν, II. 147. *a. m. ubi vide Var. Lect.* τρεῖς μοίρας ὁ Ξέρξης δασάμενος πάντα τὸν στρατόν, VII. 121. *m. N.*

*Notione reciprocâ*, Distribuere inter se, Partiri cum alio. δασάμενοι σῖτον, Frumentum inter se partiti, VII. 119. *a.* τριχῇ δασάμενος τὴν πόλιν ἀδελφέοισι Πανταγνώτῳ καὶ Συλοσῶντι ἔνειμε, Trifariam divisam (In tres partes distributam) civitatem cum duobus fratribus administravit, III. 39. *a.* πρὶν τῶνδ' ἕτερον διὰ πάντα δάσηται, Priusquam horum alterutrum quocumque modo (*sive* omnino, utique) Participaverit, Sortitus fuerit, VII. 220. *f. in Orac.*

*Praet. Pass.* Δέδασμαι. ἡ ἰατρικὴ κατὰ τάδε σφι δέδασται, Ars medica apud illos in hasce partes divisa est, II. 84.

Δαίειν, (*i. q.* ἑστιᾶν) Convivio, Epulo excipere. τὸν Ἀστυάγης ἀνόμῳ τραπέζῃ ἔδαισε, I. 162. *a.*

Δαιμόνιος, 1) Miser. δαιμόνιε ἀνδρῶν, Miserrime hominum, Male feriate homo, IV. 126. *a.* Sed VII. 48. *a. videtur significare* O hominum optime, *aut* O vir mirifice. ὦ δαιμόνιοι, VIII. 84. *f. Sed* 2) δαιμονίη τις ὁρμὴ, Impetus quidam divinitus immissus, VII. 18. *m.*

Δαίμων, ονος, ὁ, 1) Deus. ἄγαλμα δαίμονος, Dei cujusdam simulacrum . . . . . τίνα δαιμόνων παραβάντες, Quo numine laeso, VI. 12. *m.* εἴ τις μιν δαιμόνων ῥύσεται, I. 86. *a. m.* εἰ δαίμων ἐθέλοι, III. 119. *f.* ταῦτα δαίμοσι φίλον ἦν γενέσθαι, I. 87. *extr. Sic et* ἡ Δαίμων, Dea, τὴν μεγίστην δαίμονα ἥγηνται, *nempe Isin*, II.

40. *a.* 2) Heros, Semideus. *οὔτε δαιμόνων οὔτε θεῶν ὄπιν ἔχειν,* IX. 76. *m. f.* 3) Fortuna. *κατὰ δαίμονα,* (*i. q. alibi κατὰ τύχην, et θείῃ τύχῃ, conf. Valck. ad* III. 153.) Forte fortunâ, I. 111. *a.*

*Δαινύειν*, *i. q. δαίειν. Hinc Δαίνυσθαι,* Epulari, Vesci. *κλιθέντες δαίνυντο,* I. 211. *m. δαινυμένοισι ἐπεῖναι τὸν ποταμόν,* II. 100. *f. τὰ κρέα δαίνυσθαι τὸν βουλόμενον,* III. 18. *f.*

*Δαὶς, τὸς, ἡ*, Epulum. *τὴν προκειμένην ἰδόντες δαῖτα,* I. 211. *m.*

*Δαιτυμὼν, όνος, ὁ*, Conviva. *οἱ παρεόντες δαιτυμόνες,* I. 73. *f.* 119. *m.* II. 172. *a.* IV. 172. *m. τοῖσι δαιτυμόνεσι,* VI. 57. *a.*

*Δάκρυμα, τος, τὸ*, (*i. q. comm. δάκρυον*) Lacryma. *μηνίων ὑμῖν ἔπεμψε δακρύματα,* Iratus vobis misit lacrymas, *i. e.* lacrymarum materiam, VII. 169. *m.*

*Δάκρυον, ου, τὸ*, Lacryma. *τῆς ἀκάνθου τὸ δάκρυον,* Lacryma ex spinâ arbore stillans, II. 96. *a.*

*Δακτύλιος, ὁ*, Annulus, II. 38. *f.*

*Δάκτυλος, ὁ*, Digitus. *ἐπὶ δακτύλων συμβαλλεόμενος τοὺς μῆνας,* Digitis computans, VI. 63. *m.*

*Δαμίης* (*deae sic nominatae*) *ἄγαλμα,* V. 82. *a. Not.* 83. *m.*

*Δαπανᾶν*, Consumere, Impendere. *Med. οὔτε τι τῶν οἰκηίων δαπανέωνται,* Nihil de suo impendunt, consumunt. II. 37. *m.* (*Loco verbi istius plerumque verbum ἀναισιμοῦν usurpat Noster.*)

*Δαπάνη, ης, ἡ*, Sumtus. *οἰκηίῃ ἀνδρῶν δαπάνῃ,* Cum militibus suo sumtu comparatis, V. 47. *m.*

*Δάπεδον, ου, τὸ*, Solum, Pavimentum, IV. 200. *m. f.*

*Δαρεῖος*, Persicum nomen, idem valens ac graecum *Ἑρξείης*, *id est* Coërcitor, VI. 98. *f. N.* Coërcere cupiens *interpretari maluit Portus. Nam, ut ὀψείω* (*inquit*) *valet* Videre cupio, *et τυψείω*, Verberare cupio; *sic ab ἔρξω, Futuro verbi ἔργω, formatur ἐρξείω*, Coërcere cupio.

*Δάσασθαι vide in Δάζεσθαι.*

*Δασμοφόρος, ου, ὁ, ἡ*, Tributarius. III. 97. *a.* V. 106. *extr. διέπεμπε ἐς τὰς ἑωυτοῦ δασμοφόρους πόλιας,* VI. 48. *f. προεῖπε τοῖσι ἑωυτοῦ δασμοφόροισι,* VI. 95. *a. m. Ἰωνίην πᾶσαν κατεστρέψατο δασμοφόρον εἶναι Πέρσῃσι,* VII. 51. *a. m. ἡ πᾶσα* (*χώρη*) *ἦν ὑπὸ βασιλῆα δασμοφόρος,* VII. 108. *a.*

*Δατέεσθαι*, 1) Tribuere. *τῶν θεῶν τῷ ταχίστῳ πάντων τῶν θνητῶν τὸ τάχιστον δατέονται,* I. 216. *extr.* 2) Comedendi, Vescendi *notione legebatur olim κυάμους οὔτε τρώγουσι οὔτε ἕψοντες δατέονται,* II. 37. *f. ubi nunc πατέονται. Sic et δατέονται praeferunt probi codices* II. 66. *a. m. ubi alii cum editis πατέονται.*

*Δαψιλέως*, Largiter, Abunde. *Vit. Hom.* 5. *f.*

*Δαψιλὴς, έος, ὁ, ἡ*, Largus. *ἐδωρέετο αὐτὸν οὕτω δαψιλέϊ δωρεῇ,* III. 130. *f.*

*Δὲ particula,* 1) *In exceptione, quae subjicitur Negationi, ponitur loco particulae πλὴν,* Nisi, *aut πλὴν ὅτι,* Nisi quod. *ἄλλῳ μέν νυν οὐκ ἐφράζετο ἔργῳ δυνατὸς εἶναι - - -, εἰ δ' ἑωυτὸν λωβησάμενος αὐτομολήσειε,* III. 154. *m. ubi εἰ δὲ idem valet ac πλὴν εἰ,* Nisi

si. κατ' ἄλλο μὲν οὐδὲν, ἀσθενέος δὲ ἐόντος etc. I. 143. *a.* *ubi* δὲ *idem valet ac* πλὴν ὅτι, Non aliam ob caussam, nisi quod etc. κατ' ἄλλο μὲν οὐδὲν, φοβεόμενος δὲ etc. IX. 109. *m. f. id est*, πλὴν ὅτι ἐφοβεῖτο, Nisi quod metuebat. ἄλλῳ μὲν οὐδενὶ ἔχω ἀποσημῆναι, - - - ὅτι δὲ etc. Nullo alio indicio confirmare possum, - - - nisi eo quod etc. IX. 71. *a.*

2) *Pleonasticâ quâdam ratione ponitur* δὲ *particula initio apodoseos, repetita ex protaseos initio.* ἐπεὶ δὲ αὐτὸν εἴρετο ὁ Ἀστυάγης, - - - ὁ δὲ ἐξ ἑωυτοῦ τε ἔφη etc. Postquam vero ex eo Astyages quaesivit, - - tum ille dixit, I. 116. *m.* ἢν δὲ μὴ ἔχων ὦτα φαίνηται, σὺ δὲ νόμιζε τῷ μάγῳ συνοικέειν, I. 69. *m.* ἐπεὶ δὲ - - - ἐδέοντο τῶν στρατηγῶν, - - - οἱ δὲ οὐκ ἔφασαν, Quum vero - - rogarent imperatores, - - - negarunt hi id se facturos, IX. 117. *a.* ὅσοι δὲ - - ὁμόγλωσσοι τοῖσι Καρσὶ ἐγένοντο, τοῖσι δὲ οὐ μέτα, (*nempe* οὐ μέτεστι τοῦ ἱροῦ τοῦ Καρίου Διός.) I. 171. *extr.* ὅσοι δὲ τοῦ δήμου ἔσκον ἐπίγαμοι, οὗτοι δὲ etc. I. 196. *a. m. Sic et* IV. 66. *f. Similiter*, τῶν δὲ ἄλλων ὅσοι - - -, τούτους δὲ etc. IX. 85. *m. ubi quidem vulgo* τούτους δὴ *legebatur, sed* τούτους δὲ *probati libri dederunt.*

3) *Etiam ubi in protasi non adest* δὲ *particula, adhibetur illa interdum in Apodosi, quando idem subjectum orationis in Apodosi est quod in protasi.* καὶ ἐπεὰν μὲν (ἡ λίμνη) ἐκρέῃ ἔξω, ἡ δὲ τότε etc. II. 149. *f.* εἰ μὲν τοῖς Κορινθίοισι φίλα ἦν πρὸς τοὺς Κερκυραίους (*id est*, εἰ οἱ Κορίνθιοι φίλοι ἦσαν τῶν Κερκυραίων), οἱ δὲ οὐκ ἂν συνελάβοντο etc. III. 49. *a.* εἰ μὴ αὐτὴ (σὺ) Σμέρδιν γινώσκεις, σὺ δὲ παρὰ Ἀτόσσης πύθευ, III. 68. *f.* τοῖσι (*jon. pro* οἷσι) μὲν ἂν ᾖ ἀγορὴ, - - - οἱ δὲ etc. II. 39. *m. Eadem intelligenda videtur orationis structura et ratio* I. 125. *m. ubi post* ἀπὸ Μήδων *non nisi leviter incidi debebat oratio :* καὶ τὰ μὲν αὐτέων (*jonice pro* ἃ μὲν αὐτέων) ὁ Κῦρος συνάλισε καὶ ἀνέπεισε ἀπίστασθαι ἀπὸ Μήδων, ἔστι δὲ τάδε : Persarum, *inquit*, plures sunt gentes: quarum quas in concionem vocavit Cyrus et ad defectionem a Medis solicitavit, eae hae sunt: *quae deinde enumerantur.*

4) δὲ *particula sub initium orationis posita, nonnumquam post interjectam parenthesin, ita repetitur, ut latino sermone commodissime per verbum* Inquam, *aut per conjunctionem* Igitur, *reddi possit.* χρόνου δὲ ἐπιγινομένου, καὶ κατεστραμμένων σχεδὸν πάντων τῶν ἐντὸς Ἅλυος ποταμοῦ οἰκημένων· πλὴν γὰρ - - - - Πάμφυλοι· κατεστραμμένων δὲ τούτων etc. I. 28. *a. et* 29. *a.* ἡ δὲ μήτηρ Φερετίμη, τέως - - - κακὸν, ἡ δὲ εἶχε αὐτὴ etc. IV. 165. *a.* δεύτερά σφι λέγουσι τάδε, - - - λέγουσι δὲ αὐτοῖσι ταῦτα Ξέρξης ἔφη, VII. 136. *m. et f. ubi vide Not.* πειθομένοισι δὲ ταῦτα Ἀθηναίοισι, καὶ λέγουσι „Ὦναξ - - - τελευτήσωμεν·“ ταῦτα δὲ λέγουσι ἡ πρόμαντις χρᾷ δεύτερα τάδε, VII. 141. *a. et m. Eodem perti-*

*nere videtur* I. 127. *a.* ἐκ δὲ τοῦ κόλπου τοῦ Ἰονίου Ἀμφίμνηστος, Ἐπιστρόφου, Ἐπιδάμνιος· οὗτος δὲ ἐκ τοῦ Ἰονίου κόλπου, Hic igitur (*vel* Hic, inquam,) ex Jonio sinu.

Δέειν, (Δέω, δήσω, δέδεκα) Ligare, Vincire. τοὺς χαλινοὺς ἐκ πασσάλων δέουσι, Frena paxillis (ad paxillos) adligant, et ex eis suspendunt, IV. 72. *f.* (*conf.* Ἐκδέειν.) ἐς πέδας δήσαντες (αὐτούς), Compedibus eos vincientes, V. 77. *m.* ἔδησαν αὐτὸν ἐπὶ θανάτῳ, IX. 37. *a.* συλλαβών σφεας ἔδησε τὴν ἐπὶ θανάτῳ (*scil.* δέσιν) III. 119. *a. N.* αἱ πέδαι ἐν τῇσι ἐδεδέατο, (*jon. pro* ἐδέδεντο) Compedes quibus vincti erant, I. 66. *f.* V. 77. *m.* οἱ μὲν δὴ ἐδεδέατο, III. 143. *m.* δεθέντος δὲ τοῦ Σκύλακος, V. 33. *m.* δεδεμένοι, III. 39. *extr. ubi* δεδεσμένοι *praefert noster cod. Pb.*

Δέειν, *contracte* Δεῖν, *fut.* δεήσειν, *quasi praesens* δέειν *per syncopen ex* δεέειν *esset formatum: In Activo non nisi Impersonaliter usurpatur, significatque*

1) Oportere, Debere; *ut* εἰ πάντως ἔδεε πολεμεῖν, VII. 9, 2. *m.* ἑτέρας νῆας ἔδεε προσναυπηγέεσθαι, VII. 144. *f.* ἐπεί σφεας ἔδεε μάχῃ διακριθῆναι, IX. 58. *a. m. Hoc sensu, auctore Valckenario,* I. 155. *extr. correxi* ἐμοὶ - - μελήσει τὰ δεῖ ποιεῖν, *pro eo quod olim erat* τάδε ποιεῖν. *Hinc derivatum* particip. δέον *vide infra suo loco. Imperfectum* ἔδεε, Oportebat, Debuit, *ita usurpare amat Herodotus ut significet* Hoc erat in fatis, In fatis erat ut hoc fieret. οὐ γὰρ ἔδεε Ναξίους ἀπολέσθαι, V. 33. *a.* ἔδεε ἀνάπυστα γενόμενα ταῦτα καταπαῦσαι *etc.* VI. 64. *a.* ἐπεί τε δὲ ἔδεέ οἱ κακῶς γενέσθαι, IV. 79. *a.* IX. 109. *a. m.* ἔδεε κατὰ τὸ θεοπρόπιον πᾶσαν τὴν Ἀττικὴν γενέσθαι ὑπὸ Πέρσῃσι, VIII. 53. *a.* *Conf.* Δέον.

2) Abesse, Deesse, *eâ sententiâ quâ dicitur* πολλοῦ δεῖ, Multum abest. ἢν μὴ τῶν σῶν δεήσῃ, Nisi tu mihi defueris; *proprie*, Nisi ea, quae tuarum sunt partium, mihi defuerint, III. 155. *m.* τοῦ πλεῦνος αἰεὶ ἔδεε, Semper major pars (*itineris*) adhuc deerat, *i. e.* nondum confecta erat, IV. 43. *m. Conf.* Ἐπιδέειν.

3) *Huic usui verbi* δεῖ *adfinis ille est quo dicimus* δεῖ μοι τούτου, Hoc mihi deest, *id est*, Hac re indigeo, Hac re mihi opus est. *Cujus ex formulae analogiâ* V. 38. *extr.* (*ubi legitur* ἔδεε γὰρ δὴ συμμαχίης τινός οἱ μεγάλης ἐξευρηθῆναι) satis fuerat dicere ἔδεε - - - μεγάλης, *et prorsus abundans videri possit verbum* ἐξευρηθῆναι, *nisi aut subintelligas* ὡς *aut* ὥστε ἐξευρηθῆναι, *aut statuas duas diversas verbi* δεῖ *constructiones in unam esse confusas; alteram hanc*, ἔδεε γάρ οἱ συμμαχίης τινὸς μεγάλης, *alteram hujusmodi*, ἔδεε συμμαχίην μεγάλην ἐξευρηθῆναί οἱ. *Nec vero sollicitari librorum scriptura debuit. Certe similiter dictum habes apud Aeschylum*, Prometh. vs. 876. μακροῦ λόγου δεῖ ταῦτ' ἐπεξελθεῖν τορῶς: *nempe* ὥστε ἐπεξελθ. τορῶς: *Simillimum item istud Platonis ex Repub. libro* V. *ab H. Steph.*

*et Budaeo citatum*, ὡς σφόδρα ἡμῖν δεῖ ἄκρων εἶναι τῶν ἀρχόντων.

*Passivum* Δέεσθαι, 1) Indigere, Cupere, Desiderare. μετρίων δεομένῳ, Modica desideranti, IV. 84. *a.* ἐδέοντο δεινῶς τοῦ Τισαμενοῦ, Vehementer eum desiderabant, Cupiebant eum sibi adjungere, IX. 35. *a.* ἐπεὰν δέωνται χρᾶσθαι αὐτοῖς, Quando illis cupiunt uti, II. 173. *m.*

2) Rogare, Orare, Petere ab aliquo. ἐδεήθη Δαρείου, ἵνα αὐτῷ καταλειφθῆναι, IV. 84. *a.* δεόμενος Πολυκράτεος πέμψαι ἑωυτῷ στρατόν, III. 44. *b.* δέεσθαι (*scil.* αὐτέων) τὴν ταχίστην βοηθέειν, I. 81. *f.* δεόμενος (*nempe* αὐτῶν) Κροίσῳ βοηθέειν, I. 83. *a.* καί σευ δέομαι μὴ δέεσθαι ἀνόμων, Et te rogo (te oro) ne petas (ne postules) illicita, I. 8. *extr.* ἐδεήθη (*scil.* αὐτοῦ) ὡς καὶ παρ' ἑωυτὸν πέμψας δέοιτο στρατοῦ, Rogavit eum ut etiam ad se mitteret et copias peteret, III. 44. *a.* οἷα κάρτα δεόμενος VIII. 59. *m. possis perinde aut* quippe enixe flagitans *interpretari*, *nempe* Enixe rogans duces ut rescinderent decretum ante captum; *aut* quippe vehementer cupiens, *nempe* irritum reddere superius decretum, διαχέαι τὰ βεβουλευμένα, *ut ait Noster cap.* 57. *f.*

3) *Vexatus locus est* IV. 11. *a. m. N.* τὴν τοῦ δήμου φέρειν γνώμην, ὡς ἀπαλλάσσεσθαι πρῆγμα εἴη, μηδὲ πρὸς πολλοὺς δεόμενον κινδυνεύειν; *ubi in verbo* δεόμενον *haerent Interpretes; nec tamen obscura sententia est hujusmodi*, Neque necesse esse adversus plures adire periculum. *Nec vero cum Larchero aut cum Corayo* (*apud eumdem Larcherum*) *statuendum fuerit, in isto verbo* δεόμενον, *quum praecesserit vocab.* πρῆγμα *tautologiam inesse; quam tautologiam ferendam Corayus judicavit, Larcherus autem, illâ offensus, delendum verbum* δεόμενον *censuit. Quin potius videndum, ne hoc loco plenâ locutione usus sit Herodotus pro ellipticâ quam alibi usurpavit. Nempe quum aliâs apud Scriptorem nostrum* (I. 79. *a.* 207. *a.* VII. 12. *a.*) *haec formula*, πρῆγμά ἐστι (οὐ πρῆγμά ἐστι) τοῦτο ποιεῖν, *significat* Necesse est (Non necesse est) hoc facere; *videtur subintelligendum* πρῆγμα δεόμενόν ἐστι, Res debita (necessaria) est hoc facere; *aut* Res desiderat (petit, requirit) ut hoc fiat. *Denique, etiam si* δεόμενον *non ad praecedens* πρῆγμα *referretur, ne sic quidem statuendum foret, tautologiam* ῥήσει *isti inesse; sed, vel sic, locum suum commodissime tueri hoc verbum potuerit, et* δεόμενον *idem ac* δέον *valuerit.*

Δείδειν, *sive* Δείειν, *fut.* δείσειν, Timere, Metuere. *Absolute positum verbum:* δείσας ᾤχετο φεύγων. *Sequente* μὴ *particulâ:* οὐ γὰρ ἔδεισα μὴ ἑσσωθέωμεν, IV. 97. *m.* δείσας μὴ *etc.* III. 135. *f. Seq. Accus.* δείσας τὸ μῆκος τοῦ πλόου, IV. 43. *a.* δείσαντα τὴν τίσιν, I. 86. *f.* δεδοικὼς τὴν ὄψιν, I. 107. *b. Seq.* περὶ *cum Genit.* δείσας περὶ ἑωυτοῦ, μή μιν ἀποκτείνας ὁ ἀδελφεὸς ἄρχῃ, Sibi (De se) timens, III. 30. *m. f. Seq.* περὶ *cum Dativo:*

δείσας περὶ τοῖσι Ἕλλησι (Metuens Graecis) μὴ οὐ δυνέωνται τὸν βάρβαρον ὑπερβαλέσθαι, VII. 163. *a.* N.

Δείκηλον, τὸ, Imago, Species, Simulacrum. τὰ δείκηλα τῶν παθέων αὐτοῦ νυκτὸς ποιεῦσι, τὰ καλέουσι μυστήρια, II. 171. *a.*

Δεικνύειν *et* Δεικνύναι, Monstrare, Ostendere. δεικνύασι παραδείγματα νεκρῶν ξύλινα, II. 86. *a.* οἱ δὲ τῷ βασιλέϊ δεικνύασι ἑωυτούς, III. 119. *a.* δεικν. ἐς τὶ *vel* ἐς τινά, Digito monstrare, Digitum intendere. ἅμα τε ἔλεγε ταῦτα καὶ ἐδείκνυε ἐς τὸν Βάττον, IV. 150. *f.* δεικνὺς ἐς τὴν γῆς περίοδον τὴν ἐφέρετο ἐν τῷ πίνακι ἐντετμημένην, V. 49. *m.* δεικνύντα ἐς ἑκατέρην τοῦ δείπνου τὴν παρασκευήν, IX. 82. *f.*

*Aor.* 1. Δέξαι (*jon. pro* δεῖξαι.) *Sic* δέξαι ἕκαστα *cum Aldo agnoscunt probati libri* III. 134. *f. ubi quidem alii* δεῖξαι *præferunt. In* δεῖξαι *vero cum edd. vett. bis consentiunt scripti libri omnes* VI. 61. *f. ubi nulla necessitas urgebat ut* δέξαι *corrigeretur. Vide ibi Var. Lect. In compositis quidem plerumque exsulat jota*, ἀποδέξας, ἐπιδέξας, διέδεξαν, καταδέξας. *Tamen etiam in* ἐπιδεῖξαι VI. 61. *f. consentiunt veteres libri omnes.*

Δείλη, ἡ, Vespera. περὶ δείλην, Sub vesperam, IX. 101. *m. ubi opponitur* πρωῒ ἔτι τῆς ἡμέρης. περὶ δείλην πρωΐην, *non*, Circa matutinum crepusculum *aut* Circa diluculum, *ut cum aliis Portus vertit; sed*, Post meridiem, Horâ pomeridianâ, VIII. 6. *a.* N. δείλην ὀψίην γινομένην φυλάξαντες, Exspectantes illius diei vesperam, Sub occasum solis, VIII. 9. *b.*

Δειλὸς, ἡ, ὸν, Timidus. *De animalibus*, ὅσα μὲν ψυχὴν δειλά, III. 108. *a.*

Δεῖμα, τος, τὸ, *i. q.* Φόβος, Metus. Κλεομένεα δεῖμα ἔλαβε Σπαρτιητέων, VI. 74. *a.* χρηστήρια ἐς δεῖμά σφεας βαλόντα, VII. 139. *f.* ἐν δείματι μεγάλῳ κατεστεῶτες, VIII. 36. *a.* ἐς δεῖμα πεσόντα τὸν βασιλῆα, VIII. 118. *m.* δείματος μεγάλου ἐπικρεμαμένου (αὐτοῖς), IX. 33. *f.*

Δειμαίνειν, Metuere, Timere. *Cum Accus. ut* τὴν Περσέων δύναμιν, I. 159. *a.* τὸν θάνατον, IV. 164. *m.* τοῦτον, VIII. 103. *m. f.* τὸ ἀπὸ Ξέρξεω, VIII. 15. *a. Sequente* μὴ *particulâ*, I. 165. *a.* V. 16. *m.* VIII. 68, 3. *Cum Praepos.* περὶ. περὶ ἑωυτῷ δειμαίνοντα, III. 35. *f.* περὶ σφίσι αὐτοῖσι δειμαίνοντες, VIII. 74. *a.* περὶ αὐτῷ τῷ Ξέρξῃ, VIII. 99. *f.* περὶ πάσῃ τῇ Ἀθηναίων χώρῃ, IX. 73. *m. Cum* ὑπὲρ *Praepositione*: δειμαίνω ὑπὲρ ὑμέων, VIII. 140. *f.*

*Absolute ponitur* IV. 136. *f.* δειμαίνοντες ἐμένετε, Metu mansistis. δειμαίνων, III. 72. *m. ubi quidem* ἡμᾶς *subintelligitur.* καίπερ δειμαίνοντες (*nempe* δέχεσθαι), ὅμως ἐδέκοντο, III. 51. *extr. Vitiose olim legebatur* δειμαινούσης οἱ τῆς στρατιῆς, VI. 28. *m. pro* λιμαινούσης.

*Conf.* Ὑπερδειμαίνειν *et* Ὑποδειμαίνειν.

Δειματοῦν, *i. q.* Φοβεῖν, Timorem incutere, Terrere. ἐδειμάτου τοὺς Ἴωνας, VI. 3. *extr.*

Δεῖν, *vide supra in* Δέειν.

Δεινολογέεσθαι, (*i. q.* δεινὸν ποιεῖσθαι) Graviter ferre, Lamentari. Κροῖσος μᾶλλόν τι ἐδεινολογέετο (τὸν τοῦ παιδὸς θάνατον) ὅτι μιν ἀπέκτεινε *etc.* I. 44. *a. Hoc verbum, ut Herodoteum, adnotavit Pollux II.* 124.

Δεινός, ή, όν, 1) Acer. ἀνὴρ δεινός τε καὶ σοφὸς, Vir acri ingenio et multae scientiae, Acer (Solers) et callidus, V. 23. *a. m. Ubi de Re agitur, commode* Validus, Vehemens, *redditur; ut* δεινὸς ἵμερος, Vehemens cupido, IX. 3. *a.*

2) Durus, Dirus, Saevus. ἀνὴρ δεινὸς καὶ ἀτάσθαλος, IX. 116. *a. Et in Neutro genere:* Δαρείῳ δεινὸν ἐδόκεε εἶναι *seq. Infin.* Durum, Grave, Indignum, Non ferendum videbatur Dario, I. 187. *m. Eodem referri potest formula,* δεινὸν *vel* δεινὰ ποιεῖσθαι, *de quâ mox.*

3) Timendus, Formidabilis, Periculosus. καί μοι τὸν παῖδα τοῦτον εἶναι δεινὸν οὐδὲν ἔτι, I. 120. *m. ubi sub fin. cap.* φοβερὸν *pro* δεινὸν *habes.* οὐδὲν δεινοί τοι ἔσονται μὴ ἀποστέωσι, Non est quod verearis ne a te deficiant, I. 155. *extr. et* ibid. *paulo ante,* ὡς - - μήτε δεινοί τοι ἔωσι. *Similiter* οὐδὲν δεινοί τοι ἔσονται μὴ - - - βοηθέωσι ταύτῃ, VII. 235. *m. Et in Neutro genere:* τοῖσι νησιώτῃσι ἦν δεινὸν οὐδὲν, (*i. q. paulo ante,* ἦσαν ἐν σκέπῃ τοῦ φόβου) Nihil eis Timendum erat, Nullum imminebat Periculum, I. 143. *a.* 151. *b.* καί σφι εἴη δεινὸν οὐδέν, Nihil eis esse metuendum, VII. 203. *m.* οὐ γὰρ ἦν δεινὸν μὴ *etc.* Non erat verendum ne *etc.* Nullum erat Periculum, I. 84. *a.* τοῦτο ἤδη δεινὸν γίνεται μὴ *etc.* VII. 157. *m. f.* τὸ δεινὸν τὸ πείσομαι, VII. 11. *f. Denique per Metonymiam* δεινόν τι *intelligitur* Metus *ipse, aut* Cogitatio periculi. καί σφισι βουλευομένοισι δεινόν τι ἐσέδυνε, - - τί δὴ ἀνδρωθέντες (οἱ παῖδες) ποιήσουσι, VI. 138. *m. ubi vide Not.*

4) *Frequentata Nostro formula est* Δεινὸν ποιεῖν *vel* ποιεῖσθαι, Grave, Durum, Indignum, Dirum, Non ferendum sibi aliquid judicare; Graviter, Aegre, Indigne ferre; *subinde etiam commode reddas* Indignari, Quiritari, Lamentari. τὸν δὲ βασιλέα - - - δεινὰ ποιέειν, *scil.* ταῦτα, II. 121, 5. *a.* τῶν ἄλλων - - κλαιόντων καὶ δεινὰ ποιεύντων, III. 14. *m.* δεινὰ δὲ ποιεύντων αὐτέων, V. 41. *a. m.* πολλῷ δεινότερα ἐποίεε (ταῦτα), VII. 1. *a. Sic etiam ferri potuerat, ac fortasse debuerat, id quod olim* IX. 33. *f. vulgatum erat,* ἀκούσαντες (*nempe* ταῦτα) δεινὰ ἐποίευν τε καὶ *etc. ubi duobus ex codd.* ἐποιεῦντο καὶ *recepit Wess. quod alius Scriptor haud dubie fuerat praelaturus, sed Nostri stylus non necessario requirebat, ut superiora exempla ostendunt. Alibi quidem utique in Medio etiam genere usurpat hoc verbum eâdem in formulâ.* δεινὸν γὰρ χρῆμα ἐποιεῦντο ὑπὸ νεῶν ὀλίγων ἐς φυγὴν τράπεσθαι, VIII. 16. *f. ubi nunc maxime animadverto vitiosum esse quod vulgo scribitur* τραπέσθαι: *quod erratum fraudi non fuit adcura-*

*tissimo Schaefero.* οἱ Λυδοὶ δεινὸν ἐποιεῦντο τὸ Κανδαύλεω πάθος, I. 13. *a.* δεινὸν ποιεύμενοι ὑπὸ Μήδων ἄρχεσθαι, I. 127. *a.* δεινόν τε ποιεύμενος καὶ οὐκ ἀξιῶν ὑπὸ Κλεομένεος βασιλεύεσθαι, V. 42. *m.* τὸν δὲ, δεινὸν ποιησάμενον (τοῦτο), II. 133. *a.* ταῦτα δὲ δεινὰ ποιεύμενοι οὗτοι, II. 161. *f.* δεινόν τι ποιεύμενος Ἀσσυρίους Πέρσῃσι καταγελᾶν, III. 155. *a. ubi adjectum* τι *pronomen immerito suspectum habuit Valck.* δεινὰ ποιευμένους εἴ σφεας αἰεὶ καταλάμψεται, IV. 33. *m. f.* ὁ δὲ δεινόν τι ποιησάμενος (τοῦτο), V. 33. *a.* δεινόν τι ποιησάμενοι νέας οὕτω σφι ὀλίγας λυμαίνεσθαι, VIII. 15. *a. N. Sic et* V. 87. *a. m. Similiter* δεινὸν γάρ τι (*sic scribendum cum nostro cod. F. non* γάρ τοι) ἐποιεῦντο γυναῖκα ἐπὶ τὰς Ἀθήνας στρατεύεσθαι, VIII. 93. *b. Loco formulae* οὗτος δεινὸν ποιέεται *reperitur etiam* τοῦτον δεινόν τι ἔχει. *Sic* τὸν δὲ δεινόν τι ἔσχε ἀτιμάζεσθαι πρὸς Πεισιστράτου, I. 61. *a. m.*

Δεινῶς, 1) *verbis junctum*, Acriter, Studiose, Vehementer. δεινῶς ἦσαν ἐν φυλακῇσι, Diligenter, Studiose custodias agebant, III. 152. *f.* ἐδέοντο δεινῶς τοῦ Τισαμενοῦ, Acriter, Vehementer cupiebant Tisamenem sibi adjungere, IX. 35. *a.* δεινῶς γλιχόμενοι περὶ τῆς ἐλευθερίας, II. 102. *m. Sed* δεινῶς φέρειν, Graviter, Aegre ferre, Vehementer dolere, II. 121, 3. *m. Sic* περιημεκτέων τῇ συμφορῇ δεινῶς, I. 44. *a.* 2) *Cum Adjectivis*, Valde, Admodum. μέλαινα δεινῶς, II. 76. *a. et f.* ἄνυδρος δεινῶς ἐστι ταύτῃ, II. 149. *f.* III. 5. *extr. Similiter* πικρὸς δεινῶς *praeferunt edd. ante Wess. cum pluribus msstis* IV. 52. *a. m. ubi nunc* αἰνῶς. *Vide Var. Lect. et Not.*

Δειπνίζειν, Cœnam praebere, Cœnâ excipere. δειπνίζοντες Ξέρξεα, VII. 118. *a.* τὴν Ξέρξεω στρατιὴν δειπνίσασι, ibid. *m.*

Δείρειν, (*jon. pro* δέρειν) Excoriare. σῶμα τοῦ κτήνεος δείρουσι, II. 39. *a. Sic et* ἀποδείρειν.

Δειρὴ, ῆς, ἡ, Collum. τὰ ἀπὸ τῆς δειρῆς, *id est*, Collaria, Monilia *uxoris suae Delphos misit Croesus*, I. 51. *f. N.*

Δεκαέτης παῖς, Decennis puer, I. 114. *a.*

Δεκάμηνος, ου, ὁ, ἡ, Decem mensium. ἡ βασιλῆος αἵρεσις ἐς τὴν ὑστεραίην τὴν Μαρδονίου ἐπιστρατηΐην δεκάμηνος ἦν, Decimo mense postquam Darius urbem ceperat, hanc expeditionem suscepit Mardonius, IX. 3. *f.*

Δεκάπηχυς, εος, ὁ, ἡ, Decem cubitorum. δεκάπηχυν χάλκεον Δία ἀνέθηκαν, IX. 81. *a.*

Δεκατεύειν, Decimare. τούτους δεκατεῦσαι τῷ ἐν Δελφοῖσι θεῷ, Hos Delphico deo esse decimandos, VII. 132. *f. N. ubi alii intelligunt* ipsos homines esse decimandos, *ut eorum decima pars sive occideretur ad placandum deum, sive venderetur ita ut emtionis pretium deo consecraretur; alii intelligunt*, bona eorum esse decimanda. ἀναγκαίως ἔχει τὰ χρήματα δεκατευθῆναι τῷ Διΐ, I. 89. *f.*

Δεκάφυλοι, In decem Tribus distributi *Athenienses*, V. 66. *b.*

Δεκελίη, Pagus Atticus, *qui aliàs* ἡ Δεκέλεια. *Vide Ind. Rer. et Person. voc.* Decelea. *Notemus hic formulam istam,* ἐκ δήμου Δεκελεῆθεν, IX. 73. *a.*

Δέκεσθαι, (*jon. pro* δέχεσθαι) Accipere, Recipere, Excipere. 1) Accipere *Donum, oblatum, omen.* Δεξάμενος, ἀντὶ τοῦ λαβὼν, Ἡρόδοτος, *ait Suidas.* δεκόμενος δῶρα παρ' ἐκείνου, III. 39. *m.* τὸ διδόμενον ἐξ ἐκείνου δέκεσθαι, VIII. 114. *a. N.* δεκόμεθα τὰ διδοῖς, VIII. 137. *f.* δέκομαι τὸν οἰωνὸν, IX. 91. *f. Conf.* Δεξαμενή. 2) Recipere *urbe, domo;* Hospitio excipere. δέκεσθε ἀγαθῷ νόῳ Πεισίστρατον, - - - καὶ ἐδέκοντο αὐτὸν, I. 60. *f.* Περιάνδρου παῖδα ἐδέκοντο, III. 51. *extr.* ὁ δεκόμενος, Hospes, IV. 26. *a. Sic* οἱ δεκόμενοι, VII. 119. *f.* 3) Admittere, Probare *dictum alicujus*, Accipere *conditionem propositam.* οὐ δεκόμενοι παρ' αὐτοῦ, ἀπὸ θεοῦ γενέσθαι ἄνθρωπον, II. 143. *m.* δεξαμένους τὸν λόγον τόν σφι Μουρυχίδης προφέρει, IX. 5. *a.* 4) Excipere, Manere, Exspectare *hostem.* δεξάμενοι ἐπ' ὀλίγον χρόνον τοὺς Λακεδαιμονίους, ἔφευγον ὀπίσω, III. 54. *f.* ἐδέκοντο τοὺς Θεσσαλοὺς ἐσβάλλοντας, VIII. 28. *b.* 5) *Idem quod* ἐκδέκεσθαι, Excipere, *ea notione quâ v. gr. nox diem* Excipere *dicitur, i. e.* Sequi. ἐκ δὲ τοῦ στεινοῦ - - - τὸ Ἀρτεμίσιον δέκεται, Angustias illas excipit Artemisium, VII. 176. *a. ubi quidem nonnulli* ἐκδέκεται *praeferunt, quod nimirum ex scholio huc invectum videtur.*

*Reperitur etiam Praeteritum Passivum notione Medii.* δεδεγμένος χρήματα, Qui pecunias accepit, IX. 5. *a. m.*

Δελεάζειν, Escam imponere. ἐπεὰν νῶτον ὑὸς δελεάσῃ περὶ ἄγκιστρον, II. 70. *a.*

Δελτίον δίπτυχον, Tabella duplicata, Pugillares, VII. 239. *m.*

Δέλτος, ἡ, Tabula, Tabella. τὴν ἐφέζοντο δέλτον, VIII. 135. *f.*

Δελφὸς, οῦ, ὁ, Civis, Delphus *vel* Delphicus; *et* οἱ Δελφοὶ, Delphi, Delphenses, Incolae urbis cui olim nomen Pytho, I. 54. *Perperam olim* ἀδελφεὸν *pro* Δελφὸν *legebatur* V. 72. *f.*

Δέμειν, Construere, Munire. ἔδειμαν τῆς τάφρου τὰ χείλεα, I. 171. *m. f. et mox* ibid. οἰκήματα ἔδειμαν. τὴν στρατιὴν τὴν δείμασαν τὸ τεῖχος, IX. 10. *m.* τὸ τεῖχος ἐδέδμητο, VII. 176. *f.* τῆς ὁδοῦ - - τὴν ἔδειμαν, II. 124. *m.* ἁμαξιτὸς μίη μούνη δέδμηται, VII. 200. *a. N.*

Δένδρεον, τὸ, (*jon. pro comm.* δένδρον) Arbor. ἐπὶ δένδρεον ἀναβὰς, - - - ἀπιδὼν δὲ ἀπὸ τοῦ δενδρέου, IV. 22. *m. et f.* ποντικὸν οὔνομα τῷ δενδρέῳ, I. 23. *a.* ὑπὸ δενδρέῳ, IV. 23. *f. et* ibid. *mox rursus* τὸ δένδρεον. *Nominativum, Accus. et Genitivum plur. vide mox sub voc.* Δένδρος.

*Communis forma* δένδρον *superest* I. 193. *m. sed ibi pro* ὅσον τι δένδρον *videtur* ὅσον τε δένδρεον *aut* δένδρος *legendum. Superest tamen eadem forma communis et alibi fortasse apud Nostrum et* III. 107. *f. ubi consentientibus libris omnibus habes* περὶ δένδρον ἕκαστον, *licet ibidem paulo ante iidem libri omnes* τὰ δένδρεα

et paulo post τῶν δενδρέων agnoscunt.

Δένδρος, εος, τὸ, i. q. praecedens δένδρεον, Arbor. ἀναβὰς ἐπὶ δένδρος, VI. 79. f. ubi vide Var. et Not. διώρυξ δένδρεσι κατάσκιος, II. 138. a.

Nominat. Accus. et Genit. plur. Δένδρεα et δενδρέων perinde ad sing. δένδρεον et δένδρος referri possunt. δένδρεα habes, I. 193. a. 202. a. II. 64. m. 156. m. III. 106. f. 107. m. IX. 97. m. δενδρέων II. 138. m. III. 106. extr. 107. f. IV. cap. 19. et 21. et 23. a. τῶν δενδρέων τὸν Φλοιὸν καὶ τὰ Φύλλα τῶν τε ἡμέρων καὶ τῶν ἀγρίων, VIII. 115. a. m.

Δέννος, ου, ὁ, Opprobrium, Contumelia. γυναικὸς κακίω ἀκοῦσαι, δέννος μέγιστός ἐστι, IX. 107. a.

Δεξαμενὴ, ῆς, ἡ, Receptaculum aquarum, Cisterna. δεξαμενὰς ὀρύξασθαι, ἵνα δεκόμεναι τὸ ὕδωρ σώζωσι, III. 9. f. ἀντλέει καὶ ἔπειτα ἐκχέει ἐς δεξαμενήν, VI. 119. m.

Δεξιὸς, Dexter. Formula ἐπὶ δεξιὰ vel ἐπὶ τὰ δεξιὰ intelligitur 1) de motu Ad locum, Ad dextram, Versus dextram. ἀπὸ τῶν ἀριστερῶν ἐπὶ τὰ δεξιὰ Φέροντες τὴν χεῖρα, -- ἀπὸ τῶν δεξιῶν ἐπὶ τὰ ἀριστερά -- ἐπὶ δεξιὰ ποιέειν, -- ἐπ' ἀριστερά, II. 36. f. ubi vide Var. Lect. 2) de situ In loco, Ad dextram, A dextrâ. τὰ ἐπὶ δεξιὰ τοῦ Ἑλλησπόντου, VI. 33. a. conf. Var. Lect. Sic τὰ ἐπ' ἀριστερὰ τῶν κεφαλέων, et τὰ ἐπὶ δεξιὰ, II. 93. m. N. et IV. 191. a. coll. utrobique Var. Lect. Consentientibus libris I. 51. a. habes ἐκέετο ἐπὶ δεξιὰ ἐσιόντι ἐς τὸν νηόν. Adde VI. 33. a. ibique Not. (Eâdem notione πρὸς δεξιὰ, VII. 69. a.) Similiter ἐπὶ τάδε et ἐπὶ θάτερα, Hinc et illinc, In (vel Ab) hac parte, In (vel Ab) illâ parte, cum apud alios, tum apud Polyb. Conf. Lexicon Polyb. p. 243. col. b.

Δέον, (Neutrum partic. verbi δεῖ,) Id quod oportet, Necessarium, Opportunum. ὥστε ἐς τὸ δέον (Quando opus foret, Opportuno tempore) οὐκ ἂν ἔχοιεν αὐτοῖσι χρῆσθαι, II. 173. f. αἱ ὧραι παραγινόμεναι ἐς τὸ δέον, Justo tempore, I. 32. a. m. ταύτῃσι ἐν τῷ δέοντι ἐχρᾶτο, II. 159. a. ἡ ἁμαρτὰς οἱ ἐς δέον ἐγεγόνεε, Peccatum cessit ei in id quod debuit, quod oportebat, id est, Commode, Recte ei cessit, I. 119. m. τὸ ὀρυχθὲν ἕλος γενόμενον, ἐς δέον ἐδόκεε γεγονέναι, Videbatur factum esse id quod fieri debuit, Commode et opportune factum esse, Recte successisse videbatur, I. 186. f. Pro δέον est δεόμενον, IV. 11. a. m. de quo vide in Δέεσθαι num. 3. notata.

Δέος, εος, τὸ, Metus. Monens Ammonius p. 39. δέος esse πολυχρόνιον κακοῦ ὑπόνοιαν, Φόβον vero τὴν παραυτίκα πτόησιν, provocat ad hæc Herodoti verba IV. 115. a. ἡμᾶς ἔχει Φόβος τε καὶ δέος.

Δέρμα, τος, τὸ, Pellis. vide Τρίψις. δέρματα olim in Præmiis victorum, II. 91. m. N.

[Δέσις, (sive Δῆσις) ἡ, Ligatio. Vinciendi actio. Hoc vocab. subintelligendum suspicatus sum in illâ phrasi ἔδησέ σφεας τὴν ἐπὶ θανάτῳ, III. 119. a.]

Δεσμώτης, ὁ, Vinctus, Captivus, III. 143. *f.*

Δεσποσύνη, ης, ἡ, Dominatus. τῇ (ἀρετῇ) διαχρεωμένη ἡ Ἑλλὰς τήν τε πενίην ἀπαμύνεται καὶ τὴν δεσποσύνην, VII. 102. *m.*

Δεσπότης, ὁ, Dominus. δεσπότης (*invisum nomen*) *apud Persas audivit Cambyses*, I. 89. *f. N.* In liberâ republicâ civibus ἔπεστι δεσπότης, νόμος, VII. 104. *m. f. Accusat. sing.* δεσπότεα τὸν ἐμὸν, I. 11. *f. et* 91. *a. tamquam a nomine tertiae declin.* ὁ δεσπότης, τοῦ δεσπότεος. *Similiter in plur.* δεσπότεας τοὺς ἡμετέρους *plures codd. et edd.* I. 111. *m. et* 112. *f. ubi alii quidem* δεσπότας. *Conf. Not. ad* I. 111, 13.

Δεύτερα, *Neutr. plur. adverbialiter positum;* 1) Iterum, Denuo, Iterato, I. 146. *f.* II. 158. *a.* III. 53. *a.* IX. 3. *a.* 2) Secundo loco, Deinde. συνεβούλευε πρῶτα μὲν, - - δεύτερα δὲ, I. 59. *a. m. Sic* III. 65. *m.* 74. *m.* 80. *f.* VIII. 136. *m. Similiter* δεύτερον, *pro* ὕστερον, *habent codd. nonnulli* II. 123. *f. Conf. mox* Δευτερεῖα, *et* Δεύτερον.

Δευτεραίη, *scil.* ἡμέρη, *i. q.* ὑστεραίη, Posterus dies. τῇ δὲ δευτεραίῃ, IV. 113. *f.* (*ubi nonnulli* ὑστεραίῃ. *Vide Var. Lect.*) *Hinc*, Δευτεραῖος (*i. e.* τῇ δευτεραίῃ) ἦν ἐν Σπάρτῃ, Postridie ejus diei *quo Athenis erat profectus*, fuit Spartae, VI. 106. *a.*

Δευτερεῖα, τὰ, Secundae partes. εὐδαιμονίης δευτερεῖα ἔνειμε τούτοισι, I. 32. *a.* Θεμιστοκλέης δευτερείοισι ὑπερεβάλλετο πολλόν, VIII. 123. *extr. Eâdem notione etiam* τὰ Δεύτερα *reperitur.* φερόμενον οὐ τὰ δεύτερα τῶν εὐνούχων παρὰ βασιλέϊ, VIII. 104. *a.*

Δεύτερος, έρη, ον, 1) Secundus, Proxime sequens. γενεῇ δευτέρῃ ὕστερον, VI. 126. *a.* κιθαρῳδὸς τῶν τότε ἐόντων οὐδενὸς δεύτερος, Nulli secundus, I. 23. *b.* δευτέρῃ ἡμέρῃ ἀπ' ἧς ὁ χειμὼν ἐγένετο, VII. 192. *a.* 2) Solus cum uno socio. εὗρε δευτέρην αὐτήν, IV. 113. *f. N.*

*Neutrum, adverbialiter positum*, Τὸ δεύτερον, *Sive unà voce*, Τοδεύτερον, Iterum, Rursus, I. 79. *a.* 120. *m.* III. 159. *m.* IV. 14. *f.* 140. *a.* 142. *a.* 145. *m.* V. 28. *a.*

[Δέχεσθαι, *vide* Δέκεσθαι.]

Δὴ *particula, ex* δῆλον *decurtata. Quid sit quod Portus ait*, Δὴ, ἀντὶ τοῦ δέ, 133, 2. (*i. e.* V. 130. *f. ubi est* οὕτω δή τι δαψιλέϊ δωρεῇ) *haud video. Sed pro* ἅτε δὴ, VIII. 90. *a. m. utique* ἅτε δὲ *malles, nisi* ἅτε δὲ δὴ *scripsit Auctor.* καὶ δὴ, Et sic nimirum, Atque adeo, VII. 49, 2. 184. *f.* Atque, At nimirum, Attamen, VII. 10, 2. 186. *m. Alium usum formulae* καὶ δὴ *adnotavit Valck. ad* VII. 184, 13. *et Herman. ad Viger. Not.* 331. *nempe*, Fac. Fingamus ita esse: *quae notio fortasse locum habere possit* VII. 10, 2. *scilicet subintelligendo* εἰ *post* καὶ δὴ, *et in fine subintelligendo* εἶτα τί; Et quid, si acciderit ut inferiores discedamus?

Θεῶν ὁτεῳδὴ, (*i. q.* ᾧ τινι οὖν) Deo cuipiam quisquis ille fuerit, Nescio cui deo, I. 86. *a. Jungere Noster amat* δὴ ὦν, I. 58. *b.* 59. *a.* 75. *a. Sic et*

*ἀμείβεται δὴ ὦν præeuntibus libris nostris edidi* I. 210. *a. Pro vulgato olim* δὴ, IX. 85. *m.* δὲ *ex libris nostris recepi, ut supra sub voce* Δὲ *num.* 2. *monui. Et alibi quidem etiam saepius apud Nostrum, ex aliorum usu Scriptorum (de quo Hemsterhusius monuit ad Lucian. p.* 322. *et in Observ. Misc. III. p.* 419. *laudatus Valckenario ad Herod.* V. 119.) *possit aliquis suspicari* δὴ *legendum, ubi particulam* δὲ *præfert Herodoti usus loquendi, quem sub. voc.* Δὲ *num.* 2. 3. *et* 4. *exposuimus.*

*Formulam* δή τι *vide infra in* Τὶς.

Δῆθεν, Nimirum, Scilicet, *nempe* Ut falso *aliquis* perhibet. ὡς ἐκπεφευγὼς τοὺς ἐχθροὺς, οἵ μιν ἠθέλησαν - - ἀπολέσαι δῆθεν, I. 59. *m.* Κυαξάρεϊ δοῦναι φέροντες ὡς ἄγρην δῆθεν, I. 73. *f.* ὡς ἐς μάχην ἦγε δῆθεν τὸν στρατὸν, VI. 66. *m. f.*

Δηϊοῦν, *vide in* Δῃοῦν.

Δηλαδὴ, Nempe, Scilicet. προφάσιος εἵνεκα τῆσδε δηλαδὴ, αὐτὸς μὲν - - μέλλοι *etc.* IV. 135. *m. N.*

Δηλέεσθαι, Laedere, Nocere, Damnum inferre. σφέας δηλέεσθαι, VI. 36. *b.* πλεῖστόν σφεας ἐδηλέετο ἡ ἐσθὴς, IX. 63. *f.* ὡς μὴ σφεας δηλῆται, IV. 187. *m.* δηλήσασθαι τὴν στρατιὴν, VII. 51. *f.* τὴν γῆν δηλησαμένας, IV. 115. *b.*

*Passivum, passivâ notione.* δεδήληται, Laeditur, Damnum accipit, IV. 198. *m.* οὐδὲν τῶν πρηγμάτων δεδήληται, VIII. 100. *f.* *Etiam Præsens* δηλέεσθαι *passivâ notione accepit Portus,* Laedi *latine reddens, respiciens ista verba,* ὥστε καὶ τὰς πυραμίδας δηλέεσθαι, II. 12. *a. At ibi intelligendum* ὥστε αὐτὴν (*scil.* τὴν ἄμμην) καὶ τὰς πυραμίδας δηλέεσθαι, *et commode Valla interpretatus est*, ut etiam pyramidas corrumpat.

Δηλήμων, ονος, ὁ, ἡ, Nocens, Laedens. ὄφιες ἀνθρώπων οὐ δηλήμονες, II. 74. III. 109. *f.*

Δήλησις, ιος, ἡ, Nocendi actio, Laesio. ἐπὶ δηλήσει, Nocendi caussâ, Laedendi consilio, I. 41. *f.* ἐπ' οὐδεμιῇ δηλήσει ἀπιγμένους, Qui nullo nocendi consilio advenerunt, IV. 112. *a.*

Δηλητὴρ, ῆρος, ὁ, Maleficus daemon, *Vit. Hom.* 32. *m.*

Δῆλος, Manifestus. *Hinc* Δῆλα, *neutr. plur. pro sing.* δῆλον, Manifestum est. δῆλα γὰρ δὴ, ὅτι *etc.* IX. 11. *m. pro quo est* δῆλον, ὅτι *etc.* IX. 117. *a. et alibi.*

Δηλοῦν, Declarare, Manifestum reddere. ὅτι δὲ χειροποίητός ἐστι - - αὐτὴ δηλοῖ, II. 149. *a.* Λιβύη δηλοῖ ἑωυτὴν ἐοῦσα περίῤῥυτος. IV. 42. *a. Sic etiam accipi potest,* δηλοῖ - - ἡ ἰσηγορίη ὡς ἐστι χρῆμα σπουδαῖον, V. 78. *a.* (*quo de loco confer quae infra monemus sub voce* πανταχῇ.) *Sed non solum personaliter et Activâ notione positum hoc verbum reperitur, verum etiam Impersonaliter et Passivâ vel Neutrali significatione,* Manifestum fit, Patet, Perspicuum est. Δηλοῖ τε ἐμοὶ ὅτι πάντα τὰ πρήγματα *etc.* IX. 68. *a. Similiter* II. 117. *a. consentientibus msstis olim edebatur et a nobis quoque edi debuerat,* Κατὰ ταῦτα δὲ τὰ ἔπεα - - δηλοῖ (*id est,* δῆλόν ἐστι) ὅτι οὐκ

Ὁμήρου *etc. Vide ibi Not. et conf. infra* Διαδεικνύναι.

Δημήτηρ. *In Accus. olim* Δήμητραν *pro* Δήμητρα *edebatur* II. 123. *a. quâ de formâ vide Not.*

Δημιοεργὸς, ου, ὁ, Opifex; *sed præsertim* Qui mel artificiale *et varia bellariorum genera* conficit. ἄνδρες δημιοεργοὶ μέλι ἐκ μυρίκης τε καὶ πυροῦ ποιεῦσι, VII. 31. *m. Communem nominis formam,* δημουργοὺς ἄνδρας, *eâdem notione habes* IV. 194. *ubi vide Not.*

Δῆμος, ου, ὁ, 1) *non solum* Populus *universus, sed subinde sigillatim* Plebs, Plebs egena, *cui opponuntur* Locupletes, I. 196. *a. m. Sic et* τοῦ Λυδῶν δήμου αἱ θυγατέρες, I. 93. *m. et* V. 30. *a. sunt* Filiae plebis Lydiae. τὸν δῆμον προσεταιρίζεται, Plebis favorem sibi conciliavit, V. 66. *m.* τὸν δῆμον προσθέμενος, V. 69. *m. et f.*

2) *Ubi de* Pago Attico *agitur, notanda formula hujusmodi,* ἐκ δήμου Δεκελεῆθεν, VII. 93. *a. cujusmodi in formulâ praepositionem* ἐκ *omittere consuevit sequior aetas. Similiter vero etiam ipse Herodotus* III. 55. *b.* δήμου γὰρ τούτου ἦν *ait, de* Pitane *loquens,* pago Laconico. Clisthenes τοὺς δήμους (τῶν Ἀθηναίων) κατένεμε ἐς τὰς δέκα Φυλάς, V. 69. *f.*

3) *Sigillatim* δῆμος *intelligitur* Populus liber, suis utens legibus et institutis. *Sic* I. 170. *f.* κατάπερ εἰ δῆμοι εἶεν, Perinde ac si singuli populi liberi essent.

Δημόσιος, ου, ὁ, Minister publicus. τὰ χρήματα αὐτοῦ κηρυσσόμενα ὑπὸ τοῦ δημοσίου, VI. 121. *f.* (δημόσια χρήματα, *quæ ex Herod.* I. *et* VII. *citat. H. Stephanus, non apud Herodotum, sed apud Herodianum leguntur.*)

Δημόσιον, τὸ, *i. q.* ὁ δῆμος, Populus, Civitas, Commune, Respublica. οὐ Κορινθίων τοῦ δημοσίου ἐστὶν ὁ θησαυρὸς, ἀλλὰ Κυψέλου, I. 14. *a. m. ubi nonnulli codd.* δήμου *præferunt. Vide Var. Lect. et Not.* ὅστις τι τῷ βασιλέϊ ἢ τῷ δημοσίῳ ὤφειλε, VI. 59.

Δημοτελὴς, έος, ὁ, ἡ, Publicus. ἤν τις θυσίην δημοτελῆ ποιέηται, VI. 57. *a. N.*

Δημότης, ου, ὁ, Plebejus, Privatus homo. II. 172. *a.* V. 11. *f.*

Δηοῦν, *et formâ magis jonicâ* Δηϊοῦν, Vastari, Populari. ἐδήευν τῆς Ἀττικῆς τὰ παραθαλάσσια, V. 89. *a. N. ubi alii quidem* ἐδήουν; *istud vero quasi a* δηέω, *inusitatiori verbi formâ.* ἐδηΐουν πάντα, VIII. 33. *a. ubi alii* ἐδήουν. πάντα ἐκεῖνα ἐδηΐου, VIII. 50. *f.* δηϊώσαντες αὐτέων τὴν χώρην, VIII. 121. *a.* δηϊώσας τὴν νῆσον, VI. 135. *a.*

Διὰ *praepositio. Cum Genit.* Per, In, Inter. *Usurpatur* 1) *ubi agitur de eo* Cujus operâ *aliquid fit. Vide supra in* Ἄγγελος.

2) *de* Tempore *continuo sive Duratione.* διὰ παντὸς τοῦ χρόνου, IX. 13. *a.* δι' ἡμέρης, (*i. q.* δι' ὅλης τῆς ἡμέρης, Per totum diem, VI. 12. *a.* I. 97. *a. m.* II. 173. *m.* VII. 210. *extr.* δι' ἔτεος, Per totum annum, II. 32. *f.*

3) *de Intervallo temporis.* διὰ τρίτου ἔτεος, Tertio quoque anno, II. 4. *a.* διὰ πεντετηρίδος, Quinto quoque anno, III. 97. *f.* διὰ

τρίτης ἡμέρης, II. 37. a. δι' ἐτέων εἴκοσι, Vigesimo post anno, VI. 118. *f.* διὰ ἑνδεκάτου ἔτεος ἀπίκοντο ὀπίσω, I. 62. *a.* *Et subintellectâ praepositione*, τρίτου μηνὸς, Tertio quoque mense, IV. 180. *f.* *Sed* τριῶν ἡμερέων, Intra triduum, II. 115. *f.* 4) *de Loco vel Spatio continuo, frequenter, verbi caussâ* ῥέων δι' Εὐρώπης *aut* διὰ πάσης Εὐρώπης, II. 33. *f.* *Sed et de Intervallo spatii accipiunt vulgo* διὰ τριήκοντα δόμων πλίνθου, I. 179. *a.* *ubi intelligunt* Trigesimo quoque strato laterum: *sed vide quae ad h. l. notavimus.* 5) *de Eminentiâ* Inter *alios*, *ubi commode interdum per* Prae *latine redditur.* διὰ πάντων ἄξια θαυμάσαι μάλιστα, VIII. 37. *m.* ὑμῖν διὰ πάντων ἥκιστα, VIII. 142. *a.* *Et absque Superlativo:* ἐν πρώτοισι τετιμημένη διὰ πάντων τῶν συμμάχων, VIII. 69. *a.* εὐδοκιμέων διὰ πάντων τῶν βασιλήων, VI. 63. *f.* θέης ἄξιον διὰ πάντων τῶν ἀναθημάτων, I. 25. *b.* 6) *Nonnumquam* διὰ *idem ac* ἐν *vel* ἐς *valet. Sic* διὰ πάντων *in exemplis proxime adlatis possis cum Aem. Porto pro* ἐν πᾶσι *accipere. Sic* διὰ μέσου *i. q.* ἐν μέσῳ *in illâ phrasi* ἐν τῷ διὰ μέσου χρόνῳ, VIII. 27. *a.* διὰ μάχης ἐλεύσονται, VI. 9. *f.* *idem quod* ἐς μάχην. *Sic* διὰ μάχης ἀπικέατο Ἀρπάγῳ, I. 169. *a.* 7) *Singularis loquendi formula est* ἀγὼν γυμνικὸς διὰ πάσης ἀγωνίης ἔχων, II. 91. *f.* *Not.* (*conf. supra vocab.* Ἀγωνίη.) διὰ τῆς θαλάσσης *non solum significat* Per mare; *sed et* Secundum, Juxta, Propter mare. παρήκει διὰ τῆσδε τῆς θαλάσσης ἡ ἀκτὴ αὕτη, IV. 39. *m.*

Διὰ *cum Accus.* Propter, *frequenter: sed* διὰ πάντα *in orac.* VII. 220. *f.* *videtur valere* διὰ παντὸς *vel* πάντως, Quovis modo, Omnino, Utique.

*De vi hujus praepositionis in Compositione verborum vide Valck. ad* V. 18. *a.*

Διαβαίνειν, Transire. τὸν ποταμὸν, I. 75. *m.* 189. *a.* 208. *a.* IV. 139. *a.* τὸν Βόσπορον, IV. 88. *a.* Ξέρξης διαβήσεταί σε, (τὸν Ἑλλήσπ.) VII. 35. *m.* χρῆν πλοίῳ διαβαίνειν, I. 186. *a.* IX. 89. *f.* διέβη ἐς τὴν Ἀσίην, V. 12. *a.* διαβέβηκε ἐς τήνδε τὴν ἤπειρον, IV. 118. *a.* *Sed et absque* ἐς *praepos.* ἐπεί τε τάχιστα διέβη τήνδε τὴν ἤπειρον, IV. 118. *f.* *N. et similiter* διαβάντες τὴν Εὐρώπην κατὰ Βόσπορον *dant vett. libri omnes* VII. 20. *f.* *ubi* ἐς *ante* τὴν Εὐρώπην *ex conjecturâ inseruit H. Stephanus.* τῷ λόγῳ διέβαινε ἐς Εὐρυβιάδεα, In sermone suo transiit ad Eurybiadem; Ad Euryb. convertit sermonem, VIII. 62. *a.*

Διαβάλλειν, 1) Trajicere *naves.* ἐπεί τε διέβαλον ἐκ τῆς Χίου τὰς νέας ἐς τὴν Νάξον, V. 34. *m.* ἔσχε τὰς νέας ἐς Καύκασα, ὡς ἐνθεῦτεν ἐς τὴν Νάξον διαβάλοι, *scil.* αὐτάς, V. 33. *a.* *Et prorsus omisso accusativo*, Navigio *vel* Navibus trajicere *ex uno loco in alium oppositum.* ἐκ μὲν Θάσου διαβαλόντες πέρην, V. 44. *a. m.* ἐκ τῆς Ἀβύδου διαβαλόντες ἐς τὴν Χερσόνησον, IX. 114. *f.* *ubi alii* διαβάντες, *ex scholio.*

2) Traducere *aliquem apud*

*alium*; Deferre *nomen alicujus;* Accusare *aliquem*, falso *praesertim* crimine, Calumniari, Falso crimine adducere *aliquem* in invidiam aut odium *alterius*. ἐλθόντες παρὰ βασιλῆα διέβαλλον τοὺς Ἴωνας, ὡς δι' ἐκείνους ἀπολοίατο αἱ νῆες, VIII. 90. *a. et mox ibidem*, τοὺς διαβάλλοντας λαβεῖν τοιόνδε μισθόν. *Rursus*, ἵνα μή, αὐτοὶ κακοὶ γενόμενοι, τοὺς ἀμείνονας διαβάλλωσι, ibid. *m. f.* διαβάλλων τοὺς Ἀθηναίους πρὸς τὸν Ἀρταφέρνεα, V. 96. *a.*

*Hinc Passivum, passivâ notione.* Θασίους διαβληθέντας (Accusatos apud regem, Insimulatos) ὑπὸ τῶν ἀστυγειτόνων, ὡς ἀπόστασιν μηχανοίατο, VI. 46. *a.* διαβεβλημένους ὑπὸ Θεσσαλῶν, IX. 17. *m. f.* διαβεβλημένοι ἐς τοὺς Πέρσας, Accusati, Insimulati, In odium adducti, apud Persas, V. 97. *a.* (*non, ut haud ita pridem Vir doctus in Diario Eruditorum Parisiensi contendit*, Infensi Persis: *nam manifeste haec verba referuntur ad ea quae* cap. praeced. *leguntur*, Ἱππίης διαβάλλων τοὺς Ἀθηναίους πρὸς τὸν Ἀρταφέρνεα, *et* ἐς τοὺς Πέρσας *idem valet ac* πρὸς τοὺς Πέρσας.) ἐπεί τε (τὰ γράμματα) ἀνενειχθῇ καὶ διαβληθῇ πρὸς Ξέρξεα, Si literae istae ad Xerxem relatae, et in calumniam et criminationem apud eum fuissent adductae, VIII. 22. *f.* διαβληθῆναί τινι *dicitur is qui* Odium alterius incurrit, *qui* Odiosus et Invisus illi *est*, Cui ille Infensus est. *Sic* Aristagoras *dicitur* Μεγαβάτῃ διαβεβλημένος, V. 35. *a. quum paulo ante* (cap. 33.) *legamus*, Iratum fuisse Megabaten Aristagorae. Κλεομένεϊ διεβλήθη μεγάλως ὁ Δημάρητος, Cleomeni valde exosus erat, Magnum in odium Cleomenis incurrerat Demaratus, VI. 64. *Versâ quidem vice in Platonis Phaedone* διαβεβλῆσθαί τινι *dicitur is qui* Odio habet *aut certe* Aspernatur alterum.

3) Circumducere, Decipere, Fallere. διαβάλλων ἐκεῖνον εὖ, Pulcre illum circumveniens, V. 50. *a. N.* πολλοὺς οἶκε εὐπετέστερον διαβάλλειν ἢ ἕνα, V. 97. *m. f.* λέγων ταῦτα, διέβαλλε, V. 107. *ubi aut subintelligitur accusativus* Δαρεῖον, *aut absolute reddi potest*, Fraudibus, Dolo usus est. *Sic et* VIII. 110. *a.*

*Eâdem notione Activâ usurpatur etiam verbum Medium Accusativo junctum:* λέγων δὲ τοιάδε, Ξέρξεα διεβάλετο, IX. 116. *m.*

*Passivum passivâ notione habes* III. 1. *f.* διαβεβλημένος ὑπὸ Ἀμάσιος οὐ μανθάνεις, Deceptum te esse nescis ab Amaside. καταπαιχθεὶς καὶ γελασθεὶς *interpretatur Gregorius, Dialect. jonic.* §. 143.

Διάβασις, ιος, ἡ, Transitus. I. 208. *b.* ἐπὶ ξύλων τετραγώνων τὴν διάβασιν ἐποιεῦντο, I. 186. *m. f.*

Διαβατὸς ποταμὸς, Fluvius qui (*vado*) transiri potest, Permeabilis, I. 75. *f.* νῆσον διαβατὸν (διάβατον *aut* διαβατὴν *malebam*) ἐκ τῆς ἠπείρου, Insulam in quam e continente transiri (*vado*) potest, IV. 195. *a. et ibi Var. Lect.*

Διαβιβάζειν, Transducere. κατὰ τὰς

*γεφύρας διεβίβασε τὸν στρατὸν*, I. 75. *a. m.*

*Διαβολή ἐστι δεινότατον*, VII. 10, 4. *m.*

*Διαβύνειν et Διαβυνέειν*, Trajicere, Transfigere. *Passiv. τὸ πηδάλιον διὰ τῆς τρόπιος διαβύνεται*, II. 96. *m. N. Medium, notione reciprocâ: διὰ τῆς ἀριστερῆς χειρὸς διαβυνέονται*, Sibi transfigunt, IV. 71. *m.*

[*Διάγγελος*, Internuncius: *Vocab. hoc Herodoto obtrudere voluit Reiskius* VI. 4. *a. ubi vide Not.*]

*Διάγειν*, Transigere, *hac notione, quâ dicimus* Transigere vitam, ævum, otium. *Sic igitur διάγειν τὴν σιτοδηΐην*, I. 94. *m. est* Penuriam rei frumentariae, *i. e.* tempus quo durat illa penuria. *Conf. Λιπαρέειν.*

[*Διαγίνεσθαι*, Durare, In vitâ permanere: *hac notione Reiskius, pro ἐγίνοντο* III. 109. *a. διεγίνοντο corrigendum censuit, praeter necessitatem.*]

*Διαγινώσκειν, Διαγνῶναι*, 1) Dignoscere, Internoscere, Cognoscere. *τῷδέ τις διαγνοίη εἰ etc.* I. 134. *a.* 2) Consilium capere, Constituere, Decernere. *εἰ διαγινώσκοιέν σφισι βοηθέειν*, VI. 138. *m. Conf. Ἐπιδιαγινώσκειν.*

*Διαγορεύειν*, Diserte, Libere eloqui. *καὶ διαγορεύειν ἐκέλευε ὅτευ δέοιτο, sic* VII. 38. *m. pro vulgato καὶ δὴ ἀγορεύειν cum cod. Pb. scribendum putavi. Vide Budaei Comment. Ling. Gr. p.* 75 *seq.*

*Διαδάσασθαι*, Distribuere. *διεδάσαντο τὴν ληΐην*, VIII. 121. *m. ἐς φυλὰς διεδάσαντο (αὐτούς)*, IV. 145. *f.*

*Διαδέειν*, Utrimque adligare. *τὸ πλοῖον διαδήσαντες ἀμφοτέρωθεν*, II. 29. *a.*

*Διαδεικνύειν*, Ostendere, Declarare, Manifestum reddere. *καὶ τῷ οὔ κως ἀεκούσιον ἐγίνετο, ὡς διεδείκνυε*, II. 162. *a. διέδεξε (jon. pro διέδειξε) ἐν τούτοισι ὁ θεὸς ὡς etc.* I. 31. *m. ὡς διέδεξε, nempe ὁ Κυαξάρης*, I. 73. *m. ὡς διεδείκνυε, scil. ὁ Ἄμασις*, I. 162. *a. ὡς διέδεξαν*, VIII. 3. *f. διέδεξάν τε ὅτι etc.* IX. 58. *m. ὡς διέδεξαν ὅτι etc.* VII. 172. *a. νῦν τις διαδεξάτω ὑμέων βασιλῆος κηδόμενος*, VIII. 118. *f.*

*Passiv. (οὗτος) διαδεικνύσθω ἐὼν πολέμιος*, Is declaratus esto hostis, III. 72. *f. ubi, contra quam volueram, simplex verbum δεικνύσθω e superioribus editionibus in nostram irrepsit. Vide Var. Lect.*

*Sed, sicut verbum δηλοῖ sic et activum διέδεξε nonnumquam Impersonaliter et Intransitivâ sive Passivâ notione usurpatur, ut significet* Manifestum fit, Clarum est, Patet. *Sic, ὡς διέδεξε τῇδε οὐκ ἥκιστα*, II. 134. *f. ἐν τούτῳ διέδεξε ὅσῳ ἐστὶ τοῦτο ἄριστον*, III. 82. *m. Sic formula ista ὡς διέδεξε fortasse etiam* V. 124. *a. aliisque in locis supra adlatis recte accipietur, licet ibi, si necesse fuerit, e proximis verbis Nominativus repeti possit. Caeterum vide supra voc. Δηλοῦν et quae ad* II. 117. *a. adnotavimus.*

*Διαδέκεσθαι, scil. τὸν λόγον*, Excipere sermonem alterius, Post alterum verba facere. VIII. 142. *a.*

*Διαδέξιος, η, ον*, Fausti (læti) omi-

nis. διαδέξιον ποιεύμενοι τὸν εἶλον τῶν Ἑλλήνων πρῶτον καὶ κάλλιστον, VII. 180. *Not.*

[Διαδοκεῖν. *Si hujusmodi verbum agnosceret graecus sermo, derivaretur inde* διέδοξε *perperam olim editum* V. 124. *a. pro* διέδεξε.]

Διαδρῆναι *vel* Διαδράναι, Diffugere, Dilabi, Profugere. μὴ περιίδητε διαδράντας αὐτούς, VIII. 75. *f.* IX. 58. *m.* 60. *a. m.* ὅκως μὴ διαδρήσεταί σφεας ὁ Δημοκήδης, III. 135. *a.* διαδρήσονται, VIII. 60. *m.* 80. *f.*

Διαδρηστεύειν, *i. q.* διαδράναι, Profugere. *Nempe* διεδρήστευσε *legendum videtur* IV. 79. *m. ubi vitiose vulgo* διεπρήστευσε τῶν τις Βορυσθενεϊτέων. *Vide Var. Lect. et Not.*

Διαζώειν, Vitam sustentare. ποιηφαγέοντες διέζωον, III. 25. *f.*

Διαθέτης, ου, ὁ, Disponens, Digerens, Administrans. (ὁ καθιστῶν καὶ οἰκονομῶν, *interprete Thoma Mag. voce* Διατίθεμαι.) Ὀνομάκριτος, χρησμολόγος τε καὶ διαθέτης χρησμῶν τῶν Μουσαίου, VII. 6. *m. N. Sed ibi* διαθέτην *rectius fortasse, cum Valla et Gronovio* Edissertatorem *aut* Venditorem *intelliges; ego quidem lubens* Musæi oracula venditantem *redderem.*

Διαιρέειν, 1) Dividere *quocumque modo.* τὸν βασιλέα δύο μοίρας διελόντα Λυδῶν πάντων, Lydos omnes in duas partes dividentem, I. 94. *m.* σφέας αὐτοὺς ἕξ μοίρας διεῖλον, IV. 148. *f. ubi vide Var. Lect.* σφάξας τὸν παῖδα καὶ κατὰ μέλεα διελών, Concidens, dissecans membratim, I. 119. *a. m.* αὐτοχειρίῃ μιν (*scil.* τὸν λαγὸν) διελεῖν, Resecare, Aperire, Exenterare leporem propriâ manu, I. 123. *f.* τοῦτον διὰ θαλαμίης διελόντας τῆς νηός, Hunc trajicientes, *quasi* dividentes, *nempe* medium intercipientes, V. 33. *m. ubi quidem* διελῶντας *maluerat Wess. vide Not. Praet. Passivum:* βασιλέϊ - - ἐς τροφὴν - - διαραίρηται γῆ πᾶσα ὅσης ἄρχει, Universa terra in partes distributa est, I. 192. *a. Conf.* Διχοῦ.

2) Διαιρέειν τὰς διαφοράς, Dirimere controversias. τοῖσι περιοικέουσι οὗτοί εἰσι, οἱ τὰς διαφορὰς διαιρέοντες, IV. 23. *f. N.*

3) διαιρέειν, *et verbo Medio* διαιρέεσθαι, Mente discernere, Judicare, Statuere; *item* Verbis explicare, Disserere, Contendere. εἰ μὴ ἔστι τοῦτο οἷον ἐγὼ διαιρέω, VII. 16, 3. *a.* ἐούσης τοιαύτης οἵην περ σὺ διαιρέεαι εἶναι, VII. 47. *a.* πᾶν ἐστι τοιοῦτον οἷον σὺ διαιρέεις, VII. 103. *a.* οἰκότως σὺ τουτέων ἕκαστα διαιρέεαι, VII. 50. *a. Sic apud Aristot. Rhet.* I. 15. (*citante Aem. Porto*) διαιρεῖν περί τινος, De re aliquâ distincte verba facere, Disserere.

Διαΐσσειν, Prosilire et citato cursu transire. λαγὸς ἐς τὸ μέσον διήϊξε, IV. 134. *a. N.*

Δίαιτα, ης, ἡ, Vitae ratio. *Adrastus* δίαιταν εἶχε ἐν Κροίσου, Degebat, Habitabat et alebatur, Vitam agebat in Croesi aedibus, I. 35. *extr. Crocodilus* ἐν ὕδατι δίαιταν ποιεύμενος, In aquâ degens, II. 68. *m.* ἄλλοισι ἀνθρώποισι χωρὶς θηρίων δίαιτα ἀποκέκριται, Αἰγυπτίοισι δὲ ὁμοῦ θη-

σίοισι δίαιτά ἐστι, II. 36. *a.* Αὐδοὶ τὴν πᾶσαν δίαιταν τῆς ζόης μετέβαλον, Universum vitae institutum mutarunt, I. 157. *m. conf. ibi* cap. 153. *f.* Coenae Persicæ *universum* adparatum, *non* cibos *solum*, *sed et* vasa et reliqua pretiosa supellectilia *spectabat Pausanias*, *quum de Mardonio loquens ait*, ὃς τοιαύτην δίαιταν ἔχων, IX. 82. *f.*

Διαιτᾶσθαι ἐπ' ἀγροῦ, Rure vitam agere, I. 120. *a.*

Διαιτητής, ὁ, Arbiter. τούτῳ γὰρ διαιτητῇ ἐπετράποντο, V. 95. *f.*

Διακαρτερέειν, Perseverare, Constanter sustinere. διεκαρτέρεε (*scil.* πολιορκούμενος) ἐς τὸ ἔσχατον, VII. 107. *m.*

Διακεῖσθαι, *Tali quodam modo* Adfectum esse. ὁρᾶν ὡς διακέαται (*jon. pro* διάκεινται) τοὺς (*i. e.* οὗτοι οὓς) καλέουσι ἐναρέας οἱ Σκύθαι, I. 105. *extr.*

τὰ διακείμενα, Conditiones in medium propositae, de quibus inter utrosque convenit. μουνομαχῆσαι ἐπὶ διακειμένοισι, IX. 26. *a. m.*

Διακελεύεσθαι, (*Med.*) 1) *cum dativo*, Jubere, Praecipere, Hortari. διακελεύομαι τοῖσι ἰοῦσι, I. 36. *f.* ἐμοὶ ὡς καὶ σοὶ διακελευσόμενον, VII. 16, 3. *a.* διακελευσαμένη δὲ γυνὴ γυναικὶ, IX. 5. *f.* 2) *Absolute*, *subintellecto dativo* ἀλλήλοις *vel* ἑωυτοῖς, Se invicem cohortari, I. 1. *f.* III. 77. *f.* *Pro* διακελευόμεθα, *quod olim* I. 120. *f. legebatur*, *nunc ex meliorum librorum consensu* παρακελ. *legitur.*

Διακινδυνεύειν, Discrimen *pugnae* subire. *Hinc* συνδιακινδ. VII. 220. *a.*

Διακλέπτειν τινὰ, Surripere aliquem *periculo*; *quasi* Furtim conservare aliquem, I. 38. *f.*

Διάκορος, ον, ὁ, ἡ, Satiatus, Expletus. ἐπεὰν διάκορος ἡ γῆ γένηται πιοῦσα τὸ ὕδωρ, III. 117. *f.*

Διακοσμέειν, Ordinare. ἐπεί τε ταῦτα διεκόσμησε, His ita ordinatis, I. 100. *a.*

Διακριδὸν, Exquisite, Eximie. ἰχθύες ἄριστοι διακριδὸν, Pisces longe optimi, IV. 53. *a. Not.*

Διακρίνειν, 1) Discernere. τὴν στρατιὴν διέκρινε, Discrevit copias et delectum instituit militum, *scil. fortissimos seligens*, *reliquos domum mittens*, VIII. 114. *a. coll.* cap. 113. *Sic* διακρινομένη ἡ στρατιὴ ἐσχίζετο, Delectu militum instituto discretus est exercitus et bifariam divisus, VIII. 34. *a.* ἔφερε καὶ ἦγε πάντας διακρίνων οὐδένα, Agebat ferebatque omnes, nullo discrimine; Discernens, Eximens neminem, III. 39. *m. f.* διακρίνας, VII. 156. *f.* Discernens, *scil. plebem a locupletibus.*

2) Dijudicare. οὐκ ἔχω ἀτρεκέως διακρῖναι, VII. 54. *m.*

3) *Passivum* διακριθῆναι *sæpe notione reciprocâ usurpatur*, Sese separare, Digredi. *Sic* διακριθέντες, VII. 219. *f.* Digressi e concilio, Soluto concilio. *ubi alii* Dissidentes *interpretantur*, *minus commode.* διακριθέντες ἐκ τῆς ναυμαχίης, Digressi e pugnâ navali, Diremtâ pugnâ, VIII. 18. *a. ubi paulo ante est* ὡς διέστησαν *eâdem notione.*

4) μάχῃ διακριθῆναι πρός τινα,

Acie decernere cum aliquo; *quasi dicas*, Mutuas controversias armis dirimere, IX. 58. *m.* διακρίνειν τὸν πόλεμον, Dirimere, *i. e.* Finire, Perficere bellum. *Sic* οὔκων δοκέοντες κατὰ τάχος οὕτω διακριθήσεσθαι τὸν ἐν Θερμοπύλαις πόλεμον, Rati non tam cito perfectum iri bellum ad Thermopylas, VII. 206. *f.*

Διακρούεσθαι, Dispellere, Propulsare a se *accusationem vel criminationem alterius; praesertim* Falsâ excusatione Eludere accusatorem. οὕτω διεκρούσαντο τοὺς Ἕλληνας, VII. 168. *f. N. ubi proxime ante*, αἰτιωμένων γὰρ τῶν Ἑλλήνων ὅτι οὐκ ἐβοήθεον, ἔφασαν *etc.*

Διακύπτειν, Prospicere per *fenestram*: διακύψας διὰ τῆς γοργύρης, Per carceris fenestram prospectans, III. 145. *a.*

Διακωλυτὴς, οῦ, ὁ, Qui prohibet. τούτου μηδένα εἶναι διακωλυτήν, VI. 56. *a.*

Διαλαγχάνειν, Sortiri, Inter se partiri. τὰ χρήματα αὐτοῦ διαλαγχάνουσι οἱ μάντιες, IV. 68. *f.*

Διαλαμβάνειν, 1) Medium corripere, Prehendere, Intercipere. ἐκέλευε τοὺς ἄλλους παῖδας διαλαβέειν αὐτὸν, I. 114. *m.* διαλαβόντες αὐτοῦ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας -- μετέωρον ῥιπτεῦσι, IV. 94. *m.* αὐτίκα διαλελαμμένος ἄγεται, IV. 68. *m. N.*

2) Διαλαμβ. ποταμὸν, Fluvium in plures alveos Diducere, Dividere. τὸν ποταμὸν ἐς τὰς διώρυχας τὰς ἑξήκοντά τε καὶ ἑκατὸν διέλαβε ὁ Κῦρος, I. 202. *m.* V. 52. *f.* ποταμὸς διαλελαμμένος πενταχοῦ, III. 117. *a. cum Var. Lect. et Not.*

Διαλέγειν, Seligere. τοῖσι εἴδεα ὑπῆρχε διαλέγων, VIII. 113. *f.*

Διαλέγεσθαι, *Tali quodam* Sermonis charactere uti, *Tali* Dialecto (*tali* χαρακτῆρι γλώσσης) loqui. πόλιες κατὰ ταὐτὰ διαλεγόμεναι σφι, Civitates eâdem Dialecto utentes, I. 142. *m.* Χῖοι καὶ Ἐρυθραῖοι κατὰ τὠυτὸ διαλέγονται, Σάμιοι δὲ ἐπ' ἑωυτῶν μοῦνοι, I. 142. *f.*

Διαλείπειν, Intervallum (Medium spatium) relinquere. *In Passivo absolute ponitur:* ἐνθαῦτα διελέλειπτο, Ibi relictum erat spatium, Intererat intervallum, VIII. 40. *a.* μετὰ τὴν ἵππον διελέλειπτο καὶ (*puto* κατὰ *legendum*) δύο σταδίους, VIII. 41. *f. et ibi Var. Lect.*

Διαλλάσσειν, Differre. διαλλάσσοντες εἶδος μὲν οὐδὲν τοῖσι ἑτέροισι, VII. 70. *a. In Medio*, Inter se permutare. διαλλάσσοντο τὰς τάξις, IX. 47. *a.*

Διαλογὴ, ἡ, Colloquium. ὅσοι ἐν διαλογῇ ἐγεγένηντο αὐτῷ, *Vit. Hom.* 36. *m.*

Διαλοιδορέεσθαι πᾶσι, Vehementibus conviciis incessere cunctos, II. 121, 4. *m.*

Διαλύειν, 1) Solvere, Persolvere, *stipendium militibus*, V. 30. *f.* 2) Dirimere. τοὺς ἀγωνιζομένους νὺξ ἐπελθοῦσα διέλυσε, VIII. 11. *m. f. Passiv.* διαλύεσθαι ἐκ τοῦ συλλόγου, Discedere ex conventu, III. 73. *f.* διαλυθέντες ἐκ τοῦ συνεδρίου, VIII. 56. *extr. Medium:* διαλύσασθαι τὴν ξεινίην, Solvere mutuum hospitium, IV. 154. *f.*

Διαλυμαίνεσθαί τινα, Saeviter et ignominiose, (Foede et Indigne) tractare aliquem. διαλυμαίνεται τὴν γυναῖκα, IX. 112. *Passiv.* ἐς οἶκόν μιν ἀποπέμπει διαλελυμασμένην, ibid. *Conf.* Λυμαίνεσθαι.

Διάλυσις, ιος, ἡ, Dissolutio. Digressus. μέχρις οὗ ἀγορῆς διαλύσιος, III. 104. *a. m. Vide supra in* Ἀγορή.

Διαμάχεσθαι, Dimicare, Armis contendere, strenue pugnare. διαμάχεσθαι περὶ τῆς χώρης τοῖσι ἐπιοῦσι, IV. 11. *m.* διαμαχεσάμενος οὐδενί, IX. 67. *f. Et absolute,* ἡμεῖς διαμαχησόμεθα, IX. 48. *f.*

Διαμείβεσθαι, Permutare. ὁ δὲ, διαμειψάμενος, (Mutans interim amorem) ἤρα τῆς Δαρείου γυναικὸς, IX. 108. *f.*

Διαμιστύλλειν, In frusta concidere. διαμιστύλας κατὰ μέρεα τὸ ἱρήϊον, I. 132. *m.*

Διαναυμαχέειν, Navali praelio contendere. V. 86. *a.* VIII. 63. *extr.*

Διανέειν, Transnatare. ἐς τὴν Σαλαμῖνα διένεον, VIII. 89. *m.*

Διανέμειν, Distribuere. διενέμοντο τὰς ψήφους, Calculos inter sese distribuebant, VIII. 123. *a.* τὴν πόλιν - διένειμε, codd. *Arch. et Vind.* III. 39. *a. ubi alii vulgo* ἔνειμε.

Διανοέεσθαι, *cum Infin.* Cogitare, Consilium capere, Constituere *aliquid facere.* τοὺς δὲ αὐτοῦ - - κατακλιθέντας πίνειν διανοέεσθαι, II. 121, 4. *m. Praet. Plusq.* οὕτω διενενῶντο ποιήσειν, (*jon. pro* διενενόηντο: *conf.* Βοηθέειν.) Ita facere constituerant, VII. 206. *extr.*

Διάνοια, ης, ἡ, Consilium, Quod quis mente agitat. ἔμπειρον ἐόντα τῆς ἐκείνου διανοίης, VIII. 97. *f.*

Διαπαρθενεύειν, *cum Accus. pers.* Virginitatem eripere, Vitiare virginem. *Hinc Passiv.* ἣ ἂν τῷ βασιλέϊ ἀρεστὴ γένηται, ὑπὸ τούτου διαπαρθενεύεται, IV. 168. *f.*

Διαπασσαλεύειν, Clavis, Paxillis adfigere. ζῶντα πρὸς σανίδα διεπασσάλευσαν, *sic commode probati codd. et ed. Schaef.* VII. 33. *f. ubi alii* προσδιεπασσ. *quod ex duabus scripturis* (*coll.* IX. 120. *f.*) *temere junctis ortum videtur. Praefixa* διὰ *obiter significat* Expansum, Passis mani-bus adfixum hominem tabulæ fuisse.

Διαπάσσειν, Spargere, Interspergere. ἐς τὰς τρίχας διαπάσας τοῦ ψήγματος, VI. 125. *m. f.*

Διαπειλέειν, Interminari, Minas intentare. *Absolute ponitur* VII. 15. *m. f. Seq.* ὡς *cum Fut.* II. 121, 3. *f.*

Διάπειρα, ης, ἡ, Tentatio, Tentamen, Periculum quod quis facit. ἀπέπεμπε ἐς τὴν διάπειραν τῶν χρηστηρίων, I. 47. *a.* ἐς διάπειραν τούτου ἀπικέσθαι, Experimento cognovisse hoc, II. 28. *m. f.* λογιώτατοί εἰσι μακρῷ τῶν ἐγὼ ἐς διάπειραν ἀπικόμην, Quorum ego periculum feci, *scil.* cum quibus ego congressus sum. II. 77. *a. Conf.* Ἀπόπειρα.

Διαπειρᾶσθαι, *cum Genit.* Tentare, Explorare. διεπειρᾶτο αὐτοῦ τῆς ψυχῆς, III. 14. *a. Sic alibi* διεπειρᾶτο τῆς αὐτέων ἀνδραγαθίης. *In re bellicâ,* Periculum facere

hostium, Congredi cum hoste. εἰ βούλεσθε Περσέων διαπειρᾶσθαι, --- εἰ δὲ Φοινίκων μᾶλλον βούλεσθε διαπειρᾶσθαι, V. 109. *a. et m. conf.* Πειρᾶσθαι *et* Ἀποπειρ.

Διαπέμπειν, Dimittere, Huc illuc emittere. διαπέμψας ἱππέας, I. 84. *a.* διεπέμποντο, I. 81. *a.* διαπέμψας ἄλλους ἄλλῃ, I. 46. *a.* Σπαρτιητέων τῷ κοινῷ διαπεμπομένους ἄλλους ἄλλῃ, I. 67. *f.*

Διαπερχιοῦσθαι, Trajicere *mare.* πολλοὶ διαπερχιωθέντες, VIII. 25.

[Διαπερισσεύειν. διεπερίσσευσε *ex conject. edidit* Reiz. IV. 79. *m. intelligens* Nimiâ loquacitate rem effutivit: *Conf. supra* Διαδρηστεύειν.]

Διαπίνειν, Compotare, Bibendo certare, Poculis sese largiter invitare, V. 18. *a. N.* IX. 16. *a.*

[Διαπλέειν, Transnavigare. διαπλεύσαντος τὸν βίον εὖ, *edd. vett.* V. 92, 6. *a. ubi meliores libri* διαπλέξαντος *dedere. Conf.* Διαπλέκειν.]

Διαπλέκειν, Plectere, Contexere. τὴν Φιλύρην διαπλέκων -- καὶ διαλύων, Contexens et retexens, IV. 87. *f.* Pertexere, Finire *vitam.* ἄρξαντος ἐπὶ τριήκοντα ἔτεα, καὶ διαπλέξαντος τὸν βίον εὖ, V. 92, 6. *a. N. ubi olim* διαπλεύσαντος. *Conf.* Καταπλέκειν.

[Διαπλώειν, Transnavigare, Navigare per *fossam.* διέπλωσε τὴν διώρυχα τὴν ἐν τῷ Ἄθῳ γενομένην, *olim edd.* VII. 122. *a. ubi nunc* διεξέπλωσε.]

Διαπολεμέειν, Conficere bellum, Debellare. ἔστ' ἂν διαπολεμήσωμεν, VII. 158. *f.*

Διαπορθμεύειν, 1) Transducere, Trajicere *copias.* τὰς νέας παρεῖχε διαπορθμεύειν τὴν στρατιὴν, IV. 141. *f.* τὴν στρατιὴν ἐκ Χερσονήσου διεπόρθμευσε ἐς Ἄβυδον, VIII. 130. *a.* 2) Transire. ποταμοὶ νηυσὶ περητοὶ, τοὺς πᾶσα ἀνάγκη διαπορθμεῦσαί ἐστι, V. 52. *f.* 3) *Metaphorice, Mandata, conditiones propositas ad aliquem* Perferre, Transferre. ἄνδρα φέροντα τοὺς αὐτοὺς λόγους τοὺς καὶ Ἀλέξανδρος τοῖσι Ἀθηναίοισι διεπόρθμευσε, IX. 4.

Διαπρήσσειν, (*jon. pro* διαπράσσειν,) Conficere negotium, Agere cum aliquo pro alio. οἱ δὲ -- προέθεσαν τῶν ἀστέων ἀνδράσι διαπρῆξαι. οἱ δέ σφι διέπρηξαν ὧδε, IX. 94. *a.*

*Med.* Διαπρήσσεσθαι, Res suas peragere, Negotium suum conficere. *Absolute* κατ' ἡσυχίην ἱζομένους διαπρήσσεσθαι, IX. 41. *a. m.* δι' ἑπτὰ ἑρμηνέων διαπρήσσονται, IV. 24. *extr. Cum Accusat.* διαπρηξαμένους καὶ τἄλλα τῶν εἵνεκεν ἀπίκατο, I. 2. *m.* τἄλλα διαπρήσσεσθαι, II. 2. *m.*

[Διαπρηστεύειν, *mendosum verbum. Vide* Διαδρηστεύειν.]

Διαραίρηται *vide in* Διαιρέειν.

Διασκεδάζειν, Dissipare. ὥστε οὐ μὴ διασκεδασθῆναι τὴν στρατιὴν, VIII. 57. *f.* τὸν στρατὸν ἀπεὶς διεσκέδασε, I. 77. *f.*

Διασμᾶν, Diligenter abstergere, Extergere, Eluere. διασμέωντες (τὰ ποτήρια) ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην, II. 37. *a. Conf.* Ἐκσμᾶν.

Διασπᾶν, Distrahere, Distractum tenere. τὸ Ἀττικὸν ἔθνος κατεχόμενον καὶ διεσπασμένον ὑπὸ Πεισιστράτου, I. 59. *a.*

Διασπείρειν, *proprie* Disseminare, *tum* Distribuere *cum significa-*

tione contemtus vel indignationis, Distribuendum projicere. ταύτας (πεντηκοσίας μνέας) δραξάμενος αὐτοχειρίῃ, διέσπειρε τῇ στρατιῇ, III. 13. extr.

Διάστασις, ιος, ἡ, Distantia, Diremtio, Disjunctio duorum montium qui olim juncti fuerant, VII. 129. extr.

Διαστοιβάζειν, Interstipare. ταρσοὺς καλάμων διαστοιβάζοντες, I. 179. a. m.

Διάστροφος, ὁ, ἡ, Distortus. (ζῶα) διάστροφα, ἔμπηρα, ἀπόπληκτα, I. 167. a.

Διασφάξ, άγος, ἡ, τοῦ οὔρεος, Divortium montis, Fauces, Vallis, III. 117. a. et m. II. 158. m. VII. 199. bis. VII. 216. a. ubi olim in genit. διασφᾶγος edd. penultimâ circumflexâ, sed rectius διασφάγος ed. Wess. et al. cum msstis et sic alibi constanter apud Nostrum acuitur penultima in casibus obliquis. Conf. quae notarunt Viri docti ad Gregor. Dial. p. 538. ed. Bast.

Διασώζειν, Conservare, Ab omni periculo tutum praestare. Sic de portu idoneo (πρὸς τὸ) διασῶσαι τὰς νέας, VII. 49, 1. m.

Διατάμνειν, (jon. pro διατέμνειν,) Discindere. μέσους διαταμέειν, de supplicii genere, II. 139. a. μέσον διαταμεῖν, διαταμόντας δὲ etc. VII. 39. f.

Διάταξις, ιος, ἡ, Dispositio, Ordinatio, IX. 26. a.

Διατάσσειν, Ordinare, Disponere, Constituere, suas cuique partes tribuendo; Distribuere. τοὺς βαρβάρους διέτασσε, Ordinabat, VI. 117. m. ὥς σφι διετέτακτο, Acie ordinatâ, VI. 112. a. ὁ δὲ αὐτέων διέταξε τοὺς μὲν, οἰκίας οἰκοδομέειν, τοὺς δὲ, δορυφόρους εἶναι, etc. I. 114. a. δορυφόρους καὶ θυρωροὺς καὶ ἀγγελιηφόρους καὶ τὰ λοιπὰ πάντα διατάξας εἶχε, Omnia (quodque pro suâ parte) constituta habebat, I. 120. a. m. Inde Passivum: ἐπορᾶν δὲ ἐκκείμενον διατέταγμαι ἐγώ, (Exponere puerum tuae sunt partes;) inspicere vero expositum, (sive curare et providere ut exponatur,) ad hoc Constitutus ego sum, Hæ sunt partes mihi tributae, I. 110. f. ubi miratus sum Portum διατέταγμαι active interpretantem, Ego impero. τὰς δὲ πόλις αὐτέων ἄνδρες Μακεδόνες διατεταγμένοι ἔσωζον, Oppida illorum milites Macedones, in illis dispositi, locati, per illa distributi, tutabantur, VIII. 34. b. Similiter διατεταγμένοι, VII. 124. extr. de eis Quibus imperatum erat ut alii huc, alii illuc, annonam conveherent. οἱ μὲν δὴ Ἕλληνες κατὰ τάχος ἐβοήθεον διαταχθέντες, Graeci igitur hostibus occurrunt Bifariam distributi, Bifariam divisis partibus; nempe, Alii ad Thermopylas, alii navibus ad Artemisium stationem capientes, VII. 178. a. coll. cap. 177. extr. Aberrantes ab Herodoti sententiâ Interpretes verbum διαταχθέντες, Ut cuique praeceptum erat, aut ex jussu, interpretati sunt. Simpliciter de Ordinandâ acie sive Disponendis militibus agitur in illis verbis ὡς δέ οἱ πάντες διετετάχατο, I. 80. m.

Διατείνεσθαι τὰ βέλη, Intendere,

Intentare tela in hostem. διετείνοντο τὰ βέλεα ὡς ἀπήσοντες, IX. 18. *a.*

Διατελέειν *cum Participio*, Perseverare, Permanere. διατελεῦσι τὸ μέχρι ἐμεῦ αἰεὶ ἐόντες ἐλεύθεροι, VII. 111. *a.* VI. 117. *m. f.*

Διατετραίνειν, *i. q.* διατιτραίνειν, Perforare. κεφαλαὶ ἀσθενέες οὕτω, ὥστε ψήφῳ μούνῃ διατετρανέεις, III. 12. *a. Sic et* συντετραίνειν, II. 11. *m. pro* συντιτρ.

Διατιθέναι, 1) Disponere, Huc et illuc ponere. διαθεῖναι τὸ μὲν ἐπὶ δεξιά, τὸ δὲ ἐπ' ἀριστερά, VII. 39. *f.* 2) Adficere, Accipere, Tractare *aliquem tali quodam modo.* ἐμὲ ὧδε διαθεῖναι, *et paulo post,* σεωυτὸν ἀνηκέστως διαθεῖναι, III. 155. *a.*

*Medium :* Διατίθεσθαι τὸν φόρτον, Venum exponere, Vendere merces, I. 1. *m.* ἐπεὰν διαθέωνται τὸν φόρτον, I. 194. *m. f.*

Διατρίβειν, 1) Commorari, Degere, Vitam agere. διατρίβοντα παρὰ Περιάνδρῳ, I. 24. *a.* 2) Atterere, Adfligere, Perdere. *Inde Passiv.* κάκιστα πάντων ἀνθρώπων διατριβῆναι, VII. 120. *f.*

Διαφάγειν, Perrodere. III. 109. *a. et m.*

Διαφαίνειν, Illucescere, Dilucescere. ἤδη διαφαινούσης ἡμέρης, VII. 219. *m.* ἠὼς διέφαινε, VIII. 83. *a.* IX. 47. *a.*

Διαφανής, ὁ, ἡ, *non solum* Perlucidus, *sed et* Ardens, Candens igne. λίθους ἐκ πυρὸς διαφανέας, IV. 73. *f.* τοὺς διαφανέας λίθους τῷ πυρί, IV. 75. *a.* ἐν κλιβάνῳ διαφανεῖ πνίξαντες, In ardente furno torrentes, II. 92. *f.*

Διαφαύσκειν, *i. q.* διαφαίνειν. ἅμα ἡμέρῃ διαφαυσκούσῃ, IX. 45. *f. sic et* ἅμ' ἡμέρῃ διαφαυσκούσῃ *ed. Wess. et seqq. ex codd. Arch. et Vind.* III. 86. *a. ubi nos ex superioribus edd.* διαφωσκούσῃ *revocavimus. Vide ibi Var. Lect. et Notas.*

Διαφέρειν τὸν αἰῶνα, Traducere vitam, Aevum transigere, I. 40. *m.* διαφέρειν τὸν πόλεμον, Bellum, diuturnum praesertim et anceps, gerere, tolerare. (*Conf.* Συνδιαφέρειν.) διαφέρουσί σφι ἐπὶ ἴσης τὸν πόλεμον, τῷ ἕκτῳ ἔτεϊ συμβολῆς γενομένης, συνήνεικε *etc.* I. 74. *a.* τὸν πρὸς Μιλησίους πόλεμον διενείκας, Post diuturnum illud bellum cum Milesiis gestum, I. 25. *a. coll. cap.* 18.

οἱ τὴν ψῆφον διαφέροντες, Suffragia ultro citroque (pro suâ quisque sententiâ) ferentes, IV. 138. *a.* τοῦτο τοὔνομα διήνεγκαν, Hoc nomen divulgarunt, *Vit. Hom.* 13. *f.*

οὐδέ τι οἱ διέφερε ἀποθανέειν, Nihil quidquam illius intererat obire mortem, Aequo prorsus animo mortem exspectabat, I. 85. *f.*

Διαφέρεσθαι, Dissentire, Dissidere. διενειχθέντων περὶ τῆς βασιληΐης τῶν Εὐρώπης παίδων, I. 173. *a.*

Διαφεύγειν, Effugere. δουλοσύνην διέφυγον πρὸς Περσέων, III. 19. *f.* VI. 45. *a.* διέφυγε πολλὸν τοὺς διώκοντας *olim edd.* VI. 82. *f. ubi nunc* ἀπέφυγε. *Pro Fut.* διαφεύξεσθαι *est periphrasis* διαφυγὼν ἔσεσθαι, VII. 194. *f. ubi vide Var. Lect.*

Διαφθείρειν τὰ ἔργα, Vastare agros I. 36. *a. m. Imperf.* διεφθείρεσκε,

ibid. *a.* διαφθερέει σε ὁ ξεῖνος, Largitionibus te corrumpet, V. 51. *m. N.* διέφθειρε ἐκείνους, Interfecit illos, IX. 88. *f.* διαφθερέονται, Perdentur, Perituri sunt, IX. 42. *a.* ἐῤῥίπτεον ἑωυτοὺς κατὰ τοῦ τείχεος κάτω, καὶ διεφθείροντο, Perierunt, VIII. 53. *m. f.* διεφθάρησάν σφι νῆες τεσσαράκοντα, XL naves eorum perierunt, (et reliquae inutiles factae sunt) I. 166. *f.* τῶν διαφθαρεισέων νεῶν τοὺς ἄνδρας *captivos fecerunt*, I. 167. *a. Alter filiorum Croesi* διέφθαρτο, Gravi corporis vitio laborabat, I. 34. *a.* διεφθαρμένος τὴν ἀκοὴν, Auribus captus, Audiendi sensu destitutus, I. 38. *f.* δι' ὧν ἐφθάρησαν, VII. 10, 5. *f.*

[Διαφθορέειν: *vide* Διαφορέειν.]

Διαφοιτᾶν, Permeare (*urbem*). οἱ δὲ ταῦτα διαφοιτέοντες ἔλεγον, Permeantes urbem haec edicebant, I. 60. *f*

Διαφοραὶ, αἱ, Dissidia, Lites. καταλαμβάνειν τὰς διαφορὰς, VII. 9, 2. *m.*

Διαφορέειν, *i. q.* διαρπάζειν, Diripere. χρήματα τὰ σὰ διαφορέει, I. 88. *f. ubi vitiose olim* διαφθορέει *edd.* τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς διαφορηθέντα, III. 53. *m. Etiam*, Discerpere. ὑπὸ κυνῶν τε καὶ ὀρνίθων διαφορεύμενος, VII. 10, 8. *f.*

Διάφορος, ου, ὁ, ἡ, Diversus, Diversi generis. αἱ μαντήϊαί σφι διάφοροί εἰσι, Differunt, Diversa illorum ratio est, II. 83. *f.* διάφορος τινὶ, Dissidens ab aliquo, Discors, Adversarius, Inimicus. ἦσάν οἱ διάφοροί τινες γεγονότες τῶν Αἰθιόπων, II. 30. *f.* ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν Ἐπιδαυρίων· ἅτε δὲ ἐόντες διάφοροι, ἐδηλέοντο αὐτούς, V. 83. *a. m. Not.* οὐκ ἐὼν διάφορος ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ Κλεομένεϊ, V. 75. *a.* ἐὼν διάφορος τοῖσι Ζαγκλαίοισι, VI. 23. *a.*

Διαφυλάσσειν, Custodire, Conservare, Diligenter observare et curare, VIII. 107. *m.*

Διαφῦναι, Interesse, Interjectum esse. χρόνος διέφυ, καὶ πάντα σφι ἐξήρτυτο, Interjecto tempore, I. 61. *f.*

Διαφώσκειν. *Vide* Διαφαύσκειν.

Διαχέειν, Diffundere, Transfundere, VI. 119. *m. Metaphorice*, διαχέαι τὰ βεβουλευμένα, Disturbare, Irrita reddere decreta, VIII. 57. *f.*

Διαχοῦν χῶμα ἐς Σαλαμῖνα, Aggerem ducere per *fretum*, VIII. 97. *m.*

Διαχρᾶσθαι, 1) *i. q. simplex* χρᾶσθαι, Uti, *accedente interdum* (*sed rarius id quidem*) *vi praepositionis* διὰ, durationis *cujusdam vel* constantiae *aut* perseverantiae *significatione.* αἰεί κοτε τῇ αὐτῇ γλώσσῃ διαχρᾶται, *vel* διαχρέεται, I. 58. *a.* οὐκ οἴνῳ διαχρέονται, I. 71. *m. N.* (*conf. infra*, Νὴ Δία.) οἴνῳ ἐκ κριθέων πεποιημένῳ διαχρέωνται, II. 77. *m.* τοιούτῳ μόρῳ διεχρήσαντο, I. 167. *m. f.* συμφορῇ μεγάλῃ διαχρέωνται, III. 117. *m.* τῷ οὐνόματι τῷ αὐτῷ αἰεὶ διαχρεωμένους, I. 171. *f.* εἰ μὴ ἐθελήσει σφι ὕειν ὁ θεὸς, ἀλλ' αὐχμῷ διαχρᾶσθαι, II. 13. *f.* τῷ αὐτῷ τρόπῳ διαχρᾶσθαι, II. 127. *a.* τρόπῳ οὐ χρηστῷ διαχρεώμενοι, VII. 9, 2. *f.* τῇ ἀληθηΐῃ διαχρεώμενοι, III. 72. *m.* VII.

102. *a.* ἐσθῆτι Φοινικηΐῃ διαχρεώμενοι, IV. 43. *m. f.* ξεινικοῖσι ἔθεσι διεχρήσατο, IV. 77. *m.* ἀγνωμοσύνῃ, ἀβουλίῃ, διεχρέωντο, VI. 10. VII. 210. *a.* οἰμωγῷ ἀφθόνῳ, ἀπλέτῳ, διεχρέωντο, III. 66. *m.* VI. 58. *f.* ὀρθῷ λόγῳ χρεώμενος, VI. 53. *f.* τῇ (ἀρετῇ) διαχρεωμένη ἡ Ἑλλάς, VII. 102. *a.* οὐκέτι ὁδοιπορίῃσι διεχρέετο, VIII. 118. *a.*

2) Διαχρᾶσθαι *cum Accus.* Conficere, Interficere, Occidere. αὐτὸν διαχρᾶσθαί μιν, Se ipsum e medio tollere; Mortem sibi consciscere, I. 24. *a. m.* τάδε τοι ἐκέλευσε (ἐμὲ) εἰπεῖν, ἢν μὴ ἀποκτείνῃς τὸ παιδίον, - - ὀλέθρῳ τῷ κακίστῳ σε διαχρήσεσθαι, I. 110. *f. ubi possis* σὲ *pro subjecto orationis accipere, ut* διαχρᾶσθαι ὀλέθρῳ *similiter hic dicatur ac* τοιούτῳ μόρῳ διαχρᾶσθαι I. 167. *m. f. et* συμφορῇ μεγάλῃ διαχρ. III. 117. *a. Sed fortasse rectius intelligetur* αὐτὸν διαχρήσεσθαί σε, Jussit me tibi dicere, pessimo supplicio eum te Perditurum, Necaturum. *Conf.* Διεργάζεσθαι.

[Διαχρῆναι *vitiose olim edd.* VII. 54. *f. pro* διακρῖναι.]

Διδασκαλεῖον, τὸ, Ludus literarius, Schola. διδασκαλεῖον κατασκευασάμενος, ἐδίδασκε παῖδας τὰ ἔπεα, *Vit. Hom.* 25. *a.*

*Plur.* τὰ διδασκαλεῖα, Minervalia, Merces magistro debita. ἀπέδωκε τῷ ἑαυτοῦ διδασκάλῳ τροφεῖα καὶ διδασκαλεῖα, *Vit. Hom.* 26. *a. m.*

Διδασκαλία, ας, ἡ, Doctrina, Institutio puerorum, Docendi munus. οὐδὲν τοῦ Φημίου ὑποδεέστερος ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, *Vit. Hom.* 5. *a.* ἐπὶ τῇ διδασκαλίᾳ κατειστήκει, ibid. *m.* καταλύσας τὴν διδασκαλίαν, ibid. *cap.* 6. *a. et f.*

Διδασκάλιον, τὸ, *i. q.* μάθημα, Doctrina, Disciplina, Scientia, Cognitio rerum scitu utilium. ἄλλα τε πολλὰ διδασκάλια ἐς τοὺς Ἕλληνας ἐσήγαγον, καὶ δὴ καὶ γράμματα, V. 58. *a. N.*

Διδάσκειν δρᾶμα, Docere (In scenam producere, Agere) fabulam. ποιήσαντι Φρυνίχῳ δρᾶμα Μιλήτου ἅλωσιν καὶ διδάξαντι, VI. 21. *f.* διθύραμβον πρῶτος ἀνθρώπων ποιήσας καὶ ὀνομάσας καὶ διδάξας, Qui primus dithyrambum - - - docuit, i. e. publice decantavit et peregit, I. 23. *a.* οὐδ' ἐδιδάχθη οὐδὲ οἶδε καλὸν οὐδὲν, III. 81. *m. N. cf. Valck. ad* VII. 102, 4.

Διδαχὴ, ῆς, ἡ, Doctrina, τὸ Docere, Institutio, Disciplina. ἡ μὲν δὴ ταῦτα ἐκ διδαχῆς ἔλεγε, Haec ista dixit ut erat edocta, III. 134. *m.* παραλαβόντες διδαχῇ παρὰ τῶν Φοινίκων τὰ γράμματα, V. 58. *m.*

Διδοῦν *et* Διδόναι, Dare, Tradere. ταύτην Μήδων οὐδενὶ διδοῖ γυναῖκα, ὁ δὲ Πέρσῃ διδοῖ, I. 107. *b. Et eâdem notione, prorsus omisso* γυναῖκας, *sed subintellecto:* ἐδίδοσάν τε καὶ ἤγοντο ἐξ ἀλλήλων, V. 92, 2. *a.* παιδία δύο διδοῖ ποιμένι τρέφειν, II. 2. *a. Sic et alibi* διδοῖ, *pro* δίδωσι, *ut* II. 65. *f.* III. 119. *m. etc.* παρ' ἑωυτοῦ διδοὺς, De suo dans, VIII. 5. *a. Aor.* 2. *Opt.* οὔτε ἄν τοι δῴην (*alii quidem* δοίην) θυγατέρα τὴν ἐμὴν γῆμαι, IX. 111. *f. Commodius interdum* διδοῦν vel διδόναι

*reddetur per* Offerre, Tradere velle. *Sic* Ἱππίῃ ἐδίδου Ἀμύντης Ἀνθεμοῦντα, ἐδίδοσαν δὲ Θεσσαλοὶ Ἰωλκόν· ὁ δὲ τουτέων οὐδέτερα αἱρέετο, V. 94. *a.* πόλις τε ἐδίδου (αὐτῇ) καὶ χρυσὸν ἄπλετον, ἀλλ' οὐκ ἔπειθε, IX. 109. *f.* λαβεῖν διδόμενα οὐκ ἐδικαίευ, III. 148. *m.*

Διδόναι δίκην, *vide* Δίκη.

*Adjectivum verbale* Δοτέον *vide infra suo loco.*

Διδρήσκειν: *vide* Ἀποδιδ. *et* Ἐκδιδρ.]

Δίδυμα, *scil.* τέκνα, Gemelli. ταύτην λέγουσι τεκεῖν δίδυμα, VI. 52. *a.*

Διειρύειν, *cum dupl. Accus.* Trahere per *vel* trans *etc.* τὸν ἰσθμὸν τὰς νέας διειρύσαι, Transducere naves per Isthmum, VII. 24. *m.*

Διεκπερᾶν, Transire, Trajicere. τὸν ποταμόν, V. 52. *a.* τὴν ἄνυδρον, III. 4. *f.* Ἡρακλῆας στήλας, IV. 152. *m.*

Διέκπλοος, ου, ὁ, Transitus, Exitus navigio patens. διέκπλοον τῶν βραχέων δεικνύναι, Monstrare viam quâ per brevia transiri et ex illis exiri potest, IV. 179. *m.* διέκπλοον κατέλιπον, Transitum reliquerunt, *id est*, Spatium, Viam quâ transiri *minoribus* navigiis posset, VII. 36. *m.*

*Sigillatim* διέκπλοος *intelligitur* Pugnae navalis genus, quo singulæ naves per binas naves hostiles discurrunt. (*Conf. Lexic. Polyb. h. v.*) διέκπλοον ποιεύμενος τῇσι νηυσὶ δι' ἀλλήλων, VI. 12. *a. N. cf. Larcher. ad h. l.* ἀπόπειραν αὐτέων ποιήσασθαι βουλόμενοι τῆς τε μάχης καὶ τοῦ διεκπλόου, VIII. 9. *f.*

Διεκπλώειν, *cum Accus.* Navi transire, Navigare per *Hellespontum.* πλοῖα ἐκ τοῦ Πόντου διεκπλώοντα τὸν Ἑλλήσποντον, VII. 147. *m.* ὁ ναυτικὸς στρατὸς διεξέπλωσε τὴν διώρυχα, VII. 122. *a. ubi alii* διέπλωσε. ὡς δὲ ταύτας διεξέπλωσε, Postquam praeter has *naves*; (*scil.* lustrans eas) pernavigasset, VII. 101. *a.*

*Sigillatim* διεκπλώειν in pugnâ navali *intelligitur* Eo genere pugnae uti quod διέκπλοος *vocatur.* διεκπλώοντες ἐναυμάχεον, VI. 15. *f.*

Διέκροος, ου, ὁ, Effluxus aquarum per *fauces montis.* οὐκ ἐόντος κω τοῦ αὐλῶνος καὶ τοῦ ἐκρόου τούτου, VII. 129. *m.*

Διελᾶν, *i. q.* Διελαύνειν, Trajicere, Transfigere: ἐπεὰν παρὰ τὴν ἄκανθαν ξύλον ὀρθὸν διελάσωσι μέχρι τοῦ τραχήλου, IV. 72. *f.*

διελῶντας *legendum conjecerat Wess. pro* διελόντας, V. 33. *m. Vide* Διαιρέειν.]

Διενενῶντο *vide in* Διανοέεσθαι.

Διενιαυτίζειν, Transigere annum. οὕτως λέγεται ὑπὸ Σκυθέων οὐ διενιαυτίζειν, IV. 7. *m.*

Διεξελᾶν, *i. q.* διεξελαύνειν, Transire (*equo vel vehiculo*) per *portam.* τὰς πύλας διεξελάσαι ἀνάγκη, V. 52. *a.* διξὰς πύλας διεξελᾷς, -- καὶ ταῦτα διεξελάσαντι *etc.* ibid. *a. m.* διεξελαυνόντων δὲ κατὰ τὸ προάστειον, Dum *urbe egressi* vehuntur per suburbium, III. 86. *a.* διεξελάσαντες πᾶσαν τὴν χώρην, V. 29. *m. idem quod* διεξελθόντες *et* διεξιόντες, ibid. *a.* διεξήλαυνε ἐπὶ ἅρματος παρὰ ἔθνος ἓν ἕκαστον, VII. 100. *a.*

Διεξελίσσειν, Dissolvere *et* Explicare *id quod implicitum et involutum erat.* φακέλους ῥάβδων

διεξελίσσουσι, IV. 67. *a.* *ubi opponitur* συνειλέουσι.

Διεξέρχεσθαι, Transire *ab uno ad alterum*, Ordine per singulos transire. διὰ πάντων διεξελθόντες τῶν παίδων, *scil.* σφάζοντες καθ' ἕνα ἕκαστον, III. 11. *f.* οὕτω δὴ διεξῆλθε διὰ πάντων τῶν δέκα, V. 92, 3. *m.* *Sic* ὡς γὰρ δὴ διεξέλθοι ὁ κήρυξ πωλέων τὰς εὐειδεστάτας, I. 196. *m.* *N.* *ubi vitiose olim* ὡς δή οἱ ἐξέλθοι.

Διεξιέναι, *a praes.* διέξειμι, 1) Transire. διεξιόντα ἄν μιν (τὸν ἥλιον) διὰ πάσης Εὐρώπης, Si sol (*de cursu, quem nunc tenet, depulsus*) super universam Europam transiret, II. 26. *f.* διεξιόντες πᾶσαν τὴν Μιλησίην, V. 29. *a.* *idem quod* διεξελθόντες *et* διελάσαντες, ibid. *a.* *et m.* δι' ὧν (*sive* ὁδῶν, *sive* γυναικῶν) οἱ ξένοι διεξιόντες, I. 199. *a.* Ξέρξης διεξήϊε διὰ τῶν νεκρῶν, Per caesorum cadavera transivit, VII. 238. *a.* διεξιούσης δὲ τῆς στρατιῆς, *scil.* διὰ τοῦ ἄστεος, IV. 203. *a.* *Item* Digredi, Cedendo regredi: νῦν μοι δοκέει προελθεῖν ὅσον ἂν ἐκεῖνοι διεξίωσι, I. 208. *m.*

2) *Metaphorice*, Oratione persequi, Narrando percurrere, Exponere. ἐπεὰν κατὰ τὴν Κιλίκων τάξιν διεξιὼν γένωμαι, Quando in narrationis ordine ad Cilicum aciem pervenero, VII. 77. *a.* *Conf.* Διεξέρχεσθαι.

Διεξιέναι, (*a Praes.* Διεξίημι) Transitum dare, Transire pati *aliquem.* διεξῆκαν αὐτοὺς διὰ τοῦ ἄστεος, Transire illos passi sunt per urbem, IV. 203. *a.*

Διέξοδος, ου, ἡ, Via quâ transitus et exitus patet. διέξοδοι ὁδῶν, Viae e transverso alias vias secantes et exitum ex illis praebentes, IV. 199. *m.* *ubi scriptura* ὁδῶν *bene habet, nec solicitari debebat.* (*Conf.* Τρόπος.) ἀποκεκληϊμένης τοῦ ὕδατος τῆς διεξόδου, III. 117. *m.* ἡμάρτανον πάσης τῆς ἐκείνων διεξόδου, Aberrarunt a totâ viâ (toto itinere) quâ isti transierant, IV. 140. *a.* ἡ τοῦ ἡλίου διέξοδος, Cursus solis, Via quam sol in coelo percurrit, II. 24. *item* Tractus terræ super cujus Zenith transit sol; *quâ notione dicitur* Sol διακαίων τὴν διέξοδον αὐτοῦ, II. 26. *a.* *Metaphorice:* αἱ διέξοδοι τῶν βουλευμάτων, Viae ac rationes consiliorum, III. 156. *extr.* VII. 234. *extr.*

Διέπειν, Administrare, Moderari, Gubernare, Praeesse *rebus.* τὰ πρήγματα ἐπορᾶν καὶ διέπειν, III. 53. *a.* καί οἱ ταῦτα διέποντι, VI. 107. *m.* οἱ τὸν ἐν Ὀλυμπίῃ διέποντες ἀγῶνα, V. 22. *a.* ὁρῶσα πάντα ἐκεῖνα διέποντα Παυσανίην, IX. 76. *a.*

Διεργάζεσθαι, (*i. q.* διαχρᾶσθαι *num.* 2.) Conficere, Perdere, Interficere. διεργάζεται ἑωυτὸν, Se ipse interfecit, I. 213. *b.* διεργάζοντο αὐτοὺς, Illos interfecerunt, V. 20. *extr.* οὐδενὸς βουλομένου διεργάσασθαι (τὸ παιδίον), V. 92, 3. *f.* τοῖσι ξίφεσι διεργάζοντο τοὺς Πέρσας, VII. 224. *a.* *Passiv.* διέργαστο ἂν τὰ Περσέων πρήγματα, Perditae fuissent res Persarum, VII. 10, 3. *f.*

Διέτης, ου, *sive rectius* Διετὴς, οῦ, ὁ, ἡ, Biennis. διέτης (*s.* διετὴς) χρόνος, II. 2. *m.* *Vide Var. Lect. et Not.*

**Διέχειν**, 1) *notione transitivâ*, Distinere, Dirimere, Separare. σχιζόμενος ὁ ποταμὸς - - ῥέει - - διέχων ἀπ' ἀλλήλων τὰ ῥέεθρα ὅσον περ τρία στάδια, IX. 51. *a.* 2) *Intransit.* Pertingere, Pertinere *ab uno loco usque ad alium quemdam.* διεξέπλωσε τὴν διώρυχα τὴν ἐν τῷ Ἄθῳ γενομένην, διέχουσαν δὲ ἐς κόλπον *etc.* VII. 122. *a.* διώρυχα - - - τὴν ἐκ τοῦ Νείλου διέχουσαν ἐς τὸν Ἀράβιον κόλπον, IV. 42. *a. m. ubi alii quidem simpl.* ἔχουσαν, *i. e.* tendentem, directam.

**Δίζειν**, *sive rectius* Διζέειν, Διζεῖν, *i. q.* ζητεῖν, Quaerere. διζῶ (*al.* δίζω) ἤ σε θεὸν μαντεύσομαι, *in Orac.* I. 65. *m.*

*Suo nomine Herodotus verbo Medio utitur*, Δίζησθαι, *pro quâ quidem verbi formâ frequenter olim* Δίζεσθαι *edebatur. Cum Accusat. constructum, aut sequente* εἰ *particulâ, significat* Quaerere; *sequente Infinitivo, commode redditur* Cupere, *aut* Postulare. ἄκεα δίζησθαι, I. 94. *a. ubi vide Var. Lect. et Not. In* πλέον τι δίζησθαι ἔχειν *consentiunt edd. et mssti* II. 147. *m. Sic meliores libri* IV. 9. *a. ubi alii* δίζεσθαι, *quam formam* IV. 139. *f. tenuere editores omnes, etiam novissimi, sed nos ex probato cod. F. (quem unum nobis nostris inspicere oculis licuit)* δίζησθαι *edidimus.* διζήμενοι *et* διζήμενος *edd. et mssti* I. 67. *f.* 139. *f.* II. 66. *a.* III. 53. *m.* IV. 147. *m. f. Sic* ἀγγέλους διζημένους εἴ τις *etc.* IV. 151. *a.* σὲ δίζημαι εἴκοσι εἶναι ἀντάξιον, Te postulo parem esse viginti, VII. 103. *a.* δίζηται *recte ex msstis ed. Wess.* II. 38. *a. ubi olim* δίζεται. *Et* δίζησθε, V. 92, 1. *m. ubi olim* δίζεσθε. *Similiter* ἐδίζητο, I. 214. *f.* III. 41. *a. ubi olim* ἐδίζετο. *Sic* προσθήκας γάρ μοι ὁ λόγος ἐξ ἀρχῆς ἐδίζητο, IV. 30. *a. Conf.* Ἐπιδίζησθαι.

**Διηθέειν**, 1) Percolare, Perluere, Eluere, Extergere. διηθήσαντες (τὴν κοιλίην) οἴνῳ φοινικηΐῳ, αὖτις διηθέουσι θυμιήμασι τετριμμένοισι, II. 86. *m.* 2) Per colum, *vel*, Quasi per colum, transire et penetrare. διηθέοντος τοῦ ὕδατος ἐκ τοῦ ποταμοῦ εἰς τὰ κοῖλα τῆς γῆς τὰ παρὰ τὸν ποταμόν, II. 93. *f.*

**Διήκειν**, *i. q.* διέχειν *num.* 2. ἐκ θαλάσσης τῆς βορηΐης ἐς τὴν νοτίην διήκουσι, Pertinent, Pertingunt, VI. 32. *m.*

**Διηκονέειν**, (*jon. pro* διακονεῖν) Ministrare, Operam *alicui* navare. ἐξορκοῖ ἦ μέν οἱ διηκονήσειν ὅ τι ἂν δεηθῇ, IV. 154. *m.*

**Διήκονος**, ου, ὁ, Minister, Famulus, IV. 71. *f.* 72. *a.* IX. 82. *m.*

**Διηκόσιοι**, Ducenti. διηκόσια ἀποδιδοῖ, I. 193. *m.*

**Διθύραμβος**, ὁ, Carmen dithyrambicum. I. 23. *a. Vide supra in* Διδάσκειν.

**Διϊστάναι**, Dirimere, Separare.

*Aor.* 2. *notione passivâ aut intransitivâ*, Dirimi, Discedere *e praelio.* τέλος, οὐδέτεροι νικήσαντες, διέστησαν, I. 76. *f.* οὕτω ἀγωνιζόμενοι διέστησαν χωρὶς ἑκάτεροι. VIII. 16. *extr.* ὡς δὲ διέστησαν, VIII. 18. *a. Conf.* Δίχα.

**Δικάζειν**, Judicare, Jus dicere. *Absolute*: ἀνὴρ κατὰ τὸ ὀρθὸν δικάζων, I. 96. *f.* προκατίζων ἐδίκαζε, I. 97. *a.* δίκας διδόναι ταύτας τὰς ἂν αὐτοὶ Ἀθηναῖοι δικά-

σωσι, VI. 139. *a. m. Cum Dativo:* τοῖσι πέλας δικάζειν, I. 97. *a.* κατὰ μέγαθος ἀδικήματος ἑκάστῳ δικάζειν, II. 137. *a. m.* τοῖσι Πέρσῃσι δίκας δικάζουσι, III. 31. *m. Nec vero* Judices *solum, sed et* Augures et Vates, Sententiam suam pronuntiantes, δικάζειν *dicuntur:* Τελμησσέων δικασάντων ὡς - - ἔσονται Σάρδιες ἀνάλωτοι, I. 84. *a. m. Not. Conf. Eurip. Orest.* 164. *ubi* ἐδίκασε *idem valet ac* ἐθέσπισε, Pronunciavit.

*Infin.* δικᾶν, *pro* δικάζειν *vel* δικάσειν, *ut* ἐλᾶν *pro* ἐλάσειν. οὐτ' ἔφη δικᾶν ἔτι, I. 97. *a. N.*

Δίκαιος, Justus, Aequus. 1) *Pervulgato vocabuli usu.* δικαιότατος ἀνδρῶν, III. 148. *m.* 2) *Ubi de* Mensurâ *agitur.* αἱ ἑκατὸν ὀργυιαὶ δίκαιαί εἰσι στάδιον ἑξάπλεθρον, Centum justae orgyiae sunt stadium sex jugeris constans; *sive* Centum orgyiae aequant (exacte efficiunt) stadium sex jugera continens, II. 149. *m.*

3) δίκαιός εἰμι ποιεῖν *vel* πάσχειν τοῦτο, *i. q.* ἄξιός εἰμι, *vel* δίκαιόν ἐστι ἐμὲ τοῦτο ποιεῖν *aut* πάσχειν, Aequum est ut hoc faciam *vel* patiar, Dignus sum cui hoc accidat. οὗτος οὔνομα τοῦτο δίκαιός ἐστι φέρεσθαι, Hic dignus est, Hic meretur *etc.* I. 32. *f.* δίκαιοί ἐστε ὑμεῖς πρὸς τὴν πιεζομένην μάλιστα τῶν μοιρέων ἀμυνέοντες ἰέναι, Aequum est ut vos *etc.* IX. 60. *f.* οἱ δὲ τὸν μισθὸν, ἔφασαν, δίκαιοί εἶναι ἀπολαβόντες, οὕτω ἐξιέναι, Hi ajebant, Aequum esse ut ita exeant (ut tum demum exeant) si mercedem accepissent, VIII. 137. *m. Alteram vocabuli constructionem habes* I. 39. *m.* ἐμέ τοι δίκαιόν ἐστι φράζειν.

4) *Neutrum,* τὸ Δίκαιον, *substantive positum,* Aequitas. τὸ δίκαιον οὕτω ἔφερε, VII. 137. *a.*

Δικαιοῦν (II. 172. *f.* VI. 86. *a.*) *et* Δικαιεῦν (V. 82. *m. ubi quidem praesens notione praeteriti*) 1) Aequum censere, *et commode subinde reddi potest* Faciendum censere, Velle, Secum constituere, *aut simili aliâ formulâ.* δικαιῶ, εἴ τι πλέον ἐνορῶ, σημαίνειν σοι, I. 89. *a.* ἐν ταύτῃ ἡμέρῃ πλέω δαῖτα τῶν ἄλλων δικαιεῦσι προτίθεσθαι, I. 133. *a.* προσηγάγετο τοὺς Αἰγυπτίους ὥστε δικαιοῦν (αὐτοὺς) δουλεύειν (αὐτῷ), II. 172. *f.* ἐδικαίωσε δὲ καὶ γῆμαι αὐτόθεν, II. 181. *a.* ἐδικαίωσε Κροῖσος νουθετῆσαι αὐτὸν, III. 36. *a.* ἐδικαίευν καὶ αὐτοὶ ἕτερα τοιαῦτα ποιέειν, Idem sibi faciendum censuerunt, III. 79. *m.* τοσάδε δικαιῶ γέρεα ἐμεωυτῷ γενέσθαι, III. 142. *m.* ἄρχειν τῶν παίδων ἐδικαίευν, Aequum censebant, Ad se pertinere existimabant, imperare pueris, VI. 138. *m.* τοῦτου οὕτω δικαιεῦντος, Ita illo censente; Quum ille ita faciendum censuisset et pro suâ sententiâ dixisset, IX. 42. *a. Similiter, adjectâ Negatione,* οὐκ ἐδικαίωσα φέρειν (τὸν ἰχθῦν) ἐς ἀγορὴν, Aequum censui ut piscem non ferrem in forum rerum venalium, *sed tibi offerrem;* Nolui in forum ferre, III. 42. *a.* ἐδικαίευ οὐδένα οἱ ἐσαγγεῖλαι, Noluit ut quisquam (Postulavit ut nemo) ipsum intus nunciaret, III. 118. *m.*

λαβεῖν διδόμενα οὐκ ἐδικαίευ, Noluit, Nefas duxit, III. 148. *m. f.* βοῶν θηλέων οὐ δικαιεῦσι πατέεσθαι, IV. 186. *f.* οὐκ ἐδικαίευν γενέσθαι τοῖσι κακοῖσι ὁμοῖοι, VI. 15. *f.* οὐκ ἐδικαίου (*sive* ἐδικαίευ) - - μὴ οὐκ ἐξανδραποδίσασθαί σφεας, Rem sese indignam judicavit, Male se facturum judicavit, si hos in servitutem non redigeret, VIII. 126. *m.* οὐκ ἐδικαίευν ἔτι ἀντιβαίνειν, Non amplius resistendum existimarunt, VI. 73. *a.* οὐ δικαιεῦν (*praesens notione praet.*) πειρᾶν τῆς πόλιος, Se non tentandam sibi existimasse urbem, VI. 82. *m.* οὐ δικαιοῦν -- ἀποδιδόναι, Aequum sibi non videri *etc.* VI. 86. *a.*

2) *Verbo* Δικαιοῦν *vel* Δικαιεῦν *etiam pro* κολάζειν, Punire, Mulctare, *utitur Herodotus, quemadmodum gallico sermone dicimus* Faire justice de quelqu'un. τοῦτον κατ' ἀξίην ἑκάστου ἀδικήματος ἐδικαίευ, I. 100. *f.* οἱ δὲ ἱρέες ἐδικαιεῦντο, III. 29. *f. Sic et in Orac.* δικαιώσει Κόρινθον, V. 92, 2. *m. N.*

*De duplici istâ notione, quâ verbo* Δικαιοῦν *utitur Herodotus, monuit Suidas, dicens:* Δικαιοῦν δύο δηλοῖ, τό τε κολάζειν, καὶ τὸ δίκαιον νομίζειν· οὕτως Ἡρόδοτος. *Ibi perperam vulgo, majore interpunctione post* νομίζειν *positâ, verba ista* οὕτως Ἡρόδοτος *ad sequentia referunt; quasi ea quæ ibi subjiciuntur,* Δικαιῶν τοῖς αὐτοῖς *etc., essent Herodoti verba, quae nihil profecto ad Herodotum pertinent. Idem error in Zonarae Lexicon propagatus est.*

Δικαστήριον, τὸ, Tribunal, Judicium, Consessus judicum. ὑπὸ δικαστήριον αὐτὸν ἀγαγόντες, VI. 104. *f. ubi* ἐσαγαγόντες *edd. vett.* ὑπὸ δικαστήριον ὑπαχθεὶς, VI. 72. *f. Conf.* Ὑπάγειν.

Δικαστὴς, οῦ, ὁ, Judex. οἱ βασιλήϊοι δικασταί, III. 31. *m.* VII. 194. *m.*

Δίκη, ης, ἡ, 1) Lis, Caussa de quâ disceptatur. τοῖσι Πέρσῃσι τὰς δίκας δικάζουσι, III. 31. *m.*

2) Jus, Justitia. ταῦτα τοῦτον ἐποίησα σὺν δίκῃ, Jure, Merito, Non injuriâ, ita cum illo egi, I. 115. *m.*

3) Satisfactio, Poena, Meritum. αἰτέειν δίκας, τῆς ἁρπαγῆς, Poenas, Satisfactionem repetere, I. 2. *f.* 3. *a.* τῆς ἑωυτοῦ φυγῆς, IV. 164. *a.* τοῦ Λεωνίδεω φόνου, VIII. 114. *a. m.* εἰρώτεον τίνα δίκην ἂν ἕλοιτο, Quæsiverunt ex eo, quam satisfactionem postularet, IX. 94. *a.* δίκας διδόναι, Poenas, Satisfactionem dare, I. 2. *f.* 3. *a.* IV. 164. *a.* VIII. 114. *f.* IX. 94. *a.* Ἁρπάγῳ Ἀστυάγης δίκην ταύτην ἐπέθηκε, Poenam inflixit, I. 120. *a.* ταύτην δίκην τῆς ἐκτυφλώσιος ἐκτίνουσί τοι, Hanc tibi poenam luunt, Satisfactionem dant, IX. 94. *f.* ἐνθαῦτα ἡ δίκη τοῦ φόνου τοῦ Λεωνίδεω τοῖς Σπαρτιήτῃσι ἐκ Μαρδονίου ἐπιτελέετο, IX. 64. *a.* οἱ Αἰγινῆται δίκας ἐδίδοσάν τε καὶ ἐλάμβανον παρ' ἀλλήλων ἐν Ἐπιδαύρῳ, Æginetæ pœnas (satisfactionem) invicem dabant et accipiebant in Epidauro, *id est*, Lites suas in Epidauro coram judice Epidaurio disceptabant, Jurisdictioni Epidauriorum erant subjecti, V. 83. *a. ubi* δίκην

λαμβάνειν *significat* Satisfactionem accipere. *Sed* I. 115. *f.* ἔλαβε τὴν δίκην *significat* Meritum accepit, *id est*, Meritam poenam luit.

Δίκτυς, *plur.* δίκτυες, Bestia *nescio quae* Libyca, IV. 192. *a.*

Διμναῖος, Duarum minarum pretio. διμναίους ἀποτιμησάμενοι, V. 77. *m. ubi quidem vulgo* διμνέως, *sed vide Var. Lect. et Not.*

Διξός, ή, όν, (*jon. pro* δισσός) Duplex, Geminus, *Plural.* Bini, Gemini, Duo. περὶ τούτου διξὸς λέγεται λόγος, Duplex fama fertur, III. 32. *a. ubi* ἐκΦέρεται *olim edd.* οὗτος διξοὺς λόγους λεγομένους ἔχει, De hoc *homine* duplex fama fertur, IX. 74. *a.* διξὰ Ἡρακλήϊα, Duo genera templorum Herculis, *alterum Herculi Deo consecratum, alterum heroi*, II. 44. *f.* διξαὶ γάρ εἰσι αἱ ἴβιες, Duo sunt genera ibium, II. 76. *a.* διξοὶ Αἰθίοπες ἐστρατεύοντο, Duo genera Aethiopum, VII. 70. *m.* διξὰς ἱστίας οἴκεε, Duas domos incolebat, V. 40. *f.* διξαὶ πύλαι, Duae portae, V. 52. *a. m.* διξὰ Φυλακτήρια, ibid. διξὰ θυρώματα *quaenam dicat* II. 169. *f. haud satis liquet.* (*conf.* Θύρωμα.) ἡμίονος διξὰ ἔχουσα αἰδοῖα, τὰ μὲν ἔρσενος, τὰ δὲ θηλέης, Duplex pudendum, VII. 57. *f.* διξῶν οἱ ἐόντων πρεσβυτέρων ἀδελΦεῶν, Quum duo ei essent fratres natu majores, VII. 205. *a.* καρπῶν ἐστερήθητε διξῶν ἤδη, Duorum annorum fructibus (*quasi dicas*, Duobus proventibus) frustrati fuistis, VIII. 142. *m. f.*

Διοδοιπορέειν, Conficere viam. ὡς δὲ τὰς δύο μοίρας (τῆς ὁδοῦ) διοδοιπορήκεσαν, VIII. 129. *a. ubi alii* διωδοιπ.

Δίοδος, ου, ἡ, Transitus, Via quâ transitur. ἐστρατοπεδεύοντο ἐν τῇ διόδῳ, (*ad Thermopylas*) VII. 201. *a.* τὰς διόδους Φυλάσσειν, τηρεῖν, IX. 99. *m.* 104. *a.*

[Διοικοδομέειν. *Vulgatum olim* διοικοδομημένου δὲ αὐλῶνος II. 127. *m. cum Viris doctis in* διὰ οἰκοδομημένου *mutavimus. Vide Var. Lect. et Not.*]

Διοίχεσθαι, (*vel* Διοιχέεσθαι,) Praeterire: *unde Praet. Pass.* αἱ ἡμέραι ὑμῖν τοῦ ἀριθμοῦ διοίχηνται, IV. 136. *f. Sic ibi per Enallagen scripsit Noster, ubi maluisses fortasse* ὁ τῶν ἡμερέων ἀριθμὸς διοίχηται.

Διόργυιος, ου, ὁ, ἡ, Duarum orgyiarum, *i. q.* Duodecim pedum mensurâ. λίμνη (κατὰ) βάθος διόργυιος, Lacus cujus altitudo pedum XII est, IV. 195. *m.*

Διότι, Quoniam, *cum Infinitivo construitur in oratione obliquâ.* τιμᾶν Σαμίους, ἔΦη, διότι ταΦῆναί οἱ τὸν πάππον δημοσίῃ ὑπὸ Σαμίων, Colere se, ait, Samios eo quod avus ipsius publice sepultus fuisset a Samiis, III. 55. *f.*

Δίπηχυς, εος, Bicubitalis, II. 78. *a.* ξύλα ὅσον τε διπήχεα, II. 96. *a.*

Διπλήσιος, (*jon. pro* διπλάσιος) Duplus. μεταπέμπεται ἄλλους διπλησίους μάντιας, Arcessit duplum numerum aliorum vatum, Alios vates duplo numero, IV. 68. *m.* διπλήσια νέμονται ἑκατέρῳ τὰ πάντα ἢ τοῖσι ἄλλοισι, VI. 57. *a.* τὸ διπλήσιον, Du-

plus numerus, Alterum tantum, VII. 103. *a.*

Διπλόος, Duplex. ἐκπεφευγὼς διπλόον θάνατον, VI. 104. *a. In foem. pro communi* διπλῆ, *non* διπλόη, *sed* διπλέη *legitur* III. 42. *m. ubi* χάρις διπλέη *consentientibus (quod sciam) libris.*

Δίπους, Bipes. δίποδες μῦς, IV. 192. *f.*

Δίπτυχος, ὁ, ἡ, Duplicatus. δελτίον δίπτυχον (Duplicatam tabellam, Pugillares) λαβὼν, τὸν κηρὸν αὐτοῦ ἐξέκνησε, VII. 239. *m.*

Δισχίλιοι, Bis mille. *Etiam in Singulari usurpatur cum nomine collectivo:* δισχιλίην ἵππον, VII. 158. *f.*

Διφάσιος, η, ον, Bifarius. *i. q.* διξὸς, Duplex, Bifarius, *et plerumque pluralis* διφάσιοι *idem fere ac* δύο *valet.* τρώματα διφάσια, Duo vulnera, Duæ clades, I. 18. *a.* ἔστι δὲ καὶ ἕτερα διφάσια στόματα, Alia duo ostia *Nili*, II. 17. *f.* εἰκόνες διφάσιαι, Duae imagines, II. 182. *m.* αἰτίαι διφάσιαι λέγονται τοῦ θανάτου, Duplex caussa memoratur, Caussa mortis bifariam traditur, De caussâ mortis duplex fama est, III. 122. *a.* ἀκταὶ διφάσιαι, Duae diversae orae, IV. 38. *a.* διφασίοισι γράμμασι χρέωνται, Duplici scripturae genere utuntur, II. 36. *f.* ἐφρόνεον διφασίας ἰδέας, VI. 100. *a.*

Διφθέρη, ἡ, Pellis. διφθέραι αἰγέαι καὶ οἰέαι, V. 58. *f.* οἱ Ἴωνες τὰς βύβλους διφθέρας καλέουσι, ibid. *Not.*

Διφρὰς, άδος, ἡ, *i. q.* ὁ δίφρος, Currus, Bigae. κατὰ διφράδα, *Vit. Hom.* 33. *m. in carmine, vide Not.*

Διφροφορεῖν, Sellâ *vel* Lecticâ gestare. Περσέων τοὺς διφροφορουμένους καὶ λόγου πλείστου ἐόντας, III. 146. *f. N.*

Διφυὴς, έος, ὁ, ἡ, Duplicis naturæ. μιξοπάρθενον ἔχιδναν διφυέα, IV. 9. *a.*

Δίχα, Bifariam. δίχα διαστᾶσαι μάχονται πρὸς ἀλλήλας, Duas in partes divisae et contra se invicem stantes, Duabus a partibus stantes *virgines*, IV. 180. *a.* τοῖσι στρατηγοῖσι ἐγίνοντο δίχα αἱ γνῶμαι, Bifariam divisae erant sententiae, VI. 109. *a. et m. f.*

Διχῇ, *vide* Διχοῦ.

Διχοῦ, *i. q.* δίχα. διχοῦ σφεας διελόντες, Bifariam sese partientes, IV. 120. *a. ubi olim* διχῇ.

Διωθέειν, Dejicere. τὸ σῶμα ἀπὸ τοῦ κρημνοῦ διωθέουσι κάτω, IV. 103. *a.*

*Med.* Διωθέεσθαι. 1) *Idem fere quod Activum.* Disjicere, Dejicere. διωσάμενοι τὰ γέρρα, Disjecerunt et perruperunt scuta *vel* crates *e quibus vallum erat factum*, IX. 102. *m.* 2) A se propulsare, Amoliri, Repellere. διώσασθαι τὸν Δαρείου στρατὸν, IV. 102. *a.* τὴν εὔνοιαν διωθέεσθαι, Respuere benevolentiam *alicujus*, VII. 104. *m.* ὁ δὲ διωθέετο, At ille recusavit, Repulit a se *postulatum*, *sive postulantem*, Repulsam dedit, VI. 86, 2. *m.* χρήμασι ἐπεποίθεσαν διωθέεσθαι, (*praesens notione futuri* διωθήσεσθαι,) Confidebant pecuniis a se amoliri posse *periculum*, *nempe* τὴν αἰτίην, *culpam*

et condemnationem, IX. 88. m.

Διώκειν, 1) Insequi, Celeriter sequi, *non hostili animo.* τὴν ταχίστην διώκοντες (αὐτούς), IX. 11. *f.* Ἄρης Συριηγενὲς ἅρμα διώκων, Currum pone urgens, VII. 140. *f.* *Sed* διώκειν ἐκ τῆς γῆς, Pellere patriâ, Exsilio multare, IX. 77. *f.* 2) Jure persequi, Accusare. ἐδίωξαν (αὐτὸν) τυραννίδος, VI. 104. *f.* θανάτου ὑπαγαγὼν ὑπὸ τὸν δῆμον Μιλτιάδεα ἐδίωκε, (*scil.* θανάτου δίκῃ ἐδίωκε) Capitis crimine accusavit, VI. 136. *a.*

Διωκτέος, η, ον, Persequendus. διωκτέοι εἰσὶ ἐς ὃ καταλαμφθέντες *etc.* IX. 58. *f.*

Διῶρυξ, υχος, ἡ, Fossa, Canalis. διώρυχα βαθέην ὀρύσσειν, I. 75. *m.* 185. *a.* 189. *f.* ἐς τὸν κόλπον τὸν Ἀράβιον Δαρεῖος ἐκ τοῦ Νείλου διώρυχα ἐσήγαγε, IV. 39. *m.* 42. *m.* VII. 23. *a.* 117. *a.* *Conf.* Διεκπλώειν.

Δοκέειν, 1) Videri. οὔτε ἔδοξε μαθέειν, Neque visa est animadvertere *illum*, I. 10. *f.* ἐγώ μοι δοκέω κατανοέειν τοῦτο, Videor mihi hoc intelligere, II. 93. *f.* δοκέειν ἐμοὶ *et* ἐμοὶ δοκέειν, Ut mihi videtur, I. 172. *a.* II. 77. *m.* III. 45. *m.* 135. *m.* *f.* V. 69. *a.* VII. 229. *f.* VIII. 22. *f.* δοκέειν δέ μοι, *sive* δοκέειν δ᾽ ἐμοί, VII. 173. *f.* ὡς ἐμοὶ δοκέειν, II. 124. *m.* VI. 95. *f.* (*ubi alii quidem* δοκέει.) VIII. 30. *m.* *Sed* ὡς δὴ ὦν ἐμοί τε (*sive* ἐμοί γε) δοκέει, *seq. Infin.* I. 58. *f.* *ubi vide Var. Lect. et Not. et conf.* Ὡς *num.* III. καί σφι μνημόσυνα ἔδοξε λιπέσθαι· δόξαν δέ σφι, *etc.* Quod quum illis visum fuisset, Quod quum decrevissent, II. 148. *a.* 2) *i. q.* νομίζειν, Existimare, Opinari, Putare, Statuere. εἴ τι περὶ τῶν θείων πρηγμάτων δοκέειν δεῖ, IX. 65. *a.* οὐ γάρ σε δοκέω πείθεσθαί μοι, I. 8. *m.* οὐδὲν δοκέων αὐτὴν ἐπίστασθαι, I. 11. *a.* νησιώτας τί δοκέεις εὔχεσθαι ἄλλο, I. 27. *m.* *f.* δοκέων δευτερεῖα γῶν ἄσεσθαι, I. 31. *a.* κάρτα δόξας (αὐτὸν) ἀμαθέα εἶναι, I. 33. *a.* δοκέων τοὺς θεοπρόπους οὐ λέγειν ἀληθέως, I. 158. *f.* ἐδόκεε ὁ Ξέρξης ἄνδρα οἱ ἐπιστάντα εἰπεῖν, VII. 18. *a.* ἐδόκεε ὁ Ἵππαρχος ἄνδρα οἱ ἐπιστάντα αἰνίσσεσθαι *etc.* V. 56. *a.* (*Conf.* Δόκησις.) 3) Decernere, Constituere. *Hinc Praet. Passiv.* δέδοκται τὰ πείσονται, Decretum est quid hi passuri sint, VI. 109. *m.* N. δέδοκται τοῖσι πρώτοισι τῶν μαντίων ἀπόλλυσθαι, Decretum, Constitutum est ut priores vates morte plectantur, IV. 68. *f.* δέδοκτο, *scil.* αὐτῷ, Constitutum ei erat, Consueverat, IX. 74. *m.* *Item* δεδόκηται, *ut* VII. 16. *f.* εἰ δέ τοι οὕτω δεδόκηται γίνεσθαι, Si tibi stat decretum ut ita fiat, Si tu utique vis ut ita faciamus, VII. 16. *f.*

Δόκησις, ιος, ἡ, Opinio, Aestimatio ex probabili conjecturâ, *non ex certâ ratione.* δόκησιν δὲ δεῖ λέγειν, VII. 185. *a.* *ubi paulo post,* τουτέων τῶν ἐθνέων τριήκοντα μυριάδας δοκέω γενέσθαι.

Δόκιμος, ου, ὁ, ἡ, Probatus, Spectatus, Clarus. Λυκοῦργον, τῶν Σπαρτιητέων δόκιμον ἄνδρα, I. 65. *a.* *m.* ἀνὴρ τῶν ἀστῶν ἐὼν δόκιμος, I. 158. *m.* II. 162. *m.* III. 135. *a.* VII. 118. *f.* ἐὼν ἐν τοῖσι ἀστοῖσι

δόκιμος, III. 143. *a.* τὰ πολέμια κάρτα δόκιμος, V. 111. *a.* δόκιμον ἐόντα παρὰ Ξέρξῃ, VII. 117. *a.* ἔπεμπον τὸν δοκιμώτατον σφέων αὐτέων, I. 152. *f.* II. 162. *f.* συγκαλέσας τῶν Περσέων τοὺς δοκιμωτάτους, III. 127. *m.* *ubi alii* λογιμωτάτους. *Conf.* Λόγιμος.

Δολερὸς, Dolosus. δολερὸς καὶ ἁλμυρὸς ποταμὸς, *Hellespontus*, VII. 35. *f.*

Δόλος, ου, ὁ, Dolus. μὴ δόλῳ αὐτοὺς προάγοιεν, IX. 90. *f.*

Δολοῦν, Fraudulenter agere, Decipere. τοιούτῳ φαρμάκῳ δολώσας, I. 212. *m.*

Δόμος, ου, ὁ, Ordo, Stratum, Compages *lapidum vel laterum in aedificio.* διὰ τριήκοντα δόμων πλίνθου, I. 179. *a. m.* ὑποδείμας τὸν πρῶτον δόμον λίθου Αἰθιωπικοῦ, II. 127. *f. Conf. Lexic. Polyb. h. v.*

Δονέειν, Agitare, Vehementer commovere. δονέουσι τὸ γάλα, IV. 2. *f.* ἡ Ἀσίη ἐδονέετο ἐπὶ τρία ἔτεα, VII. 1. *m.*

Δόξα, ης, ἡ, Opinio. *Notemus singularem pleonasmum quo utitur Noster, dicens* ὥς οἱ παρὰ δόξαν ἔσχε τὰ πρήγματα ἢ ὡς αὐτὸς κατεδόκεε, I. 79. *m. N. Sic iterum*, ἐπεὶ αὐτοῖσι παρὰ δόξαν τὰ πρήγματα ἀπέβαινε ἢ ὡς αὐτοὶ κατεδόκεον, VIII. 4. *a. Etiam illa dictio*, ἐπιστέατο (*jon. pro* ἐπίσταντο *vel* ἠπίσταντο) δόξῃ, VIII. 132. *f. pleonastica quodam modo videri potest, quoniam ipsum verbum* ἐπίστασθαι *per se, non solum* Scire, *sed et* Existimare, *apud Nostrum significat; ut ita dictum sit quasi latine dicas* In opinione suâ existimabant.

Δόξα, Opinio aliorum de nobis, Gloria. *Sic* δόξαν φύσας (populus Atheniensis) αὐξάνεται, V. 91. *m. f. possis intelligere* Gloriam nactus augescit, *sive* auget illam: *sed vide ne rectius ibi* δόξα *intelligatur* Opinio quam quis de se habet, *ut ea fere sit sententia quam in latinâ versione expressimus*, Majores quotidie sibi spiritus sumit. *Conf. Not. et voc.* Φύειν. ἀπὸ τῆς δόξης πεσέειν, Opinione, Gloriâ excidere, VII. 203. *f. ubi quidem et* Spe excidere *possis intelligere cum Larchero, nempe* Opinione quam de se habet et de rebus suis.

Δοξόειν, δοξοῦν, Existimare. *Unde Pass.* Existimari, *praesertim in* bonam partem. ἐβώσθη καὶ ἐδοξώθη εἶναι ἀνὴρ σοφώτατος, VIII. 124. *a.* δεδόξωσθε εἶναι ἄριστοι, IX. 48. *f. Sic* δεδόξωσθε πρὸς αὐτοῦ ἄνδρες εἶναι ἀγαθοί, VII. 135. *m. ubi perperam olim* δεδόξασθε.

Δοράτιον, τὸ, *diminut.* τοῦ δόρυ, δόρατος, Hasta, Hastula. ἀκόντια καὶ δοράτια, I. 34. *f.*

Δοριάλωτος, ου, ὁ, ἡ, Bello captus. χώρη δοριάλωτος, VIII. 74. *f.* IX. 4. *b. Utrobique quidem olim* δορυαλ. *edebatur.*

Δορκὰς, άδος, ἡ, Dorcas, Fera ex cervino genere. κέρας δορκάδος, VII. 69. *m. Sed* IV. 192. *a. pro* δορκάδες *libri fere omnes in* ζορκάδες *consentiunt.*

Δορπίη, ἡ, τῆς ὁρτῆς, Vespera quae festum antecedit, *sive* Primus Apaturiorum (*sive* Dionysiorum apud Aegyptios) dies,

II. 48. *a. Not.*

Δόρυ, ατος, τὸ, Hasta, Lancea. δόρατα τοῖσι πλεόνεσιν ἐτύγχανον κατεηγότα, VII. 224. *a.* τὰ δόρατα ἐπιλαμβανόμενοι κατέκλων οἱ βάρβαροι, IX. 62. *m.* δόρατα ναύμαχα, Hastae ad pugnam navalem comparata, VII. 89. *f. Aemilio Porto Herodotus visus erat ita vocare* Nauticos contos, *qui sunt* Oblongae perticae cuspide ferreâ munitae, *quibus nautae naves impellunt et saepe pugnant cum hoste. Conf.* Δοῦρας.

Δορυάλωτος, *vide* Δοριάλωτος.

Δορυφορέειν, Hastatum esse, Satellitem esse et corporis custodem *regis vel principis.* ἐδορυφόρεον τὸν βασιλέα, II. 168. *b.* τὸν χίλιοι Περσέων ἐδορυφόρεον, III. 127. *a.* δορυφορέειν Ὀροίτεα, III. 127. *m.*

Δορυφόρος, ου, ὁ, Hastatus, Satelles, Custos corporis. δορυφόροι μὲν οὐκ ἐγένοντο, κορυνηφόροι δέ, I. 59. *f.* Gyges, priusquam regno potitus est, δορυφόρος fuerat Heraclidarum, I. 91. *a.* κρατῦναι αὐτὸν (τὸν βασιλέα) δορυφόροισι, I. 98. *a.* πέμψας τῶν δορυφόρων τοὺς πιστοτάτους, I. 113. *f. Omitto plura colligere.*

Δοσίδικος, ου, ὁ, Qui caussam suam judici judicandam permittit, Qui se judicis judicio submittit, VI. 42. *a. ubi* Δωσίδικ. *per* ω μέγα *ed. Wess. et seqq. Vide Var. Lect. et Not.*

Δόσις, Donum, Beneficium. αἴτεο δόσιν τήν τινα βούλεαί σοι γενέσθαι, I. 90. *a.*

Δοτέον, *adjectivum verbale, a verbo* διδόναι, Dandum. οὕτω δή σφι κάρτα δοτέα εἶναι χρήματα, VIII. 111. *m.*

Δουλόειν, *vide* Δουλοῦν.

Δουληΐη, ης, ἡ, (*jon. pro* δουλεία) Servitus. τὴν δουληίην ὑπομεῖναι, VI. 12. *f.*

Δουλήϊος, η, ον, (*pro comm.* δούλειος) Servilis. στείλας τὴν θυγατέρα ἐσθῆτι δουληίῃ, III. 14. *a.*

Δούλιος, *i. q.* δουλήϊος, Servilis. ἕξουσι δούλιον ζυγόν, VII. 8, 3. *f.*

Δουλοπρεπὴς, έος, ἡ, Servo conveniens, Servilis. οὐδένα πόνον δουλοπρεπέα ἔχουσι, I. 126. *f.*

Δοῦλος, η, ον, *Adjective usurpatur* VII. 7. *m.* Αἴγυπτον πᾶσαν πολλὸν δουλοτέρην ποιήσας ἢ ἐπὶ Δαρείου ἦν.

Δουλοσύνη, ης, ἡ, i. q. δουληΐη, Servitus, I. 129. *a.* περιημεκτέοντες τῇ δουλοσύνῃ, I. 164. *a.* τὴν δουλοσύνην οὐκ ἀνεχόμενοι, I. 169. *a.* ἀπαλλαχθέντες δουλοσύνης, I. 170. *m. Adde* IV. 118. *m. f.* VIII. 142. *m.* IX. 27. *a.* 76. *m.* 90. *m. f. Raris quibusdam in locis ut* I. 95. *f.* VII. 102. *m. olim* δουλωσύνη *per* ω *editum erat, sed jam pridem correctus error est. Etiam in nostro cod. F.* δουλωσύνην *per* ω *perperam scribitur* IX. 76. *m. quem ad locum, quod in Var. Lect. adnotavi,* non spernendum esse ibi nomen in Accusativo positum, δουλοσύνην quippe ibi idem ac δούλην posse valere, *dormitasse me, quum illa scriberem, intelligo; nam, alia ut taceam, opinioni isti ab ipso limine obstat adjectus Genitivus* αἰχμαλώτου.

Δουλοῦν, In servitutem redigere. *Passiv.* δουλοῦσθαι ὑπό τινος, *et* ὑπό τινι. οἱ Κᾶρες ἐδουλώθησαν ὑπὸ

Ἁρπάγου, Cares ab Harpago in servitutem redacti sunt, *scil. non ut ipsius Harpagi, sed ut Cyri imperio, Harpago operam suam in hoc navante, essent subjecti,* I. 174. *a.* Λυδοὶ ὑπὸ Πέρσῃσι δεδούλωντο, *Scilicet* Sub Persarum potestatem erant redacti, I. 94. *f.*

[Δουλωσύνη, *vide* Δουλοσύνη.]

Δοῦρας, *sive* Δοῦρυ, ατος, τὸ, *i. q.* δόρυ, Hasta, Fustis. τύπτοντες δούρασι τὸν ἠέρα, I. 172. *f.*

Δραμεῖν, Currere, *vide in* Τρέχειν.

Δράμημα, ατος, τὸ, *idem fere ac* ὁ δρόμος, Cursus; *sive potius,* Curriculi genus quoddam, Cursuum institutum. τοῦτο τὸ δράμημα τῶν ἵππων καλέουσι Πέρσαι ἀγγαρήϊον, VIII. 98. *extr.*

Δράσσεσθαι, Prehendere, Manu capere, III. 13. *f.*

Δρέπανον, ου, τὸ, Falx, I. 125. *m.* Ensis falcatus, V. 112. *f.*

Δρέπειν, Metere, Demetere. δρέπειν τὴν κασίην, III. 110. *extr.*

Δρησμὸς, οῦ, ὁ, (*jon. pro* δρασμὸς) Fuga. δρησμὸν ἐβούλευε, De fugâ cogitavit, V. 124. *a.* VIII. 97. *a.* 100. *a. Sic in Plur.* δρησμὸν ἐβούλευον, VIII. 4. *a. et* 18. *f. ubi alii* ἐβουλεύοντο, *quod et ipsum quidem teneri potuerat, quum praesertim de* Pluribus *agatur* inter se deliberantibus: *et sic consentientibus (quod sciam) libris omnibus scribitur* οἱ Ἕλληνες δρησμὸν βουλεύονται, VIII. 75. *m. f.* δρησμῷ ἐπιχειρέειν, VI. 70. *a.* ἀγγέλλων τὸν δρησμὸν τὸν ἀπ' Ἀρτεμισίου τῶν Ἑλλήνων, VIII. 23. *a.*

Δρόμος, ου, ὁ, Cursus. *Notemus formulam,* περὶ τοῦ παντὸς ἤδη δρόμον θέοντες, De rerum summâ jam periclitantes, VIII. 74. *a. Conf. Var. Lect. et Not.*

Δρῦς, υὸς, ἡ, Quercus. Δρυὸς κεφαλαί, *Loci nomen,* IX. 39. *a. m.*

Δύειν, δῦναι, Subire *aquam;* Descendere *in mare.* δὺς ἐς τὴν θάλασσαν, VIII. 8. *f. Passiv. vel Med.* Δύεσθαι, *de* Occidente *sole.* ἐς οὗ δύεται ὁ ἥλιος, IV. 181. *f.* πρὸ δύντος ἡλίου, Ante solis occasum, VII. 149. *f.*

Δύναμις, ιος, ἡ, Vis, Copiae. τέῳ δυνάμει; (δυνάμι *fors.*) IV. 155. *f.*

Δύνασθαι, Posse. *Tertia plur.* δυνέαται, *jon. pro* δύνανται, II. 142. *a.* IV. 30. *a. Imperf. promiscue* ἠδύνατο, *ut* I. 10. *a. et* ἐδύνατο, *ut in illo,* τοῖσι Σπαρτιήτῃσι (τὰ σφάγια, *vel* τὰ ἱρὰ) καλλιερῆσαι θυομένοισι οὐκ ἐδύνατο, VII. 134. *a. N.* ὡς δέ οἱ προσπέμποντι οὐκ ἐδύνατο (*scil.* τὸ πρῆγμα) κατεργασθῆναι, IX. 108. *a. Plural.* ἐδυνέατο, *jon. pro* ἐδύναντο, Poterant, IV. 114. *a. Subjunct. praes.* δυνεώμεθα, *pro* δυνώμεθα, IV. 97. *m.* δυνέωνται, *pro* δύνωνται, VII. 163. *a. et ibi Var. Lect. Aor.* 1. ἐδυνάσθην, *pro* ἐδυνήθην, II. 19. *a. m.* 43. *a.* ἐδυνάσθη, II. 140. *b.* ἐδυνάσθησαν, VII. 106. *f.* δυνασθῆναι, Potuisse, II. 110. *f.*

*Notemus formulas quasdam.* δύναται τοῦτο τὸ ἔπος κατὰ τὴν Ἑλλήνων γλῶσσαν, Valet (significat) hoc vocabulum *etc.* II. 30. *a.* VI. 98. *f.* τριηκόσιαι ἀνδρῶν γενεαὶ δυνέαται (Valent, Aequiparant) μύρια ἔτεα, II. 143. *a. m.* ἀνὴρ μέγα δυνάμενος, Potens, Multum pollens, *Vit. Hom.* 33. *a.* δυνάμενος παρ' αὐτῷ μέγιστον Περσέων, VII. 5. *a.* δυνάμενος ἐν Λακεδαίμονι μέγιστα ξείνων,

IX. 9. *a. ubi plerique quidem* μέγιστον.

Δυναστεύειν, Potentem esse, Multum posse. εἶχε μὲν τὸ πᾶν κράτος Πεισίστρατος, ἀτὰρ ἐδυνάστευε καὶ Μιλτιάδης, VI. 35. *a. ubi* ἐδυνάστευέ τε καὶ *habent probi nonnulli codd. qui fortasse* τι, *non* τε, *debuerant in hanc sententiam*, Sed nonnihil etiam poterat Miltiades. πέμπε χρήματα ἐς τοὺς δυναστεύοντας ἄνδρας ἐν τοῖσι πόλισι IX. 2. *f.*

Δυνάστης, ου, ὁ, Dynasta, Dominus, Vir potens. ἀνδρῶν δυναστέων παῖδες, II. 32. *a.*

Δυνατὸς, Potens. *Comparat.* τοὺς Ἑλλήνων δυνατωτάτους, I. 53. *f.* 56. *a.*

Δυνατὸν (*ait Aem. Portus*) *interdum accipi videtur pro eo quod est* Decorum, Honestum, Quod facere licet ac fas est. ἀτυχῆσαι τὸν χρήζοντα οὔ σφι δυνατὸν, Ipsis nefas est orantem pati repulsam; Apud ipsos turpe censetur ac nefas esse judicatur si *etc.* IX. 111. *a.*

Δυνατῶς ἔχει ἐμοὶ, Possum, Mihi licet, In potestate meâ est ἐξαναχωρέειν οὐδετέροισι δυνατῶς ἔχει, VII. 11. *m. ubi codd. nonnulli* ἱκανῶς, *quod vide infra suo loco.*

Δύο, Duo, *non* Δύω *scribitur apud Herodotum*, II. 44. *a.* IV. 87. *a.* V. 56. *a.* 57. *m.* 58. *a.* VIII. 73. *a. etc. Genit.* δυῶν, *non* δυοῖν, δυεῖν *aut* δυῷν, *ut habent subinde mssti aut editi nonnulli libri. Vide* I. 14. *f. cum Var. Lect. et Not.* I. 94. *m. lin.* 20. *nostræ edit. et ibi Var. Lect.* I. 130. *a.* III. 131. *m.* IV. 1. *m. etc. Dativus* δυοῖσι I. 32. *m.* (*lin.* 31. *nostræ edit.*) VII. 104. *m. quo spectat etiam* δυοῖς, *quod est apud Hesych. Usurpatur vero* δύο *etiam tamquam* indeclinabile. δύο ζεύγεσι, III. 130. *m.* μετὰ δύο τῶν σφετέρων, VII. 149. *f.* δύο νηῶν, VIII. 82. *extr.*

Δυσειδὴς, έος, ὁ, ἡ. Deformis, VI. 61. *m.*

Δυσεντερίη, ης, ἡ, Dysenteria, VIII. 115. *m.*

Δυσθανατέειν, Aegre mori, Graviter (Iniquo animo) ferre mortem, IX. 72. *b. Conf. Polluc.* III. 106. *et Foesii Oecon. Hippocr. voc.* Δυσθάνατος.

Δυσθυμέειν, Despondere animum. μὴ δὲ δυσθύμει, Nec vero desponde animum, VIII. 100. *m.*

Δυσμενὴς, έος, ὁ, ἡ, Male animatus. ἐπὶ ἄνδρας δυσμενέας, III. 82. *a.*

Δυσμεταχείριστος, ου, ὁ, ἡ, Tractatu difficilis, Difficilis ad oppugnandum, VII. 236. *m.*

Δυσμὴ, ῆς, ἡ, Occasus. ῥέει ἀπὸ ἑσπέρης τε καὶ ἡλίου δυσμέων, II. 31. *b.*

Δυσμορφίη, ης, ἡ, Deformitas. ἐλίσσετο τὴν θεὸν ἀπαλλάξαι τῆς δυσμορφίης τὸ παιδίον, VI. 61. *m.*

Δύσοδμος, Male olens. ἐν δυσοδμοτάτῳ γινόμενον, εὐωδέστατόν ἐστι, III. 112. *Conf.* Δυσώδης.

Δυσπετέως, Difficulter, Cum magno labore. ταῦτα δυσπετέως κτέωνται, III. 107. *a. m. ubi olim* εὐπετέως *edd.*

Δύσριγος, ου, ὁ, ἡ, Frigoris impatiens. ζῶα δύσριγα, V. 10. *m.*

Δυσχείμερος χώρη, Rigidam hyemem habens, IV. 28. *a.*

Δυσχείρωτος, ὁ, ἡ, Superatu, Ex-

pugnatu difficilis. τῇ ἑκάτεροί εἰσι δυσχειρωτότατοι, VII. 9, 2. *f.*

Δυσχεραίνειν, Indignari. δυσχεράνασα τῇ ὄψει, *Vit. Hom.* 30. *a.*

Δυσώδης, *i. q.* δύσοδμος, *quod vide supra.* καρπὸν φέρει δυσώδεα, II. 94. *m.*

Δύτης, ου, ὁ, Urinator. δύτης τῶν τότε ἀνθρώπων ἄριστος, VIII. 8. *a. Conf. supra* Δύειν, δῦναι. *Vide Polluc. VII.* 137.

Δυώδεκα, Duodecim, I. 16. *a.* II. 147. *m.* 151. *a.* 175. *m. f. et alibi. Galeus quidem ad* I. 16. *m. praecepit:* „Lege δώδεκα: id „enim est ἰωνικώτερον: itaque „perpetuo scribit codex Arch. „quod semel monuisse suffi- „ciat.“ *At talis Jonismus nobis incompertus est: et, quod ad codicem Arch. spectat, pro olim vulgato* δώδεκα, II. 175. *m. f.* (*ubi in plerisque codd. vocabulum hoc cum aliis nonnullis verbis desideratur*) *ex eodem cod. Arch.* δυώδεκα *adscivit Wesselingius. Illud mirari possis, quum simplex vocab.* δύο *constanter per* ο *breve scribatur apud Nostrum, quid sit quod* δυώδεκα *per* ω *aeque constanter efferatur. Sic quidem etiam apud Appianum, sedulum Herodoti imitatorem, constanter* δυώδεκα *scribitur: et apud Nostrum* VIII. 121. *f. etiam* δυωκαίδεκα *habemus, ubi alii quidem codd.* δυώδεκα *praeferunt. Subinde etiam divisis vocibus* δύο καὶ δέκα *scribitur, ut* III. 91. *m. f. ubi tamen variant libri.*

Δυωδεκάπολις, ιος, ὁ, ἡ, Ad duodecim oppida pertinens, Per duodecim oppida distributus. οἱ δυωδεκάπολιες Ἴωνες, VII. 95. *ubi vide Var. Lect. et Not.*

Δῶμα, ατος, τὸ, Domus. λύχνα καίουσι περὶ τὰ δώματα κύκλῳ, II. 62. *a.*

Δωρέεσθαι, *verb. Med.* Donare. *Cum Accus. pers. et Dativo rei:* δωρέεται δύο στατῆρσι ἕκαστον, I. 54. δωρέεταί μιν πεδέων χρυσέων δύο ζεύγεσι, III. 130. *m.* ἐδωρέετο Δημοκήδεα βασιλέϊ δωρεῇ, III. 130. *f.* Μανδροκλέα ἐδωρήσατο πᾶσι δέκα, IV. 88. *a. Similiter* VI. 125. *f.* VII. 27. *f.* 28. *f.* 54. *f.* 116. *m. Sed et cum Dativo personae et accusat. rei:* ἑκάστου δέεσθαι ὅκως ἄν αὐτῇ ἕνα λίθον δωρέοιτο, II. 126. *f.* τῷ Δαρεῖος Μιτυλήνην ἐδωρήσατο, V. 37. *a.* καί οἱ ἐκεῖνα διδοῖ, καὶ πρὸς, ἕτερα δωρέεται, VI. 125. *f. ubi alii quidem* ἑτέροισι, *subintellecto accusativo personae* μιν *vel* αὐτόν. *Denique etiam cum solo casu Personae* (*sive Accusativo, sive Dativo*) *constructum reperitur hoc verbum* IX. 110. *m. ubi* Πέρσας ἐδωρέετο *codices Wess. et nostri dedere omnes, olim vero* Πέρσαις ἐδωρέετο *editum erat ut apud Athenaeum IV.* 27.

*Aoristus primus Passivi, passivâ notione, occurrit* VIII. 85. *f.* Φύλακος εὐεργέτης βασιλῆος ἀνεγράφη, καὶ χώρη οἱ ἐδωρήθη πολλή, *ubi alii, omisso dativo* οἱ, *praeferunt* καὶ χώρῃ ἐδωρήθη πολλῇ.

Δωρεή, ῆς, ἡ, (*jon. pro* δωρεά) Donum, V. 23. *a.* VI. 125. *f.*

Δωροδοκεῖν, *i. q.* δῶρα δέχεσθαι, Dona accipere, Donis corrumpi. ἐδωροδόκησε ἀργύριον πολύ, VI. 72. *m.* φάμενοι (αὐτὸν) δωροδοκήσαντα οὐκ ἑλεῖν τὸ Ἄργος, VI. 82. *a.*

Δωτινάζειν, Dona colligere, Stipem corrogare. πλανώμενοι οἱ Δελφοὶ περὶ τὰς πόλις ἐδωτίναζον, II. 180. *m.*

Δωτίνη, ης, ἡ, *i. q.* δωρεὴ, Donum, Munus. ἤγειρον δωτίνας ἐκ τῶν πολίων, I. 61. *m.* δωτίνην δοῦναί τι, Aliquid *alicui* dono dare, Gratis dare, I. 69. *extr.* VI. 62. *a.* *Sic* δωτίνην δοῦναι νέας, Naves dono dare, VI. 89. *m.* *ubi* δωρεὴν *dabant alii.*

# E.

Ἔα, Eram; *vide in* Εἶναι.

Ἕαδε, Placuit, *vide in* Ἁδέειν.

Ἐάειν, Ἐᾷν, Sinere, Pati, Non impedire. ἐᾷν Βοιωτῶν τοὺς μὴ βουλομένους ἐς Βοιωτοὺς τελέειν, Eos ex Boeotis, qui Boeotorum communi adtribui nollent, nil impedire; Pati ut illi a Bœotorum communi se sejungant, VI. 108. *f.*

οὐκ ἐᾷν *non utique significat* Pro imperio vetare, *aut* Per vim impedire et prohibere ne aliquid fiat; *sed* Dissuadere; Dehortari; Jubere *vel* Hortari *aliquem* ne id faciat de quo agitur. ἐδέετο, πολλὰ λέγων, καί σφεας θεοὺς πατρῴους ἀπολιπεῖν, οὐκ ἔα, II. 30. *m.* *Not.* οὐκ ἐῶντες τοὺς Πέρσας πείθεσθαι Ἀθηναίων τοῖσι φυγάσι, Hortantes Persas ne morem gererent exsulibus, V. 96. *m.* *Alter* ἐκέλευε, *alter vero* οὐκ ἔα, IV. 203. *a.* VI. 109. *a.* *et* V. 36. *a.* *ubi Hecataeus quidem* οὐκ ἔα (Μιλησίους) πόλεμον τῷ βασιλέϊ ἀναιρέεσθαι, *sed id civibus suis persuadere non potuit. Similiter* VIII. 101. *f.* XI. 77. *m. et Pythia non pro imperio jubet, sed* hortatur, *aut* dissuadet, IV. 164. *m.* V. 82. *m.* *Ex isto usu formulae* οὐκ ἐᾷν *intelligitur ratio illius loquendi generis elliptici, ubi verbum* κελεύειν *supplendum lectori relinquitur, ut* VII. 104. *m. f.* οὐκ ἐῶν φεύγειν, -- ἀλλὰ μένοντας ἐν τάξι ἐπικρατέειν ἢ ἀπόλλυσθαι: *et* IX. 2. *a.* οὐδὲ ἔων ἰέναι ἑκαστέρω, ἀλλ' αὐτοῦ ἱζόμενον *etc. Vide utrobique Not.*

Ἔαρ, αρος, τὸ, Ver. ἀγγέλλοντες τῇ Ἑλλάδι, ὅτι ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ τὸ ἔαρ αὐτῇ ἐξαραίρηται, Nunciantes Graeciae, ver ei exemtum esse ex anno, VII. 162. *m.* *quae dictio quid valeat, mox ibidem docetur.*

Ἐατέον, *adjectivum verbale*, Sinendum, Non impediendum. ἐατέον ὦν εἶναι φεύγειν τὸν Πέρσεα, Permittendum igitur esse ut fugiat Persa, VIII. 108. *f.*

Ἔβενος, ου, ἡ, Ebenus arbor. φάλαγγες ἐβένου, III. 97. *m.*

Ἐγγενὴς, έος, ὁ, ἡ, Indigena. ἐόντες Αἰγύπτιοι ἐγγενέες, II. 47. *a.*

Ἐγγίνεσθαι, 1) Innasci, Inesse. ἐν τούτῳ (τῷ κάλυκι) τρωκτὰ ἐγγίνεται συχνὰ, II. 92. *m.* *Similiter*, Intra *domum vel regionem aliquam aut populum* Nasci. βουλόμενοι ἐξ αὐτέων παῖδας ἐγγενήσεσθαι, Cupientes ut ex illis (*Amazonibus*) liberi sibi nascerentur, (*qui nimirum essent* ἐγγενεῖς) IV. 111. *extr.* *ubi poteras* ἐκγενήσεσθαι *suspicari, sicut* IV. 155. *a.* *est* ἐξεγένετό οἱ παῖς, *sed in* ἐγγίνεσθαι *consentiunt libri.*

2) Interesse, Interjectum

esse, Intercedere. *Sic, ubi de Tempore agitur:* χρόνου ἐγγινομένου συχνοῦ, Quum multum temporis intercederet, Quum longa mora traheretur, I. 190. *extr. Sed eâdem fere notione* II. 175. *f. habes* χρόνου ἐκγεγονότος πολλοῦ. *Rursus vero,* χρόνον ἐγγενέσθαι τριβομένῳ τῷ λαῷ, II. 124. *m.*

3) Accidere, Contingere. τοῦτο ἀμήχανον μή κοτε ἐγγένηταί σφι, Fieri non potest ut hoc umquam illis contingat, Inter (*vel* Penes) illos existat et obtineat, *scil. ut omnes aut unius pareant imperio, aut saltem inter se sint concordes,* V. 3. *m.* ὅσα ἐν ἀνθρώπου φύσι καὶ καταστάσι ἐγγίνεται, Quaecumque in hominis naturam et conditionem cadunt, VIII. 83. *m.* ἐγγενέσθαι μοι, Contingat mihi, *praefert cod. Arch.* V. 105. *f. ubi alii* ἐκγενέσθαι *vel* ἐκγενέσθω.

4) Ἐγγίνεται *seq. Infinit.* Licet, Licitum est. τῷ θύοντι ἰδίῃ μούνῳ οὔ οἱ ἐγγίνεται ἀρᾶσθαι ἀγαθά, I. 132. *m.* Λαμψακηνῶν οὐδενὶ ἐγγίνεται ἀγωνίζεσθαι, VI. 38. *m.*

Ἐγγλύσσειν, Dulcem, Subdulcem esse. *Loti radix esculenta* ἐγγλύσσει ἐπιεικέως, Sat dulcis est, II. 92. *m. Hesychius,* Ἐγγλύσσει· ἐγγλυκάζει: *quod active vulgo accipiunt,* Indulcat, Dulcedinem infert ori: *nos cum Schneidero neutraliter accipimus.*

Ἐγγλύφειν, Insculpere. ζῶα ἐν λίθοισι ἐγγλύψαι, II. 4. *m.* ἀνὴρ ἐγγέγλυπται, II. 106. *m.* ζῶα ἐγγέγλυπται, II. 148. *f.* ζώων ἐγγεγλυμμένων, II. 124. *m. f.* τοῖχοι τύπων ἐγγεγλυμμένων πλέοι, II. 148. *f. Sic* τύπους ἐγγεγλυμμένους *ex Arch. et Vind. correctum* II. 136. *a. ubi alii vulgo* εὖ γεγλυμμ.

[Ἔγγονος, Nepos. ἐγγόνοισι *præfert unus cod. Reg. b.* VII. 106. *m. ubi alii vulgo* ἐκγόνοισι, Posteris.]

Ἐγγράφειν, 1) Inscribere. γράμματα ἐγγράψαι στήλῃ, IV. 91. *a.* II. 102. *f.* 2) *de Picturâ.* ζῶα ἑωυτοῖσι ἐς τὴν ἐσθῆτα ἐγγράψαι, Varias figuras in vestibus suis pingere; Coloratas figuras vestibus imprimere, I. 203. *f. Conf.* Προσεγγράφειν.

Ἐγγυᾷν, Despondere. *Pater dicit sponso,* ἐγὼ ἐγγυῶ σοι τὴν ἐμὴν παῖδα: *Sponsus respondet,* Ἐγγυῶμαι, Accipio desponsionem, VI. 130. *m.*

[Ἔγερσις. *Vide* Ἄγερσις.]

Ἐγκάειν *et* Ἐγκαίειν, Accendere. κάμινον ἐγκαίοντες (*al.* ἐγκάοντες) κεράμου λεπτοῦ, *Vit. Hom.* 32. *a.*

Ἐγκατακοιμηθῆναι αὐτόθι, *scil.* ἐν τῷ ἱρῷ, Cubare, Pernoctare in templo, VIII. 134. *extr.*

Ἐγκαταλείπεσθαι (ἐν τοῖσι ἀγῶσι), Pone relinqui *in stadio,* Cursu superari. οἱ ἐγκαταλειπόμενοι οὐ στεφανοῦνται, VIII. 59. *extr.*

Ἐγκατιζόμενος ἐς τοῦτον τὸν θρόνον, Sedere jussus in hac sellâ, V. 26. *a. Conf.* Κατίζειν.

Ἐγκεῖσθαι, Instare, Urgere. πολλὸς ἐνέκειτο, λέγων τοιάδε, VII. 158. *a. Perperam olim* τὰς ἐγκειμένας ἡμέρας, III. 157. *f. pro* συγκειμ.

Ἐγκερᾶν, Immiscere, Miscere, Turbas excitare. ἐγκερασάμενος πρήγματα μεγάλα, V. 124. *a.*

Ἐγκεχρημένος *vide in* Ἐγχειρέειν.

Ἐγκληΐειν, (*jon. pro* ἐγκλείειν) Intus claudere, Occludere. ὅκως τὰς πύλας ἐγκληΐσειε, IV. 78. *m.*

Ἐγκοιλαίνειν, Intus excavare. *Hinc* ἐγκοιλήνας, III. 73. *f. ubi nonnulli quidem libri* ἐκκοιλήνας *praeferunt. Conf.* Κοιλαίνειν.

Ἐγκολάπτειν, *i. q.* ἐγγλύφειν, Insculpere, Incidere *saxo.* (*Videtur quidem* ἐγγλύφειν *exquisitiorem quamdam artem significare.*) καί σφι γράμματα ἐνεκεκόλαπτο, I. 93. *m.* ἐνεκόλαψε ἐς τὸν τάφον γράμματα, I. 187. *a.* γράμματα ἐν λίθῳ ἐγκεκολαμμένα, II. 136. *m. f.* γράμματα ἐπὶ τρίποσί τισι ἐγκεκολαμμ. V. 59. *a.* δύο τύποι ἐν πέτρῃσι ἐγκεκολαμμ. II. 106. *a.* *Pro* ἐγκολάπτειν *habes* ἐντάμνειν ἐν τοῖσι λίθοισι, VIII. 22. *a.*

Ἔγκοτος, ου, ὁ, Ira *contra aliquem* concepta, Simultas. ἔγκοτον ἔχοντες Σαμίοισι, Infensi Samiis, III. 59. *f.* (*pro quo est* αἰεί σφι ἐνέχοντες χόλον, VIII. 27. *a.*) τῇ γυναικὶ οὐκ ἔχε ἔγκοτον, IX. 110. *a.* δεινόν τινά σφι ἔγκοτον διὰ τὸν προπηλακισμὸν ἔχων, VI. 73. *a.* τινὰ ἔγκοτον εἶχε Παρίοισι διὰ Λυσαγόρεα, VI. 133. *a.* τουτέων δή σφι ἀμφοτέρων (*id est,* διὰ ταῦτα ἀμφότερα) ἔχοντες ἔγκοτον, VIII. 29. *a.*

Ἐγκρατὴς, έος, ὁ, ἡ, In suâ potestate habens. τῶν (*jon. pro* ὧν) αὐτοὶ χωρέων ἐγκρατέες εἰσὶ, VIII. 49. *a.* τῆς αὐτοὶ ἐγκρατέες ἔσαν, IX. 106. *a.*

Ἐγκτᾶσθαι, Possessionem acquirere *in aliquâ regione.* ἀνδρὶ Ἕλληνι δοὺς ἐγκτήσασθαι πόλιν ἐν Θράκῃ, V. 23. *m. ubi alii quidem* ἐγκτίσασθαι. *Vide Var. Lect. et Not.*

[Ἐγκτίζειν, Condere *urbem* in *aliquâ regione. Inde derivant* ἐγκτίσασθαι, *quod olim pro* ἐγκτήσασθαι *legebatur* V. 23. *m. Vide praec.* Ἐγκτᾶσθαι.]

Ἐγκύπτειν, Intueri, Inspicere; *proprie* Propendere ad inspiciendum, Prono capite (Attentius) inspicere. ἐγκύψαντες ἐς τὰ τῶν πέλας κακὰ, VII. 152. *m. ubi olim* ἐσκύψαντες, *ne id quidem male. Conf.* Κύπτειν.

Ἐγκύρειν, *et* Ἐγκυρέειν, *i. q.* ἐντυγχάνειν, Incidere in *aliquid, aut* in *aliquem.* ὁτέοισι ἐγκυρήσει, Quaenam in fata incidet, II. 82. *a.* ἐνέκυρσαν τοῖσι εὐνούχοισι, III. 77. *m.* ἐνέκυρσε ἀμφοτέρῃσι τῇσι μοίρῃσι, IV. 125. *a. Sunt autem* (*ait Aem. Portus.*) ἐνέκυρσαν *et* ἐνέκυρσε *per syncopen dicta pro* ἐνεκύρησαν *et* ἐνεκύρησε. *At a praes.* ἐγκύρω *formatum fuerit Fut.* ἐγκύρσω, *et Aor.* 1. ἐνέκυρσα. *Sed ab* ἐγκυρέειν *formatum habes* ἐνεκύρησαν στρατῷ, VII. 218. *m. et* ἀλογίης τε ἐνεκύρησε πολλῆς, VII. 208. *f. ubi quidem* ἀλογίῃσι - - πολλῇσι *aut* ἀλογίῃ πολλῇ *malles; sed vide infra* Ἐντυγχάνειν.

Ἐγχαλινοῦν, Frenum injicere. παῖδας, τούς τε αὐχένας κάλῳ δεδεμένους, καὶ τὰ στόματα ἐγκεχαλινωμένους, III. 14. *m.*

Ἐγχειρέειν, Adgredi, Manum admovere. *Hinc derivatum videtur Partic. praet. perf. Pass.* ἐγκεχειρημένος *in illâ phrasi,* ἔσαν δὲ πρός τινας καὶ ἄλλους ἐγκεχειρημένοι, *nempe* πόλεμοι, Erant vero in manibus (*sive*, Suscepta vero erant) etiam adversus alios

nonnullos bella, VII. 145. *a.* *Ibi Aem. Portus, participium* ἐγκεχρημένος *eamdem fere nobiscum in sententiam accipiens, scil. ut idem valeat ac* ἐν χρήσει ὢν, *ad Praesens* Ἐγχράομαι *refert: at tale verbum, istâ notione usurpatum, neutiquam agnoscere videtur Graecorum sermo. Eamdem in sententiam* ἐγκεχειρημένοι *apud Nostrum l. c. scriptum maluerunt Wess. et Valck. cui consentaneum est quod Henr. Stephanus, Thes. T. IV. col.* 455. *b. monuerat: „Passive* Ἐγχειρεῖσθαι *dicitur* Id cui manus ad„movetur, Id quod aggredi„mur. *Synesius,* οὔπω δὲ τότε „φόνος ἐνεκεχείρητο." *Quidni vero ipsa librorum scriptura, eamdem in sententiam locum suum possit tueri? Nihil profecto impedit quo minus* ἐγκεχρημένοι *per syncopen ab Herodoto pro* ἐγκεχειρημένοι *dictum fuisse statuamus. Scil. pro* ἐγκεχειρημ. *potuit statim brevius* ἐγκεχερημ. *dici, ac deinde, elisâ brevi vocali* ε, ἐγκεχρημ. *Superest certe apud Suidam simillima ejusdem verbi forma in Glossâ quâdam, quae in Küsteri quidem editione temere praetermissa est, sed in superioribus omnibus editionibus servata, ita tamen ut verba nonnulla, a Lexicographo olim adposita, intercidisse videantur. Glossa ista, ut hodie legitur, hujusmodi est:* Ἐγκέχρεα. ἐγκεχείρικα πάντα Τιμολέοντι. *In mediâ glossâ intercidisse nonnihil adparet: suspicari autem licet, tali quodam modo scripsisse olim Glossatorem:* Ἐγκέχρεα· ἐγκεχείρηκα. Ἐγκέχρικα· ἐγκεχείρικα. ἐγκέχρικα πάντα Τιμολέοντι.

Ἐγχειρίζειν, In manus tradere. τοῖσι στασιώτῃσι τὰς ἀρχὰς ἐνεχείριζε, V. 72. *a.*

[Ἐγχρᾶσθαι *vide in* Ἐγχειρέειν.]

Ἐγχραύειν, Infligere, Impingere. ἐνέχραυε (τῷ ἐντυχόντι) ἐς τὸ πρόσωπον τὸ σκῆπτρον, VI. 75. *a. ubi* ἐνέχραε *legebat Eustath. Vide Var. Lect. et Not.*

Ἐγχρίμπτειν, *et* Ἐγχρίπτειν, Admovere. ἐγχρίμπτων τὸν ἵππον τῇ θηλέῃ, III. 85. *f. ubi* ἐγχρίπτων *habent nonnulli.* ἐγχρίμψαντες (*al.* ἐγχρίψαντες) τὴν βάριν τῇ γῇ, II. 60. *m. N.* ἐγχρίμψας (τὴν νέα) τῷ αἰγιαλῷ, IX. 98. *m. ubi rursus* ἐγχρίψας *praeferunt alii: conf. ibi Not.*

*Passiv. vel Med.* Ἐγχρίμπτεσθαι, Adpropinquare. ἐγχριμπτόμενοι, *scil.* τῇ γῇ, II. 93. *m.* καί τις τινι ἐνεχρίμπτετο, IV. 113. *a. ubi simpl.* ἐχρίμπτετο *ms. Arch.* ἐγχρίμπτεται γυναιξὶ θυούσαις, *Vit. Hom.* 30. *a.*

Ἐγχώριος, ου, ίη, ιον, Indigena, Domesticus, In terrâ quâdam usitatus. ἐγχωρίη ἐσθὴς, VI. *m.* 35.

Ἐγὼ, Ego. *Genit.* ἐμέο *et* ἐμεῦ. *Hinc* ἐξ ἐμεῦ, *i. q.* ἐκ τῆς ἐμοῦ οἰκίης, E meâ domo, Ex meâ familiâ, VI. 130. *m. ubi temere* ἐς ἐμεῦ *in editionem nostram irrepsit pro* ἐξ ἐμεῦ. *Vide supra in vocab.* Ἀξίωσις.

Ἐδεστὴς, οῦ, ὁ, Edens, Qui edit. κρεῶν ἐδεσταὶ ὠμῶν, III. 99. *a.*

Ἕδρη, ης, ἡ, 1) Sedes, Sessio, Mora. περιημέκτεε τῇ ἕδρῃ, Moram ægerrime tulit, IX. 41. *a.* 2) *Porro* Ἕδρη, *ut apud Hippocratem, sic apud Nostrum, dicitur etiam* Anus, ἡ ὀπίσω

ἑδὸς, Posteriora. κατὰ τὴν ἕδρην (τοῦ νεκροῦ) ἐσηθήσαντες τὸ ἀπὸ κέδρου ἄλειφαρ, II. 87. m.

*Perperam olim* ἐπ' ἕδρης, I. 17. *f. pro* ἐπέδρης.

Ἐδώδιμος, ου, η, ον, Esculentus. ἡ ῥίζα τοῦ λωτοῦ ἐδωδίμη, II. 92. m. ἔσα ψυχήν τε δειλὰ καὶ ἐδώδιμα (ζῶα), III. 108. a.

Ἑδώλια, τὰ, Sedilia; Transtra *navium*, in quibus remiges sedent; Fori, Tabulata, Pons *navis*. στάντα ἐν τοῖσι ἑδωλίοισι ἀεῖσαι, I. 24. m. Stans in summae puppis foro, *ait A. Gellius XVI.* 19. *In Glossis Herodoteis, a Suida etiam repetitis, pro* ὑποστρώμασι *videndum ne* καταστρώμασι *scriptum oportuerit.*

Ἐείκοισι, *subinde pro comm.* εἴκοσι, Viginti. II. 121. a. 122. f. 130. f. III. 23. a. *Vide ubivis Var. Lect.*

Ἕειν, Collocare, Statuere. εἶσε ἄγων ἐς τὸν βασιλήϊον θρόνον, III. 61. f. ἱρὸν εἰσάμενοι, I. 66. a. *Conf.* ὑπείσας. *Hinc Passiv.* ἱρὸν ἧσται, Collocatum est templum, IX. 57. m. *idem valens ac* ἱδρυμένον ἐστὶ, *ibidem paulo ante.* πεφυλαγμένος ἧσο, Sede VII. 148. m. *in Orac.*

Ἐέργειν, *vide in* Ἕργειν.

Ἕζεσθαι, Sedere. ἐκ τοῦ μέσου ἡμῖν ἕζεσθε, VIII. 22. m. N. *cum Var. Lect. conf.* Μέσον.

Ἐθέλειν *et* Θέλειν, (*Imperf.* ἐθέλεσκον, VI. 12. f. *Fut.* θελήσειν, I. 109. m. f. *Aor.* 1. θελῆσαι, I. 24. a. ἠθέλησαν, I. 59. m. f.) 1) Velle, Cupere. *Quâ notione positum hoc verbum redundans videri poterat in illâ phrasi*, IX. 14. a. ἐβουλεύετο θέλων εἴ κως τούτους πρῶτον ἕλοι: *nec vero abjici debuit, licet e codicibus nonnullis exsulet: (vide Var. Lect. et Not.) nempe idem est ac si dixisset,* θέλων ἑλεῖν τούτους πρῶτον εἴ κως δύναιτο. *Conf.* VI. 52, 15. *seq. et vide infra sub voc.* Εἰ *conjunct. condition. num.* 2.

2) *Idem fere quod* μέλλειν, *ut Infinitivo verbi, cui hoc jungitur, addat vim Futuri temporis.* εἰ θελήσει ἐς τὴν θυγατέρα ἀναβῆναι ἡ τυραννὶς, I. 109. m. f. (*Vide supra*, Ἀναβαίνειν.) εἰ ἐθέλοι τοι μηδὲν ἀντίξοον καταστῆναι, VII. 49, 2. f. N. εἰ (ὁ Νεῖλος) ἐθελήσει ἐκτρέψαι τὸ ῥέεθρον, II. 11. f. εἴ σφι ἐθελήσει ἡ χώρη *etc.* II. 14. a.

3) *Ut* φιλεῖν, *sic et* Ἐθέλειν *interdum idem valet ac* εἰωθέναι, Solere, Consuesse. συμβάσιες ἰσχυραὶ οὐκ ἐθέλουσι συμμένειν, I. 74. f. μεγάλα πρήγματα μεγάλοισι κινδύνοισι ἐθέλει καταιρέεσθαι, VII. 50. 2. τῷ εὖ βουλευθέντι πρήγματι τελευτὴ ὡς τὸ ἐπίπαν χρηστὴ ἐθέλει ἐπιγίνεσθαι, VII. 157. f. οἰκότα βουλευομένοισι ἀνθρώποισι ὡς τὸ ἐπίπαν ἐθέλει γίνεσθαι· μὴ δὲ οἰκότα βουλευομένοισι οὐκ ἐθέλει οὐδὲ ὁ θεὸς *etc.* VIII. 60, 3. f.

4) τί θέλει τὸ ἔπος εἶναι; Quid sibi vult hoc verbum? Quid significat? VI. 37. m. f. γνῶναι τὸ ἐθέλει τὰ δῶρα λέγειν, *idem est ac*, γνῶναι τὸν νόον τῶν διδομένων, IV. 131. f.

Ἐθελοκακέειν, Ultro (Deliberato) ignaviter et male rem gerere, VIII. 69. f. ἐθελοκάκεόν τε καὶ ἔφευγον, I. 127. *extr.* V. 78. b. VIII. 85. a. ἀποδεικνύμενοί τε ἔργα λαμπρὰ καὶ οὐκ ἐθελοκακέον-

τες, VI. 15. *a.* ὑμέες ἐν τῷ ἔργῳ ἐθελοκακέετε, VIII. 22. *m.* τῶν δὲ ἄλλων ἐθελοκακεόντων, IX. 67. *a.*

Ἐθελοντὴν, *Adverb.* Ultro, Suâ sponte. οὕτω δὴ ἐθελοντὴν αὐτὴν (φασὶ) συνεκπλῶσαι, I. 5. *a. m.* τὰς μὲν ἐθελοντὴν τῶν πολίων ὑποκυψάσας, VI. 25. *f. ubi alii quidem* ἐθελοντὶ, *ne sic quidem male.*

Ἐθελοντὴς, οῦ, ὁ, Voluntarius; Ultro (Suâ sponte) aliquid faciens. Κύπριοι δὲ ἐθελονταί σφι προσεγένοντο, V. 104. *a.* Ἀρτυβίῳ ἐθελοντὴς ἀντετάσσετο Ὀνήσιλος, V. 110. *extr.* ἐθελονταὶ ἐς χιλίους (ἐβοήθεον), VI. 93. *m.* ἐθελονταὶ Φωκέες, VII. 217. *f.* εἴ τινες ἐθέλοιεν ἄλλοι ἐθελονταὶ ἰέναι, IX. 21. *f.*

Ἐθελοντὶ, *Adverb. vide in* Ἐθελοντήν.

Ἔθνος, τὸ, *vide in* Γένος.

Ει *diphthongus et simplex vocalis* ι *producta sæpe permutantur a librariis. Vide Var. Lect.* I. 73, 8. 123, 17. 164, 6. VII. 235, 6. IX. 85, 4 *et* 6.

Εἰ, I. *Conjunctio conditionalis*, Si. 1) *Plerumque construitur cum Indicativo, quem ex codd. nostris restituimus auctori* I. 89. *m.* εἴ τοι ἀρέσκει τὰ ἐγὼ λέγω, *ubi olim* ἀρέσκοι *edd. Sic* VIII. 140, 1. *m. f. scripti libri omnes dederunt* εἴ περ εὖ φρονέετε, Si bene sapitis, *ubi olim edd.* εἴ περ εὖ φρονέοιτε, Si bene saperetis. *Conf. Var. Lect.* II. 14, 3. *Rarius cum Subjunctivo jungitur, quem constanter particula* ἐὰν *vel* ἢν *postulat. Sic pro* ἢν νικηθέωσι, *quod* VIII. 49. *f. alii libri dederunt, in aliis* εἰ νικηθέωσι *erat, ubi particulam* εἰ *tueri poterat Homericus usus, Iliad.* I. 340. *V.* 258. *etc.*

2) *Saepius etiam cum Optativo sive Potentiali modo construitur, nempe in locutionibus hujusmodi:* ὡς, εἰ φρονέοντα τὴν ἀληθηΐην εὑρεθείη, ἐπείρηταί σφεα *etc.* I. 46. *f.* εἰ γὰρ δὴ ἐπιφοιτήσειέ γε συνεχέως, φαίην ἂν καὶ αὐτὸς θεῖον εἶναι, VII. 16, 3. *f.* νόῳ δὲ λαβὼν, ὡς, εἰ ἀποῤῥαγείη τὸ Ἰωνικὸν, - - οἷοί τε εἴησαν *etc.* VIII. 19. *a.* ἢν μὲν δοκέῃ, - - - εἰ δὲ καὶ μὴ δοκέοι, IX. 48. *f. Huc pertinet usus ellipticus particulae* εἴ κως, *cujus exemplum paulo ante, sub verbo* Ἐθέλειν *num.* 1. *retulimus ex* IX. 14. *a. Aliud simillimum habes* VI. 52. *a. m.* εἰδυῖαν μὲν, - - - βουλομένην δὲ εἴ κως ἀμφότεροι γενοίατο βασιλῆες: *id est,* βουλομένην ἄμφω γενέσθαι βασιλῆας εἴ κως δυνατὸν εἴη. *Cui loquendi formae adfinis illa est,* ἐδέοντο τοῦ Ἀρισταγόρεω εἴ κως αὐτοῖσι παράσχοι δύναμιν, V. 30. *a. id est,* ἐδέοντο αὐτοῦ παρασχεῖν αὐτοῖσι δύναμιν εἰ δύναιτο *vel* εἰ βούλοιτο.

3) εἰ *particula conditionalis per Ellipsin subintelligitur* IV. 118. *m.* οὔκων ποιήσετε ταῦτα, ἡμεῖς μὲν *etc.* Hoc nisi feceritis, nos quidem *etc. nisi interrogative accipi placet,* Annon hoc facietis?

4) *Interdum* εἰ *ita ponitur ut Latinorum* Siquidem, Quandoquidem, *ut fere idem valeat ac* Quoniam. *Sic* V. 97. *m. f.* εἰ Κλεομένεα μὲν *etc. Et* VI. 138. *m.* εἰ δὴ διαγινώσκοιεν *etc. Adde* IX. 68. *a. Quod in Valckenarii Notâ ad* VII. 5, 9. *legitur,*

quasi formulam εἰ γὰρ posuisset Herodotus, I. 27. *m. pro* εἴθε γὰρ, Utinam, *id per typographi lapsum in ed. Wess.* (*in Not. p.* 507. *col. a. et b.*) *accidit: nec enim* εἰ γὰρ, *sed* αἲ γὰρ *præferunt libri omnes* I. 27. *m.*

5) *Elliptica formula* εἰ δὲ μὴ, *ubi praecedens phrasis negativa expressa est, positive accipitur*, Sin quis id fecerit. *Vide* VI. 56. *m. et Not. ad h. l.*

II. Εἰ, *Dubitationem aut Interrogationem indicans, idem fere ac* πότερον *valet*, An, Utrum,

1) *Construitur plerumque quidem cum Indicativo, sed subinde etiam cum Subjunctivo; ut* ἐνετέλλετο Κροῖσος ἐπειρωτᾶν εἰ στρατεύηται ἐπὶ Πέρσας, I. 53. *a. et m. et rursus* I. 75. *a.* ἐχρηστηριάζοντο εἰ ἀνέλωνται τὰ ὀνόματα, II. 52. *f.* N. *Aliâs cum Optativo sive Potentiali modo; ut* ὡς ἐπείρηται, εἰ ἐπιχειρέοι ἐπὶ Πέρσας στρατεύεσθαι, I. 46. *f.* ἐπειρωτέοντας ὅ τι ποιέων τυγχάνοι Κροῖσος, I. 47. *a.* οὐ λήσειν ἔφη αὐτὸν, εἰ θεός τις χειροήθης ἀπιγμένος εἴη Αἰγυπτίοισι, III. 28. *a.*

2) *Particula* εἰ, (*sive* πότερον,) *ut Latinorum* Utrum, *interdum omissa subintelligitur.* οὐδ' ἂν -- διαγνοίη, λίνου ἢ καννάβιός ἐστι, IV. 74. *f.*

3) εἴ τι, εἴ τινα, (*sive* εἰ τί *et* εἰ τίνα *scriptum oportuit*) *ita posita reperiuntur, ut abundare videatur particula* εἰ, *et* εἴ τι *idem valeat ac* nudum pronomen interrogativum τί; Quid? *et* εἴ τινα *valeat* τίνα; Quem? Quemnam? *quemadmodum Latinorum* Ecquis, Ecquid, *tantumdem fere ac nudum* Quis? Quid? *valent. Sic* εἴ τι λέγοιεν περὶ Ἀρίονος, Ecquid (Quidnam) dicerent de Arione, I. 24. *f. Similiter* εἴ τινα στρατὸν ἀνδρῶν προσθέοιτο, I. 53. *a. et m. non quaesivit Croesus*, An aliquem exercitum socium sibi adjungeret; *sed* ECQUEM, QUEMNAM; *itaque rectâ respondet oraculum*, τοὺς Ἑλλήνων δυνατωτάτους, Graecorum populum potentissimum sibi adjungeret. *Sic denique* I. 30. *m.* εἴ τινα ἤδη πάντων εἶδες ὀλβιώτατον; *non quaerit*, An aliquem, *sed* Quemnam vidisset Solon hominum beatissimum? *Cui ille respondit*, Tellum Atheniensem: *et loco formulae* εἴ τινα, *quâ h. l. utentem Croesum inducit Herodotus, paulo post in simillimâ interrogatione* τίνα *dicentem facit, cap.* 31. *a.* τίνα δεύτερον μετ' ἐκεῖνον ἴδοι. *Similiter*, εἰρομένου Κροίσου εἴ τι εἴη νεώτερον περὶ τὴν Ἑλλάδα, I. 27. *a. Conf.* II. 32. *a. Eodem pertinet* εἴ κως, Ecquo modo. εἴ κως διαφυλάξαιεν τὰ τείχεα, τούτου σφι ἔμελε πέρι, VI. 101. *m.*

III. Εἰ *interdum idem fere ac* ὅτι, Quod, *valet; ita quidem ut simul* Dubitatio *aliqua significetur.* τοῖσι ἐσῆλθε ἡδονὴ εἰ μέλλοιεν ἀκούσεσθαι τοῦ ἀρίστου ἀοιδοῦ, I. 24. *m.* θωυμάζω εἴ μοι ἀπεστᾶσι, I. 155. *a. m.*

Εἴδειν, Videre. *Aor.* 2. *act.* εἴ τινα πάντων εἶδες, I. 30. *m. nullâ varietate. Sic* εἶδον, Vidi, III. 12. *a. et f. et* 13. *a. quibus quidem in locis* ἴδον *ed. Schaef. cum mss. Arch. et Vind. Sed et* ἴδον,

Vidi, II. 148. *a. edd. omnes et mssti, excepto F. qui* εἶδον, *ut alibi. Aor.* 2. *Med.* ἰδέσθαι, Videre, *passim.* ἐπεὰν ἴδωνται μάστιγας, IV. 3. *f. Passivum* Εἴδεσθαι *vide paulo post.*

Εἰδέναι, Scire, Nosse. II. 28. *a. et alibi.* οἶδα, Novi, IV. 15. *a.* ἴδμεν, Novimus, I. 142. *a.* II. 68. *a.* III. 60. *f.* VII. 111. *a. et alibi; interdum quidem* ἴσμεν *praeferunt codd. nonnulli, ut* I. 178. *f.* IV. 197. *m. et sic vett. libri (quod sciam) omnes* IV. 152. *f. nempe ex librariorum usu, non ab Herodoti manu. Plusquamperf.* ᾔδεα, Noveram, *jon. pro* ᾔδειν· ᾔδεα γὰρ ἀκοῇ, II. 150. *a. m. Item* ᾔειδα, *unde* ᾔειδε, Noverat, I. 45. *f. ubi alii quidem* εἶδε. *Subjunct.* ἵνα εἰδῶ, (*tamquam ex* εἰδέω *contract.*) Ut sciam, II. 114. *f. ubi olim* ἰδῶ *edd. Optat.* εἰδεῖεν, Nossent, Cognitum haberent, IX. 42. *a. ubi perperam* εἰδοῖεν *vulgo.* εἰδείησαν, III. 61. *m. ubi quidem non* Nossent *significat, sed* Arbitrarentur, Existimarent, *quemadmodum etiam verbum* ἐπίστασθαι *apud Nostrum subinde idem ac* νομίζειν *valet.* (*Etiam Praet.* οἶδα *apud Nostrum non semper* Certam scientiam *significat, sed nonnumquam idem fere valet ac* Audivi, Novi id quod narratur, Nota mihi fama est. *Sic* IV. 15. *a.* τάδε οἶδα etc. *nil aliud valet nisi id quod mox* ibid. *sequitur,* Μεταποντῖνοί φασι.) *Imperat.* ἴστω, Sciat. IV. 76. *f.* N. χάριν ἴσθι (Gratias habe) ἐὼν ἀπαθής, IX. 79. *f.*

Εἴδεσθαι, Similem esse. φάσμα εἰδόμενον Ἀρίστωνι, VI. 69. *a.* Ζεὺς ἀνδρὶ εἰδόμενος Πέρσῃ, Jupiter sub specie hominis Persae, VII. 56. *b.*

Εἶδος, εος, τὸ, Species, Forma, Adspectus. ὄφιες ποικίλοι τὰ εἴδεα, Serpentes variegati adspectu, Variegatâ specie, III. 107. *b. Sigillatim usurpatur de* Eximiâ et praestanti formâ *hominis.* τοῖσι εἴδεα ὑπῆρχε, Quibus egregia forma erat, Praestanti formâ homines, VIII. 113. *f.* ὅσαι εἴδεός τε ἐπαμμέναι εἰσὶ καὶ μεγάθεος, Quæcumque et præstanti formâ præditæ sunt et staturâ, I. 199. *f.* N. παῖδες εἴδεος ἐπαμμένοι, VIII. 105. *a. Sed et de* Formâ adspectu foedâ: *sic de puellâ loquens Noster, quæ* δυσειδὴς *erat, memorat* τοὺς γονέας συμφορὴν τὸ εἶδος αὐτῆς ποιευμένους, VI. 61. *m.*

Εἴδωλον, ου, τὸ, Imago, Simulacrum, Signum. γυναικὸς εἴδωλον χρύσεον τρίπηχυ, I. 51. *f.* ὃς δ' ἂν ἐν πολέμῳ τῶν βασιλέων ἀποθάνῃ, τούτῳ δὲ εἴδωλον σκευάσαντες, (*an* εἰκάσαντες? *coll.* II. 182. *a.*) ἐν κλίνῃ εὖ ἐστρωμένῃ ἐκφέρουσι, VI. 58. *f.*

Εἰκάζειν, 1) Similem facere, Ad similitudinem *exemplaris* effingere. ἀνέθηκε εἰκόνα ἑωυτοῦ, γραφῇ εἰκασμένην, II. 182. *a.* ὁ Ἆπις ἐπὶ τοῦ νώτου αἰετὸν ἔχει εἰκασμένον, III. 28. *f.* 2) Conferre, Comparare *inter se duas res tamquam similes.* ὡς εἰκάσαι βασιληΐην τε καὶ πολιτηΐην, Quatenus licet regiam dignitatem cum jure civitatis conferre, IX. 34. *a.* τὰ πτερὰ, εἰκάζοντας, τὴν χιόνα τοὺς Σκύθας δοκέω λέγειν,

Puto Scythas, quas plumas dicunt, eas nivem intelligere, *scilicet* nivem cum plumis conferentes, IV. 31. *f.* 3) Conjectare. ὡς εἰκάσαι, Ut conjicere licet, I. 34. *f.* εἰκάζοντος τὰ δῶρα λέγειν, ἣν μὴ etc. IV. 132. *f.* *et mox ibidem*, Πέρσαι μὲν δὴ οὕτω τὰ δῶρα εἴκαζον. *Pro* δικασάντων, I. 84. *m.* εἰκασάντων *maluit Valck.*

Εἴκειν, Cedere. εἴκειν τινὶ τῆς ὁδοῦ, II. 80. *a.* τῇ ἡλικίῃ εἴκειν, Indulgere juvenili aetati, VII. 18. *a. m.* ἀντιβάντων τῶν συμμάχων, εἶκον οἱ Ἀθηναῖοι, VIII. 3. *a.* οὐκ ἀντέτεινον, ἀλλ' εἶκον, ibid. *m.* ἀντιτεινόντων τον τέων, εἶξαν οἱ Πελοποννήσιοι, IX. 106. *f.* εἶξαν τοῖσι Λακεδαιμονίοισι, IX. 63. *f.*

Εἴκειν, *verbum in Praes. inusitatum, sed in Praet.* Οἶκα *vel* Ἔοικα: 1) Similis sum. ἴχνος τὸ οἶκε βήματι ἀνδρὸς, IV. 82. *b. ubi plerique quidem libri* ἔοικε *praeferunt.* αὕτη οἶκε (*sic omnes*) οὐδὲν τῇ ἄλλῃ Λιβύῃ, IV. 198. *m.* οἶκε αὕτη ἡ γνώμη τῇ ἄλλῃ, VII. 147. *m. ubi* ἔοικε *nonnulli.* τῷ ἂν οἴκῃ τὸ παιδίον, Cui similis videatur puer, IV. 180. *f.* 2) Videor. ὡς οἴκασι, Ut videntur, I. 155. *a.* (*ubi male olim* εἴκασι *edd.*) *et* III. 143. *f. ubi* ἐοίκασι *olim.* αἱ ἐσχατιαὶ οἴκασι τὰ κάλλιστα ἔχειν, III. 116. *f.* (*ubi nonnisi unus cod.* εἴκασι *praefert.*)

*Particip.* Οἰκὼς, ότος, Similis. οἰκὼς μάλιστα τὸ εἶδος Σμέρδι, III. 61. *m.* παντί τεῳ οἰκὼς μᾶλλον ἢ ἀνθρώπῳ, VI. 125. *f.* *Neutrum*, Οἰκὸς, Consentaneum, Probabile, Verisimile. *Plerumque quidem* Εἰκὸς *olim edebatur, raro etiam* ἐοικὸς *habent libri nonnulli; sed ex meliorum librorum plerisque in locis consensu colligi par est, scripturam* Οἰκὸς *ab Herodoti manu esse: vide, si placet, ad quemque locum Var. Lect. Similiter* IV. 79. *m.* VII. 161. *m.* οἰκότα ἐλπίζων, I. 27. *m.* ἔθαψε ὡς οἰκὸς ἦν τὸν ἑωυτοῦ παῖδα, I. 45. *m. f.* οὔ φασι οἰκὸς εἶναι τὸν ἀληθέως τοκέα ὑπὸ τοῦ ἑωυτοῦ παιδὸς ἀποθνήσκειν, I. 137. *f.* τὰ μὲν οἰκότα εἴρηκας, I. 155. *m.* οἰκότα λέγοντες, VII. 129. *f.* ἢν τὰ οἰκότα ἐκ τοῦ πολέμου ἐκβαίνῃ, VIII. 60, 2. *a.* οἰκότα βουλευομένοισι etc. VIII. 60, 3. *f.* θειότερον τοῦ οἰκότος, Quam ut commune quiddam videri posset, (*interprete H. Steph.*) I. 174. *m. f.* κόθεν δὲ οἰκὸς αὐτοὺς γίνεσθαι, II. 93. *f.* οὐκ οἰκός ἐστι οὐδὲν ἀποπνέειν, II. 27. *f. ubi veteres quidem edd.* εἰκός *dabant, sed in* οἰκός *cum ed. Wess. consentiunt F. et Paris. Semel nos scripturam* εἰκὸς *tenuimus* II. 22. *a. ubi alteram scripturam nullo e codice mssto enotatam reperimus. Notemus præterea formulas hujusmodi:* τὸ οἰκὸς ἐμοὶ συμμαχέεται, Probabilis ratio mecum militat, VII. 239. *a.* λόγῳ οἰκότι χρεώμενοι, III. 111. *a.* φέρε ἴδω παντὶ τῷ οἰκότι, Age, videamus probabili quâque ratione *quid effici possit*, III. 103. *m.* ἔστι Καρχηδονίων ὅδε ὁ λόγος λεγόμενος, οἰκότι χρεωμένων, VII. 167. *a. N. ubi perperam olim* εἰκόνι *libri omnes.*

Εἴκελος, η, ον, Similis. λέγεται δὲ

καὶ ἄλλα ψεύδεσι εἴκελα περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, VIII. 8. *f.*

**Εἰκώ**, όος *et* οῦς, ἡ, *i. q.* εἰκών, Imago, Effigies. εἰκὼ χρυσέην ἐποιήσατο, VII. 69. *f. N. Sed* ἵσταται εἰκόνα ἑωυτοῦ, II. 143. *a. Perperam* εἰκόνι *legebatur olim* VII. 167. *a. pro* εἰκότι *aut* οἰκότι.

**Εἰλαδὸν**, Catervatim. εἰλαδὸν συγγίνεσθαι ἐς πόσιν, I. 172. *m. ubi alii* ἰλαδόν.

**Εἰλέειν**, Volvere. εἰλέεσθαι, Versari. τῶν ἐν ποσὶ εἰλευμένων (ἰβίων) τοῖσι ἀνθρώποισι ἥδε ἰδέη, II. 76. *a.*

**Εὐλειθυίη**, ἡ, Lucina dea, IV. 35. *a.*

**Εἴλη**, ης, ἡ, (*i. q.* ἴλη,) Ala, Turma, Cohors, Caterva. Σκυθέων τῶν νομάδων ἀνδρῶν εἴλη, I. 73. *a. ubi* ἴλη *alii.* ἐπεί τε ἂν συνέλθωσι κατὰ εἴλας, Catervatim, I. 202. *a. ubi nonnulli* ἴλας, *sed* εἴλας *olim edd.*

**Εἰλίσσειν**, *et* **Εἱλίσσειν**, *i. q.* ἑλίσσειν, Circumvolvere, Circumplicare. σημαίνεται βύβλῳ περὶ τὰ κέρεα εἱλίσσων, (*Bovem purum sacerdos* Signat (notat) papyro circum cornua circumvoluto, II. 38. *m. ubi olim* ἑλίσσων *edd. sed* εἱλίσσων *alii edd. et mss. quod teneri potuerat.* πλόκαμον ἀποταμνόμεναι καὶ περὶ ἄτρακτον εἱλίξασαι, IV. 34. *a. et* περὶ χλόην τινὰ εἱλίξαντες τῶν τριχῶν, Circa herbam quamdam capillos circumvolvunt, ibid. *b. ubi utrobique Asperum spiritum tenent libri* (*quod sciam*) *omnes.* τὰς κεφαλὰς εἱλίχατο (*pro* εἱλιγμένοι *vel* εἱλιγμένοι ἦσαν) μίτρῃσι, VII. 90. *a. ubi* εἰλιχ. *leni spiritu praefert noster cod. F. qui et* εἰλίσσων *dedit* II. 38. *m. Conf.* Διεξελίσσειν *et* Κατεξελισσ.

**Εἵλως**, ωτος, ὁ, Hilota, Servorum genus apud Lacedaemonios. *Inde Accusat.* τὸν εἵλωτα, VII. 229. *m.* τοὺς εἵλωτας, VI. 81. *b. et Genit. plur.* τῶν εἱλώτων, IX. 10. *a. ubi quidem temere* εἰλώτων (*leni spiritu*) *in nostram editionem irrepsit. Vide Var. Lect. ad* IX. 10, 6.

**Εἱλώτης**, ου *vel* εω, ὁ, *i. q.* εἵλως. *Inde genit. plur.* τῶν εἱλωτέων, VI. 58. *m.* 75. *m.* 80. *a.* IX. 28. *a.* (*ubi* εἰλωτέων *cod. F.*) *et* IX. 80. *f. ubi* εἱλώτων *ms. Ask.* εἰλώτων *F.*

**Εἷμα**, τος, τὸ, *i. q.* ἱμάτιον, Pallium, Vestis longa. ἡ δὲ βοῦς κατακέκρυπται φοινικέῳ εἵματι, II. 132. *a. Induitur super* κιθῶνι, II. 81. *a.* κιθῶνας ὑποδύνειν τοῖσι εἵμασι, I. 155. *f.* εἱμάτων οὐ κατακαυθέντων, V. 92, 7. *a. m.* εἵματα ἐνεπορπέατο, VII. 77. τὸ εἷμα, III. 139. *extr. de eâdem veste quae* χλανὶς ibid. *m.* εἵματα λίνεα, II. 37. *a.*

**Εἶναι**, Esse. 1) *Notabiliores flexiones hujus verbi apud Herodotum occurrentes hae sunt. Indicat. Praes.* εἶ, *i. q.* εἶς, Es, IX. 76. *f.* εἰμὲν, *pro comm.* ἐσμὲν, Sumus. δυνατοί εἰμεν, I. 97. *f.* ἑτοῖμοί εἰμεν, VII. 172. *m.* ἀξιονικότεροί εἰμεν, IX. 26. *f. etc. Tertia plur.* ἔασι, *pro* εἰσὶ. Sunt, I. 66. *m. in orac. Sic vero etiam pro* ἀρωτῆρες εἰσὶ, I. 125. *f. codex noster F.* ἀρωτῆρες ἔασι *praefert, quod videndum an in aliis etiam codd. reperiatur. Imperf.* ἔα, *pro comm.* ἦν, Eram: πρόθυμος ἔα τάδε πυθέσθαι, II. 19. *a. m.* ἔας, *pro* ἦς, Eras; Esses: εἰ μὴ ἄπληστος ἔας χρημάτων, I. 187. *f. Tertia pers.*

ἔσκε, Erat: ἡ ἔσκε εὐειδεστάτη, I. 196. *a.* τῇ μάλιστα ἔσκε ἑκάστοτε ἐπίμαχον τοῦ τείχεος, VI. 133. *f.* σκηνὴ ἔσκε ἑτοίμη, VII. 119. *f. et mox ibidem*, ἡ ἄλλη στρατιὴ ἔσκε ὑπαίθριος. (*Perperam vero* ἔσκε *olim edd. pro* ἔσχε VI. 36. *m. ubi vide Var. Lect.*) *Item* ἦε, Erat: εἴτις αὐτέων ἔμπηρος ἦε, I. 196. *m. ubi vide Var. Lect.* ἐν τῷ μὲν ἦεν τὰ βασιλήϊα, I. 181. *a. ubi ad veterem scripturam* ἦε *litera* ν *ex scholio, quo indicabatur idem valere* ἦε *atque* ἦν, *accessisse videtur. Sic etiam pro* ἤϊε ταύτην αἰνέων, I. 122. *m. f. fortasse* ἦε ταύτην αἰνέων *legendum. Alibi est* ἔην, *pro* ἦν, Erat: τῷ οὔνομα ἔην Θεμιστοκλέης, VII. 143. *a. et in composito*, οὐκ ἐπέην ἀριθμός, VII. 170. *f. Plural.* ἔατε, *pro* ἦτε, Eratis, Essetis: εἰ μὴ ὑμεῖς ἔατε οἱ πρότεροι ἀδικήσαντες, IV. 119. *a. m.* εἰ δὲ αὐτοὶ ἔμπειροι ἔατε, V. 92, 1. *f. Tertia plur. pro comm.* ἦσαν *passim* ἔσαν *praeferunt edd. ut* I. 70. *a.* 72. *a.* 74. *m. et f.* 79. *f. etc. sed plerique mssti constanter* ἦσαν *tenent.* (*vide Var. Lect.* I. 30, 20. *et* 31, 7.) *Item* ἔσκον, Erant: ἐν θώματι ἔσκον, IV. 129. *f.* ὅσοι ἔσκον εὐδαίμονες, I. 196. *a. m.* μάλα ἔσκον *etc.* IX. 40. *extr. A sing.* ἦα, ἦας, ἦε, *potuit etiam tertia plur. formari* ἤεσαν, *unde olim* ἐπήεσαν *edd. pro* ἐπῆσαν, I. 180. *f. ubi vide Var. Lect. Optat.* ἔοιμι, *pro* εἴην *vide in* Ἐνεῖναι. *Tertia Imperat.* ἴστω IV. 76. *f. videri poterat pro* ἔστω *posita, sed ad* ἴσημι, Scio, *referenda est.*

2) *Infinitivus* εἶναι *saepe ita ponitur ut vel prorsus abundare videatur, vel certe citra damnum sententiae et constructionis potuerit abesse. Sic non solum in notâ formulâ* ἑκὼν εἶναι, *quam habes* VII. 104. *m.* 164. *a.* VIII. 116. *a.* IX. 53. *m. et in plur.* ἑκόντες εἶναι, VIII. 30. *f.* IX. 7, 1. *f. verum etiam in hujusmodi constructione*, ἱρὸν Ἡρακλέους, ἐπωνυμίην ἔχοντος Θασίου εἶναι, II. 44. *m.* τὰς ὀνομάζουσι Δήλιοι εἶναι Ὑπερόχην τε καὶ Λαοδίκην, IV. 33. *m.* τοὺς Ἴωνας ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιησάμενος τὴν πρώτην εἶναι, I. 153. *f. ubi vide Not. tum in his et similibus formulis*, καταστήσας τὸν ἀδελφεὸν ὕπαρχον εἶναι, V. 25. *a.* ἀπέδεξε δικαστὴν εἶναι τὸν παῖδα, ibid. *f.* κατέστησε τύραννον εἶναι, V. 94. *a.* στρατηγοὺς ἄλλους ἀπέδεξε Μιλησίων εἶναι, V. 99. *f.* ἀπεδέχθη πάσης τῆς ἵππου εἶναι ἵππαρχος, VII. 154. *m. Conf. Var. Lect. ad* V. 3, 8. *Quibus in locutionibus Infinitivus* εἶναι *pendet a subintellectâ particulâ* ὡς *vel* ὥστε, *quae alibi diserte adjicitur: ut*, ὡς Σκύθας εἶναι, IV. 81. *a.* μεγάλα ἐκτήσατο χρήματα ὡς ἂν εἶναι Ῥοδῶπιν, II. 135. *a. ubi nil opus erat solicitare postremi vocabuli terminationem.* ὡς εἶναι σμικρὰ μεγάλοισι συμβαλέειν, IV. 99. *f.* ὥστε εἶναι σμικρὰ *etc.* II. 10. *m.* οὐκέτι πολλὸν χωρίον ὡς εἶναι Αἰγύπτου, II. 8. *m. f. Vide* Ὡς, *num.* IV.

3) *Particip.* ἐών, ἐοῦσα, *etc.* ἐόντα τῶν τότε ἐόντων οὐδενὸς δεύτερον, I. 23. *a.* τὸν ἐόντα (*i. q.* ἀληθέα) λέγειν λόγον, I. 95. *a.*

*Hinc* τὸ ἐὸν, *i. q.* τὸ ἀληθὲς, Verum: τῷ ἐόντι χρησάμενος, I. 30. *m.*

4) *Alios nonnullos verbi hujus usus notemus.* τοῦ θείου ἡ προνοίη ἔστι ἐοῦσα σαφὴ, Est profecto sapiens *etc.* III. 108. *a.* ἔσαν καὶ ἐγένοντο --- ἀμείνονες αὐτοὶ ἑωυτῶν, Fuerunt et sese præstiterunt, *sive* Fuerunt profecto, VIII. 86. *m.* εἰσὶ οἱ Ἑλλήνων, Nonnulli e Græcis, II. 123. *f.* εἰ ἐν τούτῳ τοί ἐστι ἢ βασιλέα εἶναι ἢ μὴ, Si in hoc tibi situm est, (Si ab hoc pendet,) ut tu rex sis aut non sis, III. 85. *m.* Ἠλείων μηδενὶ εἶναι (Nulli licitum esse) ἀγωνίζεσθαι, II. 160. *extr.* ἔστι --- τὸ οὖρος ὑπερβάντα εἶναι ἐν Μακεδονίῃ, Licet (Potes) --- esse in Macedoniâ, *sive* Jam reverâ eris in Macedoniâ, V. 17. *f. N.* ὁ μὲν δὴ ἀπόστολος ἐς τὴν Μίλητον ἦν, I. 21. *a. ubi* ἦν *idem valet ac* παρῆν *vel* ἧκε, *nec opus erat ut contra librorum consensum in* ἤϊε *mutaretur. Periphrastice dictum est* ἔμελλε οὐ τὸ δεύτερον διαφυγὼν ἔσεσθαι, VII. 194. *f. pro* διαφεύξεσθαι.

5) *Particip.* ἐὼν, *pro comm.* ὢν, Qui est, Non fictus. τὸν ἐόντα λέγειν λόγον, Verum dicere, I. 95. *a.* ἔφαινε τὸν ἐόντα λόγον, I. 116. *f. Neutrum*, τὸ ἐὸν, Id quod res est. οὐκ εἶχε συμβαλέσθαι τὸ ἐὸν, VII. 209. *a.* κατὰ τὸ ἐὸν, Ex vero et justo. τὰς δίκας ἀποβαίνειν κατὰ τὸ ἐὸν, I. 97. *a.*

6) ἔστι οἱ, Nonnulli. τὰ ῥέεθρα ποταμῶν ἔστι τῶν, VII. 187. *m. cum Var. Lect.*

Εἰνακόσιοι, Nongenti. ἔτεα εἰνακόσια, II. 13. *a. ubi olim* ἐννακοσ. *Sed* εἰνακόσια, *absque varietate praeferunt omnes*, II. 145. *f.*

Εἵνεκα *et* Εἵνεκεν, (*utrumque tam ante vocalem, quam ante consonam*) *pro comm.* ἕνεκα. *Sic* τῶνδε εἵνεκα ὅκως *etc.* I. 17. *f.* τῶνδε εἵνεκα ἔλεξε, I. 141. *m.* τοῦ δὲ εἵνεκα (*i. q.* τούτου δὲ εἵνεκα) τοῦτο οὕτω ποιέεται ἵνα *etc.* I. 136. *f. conf.* VIII. 85. *m. f. et ibi Var. Lect.* τῶν εἵνεκεν ἀπίκατο, I. 2. *m.* σοφίης εἵνεκεν τῆς σῆς, I. 30. *a. m.* τῶνδε εἵνεκεν ὅκως *etc.* I. 22. *a. ubi alii quidem* εἵνεκα, *ut* I. 17. *f.* εἵνεκεν τουτέων, VIII. 55. *a.* τοῦ φυλάσσοντος εἵνεκεν προσδόκα τοι ἀπονοστήσειν, Quod quidem penes custodem fuerit *etc.* I. 42. *f.* Καρυστίοισι οὐδὲν, τούτου εἵνεκα τοῦ κακοῦ ὑπερβολὴ ἐγένετο, Non idcirco ulla illis mora fuit calamitatum, VIII. 112. *f. Not.*

Εἴνυσθαι, *pro comm.* ἕννυσθαι. *Inde Compos.* ἐπείνυσθαι, *quod vide.*

Εἶπα, Εἶπαι *et* Εἴπας *usurpat Noster pro comm.* εἶπον, εἰπεῖν *et* εἰπών. *Sic* εἶπαν, Dixerunt, I. 120. *ter eod. cap.* IV. 158. *f.* V. 1. *f.* 39. *m. Infin.* οὐκ ἔχω εἶπαι, III. 116. *a. Variant quidem in hac formâ libri, passim* εἰπεῖν *praeferentes: vide Var. Lect.* I. 49. *a.* 57. *a.* IV. 187. *a.* VII. 60. *a.* 152. *a. Sed* εἰπεῖν *tenent omnes* I. 61. *f. et* II. 53. *a. Sic et* εἰπέ, Dic, VII. 47. *m. De Participio* εἴπας, *pro comm.* εἰπὼν *diserte monuit Gregor. Dial. jon.* §. 52. *Vide Nostrum* I. 22. *a. cum Var. Lect. tum* I. 31. *a.* 41. *a.* 122. *a.* 128. *a.* οἷα δὴ εἴπας, I. 86. *m.* εἴπας ἐς σὲ μάταια ἔπεα, VII. 15. *a.* καὶ τὸν,

εἴπαντα ταῦτα, IV. 15. *m.* *Genit. plur.* εἰπάντων, III. 22. *a. et m.*

Εἴργειν *vide* Ἔργειν.

Εἰρέεσθαι, Interrogare, *i. q.* εἴρεσθαι *et* ἔρεσθαι: *unde Compos.* Ἐπειρεόμενος, III. 64. *f.*

Εἴρειν, Dicere. *in Praes. inusitatum; unde Fut.* ἐρῶ, *jonice* ἐρέω *apud Nostrum, ut* μέγιστον θῶμα ἐρέω, VI. 43. *m. Est vero etiam Futur.* εἰρήσεται, Dicetur, IV. 16. *extr. tamquam a praesente* Εἰρέω, Εἰρέειν, *formatum.* εἰρέθη *et* εἰρέαται *vide infra in* Ῥέειν.

Εἰρεσίη, ης, ἡ, Remigatio, Remigium. εἰρεσίῃ χρεωμένῳ, I. 203. *a.*

Εἴρεσθαι, *i. q.* ἔρεσθαι *et* ἐρωτᾷν, Interrogare. εἰρομένου Κροίσου, I. 27. *a.* ἐκεῖνο τὸ εἴρεό με, Istud quod ex me quaeris, I. 32. *m. Subjunct.* ἤν τις εἴρηται περὶ Ἀναχάρσιος, IV. 76. *m. f. Imperf.* εἴρετο ὁ Κροῖσος, I. 30. *a. Conf.* Ἐπείρεσθαι.

Εἰρὴν, ένος, ὁ, *vide* Ἰρήν.

Εἰρηναῖος, Pacificus, Pacatus, Amicus, Ad pacem pertinens. ὁ τροχῖλος εἰρηναῖόν οἱ (*nempe* τῷ κροκοδείλῳ) ἐστί, II. 68. *f. Scilicet* Crocodilus οὐδὲν σίνεται τὸν τροχῖλον, *ut ait* ibid. *paulo post.* ταῦτα αὐτοῖς εἰρηναῖα ἦν, VI. 42. *extr. nempe* οὐδὲν ἐς νεῖκος φέρον αὐτοῖς, *ut ait initio ejusdem cap. Rursus* τὰ εἰρηναῖα VI. 57. *a. sunt commoda et honores quibus* In pace, Dum pax est, *fruitur rex Spartanorum; a quibus distinguuntur* τὰ ἐμπολέμια, *cap.* 56. *f. quibus* In bello *fruitur.*

Εἰρίνεος, έη, ον, Laneus. εἰρίνεον κιθῶνα, I. 195. *a. ubi perperam olim* ἠρίνεον *edd.* πίλους εἰρινέους, IV. 73. *f.* κιθῶνας εἰρινέους, VII. 91. *a. ubi prave olim* εἰρινεοὺς *edd.*

Εἴριον, τὸ, *et Plur.* τὰ Εἴρια, *i. q. comm.* ἔριον *et* ἔρια, Lana. *eodemque nomine significatur* Gossypium. τὰ δένδρεα τὰ ἄγρια αὐτόθι (*in Indiâ*) φέρει εἴρια, καλλονῇ τε προφέροντα καὶ ἀρετῇ τῶν ἀπὸ τῶν οἴων, III. 106. *f. Hinc* εἴρια ἀπὸ ξύλου, III. 47. *f. unde intelligitur quaenam dicantur* εἵματα ἀπὸ ξύλων VII. 65.

Εἰρύειν, *pro comm.* ἐρύειν, Trahere, Ducere. εἰρύειν τὸ τόξον, *i. q.* διατείνεσθαι, Adducere, Tendere arcum, IV. 10. *a. coll. cap.* 9. *f.* πλίνθους εἴρυσαν, Duxerunt lateres, II. 136. *f. Conf.* Διειρύειν, Παρειρύειν *et* Ἕλκειν.

Εἰρωτᾷν, *i. q. comm.* ἐρωτᾷν, Interrogare. εἰρωτᾷν ἑκάστην αὐτέων, V. 87. *m.* εἰρωτᾷ σε βασιλεὺς, III. 119. *m.* εἰρωτῶσι ταῦτα τοῖσι θεοπρόποισι, I. 67. *m.* εἰρώτα, Interrogabat, III. 22. *a. et m.* V. 13. *f.* I. 88. *m. ubi noster quidem cod. F.* ἠρώτα *praefert, contra Nostri usum, de quo monuit etiam Gregor. Dial. jon.* §. 73. εἰρωτέων, *jon. pro* ἐρωτῶν, *olim* I. 75. *a. ubi id verbum prorsus ignorant alii.* εἰρωτέοντος τοῦ Δαρείου, (*jon. pro* ἐρωτῶντος) V. 13. *a.* εἰρωτεόμενος, VI. 3. *a.* II. 32. *a. Conf.* Ἐπειρωτᾷν.

Εἰρωτέειν, *i. q.* εἰρωτᾷν *et* ἐρωτᾷν. *Hinc* εἰρώτεον τί θέλοντες ἥκοιεν, IV. 145. *m. ubi olim* ἠρώτεον *edd.* εἰρώτευν οἱ ἑρμηνέες τίς εἴη, III. 140. *m.* τῷ ἀγγέλῳ εἰρωτέοντι ἔλεγον, IV. 145. *m.* ἐξετάζειν εἰρωτεῦντας, III. 62. *f.*

Εἰς, In, *jonice* Ἐς, *quod vide. Se-*

*mel* Εἰσάγεται *scriptum occurrit* III. 70. *m. pro quo alibi constanter* ἐσαγ.

Εἷς, μία, ἕν, Unus, a, um. ὃς ἐπὶ πλεῖστον δὴ χλιδῆς εἷς ἀνὴρ ἀπίκετο, Unus omnium maxime, VI. 127. *a.* (εἷς ἀνὴρ, οὐδεὶς ἀνὴρ *Proverb. vide Not. ad* III. 140. *a. m.*) ἑνὶ καὶ τριηκοστῷ ἔτει, Primo et trigesimo anno, V. 89. *m. Junguntur* εἷς μὲν καὶ πρῶτος, IX. 35. *m. Foem.* μία, *et in Accus.* μίαν, *non* μίη *aut* μίην: *vide Var. Lect.* I. 164, 8. *Nempe, quoniam in* μία *ultima brevis est,* α *non in* η *mutatur. Itaque etiam* III. 150. *m. et f.* IV. 81. *f. pro vulgato* μίην *reponi* μίαν *velim, quod ibi etiam, ut constanter alibi, praefert cod. F.* ἓν πρὸς ἓν συμβάλλειν, Alterum cum altero conferre, IV. 50. *a.* ἓν οὐδὲν, Prorsus nullum. ἀνθρώπου σῶμα ἓν οὐδὲν αὔταρκές ἐστι, I. 32. *f.*

Εἰσάγειν, *vide* 'Εσάγειν.

Εἴσω, *jon.* ἔσω, Intra, Intus, Introrsum. εἴσω τὸν προβόλαιον ἔχων, VII. 148. *m. in Orac. Etiam in Herodoti verbis* I. 116. *m. olim* τὸν δὲ Κῦρον ἦγον εἴσω *legebatur, ubi nos ex msstis* ἔσω *adscivimus. Sed* εἴσω, Introrsum, *tenent libri omnes* VI. 36. *f. Conf.* Ἔσω.

Εἶτεν. *Aelius Dionysius, teste Eustathio ad Iliad. p.* 1158, 38. *ed. Rom.* (*p.* 1215, 33. *ed. Bas.*) *ait:* 'Αττικὰ μὲν τὸ Εἶτα καὶ Ἔπειτα· τὰ δὲ Εἶτεν καὶ Ἔπειτεν 'Ιακά· διὸ καὶ παρ' 'Ηροδότῳ κεῖνται. *Ego vero* Εἶτεν *quidem pro* Εἶτα *apud Herodotum usquam positum nec in commentariolis meis enotavi, nec umquam reperire memini. De* ἔπειτεν *vide infra, suo loco.*

'Εκ *et* 'Εξ, *praepos.* Ex. ἐξ ἐμεῦ *vide supra in* 'Εγώ.

1) *Interdum idem valet ac* ἔξω, Extra. τετράκις ἐλέγετο ἐξ ἠθέων τὸν ἥλιον ἀνατεῖλαι, Extra consuetam sedem, II. 142. *f. N.* ἐκ τοῦ μέσου κατῆσθαι *vel* ἕζεσθαι, Extra medium sedere, *id est,* Rei, quam agunt alii, sese non immiscere, Otiosum procul sedere, Neutrarum esse partium, III. 83. *f.* IV. 118. *a. m.* VIII. 22. *a. m. Not.* VIII. 73. *f.*

2) Materiam *indicat* ex quâ *quid conficitur.* οὐκ ἐκ ξύλων ποιεῦνται τὰ πλοῖα, I. 194. *f.* ξυστὰ ποιέεσθαι ἀκόντια ἐξ αὐτοῦ (τοῦ δέρματος τοῦ ἱπποποτάμου) II. 71. *f. Sic* ἐκ ξύλων κορύνας ἔχοντες *olim* 73. *a. edd. ubi nos cum aliis* ἐκ *subintelligendum omisimus. Similiter enim* ξύλων κορύνας ἔχοντες (*subintellectâ* ἐκ *praepos.*) *dedere* I. 59. *f. edd. et mssti omnes. Sic* στῆλαι δύο, ἡ μὲν χρυσοῦ ἀπέφθου, ἡ δὲ σμαράγδου λίθου, II. 44. *a.* μηχανῇσι ξύλων βραχέων πεποιημένῃσι, II. 125. *a.* πότερα χαλκοῦ ποιέονται τὰ ἀγάλματα, ἢ λίθου, V. 82. *a. m.* λαισήϊα ὠμοβοέης πεποιημένα, VII. 91. *a.* νέας τουτέων τῶν χρημάτων ποιήσασθαι, VII. 144. *m.* νόμισμα κόψας πολλὸν μολύβδου, III. 56. *m.* νόμισμα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, I. 94. *a.* ἐπειδὴ στήλην λίθου ἐπέθηκαν, VII. 183. *a. Eodem pertinere videntur* θῆκαι χρύσου καὶ ἀργύρου, *i. e.* χρύσεαι καὶ ἀργύρεαι, IX. 83. *a. Conf. infra voc.* Θήκη.

3) Inde ab hoc Loco, Ab

hoc Tempore, Hac caussâ, Hac occasione. Νεῖλος ἀρξάμενος ἐκ τῶν Καταδούπων, II. 17. a. m. τοῦτο προετοιμάζετο ἐκ τριῶν ἐτέων, VII. 22. a. ἐκ γενεῆς, III. 33. IV. 23. a. ἐξ οὗ ἐγένοντο Ἀθηναῖοι, VI. 109. a. ἐκ πολλῆς ἡσυχίας, Post longum silentium, I. 86. m. ἐκ τούτου - - ἔκ τε τόσου, sic ex msstis restituendum VI. 84. f. ubi vide Var. Lect. et Not. et conf. V. 88. f. ἐξ αὐτῶν θωυμάζεται οὗτος, Eo fit ut etc. III. 82. m. f. τὴν πανήγυριν ταύτην ἐκ τοῦδε νομίσαι φασὶ, Hac caussâ, Hac occasione, II. 64. a. II. 55. f. ἀποθνήσκουσι ἐκ τῶν τρωμάτων, II. 63. f. IV. 180. a. Referri quodammodo huc potest istud, ὡς δὲ ἐκ τῆς θυσίης ἐγένετο, Post peractum sacrificium, I. 50. a. m. ubi quidem ἐκ ita ponitur uti aliâs ἀπὸ, quod vide.

4) Saepe idem sonat ac ὑπὸ, A, Ab. τὰ γενόμενα ἐξ ἀνθρώπων, Res ab hominibus gestae, I. Procem. ibique Not. (Sed οἱ ἐξ αὐτοῦ, scil. γενόμενοι, I. 56. a. sunt οἱ ἔκγονοι, Nepotes, Posteri ipsius. Eâdemque ratione fortasse in loco controverso VI. 127. m. pro Φείδωνος δὲ scriptum olim fuerat ἐκ Φείδωνος δὲ, Ab illo Phidone genus derivans. Eodem pertinet istud, μὴ γὰρ εἴην ἐκ Δαρείου, VII. 11. a. m.) τὸ ποιηθὲν ἐκ Ψαμμιτίχου, II. 151. m. τὸ ποιεύμενον πᾶν ἐξ ἐκείνου, III. 14. m. τὰ λεχθέντα ἐξ Ἀλεξάνδρου, VII. 175. a. Not. τὸ προσταχθὲν ἐκ τοῦ Κύρου, I. 114. a. m. τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ ἐξ Ὀτάνεω, III. 71. m. τὰ διδόμενα ἐξ ἐκείνου, VIII. 114. a. ἐκ βασιλέως ἔχοντι τὸν νομὸν τοῦτον, I. 192. m. Nonnumquam subintellectum omittitur verbum; ut in illo οἱ ἐξ αὐτοῦ I. 56. a. Sic τὰ ἐξ Ἑλλήνων τείχεα, scil. ποιηθέντα, οἰκοδομηθέντα, aut ἀποδεχθέντα, quod verbum in proximis καὶ ἔργων ἀπόδεξιν latet, II. 148. a.

5) Notemus insuper formulas quasdam hujusmodi: ἐκ τοῦ ἐμφανέος, De professo, Aperte, Palam, III. 150. a. ἐξ ἴσου, Ex aequo, VII. 135. f. ταῦτα ἐκ τῆς ὁδοῦ ἐντειλάμενος, I. 157. a. pro ἐν τῇ ὁδῷ ait Portus, sed et latine recte dixeris Ex itinere. ἐκ τῆς ἀντίης, vide in Ἀντίος. ἐκ τῆς ἰθείης, vide Ἰθύς. ἐκ νέης, vide Νέος. ἐξ ὑστέρης, vide Ὕστερος. Quid sit quod ait Noster προηγόρευε εὖ ἔχοντα ἐκ πάντων, VIII. 83. a. haud satis liquet: Ex omnibus vulgo tenent cum Valla; equidem Prae caeteris ducibus interpretatus sum.

6) Ἐκ per ellipsin subintelligitur cum alibi (vide supra, num. 2.) tum in hujusmodi dictione, ἀριστερῆς χερὸς ἕστηκε, V. 77. f. pro quo aliâs dicunt Græci ἐξ ἀριστερῆς χερὸς, ut VII. 115. a. vel ἐπ' ἀριστερὰ, A sinistrâ manu.

Ἑκάς, adverb. i. q. πόῤῥω, Procul, Longe. οὐκ ἑκὰς χρόνου παρέσται, Non longo post tempore, Brevi tempore, aderit, VIII. 144. f.

Comparat. Ἑκαστέρω (codd. nonnulli constanter ἑκατέρω, male.) ἑκαστέρω ἐστὶ τοῦ μεγάρου ἢ etc. Longius abest ab aede sacrâ quam etc. II. 169. f. ἔθνεα τὰ ἑκαστέρω, Gentes remotiores, Ulterius habitantes,

III. 89. *a. m.* ἑκαστέρω τῶν Περσέων οἰκέουσι, Longius a Persis habitant, III. 101. *f.* VI. 108. *a. N. ubi olim* ἑκατέρω *edd.* ὅσῳ ἂν προβαίνῃς ἑκαστέρω, VII. 49, 2. οὔτε προβήσονται ἑκαστέρω τῆς Ἀττικῆς, Nec ultra Atticam progredientur, VIII. 60, 3. ἰέναι ἑκαστέρω, IX. 2. *a.* εἰσὶ δὲ πολλαὶ μὲν (χῶραι) ἀστυγείτονες, πολλαὶ δὲ καὶ ἑκαστέρω, IX. 122. *a.*

*Superlat.* Ἑκαστάτω, *i. q.* ποῤῥωτάτω, Longissime, Remotissime. τοὺς ἑκαστάτω οἰκέοντας ἀπ' ἑωυτῶν, I. 134. *f.* (*ubi opponitur* ἄγχιστα.) κομίζειν αὐτὰ τὸ πρὸς ἑσπέρης ἑκαστάτω ἐπὶ τὸν Ἀδρίην, Usque ad Adriam nec vero ulterius, IV. 33. *a.* οὗτος ὁ στρατὸς τῆς Λιβύης ἑκαστάτω ἐς Εὐεσπερίδας ἦλθε, IV. 204. *a.* ἐς ταύτην (τὴν Μεγαρίδα) ἑκαστάτω τῆς Εὐρώπης τὸ πρὸς ἡλίου δύνοντος ἡ Περσικὴ αὕτη στρατιὴ ἀπίκετο, In hanc igitur regionem, neque ulterius in Europa versus Occidentem, pervenit hic Persarum exercitus; Extrema haec est Europae versus Occidentem regio in quam pervenerit hic Persarum exercitus, IX. 14. *f.*

Ἕκαστος, η, ον, Quisque. 1) αὐτὸς ἕκαστος βουλόμενος κορυφαῖος εἶναι, Quisque cupit ipse esse princeps, III. 82. *m.* ὡς οἱ μὲν αὐτὰ ἕκαστα ἔλεγον, *Valla*, Hæc singulatim illi referebant; *Larcher*, Telle fut leur réponse à chacune de ses questions; *nos, nescio quam recte:* Haec illi singula ex rei veritate dixerunt, V. 13. *f.* ταύτας (τὰς πόλιας) ἐπ' ἡμέρης ἑκάστης αἱρεε, Harum (urbium) singulas singulis diebus cepit, V. 117. *m.* *Praemisso Articulo*, δεῖ τὸν μὲν δήμαρχον ἕκαστον, Tenetur unusquisque praefectus populi, III. 6. *m.* *ubi* τῶν μὲν δημάρχων ἕκαστον *corrigebat Reiskius, invitis libris omnibus.*

2) *Pluralis* Ἕκαστοι *locum obtinet, ubi* Singuli, *de quibus agitur, sunt* Plures *collective sumti.* κατορύσσουσι ἕκαστοι, *scil.* *Cujusque oppidi incolæ*, II. 41. *m.* ἕκαστοι (*scil. cum qui ab hac parte stant, tum qui ab illâ*) ἔχοντες ξύλα, II. 63. *a.* ἔμενον κατὰ χώρην ἕκαστοι, *nempe* Unusquisque populus, I. 169. *m.* *ubi olim* ἕκαστος, *minus recte. Singularis* Ἕκαστος *perinde cum verbo Singulari et Plurali construi potest.* ἔνθεν ἐγένετο ἕκαστος τῶν θεῶν, II. 53. *a.* *ubi nonnulli* ἐγένοντο *praeferunt.* τουτέων τῶν ἀνδρῶν, οἳ Ἑλλήνων ἕκαστός φησι τριῶν ἄξιος εἶναι, VII. 104. *m.* ὡς τάχεος εἶχε ἕκαστος, VIII. 107. *m.* *sed et* ὡς ποδῶν ἕκαστος εἶχον, IX. 59. *b.* *ubi male* ἕκαστοι *plures codd. Vide Not.* περὶ τῆς ἑωυτοῦ ἕκαστος (*scil.* ἀνὴρ) μαχόμενοι, I. 169. *m.*

3) *Notandae formulae hujusmodi :* ἀπικνέονται ἐς Σάρδις οἱ πάντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος σοφισταί, ὡς ἕκαστος αὐτέων ἀπικνέοιτο, *proprie*, Ut quisque eorum adveniebat; *id est*, Seorsim quisque; Ut cuique commodum erat; Non omnes simul, sed aliâs hic, aliâs ille, I. 29. *a.* *Ex istâ locutione plenâ intelliguntur locutiones ellipticæ, qualis est illa,* ὡς ἑκάστῳ ἔργον

προστάσσων, idem valens ac προστάσσων ἑκάστῳ ἔργον ὡς ἑκάστῳ προστάσσοι, Mandans cuique opus faciendum ut cuique mandabat; id est, Suum cuique opus faciendum, ut ei commodum videbatur, adsignans, I. 114. a. m. Similiter ὡς ἑκάστην αἱρέοντες οἱ βάρβαροι ἐσαγήνευον τοὺς ἀνθρώπους, id est, οἱ βάρβαροι αἱρέοντες τὰς νήσους, ὡς ἑκάστην αἱρέοιεν, ἐσαγ. τοὺς ἀνθρ. VI. 31. a. Similiter, κατὰ πεντήκοντα τῶν Ἀργείων, ὡς ἑκάστους ἐκκαλεύμενος, ἔκτεινε, VI. 79. m.

Ἑκάστοτε, Quovis tempore. τεύξεαι παντὸς τοῦ ἂν ἑκάστοτε δέῃ, Impetrabis, quidquid quoque tempore a me petieris, I. 91. m. f. Sonat autem idem ac si dicas ἑκάστοτε τεύξεαι τοῦ ἂν δέῃ. Conf. Αἰεί.

Ἑκάτεροι, Utrique. ἐδικαίευν αὐτοὶ ἑκάτεροι ἔχειν τὸ ἕτερον κέρας, Utrique aequum censebant ut ipsi obtinerent alterum cornu, IX. 26. a. N. οἰκήματα διπλᾶ, -- τρισχίλια ἀριθμὸν, πεντακοσίων καὶ χιλίων ἑκάτερα, corruptus (ut videtur) locus, II. 148. m. Vide Var. Lect. ad II. 148, 17 seq.

Ἑκατοντὰς, άδος, ἡ, Centuria, Numerus centenarius, Centum. ἑκατοντάδες ἕξ, VII. 184. f. 185. f.

Ἐκβαίνειν, Evenire, Accidere. ὥρων τὰ ἐκβησόμενα πρήγματα ταῦτα, VII. 209. a. τὰ μέλλοντά σφι ἐκβαίνειν, VII. 221. m. ἢν τὰ οἰκότα ἐκ τοῦ πολέμου ἐκβαίνῃ, VIII. 60, 2. a. ἢν συμβαλόντι οἱ μὴ ἐκβαίνῃ ὁκοῖόν τι ἐθέλοι, IX. 15. m.

Ἐκβάλλειν ἔπος, Ejicere (Temere projicere) verbum: ὡς ἀνοίῃ τὸ ἔπος ἐκβάλοι τοῦτο, VI. 69. f. ὑπολαβόντα σφέας χειμῶνα μέγαν ἐκβαλέειν ἐς τὴν γῆν, Ad terram eos Ejecisse, Ingenti vi adpulisse, VII. 170. m. In Medio: αὐτίκα ἵππους ἐξεβάλλοντο, Protinus equos e navibus raptim Exposuerunt, VI. 101. a.

Ἐκβιβάζειν τὸν ποταμὸν ἐκ τοῦ αὐλῶνος χώματι, Aggere jacto Educere, (Expellere) fluvium (Cogere ut exeat) ex hac convalle, VII. 130. m.

Ἐκβοηθεῖν ἐς τὸν Ἰσθμὸν, Egredi (Proficisci) cum armis ad Isthmum, ad opem ibi ferendam suis, IX. 26. a. m.

Ἐκβολὴ, ῆς, ἡ, Exitus. ἡ ἐκβολὴ τοῦ Πηνειοῦ, Ostium Penei fluvii, VII. 128. a. et f. αἱ ἐκβολαὶ τοῦ Κιθαιρῶνος, Fauces per quas e Cithaerone monte exitus patet, IX. 38. f. 39. a.

Ἐκβράσσειν, Ebullire, Ejicere sicut mare agitatum navem ad littus allidit, aut alias res in littus ejicit. αἱ νῆες ἐς Κασθαναίην ἐξεβράσσοντο, VII. 188. extr. χρύσεα ποτήρια ἐκβρασσόμενα, VII. 190. m.

Ἐκγίνεσθαι, 1) Nasci ex tali matre. ἐξεγένετό οἱ παῖς, Natus ei est ex illâ (ex pellice) filius, IV. 155. a.

2) Ubi de Tempore agitur, Exire, Elabi. οἷά τε χρόνου ἐκγεγονότος πολλοῦ, II. 175. f. nisi ἐγγεγονότος ibi legendum. Conf. Ἐγγίνεσθαι.

3) τοῦτό μοι ἐξεγένετο, Hoc mihi Evenit, Contigit. οὐκ ἐξεγένετο (αὐτοῖς) Κροίσῳ ἀπαγγεῖλαι, Non contigit eis ut renunciare

Croeso possent, I. 78. *a.* οὐδέ οἱ ἐξεγένετο Ἀθηναίους τιμωρήσασθαι, VII. 4. *b.* 8, 2. *a.* οὐδέ σφι ἐξεγένετο τὸν νεκρὸν ἀνελέσθαι, IX. 23. *b.* οὐδέ οἱ ἐξεγένετο ἐπὶ πλέον ἔτι σημῆναι, V. 51. *f.* *ubi haud commode* Neque ei licuit *redditur.* τῷ (*jon. pro* ᾧ) δικαιοτάτῳ ἀνδρῶν βουλομένῳ γενέσθαι, οὐκ ἐξεγένετο, Non respondit eventus; Perficere propositum non potuit, III. 142. *a.* ὦ Ζεῦ, ἐκγενέσθαι μοι (*scil.* εὔχομαι, *vel* δίδοθι *aut* δός μοι) Ἀθηναίους τίσασθαι, V. 105. *f.* *ubi nonnulli* ἐκγενέσθω μοι, *ex scholio.*

Ἔκγονοι, οἱ, Nepotes, Posteri. VII. 106. *m.*

Ἐκδέειν, Adligatum aliquid Suspendere. ἐκδησάμενος ἀγάλματα, Suspensas *e collo suo* imagunculas gestans, IV. 76. *m.* *Sic simplex verbum* Δέειν *cum praepos.* ἐκ *construitur* IV. 72. *m.* τοὺς χαλινοὺς ἐκ πασσάλων δέουσι.

Ἐκδέκεσθαι, (*jonice pro* ἐκδέχεσθαι) 1) Excipere, Accipere *ab alio, vel post alium.* τὰ ἐς πόλεμον παρὰ πατρὸς ἐκδεκόμενος, Artem bellicam puer quisque a patre Accipit, *id est*, Ediscit, II. 166. *extr.* τελευτήσαντος Ἀλυάττεω, ἐξεδέξατο τὴν βασιληΐην Κροῖσος, Mortuo Alyatte, Excepit *vel* Accepit regnum Croesus, I. 26. *a.* *Sic,* Κυαξάρης μὲν - - τελευτᾷ· ἐκδέκεται δὲ Ἀστυάγης τὴν βασιληΐην, I. 106. *extr. et* 107. *a.* ἐκδεξαμένου Ἐρξέρξεω τὴν ἀρχήν, VIII. 44. *f.* *Et per ellipsin omisso accusativo ex praecedente verbo* βασιλεύσαντος *subintelligendo :* Φραόρτεω τελευτήσαντος, ἐξεδέξατο Κυαξάρης, I. 103. *a.* Ἄρδυος βασιλεύσαντος - - πεντήκοντα ἔτεα, ἐξεδέξατο Σαδυάττης, I. 16. *a.* *ubi Suidas quidem* τὴν ἀρχὴν *adjicit, quæ verba ignorant Herodotei libri. Similiter,* Ψάμμιος ἓξ ἔτεα βασιλεύσαντος, - - ἐξεδέξατο Ἀπρίης, Postquam Psammis sex annos regnasset, - - - Successit (*in regnum*) Apries, II. 161. *a.* *ubi quidem rursus invitis vetustis libris* τὴν βασιληΐην *adjecerant olim Editores.*

2) *Quemadmodum in ellipticâ locutione modo citatâ verbum* Ἐκδέκεσθαι *latino sermone perinde* Excipere, Succedere, Proxime sequi, *reddi potest; sic aliis in locutionibus idem verbum subinde simili quâdam notione usurpatur.* τοὺς δὲ Σκύθας, ἀποδημήσαντας ὀκτὼ καὶ εἴκοσι ἔτεα, - - - ἐξεδέξατο οὐκ ἐλάσσων πόνος τοῦ Μηδικοῦ, Scythas (post-quam *etc.*) Excepit labor non minor *etc.* IV. 1. *m.* ἥ τε Περσική, καὶ ἀπὸ ταύτης ἐκδεκομένη (hanc Excipiens, Proxime sequens) Ἀσσυρίη, IV. 39. *a.* ἡ Σκυθικὴ ἐκδέκεται, (Thraciam) Excipit, Succedit *ei*, Proxima *post eam* est, Scythia, IV. 99. *a.* ὡς - - - ἐκ τῶν πλόων ἐκδέκηται περίοδος τῆς λίμνης μακρή, Ut navigationes illas Exciperet longus circuitus hujus lacus; *id est*, Ut post illas navigationes Succederet *hostibusque obstaret* amplus hic lacus, *pedibus* circumeundus, I. 185. *f.* *Conf. supra* Δέκεσθαι, *num.* 5.

Ἔκδεξις (ἡ) τῆς βασιληΐης, Successio in regnum, VII. 3. *m.*

Ἐκδημεῖν, (*i. q.* ἀποδημεῖν, I. 29. *m.*

*et alibi*) Peregre proficisci, I. 30. *a.*

Ἐκδιδόναι, 1) Dedere, Tradere. οὐ γὰρ ὁ Ἀλυάττης ἐξεδίδου τοὺς Σκύθας ἐξαιτέοντι Κυαξάρεϊ, I. 74. *a.* οὐδὲ ἐκδόντες (ἐκείνην) ἀπαιτεόντων αὐτῶν, I. 3. *f.* τὸν ἱκέτην ἐκδιδόναι, I. 159. *a. et eodem cap. saepius, et cap.* 158. *m. et* 160. *m.* IV. 80. *f.* IX. 86. *f.* 88. *a.*

2) Ἐκδιδόναι *et* Ἐκδίδοσθαι, Elocare *filiam*, In matrimonium dare. ἐκδοῦναι τὴν ἑωυτοῦ θυγατέρα ὅτεῳ βούλοιτο ἕκαστος οὐκ ἐξῆν, I. 196. *m. f.* οἱ δὲ γάμους ἔγημαν, τὰς δὲ ἐκ Λήμνου ἤγοντο, (quas uxores ex Lemno secum adduxerant,) ἐξέδοσαν ἄλλοισι, II. 146. *extr.* οὐδέ σφι ἐκδίδοσθαι θυγατέρα οὐδεὶς ἐθέλει -- ἀλλ' ἐκδιδόαται οἱ συβῶται ἐξ ἀλλήλων, II. 47. *a.* ἐκδιδόασι αὐταὶ (τοῦ Λυδῶν δήμου θυγατέρες, Lydorum filiae de plebe) ἐκδιδόασι ἑωυτὰς, I. 93. *f.* αἱ εὔμορφοι τὰς ἀμόρφους ἐξεδίδοσαν, I. 196. *m. f.*

3) Ἐκδιδόναι *vel* Ἐκδιδοῦν, *i. q.* μισθοῦν, Certâ mercede locare. (*cf. Polluc.* I. 75.) ἐμισθοῦτο παρ' οὐκ ἐκδιδόντος (*alii* ἐκδιδοῦντος, *ab* ἐκδιδόω) τὴν αὐλὴν, Mercede conduxit (conducere voluit) aulam ab illo homine, qui *statim* eam Elocare noluit, I. 68. *f.*

4) Ἐκδιδόναι *vel* Ἐκδιδοῦν *dicitur* Fluvius *in mare* Sese exonerans, *aut in alium fluvium, aut ex aliquâ regione in aliam* Influens. Ἕρμος ἐκδιδοῖ ἐς θάλασσαν, I. 80. *a.* ὁ Γύνδης ἐκδιδοῖ ἐς ἕτερον ποταμὸν, I. 189. *a.* ποταμῶν ἄλλων ἐς αὐτὸν ἐκδιδόντων, IV. 48. *a. ubi quidem nonnulli* ἐσδιδ. *praeferunt. Sic* ἐκδιδοῖ *et* ἐκδιδοῦσι, IV. 49. *a. m. et f. ubi item alii* ἐσδιδοῖ *et* ἐσδιδοῦσι. ἐκδιδοῖ ἐς Αἴγυπτον, II. 22. *a.* 34. *m.* ἐς τὴν λίμνην ταύτην ἐκδιδοῖ, II. 30. *m.* ἐς τὴν Σύρτιν ἐκδιδοῖ ἡ λίμνη αὕτη, II. 150. *a.* ἐκδιδοῖ ἐς τὴν ἐρυθρὴν θάλασσαν, III. 9. *f.* 115. *a.* ἐς τὠυτὸ ἕλος ἐκδιδοὺς, IV. 53. *f.* ἐς τὸν Μαίανδρον ἐκδιδοῖ, V. 118. *a.* VII. 113. *b. Conf.* Ἐνδιδόναι.

Ἐκδιδρήσκειν, (*jon. pro* ἐκδιδράσκειν) Effugere, Profugere. ἐκδιδρήσκει ἐκ τοῦ ἄστεος, IX. 88. *a.* ἐκδιδρήσκει πλοίῳ ἐξ Αἰγύπτου, III. 4. *a. Conf.* Ἐκδρῆναι.

Ἔκδοσις, ιος, ἡ, τῶν ἱκετέων, Deditio, Extraditio supplicum. I. 159. *f.*

Ἔκδοτος, ου, Deditus, Traditus. ἔκδοτον ἄγεσθαι ἐς Αἴγιναν, VI. 85. *m.* ἔκδοτον γενόμενον ὑπὸ τῶν πολιητέων, VI. 85. *m. f.* ἔκδοτόν μιν ἐποίησε ἐς Πέρσας, Tradidit illum Persis, Amandavit eum veluti captivum in Persiam, III. 1. *a.*

Ἐκδρῆναι, *i. q.* ἐκδιδρήσκειν, *quod vide supra.* ἐκδράντες ἐκ τῆς ἑρκτῆς, IV. 148. *a.*

Ἐκδύειν *et* Ἐκδύνειν, *vide in* Κιθὼν, *et in* Γῆρας

Ἔκδυσις, ιος, ἡ, *i. q.* ἔξοδος, Exitus, Egressus. οἴκημα οὐδὲ ἔσοδον οὔτε ἔκδυσιν ἔχον, II. 121, 3. *a.* οὕτω τὴν ἔκδυσιν ποιέεται (τὰ τέκνα τῆς ἐχίδνης) Ita *in lucem* Exeunt, III. 109. *f.* εἰδὼς ἑωυτῷ ἀσφαλέα ἔκδυσιν (tutum Effugium) ἐοῦσαν ἐκ τῆς νήσου, III. 146. *m.* οὐ γάρ ἐστι Ἕλλησι οὐδεμίη ἔκδυσις -- μὴ οὐ εἶναι σοὺς δούλους, Effugere non possunt

Graeci quin servi fiant tui, VIII. 100. *m.*

Ἐκδωριεύεσθαι, *sive* Ἐκδωρίζεσθαι, *sive* Ἐκδωριοῦσθαι, *Ex jonicâ gente* in Doriensem degenerare. οἱ Κυνούριοι δοκέουσι εἶναι Ἴωνες, ἐκδεδωρίευνται δὲ, *sive* ἐκδεδωρίδαται, *sive* ἐκδεδωρίωνται *legendum*, VIII. 73. *m. ibique Var. Lect. et Not.*

Ἐκεῖ, *vide mox* Ἐκεῖσε.

Ἐκείνῃ, *adverb.* Ibi, Illic. ἤν -- οἰκέῃ ἐκείνῃ, Si habitare ibi vellet, VIII. 106. *a.*

Ἐκεῖνος, η, ο, Ille. *Genit. Plur. foem.* πλησίον ἐκεινέων, In illarum viciniâ, IV. 111. *m. f.*

Ἐκεῖσε, Illuc. ἄνειμι δὲ ἐκεῖσε τοῦ λόγου, VII. 239. *a.* τῇ ἂν κελεύῃ ὁ θεὸς, ἐκεῖσε στρατεύονται, II. 29. *extr. Sic olim edd.* ἐπεὶ δὲ ἐκεῖσε ἀπίκετο, καὶ ἠγάγετο *etc.* IX. 108. *m. f. ubi nos quidem, praeeuntibus msstis*, ἐκεῖ τε *pro* ἐκεῖσε *edidimus, ut* ἐκεῖ *ibi idem atque* ἐκεῖσε *sonet.*

Ἐκζέειν, Effervescere, Ebullire. ζῶσα εὐλέων ἐξέζεσε, Etiam nunc vivens Scatuit vermibus, IV. 205. *ubi simplex* ἔζεσε *praeferunt plures codd.*

Ἔκθεσις, ιος, ἡ, Expositio *infantis.* ὁ χρόνος τῆς ἐκθέσιος (τοῦ Κύρου) I. 116. *a.*

Ἐκθύσασθαι ἄγος, Sacrificiis expiare crimen, VI. 91. *a. N.*

Ἐκκαίειν τὰ πυρὰ, *idem fere quod simplex* καίειν, Accendere ignes, *scilicet*, qui e castris late splendeant et eminus conspiciantur, IV. 134. *m.*

Ἐκκεῖσθαι, Expositum esse. ἐποράν ἐκκείμενον, Inspicere expositum *infantem*, I. 110. *f.* ἐκκείμενον Κῦρον κύων ἐξέθρεψε, I. 122. *f.*

Ἐκκηρύττειν, Per praeconem edicere ut aliquis *urbe vel regione* excedat. οἱ Σπαρτιῆται ἐξεκήρυξαν Μαιάνδριον, III. 148. *f. N.*

Ἐκκληΐειν (*sive* Ἐκκληΐζειν), *i. q.* ἐκκλείειν, Excludere. ἐκκληϊόμενοι τῇ ὥρῃ, Tempore exclusi, *i. e.* Quum nihil temporis eis reliquum esset; Urgente horâ, I. 31. *a. m. ubi olim* ἐκκληϊζόμενοι *edd.*

Ἐκκνᾶν, Eradere. τὸν κηρὸν αὐτοῦ (τοῦ δελτίου διπτύχου) ἐξέκνησε, VII. 239. *m. N.*

Ἐκκοιλαίνειν, *vide* Ἐγκοιλαίνειν.

Ἐκκομιδή, ῆς, ἡ, Exportatio. πρὸς ἐκκομιδὴν ἐτράποντο τῶν οἰκετέων, Ad Exportandos (Educendos e domibus et in tuto collocandos) suos se converterunt, VIII. 44. *m. Vide mox* Ἐκκομίζεσθαι.

Ἐκκομίζειν, Exportare, Educere. σὺ νῦν ἐμὲ ἐκκομίσας αὐτὸν καὶ χρήματα, *etc.* Tu igitur fac ut et me ipsum *ex hac terrâ* educas et pecunias *meas* exportes, III. 122. *f.* ἐκκομίσαι ἄνθρωπον ἐκ τοῦ μέλλοντος γίνεσθαι (αὐτῷ) πρήγματος, Educere, Eripere hominem e casu futuro, e calamitate quae ei fato destinata est, III. 43. *a.*

Ἐκκομίζεσθαι, Exportare res suas et in tuto collocare, *ne praeda fiant hostibus. Cum Accusat.* οὔτε τι ἐξεκομίσαντο οὐδὲν, VIII. 20. *a. Et absolute* ἐς τοὺς Ὀζολὰς Λοκροὺς ἐξεκομίσαντο (*scilicet* τὰ ἑαυτῶν, res suas), VIII. 32. *m.*

Ἐκκόπτειν, Excidere, Exstirpare. δένδρεα ἐκκόψαντες ἥμερα, IX. 97.

*b. Et metaph.* E medio tollere, Cunctos interficere. τάς δὲ, ἐπιθεμένας, ἐκκόψαι τοὺς ἄνδρας, Hos invasisse viros cunctosque interfecisse, IV. 110. *m. et mox ibid.* ἐπεὶ δὲ ἐξέκοψαν τοὺς ἄνδρας.

Ἐκλαμβάνειν ἔργον, Conducere opus faciendum, Operam suam alteri locare. ἐξελάμβανε ἐπιὼν τὴν Ἑλλάδα (*alii vulgo*, ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα) ἔργα, IX. 95. *a. ibique Var. Lect. et Not.*

Ἐκλέγεσθαι, Eligere, V. 30. *f.* VII. 6. *f.*

Ἐκλείπειν, *Activâ notione*, Relinquere, Deserere. τὴν τάξιν, VIII. 24. *f.* 219. *f.* IX. 48. *a.* ἐκλιπεῖν τὴν χώρην πᾶσαν, Totâ regione excedere, IV. 105. *a. et m.* ἐκλείψομεν τὴν χώρην, IV. 118. *m. Et significatu praegnante:* Relinquere *urbem et* in alium locum migrare. ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν ἐς τὰ ἄκρα, *id est*, ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν καὶ ἀναχωρῆσαι ἐς τὰ ἄκρα, VI. 100. *m. N. Sic* ἐμπρήσας Θεσπιέων τὴν πόλιν, αὐτέων ἐκλελοιπότων (*scil.* αὐτὴν, καὶ ἀποχωρηκότων) ἐς Πελοπόννησον, VIII. 50. *b.*

2) *Neutrali notione*, Deficere, Omitti, *et similia.* ἄνειμι ἐκεῖσε τοῦ λόγου, τῇ μοι τὸ πρότερον ἐξέλιπε, Illuc redeo ubi supra Defecit (Finem habuit, Substitit) mea narratio, VII. 239. *a.* τὸ δ' ἀπὸ ταύτης (τῆς Καρύστου πόλιος) ἐκλιπεῖν Ἄνδρον, *etc.* Post Carystum Omissam (Praetermissam) esse Andrum; Non fuisse in numero illarum civitatum *per quas ista sacra Delum transferebantur*, IV. 33. *a. m.*

Ἐκλογίζεσθαι, Secum perpendere. ταῦτα ἐκλογιζόμενος, IX. 89. *a. m.*

Ἐκμαίνεσθαι, In furorem erumpere, Furiosa facinora edere. ὁ μὲν δὴ τοιαῦτα πολλὰ ἐς Πέρσας ἐξεμαίνετο, III. 37. *a.*

Ἐκμανθάνειν, Ediscere, Cognoscere, Pernoscere. πάλαι πάντα ἐκμεμαθηκέναι, I. 124. *a. m.* ἐκμεμαθηκότα τὸ τῆς Χέμμιος ὄνομα, II. 91. *f.* ἐπεί τε ἐξεμάθετε τὸ ἡμέτερον φρόνημα σαφέως, IX. 7, 2. *a.* ἐπειρόμενοι δὲ, ἐξέμαθον πᾶν τὸ ἐόν, IX. 11. *f. Sic* ἕκαστα ἐκμαθὼν, I. 107. *m. edd. commode edebatur ante Gron. ubi nunc simplex* μαθών.

Ἐκπαγλέεσθαι, *i. q.* ἐκπλήσσεσθαι, Admirari, Admiratione percelli. καί μιν ἐπεδείκνυσαν ἐκπαγλεόμενοι πάσῃ τῇ στρατιῇ, VII. 181. *f.* VIII. 92. *m.* ἀνθρώπων ἐκπαγλεομένων (ὑμᾶς), ὡς οὔτε φεύγετε ἐκ πολέμου *etc.* IX. 48. *a.*

Ἐκπειρᾶσθαί τινος, Tentare aliquem, Expiscari sententiam alicujus. δείσας μή εὖ ἐκπειρῷτο Δαρεῖος, III. 135. *f. Conf.* Ἀποπειρᾶσθαι.

Ἐκπηδέειν *i. q.* Ἐκπηδᾷν. τοὺς δὲ ἐκπηδέειν ἐς τὴν θάλασσαν, E navi prosiluisse in mare, VIII. 118. *f. ubi alii* ἐκπηδᾷν.

Ἐκπίπτειν, 1) Excidere *bonis, spe, patriâ.* ἄνδρα ἐκπεπτωκότα ἐκ τῶν ἐόντων, III. 14. *m.* ἐκ πολλῶν τε καὶ εὐδαιμόνων ἐκπεσὼν, *ibid. f.* ἐξέπιπτε (*scil.* ἐκ τῆς ἀκροπόλιος) μετὰ τῶν Λακεδαιμονίων, Excidit arce, Excedere coactus est, V. 72. *f.* ὅκως ἐκπέσοι ἐκ τῶν Ἀθηνέων, Quoties Athenis pulsus est, VI. 121. *f.* ἐκπίπτειν ἐκ Πελοποννήσου ὑπὸ Μήδων, Ejici Pe-

loponneso a Medis, VIII. 141. *a.*
2) *De* Sorte *quae alicui* Excidit, *i. q.* Obtingit, *vide* Συνεκπίπτειν *et Adnot. ad* V. 22, 4. *et seqq.*
3) Ἐκπίπτειν *praegnanti notione significat* ἐκπίπτειν ἐκ τῆς τάξιος καὶ ἐσπίπτειν ἐς τὸν πολέμιον, IX. 74. *m. Not.*

Ἐκπλέειν, Enavigare, E praelio navali se recipere. τῶν βαρβάρων ἐς φυγὴν τραπομένων, καὶ ἐκπλεόντων πρὸς τὸ Φάληρον, VIII. 91. *a. Sed alibi apud Nostrum est* Ἐκπλώειν, *quod vide: et sic mox eodem cap. ait* τὰς ἐκπλωούσας, *scil.* νῆας.

Ἐκπλέειν, Ἐκπλήθειν, Ἐκπιμπλάναι, Explere, Persolvere. τὸν νόμον ἐκπλῆσαι, Satisfacere legi, I. 199. *extr.* IV. 117. *extr.* Κροῖσος πέμπτου γονέος ἁμαρτάδα ἐξέπλησε, (*i. q.* ἐξέτισε) Croesus quinti progenitoris peccatum luit, I. 91. *a.* Πολυκράτης ἐξέπλησε τὴν μοίρην τὴν ἑωυτοῦ, Explevit fatum suum, III. 142. *m.*

Ἔκπληκτος, ὁ, ἡ, Stupens. ἔκπληκτος ἦν ἀκούων, Obstupuit audiens *ista, Vit. Hom.* 22. *f.*

Ἐκπληροῦν, *i. q.* ἐκπλέειν *praecedens.* ἐξεπληροῦτο τὸ ναυτικὸν ἐς τὰς 380 νῆας, VIII. 82. *f.* ὑμῖν μὲν ἡ χάρις ἐκπεπλήρωται, Vos quidem benevolentiae officio cumulate Satisfecistis, VIII. 144. *f.*

Ἐκπλήσσεσθαι, Percelli, 1) Terrore, Consternatione. ἰδὼν δὲ, οὔτε ἐξεπλάγη, ἐντός τε ἑωυτοῦ γίνεται, I. 119. *f. Cum Dativo casu:* ἐκπλαγεὶς τούτοισι, ἐπὶ χρόνον ἄφθογγος ἦν, I. 116. *a.* τὸν δὲ, οὐκ ἐκπλαγέντα τούτοισι, VII. 226. *m.* ἐκπλαγέντων τῷ γινομένῳ, IV. 4. *a. Item cum* ὑπὸ *et Genit.* ὑπὸ τῆς συμφορῆς ἐκπεπληγμένος, III. 64. *f.*
2) Admiratione Percelli, Admirari, Adstupescere. Πausανίην ἐκπλαγέντα τὰ προκείμενα ἀγαθά, IX. 82. *m.* ὅκως ἴδοιτο τὰ ποτήρια, ἀπεθώυμαζε καὶ ἐξεπλήσσετο (αὐτά), III. 148. *m.*

Ἐκπλύνειν, Eluere. I. 203. *f. Vide in* Ζῶον.

Ἐκπλώειν, (*jon. i. q.* ἐκπλέειν) Enavigare. (*Gregor. Dial. jon.* §. 69. τὸ ἐκπλεῦσαι, ἐκπλῶσαι λέγουσι.) *Proprie de Navibus aut Navigantibus dicitur: conf.* Ἐκπλέειν *paulo superius.* κατ' Εὐρώπης ζήτησιν ἐκπλώσαντες, II. 44. *m. f.* κατὰ ληΐην ἐκπλώσαντας. II. 152. *m.* μόγις ἐκπλῶσαι λαθὼν τοὺς ἐπορμέοντας, VIII. 81. *a.* ἐκπλώσαντες ἔξω τὸν Ἑλλήσποντον, V. 103. *f. Item de Piscibus:* οἱ δ' αὐτέων ἁλῶσι ἐκπλώοντες ἐς θάλασσαν, Enatantes in mare, II. 93. *m.*
*Metaphorice dicitur* Ἐκπλῶσαι τῶν φρενῶν, Mente alienari, De statu mentis dejici. ἐξέπλωσας τῶν φρενῶν, III. 155. *a. m. Similiter,* παραφρονήσαντες ἐκ τοῦ νόου, VI. 12. *m.*

Ἐκποδὼν εἶναι, Procul abesse. βουλόμενον ἐκποδὼν εἶναι *olim edd.* VI. 35. *f. ubi nos quidem* ἐκ ποδῶν *dedimus cum nostris msstis. Sed* ἐκποδὼν ἀπαλλάσσετο, E vestigio discessit, VIII. 75. *extr.*

Ἐκποιέειν, Efficere, Perficere, Exstruere, Totum perficere et ad Finem perducere. τῇ Ἀθηναίῃ προπύλαια θωυμάσιά οἱ ἐξεποίησε, II. 175. *a.* Παρίου λίθου τὰ ἔμπροσθεν τοῦ νηοῦ ἐξεποίησαν, V. 62. *extr.* καί με (*pyramidem*

*quae loquens inducitur*) τρόπῳ τοιούτῳ ἐξεποίησαν, II. 136. *f.* ἐξεποιήθη τὰ ἀνώτατα πρῶτα· μετὰ δὲ τὰ ἑπόμενα τούτων ἐξεποίευν· τελευταῖον δὲ τὰ κατώτατα ἐξεποίησαν, II. 125. *m. Not.*

Ἐκποίησις, ιος, ἡ, Emissio *seminis genitalis*, III. 109. *a.*

Ἐκπολεμοῦν τινα, Ad bellum suscipiendum excitare, Bello implicare *aliquem.* ἵνα καὶ τούτους ἐκπολεμώσωσι, IV. 120. *f. et mox* ἄκοντας ἐκπολεμῶσαι, ibid. ἵνα οἱ ἐκπολεμωθῇ πᾶν τὸ Περσικὸν, Ut Persicum omne genus ad bellum adversum eum concitaretur, III. 66. *f. N.* ἠπιστέατο γάρ σφι Λακεδαιμονίους ἐκπεπολεμῶσθαι, Noverant enim bellum sibi imminere a Lacedæmoniis, *proprie*, Ad bellum adversus se suscipiendum concitatos esse Lacedæmonios, V. 73. *a. ubi quum* πρὸς Λακεδ. *vulgo legeretur, utique delendam praepositionem judicavi. Vide Var. Lect. et Not. Defendi profecto scriptura* πρὸς Λακεδαιμονίους *nullo pacto potest, nisi statuas impersonaliter positum esse verbum* ἐκπεπολεμῶσθαι, *quasi graece dici potuisset* ἐκπεπολέμωταί μοι πρὸς αὐτὸν, Bellum mihi suscitatum est adversus illum; Bellum mihi cum illo gerendum imminet: *cujus locutionis aliud exemplum desidero.*

Ἐκπρήσσεσθαι, (*jon. pro* ἐκπράττεσθαι) Poenas exigere, Ulcisci. τὸν Δωριέως φόνον πρὸς Ἐγεσταίων ἐκπρήξασθαι, VII. 158. *a. et mox* ibid. τὸν Δωριέως φόνον ἐκπρηξόμενοι.

Ἔκπυρος, Fervidus, Ardens, Ignitus. *Pro* λίθους ἐκ πυρὸς διαφανέας *probi alioqui codices nonnulli* λίθους ἐκπύρους διαφανέας *praeferunt*, IV. 73. *f. Meminit vocabuli* ἔκπυρος *H. Stephanus Thes. T. III.* 626. *g.*

Ἐκρήγνυσθαι, 1) Rumpi. *Arcus, si continuo intentus esset*, ἐκραγείη ἂν, Rumperetur, II. 173. *m. f.* 2) Erumpere. τέλος δὲ ἐξεῤῥάγη (*scil.* τὸ πρᾶγμα) ἐς τὸ μέσον, In publicum Erupit, Emanavit, VIII. 74. *m.* κατεῖχε ἑωυτὸν, οὐ βουλόμενος ἐκραγῆναι ἐς αὐτὸν, Continuit sese, nolens in eum Erumpere, Iram suam in illum effundere, Gravius in illum invehi, VI. 129. *f.*

Ἔκροος, ου, ὁ, Effluxus. οἱ μὲν νῦν (ποταμοὶ) - - ἔκροον ἔχουσι ἐς θάλασσαν, VII. 129. *m. Conf.* Ἐξήλυσις.

Ἐκσείειν, Excutere. τῆς κεφαλῆς ἐκσείει (τὸ δέρμα), Cutem excutit de capite, IV. 64. *a. ubi olim* ἐξίει. *Vide Var. Lect. et Not.*

Ἐκσμᾶν, Extergere. οἱ θεράποντες ἐξέσμων τὰ ποτήρια, III. 148. *a. Conf.* Διασμᾶν.

Ἐκτάμνειν, Castrare. παῖδας ἐκτάμνειν, VIII. 105. *a.* ἐξέταμε πολλοὺς, ibid. *m.*

Ἐκτείνειν, Extendere, Intendere. τούτου εἵνεκα δοκεῖς πᾶσαν προθυμίην ἐκτεῖναι, VIII. 10, 7. *a.*

Ἐκτενέως, Studiose, Intentâ curâ, Sedulo. ἐνοσήλευσεν αὐτὸν ἐκτενέως, *Vit. Hom. cap.* 7. *m. et* 26. *a. ubi* ἐκτενῶς *neglecto jonismo.*

Ἐκτίνειν, Rependere. εὐεργεσίας ἐκτίνειν (τοῖσι Σαμίοισι) III. 47. *a.*

Ἐκτιτρώσκειν, Abortum facere.

καὶ μιν ἐκτρώσασαν ἀποθανεῖν, III. 32. *extr.*

Ἐκτομή, ῆς, ἡ, Castratio. III. 48. *a. et* 49. *b. Conf.* Ἐκτάμνειν.

Ἐκτομίης, ίεω, ὁ, (*jon. pro* ὁ ἐκτομίας, ου,) Castratus. καί σφεων τοὺς παῖδας ἐκτομίας ποιήσομεν, VI. 9. *f.* *Pro eo* VI. 32. *m. est* ἐποίευν (αὐτοὺς) ἀντὶ ἐνόρχιας εἶναι εὐνούχους.

Ἐκτοξεύειν, Exhaurire pharetram. ὥς σφι τὰ βέλεα ἐξετετόξευτο, Postquam omnia tela absumserant, I. 214. *a.*

Ἐκτὸς, Extra, Post. ἐπεί τε ἐκτὸς πέντε ἡμερέων ἐγένετο, Interjectis quinque diebus, III. 80. *a. ubi olim* ἐντός. *Vide Var. Lect. et Not.* ἐκτὸς τῶν ἐωθότων νοημάτων, III. 80. *a. m.* ἐκτὸς Ἀττικῆς ἐξελάθησαν *edebatur* VI. 137. *a. ubi nos cum probatissimis msstis* ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἐξεβλήθησαν.

Ἐκτράπεσθαι, (*jon. pro* ἐκτρέπεσθαι) Deflectere *de via.* ἐκτράπονται ἐπ' Ἀθηνέων, Deflexerunt versus Athenas, VI. 34. *f.* οὐ μέντοι ταύτῃ (*hac viâ*) ἐσέβαλον (ἐς τὴν Μηδικὴν) ἀλλὰ τὴν καθύπερθε ὁδὸν πολλῷ μακροτέρην ἐκτραπόμενοι, *prægnante notione verbi*, Deflectentes *de breviori viâ et* superiorem viam multo longiorem ingressi, I. 104. *m.* οἱ νεώτεροι τοῖσι πρεσβυτέροισι εἴκουσι τῆς ὁδοῦ καὶ ἐκτράπονται, II. 80. *a.*

Ἐκτρέφειν, Enutrire. τὸ ἐκτρέφον τὴν ῥίζαν τοῦ σίτου, Id quod radici frumenti primum praebet nutrimentum, I. 193. *a.*

Ἐκτρίβειν, Exterere, Atterendo perdere, Exstirpare, Funditus perdere et delere. τὴν ποίην ἐκ τῆς γῆς ἐκτρίβειν, IV. 120. *a.* σφέας πίτυος τρόπῳ ἀπείλεε ἐκτρίψειν, VI. 37. *m. quod quid significet, mox* ibid. *declaratur, scil. i. q.* πανώλεθρον ἀπολλύναι. *Sic* ἐκτέτριπται πρόῤῥιζος ἐκ Σπάρτης, VI. 86, 4. *Denique*, VII. 120. *f. pro vulgato* κάκιστα διατριβῆναι *videndum ne cum nostro cod. Pf.* κάκιστα ἐκτριβῆναι *sit legendum.*

Ἐκτυφλοῦν, Excaecare. ἐπεί αὐτὸν ἐξετύφλωσαν, IX. 93. *m. Conf.* Τυφλοῦν.

Ἐκφαίνειν, Aliquem In lucem producere. ἐκφήναντες αὐτὸν, III. 36. *m. f.* ἐκφαίνειν ἑαυτὸν, Sese Monstrare. ἐκφαίνειν ἔοικας σεωυτὸν ἐόντα τοῦ πατρὸς οὐδὲν ἥσσω, III. 71. *m.* ἐκφ. λόγον, Orationem, Verba facere. τόνδε σφι ἐξέφαινε λόγον, VII. 160. *a.* Declarare, Dicere *sententiam.* ἐκφήνας τὴν ἑωυτοῦ γνώμην, V. 36. *a.*

Ἔκφασις, ιος, ἡ, Declaratio sententiae. ἡ κυρίη τῶν ἡμερέων τῆς ἐκφάσιος τοῦ Κλεισθένεος, VI. 129. *a.*

Ἐκφέρειν, 1) Efferre, Exportare. ἐξενεῖκαι αὐτὸν κάλλιστα καὶ θάψαι, *de* Efferendo funere, VII. 117. *b. Inde Passiv.* ὅπλα ἱρὰ ἐκ τοῦ μεγάρου ἐξενηνειγμένα, VIII. 37. *a.*

2) Proferre, Edere, Ferre *fructum.* ἡ Βαβυλωνίη χώρη -- καρτὸν ὧδε ἀγαθὴ ἐκφέρειν ἐστὶ, ὥστε -- ἐπὶ τριηκόσια ἐκφέρει, I. 193. *m. ubi eâdem notione et verbum simplex* ἐνείκῃ *et* ἀποδιδοῖ.

3) Efferre in Publicum, Aperire, Indicare. ἐξενείκαντος τὴν ἐπιχείρησιν ἑνὸς τῶν μετεχόντων, VIII. 132. *a. m.* μηδ' ἐξοίσειν μηδενὶ τὴν ἀπό σφεων ἀπάτην γεγονυίαν, III. 74. *m. Item* Referre

ad aliquem, Renunciare alicui. ἐς πολύφημον ἐξενείκαντας, scil. τὸ πρᾶγμα vel τὸ χρηστήριον, V. 79. a. et mox ibid. ἐξέφερον τὸ χρηστήριον ἀλίην ποιησάμενοι.

4) Deferre (et in Passivo, Deferri) ex alto mari ad oram. δελφῖνα λέγουσι ὑπολαβόντα (τὸν Ἀρίονα) ἐξενεῖκαι ἐπὶ Ταίναρον, I. 24. m. f. Ἀρίονα ἐπὶ δελφῖνος ἐξενειχθέντα ἐπὶ Ταίναρον, I. 23. m. Sic in Fut. Med. notione Passivâ. ὡς, ἐπεὰν γένηται ναυμαχίη, ἐνθαῦτα (ἐς τήνδε τὴν νησίδα) μάλιστα ἐξοισομένων τῶν τε ἀνδρῶν καί τῶν ναυηγίων, VIII. 76. f. ἢν νικηθέωσι τῇ ναυμαχίῃ πρὸς τῷ Ἰσθμῷ, ἐς τοὺς ἑωυτῶν ἐξοίσονται, VIII. 49. f.

5) Medium Ἐκφέρεσθαι et Ἐξενείκασθαι, 1) Dicere, Ferre suam sententiam. πάντες γνώμην κατὰ τὠυτὸ ἐξεφέροντο, V. 36. a, 2) Reportare victoriam, Ferre gloriam. ταύτην τὴν νίκην ἀνελόμενόν μιν συνέβη τὠυτὸ ἐξενείκασθαι τῷ ἀδελφεῷ, VI. 103. a. De Futuro Med. Ἐξοίσεσθαι paulo ante dictum est sub Ἐκφέρειν num. 4.

Ἐκφεύγειν, Effugere, Fugâ se subtrahere. ἐκπεφευγὼς διπλόον θάνατον, VI. 104. a. et paulo post ibidem, ἐκφυγόντα δὲ τούτους. Sic, Σκύθας ἐκφεύγει, Scythis fugâ se subtrahit, VI. 40. a.

Ἐκφόριον, ου, τὸ, Proventus terrae. τὰ ἐκφόρια τοῦ καρποῦ, IV. 198. m. f. Not.

Ἐκχόειν, Ἐκχοῦν vel Ἐκχωννύναι, Adgestâ humo exaltare solum. τῆς πόλιος ἐκκεχωσμένης ὑψοῦ, II. 138. m. μάλιστα Βουβάστι πόλι ἐξεχώσθη, scil. χόος vel χώματα, Maxime Bubasti urbi adgesta humus est atque ita exaltatum ejus solum, II. 137. f.

Ἐκχρᾶν, (i. q. ἀποχρᾶν) Sufficere. οὐκ ἐξέχρησέ σφι ἡ ἡμέρη ναυμαχίην ποιήσεσθαι, Non suffecit eis dies, etc. VIII. 70. a. κῶς βασιλῆϊ ἐκχρήσει ταῦτα περιϋβρίσθαι, Quomodo sufficere poterit regi, (Quo pacto Contentus esse, Patienter ferre, poterit rex) tali contumeliâ adfici? III. 137. m.

Ἑκὼν, Ultro, Volens. cum infin. εἶναι per pleonasmum adjecto. οὐκ ἔφη τῷ Ξέρξῃ ἑκὼν εἶναι δουλεύσειν, VIII. 116. a. ἑκὼν εἶναι οὐδ' ἂν μουνομαχέοιμι, VII. 104. m. ἑκών τε εἶναι, καὶ δεινοῦ ἐπιόντος οὐδενὸς, -- ἐς μέσον καταθεὶς τὴν ἀρχὴν, VII. 164. a. ἔφασαν -- οὐκ ἔσεσθαι ἑκόντες εἶναι προδόται τῆς Ἑλλάδος, VIII. 30. extr.

Ἐλαίη, ης, ἡ, Olea arbor. ἀγάλματα ξύλου ἡμέρης ἐλαίης, V. 82. m. νηὸς ἐν τῷ ἐλαίη τε καὶ θάλασσα ἔνι, VIII. 55. a.

Ἔλαιον, τὸ, Oleum, proprie, ex olivis expressum, II. 94. extr.

Ἐλᾷν et Ἐλαύνειν, 1) Cum Accusat. Ducere exercitum, Agere currum. ἔμελλε ἐλᾷν στρατιὴν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, VII. 57. a. ταύτην ἐς τὸ ἅρμα ἐσβιβάσαντες --- ἤλαυνον ἐς τὸ ἄστυ, I. 60. f. ἐς τὸ Ξανθίων πεδίον ἤλασε ὁ Ἅρπαγος τὸν στρατὸν, I. 176. a. ἐλᾷν στρατὸν διὰ τῆς Εὐρώπης, VII. 8, 2. 10, 2. ἤλασεν ἐς ἀγορὴν τὸ ζεῦγος, I. 59. m. f.

2) Absolute; sive subintellecto Accusativo, sive Intransitivâ notione, Ducere exercitum,

Agere currum, Vehi, Proficisci, Progredi. ἐπείγομαι ἐλῶν ἐς Θρηΐκην, IX. 89. *m.* *et mox ibidem*, Μαρδόνιος κατὰ πόδας ἐμεῦ ἐλαύνων. *Similiter*, ἐπ' ἀρχὰς τὰς σὰς ἐλῶσι, I. 207. *m.* (*ubi* ἐλῶσι *valet* ἐλάσουσι, *Praesens notione Futuri, coll. Thom. Mag. v.* Ἐλάω.) *Et mox ibid.* ἐλᾷς (*i. q.* ἐλάσεις) ἰθὺ τῆς ἀρχῆς τῆς Τομύριος. *Sic rursus*, παρεσκευάζετο ὡς ἐλῶν (*i. e.* ἐλάσων) ἐς Ἄβυδον, VII. 32. *extr.* *Sed utitur Noster etiam formâ propriâ Futuri*, Κῦρος ἐλάσει ἐπὶ Σάρδις, I. 77. *extr.* *Nec vero is solum, qui* Exercitum ducit, *sed et* Exercitus ipse *dicitur* Ἐλαύνειν, *id est*, Proficisci, Iter facere, Progredi. ὁ στρατὸς ὁρμᾶτο ἐλῶν (*i. q.* ἐλάσων) ἐς Ἄβυδον, VII. 37. *a. m.* κατὰ τὴν ταχίστην ἐλῶν ἐς Θρηΐκην, IX. 89. *m.* *Et omnino, quicumque* Iter facit, *etiam absque exercitu, praesertim vero* qui Curru vehitur. ὅπη ἂν ἐλαύνησι, I. 188. *f.* *ibique Var. Lect. et Not.* οἵ μιν ἐλαύνοντα ἐς ἀγρὸν ἠθέλησαν ἀπολέσαι, I. 59. *m. f.* *ubi quidem, si opus esset, e proxime praecedentibus adsumere accusativum* τὸ ζεῦγος *posses. Sed interdum ne subintelligi quidem tale substantivum potest; velut in illâ phrasi,* ἐπὶ ζευγέων ἐλάσασαι, Curribus vectae, I. 199. *a.* *Denique etiam* Qui rem quamcumque institutam Persequitur, *is* Ἐλαύνειν *dici potest. Sic* τότε μὲν ἐς τοσοῦτον ἤλασαν, Tunc quidem eo usque (*in colloquio, et in eâ re de quâ agebatur*) Progressi erant, V. 50. *a.* (*In Aoristo promiscue,* ἤλασα *et* ἔλασα *usurpat Noster: vide* Ἐπελαύνειν.) *Ad mores translato verbo, memoratur Cheops, Aegypti rex,* ἐς πᾶσαν κακότητα ἐλάσας, In omnem pravitatem Progressus, Prolapsus, II. 124. *a.*

3) Ducere *murum*, Exstruere, Aedificare. κρηπῖδα κύκλῳ περὶ τὴν λίμνην ἤλασε, I. 185. *m. f.* τὰς αἱμασιὰς τὰς παρὰ τὰ χείλεα τοῦ ποταμοῦ ἐληλαμένας, I. 191. *f.* μισθὸν τοῦ τείχεος τοῦ περὶ τὴν ἀκρόπολιν ἐληλαμένου, VI. 137. *a.* καί περ τείχεος διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ ἐληλαμένου καρτεροῦ, IX. 9. *f.* τὸ τεῖχος ἑκάτερον τοὺς ἀγκῶνας ἐς τὸν ποταμὸν ἐλήλαται, (*i. e.* ἐληλαμένους ἔχει) I. 180. *a. m.*

*Conf.* Ἀπελαύνειν, Ἐξελᾶν *et* Ἐξελαύνειν, Ἐπελαύνειν.

Ἔλασις, ιος, ἡ, (*i. q.* ἐξέλασις, *et* στρατηλασίη) Eductio exercitus, Expeditio militaris. ἐγένετο ἐπὶ Σκύθας τοῦ Δαρείου ἔλασις, IV. 1. *a.* ἐποιέετο τὴν ἔλασιν, VII. 37. *f.* πρότερον ταύτης τῆς ἐλάσιος, VII. 106. *m.* *Item*, Ratio instituendae expeditionis, Itineris faciendi ratio. Καμβύσῃ ἀπορέοντι τὴν ἔλασιν - - - ἐξηγέεται τὴν ἔλασιν, III. 4. *f.* ἐποιέετο τὴν ἔλασιν, Educere copias coepit, VII. 37. *extr.* *ubi olim* ἐξέλασιν. *Conf.* Ἐλᾶν.

Ἐλάσσων, ονος, ὁ, ἡ, Paucior, Minor. οἱ δὲ ἐλάσσονες λέγουσι πέμψαι Ὀροίτεα, Sunt pauciores qui dicant *etc.* III. 121. *a.* τὸ δ' ἔτι (*nescio an* δέ τι) τούτων ἔλαττον ἀπιεὶς, Quod his minus est (Minorem numerum, Unitates quae ad superiorem numerum accedunt) omitto, III.

95. *f.* οὐδὲν ἔλασσον εἶχον τῇ μάχῃ, Non erant inferiores *in pugnâ*, IX. 102. *a.*

Ἐλαστρέειν, *i. q.* ἐλαύνειν, Agitare *navem ramis.* ὥστε τριήρεας δύο πλέειν ὁμοῦ ἐλαστρευμένας, (*alii* ἐλαστρεομένας) II. 158. *a. et* VII. 24. *b.*

Ἐλαύνειν, *vide supra in* Ἐλᾷν.

Ἐλαφρὸς, ἡ, ὸν, Levis. ἐν ἐλαφρῷ ποιησάμενος, Parvi pendens, III. 154. *f. Not.* διαβεβλημένος οὐκ ἐν ἐλαφρῷ ἐποιεύμην, Haud leviter tuli, I. 118. *b.* σοὶ ἐλαφρὸν τυγχάνει ἐόν, Tibi res levis et facilis est, VII. 38. *a.*

Ἐλεύθερος, η, ον, Liber homo. *Quo sensu Herodotus, de Samiis loquens, dixerit* οὐ γὰρ δὴ ἐβούλεατο εἶναι ἐλεύθεροι, III. 143. *extr. haud satis liquet.* ἀνελεύθεροι, *parum quidem probabiliter corrigebat Pavius, cui suffragatus est Larcher. Vide Not.*

ἐλευθερωτέρη ὑπόκρισις, Liberius responsum, I. 116. *a. ubi praeter necessitatem* ἐλευθεριωτέρη *corrigunt docti nonnulli viri.*

Ἐλευθέρως εἶπαι, Libere loqui, VIII. 73. *f.*

Ἐλέφας, αντος, ὁ, Elephas, III. 114. IV. 191. *f. Conf.* Ὀδών.

Ἐλινύειν, (*aliis* Ἐλιννύειν) *i. q.* ἡσυχάζειν, Cessare, Quiescere, Otium agere. τοὺς δεῖ -- μὴ ἐλινύειν, I. 67. *f. cum Var. Lect. et Not.* διέβη ὁ στρατὸς ἐν ἑπτὰ ἡμέρῃσι καὶ ἑπτὰ εὐφρόνῃσι, ἐλινύσας οὐδένα χρόνον, VII. 56. *a.* ἐλίνυον οὐδένα χρόνον -- οὔτε νυκτὸς, οὔτε ἡμέρης, VIII. 71. *f.*

[Ἑλίσσειν, *vide* Εἱλίσσειν]

Ἕλκειν, Trahere. ἕλκειν τόξον, Trahere, Attrahere arcum. ἐπεὰν οὕτω εὐπετέως ἕλκωσι τὰ τόξα, III. 21. *f.* (*Conf.* Εἰρύειν.) ἕλκειν προφάσιας, Praetextus quaerere, Tergiversari, *fere quod latine dicimus* Moras trahere,) VI. 86. *a.*

*Ubi de* Librâ et Pondere *agitur, res quaepiam dicitur* ἕλκειν, *non tam quatenus* Deprimit *Lancem cui imponitur, quam quatenus Lancem oppositam* Trahit, Movet, *nempe* Sursum trahit *et* Attollit *quantum satis est ad efficiendum aequilibrium.* ἡμιπλίνθια τρίτον ἡμιτάλαντον ἕκαστον ἕλκοντα, Dimidiati lateres, trahentes quisque duo talenta cum dimidio, I. 50. *f. Et mox* ibid. ἐποιέετο λέοντος εἰκόνα ἕλκουσαν σταθμὸν τάλαντα δέκα, Faciendam curavit leonis effigiem, Trahentem pondus quod erat decem talentorum, *sive* Trahentem decem talenta pondo. *Rursus* ibid. *paulo post*, ἕλκων σταθμὸν ἕβδομον ἡμιτάλαντον.

Ἑλκύειν, *i. q.* ἕλκειν, Trahere. ἑλκύειν πλίνθους, Ducere lateres, I. 179. *a.* ὑπ' ὄρνιθος ἢ κυνὸς ἑλκυσθῆναι, Ab alite aut cane Discerpi, I. 140. *a. Ut* ἕλκειν, *sic et* Ἑλκύειν *de* Pondere *usurpatur:* τὸ δ' ἂν ἑλκύσῃ, τοῦτο τῇ μελεδωνῷ διδοῖ, Quantum *argenti* Trahit *alteram libræ lancem, cui capilli sunt impositi*, tantum (*id est*, Tantum argenti pondus, quantum est pondus capillorum,) dat curatrici, II. 65. *f.*

*Intransitivâ notione* Ἑλκῦσαι *intelligitur* Extrahi, In longum trahi, Durare. ἐπὶ τοσοῦτο γὰρ λέγεται ἑλκῦσαι τὴν σύστασιν,

Ajunt enim, eo usque (ad id usque tempus) extractam fuisse pugnam, VII. 167. *a.*

Ἐλλάμπεσθαι (ταύτῃ) Hac in re (Hac parte) Splendere, Praeclare rem gerere, Sese illustrare, Gloriam reportare. (*i. q.* ἀπολαμπρύνεσθαι.) τῷ (ἱππικῷ) καὶ ἐπεῖχε ἐλλάμψεσθαι ὁ Λυδὸς, I. 80. *f.* τῇσι νηυσὶ οὐκ ἐλπίζοντες ἐλλάμψεσθαι, VIII. 74. *a.*

Ἑλλὰς, ἡ, *scil.* γῆ, Graeca terra, Graecia. Ἑλλάδα *autem Herodotus intelligit non modo* Graeciam proprie dictam, *sed et* Joniam. *Sic enim, verbi gratiâ,* Ephesus *ei censetur esse* ἐν τῇ Ἑλλάδι, I. 92. *a.* Ἑλλὰς γλῶσσα, (*i. q.* Ἑλληνικὴ) Graeca lingua, τὸν Πέρσην, Ἑλλάδα γλῶσσαν ἱέντα, IX. 16. *a.* κατὰ Ἑλλάδα γλῶσσαν, VI. 98. *f.* Ἑλλὰς πόλις, Graeca civitas, V. 93. *f. N.* VII. 22. *f.* 115. *a.*

Ἔλλεσχος, ου, ὁ, ἡ, (*i. q.* ἐν λέσχῃ γινόμενος) De quo vulgo verba faciunt (confabulantur) homines. οὐ τὰ Ἰώνων πάθεα ἔσται ἔλλεσχα, ἀλλὰ τὰ οἰκήϊα, I. 153. *a. m. Conf.* Περιλεσχήνευτος.

Ἕλλην, ος, ὁ, Graecus, Graecâ origine, Graecâ stirpe natus, ἐκρίθη εἶναι Ἕλλην, V. 22. *f.*

Ἑλληνικὸς, ἡ, ὸν, Graecus, Graecanicus. τὸ Ἑλληνικὸν, *sc.* γένος, *i. q.* οἱ Ἕλληνες. τὸ Ἑλληνικὸν πᾶν, Quicumque Graeci generis sunt, VII. 139. *f.* εἴ κως ἕν τε γένοιτο τὸ Ἑλληνικὸν καὶ *etc.* VII. 145. *f.* τὸ Ἑλληνικὸν ἐὸν ὅμαιμον καὶ ὁμόγλωσσον, VIII. 144. *m.*

ὅκως ἂν ἐξισωθείη τῷ Ἑλληνικῷ (*scil.* στρατεύματι ναυτικῷ) τὸ Περσικὸν, μηδὲ πολλοῦ πλέον εἴη, VIII. 13. *f.*

Ἑλλήνιος, *idem fere quod* Ἑλληνικὸς, Graecanicus. Δία Ἑλλήνιον αἰδεσθέντες, Jovem Græcanicum (Graeciae praesidem, Graecorum deum patrium) reveriti, IX. 7, 1. νῦν ὦν πρὸς θεῶν τῶν Ἑλληνίων, V. 49. *a.* ἐπικαλεόμενοι ὑμῖν θεοὺς τοὺς Ἑλληνίους, V. 92, 7. *f.*

Ἑλληνοδίκαι, *iidem qui aliâs* ἀγωνοθέται, Ludorum solennium moderatores apud Graecos, et certaminum judices. τὸν ἐν Ὀλυμπίῃ διέποντες ἀγῶνα Ἑλληνοδίκαι *legebatur olim* V. 22. *m. ubi nunc* ἀγῶνα Ἑλλήνων. *Vide Var. Lect. et Not.*

Ἑλλησποντίης ἄνεμος, Ventus flans ex Hellesponto. ἄνεμος ἀπηλιώτης, τὸν δὴ Ἑλλησποντίην καλοῦσι, VII. 188. *a. m.*

Ἐλλύχνιον, ου, τὸ, Ellychnium lucernæ. τὸ ἐλλύχνιον καίεται παννύχιον, II. 62. *a. Vocabulo hoc, pro eo quod* θρυαλλίδα *dicunt Attici, usum esse Herodotum monuere Moeris p.* 186. *et Phrynichus p.* 190.

Ἕλος, εος, τὸ, Palus. *Sub primo rege Aegyptus, excepto nomo Thebano* πᾶσα *erat* ἕλος, II. 4. *f.* Τὰ ἕλεα, Paludosa loca inferioris Aegypti, *saepius memorantur;* II. 92, 137. 151. 152. *Sic* ἐς τὰ ἕλεα *relegatur Psammitichus* II. 151. *extr.*

Ἔλπεσθαι, *i. q.* νομίζειν, οἴεσθαι, ἡγεῖσθαι, Existimare, Putare: θεὸν (εἶναί σε) ἔλπομαι, ὦ Λυκόεργε, I. 65. *m. in vet. orac.* ἔλπομαι καὶ μυρίων (ἐτέων) ἐντὸς χωσθῆναι ἄν, II. 11. *f.* ἔλπομαι

ποιέειν ἂν τὸν Ἴστρον *etc.* II. 26. *f.* ἔλπομαί τε καὶ ἐμὴ γνώμη αἱρέει, II. 43. *f.* ἐγὼ μὲν ἔλπομαι, εἰ καὶ αὐτὸς Πρίαμος *etc.* II. 120. *f.* ἔλπομαί τινα στάσιν ἐμπεσοῦσαν, VI. 109. *m. f.* ἐλπόμενοι οὐδέν σφι φανήσεσθαι ἀντίξοον, VII. 218. *a. m.* λέγει τὰ ἄριστα ἔλπεται εἶναι ἐμοὶ, VII. 237. *a.* ὁ δὲ ἐλπόμενός τί οἱ κακὸν εἶναι, IX. 113. *a.* (*ubi de* Metu *magis quam de* Spe *agitur.*

Ἐλπίζειν, *ut* ἔλπεσθαι, Existimare, Putare. Κροῖσον δὲ, ἐλπίσαντα λέγειν ἐκεῖνον ἀληθέα, I. 27. *m.* III. 157. *a.* ὁ μὲν, ἐλπίζων εἶναι ἀνθρώπων ὀλβιώτατος, I. 30. *m.* ἐλπίσας πρὸς ἑωυτοῦ τὸν χρησμὸν εἶναι, I. 75. *a.* οὐδαμᾶ ἐλπίσας μήκοτε -- Κῦρος ἐλάσει ἐπὶ Σάρδις, I. 77. *extr.* ἐλπίζων μιν ἀποθανέεσθαι, III. 144. *b.* οὐδαμᾶ ἐλπίζων ἂν ἡμίονον τεκεῖν, III. 151. *f.* τὸ χρηστήριον τὸ οὐδαμᾶ ἤλπισαν σφίσι ἐπιτελέεσθαι, VI. 140. *m.* ἐς φόβον κατιστέατο, ἐλπίζοντες πάγχυ ἀπολέεσθαι, VIII. 12. *m.* οὐκ ἤλπισε μή κοτέ τις κατὰ ταῦτα ἀναβαίη, VIII. 53. *m.* ἐλπίζοντες τῇσι περιούσῃσι νηυσὶ ἔτι χρήσεσθαι βασιλῆα, VIII. 96. *a.* IX. 110. *a.*

Ἔλυτρον, τὸ, *quod aliàs* Tegumentum, Involucrum *significat, Herodoto est* Alveus, Receptaculum *aquarum.* ὤρυσσε ἔλυτρον λίμνῃ, I. 185. *m. f. Not.* 186. *a.* ὁ νότος σφι πνέων ἄνεμος τὰ ἔλυτρα τῶν ὑδάτων ἐξηύηνε, IV. 173. *a.*

Ἐμβαίνειν, *in Aor.* 1. *idem quod* ἐμβιβάζειν. ἡ Ἀστυάγεος ἡγεμονίη ἐνέβησε (αὐτὸν) ἐς φροντίδα, Injecit ei solicitudinem, I. 46. *a. Aor.* 2. *notione intransitivâ:* ἐς πλοῖον ἐμβὰς, II. 29. *m. f. ubi alii* ἐσβάς.

Ἐμβάλλειν, *cum Accus.* Injicere; *ut* φόβον ἐμβάλλειν, VII. 10, 5. *Cum Dativo,* Impetum facere. ἐνέβαλε νηὶ, VIII. 87. *m. et mox ibid.* ἐνέβαλέ τε καὶ κατέδυσε. *Sic et* VIII. 84. *a.* 92. *a. et f. Sed* ἐμβάλλειν εἰς τόπον *vel* χώραν τινα *significat etiam* Advenire *vel* Ingredi *cum exercitu quidem, sed non utique hostili animo.* πρὶν ἢ τοὺς μετὰ Παυσανίεω ἐς τὸν Ἰσθμὸν ἐμβαλεῖν, IX. 13. *a. Sic apud Plutarch. in Vita Cic. c.* 16. ἐμβάλλοντος αὐτοῦ, *scil.* εἰς τὴν ἀγορὰν, Ingrediente illo forum, *magnâ armatorum hominum manu stipato.*

Ἐμβὰς, άδος, ἡ, Solea, Soccus. ὑποδήματα παραπλήσια τῇσι Βοιωτίῃσι ἐμβάσι, I. 195. *a.*

Ἐμβάφιον, τὸ, Acetabulum; *et* Vasculum lucernæ usum præbens, II. 62. *a.*

Ἐμβολὴ, ἡ, Locus ubi fluvius influit *in urbem.* ἐξ ἐμβολῆς τοῦ ποταμοῦ, τῇ ἐς τὴν πόλιν ἐσβάλλει, I. 191. *a.*

*Etiam de* Ostio *fluminis usurpatum idem vocab. olim legebatur,* VII. 182. *a.* ἐξωκέλλει ἐς τὰς ἐμβολὰς τοῦ Πηνειοῦ, *ubi nos quidem* ἐσβολὰς *probavimus, quod alii codices obtulerunt.*

Ἐμβόλιμος μὴν, Mensis intercalaris, I. 32. *a.* Ἕλληνες διὰ τρίτου ἔτεος ἐμβόλιμον (μῆνα) ἐπεμβάλλουσι, II. 4. *a.*

Ἔμβολον, τὸ, *aliàs i. q.* ὁ ἔμβολος, *quod vide. Apud Nostrum vero* IV. 53. *f.* ἔμβολον τῆς χώρης *est* Tractus terrae in acutum desinens, veluti Rostrum et in mare prominens.

Ἔμβολος, ὁ, *interprete auctore Glossarum ex Herodot.* I. 166. *et Gregorio Dialect. jon.* §. 108. χάλκωμα περιτιθέμενον (*rectius codd. Gregor.* προτιθέμενον) κατὰ πρώραν ταῖς νηυσὶν, Rostrum navis, *nempe quo* (*sive*, quod rostrum) *trierarchus* ἐμβάλλει *navi hostili.* αἱ περιοῦσαι νῆες ἀπεστράφατο τοὺς ἐμβόλους, I. 166. *f.*

Ἐμβριθής, ὁ, ἡ, Firmus, Validus. ἦν ἐμβριθέστερα τὰ λίνεα ὅπλα τῶν βυβλίνων, Linei rudentes firmiores erant quam ex papyro confecti, VII. 36. *m. f.*

Ἔμετος, ὁ, Vomitus. ἐμέτοισι θηρώμενοι τὴν ὑγιείην, II. 77. *a.*

Ἐμεωυτοῦ, (*jon. pro* ἐμαυτοῦ) *vide in* Ἑωυτοῦ, *et in Var. Lect.* IV. 97, 18.

Ἐμμάχεσθαι, Praelium facere in aliquo loco. ἐπιτηδεώτατόν ἐστι ἐμμαχέσασθαι τὸ Θριάσιον, IX. 7. *extr.*

Ἐμμέλεια, ἡ, Modus quidam musicus ad saltationem adcommodatus. ἐκέλευσέ οἱ τὸν αὐλητὴν αὐλῆσαι ἐμμέλειαν, *etc.* VI. 129. *a. N.*

Ἐμμένειν, Permanere, Firmum manere. εἴ σφι ἔτι ἐμμένει ἡ φιλίη, VII. 151. *b. et mox*, μάλιστα ἐμμένειν (αὐτὴν) ibid. ἐμμένειν (*nempe* τῷ συμμαχικῷ, in societate Permanere firmos) καὶ μὴ ἀποστήσεσθαι, IX. 106. *f. N. ubi* ἐμμενεῖν (*in Ful.*) *corrigendum suspicatus erat Portus, nullâ quidem urgente necessitate.*

Ἐμός, ἡ, ον, Meus. τὸ ἐμὸν (*scil.* μέρος *vel* πρῆγμα), Quod ad me adtinet, Ego. οὕτω τὸ ἐμὸν ἔχει, Ita, quod ad me adtinet, res habet; Talis ego sum, IV. 127. *a. Sic* τὸ ὑμέτερον, *i. q.* ὑμεῖς, VIII. 140, 1. *m.* τό γε ἐμὸν, Quod quidem (Quantum quidem) in me est, I. 108. *extr.*

Ἐμπακτόειν, Ἐμπακτοῦν, Firmare, Compingere, Firmiter claudere *et* Obturare. ἔσωθεν τὰς ἁρμονίας ἐν ὦν ἐπάκτωσαν τῇ βύβλῳ, Commissuras *navium* intus obturant byblo, II. 96. *a. N. Conf.* Κατάπακτος.

Ἐμπαλάσσειν, *i. q.* ἐμπλέκειν, Implicare. ἐν ἕρκεσι ἐμπαλασσόμενοι, Laqueis impliciti, VII. 85. *f. ubi male olim* ἐμπαλλασσ.

Ἔμπαλιν, *et*, *cum articulo pleonastico*, Τὰ ἔμπαλιν, Contra, E contrario. ἢν δὲ νικηθῇ, τὰ ἔμπαλιν Ἡρακλείδας ἀπαλλάσσεσθαι, Sin vinceretur *Hyllus*, E contrario (Vicissim) abituros Heraclidas, IX. 26. *m.* Ἀθηναῖοι ἤϊσαν τὰ ἔμπαλιν ἢ Λακεδαιμόνιοι, Athenienses contrariâ quam Lacedaemonii viâ incedebant, IX. 56. *f.* ἐγὼ γνώμην ἔχω -- τὰ ἔμπαλιν ἢ οὗτοι. Ego contra sentio quam hi, I. 207. *a. m.*

Ἐμπεδᾶν *sive* Ἐμπεδέειν, Compedibus vincire. ἐμπεδήσαντες τοὺς μάντιας, IV. 69. *a.*

Ἔμπεδον, *vide in* Ἔμπεδος.

Ἐμπεδορκέειν, Stare juramento, Servare jusjurandum. ἵνα ἐμπεδορκέοιεν, IV. 201. *f.*

Ἔμπεδος, ὁ, ἡ, Firmus. οὔτε γὰρ ἡ κεφαλὴ μένει ἔμπεδος, οὔτε τὸ σῶμα, *sic Euseb. in Orac. quod apud Herodot. exstat* VII. 140. *ubi* ἔμπεδον *adverbialiter praeferunt edd. et mssti.*

Ἔμπειρος, ου, ὁ, ἡ, *cum Genit.* Bene gnarus, Experientiâ cognitum habens. ἔμπειρον ἐόντα τῆς ἐκείνου

διανοίης, VIII. 97. *f.* τῶν χώρων ἐοῦσι ἐμπείροισι, VIII. 132. *m.* ἡμεῖς Βοιωτῶν ἔμπειροί εἰμεν, IX. 46. *m.*

Ἔμπηρος, ου, ὁ, ἡ, Mutilus, Vitio *quocumque* corporis laborans. πᾶς ὁ περὶ τὰς φυσικὰς ἐνεργείας ἐμποδιζόμενος, *ut ait Erotianus in Glossis Hippocr.* διάστροφα, ἔμπηρα καὶ ἀπόπληκτα πρόβατα, I. 167. *a.* αἱ εὔμορφοι παρθένοι τὰς ἀμόρφους καὶ ἐμπήρους ἐξεδίδοσαν, I. 196. *m.*

Ἐμπικραίνεσθαι, Exacerbatum, Infensum esse. Ἱππίεω ἐμπικραινομένου Ἀθηναίοισι, V. 62. *a. Conf.* Προσεμπικρ.

Ἐμπίνειν, Potare, Largiter bibere. τοῦ αἵματος ἐμπίνει, IV. 64. *a.*

Ἐμπιπλάναι, Implere. ἵππους, ἐξελόντες αὐτέων τὴν κοιλίην, ἐμπιπλᾶσι ἀχύρων, IV. 72. *a. Passiv.* Vino vel cibis impleri. ἀμπελίνῳ καρπῷ ἐμπιπλάμενοι μαίνεσθε, I. 112. *a.* οὐδένα κόσμον ἐμπιπλάμενοι, VIII. 117. *b.*

Ἐμπιπράναι, *vide* Ἐμπρήθειν.

Ἐμπίπτειν, Incidere. ἐπὶ συμφορὴν ἐνέπεσε, VII. 88. *a.* Invadere, Impetum, Impressionem facere. ἐμπεσόντες (αὐτοῖς) οἱ ἐπίκουροι, III. 146. *f.* ὠθέει (ὁ δῆμος) ἐμπεσὼν τὰ πρήγματα ἄνευ νόου, Populus (*in liberâ repub.*) cum caeco impetu irruens deproperat res, III. 81. *m.* φόβος τοῖσι βαρβάροισι ἐνεπεπτώκεε, VIII. 38. *a.* φόβος ἐς τὸ στρατόπεδον ἐνέπεσε, VII. 43. *m. f.*

Ἐμπλάσσειν, Obtinere, Obducere. σμύρνῃ ἐμπλάσσειν τοῦτο (τὸ μέρος) τοῦ ᾠοῦ, II. 73. *f.*

Ἐμπλέειν, Navigare in *navi quâdam.* ἄνευ τῶν σιταγωγῶν πλοίων, καὶ ὅσοι ἐνέπλεον τούτοισι, VII. 186. *extr. ubi quidem* ἐπέπλεον *praefert noster codex Flor.*

Ἔμπλεος, ὁ, ἡ, (*sive* ἐμπλέη *in foem.*) Plenus, Repletus. λέβητες κρεῶν ἐόντες ἔμπλεοι, I. 59. *a.* ἐμβάφια ἔμπλεα ἁλὸς καὶ ἐλαίου, II. 62. *a.*

Ἐμπλήθειν *sive* Ἐμπλέειν, Implere. ἐν ὧν ἔπλησαν (τοῦ ἀλείφατος) τὴν νηδύν, II. 87. *a.* τὸ ἄγγος τοῦ ὕδατος ἐμπλησαμένη, V. 12. *f.*

Ἔμπνοος, Spiritum trahens, Etiamnunc vivus. ὡς δὲ πεσὼν οὐκ ἀπέθανε, ἀλλ' ἦν ἔμπνοος, VII. 181. *m.*

Ἐμποδίζειν, *notione primitivâ*, Pedes constringere. τὸ ἱρήϊον ἐμπεποδισμένον τοὺς ἐμπροσθίους πόδας ἕστηκε, IV. 60. *a.*

Ἐμπόδιος, ὁ, ἡ, Obstans, Qui est impedimento. ἡ Βαβυλὼν οἱ ἦν ἐμπόδιος, I. 153. *f.* μαντηΐου ἐμποδίου γενομένου (αὐτῷ), II. 158. *f.* ἐκ Λακεδαίμονος πρῆγμα ἐγειρόμενον ἐμπόδιον (αὐτοῖσι) ἐγένετο, V. 90. *a.*

Ἐμποδών, Obviam, In viâ, In medio. τοὺς αἰεὶ ἐμποδὼν γινομένους ἡμεροῦται, Quoscumque obviam habet, eos perdomat, IV. 118. *f.* κτείνειν πάντα τὸν ἐμποδὼν γινόμενον, I. 80. *m. id est* τοὺς προχείρους, *interprete Suida.* ὥς σφι τὸ ἐμποδὼν ἐγεγόνεε καθαρὸν, Quum jam nihil amplius obstaret, VII. 183. *a.*

Ἐμποιέειν, Inserere. ἐμποιέων ἐς τὰ Μουσαίου χρησμὸν, Musaei vaticiniis vaticinium aliquod inserere, VII. 6. *m.*

Ἐμπολέμιος, ὁ, ἡ, ον, Ad bellum pertinens; In bello locum habens. VI. 56. *extr. Vide supra in* Εἰρηναῖος.

Ἐμπορίη, ης, ἡ, Negotiatio, Mercatura. ἐς Αἴγυπτον ἀπίκοντο κατ' ἐμπορίην, III. 139. *a.*

Ἐμπορπᾷν, Fibulis subnectere, adstringere. εἵματα ἐνεπορπέατο, (*jon. pro* ἐνεπόρπηντο), Vestes habebant fibulis substrictas, VII. 77.

Ἐμπρήθειν *vel* Ἐμπιπράναι, Incendere, Cremare. τὸν νηὸν ἐνέπρησαν, I. 19. *f.* VIII. 54. *f.* ἐνέπρησαν τὸ ξύλινον τεῖχος, IV. 123. *a.* πᾶσαν τὴν ἀκρόπολιν, VIII. 53. *extr.* ὕλην περινήσας ἐνέπρησε, IV. 164. *m.* VIII. 143. *m. f.* ταύτην τὴν ἐλαίην κατέλαβε ἐμπρησθῆναι, VIII. 55. *m.* οἰκήματα ἐμπεπρησμένα, VIII. 144. *m.* *ubi* ἐμπεπρημένα, *praeferunt nonnulli.* οὐδέ σφι οὔτε τὰ ἱρὰ οὔτε τὰ ἴδια ἐμπεπρήσεται, VI. 9. *m. f. N. ubi alii* ἐμπρήσεται.

Ἔμπρησις, ιος, ἡ, Incensio, Crematio. δευτέρῃ ἡμέρῃ ἀπὸ τῆς ἐμπρήσιος, VIII. 55. *b.*

Ἔμπροσθε *et* Ἔμπροσθεν, 1) *de Tempore*, Ante. ἔμπροσθε ταύτης (τῆς γνώμης), Ante hanc sententiam *ab illo dictam*, VII. 144. *a.* 2) *de Loco vel Situ*, Anterius, In parte anteriore, In partem anteriorem. ῥίπτει αὐτὰ ἐς τὰ ἔμπροσθεν, Ante se projicit illa, IV. 61. *f.* ἡ ἔμπροσθεν Εὐρώπη, Europa anterior, VII. 126. *b.* *intelligitur ea* Europae pars *quae* Asiae propior *est.* οἱ γὰρ ὄπισθε τεταγμένοι, ἐς τὸ ἔμπροσθε παριέναι πειρώμενοι, *sic olim* VIII. 89. *f.* *ubi nunc* ἐς τὸ πρόσθε, *prœeuntibus cunctis fere codicibus.*

Ἐμφανέως, Aperte, Palam, Manifeste. ἐμφανέως ποιέουσι ταῦτα, I. 140. *a.* Ἀλκμαιωνίδαι ἐμφανέως ἐλευθέρωσαν τὰς Ἀθήνας, VI. 123. *f.*

Ἐμφανής, ὁ, ἡ, Manifestus, In propatulo. μίξιν τούτων τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἐμφανέα, I. 203. *f.* III. 101. *a.* *Hinc* ἐκ τοῦ ἐμφανέος, *i. q. adverbium* ἐμφανέως. ἐποιέετο ἐκ τοῦ ἐμφανέος ἐπὶ τοὺς Μασσαγέτας στρατηίην, I. 205. *b.* οὕτω δὴ ἐξ ἐμφανέος ἀπεστήκεε, V. 37. *m.* ἰθυμαχίην μηδεμίην ποιέεσθαι ἐκ τοῦ ἐμφανέος, IV. 120. *a.* ἀπερέουσι ἐκ τοῦ ἐμφανέος τὴν συμμαχίην, VII. 205. *f.*

Ἐμφερής, ὁ, ἡ, Similis. ἔστι δὲ (αὕτη ἡ ἴβις) ἐμφερὴς τῇ ἑτέρῃ, II. 76. *f.* ἡ ζόη πᾶσα καὶ ἡ γλῶσσα ἐμφερής ἐστι ἀλλήλοισι, II. 105. τὸ ἐκ τοῦ μέσου λωτοῦ, τῇ μήκωνι ἐὸν ἐμφερές, II. 92. *a. m.* ἄλλα κρίνεα, ῥόδοισι ἐμφερέα, II. 93. *a.*
*Superlat.* κροκόδειλοι τῇσι σαύρῃσι ἐμφερέστατοι, IV. 192. *a.* ἡ κάνναβις τῷ λίνῳ ἐμφερεστάτη, IV. 74. *a.* ἄγαλμα τοῖσι Παταϊκοῖσι ἐμφερέστατον, III. 37. *a. m.* πτίλα τοῖσι τῆς νυκτερίδος πτεροῖσι ἐμφερέστατα, II. 76. *f.* *Conf.* Προσεμφερής.

Ἐμφορέεσθαι, Sese replere, Se satiare, Ingurgitare, Ad satietatem (Largiter) uti *aliquâ re.* Croesus, veracitatem Delphici oraculi expertus, ἐνεφορέετο αὐτοῦ, Largiter eo usus est, Largiter sibi in eo consulendo indulsit, I. 55. *a.* *ubi* οὐκ ἐνεφορέετο *legendum suspicatus erat Portus, hac sententiâ*, Eo non Satiabatur, Eo repleri satiarique non poterat; *id est*, Eo contentus non erat. *Atqui hœc ipsa sententia nudo verbo* ἐνε-

φορέετο, *absque negante particulâ, commodissime exprimitur. Sic Cicero (apud Plutarch. in Vita, c.* 19. *al.* 20.) *extremo supplicio conjuratos adficere dubitavit, veritus* μὴ δοκοίη τῆς ἐξουσίας ἄγαν ἐμφορεῖσθαι, Ne videretur in usu potestatis nimis sibi indulgere; Ne intemperantius potestate suâ uti videretur; *sive, ut perapte Guil. Xylander reddidit*, Ne potestate suâ luxuriare videretur.

Ἐμφύεσθαι, Innasci, Ingenerari. φθόνος ἀρχῆθεν ἐμφύεται ἀνθρώπῳ, III. 80. *a. m.*

Ἔμφυλος, ου, ὁ, ἡ, Tribulis, Intestinus. στάσις ἔμφυλος, Intestina discordia, Civilis dissensio, VIII. 3. *a.*

Ἔμφυτος, ὁ, ἡ, Insitus, Innatus. ἔμφυτον μαντικὴν εἶχε, IX. 94. *extr.*

Ἔμψυχος, ου, ὁ, ἡ, *proprie*, Animatus, Cui anima inest, Vivus. *Sed et* Mactatum animal, *adeoque* mortuum, ἔμψυχον *dicitur, quatenus, priusquam mactaretur*, Anima vitalis in eo fuerat: *quo sensu Pythagorici dicuntur* ἔμψυχον οὐδὲν *comedisse. Sic apud Nostrum* οὐδενὸς ἐμψύχου κεφαλῆς γεύσεται Αἰγυπτίων οὐδείς, Nullius animantis capite vescetur quisquam Aegyptius, II. 39. *extr.*

Ἐν *praepositio regens Dativum*, 1) *ubi de Tempore agitur, non solum* In *significat, sed et* Inter, Intra, Per. τὸν χῶρον ἡμερῶσαι ἐν ἡμέρῃ, Intra diem, I. 126. *a.* διεξελθὼν ἐν τῇσι τεσσεράκοντα ἡμέρῃσι τὸ χωρίον, II. 29. *m.* διεξελθόντες χῶρον πολλὸν ἐν πολλῇσι ἡμέρῃσι, Per plures continuas dies, II. 32. *m.* περήσας θάλασσαν πολλὴν ἐν πολλοῖσι μήνεσι, IV. 43. *m.* ἐν τούτῳ, Inter hæc, Interea, I. 126. *a. et alibi.* ἐν ᾧ, -- ἐν τούτῳ *etc.* Dum, -- interim *etc.* VI. 89. *a. Sic etiam* IV. 95. *a. m. ubi* ἐν ᾧ *pro* ἐν ᾧ τόπῳ *accepi, quod factum nollem; nam et ibi de Tempore agitur. Vide Not. ad h. l.*

2) *Ubi de Loco agitur*, ἐν *non solum* In, Intra, *intelligitur, sed frequenter* Ad, Prope, Apud, Circa. Σινώπην πόλιν τὴν ἐν Εὐξείνῳ πόντῳ, I. 76. *a.* ἐν Μωμέμφι πόλι ἐγένοντο ἀμφότεροι, καὶ πειρήσεσθαι ἔμελλον ἀλλήλων, II. 163. *extr. N.* ἐν Καρπάθῳ, Ad Carpathum *insulam*, III. 45. *a. N.* ἐν Κύπρῳ ναυμαχήσαντες, V. 115. *a.* συνέβη νικᾶν ἐν Σαλαμῖνι τοὺς Ἕλληνας τὸν Πέρσην, VII. 166. *a. Sic* ἐν Μυκάλῃ, Ad Mycalen, IX. 100. *b.* 101. *a.* ἐν Πλαταιῇσι IX. 81. *f.* 100. *m.* 101. *m. valet* Ad Platæas; *quare, pro eâdem dictione, variandi caussâ ponitur* ἐν τῇ Πλαταιΐδι, *scil.* γῇ *vel* χώρῃ, in Plataeensi agro, *cap.* 101. *a. Pro* τὸν ἐν Ὀλυμπίῃ ἀγῶνα, *quod* II. 160. *a. legitur, Gronovius* V. 22. *a. cum pluribus msstis nude* τὸν Ὀλυμπίῃ ἀγῶνα *legebat, quod nullo pacto ferendum censuit Valck. Videndum vero, ne, uti v. gr.* Ἀθήνῃσι *pro* ἐν Ἀθήνῃσι *vel* ἐν Ἀθήναις *vulgo dicebatur, sic etiam* Ὀλυμπίῃ *pro* ἐν Ὀλυμπίῃ *usurpare licuerit.*

3) *Ubi de numero agitur, quo continetur aliquis vel aliquid, frequenter* ἐν δὲ *elliptice ponitur,*

*intelligendo* ἐν δὲ τούτοις, *aut* ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις, *aut aliud quiddam e proximis verbis supplendum.* ἄλλα τε ἀραιρημένα ἄστεα, ἐν δὲ (*scil.* τοῖς ἀραιρημένοις ἄστεσι) δὴ καὶ τὴν Νῖνον, I. 185. *a.* πολλοῖσι μὲν καὶ ἄλλοισι δηλώσω, ἐν δὲ δὴ καὶ τῷδε, I. 192. *a.* πολλὰ καὶ ἄλλα τεκμήρια, ἐν δὲ (*scil.* τοῖς τεκμηρίοις) καὶ τόδε, II. 43. *a.* III. 15. *m. et* 38. *m.* πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα, - - ἐν δὲ δὴ καὶ τὸν Λίνον, II. 78. *a. m.* καὶ ἐν τοῖσι ἄλλοισι ἱροῖσι, - - ἐν δὲ καὶ ἐν Μέμφι, II. 176. *a.* *Quando* VIII. 113. *f.* *scribit Herodotus* ἐν δὲ, πλεῖστον ἔθνος Πέρσας αἱρέετο, *illud* ἐν δὲ *non ad proxime praecedens* ἐκ δὲ τῶν ἄλλων συμμάχων *refertur, sed ad universum numerum eorum quos de Xerxis exercitu sibi delegit Mardonius: quare in latinâ nostrâ versione, loco verborum* In horum autem numero, *haec reposita velim,* In universo autem numero selectorum; *nisi forte, pro* ἐν δὲ, *rectius* ἓν δὲ *legeris, quae quidem scriptura non nisi ex uno codice nostro Pd. adnotata est.*

*Alio modo formula* ἐν δὲ *ponitur* IX. 32. *m.* ἐνῆσαν δὲ καὶ ἄλλων ἐθνέων ἄνδρες ἀναμεμιγμένοι, -- ἐν δὲ καὶ Αἰθιόπων, *ubi* ἐν δὲ *concise dictum pro* ἐνῆσαν δέ.

4) ἐν σοὶ *interdum idem ac* ἐπὶ σοὶ *valet.* ἐν σοὶ νῦν ἐστι ἢ καταδουλῶσαι Ἀθήνας, ἢ *etc.* VI. 109. *a.* *Cui locutioni vicina ista est,* εἰ ἐν τούτῳ τοί ἐστι ἢ βασιλέα εἶναι ἢ μή, Si in hoc situm est, Si ab hoc pendet, *etc.* III. 85. *m.* *Formulas hujusmodi,* ἐν αἰνῇ εἶναι, ἐν ἐλαφρῷ, ἐν λόγῳ, ἐν μέρει, *vide quamque suo loco sub Substantivo, cui praefixa vocula* ἐν *est.* οἱ ἐν ποιήσει γενόμενοι, In poësi occupati, Qui poësin tractarunt, II. 82. *m.*

5) 'Εν, *præp. significans proprie* In loco, *subinde pro* εἰς *vel* ἐς *ponitur. Cujus usus luculentum exemplum ex Ctesiae Persicis cap.* 5. *adtulit Portus,* ἀποστέλλει Κῦρος ἐν Περσίδι Πετισάκαν, Cyrus Petisacam in Persidem misit. *Herodotus vero vix usquam ita usus est; nisi eum statuas* II. 126. *m.* ἐν τοῖσι ἔργοισι *eâdem notione dixisse, quâ aliâs* ἐς τὰ ἔργα *diceretur. Nam quod* II. 56. *f.* *legitur,* ἐν Λιβύῃ πεπρῆσθαι, *percommode intelligi et latine reddi poterat* In Libyâ fuisse venditam, *licet paulo ante dixerit scriptor,* οἱ Φοίνικες ἐς Λιβύην ἀπέδοντο (αὐτὴν), In Libyam vendiderunt eam Phœnices.

6) *Variis in formulis locum obtinet: verbi caussâ,* ἐν μέρει, ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιεῖσθαι, ἐν ἐλαφρῷ ποιεῖσθαι *etc. quae vide in* Μέρος, Λόγος, 'Ελαφρός.

'Εναγέειν, Inducere, Impellere, Instigare. *Bacchus deus* μαίνεσθαι ἐνάγει ἀνθρώπους, IV. 79. *m.* ἐνῆγόν σφεας οἱ χρησμοὶ, V. 90. *m.* πάγχυ ἐπικείμενος ἐνῆγε αὐτοὺς ἀπίστασθαι ἀπὸ βασιλῆος, V. 104. *m.* (τοῦτο) ἐνῆγέ σφεας ὥστε ποιέειν ταῦτα, IV. 145. *m.* τῶν πέρι καί τινα ἐνάγει προθυμίη μαχόμενον ἀποθνήσκειν, Quarum rerum studium inducit etiam homines ad pugnandum cum vitae periculo, V. 49. *f.* ἐνῆγε τῇ συμβουλίῃ κελεύων αἰτέειν τὸν

Καμβύσεα Ἄμασιν θυγατέρα, Suo consilio induxit Cambysen, Suadens ei ut *etc.* III. 1. *a. m.*

Ἐναγής, έος, ὁ, ἡ, Is qui ἐν τῷ ἄγει ἐνέχεται; (*ut ait* VI. 56. *a.*) Qui piaculari crimine tenetur; Piaculo obstrictus, contaminatus. ἐξέβαλε πολλοὺς Ἀθηναίους, τοὺς ἐναγέας ἐπιλέγων, V. 70. *f.* 72. *a.* οἱ δ' ἐναγέες Ἀθηναίων ὧδε ὠνομάσθησαν, V. 71. *a.*

Ἐναγίζειν, χοὰς ἐπιφέρειν ἢ θύειν τοῖς κατοιχομένοις, *ut est in Glossis Herod. et apud Suid. et Gregor. Dial. jon.* §. 109. Justa persolvere, Parentare *mortuo.* ἐναγίζουσί σφι μεγάλως, I. 167. *m.* Herculi τῷ Ὀλυμπίῳ θύουσι ὡς ἀθανάτῳ, τῷ δ' ἑτέρῳ ὡς ἥρωϊ ἐναγίζουσι, II. 44. *f. Conf.* Καταγίζειν.

Ἐναγωνίζεσθαί τινι, In certamen prodire, Contendere cum aliquo. ἐγὼ ὑμῖν οὐκ ἐναγωνιεῦμαι, III. 83. *m.* οὗτος μὲν δή σφι οὐκ ἐνηγωνίζετο, ἀλλ' ἐκ τοῦ μέσου κατῆστο, III. 83. *f.*

Ἔναιμος, ου, ὁ, ἡ, In quo sanguis est, Sanguine instructus. θεοὶ ἔναιμοι καὶ σαρκώδεις, III. 29. *a.*

Ἐναλλάξ, Vicissim, Per vices. ἐναλλὰξ πρήσσων, *scilicet* ἐναλλὰξ εὖ πρήσσων καὶ κακῶς πρήσσων, Vicissitudine utens fortunae, Per vices prosperâ et adversâ fortunâ utens, III. 40. *m.* ἢ μὴ ἐναλλὰξ αἱ εὐτυχίαι τοι αὐταῖσι πάθαισι προσπίπτωσι, III. 40. *f.*

Ἐναντία, *adverb. i. q.* ἀντία, Adversus, Ex adverso. ἐπηπείλησαν τοῖσι στρατοπεδευομένοισι ἐναντία σφίσι, VI. 32. *a.*

Ἐναντίος, η, ον, Adversus, Adversarius. ἐξ ἐναντίης, *scil.* ὁδοῦ, Ex adverso, A parte oppositâ, VIII. 7. *m. Conf.* Ἐπισπέσθαι, *et* Ἀντίος. ἐναντίοισι *fortasse pro* ἐν αὐτοῖσι *legendum* III. 52. *m. conjectaverat Valck.*

Ἐναντιοῦσθαι, Occurrere, Obviam venire, Adversari, Sese opponere, *i. q.* Ἀντιοῦσθαι, *quod vide.* εἰ γὰρ καὶ (τῷ εὖ βεβουλευμένῳ) ἐναντιωθῆναί τι θέλει, VII. 10, 4. *m.* οὐδενός τοι ἐναντιουμένου, Nemine tibi obstante, Adversante, VII. 49. *f.*

Ἐναπιέναι, (*jonice pro* ἐναφιέναι) Immittere demittereque. *Tomyris praecisum Cyri caput* ἐναπῆκε ἐς τὸν ἀσκὸν, Demisit in saccum *sanguine repletum,* I. 214. *f. ubi alii quidem* ἐναπῆπτε, *ab* Ἐναπάπτειν, *jon. pro* ἐναφάπτειν. *Vide Var. Lect. et Not.*

Ἐναποδείκνυσθαι, *idem fere ac* ἐνδείκνυσθαι *aut* ἀποδείκνυσθαι, Sese ostentare, *sive, Passivâ notione,* Ostentari. διέδεξαν, - - ὅτι, οὐδένες ἄρα ἐόντες, ἐν οὐδαμοῖσι ἐοῦσι Ἕλλησι ἐναπεδεικνύατο, (*jon. pro* ἐναπεδείκνυντο) IX. 58. *m. Verbum* ἐναποδείκνυσθαι, *quod in Henr. Stephani Thes. frustra quaeras, apud Polybium quidem, qui (ut in Lexico Polybiano ostendimus) frequenter eo utitur, nihil aliud nisi* Ostendere, Demonstrare, *significat. Similiter verba supra scripta, quibus apud Herodotum Mardonius de Lacedaemoniis loquens utitur, latine sic convertit Gronovius:* Ostenderunt, nullius sese pretii, inter Graecos, et ipsos nullius pretii viros, demonstrari: *quam versionem intactam Wesselingius servavit. At, alia ut taceam,*

perincommode dictum videri debebat, Ostenderunt sese demonstrari; *quasi dicas*, Demonstrarunt sese demonstrari. *Quod incommodum sentiens Valla, omisso duorum verborum* (διέδεξαν, ἐναπεδεικνύατο) *altero, graeca ista his latinis reddiderat:* unde nullius esse se pretii, inter Graecos, et ipsos nullius pretii viros, ostenderunt. *Henr. Stephanus quo pacto interpretatus sit eumdem locum, non habeo dicere: nam, quod ille in orâ suae editionis Herodoti scripsit:* „Vide meam hujus loci interpretationem in libro Concionum:" *numquam mihi usu venit librum illum oculis usurpare. Perapte vero Aem. Portus in Lexico jonico, hunc ipsum Herodoti locum respiciens, verbum* ἐναπεδείκνύατο Ostentabantur *vel* Ostentabant se *interpretatus est. Scilicet eâdem utique notione verbo isto dupliciter composito usus esse Herodotus videtur, quâ alii auctores simpliciori verbo* ἐνδείκνυσθαι. *Aeschines contra Ctesiph. p.* 610 *seq. ed. Reisk.* ἐνδεικνύμενος Ἀλεξάνδρῳ, Ostentans se Alexandro. *Plutarchus Vit. Cic. c.* 14. *p.* 323. *ed. Hutt.* τοῖς συνωμόταις ἐνδεικνύμενος, Conjuratis sese ostentans. *At apud Nostrum nunc* ἐναπεδείκνύατο *non tam reciprocâ notione*, Ostentabant sese, *quam passivâ fuerit accipiendum*, Ostentati sunt, Tamquam praecipui et eximii insigniti et celebrati sunt: *refertur enim hoc dictum ad id quod paulo ante idem Mardonius dixerat*, ὑμεῖς ἐλέγετε Λακεδαιμονίους ἄνδρας εἶναι τὰ πολέμια πρώτους.

Ἐναπονίζεσθαι, Lavari in *fluvio*, *pelvi aut alio quodam vase.* οὐ χεῖρας ἀπονίζονται (ἐν τῷ ποταμῷ) I. 138. *f.* ἐν τῷ ποδανιπτῆρι τοὺς πόδας ἐναπονιζέατο, II. 172. *a. m.*

Ἐνάπτω, Induo. Αἰθίοπες λεοντέας ἐναμμένοι, VII. 69. *a. N. ubi olim* ἀναμμένοι. *Conf.* Ἐπάπτειν.

Ἐναργέως, Clare, Perspicue. χρησμοὺς ἐναργέως λέγοντας, VIII. 77. *a.*

Ἐναργὴς, ὁ, ἡ, Perspicuus, Manifestus: *cum Dativo* Perspicue, Manifeste indicans *aliquid.* Ἵππαρχον ἰδόντα ὄψιν τῷ ἑωυτοῦ πάθει ἐναργεστάτην, V. 55.

Ἐναρέες, Ἐνάρεες, *vel* Ἐνάριες, *apud Scythas, dicuntur* Viri muliebri morbo laborantes, I. 105. *extr. ibique Not.* IV. 67. *b. ibique Var. Lect. et Not. Confer Wesseling. ad Glossas ex Herodoti lib.* IV. *Portus in Lexico jonico Scythicum istud vocab. præter rationem ad Græcum* ἐναρὴς, έος, ὁ, ἡ, Execrandus, Execrationibus obnoxius, *retulit.*

Ἐναύειν τινὶ πῦρ, Lumen alicui accendere, VII. 231. *m.*

Ἐναυλίζεσθαι, Diversari in *aliquo loco, praesertim* Pernoctandi *caussâ.* οὐδὲ νύκτα οὐδεὶς ἐναυλίζεται (ἐν τῷ νηῷ), Neque quisquam in templo Pernoctat, I. 181. *f. pro quo mox* κοιμᾶται *ait cap.* 182. *m.* ἐν Τανάγρῃ δὲ νύκτα ἐναυλισάμενος, IX. 15. *a.*

Ἐνδέειν, Illigare. ἑπόμεθα ἀναγκαίῃ ἐνδεδεμένοι, IX. 16. *f.*

Ἐνδέειν *vel* Ἐνδεέειν, Deficere, Abesse. τῶν σῶν ἐνδεήσει μηδέν, Eorum, quae tuarum sunt

partium, nihil desiderabitur, VII. 19. *f.*

Ἐνδεής, ὁ, ἡ, Cui aliquid deest. ἐνδεέστερα φαίνεται τὰ ἡμέτερα πράγματα, Inferiores videntur esse res nostrae, VII. 48. *m.*

Ἐνδείκνυσθαι τὴν γνώμην, Suam declarare sententiam. ἐνδεικνύμενοι τοῖς Λακεδαιμονίοις τὴν ἑωυτῶν γνώμην, VIII. 141 *extr.*

*Ad idem thema Wesselingius et alii referunt id quod* III. 128. *m. olim legebatur et a Schaefero instauratum est*, εἴ οἱ ἐνδεξαίατο (*jon. pro* ἐνδείξαιντο *vel pro* ἐνδέξαιντο) ἀπόστασιν ἀπὸ Ὀροίτεω, *intelligentes*, An significaturi essent ei defectionem (*i. e.* deficiendi voluntatem) ab Oroeta. *Vide Var. Lect. et Not. ad h. l. At rectius Portus ad thema* Ἐνδέκεσθαι (*jon. pro* ἐνδέχεσθαι) *retulisse videtur.*

Ἐνδέκεσθαι, (*jon. pro* ἐνδέχεσθαι) 1) Admittere, Concedere, Adsentiri, Probare, Credere. οὐκ ἐνδέκομαι τὸν λόγον, VI. 121. *a.* (*pro quo est* οὐ προσίεμαι *c.* 123. *a.*) οὐ γάρ ἔγωγε ἐνδέκομαι Ἠρίδανόν τινα καλέεσθαι ποταμόν, III. 115. *a.* τοῦτο δὲ οὐκ ἐνδέκομαι τὴν ἀρχήν, IV. 25. *m.* ἀρχὴν ἔγωγε οὐδὲ ἐνδέκομαι τὸν λόγον ὅκως *etc.* V. 106. *m.* οὐ γὰρ δὴ κεῖνο γε ἐνδέξομαι ὅκως *etc.* VII. 237. *a.* τὰ τότε οὐκ ἐνεδεκόμεθα, III. 73. *m. f.* ὁρέω σε ἀνδρὸς ἐνδεκόμενον λόγους ὃς φθονέει τοι, VII. 236. *a.* τὸ πλῆθος οὐκ ἐνεδέκετο τοὺς λόγους, V. 92. *a.* οὔκων δὴ ἐνεδέκοντο τοὺς λόγους ἀποφερομένους, V. 96. *f.* 98. *f.* VIII. 52. *b.* *Eodem pertinet locus, quem paulo ante sub verbo* Ἐνδείκνυσθαι *attigi*, III. 128. *a. m.* ἀποπειρεόμενος τῶν δορυφόρων, εἰ ἐνδεξαίατο ἀπόστασιν ἀπὸ Ὀροίτεω, Exploraturus sententiam satellitum an Admissuri, Probaturi essent defectionem ab Oroete: *ubi* ἐνδεξ. ἀπόστασιν *idem valet ac* ἐνδέξαιντο τὸν περὶ ἀποστάσιος λόγον.

2) Suscipere. ἢν μὲν βούλησθε ταλαιπωρίας ἐνδέκεσθαι, Si labores volueritis suscipere, VI. 11. *a.*

Ἐνδιδόναι, 1) Permittere, Concedere. ὅσον ἐνέδωκαν αἱ μοῖραι, Quantum fata permiserunt, I. 91. *a.* *Item*, Dare, Praestare, Exhibere *alicui fidem, benevolentiam, et similia.* οἱ δὲ (τῇ Περσικῇ στρατιῇ) δικαιοσύνην καὶ πιστότητα ἐνέδωκαν, ἄχαρι δὲ οὐδέν, Hi (*exercitui Persarum*) justitiam et fidem Praestiterunt, nihil ingrati *ei* exhibuerunt, VII. 52. *a.* Περίανδρος μαλακὸν ἐνδιδόναι βουλόμενος οὐδὲν, Nullam mollitiem dare, exhibere, indulgere (*filio suo*) volens; *id est*, Nullâ porro indulgentiâ uti (*Portus*, Non ignaviter cedere) volens, III. 51. *m.* τὰς καμήλους - - ἐνδιδόναι μαλακὸν οὐδέν, Camelos feminas - - nihil molle (nullam mollitiem) Exhibere, (indulgere) *maribus segnius sequentibus*, Non per mollitiem, *indulgendo maribus*, Remittere cursum, III. 105. *f.*

2) *Intransitive*, Sese dare intro, Intrare, Influere, *ubi de Fluvio agitur.* τὸ πεδίον πέλαγος γίνεται ἐνδιδόντος τοῦ ποταμοῦ, III. 117. *f.* *Conf.* Ἐκδιδόναι *num.* 4.

*Apud Suidam, sub voce Δικαιοῦν, per pravam vulgo interpunctionem, tamquam Herodoti verba citantur haec,* τοὺς ἐνδόντας τὴν ἄκραν, Qui arcem dediderunt; *quae apud Herodotum non leguntur. Vide supra, v.* Δικαιοῦν.

Ἐνδιατάσσειν, Aciem instruere in aliquo loco. χῶρος ἐπιτήδεος ἐνδιατάξαι, VII. 59. *a. m.*

Ἐνδοιαστῶς, Dubitanter. ἐμήδισαν προθύμως, οὐδ' ἔτι ἐνδοιαστῶς, VII. 174. *b.*

[Ἔνδον, Intus. ἐνδοτέρω *pro* ἐσωτέρω *habent codd. nonnulli* VIII. 66. *f.*]

Ἐνδύνειν, Ἐνδῦναι, Induere. κατύπερθε τοῦ θώρηκος κιθῶνα φοινίκεον ἐνδεδύκεε, IX. 22. *m.* ἐνδύντες τὰ ὅπλα, I. 172. *f.* αἰτήσαντα τὰ ὅπλα καὶ ἐνδύντα, VII. 229. *m.* ἔδυνον τὰ ὅπλα, *quod teneri poterat* VII. 218. *a. ubi nos ex cod. F.* ἔδυντο *adscivimus: tum mox ibidem,* ὡς εἶδον ἄνδρας ἐνδυομένους ὅπλα. *Item,* Irrepere, Ingredi. ἐνδύντος τοῦ ἑτέρου, *scilicet* ἐς τὸν θησαυρόν, II. 121, 2. *m.* (*Conf.* Ἐσδῦναι.) ἐνδὺς ὑπ' αὐτὸ (*nempe* τὸ ὑπόβληστρον, *codd. nonnulli*, II. 95. *f.* (*Conf.* Ὑπὸ, *num.* II.)

Ἐνεῖκαι, (*jon. pro* ἐνέγκαι) Tulisse; *nam praes.* ἐνείκω, ἐνέγκω, *pro* φέρω, *fictum a Grammaticis* (*ut a Gregor. Dial. jon.* §. 68.) *prorsus inusitatum est.* ἤνεικε ἐς Νύσαν, II. 146. *f.* (*Et absque augm.* ἐξένεικε II. 151. *a. ubi quidem* ἐξήνεικε *codd. nonnulli: sic* συνδιήνεικαν *omnes* I. 18 *extr. excepto cod. Vind. qui ibi* συνδιένειμαν *dedit, ut videatur* συνδιένεικαν *debuisse, quemadmodum vulgo* V. 99. *m. legitur, at ibi* συνδιήνεικαν *habet idem cod. Vind. Rursus vero* συνένεικε *absque augm. praefert. cod. F.* III. 129. *a.*) ἄτην ἐνεῖκαι, Perferre, Tolerare damnum, I. 32. *m. f. bis. Sic* προσενεῖκαι, Admovisse III. 87. *f. Particip.* ἐνείκας, IV. 64. *a. et* ἀπενείκας ibid. ἀνενείκαντες, IV. 62. *f.* ἐξενείκαντας, V. 79. *a. Optativ.* ὅκως δὲ ἐνείκεε (αὐτὴν) ἡ τροφὸς, VI. 61. *m. ubi paulo ante,* ἐφόρεε αὐτὴν ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην *etc. Conf.* Φέρειν.

*Med.* ἠνείκαντο, Secum adtulerunt, I. 57. *f. ubi perperam olim* εἰνείκαντο, *quod a recentioribus editoribus in* ἐνείκαντο *mutatum est. Sic* τόπερ ἠνείκαντο οὔνομα, Quod nomen secum adtulerant, I. 173. *a. m. Sic et* II. 180. *f. vulgo editur* οὐκ ἐλάχιστον ἐξ Αἰγύπτου ἠνείκαντο, *ubi nos ex cod. F. neglecto augmento* ἐνείκαντο *recepimus, quod in aliis etiam vett. libris repertum iri confidimus.*

*Passiv.* ἠνείχθη, ἐνειχθεὶς, *vide in* Ἀναφέρειν, Ἀποφέρειν, Διαφέρειν, Ἐκφέρειν, Συμφέρειν. *Pro* ἀνενειχθεὶς, I. 116. *codices nonnulli* ἀνενεχθεὶς *habent ex communi sermone, pro jonico.*

Ἐνεῖναι, Inesse. *Hinc* ἔνι *per sync. pro* ἔνεστι. ἐν τῷ (οὔρεϊ) χρύσεα ἔνι μέταλλα, VII. 112. *b. Pro olim vulgato* ἔνεστι, II. 79. *a.* ἔν ἐστι *nostrâ de conject. edidimus. Optat.* εἴ τι ἐνέοι, (*jon. pro comm.* ἐνείη) VII. 6. *f.* τὸ δὲ αὐτοῖσι ἔνεστι δεινὸν, *vide in* Αὐτὸς, *num.* 3. ἐν τῷ ἐπισχεῖν ἔνεστι ἀγαθὰ, VII. 10, 6. ἐνεῖναι, *scil.*

ἐν τοῖσι πλοίοισι, Fuisse in navigiis, VII. 184. *m.*

Ἐνείρειν, Interserere, Intertexere. οἰκήματα σύμπηκτα ἐξ ἀνθερίκων ἐνερμένους περὶ σχοίνους, IV. 190. *f. Conf.* Ἀνείρειν.

Ἐνελίσσειν, Involvere. ἣν μὲν ἐν ἱματίῳ ἐνελιξάμενος εὕδῃ, II. 95. *f.*

Ἐνεμεῖν, Evomere in (*matulam*). ἐς τὸν ποδανιπτῆρα ἐνεμεῖν, II. 172. *f.*

[Ἐνεμφύεσθαι, *temere fictum verbum pro* ἐμφύεσθαι, *quod vide. Nempe absurde olim* ἐνεμφύεται, *pro* ἐμφύεται, *legebatur* III. 80. *m. ubi vide Var. Lect.*]

Ἐνένωτο *et* Ἐνένωντο, *vide in* Νοέειν.

Ἐνεργάζεσθαι, *scil.* ἐργάζεσθαι ἀργύριον ἐν οἰκήματι, Quaestum ex corpore facere in lupanari. αἱ ἐνεργαζόμεναι παιδίσκαι, I. 93. *a. m. Not.*

Ἐνεργὸς, ἡ, ὸν, Activus, Actuosus, In opere faciendo occupatus. ὀλίγοι τινές, βίου δεόμενοι, καὶ ἐνεργοὶ βουλόμενοι εἶναι, VIII. 26. *a. N.*

Ἔνερθε, Infra. ἔνερθε τῆς λίμνης, II. 13. *m.* ἔνερθε Μέμφιος, ibid. *a.* ἔνερθε τῶν ὀφρύων, IV. 65. *a.*

Ἐνέχειν, Intus habere. ἐνέχειν τινὶ χόλον, (*i. q.* ἔγκοτον ἔχειν τινὶ) Infensum, Iratum esse alicui. ἅτε σφι ἐνέχοντες αἰεὶ χόλον, VIII. 27. *a.* (*ubi alii quidem simplex* ἔχοντες *præferunt.*) ἐνεῖχέ σφι δεινὸν χόλον, VI. 119. *a.* κρύπτων τόν οἱ ἐνείχεε χόλον, I. 118. *a. ubi si vera est consentiens veterum librorum scriptura* ἐνείχεε, *statuenda fuerit vetus verbi forma* ἐνεχέω, *idem valens ac* ἐνέχω *vel* ἐνσχέω. *Vide Var. Lect. et Not.*

Ἐνέχεσθαι, Teneri, Implicari, Capi. *Construitur cum* ἐν *praepositione, ante nomen repetitâ.* ἐν θωύματι μεγάλῳ ἐνέσχετο, VII. 128. *f.* ἐν θώματι μεγάλῳ ἐνέχεσθαι τῆς τόλμης, IX. 37. *m. Item omissâ praepositione ante dativum nominis.* τῇ πάγῃ ἐνέχεσθαι, Laqueo capi, Irretiri, II. 121, 2. *m.* ἀπορίῃσι ἐνείχετο, Difficultatibus premebatur, I. 190. *f. Denique eâdem notione usurpatur simplex verbum* ἔχεσθαι *cum praepositione dativo nominis junctâ, ut* ἔχεσθαι ἐν *idem atque* ἐνέχεσθαι *valeat. Sic* ἐν ἀπορίῃσι εἴχετο, IV. 131. *a.* ἐν θώματι ἔχεσθαι, VIII. 135. *m.* ἐν τούτῳ τῷ κακῷ ἐχόμενος, IX. 37. *a. Quo etiam pertinere videtur illud,* ἐν τέλει τούτῳ ἔσχοντο, Hoc vitae fine usi sunt, I. 31. *f.*

Ἐνέχυρον, ου, τὸ, Pignus. ἀποδεικνύντα ἐνέχυρον τοῦ πατρὸς τὸν νέκυν, II. 136. *a. et mox* ibid. τῷ ὑποτιθέντι τοῦτο τὸ ἐνέχυρον.

Ἐνηβητήριον, ου, τὸ, Locus amoenus, ubi voluptatibus indulgent juvenes, *aut* ubi quis voluptatibus indulgere potest. ἐνηβητήρια ἐπιτηδεώτατα, II. 133. *f. N.*

Ἔνθα, *adverb. non solum Loci, sed et Temporis,* Tunc. ἔνθα δὴ Πεισίστρ. ἦρχε Ἀθηναίων, I. 59. *f. Et sic passim alibi.*

Ἐνθαῦτα, (*jon. pro comm.* ἐνταῦθα) *adv. Loci et Temporis,* Hîc, Tunc. I. 48. *a.* 61. *m. f.* 62. *f.* 76. *a. et f.* 79. *m. et frequenter alibi. Sed et i. q.* δεῦρο, Huc. οὐ θεμιτὸν παριέναι ἐνθαῦτα, Nefas est huc intrare, V. 72. *m. f.*

Ἐνθεάζειν, Divino adflatu concitatum esse. ὁ μὲν δὴ οἱ ἐνθεάζων χρᾷ τάδε, I. 63. *a.*

Ἔνθεν καὶ ἔνθεν, Hinc et inde, Ab utrâque parte, IV. 175. *m.*

Ἐνθεῦτεν, (*jon. pro comm.* ἐντεῦθεν) Hinc, Illinc, Inde. I. 2. *m.* 9. *f.* 17. *f. etc.* τὸ ἐνθεῦτεν, Deinde, Postea. I. 27. *a.* 75. *a. m.* 80. *f.* 109. *f.*

Ἐνθυμιστὸς, ἡ, ὸν, *et* Ἐνθύμιος, ὁ, ἡ, Mente agitatus, Animadversus. *In Neutro genere, de eo* Quod ita in animo versamur ut id Religioni habeamus. τὸν δὲ Ἄμασιν, ἐνθυμιστὸν (τοῦτο) ποιησάμενον, Amasin hoc animadvertentem et religioni habentem, II. 175. *f. ubi vide Not. et laudatos ibi auctores.* ἐνθύμιόν οἱ ἐγένετο ἐμπρήσαντι τὸ ἱρὸν, Animo ejus oblata est religio (*sive, ut Portus reddidit,* Injectus est ei conscientiæ scrupulus,) quod cremasset templum, VIII. 54. *f.*

Ἐνιαύσιος, η, ον, Annuus. νεῦμαί σοι ἐνιαύσιος, ὥστε χελιδών, Redibo tibi Quotannis, (nonnisi revoluto anno,) uti hirundo, *Vit. Hom.* 33. *f.*

Ἐνιαχῆ, Nonnullis in locis *vel* partibus. ἐνιαχῆ τῆς Κύπρου, I. 199. *extr.* τοῦ Λιβυκοῦ τε χώρου καὶ τοῦ Ἀραβίου ἐνιαχῆ, II. 19. *a.*

Ἐνιδρύσασθαι βωμοὺς καὶ τεμένεα θεοῖσι, Exstruere, Erigere diis aras et templa in *locis a rege signatis*, II. 178. *a. ubi temere* χωρίοις *pro* χώρους *codd. nonnulli.*

Ἐνιέναι, Immittere, Injicere. ἐς τὰς πόλις ἐνιέντες πῦρ καὶ ἐς τὰ ἱρὰ, VIII. 32. *extr.*

Ἔνιοι, Nonnulli. *Sicut, pro* ἔνιοι, *duobus verbis dicitur* εἰσὶν οἳ, *sic pro* ἐνίων *mutato quidem numero verbi,* ἔστιν ὧν, *et jonice* ἔστι τῶν *usurpatur.* οὐδέν μοι θῶμα παρίσταται προδοῦναι τὰ ῥέεθρα τῶν ποταμῶν ἔστι τῶν, Non miror, fluenta (*sive* aquas) fluviorum nonnullorum prodidisse exercitum Persarum, *id est* Defecisse et spem illius fefellisse, VII. 187. *a. m. ibique Var. Lect. et Not.*

Ἐνιστάναι, Erigere in *aliquo loco.* τούτοισι στήλας ἐνίστη ἐς τὰς χώρας, Horum in terris Erexit columnas, II. 102. *m.*

*Passiv.* Ἐνίστασθαι βασιλῆα *vel* ἐς βασιληΐην, Constitui regem, Institui in regnum, Adire regnum. ἐπεὰν ἀποθανόντος τοῦ βασιλῆος ἄλλος ἐνίσταται βασιλεὺς, VI. 59. ἐκέχρηστό σφι κατ' ἀρχὰς αὐτίκα ἐνισταμένοισι ἐς τὰς τυραννίδας, II. 147. *f.* προεῖπε ταῦτα αὐτίκα ἐνιστάμενος ἐς τὴν ἀρχὴν, III. 67. *extr. ubi perperam olim* ἀνιστάμενος.

*Similiter præt. act.* ἐνεστεὼς, *notione passivâ*, Constitutus. σέο ἐνεστεῶτος βασιλῆος, Te rege constituto, Te obtinente regnum, I. 120. *f. Sic* III. 66. *f.* ἠπιστέατο Σμέρδιν τὸν Κῦρον βασιλέα ἐνεστεῶτα *ex probabili conject. edidere viri docti, ubi quidem librorum scriptura* ἀνεστεῶτα *locum tueri suum posse videtur.* πύλαι ἐνεστᾶσι (*i. q.* ἔνεισι) ἑκατόν, II. 179. *m.*

Ἐνίσχειν, Inhibere. τὸ πλοῖον οὐ δυνατὸν ἔτι προβαίνειν, ἀλλ' ἐνίσχεσθαι, IV. 43. *f.*

Ἐννεάμηνος, ὁ, ἡ, ον, Novem mensium. τίκτουσι γυναῖκες καὶ ἐννεάμηνα (*sc.* παιδία *vel* βρέφη) καὶ ἑπτάμηνα, VI. 69. *f.*

Ἐννοέειν, Cogitare, Animo volvere, Secum reputare. ὁ δὲ ἐννώσας (*jon. pro* ἐννοήσας, *conf.* Βοᾶν *et* Βωθέειν) τὰ λεγόμενα, I. 68. *m.* τὸν Κῦρον, ἐννώσαντα ὅτι καὶ αὐτὸς ἄνθρωπος ἐὼν *etc.* I. 86. *f.* τὸ δὲ ὀλίγοι ἐννενώκασι, Id ad quod pauci adverterunt animum, III. 6. *a. Conf.* Νοέειν.

Ἐνοικέειν, Habitare in, Inhabitare. τοῖσι ἔδωκε Ναύκρατιν πόλιν ἐνοικῆσαι, II. 178. *a.*

Ἐνοικίζειν, Sedes in aliquo loco tribuere *alicui*, Domo *aliquem* recipere. *Inde Passivum* ἐνοικίσθη, Sedes suas ibi fixit, Inibi habitavit, I. 69. *m.*

[Ἔνοπλος, ὁ, ἡ, ον, Armatus, Qui in armis est. ἔνοπλοι ἦσαν *olim* I. 13. *a. ubi meliores codd. omnes* ἐν ὅπλοισι ἦσαν, *praeferunt.*

Ἐνορᾶν *vel* Ἐνορέειν, Animadvertere, Intelligere, Perspicere *aliquid* in *aliquo.* εἴ τι ἐνορέω πλέον, I. 89. *a. ubi paulo ante* (ὁ Κῦρος) εἴρετο Κροῖσον ὅτι οἱ ἐνορώη ἐν τοῖσι ποιευμένοισι, Interrogavit Croesum, quid esset quod in his, quae fierent, perspiceret sibi; *id est*, quid intelligeret quod ad se (*Cyrum*) pertineret, *aut*, quod sibi esset faciendum. ἀπ᾽ ἑωυτοῦ ἐνεώρα τιμωρίην ἐσομένην, I. 123. *a.* οὐκ ἔφη ἐνορᾶν ἐλευθερίην ἔτι ἐσομένην, I. 170. *m.* ἐν γὰρ τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν παίδων οὐκ ἐνεώρα, *nempe* τὸ εἶναι δυνατὸν τὰ πράγματα διέπειν, III. 53. *a.* ἄλλως οὐδαμῶς, ἔφη, ἐνορᾶν ἐσόμενον τοῦτο, V. 36. *m.* ἐνορέω γὰρ ὑμῖν οὐκ οἵοισί τε ἐσομένοισι, VIII. 140, 2. *a. quod idem valet ac si dixisset* ἐνορέω ὑμῖν (*vel* ὁρέω ἐν ὑμῖν) τὸ οὐκ οἵους τε ἔσεσθαι, Perspicio fore ut non possitis; *itaque mox adjicit*, εἰ γὰρ ἐνώρων τοῦτο.

Ἔνορχις, ιος, ὁ, Qui testiculos habet, Testiculatus, Non castratus. ἐποίευν (αὐτοὺς), ἀντὶ εἶναι ἐνόρχιας, εὐνούχους, VI. 32. *m. ubi nonnulli quidem* ἐνόρχας, *tamquam a sing.* ἐνόρχης. *Rursus vero* VIII. 105. *m. probati codices dedere* παρὰ τοῖσι βαρβάροισι οἱ εὐνοῦχοι τιμιώτεροί εἰσι τῶν ἐνορχίων, *ubi alii quidem* τῶν ἐνορχιέων, *tamquam a sing.* ὁ ἐνορχίας, *et olim* τῶν ἐνορχέων, *quasi a sing.* ὁ ἐνορχής.

Ἐνουρέειν, Immingere (*in matulam*), II. 172. *f.*

Ἐνράπτειν, Insuere. Διόνυσον αὐτίκα γενόμενον ἐς τὸν μηρὸν ἐνεῤῥάψατο Ζεύς, II. 146. *m. N.*

Ἐνσκήπτειν, Immittere, Incutere. τουτέων ἐκγόνοισι ἐνέσκηψε ἡ θεὸς θήλειαν νοῦσον, I. 105. *f.* ἐς ταύτην (τὴν οἰκίην) ὁ θεὸς ἐνέσκηψε βέλος, IV. 79. *a. m.*

*Neutraliter*, Cum impetu incidere, Ingruere. ἐς τὸ (τέμενος) ἐνέσκηψαν οἱ πεσόντες ἀπὸ τοῦ Παρνησσοῦ λίθοι, VIII. 39. *m.*

Ἐνστάζειν, Instillare, Immittere. ἀλλά οἱ δεινός τις ἐνέστακτο ἵμερος, Vehemens eum incesserat cupido, IX. 3. *a. N.*

Ἐνστέλλειν, Ornare, Instruere cultu quodam. ἄνδρας ἱππάδα στολὴν ἐνεσταλμένους, I. 80. *a. m.*

Ἐνστρατοπεδεύεσθαι, Ponere castra in *aliquo loco.* χῶρος ἐπιτηδεώτερος ἐνστρατοπεδεύεσθαι, IX. 2. *a.* 85. *m.*

Ἐντάμνειν, (*jon. pro* ἐντέμνειν) Inci-

dere. ἐντάμνων ἐν τοῖσι λίθοισι γράμματα, VIII. 22. *a.* ἔχων χάλκεον πίνακα, ἐν τῷ γῆς ἁπάσης περίοδος ἐνετέτμητο, VIII. 49. *a. et dein*, δεικνὺς ἐς τὴν τῆς γῆς περίοδον - - ἐν τῷ πίνακι ἐντετμημένην, ibid. *m.*

Ἐντανύειν *i. q.* ἐντείνειν, Intendere. ἐντανύσας (τὸν θρόνον τοῖς ἱμᾶσι), Postquam sellam loris illis intendit, V. 25. *f. ubi paulo ante*, ἐνέτεινε τὸν θρόνον, *nempe* τοῖς ἱμᾶσι.

Ἐντείνειν, Intendere. *Vide* Ἐντανύειν. τόξα ἐντεταμένα, Arcus tensi, II. 173. *ubi* ἐκλύειν τὰ τόξα *opponitur.* ἔπλεον τὰς γεφύρας λύσοντες, ἔτι γὰρ ἐδόκεον ἐντεταμένας εὑρήσειν, IX. 106. *extr.* τὰς σχεδίας οὐκ εὗρον ἔτι ἐντεταμένας, VIII. 117. *a.* *Conf.* Ἐντεταμένως.

[Ἐντελὴς, Perfectus, Absolutus. τεῖχος ὑμῖν διὰ τοῦ ἰσθμοῦ ἐλαυνόμενον ἐντελές ἐστι, *sic olim* IX. 7, 2. *a. ubi nunc ex msstis*, ἐν τέλεϊ ἐστί.]

Ἐντέλλεσθαι, (*verb. Med.*) Mandare, Mandata dare. ἐντέλλονται ἔτι ζῶντι, IV. 94. *f. et* ibid. *paulo ante*, ἐντελλόμενοι (αὐτῷ) τῶν ἂν (*i. e.* ταῦτα ὧν ἂν) ἑκάστοτε δέονται. ἐντελλόμενος οὐκ ὅσια, III. 16. *a. m. Imperf.* σὺ γὰρ ἐνετέλλεο οὕτω, I. 118. *f.* ἐνετέλλετο, I. 90. *f.* III. 16. *m.* 25. *m.* (τοῖς ἐντέλλετο, *tamquam pro* οἷς ἐνετέλλετο, *ab Herodoto alicubi positum citat Gregor. Dialect. jon.* §. 7. *non sine mendi suspicione, ubi vide quae notavit Koen.*) *Aorist.* ἐντειλάμενος τὰ λέγειν χρή, I. 90. *a.* ἐντειλάμενος θεῖναί μιν ἐν ἐρήμῳ τόπῳ, I. 118. *f. Adde* I. 123. *f.* 156. *f.* *Passiv.* τὰ ἐντεταλμένα, Mandata, I. 60. *f.* 63. *f.* VI. 106. *m.* *Conf.* Ἐντολή.

Ἐντεταμένως, Intente, Impense, Magnâ contentione. ἀντέχεσθαι τοῦ πολέμου ἐντεταμένως, VII. 53. *f.* τῇ Ποτιδαίῃ ἐντεταμένως προσεῖχε, VIII. 128. *a.* ἐντεταμένως ἀμφισβητέειν, Vehementer disceptare, Contendere, IV. 14. *m.*

Ἐντολή, ῆς, ἡ, Mandatum. ἐντολὰς τὰς Δαρεῖός οἱ ἐνετέλλετο, III. 147. *a.* εἴπας πρὸς αὐτὸν τὰς ἐντολὰς τοῦ Λυδοῦ, I. 22. *m.*

Ἔντομος, ου, ὁ, ἡ, *proprie* Incisus. *Sed singulari quâdam notione* Ἔντομα, τὰ, *scil.* σφάγια, *dicitur* Sacrorum *sive* Sacrificiorum quoddam genus; *et Grammatici quidem*, *Aemilio Porto sub hoc vocab. laudati*, *intelligunt* Victimas mortuis sive Manibus et Inferis immolatas. *Schol. ad Apollon. Rhod. I.* 587. ἔντομα τὰ σφάγια, κυρίως τὰ τοῖς νεκροῖς ἐναγιζόμενα, διὰ τὸ ἐν τῇ γῇ ἀποτέμνεσθαι τὰς κεφαλάς. οὕτω γὰρ θύουσι τοῖς χθονίοις. τοῖς δὲ οὐρανίοις ἄνω ἀναστρέφοντες τὸν τράχηλον σφάζουσι. *Similiter Eustath. ad Odyss.* λ. *p.* 416. *extr. ed. Bas.* (*p.* 1671 *ed. Rom. sub fin.*) ἐπὶ νεκρῶν τόμιά φασι καὶ ἔντομα (σφάγια)· ἐπὶ δὲ θεῶν, ἱερεῖα. *At Herodotus pariter atque Apollonius* Ἔντομα *dixit* Victimas placandis Ventis caesas. *Sic* Menelaus, ventorum vi prohibitus proficisci λαβὼν δύο παιδία ἀνδρῶν ἐπιχωρίων, ἔντομά σφεα ἐποίησε, II. 119. *m.* *N. Et* Magi Persarum, quum per tres dies tempestas duraret, ἔντομα ποιεῦντες *et* καταείδοντες τῷ ἀνέμῳ, Compescuerunt vim Ventorum, VII. 191. *m. Simi-*

*liter Arrianus ait (Indic. c.* 20. *extr.)* Alexandrum, in Indicum mare enavigantem, σφάγια τῷ Ποσειδῶνι ἐντεμεῖν καὶ ὅσοι ἄλλοι θεοὶ θαλάσσιοι.

Ἔντονος, ου, ὁ, ἡ, Intentus, Acer, Vehemens. γνώμη ἔντονος, Sententia fortiter propugnata, acriter defensa, IV. 11. *a.*

Ἐντὸς, Intra, Cis, Citra. ἐντὸς ἑωυτοῦ γίνεται, Intra se, Sui compos fuit, I. 119. *f.* δειματός εἰμι ὑπόπλεως οὐδ' ἐντὸς ἐμεωυτοῦ, VII. 47. *f.*

ἐντὸς τοῦ Πόντου, Intra, Cis Pontum Euxinum, IV. 46. *a.* ἅπαντες ἐντὸς οἰκημένων Θεσπρωτῶν καὶ Ἀχέροντος ποταμοῦ, VIII. 47. *a.*

*Perperam olim* III. 80. *a.* ἐντός πέντε ἡμερέων ἐγένετο *legebatur, pro* ἐκτός.

Ἐντρέπειν τὰ νῶτα, Terga vertere. ὅκως ἐντρέψειαν τὰ νῶτα, VII. 211. *m.*

Ἐντυγχάνειν, *videtur cum Genitivo junctum* Nancisci *significare, ut Portus cum Valla interpretatur, aut* Invenire, Deprehendere, Offendere. λελυμένης τῆς γεφύρας ἐντυχόντες, Pontem solutum nacti, Quum solutum offendissent pontem, IV. 140. *f. Poterat quidem* λελυμένῃ τῇ γεφύρᾳ *legendum suspicari, aut* ἐντυγχάνειν αὐτῷ *(nempe* τῷ πόρῳ*) intelligere; sed vide Not. ad l. c. et conf. supra* Ἐγκύρειν *vel* Ἐγκυρέειν.

Ἔνυδρις, ιος, ἡ, Lutra, II. 72. ἐνύδριες καὶ κάστορες καὶ ἄλλα θηρία τετραγωνοπρόσωπα, IV. 109. *f.*

Ἔνυδρος, ου, ὁ, ἡ, Aquis abundans, Aquis irriguus. *Sic fortasse legendum* II. 7. *a. ubi* Aegyptus *inferior* ἐοῦσα πᾶσα ὑπτίη τε καὶ ἔνυδρος *perperam vulgo* ἄνυδρος, *pro quo nos cum Larch.* εὔυδρος *correximus. Pro* γῆ ποιώδης καὶ εὔυδρος IV. 47. *a. commode codd. nonnulli* ἔνυδρος *praeferunt.*

Ἐνύπνιον, τὸ, Insomnium. ἐνύπνια τὰ ἐς ἀνθρώπους πεπλανημένα, VII. 16, 2. *Conf.* Ὄνειαρ *et* Ὄνειρος.

Ἐνυφαίνειν, Intexere. κατάπερ ἐνυφανθέντα, Quasi intexta, I. 203. *f.* ζῶα ἐνυφασμένα θώρηκι, III. 47. *m.*

Ἐξ, *vide* Ἐκ.

Ἐξαγγέλλειν, Renunciare. ἐξαγγέλθη *scripsi cum probatis codd.* I. 21. *a. pro vulgato olim* ἐξηγγέλθη.

Ἐξάγειν, Educere *ad supplicium.* ἐξῆγόν σφεας ἀπολέοντες, VI. 91. *a.*

Ἐξαγινέειν, *i. q.* ἐξάγειν, Educere. ἐς γυμνάσια ἐξαγινέων (τοὺς νεωτέρους), VI. 128. *m.*

Ἐξαγορεύειν, Edicere *id quod arcanum haberi debebat*, Indicare, Vulgare. πρὸς τοὺς Φωκέας ἐξαγόρευε (*al.* ἐξηγόρευε) οὐδέν, IX. 89. *a. m.* τοῦ οὐκ ὅσιον ἐξαγορεύειν τοὔνομα, II. 170. *a.*

Ἐξαγριοῦν, Exacerbare, Ferocem reddere. οἱ δὲ ἐξηγρίωσαν τοὺς ὑπολοίπους, VI. 123. *m.*

Ἐξαγωγὴ, Eductio. ἀπορέοντι τὴν ἐξαγωγὴν (*scil.* τῆς νεός), Quum nesciret quo pacto educeret navem *ex lacu*, IV. 179. *m.* πωλεῦσι τὰ τέκνα ἐπ' ἐξαγωγῇ, Vendunt suos liberos, in alias terras Abducendos, Exportandos, V. 6. *a.*

Ἐξαείρειν, (*i. q.* ἐξαίρειν) In altum tollere, Opibus et potentiâ

augere. Κλεισθένης μιν (*nempe* τὴν οἰκίην ταύτην) ἐξήειρε, VI. 126. *a.* *ubi alii olim* ἐξῇρε. *Conf.* Ἐξαίρειν.

Ἐξαιρέειν *varie usurpatur, significatque* I. Eximere *quocumque modo; scilicet*

1) Ex Toto quodam Eximere partem. *Sic* ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ τὸ ἔαρ ἐξαραίρηται (*jon. pro* ἐξῄρηται), Ver exemtum est ex anno, VII. 162. *m. et* τὸ ἔαρ ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐξαραιρημένον, ibid. *f. Sic* Lapis *in muro* ita adaptatus ut *ex reliquâ compage* facile Eximi potuerit, *dicitur* λίθος ἐξαιρετὸς ἐκ τοῦ τοίχου, II. 121, 1. *a.* (*vide ibi Var. Lect.*) *et* Exemtio *illius, sive* Ratio illum eximendi, ἡ ἐξαίρεσις, ibid. *m. Sed* II. 125. *m. ubi ait Herodotus* ὅκως τὸν λίθον ἐξέλοιεν, *equidem verbum* ἀνέλοιεν *eàdem notione accepi quâ paulo ante ait* ἤειρον τοὺς λίθους, *et* ὅκως ἀνίοι ὁ λίθος, *et* ἐπὶ τὸν δεύτερον ἕλκετο στοῖχον: *quâ notione latine sic reddenda ista verba erant,* Quoties lapidem sustulissent, Sursum promovissent; *quasi verbum* ἐξέλοιεν *perinde et ad thema* ἐξαίρειν, *quod vide infra, et ad* ἐξαιρέειν *possit referri. Alii quidem vulgo, nescio an rectius, verba ista* ὅκως τὸν λίθον ἐξέλοιεν *sic interpretantur,* Quoties saxum exemerant; *nempe e machinâ cujus ope sursum promotus est: quam sententiam etiam Larcher in hunc modum expressit,* toutes les fois qu'on en avait ôté la pierre. *Valla,* Quoties saxum amoliebantur.

2) ἐξαιρέειν τὴν κοιλίην, Eximere intestina ex alvo, Exenterare. κοιλίην κεινὴν πᾶσαν ἐξ ὧν εἷλον, II. 40. *a. m.* οὔτε ἐξελόντες τὴν νηδύν, II. 87. *a. Hinc* ἡ Ἐξαίρεσις, Exenteratio, ibid. *a.*

3) ἐξαιρέειν *vel* ἐξαιρέεσθαι τὰ φορτία, Eximere merces *e navi,* Exponere *eas in terram.* ἐπεὰν ἀπίκωνται καὶ ἐξέλωνται τὰ φορτία, IV. 196. *a. Hinc in Passivo,* ὁ κέραμος ἐξαιρεόμενος ἐν Αἰγύπτῳ, Figlina dolia *navibus* in Aegyptum *deportata, ibique* Exposita, III. 6. *f.*

4) *Aliàs* ἐξαιρέειν *intelligitur* Eximere, Excipere *aliquem vel aliquid* e numero aliorum ejusdem generis. μητέρας ἐξελόντες τὰς λοιπὰς γυναῖκας ἁπάσας ἀπέπνιξαν, Exceptis matribus reliquas omnes mulieres suffocarunt, III. 150. *m. Unde in Med.* ἐξαιρέεσθαι, Excipere *aliquid vel aliquem* sibi, suum in usum. τὴν μίην ἕκαστος σιτοποιὸν ἐξαιρέετο, III. 150. *f. et* προσεξαιρέετο *paulo ante* ibid. *Sed* ἐξαιρέειν τι τινί, Eximere, Excipere aliquid pro altero, *scil.* in illius honorem, quod illi Prae caeteris tribuatur *aut* ei Dicatum sit. τῷ βασιλέϊ τεμένεα ἐξελὼν καὶ ἱρωσύνας, τὰ ἄλλα πάντα ἐς μέσον τῷ δήμῳ ἔθηκε, IV. 161. *extr.* χῶρος ἐξαραιρημένος ὑπὸ Ἰώνων Ποσειδέωνι Ἡλικωνίῳ, I. 148. *a.* γέρεα δή σφι ἦν τάδε ἐξαραιρημένα, II. 168. *a. et m. Unde est adjectivum verbale* Ἐξαίρετος, Exemtus e reliquorum numero, Eximius, Quod aliquis Praecipuum habet prae aliis. ἄρουραι ἐξαίρετοι δώδεκα ἑκάστῳ ἀτελέες, II. 168. *a.* ἕνα ὑμέων ἐξαίρετον

ἀποκρίνων, Prae caeteris, VI. 130. *a.*

5) *Denique* ἐξαιρέειν *et* ἐξαιρέεσθαί τινα *dicitur* Qui aliquem e potestate alterius, Eximit, Eripit, Liberat. ἄνδρα βασιλῆος δραπέτην γενόμενον ἐξαιρέεσθε, III. 137. *a. m. Unde in Passivo* ἐξαιρεθείς τινα *dicitur* Is cujus e manibus alter ereptus est. ἐξαιρεθέντες τε τὸν Δημοκήδεα, καὶ τὸν γαυλὸν ἀπαιρεθέντες, III. 137. *m.*

II. Ἐξαιρέειν *significat etiam* Vi Expellere, Ejicere de suis sedibus. ἐξαίρεε τοὺς στρουθοὺς, I. 159. *m. ubi paulo post*, τοὺς ἱκέτας μου ἐκ τοῦ νηοῦ κεραΐζεις, *eâdem notione.* ἐπειρήθη τοὺς ἐν τῇ λίμνῃ κατοικημένους ἐξαιρέειν, V. 16. *a. ubi idem valet ac* ἐξανιστάναι ἐκ τῶν ἠθέων, *cap.* 15. *extr.* ἐκέλευε (τοὺς αὐτομόλους) ἐξελόντας τούτους (τοὺς Αἰθίοπας) τὴν ἐκείνων γῆν οἰκέειν, Jussit Automolos ut hos (Aethiopas) sedibus suis pellerent et illorum terram habitarent, II. 30. *f.* ἐκ Θρηΐκης ὑπὸ Ἑλλήνων ἐξηρέθησαν· τὸν δὲ -- οὐδαμοί κω ἐδυνάσθησαν ἐξελεῖν, VII. 106. *b.* οὐκ ἐπὶ τούτῳ πλέοντες, ἀλλὰ Ζακυνθίους ἐξελεῦντες ἐκ τῆς νήσου, Zacynthios ex insulâ Ejecturi, III. 59. *a. ubi nil opus erat constantem veterum librorum scripturam* ἐξελοῦντες *cum* ἐξελῶντες *permutare. Videndum potius, ne etiam* ἐξελῶν (*ad quod provocat Wess. in Not. ad* III. 59.) *apud Nostrum* IV. 148. *a. non tam sit ex Atticorum more pro* ἐξελάσων *positum, sed, perinde atque superius* ἐξελοῦντες, *sit legitimum Futurum verbi* ἕλω. *Denique, ubi vulgo legitur* ἐξελῶντα τοὺς Πεισιστρατίδας ἐξ Ἀθηνέων, V. 63. *a. codices nonnulli* ἐξελόντα *praeferunt, ac fortasse ibi* ἐξελέοντα *aut* ἐξελοῦντα *scripserat auctor: certe paulo post*, V. 65. *a. eâdem in re*, ἐξεῖλον τοὺς Πεισιστρατίδας *ait. Nec tamen dissimulandum, alibi apud eumdem Nostrum participium* ἐλῶν *manifeste pro fut.* ἐλάσων *poni, ut supra in voce* Ἐλᾶν *docuimus.*

III. *Est etiam* Ἐξαιρέειν Expugnare, Evertere *urbem.* ἐστρατεύετο ἐπὶ τὴν Νῖνον, -- τὴν πόλιν ταύτην θέλων ἐξελεῖν, I. 103. *m.* Πηδασέες χρόνον ἐξαιρέθησαν, I. 175. *extr.* τὴν Ἄνδρον περικατέατο, ἐξελέειν (αὐτὴν) ἐθέλοντες, VIII. 111. *a.* ἐπάξει τὴν στρατιὴν, καὶ πολιορκέων (αὐτοὺς) ἐξαιρήσει, VIII. 112. *a. Adde* VI. 133. *m. f.* IX. 86. *m.* 87. *a.* 117. *a. et b.*

Ἐξαίρειν, 1) Sublimem tollere *aliquem*, ἁρπάζει μέσον καὶ ἐξάρας παίει ἐς τὴν γῆν, IX. 107. *m.*

2) Excitare *murum.* τοῦτο (τὸ μέρος τοῦ τείχεος) ἐξήρετο διπλήσιον, VI. 133. *f.*

3) *Metaphorice* Laudibus tollere. ἐξάρας με ὑψοῦ, IX. 79. *a.*

*Conf.* Ἐξαείρειν *et* Ἐξαιρέειν *num.* 1.

Ἐξαιρετὸς, ἡ, ὸν, Qui facile eximi potest, II. 121, 1. *a. Conf.* Ἐξαιρέειν, *num.* 1) *et* 3). *De accentu vide Var. Lect.* II. 121, 16.

Ἐξαίρετος, ὁ, ἡ, Eximius, Praecipuus, Quod alicui prae aliis tribuitur. *Conf.* Ἐξαιρέειν, *num.* I. 5.

Ἐξαΐσσειν, Erumpere, Irruere *in hostem. Hinc* Προεξαΐσσειν, *quod vide suo loco.*

Ἐξαιτέειν, Exposcere, Deposcere,

Reposcere. ὁ Ἀλυάττης οὐκ ἐξεδίδου τοὺς Σκύθας ἐξαιτέοντι Κυαξάρεϊ, I. 74. *a.* ἐξαιτέειν τοὺς μηδίσαντας, IX. 86. *a. Et in Medio:* εἰ μὲν, χρημάτων χρηΐζοντες, πρόσχημα ἡμᾶς ἐξαιτέονται, IX. 87. *m. Conf.* Ἀπαιτέειν.

[Ἐξαίφνης, Subito, Repente. ἵνα μὴ ἐπιπέσωσι ὑμῖν ἐξαίφνης οἱ βάρβαροι μὴ προσδεκομένοισί κω, *sic olim legebatur* IX. 45. *f. ubi nos cum codd. nonnullis parum necessariam vocem* ἐξαίφνης, *pro qua aliàs jonicâ* ἐξαπίνης *utitur Noster, abjecimus. Vide Var. Lect.*]

Ἐξαλείφειν, Illinere, Inungere. τοῦ σώματος τὸ μὲν ἥμισυ ἐξηλείφοντο γύψῳ, VII. 69. *m. f.*

Ἐξαμβλόειν, Ἐξαμβλοῦν, Abortum facere. *Pro* ἐξέπλωσας τῶν φρενῶν *codd. nonnulli praeferunt* ἐξάμβλωσας III. 155. *a. m. ubi vide Not.*

Ἐξαμελέειν, Prorsus negligere. τῶν ἑωυτοῦ ἐξημεληκότα, I. 97. *a. m.*

Ἑξάμετρος, Hexameter. ἐν ἔπεσι ἑξαμέτροισι, VII. 220. *m.* ἐν ἑξαμέτρῳ τόνῳ, I. 47. *m.*

Ἐξανάγεσθαι, In altum evehi, Enavigare. πεντεκαίδεκα τῶν νεῶν ἔτυχον πολλὸν ἐξαναχθεῖσαι, Longius in altum evectæ *vel* delatæ erant, VII. 194. *a. nempe reliquae naves (ut ait cap.* 193. *a.) navigabant* παρὰ τὴν ἤπειρον, secundum continentem. μετὰ τοῦτο ἐνθεῦτεν ἐξαναχθέντα, VI. 98. *a.*

Ἐξανακρούεσθαι, Valide pulsatis remis redire e *portu vel* discedere e *pugnâ.* τῇσι λοιπῇσι (νηυσὶ) οἱ βάρβαροι ἐξανακρουσάμενοι, VI. 115. *a.*

Ἐξαναχωρέειν, Retrogredi, VII. 11. *m.*

Ἐξανδραποδίζεσθαι, (*Med.*) In servitutem redigere. ἐξανδραποδίσασθαί σφεας, VIII. 126. *f.* (τοὺς) Ἀμμωνίους ἐξανδραποδισαμένους, τὸ χρηστήριον ἐμπρῆσαι, In servitutem redigere Ammonios et oraculum cremare, III. 25. *m. Fut. Med. notione Passivâ:* ἑσσωθέντες τῇ μάχῃ ἐξανδραποδιεῦνται, Praelio victi in servitutem rapientur, VI. 9. *extr. Sed idem Fut. etiam Activâ notione:* ἐξανδραποδιούμενοι τοὺς Τεγεήτας, I. 66. *f. ubi recentiores quidem editores* ἐξανδραποδιεύμενοι *ex conject. posuerunt, Portus vero in Lexico jonico monuit,* ἐξανδραποδιούμενοι *ibi jonice et attice pro* ἐξανδραποδισόμενοι *esse positum. Conf.* Ἀνδραποδίζειν.

Ἐξανδραπόδισις, ιος, ἡ, In servitutem redactio, Servitus. ταύτην (τὴν πατρίδα) μοι δὸς ἄνευ τε φόνου καὶ ἐξανδραποδίσιος, Hanc mihi da, a caedibus et servitute liberatam, III. 140. *f. ubi vulgo vertunt*, citra cædem atque direptionem.

Ἐξανδροῦσθαι, Ad virilem aetatem pervenire. ἀπότροφον γενόμενον, ἐλθεῖν ἐξανδρωμένον, II. 64. *a. Conf.* Ἀνδροῦσθαι.

Ἐξανιστάναι, Expellere *sedibus suis.* τοὺς Κᾶρας Δωριέες ἐξανέστησαν ἐκ τῶν νήσων, I. 171. *m.* ἐντελλόμενος ἐξαναστῆσαι ἐξ ἠθέων Παίονας, V. 14. *a.* ἐξαναστήσας τοὺς Ἠλείων ἀγωνοθέτας, VI. 127. *m. Hinc Aor.* 2. *notione Passivâ.* Κιμμέριοι ἐξ ἠθέων ὑπὸ Σκυθέων ἐξαναστάντες, I. 15. *f.* ἐκ τῆς Ἱστιαιώτιδος ἐξανέστη ὑπὸ Καδμείων, I. 56. *f.* ἐξ ἠθέων ἐξαναστάντες ἤγον-

το ἐς τὴν Ἀσίην, V. 15. *extr.* Καδμείων ἐξαναστάντων ὑπ' Ἀργείων, οἱ Γεφυραῖοι ὑπὸ Βοιωτῶν ἐξαναστάντες, V. 57. *f.* VIII. 43. *f.* ἐξαναστῆναι ἐξ ἠθέων ὑπὸ Τευκρῶν, VII. 75. *b.*

*Nec vero solum, qui* Vi pellitur sedibus suis, *verum etiam qui* Sponte egreditur, Ἐξαναστῆναι *dicitur. Sic* IV. 115. *f.* Φέρετε, ἐξαναστέωμεν ἐκ τῆς γῆς τῆσδε, καὶ περήσαντες Τάναϊν ποταμὸν οἰκέωμεν.

Ἐξανιστάναι πόλιν *vulgo redditur* Evertere urbem, *ne sic quidem male, sed simul fere intellige* Expellere incolentes eam. μηδὲ πόλιν ἀρχαίην ἐξαναστήσῃς, I. 155. *m.* τὰς (πόλιας) Ταραντῖνοι ἐξανιστάντες, VII. 170. *m.* τῶν Ἑλληνικῶν ἐθνέων τὰ ἐμπόρια ἐξαναστήσαντας, δοῦναι τὴν χώρην Ἴωσι ἐνοικῆσαι, IX. 106. *m. Sic* ἐξαναστάσης πάσης Πελοποννήσου ὑπὸ Δωριέων --- οὐκ ἐξαναστάντες Ἀρκάδες, Eversâ a Doribus totâ Peloponneso, incolisque ejectis, -- non inde pulsi Arcades, II. 171. *f.*

Ἐξανύειν, *scil.* ὁδὸν, Conficere, Absolvere viam, *et* Pervenire *in aliquem locum.* πανημερὸν πλώοντες, ἐξανύουσι ἐπὶ Σηπιάδα, VII. 183. *f.* ἐπεὰν αὐτημερὸν νηῦς ἐξανύσῃ ἐκ τῆς ὑμετέρης ἐς τὴν ἡμετέρην, VI. 139. *f.*

Ἑξαπάλαιστος, ου, ὁ, ἡ, Sex palmarum mensuram habens. ἡμιπλίνθια ἑξαπάλαιστα, I. 50. *m.* τοῦ δὲ πήχεος (ὄντος) ἑξαπαλαίστου, II. 149. *f.*

Ἑξάπεδος, ου, ὁ, ἡ, Sex pedum mensuram habens. ἑξαπέδου τῆς ὀργυιῆς μετρεομένης, II. 149. *m. f. et ibi Var. Lect. Conf. mox* Ἑξάποδος.

Ἐξαπίνης, (*jon. pro* ἐξαίφνης) Subito, Repente. τὴν ἡμέρην ἐξαπίνης νύκτα γενέσθαι, I. 74. *a. m.* ἐκ δὲ αἰθρίης συνδραμέειν ἐξαπίνης νέφεα, I. 87. *a. Conf.* Ἐξαίφνης.

Ἑξάπηχυς, εα, υ, Sex cubitorum longitudine vel altitudine. τύποισι ἑξαπήχεσι, II. 138. *a.*

Ἑξαπλήσιος, η, ον, (*jon. pro* ἑξαπλάσιος) Sexcuplus, Sexies tantus. χαλκήϊον μεγάθεϊ ἑξαπλήσιον τοῦ -- κρητῆρος, IV. 81. *a. m.*

Ἑξάποδος, ου, ὁ, ἡ, Sexpedalis. *Vitiosa, ut videtur vocabuli forma: quae si vera esset, huc referri deberent verba, quae ex* II. 149. *m. f. paulo ante adposuimus; sed ibi aut* ἑξάποδος (*in genit. casu*) *scriptum oportuerat, a recto casu* Ἑξάπους, *aut* ἑξαπέδου, *verum erat, quod plures vett. libri dederunt.*

Ἐξάπτειν, Alligare, Suspendere. ἐξάψαντες ἐκ τοῦ νηοῦ σχοινίον ἐς τὸ τεῖχος, Fune ex *Dianae* templo (*quod extra urbem erat*) ad murum *urbis* alligato, I. 26. *m.* ἐκ τῶν χαλινῶν τοῦ ἵππου ἐξάπτει (αὐτό), Ex equi frenis illud suspendit, IV. 64. *m.*

Ἐξαραιρημένος, *vide in* Ἐξαιρέειν.

Ἐξαργυροῦν, In pecuniam redigere, cum argento *vel* cum pecuniâ permutare. τὰ ἡμίσεα πάσης τῆς οὐσίης ἐξαργυρώσας, VI. 86, 1. *f.*

Ἐξαριθμέειν, Numerum inire *militum.* οἱ διατάξαντες καὶ ἐξαριθμήσαντες, VII. 81. *a.* ἐξηρίθμησαν δὲ (αὐτοὺς) τόνδε τὸν τρόπον, VII. 60. *a.*

Ἐξαρκέειν, Sufficere. ἐξήρκει ἡμῖν

ἡσυχίην ἄγειν, Satis habuimus silentium tenere, Nil opus esse putavimus ut nos verba faceremus, VII. 161. *a. m.*

Ἐξαρνέεσθαι, Negare, Pernegare. ἐξαρνησάμενος τὸν φόνον αὐτοῦ, III. 74 *extr. Conf.* Ἀπαρνέεσθαι.

Ἔξαρνος, ου, ὁ, ἡ, Negans, Pernegans. δεινῶς ἔξαρνος ἦν μὴ μὲν ἀποκτεῖναι Σμέρδιν, III. 66. *f. Conf.* Ἄπαρνος.

[Ἐξαρτᾶν. *Perperam* ἐξηρτημένοι *ed. Gron. cum msstis nonnullis* VII. 147. *f. pro* ἐξηρτυμένοι.]

Ἐξαρτύειν, Parare, Instruere. πάντα σφι ἐξήρτυτο ἐς τὴν κάτοδον, Omnia illis parata erant; Instructi erant rebus omnibus, I. 61. *f.* ἦισαν ἐξηρτυμένοι λογάσι νεηνίῃσι, I. 43. *a.* τοῖσί τε ἄλλοισι ἐξηρτυμένοι καὶ σίτῳ, VII. 147. *f.* ὕδασι καὶ σιτίοισι εὖ ἐξηρτυμένους II. 32. *m.*

Ἐξαυαίνειν, Exsiccare, Arefacere. ἄνεμος τὰ ἔλυτρα τῶν ὑδάτων ἐξηύηνε, IV. 173. *a.* τὰ δένδρεα πάντα σφι ἐξαυάνθη, IV. 151. *a.*

Ἐξεγείρεσθαι, Expergisci. ἐπεί τε ἐξεγέρθη, I. 34. *m.*

[Ἐξείργειν. *vide* Ἐξέργειν.

Ἐξείρειν, Exserere. τοῦτον ἐξείραντα τὴν χεῖρα, III. 87. *f.*

Ἐξειρύειν, Extrahere. πλῆθος πολλὸν τῶν ἰχθύων ἐξειρύσαι, I. 141. *a. m.* τὴν γλῶσσαν (τοῦ κτήνεος) ἐξειρύσας, εἰ καθαρὴ *etc.* II. 38. *m.*

Ἐξελᾶν, *vide* Ἐξελαύνειν.

Ἐξελασία, Expeditio militaris. Ἀμφιάρεω τὴν ἐξελασίαν τὴν ἐς Θήβας, *Vit. Hom.* 9. *f.*

Ἐξέλασις, ιος, ἡ, 1) Eductio copiarum, Discessus cum exercitu. μετὰ τὴν βασιλέος ἐξέλασιν ἐκ Θέρμης, VII. 183. *f.* ἐποιέετο τὴν ἐξέλασιν *olim* VII. 37. *extr. ubi nunc* τὴν ἔλασιν. *Conf.* Ἔλασις.

2) Expulsio. ἐπὶ Πεισιστρατιδέων ἐξέλασιν ὁρμηθέντες, V. 76. *b.* μεμφομένοις τοῖσι Αἰγινήτῃσι προτέρην ἑωυτοῦ ἐξέλασιν ἐκ τῆς νήσου, VI. 88. *a.*

Ἐξελαύνειν *et* Ἐξελᾶν, 1) Expellere. ἐξελαύνειν αὐτούς, VI. 137. *m.* Κιμμερίους ἐκ τῆς Ἀσίης ἐξήλασε, I. 16. *a. ubi* ἐξέλασε *praefert probus alioqui codex.* ἐξήλασε αὐτόν, I. 173. *a.* VII. 6. *m. f.* τούτους ἐκ τῆς πατρίδος ἐξηλάσαμεν, V. 91. *m. Plusquamperf.* ἄνδρας ξείνους σφι ἐόντας ἐξεληλάκεσαν ἐκ τῆς ἐκείνων, V. 90. *a. Partic. Praesens notione Futuri:* ἐξελῶν αὐτούς, Expulsurus eos, IV. 148. *a.* ἐξελῶντα Πεισιστρατίδας ἐξ Ἀθηνέων, Expulsurum Pisistratidas Athenis, V. 63. *a. Unde* III. 59. *a. ubi in scripturam* Ζακυνθίους ἐξελοῦντες ἐκ τῆς νήσου *consentiunt veteres libri omnes, recentiores Editores* ἐξελῶντες *posuerunt; cum quidem* ἐξελοῦντες *videri potuisset legitimum esse Futurum prisci verbi* ἐξέλω, *a quo verbum* ἐξαιρέω *tempora quaedam mutuatur.* (*Vide supra*, Ἐξαιρέειν.) *Passiv.* ἐξελαυνόμενοι, Expulsi, V. 90. *f. Aor.* 1. *pass.* ἐξηλάσθη ὑπὸ Ἱππάρχου, ἐξ Ἀθηνέων, VII. 6. *m. Particip.* ἐξελασθεὶς, Expulsus; *pro quo leniorem formam* ἐξελαθεὶς *olim praeferebant edd. quam et nos in prioribus Herodoti libris tenuimus, sed alterâ formâ usus esse Herodotus videtur. Vide Var. Lect. ad* III. 51. *a. et ad* I. 173. *m. Sic* V. 97. *a.*

2) Educere *exercitum.* ὡς δ'

ἐξήλαυνε τὴν στρατιήν, VII. 38. *a. Et Intransitive, certe omisso Accusativo:* οἱ δ' ἀμφὶ Ξέρξεα ἐξέλαυνον ἐς Βοιωτούς, VIII. 113. *a.*

3) Excudere, Procudere. καταχεάμενος χρυσὸν ἄπλετον, ἡμιπλίνθια ἐξ αὐτοῦ ἐξήλαυνε, I. 50. *a. m.* ἐλθὼν ἐς χαλκήϊον, ἐθηεῖτο σίδηρον ἐξελαυνόμενον, I. 68. *a.*

Ἐξεμπολᾶν *sive* Ἐξεμπολέειν, Vendere importatas merces. ἐξεμπολημένων σφι σχεδὸν πάντων, I. 1. *m. ubi* ἐξεμπωλημ. *praefert probus alioqui codex; videndum vero ne* ἐξεμπεπολημ. *aut* ἐξεμπεπωλημ. *scriptum oportuerit.*

Ἐξεπίστασθαι, *i. q.* ἐπίστασθαι, Scire, Nosse. ἐξεπιστάμενοι τὸν Κῦρον οὐκ ἀτρεμίζοντα, I. 190. *m. f.* ἐξεπιστάμενος, μνήμην οὐ ποιήσομαι, I. 193. *m.* III. 134. *extr.* εὖ ἐξεπιστάμενος, III. 146. *a. m.* VI. 138. *a.* VIII. 144. *a.* IX. 66. *m.* εὖ νῦν τόδ' ἐξεπίστασο, ὡς *etc.* VII. 39. *a.* τὸ μὲν δοῦλος εἶναι ἐξεπίστεαι, ἐλευθερίης δὲ οὔκω ἐπειρήθης, VII. 135. *f.* τῶν θεῶν τὰ οὐνόματα ἐξεπιστέατο (*jon. pro* ἐξεπίσταντο) Αἰγύπτιοι, II. 43. *f.*

Ἐξεργάζεσθαι, 1) Facere, Peragere, Efficere, Perficere, qualecumque *sit* Factum *de quo agitur.* ἀέκων ἐξεργάσαο, I. 45. *m.* τότε μὲν ταῦτα ἐξεργάσατο, III. 35. *f.* ἐπ' ἐξεργασμένοισι, Re peractâ, IV. 164. *m.* VIII. 94. *f.* IX. 77. *a. Sic de* Praeclare facto. ἔστι Σωφάνεϊ λαμπρὸν ἔργον ἐξεργασμένον, IX. 75. *a. Item de* Male factis. πρῶτα τῶν κακῶν (Καμβύσης) ἐξεργάσατο τὸν ἀδελφόν, III. 30. *a.* ἐξεργασθέντος κακοῦ τοσούτου, Tanto Peracto facinore, III. 65. *m. et paulo post,* τὸ ἔργον ἐξέργασταί μοι. ἐξειργασμένος ἑωυτῷ κακόν, Mali sui sibi auctor, IV. 165. *a. Sic etiam de* Opere *qualicumque, quod* Perficitur; *verbi caussâ, de* Exstructâ navi. ἐπεί τε οἱ (τῷ Ἰήσονι) ἐξεργάσθη ἡ Ἀργώ, IV. 179. *a. Item, de* Templo. τὸν ἐν Δελφοῖσι νῦν ἐόντα νηὸν ἐξεργάσασθαι, II. 180. *a. ubi* ἐξεργᾶσθαι *praeferunt alii, minus recte.* ἐξέργασται νηὸς μέγιστος πάντων, III. 60. *f. et* ibid. *a.* τρία σφί ἐστι μέγιστα (*scil.* ἔργα) ἁπάντων Ἑλλήνων ἐξεργασμένα.

2) Colere, Excolere *terram.* εὗρον τοὺς ἀγροὺς εὖ ἐξεργασμένους, V. 29. *f.* ταύτην (τὴν χώρην) ἐξεργασμένην εὖ, VI. 137. *a.*

3) *Ut latinum verbum* Conficere, *sic et graecum* Ἐξεργάζεσθαι *nonnumquam ponitur pro* Interficere, *aut saltem* Perdere. ἵνα μὴ ἐξεργάσῃ ἡμέας, Ne nos perdas, V. 19. *f.* τὸ (*jon. pro* ὃ) ἡμέας οἷόν τε ἔσται ἐξεργάσασθαι, Quod nos possit perdere, IV. 134. *f. Similiter verba ista,* αὐτός σφε ἐξεργασάμην, III. 52. *m. non, ut vulgo,* Ipse id perpetravi, *aut, ut nos in latinâ versione posuimus,* A me hæc facta sunt, *sed cum Corayo apud Larcherum sic intelligenda videntur,* Quod ego ipse eam Occidi, *vel* Perdidi.

Ἐξέργειν (τῆς οἰκίης), Excludere, Prohibere *aliquem domo,* III. 51. *f. jonice pro* ἐξείργειν.

*Singulari quâdam loquendi ratione* ἐξέργεσθαι ἀναγκαίῃ *ait Noster, pro* Cogi, Adstringi necessitate; *nempe* Excludi, Prohiberi facultate aliter faciendi. τῶν ἐγὼ, οὐ γὰρ ἀναγκαίῃ

ἐξέργομαι ἐς ἱστορίης λόγον, οὐ παραμέμνημαι, Quorum ego non memini, nec enim Necessitate adstringor, quod ad hujus narrationis rationem adtinet, VII. 96. *a.* ἐνταῦθα ἀναγκαίῃ ἐξέργομαι γνώμην ἀποδέξασθαι, VII. 139. *a.* *Similiter*, ὑπὸ τοῦ νόμου ἐξεργόμενος, Lege coactus; *nempe* Lege prohibitus aliter facere, IX. 111. *a.*

Ἐξερεύγεσθαι, *de* Fluvio, *non in mare sese effundente, sed* E fonte suo, *tamquam orificio*, erumpente. ὁ Γύνδης στόμασι ἐξερεύγεται τεσσεράκοντα, I. 202. *m.*

Ἐξέρχεσθαι, 1) Exire. ἐξεληλυθότας ἐκ Σπάρτης, IX. 12. *a.* *Et cum Accus.* ἐξῆλθον τὴν χώρην, Exii e terrâ, VII. 29. *a.* 2) Exitum, Finem nancisci, Explere. Ἱππίης ταύτῃ τὴν ὄψιν συνεβάλετο ἐξεληλυθέναι, VI. 107. *extr.* δοκέειν οἱ ἐξεληλυθέναι τὸν χρησμόν, VI. 82. *a. m.* οὐδὲ ἐπαύσατο (ἡ μῆνις αὐτοῦ) πρὶν ἢ ἐξῆλθε, VII. 137. *a.* ἀλλὰ γάρ οἱ ἐξεληλυθέναι τὸν χρόνον, ὁκόσον *etc.* II. 139. *f.* *Conf.* Ἐξήκειν.

Ἔξεσις, ιος, ἡ, Dimissio, Repudiatio *uxoris.* V. 40. *m.* *Conf.* Ἐξιέναι *ab* ἐξίημι.

Ἐξεύρεσις, ιος, ἡ, Inventio. I. 67. *f.* (*Vide in* Ἀπέχειν.) τούτων τὴν ἐξεύρεσιν οὐκ οἰκηϊοῦνται Λυδοί, I. 94. *m.*

Ἐξεύρημα, τος, τὸ, Inventum. ὑμῖν ἄξια δῶρα ἔδωκε τῶν ἐξευρημάτων, I. 53. *m.* φασὶ οἱ Λυδοὶ, τὰς παιγνίας - - ἑωυτῶν ἐξεύρημα γενέσθαι, I. 94. *a.* καί σφι τριξὰ ἐξευρήματα ἐγένετο, I. 171. *m.*

Ἐξευρίσκειν, Invenire, Excogitare, Comminisci. τὰς παιγνιὰς ἐξευρεθῆναι παρὰ σφίσι, I. 90. *et eodem cap. saepius.* ὧδέ σφι ἐς τὴν ἕψησιν τῶν κρεῶν ἐξεύρηται, IV. 61. *a.* τοῦτο μὲν δὴ οὕτω ἐξευρέθη, IV. 200. *f.* ἔδεε γὰρ δὴ μεγάλης τινός οἱ συμμαχίης ἐξευρεθῆναι, V. 38. *extr.* ὡς δέ οἱ ἐξευρῆσθαι (μηχανὴ) ἐδόκεε, V. 67. *m.* ἐκέλευσε τοὺς δορυφόρους ἐξευρόντας - - τοῦτον δῆσαι, Jussit satellites Requirere hunc Repertumque vincire, V. 33. *m.*

Ἐξέψειν, Coquere, Penitus coquere, Elixare. οὕτω βοῦς ἑωυτὸν ἐξέψει, IV. 61. *f.*

Ἐξηγέεσθαι, 1) Educere, Ducere, Praeire. συστρατευσόμεθα ἐπὶ τὴν ἂν (γῆν) ἐκεῖνοι ἐξηγέωνται, IX. 11. *m.* κατὰ τωὐτὸ ἰέναι πάντας τῇ ἂν αὐτὸς ἐξηγέηται, IX. 66. *m.* τῇ ἂν ἐξηγῆται, VI. 74. *a.* 2) Docendo praeire, Docere, Exponere, Explicare. ἐξηγέο ὁτέῳ τρόπῳ *etc.* Doce nos quo pacto *etc.* III. 72. *a.* ὅ τι χρὴ ποιέειν, ἐξηγέο σύ, IV. 9. VII. 234. *f.* ἐξηγέεται τὴν ἔλασιν, Exposuit, Docuit itineris faciendi rationem, III. 4. *f.* ἐξηγησάμενος τοῦ Διονύσου τό τε οὔνομα καὶ τὴν θυσίην, II. 49. *a.* ἐξηγησαμένην τοῖσι ἐχθροῖσι (τὴν) τῆς πατρίδος ἅλωσιν, VI. 135. *m.* τὴν ἔλασιν ἐξηγεόμενος, VII. 6. *f.* 197. *a.* τοιοῦτο οἷόν τι ἐγὼ ἐξηγέομαι, VII. 235. *m.* οὐδένα νόον ἔχοντες ἐξηγησάμενον, Nullam rectam rationem habentes quae eis præeat, *id est*, quam illi sequantur, IV. 36. *b.* 3) Jubere, Imperare. ποιήσουσι τοῦτο τὸ ἂν κεῖνος ἐξηγέηται, V. 23. *f.*

Ἐξηγητὴς, οῦ *vel* έω, ὁ, Qui docet, exponit, proponit. σὺ ἐς οἶκον

τὸν βασιλῆος ἐξηγητὴς γίνεαι πρηγμάτων ἀγαθῶν, V. 31. *f.* *Sigillatim*, Interpres rerum obscurarum, *veluti prodigiorum, somniorum, etc.* Conjector, Haruspex. ἔπεμπε θεοπρόπους ἐς τοὺς ἐξηγητέας (*jon. pro* ἐξηγητὰς) Τελμησσέων, I. 78. *a.*

Ἐξήκειν, Exire, *sive potius notione Praeteriti*, Exiisse, Eventum *vel* Finem suum nactum esse. συμβάλλομαι ἐξήκειν μοι τὸ χρηστήριον, VI. 80. *extr. Not.* ταύτῃ ἐξήκειν τὸν ὄνειρον, In hoc (*puto*) Exitum habere, Expletum esse, insomnium, I. 120. *m.* τὸν χρόνον, τοὺς δέκα μῆνας, οὐδέκω ἐξήκειν, VI. 69. *m. f. et ibi Not.* ἐξήκει οἱ ὁ χρόνος τῆς ζημίης, II. 111. *m. Conf.* Ἐξέρχεσθαι *et* Ἐξιέναι.

Ἑξηκοστὸς, ὴ, ὸν, Sexagesimus. ἀπὸ τῆς ἑξηκοστῆς ἡμέρης, VI. 126. *f.*

Ἐξήλυσις, ιος, ἡ, Exitus, Locus aut Spatium quâ patet exitus. τοῦ πυρὸς οὐκ ἔχοντος ἐξήλυσιν ἐκ τοῦ ἄστεος, V. 101. *m. N.* (*ubi nil opus est* ἔχειν *notione* τοῦ παρέχειν *accipere.*) *Sic de Fluvio:* τοῦ ποταμοῦ ἔχοντος οὐδαμῆ ἐξήλυσιν, III. 117. *m.* ποταμῷ τούτῳ οὐκ ἔστι ἄλλη ἐξήλυσις ἐς θάλασσαν κατήκουσα, VII. 130. *a.*

Ἐξημερῶσαι χῶρον ἀκανθώδη, Mansuefacere, Eruncare tractum terræ spinis obsitum, I. 126. *a.*

Ἐξιᾶσθαι, *sive* Ἐξιέεσθαι, Penitus sanare, Persanare. *Democedes* ἐξιησάμενος Δαρεῖον, III. 132. *a.* ὅς σευ τὸν πόδα ἐξιήσατο, III. 134. *f. Conf.* Ἀνιᾶσθαι.

Ἐξιέναι, *ab* Ἔξειμι, Exire. ὁ χρόνος οὗτος ἐξήϊε, Exiit, Exactum est hoc tempus, II. 139. *f. Conf.* Ἐξέρχεσθαι *et* Ἐξήκειν.

*Perperam subinde* ἐξήει *praeferunt libri nonnulli pro* ἐξίει, *quod vide paulo post.*

Ἐξιέναι, *et* Ἐξιέειν, *ab* Ἐξίημι, Emittere *copias.* ἐξιεῖσι ἐκ τῆς κοιλίης τὴν κεδρίην, II. 87. *m.* τοὺς ἐπικούρους ἐξῆκε ἐπὶ τοὺς Πέρσας, III. 146. *f. Fluvius dicitur* ἐξιέειν, *et per syncopen* ἐξίειν, *nempe* τὸ ἑωυτοῦ ὕδωρ *vel* ῥεῦμα, ἐς τὴν θάλασσαν, Exonerare se in mare. Ἅλυς ποταμὸς ἐξίει ἐς τὸν Εὔξεινον πόντον, I. 6. *a. cum Var. Lect.* ἐξίει οὗτος ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν, I. 180. *a. ubi vide Var. Lect. et Not. Adde* II. 17. *f.* VI. 20. *m.* VII. 124. *f.*

*Med.* Ἐξίεσθαι, Emittere e domo suâ, Dimittere a se, Repudiare *uxorem. Hinc Aor. sec. Imperat.* τὴν ἔχεις γυναῖκα ἔξεο, V. 39. *b.*

*Perperam* ἐξίει *et* ἐξήει *olim legebatur* IV. 64. *a. ubi verum erat* ἐκσείει.

Ἐξικνέεσθαι, Pervenire, Pertingere. ὅσον δυνατός εἰμι μακρότατον ἐξικέσθαι ἀκοῇ, I. 171. *a.* ἐπ' ὅσον μακρότατον ἱστορεῦντα ἦν ἐξικέσθαι, II. 34. *a.* ὅσον ἡμεῖς ἱστορέοντες ἐπὶ μακρότατον οἷοί τε ἐγενόμεθα ἐξικέσθαι, IV. 192. *extr. et* IV. 16. *extr.* (*conf. vocab.* Μακρός.) οὐκ οἵους τε γενομένους ἐξικέσθαι πρὸς τὸν προκείμενον ἄεθλον, Proposito certamini impares, IV. 10. *m.* πολλῷ μᾶλλον ἐξικνέεται *habent codd. nonnulli* III. 108. *f. ubi alii* ἐπικνέεται, ἐσικνέεται *nos cum aliis.* ὀχετὸν μήκεϊ ἐξικνεύμενον ἐς τὴν ἄνυδρον, *sic* III. 9. *f. habent editt. vett. cum msstis, et restituendum ibi auctori verbum* ἐξικνεύμενον

haud dubie videtur, pro quo temere invectum ἐπικνεύμενον in ed. Wess. et seqq. nescio an ex Gronovii editione, quam mihi haec scribenti non amplius consulere licet.

Ἐξιλάσθαι τὸν Δία, Placare Jovem, VII. 141. m. in Orac.

Ἐξισοῦσθαι, Exaequari, Aequalem esse. τὸν Νεῖλον δοκέω - - ἐξισοῦσθαι τῷ Ἴστρῳ, II. 34. f. ὅκως ἂν ἐξισωθείη τῷ Ἑλληνικῷ τὸ Περσικόν, VIII. 13. f. VII. 186. b. ἐξισοῦτο τοῖσι ἄλλοισι τὸ ἔργον, VII. 23. f.

Ἐξιστορέειν τί τινα, Exquirere, Sciscitari aliquid ab aliquo. τούτους οἱ Ἕλληνες ἐξιστορήσαντες τὰ ἐβούλοντο πυθέσθαι, VII. 195. b. Conf. simplex Ἱστορέειν.

Ἐξίτηλος, ου, ὁ, ἡ, (ἀπὸ τοῦ ἐξιέναι, exire, finiri, evanescere.) idem quod ἀφανής, Evanescens, Evanidus, Non amplius comparens, Deletus. μὴ τὰ γενόμενα - - τῷ χρόνῳ ἐξίτηλα γένηται, Ne res gestae Evanescant, Ex hominum memoriâ Deleantur, Procem. lib. I. ἡμῖν ἐστι οὐ περιοπτέον, γένος τὸ Εὐρυσθένεος γενέσθαι ἐξίτηλον, Non pati debemus Exire, Interire, genus Eurysthenei, V. 39. m.

Ἐξογκοῦσθαι, Tumere, Inturgescere. πάντα ἐξόγκωτο, (al. ἐξώγκωτο) Turgida, Tumida (in illo) erant omnia; sive Turgidus omni ex parte, quantus quantus, erat, VI. 125. f.

*Metaphorice*, Intumescere, Inflari, Superbire. Ἑλλήνων ὅσοι σφίσι τε αὐτοῖσι ἔσαν καὶ πάτρῃ ἐξωγκωμένοι, VI. 126. f.

Ἐξοδίη, ης, ἡ, Expeditio bellica. ἐν τῇσι ἐξοδίῃσι, VI. 56. b. Not. Perperam ibi olim ἐν τοῖσι ἐξοδίοισι, tamquam a sing. τὸ ἐξόδιον.

Ἔξοδος, ου, ἡ, Egressio. 1) Pompa, Multitudo hominum ordine exeuntium et progredientium. Sic III. 14. m. οἱ τὸ ποιεύμενον πᾶν ἐξ ἐκείνου ἐπ' ἑκάστῃ ἐξόδῳ Καμβύσῃ ἐσήμαινον, ubi paulo ante ἰδὼν παρεξελθόντας. 2) Sigillatim, Egressio copiarum, Expeditio militaris. οὐκ ἐδικαίευν λείπεσθαι τῆς ἐξόδου, IX. 19. a. ἔξοδοι κοιναὶ ἐγένοντο Πελοποννησίοισι, IX. 26. a. κοινῆς ἐξόδου γινομένης, ibid. m. f.

Ἐξοκέλλειν, ubi de Navi agitur, Impingi, Compelli ad littus, Incurrere. ἡ ναῦς ἐξοκέλλει ἐς τὰς ἐσβολὰς τοῦ Πηνειοῦ, VII. 182. a. ubi mox ἐπώκειλαν τὴν νέα.

Ἐξοπλίζειν, i. q. ὁπλίζειν, Armare, Ad arma vocare, Jubere arma capere. ἐξοπλίσας τοὺς ἐπιβάτας, VII. 100. f. pro quo est simplex ὁπλίσας VI. 12. a. Commode Hesychius: Ἐξοπλίσας· ὁπλίσασθαι κελεύσας.

Ἐξοπτᾶν, Coquere, Excoquere, Penitus elixare. εἰ ἐξοπτήσεις τὴν κάμινον idem valet ac εἰ ἐξοπτήσεις τοὺς ἐν τῇ καμίνῳ, IV. 163. f. et per metaphoram significat, Ne irae indulgens nimis saevam vindictam ab inimicis capias, cap. 164. m. f.

Ἐξορκόειν, Ἐξορκοῦν τινα, Obsecrare aliquem et jurejurando eum adstringere ad praestandum nobis id quod ab eo petimus. ἐξορκοῖ μιν ἦ μέν οἱ ἀντυπουργήσειν ἐκείνην τοῦτο τὸ ἂν αὐτῆς δεηθῇ, III. 133. b. (ubi perperam olim

ἐξορκεῖ.) *Similiter*, τοῦτον ἐξορκοῖ ἦ μέν οἱ διηκονήσειν ὅ τι ἂν δεηθῇ· ἐπεί τε δὲ ἐξόρκωσε *etc.* IV. 154. *f.* ἐξορκοῦν (αὐτοὺς) τὸ Στυγὸς ὕδωρ, Jurejurando per Stygem illos adstringere, VI. 74. *f. ubi alii vulgo* ἐξορκῶν *participium praeferunt.*

Ἐξόρκωσις, ιος, ἡ, Jurisjurandi religio, quo aliquem adstringimus, *vel*, quo quis adstrictus est. ἀποσιεύμενος τὴν ἐξόρκωσιν, IV. 154. *f.*

Ἐξορμᾶσθαι *vel* Ἐξορμέεσθαι, Ex (*castris*) proficisci, Discedere, Abire. ὡς ἂν μὴ ἰδοίατο οἱ Πέρσαι ἐξορμεωμένους, IX. 51. *m. f.*

Ἐξορύσσειν, Effodere *oculos*. ἐξώρυξε αὐτέων τοὺς ὀφθαλμούς, VIII. 116. *f.* τὸν ἐξορυσσόμενον χοῦν. VII. 23. *a.*

Ἐξοστρακίζειν, Ostracismo ejicere e civitate. ἐξωστρακισμένος ὑπὸ τοῦ δήμου, VIII. 79. *a.*

Ἐξυβρίζειν, Insolescere, Insolenter se gerere, IV. 146. *a.*

Ἐξυφαίνειν, Texere, Pertexere. ἐξυφήνατα φᾶρος, IX. 109. *a.* II. 122. *m.*

Ἔξω, 1) *Adverb.* Extrinsecus, Extrorsum. ἔξω μὲν -- ἔσω δὲ, V. 33. *m.*

2) *Praepositio*, Extra; *cum Accusativo casu jungitur, ubi agitur de Motu ad locum*: ἐκπλώσαντες ἔξω τὸν Ἑλλήσποντον, V. 103. *b.* ὁ δὲ ναυτικὸς ἔξω τὸν Ἑλλήσποντον πλέων, VII. 58. *a. Aliâs cum Genitivo*: ἔξω Ἡρακληίων στηλέων, IV. 8. *m. N.* ἡ ἔξω στηλέων θάλασσα, I. 202. *f. Tum et* Ἔξω *cum Genit. significat* Praeter, Excepto. *Sic* ἔξω τοῦ Σκυθικοῦ (ἔθνεος) I. 46. *a.* *idem valet ac* πάρεξ τοῦ Σκυθικοῦ ibid. ἔξω σεῦ, Excepto te, Praeter te, VII. 29. *m.*

Ἐξώλης, εος, ὁ, ἡ, Funditus perditus. ἐξώλεες γίνονται, Internecione delentur, VII. 9. *m.*

Ἐξώστης, ου, ὁ, *proprie* Expulsor. *Adjective usurpatur* II. 113. *a.* ἐξῶσται ἄνεμοι ἐκβάλλουσι αὐτὸν ἐς τὸ Αἰγύπτιον πέλαγος.

Ἐὸν, τὸ, *vide* Εἶναι, *num.* 4.

Ἑὸς, ἑὴ, ἑὸν, Suus. *Hinc Acc. sing. foem.* ἣν γυναῖκα, *pro* ἑὴν, I. 205. *f.*

Ἐπαγγέλλειν, Edicere, Denunciare *mittendas auxiliares copias.* ἔσαν ἑτοῖμοι ἐπαγγείλαντι, I. 70. *a.* ἐπήγγελλον αὐτῷ ὡς περιείη (ὁ Κροῖσος), III. 36. *f. ubi alii quidem* ἐπηγγέλλοντο. *Vide Var. Lect.*

*Med.* Ἐπαγγέλλεσθαι, 1) Edicere, *praesertim* misso Praecone *vel* Nuncio, VII. 1. *m.* VIII. 30. *a. et m. coll. cap.* 29. *a. Sed et* ἐπαγγέλλεται *ipse Nuncius*: ταῦτα ἐπαγγειλαμένου (*nempe* τοῦ κήρυκος) VIII. 25. *a. Sic* ἐπαγγείλασθε (αὐτοῖς) τάδε, VI. 9. *m. ubi quidem etiam intelligere possis* Pollicemini illis. *Subinde haud incommode redditur* Postulare. ἐπαγγελλόμενοι ἐκδιδόναι τοὺς αἰτίους, IV. 200. *a.* ὁ μὲν ταῦτα τοῖσι Σαμίοισι ἐπαγγέλλετο, (*al.* ἐπηγγέλλετο), III. 142. *f.* ταῦτα Σκυθέων ἐπαγγελλομένων, IV. 119. *a.* ἐπηγγέλλοντο ἐς τὴν Χίον τοῖσι Παίοσι, ὅκως ἂν ὀπίσω ἀπέλθοιεν, V. 98. *f. Suidas*: Ἐπαγγέλλεται· παρακαλεῖ, ἀξιοῖ, παρ' Ἡροδότῳ. 2) Promittere, Polliceri. δίκας ἐπαγγέλλοντο βουλόμενοι διδόναι,

VI. 139. *m.* οὐδὲν ἐπαγγελλομένους μεταιτέειν, Nihil nec polliceri nec postulare, VII. 150. *f.* N.

Ἐπάγειν, Ducere contra *aliquem.* εἰ μὴ δώσουσι τὸ αἰτεόμενον, ἐπάξαι (αὐτοῖς *sive* ἐπ' αὐτοὺς) τὴν στρατιὴν τῶν Ἑλλήνων, VIII. 112. *a.* πολλῷ μᾶλλον ἐπῆγον τὸν Πέρσην, IX. 1. *b. interprete Aem. Porto, cujus etiam nos sententiam in nostrâ versione expressimus*, Multo magis Persam (adversus Graecos) Instigabant. *Propius fortasse ad auctoris mentem Valla accesserat, totum locum sic reddens*, Quos adeo non poenitebat eorum quae hactenus egerant, ut etiam multo studiosius Persam Inducerent: *paulo commodius redderes*, Ut potius Ducerent Persam, Viam ei monstrarent quà adversus Athenas pergeret: *certe Instigatione aut Invitatione opus non habebat Mardonius, qui, ut paulo ante ait Scriptor*, ἦγε τὴν στρατιὴν σπουδῇ ἐπὶ τὰς Ἀθήνας. *Pro eodem usu hujus verbi duo alia testimonia ex Herod.* VI. *citavit Henr. Stephanus:* δύναμίν τε ἤθροιζε καὶ παρεσκεύαζε ὡς δὴ πάλιν ἐπάξων Πέρσαις: *et* ἐπάξειν τοῖς βαρβάροις. *quae quidem non Herodoti, sed Herodiani verba sunt, lib.* VI. *cap.* 5. *et* 6. *Conf.* Ἔπακτος.

*Praeter necessitatem* ἐπάγεται *corrigendum censuerat Valckenar.* III. 70. *m. ubi* εἰσάγεται *puto scripserat Herodotus. Vitiose vero olim* ἐπαγμένοι *editum erat* I. 199. *f. pro* ἐπαμμένοι, *quod vide in* Ἐπάπτειν.

Ἐπάγερσις, ιος, ἡ, τοῦ στρατοῦ, Contractio exercitus contra *Graecos ducendi.* Ξέρξης τοῦ στρατοῦ οὕτω ἐπάγερσιν ποιέεται, VII. 19. *f. Conf.* Ἄγερσις.

Ἐπαγινέειν, *i. q.* ἐπάγειν, Adducere. ἐπαγινέειν σφι (τοῖς παιδίοις) αἶγας, II. 2. *m.*

Ἐπαγλαΐζειν, Celebrare. μηδένα ποιητὴν γενέσθαι ὅς τις Κυμαίους ἐπαγλαϊεῖ, *Vit. Hom.* 15. *a.*

Ἐπαγωγὸς, ἡ, ὸν, Adliciendi *vel* Persuadendi vim habens. ἡ μὲν δὴ τὰ ἐπαγωγότατα ἔλεγε πρὸς αὐτὸν, III. 53. *m. f.*

Ἐπαείδειν, (*jon. pro* ἐπᾴδειν) Incantare, Accinere. μάγος ἀνὴρ παρεστεὼς ἐπαείδει θεογονίην, I. 132. *f.*

Ἐπαείρειν, (*jon. i. q.* ἐπαίρειν) Incitare. πολλά μιν τὰ ἐπαείροντα καὶ ἐποτρύνοντα ἦν, I. 204. *b. Sic* ὁ θεὸς ἐπαείρας ἐμὲ στρατεύεσθαι, I. 87. *f. ubi quidem* ἐπάρας *dabant olim alii plerique. Conf.* Ἐπαίρειν.

Ἐπαΐειν, *i. q.* αἰσθάνεσθαι, Sentire, Percipere, Animadvertere. θεοὶ ἔναιμοί τε καὶ σαρκώδεες καὶ ἐπαΐοντες σιδηρίων, Sentientes ictum ferri, III. 29. *a.* ὁ δὲ, ὡς ἐπήϊσε, εἶχε σιγῇ, Quod ubi ille Animadvertit, IX. 93. *m. Sic Schol. Apollon. Rhod.* II. 195. ἐπήϊσεν, ἀντὶ τοῦ ᾔσθετο. *Conf.* Ἐπάϊστος.

Ἐπαινέειν. ἐπαινέαι, *per syncopen pro* ἐπαινέεαι, Laudaris, III. 34. *a. ubi vide Var. Lect.*

Ἐπαίρειν, 1.) Incitare, Excitare, Inducere *aliquem ad aliquid faciendum. Hinc vulgo* ἐπάρας ἐμὲ στρατεύεσθαι, I. 87. *f. ubi nos* ἐπαείρας *praetulimus. Passivum:* ἐπαρθέντες κιβδήλοισι μαντηΐοισι, Ementitis oraculis in-

ducti, V. 91. *m.* Ἀθηναῖοι τούτοισι ἐπαρθέντες, Inducti, Spe erecti, VI. 192. *f.* 2) Ἐπαίρεσθαι, Efferri, Inflari, Exsultare. ἐπήροντο τῷ πεποιημένῳ, IV. 130. *extr.* ἐπαρθεὶς ψυχρῇ νίκῃ, Elatus frigidâ victoriâ, IX. 49. *a.* 3) ἐπάρας (*sive* ἐπάρας) ἀπεματάϊσε, Sublato femore crepitum ventris emisit, II. 162. *m. N.*

Ἐπάϊστος, ου, ὁ, ἡ, Compertus, Cognitus, *i. q.* Φανερὸς, *interprete Glossatore.* ἐπεὶ δὲ ἐπάϊστος ἐγένετο, *nempe* ἀπιστὰς τοὺς Αἰγυπτίους, III. 15. *f.* Κλεομένεα ἐπάϊστον γενόμενον κακοτεχνήσαντα, VI. 74. ἐπάϊστος ἐγίνετο προδιδοὺς, VIII. 128. *m.* ὡς ἐπάϊστοι ἐγένοντο, *nempe* ἀπικόμενοι ἐς Σάρδις, Postquam compertum est venisse illos Sardes *etc.* VII. 146. *a.*

Ἐπαισχύνεσθαι, Pudore adfici. ἐπαισχυνομένους τῇ ἀπεστοῖ τῆς μάχης, IX. 85. *f.*

Ἐπαιτιᾶσθαι, Accusare, Culpare. *Cum accus. Personae:* ἐπαιτιησάμενος τοὺς ταῦτα ποιήσαντας, VI. 30. *f.* *Cum accusativo Criminis:* μέζονα ἐπαιτιώμενος (τούτων), Graviora horum crimina accusans, Graviora crimina eis imputans, I. 26. *f.*

Ἐπακούειν, *i. q.* ἀκούειν, 1) Audire, Exaudire. ὅσοι ὑμέων τυγχάνουσι ἐπακούοντες, Quotquot estis qui me auditis, IX. 98. *m.* πάντων πρὸς σεῦ βουλευμάτων ἐπακούειν ἀξιεῦμαι, V. 106. *m.* 2) Dicto audientem esse, Obtemperare: ἐπακούσας τῷ πρώτῳ κελεύσματι, IV. 141. *a.*

Ἔπακτος, ου, ὁ, ἡ, Adscititius, Adscitus, Adhibitus, *vel* Introductus, adversus aliquem, *ex notione verbi* Ἐπάγειν, *quam paulo ante exposuimus.* τῇ Ἑλλάδι πενίη μὲν αἰεί κοτε σύντροφός ἐστι, ἀρετὴ δὲ ἔπακτός ἐστι, ἀπό τε σοφίης κατεργασμένη καὶ νόμου ἰσχυροῦ, τῇ διαχρεωμένη ἡ Ἑλλὰς τήν τε πενίην ἀπαμύνεται καὶ τὴν δεσποσύνην, VII. 102. *ubi quum sic, uti nos edidimus,* ἔπακτός ἐστι, *προπαροξυτόνως scriptum hoc vocabulum in ed. Steph legeretur; monuerat Aem. Portus:* „Apud Herodotum ἔπακτος, „pro ἐπακτὸς, vitiose legi vi„detur: ἐπακτὸς vero, pro ἐπακ„τὴ, Attice et Jonice dictum:“ *et* ἐπακτός ἐστι *acutâ voce, quod ed. Ald. cum msstis nonnullis praeferebat, corrigere non dubitavit Reizius, suffragantibus recentioribus Editoribus; miraturque Vir doctus in novâ Thesauri Stephaniani editione T. I. col.* 914. *corruptam lectionem* ἔπακτος, *pro* ἐπακτὸς, *in nostrâ Herodoti editione esse repetitam. Ego vero velim doceri, quonam tandem adeo certo documento constet, corruptam hanc esse scripturam: quasi non reperirentur bene multa Adjectiva verbalia in* τος *desinentia, quae perinde et* προπαροξυτόνως *et* ὀξυτόνως *efferri possint, prouti vim Praepositionis aut Particulae, cum quâ compositum verbum est, magis minusve significanter expressam volumus. Apud Suidam quidem et Hesychium vocabulum, de quo agimus, nonnisi* ὀξυτόνως *scriptum video; sed in Glossis a Labbeo collectis, bis* Ἔπακτος,

Adhibitus, *antepenacute scriptum reperias. Equidem, quâ ratione adductus eamdem praetulerim scripturam, in Var. Lect. exposui.* (*Conf. Var. Lect. ad* III. 127, 19. *et ad* IV. 195, 3.) *scilicet, acutâ si voce uti voluisset Herodotus, in foeminino genere non* ἐπακτὸς, *sed* ἐπακτὴ *scripturum illum fuisse, mihi persuaseram. Illud mirum potest videri, quod in eâdem novâ Editione Thesauri vocabulum* Ἐπακτὸς, ὁ, ἡ, *tamquam haud dubie Communis generis inducatur, quum tamen primum statim, quod adfertur, testimonium sic sonet,* ἡμεῖς γὰρ τὴν ζωὴν ἔχομεν οὐ παρ' ἑαυτῶν, ἀλλ' ἐπακτήν. *Sic vero etiam apud Euripidem Phoen.* 345. (*Musgr.* 356.) *in* ἐπακτὰν ἄταν *libri omnes consentiunt, nec ulla adfertur varietas: in unâ editione Porsoni, certe in Lipsiensi illius editionis exemplo temere* ἐπακτὸν *excusum reperio.* Intercalares dies, *qui ab aliis* ἐπακταὶ ἡμέραι *apud Budaeum et Henr. Steph. vocantur, aliis sunt* ἔπακτοι (*non* ἐπακτοὶ) ἡμέραι *apud Schneiderum in Lexico critico. Quod vero in Euripidis Hippol.* 318. (*Musgr.* 320.) *vulgo legitur,* μῶν ἐξ ἐπακτοῦ πημονῆς, *videtur ibi utique* ἐπάκτου, *ab* ἔπακτος, *non* ἐπακτοῦ *scriptum oportuisse: sic certe,* ἐπάκτου, *in scholiis penacute scribitur, et continuo adjicitur,* ἐπακτὴ γὰρ πημονὴ *etc. Denique, quod ex Plotino Suidas adfert scribens,* Ἐπακτὸν τῇ ψυχῇ φησὶ Πλωτῖνος τὴν ἀρετὴν, *non ibi in Fœminino, sed in Neutro genere, ex pervulgato Graecorum usu, positum vocab.* ἐπακτὸν *intelligi par est. Ut ad Herodotum redeam,* ἔπακτος *hoc loco, de quo quaerimus, non nude* τῷ συμφύτῳ *opponi videtur, quemadmodum* Innato *opponitur* Adventitium; *sed, tono praesertim Praepositioni imposito, simul significari videtur,* ἐπὶ τὴν πενίην, Adversus paupertatem adscitam, Adhibitam, *veluti* Auxilio vocatam *esse virtutem; quod ipsum mox etiam disertis verbis declaratur,* τῇ διαχρεωμένη ἡ Ἑλλὰς, τήν τε πενίην ἀπαμύνεται καὶ τὴν δεσποσύνην.

Ἐπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, Permutatio. γάμων ἐπαλλαγὴν ἐποίησαν, Mutua junxerunt matrimonia, I. 74. *f. pro quo alibi ait* ἐπιγαμίας ποιησάμενοι, II. 147. *m.*

[Ἐπάλλεσθαι, (*jonice pro* ἐφάλλεσθαι.) *Huc nonnulli referunt* ἐπάλλοντο, IX. 120. *a. sed vide infra* Πάλλεσθαι, *et Not. ad loc. cit.*]

Ἐπάλξεις (αἱ) τοῦ τείχεος, Pinnae, Lorica muri. καὶ ἤδη ἐπάλξεις ἐλάμβανε, Jamque loricâ instruebatur *murus*, IX. 7. *a.*

Ἐπαμᾶν γῆν, Adcumulare, Adgerere humum. φυλλάδα ἐπιβαλὼν, καὶ γῆν ἐπαμησάμενος, VIII. 24. *m.*

Ἐπαμμένος *vide in* Ἐπάπτειν.

Ἐπαμύνειν (τινὶ), Opem ferre, Propugnare. ὡρμέατο βοηθέειν καὶ τὰ μάλιστα ἐπαμύνειν (αὐτοῖς), IX. 61. *a.*

Ἐπαναβαίνειν, Conscendere *equum*. ἡμῶν ἐπαναβεβηκότων, III. 85. *a.*

Ἐπαναβάλλεσθαι, In aliud tempus differre. τρία γὰρ ἔτεα

ἐπανεβάλετο τὴν Σαρδίων ἄλωσιν, I. 91. *a. m. Conf.* Ἀναβαλλ.

Ἐπαναβληδὸν, Superne injiciendo. ἐπὶ τούτοισι (τοῖσι κιθῶσι) εἰρίνεα εἵματα λευκὰ ἐπαναβληδὸν φορέουσι, II. 81. *a.*

Ἐπανάγειν, *i. q.* Ἐπάνω ἄγειν, Sursum ducere, Excitare. ὀνείδεα κατιόντα ἀνθρώπῳ φιλέει ἐπανάγειν τὸν θυμόν, Excitare iram, VII. 160. *a.*

τοὺς ἂν λάβωσι Ἑλλήνων ἐπαναχθέντας, IV. 103. *a. interpretantur* Delatos illuc: *sed vereor ut hunc significatum, unice utique peraptum huic loco, admittat verbum* ἀνάγεσθαι: *quare suspicor* ἀπενειχθέντας *scripsisse Herodotum, quod vide supra in* Ἀποφέρειν.

Ἐπάναγκες, *Adverb. i. q.* κατ' ἀνάγκην, Necessario. πρότερον ἐπάναγκες κομῶντες, I. 82. *f.*

Ἐπαναλογεῖν, *sive* Ἐπανηλογεῖν, Particulatim commemorare, Inde a principio exponere; *si modo vera fuerit scriptura*, Κροῖσος δέ οἱ ἐπανηλόγησε πᾶσαν τὴν ἑωυτοῦ διάνοιαν, I. 90. *m. ubi ex Polluce* ἐπαλιλλόγησε *corrigunt Viri docti. Vide ibi Not.*

Ἐπαναμένειν, Diutius exspectare. ἐπανέμειναν διατρίβοντες, VIII. 141. *m.*

Ἐπαναπλέειν, *et formâ magis jonicâ*, Ἐπαναπλώειν, 1) Contra aliquem enavigare. ἐπανέπλωον ἐπὶ τοὺς βαρβάρους, VIII. 9. *f.* 2) Sursum enatare, Emergere, Exundare. ὥστε κατιόντος τοῦ οἴνου ἐς τὸ σῶμα, ἐπαναπλώειν ὑμῖν ἔπεα κακά, I. 212. *m. cum Var. Lect. Conf.* Ἐπιπλώειν.

Ἐπανατέλλειν, *idem fere quod* ἀνατέλλειν. *Sic* ἡλίου ἐπανατέλλοντος, Oriente Sole, III. 84. *f. pro quo cap.* 85. *a. ponitur* ἅμα τῷ ἡλίῳ ἀνιόντι. *Per syncopen vero dicitur* ἥλιος ἐπαντεῖλαι *pro* ἐπανατεῖλαι, II. 142. *f.*

Ἐπανείρεσθαι, Iterum interrogare, Denuo sciscitari. οὐ συλλαβὼν τὸ ῥηθὲν, οὐδ' ἐπανειρόμενος, I. 91. *m. Conf.* Ἐπείρεσθαι.

Ἐπανέρχεσθαι *apud Nostrum non solum* Redire *significat, sed et simpliciter* Transire. δοκέει ἐνθεῦτεν γεωμετρίη εὑρεθεῖσα ἐς τὴν Ἑλλάδα ἐπανελθεῖν, Videtur mihi Geometria, *in Aegypto* inventa, inde in Graeciam Transiisse, II. 109. *f.*

Ἐπανθέειν, Efflorescere superne. ἰδὼν τοῖσι οὔρεσι ἅλμην ἐπανθέουσαν, II. 12. *a.*

Ἐπανιέναι (*ab* εἶμι) Redire. ἐπάνειμι ἐπὶ τὸν πρότερον λόγον, VII. 138. *a. pro quo simplex verbum* ἄνειμι *ponit.* I. 140. *f.*

Ἐπανίστασθαι *et* Ἐπαναστῆναί τινι, Contra aliquem insurgere. Καμβύσῃ τῷ Κύρου ἐπανιστέαται ἄνδρες Μάγοι, III. 61. *a.* οἱ Μάγοι εἰσί τοι ἐπανεστεῶτες, III. 63. *f.* εἰ οἱ τεθνεῶτες ἀνεστέασι, προςδέκεό τοι καὶ Ἀστυάγεα ἐπαναστήσεσθαι, III. 62. *f.* οἱ Σκύθαι ἐπανιστέατο τῷ Σκύλῃ, IV. 80. *a. cum Var. Lect.* αἰτίην οἱ ἐπανιστέαιτο, *nisi potius* ἐπανίσταιτο *legendum*, IV. 166. *f. ubi olim* ἐπανισταίατο, *quod est pluralis numeri.*

Ἐπαντέλλειν, *vide in* Ἐπανατέλλειν.

Ἐπάξιος, *scil.* μνήμης, Memoratu dignus. τοῖσι ἄλλα τε ἐπάξιά ἐστι νόμιμα καὶ *etc.* II. 79. *a.* οὔτε γὰρ ἔθνεος ἑκάστου ἐπάξιοι ἔσαν οἱ

ἡγεμόνες, VII. 96. *m. ubi perperam olim* ἀπάξιοι.

Ἐπαοιδή, ῆς, ἡ, Incantatio. ἐπαείδει θεογονίην, οἵην δὴ ἐκεῖνοι λέγουσι εἶναι τὴν ἐπαοιδήν, I. 132. *f.*

Ἐπαπειλέειν *et* Ἐπαπειλέεσθαι, Interminari, Minitari. οὐκ ἐψεύσαντο τὰς ἀπειλὰς, τὰς ἐπηπείλησαν (*alii rectius fortasse* Ἐπηπειλήσαντο) τοῖσι Ἴωσι, VI. 32. *a.*

Ἐπάπτειν, (*jon. pro* ἐφάπτειν) Adligare, Suspendere. *Peculiariter vero apud Herodotum* εἴδεος ἐπαμμένος (*jon. pro* ἐφημμένος) *dicitur* Formâ praeditus, Formosus. ὅσαι εἴδεός τε ἐπαμμέναι εἰσὶ καὶ μεγάθεος, I. 199. *m. f.* (*ubi vitiose olim* ἐπαγμέναι, *et* πεπαμέναι *legendum suspicatus erat Wess.*) παῖδας εἴδεος ἐπαμμένους, VIII. 105. *a. Confer.* Συνεπάπτεσθαι.

Ἐπαρᾶσθαι, Imprecari. Πέρσῃσι πολλὰ ἐπαρησάμενος, εἰ μὴ ανακτησαίατο τὴν ἀρχήν, III. 75. *f. Conf.* Ἐπαγλαΐζειν.

Ἐπάργυρος, ου, ὁ, ἡ, Argento tectus, Argento obductus. κλίνας ἐπιχρύσους, καὶ ἐπαργύρους, IX. 80. *a.* I. 50. *a.*

Ἐπαριστερὰ *aut* Ἐπαρίστερα (*quasi legitimum Adverbium hoc esset ab adjectivo quodam* ἐπαριστερὸς *vel* ἐπαρίστερος *derivatum*) *unâ voce scribunt partim edd. partim mssti nonnulli* II. 36. *f.* 93. *m. et* IV. 191. *a. pro* ἐπ' ἀριστερὰ *scil.* μέρη, Ad sinistram, A sinistrâ. *Vide Var. Lect. ad singulos istos locos, et conf. verba quae* II. 36. *f. praecedunt, ubi diserte ait scriptor* ἀπὸ τῶν δεξιῶν ἐπὶ τὰ ἀριστερά.

Ἐπαρκέειν τινὶ, Opem ferre alicui. καιομένῳ τῷ Κροίσῳ ἐπήρκεσε (ὁ θεός), I. 91. *m. Substantivum nomen* Ἐπάρκεσις *habet ms. Arch.* VII. 158. *a. pro* ἐπαυρέσιες.

Ἐπασκέειν, Exercere, Colere *artem.* τούτοισι ἔξεστι τέχνην ἐπασκῆσαι οὐδεμίην, ἀλλὰ τὰ ἐς πόλεμον ἐπασκέουσι μοῦνα, II. 166. *b.* πεντάεθλον ἐπασκήσας, -- μουνομαχίην ἐπασκέων, VI. 92. *f.* ἀρετὴν ἐπασκέων ἐς τὸ κοινόν, III. 82. *a. m.* μνήμην ἀνθρώπων ἐπασκέουσι μάλιστα, Omnium hominum maxime exercent memoriam, *i. e.* Operam dant conservandæ rerum gestarum memoriae, II. 77. *a.*

Ἐπαύρεσθαι, (*jon. i. q.* ἀπολαύειν) Fructum capere. *Tristem in partem accipitur* VII. 180. *f.* τάχα δ' ἄν τι καὶ τοῦ ὀνόματος ἐπαύροιτο. *vide Not.*

Ἐπαύρεσις, ιος, ἡ, Fruitio, Commodum quo quis fruitur, Commoditas, Fructus quem percipimus. ἀπ' ὧν ὑμῖν μεγάλαι ὠφελίαι τε καὶ ἐπαυρέσιες γεγόνασι, VII. 158. *a. ubi alii* Ἐπαυρήσιες.

Ἐπαφρόδιτος, ου, ὁ, ἡ, Venustus, Elegans, Gratiarum plenus. κάρτα ἐπαφρόδιτος γενομένη (ἡ Ῥοδῶπις), II. 135. *a.* φιλέουσι ἐν τῇ Ναυκράτι ἐπαφρόδιτοι γίνεσθαι αἱ ἑταῖραι, ibid. *f.*

Ἐπεάν, *Conjunctio vel Adverbium Temporis,* 1) *cum Aoristo notione Praeteriti,* Postquam. ἐπεὰν αὐτὸς σημήνῃ, Postquam ipse signum dederit, *vel* dedisset, I. 21. *f.* ἐπεὰν ἀπίκωνται, Postquam pervenerunt, I. 134. *m. f. et* ibid. *f.* ἐπεὰν μιχθῇ, I. 199. *f.* ἐπεὰν ὁ ποταμὸς ἄρσῃ

τὰς ἀρούρας, II. 14. *f.* ἐπεὰν ἀποτύψωνται, II. 40. *f.* ἐπεὰν δὲ ταῦτα ποιήσωσι, II. 87. *f. Plura nil adtinet adponere.*

2) ἐπεὰν *cum Praesente, vel cum Aoristo notione Praesentis,* Quum, Quando. τότε ἐπεὰν τὴν ὁρτὴν ἄγωσι τῷ θεῷ τούτῳ, I. 183. *m.* ἐπεὰν θορνύωνται, III. 109. *a.* ἐπεὰν οἱ βάρβαροι ἀπιέωσι τὰ τοξεύματα, τὸν ἥλιον ἀποκρύπτουσι, VII. 226. *m.* ἐπεὰν τοῦτο γένηται, Id quando accidit, I. 182. *f. Uterque usus in eâdem phrasi occurrit:* τὰ τόξα οἱ κεκτημένοι, ἐπεὰν μὲν δέωνται χρᾶσθαι, ἐντανύουσι· ἐπεὰν δὲ χρήσωνται, ἐκλύουσι, II. 173. *m.*

3) *Subinde particulâ* ἐπεὰν *utitur Noster ubi eam non exspectasses, sed ubi verbum quod in protasi est cum altero, quod in apodosi, commodius per copulativam particulam conjungendum videri poterat.* ἐπεὰν τοὺς βραχίονας ἐπιτάμωνται, τὸ αἷμα ἀναλείχουσι ἀλλήλων, I. 74. *f. ubi satis erat* τοὺς βραχίονας ἐπιτάμνονται καὶ *etc.* Brachia sibi incidunt et sanguinem mutuo lingunt. ἐπεὰν ἐν τοῖσι Ἀρμενίοισι - - ποιήσωνται, περιτείνουσι τούτοισι *etc.* I. 194. *a. ubi simpliciter dicere poterat* ποιέουσι καὶ περιτείνουσι *etc.* ἐπεὰν τοὺς κλυστῆρας πλήσωνται *etc.* II. 87. *a.*

**Ἐπεγείρειν**, Excitare, Denuo concitare. ἐπηγέρθη (ἡ Ταλθυβίου μῆνις), Recruduit Talthybii ira, VII. 137. *a.*

**Ἐπέδρη**, ης, ἡ, (*jon. pro* ἐφέδρα) Obsidio, Mora hostis circa urbem. ὥστε ἐπέδρης μὴ εἶναι ἔργον τῇ στρατιῇ, I. 75. *f.* (*conf.* Ἕδρη.) οὔτε γὰρ ἐπέδρην ἐπενόεον ποιήσασθαι, V. 65. *a.*

**Ἐπεὶ**, *ut apud alios auctores, sic apud Nostrum, in Narratione significat* Postquam; *in Disputatione* Quoniam, Quandoquidem. *Sic in illâ* ῥήσει, VIII. 111. *m.* ἐπεὶ Ἀνδρίους γε εἶναι γεωπείνας, *videtur* ἐπεὶ *reddendum* Caeterum, Verum, Sed, *ut apud Thucyd. I.* 12. *a. Frequenter vero* Ἐπεὶ *in oratione obliquâ cum Infinitivo construitur.* ἐπεὶ ὦν τοὺς νεηνίας - - - ἰέναι τὰ πρῶτα *etc.* II. 32. *m. ubi vide Not.* ἐπεί οἱ γενομένους τοὺς παῖδας ἀνδρωθῆναι, IV. 10. *a. Similiter* V. 84. *m.* VII. 150. *f.* VIII. 135. *a. m. Conf. infra* Ἐπεί τε.

*Pro* ἐπεὶ δὲ, *quod vitiose olim* VII. 219. *a. legebatur,* ἔπειτεν *posui cum Schaefero: rectius vero fuerit* ἐπὶ δὲ, (*i. e.* ἐπὶ τούτῳ, Post hunc,) *quod Valck. suaserat. Vide ibi Not. et conf.* VIII. 67. *f.*

**Ἐπείγεσθαι**, Properare. ἐς καιρὸν ἐπείγεσθε, IV. 139. *m.* δρόμῳ ἐπειγομένους, VI. 112. *m.* VIII. 37. *m.* ἢν μὴ ἐπειχθῇς ναυμαχίην ποιεύμενος, VIII. 68, 2. *a.*

**Ἐπεικάζειν**, Conjicere, Conjecturam facere. ὡς δὲ ἐπεικάσαι (*olim alii* ἀπεικάσαι,) ἐς πέντε μυριάδας συλλεγῆναι εἰκάζω, IX. 32. *f.*

**Ἐπεῖναι**, (*ab* Εἰμὶ, Sum) 1) Insuper, Praeter cæteros esse *vel* adesse. πεντήκοντα μυριάδες καὶ μία, χιλιάδες τε ἔπεισι ἐπὶ ταύτῃσι ἑπτὰ, VII. 184. *m. Similiter* VII. 185. *f.*

2) Praeesse, Praefectum esse. καί σφι ἐπῆν στρατηγὸς Κλεόμβροτος,

VIII. 71. *a. m.* ἐπῆσαν ἑκάστοισι ἐπιχώριοι ἡγεμόνες, VII. 96. *a.* ἔπεστί σφι δεσπότης, νόμος, VII. 104. *m. f.*

3) In *vel* super *aliquâ re* esse. ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἐπεόντων συχνῶν Περσέων, VIII. 118. *m.* Ἅλυς ποταμὸς, ἐπ' ᾧ πύλαι ἔπεισι; Halys fluvius, Super quo (*vel* Super quem) porta est, V. 52. *a.* ἐν τῇ αἱμασιῇ ἐπῆσαν, In maceriâ Inerant portulae, I. 180. *f.* τὸ παλαιὸν πύλαι ἐπῆσαν (ἐν τῷ τείχεϊ) Inerat olim porta in muro, VII. 176. *m. Eodem referri possunt locutiones quaedam, in quibus* Ἐπεῖναι *pro simplici verbo* εἶναι *positum videri poterat.* τῶν ἄλλων πλοίων διαφθειρομένων οὐκ ἐπῆν ἀριθμός, Non erat (*vel*, Non inerat) numerus, VII. 191. *a. sive, quod* Iniri non potuerit numerus, *sive quod* Initus non fuerit, *quam in sententiam* IX. 32. *f. ait*, οἶδε οὐδεὶς ἀριθμὸν, οὐ γὰρ ὦν ἠριθμήθησαν. *Quare* οὐκ ἐπῆν ἀριθμὸς *reddi fortasse debebat*, Non exstabat (Non constabat) numerus. *Similiter*, Ταραντίνων οὐκ ἔπέην ἀριθμός, VII. 170. *f. In oraculo quod legitur* VI. 86, 3. *habes* οὐδ' ἔπι (*pro* ἔπεισι *aut* εἰσὶ αὐτῷ) χεῖρες, οὐδὲ πόδες, Non sunt ei manus nec pedes.

Ἐπεῖναι, Adire, *vide* Ἐπιέναι *ab* εἶμι, Eo.

Ἐπεῖναι, (*jon. pro* ἐφεῖναι) *ab* Ἐφίημι, *vide infra in* Ἐπιέναι.

Ἐπείνυσθαι, (*jon. pro* ἐφέννυσθαι) *i. q.* ἐνδύεσθαι *vel* ἐπενδύεσθαι, Induere, Superne induere. ἐκ τῶν ἀποδερμάτων χλαίνας ἐπείνυσθαι ποιεῦσι, Ex detractis pellibus laenas, quas Induunt, conficiunt, IV. 64. *m. f.*

Ἐπειρέεσθαι, *i. q.* ἐπείρεσθαι, (*jon. pro* ἐπερωτᾶν *et* ἐρωτᾶν) Interrogare, Sciscitari. *Hinc Particip.* ἐπειρεόμενος, III. 64. *f.* (*ubi quidem plures codd.* ἐπειρόμενος *præferunt:*) *et Futur:* ἐπειρησομένους I. 67. *m. ubi olim* ἐπερησομένους. *Conf.* Ἐπέρεσθαι.

Ἐπείρεσθαι, *i. q. praecedens, et magis frequentatum.* τὸν θεὸν ἐπείρεσθαι, I. 19. *f.* ἵμερος ἐπείρεσθαί μοί ἐπῆλθε, I. 30. *m. Eumdem Infinit. habes* I. 86. *m.* 90. *a.* 91. *m.* IV. 9. *a. Imperf.* ἐπείρετο ὅ τι σιτέεται ὁ βασιλεύς, III. 22. *m.* VII. 101. *a.* VIII. 88. *m.* ὁ δέ μιν ἐπείρετο, III. 130. *m. Subjunct.* πρὶν ἂν ἐπείρηται, I. 97. *f. Particip. praes.* ἐπειρόμενοι IX. 11. *f. Partic. fut.* ἔπεμπον ἐς Δελφοὺς ἐπειρησομένους, IV. 161. *a.* VII. 148. *a. tamquam ab* Ἐπειρέεσθαι, *quod vide.*

Ἐπειρύεσθαι, (*jon. i. q.* ἐπερύεσθαι) Super se attrahere. ἐπειρυσάμενος τὴν λεοντῆν, Adducens super se pellem leoninam, Tegens se pelle leoninâ, IV. 8. *f.*

Ἐπειρωτᾶν *et* Ἐπειρωτέειν, *i. q.* ἐπείρεσθαι *et* ἐρωτᾶν, Interrogare. ἐνετέλλετο ὁ Κροῖσος ἐπειρωτᾶν τὰ χρηστήρια, I. 53. *a.* ἐπειρωτᾷς (με) ἀνθρωπηΐων πρηγμάτων πέρι, I. 32. *a.* καὶ νῦν ὑμέας ἐπειρωτᾷ, I. 53. *m. Imperf. sing.* ἐπειρώτα λέγων τάδε, I. 11. *f. ubi quidem* ἐπηρώτα *habent alii, ut passim alibi.* ἐπειρώτα δὲ τάδε, I. 55. *a.* ταῦτα ἐπειρώτα, I. 30. *f.* V. 124. *extr. Plural.* εἰ μὲν ταῦτα ἐπειρώτεον, I. 47. *m.* I. 53.

*m. f.* *ubi alii* ἐπηρώτων, *alii* ἐπειρώτων *praeferunt.* ἐπεί τε ἐπειρώτεον τοὺς προφήτας, IX. 93. *f.* *ubi nonnulli* ἐπειρώτων, *unus codex* ἐπηρώτευν. *Particip.* ἐπειρωτέοντας, I. 47. *a.* ἐπειρωτῶν ἑκάστας (νέας), Sciscitans de Singulis navibus, VII. 100. *m.*

Ἐπειρώτημα, τὸ, Interrogatio, Quæstio proposita. ὁ δὲ ἀλγήσας τῷ ἐπειρωτήματι, VI. 67. *m.*

Ἐπειρώτησις, ιος, ἡ, Interrogatio, Ipsa interrogandi actio. τὴν ἐπειρώτησιν ταύτην ἄρξειν μυρίης κακότητος, VI. 67. *f.* μετὰ τὴν ἐπειρώτησιν τῶν χρησμῶν, IX. 44. *a.*

Ἔπειτα, *vide in* Ἔπειτεν.

Ἐπεί τε, *i. q. nudum* ἐπεὶ, Postquam, *redundante et prorsus abundante* τε *particulâ, monente Gregor. Dialect. jon.* §. 26. *et ibi Koen.* ἐπεί τε δὲ ἐς τὴν Κύρνον ἀπίκοντο, I. 166. *a. Sic* I. 165. *a.* 196. *f.* 200. *m.* 202. *a. et alibi frequentissime. In oratione obliquâ construitur cum Infinitivo.* ἐπεί τε δὲ οὐκ ἀνιέναι τὸ κακὸν, οὕτω δὴ *etc.* I. 94. *f. Conf.* Ἐπεί.

*Sed vitiose olim* ἐπεί τε *legebatur* I. 146. *f. et* II. 52. *a. ubi cum Reizio* ἔπειτεν *correximus, quod Nostro idem sonat ac* ἔπειτα, Postea. *Vide Var. Lect. ad* I. 146, 20. *et ad* II. 52, 7. (*nisi forsan* ἔπειτε, *unâ voce antepenacutâ, scriptum olim his in locis fuerat, quod idem ac* ἔπειτεν *et* ἔπειτα *valuisset.*) *Vicissim, pro vulgato* ἔπειτα IX. 93. *f. corrigendum* ἐπεί τε *censui. Vide Var. lect. et Not. ad* IX. 93, 22.

Ἔπειτεν *et* Ἔπειτε) *pro* Ἔπειτα *usurpasse Herodotum monuit Aelius Dionysius apud Eustathium, cujus verba supra sub voc.* Εἶτεν *adposuimus. Sed nusquam* (*quod quidem vel adnotaverim, vel nunc meminerim*) *servata a librariis nostris ista vocabuli forma est, sed constanter vel in* ἔπειτα *vel in* ἐπεί τε *mutata. Et* ἔπειτα *quidem subinde* (*veluti* III. 72. *f.* IX. 33. *m. f.*) *tenuere Editores omnes; alibi* (*ut* IX. 98. *f.*) *mutarunt Schaef. et Borh. cum Reiz. Eis autem locis, ubi pro* ἔπειτα *vulgo* ἐπεί τε *scribebatur,* (I. 146. *f, et* II. 52. *a.*) *quam scripturam etiam codex Arch.* IX. 98. *f. tenuit; his igitur in locis, ut paulo ante sub voc.* ἐπεί τε *monui, videtur* ἔπειτε *antepenacute scriptum oportuisse, et hæc ibi vera fuerit scriptura, quam eamdem ipsam noster cod. F.* II. 52. *servavit. Quemadmodum promiscue* ἔμπροσθεν *et* ἔμπροσθε, ὄπισθεν *et* ὄπισθε, *usurpat Herodotus, sic nil vetat quo minus et* ἔπειτεν *et* ἔπειτε *perinde ab eodem usurpatum fuisse credamus. Pro* ἔπειτεν, *quod* VII. 219. *a. posuimus, vide quae supra sub voc.* Ἐπεὶ *monuimus.*

Ἐπέκεινα, Ultra. θάλασσά ἐστι τὰ ἐπέκεινα Εὐρώπης (*scilicet* μέρη), III. 115. *f.*

Ἐπελαύνειν, 1) Ducere *exercitum* contra. ἐπήλασε τὴν στρατιὴν (τῷ τείχεϊ), I. 164. *a.* ἐπελάσας (τὴν δύναμιν) ἐπὶ Βαβυλῶνα, III. 151. *a.* ἐπελαύνων (*nempe* τὴν στρατιὴν τῇ Μιλήτῳ) ἐπολιόρκεε τὴν Μίλητον, I. 17. *a.* 2) *Neutraliter,* Advehi. τρεῖς νῆες ἐπέλασαν (*i. q.* οἱ βάρβαροι ἐπέλασαν τρεῖς νῆας) περὶ

τὸ ἕρμα, VII. 183. *a.* 3) *Rursus Active*, ἐπελαύνειν τινὶ ὅρκον, Jurejurando aliquem Adstringere. σφίσι αὐτῇσι ὅρκους ἐπήλασαν, I. 146. *f.* ἐπὶ τούτοισι ὅρκους ἐπήλασαν, *nempe* ἀλλήλοις, VI. 62. *m.*

Ἐπέλκειν, Post se trahere *vel* ducere. ἐκ τοῦ βραχίονος ἐπέλκουσα τὸν ἵππον, V. 12. *m. et f.* ἐπέλκειν τὰς μακρὰς οὐρὰς, III. 13. *a. ubi de ovibus Arabiae.*

Ἐπέλκεσθαι, Morari in itinere, Segnius sequi. τοὺς ὑπολειπομένους καὶ ἐπελκομένους ἐφόνευον, IV. 203. *f.* ἐπελκομένους κου (*sic scribo pro vulgato* οὐκ) ὁμοῦ ἀμφοτέρους, Morantes, Segnius sequentes subinde (*vel* passim) simul ambo, III. 105. *m. f.*

Ἐπεξέρχεσθαι, *proprie* Adversus (aliquem) egredi, Persequi. (*conf.* Ἐπεξιέναι) *Inde translatâ notione* ἐπεξελθεῖν *in Vit. Hom. cap.* 1. *a. vulgo interpretantur* Referre, *nempe, quod latine etiam dicitur*, Oratione persequi (*conf. Thucyd. III.* 67.) *Sed, quod ait ibi Pseudo-Herodotus*, ζητήσας ἐπεξελθεῖν (*scil.* περὶ Ὁμήρου γενέσιος καὶ βιοτῆς) εἰς τὸ ἀτρεκέστατον, *id videtur ille in eam dixisse sententiam in quam Thucydides I.* 22. *ait*, ὅσον δυνατὸν ἀκριβείᾳ περὶ ἑκάστου ἐπεξελθών, *ubi* ἐπεξελθών *recte Scholiastes interpretatur* ἐρευνῶν, Pervestigans, *nempe* Veritatem persecutus.

Ἐπεξῆς, (*jon. pro* ἐφεξῆς) τρεῖς ἡμέρας ἐπεξῆς, Per tres continuos dies, II. 77. *a.* ἐπεξῆς ἵζοντο, Ordine sedebant, V. 18. *f.* VIII. 67. *f.* θέντες ἐπεξῆς, VII. 36. *f.*

Ἐπεξιέναι, *ab* ἐπέξειμι, 1) Egredi contra *aliquem.* πολλῷ μᾶλλον ἐπεξήϊσαν ἐς τὸ εὐρύτερον, VII. 223. *m.* 2) *Hinc* Persequi, Ulcisci. θεοῖσι συμμάχοισι πίσυνοί μιν ἐπέξιμεν ἀμυνόμενοι, VIII. 143. *m. f. ubi Praesens notione Futuri.*

Ἐπέπειν, *i. q.* Ἕπεσθαι, Sequi *ducentem.* θεός τε οὕτω ἄγει, καὶ ἡμῖν πολλὰ ἐπέπουσι συμφέρεται ἐς τὸ ἄμεινον, VII. 8, 1. *m. Conf.* Ἐπισπέσθαι.

Ἐπέρχεσθαι, 1) Venire super *aliquid; itaque, ubi de Fluvio agitur exundante*, Inundare, Tegere *terram.* ἐπέρχεται ὁ Νεῖλος, ἐπεὰν πληθύῃ, τὸ Δέλτα, II. 19. *a.* (*Similiter* τὴν Αἴγυπτον ἐπιών, II. 18. *f.*) 2) Supervenire, Advenire. ἐπὴν τάχιστα νὺξ ἐπέλθῃ, Simul ac adfuerit (ingruerit) nox, IV. 134. *m. f. N. ubi nude* ἔλθῃ *olim.* νὺξ ἐπελθοῦσα, VI. 2. *a.* VIII. 11. *m. f.* στρατοπεδευομένοισι ἐπῆλθε ὁ ναυτικὸς στρατὸς, VI. 95. *a. ubi mox* παρεγένοντο, *eâdem notione.* Ἀθηναίοισι ἐπῆλθον βοηθέοντες Πλαταιέες, VI. 108. *a.* 3) Adire. ἐπελθὼν ἐπὶ τὸν δῆμον, Adiens populum, In concionem populi progressus, V. 97. *a.* ἐπελθόντες ἐπὶ τοὺς Ἐφόρους, IX. 7. *a.* ἐπῆλθον ἐπὶ τοὺς Ἐφόρους, IX. 11. *a. Sic* ἐπελθεῖν ἐπὶ τὸ βουλευτήριον, VII. 148. *ubi olim* ἐσελθεῖν. 4) Accidere, Incessere. καί οἱ ταῦτα διέποντι ἐπῆλθε πταρεῖν, VI. 107. *m.* ἵμερος ἐπείρεσθαί μοι ἐπῆλθε, I. 30. *m. ubi olim* με, *ne id quidem male; nam citra controversiam cum Accusativo constructum idem verbum*

*habes* II. 141. *m.* ὀλοφυρόμενον δ' ἄρα μιν ἐπελθεῖν ὕπνον, Lamentanti ei obrepsisse somnum. *Quare etiam* VII. 46. *a. m. ferri potuisset vulgatum olim* ἐπῆλθέ με κατοικτεῖραι, *nisi ibi* ἐσῆλθε *postulasset potiorum omnium librorum consensus.*

Ἐπερωτᾶν, *vide* Ἐπειρωτᾶν. *In Imperf. passim olim* ἐπηρώτα *edebatur, ubi jonicam formam* ἐπειρώτα *alii libri dederunt. Sic et* Ἐπερωτήματι *olim legebatur* VI. 67. *m. pro* Ἐπειρωτήματι.

Ἕπεσθαι, Sequi *ducem.* ἤν οἱ ἕπωνται, VI. 132. *b.* ἑπομένους βασιλέϊ, VIII. 66. *m.* ἅμα τῷ ναυτικῷ ἕψεται καὶ ὁ πεζὸς στρατός, VIII. 60, 1. οὐκ ἔφασαν Ἀθηναίοισι ἕψεσθαι ἡγεομένοισι, VIII. 2. *f.*

[Ἐπέσπεσθαι, *vide* Ἐπισπέσθαι.]

Ἐπεστραμμένα, *vide* Ἐπιστρέφειν.

Ἐπεσφέρεσθαι, Incidere, Proponi. ἐπὶ τῷ αἰεὶ ἐπεσφερομένῳ πρήγματι, Super quâque re quae incidit, quâque re propositâ, VII. 50, 1.

Ἐπέτειος *et* Ἐπέτεος, ου, ὁ, ἡ, Annuus. τὴν βύβλον τὴν ἐπέτειον γινομένην, Papyrum quae quotannis nascitur, II. 92. *m. f.* φόρων πρόσοδον τὴν ἐπέτεον, Annua tributa, III. 89. *m.* θυσίῃσι ἐπετείῃσι ἱλάσκονται τὸν Πᾶνα, VI. 105. *f.* τροφὴν ἕξειν τὸν ἐπέτειον καρπόν, VIII. 108. *f.*

Ἐπευρίσκειν, Reperire, Deprehendere. φοβεόμενος μὴ οὕτω ἐπευρεθῇ πρήσσων, IX. 109. *f.*

Ἐπέχειν *variis modis usurpatur apud Nostrum, significatque* 1) Occupare *locum aliquem vel spatium quoddam,* Obtinere, Sub se (in suâ potestate) habere. τὴν ἄμπελον ἐπισχεῖν τὴν Ἀσίην πᾶσαν, I. 108. *a.* τῆς ἐλαίης τοὺς κλάδους γῆν πᾶσαν ἐπισχεῖν, VII. 19. *a.* οἱ Σκύθαι τὴν Ἀσίην πᾶσαν ἐπέσχον, I. 104. *f.* ὅκοσα ἐπέσχον, πάντα ἐπέφλεγον καὶ ἔκειρον, VIII. 32. *f.* ὅσα ἐπέσχον τῆς Φωκίδος, πάντα ἐσιναμώρεον, VIII. 35. *a. Sed et Negotium quoddam dicitur* ἐπέχειν τινά, Occupare aliquem. *Sic* ἡ ὀπώρη (Collectio fructuum) ἐπ' ὀκτὼ μῆνας Κυρηναίους ἐπέχει, per octo menses Occupat Cyrenaeos, IV. 99. *f. Denique Res quaepiam dicitur* ἐπέχειν, *verbo absolute posito, sicuti latine dicimus* Haec res Obtinet, Locum habet. *Sic* ἢν μὴ λαμπρὸς ἄνεμος ἐπέχῃ, II. 96. *m. interpretatus sum* Nisi secundus idemque validus Obtineat ventus: *nam quod* ἐπέχῃ *ibi vulgo* Ingruat *vertunt, quod Schneiderus intelligit tamquam qui* Propellat navem, *id vereor ne ibi non fuerit in mente Scriptoris.*

2) ἐπέχειν, In oculis *vel* in animo habere, Tendere aliquo *aut* adversus aliquem, *et similia.* ἐπεῖχε ἐπὶ Λακεδαιμονίους τε καὶ Τεγεήτας μούνους, Ἀθηναίους γὰρ ὑπὸ τῶν ὄχθων οὐ κατεώρα, Lacedaemonios et Tegeatas solos In oculis habuit, Adversus hos solos Tetendit, Sese direxit; Athenienses, obstantibus clivis, non conspexerat, IX. 59. (*olim* 58.) *m. In re Tacticâ* ἐπέχειν τινὰ *sonat,* Contra aliquem in acie locatum esse, Rectâ sibi oppositum illum habere. *Sic* IX. 31.

α. Μαρδόνιος κατὰ μὲν Λακεδαιμονίους, Persas locavit ex adverso Lacedaemoniorum; sed quoniam Persarum longe major erat numerus quam Lacedaemoniorum, Persae etiam ἐπεῖχον τοὺς Τεγεήτας, Tegeatis oppositi stabant. *Similiter mox ibidem,* Medi, qui proximi Persis erant locati, ἐπέσχον Κορινθίους, ex adverso Corinthios habebant: *et* Bactrii, Medis proximi, ἐπέσχον Ἐπιδαυρίους, adversus Epidaurios directi stabant, *et cet.*

*Ad Mentem sive Animum relatum verbum* 'Επέχειν *significat* In animo habere, Cogitare, Sibi proponere. τῷ (ἱππικῷ) ἐπεῖχε ἐλλάμψεσθαι ὁ Λυδός, I. 80. *f. N.* ἐπ' οὓς ἐπεῖχε στρατηλατέειν αὐτός, I. 153. *m.* ἐπὶ ταύτην πρώτην ἐπεῖχον στρατεύεσθαι οἱ Πέρσαι, VI. 96. *a. N.*

*Lib.* VI. 49. *m. idem verbum habent probi quidam codices et editiones nonnullæ:* 'Αθηναῖοι δοκέοντες ἐπὶ σφίσι ἐπέχοντας τοὺς Αἰγινήτας δεδωκέναι (γῆν τε καὶ ὕδωρ Δαρείῳ), Putantes hostili in ipsos Animo dedisse Aeginetas terram et aquam Dario; Rati adversus se Tendere illud Aeginetarum factum: *ubi nos quidem cum aliis simplex verbum,* ἐπὶ σφίσι ἔχοντας, *eamdem in sententiam prætulimus.*

3) 'Επέχειν, *scil.* ἑαυτόν, Continere, Retinere sese. πρὶν δ' ἂν τελευτήσῃ, ἐπισχέειν (*scil.* χρὴ) μηδὲ καλέειν κω ὄλβιον, I. 32. *f.* οὐκ ἐπισχήσω (ἀποδέξασθαι τὴν ἐμὴν γνώμην), Non retinebor *metu* quin meam edam sententiam, VII. 139. *a.* λέγειν μιν ἐκέλευε τὰ βούλεται, μηδὲ ἐπισχεῖν τοῦ παιδίου εἵνεκα, V. 51. *a. m. Sic* Continere se ab abeundo *vel* a progrediendo, Inhibere suum iter, *adeoque* Subsistere, Morari, Manere. ἐπισχὼν ὀλίγον χρόνον, Breve tempus moratus, I. 132. *f.* ἐπισχόντες ἐν τούτῳ τῷ χώρῳ μέχρι μέσου ἡμέρης, τὸ ἀπὸ τούτου ἔπλωον *etc.* VIII. 23. *f.* ἐπισχόντες ἡμέρας τρεῖς, ἔπλωον δι' Εὐρίπου, VIII. 66. *a.* ἐπισχόντες ὀλίγας ἡμέρας, ἐξέλαυνον ἐς Βοιωτούς, VIII. 113. *a.* ταῦτα εἴπας τε καὶ ἐπισχὼν χρόνον, - - ἀπαλλάσσετο ὀπίσω, IX. 49. *a. Similiter* Retinere se ab agendo, a negotio quodam suscipiendo; Abstinere et in aliud tempus Differre. εἰ μέν νυν δοκέει, αὐτίκα πειρώμεθα τῆς Πελοποννήσου· εἰ δὲ καὶ δοκέει ἐπισχεῖν, παρέχει ποιέειν ταῦτα, VIII. 100. *m.* ἐπισχόντας ἀπὸ τοῦ Αἰγινητέων ἀδικίου τριήκοντα ἔτεα, τῷ ἑνὶ καὶ τριηκοστῷ - - ἄρχεσθαι τοῦ πολέμου, V. 89. *m.* (*ubi verba* ἀπὸ τοῦ Αἰγιν. ἀδικίου *non, ut olim acceperant Interpretes, ad* ἐπισχόντες *referuntur, sed intelliguntur* τριήκοντα ἔτεα ἀπὸ τοῦ Αἰγινητέων ἀδικίου. *Conf. supra voc.* 'Αδίκιον.) *Denique, sicut* 'Επέχειν *Philosophi dicunt,* Sustinere, Retinere assensionem, *sic etiam Nostro* 'Επισχέειν (*hac verbi formâ*) *est* Retinere, Inhibere suum judicium et in commodum tempus Differre, Cavere ne temere pronunciemus. πρὶν δ' ἂν τελευτήσῃ, ἐπισχέειν (*nem-*

*pe* χρὴ), μηδὲ καλέειν κω ὄλβιον, I. 32. *m. f.*

Ἐπηβᾷν, (*jon. pro* ἐφηβᾷν) Ad pubertatem pervenire. ἐς ὃ ἐπήβησαν οἱ τῶν ἀπολομένων παῖδες, VI. 83. *a. ubi perperam olim* ἐπέβησαν.

Ἐπήβολος, ου, ὁ, ἡ, Adsecutus, Adeptus, Compos. τουτέων ἐπήβολος γενόμενος, Haec si nactus fuisset, IX. 94. *m.* τουτέων τῶν θεῶν ἐπηβόλους ἐόντας, Hosce quum Nacti essent (quum possideant) deos, VIII. 111. *f.*

Ἐπηγορεύειν τί τινι (*i. q.* κατηγορεῖν τι τινός) Accusare aliquem de re quâpiam, Conqueri aliquid de aliquo. ὅ τι οἱ ἐπηγορεύων, Quid de illo (*de Delphico deo*) conquerens, Cujus culpae illum accusans, I. 90. *m. quam in eamdem sententiam mox cap.* 91. *m. ait* οὐκ ὀρθῶς Κροῖσος (τὸν θεὸν) μέμφεται.

Ἐπήκοος, ου, ὁ, ἡ, Qui audit, Auditor. ὅσοι τῶν βουλευτέων ἐν ταῖς λέσχαις ἐπήκοοι ἐγένοντο, *Vit. Hom.* 13. *a.*

Ἔπηλυς, υδος, ὁ, ἡ, Advena. Λίβυες μὲν καὶ Αἰθίοπες, αὐτόχθονες (εἰσὶ) -- Φοίνικες δὲ καὶ Ἕλληνες, ἐπήλυδες, IV. 197. *f.* ἐπήλυδες ἐόντες, ἐγένοντο Ἀθηναίων βασιλῆες, V. 65. *m. f. Neutrum plurali numero:* τὰ λοιπὰ ἔθνεα -- ἐπήλυδά ἐστι, VIII. 73. *a. m.* (*Oppos.* αὐτόχθονα.)

Ἐπὴν, *i. q.* ἐπεάν. ἐπὴν τάχιστα νὺξ ἐπέλθῃ, Simulac aderit nox, IV. 134. *m. f.*

Ἐπηρεάζειν, Minitari. τάδε σφι λέγετε ἐπηρεάζοντες, VI. 9. *f. Not.*

[Ἐπηρωτεῖν *tamquam verbum Herodoteum adfertur ab Aem. Porto, quoniam non modo Imperf.* ἐπηρώτεον *frequenter olim in editis, praeeuntibus nonnullis msstis, legebatur, verum etiam Praes. particip.* ἐπηρωτέοντας, I. 47. *a. pro eo quod verum erat* ἐπειρωτέοντας. *Vide supra,* Ἐπειρωτᾷν *et* Ἐπειρωτέειν.

Ἔπι, *pro* ἔπεισι, VI. 86, 3. *in Oraculo. Vide in* Ἐπεῖναι *ab* εἰμὶ, Sum, *num.* 3.

Ἐπὶ *Praepositio, de cujus usu apud Nostrum haec notemus:*

I. Ἐπὶ, *cum Genitivo, significat.*

1) Super *vel* In *cum Ablat. ut* παρῆσαν ἐπὶ τῶν ἵππων, III. 86. *a.* ἔλεγον ὡς ἄνθρωπος ἥκοι ἐπ' ἵππου, IX. 44. *f. Quo referri etiam possunt locutiones hujusmodi:* ἐπ' οὗ ἐτάχθημεν, Super quâ re constituti sumus, Cui negotio praepositi sumus, V. 109. *f.* (*ubi alii quidem* ὅπου, *pro* ἐπ' οὗ : *Similiter vero apud Polyb. habes* ὁ τεταγμένος ἐπὶ τῆς φρουρᾶς τῆς πόλεως, *et id genus alia apud eumdem et apud alios.*) αἱ νῆες ὥρμεον ἐπὶ ἀγκυρέων, *quasi dicas* Naves in statione stabant Super ancoris, *quod latine rectius dicimus* In ancoris, VII. 188. *a.* ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἔχεται ἡμῖν τὰ πρήγματα, Super acie (In acie) novaculae stant res nostrae, VI. 11. *a.* ἐπὶ τῆς γωνίης, In angulo, I. 51. *a. m.*

2) *Ubi de Motu ad locum agitur,* Ἐπὶ *cum Genitivo Aem. Portus et vulgo alii perhibent idem valere ac* εἰς *vel* ἐς. *Videtur tamen nonnihil differre: scilicet quicumque dicitur* Profectus esse, ἐς χώρην τινὰ, *is intelligitur* In illam regionem pervenisse;

*sed* ἐπὶ χώρης τινὸς profectus esse *etiam is dicitur* Qui in Regionem, *de quâ agitur*, Tetendit quidem, Qui eam petiit, Qui iter suum eo direxit, *nec tamen eo pervenit. Itaque* ἐπὶ *cum Genitivo, ubi de Motu ad locum agitur, subinde potius* Versus, *quam* In *vel* Ad, *significat.* ἐπ' Αἰγύπτου, Aegyptum versus, *vel* In Aegyptum, I. 1. *f.* II. 73. *f.* 75. *f.* ἔπλεον ἐπὶ Χίου, I. 164. *f.* πλέοντες ἐπὶ Θρηΐκίης, I. 168. *m.* τὸ μὲν ἥμισυ τοῦ ὕδατος ἐπ' Αἰγύπτου ῥέειν, (versus Aegyptum fluere) τὸ δ' ἕτερον ἥμισυ ἐπὶ Αἰθιοπίης, II. 28. *m.* οἴχετο φεύγων ἐπὶ Λιβύης, Libyam versus iter intendens, II. 119. *f.* ἀπελαύνειν ἐπ' οἴκου, Domum abire, II. 121, 4. *f.* ἰόντι ἐπὶ Κυζίκου, IV. 14. *m.* ἔπλει πρὸ Φασιν ἐπ' Ἑλλησπόντου, V. 33. *a.* ἀπαλλάσσοντο ὡς εἶχον ἰθὺς ἐπὶ Θεσσαλίης, E vestigio rectà versus Thessaliam abierunt, V. 64. *f.* τὰ τείχεα τὰ ἐπὶ Θρηΐκης, Castella Thraciam spectantia, VI. 33. *a.* ἔπλεον ἐς τὸν κόλπον τὸν ἐπὶ Παγασέων φέροντα, VII. 193. *a.* ὑπὸ Βοιωτῶν ἐξαναστάντες ἐτράποντο ἐπ' Ἀθηνέων, V. 57. *f.* VI. 34. *f. Promiscue cum Genit. et cum Accus. construitur* IX. 47. *f. ubi alter* ἦγε ἐπὶ τὸ δεξιὸν κέρας, *alter* ἐπὶ τοῦ εὐωνύμου. *Conf. mox num.* 3. *extr.*

3) *Ubi de Situ agitur, praepositio* ἐπὶ *cum Genit. nonnumquam constructa reperitur significans* Ad, Apud, Juxta. *Sic* IV. 87. *a. olim legebatur* στήλας ἔστησε δύο ἐπ' αὐτοῦ, *nempe* τοῦ Βοσπόρου, *ubi nos quidem cum Wess.* ἐπ' αὐτῷ *posuimus, (conf.* Ἐπὶ *cum Dativ. num.* 2.) *Schaef. vero veterem revocavit lectionem, quod et a me velim factum: nam quod in Notâ l. c. scripsi, apud prosaicum scriptorem* ἐπὶ *cum genit. istâ notione haud facile reperiri, non memineram tunc simillimorum exemplorum, quae ex Polybio a me ipso collecta erant in Lexico Polyb. p.* 242. *num.* 4. *Accedit aliud quod apud eumdem Herodotum legitur*, VII. 115. 8. κόλπον τὸν ἐπὶ Ποσιδηΐου ἐξ ἀριστερῆς χερὸς ἔχων, Sinum qui est ad Neptuni templum, a sinistrà habens. αἱ ἐπὶ Λήμνου ἐπικείμεναι νῆσοι, Insulae prope Lemnum (*sive*, versus Lemnum, *coll. num.* 2.) sitae, VII. 6. *m. f.*

4) *Designat Tempus vel Aetatem, quâ gesta est res de quâ agitur.* τὰ ἐπ' ἐμεῦ ἦν μεγάλα, (Quae Meâ ætate, Meâ memoriâ, magna fuerunt) πρότερον ἦν σμικρά, I. 55. *f.* ἐγένετο ἐπ' ἐμεῦ τοῦτο τὸ τέρας, II. 46. *f.* ἐπὶ τῆς ἐμῆς ζόης, I. 38. *f.* ἐπὶ τούτου τυραννεύοντος, Hoc regnante, I. 15. ἐπὶ Δευκαλίωνος βασιλῆος, I. 56. *f.* ἐπὶ Δώρου, ibid. ἐπὶ Λέοντος βασιλεύοντος, I. 65. *a.* ἐπὶ Ἄτυος βασιλέος *sive* βασιλῆος, I. 94. *a.* ἐπὶ Ἀστυάγεος, I. 130. *m.* ἐπὶ τούτου, II. 4. *f.* ἐπὶ τούτων ἀρχόντων, IV. 5. *m.*

*Etiam aliâ ratione* ἐπὶ *cum Genit. in designando Tempore usurpatur.* εἷλε μὲν Δάρδανον, εἷλε Ἄβυδον, Περκώτην, Λάμψακον, Παισόν· ταύτας μὲν ἐπ' ἡμέρης ἑκάστης αἵρεε, V. 117. *ubi* ταύτας

*valet* τούτων ἑκάστας, Harum singulas singulis cepit diebus.

5) ἐπ' ἑωυτοῦ, ἐπ' ἑωυτῆς, ἐπ' ἑωυτῶν, Separatim, Seorsim ab aliis, Privatim, *et similia.* Infantes voluit Psammitichus ἐν στέγῃ ἐρήμῃ ἐπ' ἑωυτῶν κέεσθαι, in solitariâ casâ Seorsim jacere, II. 2. *m.* οἰκέοντας τῆς Φρυγίης χῶρόν τε καὶ κώμην ἐπ' ἑωυτῶν, V. 98. *a.* οἰκέωμεν ἐπ' ἡμέων αὐτῶν, IV. 114. *f. ubi paulo ante, in eamdem sententiam ajebant*, ἡμεῖς οὐκ ἂν δυναίμεθα οἰκέειν μετὰ τῶν ὑμετέρων γυναικῶν. *Similiter*, ἐκέλευσέ σφεας ἐπ' ἑωυτῶν ἵζεσθαι, IX. 17. *m. N.* τοῦ Παρνησσοῦ ἡ κορυφὴ κατὰ Νέωνα πόλιν κειμένη ἐπ' ἑωυτῆς, VIII. 32. *a. quibus in verbis nihil videtur mutandum.* Caspium mare est ἐπ' ἑωυτῆς, Per se, Separatum a reliquo mari, I. 202. *f.* 203. *a.* εἶχον οὗτοι ἐπ' ἑωυτῶν μάντιν, Peculiarem, Suum sibi proprium haruspicem habuerunt, IX. 38. *a.* Χῖοι καὶ Ἐρυθραῖοι κατὰ τὠυτὸ διαλέγονται, Σάμιοι δὲ ἐπ' ἑωυτῶν, Peculiari, Sibi propriâ, Diversâ ab aliis Dialecto utuntur Samii, I. 142. *f.*

*Eodem pertinet locutio familiaris Nostri*, Ἐπὶ ἑωυτοῦ βάλλεσθαι, Secum solo, Seorsim, Re non communicatâ cum aliis, consilium capere. *Vide supra in* Βάλλειν, *num.* 3. *Sed* προσκεψάμενος ἐπὶ σεωυτοῦ, VII. 10, 4. *nude significat* Tecum ipse delibera.

6) *Porro frequentatur* Ἐπὶ *cum Genit. ubi significatur* Unde (ὅθεν, *vel* ἐπ' οὗ, *ut ait Noster* IV. 45. *a.*) *alicui sive rei sive personae* Nomen *aliquod* aut Cognomen fuerit impositum. ἡ Λιβύη ἐπὶ Λιβύης λέγεται ἔχειν τὸ οὔνομα, γυναικὸς αὐτόχθονος· ἡ δὲ Ἀσίη ἐπὶ τῆς Προμηθέος γυναικὸς τὴν ἐπωνυμίην. — Λυδοὶ φάμενοι ἐπὶ Ἀσίεω κεκλῆσθαι τὴν Ἀσίην, IV. 45. *m.* ὁ ἄργυρος ὃν ὁ Γύγης ἀνέθηκε, καλεῖται Γυγάδας, ἐπὶ τοῦ ἀναθέντος, ἐπωνυμίην, I. 14. *f.* ἐπὶ τούτου (τοῦ Τυρσηνοῦ) τὴν ἐπωνυμίην ποιευμένους ὀνομασθῆναι Τυρσηνούς, I. 94. *f.* Πελειάδες μοι δοκοῦσι κληθῆναι ἐπὶ τοῦδε, διότι *etc.* II. 57. *a.* εἵματα μέλανα φορέουσι, ἐπ' ὧν καὶ τὰς ἐπωνυμίας ἔχουσι, IV. 107. ἐπὶ τοῦ ἔπεος τούτου οὔνομα τῷ νεηνίσκῳ ἐγένετο, IV. 148. *f.* ἐπὶ τούτου τοῦ οὔρεος (τοῦ Ἄτλαντος) οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐπώνυμοι ἐγένοντο, καλέονται γὰρ Ἄτλαντες, IV. 184. *f.* Νισαῖοι καλέονται ἵπποι ἐπὶ τοῦδε, VII. 40. *m.* ἐκαλέοντο Ἀθάνατοι ἐπὶ τοῦδε, VII. 83. *a.* ἐπὶ τούτου τῷ χώρῳ οὔνομα γέγονε Ἀφέται, VII. 193. *f.*

*Quemadmodum vero particula* ὅθεν, *quam in eamdem sententiam ac* ἐπ' ὅτου *usurpatam* IV. 45. *a. vidimus, proprie idem valet ac* ἀπ' οὗ *vel* ἀπ' ὅτου, *sic ubi de Origine aut Occasione Nominis vel Cognominis impositi agitur, subinde loco praepositionis* ἐπὶ *etiam* ἀπὸ *apud eumdem Nostrum reperitur.* ἀπόγονος Λυδοῦ, ἀπ' ὅτευ ὁ δῆμος Λύδιος ἐκλήθη, I. 7. *m. nullâ librorum variatione nisi quod* ἀπό τευ, *pro* ἀπ' ὅτευ, *scribunt nonnulli. Sic* Ἀμμώνιοι ἀπὸ τοῦδέ σφι τὴν ἐπωνυμίην ἐποιήσαντο, II. 42. *m. f. con-*

*sentientibus libris. Ubi nunc* ἐπὶ τοῦ Θάσου τούτου τὸ οὔνομα ἔσχε *legitur*, VI. 47. *a. ibidem olim* ἀπὸ τοῦ Θ. *edebatur præeuntibus pluribus msstis. Denique* IV. 45. (*ubi plus sexies repetitur hæc, de quâ agimus, formula*) *postquam inter* ἐπὶ *et* ἀπὸ *fluctuarunt scripti libri, ad extremum in* ἀπό τευ (*aut, quod eodem redit*, ἀπ' ὅτευ) καὶ τὴν ἐν Σάρδισι φυλὴν *etc. consentiunt, uno Arch. excepto, qui hic* ἐπ' ὅτευ *praefert, quum antea constanter* ἀπὸ *exhibuisset; deinde vero* εἰ μὴ ἀπὸ τῆς Τυρίης *etc. communi consensu præferunt omnes.*

7.) *Pro eo, quod magno librorum consensu* V. 89. *a. legitur*, ἐπ' Αἰγινήτας στρατεύεσθαι, Contra Aeginetas suscipere expeditionem, *codices Arch. et Vind.* ἐπ' Αἰγίνης *præferunt; quam scripturam „satis commode" habere judicavit Wess. et in contextum recipere non dubitavit Schaef. Ego vero*, ἐπ' Αἰγίνην *aut* ἐπ' Αἰγίνῃ *facile probaturus*, ἐπὶ *cum genit. istâ notione constructam nusquam nec apud nostrum, nec apud alium scriptorem, memini reperire.*

II. Ἐπὶ *cum Dativo casu constructa apud Nostrum hosce significatus habet notabiliores:*

1) In *loco, vel* Super. κληρούχους ἐπὶ τῇ χώρῃ λείπουσι, V. 77. *m.* ἠώς τε διέφαινε, καὶ ἐγένοντο ἐπὶ τῷ ἀκρωτηρίῳ τοῦ οὔρεος, VII. 217. *a.*

2) Ad, Apud, Juxta. ἀποθανόντα ἔθαψεν ἐπὶ τῇσι θύρῃσι, Ad fores, Prope fores, III. 16. *f. ubi quidem* ἐν θύρῃσι *habent nonnulli.* Θεμισκύρην τὴν ἐπὶ Θερμώδοντι ποταμῷ, Ad Thermodontem fluvium, IV. 86. *m.* (*Alibi* ὑπὲρ ποταμοῦ *ait, puto de urbe quam fluvius mediam perfluit*, Μαγνησίη ἡ ὑπὲρ Μαιάνδρου ποταμοῦ, III. 122. *a.*) στήλας ἔστησε δύο ἐπ' αὐτῷ, *scil.* τῷ Βοσπόρῳ, Ad Bosporum, in ipsâ orâ illius, IV. 87. *a. ubi quidem teneri* ἐπ' αὐτοῦ *in eamdem sententiam potuerat, ut supra monui sub* Ἐπὶ *cum Genit. num.* 3. *Ubi de Sinope urbe loquitur Noster, ait* Σινώπην τὴν ἐν (*non* ἐπὶ) Εὐξείνῳ πόντῳ, I. 76. *a. et* II. 34. *b. scilicet, quoniam in peninsulâ condita est quae in Euxinum pontum excurrit, ut docet ipse* IV. 12. ἔστι ἐπ' αὐτῇ (τῇ Λακωνικῇ) νῆσος ἐπικειμένη, VII. 235. *a. vertunt*, Adjacet illi insula: *rectius tamen dixeris fortasse*, Ex adverso illius sita est, Opposita illi est insula. *Sic* Ὑδρέην τὴν ἐπὶ Πελοποννήσῳ, III. 59. *a.*

3) Contra, Adversus. μαθὼν τὰ ποιεύμενα ἐπ' ἑωυτῷ, I. 61. *m.* πᾶν (κακὸν) ἐπ' αὐτῇ μηχανωμένη, IV. 154. *m.* τὸ πᾶν μηχανήσασθαι ἐπ' Αἰγινήτῃσι, VI. 88. *a.* ἐπὶ σφίσι ἔχοντας, Adversus se tendentes, VI. 49. *m.* συνιστὰς τοὺς Ἀρκάδας ἐπὶ τῇ Σπάρτῃ, VI. 74. *a.* πάντων Πελοποννησίων συνομοσάντων ἐπὶ σοί, VII. 235. *f.* θυομένῳ ἐπὶ τῷ Πέρσῃ, Sacra facienti adversus Persam, IX. 10. *f.* (*quo sensu alibi cum Accus.* V. 44. *f.*) *Huc Aem. Portus refert etiam illam locutionem*, ὃς ἐπὶ θυγατρὶ ἀμήτορι ἔγημε ἄλλην γυναῖκα, IV. 154. *a. quasi ibi* ἐπὶ θυγατρὶ *idem va-*

*leret ac* ἐπὶ κακῷ θυγατρός. *Parique ratione Barnesius simillima Euripidis verba* (*Alcest.* 372 *seq.*) μὴ γαμεῖν ἄλλην ποτὲ γυναῖκ' ἐφ' ὑμῖν, *interpretatus est*, Nullam aliam ducturum umquam uxorem In vestrum damnum. *Percommode vero apud Nostrum loc. cit. teneri poterant Vallae latina:* Amissâ uxore, induxit filiae novercam: *ac fortasse utroque loco, quum agatur de Mortuâ matre, praepositio* ἐπὶ *similiter intelligi debet ac in illâ formulâ* ἐπὶ παισὶν τελευτᾷν. *Immo vero, quoniam* (*ut post' Hemsterh. ad Dial. Mort.* VII. 1. *Hermannus docuit ad Viger. Adnot.* 3, 97.) *etiam dici aliquis potest* ζῆν ἐπὶ παισὶν, *nempe* Vivere liberos habentem, φεύγειν ἐπὶ τέκνοις, Exsulere relictis liberis: *sententiam Herodoti l. c. haud male expressisse videbor, sic vertendo*, Is quum filiam haberet matre orbam, aliam duxit uxorem.

4) Post, *tam quoad Tempus, quam quoad Locum. Sic* ἐπὶ τούτοις, Post haec, *et* Post hos, A tergo horum. *Nonnumquam etiam, nullo respectu habito vel Temporis vel Loci*, (*perinde ac* πρὸς *cum Dativo*) Praeter *redditur. Sic* I. 45. *a.* ἐπ' ἐκείνῃ τῇ συμφορῇ *Aem. Portus* Praeter illam calamitatem *interpretatur; at ibi pariter proprius significatus* Post *locum habet.* ἐπ' ἐξεργασμένοισι, Re peractâ, IV. 164. *m. Not.* VIII. 94. *f.* IX. 77. *a.* αὕτη Βίαντος γνώμη ἐπὶ διεφθαρμένοισι Ἴωσι *dupliciter intelligi potest, sive* Haec fuit Biantis sententia postquam perditae res Jonum fuere, *sive* Haec fuit Biantis sententia De Jonibus, (super Jonibus,) postquam perditae illorum res erant, I. 170. *m. f.*

5) Ob, Propter. ἐπὶ μίῃ αἰτίῃ I. 137. *a. idem valet ac* μιῆς αἰτίης ἕνεκα ibid. *paulo ante. Sic etiam ubi in latino sermone Ablativum casum ponimus absque præpositione; ut*, ἐκπλαγέντες ἐπὶ τῷ γινομένῳ, Perculsi hoc facto, IV. 4. *a.* ἐπ' ᾧ σὺ ἀπολομένῳ μάλιστα τὴν ψυχὴν ἀλγήσεις, III. 40. *f. et* 41. *a.*

6) De, Super, Quod ad hoc *vel illud* spectat. ἐχρηστηριάζοντο ἐπὶ τῇ Ἀρκάδων χώρῃ, De Arcadum terrâ consuluerunt oraculum, I. 66. *m.* τοῦ οὐκ ὅσιον ποιεῦμαι ἐπὶ τοιούτῳ πρήγματι (In tali re, Ubi de re hujusmodi agitur) ἐξαγορεύειν τοὔνομα, II. 170. *a.* τὠυτὸ ἐποίησε τὸ καὶ ἐπὶ τῇ θυγατρί, Idem fecit quod etiam Quoad filiam (Intuitu filiae, Ubi de filiâ agebatur; *rectius latine*, quod et in filiâ) fecerat, III. 14. *m.*

7) *Pro* ἐπὶ τούτῳ δὲ *aut* ἐπὶ τούτοις, *ubi* ἐπὶ *sonat* Post, Præter, *aut etiam* Super, *ellipticam formulam* ἐπὶ δὲ *amat Noster.* ἤκουσαν Ἑλλήνων ἄριστα Αἰγινῆται· ἐπὶ δὲ, (*scil.* τούτοις, Post hos) Ἀθηναῖοι, VIII. 93. *a.* πλεῖστον ἔθνος Πέρσας αἱρέετο· ἐπὶ δὲ, Μήδους, VIII. 113. *f.* ἵζοντο, πρῶτος μὲν ὁ Σιδόνιος βασιλεύς. μετὰ δὲ ὁ Τύριος· ἐπὶ δὲ, ὦλλοι, VIII. 67. *f.* εἷς μὲν καὶ πρῶτος (ἀγὼν), - - ἐπὶ δὲ, - - μετὰ δὲ, - - ἐπὶ δὲ, IX. 35. *m. Hinc* VII.

219. *a. ubi, loco vitiosae scripturae* ἐπεὶ δὲ *nos cum Schaef.* ἔπειτεν *posuimus, haud dubie* ἐπὶ δὲ (Deinde vero) *erat corrigendum. Eadem formula* ἐπὶ δὲ VII. 92. *a. non* Postea *aut* Deinde, *nec* Super, *sed* Praeterea, Insuper, *sonat. At* VII. 75. *a.* ἐπὶ δὲ, (*scil.* ἐπὶ τοῖς κιθῶσι, Super tunicis) ζειρὰς περιβεβλημένοι ποικίλας. *Rursus*, ἐπὶ δὲ, (*scil.* ἐπὶ τοῖς καλαμίνοις ὀϊστοῖς) σίδηρον ἦν, Super telis arundineis ferrum erat; *i. e.* tela arundinea ferro erant praefixa, VII. 65. ἐπὶ δὲ, (*scil.* ἐπὶ τοῖς τόξοις) καλαμίνους ὀϊστοὺς εἶχον, Arcubus imponenda habebant tela arundinea, VI. 69. *a. Et mox* ibidem, ἐπὶ δὲ (*scil.* ἐπὶ ταῖς αἰχμαῖς) κέρας δορκάδος ἐπῆν ὀξύ, Lancea cornu dorcadis acuto erat praefixa.

8) Ἐπὶ τούτῳ, Hac conditione, Hac lege. ἐπὶ τούτῳ ὑπεξίσταμαι τῆς ἀρχῆς, ἐπ' ᾧ τε (*jon. pro* ἐφ' ᾧ) ὑπ' οὐδενὸς ὑμέων ἄρξομαι, Hac conditione -- ut, III. 83. *m. et mox*, συνεχώρεον οἱ ἓξ ἐπὶ τούτοισι, ibid. *f.* ἐπὶ λόγῳ τοιῷδε τάδε ὑπίσχομαι, ἐπ' ᾧ ἡγεμὼν τῶν Ἑλλήνων ἔσομαι, VII. 158. *f.* ἡ διαλλαγή σφι ἐγένετο ἐπ' ᾧ τε ξείνους ἀλλήλοισι εἶναι, I. 22. *f.* ἐπὶ τοῖσδε καταλλάξαντες, ἐπ' ᾧτε Ἱπποκράτει Καμαρίναν Συρηκουσίους παραδοῦναι, VII. 154. *f.* ἔαδε δέκεσθαι τοὺς Μινύας ἐπ' οἷσι θέλουσι αὐτοί, IV. 145. *f.* ἐθέλοντες ἐπὶ τοῖσι αὐτοῖσι εἶναι τοῖσι καὶ Κροίσῳ ἦσαν ὑπήκοοι, Volentes eisdem conditionibus imperio illius esse subjecti, quibus Croeso paruerant, I. 141. *a.* πρὸς τούτους ὅρκιον Κῦρος ἐποιήσατο ἐπ' οἷσί περ ὁ Λυδός, I. 141. *f.* ὁμολογήσαντος ἐπὶ τούτοισι Πεισιστράτου, I. 60. *a. et* ibid. *paulo ante*, εἰ βούλοιτό οἱ τὴν θυγατέρα ἔχειν γυναῖκα ἐπὶ τῇ τυραννίδι, Hac conditione ut regno potiretur. ἐπ' οὐδενί, Nullâ conditione, Nullo pacto, III. 58. *m. f.*

9) *Rursus* Ἐπὶ τούτῳ, In hoc, *vel* Ad hoc, *id est*, Hoc consilio, Hunc in finem, Hujus rei efficiendae caussâ. ἐπὶ κακῷ ἀνθρώπου σίδηρος ἀνεύρηται, In perniciem hominis inventum est ferrum, I. 68. *m.* οὐκ ἐπὶ τούτῳ πλέοντες, Quum non hoc consilio navigassent, I. 59. *a.* (*ubi alii quidem* ἐπὶ τοῦτο, *nempe ex scholio.*) ἐπ' ᾧ ἐστάλη ἐποίεε, V. 45. *a. ubi vide Var. Lect.* ἐπὶ λύμῃ, Contumeliae caussâ, II. 121, 4. *f. Not.* III. 114. *a.* ἔδησαν, (αὐτὸν) ἐπὶ θανάτῳ, Vinxerunt illum ad supplicium, *i. e.* Supplicio destinatum, capitali poenâ adficiendum, IX. 37. *a.* μηχανῶνται ἐπὶ τῇ κατόδῳ (αὐτοῦ) πρῆγμα εὐηθέστατον, Ad illius reditum, Hoc consilio ut ei reditum patefacerent, I. 60. *a. m.* παῖδας ἐς Σάρδις ἐξέπεμψε, Pueros Sardes misit ad castrationem, Castrationis caussâ, Castrandos, III. 48. *m. et mox ibidem*, πυθόμενοι οἱ Σάμιοι τὸν λόγον, ἐπ' οἷσι ἀγοίατο ἐς Σάρδις, Postquam Samii cognoverunt Quâ caussâ (Quo consilio, Quem in finem) illi Sardes ducerentur. *Huc referri posset formula* παραλαβὼν ἐπὶ ξεινίῃ, καλέει ἐπὶ

ξεινίῃ, *si ita scripsisset Herodotus ut olim* IV. 154. *editum erat: at* ἐπὶ ξείνια (*in Accus. plurali*) *scripsisse auctorem ostendimus in Var. Lect. ad* IV. 154, 19. *et* V. 18, 5.

10) ἐπ' ἐμοὶ, ἐπὶ σοί ἐστι, Penes me, Penes te. ἐπ' ἡμῖν ἐστι ἠνδραποδίσθαι ὑμέας, VIII. 29. *b.*

III. Ἐπὶ *cum Accusativo casu*

1) *Vulgatissimo usu significat* Ad, In, Super *cum Accusat. Quo de usu pauca quaedam paulo rariora hic notasse sufficiat.* ἦγον αὐτὸν ἐπὶ τὰ κοινὰ τῶν Βαβυλωνίων· καταστὰς δὲ ἐπ' αὐτὰ, Coram senatu constitutus, III. 156. *m.* στὰς ἐπὶ τὸ συνέδριον, Stans ad introitum concilii, VIII. 79. *a.* ἐπὶ συμφορὴν ἐνέπεσε VII. 88. *a. idem valet ac* ἐς συμφορὴν, In calamitatem incidit. ἐπὶ τὰ κράνεα λόφους ἐπιδέεσθαι, Adligare (Imponere) galeis cristas, I. 171. *m. De formulâ* παραλαβεῖν *vel* καλέειν ἐπὶ ξείνια *paulo ante dictum est.* πέμπειν ἐπὶ ὕδωρ, Ad petendam (adferendam) aquam mittere, V. 12. *m.* εὖτ' ἐπὶ τὸ κῶας ἔπλεον, Ad petendum vellus, VII. 193. *b. Sic in Vit. Hom.* 17. *m.* loco *vulgati* ἐπὶ ξύλον πλεῖν *utique* ἐπὶ ξύλον *scriptum oportebat, quemadmodum* ibid. *cap.* 6. *a. recte* καταπεπλευκὼς ἐπὶ σῖτον *legitur.* ἦγε τοὺς Σπαρτιήτας ἐπὶ τὸ δεξιὸν κέρας, Duxit in dextrum cornu, IX. 47. *f. de Motu in vel ad locum. Sed* ἐπὶ δεξιὰ, ἐπ' ἀριστερὰ *Situm indicant, quâ notione etiam latino sermone perinde et* Ad dextram, *et* A dextrâ *dicimus. Vide supra in* Ἀριστερὸς *et* Δεξιός. *Sic* ἐπὶ τὰ ἕτερα V. 74. *m. f. non* In alteram partem *significat, sed* In alterâ parte, Ab alterâ parte. *Porro, ubi de Mensurâ agitur tabularum aurearum, quas Croesus Delphico deo dedicavit,* ἐπὶ μακρότερα (*scil.* μέρη) *significat directionem* In longiorem partem, In longitudinem; ἐπὶ τὰ βραχύτερα, In breviorem partem, *nempe* In latitudinem; ὕψος *vero* Crassities *intelligitur*, I. 50. *a. m. ibique Not.* ἐπ' ἀμφότερα νοέων, In utramque partem cogitans, Re in utramque partem deliberatâ, VIII. 22. *f.* ἐπὶ μᾶλλον *et* ἐπὶ πλέον *vide in* Μᾶλλον *et* Πλέον.

2) Contra, Adversus *aliquem ire.* στρατεύεσθαι ἐπὶ Λυδούς, I. 71. *f.* στρατεύειν ἐπὶ τοὺς Πέρσας, I. 77. *f.* ἐλάσει ἐπὶ Σάρδις, ibid. ἐστρατεύσατο ἐπὶ Πέρσας, I. 90. *m.* 102. *a. et m.* 156. *f.* ἐπὶ Ἴωνας ἄλλον πέμπειν στρατηγὸν, I. 153. *f.* πυθόμενος ἀγχοῦ εἶναι στρατὸν ἐπ' ἑωυτὸν ἰόντα, I. 157. *a. Et sic frequenter alibi.*

3) Ἐπὶ χρόνον, Per aliquod tempus, Aliquamdiu, IX. 22. *a.* ἐπὶ ἓξ ἡμέρας, Per, Intra sex dies, VI. 101. *f.* εὐδαιμόνησαν ἐπ' ἔτεα πέντε, III. 59. *a.* ἐπὶ Δαρείου - - ἐγένετο πλέω κατὰ τῇ Ἑλλάδι ἢ ἐπὶ εἴκοσι ἄλλας γενεὰς τὰς πρὸ Δαρείου γενομένας, Per viginti alias generationes, VI. 98. *m.* ὁ μέγα πλούσιος οὐκ ὀλβιώτερός ἐστι τοῦ ἐπ' ἡμέρην ἔχοντος, Cui victus suppetit In diem, I. 32. *m. Sed* II. 181. *m. pro eo quod consentientibus libris editum erat* ἐπ' ἐκείνην τὴν νύκτα,

cum Schaefero ὑπ' ἐκείνην τ. νύκτα corrigendum putavi.

4) *Nominibus numeralibus* Ἐπὶ *adjici videtur ut aliâs* Εἰς, *et in latino sermone* Ad. *Babylonica terra* ita frugum cerealium ferax est ut reddat ἐπὶ διακόσια, Ad ducena, nonnumquam etiam ἐπὶ τριηκόσια, Ad ter centena, I. 193. *f. Pro* ἐπὶ κοινά, *quod olim* I. 216. *a. edebatur, rectius nunc* ἐπίκοινα *legitur. Pro* ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, *quod libri omnes præferunt,* IX. 95. *a. ex doctorum virorum conjecturâ* ἐπιὼν τὴν Ἑλλάδα *posuimus: videndum vero ne in eamdem sententiam teneri potuerit, debueritque adeo, librorum scriptura; ut nempe* ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα *valeat* Passim per Graeciam.

IV. Ἐπὶ *cum Adverbio* μᾶλλον *vide sub vocab.* Μᾶλλον, *num.* 6. *De formulâ* ἐπὶ πλέον *vide Not. ad* VII. 42. *a.*

Ἐπιβαίνειν, 1) Intrare, *cum Accusat.* τῶν ἂν ἐπιβέωμεν γῆν, Quorumcumque Intrabimus fines, VII. 50. *f. Cum Genitivo constructum significat* Intrare hostili consilio, Invadere. ἀπηγόρευον μὴ ἐπιβαίνειν τῶν σφετέρων οὔρων, IV. 125. *m. ubi continuo dein,* εἰ πειρήσονται ἐσβαλόντες *eâdem sententiâ.* 2) Conscendere, *navem, murum:* ἐπὶ νηὸς Φοινίσσης ἐπιβάς, VIII. 118. *a.* ἐπιβῆναι ἐπὶ τὴν νῆα, VIII. 120. *f.* (*pro quo est* ἐσβαίνειν ἐς τὰς νῆας, VIII. 83. *f.*) *Post pertinacem oppugnationem postremo* ἐπέβησαν Ἀθηναῖοι τοῦ τείχεος, In murum adscenderunt, In murum evaserunt, IX. 70. *a. m.* 3) ἐπ' ἠλέκτρῳ βεβαυῖα, *Vit. Hom. cap.* 33. *Vide infra in* Ἤλεκτρον.

*Perperam olim* ἐπέβησαν *edebatur* VI. 83. *a. pro* ἐπήβησαν.

Ἐπιβάλλειν, 1) Insuper (*aut* Post) conjicere. ἑωυτὸν ἐπέβαλε ἐς τὸ πῦρ, Se ipse post illos (*aut* Super *illorum cadavera*) in ignem conjecit, VII. 107. *f. ubi alii quidem vulgo* ἐσέβαλε. 2) Imponere *tributum, poenam et similia.* ἔπρησσον παρ' ἑκάστων τὸ ἑκάστοις ἐπέβαλον, I. 106. *a. ubi vide Var. Lect. et Not.* φυγὴν ἐπιβαλὼν ἑωυτῷ ἐκ Λακεδαίμονος, VII. 3. *a.* ἐπιβάλλει τὸν δακτύλιον, Inprimit annulum, II. 38. *f.* 3) *Pro eo quod alii dicunt* τοῦτό μοι ἐπιβάλλει *aut* ἐμοὶ ἐπιβάλλει ποιεῖν τοῦτο, Hoc mihi incumbit, Ad me pertinet facere hoc, (*conf. Lexic. Polyb. voc.* Ἐπιβάλλειν *num.* 6.) *Noster usurpat* ἐπιβάλλει ἐμὲ ποιεῖν τοῦτο *Sic,* τοὺς Δελφοὺς ἐπέβαλλε τεταρτημόριον τοῦ μισθώματος παρασχεῖν, II. 180. *m. ubi verbum* ἐπέβαλλε *non tamquam regens Accusativum casum, sed tamquam absolute positum intelligi debebit; nisi omnino suspicari liceat,* τοῖς Δελφοῖς *scripsisse auctorem. Alibi certe eâdem notione usurpatum hoc verbum, haud secus atque aliii scriptores, cum Dativo casu construit Noster:* μόριον ὅσον αὐτοῖσι ἐπέβαλλε, VII. 23. *m. f.*

*Hinc* τὸ ἐπιβάλλον, *scil.* μέρος, Rata pars, Portio quae *alicui* obvenit *vel* quae *ad aliquem* pertinet. ἀπολαχόντες τῶν κτημάτων τὸ ἐπιβάλλον, IV. 115. *a.*

*pro quo paulo ante ajebat* ἀπολαχόντες τῶν κτημάτων τὸ μέρος, *scilicet* τὸ ἐπιβάλλον μέρος.

Ἐπίβασις, ιος, ἡ, Adgressio, Invasio, Actio quae alicui *coram judice* intenditur; *quâ notione Hyperides orator* τὴν δίκην, *teste Polluce II.* 200. ἐπιβασίαν *dixit. Sic vulgo verba illa Herodoti* VI. 61. *a.* διὰ πρῆγμα τοιόνδε ἐπίβασιν ἐς αὐτὸν ποιεύμενος, *praeeunte Laur. Valla interpretantur*, Ob hanc rem intendens in eum actionem. *Equidem* ἐπίβασιν *hoc loco* Aditum, *id est* Ansam et Occasionem *intelligebam*, quâ quis utitur adversus aliquem. *Rectius vero etiam fortasse* Fundum *sive* Fundamentum *interpretaberis* cui aliquis Insistit, *id est*, Argumentum quo quis Nititur: *quâ notione paulo post* (VI. 65. *f.*) *eâdem in re verbo* ἐπιβατεύειν *utitur Noster*, τούτου ἐπιβατεύων τοῦ ῥήματος, *Huic verbo* Insistens, Hoc verbo (tamquam fundamento et argumento) nixus. *Similiterque Appianus*, *frequens Herodotei sermonis imitator*, *ipso vocabulo* Ἐπίβασις *usus est lib.* I. *de Bell. Civ. c.* 37. *ubi ait*, οἱ ἱππεῖς ἐπίβασιν ἐς συκοφαντίαν τῶν ἐχθρῶν τὸ πολίτευμα αὐτοῦ τιθέμενοι, Equites Romani instituto Drusi tribuni pl. tamquam Argumento et Fundamento usi ad calumniandos suos inimicos. *De vario usu hujus vocabuli*, *praeter ea quae ab H. Steph. adnotata sunt*, *consuli potest Lexicon nostrum Polybianum et Concordantiae græcae Vet. Test. e quibus* (*quod obiter moneo*) *discimus*, *Hesychianam glossam* Πρὸς ἐπίβασιν *spectare ad librum Sapient. XV.* 15.

Ἐπιβατεύειν, 1) Insistere. *Vide sub vocab.* Ἐπίβασις. 2) ἐπιβατεύειν τοῦ οὐνόματός τινος, Nomen alicujus Invadere, *id est*, Usurpare, Falso sibi vindicare. ἐπιβατεύειν τοῦ Σμέρδιος οὐνόματος, III. 63. *f. et vocab.* οὐνόματος *subintellecto*, ἐπιβατεύων τοῦ ὁμωνύμου Σμέρδιος τοῦ Κύρου, III. 67. *a.* *Rursus*, ἐπιβατεύων τοῦ Εὐηνίου οὐνόματος *de eo qui* Euenii nomen ita usurpavit, ut se filium Euenii falso praedicaverit, IX. 95. 3) *i. q.* ἐπιβάτην εἶναι, Nave vehi. ἐπεβάτευον ἐπὶ τουτέων τῶν νεῶν, VII. 96. *a.* 184. *a.*

Ἐπιβάτης, ου, ὁ, Vector, *praesertim* Qui navi vehitur, Miles classiarius. οἱ τῆς Ἀργοῦς ἐπιβάται, Argonautae, IV. 145. *a.* ὅκως τοὺς ἐπιβάτας ὁπλίσειε, VI. 12. *a.* (*ubi* ἐπιβάται *diserte distinguuntur a* ναύταις) VII. 100. *f.* τῶν ἐπιβατέων τὸν καλλιστεύοντα, VII. 180. χωρὶς τῶν ἐπιχωρίων ἐπιβατέων, VII. 184. *a.* VIII. 118. *m.* IX. 32. *m.*

Ἐπιβήτωρ, ορος, ὁ, Qui *equo* vehitur. ἐπιβήτορες ἵππων, *Vit. Hom.* 14. *a. m. in carmine. Sic Odyss.* σ'. 262.

Ἐπιβοᾷν *et* Ἐπιβοᾶσθαι, Adclamare, Inclamare. εἰ δὲ μὴ ἐπιβώσονται, (*contractione jonicâ, pro* ἐπιβοήσονται) V. 1. *m. ubi de* Clamore bellico. *Alibi*, Altâ voce implorare, Auxilio vocare. Κροῖσον ἐπιβώσασθαι, (*i. q.* ἐπιβοήσασθαι) τὸν Ἀπόλλωνα ἐπι-

καλεόμενον, I. 87. *a.* τὴν ἄλλην στρατιὴν ἐπεβώσαντο, IX. 23. *a.*

Ἐπιβοηθέειν, Auxilio venire. κελεύοντάς σφι ἐπιβοηθέειν, VII. 207. *f.* ἡ ἄλλη στρατιὴ ἐπεβοήθεε, III. 146. *f.* *Et factâ contractione*, Λοκροί σφι ἐπεβώθεον, VIII. 1. *f.* 14. *a.* ἐπεβώθησαν, VIII. 45.

Ἐπιβουλεύειν, *seq. Infinit.* Agitare consilium. τοὺς δὲ ἐπιβουλεύειν, τὸν Ἀρίονα ἐκβαλόντας ἔχειν τὰ χρήματα, I. 24. *a.* ἐπιβουλεύοντας ἐπιχειρήσειν (σφίσι), VI. 137. *f.* *Cum Dativo rei*, Meditari, Moliri. πυνθάνομαι ἐπιβουλεύειν σε πρήγμασι μεγάλοισι, III. 122. *m.* *ubi in bonam partem*, Magnas res moliri. *Cum Dativo pers. et Accus. rei* : ἐμοὶ Καμβύσης ἐπιβουλεύει θάνατον, III. 122. *m. f.* ἐπεβούλευον θάνατον Στράττι· ἐπιβουλεύοντες δὲ ὡς φανεροὶ ἐγένοντο, VIII. 132. *a.*

Ἐπίγαμος, ου, ὁ, ἡ, Nubilis, Nuptiis maturus, *sive* Nuptiarum cupidus. ὅσοι ἔσκον ἐπίγαμοι, I. 196. *m.* *De virginibus loquens* ibid. *a.* παρθένοι γάμων ὡραῖαι *dixerat.*

Ἐπιγίνεσθαι, 1) Post nasci, Post venire. οἱ ἐπιγενόμενοι τούτῳ σοφισταί, II. 49. *a.* τῶν ἐπιγινομένων ἕνεκα ἀνθρώπων, Posterorum caussâ, IX. 85. *f.* 2) Supervenire, Ingruere, Accidere. νὺξ ἐπεγένετο, VIII. 70. *a.* πλώουσι αὐτοῖσι χειμών τε καὶ ὕδωρ ἐπεγίνετο, Navigantibus tempestas et imber incidit, VIII. 13. *m.* ἐπιγίνεταί σφι τέρεα, VIII. 37. *m.*

[Ἐπιγράφειν. *Perperam olim* ἐπιγραφέντων *editum erat, pro* ἐπιτραφέντων, II. 121, 1. *a.*]

Ἐπίγρυπος, ου, ὁ, ἡ, Incurvus, Aduncus. πρόσωπον ἐπίγρυπον, II. 76. *a.* *de rostro Ibidis avis.*

Ἐπιδαψιλεύεσθαι, Liberaliter offerre, Concedere, Exhibere. τὰς ἑωυτῶν μητέρας καὶ ἀδελφεὰς ἐπιδαψιλευόμεθα, V. 20. *m. f.* *ubi pro eo, quod pluribus verbis in Versione latinâ posui, velim Vallae tenuissem interpretationem*, Nostras ipsorum matres et sorores liberaliter vobis exhibemus : *nam potest quidem praepositio* ἐπὶ *vim adverbii* Insuper *adjicere ; sed, plerumque etiam absque accessoriâ illâ notione usurpari hoc verbum, satis declarant exempla ab Hemsterhusio, a Wess. ad Herodoti locum laudato, congesta. Similiter verbum* ἐπιδιδόναι *non semper significat* Insuper dare, *sed frequentius etiam simpliciter*, Dare, Tradere, Donare.

Ἐπιδέειν, Superne Adligare, Imponere, Superne adfigere. ἐπὶ τὰ κράνεα λόφους ἐπιδέεσθαι, I. 171. *a. m.*

Ἐπιδέειν, Carere, Indigere. τετρακοσίας μυριάδας, ἐπιδεούσας ἑπτὰ χιλιαδέων, Quadringentae myriades, quibus desunt septem millia, VII. 28. *f.*

Ἐπιδεικνύναι, *i. q. simpl.* δεικνύναι, Monstrare, Ostendere. *Sic* VI. 61. *f.* ἐπιδεικνύναι *et* ἐπιδεῖξαι *ait, pro quibus paulo ante, et paulo post, simplex* δεῖξαι *posuit.* (*Ibi Schaeferus jonicas formas* ἐπιδέξαι *et* δέξαι *Herodoto tribuit, quas alibi frequentat Noster, sed h. l. veteres libri omnes ignorant.*) Jovem, ajunt Aegyptii, quum Hercules petiisset

ut ei se conspiciendum daret, praetento arietis capite οἱ ἑωυτὸν ἐπιδέξαι, Se illi ostendisse, II. 42. *m.* πᾶσαν ἐπιδέξας τὴν Ἑλλάδα τοῖσι Πέρσῃσι, III. 135. *a.* *ubi paulo ante* (*cap.* 134. *f.*) *in eamdem sententiam* δέξαι ἕκαστα τῆς Ἑλλάδος *dixerat.*

*Etiam in Medio notione Transitivâ positum reperitur.* ἐκέλευε τοὺς δορυφόρους ἐπιδείκνυσθαι (αὐτοῖσι) πάντα τε τὸν πεζὸν στρατὸν καὶ τὴν ἵππον, VII. 146. *f.*

*Notione sequioribus scriptoribus usitatâ verbo* Ἐπιδείκνυσθαι *usus est auctor Vitae Homeri cap.* 12. *a.* τὰ ἔπεα τὰ πεποιημένα αὐτῷ ἐπεδείκνυτο, Carmina sua Ostentabat, *id est*, Coram auditoribus recitabat aut canebat, specimen artis suae editurus. *Conf.* Ἐπίδεξις.

ἐπεδείκνυντο ῥώμης ὅσον εἶχον μέγιστον *ed. Schaef. cum mss. nonnullis* VII. 223. *m. f. ubi nos cum aliis* ἀπεδείκνυντο *tenuimus.*

Ἐπίδειξις, *vide* Ἐπίδεξις.

[Ἐπιδέξιος, Dexter, *tamquam vocabulum Herodoto usitatum profert Aem. Portus, provocans ad* „τὰ „ἐπιδέξια, *subintell.* χωρία, Loca „ad dextram, VI. 33. *a.*" — *At ibi divisis vocibus* ἐπὶ δεξιὰ *scriptum oportuit. Etiam Wesselingius quidem,* II. 93. *m.* (*ubi conf. Var. Lect. et Not.*) *et* IV. 191. *a. unâ voce, sed eâ acutâ,* ἐπιδεξιὰ *ediderat; at idem Vir doctus, ubi ad* VI. 33. *pervenit, rectius divisis vocibus* ἐπὶ δεξιὰ *scribi intellexit. Vide Var. Lect. et Not. ad* VI. 33, 2. *et redi ad voc.* Δεξιὸς *supra, suo loco.*]

Ἐπιδευής, (*jon. i. q.* Ἐπιδεής) Indigus, Inops. τῶν πάντων ἐπιδευέες ἐόντες, IV. 130. *a. ubi alii olim* ἐπιδεέες.

Ἐπίδεξις, ιος, ἡ, (*jonice i. q.* Ἐπίδειξις) *proprie* Demonstratio, *vel* Ostentatio. *Non nisi semel, quod notaverim aut meminerim, vocab. hoc apud Nostrum occurrit,* II. 46. *extr.* τοῦτο ἐς ἐπίδεξιν (*alii olim* ἐπίδειξιν) ἀνθρώπων ἀπίκετο, *haud satis liquidâ scriptoris sententiâ. Nos interpretati sumus*, Eaque res in omnium hominum notitiam pervenit. *Vide Adnot. ad l. c. Praeiverat nobis Aem. Portus, graeca Herodoti verba his latinis reddens*: „Hoc in hominum demonstrationem venit, „*id est*, Hominibus innotuit, „ita ut omnes hoc indicarent „ac demonstrarent."

*Notione sequiori ætate pervulgatâ occurrit vocab.* Ἐπίδειξις *in Vita Hom.* 10. *m.* τῶν ἐπέων τὴν ἐπίδειξιν ἐποιέετο. *Conf. supra sub verb.* Ἐπιδείκνυσθαι *adposita.*

Ἐπίδηλος, ου, ὁ, ἡ, Manifestus, Notus, Cognitus. θέλων μὴ ἐπίδηλος εἶναι τοῖσι Ἕλλησι, Nolens Graecis manifestus esse; *id est*, Nolens consilium suum cognosci a Graecis, VIII. 97. *a.*

Ἐπίδημος, *aut* Ἐπιδήμιος, ου, ὁ, ἡ, In urbe vel regione aliquâ habitans, Inquilinus. τοῖσι δ' ἂν ἔωσι (in oppidis Aegypti) ἐπιδήμιοι ἔμποροι, II. 39. *m. ubi* ἐπιδήμιοι *ex probatis msstis adscivimus, alii vulgo* ἐπίδημοι.

Ἐπιδιαβαίνειν, Post alium transire. διαβάντων τούτων τὸν Τάναϊν, οἱ Πέρσαι ἐπιδιαβάντες ἐδίωκον, IV.

122. *f.* ἔφθη ἐς Ζάκυνθον διαβάς· ἐπιδιαβάντες δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι, VI. 70. *a.* N.

Ἐπιδιαγινώσκειν, Recognoscere. τὰ δ' ἂν νήφοντες προβουλεύσωνται, μεθυσκόμενοι ἐπιδιαγινώσκουσι, I. 133. *extr.*

Ἐπιδιαιρεῖσθαι, Inter se dividere. ἐπιδιελόμενοι τὰς πόλις ἐπόρθεον, V. 116. *extr.*

Ἐπιδιδόναι, *notione intransitivâ*, Pergere, Progredi, Augescere. ἢν οὕτω ἡ χώρη κατὰ λόγον ἐπιδιδοῖ ἐς ὕψος, II. 13. *m.*

Ἐπιδίζησθαι, *non* Ἐπιδίζεσθαι, Quærere, Inquirere, Anquirere. ἐπιδίζηται τὸ ἐνθεῦτεν ἡμῖν ὁ λόγος τὸν Κῦρον, ὅστις ἐὼν τὴν Κροίσου ἀρχὴν κατεῖλε, I. 95. *a. ubi perperam olim* ἐπιδίζεται *edd.* τί δ' ἂν ἐπιδιζήμενος ποιέοιμι ταῦτα; V. 106. *m. Conf.* Δίζησθαι.

Ἐπιδιώκειν, *i. q. simpl.* διώκειν, Persequi. VI. 104. *a.* VIII. 93. *a.*

Ἐπίδοξος, *i. q.* προσδόκιμος, *dicitur de* Re quae exspectari potest et debet, *de eo* Quod futurum videtur; *item de* Personâ cui aliquid eventurum esse probabile est. τάδε τοι ἐξ αὐτέων ἐπίδοξα (*scil.* ἐστὶ) γενέσθαι, I. 89. *m.* πολλοὶ ἐπίδοξοι τὠυτὸ τοῦτο πείσεσθαι εἰσί, Probabile est multis hoc idem esse eventurum, VI. 12. *m.* λογισαμένους ὅσα φεύγοντας ἐκ τῆς πατρίδος κακὰ ἐπίδοξα καταλαμβάνει, IV. 11. *f.* N. *ubi utique* καταλαμβάνειν *scripsisse videtur Herodotus, scilicet* ὅσα κακὰ ἐπίδοξα ἐστὶ καταλαμβάνειν αὐτούς.

Ἐπιδραμέειν, Ἐπιτρέχειν, 1) *cum Accusat.* Hostiliter incursare. τὰς κώμας πάσας ἐπέδραμον, VIII. 23. *extr.* τὴν χώρην πᾶσαν ἐπέδραμον, VIII. 32. *b.* ἐπέδραμε πεδίον πᾶν *tamquam ex lib.* I. *citavit H. Steph. Conf. Lexic. Polyb. voc.* Ἐπιτρέχειν. 2) *Cum Dativo*, Adcurrere, *et metaphorice*, Inhiare, Cupide arripere. οὔτι ἐπιδραμών, πάντα τὰ διδόμενα ἐδέκετο, III. 135. *f.* N. *ubi constructio verborum in hunc modum intelligenda*, ἐδέκετο πάντα τὰ διδόμενα, οὔ τι ἐπιδραμὼν αὐτοῖς.

Ἐπιεικής, έος, ὁ, ἡ, *de Homine*, Probabilis, Satis idoneus. παῖς, τὰ μὲν ἄλλα ἐπιεικής, ἄφωνος δέ, I. 85. *a. ubi Valla*, Habilis ad caetera; *nos*, Caetera quidem non ineptus. *De Re*, τὸ μέτριον καὶ καλῶς ἔχον *Jonas* Ἐπιεικέστατον *dicere, ait Gregorius Dial. jon.* §. 116. *cui praeivere Glossae Herodoteæ ex libro* II. ἡ δὲ τρίτη τῶν ὁδῶν, *ait Noster* II. 22. *a.* (Tertia illarum viarum, *quibus rationem reddere volunt augmenti annui Nili*) πολλὸν ἐπιεικεστάτη ἐοῦσα, μάλιστα ἔψευσται: *Ubi Valla*: Ut multo modestissima, ita longe falsissima est; *nos*, Quum maxime speciosa sit, plurimum a vero aberrat. πολλοὶ τῶν δικαίων τὰ ἐπιεικέστερα προτιθέασι, Multi praeponunt justioribus aequiora lenioraque; Æquum et bonum summo juri praeferunt. *Usus hujus vocabuli complura ex variis auctoribus exempla collegit Kæn. ad Gregor. l. c.*

Ἐπιεικέως, Modice, Sic satis. ἡ ῥίζα τοῦ λωτοῦ ἐγγλύσσει ἐπιεικέως, Modice dulcis est, II. 92. *m.*

Ἐπιέναι, (*ab* εἶμι, Eo.) 1) Contra *aliquem* ire. οἱ Πέρσαι, ὡς εἶδον

ἐπιφανεῖσαν τῶν Σκυθέων τὴν ἵππον, ἐπήϊσαν (*scil.* ἐπ' αὐτὴν) *etc.* IV. 122. *m. ubi mox* ἐδίωκον *eâdem in re.* δεινῶν ἐπιόντων τοῖσι Ἕλλησι, Periculo imminente Græcis, VII. 145. *f.* δεινοῦ ἐπιόντος οὐδενός, VII. 164. *a.* τὸν βάρβαρον τὸν ἐπιόντα ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, VII. 157. *a. N.* 177. *m.* ὁρέοντες δρόμῳ ἐπιόντας, VI. 112. *a.* βοῇ τε καὶ ὁμίλῳ ἐπήϊσαν, IX. 59. *f.* 2) Advenire. ἐπιοῦσι τοῖσι πρεσβυτέροισι ἐξ ἕδρης ὑπανιστέαται οἱ νεώτεροι, II. 80. *Hinc* ἅμα ἡμέρῃ τῇ ἐπιούσῃ, Proximo die (Postridie) primâ luce, IX. 42. *f.* 3) Obire, Percurrere, Passim ire per *regionem.* ἐσίνοντο ἐπιόντες χώρους τῆς Ἀττικῆς, (*id est*, ἐσίνοντο τοὺς χώρους, ἐπιόντες αὐτοὺς) V. 74. *f. Hac notione ex Reiskii conjecturâ* IX. 95. *correxi* ἐπιὼν τὴν Ἑλλάδα, *pro eo quod erat* ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, *quod quidem ipsum fortasse, eamdem in sententiam, teneri debuerat, ut supra sub Praepos.* ἐπὶ *cum Accus. num.* 4. *monui.*

Ἐπιέναι, (*jon. pro* Ἐφιέναι) *ab* ἵημι, 1) Immittere, Mittere contra. ὕδωρ θερμὸν ἐπῆκαν ἐπὶ τὴν ἔσοδον, VII. 176. *f.* ἐπῆκαν τῷ στρατοπέδῳ τὴν ἵππον, V. 63. *f.* ἐπῆκε τὴν ἵππον ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας, IX. 49. *a.* 2) Permittere, Concedere, Sinere. οὐδ', ἢν ὁ Λάκων ἐπίῃ τοι ἄρχειν, ἡμεῖς ἐπήσομεν, VII. 161. *m. f.* οὐδὲν ἐπιέντες *olim edd.* VII. 162. *a. pro quo rectius nunc* ὑπιέντες. εἴ τις ἐπείη σφι ἐπέλκειν τὰς μακρὰς οὐράς, III. 113. *a.* 3) Admittere *marem feminae.* ἐπιεῖσι τοὺς ὄνους ταῖς ἵπποις, IV. 30. *f. Pro quo est locutio plenior, sed diversa verborum constructio* III. 85. *f. ubi Oebares* ἐπῆκε (*nempe* τῷ τοῦ Δαρείου ἵππῳ) ὀχεῦσαι τὴν ἵππον.

Ἐπιέννυσθαι, Indui. χαλκὸν ἐπιέσται, *sive* ἐπίεσται, Induta est aes; Operculo aeneo tecta est, I. 47. *extr. in Oraculo. Vide Var. Lect. et Not.*

Ἐπιζέειν, Effervescere. ἀκούσαντί μοι τῆς Ἀρταβάνου γνώμης παραυτίκα μὲν ἡ νεότης ἐπέζεσε, VII. 13. *m.*

Ἐπιζευγνύναι, Praecingere, Inter se jungere. (*vide Lexic. Polyb. h. v.*) Sectos arborum stipites intentis super Hellesponto rudentibus continuâ serie impositos ἐνθαῦτα αὖτις ἐπεζεύγνυον, VII. 36. *f. ubi Valla*, Desuper innexuerunt; *Wess. cum Gron.* Superjunxerunt; *nos*, Arcte inter se constrinxerunt.

Ἐπιζώειν, In vitâ manere, Superesse. εἰ ἐπέζωσε καὶ μὴ ἀπέθανε, I. 120. *a.*

Ἐπιζωννύναι, Praecingere, Succingere. Mulieres Aegyptiae in luctu discurrunt per urbem plangentes pectora ἐπεζωσμέναι, Succinctae; atque etiam viri plangunt pectora ἐπεζωσμένοι, Succincti, II. 28. *b. N.*

Ἐπιθαλάσσιος, Maritimus, Ad mare situs. τῶν ἐπιθαλασσίων ἄρχει πάντων, Universæ præest orae maritimae, V. 30. *f.*

Ἐπιθέειν (τινὶ *vel* ἐπί τινα), Irruere. καί μιν ἐπιθέοντα ὁρῶν, IX. 107. *m.*

Ἐπιθεσπίζειν τῷ τρίποδι, *i. q.* θεσπίζειν ἐπὶ τῷ τριπ. Ex tripode oracula reddere, IV. 179. *m. f.*

Ἐπίθημα, ατος, τὸ, Operculum. χάλκεον ἐπίθημα ἐπιθείς, I. 48. *f.*
Ἐπιθυμητὴς, οῦ, ὁ, Cupidus, Studiosus. νεωτέρων ἔργων ἐπιθυμητὴς ἐών, VII. 6. *a.*
Ἐπιθυμίη, ης, ἡ, Desiderium. ἐπιθυμίην ἐκτελέσαι, I. 32. *m. Et paulo post* ibid. ἐπιθυμίην ἐνεῖκαι, Patienter ferre desiderium.
[Ἐπιθωυμάζειν. *Pro* ἀπεθώυμαζε, III. 148. *m. plures codd.* ἐπεθώυμαζε *aut* ἐπεθώμαζε *praeferunt.*]
Ἐπικαλέειν. 1) *i. q. simpl.* καλέειν, Nominare. ἐπεκλήθησαν Κεκροπίδαι, VIII. 44. *f. ubi eâdem notione praecedit verbum* οὐνομαζόμενοι, *et sequitur* ἐκλήθησαν.

2) Ἐπικαλέειν *et* ἐπικαλέεσθαι, Ad se vocare, Invitare. αὐτῶν τῶν χρημάτων ἐπικαλεομένων, I. 187. *m.* ἐπεκαλέοντο (αὐτοὺς) οἱ Κυρηναῖοι, Invitarunt eos Cyrenaei *ad coloniam in Libyam deducendam*, IV. 159. *m. Hinc* Auxilio vocare. ἐπικαλέσασθαι τοὺς Αἰακίδας συμμάχους, VIII. 64. *f. et mox* ibidem, ἐκ Σαλαμῖνος Αἴαντα τε καὶ Τελαμῶνα ’πεκαλέοντο. *Rursus*, αὐτοί σφεας ἐπεκαλέσαντο οἱ Ἕλληνες, VII. 203. *a. Similiter* V. 63. *m.* 80. *b. Sed et* Invitare ad pugnam, Inclamare, Provocare, V. 1. *a.*

3) Ἐπικαλέειν *et* Ἐπικαλέεσθαι, Invocare, Implorare *deum.* ἐπικαλέσαντες τὸν θεόν, II. 39. *a.* ἐπικαλέει τὸν Διόνυσον, III. 8. *m.* θεοὺς ἐπικαλέων, III. 65. *m.* V. 93. *a.* ἐπικαλέεσθαι τὸν θεόν, I. 87. *a.* ἐπικαλέσασθαι τὴν θεόν, V. 61. *f.* ταῦτα ἔτι τούτου ἐπικαλευμένου, Dum ille adhuc *deam* ita invocat; hæc *a deâ* precatur, V. 62. *a.* τίνα τοῦτον ἐπικαλέοιτο, Quis esset quem ille invocaret, I. 86. *m.* ἐπικαλέω τοι τὴν θεόν, I. 199. *m. ubi Valla*, Ego tibi deam imploro; *nos*, Deam, ut tibi adsit, precor. *Sed vide ne sententia haec sit*, Per deam te obtestor; Deæ nomine te compello et invitatum velim. *Similiter, sed accedente notione* Imprecationis *et* Comminationis, θεοὺς τοὺς βασιληίους ἐπικαλέων ὑμῖν, III. 65. *m. Et* ἐπιμαρτυρόμεθα ἐπικαλεόμενοι ὑμῖν τοὺς θεούς, μὴ κατιστάναι *etc.*

4) Ἐπικαλέειν, *i. q.* ἐγκαλεῖν, Accusare, Postulare, Crimini dare. *Hinc in Passivo*, τὰ ἐπικαλεύμενα χρήματα, Pecuniae quarum caussâ (*utpote furto ablatarum*) aliquis accusatur; Pecuniae et res pretiosae quae repetuntur, II. 118. *f.*

*Confer* Ἐπίκλητος.

Ἐπικαμπὴ, ῆς, ἡ, Incurvatio, Inflexio. αἱ ἐπικαμπαὶ, Inflexiones *muri*, I. 180. *m. N. Conf.* Καμπή.
Ἐπικάρσιος, ίη, ιον, Obliquus, Transversus. τὰς ἐπικαρσίας ὁδούς, I. 180. *f.* τῆς Σκυθικῆς τὰ ἐπικάρσια, IV. 101. *f. Cum Genitivo.* τριήρεας, τοῦ μὲν Πόντου (*nisi* πόρου *legendum*) ἐπικαρσίας, τοῦ δὲ Ἑλλησπόντου κατὰ ῥόον, VII. 36. *a. N.*
Ἐπικαταβαίνειν, Descendere adversus *hostem.* ἔδοξέ σφι ἐπικαταβῆναι ἐς Πλαταιάς, IX. 25. *a. m.*
Ἐπικατακλύζειν, Inundare. ἐπικατακλύσειν τὴν Ἀσίην πᾶσαν, I. 107. *a.*
Ἐπικατακοιμᾶσθαι *vel* Ἐπικατακοιμέεσθαι, Incubare, Dormire su-

per. ἐπὶ τῶν προγόνων φοιτέοντες τὰ σήματα καὶ κατευξάμενοι ἐπικατακοιμέωνται, (*sive*, ἐπικατακοιμέονται,) IV. 172. *f*.

Ἐπικαταλαμβάνειν, Antevertere, Occupare, Opprimere. *Olim* I. 79. *a. sic edebatur*, ἐλαύνειν ὡς δύναιτο τάχιστα ἐπὶ τὰς Σάρδις, ὅκως, πρὶν ἢ τὸ δεύτερον ἁλισθῆναι τὴν τῶν Λυδῶν δύναμιν, αὐτὸς ἐπικαταλάβοι, *id est*, Quam celerrime posset exercitum adversus Sardes duceret, ut, priusquam iterum contraherentur, Lydorum copiae, ipse hostem occuparet, *ut Valla reddidit; sive*, ipse occuparet capere *Sardes;* et opprimere *hostem. Ibi tria verba*, ὅκως *et* αὐτὸς ἐπικαταλάβοι, *quae a Gronovio et posterioribus Editoribus ex codicum nonnullorum praescripto abjecta sunt, restituenda auctori equidem putem. Similem verbi* ἐπικαταλαμβ. *usum ex Platone, Theophrasto et Xenophonte post Guil. Budæum adnotavit H. Stephanus Thes. T. II. col.* 574. *h.*

Ἐπικατασφάζειν, Mactare, Jugulare *aliquem* super *cadavere aut* super *busto alterius.* ἐπικατασφάξαι μιν κελεύων τῷ νεκρῷ, I. 45. *a.* ἑωυτὸν ἐπικατασφάζει τῷ τύμβῳ, ibid. *f.*

Ἐπικαταψεύδεσθαι, Mendacium aliquod adjicere dictis. οὐδὲν ἐπικατεψευσμένος, III. 63. *m. f.*

Ἐπίκαυτος, Adustus, Praeustus. ἀκοντίοισι ἐχρέωντο ἐπικαύτοις, VII. 74. *m. N. et* 71. *a.* Praeustis sudibus *ait Virgil. Aen. VII.* 524. Obustis, *XI.* 894.

Ἐπικέεσθαι, 1) Situm esse versus (prope, contra, adversus) *locum aliquem.* αἱ ἐπὶ Λήμνου ἐπικείμεναι νῆσοι, VII. 6. *m. f.* 2) Incumbere, Urgere, Instare, Premere; *sive* Hortando *ut* πάγχυ ἐπικείμενος ἐνῆγε, V. 104. *m.* (*conf.* Ἐνάγειν.) *sive* Hostiliter imminendo, persequendo *aut* adgrediendo. ἐπικειμένων αὐτέων Βοιωτοῖσι, V. 81. *b.* ποιήσασι ταῦτα ἰθέως Ἀθηναῖοι ἐπεκέατο, VI. 49. *m.* πεσόντι αὐτῷ οἱ Ἀθηναῖοι ἰθέως ἐπεκέατο, Impetum in eum fecerunt, IX. 22. *a.* VIII. 84. *a.*

Ἐπικέρδιον, ου, τὸ, *i. q.* τὸ κέρδος, Lucrum, Quaestus. τὴν δεκάτην τῶν ἐπικερδίων ἐξελόντες, IV. 153. *m. f. ubi olim* ἐπικερδέων, *quod ad* τὸ ἐπικερδὲς (*Neutr. adjectivi* ἐπικερδὴς) *retulit Aem. Portus.*

Ἐπικερτομέειν, Mordacibus verbis insectari. βώσας τὸν Θεμιστοκλῆα ἐπεκερτόμησε, VIII. 92. *m. f. ubi delendum incisum quod post* Θεμιστοκλῆα *ex superioribus editionibus in nostram irrepsit.*

Ἐπικηρυκεύεσθαι, Misso praecone de pace aut induciis agere cum hoste, Per caduceatorem edicere. ἐπεκηρυκεύετο Πεισιστράτῳ εἰ βούλοιτό οἱ τὴν θυγατέρα ἔχειν γυναῖκα ἐπὶ τῇ τυραννίδι, I. 60. *a.* ταῦτα ἐπεκηρυκεύσατο τοῖσι Δηλίοισι, VI. 97. *f.* ἐπεκηρυκεύοντο πρὸς Παυσανίην οἱ Θηβαῖοι, IX. 87. *f.*

Ἐπικηρύσσειν τινὶ (*vel*, ἐπί τινι) ἀργύριον, Caput alicujus propositâ pecuniâ proscribere; Per praeconis vocem pretium ei polliceri, qui proscriptum aliquem sive vivum sive mor-

3) To lay on, impose, inflict, e.g. a penalty, 2. 38, θάνατος ἐπικέεται

tuum nobis tradidisset. οἱ Πυλαγόροι ἐπεκήρυξαν ἀργύριον ἐπὶ Ἐπιάλτῃ τῷ Τρηχινίῳ, VII. 214. m. καί οἱ φυγόντι ὑπὸ τῶν Πυλαγόρων ἀργύριον ἐπεκηρύχθη, VII. 213. m.

Ἐπικιδνάναι, Inspergere. κακοῖς δ' ἐπικίδνατε θυμόν, VII. 140. *extr.* *in Orac. Vide Not. et conf. Iliad.* β'. 850. *et* η'. 451 *et* 458.

Ἐπικίνδυνος, ου, ὁ, ἡ, Periculosus. ἐπικίνδυνον ἦν μὴ λαμφθείη, Periculum erat ne deprehenderetur, VII. 239. *m.*

Ἐπικιρνάναι, Miscere. ἐπικίρναται ὁ κρατὴρ, Miscetur in cratere vinum, Repletur crater, I. 51. *m.*

Ἐπίκλητος, ου, ὁ, ἡ, 1) Advocatus *in concilium*, Convocatus. σύλλογον ἐπίκλητον Περσέων τῶν ἀρίστων ἐποιέετο, VII. 8. *a. N. Hinc substantive*, οἱ ἐπίκλητοι, Qui in concilium vocari solent, Concilii participes. ἐβουλεύετο ἅμα Περσέων τοῖσι ἐπικλήτοισι, VIII. 101. *a.* σιγώντων δὲ τῶν ἐπικλήτων, IX. 42. *a. ubi vide proxime praecedentia.* 2) Invocatus, Auxilio vocatus, *i. q.* σύμμαχος, *ut ait Hesychius*, Auxiliaris. V. 75. *f. Conf.* Ἐπικαλέεσθαι.

Ἐπικνέεσθαι, (*jon. pro* ἐφικνεῖσθαι) 1) Pervenire ad, Attingere. ἐς τὰ ἄλλα λέγων ἐπίκεο ἀληθέστατα, Sermone tuo verum acu tetigisti, VII. 9. *a.* 2) Perstringere, Percutere. τὸν Ἑλλήσποντον ἐκέλευε τριηκοσίας ἐπικέσθαι μάστιγι πληγάς, VII. 35. *a. N.*
πολλῷ μᾶλλον ἐπικνέεται καταγνάφων *legebatur olim* III. 108. *f. ubi nunc* ἐσικνέεται. *Vide Var. Lect. et Not. et confer* ἐξικνέεσθαι.

Ἐπίκοινα, *Adverb. i. q.* ἐπικοίνως, (*ab Adject.* ἐπίκοινος) In commune, Promiscue. χρηστήριον τὸ ἐπίκοινα ἔχρησε ἡ Πυθίη τούτοισι τε καὶ Μιλησίοισι, VI. 77. *m.* ταῖσι γυναιξὶ ἐπίκοινα χρέωνται οἱ Μασσαγέται, I. 216. *a. ubi olim quidem* ἐπὶ κοινὰ *edd. Conf. mox* Ἐπίκοινος.

Ἐπίκοινος, ου, ὁ, ἡ, Communis, Ad plures in commune pertinens, Promiscuus. Ἀργείοισι καὶ Μιλησίοισι ἐχρήσθη ἐπίκοινον χρηστήριον, VI. 19. *a.* ἐπίκοινον τῶν γυναικῶν τὴν μίξιν ποιεῦνται, IV. 104. *a.* 172. *a. m.* 180. *f. Conf.* Ἐπίκοινα.

Ἐπικουρέειν, Auxilio venire. ὁ δὲ πεζὸς ἂν ἐπεκούρεε, IV. 128. *f.*

Ἐπικουρίη, ης, ἡ, Auxilium, Auxiliares. ἐπεκαλέοντο ἐκ Θεσσαλίης ἐπικουρίην, V. 63. *m.* 80. *f.* VI. 100. *a.* ἐπικουρίη ψυχρή, VI. 108. *a. m.*

Ἐπίκουρος, ου, ὁ, Auxiliator. οἱ ἐπίκουροι, Auxiliares, II. 152. *m. et f.* III. 91. *f.* 145. *f.* 146. *m. et f. Etiam* Satellites *intelliguntur* ἐπίκουροι, *ut* I. 64. *a.* VI. 39. *f.*

Ἐπικουφίζειν, Levare. τὴν νῆα ἐπικουφισθεῖσαν οὕτω ἀποσωθῆναι, VIII. 118. *f.*

Ἐπικρατέειν, 1) Vincere, Victoriam reportare, Superare. ἐπικρατέειν ἢ ἀπόλλυσθαι, Vincere aut mori, VII. 104. *f.* ἐπεκράτησε τῇ στάσει Μίνως, Suâ factione vicit; *vel* Superior discessit e lite, II. 1. *f.* ὁ Νεῖλος πλήθεϊ ἐπικρατέει, *scil.* τοῦ Ἴστρου, Aquae copiâ vincit (superior est) Nilus, IV. 50. *a. ubi nunc quidem ex aliis codicibus* ἀποκρατέει *editur, sed nec spernendum*

*istud. Simillimum certe exemplum*, οἱ Πέρσαι ἐπεκράτησαν πλήθεϊ *ex p.* 187. *ed. pr. H. Steph. citavit Portus; at ibi quidem verba hæc non leguntur, et vera illorum sedes adhuc me praeteriit.* πολλὸν ἐπεκράτεον, *sc.* ἐκείνων, VI. 138. *m.* τῇ μάχῃ ὡς ἐπεκράτησαν, V. 116. *b.* τοὔνομα Ὅμηρος ἐπεκράτησε τῷ Μελεσιγένεϊ, *Vit. Hom.* 13. *Frequenter construitur cum Genitivo ejus quem vincimus.* ἐπικρατῆσαι τῶν ἐχθρῶν, VIII. 94. *m.* ἐπεκράτησε μάχῃ τῶν Γελώων, VII. 155. *m.* τέῳ τρόπῳ τῶν ἀνδρῶν τουτέων ἐπικρατήσομεν, VII. 234. *f.* τοὺς σκύλακας ἐπικρατῆσαι τοῦ σκύμνου, III. 32. *a.* ἢν ἐπικρατήσῃ αὐτοῦ παρὰ τῷ βασιλέϊ, Si apud regem (*i. e.* judicio regis, lite a rege judicatâ) illum vicit, IV. 65. *m. f.* οὐ δύνασθαι ἔτι τοῦ πυρὸς ἐπικρατῆσαι, Non amplius potuisse *illos* vim ignis superare, I. 86. *extr.*

2) Potiri, In potestatem suam redigere. ἐπικρατήσας τῶν πρηγμάτων, Potitus rerum, IV. 164. *a.* καταλαβεῖν τὴν ἀκρόπολιν ἐπειρήθη· οὐ δυνάμενος δὲ ἐπικρατῆται, *nempe* αὐτῆς, V. 71. *m.* ἑπτὰ τῶν νεῶν ἐπεκράτησαν, VI. 115. *a.*

3) Obtinere (Tenere) imperium, In potestate habere. τῆς θαλάσσης οἱ Μιλήσιοι ἐπεκράτεον, Maris imperium tenebant, I. 17. *f. Sic,* βασιλέος ἐπικρατέοντος τῆς θαλάσσης, VII. 139. *m. f.* πολλὰς εἶχε ἐλπίδας ἐπικρατήσειν τῆς θαλάσσης, V. 36. *m.* ἐπεκράτει γὰρ ταύτης, Nam hæc (*insula*) imperio illius erat subjecta, III. 52. *f. Sic* τῶν ἐπεκράτεε, II. 1. *f. idem valet ac* τῶν ἦρχε ibid. ἐπεκρατέετε τῶν Περσέων ὅσον χρόνον ὑμῖν ὁ θεὸς παρεδίδου, IV. 119. *m. f.*

Ἐπικτᾶσθαι, *sive* Ἐπικτέεσθαι, Insuper adquirere, Adsciscere. πατρίοισι χρεώμενοι νόμοισι, ἄλλα οὐδένα ἐπικτέωνται, II. 79. *a.*

Ἐπίκτητος, ου, ὁ, ἡ, Adquisitus. Delta Aegyptiorum ἐστὶ Αἰγυπτίοισι ἐπίκτητος γῆ καὶ δῶρον τοῦ ποταμοῦ, II. 5. *a.* 10. *a.* τὴν ἀπ' Αἰγύπτου ἐπίκτητον (γυναῖκα) ἐν τιμῇ ἔχει, Uxorem ex Aegypto adquisitam, Insuper ductam, Adventitiam, III. 3. *m.*

Ἐπικυΐσκεσθαι, Superfoetare. ἐπικυΐσκεται μοῦνον πάντων θηρίων ὁ λαγός, III. 108. *m. N.*

Ἐπικυρέειν, *i. q.* κυρέειν, Nancisci. καθαρσίου ἐδέετο ἐπικυρῆσαι, *olim edd.* I. 35. *a. ubi nunc simpl.* κυρῆσαι, *sed neutiquam aspernandum compositum.*

Ἐπιλαμβάνειν, 1) Prehendere, Corripere, Invadere. ἐπιλαβὼν λοιμὸς τὸν στρατὸν καὶ δυσεντερίη, VIII. 116. *m.* (*quâ notione quidem alibi verbum* ὑπολαβεῖν *frequentat Noster: vide* VI. 27. *a. et ibi Not.*) 2) Cohibere, Retinere. ἐπιλαβόντες τὸ κλύσμα τῆς ὀπίσω ὁδοῦ, II. 87. *m.*

*Med.* Ἐπιλαμβάνεσθαι, *cum Genitivo*, 1) Insuper nancisci, *et simpliciter* Nancisci. προστάτεω ἐπιλαβόμενοι, I. 127. *a.* V. 23. *m. f.* προφάσιος ἐπιλαβέσθαι, Occasionem (Speciosam caussam) nancisci, III. 36. *f. et* VI. 13. *m. f. ubi etiam reddi potest* Arripere occasionem, *sicut* VI. 49. *f. ubi* ἄσμενοι προφά-

σιος ἐπελάβοντο. 2) Manu prehendere et firmiter tenere, ἐπιλαβόμενος τῶν ἀφλάστων νηός, VI. 114. *Quando simpliciter* Prehendere *vel* Arripere *significat, construitur etiam cum Accusativo:* τὰ δόρατα (τῶν πολεμίων) ἐπιλαμβανόμενοι κατέκλων, IX. 62. *m.*

3) Manum injicere, Adgredi, Invadere, Adoriri. ἐπελάβοντο τῶν νεῶν, VI. 113. *extr.* (*Conf.* Συνεπιλαμβάνεσθαι.) 4) Corripere verbis, Invehi *in aliquem. Sic olim quidem edebatur*, χαλεπῶς ἐπελαμβάνετο ἡ μήτηρ τοῦ παιδός, II. 121, 4. *a. ubi nunc simpl.* ἐλαμβάνετο *ex msstis adscitum, sed istud denuo revocavit Schaef.*

Ἐπιλάμπειν, Illucescere, Adparere. ὡς σφι ἡμέρη ἐπέλαμψε, VIII. 14. *a.* ἔαρος ἐπιλάμψαντος, Adpetente vere, Primo vere, VIII. 130. *a. Conf.* Ὑπολάμπειν.

Ἐπίλαμπτος, ου, ὁ, ἡ (*jon. pro* ἐπίληπτος) Deprehensus. εἰ ἐπίλαμπτος ἀφάσσουσα ἔσται, Si Deprehensa fuerit palpans *illum*, III. 69. *m. ubi perperam olim* ἐπίλαμπος. *Vide Var. Lect. et Not.*

Ἐπιλανθάνεσθαι, Oblivisci. τουτέων μὲν τῶν ἐντολέων μεμνημένος ἐπελανθάνετο, III. 147. *b. Conf.* Ἐπιλήθεσθαι.

Ἐπιλεαίνειν, Lævigare, Lenire. *Metaph.* τοσαῦτα ἐπιλεήνας τὴν Ξέρξεω γνώμην, Lenivit, Mollivit Xerxis sententiam, VII. 9, 3. *extr. Conf.* Λεαίνειν.

Ἐπιλέγειν, 1) Dictis adjicere. λόγον τόνδε ἐπιλέγοντες, Narrationem *vel* Rationem hancadjicientes, II. 156. *m.* VII. 147. *a.* VIII. 49. *m. f. Sic* τοιαῦτα ἐπιλέγοντες ποιεῦσι ἐμοί γε οὐκ ἀρεστά, II. 64. *f.* Simul *vel* Deinde dicere: κεφαλὰς ταύτας παραφέρει, καὶ ἐπιλέγει ὡς *etc.* IV. 65. *f.* παίζουσι -- ἐπιλέγοντες *etc.* V. 4. *f.* 2) Seligere. ἐπιλέξας τῶν ἀστῶν τοὺς *etc.* III. 44. *f.*

*Medium* Ἐπιλέγεσθαι, 1) Deligere, Seligere sibi. ἐπιλεξάμενος τῶν Βαβυλωνίων (*scil.* ὅσους ἐβούλετο, *aut simile quid*,) ἐξήγαγε, Selectos Babylonios eduxit, III. 157. *m.*

2) Legere, Perlegere *epistolam, librum; quod vulgo* ἀναγινώσκειν. λαβὼν τὸ βιβλίον (*vel* τὰ γράμματα) ἐπελέγετο, I. 124. *a.* 125. *a.* II. 125. *m.* III. 41. *a.* 43. *a.* 128. *m.* V. 14. *b.* VII. 239. *extr.* VIII. 22. *a.* 128. *f.* 136. *a.*

3) Secum cogitare, Reputare, Perpendere; *quod aliàs* ἀναλογίζεσθαι. Ταῦτα ἐπιλεγομένῳ Κροίσῳ, I. 78. *a.* II. 120. *a.* VI. 9. *a. m.* 86, 1. *f.* ἄλλα τε πολλὰ ἐπιλεγόμενος, VII. 47. *f.* πᾶν ἐπιλεγόμενος πείσεσθαι χρῆμα, Reputans quidlibet accidere sibi posse, VII. 49. *f.* τὰ τῶν ἀντιπολέμων μὴ ἐπιλέγεσθαι πρήγματα, Nil curare quid agant hostes, VII. 236. *f.* ἐπ' ἀμφότερα ἐπιλεγόμενοι παρεσκευάδατο, IX. 97. *f.* μήτε πᾶν ὁμοίως ἐπιλέγεο, VII. 50, 1. *a.* et *f.* ἐπιλεξάμενον ὡς οὐδὲν εἴη *etc.* I. 86. *f.* V. 30. *m.* οὐδαμὰ ἐπιλεξάμενος μή κοτε τίς μοι ἐπαναστταίη, III. 65. *m. ubi* Metuendi *notionem includit hoc verbum, sicut* VII. 149. *a. et passim alibi, vide Not. ad* VII. 149. ταῦτα τῶν

στρατηγῶν ἐπιλεγομένων, Haec dum Inter se disseruerunt duces, VIII. 51. *a. In Vita Hom. c.* 2. ἐπιλεγόμενος τὴν αἰσχύνην, Commemorans *reddunt, sed et ibi commode* Reputans *intelligi potest. Conf.* Ἐπιλογίζεσθαι.

Ἐπιλείπειν, *idem fere ac* ἀπολείπειν, Relinquere, Deserere, Destituere, Deficere. *Cum Accusat.* τοῦ θέρεος, τῶν ὄμβρων ἐπιλειπόντων αὐτοὺς, *scil.* τοὺς ποταμοὺς, Aestate quum imbres Destituunt (Deficiunt) fluvios; quum cessant imbres augere illos, II. 25. *f.* κοῖον δὲ πινόμενόν μιν (*nempe* τὸν Ξέρξεα) ὕδωρ οὐκ ἐπέλιπε, VII. 21. *m. N.* Σκάμανδρος - - ἐπέλιπε τὸ ῥέεθρον *non* (*uti olim in Not. ad h. l. et ad* II. 19. *m. praeeuntibus aliis censueram*) *intelligendum* κατὰ τὸ ῥέεθρον, *sed* ἐπέλιπε τὸ ῥέεθρον, Deseruit, Destituit fluxum *vel* cursum suum, *sive rectius* Alveum suum, (*nam* ῥέεθρον *manifeste* Alveum *dixit Noster* VII. 127. *m. et* IX. 51. *a.*) *id est* Desiit fluere, et aquam bibendam praebere exercitui. *Ibi alii olim* ἀπέλιπε, *unus codex* ἐπελίπετο. *Confer Wesselingii Notam, in quâ perperam* VII. 125. *citatur, quum* VII. 127. *debuisset.*

*Alibi absolute ponitur; sed ita ut, originem formulae si spectes, subintellectus olim fuisse videatur Accusativus. Sic,* Μέλανα ποταμὸν, οὐκ ἀντισχόντα τότε τῇ στρατιῇ τὸ ῥέεθρον, ἀλλ' ἐπιλιπόντα, *nempe* τὸ ῥέεθρον, VII. 58. *f. Similiter* VII. 127. *f.* ταῦτα πάντα πολύγονα πεποίηκε ἡ σοφὴ τοῦ θείου προνοίη, ἵνα μὴ ἐπιλίπῃ (*scil.* τοὺς ἀνθρώπους) κατεσθιόμενα, III. 108. *a. ubi nonnulli quidem* ἐπιλίπηται, *perperam.*

Ἐπιλήθεσθαι, Oblivisci. ἀνὴρ, τοῦ ἐπιστάμενος τὸ οὔνομα ἑκὼν ἐπιλήθομαι, Vir cujus nomen sciens volens obliviscor, IV. 43. *f. id est*, Mentionem ejus facere (Edere illud) nolo, *quemadmodum* μέμνημαι *proprie* Memini, *dein* Mentionem facio *significat: alii quidem ibi* ἐπιλήσομαι *praeferunt. In eamdem, quae hîc obtinet, sententiam alibi ait,* τοῦ ἐπιστάμενος τὸ οὔνομα, οὐκ ἐπιμνήσομαι, I. 51. *m. f. Imperf.* τούτων ἑκὼν ἐπελήθετο, Horum (*quae rogatus fuerat*) ultro oblitus est; Nullam eorum fecit mentionem, III. 75. *a. Praet. Med.* ὑπεκρίναντο, τὰ πρῶτα ἐπιλελῆσθαι, (Oblitos se esse priora) τὰ δὲ ὕστερα οὐ συνιέναι, III. 46. *m. ubi alii* ἐπιλελῆσθαι, *sed vide Not. Conf.* Ἐπιλανθάνεσθαι.

Ἐπιλογίζεσθαι, Secum reputare. ἐπιλογισθέντες ὅτι *etc.* VII. 177. *a. Conf.* Ἐπιλέγεσθαι.

Ἐπίλοιπος, ὁ, ἡ, Reliquus. τὰ ἐπίλοιπα τοῦ λόγου, IV. 154. *a.* τὰς ἐπιλοίπους τῶν πολίων, VI. 33. *m. f.* μῆνας ἑπτὰ τοὺς ἐπιλοίπους τῆς πληρώσιος, III. 67. *a. N. Conf.* Πλήρωσις.

Ἐπιλυπέειν, Insuper incommodare, Molestiam creare. ἀλλὰ γὰρ μᾶλλόν σφεας ἐπελύπεε, IX. 50. *a. ubi olim simpl.* ἐλύπεε.

Ἐπίμαχος, ὁ, ἡ, Qui oppugnari et expugnari potest. τῇ ἦν ἐπίμαχον τὸ χωρίον τῆς ἀκροπόλιος, Quâ parte expugnabilis erat

arx, I. 84. *m. f.* (*ubi opponitur* τὸ ἄμαχον.) τῇ μάλιστα ἔσκε ἐπίμαχον τοῦ τείχεος, VI. 133. *f.* ἦ τὸ ἐπιμαχώτατον ἦν τοῦ χωρίου παντός, IX. 21. *a. ubi non de muro aut munimento agitur, sed de tractu terrae acclivi et quidem de* Eâ parte *illius tractus*, quae impressioni equitatus hostis maxime patebat, in quam equites hostium facillime impressionem facere poterant.

Ἐπιμέλεια, ης, ἡ, Cura. διότι ἑωυτοῦ οὐδεμίην ἐπιμέλειαν ποιεῦνται, VI. 105. *f.* τῶν παιδίων ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι, *Vit. Hom.* 24. *m.* οὐκ ἐν ἐπιμελείᾳ εἶχε τὸν Ὅμηρον, *Vit. Hom.* 56. *m.* ἐπιμελίης προσγινομένης, *Vit. Hom.* 5. *a.* πολλὰ δεηθείς ἐπιμελίην ἔχειν (αὐτοῦ), ibid. 7. *m.*

Ἐπιμελὲς, έος, τὸ, Quod alicui curae est; Quod animum alicujus advertit. Κύρῳ ἐπιμελὲς ἐγένετο τὰ Κροῖσος εἶπε, I. 89. *a.* ἐπιμελές μοι ἦν, (*nempe* ὁρᾶν τὸν χοῦν *etc.*) II. 150. *a.* ἀλλά οἱ τοῦτ' ἦν ἐπιμελές, III. 40. *a.* ὡς δὲ παρεξῄε ἡ γυνή, ἐπιμελὲς τῷ Δαρείῳ ἐγένετο. *nempe* τοῦτο. *Et mox*, ἐπιμελὲς δὲ ὥς οἱ ἐγένετο, V. 12. *m.* VII. 37. *m. f.*

Ἐπιμέμφεσθαί τι, Conqueri de aliquâ re. ὥστε σε μηδὲν ἐπιμέμφεσθαι, I. 116. *m.* ἐπιμέμφεσθε ὅσα ὑμῖν Μίνως ἔπεμψε δακρύματα, VII. 169. *m.* ἐπιμεμφ. τινὶ τὶ *vel* ἀντί τινος, Crimini dare alicui aliquid; Infensum esse, Succensere alicui ob aliquid. τὰ Κροῖσος ἐπιμεμφόμενος τῷ Κύρῳ, I. 75. *a.* ἴσως τι ἐπιμεμφόμενοι Ἀθηναίων τῷ δήμῳ, VI. 124. *a.* ἀντὶ τούτων Αἰγύπτιοι -- ἐπιμεμφόμενοι Ἀπρίῃ ἀπέστησαν ἀπ' αὐτοῦ, IV. 159. *f. ubi quidem ambigi potest utrum juncta intelligi debeant verba* ἀντὶ τούτων ἐπιμεμφόμενοι; *an ista* ἀντὶ τούτων ἀπέστησαν, ἐπιμεμφόμενοι (*scil.* αὐτὰ) Ἀπρίῃ. *Conf.* Μέμφεσθαι.

Ἐπιμήκης, εος, ὁ, ἡ, Praelongus. ἀγκύρας κατῆκαν ἐπιμήκεας, *sic bene noster cod. Flor.* VII. 36. *a. ubi alii vulgo* (*quod sciam*) *omnes* περιμήκεας.

Ἐπιμήνιος, ου, ὁ, ἡ, Menstruus. τὰ Ἐπιμήνια, Menstrua sacrificia, *quae* ἐμμήνια ἱερὰ *dicit Sophocl. Elect.* 281. *Et apud Tragicum quidem* Victimae cæsæ *intelliguntur: apud Herodotum vero, quum* VIII. 41. *m. ait* ὡς ἐόντι (serpenti qui Minervae templum in Acropoli Athenarum habitare putabatur) ἐπιμήνια ἐπιτελέουσι προτιθέντες, Menstrua *ista* sacrificia, *sive* Oblationes menstruae, *non* victimæ *sunt*, *sed* placentae melle conditae, quibus vesci serpens ille putabatur. *Vide Not. ad h. l. Similiter apud Polybium* XXXI. 20, 13. *et* 22, 12. *sunt* Menstrua cibaria, *sed illa quidem militibus distribuenda. Conf. quae ad Polyb.* XXXI. 20. *olim notavimus.*

Ἐπιμήχανος, ὁ, ἡ, Qui machinatur, Molitur. κακῶν ἐπιμήχανε ἔργων, VI. 19. *m. in Orac.*

Ἐπιμιμνήσκεσθαι, Mentionem facere, Commemorare. *Cum Genitivo:* ἐπιμνήσομαι ἀμφοτέρων, I. 5. *extr.* τούτων ἐπιμνήσομαι, I. 177. *extr.* τοῦ καὶ πρότερον ἐπεμνήσθην, I. 85. *a.* τοῦ εἵνεκα τον-

τέων ἐπεμνήσθην, VIII. 55. *a.* *Cum praepositione* περὶ *et Genitivo:* τῶν (πυραμίδων) τοῦ μεγάθεος πέρι ἐπιμνήσομαι, II. 101. *f.* *Simul cum Accusat. et Genitivo sive expresso sive subintellecto:* τὰ δ' ἂν ἐπιμνησθῶ αὐτέων, II. 3. *extr.* τοσαῦτα ἐπιμνησθέντες, *scil.* περὶ αὐτοῦ, I. 14. *extr.* τῆς τε μάχης -- πολλὰ ἐπιμεμνημένοι καὶ τὴν Λήμνου ἅλωσιν, VI. 136. *m.* *Not.*

Ἐπιμιξίη, ης, ἡ, Mutuum commercium. ἐούσης (αὐτοῖσι) ἐπιμιξίης πρὸς τοὺς Τεγεήτας, I. 68. *a.*

Ἐπιμίσγεσθαί τινι, Commercium aliquod cum aliquo habere. Κόλχοι ἐπιμισγόμενοι Αἰγύπτῳ, -- Φοινίκων ὅσοι τῇ Ἑλλάδι ἐπιμίσγονται, II. 104. *f.* μὴ ἐπιμίσγεσθαι τῇ ἄλλῃ Αἰγύπτῳ, II. 151. *extr.* ἐπιμισγόμενοι οἱ Μῆδοι, I. 185. *extr.*

Ἐπιμνᾶσθαι, *vide* Ἐπιμιμνήσκεσθαι.

Ἐπινέειν, Adcumulare, Denuo Superne imponere. ἔτεος ἑκάστου ἁμάξας ἑκατὸν ἐπινέουσι φρυγάνων, IV. 62. *a.* *ubi paulo ante dixerat* φρυγάνων φάκελοι συννενέαται.

Ἐπίνειον, ου, τὸ, Navale, Portus. τοῦτο γὰρ (τὸ Φάληρον) ἦν ἐπίνειον τότε τῶν Ἀθηναίων, VI. 116. *f.*

Ἐπινέμεσθαι, Depasci, Depascendo absumere. τὸ πῦρ ἐπενέμετο τὸ ἄστυ ἅπαν, V. 101. *a.*

Ἐπινέφελος, Nubibus obductus. τὰ ἐπινέφελα, Coelum nubibus obductum. οὔτε ἐπινεφέλων ἐόντων, VII. 37. *m.* *N.*

Ἐπινοέειν, 1) Excogitare. ἐπινοήσας τὰ ἦν ἀμήχανον ἐξευρεῖν, I. 48. *f.* 2) Inducere in animum, In animo habere, Destinare. πάντα ὅσα ἐπινοέω ποιήσειν, III. 134. *m.* ἐπέδρην ἐπενόεον ποιήσασθαι, V. 65. *a.* ἐπινοέω πρήγματα μεγάλα κατεργάσασθαι, V. 24. *a.* τῇ ποιήσει ἐπενόει ἐπιθήσεσθαι, *Vit. Hom.* 6. *m. f.* ἐπινοήσω δὲ τῇδε, V. 30. *m.* *non significat, ut Portus reddidit,* Sic sentio, Hoc animo voluto, Hoc in animo habeo; *sed e praecedentibus verbis repetendum est* ἐπινοέω τῇδε κατάξειν ὑμᾶς, In Hunc modum, Hac ratione in patriam vos reducere cogito.

*Passivum* ἐπινοηθῆναι *eâdem notione usurpatur atque activum num.* 2. Πολυκράτης πρῶτός ἐστι Ἑλλήνων ὃς θαλασσοκρατέειν ἐπενοήθη, III. 122. *a.* αὐτοὺς ταῦτα ἐπινοηθῆναι, VI. 115. *f.* *ubi quod codices nonnulli, probi quidem alioquin,* αὐτοῖσι *praeferunt, quasi passivâ notione accipiendum verbum esset, id ex correctione parum necessariâ alicujus librarii natum videtur.*

Ἐπιορκέειν τὰς βασιληΐας ἱστίας, Lares regios pejerare, Per regios Lares jurando pejerare, IV. 68. *m.*

Ἐπιοῦσα ἡμέρη, *vide in* Ἐπιέναι.

Ἐπίπαν (*proprie,* ἐπὶ πᾶν) In universum, Omnino. τὸ ἐπίπαν ὀγδώκοντα τάλαντα, Universa summa (In universum) octuaginta talenta, VI. 46. *m. f.* ὡς τὸ ἐπίπαν, Ut plurimum, Plerumque, IV. 68. *a.* VII. 50, 1. *f.* 157. *extr.* VIII. 60, 3. *f.* *Alii ubique* τοεπίπαν *conjunctim pingunt.*

Ἐπιπάσσειν, Inspergere. ἐπὶ γάλα ἐπιπάσσοντες, Lacti inspergentes (*nempe,* cicadas sole siccatas et in pulverem comminutas), IV. 172. *a.*

[Ἐπιπειρᾶσθαι, v. Πειρᾶσθαι num. 1.]

Ἐπιπίπτειν, Invadere, Irruere. κεινῆσι (τῇσι πόλισι) ἐπιπίπτοντες, V. 115. *f. idem quod* ἐσπίπτοντες ἐς αὐτάς, ibid. *paulo ante.* ἀφυλάκτῳ αὐτῷ ἐπέπεσον, IX. 116. *extr.* τοῖσι βαρβάροισι ὁ βορῆς ἐπέπεσε, VII. 189. *f.* ἐπέπεσον φερόμενοι ἐς τοὺς Ἕλληνας, VII. 210. *m.*

Ἔπιπλα *et* Ἐπίπλοα, τὰ, Supellectilia, Bona mobilia. ὅσα σφι ἦν χρηστὰ ἐπίπλοα, I. 94. *f.* τὰ ἔπιπλα ἀποδόντων τῶν Ἰώνων, I. 150. *b.* ἐσθέμενοι τέκνα καὶ γυναῖκας καὶ ἔπιπλα πάντα, I. 164. *f.* III. 135. *m.* VI. 23. *f.* VII. 119. *f. Vide Suidam, Glossas ex Herod.* I. 150. *et Koen. ad Gregor.* §. CXI.

Ἐπιπλέειν, (*i. q.* ἐμπλέειν, *quod vide suo loco.*) Navigare in *navi quâdam. Sic quidem pro* ἐνέπλεον, VII. 184. *extr. haud male* ἐπέπλεον *praefert noster cod. Flor. Similiter* οἱ ἐπιπλέοντες, VII. 98. *a. dicuntur qui* ἐπιβατεύοντες, VII. 96. *a. Conf.* Ἐπιπλώειν.

Ἐπίπλεος, έη, εον, Plenus, Repletus. λειμὼν ἐπίπλεος κρεῶν ἑφθῶν, III. 18. *a.* τράπεζαν ἐπιπλέην ἀγαθῶν πάντων παραθέντες, VI. 139. *m.* τράπεζαι ἐπίπλεαι μηλείων κρεῶν, I. 119. *m.* (*ubi quod ex superioribus editionibus in nostram quoque irrepsit,* ἐπιπλέαι *penacute scriptum, id tam codicum nostrorum præscripto, quam Grammaticorum de Accentu in declinatione Adjectivorum decretis, adversatur.*) πεδία ἐπίπλεα ἀνθρώπων, VII. 45. *f.*

Ἐπιπλήσσειν τὶ τινὶ, (*i. q.* μέμφεσθαι) Reprehendere aliquid in aliquo. τὰ τῷ πέλας ἐπιπλήσσω, αὐτὸς οὐ ποιήσω, III. 142. *a. m.* VII. 136. *f.*

Ἐπίπλοα, τὰ, *vide* Ἔπιπλα.

Ἐπίπλοος, ὁ, Omentum. τὸν σπλῆνα καὶ τὸν ἐπίπλοον συνθεὶς ὁμοῦ, II. 47. *f.*

Ἐπιπλώειν, Navibus advehi, Enavigare contra. λέγουσι ὡς — Σάμιοι ἀπελοίατο αὐτὸν, νηυσὶ μακρῇσι ἐπιπλώσαντες, I. 70. *m.* V. 81. *b.* ἐπεὶ ἐπέπλωον οἱ Φοίνικες, οἱ Ἴωνες ἀντανῆγον τὰς νέας, IV. 14. *a.* ὡς οὐδείς σφι ἐπέπλωε, VIII. 9. *b.* ὁρέοντες οἱ στρατηγοὶ ἐπιπλέοντας (*scil.* σφίσι *vel* ἐπί σφεας) νηυσὶ ὀλίγῃσι, Duces conspicati illos adversus se navigantes paucis navibus, VIII. 10. *a. Aliâ notione alibi positum verbum* ἐπιπλέειν *paulo ante vidimus. Conf.* Ἐπαναπλώειν.

Ἐπιῤῥέειν, Adfluere, Ad *aliquem locum* confluere. *Metaphorice,* ἐπιῤῥεόντων τῶν Ἑλλήνων καὶ γινομένων πλεύνων, IX. 38. *a. Et mox iterum,* ἐπιῤῥέουσι οἱ Ἕλληνες αἰεὶ ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην, ibid. *b.*

Ἐπιῤῥωννύειν, Corroborare, Vires et animum addere. αὗται (αἱ νῆες) δή σφεας ἐπέῤῥωσαν ἀπικόμεναι, VIII. 14. *m.*

Ἐπίσημον, τὸ, τῆς νηὸς, Insigne navis, VIII. 88.

Ἐπίσημος, ὁ, ἡ, 1) Insignis, Illustris. Ἑλλήνων τινὲς, ἐπίσημοι βουλόμενοι γενέσθαι σοφίην, II. 20. *a.* 2) Signatus. ἔχειν χρυσὸν πολλὸν μὲν ἐπίσημον, πολλὸν δὲ καὶ ἄσημον, IX. 41. *m.* 3) Inscriptus, Inscriptione instructus. ἀναθήματα οὐκ ἐπίσημα, Donaria nullo titulo signata,

Nullam inscriptionem præ se ferentia, I. 51. *f.*

Ἐπίσης, *vide in* Ἴσος.

Ἐπισιτίζεσθαι, Frumentum, Commeatum advehere, Rei frumentariae prospicere. ἐκ ταύτης (τῆς κώμης) ἐπισιτιεῖσθαι ἐλογίζοντο οἱ Ἕλληνες, VII. 176. *extr.* ἀποπεμφθέντες ἐς Πελοπόννησον ὡς ἐπισιτιεύμενοι, IX. 50. *f.* quod ait, ἐπὶ τὰ σιτία οἰχόμενοι, IX. 51. *extr.*

Ἐπισκευή, ῆς, ἡ, Reparatio, Refectio *aedificii.* ἐς ἐπισκευὴν τούτων τῶν ἱρῶν ἐδίδου οὐδέν, II. 174. *f.* λίθους ἐς ἐπισκευὴν ἐκόμισε, II. 175. *a.*

Ἐπισκήπτειν τί τινι, *vel* Ἐπισκήπτειν τινὶ *seq. Infin.* Injungere, Mandare alicui aliquid. ὑμῖν τάδε ἐπισκήπτω, - - μὴ περιϊδεῖν *etc.* III. 65. *m.* ἐπισκήπτοντος ἐμεῦ (ὑμῖν) τὸν Δωριέος φόνον ἐκπρήξασθαι, VII. 158. *a. ubi vulgo redditur:* Quum Obtestarer vos; *nec id male, sed proprie hoc ait,* quum Incumberem apud vos, Instarem, Mandatum vobis darem atque urgerem. *Nonnihil diversa verborum structura obtinet,* III. 73. *m.* μέμνησθε τὰ ἐπέσκηψε Πέρσῃσι - - μὴ περιεωμένοισι ἀνακτᾶσθαι τὴν ἀρχήν, *ubi praegnans (quod vocant) verbum est* ἐπισκήπτειν, *et praeter notionem* Injungendi *Persis ut operam darent quo recuperarent imperium, includit notionem* Comminandi *eisdem* et Imprecandi Deorum iram, *si id non curarent: (conf. cap.* 65. *m. et vide supra* Ἐπικαλέειν *num.* 3.) *quo spectat Glossa apud Hesychium,* Ἐπισκήπτω· ἐπαρῶμαι. *Potest vero etiam eidem loco convenire videri notio* Objurgandi, Reprehendendi, *quam et Suidas et Hesychius adnotarunt scribentes:* Ἐπισκήπτει, δοτικῇ· ἐπιτιμᾷ: *et* Ἐπισκηπτέτω· ἐπιμεμφέσθω.

2) *Controversus est locus* IV. 33. *f. ubi quum consentientibus libris sic vulgo editum legeretur,* τοὺς πλησιοχώρους ἐπισκήπτειν, κελεύοντας προπέμπειν σφέα, *equidem cum Schaef.* τοῖς πλησιοχώροις *edidi; quod factum nollem. Delendum erat comma, inter* ἐπισκήπτειν *et* κελεύοντας *importune interjectum; nam accusativus* τοὺς πλησιοχώρους *a verbo* κελεύοντας *regitur; et* ἐπισκήπτειν κελεύοντας *significat* Incumbere, Instare jubendo *vel* mandando, *id est,* Instanter, Operose jubent mandantque.

3) Ἐπισκήπτειν *neutraliter, (sicut* ἐνσκήπτειν *et* κατασκήπτειν) Incidere, Incumbere, Irruere, Invadere. *Hac quidem notione olim* VII. 10, 5. *a. vulgo legebatur* ἐς οἰκήματα τὰ μέγιστα αἰεὶ ἐπισκήπτει τὰ βέλεα. *Similiter* τὸν λοιμὸν ἐπισκήψαντα ἐς τὴν ἅπασαν *Procopius dixit in verbis a Suida adpositis. Sed apud Nostrum loco cit. alii codices* ἀποσκήπτει *dederunt, activâ notione, scil.* ὁ θεός, *quod vocabulum ibidem et paulo ante praecedit, et paulo post repetitur.*

Ἐπισκιάζειν, Obumbrare, Umbrâ tegere, *et simpliciter,* Tegere. τῇ μὲν (πτέρυγι) - - - τὴν Εὐρώπην ἐπισκιάζειν, I. 209. *a. et f. Conf.* Σκιάζειν.

Ἐπίσκοπα, *pro* ἐπισκόπως, *id est,*

οὕτως ὥστε τυχεῖν τοῦ σκοποῦ, *quod aliàs* εὔστοχα, Dextre, Solerter, Ita ut scopum ferias. *τίνα εἶδες ἤδη οὕτως ἐπίσκοπα τοξεύοντα;* III. 35. *m.*

Ἐπισκυθίζειν, Scythico more infundere vinum, VI. 84. *f. N.*

Ἐπισπᾶν, Attrahere. ἐπισπάσθαι, Ad se trahere, Sibi comparare. ἵνα τι ἐπισπάσωνται κέρδος, III. 72. *f. Perperam vero olim* ἐπισπώμενος *edebatur* III. 14. *f.* III. 31. *a. et f. et alibi passim, pro* ἐπισπόμενος, *quod vide in* Ἐπισπέσθαι.)

Ἐπισπαστήρ, ῆρος, ὁ, Marculus, Annulus quo attrahitur janua. ἐπιλαμβανόμενος τῶν ἐπισπαστήρων· — χεῖρες ἐμπεφυκυῖαι τοῖσι ἐπισπαστῆρσι, VI. 91. *f.*

Ἐπίσπευσις, ιος, ἡ, Libatio, Effusio, Infusio. κατὰ τὴν ἐπίσπευσιν τοῦ οἴνου, (*in sacrificiis,*) II. 39. *f.*

Ἐπισπένδειν, Effundere, Infundere, Libare. ἐπὶ τοῦ βωμοῦ οἶνον κατὰ τοῦ ἱρηΐου ἐπισπείσαντες, II. 39. *a.* οὔτε καταρξάμενος, οὔτ' ἐπισπείσας, IV. 60. *f.* ἐπεὰν οἶνον ἐπισπείσωσι κατὰ τῶν κεφαλέων, IV. 62. *m. f.*

Ἐπισπέσθαι, (*Aor.* 2. *Conf.* Ἐπέπειν.) 1) Sequi, Comitari. ἐστρατεύχεε Κροῖσος ἐπισπόμενος Καμβύσῃ ἐπ' Αἴγυπτον, III. 14. *f. ubi olim perperam* ἐπισπωμ. *edd. Sic et* III. 31. *a. et f.* 132. *f.* VI. 85. *f.* Νείλεῳ τῷ Κόδρου ἐπισπόμενος ἐπὶ Μιλήτου κτιστύν, IX. 97. *a.* εἰ μή οἱ (ἡ) τύχη ἐπίσποιτο, Nisi ei fortuna adfuerit, I. 32. *m.* εἴ οἱ ἡ τύχη ἐπίσποιτο, VII. 10, 4. *f.*

2) Insequi *hostiliter*, Persequi. τούτοισι ἐπισπόμενοι φεύγουσι, I. 103. *f.* ἔφευγον ὀπίσω· οἱ δὲ, ἐπισπόμενοι ἔκτεινον, III. 54. *f.* τὴν μὲν Τροιζηνίην (νέα) αἱρέουσι ἐπισπόμενοι οἱ βάρβαροι, VII. 180. *a.* ἐξ ἐναντίης ἐπισπόμενοι, Ex adverso ingruentes, et invadentes, VII. 225. *f.* VIII. 7. *m.*

Ἐπιστάναι, (*jon. pro* ἐφιστάναι) 1) Constituere supra, Praeficere. *Hinc* οἱ ἐπεστεῶτες, Praefecti, Praepositi, II. 148. *m.* τὸν ἐπεστεῶτα τῆς διώρυχος, VII. 117. *a. Sic* τοὺς ἐπὶ τουτέων ἐπεστεῶτας *codd. et edd. nonnulli* IV. 84. *b. ubi nos cum aliis duo verba* ἐπὶ τουτέων *abjecimus, ut* ἐπεστεῶτες *ibi nil aliud nisi* Adstantes *significet. Vide Var. Lect. et Not.* τὸ ἐπιστάμενον τοῦ γάλακτος, Id quod in lacte Superne stat, Supernatat, IV. 2. *f. Perperam vero olim,* I. 196. *m. editum erat* τῷ τὸ ἐλάχιστον ἐπισταμένῳ, *ubi verum erat* ὑπισταμένῳ.

2) Statuere *vel* Constituere ad, juxta, *vel* adversus. ἐπεστήσαντες κύκλῳ τὸ σῆμα (*id est,* περὶ τὸ σῆμα κύκλῳ) ἱππέας τοιούτους, IV. 72. *f. N. Hinc* ἐπέστην, Accessi, Sto apud *vel* ante. ἐπεί τε ἐπὶ τῇ Κυρηναίων πόλι ἐπέστησαν, IV. 203. *a. Et* οἱ ἐπεστεῶτες, Adstantes, In propinquo stantes, I. 59. *a.* IV. 84. *b. N.*

3) Ἐπιστάναι τινὶ ἀγῶνα, *i. q.* ἱστάναι *vel* ἐνιστάναι ἀγῶνα ἐπί τινι, In memoriam et honorem alicujus Instituere (Celebrare) ludos. ἐναγίζουσί σφι μεγάλως, καὶ ἀγῶνα γυμνικὸν καὶ ἱππικὸν

ἐπιστᾶσι, I. 167. *m.* καί οἱ τελευτήσαντι θύουσι, -- καὶ ἀγῶνα ἱππικόν τε καὶ γυμνικὸν ἐπιστᾶσι, VI. 38. *a.*

Ἐπίστασθαι, 1) *ut apud alios, sic et apud Nostrum*, Scire, Nosse, *significat. Sic* ἀτρεκέως ἐπίστασθαι τὴν τέχνην, III. 130. *a.* πάντα ἠπίστατο τὰ ἐν τῷ ἱρῷ ἄμεινον ἢ *etc.* VIII. 35. *b. Et absque augm.* ἐπίστατο, VIII. 136. *a. m. ubi tamen* ἠπίστατο *praeferunt alii.* τὸ δὲ μὴ ἐπιστέαται, (*jon. pro* ἐπίστανται) τοῦτο Φράσω, III. 103. *a.* ἔνθεν ἐγένετο ἕκαστος -- οὐκ ἠπιστέατο, (*jon. pro* ἠπίσταντο) II. 53. *a.* ἵνα Πέρσαι ἐπιστέωνται *seq. Accus. cum Infinit.* III. 134. *a. m.* ἐπίσταο δὲ, (*i. q.* ἐπίστασο, Scito,) -- ἔστι οὐδὲν ἄλλο ἔθνος *etc.* VII. 209. *m. ubi dicere potuerat*, ὅτι *vel* ὡς ἐστι οὐδὲν *etc. sed majorem vim habet oratio omissâ conjunctione.*

*Construitur verbum* Ἐπίστασθαι *etiam cum nudo Infinitivo absque Accusativo:* οὐκ ἐπισταμένους λογίζεσθαι, II. 16. *a.* οὔτε ἀμύνεσθαι ἐπιστέαται, Repugnare, resistere hosti, nesciunt, IV. 174. *Peculiaris vis huic verbo in hujusmodi formulâ:* ἐπίστασο εἶναι αἰεὶ τοιοῦτος, Scito constanter esse talis, *id est* Cura ut constanter talem te praestes, VII. 29. *f. Cujus loci ope alium difficilem et controversum locum*, III. 15. *a. perspecte ac felicissime, ut quidem nunc sentio, expedivit eruditus et eximiae spei juvenis Werferus, cujus præmaturam mortem nondum dedolui:* εἰ ἠπιστήθη μὴ πολυπραγμονεῖν, Si scivisset novas res non moliri; Si satis prudens fuisset, Si potuisset sese a novarum rerum molitione retinere. *Conf. Var. Lect. et Not. ad l. c. Similiter quâdam ratione dictum est id quod de Socrate loquens Xenophon refert Memorab. III.* 9, 4. *ubi postquam dixit*, τὸν τὰ καλὰ καὶ ἀγαθὰ γιγνώσκοντα χρῆσθαι αὐτοῖς -- ἔκρινεν, Socrates judicabat, qui honesta et bona cognita haberet, eumdem his etiam uti, *id est*, eumdem hoc etiam in universâ vitae actione sequi, *haec adjicit:* καὶ τὸν τὰ αἰσχρὰ εἰδότα εὐλαβεῖσθαι σοφόν τε καὶ σώφρονα ἔκρινεν, et Sapientem Virtutisque cultorem judicabat hunc qui fugere nosset turpia: *quo loco (sicuti passim in aliis ejusdem utilissimi libri locis) genuina Philosophi sententia, tam perspicue quam acute enunciata, doctissimos fefellit interpretes.*

2) *Frequenter vero* Ἐπίστασθαι *apud Nostrum nil aliud nisi* Putare, Existimare, *significat. Et semel quidem adjicitur nomen* δόξῃ. τὴν Σάμον ἐπιστέατο δόξῃ καὶ Ἡρακλέας στήλας ἴσον ἀπέχειν, VIII. 132. *f. Alibi nudum verbum ponitur:* ἐπιστάμενοι αὐτὸν τότε τελευτῆσαι, I. 122. *a.* ἐπίστασθαι γὰρ ὡς βουκόλου εἴη παῖς, I. 122. *m.* ἐπιστάμενος ὅτι οὐκ ἀναπείσει μιν, I. 156. *a.* ἠπίστατο, *cum Acc. et Inf.* Existimavit, III. 140. *a.* ἠπιστέατο, (*pro* ἠπίσταντο,) Putabant, III. 66. *m. et f.* VIII. 5. *f.* 25. *a.* 80. *m. f. Cum Participio:* εὖ ἐπίστατο αὐτὸς σχήσων τὴν βασιληΐην, Certo sibi persuaserat, V. 42. *a.*

**Ἐπιστέλλειν**, Mandatum dare, *sive scripto, sive ore. Nuncius a Scythis ad Darium cum donis quibusdam ambiguis missus, ait*, οὐδέν οἱ ἐπεστάλθαι ἄλλο ἢ δόντα (αὐτὰ) τὴν ταχίστην ἀπαλλάσσεσθαι, IV. 131. *a.* καί μοι ἐκ βασιλῆος ὧδε ἐπέσταλται *ait dux exercitus Persici*, VI. 97. *m.* ἐπέστειλαν, VII. 139. *f. non tam reddi debebat* Miserunt, *quam* Nunciarunt, *scil.* ea quae in tabellâ scripta erant.

**Ἐπίστιον**, ου, τὸ, Familia, Ejusdem foci socii. ἀγηλατέει ἑπτακόσια ἐπίστια Ἀθηναίων, V. 72. *a.* 73. *a.*

**Ἐπίστιος**, ου, ὁ, ἡ, (*jon. pro* ἐφέστιος,) Ad focum et lares alicujus confugiens, Supplex. ἐπίστιος ἐμοὶ ἐγένεο, I. 35. *m.* Ζεὺς Ἐπίστιος, Jupiter Larium præses, Foci et aedium praeses, Familiae custos, I. 44. *b.*

**Ἐπιστολή**, ῆς, ἡ, Mandatum. (*Conf.* Ἐπιστέλλειν.) τῆς ἐπιστολῆς μεμνημένην αὐτήν, IV. 10. *m. ubi perperam* ἐπιτολῆς *olim edd. conf. Not.* ἔλεγε ταῦτα ἐξ ἐπιστολῆς τῆς Δημαρήτου, VI. 50. *m. f.*

**Ἐπιστράτευσις**, ιος, ἡ, Expeditio militaris adversus *aliquem* suscepta, III. 4. *a.*

**Ἐπιστρατηίη**, ης, ἡ, *i. q. praeced.* IX. 3. *f.*

**Ἐπιστρέφεσθαι**, Sese convertere. ἤιε ἐπιστρεφόμενος, ὡς δὴ ἀληθέως αὐτόμολος, III. 156. *a. intelligunt* Subinde sese convertens et retro spectans; Huc illuc sese convertens. ἐπιστρέφομαι *Hesych. et Suidas interpretantur* φροντίδα ποιοῦμαι.

Ἐπεστραμμένα, *nempe* ἔπη, VIII. 62. *a. intelliguntur*, Asperiora, Concitatiora verba. *Conf. Not. ad* VII. 160. *a. Possis cum Jacobsio* (*in Atticis*) Nervosa, Efficacia, *intelligere: quâ ratione apud Hesych. in* ἐπιστροφάδην *pro synonymis ponuntur* ἐπεστραμμένως *et* ἐνεργῶς.

**Ἐπιστρεφέως** *quo sensu maxime dixerit Noster ambigi potest quum* I. 30. *m. ait*, ἀποθωμάσας Κροῖσος τὸ λεχθὲν, εἴρετο ἐπιστρεφέως. *Glossator, et cum eo Suidas, Gregorius, et Zonaras* ἐπιστρεφέως *interpretantur* ἀπατητικῶς ἢ ἐπιμελῶς, *quorum significatuum prior certe alienus est ab hoc loco.* Diligenter, Accurate, Solicite, *Aem. Portus interpretatus est; simpliciter Valla*, Instat interrogare, *posuerat. Equidem in eamdem sententiam atque* ἐπεστραμμένα *illa, de quibus paulo ante, accepi*, Concitate quaerit, *nempe* concitatâ et asperiore voce, et concitato animi adfectu qui etiam corporis motu sese prodebat. *Referri huc potest interpretatio quae cognato vocabulo Homerico* ἐπιστροφάδην *apud Hesychium subjicitur:* ἐπιστροφάδην· ἐπιστρεφομένως, ἰσχυρῶς, ἢ μετὰ ἐπιστροφῆς τοῦ σώματος, οἷον ἐπεστραμμένως καὶ ἐνεργῶς.

**Ἐπισχέειν**, *vide in* Ἐπέχειν *num.* 3.

**Ἐπιτάμνειν**, (*jon. i. q.* ἐπιτέμνειν) Incidere. τὸ ἔσω τῶν χειρῶν ἐπιτάμνει, III. 8. *a.* ἐπεὰν τοὺς βραχίονας ἐπιτάμωνται, I. 74. *f.* ἐπιταμόντες μαχαίρῃ σμικρὸν τοῦ σώματος, IV. 70. *m.*

**Ἐπίταξις**, ιος, ἡ, Impositio *tributi.* διὰ ταύτην τὴν ἐπίταξιν τοῦ φόρου,

III. 89. *m. f.* αὗται (αἱ) φόρων ἐπιτάξιες, III. 97. *a.*

Ἐπιταράσσειν, Insuper turbare, Insuper terrere. ὡς - - αὐτὸν ἡ ὄψις τοῦ ἐνυπνίου ἐπετάρασσε, II. 139. *f.*

Ἐπιτάῤῥοθος, ου, ὁ, *aliâs* Auxiliator, *sed apud Nostrum* Victor, I. 67. *m. f. in Orac. Vide ibi Not.*

Ἐπιτάσσειν, 1) Jubere, Imperare. ἑτοῖμός εἰμι ποιέειν - - τὸ ἂν ἐπιτάσσῃς σύ, V. 111. *m.* τὰ ἐπιτασσόμενα ἐπετέλεον, Imperata fecerunt, I. 115. *f.* 169. *m.* τάδε αὐτοῖσι ἐπίταξον, I. 155. *f.* ἐπιτάξαντα ἀποφορὴν ἐπιτελέειν, I. 109. *a.* ἐπέταξε τοῖσι περιοίκοισι γυναῖκας ἐς Βαβυλῶνα κατιστάναι, ὅσας δὴ ἑκάστοισι ἐπιτάσσων, III. 159. *f.* ἀγγέλους ἐπιτάξοντας τοῖσι μὲν πεζὸν στρατὸν - - παρέχειν, IV. 83. *a.* V. 57. *extr.* VII. 1. *m.* VIII. 115. *f.* ὁ στρατὸς ὁ ἐπιταχθεὶς ἑκάστοισι, VI. 95. *a.* 2) Post alios locare. ὄπισθε τοῦ πεζοῦ ἐπέταξε τὴν πᾶσαν ἵππον, I. 80. *m.*

Ἐπιτείνειν, Intendere, Imponere. *Imperf. frequentativum*, ἐπιτείνεσκε ἐπὶ τὴν γέφυραν - - ξύλα τετράγωνα, I. 186. *m. f.*

Ἐπιτελέειν, 1) Facere, Perficere, Exsequi, Peragere. (*Conf.* Ἐπιτελής.) ἐπιτελέσας ὁ Κροῖσος ταῦτα, I 51. *a.* ἐπιτελέειν τὰ Κροῖσος ὑπεθήκατο, τὰ ἐπιτασσόμενα, τὰς ἐντολάς, I. 90. *a.* 115. *f.* 157. *m.* 169. *m.* θυσίας ἐπιτελέουσι, Sacra faciunt, Sacrificia peragunt, II. 63. *a.* νηστείας αὐτῇ καὶ ὁρτὰς ἐπιτελέουσι, IV. 186. *b.* (*ubi nonnulli quidem* ἐπιτηδεύουσι.) εὐχωλὰς ἐπιτελέοντες, Suscepta vota exsequentes, II. 63. *a. m.* πάντα ἐπιτελέουσα τὰ ὑπεδέξατο τῷ πατρί, III. 69. *f.* 138. *m. f.* κατὰ τὰ πάτρια ἐπιτελέουσι, *scil.* τὰς τέχνας, Patrio more Exercent artes, Peragunt negotia, VI. 60. *b.* ἐπετέλεε πᾶσαν τὴν ὄψιν τῆς θυγατρός, Universam filiae suae visionem Explevit, Ad exitum perduxit, III. 125. *f.* 2) Ἐπιτελέειν, *i. q. aliâs* ἀποτελέειν, Pendere, Persolvere. ἀποφορὴν ἐπιτελέειν κατ' ἐνιαυτόν, II. 109. *a. ubi* ἀποτελέειν *nonnulli, ex scholio.* πεντήκοντα τάλαντα βασιλέϊ τὸν ἐπέτειον φόρον ἐπιτελεῦσι, V. 49. *m.* Ἀθηναίοισι ἐπετέλεον τὰ συνέθεντο, V. 82. *extr.* 84. *a.* Serpenti, *qui templum Minervae Athenis habitare putabatur*, ἐπιμήνια ἐπιτελέουσι, προτιθέντες, *non*, Menstrua sacra faciunt; *sed* Menstrua (Menstruam pensionem) persolvunt, VIII. 41. *m. f.* (*Vide supra*, Ἐπιμήνια.) ἡ δίκη τοῦ φόνου τοῦ Λεωνίδεω τοῖσι Σπαρτιήτῃσι ἐκ Μαρδονίου ἐπιτελέετο, IX. 64. *a.*

Ἐπιτελής, έος, ὁ, ἡ, Perfectus, Absolutus, Ad finem perductus. ἢν μὴ τάδε ἐπιτελέα ποιήσῃ, (*i. q.* ἐπιτελήσῃ:) Nisi haec effecta dederit, I. 119. *f.* IV. 4. *a.* 15. *f.* V. 107. VII. 30. *a.* ταῦτα δὴ ἐπιτελέα ἐγίνετο, I. 124. *a.* ταῦτά οἱ ἐπιτελέα ἐγένετο, Haec ille perfecit, III. 16. *a.* ταῦτά οἱ ποιέειν ἐπιτελέα, Haec illi effecta praestare, III. 141.

Ἐπίτεξ, εκος, ἡ, (*i. q.* ἐπίτοκος,) Parturiens, Partui proxima mulier. γυνὴ ἐπίτεξ ἐοῦσα πᾶσαν ἡμέρην, I. 111. *a. N.* μετεπέμψατο τὴν θυγατέρα, ἐπίτεκα

ἐοῦσαν, I. 108. *m. ubi conf. Var. Lect.*

Ἐπιτήδεος, έη, εον, (*jon. pro* ἐπιτήδειος) Aptus, Commodus, Opportunus, Idoneus. τῆς γῆς ἐούσης ἐπιτηδέης, IV. 47. *a.* Μαρδονίῳ οὐκ ἐπιτήδεα ἐγίνετο τὰ ἱρά, IX. 37. *a. quibus opponuntur* καλὰ ἱρά, IX. 36. *f.* (παῖδα) ἐόντα ἐπιτήδεον τῷ πατρί, Commodum patri filium, *i. e.* animo ejus sese adcommodantem, III. 52. *a. m.*

*Compar.* χῶρος ἐπιτηδεώτερος ἐνστρατοπεδεύεσθαι, IX. 2. *a. Superlat.* νομὰς ἐπιτηδεωτάτας νέμοντα, I. 110. *a.* ἐνηβητήρια ἐπιτηδεώτατα, II. 133. *f.* ἐπιτηδεώτατος ἐς τοῦτο, I. 115. *f.* ἑωυτῷ ἐπιτηδεωτάτους ἐς πίστιν, III. 70. *a.* τῶν θεραπόντων τοὺς ἐπιτηδεωτάτους, IV. 72. *a.* ἐπιτηδεώτατον χωρίον ἐνιππεῦσαι, VI. 102. *Similiter seq. Infin.* III. 134. *f. et alibi. Item cum adjectivo in Neutro gen.* ἐνθαῦτα ὑμῖν ἐπιτήδεον οἰκέειν, Hic vobis commodum fuerit habitare, IV. 158. *f.* ἵνα δοκέει ἐπιτηδεώτατον ἡμέας εἶναι ἑστάναι, Ibi stare ubi (*vobis*) commodissimum esse videtur, IX. 27. *f. Mitto plura cumulare.*

Ἐπίτηδες, *Adverb.* Consulto, Deliberato, De industriâ. III. 130. *m.* VII. 44. *a.* 168. *m.* VIII. 141. *f.*

Ἐπιτηδεύειν, Instituere, Comminisci: τοιάδε ἐπιτηδεύσας, Talia commentus, VI. 125. *m. N.* ταῦτα ἐπιτηδεύων, Hisce utens institutis, II. 129. *m.* εὐπαθείας παντοδαπὰς ἐπιτηδεύουσι, Omni voluptatum generi operam Indulgent. ὁρτὰς (αὐτῇ) ἐπιτηδεύουσι *praeferunt codd. nonnulli* IV. 186. *b. ubi* ἐπιτελέουσι *vulgo.* ἐς τὸν (λειμῶνα) τὰς νύκτας ἐπιτηδεύοντας τιθέναι τὰ κρέα τοὺς ἐν τέλεϊ ἐόντας, In hoc prato principes civium Ex instituto (Callido quodam instituto) noctu carnes deponunt, III. 18. *a. Passivum:* τὸ δὲ καὶ μᾶλλόν τι ἐπετηδεύθη, Partim vero, atque etiam magis, ex instituto (datâ operâ) factum erat opus, I. 98. *m. ubi nempe praecesserat,* τὸ μέν κου τι καὶ τὸ χωρίον (ipsa loci natura) συμμαχέει.

Ἐπιτηδέως, 1) Studiose, Diligenter, Accurate. χρὴ δή, τό γε ἐμόν, ὑπηρετέεσθαι ἐπιτηδέως, I. 108. *f.* τὰ ἀπ᾽ ἡμέων ἐς ὑμέας ἐπιτηδέως ὑπηρετέεται, IV. 139. *f.* 2) Idonee, Commode, Recte. οὐ γὰρ ἐποιήσατε ἐπιτηδέως, Non commode fecistis, IX. 7. *f. Leniter dictum, pro* Male fecistis.

Ἐπιτήκειν, Liquefactum superfundere. ὀπίσω ἐπέτηξε τὸν κηρὸν ἐπὶ τὰ γράμματα, VII. 239. *m.*

Ἐπιτιθέναι, 1) Imponere, Superne imponere, Superstruere. στήλην λίθου ἐπέθηκαν, VII. 183. *a.* 2) Imponere, Irrogare *mulctam; si modo vera est, ut est probabilis Pavii emendatio,* νῦν ὦν ἄποινά μοι τάδε ἐθέλω ἐπιθεῖναι, Nunc igitur hanc mihi irrogare volo mulctam, IX. 120. *a. m. N. ubi vulgo* ἄποινά οἱ, *quod quâ ratione ferri possit non video.* 3) Perferendam dare *epistolam,* Mittere. γράφει ἐς βιβλίον πάντα· - - γράψας δέ, ἐς Αἴγυπτον ἐπέθηκε, III. 42. *extr. N.* ταῦτα Ἀλκαῖος ἐν μέλεϊ ποιήσας, ἐπιτιθεῖ ἐς Μιτυλήνην, V. 95. *m. N.*

*Med.* Ἐπιτίθεσθαι, Ἐπιθέσθαι, 1) Injungere *alicui aliquid*, Imperare, Jubere. φὰς Ἀστυάγεα εἶναι τὸν ταῦτα ἐπιθέμενόν μοι, I. 111. *a. m.* Σμέρδιν τὸν Κύρου εἶναι τὸν ταῦτα ἐπιθέμενον εἶπαι πρὸς ὑμέας, III. 63. *m.*

2) Manum imponere, Adgredi; *et id quidem*, (1) Hostiliter. ἐπεθήκατο Ἐφεσίοισι, I. 26. *a. Praesertim*, De improviso, Ex insidiis adgredi aliquem. Ἀθηναίοισι ἀπιοῦσι ἐπεθήκαντο· ἐπιθέμενοι δὲ, ἑσσώθησαν τῇ μάχῃ, VI. 108. *f.* λέοντες ἐπεθήκαντο τῇσι καμήλοισι, VII. 125. *a.* ἐπιθήσεσθαι γὰρ οἱ πάντα τινὰ οἴετο, IX. 89. *a.* νυκτὸς ἐπεθήκατο τοῖσι Θεσσαλοῖσι, VIII. 27. *m. ubi Accusativus* τοὺς ἀρίστους non a verbo ἐπεθήκατο regitur, (*quemadmodum Schneiderus accepit*, *interpretans* Jussit illos adgredi Thessalos,) *sed unice a verbo* γυψώσας *pendet*. (2) Adgredi *rem*, Operam dare *arti*, Instituere, *et similia*. ναυτιλίῃσι μακρῇσι ἐπιθέσθαι, Longinquis navigationibus dedisse operam, I. 1. *a.* τῇ ποιήσει τότε ἐπενόει ἐπιθήσεσθαι, *Vit. Hom.* 6. *m. f.* μηδὲ, οἰδεόντων τῶν πρηγμάτων, ἐπιτίθεσθαι, *nempe* τοῖς δεδογμένοις, Adgredi rem, Exsequi decreta, III. 76. *m. f. quam in sententiam mox ibidem* τὰ δεδογμένα ποιέειν *ait.* δικαιοσύνην ἐπιθέμενος ἤσκεε, I. 96. *a. idem valet ac* ἐπέθετο τῇ δικαιοσύνῃ καὶ ἤσκεε αὐτήν. *Similiter* VI. 60. *b.* οὐ - - ἐπιτιθέμενοι ἄλλοι σφέας παραχληΐουσι, *id est*, οὐκ ἄλλο ἐπιτίθενται (τῇ τέχνῃ ταύτῃ) καί σφεας παρακληΐουσι, Non (arti huic) operam dant alii, et illos excludunt. *Ibi* ἐπιθέμενοι *Valla* Insidiantes *reddiderat, quae interpretatio speciem quidem habebat, nec tamen hujus erat loci: prorsus inepte vero Gronovius.* Impositi, *quod mireris a Wess. conservatum. Sed nunc maxime animadverto typographi erratum, qui in Graecis nostrae editionis temere* ἐπιθέμενοι *posuit, quum* ἐπιτιθέμενοι *debuisset, quod libri etiam omnes tuentur.*

Ἐπιτιμᾶν, *et formâ Jonibus propriâ* Ἐπιτιμέειν, 1) Poenam irrogare, Ad pœnam condemnare. ἀνεσκολόπισε (αὐτὸν), τὴν ἀρχαίην δίκην (αὐτῷ) ἐπιτιμῶν, IV. 43. *f. Sic* ἐπιτιμᾷ, τιμωρεῖται *interpretatur Hesychius.* 2) Honore prosequi mortuum. εἶχε κατ' οἴκους, τὸν ἀδελφεὸν δηλαδὴ ἐπιτιμέων, VI. 39. *m. N.*

Reprehendendi *vel* Objurgandi *notione nusquam hoc verbum, quod meminerim, usurpavit Herodotus: significatu vero* Augendi pretium *non* ἐπιτιμᾶν, *sed* ἀνατιμᾶν, *usurpat.*

Ἐπιτίμιον, ου, τὸ, Multa, Poena, Merces. τοῖσι παρακτωμένοισι ξεινικοὺς νόμους τοιαῦτα ἐπιτίμια διδοῦσι, IV. 80. *extr.*

[Ἐπιτολὴ, Mandatum *interpretatur Portus, quasi idem esset ac* ἐντολή. *Sed mendose olim* ἐπιτολῆς *edd.* IV. 9. *m. pro* ἐπιστολῆς.]

Ἐπιτράπειν, (*jon. pro* Ἐπιτρέπειν) Permittere. σοὶ σκῆπτρα τὰ ἐμὰ ἐπιτράπω, VII. 52. *extr.* τὰ πρήγματα ἐπιτράπει Βιτάλτῃ, VI. 26. *a.* Μεγάβυζος ὀλιγαρχίῃ ἐκέλευε ἐπιτράπειν, *nempe* τὰ πρήγματα, III. 81. *a.* τούτοισι τὴν πόλιν

ἐπέτρεψε, IV. 202. *extr. Communis forma verbi superest* I. 64. *m.* καὶ ταύτην ἐπέτρεψε Λυγδάμι; *et* III. 130. *m.* ὥς οἱ ἐπέτρεψε, *scil.* ἑωυτὸν, Postquam ei se permisit, *vel* rem (τὸ πρῆγμα) ei commisit. *Sic* τῷ σὺ Μίλητον ἐπέτρεψας V. 106. *a.* ἐπιτρέψας αὐτὴν Ἱέρωνι, VII. 156. *a. Item in Praes. temp.* τῷ ἀδελφεῷ ἐπιτρέπειν (τὴν ἀρχὴν), II. 120. *f.*

*Passivum*: παρὰ τούτων Ἡρακλεῖδαι ἐπιτραφθέντες ἔσχον τὴν ἀρχὴν, *id est*, ἔσχον τὴν ἀρχὴν, ἐπιτραφθέντες αὐτὴν παρὰ τούτων, Ab his commissum (*vel* permissum) sibi (fidei suae) regnum tenuere Heraclidae, I. 7. *f.* (*Conf.* Ἐπιτροπαῖος). ἐπιτραφθέντες *ex Wesselingii conject. edidit Borh.* II. 121, 1. *a. pro eo quod verum erat*, ἐπιτραφέντων, *quod vide in* Ἐπιτρέφειν.

*Medium. Imperf.* οὐδενὶ ἄλλῳ ἐπετράποντο, *scil.* τὰς ἑωυτῶν δίκας, Nulli alii judicium caussarum suarum permittebant, I. 96. *extr.* τούτῳ διαιτητῇ ἐπετράποντο, Hujus arbitrio permiserunt suas controversias, V. 95. *f. Futurum*: τά τε ἄλλα ἐπιτράψονται ἐμοὶ, καὶ τῶν πυλέων τὰς βαλανάγρας, III. 155. *f. Infin. Praes.* ἐπιτράπεσθαι (αὐτῷ) ἑτοῖμοι ἔσαν τῶν ἐδέετο σφέων, III. 157. *a.*

Ἐπιτρεπτέον, *et Plural.* Ἐπιτρεπτέα *pro Sing.* Permittendum, Concedendum. ἐκείνοισι ταῦτα ποιεῦσι οὐκ ἐπιτρεπτέα ἐστί, IX. 58. *f.*

Ἐπιτρέφειν, *idem fere quod simplex* τρέφειν, Alere, Nutrire, Sustentare. *Lacedaemonii Atheniensibus polliciti sunt, velle se illorum* γυναῖκάς τε καὶ τὰ ἐς πόλεμον ἄχρηστα ἐπιθρέψειν, VIII. 142. *f. et* 144. *f.*

*Passivum*, Ἐπιτρέφεσθαι, Succrescere, Adolescere. Κῦρον ὁρέων ἐπιτρεφόμενον, I. 123. *a.* ἐκ τουτέων -- ἐπετράφη νεότης, οἳ ἐπεί τε ἔμαθον τὴν σφετέρην γένεσιν, *etc.* IV. 3. *a. ubi olim simpl.* ἐτράφη, *edd.* οὐδένα τῶν ὕστερον ἐπιτραφέντων βασιλέων, *i. q.* ἐπιγενομένων, Nullum ex regibus post natis et educatis, Nullum ex succedentibus regibus, II. 121, 1. *a. N.*

Ἐπιτρέχειν, Incursare. *Vide* Ἐπιδραμέειν.

Ἐπιτρίβειν, Atterere, Perdere. ὁ ἥλιος καίων ἐπιτρίβει τούς τε ἀνθρώπους καὶ τὴν χώρην, IV. 184. *a. m.*

Ἐπιτροπαῖος, η, ον, Fidei alicujus commissus. ἐπιτροπαίην παρὰ Πολυκράτεος λαβὼν τὴν ἀρχὴν, III. 142. *a.* ἐόντων ἔτι τῶν παίδων τούτων νηπίων, ἐπιτροπαίην εἶχε ὁ Θήρας τὴν βασιληίην, IV. 147. *a. Conf.* Ἐπιτρέπεσθαι *Passiv.*

Ἐπιτροπεύειν, Esse ἐπίτροπον, *id est*, Tutorem esse *alicujus*; Fidei suae commissum aliquid habere; Praefectum esse *provinciæ*; Administrare; Gubernare. Λυκοῦργον ἐπιτροπεύσαντα Λεωβώτεω, I. 65. *f.* ὡς γὰρ ἐπετρόπευσε τάχιστα, ibid. *paulo post*. προέβαινε γὰρ τὸ ἔθνος (τῶν Περσέων) ἄρχον τε καὶ ἐπιτροπεῦον, I. 134. *extr. N. quae verba H. Steph. sic interpretatus est*, Late enim progrediebatur illa gens imperans et Praefecturas obtinens; *sed videtur verbum* ἐπιτροπεῦον *non tam illas provincias spectare,*

*in quas* absolutum imperium per Praefectos exercebant Persae, *quam eas regiones, in quas quasi* Tutelam quamdam *exercebant, quarum reges aut incolæ non vere nominatum Tributum pendebant regi Persarum, sed Dona ferebant.* τὸν Βαβυλῶνος ὕστερον ἐπιτροπεύοντα, Qui postero tempore Babyloni (*sive* Babyloniae) fuit Praefectus, VII. 62. *extr.* χρηστῶς τὴν σεωυτοῦ πατρίδα ἐπετρόπευσας, Qui patriam tuam bene administravisti, III. 36. *a. m.* τὴν πόλιν παραδιδοῖ Κριταβούλῳ ἐπιτροπεύειν. VIII. 127.

Ἐπίτροπος, ου, ὁ, Tutor *pueri*; Administrator, Procurator, Praefectus *provinciae vel civitatis.* ἐγὼ ἤκουσα Τίμνεω, τοῦ Ἀριαπείθεος ἐπιτρόπου, Audivi ex Timna tutore Ariapithis, IV. 76. *f.* ἄνδρα πιστότατον, καὶ πάντων ἐπίτροπον τῶν ἑωυτοῦ, Administratorem omnium rerum suarum; Cujus fidei res suas omnes committebat, I. 108. *m.* ἐκάλεε τοὺς ἐπιτρόπους τῆς Μέμφιος, Administratores, Praesides urbis (*qui natione Aegyptii, non Persae erant*) vocavit, III. 27. *a.* ἐπίτροπος Μιλήτου, Praefectus Mileti, *Histiaei nomine* Administrans civitatem, V. 30. *a.* οἰκέτης ἐὼν Ἀναξίλεω, ἐπίτροπος Ῥηγίου κατελέλειπτο, VII. 170. *f.*

Ἐπιτυγχάνειν, *cum Dativo*, Incidere *in aliquem, vel in aliquid.* ὀρύσσων ἐπέτυχον σορῷ ἑπταπήχεϊ, I. 68. *a. m. Absolute, aut cum Participio.* λέγουσα ἐπετύγχανε τά περ αὐτὸς ἐνόεε, Opportune id ipsum dixit quod ille *facere* cogitabat, VIII. 103. *a.* νῦν συμβούλευσον, ὁκότερα ποιέων ἐπιτύχω εὖ βουλευσάμενος, Nunc mihi *suade*, utrum horum faciendo rectius feliciusque rebus meis consuluero, VIII. 101. *f. Particip.* ὁ ἐπιτυχών, *idem qui aliâs* ὁ τυχὼν *dicitur.* παιδία δύο νεογνὰ ἀνθρώπων τῶν ἐπιτυχόντων, Duo infantes recens nati hominum humilis sortis, II. 2. *a.*

Ἐπιφαίνεσθαι, Adparere. τὸ ἐπιφαινόμενόν τοι ἐν τῷ ὕπνῳ, VII. 16, 3. *m.* ἀξιώσει ἐπιφανῆναι, ibid. πολιορκήσονται ἐν νήσῳ, ἵνα τιμωρίη οὐδεμίη ἐπιφανήσεται, VIII. 49. *f.*

Ἐπιφανής, Illustris, Clarus, Nobilis. ἑπτὰ Περσέων παῖδας ἐόντων ἐπιφανέων ἀνδρῶν, VII. 114. *f.* οὐ τῶν ἐπιφανέων ἐὼν ἀνδρῶν, VIII. 125. *a.*

Ἐπιφέρειν πόλεμον, Inferre bellum. πόλεμον ἀκήρυκτον Ἀθηναίοισι ἐπέφερον, V. 81. *b.* ἐπιφέρειν αἰτίην, Crimen alicui inferre, Objicere crimen, Accusare, Damnare. ἐκ λόγου πλάστου ἐπενείκαντές οἱ αἰτίην, I. 68. *f.* τὴν αὐτὴν αἰτίην ἐπιφέροντες, I. 139. *b.* αἰτίην οἱ ἄλλην ἐπενείκας, IV. 166. *f.* ἄλλοισι ἄλλας αἰτίας ἐπιφέρων, - - τοῖσι δὲ αὐτέων καὶ φαῦλα (levia crimina, leves culpas) ἐπιφέρων, I. 26. *f. Similiter* μωρίην, μανίην ἐπιφέρειν τινὶ, Stultitiæ aliquem Damnare. τοῖσι (ἀγάλματα) ποιεῦσι μωρίην ἐπιφέρουσι, I. 131. *a.* μανίην τοῖσι Ἀθηναίοισι ἐπέφερον ὁρέοντες αὐτοὺς etc. VI. 112. *a.* πάγχυ σφι μανίην ἐπενείκαντες, VIII. 10. *a.*

μαχλοσύνην ἐπενείκασά οἱ, IV. 154. *m.*

*Passiv.* Ἐπιφέρεσθαι, Cum impetu ferri, Invehi *in aliquem.* ταῦτα λέγοντος Θεμιστοκλέους, αὖτις Ἀδείμαντος ἐπεφέρετο, *nempe* ἐς αὐτὸν, VIII. 61. *a.* τὰ ἐπιφερόμενα, Imminentia, Eventura. καί μοι πάντα προδεικνύουσι (οἱ θεοὶ) τὰ ἐπιφερόμενα, I. 209. *m. f.*

Ἐπιφημίζεσθαι, Male ominari, Ominosa verba proloqui. καὶ ἰόντος αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πεντηκόντορον ἐπεφημίζετο, III. 124. *m. N.*

Ἐπιφθονέειν *apud Nostrum non tam est* Invidere, *quam* Odisse, Odio prosequi. τὰ πρέπει μᾶλλον βαρβάροισι ποιέειν ἢ Ἕλλησι, καὶ ἐκείνοισι δὲ ἐπιφθονέομεν, IX. 79. *m. Conf.* Ἐπίφθονος.

Ἐπίφθονος, ου, ὁ, ἡ, Odiosus. αἱ λίην ἰσχυραὶ τιμωρίαι πρὸς θεῶν ἐπίφθονοι γίνονται, IV. 205. *b.* (*conf.* τὸ Θεῖον.) γνώμην ἀποδέξασθαι ἐπίφθονον πρὸς τῶν πλεόνων ἀνθρώπων, VII. 139. *a.*

Ἐπιφλέγειν, Incendere, Cremare. πάντα ἐπέφλεγον καὶ ἔκειρον, VIII. 32. *f.*

Ἐπιφοιτᾶν, 1) Ventitare, Advenire, Iterate venire, VII. 15. m. *et* 16, 2. *et* 3. *ubi de* Spectro *agitur.* 2) Post alios advenire, Paulatim supervenire. οἱ ἐπιφοιτῶντες τε καὶ οἱ ἀρχὴν ἐλθόντες, IX. 28. *a.* πλεῦνος αἰεὶ γινομένου τοῦ ἐπιφοιτέοντος, I. 97. *a.*

Ἐπιφορέειν, *i. q.* ἐπιφέρειν, Inferre, Superne adgerere. χοῦν ἐπιφορήσαντες, καὶ ὁμοιώσαντες (τὸν χῶρον) τῷ ἄλλῳ χώρῳ, VIII. 28. *b.*

Ἐπιφορήματα, τὰ, *proprie* Post illata; *nempe* Cibi qui post legitimam coenam inferuntur mensae, Secundae mensae, Bellaria, Cupediae. σίτοισι ὀλίγοισι χρέωνται, ἐπιφορήμασι δὲ πολλοῖσι, I. 133. *a. Confer Athenaeum, in Var. Lect. citatum.*

Ἐπιφράζειν, Insuper dicere, Insuper (*vel* Post haec) declarare. δεῖ με πρὸς τούτοισι ἐπιφράσαι, ἵνα ἐκ τῆς τάφρου ἡ γῆ ἀναισιμώθη, I. 179. *a.*

Ἐπιφράζεσθαι, *verbo Medio,* Intelligere, Excogitare, Comminisci. τὰ ἦν ἀμήχανον ἐξευρεῖν τε καὶ ἐπιφράσασθαι, I. 48. *f.* ὅκως δὲ οὗτοι Μήδων ἄποικοι γεγόνασι, ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω ἐπιφράσασθαι, V. 9. *f.* ἐπιφράζεται τοιάδε, Talia comminiscitur, Tale inivit consilium, VI. 61. *m.* ἄλλα τε ἐπιφραζόμενοι, καὶ *etc.* Quum alia excogitabant, Alias inierunt rationes, tum *etc.* VI. 133. *f. ubi eâdem notione paulo ante dixerat* διενοεῦντο, *et* ἐμηχανῶντο.

Ἐπιφράζεσθαι, *verbo Passivo,* Secum rem reputare, Secum perpendere. τὰ μὲν ὀρύγματα ἀνὴρ χαλκεὺς ἀνεῦρε, ὧδε ἐπιφρασθείς, IV. 200. *m. f.* γυνὴ ὑπέθετο, ἐπιφρασθεῖσα αὐτή, Mulier hoc docuit re secum ipsâ deliberatâ; Suo ipsius ex ingenio, VII. 239. *f.*

[Ἐπιφράσσειν, Obstruere. *Huc Schulz. in Indice Graecitatis Herod. refert* ἐπέφρακτο *ex* VII. 142. *a. quod quidem est Plusquamperf. verbi simplicis* φράσσειν.]

Ἐπίχαλκος, ου, ὁ, ἡ, *proprie* Aere tectus, Aere obductus; *sicut* ἐπίχρυσος *est* Inauratus. *Sed,*

*ubi Herodotus narrat* cuniculos, ab hostibus actos, exploratos fuisse ἐπιχάλκῳ ἀσπίδι, IV. 100. *m. f. non intelligi potest* Aere obductum scutum, *sed* Aeneum scutum, *sive potius* Aenea lamina obducendo scuto inserviens. χαλκώματα λεπτότατα ταῖς κατασκευαῖς *eo consilio adhibere solitas esse ait Polyb. lib.* XXII. *cap.* 11. *nostrae editionis.*

Ἐπιχειρέειν, Adgredi, Invadere. πρώτοισι τούτοισι ἐπεχείρησε ὁ Κροῖσος, I. 26. *b.* ἐπεχείρησε τοῖσι βασιληΐοισι, III. 61. *m.* τυραννίδι ἐπεχείρησε, V. 46. *f. ubi Accusativum* τυραννίδα, *quem unus cod. Arch. offerebat, probarunt docti nonnulli viri, simili structurâ usum esse Nostrum rati* V. 1. *a.* τοὺς δὲ ἐπιχειρέειν; *at ibi* τοὺς *non ab* ἐγχειρέειν *regitur. ad verbum hoc autem subintelligitur Dativus* αὐτοῖς. *Vide Not. ad* V. 46. *f.*

Ἐπιχείρησις, ιος, ἡ, Adgressio, Invasio. ὑπνωμένῳ ἡ ἐπιχείρησις ἔσται, Somno sopitum adgrediemur, I. 11. *f. ubi paulo ante,* ἡ ὁρμὴ ἔσται, *eâdem notione.* τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην μὴ οὕτω συντάχυνε ἀβούλως, III. 71. *m. Etiam* Consilium et Molitio adgressionis, Insidiae quae alicui struuntur, Conjuratio. ἐξενείκαντος τὴν ἐπιχείρησιν ἑνὸς τῶν μετεχόντων, VII. 132. *m.*

Ἐπίχολος, Biliosus, Bilem, Fel generans. ποίη ἐπιχολωτάτη, Herba bilem maxime generans, Fel *pecorum eâ vescentium* maxime augens, IV. 58. *ubi nonnulli quidem* ἐπιχυλωτάτη. *Vide quae ibi a Wess. et a nobis notata sunt. Contrarium ejus, quod ex nostrae et Wesselingii interpretatione Herodotus ait, ex aliis audivisse aut apud alios auctores legisse videtur Theophrastus, (Histor. Plant. IX.* 18. *cui consentanea Plinius refert, Hist. Nat. XXVII. VI.* 28. *et lib. XI. sect.* 75. *atque Aelianus, Hist. Anim. XI.* 29. *ita componendum Aem. Portus statuit, ut* ποίη ἐπιχολωτάτη *apud Nostrum non intelligatur* Herba fel maxime generans *aut* Fel maxime augens, *sed* Amarissima herba, *atque ut insequentibus verbis id ipsum significasse Herodotus censeatur, quod Theophrastus; nempe,* apertas victimas sine felle reperiri. *At interpretationi nostrae quum alia favent, tum idem ipse quoque Aelianus, Hist. Anim. XVI.* 26. *scribens,* Ταῦτα δὲ ἄρα (*nempe,* τὸ τῆς χολῆς ὑποπίμπλασθαι) ἔτι καὶ μᾶλλον φιλεῖ παρακολουθεῖν τοῖς Σκυθικοῖς προβάτοις.

Ἐπιχρᾶσθαί τινι, Familiariter uti aliquo. αἱ ἐπιχρεώμεναι (αὐτῇ) μάλιστα γυναῖκες, Mulieres quæ sunt ei maxime Familiares, III. 99. *m. f.*

Ἐπίχρυσος, ου, ὁ, ἡ, Auro obductus, Inauratus. ἄγαλμα ἐπίχρυσον Ἀθηναίης, II. 182. *a.* κλίνας ἐπιχρύσους καὶ ἐπαργύρους, I. 50. *a.* IX. 80. *a. Eaedem* κλῖναι χρύσεαι καὶ ἀργύρεαι *dicuntur* IX. 82. *m. Conf.* Καταχρυσοῦν.

[Ἐπίχυλος, *vide in* Ἐπίχολος.]

Ἐπιχώριος, ου, *Substant.* Indigena. οἱ ἐπιχώριοι, IX. 51. *a. m. Adjectiv.* γυναῖκα ἐπιχωρίην, I. 199. *a.* ἱρὸν ἐπιχωρίης θεοῦ, V. 102. *a.*

κράνεα ἐπιχώρια, Galeæ vernaculae, VII. 91. *a. et similiter passim.*

Ἐπιψηφίζειν τινὶ, VIII. 64. *a. ex Wesselingii interpretatione in Notâ ad h. l.* Suffragia rogare super sententiâ ab aliquo propositâ; *sed vide ne sit potius*, Rogare aliquem suffragium. *Sic quidem* ἐπιψηφίζειν τῇ ἐκκλησίᾳ, τῷ δήμῳ, *dicebant Graeci. Conf. Hemsterhusium ab eodem Wess. l. c. laudatum,*

Ἐποδιάζειν, (*comm.* ἐφοδιάζειν) Viaticum dare. τούτους λυσάμενοι ἀποπέμπουσι ἐποδιάσαντες ἐς τὰς Ἀθήνας, IX. 99. *m.*

Ἐπόδιον, τὸ (*comm.* ἐφόδιον) Viaticum. Κυρηναίων δεηθέντες ἐπόδιά σφι δοῦναι, IV. 203. *m. f.* ἐπόδια λαβὼν, VI. 70. *a.*

Ἐποκέλλειν τὴν νέα, Navem in brevia (*vel* ad littus) ejicere. ὡς τάχιστα ἐπώκειλαν τὴν νέα, VII. 182. *a. ubi paulo ante*, ἐξοκέλλει ἐς τὰς ἐσβολὰς τοῦ Πηνειοῦ, *eâdem notione.* νέας αὐτοῦ ταύτῃ ἐποκείλαντες, VI. 16. *a.*

Ἐπομνύναι, *absolute positum*, Jusjurandum interponere. πρὸς τοῦτον εἶπε ἐπομόσας, VIII. 5. *m. Cum Accus. et Dat.* ἥλιον ἐπόμνυμί τοι, Per solem tibi juro, I. 212. *f.*

Ἐπονομάζειν τὸ οὔνομά τινος, Nomen alicujus invocare, Nominatim aliquem (deum *vel* heroëm) invocare. γυναῖκας ἐπονομαζούσας τὰ οὐνόματα (αὐτῶν) ἐν ὕμνῳ, IV. 35. *m.* τούτῳ θύουσι ὡς ἥρωϊ, ἐπονομάζοντες τὸ οὔνομα, VII. 117. *f.*

Ἐποποιΐη, ἡ, Poema epicum, (*de Homericâ Iliade*) II. 16. *a.*

Ἐποποιός, οῦ, ὁ, Poëta epicus. εἰ χρή τι τοῖσι ἐποποιοῖσι χρεώμενον λέγειν, II. 120. *m.*

Ἐπορᾶν, (*comm.* ἐφορᾶν) Conspicere, Inspicere, Inspectare. ἐπορᾷ μιν ἐξιόντα, Exeuntem (*commode*) conspicata est, I. 48. *a.* ἕκαστα ἀναπτύσσων ἐπώρα τῶν συγγραμμάτων, Inspexit, Perlustravit, Perlegit literas, I. 48. *a.* ἐπορᾶν ἐκκείμενον διατέταγμαι ἐγώ, Meis oculis inspicere expositum jussus sum, I. 110. *f.* σὲ οἱ θεοὶ ἐπορέωσι, Te dii Benevole respiciunt, Tui curam habent, I. 124. *a.* τὰ πρήγματα ἐπορᾶν τε καὶ διέπειν, III. 53. *a.*

Ἐπορέγεσθαι, Plura cupere. ὁ δὲ ἐνθαῦτα ἐπορέγετο, ὀρέων *etc.* Major cupido eum incessit, IX. 34. *m. f.*

Ἐπορμέειν, Cum navibus in statione stare contra *hostem.* φάμενος μόγις ἐκπλῶσαι λαθὼν τοὺς ἐπορμέοντας, VIII. 81. *a.*

Ἔπος, εος, τὸ, Dictum, Verbum. τούτου τοῦ ἔπεος (*de Pythiae vaticinio agitur*) λόγον οὐδένα ἐποιεῦντο, I. 13. *f. Sic* VII. 143. *a. Sed et, ubi de uno vocabulo agitur, ait*, δύναται τοῦτο τὸ ἔπος (*nempe Aethiopicum vocab.* Asmach) κατὰ τὴν Ἑλλήνων γλῶσσαν *etc.* II. 30. *a.* προϊσχόμενος ἔπεα, ὡς οἱ καταχρᾷ *etc.* I. 164. *a. ubi malles* ἔπεα τάδε, *sicut* III. 137. *a. sed priori loco, ubi sequitur obliqua oratio, nil opus erat adjecto pronomine; significat autem scriptor, non solum* vi et armis, *sed et* verbis *cum oppidanis egisse Harpagum.*

Ἐποτρύνειν, Incitare, Urgere, Impense hortari. θεοῦ σφι (*sive rectius* σφε) ἐποτρύναντος, VII. 170. *a. cum Var. Lect. et Not.*

Ἔποψις, ιος, ἡ, Conspectus, Prospectus. ἐπ' ὅσον ἔποψις τοῦ ἱροῦ εἶχε, Quousque prospectus templi Pertinebat, I. 64. *m. f.*

Ἑπτάμηνος, ου, ὁ, ἡ, Septemmensium. τίκτουσι γυναῖκες καὶ ἑπτάμηνα (*scil.* παιδία), -- ἐγὼ δέ σε ἑπτάμηνον ἔτεκον, VI. 69. *m. f.*

Ἔπυδρος, ου, ὁ, ἡ, Aquam habens, Irriguus. γῆ ἔπυδρος πίδαξι, IV. 198. *m.*

Ἐπωνυμίη, ῆς, ἡ, *interdum videri potest nil aliud significare, nisi simplex* οὔνομα, Nomen; *veluti* II. 4. *m.* δυώδεκα θεῶν ἐπωνυμίας ἔλεγον πρώτους Αἰγυπτίους νομίσαι. *Sic* IV. 45. *m.* ἔχειν τὸ οὔνομα *et* ἔχειν τὴν ἐπωνυμίην *eâdem notione promiscue dicuntur. Sed alibi* Cognomen *indicat, et a* Nomine *distinguitur, ut* II. 52. *a.* ἐπωνυμίην οὐδ' οὔνομα ἐποιεῦντο οὐδενὶ αὐτέων, II. 52. *a. Nempe proprie significat* Nomen ab alterius cujusdam rei vel personae nomine ductum derivatumque. *Sic* Hercules Thasius τὴν ἐπωνυμίην εἶχε *a* Thaso insulâ, II. 44. *m. et* Hercules Ὀλύμπιος ἐπωνυμίην, ab Olympo, quippe antiquus deus, ibid. *f. Sic* Aurum quod Gyges in Delphico templo dedicavit, vocabatur a Delphensibus Γυγάδας, ἐπὶ τοῦ ἀναθέντος ἐπωνυμίην, Nomine (*vel* Cognomine) derivato ab eo qui illud dedicavit, I. 84. *f.* (*conf.* ἐπὶ *cum Genit. num.* 5.) ἡ Ἀσίη ἐπὶ (*alii* ἀπὸ) τῆς Προμηθέος γυναικὸς ἔχει τὴν ἐπωνυμίην, IV. 45. *m.* (*cf. Var. Lect.*) εἵματα μέλανα φορέουσι, ἐπ' ὧν τὰς ἐπωνυμίας ἔχουσι, IV. 107. τῇ νήσῳ ἐπὶ τοῦ οἰκιστέω Θήρα ἡ ἐπωνυμίη ἐγένετο, IV. 148. *f.* ἐπ' οὗ (ποταμοῦ) ὁ κόλπος οὗτος τὴν ἐπωνυμίην ἔχει, VII. 58. *f.* ἐπὶ Λυδοῦ ἔσχον τὴν ἐπωνυμίην, μεταβαλόντες τὸ οὔνομα, VII. 74. *a.* ἐπ' ἧς καὶ ὁ χῶρος οὗτος τὴν ἐπωνυμ. ἔχει, VII. 178. *f.*

*Alibi in simillimâ phrasi praepositionem* ἀπὸ *tenent libri omnes, sicut plures* IV. 45. *m. Sic* τὸ οὔνομα Ἀμμώνιοι ἀπὸ τοῦδέ σφι τὴν ἐπωνυμίην ἐποιήσαντο, II. 42. *m. f.* ἀπὸ τῆς τιμῆς τὴν ἔσχε, τὴν ἐπωνυμίην ποιεύμενος, IV. 155. *m.* ἀπὸ τῆς κυψέλης ἐπωνυμίην Κύψελος οὔνομα (αὐτῷ) ἐτέθη, V. 92, 5. *a.* ἀπ' ἧς καὶ ὁ κόλπος οὗτος τὴν ἐπωνυμίην ἔχει, VII. 121. *a. Quo etiam istud pertinet*, ὅθεν (*id est*, ἀφ' οὗ, *sive jonico sermone* ἀπό τευ) ἔθεντο τὰς ἐπωνυμίας, IV. 45. *a. m.*

*Hasce praeterea formulas notemus.* Ἀριστέω ἐπωνυμίην ἔχοντα ἀνδριάντα ἱστάναι, Statuam ponere quae ab Aristea nomen habeat, Quae Aristeas (*vel* Aristeae statua) nominetur, IV. 15. *a. m.* σύμπασι (Σκύθησι) εἶναι οὔνομα Σκολότους, τοῦ βασιλῆος ἐπωνυμίην, Universos Scythas communi nomine Scolotos vocari, nomine de regis nomine ducto, Denominatione a regis nomine petitâ, IV. 6. *extr. Sic* οὐνόματα τριφάσια, ἐπωνυμίας ἔχοντα γυναικῶν, (*Europa, Asia, Libya.*) IV. 45. *a.* οὕτω κατὰ τοῦ Λύκου τὴν ἐπωνυμίην Λύκιοι ἀνὰ χρόνον ἐκλήθησαν, I. 173. *m.*

Ἐπωνύμιος, *i. q.* ἐπώνυμος, Qui ab aliquo (*sive* a personâ, *sive* a re quâdam) nomen invenit; Qui alicujus nomen gerit. ἱρὸν

Ξείνης Ἑλένης ἐπωνύμιον, i. q. ἱρὸν τὸ καλέεται Ξείνης Ἀφροδίτης, II. 112. m. *ubi alii quidem* ἐπώνυμον *praeferunt; sed vide quae ad h. l. notavimus.*

Ἐπώνυμος, ὁ, ἡ, *vide vocab. proxime praecedens.* ἐπὶ τούτου τοῦ οὔρεος (τοῦ Ἄτλαντος) οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐπώνυμοι ἐγένοντο· καλέονται γὰρ δὴ Ἄτλαντες, IV. 184. *f.* τοὺς (Πελοποννησίους) Πέλοψ ὁ Φρὺξ κατεστρέψατο, - - καὶ ἐς τόδε αὐτοί τε ὥνθρωποι καὶ ἡ γῆ αὐτέων ἐπώνυμοι τοῦ καταστρεψαμένου καλέονται, VII. 11. *extr.*

Ἐρᾶν, *cum Genit.* Amare, Amore alicujus captum esse. *Imperf.* Ξέρξης ἔρα τῆς Μασίστεω γυναικὸς, IX. 108. *a. Sed eodem cap. sub fin. scribitur* ἤρα τε καὶ ἐτύγχανε τῆς γυναικός.

Ἐρᾶσθαι, Cupere, Adfectare. Δηϊόκης ἐρασθεὶς τυραννίδος, I. 96. *a.*

Ἐραστὴς, οῦ, ὁ, Amator, Studiosus. πολλοὶ τῆς τυραννίδος ἐρασταί εἰσι, III. 53. *m. ubi perperam olim* ἐργασταὶ *edd. nonnulli.*

Ἐργάζεσθαι, (*verb. Med.*) Facere, Agere. ὁ πολὺς ὅμιλος τί ταῦτα ἐργάζεται, Quid est quod hîc facit haec tanta hominum multituto? I. 88. *m. f.* Laborare, Opus facere. παντὸς ἀνδρὸς ἐργαζομένου, ἤνετο τὸ ἔργον, VIII. 71. *f.* ἐργάζεσθαι ἑωυτῷ ἐκέλευε πάντας τοὺς Αἰγυπτίους, II. 124. *a.* ἐργάζεσθαι χρήματα, Parare sibi pecunias. ἐργασάμενος χρήματα μεγάλα, I. 24. *m. Cum dupl. Accusat.* διεξιόντα (τὸν ἥλιον) - - ἔλπομαι ποιέειν ἂν τὸν Ἴστρον τά περ νῦν ἐργάζεται τὸν Νεῖλον, II. 26. *extr. Similiter* πλέω ἀγαθὰ τὴν πατρίδα ἐργάσεται, VIII. 79. *f. ubi olim quidem perperam* τῇ πατρίδι *edd.*

*Passivum:* 1) *Activâ notione.* οὔ τις ἀλλοτρίων τοῦτο ἔργασται, Patravit haec, III. 155. *a.* ἔργον παράβολον ἔργασμαι, IX. 45. *f.* 2) *Passivâ notione.* μὴ καταισχύνειν τὰ πρόσθεν ἐργασμένα, Ante acta, Res antehac gestas, VII. 53. *a. m.*

Ἐργαλήϊον, τὸ, (*comm.* ἐργαλεῖον) Instrumentum quo quis ad opus faciendum, *vel* ad exercendam artem, utitur. ἔχων οὐδὲν τῶν ὅσα περὶ τὴν τέχνην (artem *medicam et chirurgicam*) ἐστὶ ἐργαλήϊα, III. 131. *m.*

Ἐργασίη, ης, ἡ, Opificium, Opera, Labor. ἀπὸ ἐργασίης χειρῶν ἔτρεφε τὸ παιδίον καὶ ἑωυτήν, *Vit. Hom.* 3. *b. Sed apud Herodot.* II. 135. *a.* ubi Rhodopis meretrix *dicitur* κατ' ἐργασίην in Aegyptum venisse, *non* manuum opificium, *aut* honestae cujusdam artis exercitium *intelligitur, sed* ἡ ἀπὸ τοῦ σώματος ἐργασία, Turpis quaestus arte meretriciâ quaesitus; *quam artem illa statim quidem, priusquam in libertatem vindicata est, non suo nomine, sed nomine Samii lenonis exercuit, qui illam in Aegyptum secum adduxerat.*

[Ἐργασταὶ *temere olim editum erat pro* ἐρασταί, *quod tenent scripti libri omnes; et sic recte editur inde ab edit. sec. Henr. Steph.*]

Ἐργάτης, ου *vel* εω, ὁ, Operarius. γῆς ἐργάτης, Agricola, IV. 109. *a.* V. 6. *f.*

Ἐργατικὸς, ἡ, ὸν, Efficax, Validus, Magnam vim habens. το-

σοῦτος ποταμὸς καὶ οὕτω ἐργατικός, II. 11. *extr.*

Ἐργάτις, ιδος, ἡ, *foem. pertinens ad masc.* ὁ ἐργάτης. *Hinc* γυναῖκες οὕτω ἐργάτιδες, Mulieres ita industriae, Operi faciendo ita intentae, V. 13. *f.*

Ἔργειν, *et* Ἐέργειν, (*jon. i. q.* εἴργειν) Arcere, Prohibere, Excludere *ab unâ parte, et* Includere *aliâ parte.* (*Sed* Includendi *notione spiritu aspero notatur, et* Ἕργειν, *sicut commune* ἑόργειν, *pronunciatur.*) σιτίων δὲ τοὺς παῖδας ἐργόντων Κορινθίων, Quum Corinthii pueros illos excluderent alimentis, Alimenta eis negarent, III. 48. *m.* τοὺς μὴ νὺξ ἐέργει μὴ οὐ κατανύσαι τὸν δρόμον, Quos nox non prohibet, (Retinet, Impedit) quo minus *etc.* VIII. 98. *m. ubi alii quidem* ἔργει. *Vide Var. Lect.* αὐτοὺς ἕρξε, ὡς κατασκόπους δῆθεν, Detinuit, Inclusit, In custodiâ retinuit; (*quo refertur quod paulo post ait,* ἔλυσε τοὺς Πέρσας) III. 136. *f. ubi alii quidem* εἶρξε.

Ἔργεσθαι *apud Nostrum non tam Passivâ notione ponitur, quam Reciprocâ, quasi* Arcere sese, Retinere sese, *id est,* Abstinere. *Sic* ἔργετο ἑκὼν τῆς Κυρηναίων πόλιος, IV. 164. *m. Not.* Ξέρξης, ὡς κατὰ τὸ ἄλσος ἐγένετο, αὐτός τε ἔργετο αὐτοῦ, καὶ τῇ στρατιῇ πάσῃ παρήγγειλε, *nempe* ἔργεσθαι αὐτοῦ, VII. 197. *f. Sic* βουλόμενοι θηλέων βοῶν μὴ ἔργεσθαι, II. 18. *m. latine non tam reddi debuit* Cupiverunt non prohiberi, *quam* Abstinere noluerunt esu boum foeminarum. *Et* πολλῶν ἐπιτάξαντες ἔργεσθαι, V. 57. *extr. perinde reddi potest,* Impositâ conditione ut pluribus *juribus* Excluderentur, *aut,* ut pluribus *commodis* (*quibus fruebantur veteres cives*) Abstinerent. Ξέρξης ἐργόμενος τῶν ἄλλων, IX. 108. *a.* (*al. cap.* 107.) *passive intelligunt interpretes omnes,* Cæteris prohibitus; Caeteris viis, *quibus spe suâ potiretur,* exclusus. *Sed nil impedit, quo minus etiam hic intelligamus* Abstinens, Valedicens caeteris viis; *nempe,* nec vi uti, nec porro frustra solicitare mulierem volens.

*Conf.* Ἀπέργειν, Ἐξέργειν, Κατέργειν.

Ἔργειν, Facere: *unde Fut.* ἔρξω, *Praet. Med.* ἔοργα, *et Substantiva* ἔργον *et* ἔργμα. ὅσα ἔρξαν ἢ ἔπαθον, V. 65. *f.* ἡμέας οἷα ἔρξαν, Qualia nobis fecerunt; Qualia in nos commiserunt; Quo pacto nobiscum egerunt, VII. 8, 2. *f.* λήθην ποιεύμενος τά μιν ἐόργεε, Oblitus quae adversus illum patraverat, I. 127. *b. In Praes. tempore, pro* ἔργειν, *in usu est* Ἕρδειν *vel* ἔρδειν, *quod vide.* (*Aoristum* ἔρξα *alii quidem cum Aem. Porto a Praes.* Ῥέζω *formatum statuunt hoc modo, Fut.* ῥέξω, *Aor.* ἔρρεξα, *et per syncopen* ἔρξα. *Conf.* Ἕρδειν.

Ἔργμα, τος, τό, Factum, Facinus. ἔργμασιν ἐν πολέμου, V. 77. *f. in Inscriptione metricâ. Conf. Wess. ad* III. 97, 9.

Ἔργον, ου, τό, Opus, Factum, Res ipsa effecta. ἔργα ἀποδέξασθαι, *vide in* Ἀποδεικνύειν, *num.* 6, 2.

ἐκλαμβάνειν ἔργα, I. 95. *a. N.* *Vide* Ἐκλαμβάνειν. Ταῦτα εἶπε· καὶ ἅμα ἔπος τε καὶ ἔργον ἐποίεε, III. 135. *a. N.* ταῦτά τε ἅμα ἠγόρευε, καὶ τὸ ἔργον προσῆγε, Effectam dedit rem, IX. 92. *a. N.*

τούτου μή ἐστι ἔργον *non tam significat* Hac re nil opus est, Non necesse est hoc facere; *quam potius*, Hujus rei nullus usus est, Non est ex usu, Nil adtinet, Inutile est hoc facere. τῆς θαλάσσης οἱ Μιλήσιοι ἐπεκράτεον, ὥστε ἐπέδρης μὴ εἶναι ἔργον τῇ στρατιῇ, I. 17. *f. Nempe* ἡ ἐπέδρη, Obsidere urbem *utile est hosti, quo oppidanos commeatu intercludat. At Milesiis commeatus importari affatim poterat mari; quare* Inutile erat urbem illorum obsidere: *nam de nudâ* Obsidione, *non de Oppugnatione hic agitur.*

τὰ ἔργα *sunt* Opera rustica, Agri culti, Arva. συὸς χρῆμα μέγα τὰ τῶν Μυσῶν ἔργα διαφθείρεσκε, I. 36. *a. et m.*

Ἔρδειν, *sive formâ Jonibus magis propriâ* Ἕρδειν, *idem quod inusitatum in Praesente tempore* ἔργειν, Facere, Patrare. ἀρεστὸν εἶναι πᾶν τὸ ἂν βασιλεὺς ἔρδῃ, I. 119. *f. ubi quidem nonnisi unus (quem noverim) codex Lenem spiritum tenet,* ἔρδοι *scribens.* ἀθέμιτα (*vel* ἀθέμιστα) ἔρδειν, VIII. 143. *f. ubi* ἔρδειν *praefert noster cod. Flor. quod in Jonico scriptore verum videtur. Imperf.* ἔρδον (ἔρδον *codd. F. et Pa.*) ὅσον ἐδυνέατο, IX. 103. *f. Imperf. frequentativum,* ἀθέμιστα ἔρδεσκε, VII. 33. *f. ubi Lenem spiritum cum editis omnibus libris praeferunt scripti longe plerique. Alibi vero Asperum spiritum, Atticorum ex more, pertinaciter tenent edd. et mssti.* Διὰ θυσίας ἔρδειν, I. 131. *m.* ἀνήκεστον πάθος ἔρδειν, I. 137. *a.* τὰ ἔμπαλιν τούτων ἔρδουσι, II. 121. *a.* οἱ δὲ, ἐπ' οὐδενὶ ἔφασαν, ἔρδειν ἂν τοῦτο, III. 38. *m. f.* τὰ ἔρδει πολλὰ καὶ ἀτάσθαλα, III. 80. *m.* θυσίη ἐρδομένη ὧδε, IV. 60. *a.* Ἀθηναίους ἀναρτημένους ἔρδειν Αἰγινήτας κακῶς, VI. 88. *m. Etiam cum duplici Accus. ut* μηδένα ἔρδειν ἀνήκεστον πάθος, Nemini irreparabile malum inferre, I. 137. *a. quo loco recte Schaef. ex ms. Arch. ante* τῶν ἄλλων Περσέων *pronomen* τινὰ *inseruit, quod in nostrâ etiam editione adjectum velim.* ἔρδον ὅσον ἐδυνέατο, Fecerunt quantum potuerunt, IX. 103. *b.* ἐρδούσας τὰ ἱρὰ IV. 33. *f. pro vulgato* ἐχούσας *aut* θυούσας *legendum suspicati sunt docti nonnulli viri.*

Ἐρέειν, Dicturum esse. Ἐρέω, Dicam. *vide supra in* Εἴρειν.

Ἐρεθίζειν, Irritare. Σκύθαι ἐρεθισθέντες ὑπὸ Δαρείου, Irritati invasione Darii, VI. 40. *m.*

Ἐρείδειν, Fulcire. Ἐρείδεσθαι, Niti. τοῖσι γούνασι ἐρηρεισμένους, IV. 152. *f. cum reduplicatione, pro* ἠρεισμ.

Ἐρείπειν, Demoliri, Diruere. προμαχεῶνα ἕνα τοῦ τείχεος ἐρεῖψαι, I. 164. *a.* ἐπέβησαν τοῦ τείχεος, καὶ ἤριπον (αὐτὸ), IX. 70. *m. Conf.* Κατερείπειν.

[Ἔρεσθαι, Interrogare. *Vide* Εἴρεσθαι.]

[Ἐρεύγεσθαι. *Vide* Ἐξερεύγεσθαι.]

Ἐρευθέδανον, ου, τὸ, Rubia tincto-

ria. *αἰγέας περιβάλλονται κεχριμένας ἐρευθεδάνῳ*, IV. 189. *m. f.*

Ἔρημος, *sive rectius* Ἐρῆμος, ου, ὁ *et* ἡ, Desertus. *De Accentu vide Var. Lect. ad* I. 117, 18. *et* II. 31, 7. *et* IV. 17, 11. (*Similiter* Ἑτοῖμος, Ὁμοῖα *et* Ὁμοῖος.) *Circumflexum in penultimâ tenuere libri omnes edd. et scripti* VIII. 51. *m. et* IX. 3. *f. ubi* ἐρῆμον τὸ ἄστυ, *et* IX. 58. *a. ubi* εἶδε τὸν χῶρον ἐρῆμον, *et* τάδε ὁρέοντες ἐρῆμα. *Nos ubique eamdem secuti sumus scripturam.* ἐρῆμον οὖρος, I. 117. *f.* περὶ τῶν ἐρήμων τῆς Λιβύης, II. 32. *a.*

*Foem.* ἐρῆμος γάρ ἐστι ἡ χώρη αὕτη, II. 31. *f.* V. 9. *a.* στέλλονται ἐς τὴν ἐρῆμον, III. 102. *f.* τὴν Ζάγκλην, ἐοῦσαν ἐρῆμον ἀνδρῶν, VI. 23. *a. m. ubi quidem* ἐρήμην *olim edd. sed nullo adstipulante vetere codice qui quidem nobis innotuerit.* ἡ Ἀττικὴ χώρη, ἐοῦσα ἐρῆμος Ἀθηναίων *edd. et scripti omnes* VIII. 65. *a.* ἡ ἐσθὴς ἐρῆμος ἐοῦσα ὅπλων, IX. 63. *f. Mira videri potest structura* IV. 17. *f.* Νευρῶν τὸ πρὸς βορῆν ἄνεμον, ἐρῆμος ἀνθρώπων, *nempe* χώρα ἐρῆμος *intelligitur. Vide ibi Var. Lect. et Not.*

Ἐρημοῦσθαι, Deseri, Destitui, Relinqui ab aliis ut solus maneas, Desolari. οἱ ὄνοι, ἐρημωθέντες τοῦ ὁμίλου, A reliquo coetu soli relicti, IV. 135. *m.* Θεσσαλοὶ ἐρημωθέντες συμμάχων, VII. 174. *m.* Μίλητος Μιλησίων ἐρήμωτο, VI. 22. *a.* ἐς τὴν Κρήτην ἐρημωθεῖσαν λέγουσι ἐσοικίζεσθαι ἄλλους ἀνθρώπους, VII. 171. *a.*

Ἐρίζειν τινὶ, Contendere cum aliquo de principatu *vel* de primis partibus. τούτῳ γὰρ οὐκ οἷά τέ ἐστι ἐρίσαι ἄλλον, IV. 152. *m. f.*

Ἐρικυδὴς, Perillustris. μέγα ἄστυ ἐρικυδές, VII. 220. *m. in Orac.*

Ἔριον, τὸ, Lana, *vide* Εἴριον. *In Vit. Hom. cap.* 4. *a. servatur communis forma vocabuli*: ἐριουργῆσαι ἔρια.

Ἔρις, ιδος, ἡ, Contentio. Ἀργείων αἱ γυναῖκες, κατ' ἔριν τῶν Ἀθηναίων, περόνας ἐφόρεον μέζονας, Ex contentione (Ob contentionem) cum Atheniensibus, V. 88. *f.* ἔριν εἶχον ἀμφί τε μουσικῇ καὶ τῷ λεγομένῳ ἐς τὸ μέσον, Certamen instituebant, Inter se contendebant, VI. 129. *a.*

Ἑρκεῖος Ζεὺς, Jupiter aedium custos, *proprie* Custos muri qui aedes circumdat, VI. 68. *a. Conf. Eustath. ad Odyss.* χ'. 335.

Ἕρκος, εος, τὸ, 1) Septum, Murus, Munitio: τὸ ἕρκος ὑπερθορέειν, VI. 134. *m. N. pro quo* τὴν αἱμασιὴν *ait* ibid. *f.* συνεφόρησαν τὰ γέῤῥα ἕρκος εἶναί σφι, IX. 99. *extr.* 2) Rete, Laqueus. ἐν ἕρκεσι ἐμπαλασσόμενοι διαφθείρονται, VII. 85. *f. ubi alii olim* ἐν ἄρκυσι. *Vide Not.*

Ἑρκτὴ, ῆς, ἡ, Carcer, IV. 146. *a. et m.* 148. *a.*

Ἕρμα, ατος, τὸ, Saxum, Petra, Scopulus sub maris superficie latens, VII. 183. *N.* λίθος μέγιστος, *Suid.* ἡ ἐν θαλάσσῃ πέτρα *Dionys. apud Eustath. ad Iliad.* ξ'. *p.* 964, 28. *ed. Bas.* (*p.* 976. *ed. Rom.*) *Conf. Hesych. et ibi notata.*

Ἑρμηνεὺς, έος, ὁ, Interpres. οἱ

ἑρμηνέες, II. 125. *f.* 154. *a.* III. 140. *m.* δι' ἑπτὰ ἑρμηνέων διαπρήσσονται, IV. 24. *f.*

Ἐρξείης, *sive rectius* Ἐρξίης. δύναται κατὰ ἑλλάδα γλῶσσαν Δαρεῖος, ἑρξίης. Graeco sermone *nomen Persicum* Darius *valet* ἑρξίης, VI. 98. *f. Intelligitur autem vulgo* ἑρξείης *vel* ἑρξίης, *præeunte Valla* Coërcitor, *nempe quatenus verbum* ἔργειν, *a quo derivatur hoc nomen*, Arcere *et* Coërcere *significat. Auctor vero Etymologi M. ait:* Ἐρξίας, ὄνομα κύριον, παρὰ τὸ ῥέζω, ῥέξω, ῥεξίας· ὑπερβιβασμῷ ἐρξίας· ὁ πρακτικός.

Ἐῤῥωμενέστερος, Validior, Acrior. (*ab* ἐῤῥωμένος, *particip. pass. verbi* ῥώννυμι.) τειχομαχίη ἐῤῥωμενεστέρη, IX. 70. *a.*

Ἔρσην, ενος, ὁ, (*comm.* ἄρσην *vel* ἄῤῥην) Mas, Masculus. ἄπαις ἔρσενος γόνου, I. 109. *m. f.* ἄπαις ἔρσενος γόνου, III. 66. *a.* ἕκαστος τῶν ἐρσένων τούτων, *nempe* ἵππων, I. 192. *f.* φοίνικες ἔρσενες, Palmae arbores masculae, I. 193. *f.* οὔτε ἔρσενος θεοῦ, οὔτε θηλέης, II. 35. *f.* τοὺς βοῦς τοὺς ἔρσενας, II. 38. *a.* 41. *a.* 46. *m. f.* τοὺς αἶγας τοὺς ἔρσενας, II. 46. *m.* καὶ ἔρσενες καὶ θήλεαι, II. 65. *a. m.* 93. *a.* III. 102. *f.* 105. *m.* VII. 56. *f.*

[Ἐρύειν, *vide* Εἰρύειν.]

Ἐρυθρὸς κῆρυξ, Rubens praeco, III. 57. *extr. in Orac. Conf. cap.* 58. *a.*

Ἐρύκειν τοὺς ἐπιόντας, Inhibere, Prohibere invadentes, IV. 125. *f.* V. 15. *a.* ἐρυκόμενοι ἀπὸ τοῦ Ἀσωποῦ, Prohibiti ab Asopo; Quum ab Asopo fluvio, *ne ex illo aquam petere possent*, arcerentur, IX. 49. *f.*

Ἔρυμα, ατος, τὸ, Munimentum. τὸ ἔρυμα τοῦ τείχεος ἐφυλάσσετο, VII. 223. *m.*

Ἔρχεσθαι, Venire, Ire. ἦλθε αὐτοῖς ἀγγελίη, I. 83. IX. 14. *a. et* 15. *a. cum Var. Lect. et Not.* ἐς ἀσθενὲς ἔρχεται, I. 120. *m.* (*vide supra in* Ἀσθενής.) ἐλθεῖν τινι ἐς ὄψιν, In conspectum alicujus venire, III. 42. *a.* ἐλθεῖν τινι ἐς μάχην, Ad manus venire, In Aciem cum aliquo descendere, VII, 9. 3. οὐκ ἦλθον ἐς τούτου λόγον ὥστε *etc.* Non eo progressi sunt ut *etc.* VII. 9, 2. *f. Sed* ἐλθεῖν τινι ἐς λόγους, In colloquium cum aliquo venire, I. 86. *m.* IV. 126. *f.* διὰ μάχης ἐλθεῖν, Praelio decernere, VI. 9. *f. conf. Not. ad* VIII. 77. *f.*

2) ἔρχεσθαι παρά τινα *honeste dicitur de* Congressu *venereo.* παρὰ τοῦ σεωυτοῦ ξείνου τὴν γυναῖκα ἦλθες, II. 115. *m. ubi vide Not. Sic et de muliere:* κυέουσαν ἐκ τοῦ προτέρου ἀνδρὸς οὕτω ἐλθεῖν παρὰ Ἀρίστωνα, VI. 68. *m. et mox* ibid. φασί σε ἐλθεῖν παρὰ τὸν ὀνοφορβόν.

3) ἔρχεσθαι *cum Accusat. absque praepositione, idem valet ac* διέρχεσθαι, Transire. ὁ ἥλιος ἔρχεται τῆς Λιβύης τὰ ἄνω, II. 24. *m. Similiter* ἰὼν τὸ μέσον τοῦ οὐρανοῦ, II. 25. *a. ubi* ἰὼν *idem valet ac* διεξιών, *quod ibidem paulo ante legitur.*

4) ἔρχομαι ἐρέων, Adgredior dicere, Dicam, I. 5. *m.* II. 40. *a.* 99. *a.* III. 80. *f. Sic* ἔρχομαι λέξων, II. 11. *m.* VII. 102. *a. m.* (*Similiter* ἤϊα λέξων, Adgressus eram dicere, IV. 82. *f.*) ἔρχο-

μαι φράσων, III. 6. a. VI. 109. a. ἔρχομαι σημανέων, IV. 99. a. ἔρχομαι περὶ Αἰγύπτου μηκυνέων τὸν λόγον, II. 35. a.

Ἔρως, ωτος, ὁ, Cupido, Desiderium. ἔρωτα σχὼν τῆς Ἑλλάδος τύραννος γενέσθαι, V. 32. *f.*

[Ἐρωτᾶν, *vide* Εἰρωτέειν.]

Ἐς, *præpositio regens Accusativum; Jonica forma, quâ constanter utitur Herodotus pro communi* Εἰς. *Adhibetur autem haec praepositio ubi agitur*

1) *de Motu* In *vel* Ad Locum; *qui est usus frequentissimus, quâlibet in paginâ obvius. Quo ex usu interpretanda sunt etiam illae locutiones, in quibus* ἐς *pro* ἐν, *praepositione* In loco *significante, posita videri poterat: quo de genere, post Hemsterh. ad Aristoph. Plutum p.* 456. *perspecte Schulzius ad Herodot.* VIII. 60, 1. *et* 71. *m. monuit. Conf. quae nos ad* VIII. 60, 1. *adscripsimus, ubi* ἐς ὃ, *quod vice* ἐν ᾧ ναυμαχεῖν *positum Wesselingius judicavit, valere diximus* ἐς ὃ ἰέναι ναυμαχήσοντας, Quo nos conferre ad praelium ibi faciendum; *sed fortasse formula* ἐς ὃ *aliâ ratione fuerit ibi accipienda, de quâ infra sub num.* 5. *dicetur. At* VIII. 71. *m. ubi ait scriptor* συνδραμόντες ἐκ τῶν πολίων, ἐς τὸν ἰσθμὸν ἵζοντο, *non idem valet* ἐς τὸν ἰσθμὸν ἵζοντο, *ac id quod mox subjicitur,* ἰζόμενοι ἐν τῷ ἰσθμῷ: *istud significat* Sessum ibant, *Conferebant se in Isthmum, ibi consessuri, stationem ibi capturi; hoc significat,* Quum jam in Isthmo sederent, Stationem aut castra ibi haberent. *Sic* ἰζομένην ἐς ἱρόν, *quasi diceres* Collocantem sese, Conferentem se in templum, ibi sessuram et moraturam, I. 199. *a.* ἵζετο ἐς τὰ πρόθυρα τοῦ βασιλῆος, III. 140. *a. Eadem ratio est cunctorum fere locorum ab Aem. Porto congestorum, ubi* ἐς *cum Accus. pro* ἐν *cum Dativo poni ille statuit.* θρόνος ἐς τὸν κατίζων *vel* ἵζων, (*scil.* ἑωυτὸν) ἐδίκαζε, I. 14. *m. et* V. 25. *m. f.* εἰ ἵζοιο ἐς τὸν ἐμὸν θρόνον, VII. 15. *f.* ἐς τὸν θρόνον ἵζεσθαι, VII. 16. *a. Similiter dicit* τὸν ἄνδρα στάντα (qui se constituit, *vel* a populo constitutus est) ἐς ταύτην τὴν ἀρχήν, III. 80. *a. m.* ὁ μὲν (*nempe* ὁ κῆρυξ) δὴ ἀπόστολος ἐς Μίλητον ἦν I. 21. *a. non valet* ἐν Μιλήτῳ ἦν, in urbe Mileto erat; *sed,* Miletum missus erat, Miletum legatus proficiscebatur, *sicut* V. 38. *f.* αὐτὸς ἐς Λακεδαίμονα ἀπόστολος ἐγίνετο, Ipse Lacedaemonem suscepit legationem, profectus est. παιδία δύο διδοῖ ποιμένι τρέφειν ἐς τὰ ποίμνια τροφήν τινα τοιήνδε, II. 2. *a. m. ubi non juncta intelligi debent verba* τρέφειν ἐς τὰ ποίμνια, *pro* ἐν τοῖς ποιμνίοις, *sed* διδοῖ ποιμένι ἐς τὰ ποίμνια, τρέφειν τροφὴν τοιήνδε, Tradidit pastori ad greges, *id est,* quos ille secum duceret ad greges, ibique aleret. *Satis vero per se perspicua ratio harum locutionum,* τὰ ὄστεα ἀπάγουσι καὶ θάπτουσι ἐς ἕνα χῶρον, II. 41. *f.* τὴν μὲν ἐς Λιβύην, τὴν δὲ ἐς τὴν Ἑλλάδα ἀπέδοντο, II. 56. *m.* τὰς πέδας ἀνεκρέμασαν ἐς τὴν ἀκρόπολιν, V. 77.

*m.* κατακρύπτειν ἐς κυψέλην, V. 92, 4. κατιστάναι τυραννίδας ἐς τὰς πόλεις, V. 92, 7. *f.* τεταγμένα ἐς τὸ πεζόν, VII. 81. *a.* *quibus in locis omnibus nil opus est ut cum Porto* ἐς *pro* ἐν *poni statuamus, quamvis latinus sermo in talibus sententiis praepositionem* In *cum Ablativo potius constructam, quam cum Accusativo, amet.*

*Porro, quemadmodum* ἐν πόλει *non semper* In urbe *significat, sed subinde etiam* Apud urbem, *sic* ἐς πόλιν *interdum non* In urbem *significat, sed nonnumquam* Ad, Prope urbem. *Sic,* ἐπεὶ ἀπίκοντο ἐς Μώμεμφιν πόλιν, συνέβαλον, II. 169. *a.* ἐπεί τε ἀπίκατο ἐς Βάρκην, ἐπολιόρκεον τὴν πόλιν, IV. 200. *a.*

*Denique satis notum est, ad praepositionem* 'Ες *subintelligendum subinde esse Accusativum* δόμον, οἶκον, ἱρὸν, *aut aliquem talem. Sic in istis :* Φέρων ἐς σεωυτοῦ, I. 108. *f.* ἐλθὼν ἐς τοῦ Ἁρπάγου, I. 113. *m.* ἰέναι ἐς Ἀστυάγεος, I. 119. *a.* κατεκοίμισε (αὐτὸν) ἐς Ἀμφιάρεω, VIII. 134. *m.* ἐς τοῦ Ἀμφιάρεω ἀνέθηκε, I. 92. *m.* *Et probi codd. dant* ἐς Δήμητρος, II. 122. *f.* *ubi vulgo* ἐς ἱρὸν Δήμητρος.

*Tropice dicta sunt talia, qualia* ἐς τί ὑμῖν ταῦτα φαίνεται φέρειν; I. 120. *a. m. et,* τὰ τῶν ὀνειράτων ἐχόμενα τελέως ἐς ἀσθενὲς ἔρχεται, ibid. *m. et* ἀποσκήψαντος τοῦ ἐνυπνίου ἐς φλαῦρον, ibid. *f.* αἱ Πολυκράτεος εὐτυχίαι ἐς τοῦτο ἐτελεύτησαν, III. 125. *f.*

2) *Rarius* 'Ες *adhibetur ubi de Personis agitur,* Ad *quas quis mittitur aut se confert.* ἔπεμπε θεοπρόπους ἐς τοὺς ἐξηγητέας, I. 78. *a.* ἔπεμπε ἀγγέλους ἐς τὰς συμμαχίας, *id est,* ἐς τοὺς συμμάχους, I. 81. *a.* ἀποπλεύσεσθαι ἐς τοὺς συγγενέας, IV. 147. *m.* ἐτράποντο ἐς τοὺς Παρωρεάτας, IV. 148. *f.* ἀπίκετο ἐς τοὺς Ἕλληνας, Pervenit ad Graecos, VIII. 8. *m.* *Sed* εἶπε ἐς πάντας τάδε *significat* Coram omnibus haec dixit; *nempe,* Ita haec dixit, ut verba ejus Ad omnium aures pervenirent, VIII. 26. *f.*

3) *Frequenter* 'Ες *ponitur ubi de Tempore agitur.* ἔτι καὶ ἐς τόδε, Ad hoc usque tempus etiam, VII. 123. *m. f.* καὶ ἔτι ἐς ἐμὲ, Ad meam etiam usque aetatem, I. 92. *a.* 93. *a. m.* III. 97. *f.* (*ubi olim* ἐς ἐμεῦ *vitiose.*) V. 45. *f. et alibi.* ἐς τοῦτο - - ἐς ὃ, Eo usque - - donec, VII. 181. *a.* *Et nude* 'Ες ὃ, (*subinde* ἐσὸ *unâ voce in libris nonnullis*) Donec, Usque dum, I. 93. *m.* 191. *f.* II. 115. *f.* 118. *f.* 158. *f.* VIII. 58. *f.* *Eadem formula latine reddi nonnumquam commode potest* Ad extremum, Postremo, *ut* I. 98. *a.* 101. *m. f.* 196. *m.* 202. *m.* IV. 201. *a. m.* *Alium usum formulae* 'Ες ὃ *infra notamus sub num.* 5.

*Siculi pro* ἐς ὃ *communi Graecorum sermone* ἕως οὗ *dicitur, quae ipsa formula apud Nostrum quoque* II. 144. *m. occurrit; sic alibi passim pro* ἐς ὃ *apud eumdem Nostrum* 'Ες οὗ *scriptum reperitur, et saepius quidem consentientibus libris, ut* ἐς οὗ δὴ Λίχης ἀνεῦρε, I. 67. *f.* (*ubi*

*quidem invitis libris omnibus* ἐς τὸ *edidere Schaef. et Borh. Conf. Not. ad h. l. et Koen ad Gregor. Dial. jon.* §. 63.) ἐς οὗ ἀποθάνωσι, III. 31. *a. m. Alibi variant libri, et pro* ἐς οὗ *nonnulli* ἐς ὅ *vel* ἐστὸ *praeferunt, ut* IV. 160. *et* 166. *et* 181. *f. ubi vide Var. Lect.* V. 51. *m. et* 56. *m. Est etiam ubi pro* ἐς οὗ *vel* ἐς ὅ *nonnulli* ἐς τ' *exhibent, ut* ἔς τ' ἐσέβαλον, IV. 12. *f. quod cum videri posset* ἔς τε ἐσέβαλον *valere, Koenius l. c. sub illâ scripturâ latere* ἐς τὸ ἐσεβ. *statuit. Denique hanc ipsam formulam* 'Ες τὸ, *pro* ἐς ὅ, *nos ipsi quoque cum Wess. tenuimus,* II. 157. *ubi vide Var. Lect.*

'Ες τὸ παρεὸν, - - ἐς χρόνον, In praesens, - - In posterum, VII. 29. *extr.* IX. 7. *m.* ἐς ὕστερον, V. 74. *f. pro quo unâ voce* ἐσύστερον *scribitur* V. 41. *a.* ἐς πέμπτον μῆνα συλλέγεσθαι, Ad quintum mensem, Quinto post mense, I. 77. *f.* ἐς τέλος, Ad extremum, Postremo. ἐς τέλος κακῶς ἐτελεύτησε, III. 40. *f. N.* ἐς τὸ δέον, Ad (In) tempus opportunum, Tempore opportuno, II. 173. *f. Sic et* ἐς καιρόν, IV. 139. *m. Denique notemus constructionem hujusmodi,* ἡ βασιλῆος αἵρεσις ἐς τὴς ὑστεραίην τὴν Μαρδονίου ἐπιστρατηίην δεκάμηνος ἦν, IX. 3. *extr. Conf.* 'Υστεραῖος.

4) *Usurpatur porro præpositio* 'Ες *ubi agitur de Re, in quâ Incrementum aliquod aut Decrementum, Plus aut Minus, habet locum, indicaturque* Terminus *vel* Gradus, Ad quem *illa pervenit. Et in hoc genere saepius quidem adjicitur verbum* ἀνήκειν, *velut* ἀνήκειν ἐς τοσοῦτο, ἐς τὰ πρῶτα, ἐς τὰ μέγιστα *etc. cujus generis plura exempla supra, sub voce* 'Ανήκειν, *congessimus: verum etiam absque hoc verbo eidem usui praepositionis* 'Ες *locus est.* ὀφθαλμῶντες ἐς τὸ ἔσχατον, (*nempe* ἐς τὰ μέγιστα τῆς ὀφθαλμίας ἀνήκοντες,) Ad extremum usque gradum, VII. 229. *a. ubi* ἐς τὸ μέγιστον *dabant alii.* τιμωρέειν ἐς τὰ μέγιστα, VIII. 144. *m.* τοῦτο τὸ ἱρὸν φυλάσσουσι ἐς τὰ μέγιστα, IV. 7. *a.* ἐόντα Θρασυβούλῳ ξεῖνον ἐς τὰ μάλιστα, Hospitio et amicitiâ quam maxime conjunctum, I. 20. *a.* Μίλητος νοσήσασα ἐς τὰ μάλιστα στάσι, V. 28. *ab.* τιμωρητέον ἐς τὸ δυνατώτατον, VII. 168. *a.* ἐς τοῦτο τὸ οὖρος ὑπὸ Περσέων ἄρχεται, Usque ad hunc montem porrigitur Persarum imperium, III. 97. *m. f.* ταῦτα ἐς τοσοῦτο (In tantum, hactenus,) παρεγύμνου, VIII. 19. *m.* ταῦτα μέν νυν ἐς τοσοῦτο ἐγένετο, VIII. 125. *extr.* IX. 18. *extr.* VIII. 107. *a.* ἐς τρὶς, Ad ter, non minus quam ter, I. 86. *m.* V. 105. *f.* (*conf. Hermann. ad Viger. Not.* 380.) *Eodem referendum videtur istud,* ἐς τοιαῦτα εἰπόντι, VIII. 77. *f.* Usque ad talia (*id est,* Haec ipsa talia, Haec adeo talia, *nempe,* ita praecisa et perspicua) dicenti. *Referri huc potest formula* ἐς ἀριθμὸν εἶπαι, VII. 60. *a. ubi vide Not.*

5) *de Objecto, quod in scholis dicitur, id est, de Re vel Personâ,* Circa *quam,* Cujus intuitu *aut* Cujus caussâ (Adversus

quam *vel* Pro quâ) *aliquid dicitur aut agitur.* οὐδὲν μᾶλλον ἐς ἑωυτὸν λέγων, ἢ ἐς ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον, I. 86. *m. f. quemadmodum latine dicimus*, In aliquem aliquid dicere. *Sic* φέρειν *et* ἔχειν ἐς τὶ *aut* ἔς τινα, Aliquo spectare, Pertinere: *quarum formularum exempla vide in* Ἔχειν *et* Φέρειν, *et in Not. ad* III. 133, 9. ἡ γνώμη ἀποδειχθεῖσα ἐς τὴν γέφυραν, IV. 98. *a.* πρῆγμα ἐς αὐτὸν γενόμενον, Res quae Circa illum (Quod ad illum adtinet, Ad illum spectans) accidit; *nempe* Aliquid quod ille partim fecit, partim passus est, I. 114. *a.* τὸ πᾶν ἐς αὐτὸν ἐπεποιήκεε, Omnia In illum (*id est*, Pro illo, Illius caussâ, *nempe* Ad illum vitio corporis levandum) fecerat, I. 85. *a.* τῷ πεποιημένῳ ἐς τὸν παῖδα τοῦτον ἔκαμνον, Facinus In (Adversus) hunc puerum admissum dolui, I. 118. *m.* ἡ ἔχθρη ἡ ἐς τὸν Δημάρητον, VI. 65. *m.* τιμωρίην ἐσομένην ἐς Ἀστυάγεα, I. 123. *a.* τά τοι (*nempe* τὸ φίλον εἶναι καὶ συνετὸν καὶ εὔνοον) ἔχω μαρτυρέειν ἐς πρήγματα τὰ ἐμά, Adversus res meas, Quod ad res meas adtinet, V. 24. *f.* ἐς ἀριθμὸν οὐκ ἔχω εἶπαι τὸ ἀτρεκές, Quod ad numerum spectat, non possum adcurate dicere, VII. 60. *a. Not.* ἤκουον εὖ ἐς δικαιοσύνην, *Vita Hom.* 7. *m. pro quo* δικαιοσύνης πέρι *dicit Noster* VI. 85. *m.*

*Eodem referendus est usus, qui subinde obtinet, formulae* Ἐς ὅ, *diversus ab illo usu quem supra* (*num.* 2.) *observavimus. Scilicet, sicut* ἐς τοιάδε πρήγματα ἐμβλέψας VIII. 77. *a. significat* Res tales respiciens, intuens; *sic etiam nuda formula* Ἐς ὅ, *ellipticâ quâdam ratione, significat* Quo respectu, Quo intuitu, *et* (*quae notio cum hac conjuncta est*) Quâ caussâ, Quapropter. ἐς ὃ (*scil.* ἐμβλέψας) μετῆκε αὐτόν, Quo respiciens, *id est*, Quapropter, Quocirca, seposuit hanc famam nec illâ usus est, II. 116. *a. N.* ἐς ὃ ἔλαβε τὴν δίκην, Quo respectu, Quapropter, poena ei inflicta est, I. 115. *f. Eodem pertinere videtur locus, quem supra* (*n.* 1.) *adtigimus,* ἐς ὃ ἥκιστα ἡμῖν σύμφορόν ἐστι, VIII. 60, 1. *m. ubi, verum si quaeris, non ad* ἐς ὃ *intelligi debebit* ναυμαχεῖν *aut* ναυμαχήσοντας, *sed ad* ἥκιστα σύμφορόν ἐστι *ex superiori oratione intelligitur* τὸ ἀναζεῦξαι τὰς νῆας πρὸς τὸν Ἰσθμόν, *et* ἐς ὃ *significat* Quo respectu, Quâ caussâ, Quapropter. *Scilicet duas caussas adfert Themistocles, cur* non expediat Graecis ut ad Isthmum promoveantur naves; *altera caussa est*, quoniam, *si id fieret*, praelium faciendum esset in aperto mari; *altera*, (τοῦτο δὲ) quia sic perderentur Salamis, Megara et Aegina.

6) *Ubi agitur de usu cui aliquid inservit, aut de Fructu quem ex eo, quod instituimus, capere cupimus.* πάντα τοῖσι χρέονται ἐς πόλεμον οἱ ἄνθρωποι, I. 34. *f.* ἡ Ἄνθυλλα πόλις ἐς ὑποδήματα δίδοται τοῦ βασιλεύοντος τῇ γυναικί, Datur reginae In

(Ad) calceamenta, *id est*, Ex cujus reditibus illa sibi calceamenta comparet, II. 98. *a.* κατεστρέψατο αὐτοὺς ἐς φόρου ἀπαγωγὴν, subegit illos In hoc (Ad hoc) ut tributum ipsi penderent; *nempe, non ut etiam aliâ ratione imperio illius parerent*, I. 6. *m.* 27. *a.* II. 182. *extr. N.*

7) *Omittur* Ἐς *praepositio ubi de Divisione vel Distributione* In partes *agitur.* τρεῖς μοίρας (*non,* ἐς τρεῖς μοίρας) ἐδάσατο τὸν στρατὸν, VII. 121. *m. ubi vide Var. Lect. et Not. Sic* δυώδεκα (*pro olim vulgato* ἐς δυώδ.) μοίρας δασάμενοι Αἴγυπτον πᾶσαν *veteres libri dederunt* II. 147. *m. et* σφέας αὐτοὺς ἓξ μοίρας διεῖλον, IV. 148. *f.*

Ἐσαγγελεὺς, έος, ὁ, Internuncius, Qui cupientes regem adire intro nunciat. παριέναι ἐς τὰ βασιλήϊα ἄνευ ἐσαγγελέος, III. 84. *a. pro quo est* ἄνευ ἀγγέλου, III. 118. *m.*

Ἐσαγγέλλειν τινὰ, Aliquem intro nunciare, Adventum alicujus significare *regi*, III. 118. *a.*

Ἐσάγειν, Introducere, Ducere ad aliquem, *vel* in aliquem locum. ἐς ἓν χωρίον ἐσάγεσκον ἁλέας, I. 196. *a.* τὸν ποταμὸν διώρυχι ἐσαγαγὼν ἐς τὴν λίμνην, I. 191. *m.* ἄλλην πρὸς ταύτῃ ἐσάγαγε γυναῖκα, Aliam praeter hanc Duc uxorem, V. 40. *f. Passiv.* τὰ περὶ τὸν Διόνυσον - - νεωστὶ ἐσαγμένα, Nuper Introducta, Invecta, II. 49. *f.*

*Medium:* ἄλλην ἐσαγαγέσθαι γυναῖκα, V. 39. *f.* τὴν τρίτην ἐσηγάγετο γυναῖκα, VI. 63. *a.* Ὀτάνης εἰσάγεται Ἰνταφέρνεα, III. 70. *m. ubi in lat. vers. pro eo quod nos posuimus,* Proposuit, *revocatam velim Vallae aliorumque interpretationem,* Adscivit sibi; *valet enim h. l. graecum verbum idem atque paulo ante positum* προσεταιρίσασθαι, *nec opus est ut in hanc sententiam* ἐπάγεται *corrigatur, quod Valckenario placuit. Illud singulare est, quod h. l. libri omnes quod sciam, in* εἰσαγ. *consentiant, quum alibi constanter* ἐς *pro* εἰς *usurpet Noster.* σῖτα καὶ ποτὰ τὸ τεῖχος ἐσάξαντο, *idem quod* ἄξαντο (*vel* ἐσάξαντο) ἐς τὸ τεῖχος, Intra murum comportarunt, Invexerunt, V. 34. *a. nisi verba* τὸ τεῖχος, καὶ τὸ τεῖχος, *vel* τεῖχος, *in quibus variant libri, aut prorsus temere huc intrusa aut ex nescio quâ aliâ scripturâ corrupta sunt. Vide Var. Lect. et Not. et conf.* Προεσάγειν.

[Ἐσαΐειν. ἐσαΐοντες *pro* ἐπαΐοντες *citatur ex ms. Arch.* III. 29. *a.*]

Ἐσακοντίζειν, Jacula *in* aliquem conjicere. περιστάντες τὸ θηρίον ἐσηκόντιζον, I. 43. *m.* ἐσινέοντο τὴν στρατιὴν, ἐσακοντίζοντές τε (*i. e.* ἀκοντίζοντες ἐς αὐτὴν) καὶ τοξεύοντες, IX. 49. *a. m. Conf.* Ἀκοντίζειν.

Ἐσακούειν τινι, Audire aliquem, *nempe* Obtemperare, Morem ei gerere. ὥς οἱ ὁ Κῦρος οὐκ ἐσήκουσε, I. 214. *a.* ὥς οἱ οὐδὲ οὕτω ἐσήκουον, VI. 86. *extr. Et omisso Dativo:* ἤν περ ἐθέλητε ἐσακούειν, IV. 133. *a.* ἀλλ᾽ ἐσακούσατε, IX. 9. *f. Cum Accus. rei:* ὥστε καὶ ταῦτα ἐσακούειν, *scil.* ἡμῖν, Ut in hoc etiam nobis morem gesturi (gratum nobis facturi, preces nostras exauditurі) sitis, IX. 60. *extr.*

Ἐσάπαξ, Semel. *δωρέεται* (*αὐτὸν*) *χρυσῷ, τὸν ἂν δύνηται τῷ ἑωυτοῦ σώματι ἐξενείκασθαι ἐσάπαξ*, VI. 125. *m.*

Ἐσαπικνέεσθαι, *cum Dativo*, Pervenire in *regionem*. *τῇ τε ἄλλῃ χώρῃ ἐσαπικνέεσθαι*, I. 1. *a.*

Ἐσαράσσειν, Cum impetu propellere in *aliquem locum*. *ἐσαράξαντές σφεας ἐς τὰς νέας*, Quum illos in naves compulissent, V. 116. *b.* *ἐσαράξαντες τὴν ἵππον*, *nempe ἐς τὸ πεζόν*, Postquam equitatum repulerunt usque ad peditatum, IV. 128. *f.*

Ἐσβαίνειν, *vide in* Ἐμβαίνειν.

Ἐσβάλλειν, 1) *transitive cum Accus.* Injicere, Immittere; *praesertim*, Immittere exercitum in regionem aliquam hostili animo, Invadere, Irrumpere. *ἐσέβαλε ἐς τὴν Μιλησίην τὴν στρατιήν*, I. 17. *a.* 18. *a.* *ἐς Ἐλευσῖνα ἄγων τοὺς Πελοποννησίους ἐσέβαλε*, V. 76. *f.* *ubi τοὺς Πελοπ. perinde et ad ἄγων et ad ἐσέβαλε referri potest.*

2) *Eâdem notione ἐσβάλλειν plerumque absque Accusativo, veluti Intransitive, ponitur. ἐς Κλαζομένας ἐσέβαλε*, I. 16. *b.* *ἐς Μίλητον*, I. 15. *m.* *Sic* I. 17. *f.* *et passim alibi, ubi subintelligi Accusativus τὴν στρατιὴν potest. Subinde vero etiam subintelligendo Accusativo nullus est locus, ut στόλῳ μεγάλῳ ἐσέβαλε ἐς τὴν Ἐλευσῖνα*, V. 74. *m.* *ἰδόντες στρατὸν ἐς τὴν χώρην ἐσβεβληκότα*, VI. 16. *f.* *τοῖσι ἐσβαλοῦσι ἐς τὴν Ἀττικὴν*, V. 64. *a.* *ἐσβαλόντες πανστρατιῇ*, VIII. 27. *a.* *ἐσβαλοῦσαν ἐς τὴν χώρην ἵππον*, VIII. 28. *a.* (*Conf.* Συνεσβάλλειν). *Est ubi diserte adjicitur*, Hostili animo Belli inferendi caussâ, *fieri τὴν ἐσβολήν: sic ait ἐπὶ πολέμῳ ἐσβαλόντες* (*ἐς τὴν Ἀττικὴν*), V. 76. *a.* *Nam subinde ἐσβάλλειν dicitur is qui* Nullo hostili animo Ingreditur *regionem. Sic* VI. 16. *a.* *ἐσέβαλον ἐς τὴν Ἐφεσίην*, Ingressi sunt (*non* Hostili consilio invaserunt) fines Ephesiorum. *Sic Xerxes e Perside Sardes iter faciens, ἐκ Φρυγίης ἐσέβαλε ἐς τὴν Λυδίην*, VII. 31. *a.*

3) *Fluvius dicitur ἐσβάλλειν τὸ ῥέεθρον*, Undam suam Immittere, Infundere, *in alium fluvium. ἐσβάλλει οὗτος ἐς τὸν Εὐφρήτην ποταμὸν τὸ ῥέεθρον*, I. 179. *f.* *Et subintellecto, certe omisso isto Accusativo: ἐσβάλλουσι ἐς τὸν Ἴστρον*, IV. 48. *f.* *et* 49. *a.* (*idem quod συμμίσγονται et ἐσδιδοῦσι*, ibid.) *Rursus ἐσβάλλει ἐς πεδίον — καὶ ἐς ποταμὸν Βρόγγον, ὁ δὲ Βρόγγος ἐς τὸν Ἴστρον*, IV. 49. *m.* *ἐς Τάναϊν ἄλλος ποταμὸς ἐσβάλλει*, IV. 57.

4) *Verbum Medium notione activâ legitur* VI. 95. *m.* *ἐσβαλόμενοι τοὺς ἵππους* (Postquam equos Imposuerunt) *ἐς ταύτας*, *nempe ἐς τὰς ἱππαγωγοὺς νέας.*

Ἐσβιβάζειν, Imponere; *proprie*, Intrare (*vel* Adscendere) facere. *ταύτην τὴν γυναῖκα ἐς ἅρμα ἐσβιβάσαντες*, I. 60. *f.* *τὸν πεζὸν στρατὸν ἐσβιβάσαντες ἐς τὰς νέας*, VI. 95. *m.*

Ἐσβολή, ῆς, ἡ, 1) Invasio, Incursio, VI. 92. *a. m.* *Conf.* ἐσβάλλειν.) *Sic διὰ τὴν ἐς Σάρδις ἐσβολήν*, VII. 1. *a.*

2) Introitus, *praesertim* Fauces per quas ex unâ regione

in aliam Introitus patet. ἐσβολὴ ἐξ οὐρέων στεινῶν ἐς τὸ πεδίον, II. 75. *m.* δεῖ φυλάσσεσθαι τὴν ἐσβολὴν τὴν Ὀλυμπικὴν, VII. 172. *m.* 173 *a.* τὴν ἐσβολὴν ἥπερ ἐκ τῆς Μακεδονίης ἐς Θεσσαλίην φέρει, ibid. καὶ ἄλλην ἐοῦσαν ἐσβολὴν ἐς Θεσσαλούς, VII. 173. *f. Sic* ἡ ἐν Θερμοπύλῃσι ἐσβολή, VII. 175. *a. et f.* 207. *a.* VIII. 15. *f. et passim alibi; item in plurali,* κατὰ ταύτας τὰς ἐσβολάς, VII. 176. *m.*

Ἐσδέκεσθαι, (*jon. pro* ἐσδέχεσθαι) Recipere. μηδαμοὺς ἐσδέξασθαι ἐς τὸ ἱρόν, Nullos recipere in templi communionem, I. 144. *a.* 145. *a.*

Ἐσδιδόναι, *de Fluvio, i. q.* ἐσβάλλειν, Influere. *Sic* οὗτοι (οἱ ποταμοὶ) ἐσδιδοῦσι ἐς αὐτὸν *dant probi codd.* IV. 49. *f. idque receptum malim loco vulgati* ἐκδιδοῦσι, *quod ex scholio invectum videtur. Sic quidem mox cap.* 50. *a. exhibent libri omnes* ἐς τοῦτον οὐδὲ ποταμὸς οὐδὲ κρήνη οὐδεμίη ἐσδιδοῦσα: *et* ibid. *paulo post,* ἡ χιὼν τηκομένη ἐσδιδοῖ ἐς τὸν Ἴστρον.

Ἐσδύνειν *vel* Ἐσδῦναι, Irrepere, Subire, Intrare. ἐσδύντα, *scil.* ἐς τὸν θησαυρὸν τοῦ βασιλῆος, II. 121, 2. *f ubi paulo ante ait* ἐνδύντος τοῦ ἑτέρου. *Metaphorice,* δεινόν τι ἐσέδυνε σφίσι, Obrepit eis (Incessit eos) metus, VI. 138. *m. N.*

*Medium, eâdem notione.* ἡ ἀνθρώπου ψυχή, τοῦ σώματος καταφθίνοντος, ἐς ἄλλο ζῶον αἰεὶ γινόμενον ἐσδύεται, Intrat, Irrepit, Subit, in aliud corpus quod eo ipso tempore nascitur, II. 123. *m. Conf.* Ἐσιέναι *et* Ἐσέρχεσθαι.

Ἐσεργνῦναι, *i. q.* εἰσείργειν, Includere. ἐσεργνῦναι τὸν νεκρόν, Includere cadaver *in capsâ ligneâ,* II. 86. *f.*

Ἐσέρχεσθαι, *metaphorice, de eo quod subit* animum *vel* memoriam nostram. *Cum Dativo:* Κροίσῳ ἐσελθεῖν τὸ τοῦ Σόλωνος, I. 86. *m.* αὐτῷ Καμβύσῃ ἐσελθεῖν οἶκτόν τινα, III. 14. *f. Item cum Accusat.* τὸν δὲ ἐσῆλθε (Subiit illius mentem cogitatio) θεῖον εἶναι τὸ πρῆγμα, III. 42. *f.* τὸν Κροῖσον γέλως ἐσῆλθε, VI. 125. *f.* ἐσῆλθέ με κατοικτεῖραι, VII. 46. *a. m. ubi olim* ἐπῆλθε. *(vide Not.)* τὸν δὲ ἐσῆλθε ὡς εἴη τέρας, VIII. 137. *m. Conf.* Ἐπέρχεσθαι, Ἐσδύνειν, *et* Ἐσιέναι.

Ἐσέχειν, *idem quod* ἔχειν ἐς, *quatenus* ἔχειν *significat* Tendere, Vergere aliquo. κόλπος θαλάσσης, ἐσέχων (*nempe* ἐς τὴν Ἀραβίην χώρην) ἐκ τῆς Ἐρυθρῆς θαλάσσης, Sinus maris ex Erythraeo mari in *Arabiam* Tendens, Pertinens, Porrectus, Intrans, II. 11. *a. N. et mox ibidem,* τὸν μὲν ἐκ τῆς βορηΐης θαλάσσης κόλπον ἐσέχοντα ἐπὶ Αἰθιοπίης, τὸν δὲ ἐκ τῆς νοτίης φέροντα ἐπὶ Συρίης. *Vide ibi Var. Lect.* ἐσέχει (ἡ διώρυξ) ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν, Fossa (*ex Nilo ducta*) tendit et pertinet ad Erythraeum mare, II. 158. *a. ubi paulo ante Eadem fossa* ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν φέρουσα *dicebatur.* ἡ διώρυξ ἐσέχει ἐς ἄλλον ποταμὸν ἐκ τοῦ Εὐφρήτεω, ἐς τὸν Τίγριν, Fossa ex Euphrate usque ad Tigrim pertinet, in

Tigrim intrat, influit, I. 193. a. ἦν κατὰ τὴν καπνοδόκην ἐς τὸν οἶκον ἐσέχων ὁ ἥλιος, Solis lumen per caminum Intravit, Incidit in domum, VIII. 137. m. f. θάλαμος ἐσέχων ἐς τὸν ἀνδρεῶνα, Cubiculum pertinens ad (ferens in) conclave virorum; contiguum ei ita, ut ex uno in alterum introitus pateret, III. 78. m.

Ἐσηθέειν, Per clysterem intromittere, ingerere. κατὰ τὴν ἕδρην ἐσηθήσαντες τὸ ἀπὸ κέδρου ἄλειφαρ, Postquam per anum ingesserunt oleum cedrinum, II. 87. a. *ubi confer quae praecedunt et quae mox sequuntur.*

Ἐσθέειν, *inusitatum verbum; unde Particip. pass.* Ἐσθημένος, Vestitus, Indutus. παρῆγον (αὐτὸν) ῥάκεσι ἐσθημένον, III. 129. *extr.* ἄνδρας ταύτην (ἐσθῆτα) ἐσθημένους, VI. 112. *f.*

Ἐσθής, ῆτος, ἡ, Vestis, Vestimentum, *collective* Vestes. κοσμήσας (τὴν παῖδα) ἐσθῆτί τε καὶ χρυσῷ, III. 1. m. IV. 203. f. πλεῖστόν σφεας ἐδηλέετο ἡ ἐσθής, IX. 63. f. τὰ (*jon. pro* ἃ) ἐσθῆτος ἐχόμενα εἶχον, III. 66. a. *Conf. Indicem Rer. voce* Vestes.

Ἐσιέναι, *a praes.* ἔσειμι, Ingredi, Intrare. ἐπὶ δεξιὰ ἐσιόντι, I. 51. a. ἐσιέναι ἤθελε, III. 118. m. *Metaphorice*, Inire Magistratum. *Sic* ὁ ἐσιών, *scil.* τὴν ἀρχὴν *vel* τὴν βασιληΐην, VI. 59. *Item de eo quod* Subit animum *alicujus.* τὸν Ἀστυάγεα ἐσήει ἀνάγνωσις αὐτοῦ, I. 116. a. N.

Ἐσιέναι, *a praes.* ἐσίημι, Intromittere. ἐσῆκε τοὺς Πέρσας ἐς τὸ τεῖχος, III. 158. m. ἐς τὴν (λίμνην) ποταμοὶ δύο ἐσιεῖσι τὸ ὕδωρ, VII. 109. m. τὴν κεδρίην ἐσῆκαν (ἐς τὴν κοιλίην), II. 87. m.

Ἐσικνέεσθαι, Intro pervenire, Penetrare. ἐσικνέεται καταγνάφων, III. 108. f. *Conf.* Ἐπικνέεσθαι.

Ἐσίπτασθαι, Advolare, Pervolare. φήμη ἐσέπτατο ἐς τὸ στρατόπεδον ἅπαν, IX. 100. a. ἡ κληδὼν αὕτη σφι ἐσέπτατο, IX. 101. f.

Ἐσκαταβαίνειν, Intro descendere. ὃς ἐμὸν δόμον ἐσκαταβαίνει, V. 92, 5. m. *in Orac.*

Ἔσκε, *jon. pro* ἦν, *vide in* Εἶναι, Esse.

Ἐσκύπτειν, *vide supra in* Ἐγκύπτειν.

Ἔσοδος, ου, ἡ, Aditus, Introitus. ἀγχοῦ τῆς ἐσόδου, I. 9. f. ἑστᾶσι τοῦ ἱροῦ ἐν τῇ ἐσόδῳ, II. 63. a. οἴκημα οὐδὲ ἔσοδον οὐδὲ ἔκδυσιν οὐδεμίην ἔχον, II. 121, 3. a. *et sic saepius. Item* Facultas intraudi. ἔσοδον (αὐτοῖς) εἶναι παρὰ βασιλῆα, III. 118. a.

Ἐσοικέειν, Habitatum immigrare. ἐσοικέειν (*nempe* τὴν Ναύκρατιν *vel* ἐς τὴν Ναυκρ.) *pro vulgato simplici* οἰκέειν, *commode exhibet cod. Pass.* II. 178. a.

Ἐσοικίζειν, In coloniam deducere. ἐς τὴν Κρήτην λέγουσι ἐσοικίζεσθαι ἄλλους τε ἀνθρώπους καὶ Ἕλληνας, VII. 171. a.

Ἐσόπτεσθαι, Conspicere. μὴ ἐσόψεται ἰόντα διὰ θυρέων *dant probi nonnulli codices* I. 9. *extr. pro vulgato* μή σε ὄψεται *etc.*

Ἔσοπτος, Conspicuus. τὸ ἱρὸν ἔσοπτόν ἐστι, II. 138. m. *idem quod paulo ante dicebat* κατορᾶται πάντοθεν.

Ἐσορᾷν *vel* Ἐσορέειν, Inspicere. ἐσορέοντες ἐς τὴν μαντικήν, Inspi-

cientes divinationem, *i. e.* divinatorias sortes, IV. 68. *m.* *f.* *pro vulgato* ἐώρεον *vel* ἐώρων, V. 91. *a. codex noster Flor.* ἐσώρεων *praefert.*

Ἐσπλεῖν, Intro navigare. τὰ ἐπ' ἀριστερὰ (*scil.* ἐόντα) ἐσπλέοντι τοῦ Ἑλλησπόντου, VI. 33. *a.*

[Ἕσσον *vide in* Ἕσσων.]

Ἑσσοῦν, (*i. q. comm.* ἡσσᾶν *vel* ἡττᾶν) Vincere, Superare; *proprie*, Inferiorem reddere, *nonnisi in Passivo occurrit apud Nostrum.* ἑσσοῦσθαι, II. 122. *a.* ἑσσοῦνται ὑπὸ τῶν Μηδικῶν, III. 106. *m. ubi vide Var. Lect.* ἑσσούμενος, V. 66. *m.* V. 70. *a.* *ubi* ὁρῶντες οἱ ἕτεροι ἑσσουμένους τοὺς σφετέρους, I. 82. *a. m. ubi perperam* ἑσσωμ. *olim edd.* τῷ πολέμῳ ἑσσοῦντο, I. 67. *a. ubi olim* ἑσσῶντο *edd. contra plerorumque vett. librorum fidem. Particip. præt. pass.* περὶ τῶν ἑσσωμένων, VII. 9, 2. *a.* ἑσσωμένοι ἔσαν τῷ θυμῷ, Fracti animis erant, VIII. 130. *f. Aorist.* ἑσσώθη *et* ἑσσώθησαν, II. 169. *a.* III. 45. *m.* 83. *a. et frequenter alibi. Similiter* ἑσσωθῆναι *et* ἑσσωθέντες *non minus frequenter, veluti* ἑσσωθέντες τῇ μάχῃ, Praelio superati, V. 46. *a.* VI. 9. *f.* 108. *f.* ἑσσωθέντες τῇ γνώμῃ πρὸς Κύρου, Prudentiâ superati a Cyro, IX. 122. *extr. Subjunct.* οὐ γὰρ ἔδεισα μὴ ἑσσωθέωμεν ὑπὸ Σκυθέων μάχῃ, IV. 97. *m.*

Ἕσσων, (*i. q. comm.* ἥσσων, *vel* ἥττων) Inferior. ἕσσονες εἶναι τῇ ναυμαχίῃ, Impares esse committendo praelio navali, V. 86. *a.* (οἱ Μῆδοι) ῥώμῃ ἕσσονες ἔσαν τῶν Περσέων, VIII. 113. *f.* λήματι καὶ ῥώμῃ οὐκ ἕσσονες, IX. 62. *m. f.*

*Sed communem vocabuli formam* ἥσσων *tenent veteres libri omnes* IX. 111. *f. ubi* ἀνὴρ ἐμεῦ οὐδὲν ἥσσων, *pro quo quidem* ἕσσων *posuerunt Schaef. et Borh.*

*Adverbium vero* Ἧσσον *constanter sic per* η *scriptum reperitur apud Nostrum*, I. 170. *a. et f.* II. 6. *m.* III. 9. *a. m.* *Unus Schaef. suâ auctoritate* Ἕσσον *edidit.*

Ἕς τε, Donec, Usque dum. τῇδε μενέομεν ἔς τ' ἂν καὶ τελευτήσωμεν, VII. 141. *m.* ἔς τ' ἂν διαπολεμήσωμεν, VII. 158. *f. Sed, pro* ἔς τ' ἐσέβαλον, *quod libri nonnulli* IV. 12. *f. praeferunt, alii rectius* ἐς ὃ *aut* ἐς οὗ *dederunt.*

Ἑστιᾶν, Convivio excipere. *Sicut jonicas formas* ἱστίη, *pro comm.* ἑστία, *et* ἱστιητόριον, *et* ἐπίστιος, *usurpat Herodotus, sic et pro* Ἑστιᾶν *exspectari* Ἱστιᾶν *poterat. Quare pro vulgato* εἱστία (*tert. pers. imperf.*) VII. 135. *a. rectius fortasse factum fuerat, si cum Schæfero* ἱστία *recepissem, quod probi nonnulli codices (probante etiam Wesselingio) offerebant. Sic vero etiam pro* εἱστιῆσθαι (*praet. infinit. pass.*) V. 20. *m. recipi* ἱστιῆσθαι *debuerat, quod ibi in eorumdem codicum scripturâ* ἠττιῆσθαι *latere videtur. Erat vero etiam* ἑστίη (*nomen substant.*) *olim editum* VI. 86, 4. *pro* ἱστίη, *quod meliores quique codd. dederunt.*

Ἐστοξεύειν, Sagittas ex arcubus

immittere in hostem. ἐσακοντίζοντες καὶ ἐστοξεύοντες ed. Schaef. et Borh. ex codd. Arch. et Vind. IX. 49. a. ubi ἐς ex scholio adjectum nobis videbatur, tenuimusque cum aliis simplex τοξεύοντες.

Ἐσύστερον, vel Ἐς ὕστερον, V. 41. a. non valet In Posterum, sed i. q. nudum ὕστερον, Posteriori loco; nam opponuntur ibi ἡ ἐσύστερον ἐπελθοῦσα γυνὴ et ἡ προτέρη γυνή.

Ἐσφέρειν, Inferre, Introferre. τὰς ἀγγελίας ἐσφέρειν, I. 114. a. N. III. 77. m. τὰ ἄλλα ἐς τὠυτὸ ἐσηνείκαν τοῖσι Ἕλλησι, Reliqua in eumdem locum, quo Graeci, contulerunt, IX. 70. m. f. Metaphor. ταύτην τὴν γνώμην ἐσέφερε, Hanc sententiam in medium contulit, Proposuit, Dixit, III. 80. f. 81. f.

*Passiv.* ἐσενειχθέντος σιδηρίου, Quum illatum fuisset instrumentum aliquod ferreum, IX. 37. a. m. σῖτόν σφι ἐσενεῖχθαι πολλόν, IX. 41. a. m.

Ἐσχατιή, ῆς, ἡ, Extremitas. αἱ ἐσχατιαί, Extrema finium, Extremi fines. αἱ ἐσχατιαὶ τῆς οἰκουμένης, III. 106. a.

Ἔσχατος, Extremus. ἐσχάτη τῶν οἰκουμένων, III. 106. a. διεκαρτέρεε ἐς τὸ ἔσχατον, Ad extremum usque duravit, VII. 107. m. ἐς τὸ ἔσχατον κακοῦ ἀπιγμένοι, VIII. 52. m. τὸν λεὼν τετρῦσθαι ἐς τὸ ἔσχατον κακοῦ, I. 22. m. ἐξ ἐσχάτων ἐς ἔσχατα, Ab unâ Extremitate ad alteram, VII. 100. a.

Ἐσχέειν, Infundere. *Perperam ed.* Gron. cum pluribus msstis κόλπον ἐσχέοντα ἐπὶ Αἰθιοπίης, II. 11. m. (quasi intransitive aut reciproce accipi posset hoc verbum) ubi verum erat ἐσέχοντα.

*Passiv.* Effuse, (Catervatim) Intrare, Irruere. ἐσεχέοντο οἱ Ἕλληνες ἐς τὸ τεῖχος, IX. 70. m.

Ἔσω, *Adverb.* Intro. ἤϊα ἔσω, I. 111. m. ἄνδρας παρῆγε ἔσω, V. 20. m. τὸν Κῦρον ἦγον ἔσω, I. 116. m. ubi olim quidem εἴσω edd. cum nonnullis msstis. Sed εἴσω tenent omnes VI. 36. f. ἀπὸ τοῦ Ἰσθμοῦ τούτου εἴσω, Ab hoc Isthmo introrsum.

*Comparat.* Ἐσωτέρω, Interius, Magis introrsum, Ulterius in interiora. ὅσῳ προέβαινε ἐσωτέρω τῆς Ἑλλάδος, VIII. 66. f.

[Ἐτάζειν pro composito verbo ἐξετάζειν V. 62. f. scriptum reperisse Glossatorem San-Germanensem monuit Wesseling. in Nota ad hunc locum.]

Ἑταιρηΐη, ης, ἡ, (comm. ἑταιρεία) Sodalitas. προσποιησάμενος ἑταιρηΐην τῶν ἡλικιωτέων, V. 71. a.

Ἑταιρήϊος, Sodalitius, Sodalitatis jura tutans. Δία ἐκάλεε Ἑταιρήϊον, I. 44. m.

Ἕταρος, ου, ὁ, (jon. pro ἑταῖρος) Sodalis, Familiaris. ἐξαγγελλόμενος τὸ ἑωυτοῦ πάθος ἀνδρὶ ἑτάρῳ, sic quidem edd. omnes V. 95. m. sed probatissimi mssti libri, Arch. Vind. Pass. et F. ἑταίρῳ praefe-runt, quod verum videtur, quum altera forma nusquam alibi, quod sciam, in solutâ oratione reperiatur.

Ἑτεραλκέως ἀγωνίζεσθαι, Utrimque fortiter pugnare, Ancipiti marte pugnare. ἐν τῇ ναυ-

T*

μαχίῃ ἑτεραλκέως ἀγωνιζομένους, VIII. 11. *m.*

Ἑτεραλκὴς μάχη, Anceps pugna, Praelium in quo aequo marte pugnatur. ὡς εἶδον κατ' ἀρχὰς ἑτεραλκέα τὴν μάχην, IX. 103. *b.*

Ἑτεροῖος, Diversus, Diversi generis, Diversae naturae, I. 99. *extr.* II. 35. *a.* τρόπῳ οὐ τῷ αὐτῷ, ἀλλ' ἑτεροίῳ, IV. 62. *m.*

Ἑτεροιοῦν, Immutare, Mutare naturam *rei alicujus. Passiv.* οὐδὲν τῶν κατ' Αἴγυπτον ὑπὸ ταῦτα ἑτεροιωθῆναι, II. 142. *f.* ἐνθεῦτεν ἤδη ἑτεροιοῦτο τὸ νεῖκος, Tunc vero mutata est certaminis ratio, VII. 225. *a. m.* ἐνθεῦτεν ἤδη ἑτεροιοῦτο τὸ πρῆγμα, IX. 102. *m.*

Ἕτερος, η, ον, 1) *absque Articulo*, *i. q.* ἄλλος, Alius. τάξας ἑτέρους, I. 91. *a.* ἕτεραι πρὸς ταύτῃσι, VII. 21. *a.* ἕτερα πεπόνθαμεν οἰκτρότερα τούτου, VII. 46. *m. et sic saepius alibi. Eodem pertinet formula* Ἕτερος τοιοῦτος, Alius ejusdem generis, Similis, Prorsus similis. τοιοῦτος ἑτερός ἐστι, III. 47. *f.* ἄνθρωπος καί σὺ εἶς, καὶ ἑτέρων τοιῶνδε ἄρχεις, Homo es, et hominibus (Tui similibus) imperas, I. 207. *a.* ἔστι δὲ ἕτερον τοιοῦτον, Est hoc ejusdem generis, Eadem hujus ratio est, II. 5. *m. Interdum latine reddi possit* Idem. αὐτοί τε θαρσέομεν, καὶ σοὶ ἕτερα τοιαῦτα παρακελευόμεθα, Te ut idem facias (ut similiter facias) hortamur, I. 120. *f.* ἐποίεε καὶ ὁ Κῦρος ἕτερα τοιαῦτα, I. 191. *a. m.* ἐν Νίνῳ πόλι γενόμενον ἕτερον τοιοῦτο, (*sive* τοιοῦτον) II. 150. *a. m. cum Var. Lect.* ἕτερα τοιαῦτα ποιέειν, Paria facere, Idem facere, III. 79. *m. Similiter* ἕτερον τοσόνδε *non est quod latine* Alterum tantum (*i. e.* duplum) *dicimus, sed* Aliud tantum, *i. e.* Tantundem, II. 149. *m.*

2) ὁ ἕτερος, *cum Articulo*, Alter. *Amat autem in hoc vocabulo Contractionem scriptor noster:* τῶν οὕτερος μὲν διέφθαρτο, -- ὁ δὲ ἕτερος *etc.* I. 34. *a.* ἢν δὲ ᾖ οὕτερος ὑποδεέστερος, I. 134. *a.* τῶν μάγων οὕτερος, III. 78. *m.* τοὔτερον τῶν ἐτέων, I. 32. *a. m. Quod vero olim* IV. 11. *a. edebatur* ἅτερος λόγος *pro* ἄλλος λόγος, *id non agnoscunt optimi quique libri.*

Ἑτέρωθι, *non solum* Alio loco *significat, ut* τουτέων μὲν ἑτέρωθι ἔσται λόγος, IX. 58. *f. sed et* Alio tempore. τότε μὲν -- ἑτέρωθι δὲ, III. 35. *f.*

Ἐτησίαι, οἱ, Etesiae. εἰ ἐτησίαι αἴτιοι ἦσαν, II. 20. *m.* τοῖσι ἐτησίῃσι, ibid. τοὺς ἐτησίας ἀνέμους, II. 20. *a.* ἐτησιέων ἀνέμων κατεστηκότων, VI. 140. *a.* VII. 168. *f.*

Ἔτι, Adhuc. *Sic frequenter* ἔτι καὶ νῦν, Adhuc etiam nunc. *Sed* IX. 102. *a. est* ἔτι καὶ δὴ, *ubi loco trium harum particulam unam* ἤδη, Jam, *exspectasses. Vide quae ibi in Var. Lect. adnotavi.* ἔτι *subinde cum* ἐπὶ *permiscetur, cum passim alibi tum* VI. 97. *m. ubi vide Var. Lect.*

Ἑτοιμάζειν, Parare, Præparare. τὰς νέας προεῖπε ἑτοιμάζειν, VI. 95. *m.* ἑτοιμασάμενος τὰ περὶ τοὺς νεκροὺς, VIII. 24. *a. Quasi impersonaliter legebatur* ἑτοιμάζετο μάλιστα ἐς τὸν Ἄθων, VII. 22. *a. ubi nos ex conject.* τὰ ἐς τὸν Ἄθων *posuimus.*

Ἑτοῖμος (*hoc accentu, ex vetere Attico et Jonico more, non* Ἕτοιμος, *scribunt longe plerisque in locis Edd. omnes, consentientibus optimis quibusque Msstis; quare etiam paucis in locis primae Musae, ubi sequioris aetatis scripturam secuti erant librarii et plerique Editores, veterem restituimus scripturam. Vide Var. Lect.* I. 10. *a. et Koen ad Gregor. Dial. Attic.* §. 3. *et conf.* Ἔρημος, Ὁμοῖα *et* Ὁμοῖος.) Paratus. *Construitur cum Infinitivo verbi.* ποιέειν ἑτοῖμος ταῦτα, I. 42. *f.* 113. *m.* V. 91. *a.* VI. 5. *extr.* IX. 46. *extr. Alibi cum Dativo Personae:* ἔσαν ἑτοῖμοι ἐπαγγείλαντι, I. 70. *a. aut cum Præpos.* ἐς *et Accus. rei:* ἑτοῖμοι ἔσαν ἐς ἄλλην ναυμαχίην, VIII. 96. *a. Alibi Absolute ponitur:* τῶν οἰκετέων τοὺς μάλιστα πιστοὺς ἐόντας, ἑτοίμους ποιησαμένη, (*nempe* ἑωυτῇ), Jussis famulis Praesto (In parato, Ad manus) esse, I. 11. *a.* Ἀργείους ἑτοίμους ποιέεσθαι, Argivos rogare *vel* jubere, ut (*ipsis*) præsto sint, V. 86. *f.* τὰ κρέα εἶχε ἑτοῖμα, In parato (Ad manus) habebat carnes, I. 190. *a. m. Tristem in sortem Polycrates* τῶν πολιητέων τὰ τέκνα καὶ τὰς γυναῖκας εἶχε ἑτοίμους, III. 44. *f.*

*Foemininum* ἑτοῖμος *et* ἑτοίμη. διηκόσιαί τοι (νῆες) ἔσονται ἑτοῖμοι, V. 31. *f.* τὰς λάρνακας εἶχε ἑτοίμας, III. 123. *f.*

Ἔτος, εος, τὸ, Annus. δευτέρῳ ἔτεϊ τουτέων, Altero ab his rebus (Post has res) anno, VI. 46. *a. Sed* VI. 40. *a.* τρίτῳ ἔτεϊ τούτέων *idem valet ac* τρίτῳ ἔτεϊ πρότερον. *Conf. c.* 40. *extr. et vide Notata ad l. c.*

Εὖ, *Adverb.* Bene. εὖ ἥκειν, *vide in* Ἥκειν. ἄνδρες φύσει γεγονότες εὖ, VII. 134. *f. Porto et aliis sunt* Eximio ingenio, Praeclarâ indole viri; *Larchero et Vallae*, Nihili loco nati. προηγόρευε εὖ ἔχοντα ἐκ πάντων, VIII. 83. *a.* (*quo de loco conf.* Ἐκ, *num.* 5.) εὖ *in fine orationis:* νόμους μὴ λύειν ἔχοντας εὖ, III. 82. *extr. Sic* ταφθῆναι - - ὑπὸ τῶν Σαμίων εὖ *olim edd.* III. 55. *extr. ubi nos cum aliis particulam hanc abjecimus, quae tamen tueri locum suum potuerat. Sic sane habemus* εὖ θάψαι VI. 30. *extr. ubi* εὖ *non ad* περιστέλλοντας, *sed ad* θάψαι *videtur referendum, quod Tzetzes apud Valck. interpretatus est* ἐντίμως καταθάψαι, *i. e.* Honorifice sepelire.

Εὖ, *et enclitice* εὑ, *pro* ἕο, οὗ, Sui. δείσας μὴ εὑ ἐκπειρῷτο Δαρεῖος, III. 135. *f.*

Εὐαὴς πνεῦμα, Commode spirans (Secundus) ventus. εὐαέϊ πνεύματι χρησάμενος, II. 117. *a. N.*

Εὐαίρετος, Captu facilis. χώρην εἶχον εὐαίρετον καὶ ταχυάλωτον, VII. 130. *m.*

Εὐαπήγητος, Narratu (Explicatu, Dictu) facilis. κράνεα πεπλεγμένα τρόπον τινὰ βάρβαρον καὶ οὐκ εὐαπήγητον, VII. 63. *a.*

Εὔβουλος, Consilii plenus, Prudens. ἐφάνη σοφός τε καὶ εὔβουλος, VIII. 110. *a.*

Εὐγνωμοσύνη, ἡ, Lenitas, Clementia. σοφίῃ αὐτοὺς, οὐκ εὐγνωμοσύνῃ, προσηγάγετο, *olim edd.* II. 172. *a. ubi nunc* ἀγνωμοσύνῃ.

*Priorem scripturam unice veram censuit Valck.*

Εὐδαιμονίη, ἡ, Opes, Opulentia, Florens status *reipublicae.* ἡ Νάξος τῶν νήσων εὐδαιμονίῃ προέφερε, V. 28. *a.*

Εὐδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, Dives, Opulentus. ταφαὶ τοῖσι εὐδαίμοσι αὐτέων εἰσὶ αἵδε, V. 8. *a.* νήσῳ μεγάλῃ καὶ εὐδαίμονι, V. 31. *m.* αἱ Ἀθῆναι μεγάλαι τε καὶ εὐδαίμονες, VIII. 111. *m.*

Εὕδειν, *i. q.* καθεύδειν, Dormire. εὕδων ἐν τῶν Μασσαγετ.. τῇ χώρῃ, I. 209. *a. et f.*

Εὐδοκιμέειν, In existimatione (In honore) esse, Bonam famam (Gloriam) sibi parare. ἐς πολέμους φοιτέοντας εὐδοκιμέειν, I. 37. *m.* εὐδοκιμήσας ἐν τῇ πρὸς Μεγαρέας στρατηγίῃ, I. 59. *m. f.* τῶν μαντίων τοὺς εὐδοκιμέοντας μάλιστα, IV. 68. *a.* ἀνδρὶ εὐδοκιμέοντι διὰ πάντων, V. 63. *f.* εὐδοκιμέων παρὰ Ἀθηναίοισι, VI. 132. *a.* VIII. 87. *a.* ἀπὸ ταυτέων μάλιστα εὐδοκιμῆσαι παρὰ Ξέρξῃ, VIII. 88. *a.*

Εὔδοξος, Probatus. νέας εὐδοξοτάτας παρείχετο, VII. 99. *f. ubi olim* ἐνδοξοτάτας.

Εὐειδὴς, Formosus. θυγάτηρ μεγάλη τε καὶ εὐειδής, III. 1. *m. N.*

Εὐεπὴς, Bonus dictu, *vel* Bene dictus. εὐεπὴς λόγος, Sermo bene sonans et auditu gratus. οὐδένα λόγον εὐεπέα λέγεις Λακεδαιμονίοισι, V. 50. *f. ubi* εὐπετέα *ed. Wess. ex conject. Vide Var. Lect. et Not.*

Εὐεργεσίη, ἡ, Beneficium, *vide in* Ἐκτίνειν.

Εὐεργέτης, εω, ὁ, Benefactor, Bene meritus. *Cum Dativo :* ἀνδρὸς μεγάλως ἑωυτῷ τε καὶ Πέρσῃσι εὐεργέτεω, VI. 30. *extr. Cum Genit.* εὐεργέτης βασιλῆος ἀνεγράφη, VIII. 85. *f. N.*

Εὐεργὸς, ὁ, ὸν, Tractatu (Elaboratu) facilis. ἡ ὕελός σφι πολλὴ καὶ εὔεργος ὀρύσσεται, III. 24. *m.*

Εὐεστὼ, όος, ἡ, Felicitas, Prosper rerum status. ἐν τῇ παρελθούσῃ εὐεστοῖ, I. 85. *a. ubi olim* εὐθηνίᾳ. *Vide Var. Lect. et Not.*

Εὔζωνος, ὁ, ἡ, Bene cinctus, Expeditus. εὐζώνῳ ἀνδρὶ πέντε ἡμέραι ἀναισιμοῦνται, I. 72. *extr.* τριήκοντα ἡμερέων εὐζώνῳ ὁδός, I. 104. *a.*

Εὐηθείη, *vide* Εὐηθίη.

Εὐήθης, Stolidus. μηχανῶνται πρῆγμα εὐηθέστατον, I. 60. *a. m.*

Εὐηθίη, ης, ἡ, Stoliditas, Stultitia. ἔθνος εὐηθίης ἠλιθίου ἀπηλλαγμένον, I. 60. *a. m.* οὐ γὰρ ἐς τοσοῦτο εὐηθείης (*rectius fors.* εὐηθίης) ἀνήκει, VII. 16, 3. *m. Sed* δι' εὐηθίην, III. 140. *a. non tam intelligitur* propter Stultitiam, *quam* propter nimiam Animi bonitatem; *quod gallice diceres* Par sa bonhomie.

Εὐθηνέειν, Prosperitate frui, In florente rerum statu esse. εὐθηνέειν πᾶσαν Αἴγυπτον, II. 91. *m.* εὐθηνέειν μεγάλως, II. 124. *a.*

*Passiv.* Εὐθηνεῖσθαι, Opibus et prosperitate augeri. ἀνά τε ἔδραμον αὐτίκα (οἱ Λακεδαιμόνιοι) καὶ εὐθηνήθησαν, I. 66. *a.*

Εὐθηνίη, ἡ, Prosperitas. *Pro* εὐεστοῖ, *quod vide supra, olim* εὐθηνίᾳ *edebatur* I. 85. *a. Ex Herodoti more* εὐθηνίῃ *saltem fuerat scribendum.*

[Εὐθὺ Βοιωτῶν *perperam praeferunt*

complures libri VIII. 38. *a. pro* ἰθύ.]

Εὐκομιδής, *i. q.* εὐκόμιστος, *docente Hesychio*, Bene curatus. νομὰς καλλίστας καὶ εὐκομιδεστάτας, IV. 53. *a. ubi olim* εὐνομιδεστάτας.

Εὐκρινής, ὁ, ἡ, Recte explicatus, Ordine dispositus. παραρτέεσθαι πάντα καὶ εὐκρινέα ποιέεσθαι, IX. 42. *f.*

Εὐλαὶ, έων, αἱ, Vermes. ἵνα μὴ κείμενος (ὁ νέκυς) ὑπὸ εὐλέων καταβρωθῇ, III. 16. *m.* ἀπέθανε κακῶς, ζῶσα γὰρ εὐλέων ἐξέζεσε, IV. 205. *m.*

Εὐμαρέη *et* Εὐμαρίη, ἡ, (*jon. pro comm.* εὐμάρεια) *proprie* Facilitas; *sed et per euphemismum*, (*fere ut* Aisances *Gallorum sermone*) Exoneratio alvi. εὐμαρέῃ (*olim* εὐμαρίῃ) χρέωνται, Ventrem exonerant, II. 35. *m. f.* ἐς εὐμαρίην (*sic nunc omnes*) ἀποσκιδνάμεναι, IV. 113. *a. Conf. Gregor. Dialect. jon.* §. 119. *et ibi Not. Cur vero in hoc vocab. et aliis nonnullis vocalis finalis* α, *licet vulgo brevis, tamen in* η *potuerit jonico more mutari, rationem docet Eustathius eo loco, quem supra ad vocab.* Ἀληθηίη *et* Ἀληθείη *laudavimus.*

Εὐμένεια, ἡ, Benevolentia, Indulgentia; *si modo vera est scriptura:* καὶ τοσαῦτα ἡμῖν εἰποῦσι καὶ παρὰ τῶν θεῶν καὶ παρὰ τῶν ἡρώων εὐμένεια εἴη, II. 45. *extr. ubi, quod* εὐμενέα *praeferunt duo veteres codices, id in* εὐμενέη *mutarunt recentiores Editores: ego vero tenendam ipsam illam scripturam* Εὐμενέα *arbitror. Nempe neutrum plurale* εὐμενέα (τὰ) *idem valet ac* ἡ εὐμένεια, *quemadmodum, verbi gratiâ,* ἄρθμια (τὰ) *idem valet ac* ὁ ἀρθμός, Concordia, Pax, *et* φίλια (τὰ) *idem quod* ἡ φιλία, Amicitia, Societas, *et id genus alia. Similiter Homericum* ἦρα, *in formulâ* ἦρα φέρειν, *pro* χάριν φέρειν, *nolim pro accusativo singulari haberi, sed pro Accus. plur. neutrius generis, idem valente ac* ἐρατὰ, ἀρχρότα, ἄρμενα, ἡρμοσμένα.

Εὐμενής, *vide voc. proxime praeced.*

Εὔνοια, ης, ἡ, Benevolentia. εὐνοίῃ ταῦτα ἐποίησε, VII. 239. *a. m.*

Εὐνομέεσθαι, Bonis institutis et legibus instrui. οὕτω εὐνομήθησαν, I. 66. *a.* οὕτω ἡ χώρη εὐνομήσεται, (*fut. med. jonice loco passivi*) I. 97. *f.*

[Εὐνομιδής, *vide* Εὐκομιδής.]

Εὐνομίη, ἡ, Is status reipubl. quo valent Bonae leges et bona instituta. μετέβαλον ὧδε ἐς εὐνομίην, I. 65. *a. m.* εἶναι ἐν Αἰγύπτῳ πᾶσαν εὐνομίην, II. 124. *a.*

Εὔνοος, Benevolus, Bene animatus. ἀνὴρ φίλος καὶ εὔνοος, V. 24. *f.* οὐκ ἦν εὔνοος Λακεδαιμονίοισι, VII. 239. *a. Genitiv.* εὔνου, *rectius* εὐνόου, VI. . . *Comparativ.* Εὐνοέστερος, *quasi a positivo* εὐνοής. τοῖσι ἐμοῖσι πρήγμασι οὐδένα εἶναι εὐνοέστερον, V. 24. *a.*

Εὐοδοῦν, Prosperum iter praestare. *Passiv.* Εὐοδοῦσθαι, Prosperum successum habere. ὡς Κλεομένεϊ εὐωδώθη τὸ πρῆγμα, VI. 73. *a. N.*

Εὐπαθέειν, Voluptatibus indulgere. πίνειν καὶ εὐπαθέειν, II. 133. *f.* 174. *a.*

Εὐπαθείη *vel* Εὐπαθίη, ης, ἡ, Vo-

luptas, Voluptatum sectatio. *εὐπαθείας παντοδαπὰς ἐπιτηδεύουσι*, I. 135. *m.* *χορεύειν καὶ ἐν εὐπαθείῃσι εἶναι*, I. 191. *f.* *ἔσαν ἐν θυσίῃσι τε καὶ εὐπαθίῃσι*, VIII. 99. *a. m.*

Εὔπαις, δος, ὁ, ἡ, Felix liberis, Bonos habens liberos, I. 32. *m. f.*

Εὐπετείη, ης, ἡ, Facilitas. *γυναικῶν τουτέων πολλή ἐστι ὑμῖν εὐπετείη*, Harum mulierum facilis admodum vobis usus, Libera vobis potestas est. V. 20. *a.*

Εὐπετέως, Facile, Absque difficultate. *εὐπετέως διαβήσεσθαι*, I. 189. *m.* *εὐπετέως χειροῦται*, II. 70. *f.* *cui opponitur* *σὺν πόνῳ* ibid. *Sic* *οὐ χαλεπῶς, ἀλλ' εὐπετέως*, III. 69. *f.* *ἀμαχητὶ καὶ εὐπετέως παρέλαβε τὰς πόλις*, II. 102. *f.* *Sic* II. 150. *m.* III. 12. *m.* V. 31. *m. etc.*

*Sed ut Latinorum* Facile, *sic et graecum adverbium* Εὐπετέως, *nonnumquam ita ponitur ut interpretari possis* Fere, *vel* Admodum. *τὰ φύλλα τῶν πυρῶν τὸ πλάτος γίνεται τεσσέρων εὐπετέως δακτύλων*, I. 193. *m.* *ἑξακοσίους ἀμφορέας εὐπετέως χωρέει τὸ χαλκήϊον*, IV. 81. *m.*

*Perperam olim* *εὐπετέως* *edd. pro* *δυσπετέως*, III. 107. *m.*

Εὐπετής, ὁ, ἡ, Facilis. *ἐόντας εὐπετέας χειρωθῆναι*, III. 145. *f.* *νῆσον ἐοῦσαν εὐπετέα χειρωθῆναι*, III. 120. *f.* V. 32. *m. f.* *λόγον εὐπετέα* *edidit Wess. pro* *εὐεπέα*, V. 50. *f.*

*Comparat.* Εὐπετέστερος, Facilior. *πολλοὺς εὐπετέστερόν ἐστι διαβάλλειν ἢ ἕνα*, V. 97. *m.*

Εὐπλοέειν, Felici navigatione uti. *ἐπεὶ δὲ ἀπίκοντο εὐπλοήσαντες*, *Vita Hom.* 18. *a.*

[Εὔποροι. *Perperam olim* *προσφέρεσθαι εὔποροι*, *pro* *ἄποροι*, IX. 49. *m.*]

Εὐπρεπής, Decorus. *Comparativus notione positivi:* *λόγος ἐμοὶ οὐκ εὐπρεπέστερος λέγεσθαι*, II. 47. *m. f.* *Similiter* *οὔ μοι ἥδιόν ἐστι λέγειν*, II. 46. *m.* *ubi vide Not.*

Εὐπρηξίη, ἡ, (*comm.* *εὐπραξία*) Felicitas, Res bene gesta. *ἀπέπεμψε ἄγγελον ἀγγελέοντα τὴν παρεοῦσάν σφι εὐπρηξίην*, VIII. 54. *a.*

Εὐπρόσωπος, Speciosus. *ὑπεκρίναντο μὲν οὕτω εὐπρόσωπα*, VII. 168. *a.* N.

Εὕρημα, τὸ, 1) Res reperta, *præsertim* inopinato reperta. *εὑρήμασι μέγα πλούσιος ἐγένετο*, VII. 190. *f.* 2) Quælibet insperata felicitas, Inopinatus successus. *μετὰ τοῦτο τὸ εὕρημα*, *postquam victoriam et regnum adeptus est*, VII. 155. *m.* *εὕρημα εὑρήκαμεν ἡμέας τε αὐτοὺς καὶ τὴν Ἑλλάδα*, Insperatum lucrum invenimus, *nempe* nos ipsos et Graeciam servavimus, VIII. 109. *a. m.*

Εὑρίσκειν, 1) Reperire *quaerendo vel inquirendo.* *φροντίζων δὲ, εὑρισκέ τε ταῦτα καιριώτατα εἶναι, καὶ ἐποίεε δὴ τάδε*, *Sic cum Schaefero, praeeuntibus msstis nonnullis, repositum malim* I. 125. *a. ubi cum Wess.* *εὑρίσκεται* *tenui, quod ex Med. vulgatum erat. Vide Var. Lect.* *οἱ Πέρσαι διὰ τὴν Ἰλίου ἅλωσιν εὑρίσκουσι σφίσι ἐοῦσαν τὴν ἀρχὴν τῆς ἔχθρης τῆς ἐς τοὺς Ἕλληνας*, I. 5. *a.*

2) *Medium* Εὑρίσκεσθαι, In-

venire sibi, *id est*, Parare sibi, Consequi. εὑρήσεται τιμωρίην, Auxilia sibi inventurus, Consecuturus est, III. 148. *m. f.* τινὰ ἀλεωρὴν εὑρήσονται, Aliquod levamentum sibi parabunt, IX. 6. *extr. N. Gallice diceres*, Ils sauront trouver quelque soulagement. τότε εὑρόμεθα τοῦτο, IX. 26. *a.* ἐκ τούτου τοῦ ἔργου εὑρόμεθα γέρεα μεγάλα, IX. 26. *m.* *Sic* εὑρίσκεσθαί τι παρά τινος, Impetrare aliquid ab aliquo. εὕροντο παρὰ Παυσανίεω ἑστάναι παρά σφι -- τοὺς παρεόντας τριηκοσίους, IX. 28. *m.*

3) *Simili ratione etiam Activum* Εὑρίσκειν *subinde significat* Parare, *non tam* sibi, *quam* aliis; Suppeditare. *Sic* εὑροῦσα πολλὸν χρυσίον, I. 196. *a. non est*, Quae multam auri Sibi paravit, Lucrata est; *nam aurum illud alium in usum vertebatur, qui* ibid. *paulo post exponitur: sed*, Quae multo auro vendebatur, Cujus venditio multum auri Suppeditabat, Inferebat, Cujus e venditione multum auri redibat. *Similiter apud Polybium, libro XXXI.* 7, 12. *nostrae editionis*, τοῦ ἐλλιμενίου κατὰ τοὺς ἀνώτερον χρόνους εὑρίσκοντος ἑκατὸν μυριάδας δραχμῶν, Quum ex portoriis rediissent olim centum myriades drachmarum.

Εὐρύνειν, Dilatare, Latum facere. εὐρύνειν τὸ μέσον, Latum in medio spatium relinquere, IV. 52. *f.*

Εὐρύς, Latus. *Foem.* εὐρέα. *Sic* τάφρος βαθέα τε καὶ εὐρέα, I. 178. *f. ubi alii quidem* εὐρεῖα, *unus* εὐρέη. *Conf.* Βαθύς.

Εὐρύχορος, ὁ, ἡ, Choris aptus, *sive potius* Spatiosus, *pro* εὐρύχωρος, *metri caussâ.* Σπάρτης οἰκήτορες εὐρυχόροιο, VII. 220. *m. in Orac.*

Εὐρυχωρίη, ἡ, Latus et amplus locus, Spatium. ἐν τῇ λοιπῇ εὐρυχωρίῃ τῆς θήκης, IV. 71. *m. f. Etiam ubi de mari agitur.* ἐν εὐρυχωρίῃ (In aperto) ναυμαχέειν, VIII. 60. 2, *ubi opp.* ἐν στενῷ.

Εὐρωπεύς, *non* (*ut Portus censuit*) *i. q.* Εὐρωπαῖος, Europaeus; *sed* Europensis; Civis Europi, oppidi Cariae. ἄνδρα Εὐρωπέα γένος, VIII. 133. *a. N.* 135. *a. et f. Quibus ex locis supplendus est* Index *noster* Rerum et Personarum ab Herodoto memoratarum, *ubi p.* 222. *inserenda haec:* „Europus, Cariae oppidum, cujus civis Εὐρωπεύς, „Europensis, VIII. 133. *Not. et* 135.

Εὔστομα κείσθω μοι, *jonica formula, pro* σιωπητέον ἐστί μοι, Silere debeo, Continenda mihi lingua est, Silebo. περὶ μὲν τούτων, εἰδότι μοι ἐπὶ πλέον, -- εὔστομα κείσθω, II. 171. *a. N. et mox* ibid. καὶ ταύτης εἰδότι μοι πέρι εὔστομα κείσθω. *Statuunt vulgo Grammatici, Adverbium esse* εὔστομα, *idem valens ac* εὐστόμως. *Et in illo Sophocleo quidem* (*Philoct. vs.* 202.) εὔστομ' ἔχε παῖ, *possit* εὔστομα ἔχε *idem valere ac* εὐστόμως ἔχε, *sed possis perinde in hunc modum dictum accipere* εὖ ἔχε (κατὰ) στόμα, Recte te habe quod ad os adtinet, *id est*, Contine linguam, Sile. *Sed Herodoteae formulae ratio intelligi prorsus nulla*

*potest, nisi, voce* εὔστομα *in duas divisâ, primitivam verborum structuram talem statuas,* περὶ τούτων (τὸ) στόμα μοι εὖ κείσθω, *i. q.* εὖ ἐχέτω, De his rebus (Super his rebus) lingua mea recte se habeat, *scilicet*, Sese contineat, Non plura dicat quam fas est. *Subierat quidem animum olim cogitatio etiam hujusmodi, in Herodoteâ formulâ Adjectivum plurale* εὔστομα *notione Substantivi* ἡ εὐστομία *esse accipiendum: sed, ut taceam minus commodum sic fore verbo* κείσθω *locum, rationi isti Sophocleum* εὔστομ' ἔχε *adversatur.*

Εὐσύμβλητος, Facili conjecturâ assequendus, intelligendus. τέρας εὐσύμβλητον, Prodigium quod quo valeat facile intelligi potest, VII. 57. *a.*

Εὖτε, (*jon. i. q.* ὡς, ὅτε *vel* ἐπειδὴ) Quum, Quando. ἤκουσας καὶ πρότερον, εὖτε ὁρμῶμεν (*imperf. pro* ὡρμῶμεν) ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, VII. 209. *a.* εὖτ' ἂν γίνηται καταφερὴς ὁ ἥλιος, Quando sol ad occasum vergit, II. 63. *a.* εὖτ ἂν μέλλῃ μεγάλα κακὰ ἔσεσθαι, Quando magna mala imminent, VI. 27. *a.*

Εὐτελέη, ἡ, (*comm.* εὐτέλεια, *quod veteres Attici* εὐτελεία *pronunciaverunt, ultimâ productâ; cf. Eustath. ad Odyss.* η. 297.) Vilitas pretii, Facilitas parvo sumtu sibi comparandi *res necessarias.* πρὸς εὐτελέην τῶν σιτίων τάδε σφι ἐξεύρηται, II. 92. *a. ubi olim* Εὐτελείην *edd.*

Εὐτελὴς, Vilis, Pretii vilis. *Comp. et Superl.* εὐτελέστερος, εὐτελέστατος, II. 86. *a.*

Εὔτυκτος, ὁ, ἡ, Bene confectus, Bene fabricatus, Recte paratus. εὔτυκτα δὲ ποιησάμενος (τὰ κρέα), εἶχε ἑτοῖμα, I. 119. *a. m.* καλῶς παρεσκευασμένα, *interprete Suida.*

Εὐτυχέειν, Secundâ fortunâ uti. *Construitur cum Accus. subintellectâ* κατὰ *praepositione.* τοὺς ἄλλους πολέμους εὐτυχέοντες, I. 65. *a.* τὸ μέν τι εὐτυχέειν τῶν πρηγμάτων, III. 40. *m. et mox ibid.* εὐτυχέειν τὰ πάντα. *Rursus,* εὐτυχέων τὰ πάντα, III. 43. *m.*

Εὐτυχέως, *comm.* εὐτυχῶς. Prospere. πάντα οἱ ἐχώρεε εὐτυχέως, III. 39. *m.*

Εὔυδρος, ὁ, ἡ, Aquâ abundans, Aquâ bene instructus. γῆ ποιώδης τε καὶ εὔυδρος, IV. 47. *a. ubi alii quidem* ἔνυδρος. *Comparat.* χῶρος εὐυδρότερος, Locus aquâ magis abundans, Ad aquandum magis idoneus, IX. 25. *m.*

Εὐφραίνεσθαι, Laetari. *Futur.* εὐφρανέαι, *syncope pro* εὐφρανέεαι, Laetaberis, IV. 9. *f.*

Εὐφρήτης, εω, ὁ, *jonico idiomate*, Euphrates *fluvius.*

Εὐφρόνη, ἡ, *i. q.* νὺξ, Nox. μετὰ δὲ εὐφρόνη τε ἐγένετο καὶ *etc.* VII. 12. *a.* ἐν ἑπτὰ ἡμέρῃσι καὶ ἐν ἑπτὰ εὐφρόνῃσι, VII. 56. *a.* ταύτης μὲν τῆς εὐφρόνης οὕτω, VII. 188. *m.* ὡς δὲ εὐφρόνη ἐγεγόνεε, VIII. 12. *a.* 14. *f.* IX. 39. *a.* τρίτῃ εὐφρόνῃ, IX. 37. *m.*

Εὐχαρίστως τελευτᾷν τὸν βίον, Placide finire vitam, I. 33. *extr.*

Εὔχεσθαι, *cum Accusat. aut cum Infinitivo*, Optare, Deos precari ut *etc.* νησιώτας τί δοκέεις εὔχεσθαι ἄλλο, ἢ - - λαβεῖν Λυδοὺς *etc.* I. 27. *m.* εὔχεσθαι

ἀνέμοισι, Vota facere ventis, Precibus votisque placare ventos, VII. 178. *a.* εὐξάμενοι πᾶσι τοῖσι θεοῖσι, VIII. 64. *b.*

*Verbum* Εὔχομαι *per ellipsin subintellectum in precandi formulis.* ὦ Ζεῦ, ἐκγενέσθαι μοι Ἀθηναίους τίσασθαι, V. 105. *f. N. ubi olim quidem* ἐκγενέσθω.

[Εὔχυλος. *Vocab. hoc restituendum forsan esse Herodoto suspicatus erat Valck. in Not. ad* IV. 58.]

Εὐχωλή, ἡ, (*jon. i. q.* εὐχή) Votum. εὐχωλὰς ἐπιτελέοντες, *sive* (*ut codd. nonnulli praeferunt*) ἀποτελέοντες, Vota solventes, II. 63. *a.*

Εὐχωλιμαῖος, ὁ, ἡ, Qui votum suscepit, II. 63. *f.*

Εὐώνυμος, ὁ, ἡ, Sinister, Laevus. ἐξ εὐωνύμου χειρὸς, VII. 109. *extr.*

Εὐωχέειν, Lauto epulo excipere. τοὺς Πέρσας κατακλίνας ἐς λειμῶνα εὐώχεε, I. 126. *m.* εὐώχεε τοὺς μνηστῆρας, VI. 129. *a. Sic* IV. 73. *a.* 95. *m. Passiv.* Epulari. εὐωχήθησαν, I. 31. *f.*

Ἔφεδρος, ὁ, ἡ, Adsidens, In insidiis *aut* in subsidiis sedens, Eventum aucupans, Futurus successor. *Glossator et secundum illum Gregorius Dial. jon.* §. 153. *interpretantur per* ἐπίκληρος, *i. e.* Haeres. *Nempe* ἔφεδρος βασιλεὺς *apud Nostrum* V. 41. *a. est* Futurus successor regis, Haeres regni, Designatus rex. *Licet* ἐπέδρην, *non* ἐφέδρην, *dicat Herodotus, in hoc tamen vocabulo aspiratam literam* φ *tenent libri omnes.*

[Ἐφηβᾶν, *vide* Ἐπηβᾶν.]

Ἑφθός, ἡ, ὀν, Elixus. τοὺς ἰχθῦς ὀπτοὺς καὶ ἑφθοὺς σιτέονται, II. 77. *f. Conf.* Ἕψειν.

[Ἐφόδια, *vide* Ἐπόδια.]

Ἔχειν, 1) Habere, Tenere. *Formulas hujusmodi,* ἐν χερσὶ ἔχειν, ἐν νόῳ, ἐν βουλῇ, ἐν φυλακῇ, ἐν ἀτιμίῃ, ἐν ἀλογίῃ, ἐν στόματι, *etcet: vide sub Vocabulis verbo adjunctis. Sic et* ἔχειν προθυμίην, ὄπιν, χόλον, ἔρωτα, ἔγκοτον, αἰτίην ἔχειν, *et* αἰτίη ἔχει μιν, ἡ φάτις μιν ἔχει, *et sim. vide sub Substantivis verbo adjunctis. Eodem pertinet* ἵνα σε λόγος ἔχῃ πρὸς ἀνθρώπων ἀγαθός, VII. 5. *m. f.* οἱ ἔχοντές τι, Habentes, Possidentes aliquid, *sunt* Locupletes, VI. 22. *a. ubi etiam abesse* τι *posset, si per veteres libros liceret.* ἔσχε τὴν χώρην, Habuit, Tenuit illam regionem, Potitus est illâ terrâ, VI. 36. *m. Sic* Μιλήτου ἁλούσης, αὐτίκα Καρίην ἔσχον οἱ Πέρσαι, VI. 25. *f. Sic,* ἔσχον τὴν ἀκρόπολιν, I. 59. *f.* ἔσχε Μινώην, V. 46. *m. Similiter* εἶχε τὴν βασιληίην, V. 39. *a. et* εὖ ἐπίστατο σχήσων τὴν βασιλ. V. 42. *a.* μνήμην ἔχειν τινός, *proprie* Memoriam habere alicujus; *sed, sicut verbum* μεμνῆσθαι *et latinum* Meminisse, *sic eadem locutio valet etiam idem ac* μνήμην ποιεῖσθαι, Mentionem facere, IV. 79. *a.* 81. *a.* VI. 122. *a. Subinde nude ponitur verbum* Ἔχειν, Habere, *pro* Habere in matrimonio, Uxoris loco habere. *Sic* ἔσχε ἄλλην ἀδελφεήν, Aliam sororem sibi matrimonio junxit, III. 31. *extr. Sic Proteus, Paridi rapinam Helenae exprobrans,* II. 115. *m. f. ait,* οἴχεαι ἔχων (αὐτὴν)

ἐκκλέψας, *ubi quidem οἴχεαι ἔχων αὐτὴν,* Abiisti habens illam, *potest intelligi* Abduxisti eam; *sed propria vis verbo ἔχων h. l. inesse videtur:* Rapuisti eam et abiisti Habens illam uxoris loco. *Sic certe Valckenarius recte illud etiam mulieris Coae, βίῃ με λαβὼν ἔχε ὁ Πέρσης,* IX. 76. *m. f. accipiendum esse docuit.* (*Quo loco notandum, quod Imperfectum ἔχε, absque Augmento formatum, reperitur similiter etiam passim alibi, veluti ἔχον τὰς νέας ἰθὺ τοῦ Ἑλλησπόντου,* VI. 95. *m. f. πολλῷ πλέον ἔχον τῶν Λακεδαιμονίων,* IX. 70. *a. quamquam frequentius εἶχον et εἶχε cum Augmento usurpat Scriptor noster. Imperfectum frequentativum vel continuativum* Ἔχεσκε *habes* VI. 12. *a. τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρης τὰς νέας ἔχεσκε ἐπ' ἀγκυρέων.*) *Mulier vero quum* ἔχουσα *dicitur, veluti* V. 41. *a.* ἔχουσαν δὲ αὐτὴν ἀληθέϊ λόγῳ πυθόμενοι, *intelligitur* Gravida, *quae plenâ formulâ* ἔχουσα ἐν γαστρί, III. 32. *extr.*

2) Ἔχω cum Participio Aoristi primi *non mera periphrasis est Aoristi primi Indicativi, sed significat* Actionem continuatam, *sive* Actionem praeteritam quidem, sed cujus Effectus etiam nunc durat. ἀνδρὶ ἀλαζόνι ἐπιτρέψαντες ἡμέας αὐτοὺς ἔχομεν, VI. 12. *m. non nude idem ac* ἐπετρέψαμεν ἡμέας *valet ut Valck. in Not. ad h. l. statuit, sed valet* ἐπετρέψαμεν ἡμᾶς καὶ ἔτι καὶ νῦν ἐπιτρέπομεν, Permisimus atque etiam nunc permittimus. ἀμφοτέρων με τουτέων ἀποκληΐσας ἔχεις, I. 37. *m. non solum valet* Exclusisti, *sed* Exclusum tenes. (*vide ibi Not.*) *Sic* τοὺς σὺ δουλώσας ἔχεις, I. 27. *f. valet* οὓς ἐδούλωσας καὶ ἔτι νῦν δούλους *vel* δεδουλωμένους ἔχεις, Quos tu in servitutem reductos tenes. *Sic* τὰ πάντα διατάξας εἶχε, I. 120. *m.* Omnia ordinata habuit. *Similiter* πάντα ὑπ' ἑωυτῷ εἶχε καταστρεψάμενος, I. 28. *a.* τὸν Ἀστυάγεα καταστρεψάμενος εἶχε, I. 75. *a.* ἔχοι αὐτὴν (τὴν χεῖρα) κρύψας ἐν τῇσι ἀναξυρίσι, III. 87. *m. N.* ποιησάμενος ἐπ' αὐτῷ τούτῳ εἶχε, Fieri curaverat et ad hunc ipsum usum parata habuit, VI. 126. *extr. Sic vero etiam cum Participio secundi Aoristi.* τὰς Θυρέας ἀποταμόμενοι ἔσχον οἱ Λακεδαιμόνιοι, I. 82. *a. Quo et referendum illud videtur,* ὅτι κόσμῳ θέντες τὰ πάντα εἶχον, II. 52. *a.* Quod omnes res ordine disposuissent, et ita dispositas tenerent et conservarent.

3) *Ut latinum verbum* Tenere, *similiter, ac multo etiam magis, graecum verbum* Ἔχειν *variis atque variis modis variâque notione usurpatur.* ἔχεις, Tenes, *i. e.* Nosti, Compertum habes. σὺ ἔχεις αὐτέων τὰς διεξόδους τῶν βουλευμάτων, VII. 234. *f. Eodem pertinet* ἔχειν τὴν τέχνην, III. 130. *a. m. idem valens atque* ἐπίστασθαι, *quod ibidem proxime praecedit: nisi* φλαύρως ἔχειν τὴν τέχνην *ita dictum intelligas quasi* φλαῦρον εἶναι κατὰ τὴν τέχνην. *Aliae sunt formulae huc spectantes, quas obiter paulo ante attigi,* αἰτίη μιν ἔχει, Tenet,

Premit eum culpa; φάτις μιν ἔχει, Tenet eum (*id est*, Fertur de eo) fama. *Rursus aliae hujusmodi, qualis* τὸν δὲ δεινόν τι ἔσχε, Hunc indignatio Tenuit, Corripuit, I. 61. *a. m. quâ notione frequenter Passivum praesertim verbum apud Nostrum occurrit.* ὀργῇ ἐχόμενος, Irâ correptus, I. 141. *m. Sic* θυμῷ ἐχόμενος, III. 50. *m. N.* (*ubi duae diversae lectiones*, περιθύμως ἔχων, *et* θυμῷ ἐχόμενος, *temere in unam confusæ videntur.*) ἀγρυπνίῃσι εἴχετο, Premebatur, Laborabat insomniâ, III. 129. *m. f.* συμφορῇ ἐχόμενος, Calamitate pressus, *nempe* Culpâ cædis commissae obstrictus, I. 35. *a. pro quo est* συμφορῇ πεπληγμένος, I. 41. *a.* ἐν ἀπορίῃ εἴχετο, *vide in* Ἀπορίη. ὑπ' ἀναγκαίης ἐχόμενοι, Necessitate pressi, coacti, VII. 233. *a. et m.* IX. 15. *m.* ἐν τούτῳ τῷ κακῷ ἐχόμενος, Hac calamitate circumventus, IX. 37. *a. Verum etiam in bonam partem* εὐεργεσίαι *dicuntur* ἔχειν τινά, Obstrictum tenere illum qui beneficia accepit. καὶ γάρ τινες αὐτοὺς εὐεργεσίαι εἶχον ἐκ Κροίσου πρότερον γεγονυῖαι, I. 69. *f. Item bonam in partem dictum est illud*, ἵνα λόγος σε ἔχῃ πρὸς ἀνθρώπων ἀγαθός, Ut bona te fama sequatur et quasi circumdet, VII. 5. *m.*

4) *Alibi* Ἔχειν *notione* τοῦ ἐπίχειν *et* κωλύειν, Inhibendi, Prohibendi *usurpatur.* Ἀριστόδικος -- ἔσχε μὴ ποιῆσαι ταῦτα Κυμαίους, Inhibuit Cymaeos ne id facerent, I. 158. *b.* τὸ μὴ λεηλατῆσαί σφεας τὴν πόλιν ἔσχε τόδε, V. 101. *a.* ἡ Πυθίη -- ἔσχε βουλομένους τιμωρέειν τοῖσι Ἕλλησι, VII. 171. *extr.* εἰ δὲ μὴ νὺξ ἐπελθοῦσα ἔσχε, *nempe* αὐτούς, III. 79. *f.* σχήσεις τὸν Σπαρτιάτην μὴ ἐξιέναι, IX. 12. *m. Eodem pertinet illud*, ἕξεις ἀπόνως ἅπαντα τὰ κείνων βουλεύματα, IX. 2. *f. ubi recte Valla*, Nullo negotio Occupabis omnia illorum consilia; *et gallicus interpres*, Vous déconcerterez sans peine leurs meilleurs projets. *Huc videtur referri posse* εἶχε σιγῇ, *scil.* τὸ πρῆγμα, Silentio pressit rem, IX. 93. *m. Inde verbum Medium* Ἔχεσθαι, *cum Genitivo constructum, significat* Sese retinere *vel* continere, Abstinere. οἱ Αἰγινῆται ἔσχοντο τῆς ἀγωγῆς, Ab illo abducendo Abstinuerunt, VI. 85. *f.* ἔσχοντο τῆς τιμωρίης, VII. 169. *extr.* κακολογίης πέρι -- ἔχεσθαί τινα (*nempe* αὐτῆς) κελεύω, Ad maledicentiam quod adtinet, -- abstinere ab eâ quemlibet jubeo, IX. 137. *extr. Reperitur etiam Activum* ἔχειν *cum Pronomine reciproco*, Continere sese. κατ' οἴκους ἑωυτοὺς οἱ Μάγοι ἔχουσι, III. 79. *extr. Et subintellecto pronomine*, εἶχε (*scil.* ἑωυτὸν) κατ' οἴκους, VI. 39. *m. Rursus vero Medium verbum* ἔσχοντο *dubitari potest quânam potissimum notione usurpaverit Noster, ubi de piorum fratrum Argivorum pari loquens ait*, κατακοιμηθέντες ἐν τῷ ἱρῷ οὐκέτι ἀνέστησαν, ἀλλ' ἐν τέλει τούτῳ ἔσχοντο, I. 31. *f. Illud quidem satis perspicuum esse videtur, voluisse Scriptorem lenibus*

*verbis* Placidum vitae exitum *significare.*

5) Ἔχειν *cum Adverbio*, Sese *ita* habere, Esse *talem. Pervulgatus usus; cujus de multis exemplis pauca quaedam delibasse sufficiat.* πολλά τε καὶ εὖ ἔχοντα, Multa praeclara, IX. 27. *m. f.* ὡς οὐδὲν εἴη τῶν ἐν ἀνθρώποισι ἀσφαλέως ἔχον, Nihil esse in rebus humanis quod stabile et constans sit, I. 86. *f.* ἀναγκαίως ἡμῖν ἔχει δηλῶσαι πρὸς ὑμέας, Necesse est ut exponamus vobis, IX. 27. *a.* ἀτρέμα *vel* ἀτρέμας ἔχειν, *et* ἀτρ. ἔχειν ἑαυτὸν *vide supra in* Ἀτρ. (*Sed ad* σιγῇ εἶχε, IX. 93. *m. non intelligitur* ἑωυτὸν, *sed* τὸ γενόμενον, Silentio pressit, Clam habuit rem, καὶ ἔφραζε οὐδενί, nec cuiquam edixit.) οὕτω ἔχει τοι, *scil.* τὸ πρῆγμα, Ita tibi se res habet, VII. 161. *m. N.* ὡς ὧν ἐχόντων, (*nempe* τῶν πρηγμάτων) ὧδε. *et* νῦν δὲ, ὡς οὕτω ἐχόντων. Quae cum ita sint, Rebus ita se habentibus, I. 126. *f.* VIII. 144. *f.* ὡς εἶχε, Ita ut ille erat, Qualis erat, *id est*, Absque ullo alio adparatu et absque ullâ aliâ deliberatione, Rectâ, E vestigio, I. 61. *a. m.* 114. *f. Sic* ἀπαλλάσσοντο, ὡς εἶχον, ἰθὺς ἐπὶ Θεσσαλίης, V. 64. *f.* ἡμεῖς μὲν, ὡς ἔχομεν, κομιεύμεθα ἐς Σίριν τὴν ἐν Ἰταλίῃ, VIII. 62. *m.* ὁ δὲ ἰθέως, ὡς εἶχε, ἔπλωε ἐς Φοινίκην, VI. 17. *m. Subinde cum* ὡς εἶχε *jungitur Genitivus nominis substantivi, subintellectâ* περὶ *praepositione :* ὡς ποδῶν (*sc.* πέρι) εἶχον, Ut erant (Quales erant) quoad pedes, *i. e.* Quantum pedibus valebant, VI. 116. *a. N.* ὡς ποδῶν ἕκαστος εἶχον, IX. 59. *b. Similiter* ὡς τάχεος εἶχε ἕκαστος, VIII. 107. *m. Sed* λιπαρήσομεν οὕτω ὅκως ἂν ἔχωμεν, VIII. 144. *f. nil aliud significat*, *nisi* Durabimus in eo quo sumus statu, *nempe* quamvis miser ille sit.

6) *Etiam ubi nullum adest adverbium, verbum* Ἔχειν *subinde notione adeo generali et indefinitâ positum reperitur, ut fere idem atque* Εἶναι *valeat, et latine per verba* Esse, Exstare, Sese habere, Locum habere, Obtinere, *aut alio quocumque verbo, ad rem de quâ agitur adcommodato, reddi possit.* οἱ φόροι κατὰ χώρην διατελέουσι ἔχοντες - - ὡς ἐτάχθησαν ἐξ Ἀρταφέρνεος, Tributa perseverant eodem loco et statu ESSE, - - sicut ab Artapherne erant imposita, VI. 42. *f. et continuo deinde*, ἐτάχθησαν δὲ σχεδὸν κατὰ τὰ αὐτὰ τὰ καὶ πρότερον εἶχον, Imposita autem ab illo erant fere eâdem ratione quâ prius FUERANT. ὕβρισμα καὶ ἐς τούτους εἶχε ἐκ τῶν Σαμίων γενόμενον, III. 48. *a. ubi non, ut in exemplis infra sub num.* 8. *relatis, cohaerent verba* ἐς τούτους εἶχε, *sed structura sic concipienda,* εἶχε ὕβρισμα γενόμενον καὶ ἐς τούτους ἐκ Σαμίων, EXSTABAT injuria etiam in hos a Samiis admissa. αἰτίη εἶχε ἐν Ἀθηναίοις, Fama fuit, (Inculpatio obtinuit) inter Athenienses, VI. 115. *b.* ἀγῶνα γυμνικὸν διὰ πάσης ἀγωνίης ἔχοντα, Ludos gymnicos qui per omnia certaminum gene-

ra obtinent, locum habent, *id est*, celebrantur, II. 91. *m.* βιβλία πολλὰ καὶ περὶ πολλῶν ἔχοντα πρηγμάτων, Libelli qui de multis rebus erant, *id est*, in quibus de multis rebus agebatur, III. 128. *a.* ταῦτα ἐν ἔπεσι ἑξαμέτροισι ἔχοντα, Haec versibus hexametris comprehensa, VII. 220. *m.*

*Similiter in Passivo sive Medio*, ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἔχεται ἡμῖν τὰ πρήγματα, VI. 11. *a.* *ubi* ἔχεται *idem valet ac* ἐστί, *nisi forte* ἔχεται ἡμῖν *valere* ἡμεῖς ἔχομεν *statuas, quod ad sententiam quidem perinde est.*

7) Ἔχω *cum infinitivo*, Possum; *sive potius*, Οὐκ ἔχω, Non possum: *constanter in hac notione negativa particula adjecta verbo est.* οὐκ ἔχω εἶπαι, I. 49. *m.* 57. *a.* οὐκ εἶχον συμβαλέσθαι τὸ πρῆγμα, IV. 111. *a.* οὐκ ἔχω ἐπιφράσασθαι, V. 9. *f.* οὐκ ἔχουσι τοῦτο διασημῆναι ἀτρεκέως, V. 86. *a.* οὐκ ἔχουσα διαφυγέειν, VIII. 87. *a.* οὐκ εἶχε τὴν ὑπόσχεσιν ἐκπληρῶσαι, V. 35. *a.* ἄλλως οὐδαμῶς εἶχε δηλῶσαι τὴν ἑωυτοῦ γνώμην, I. 123. *m.* ἄλλως οὐδαμῶς εἶχε σημῆναι, V. 35. *m.* VII. 239. *m.* *Translationis ratio ab* Habendi *notione ad notionem* τοῦ Posse *facile patet, et praesertim manifesta fit ex locutionibus hujusmodi:* εἶχον οὐδὲν σίνεσθαι, Nihil habuerunt quod vastarent, *i. e.* Nihil potuerunt vastare, IV. 123. *a.* *Et* ἄλλο οὐκ ἔχειν ὅτεῳ ζημιώσωσι τὰς γυναῖκας, Aliud non habuisse quo punirent mulieres, *i. e.* Nullâ aliâ ratione potuisse eas punire, VIII. 87. *m. f.* *Formulae* ὡς εἶχον, *quam eodem retulit Portus, alia ratio est, quam paulo ante exposuimus.*

8) *Ut apud Homerum* ἔχειν τοὺς ἵππους *est* Dirigere equos et versus scopum quempiam Agitare; *sic apud Nostrum* Ἔχειν τὰς νέας *est* Dirigere naves versus locum aliquem, Adpellere naves. οὐκ ἔχον τὰς νέας ἰθὺ τοῦ Ἑλλησπόντου, VI. 95. *m. f.* ἔσχε τὰς νέας ἐς Καύνασα, V. 33. *a.* σχεῖν (τὰς νῆας) πρὸς Σαλαμῖνα, VIII. 40. *a.* *et f.* *Ac metonymice ipsae etiam* Naves ἔχειν *dicuntur; quâ notione vulgo* προσίσχειν *et* κατίσχειν *usurpantur.* Αἰγιναῖαι νέες ἔσχον ἐς τὴν Ἀργολίδα χώρην, VI. 92. *a.* *quemadmodum etiam latine* Naves adpulerunt *dicimus, pro* adpulsæ sunt. *Cui intransitivo verbi usui adfinis ille est, latissime patens, quo* Res quaecumque *dicitur* Ἔχειν ἐς τὶ *vel* ἐς τινά, *aut* ἐπί τι, *id est*, Dirigi, Tendere, Pertinere, Referri, Spectare ad aliquid *vel* ad aliquem. τὰς ὁδοὺς τὰς ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἐχούσας, I. 180. *f.* (*ubi olim quidem* ἀγούσας, *ex scholio aut ex primi Editoris ingenio, quum paulo post* ibidem φέρουσαι καὶ αὐταὶ ἐς τὸν ποταμὸν *dixerit ipse Herodotus. conf.* I. 120. *a. m.*) τὰς ἐς τὸν ποταμὸν πυλίδας ἐχούσας, I. 191. *m.* τὴν διώρυχα τὴν ἐκ τοῦ Νείλου ἔχουσαν ἐς τὸν Ἀράβιον κόλπον, *sic bene ed. Gron. et seqq.* IV. 42. *m.* *ubi nos quidem lectionem olim editam* διέχουσαν *reposuimus, quam in simili loco* VII. 122. *a.* *libri*

*tenent omnes.* ἡ ἑτέρη τῶν ὁδῶν πρὸς ἑσπέρην ἔχει, II. 17. *m. ubi paulo ante* πρὸς ἠῶ τρέπεται *ait eodem sensu.* ἀνάβασις ἐς αὐτοὺς ἔξωθεν κύκλῳ περὶ πάντας τοὺς πύργους ἔχουσα πεποίηται, I. 181. *m.* διέξοδοι ὁδῶν ἔχουσι πάντα τρόπον, Viae, per quas transitus patet, Tendunt, Pertinent, Ductae sunt in omnes directiones, I. 199. *m.* τὰ ἐς Ἡσίοδον καὶ Ὅμηρον ἔχοντα, Ad Hesiodum et Homerum spectantia, II. 53. *f.* ταῦτα ἐς τὴν ἀπόστασιν ἔχοντα εἶπε, VI. 2. *a.* τὸ ἐς Ἀργείους ἔχον (χρηστήριον), VI. 19. *a. ubi* ἔχον *idem valet ac* φέρον *ibidem paulo ante.* ἐς Ἀθηναίους εἶχε τὸ ἔπος εἰρημένον, VII. 143. *a. Sic* χρησμὸς ἐς Πέρσας ἔχων, IX. 43. *a. est* λόγιον περὶ Περσέων, IX. 42. *a.* τὰ ἐς τὸ πλῆθος ἔχοντα, Ad multitudinem spectantia, III. 82. *a. Sic* ἐς Πολυκράτεα, III. 126. *m. et* τὰ ἐς πόλεμον ἔχοντα, IV. 64. *a.* (*conf.* φέρειν. *num.* 5.) *Eodem referri possunt formulae hujusmodi:* ἔχθρης παλαίης ἐχούσης ἐς Ἀθηναίους, V. 81. *m.* ὑμέων τὴν προνοίην τὴν ἐς ἡμέας ἔχουσαν, VIII. 144. *m. f. nisi malueris ad illud genus referre de quo supra* (*num.* 6.) *dictum est.*

9) *Participium* Ἔχων, *verbo junctum notionem activam habenti*, Continuatam actionem *significat.* ἔχοντας ἕπεσθαί σφι, Continenter sese esse secutos, sibi institisse, VIII. 38. *f. ubi vide Var. Lect. et Not. Alia ratio est eaque in vulgus nota: ubi* ἔχων *Accusativum casum regit, ut in illâ,* ἤϊε ἔχων ταῦτα (βιβλία) ἐς τὰς Σάρδις, Hos libellos Habens (*id est*, Cum his) ivit Sardes; Hos pertulit Sardes, III. 128. *a. m.* ὃς ἂν ἔχων ἥκῃ -- στρατὸν, Qui advenerit habens, *id est*, Qui adduxerit, VII. 8, 4. *Quo etiam referri istud posset*, οἴχεαι ἔχων (αὐτὴν) ἐκκλέψας, Abduxisti raptam, II. 115. *m. f. nisi ibi verbum* ἔχων *propriam quandam vim videretur habere, de quâ supra* (*sub num.* 1.) *dictum est.*

10) *Passivum vel Medium* ἔχεσθαι, *cum Genitivo constructum, praeter illam notionem quam supra* (*num.* 4.) *notavimus, habet etiam aliam isti prorsus contrariam; significat enim etiam* Adhaerere, Adplicare se ad aliquid *aut* ad aliquem, Conjunctum, Proximum esse *alteri, quasi* Manu ab illo teneri, *aut* Ab illo pendere. *Quo pertinent tria exemplorum genera. Primum hujusmodi:* ἔργου ἔχεσθαι, Adplicare se ad opus, Capessere opus, Manum admovere operi, II. 121, 1. *f.* τοιούτου λόγου εἴχετο, Talem exorsus est sermonem, VII. 5. *a.* τῶν αὐτέων λόγων ἐχόμενοι τῶν καὶ οἱ Ἀλευάδαι, Ad eosdem sermones sese adplicantes, Eosdem sermones, easdem rationes, arripientes et eis insistentes, VII. 6. *a. m.* τῆς αὐτῆς ἐχομένου προφάσιος, Eamdem caussam arripiens et praetexens, Eàdem ratione utens atque nitens, *quâ uti potuerit alter, si voluisset*, VII. 229. *f. Alterum exemplorum genus, in re Geographicâ et in Tacticâ maxime frequenta-*

*tum* : τούτων ἔχονται Γιλιγάμμαι, Proximi his, Finitimi horum sunt, Hos attingunt Giligammae, IV. 169. *a. et similiter* cap. 170. *a.* 171. *a.* 178. *a.* 180. *a.* 191. *a. Sic* Φρυγῶν ἔχονται Καππαδόκαι, - - τούτοισι δὲ πρόσουροι (εἰσὶ) Κίλικες, V. 49. *m. Et prorsus pro synonymis usurpantur* οἱ ἄγχιστα οἰκέοντες, οἱ ὅμουροι, *et* οἱ ἐχόμενοι (*nempe* τούτων), I. 134. *f. Similiter ubi de Regione agitur* : ἔχεται τούτων γῆ ἥδε Κισσίη, V. 49. *f. In descriptione Aciei instructae* : εἴχοντο τουτέων (His proximi stabant) Πρινηνέες, VI. 8. *m. et sic mox ibidem saepius. In acie Platæensi*, τουτέων ἐχόμενοι ἵσταντο Ἀρκάδες, *et sic porro*, IX. 28. *m.* Περσέων ἐχομένους ἔταξε Μήδους, IX. 31. *a. b. et cet. Tertium genus illud est*, *quo* Ἐχόμενόν τινὸς *dicitur* Quidquid illi adfine est, *aut* Ad idem genus pertinet. τὰ τῶν ὀνειράτων ἐχόμενα, Quae sunt de genere insomniorum, Insomnia et quae his sunt similia, I. 120. *m. N.* τὰ εἰρημένα καρπῶν ἐχόμενα, Ea quæ dixi frugum genera, I. 190. *m.* ὅσα ἢ ὀρνίθων ἢ ἰχθύων ἐστί σφι ἐχόμενα, II. 77. *f.* πάντα τὰ εἶχον σιτίων ἐχόμενα, III. 25. *m.* πάντες, τὰ ἐσθῆτος ἐχόμενα εἶχον, ταῦτα κατηρείκοντο, III. 66. *a.* τοῖσι οὔτε χρυσοῦ ἐχόμενόν ἐστι οὐδὲν, οὔτε ἀργυρίου, V. 49. *f.* τὰ ἐς πόλεμον ἄχρηστα οἰκετέων ἐχόμενα, Quidquid ad bellum faciendum inutile de genere τῶν οἰκετέων, *id est*, Ad domum et familiam vestram pertinens, VIII. 142. *m. f. Conf.* Οἰκέτης.

Ἔχθρη, ης, ἡ, Inimicitia, Odium. V. 81. *m.* 82. *a.* καταλλάσσεσθαι τὰς ἔχθρας, VII. 145. *a.*

Ἐχθρὸς, οῦ, ὁ, *passim non modo* Inimicus, *sed et i. q.* πολέμιος, Hostis publicus.

Ἕψειν, *fut.* ἑψήσειν, Coquere, Elixare. ἕψουσι (τὰ κρέα), Elixant carnes. IV. 61. *a. m.* τοὺς τόνους ἕψοντες τῶν κλινέων ἐσιτέοντο, IX. 118. *a.* χελώνης ἑψομένης, I. 47. *m.* ὁμοῦ ἕψεε ἐν λέβητι, I. 48. *f.* τὰ μὲν ὤπτησε, τὰ δὲ ἕψησε, I. 119. *a. m.* ἑψήσαντες τὰ κρέα κατευωχέονται, I. 216. *m. Conf.* Ἑφθός, Ἀπέψειν, *et* Ἐξέψειν.

Ἕψησις, ιος, ἡ, Coctio, Elixatio. ὧδέ σφι ἐς τὴν ἕψησιν τῶν κρεῶν ἐξεύρηται, IV. 61. *a.*

Ἐωθέναι, (*jon. pro comm.* εἰωθέναι,) Consuetum, Solitum esse, Consuesse. σφὶ μούνοισι ἔωθε ὁ Περσεὺς ἐπιφαίνεσθαι, II. 91. *m.* II. 68. *f. cum Var. Lect.* ὡς καὶ ἄλλοτε ἐώθαμεν ποιέειν, IV. 134. *m. f.* τιμᾷν ἐώθασι Πέρσαι, III. 15. *a.* VII. 9, 2. *a.* ἐώθασι ποιέειν, IV. 187. *a. Plusquamperf.* ἐώθεα (*pro comm.* εἰώθειν) Consueveram, Solitus eram, IV. 127. *a.* ἐώθεε, III. 33. *a.* IV. 134. *a.* VI. 107. *m. f.* ἐώθεσαν, I. 74. *f.* III. 31. *a.* V. 67. *m. f. Particip.* ἐωθὼς, I. 111. *a.* ἐωθότα στρατηγέειν μιν, I. 34. *f. Neutr. plur.* οὐκ ἐωθότα ἐπενόεε ποιήσειν, Insolita facere cogitavit, III. 31. *a.* ἐκτὸς τῶν ἐωθότων νοημάτων, III. 80. *a. m.*

Ἑωθινὸν, Hora matutina; *et Adverbialiter*, Tempore matutino, III. 104. *a.*

Ἕως, ἡ, Aurora, *et* Plaga orien-

talis. *Raro quidem hac nominis formâ utitur Herodotus, cujus loco alteram*, Ἠῶς, *frequentat. Tenent tamen* τὸ πρὸς τὴν ἕω IV. 40. *f. libri omnes.*

Ἕως, *Adverb.* 1) Donec, Usque dum. ἕως οὗ ἀπέδεξαν ἁπάσας, II. 143. *m. ubi formulam* ἕως οὗ *ex interpretatione alicujus Grammatici invectam esse suspicabatur Koen ad Gregor. Dial. jon.* §. 63. *quoniam pro illâ aliâs* ἐς ὅ *frequentat Herodotus.* 2) *i. q.* τέως, Aliquamdiu. ἕως μὲν-- τέλος δὲ, VIII. 74. *m. Confer omnino quae monuimus in Var. Lect.* I. 86. *m.*

Ἑωυτοῦ, ἑωυτῷ, *etc.* 1) *Sic constanter Herodotus pro* Ἑαυτοῦ, ἑαυτῷ *etc. Semel* I. 86. *m. pro* ἑωυτῷ *per tmesin* αὐτῷ -- οἱ *positum fuisse censuit Wess. quod nobis secus esse visum erat: vide Var. Lect. et Not. ad* I. 86, 29. *Vulgo, praeeunte Aldinâ*, ἑωϋτοῦ, ἑωϋτῷ *etc. edebatur punctis diæreticis vocali* υ *impositis, quae puncta in hac voce, sicut in* θωυμάζειν *aliisque similibus, merito ignorant scripti libri: vide Var. Lect.* I. 1, 14. *et consule Viros doctos quos in Var. Lect. ad Prooem. libri I. lin.* 3. *laudavi.*

2) *Sicut apud alios scriptores* ἑαυτοῦ *interdum est pronomen Primae personae, sic et* ἑωυτοῦ *apud Nostrum:* τάδε λέγειν φαίη τις ἄν με ἑωυτοῦ εἵνεκεν, IV. 97. *m. f. ubi vide Var. Lect. et Not. et confer* III. 52, 16. *ibique Var. Lect. et Not. Similiter* VII. 28. *a. probatus alioqui codex* τὴν ἑωυτοῦ οὐσίην *praefert, ubi vulgo* ἐμεωυτοῦ. *Alibi in Secundâ personâ positum intelligitur, ut* μηδὲ -- σοὶ ἑωυτῷ περιπέσῃς, I. 108. *m. f. et mox* ibid. φέρων ἐς ἑωυτοῦ *ex probâ multorum librorum scripturâ pro vulgato* ἐς σεωυτοῦ: *quemadmodum etiam* III. 36. *a. probati codd. dant* σὺ κτείνεις ἄνδρας, ἑωυτοῦ πολιήτας, *et paulo post* ibid. τὴν ἑωυτοῦ πατρίδα, *et* τῆς ἑωυτοῦ πατρίδος, *pro vulgato* σεωυτοῦ. *Similiter etiam in Plurali*, παρὰ σφίσι αὐτοῖσι, Apud vos ipsos, V. 92, 1. *m.*

3) *Sed maxime Tertiæ personae est, ut* τὸ ἑωυτοῦ ἐποίεε, VI. 94. *a.* παρ' ἑωυτοῦ διδούς, VIII. 5. *a. cujus usus ubique in Musis exstant exempla. Perperam vero olim* I. 85. *a.* τὸ πᾶν ἐς ἑωυτὸν (*pro* ἐς αὐτὸν) ἐπεποιήκεε *editum erat, quod interpretabantur*, Pro viribus omnia, quae potuit, fecerat. *Porro, sicuti Plurales* ἑαυτῶν, ἑαυτοῖς, ἑαυτοὺς, *saepe pro* ἀλλήλων, ἀλλήλοις, ἀλλήλους *ponuntur, similiter et jonicam pronominis formam Herodotus usurpat.* ἀποθανόντες ὑπ' ἑωυτῶν, *i. q.* ὑπ' ἀλλήλων, IV. 11. *f.* ἑωυτοῖσι (*i. e.* ἀλλήλοις) λόγους ἐδίδοσαν, Sermones inter se contulerunt, VI. 138. *m. Vulgo libri omnes*, εἰσὶ ἀλλήλοισι διάφοροι ἐόντες ἑωυτοῖσι, III. 49. *m. ubi vocem* ἀλλήλοισι, *quippe ex interpretatione vocabuli* ἑωυτοῖσι *imperite intrusam, ejiciendam putavi.*

4) *Notandum loquendi genus, Nostro familiare, quo* αὐτὸς ἑωυτοῦ *jungitur cum Comparativo aliquo aut Superlativo: cujus ge-*

neris exempla aliquot jam supra, sub voce αὐτὸς num. 4. adposuimus. Eodem pertinent haec: τῇ δὲ αὐτὸ ἑωυτοῦ ἐστὶ μακρότατον (τὸ ὄρος), II. 8. m. ἡ Μίλητος αὐτὴ ἑωυτῆς μάλιστα τότε ἀκμάσασα, V. 28. m. ἐγένοντο ταύτην τὴν ἡμέρην μακρῷ ἀμείνονες αὐτοὶ ἑωυτῶν ἢ πρὸς Εὐβοίῃ, VIII. 86. b. ubi vide Not. His adfinis est formula ista, διπλήσιος ἐγίνετο αὐτὸς ἑωυτοῦ, Duplo major fiebat quam per se futurus erat, VIII. 137. m.

# Z.

**Ζάπλουτος**, ὁ, ἡ, Valde dives. πολλοὶ μὲν γὰρ ζάπλουτοι ἀνθρώπων, I. 32. m. ubi paulo post, ὁ μὲν δὴ μέγα πλούσιος, eâdem notione.

**Ζεγέριες**, Libycum nomen, quo Murium genus quoddam insignitur, IV. 192. f.

**Ζέειν**, Effervescere, Aestuare. τῆς θαλάσσης ζεσάσης, VII. 188. a. m. Conf. Ἐκζέειν.

**Ζειαὶ**, αἱ, Frumenti genus, Spelta. ἀπὸ ὀλυρέων ποιεῦνται σιτία, τὰς ζειὰς μετεξέτεροι καλέουσι, II. 36. m.

**Ζειρὴ**, ῆς, ἡ, (comm. ζειρά,) Indumenti vel Pallii genus quoddam. Ἀράβιοι ζειρὰς ὑπεζωσμένοι ἔσαν, VII. 69. a. N. Θρήϊκες περὶ τὸ σῶμα κιθῶνας ἔχοντες. ἐπὶ δὲ, ζειρὰς ἐπιβεβλημένοι ποικίλας, VII. 75. a.

**Ζεύγλη**, ης, ἡ, Jugum. ὑποδύντες ὑπὸ τὴν ζεύγλην, Subeuntes jugum, I. 31. a. m.

**Ζευγνύναι**, Jungere. ζευξάμενος καμήλους τρεῖς, III. 102. f. ἵππους ζευγνυμένους ὑπ' ἅρματα, V. 9. m. ζευγνύναι γέφυραν, Jungere pontem. IV. 88. extr. et 97. m. Sic γέφυραν ζεύξας ἐπὶ τῷ αὐχένι τοῦ Βοσπόρου, IV. 118. τὰς δὲ ἄλλοι ἀρχιτέκτονες ἐζεύγνυσαν, VII. 36. a. (ubi ad τὰς δὲ manifeste γεφύρας intelligitur, quemadmodum cap. 34. a. ad τὴν μὲν et τὴν δ' ἑτέρην substantivum γέφυραν intelligitur, e praecedente verbo ἐγεφύρουν facile supplendum.) Similiter in Passivo: ἔζευκτο ἡ γέφυρα, IV. 85. a. et m. f. Sed et ζευγνύναι ποταμὸν dicit Noster, Ponte jungere fluvium. τὸν Στρυμόνα ποταμὸν ζεύξαντας γεφυρῶσαι, VII. 24. extr. Sic τὸν Ἑλλήσποντον ἐζεύγνυσαν, VII. 33. a. ζεύξας τὸν Ἑλλησπ. VII. 157. a. Item in Medio: τοῖσι δὲ ἐπιτάξαντες ζεύγνυσθαι τὸν Βόσπορον, IV. 83. a. ubi tamen multo commodius (praeeunte quidem nonnisi uno codice Arch.) ζευγνύναι, edidit Schaefer. Passivum habes VII. 34. b. ἐζευγμένου τοῦ πόρου. Compositum καταζευγνύναι, vide suo loco.

**Ζεῦγος**, εος, τὸ, 1) Par, ut dicimus Par boum; sed et de rebus quibuscumque quae Binae haberi solent. Sic πεδέων ζεῦγος, Par compedum, VII. 35. a. πεδέων χρυσέων δύο ζεύγεα, Duo paria, III. 130. m. 2) Bigae. ζεύγεϊ κομίζεσθαι, (i. q. ἁμάξῃ κομιζ.) Bigis vehi, I. 31. a. ἤλασε ἐς τὴν ἀγορὴν τὸ ζεῦγος, I. 59. m.

**Ζεῦξις**, ιος, ἡ, Jungendi ratio vel actio. οἱ Ἰνδοὶ ζεύξει (rectius fuerit ζεύξι) τοιαύτῃ χρεώμενοι, III. 104. a. ubi de Ratione jungen-

di tres camelos. τῶν ἐπεστεώτων τῇ ζεύξι (*contracte, ex* ζεύξιϊ) τοῦ Ἑλλησπόντου, Eorum qui jungendo Hellesponto (ponti super Hellesponto construendo) fuerant praepositi, VII. 35. *f.* ζῶα γραψάμενος πᾶσαν τὴν ζεῦξιν τοῦ Βοσπόρου, IV. 88. *a.*

Ζεύς, 1) Jupiter. τῷ Διῒ πλούτου πέρι ἐρίζετε, *proverbialiter dictum*, V. 49. *f.* 2) Coelum. ὕδατος οὐδεμίη ἄλλη ἀποστροφὴ, ὅτι μὴ ἐκ Διός, II. 13. *extr. N.*

Ζέφυρος. ὑπολαβὼν ἄνεμος ζέφυρος, VIII. 96. *a.*

Ζημιοῦν, Mulctare, Punire. ἄξιον ἔφασαν εἶναί σφεας ζημιῶσαι, (*i. q.* ζημιωθῆναι, *nempe* τινὰ ζημιῶσαι σφέας,) IX. 77. *a. N.* (*conf. Aug. Matthiae Gramm. Graec.* §. 532. *Not.* 2.) *Cum Accus. pers. et Dat. rei:* οὐκ ἔχειν ὅτεῳ ζημιώσωσι τὰς γυναῖκας, V. 87. *m. f. ubi vide Var. Lect.* τὴν θάλασσαν ἐνετέλλετο τούτοισι ζημιοῦν. VII. 35. *f.* τοῦ δήμου ζημιώσαντος (*nempe* αὐτὸν) πεντήκοντα ταλάντοισι, VI. 136. *f. sed ibi* τάλαντα *in Accusat. dedit cod. Arch. quod fortasse, ut ab ipso scriptore profectum, adoptare cum Schaefero debueram. Similiter quidem* VII. 39. *f. ait,* τοῦ ἑνὸς (παιδὸς) τὴν ψυχὴν ζημιώσεαι: *ubi Fut. Med.* ζημιώσεαι *jonico more pro pass.* ζημιωθήσῃ *positum esse monuit Wess. Verbi activi exemplum cum duplici accusativo constructi Suidas adnotavit:* πῶς μὴ τὰ μέγιστα ζημιώσω τοὺς παρόντας.

Ζῆν, Vivere. τὸ ζῆν ἀπὸ πολέμου καὶ ληϊστύος, V. 6. *f.* τῷ δενδρέῳ ἀπὸ τοῦ ζῶσι, IV. 23. ζῶσι ἀπὸ ληΐης τε καὶ πολέμου, IV. 103. *extr. Accus. plur. Participii* ζῶντας *olim legebatur* II. 69. *f. ubi nos e nostro cod. F.* ζώοντας *edidimus. Conf.* Ζώειν.

Ζητέειν, Desiderare, Requirere. τὴν ἑτέρην τῶν ἡμερέων παίζειν πᾶσαν, ἵνα δὴ μὴ ζητέοιεν σιτία, I. 94. *m. Conf.* Δίζειν, Διζέειν, Δίζησθαι.

Ζήτησις, ιος, ἡ, Perquisitio. ζήτησιν ἐποιέετο τῶν νεῶν, VI. 118. *a. N.*

Ζόη, ης, ἡ, (*jon. pro comm.* Ζωὴ, *vel* βίος) Vita. *Semel olim communis vocabuli forma legebatur,* ἐπὶ τῆς ἐμῆς ζωῆς, I. 38. *f. sed et ibi* ζόης *dedere nostri codices, quâ formâ constanter usus est Herodotus. Sic* οὖρον τῆς ζόης, I. 32. *a.* τὸν πάντα χρόνον τῆς ζόης, I. 85. *extr.* VI. 52. *extr.* τὴν πᾶσαν δίαιταν τῆς ζόης μετέβαλον, I. 157. *f.* ἅπαξ ἐν τῇ ζόῃ, I. 199. *a.* τῷ ποιευμένῳ ἀπὸ τούτων τὴν ζόην, II. 36. *a.* VIII. 105. *f.* τὴν ζόην κατεστήσατο ἀπ' ἔργων ἀνοσιωτάτων, VIII. 105. *a.* (*confer* Βίος.) τρόπῳ ζόης τοιῷδε διαχρέωνται, II. 77. *a.* ἡ ζόη πᾶσα ἐμφερής ἐστι ἀλλήλοισι, II. 105. ἵσταται ἐπὶ τῆς ἑωυτοῦ ζόης (dum vivit) εἰκόνα ἑωυτοῦ, I. 143. *a.* ἀποφαίνοντα δικαίην ζόην, II. 177. *f.* ὀγδώκοντα ἔτεα, ζόης πλήρωμα, III. 22. *f.* τῆς ζόης καὶ διαίτης πέρι, III. 23. *a.* ζόην ἔζωον τὴν αὐτὴν ἐκείνῃσι, IV. 112. *extr.* μηκέτι πλεῦνα χρόνον ζόην τοιήνδε ἔχωμεν, IV. 114. *a. m.* τὴν ζόην καταπλέκειν, Vitam finire, IV. 205. *a.* τὸ λοιπὸν τῆς ζόης, VI. 117. *f.* παρὰ τὴν ζόην, In vitae cursu, VII. 46. *m.* μοχθηρῆς ἐούσης τῆς ζόης, VII. 46. *f.* τὴν ζόην καταστήσασθαι ἀπ' ἔργων ἀνοσίων, *et* τὴν ζόην ποιεῖσθαι ἐκ, VIII.

105. *a. et m. f. idem valent ac* τὸν βίον κτήσασθαι ἀπὸ, VIII. 106. *m.*

Ζορκάδες, *i. q.* δορκάδες, IV. 192. *a. ubi vide Var. Lect. et conf.* Δορκάς.

Ζυγὸς, οῦ, ὁ, Jugum. ἔξουσι δούλιον ζυγόν, VII. 8, 3. *f.* ζυγὸν βύβλινον, Jugum byblinum mari impositum, *dixit Bacis in Orac.* VIII. 20. *m. significans* Pontem Hellesponto impositum.

Ζωαγράφειν, *et* Ζωγράφειν, *vide infra in* Ζῶον.

Ζωάγριος, ου, ὁ, ἡ, Vivus captus et in vitâ servatus. δῶρα λάμψονται ζωάγρια Κροίσου, Praemia accepturi sunt pro Croeso in vitâ servato, III. 36. *m. f. Conf.* Ζωγρέειν *num.* 2.

Ζωγρέειν, 1) Vivum capere. Κροῖσον ἐζώγρησαν, I. 86. *a.* πολλῷ πλεῦνας ἐζώγρησαν, I. 211. *f.* V. 77. *a. et m.* ὅσους ζωγρήσωσι, IV. 62. *m.* ὅσας ἠδυνέατο ζωγρῆσαι, IV. 110. *m.* ζωγρήσαντας, VII. 210. *a.* ὅσοι ἐζωγρήθησαν, I. 66. *f.* ἐζωγρήθη, I. 128. *f.* VI. 29. *a.* 30. *a.* ζωγρηθεὶς, I. 83. *f.* ἅμα τοῖσι ἐζωγρημένοισι, V. 77. *m.* 2) Captum in vitâ servare, Vitâ donare. εἷλε αὐτὸν Προκλέα, καὶ ἐζώγρησε, III. 52. *extr. Hinc* δῶρα ζωάγρια, *de quibus supra.*

Ζωγρίη, ης, ἡ, (*ion. pro comm.* ζωγρία *vel* ζωγρεία, *vide Suid. et Lexicon nostrum Polybian. hac voce*), Vivum capere. Ἱστιαῖον ζωγρίῃ ἔλαβε, VI. 28. *f.* καί μιν λοχήσαντες αἱρέουσι ζωγρίῃ, VI. 37. *a.*

Ζώδιον, ου, τὸ, *Diminut.* τοῦ ζῶον, *non solum* Animalculum, *sed et* Imaguncula, Picta, sculpta vel incisa figura, Sigillum. ποιησάμενοι κρητῆρα χάλκεον, ζωδίων τε ἔξωθεν πλήσαντες περὶ τὸ χεῖλος, I. 70. *a. N. conf.* Ζῶον.

Ζώειν, (*i. q. comm.* ζῆν) Vivere. ἄμεινον ἀνθρώπῳ τεθνάναι μᾶλλον ἢ ζώειν, I. 31. *m.* τοσαῦτα ἔτεα ζώειν, III. 22. *f.* ζώουσι ἀπὸ πυρέων, II. 36. *a.* ἀπ' ὕλης ἀγρίης, I. 203. *m.* ἀπὸ θήρης, IV. 22. *a.* (*conf.* Ζόη.) τὸν καρπὸν τοῦ λωτοῦ τρώγοντες ζώουσι, IV. 177. ἔτεα ὀλίγα ζώουσι, III. 22. *f.* ζόην ἔζωον τὴν αὐτήν, IV. 112. *f.* ἄν τις μοι αὐτὸν ζώοντα ἀγάγοι, III. 127. *f.* ζώοντας κατώρυξε, III. 35. *extr.* VII. 114. *m.* τοῖσι περιέουσι καὶ ζώουσι, III. 80. *m.*

[Ζωή, *vide* Ζόη.]

Ζώνη, ης, ἡ, Cingulum. τῆς ἑωυτοῦ γυναικὸς τὰς ζώνας *in templo Delphico dedicavit Croesus*, I. 51. *extr.*

Ζῶον, (*in codd. nonnullis* Ζῶιον, *id est*, Ζῷον, *vide Var. Lect.* I. 203, 11. *et* IV. 88, 4.) ου, τὸ, Animal, Animans, Natura vivens, vitâ praedita. *Sed* Ζῶα, *plurali numero, dicit Herodotus* Imagines *sive* Figuras *cujuscumque generis* (*animalium, hominum, florum, fructuum, etc.*) pictas, vesti intextas, sculptas, lapidi incisas aut in metallo caelatas. (*conf.* Ζώδιον, *et Not. ad* I. 70, 5. *et* 203, 11.) ζῶα ἑωυτοῖσι ἐς τὴν ἐσθῆτα ἐγγράφειν· τὰ δὲ ζῶα οὐκ ἐκπλύνεσθαι, ἀλλὰ συγκαταγηράσκειν τῷ ἄλλῳ εἰρίῳ, κατάπερ ἐνυφανθέντα ἀρχήν, I. 203. *f.* ζῶα ἐν λίθοισι ἐγγλύψαι, II. 4. *m.* ζῶα ἐγγεγλυμμένα (ἐν

λίθῳ) II. 124. *f.* *et* 148. *extr.* *sunt* τύποι ἐγγεγλυμμένοι, II. 136. *a.* 148. *f.* *et* 153. *a.* τύπον ποιησάμενος λίθινον ἔστησε· ζῷον δέ οἱ ἐνῆν, ἀνὴρ ἱππεύς, III. 88. *f.* ζώων ἐνυφασμένων (τῷ θώρηκι) συχνῶν, III. 47. *m. f.*

*Hinc* Ζῶα γράφειν, *sive unâ voce* Ζωαγράφειν, *et contracte* ζωγράφειν, Pingere, Ad vivum pingere; *et in verbo Medio*, Pingenda curare. ζῶα γραψάμενος (*olim* ζωαγραψάμενος, *nec ita male*,) πᾶσαν τὴν ζεῦξιν τοῦ Βοσπόρου, καὶ βασιλέα τε Δαρεῖον ἐν προεδρίῃ κατήμενον, καὶ τὸν στρατὸν αὐτοῦ διαβαίνοντα, ταῦτα γραψάμενος ἀνέθηκε ἐς τὸ Ἡραιον, IV. 88. *a.*

Ζωός, ή, όν, Vivus. ὄνος ζωός, I. 194. *f.* *ubi perperam* ζῶς *olim edd.* τὸν βασιλῆα ζωὸν καταβῆναι ἐς τὸν ᾅδην, II. 122. *a.* *ubi* ζωιὸν (*i. e.* ζῳὸν) *cod. F.* ἔτι ζωὸς ἐών, VII. 113. *a.* δέλφακα ζωήν, II. 70. *m.* βοῦς ζωή, II. 132. *m.* ὅς ἄν μιν ζωήν (τὴν γυναῖκα) ἕλῃ, VIII. 93. *f.* *quem locum spectavit Gregor. Dial. jon.* §. 67.

Ζωρός, *scil.* οἶνος, Merum. *Hinc* ζωρότερον πιέειν, Meracius bibere, VI. 84. *f.*

[Ζῶς, *vide* Ζωός.]

Ζωστήρ, ῆρος, ὁ, Cingulum. τῷ ζωστῆρι τῷδε ζωννύμενον, IV. 9. *f.* 10. *a.* ὅσα περὶ ζωστῆρας, χρυσῷ κοσμέονται, I. 215. *f.* ἐκ τοῦ ζωστῆρος τοῦ θώρηκος ἐφόρεε δεδεμένην ἄγκυραν, IX. 74. *a.* *Est etiam loci nomen* Ζωστὴρ *in orâ Atticâ, de quo consuli Stephanus Byz. potest.*

# H.

Ἠ *particula*, 1) Quam. *Non solum post Comparativum habet, sed et post Superlativum, ut* II. 35. *a.* *ubi vide notata. Abundat post comparativam in ipsis verbis*, καὶ ἑτέρου (ποταμοῦ πηγαὶ) οὐκ ἐλάσσονος ἢ Μαιάνδρου, VII. 26. *f.* *Not. conf. Aug. Matthiae Gramm. Graec.* §. 450. *not.* 2. *Abesse utique* ἢ *particula potuerat, neque eam adpositurus fuisse videtur Herodotus, nisi praecedens Comparativus, a quo pendebat Genitivus* Μαιάνδρου, *ipse quoque in Genitivo casu* (*qui a subintellecto nomine* πηγὴ *regebatur*) *positus fuisset. Quod si praecessisset Nominativus* ἕτερος οὐκ ἐλάσσων, *nudum Genitivum* Μαιάνδρου *adpositurus fuerat Scriptor. In illâ locutione*, παρὰ δόξαν ἔσχε τὰ πρήγματα ἢ ὡς αὐτὸς κατεδόκεε, I. 79. *b.* *particula* ἢ *ad sententiam magis praecedentium verborum, quam ad ipsa verba refertur: nempe* κατὰ δόξαν *etc. idem valet ac si dixisset* ἄλλως *vel* ἐναντίως ἔσχε: *Latine diceres*, Contra quam ipse existimaverat.

2) Vel, Aut. ἤ τις ἢ οὐδείς, *proverbialiter dictum*, Aut unus aut nullus, *id est*, Vix unus, III. 140. *a. m.* *Post* οὐδὲν μᾶλλον *ponitur* ἢ οὐ καὶ *pro simplici* ἢ *particulâ*, V. 94. *f.* *et alibi. Vide infra in* Μᾶλλον.

ἤ περ *vide in* Περ.

Ἦ, Profecto. ἦ κε μέγ᾽ οἰμώξειεν, VII. 159. *a.* ἦ μὲν (*jon. pro* ἦ

μὴν) *in jurandi formulis, vide in* Μέν. Ἦ κου *vide infra, post* Ἥκιστα.

Ἦα, Eram, *vide* Εἶναι, Esse.

Ἡβηδὸν, *proprie* Inde a pubertate. ἐνδύντες τὰ ὅπλα πάντες ἡβηδὸν, Induentes arma cuncti, Senes juvenesque, I. 172. *f.* Μιλήσιοι πάντες ἡβηδὸν ἀπεκείραντο τὰς κεφαλάς, VI. 21. *a.*

Ἡγέεσθαι, 1) *cum Dativo*, Praeire, Monstrare viam. οὗτοι αὐτῷ τὴν ὁδὸν ἡγέοντο ἐς Σφενδαλέας, IX. 15. *a.* 2) *cum Genitivo*, Praeesse, Imperium tenere. ἡγεόμενοι πάσης τῆς συμμαχίης, VII. 148. *f. et* VII. 161. *a. ubi mox* στρατηγεῖν *eâdem notione.* 3) Judicare, Existimare. εἰ μὴ περὶ πολλοῦ ἡγεύμην, II. 115. *m. Hoc significatu praesertim Praeteritum Perf. usurpatur notione Praesentis.* ὑμέας ἥγημαι ἄνδρας Μήδων εἶναι οὐ φαυλοτέρους, I. 126. *f.* ἐπειδὴ περὶ πολλοῦ ἥγημαι, II. 115. *f.* (*ubi* ἄγημαι *praefert cod. F. conf. Var. Lect.* II. 40, 3.) τὸ πολλὸν ἡγέαται (*jon. i. q.* ἥγηνται) ἰσχυρὸν εἶναι, In multitudine inesse robur Existimant, I. 136. *a.* τὴν μεγίστην δαίμονα ἥγηνται, II. 40. *a.* κάρτα ἥγηνται αὐτοὺς εἶναι ἱρούς, II. 69. *a.* τὰς (ἐνύδριας) ἱρὰς ἥγηνται εἶναι, II. 72.

*Pro* ἡγεόμενον ἐπὶ θάνατον, *quod* III. 24. *m. plures codices, probati alioqui, dederunt, ubi de homine agitur qui* Ducebatur ad supplicium, *nos ex aliis codd.* ἀγεόμενον auctori restituimus. *Vide Var. Lect. et Not. ad* III. 24, 22.

Ἡγεμονεύειν, *i. q.* ἡγεῖσθαι, *quatenus* Praeesse, Imperium tenere *significat.* ἡγεμόνευε (Ἀρτεμισίη) Ἁλικαρνησσέων τε καὶ Κώων *etc.* VII. 99. *m. et mox* ibid. τῶν πολίων ἡγεμονεύειν, Imperare civitatibus. τοῦ κατὰ θάλασσαν (*i. e.* τοῦ ναυτικοῦ στρατοῦ) ἡγεμονεύειν, VII. 160. *f. ubi paulo ante* εἰ τοῦ πεζοῦ ἡγέοισθε, *eâdem notione.* τοῦ κέρεος τοῦ ἑτέρου ἡγεμονεύειν, IX. 26. *m. f.*

Ἡγεμονίη, ης, ἡ, Imperium, Regnum. *Inter Darii filios* στάσις ἐγένετο μεγάλη περὶ τῆς ἡγεμονίης, de Imperio; uter patri in regnum succederet, VII. 2. *a.* Ducatus copiarum, Honos et munus ejus qui exercitui cum imperio praeest. ὑμεῖς οὕτω περιέχεσθε τῆς ἡγεμονίης, VII. 160. *m.*

Ἡγεμὼν, όνος, ὁ, Viae dux. λαβὼν ἡγεμόνας ἐκ τῆς Θρηΐκης, V. 14. *f. N.* VIII. 35. *a.* ἐγένοντο ἡγεμόνες τῷ Βαρβάρῳ τῆς ὁδοῦ, VIII. 31. *a. Alibi* Dux bellicus, Praetor, Imperator. στρατηγὸς καὶ ἡγεμὼν τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὸν βάρβαρον, VII. 158. *f.* 161. *a.* ποιέεσθαι (αὐτὸν) ἡγεμόνα τῶν πολέμων, IX. 33. *f.*

Ἤιδεα, (*jon. pro* ᾔδειν) *vide in* Εἰδέναι. [*Temere olim* ἤδη *edd. pro* ἴδοι. *vide Var. Lect.* V. 92, 6. *lin.* 104.]

Ἥδεσθαι, Delectari, Laetari. ἡδομένοισι ἡμῖν οἱ λόγοι γεγόνασι, IX. 46. *f.* ἥσθη ταῦτα ἀκούσας, III. 34. *f. N.* ἥσθη τῇ συμβουλίῃ, VIII. 103. *a.* ὁ δὲ ἡσθεὶς, IX. 109. *a. Praet. Med.* ἕαδα *vide in* Ἁδέειν.

Ἤδη, Jam; *particula non solum Temporis aliquod momentum designans,* (*ut* ἤδη τηνικαῦτα, Jam

tunc, II. 51. *m.*) *sed variis etiam aliis modis usurpata a Nostro; et quidem* 1) *ubi de Loco agitur.* ἀπὸ Σερβωνίδος λίμνης - - ἀπὸ ταύτης ἤδη Αἴγυπτος, Ab hoc lacu Jam est (Jam incipit) Aegyptus, III. 5. *f.* ἐκ δὲ τοῦ στεινοῦ, ἤδη τὸ Ἀρτεμίσιον δέκεται αἰγιαλὸς, VII. 176. *a.*

2) *Adhibetur* ἤδη *in Demonstratione vel Argumentatione; ubi pronunciatum aliquod tamquam liquido jam Demonstratum, exploratum aut concessum ponimus, unde ad reliquam demonstrationem progredimur. Huc referendus locus* II. 15. *m.* ἤδη γάρ σφι τὸ Δέλτα *etc. ubi* ἤδη γάρ *valet*, Primum enim, Statim enim, Ut ab hoc incipiam, *neque necesse est ut* ἤτοι *pro* ἤδη *cum Viro docto corrigas. Similiter* ἤδη ὦν; Jam igitur, Primum igitur, II. 144. *a.*

3) *Interdum nihil aliud significare videtur* ἤδη, *nisi latinum* Etiam. καίτοι τινὰ ἤδη ἤκουσα λόγον ἄλλον, Quamquam etiam alium audivi sermonem, IV. 77. *a.* ἤδη δὲ ἤκουσα, Audivi vero etiam qui dicerent, VII. 35. *a.* 55. *f.* *Similiter* II. 175. *f.* ἤδη δέ τινες λέγουσι, Sunt vero etiam qui dicant; *sed ibi quidem, praesertim ex codicum nonnullorum scripturâ, probabile fit*, οἱ δέ τινες *vel* οἱ δὴ δέ τινες *scripsisse auctorem.*

4) *Subinde particula* ἤδη *videtur majorem quamdam Vim addere orationi, adeoque respondere latinae particulae* Etiam *cum emphasi quâdam pronunciatae. Sic* τὸν (λαβύρινθον) ἐγὼ ἤδη ἴδον λόγου μέζω, II. 148. *a.* Labyrinthum ego vidi famâ etiam majorem; *quasi dixisset* οὐ μόνον ἀξιόλογον, ἀλλὰ καὶ λόγου μέζω. *Similiter*, ὦ πάντων ἀνδρῶν ἤδη μάλιστα ἀπ' ἔργων ἀνοσιωτάτων τὸν βίον κτησάμενε, VIII. 106. *m.* Tu qui maxime etiam omnium hominum *etc. Quasi dixisset*, qui non solum ex iniquissimo negotio quaestum facis, verum id etiam magis, quam quisquam mortalium umquam fecit.

5) Quod IV. 45. *a. m. olim legebatur* ἤδη γὰρ Λιβύη, *id non ferendum putavi, sed in* ἡ δὴ γὰρ Λιβύη *mutandum præeunte etiam ex parte codice msto.*

Ἡδονή, ῆς, ἡ, Voluptas, Gratum. πάντα ποιήσουσι τὰ Σκύθῃσί ἐστι ἐν ἡδονῇ, Quae grata essent Scythis, IV. 139. *m.* εἴ οἱ πάντως ἐν ἡδονῇ ἐστι γενέσθαι στρατηλασίην, Si utique ei placet et cordi est, VII. 15. *f.* εἰ ὑμῖν ἡδονὴ (*sc.* ἐστὶ) τοῦ κατὰ θάλασσαν ἡγεμονεύειν, VII. 160. *f.* τοῖσι ἐσελθεῖν ἡδονὴν εἰ μέλλουσι ἀκούσεσθαι τοῦ ἀρίστου ἀοιδοῦ, Cupido eos incessit audiendi *etc.* I. 24. *m.* *nempe* Subiit eos cogitatio voluptatis quam percepturi essent si audirent. ἡδονῇ ἰδέσθαι οὐδὲν τούτου μᾶλλον ἐστὶ ἀξιαπήγητον, Adspectu nullum hoc est jucundius, II. 137. *f.* *N.* κότερα ἀληθηΐῃ χρήσομαι πρός σε ἢ ἡδονῇ, VII. 101. *f.*

Ἡδύς, εῖα, ύ, Gratus, Jucundus. νῦν μοί σε ἡδύ τι ἐστὶ ἐπείρεσθαι τὰ θέλω, Nunc placet mihi, Volupe mihi est, Cupido me incessit, VII. 101. *a.* *Compa-*

rat. notione Positivi. οὔ μοι ἥδιόν ἐστι λέγειν, Non libet mihi dicere. II. 46. m. (Sic οὐ γὰρ ἄμεινον, pro ἀγαθόν.) Alibi ait, οὐ πρόθυμός εἰμι λέγειν.

Ἠέλιος, ου, ὁ, (jon. pro ἥλιος) Sic πρὸς ἠέλιον ἀνατέλλοντα et πρὸς ἠέλιον ἀνίσχοντα duo probati vett. libri dederunt IV. 40. Sed alibi constanter communem formam ἥλιος tenent omnes. Complura loca vide in Indice Rerum, voc. Sol.

Ἠὴρ, ἠέρος, ὁ, (jon. pro ἀὴρ) Aër. τύπτοντες δούρασι τὸν ἠέρα, I. 172. f. πτερῶν Σκύθαι λέγουσι ἀνάπλεον εἶναι τὸν ἠέρα, IV. 31. a.

[Ἠθέειν, vide Διηθέειν et Ἐσηθέειν.]

Ἦθος, εος, τὸ, et praesertim plural. τὰ Ἤθεα, 1) Mores. πάντα ἔμπαλιν τοῖσι ἄλλοισι ἀνθρώποισι ἐστήσαντο ἤθεά τε καὶ νόμους, II. 35. a. m. ἤθεα βαθύτερα, IV. 95. a. m. N. ἀγριώτατα, IV. 106. a. ὁμοιότροπα, VIII. 144. m.

2) Sedes ubi quis habitare consuevit. Κιμμέριοι ἐξ ἠθέων ὑπὸ Σκυθέων ἐξαναστάντες, Sedibus suis pulsi, I. 15. ἀπήλαυνε ἐς ἤθεα τὰ Περσέων, I. 157. a. ἐκομίζετο ἐς ἤθεα τῶν Σκυθέων, IV. 76. a. ἐξήλαυνε ἐς ἤθεα τὰ ἑωυτοῦ, IV. 80. a. Similiter V. 14. a. 15. f. VII. 75. f. 125. a. VIII. 100. f. Solem ajebant Aegyptii quater olim ἐξ ἠθέων (id est, ἔξω ἠθέων) Extra consuetam sedem esse ortum, II. 142. m. f. ubi vide Var. Lect. et Not.

Ἠΐθεος, ου, ὁ, Adolescens. ἵστασαν χοροὺς παρθένων τε καὶ ἠϊθέων, III. 48. m. f.

Ἠϊὼν, όνος, ἡ, (i. q. ἀκτὴ et αἰγιαλός) Littus. ἐπὶ τὴν ἠϊόνα τὴν καλεομένην Κωλιάδα, VIII. 96. a. m.

Ἥκειν, non solum Venire; sed et notione Praeteriti, Venisse. ἀγγέλλων ἥκειν τὸν βάρβαρον ἐς τὴν Ἀττικὴν, καὶ πᾶσαν αὐτὴν πυρπολέεσθαι, VIII. 50. a. Sic, ubi ait ἐμοὶ ἀγγελίη ἥκει, VIII. 140, 1. a. praeteriti notionem habet ἥκει, Adlatus mihi est nuncius: vide ibi Var. Lect. Simili ratione Imperfectum ἧκε habet significatum Plusquamperfecti: ἧκε ἐς τὰς Ἀθήνας καὶ πάντα ἐδήϊου, Venerat Athenas, et omnia vastabat, VIII. 50. b. Sic ἥκων, VI. 104. a. significat Qui venerat; et τοῖσι ἥκουσι, VI. 100. m. f. his qui advenerant. Conf. Aug. Matthiae Gramm. Gr. §. 504. Futur. ἥξω. οὐκὶ ἥξει παρά σέ γε, VII. 157. f.

Εὖ ἥκειν idem valet ac εὖ ἔχειν, Recte se habere, Prospero rerum cursu uti. τῆς πόλιος εὖ ἡκούσης, Florente civitatis statu, I. 30. m. f. qui locus non debebat solicitari. (Vide Var. Lect. et Not.) Et adjecto Genitivo: τοῦ βίου (nempe ἕνεκα) εὖ ἥκοντι, Quum bene se haberet quod ad victum adtinet, i. e. Quum ei res familiaris satis lauta fuisset, I. 31. f. ἄνδρες χρημάτων εὖ ἥκοντες, V. 62. f. θεῶν χρηστῶν ἥκοιεν εὖ, Diis propitiis largiter uterentur, VIII. 111. m. Dicuntur etiam ἑωυτῶν εὖ ἥκοντες, Prospero rerum suarum statu utentes, I. 102. m. ubi adjectum pronomen ἑωυτῶν eo refertur, quod, quamquam imperium in exteras nationes amisissent, tamen Intra fines suos,

*satis florenti rerum statu essent usi. Porro sicut* εὖ ἔχειν *significat* Bene se habere, *sic* ὁμοίως ἥκειν, Similiter, Eâdem ratione, sese habere. χώρην ὡρέων ἥκουσαν οὐκ ὁμοίως, Regionem non eâdem (*nempe, non ita* felici *ut alii*) coeli temperie utentem, I. 149. *extr. N. coll. cap.* 142. *a. Denique etiam absque Adverbio, nullo librorum dissensu, dictum reperitur,* σὺ δὲ δυνάμιος ἥκεις μεγάλης, Tu vero ad ingentem pervenisti potentiam, Ingenti uteris potentiâ, VII. 157. *m. N.*

Ἥκιστα, Minime. *Ad formulam* οὐκ ἥκιστα *adjicit Herodotus* ἀλλὰ μάλιστα, IV. 170. *b. quam adpendicem sequiori aetate scriptores omittunt.*

Ἦ κου, (*jon. pro* ἦ που) Profecto. ἦ κου -- κάρτα ἂν ἐθωύμαζες, I. 68. *a. et ibi Var. Lect.* ἦ κου γε *praeter necessitatem corrigi voluit Valck.* I. 11. *f. ubi commode* κοῦ γε *praeferunt libri omnes.*

Ἠλακάτη, ης, ἡ, Colus. ἐξέπεμψε δῶρον, ἄτρακτον χρύσεον καὶ ἠλακάτην, IV. 162. *f.*

Ἤλεκτρον, ου, τὸ, Electrum, Succinum. ἀπ᾽ ὅτευ (Ἠριδανοῦ) τὸ ἤλεκτρον φοιτᾶν λόγος ἐστί, III. 115. *m.* ἐπ᾽ ἠλέκτρῳ βεβανῖα, *Vit. Hom. c.* 33. *Gesnero, quem sequuntur Wess. et Larcher, est* Insidens sellae electro distinctae. *Videndum vero, ne ibi structura verborum in hunc modum sit concipienda,* ὑφαίνοι ἐπιβεβανῖα ἱστὸν ἠλέκτρῳ, *ut* ἐπιβαίνειν ἱστὸν *perinde dicatur ac alibi* ἱστὸν ἐποίχεσθαι, *sitque sententia haec*, Texat percurrens telam electro, *nempe* radio qui sit ex electro fabricatus.

Ἡλικίη, ης, ἡ, Aetas. παῖδες ἐν ἡλικίῃ. Filii adulti, *Vit. Hom.* 24. *m. N.* τὰ πάντα τῇ ἡλικίῃ εἴκειν, Aetati (Juvenili ardori) cunctis in rebus (omnibus modis) indulgere, VII. 18. *a. m.* μὴ πάντα ἡλικίῃ καὶ θυμῷ ἐπίτρεπε, III. 36. *a.* ταῦτα ἡλικίην ἂν εἴη κατὰ Λαΐον, Haec *scripta et facta* fuerint aetate Laii, V. 59. *f.* ἡλικίην κατὰ Οἰδίπουν, Oedipi aetate, V. 60. *f.*

Ἥλιος, ου, ὁ, Sol. (*conf.* Ἠέλιος.) πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα *et* πρὸς ἡλίου ἀνατολάς, III. 98. *a.* IV. 116. *a.* οἱ ἀπ᾽ ἡλίου Αἰθίοπες VII. 70. *a. iidem sunt qui* ibid. *paulo ante* οἱ ἀπὸ ἡλίου ἀνατολέων, Orientales Aethiopes. ἀνέμενον τὸν ἥλιον, ἐπανέτελλε ὁ ἥλιος, εὔχετο πρὸς τὸν ἥλιον, VII. 54. *a.* πρὸ δύντος ἡλίου, V. 50. *b.* (*conf.* Δυσμή.) ὁ ἥλιος ἐκλιπὼν τὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἕδρην, VII. 39. *m. N. de defectu Solis centrali.*

[Ἤλυσις, *quam vocem Glossa ex lib.* II. *et Gregorius* §. 128. *Herodoto tribuunt, inest in* Ἐξήλυσις *et* Περιήλυσις.]

[Ἡμεκτέειν, *quod iidem Grammatici tamquam Herodoteum verbum citant, inest in* Περιημεκτέειν.]

Ἡμέρη, ης, ἡ, Dies, Lux. ἅμ᾽ ἡμέρῃ διαφωσκούσῃ, III. 86. *a.* δι᾽ ἡμέρης, Per totum diem, I. 97. *a. m.* II. 173. *m.* VI. 12. *a. m. N.* VII. 210. *extr.* ταύτας ἐπ᾽ ἡμέρης ἑκάστης αἵρεε, Hæc (oppida) singula singulis cepit diebus, V. 117. *m.* τριῶν ἡμερέων, (*supple* ἐντός) Intra tres dies, II. 115. *f.*

μετ' ἡμέρην, Interdiu. οὐ νυκτὸς ἀλλὰ μετ' ἡμέρην, II. 150. *f.* IV. 146. *m.* ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην, Quotidie; VII. 198. *a.* *Et* πᾶσαν ἡμέρην, *absque* ἀνὰ, De die in diem, Proximo quoque die. ἐπίτεξ ἐοῦσαν πᾶσαν ἡμέρην, I. 111. *a.* προσδόκιμοι πᾶσάν εἰσι ἡμέρην, VII. 203. *a. m.*

Ἡμερήσιος, ίη, ιον, Unius diei. ἡ ὁδὸς ἡ ἡμερησίη, IV. 101. *f.* κατὰ ἡμερησίην ὁδὸν ἑκάστην, VIII. 98. *a.*

Ἡμεροδρόμος, ου, ὁ, Cursor diurnus, Tabellarius qui per totum diem cursu iter facit. κήρυκα, Ἀθηναῖον ἄνδρα, ἄλλως τε ἡμεροδρόμον καὶ τοῦτο μελετῶντα, VI. 105. *a.* τῶν ἡμεροδρόμων ἀνευρόντες τὸν ἄριστον, IX. 12. *a.*

Ἡμερόειν, ἡμεροῦν, Domare, Subigere. *Praesertim in Medio usurpatur, non solum ubi aliquis* Suo imperio subjicere *dicitur, ut* τοὺς αἰεὶ ἐμποδὼν γινομένους ἡμεροῦται πάντας, IV. 118. *f. sed et ubi quis* Alterius (*nempe utique* Regis sui) imperio subjicit *aliquos. Sic* πᾶν ἔθνος ἡμερούμενος βασιλέϊ, V. 2. *f.*

Ἡμερολογέειν, Supputare dies. ἀπὸ ταύτης (τῆς ἡμέρης) ἡμερολογέοντας τὸν λοιπὸν χρόνον, I. 47. *a.*

Ἥμερος, Mitis, Mansuetus. ἥμερον δένδρεον (*vel* δένδρος), Culta arbor, *cui opponitur* ἄγριον, VIII. 115. *m.* IV. 21.

Ἡμεροσκόπος, ου, ὁ, Speculator diurnus, VII. 182. *extr.* 192. *a.* 219. *a.*

Ἡμέτερος, Noster. *Singularis loquendi formula,* ἐν ἡμετέρου, *pro* ἐν ἡμετέρῳ οἴκῳ *vel* παρ' ἡμῖν, Nostrâ in domo, Apud nos. μένων ἐν ἡμετέρου, I. 35. *f. ubi perperam olim* ἐν ἡμετέροις: *vide Var. Lect. et Not.* δώσω δῶρα τὰ τιμιώτατα νομίζεται εἶναι ἐν ἡμετέρου, VII. 8, 4.

Ἡμίεργος, ὁ, ἡ, ον, Imperfectus; *quasi diceres* Semiperfectus. τείχεα ἐκεῖνα ἡμίεργα μετῆκε, IV. 124. *f.*

Ἡμιόλιος, ίη, ιον, Dimidio major. τὰς περόνας ἡμιολίας ποιέεσθαι τοῦ τότε κατεστεῶτος μέτρου, V. 88. *a.*

Ἡμιόνειος ἅμαξα, Plaustrum mulis junctum. πολλαὶ ἅμαξαι τετράκυκλοι ἡμιόνειοι, I. 188. *f.*

Ἡμίονος, ου, ὁ *et* ἡ, Mulus. ἡμίονοι καὶ ὄνοι οὐκ ἀνέχονται τὸν χειμῶνα τοῦτον, IV. 28. *f.* τότε αἱρήσετε ἡμέας, ἐπεὰν ἡμίονοι τέκωσι, III. 151. *f.* τῶν οἱ σιτοφόρων ἡμιόνων μίη ἔτεκε, III. 153. *a.* ἡμίονος ἔτεκε ἡμίονον διξὰ ἔχουσαν αἰδοῖα, VII. 57. *f.*

ἡμίονος βασιλεὺς, I. 55. *b. in orac. intelligitur* Rex e duabus diversis gentibus ortus, *nempe* Cyrus patre Persa, matre vero Meda, I. 91. *m. f.*

Ἡμίπλεθρον, ου, τὸ, Dimidiatum jugerum, Semijugerum, Quinquaginta pedes. ἡ ἔσοδός ἐστι, τῇ στεινοτάτη, ἡμίπλεθρον, VII. 176. *a.*

Ἡμιπλίνθιον, ου, τὸ, Dimidiatus later, Tabula formam habens dimidiati quadrati, *scilicet* cujus latitudo est dimidiata longitudo, I. 50. *m. N.*

Ἥμισυς, εα, υ, Dimidius. τοὺς ἡμίσεας ἀποστέλλειν τοῦ στρατοῦ, Dimidiam copiarum partem mittere, IX. 51. *f.* ὑπ' ἀξιόχρεω καὶ ἀποθανεῖν ἡμίσεα συμφορή, V. 111. *f.* τῶν νήσων τὰς ἡμίσεας, II. 10. *extr.* τῶν ἀσπί-

δων τὰς ἡμίσεας, VIII. 27. *f.* *ubi quidem* ἡμισέας *penacute efferunt edd. et in communi sermone rectum foret* ἡμισείας (*penacute*) *in accus. plur. foem. sed in jonico scriptore verum videtur* ἡμίσεας *antepenacute, sicut* II. 10. *extr. edebatur, quem accentum etiam* VIII. 27. *libri nostri mssti praeferunt. Conf.* Ὑπερήμισυς.

Ἡμιτάλαντον, ου, τὸ, Semitalentum. τρία ἡμιτάλαντα, *quae* I. 15. *m. vulgo legebantur, sunt* Unum talentum cum dimidio: *sed corrigi utique debuit* τρίτον ἡμιτάλαντον, Tertium semitalentum, *id est*, Duo talenta cum dimidio. *vide Notam. Sic* ἕβδομον ἡμιτάλαντον, Sex talenta cum dimidio, I. 50. *extr.* ἔννατον ἡμιτάλαντον, Octo talenta cum dimidio, I. 51. *a. Conf.* Σπιθαμή.

Ἡμίτομος, ου, ὁ, ἡ, Dimidiatus, *quasi dicas* Semisectus. *Hinc* τὸ Ἡμίτομον, (*ubi intelligi potest* μέρος) Dimidiata pars, Dimidia pars resecta. ὀρέοντες τὸ ἡμίτομον τοῦ ποδὸς, IX. 37. *m.* μέσον διαταμεῖν· διαταμόντας δὲ, τὰ ἡμίτομα διαθεῖναι *etc.* VII. 39. *f.*

Ἦμος, Quando, Quo tempore. βρονταὶ ἦμος τῇ ἄλλῃ γίνεται, τηνικαῦτα *etc.* IV. 28. *m. f. Conf.* Ἄλλῃ.

Ἢν, *i. q.* ἐὰν, Si, *constanter cum Conjunctivo construitur. Nam, quod* III. 15. *a.* ἢν δὲ καὶ ἐπιστήθη *dant editiones nonnullae, id temere et invitis vett. libris factum, qui* εἰ δὲ *praeferunt: et pro eo quod in editionem Wess. itidem temere irrepserat,* ἢ ἀπέλεσθε, III. 137. *m. recte vett. libri omnes Conjunctivum dedere. Et sic constanter alibi. Semel in vitiosum* ἢν γὰρ μή ἐστι, III. 69. *a. consentiunt veteres libri, quod sciam, omnes; ubi quidem haud cunctanter* εἰ δὲ *fuit corrigendum. Semel cum Optativo constructa* ἢν *particula legebatur,* ἢν δὲ μὴ εἴη ἄξιος, IV. 196. *m. f. ubi scite Werferus* ἔῃ *corrigebat: nos verbum, quod ignorant plures veteres libri, prorsus abjecimus.*

*Elliptice* ἢν ἄρα *ponitur* IV. 64. *f. ubi partim ex praecedentibus verbis, partim ex sequentibus, intelligendum* ἢν ἄρα ᾖ λευκοῦ ἀνθρώπου.

Ἡνιοχέειν, Aurigari, Agere currum. τοῖσι αἱ γυναῖκες ἡνιοχεῦσι τὰ ἅρματα ἐς τὸν πόλεμον, IV. 193.

Ἠοῖος, η, ον, *i. q.* ἠῷος, Orientalis. τὰ πρὸς θαλάσσης ἠοίης νέμονται, IV. 100. *a.* φεύγοντες πρὸς τοὺς ἠοίους τῶν Λιβύων, IV. 160. *m.*

Ἤπειρος, ου, ἡ, Continens, Terra; *praesertim quatenus opponitur Insulae, Peninsulae, aut Mari. Sic* Fluvius Achelous, in mare se exonerans, Ἐχινάδων νήσων τὰς ἡμίσεας ἤδη ἤπειρον πεποίηκε, II. 10. *extr.* τῇ γὰρ ἡ Κνιδίη χώρη ἐς τὴν ἤπειρον τελευτᾷ, I. 174. *m.* ἔπλεον παρὰ τὴν ἤπειρον, VII. 193. *a.* κατά τε τὴν ἤπειρον καὶ τῇσι νηυσὶ ἀπικόμενοι, VIII. 66. *a. m. Sed et* ἤπειρον Terram *dicit Herodotus, ubi nulla maris aut insularum cogitatio animum subit. Sic, de* universâ Asiâ

loquens, ait ἐόντων αὐτονόμων πάντων ἀνὰ τὴν ἤπειρον, I. 96. *a.* Similiter, quum apud eumdem Nostrum Darius Hystaspis Περσέων τε καὶ πάσης τῆς ἠπείρου βασιλεὺς *vocatur*, IV. 91. *ista* πᾶσα ἡ ἤπειρος *haud dubie* Universa Terra *intelligitur. Quin et* Terram, quatenus colitur et fruges fert, ἤπειρον *dixisse Herodotus videtur*, VI. 46. *m. et f. ubi* Reditus qui Thasiis ἐκ τῆς ἠπείρου *vel* ἀπὸ τῆς ἠπείρου rediisse *narrantur, haud absurde Pavius intellexisse videtur hos, qui Ex* agris, *tam ipsius insulae quam oppositae continentis percipiebantur.*

Ἠπειρώτης, ου, ὁ, Continentis incola. νομίζουσι ἑωυτοὺς εἶναι αὐτόχθονας ἠπειρώτας, I. 171. *f.* πολλοὶ μὲν ἠπειρωτέων, - - πάντες δὲ νησιῶται, VI. 49. *a.*

*Foem.* ἡ ἠπειρῶτις. αἱ ἠπειρώτιδες Αἰολίδες πόλιες, I. 151. *a.* τὰς ἠπειρώτιδας πόλις, VII. 109. *m. f.*

Ἤπιος, η, ον, Lenis, Mitis. ἤπια (*scil.* φάρμακα) μετὰ τὰ ἰσχυρὰ προσάγων, III. 130. *m.* (*ubi perperam olim* ἠπιήματα.) ταῦτα ἠπιώτερα ἦν τῶν προτέρων, VII. 142. *a.*

Ἥραιον, *et* Ἡραῖον, ου, τὸ, 1) Junonis templum, I. 70. *f. et* IV. 19. *m. cum Var. Lect.* VI. 81. *a.* 82. *m.* IX. 52. *b.* 61. *f. et ubique Var. Lect.* 2) Ἥραιον (*vel* Ἡραῖον) πόλις, Heræum oppidum Thraciae, IV. 90. *b.*

Ἡρακλέης, Hercules. *Gen.* Ἡρακλέος, *per syncop. ex* Ἡρακλέεος, *Dat.* Ἡρακλέϊ, *ex* Ἡρακλέεϊ, *Accus.* Ἡρακλέα, II. 42. seq. *etc.*

Ἡρακλήϊαι στῆλαι, Columnae Herculeae, *Gen.* Ἡρακληΐων στηλέων, II. 33. *m.* IV. 8. *m.* 48. *m.* *Duobus posterioribus locis* Ἡρακλέων *scribitur in cod. F. ne sic quidem male. Accus.* Ἡρακληΐας στήλας, Ἡρακλέας *F.*, IV. 43. *m.* 155. *a.*

Ἡρώϊον, ου, τὸ, *quod vulgo* Ἡρῷον, Heroum, Aedes *vel* Aedicula heroi consecrata. ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἡρώϊον ἱδρυσάμενοι, V. 47. *extr.* ἡρῷον Ἀδρήστου, V. 67. *a.*

Ἥρως, ὁ, Heros. τιμὰς ὑπὸ Τηΐων ὡς ἥρως ἔχει, I. 168. *extr.* Ἀστράβακος ὁ ἥρως, VI. 69. *m.* *Genit.* τοῦ ἥρωος, ibid. τούτῳ θύουσι ὡς ἥρωϊ, VII. 117. *f.* V. 114. *f.* τῷ μὲν Ὀλυμπίῳ Ἡρακλέϊ θύουσι, τῷ δὲ ἑτέρῳ ὡς ἥρωϊ ἐναγίζουσι, V. 44. *extr.* τὸν Κύρνον, ἥρων ἐόντα, I. 167. *f.* νομίζουσι Αἰγύπτιοι τοῖς ἥρωσι οὐδέν, II. 50. *extr.* χοὰς οἱ μάγοι τοῖσι ἥρωσι ἐχέαντο, VII. 43. *m.*

Ἧσθαι, Sedere, Collocatum, Statutum esse. *vide supra in* Ἕειν.

Ἥσσων *et* Ἧσσον, *vide supra in* Ἕσσων.

Ἡσυχίη, ης, ἡ, Quies, Silentium, Otium. ἐκ πολλῆς ἡσυχίης, Post longum silentium, I. 80. *a. m.* ἐπεί τε ἡσυχίη τῶν ἀνθρώπων ἐγένετο περὶ τὸ σῆμα, I. 45. *f.* ἡσυχίην ἄγειν, 1) Tacere. οἱ μὲν ἄλλοι ἡσυχίην ἦγον, Κορίνθιος δὲ ἔλεξε τάδε, V. 92. *a.* 2) Quietem agere, Tranquillum, Otiosum esse, Nihil novi moliri. καί σφι οὐκέτι ἀπέχρα ἡσυχίην ἄγειν, I. 66. *a.* *Sic* ἡσυχίην ἄγειν, VII. 150. *extr. idem est quod* ibid. *paulo ante* ἡσυχίην ἔχοντας κατῆσθαι, Domi sedere,

neque arma capere aut in bellum proficisci. *Similiter* ἐξήρκει ἡμῖν ἡσυχίην ἄγειν VII. 161. *m.* *Et* εἰ ἡμεῖς ἡσυχίην ἄξομεν, VII. 11. *m.* *ubi olim* ἕξομεν. 3) Quietem habere, Tranquillitate frui, Belli malis et metu vacare. Μιλήσιοι, Κύρῳ ὅρκιον ποιησάμενοι, ἡσυχίην ἄγον, (*jon. pro.* ἦγον) I. 169. *b.* *pro quo supra dixerat*, ἦσαν ἐν σκέπῃ τοῦ Φόβου, I. 143. *a.*

ἡσυχίην ἔχειν, Quietem agere, Nihil movere. τέως μὲν ἡσυχίην ἔχειν, ἐπεὶ δὲ - - κατάρχοντο, πάντας σφέας καταφονεῦσαι, II. 45. *a. m.* *Sic* παρ' ὑμῖν αὐτοῖσι ἡσυχίην ἔχοντας κατῆσθαι, VII. 150. *m.* (*conf. supra*, ἡσυχίην ἄγειν, *num.* 2.) ἐν ἡσυχίῃ ἔχειν τι, Tacere aliquid, Silentio premere. εἶχον ἐν ἡσυχίῃ, *scil.* τὸ γενόμενον χρηστήριον, V. 92, 3. *a.* τέως μὲν εἶχον ἐν ἡσυχίῃ σφέας αὐτούς, Adhuc tenuerunt silentium, V. 93. *m.* *ubi mox dein*, ἅπας τις φωνὴν ῥήξας.

Ἡσύχιος, η, ον, Tranquillus, Non turbulentus aut novarum rerum studiosus. οἰκίης μὲν ἐόντα ἀγαθῆς, τρόπου δὲ ἡσυχίου, I. 107. *f.*

Ἥσυχος, ὁ, Quietus, Silens, Non hiscens. ἐχ' ἥσυχος, VIII. 65. *f.* *idem quod* ibid. *paulo ante*, σίγα τε καὶ μηδενὶ ἄλλῳ τὸν λόγον τοῦτον εἴπῃς.

Ἠχέειν, Sonum edere, Resonare. ἤχεσκε ὁ χαλκὸς τῆς ἀσπίδος, IV. 200. *f.*

Ἠχώ, ἡ, Echo. πᾶσαν Βοιωτίην κατεῖχε ἠχώ, IX. 24. *f.*

Ἠῷος, η, ον, Orientalis. Πέρσης ἀνὴρ ἐπάγων ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα πάντα τὸν ἠῷον (*sive* ἠώϊον *scriptum oportuit*) στρατὸν ἐκ τῆς Ἀσίης, VII. 157. *a.*

Ἠώς, ἡ, 1) Aurora. ἠώς τε διέφαινε καὶ οἱ *etc.* VIII. 83. *a.* *N.* ἐξ ἠοῦς ἀρξάμενοι μέχρι δείλης ὀψίης, VII. 167. *a.*

2) Oriens, Orientalis coeli vel terrae plaga. τῆς ὁδοῦ ἀπὸ ἠοῦς πρὸς ἑσπέρην, II. 8. *m.* τὰ δὲ πρὸς τὴν ἠῶ, *ibid.* πρὸς ἠῶ τε καὶ ἡλίου ἀνατολὰς ἐποιέετο τὴν ὁδόν, VII. 53. *a.*

## Θ.

Θαλαμίη, ης, ἡ, Foramen navis per quod infimi remi exstant. τοῦτον δῆσαι, διὰ θαλαμίης διελόντας τῆς νεός, V. 33. *m.*

Θάλαμος, ου, ὁ, 1) Cubiculum. εἵπετο ἐς τὸν θάλαμον τῇ γυναικί, I. 12. *m.* *ubi* θάλαμος *est idem conclave, quod* οἴκημα ἐν τῷ κοιμώμεθα, I. 9. *m.* ἦν θάλαμος ἐσέχων ἐς τὸν ἀνδρεῶνα, ἐς τοῦτον καταφεύγει, III. 78. *m.* 2) οἱ θάλαμοι, I. 34. *f.* *sunt* Interiora aedium conclavia, *sive* Interior pars aedium, ubi sunt conclavia mulierum et virginum: ἀκόντια καὶ δοράτια ἐκ τῶν ἀνδρεώνων ἐκκομίσας ἐς τοὺς θαλάμους. *Conf. Hesych. voc.* θάλαμος, *et ibi Interpp.*

Θάλασσα, ης, ἡ, Mare. ἥδε ἡ θάλασσα, Mare Mediterraneum. ἀπὸ τῆς Ἐρυθρῆς ἀπικομένους ἐπὶ τήνδε τὴν θάλασσαν, I. 1. *a.* οἱ ἂν κομίζωνται ἀπὸ τῆσδε τῆς θα-

λάσσης, ἐς Βαβυλῶνα καταπλέοντες, ἐς τὸν Εὐφρήτην ποταμὸν, I. 185. *m.* (*ubi sic, ut hic scripsi, distinguenda verba esse monuit Vir doctus in Actis Erud. Paris.* 1817. *p.* 48.) *Adde* IV. 39. *b.* 41. *a. In Erechthei templo Athenis inesse dicebatur* ἐλαίη τε καὶ θάλασσα, VIII. 56. *a. N. nempe Puteus, cujus* Aqua salsa *erat, veluti* marina.

Θαλασσοκρατέειν, Maris imperium obtinere, III. 122. *a. m.*

Θαλασσοκράτωρ, ορος, ὁ, Maris imperium tenens. Αἰγινῆται - - θαλασσοκράτορες ἐόντες, V. 83. *m.*

Θαλίη, ης, ἡ, Epulae, Lautitia. εἵματα ἐφόρεον τὰ κάλλιστα, καὶ ἦσαν ἐν θαλίῃσι, III. 27. *a.*

Θαλλὸς, οῦ, ὁ, Ramus viridis. ἐστεφανῶσθαι ἐλαίης θαλλῷ, VII. 19. *a.*

Θαμιμασάδας, *Scythicum nomen* Neptuni, IV. 59. *f.*

Θάνατος, ου, ὁ, Mors. τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἔξοδον ποιεύμενοι, Ad mortem exeuntes, VII. 223. *a. m.* (*Alibi intelligitur* Ad supplicium, *hic* Ad voluntariam mortem *pro patriâ obeundam.*) *De* Supplicio *agitur in hujusmodi locis:* τὸν παῖδα ἀγεόμενον ἐπὶ θάνατον, III. 14. *m.* συλλαβὼν σφεας ἔδησε τὴν ἐπὶ θανάτῳ, *scil.* δέσιν, Captos in vincula conjecit supplicio destinatos, ad supplicium ducendos, III. 119. *a. m.* (*Conf. Not. ad* I. 109. *a.*) *Sic* IX. 37. *a. et* τοὺς μὲν ἄλλους κατέδησαν τὴν ἐπὶ θανάτῳ, V. 72. *f. ubi mox dein* οὗτοι μέν νυν δεδεμένοι ἐτελεύτησαν. *De* Morte naturali *agitur* I. 109. *a.* τὸ παιδίον κεκοσμημένον τὴν ἐπὶ θανάτῳ, *scil.* κόσμησιν *vel* σκευὴν, Puerulum ornatum eo cultu quo Mortis caussâ ornari infantes solent; *nempe*, Ornatus erat infans, χρυσῷ τε καὶ ἐσθῆτι ποικίλῃ, *ut ait cap.* 111. *m. Vide Notata ad* I. 109. *a.*

Θανατοῦν, Morte adficere. τὸν ἔφερε θανατώσων παῖδα, Quem puerum adtulerat morte a se adficiendum, I. 113. *a.*

Θάπτειν, Sepelire. εὖ θάψαι, Honorifice sepelire. VI. 30. *f.* (*conf.* Εὖ) *Similiter* ταφῆναι - - ὑπὸ Σαμίων εὖ *haud ita male olim edd.* III. 55. *extr. ubi tamen* θαφθῆναι *fortasse praestabat, quod quidem h. l. aspernantur veteres libri. Sed recte* θαφθῆναι *habes* II. 81. *f.* (*conf. Not. ad I.* 130, 8) *et* θαφθεῖσι δέ σφισι αὐτοῦ ταύτῃ, VII. 228. *a.* τεθάφαται, Sepulti sunt, VI. 103. *m. f.*

Θαρσέειν, *veterum Atticorum more, non* θαῤῥέειν *aut* θαῤῥεῖν, *dicit Herodotus*, Confidere. (*conf. Gregor. Dial. attic.* §. 82. *et ibi Koen.*) θαρσέοντα ἐκέλευε λέγειν, I. 88. *m.* θαρσέοντες ἤδη, V. 49. *f.* πάντα θαρσέοντα, Cuncta fidenter adgredientem, VII. 50, 1. *a.* θαρσέετε, IX. 18. *f.* γύναι θάρσει, IX. 76. *f.* ὥστε θαρσῆσαι τὴν στρατιήν, IX. 100. *f.* τεθαῤῥηκότες τοῖσι ὄρνισι *olim edebatur* III. 76. *extr. et* ἐθάῤῥησαν IX. 25. *a. ubi meliores libri* τεθαρσηκότες *et* ἐθάρσησαν *dederunt.*

Θαῦμα, *vide* Θῶμα *et* Θῶυμα.

Θάφειν, *inusitatum, vide* Τεθηπέναι.

Θεᾶσθαι, Spectare, Contempla-

τι. *fut.* θεήσομαι, (*jon. pro* θεάσομαι.) ποίεε ὅκως ἐκείνην θεήσεαι γυμνήν, I. 8. *m.* θεησάμενος τὸ τέρας, I. 59. *a.* τὰ ὀνομαστότατα θεησάμενοι, III. 136. *m.* θεήσασθαι, VII. 53. *m.* VIII. 116. *b.*

*Perperam olim* θεεύμενος *edebatur* VII. 146. *f. pro* θηεύμενος *a* Θηέεσθαι, *quod vide.*

Θέειν, Currere. περὶ τοῦ παντὸς ἤδη δρόμον θέοντες, De summâ rerum jam periclitantes, VIII. 74. *a. N.* θέειν περὶ ὑμέων αὐτῶν, de vestrâ ipsorum salute periclitari, VIII. 140, 1. *f. Conf.* Τρέχειν, *et* Ἐπιθέειν.

θεούσης τῆς ὥρης *praeferunt plures libri, probati alioquin*, IX. 52. *a. pro* ἐούσης.

Θέη, ης, ἡ, Spectatio, Contemplatio. θέης ἄξιος (*quod alibi unâ voce* ἀξιοθέητος) Spectatu dignus, I. 25. *b.* IX. 25. *a.*

Θεήλατος, ὁ, ἡ, Divinitus adductus, Divinitus immissus. φθορὴ θεήλατος, VII. 18. *m.*

Θεητὴς, οῦ, ὁ, (*jon. pro comm.* θεατὴς) Spectator. τῆς χώρης θεηταί, III. 139. *a. m.*

Θέητρον, ου, τὸ, Theatrum, *et per metonym.* Spectatores. ἐς δάκρυα ἔπεσε τὸ θέητρον, VI. 21. *f.*

Θεῖον, ου, τὸ, Divinum numen. τοῦ θείου ἡ προνοίη, III. 108. *a.* ἐπιστάμενόν με τὸ θεῖον πᾶν ἐὸν φθονερόν τε καὶ ταραχῶδες, I. 32. *a. N. Quae ubi dicentem Solonem facit Herodotus*, τὸ θεῖον *non videtur* Divinum numen *dicere, sed* τὸ θεῖον πᾶν Omnia quae a fortunâ pendent; *haec omnia ait esse* Inconstantia (ταραχῶδες) et quasi invidiae Fortunae obnoxia. *Tum vero ubi* III. 40. *a. scribentem Amasin facit*, τὸ θεῖον ἐπισταμένῳ ὡς ἔστι φθονερὸν, *potest quidem hoc eâdem, quam dixi, ratione intelligi; sed, quoniam alibi ait* ὁ θεὸς, γλυκὺν γεύσας τὸν αἰῶνα, φθονερὸς εὑρίσκεται ἐών, *possis* (*collato* VII. 10, 5) *etiam* τὸ θεῖον III. 40. *cum Valck. in Not. ad h. l. intelligere* Deum ultorem, *et* φθόνον Vindictam divinam. *Conf.* Ἐπίφθονος.

Θεῖος, η, ον, Divinus. ἔμαθε ὡς θεῖον εἴη τὸ πρῆγμα, Divinitus accidisse rem, VI. 69. *m. Item simpliciter* Mirus. θεῖα πρήγματα καταλαμβάνει τοὺς αἰελούρους, II. 66. *m. Compar. Neutr. pro Adverbio*, μᾶλλόν τι καὶ θειότερον τοῦ οἰκότος, Amplius et magis divinitus quam alioquin consentaneum erat, I. 174. *m. Et ipsum Adverbium*, Θειοτέρως, Magis divinitus. ἵνα θειοτέρως δοκέῃ τοῖσι Πέρσῃσι περιεῖναι, I. 122. *f. Superlat. Neutr. pro Adverb.* τοῦτο μὲν ἐν τοῖσι θειότατον (*nempe* ἐν τοῖσι θειότατον γινομένοις) φαίνεται γενέσθαι, VII. 137. *a. Conf.* Θεῖον.

Θέλειν, Velle, *vide in* Ἐθέλειν.

Θέμις, ἡ, Themis, Dea justitiae. *Genit.* Θέμιος, II. 50. *m. ubi nonnulli quidem codd.* Θέμιδος *praeferunt: sed istud verum est, certe Herodoteum, quemadmodum et* Ἴσιος, *non* Ἴσιδος, *usurpat Noster, et similia alia.*

Θεμιτὸς, Licitus. οὐ θεμιτὸν Δωριεῦσι παριέναι, Non fas est, V. 72. *m. Conf.* Ἀθέμιστος.

Θεοβλαβὴς, έος, ὁ, ἡ, *i. q.* ὑπὸ τοῦ θεοῦ βλαβεὶς τὴν φρένα, Cui deus mentem eripuit. ὥστε θεοβλα-

βὴς, I. 127. *m.* θεοβλαβὴς γενόμενος, VIII. 137. *f.*

Θεογονίη, ης, ἡ, Theogonia. οὗτοι (Ἡσίοδος καὶ Ὅμηρος) εἰσὶ οἱ ποιήσαντες θεογονίην Ἕλλησι, II. 53. *m. N. Apud Persas* Cantus quidam, *vel* Incantatio religiosa. μάγος ἀνὴρ ἐπαείδει θεογονίην, I. 132. *f.*

Θεοπρόπιον, ου, τὸ, Oraculum editum, Oraculi responsum. ἐκ θεοπροπίου, Oraculi jussu, I. 7. *f.* 165. *a.* VII. 117. *f.* IX. 93. *a.* κατὰ τὸ θεοπρόπιον, I. 68. *m.* ἀκηκοότες τὸ θεοπρόπιον τὸ Κροίσῳ γενόμενον, I. 69. *m.* συλλαβὼν τὸ θεοπρ. III. 64. *f.* ἀνενειχθέντα τὰ θεοπρόπια, I. 54. *a. Conf.* Λόγιον *et* Χρησμός.

Θεοπρόπος, ου, ὁ, *nusquam apud Nostrum* Vates *aut* Propheta *intelligitur*; Consultor oraculi, Homo ad consulendum oraculum missus. πέμψαντες ἐς Δελφοὺς θεοπρόπους, I. 67. *a.* 174. *f.* VII. 140. *a.* 141. *a.* διέπεμψε παρὰ τὰ χρηστήρια τοὺς θεοπρόπους, I. 49. *b.* ἐρωτῶσι ταῦτα τοῖσι θεοπρόποισι λέγει ἡ Πυθίη, I. 67. *m.* ἔπεμψε θεοπρόπους ἐς τοὺς ἐξηγητέας Τελμησσέων, *etc.* I. 78. *a.* πέμψαντες ἐς τοὺς Βραγχίδας θεοπρόπους, I. 158. *a. et* ἐπειρησόμενοι ἦσαν ἄλλοι θεοπρόποι, ibid. *f.* ἐς θεὸν ἔπεμπον, - - ἀπελθόντων δὲ τῶν θεοπρόπων, V. 79. *a. Quos* Pythios *nominabant Lacedaemonii, hi erant* θεοπρόποι ἐς Δελφοὺς, *nempe* πεμπόμενοι, VI. 57. *m.* 135. *m.*

Θεὸς, οῦ, ὁ, 1) Deus. ἐς ταύτην (τὴν οἰκίην) ὁ θεὸς ἐνέσκηψε βέλος, Immisit fulmen, IV. 79. *a.* θεοὶ nominati sunt ἀπὸ τοῦ κόσμῳ θεῖναι τὰ πάντα, II. 52. *a.* ἔχοντες περὶ ἑωυτοὺς δύο θεοὺς μεγάλους Πειθώ τε καὶ Ἀναγκαίην, VIII. 111. *m. et mox* θεοὺς δύο ἀχρήστους, ibid. σὺν θεῷ ἐκεῖνον (τοῦτο) εἰπεῖν, Non sine Dei numine illum hoc dixisse, I. 53. *f.* 2) Sol. *Sic de* Sole *loquens Herodotus ait* οὗτος ὁ θεός, II. 24. *b.* 3) Coelum. *Sic* Pluviam *Noster dicit* ὕδωρ ἐκ τοῦ Διός, II. 13. *extr.*

ἡ Θεὸς, Dea. *Sic* I. 105. *f. ubi olim quidem* ὁ θεὸς *edd. et plerique mssti: sed* ibid. *m. in* ταύτης τῆς θεοῦ *consentiunt omnes. Sic* ἡ θεὸς αὐτὴ, IX. 65. *f.* τῇ αὐθιγενεῖ θεῷ, IV. 180. *a.* ἐλίσσετο τὴν θεὸν, VI. 61. *m.* 91. *a.* IX. 61. *f.* οὔτε ἔρσενος θεοῦ οὔτε θηλέης, II. 35. *f.*

Θεοφάνια, τὰ, Dies festi apud Delphos, *iidem fortasse qui apud alios auctores* θεοξένια *nominantur. Aemilio Porto visus est vocari ab Herodoto* Dies festus ac solemnis, quo deorum simulacra tam in ipsis templis, quam extra, in supplicationibus, populo ostendebantur. κρητὴρ ἀργύρεος χωρέων ἀμφορέας ἑξακοσίους ἐπικίρναται ὑπὸ Δελφῶν Θεοφανίοισι, I. 51. *a. m. ubi olim quidem* Θεοφανίῃσι *edd.*

Θεραπεύειν τινα, Colere, Honore prosequi. ἢν αὐτὸν μετρίως θωυμάζῃς, ἄχθεται ὅτι οὐ κάρτα θεραπεύεται, III. 80. *m. f.*

Θεραπηίη, ης, ἡ, (*pro comm.* θεραπεία) *i. q.* οἱ θεράποντες, Famulitium, Famuli, Famulorum *aut* Servorum, *sive* Famularum *aut* Ancillarum turba. θεραπηίη δέ σφι (*de mulieribus agi-*

*tur Babylonicis*) ὄπισθε ἕπεται πολλή, I. 199. *a.* καὶ αὐτοὶ καὶ ἡ θεραπηΐη αὐτῶν, V. 21. *a.* τὰ ὑποζύγια καὶ ἡ θεραπηΐη, VII. 55. *a.* 83. *f.* 184. *f.*

Θεράπων, οντος, ὁ, Famulus. οἱ θεράποντες αὐτοῦ, III. 148. *a.* προςτάξαι ἑνὶ τῶν θεραπόντων, V. 105. *f.*

Θερείη, ης, ἡ, *scil.* ὥρη, (*i. q.* τὸ θέρος) Aestas, Tempus aestivum. τὴν θηρείην πᾶσαν αὐτοῦ ταύτῃ διέτριψαν, I. 189. *extr.*

Θέσμια, τὰ, Leges, Instituta. οὔτε θέσμια μεταλλάξας, I. 59. *f.*

Θεσμοφόρος Δημήτηρ, Legifera Ceres. VI. 134. *f.*

Θεσπέσιος, η, ον, Divinus, Mirificus. ἀπόζει θεσπέσιον ὡς ἡδύ, III. 113. *a.*

Θεσπίζειν, Oracula reddere, Vaticinari. ἅσσα ἂν ἕκαστα τῶν χρηστηρίων θεσπίσῃ, I. 47. *a. m.* ταῦτα θεσπισάσης τῆς Πυθίης, I. 48. *a.* IV. 155. *a. m. et f.* τὰ θεσπιέειν ἔμελλε (ὁ Ἀπόλλων) VIII. 135. *m. Scytharum vates*, ἐπὶ μίαν ἑκάστην ῥάβδον τιθέντες, θεσπίζουσι, IV. 61. *a. Conf.* Ἐπιθεσπίζειν.

Θέσπισμα, τὸ, Oraculum, Oraculi responsum. ἐπεὰν σφεας ὁ θεὸς κελεύῃ διὰ θεσπισμάτων, II. 29. *f.*

Θεωρέειν, Spectare, Contemplari. θεωρέοντι τὰ Ὀλύμπια, I. 59. *a.* VIII. 26. *m.*

Θεωρίη, ης, ἡ, Spectatio, Contemplatio. *Solon peregrinatus est* κατὰ θεωρίης πρόφασιν, I. 29. *m.* γῆν πολλὴν θεωρίης εἵνεκα ἐπελήλυθας, I. 30. *m.*

Θεωρὶς, ίδος, ἡ, Navis (quinqueremis) sacra, *ab Atheniensibus Delum mitti solita.* τὴν θεωρίδα νῆα εἷλον, πλήρεα ἀνδρῶν τῶν πρώτων Ἀθηναίων, VI. 87. *f.*

Θῆβαι, αἱ, *intelligitur universa* Thebais *Aegyptiaca* III. 15. *f. ubi ait auctor*, τὸ πάλαι αἱ Θῆβαι Αἴγυπτος ἐκαλέετο. *Alibi tamen est* ἡ Θηβαΐς, ίδος, *ut* II. 28. *a. m.*

Θηέεσθαι, *i. q.* θεᾶσθαι, Spectare, Conspicari, Intueri. τιθεῖσαν τὰ εἵματα ἐθηεῖτο ὁ Γύγης, I. 10. *m. ubi perperam olim* ἐθηῆτο *edd.* ἐθηέετο *malebam, ut edidit Schæf. sed in* ἐθηεῖτο *fuit adquiescendum, quod et* IV. 85. *a. meliores libri dederunt, et* VII. 56. *a. tenuere omnes.* ἐθηεῦντο, *contract. ex* ἐθηέοντο, Contemplabantur, III. 136. *m.* θηεύμενοι, VII. 146. *f. ubi male olim* θεεύμενοι *edd.* ἐθηήσαντο, III. 23. *f.* 24. *a.* (*Eodem c.* 23. *f. praecedit* θεησάμενοι, *eâdem notione, a themate* θεᾶσθαι. *Sed* θηησάμενον, I. 11. *m.* 30. *a. et* IV. 87. *a. ubi etiam* ἐθηήσατο.

Θηκαῖος, η, ον, Sepulcralis. οἴκημα θηκαῖον, Camera sepulcralis, II. 86. *extr. ubi vulgatum* θηκαίῳ *praeter rationem solicitatur a Viris doctis; maxime vero Creuzerum mireris, scripturae manifesto vitiosae et ab h. l. prorsus alienæ* (θηβαίῳ) *patrocinium suscipientem, in Commentat. Herodoteis p.* 67. *et seqq. De frequente literarum* β *et* κ *permutatione, quae librariorum vel inscitiae vel incuriae debetur, cum passim alibi a nobis disputatum est, tum ad Polyb.* I. 37. 9. *et ad Athen. p.* 129. 2.

Θήκη, ης, ἡ, 1) *i. q.* τάφος, Sepulcrum. *Quod* I. 187. *f. dicitur*, οὐκ ἂν νεκρῶν θήκας ἀνέῳγας,

*refertur ad id quod* ibid. *paulo ante legitur*, ἀνοίξας δὲ τὸν τάφον. *Nec vero* θήκη *intelligitur* Fossa *uni solum recipiendo cadaveri destinata*, *nec* Loculus *aut* Arca *quâ includitur cadaver, sed* Locus paulo spatiosior, Conclave *aut* Camera sepulcralis, Conditorium, plurium cadaverum capax, *quod duobus etiam verbis* οἴκημα θηκαῖον *dictum modo vidimus. Memoratur quidem* θήκη *etiam ubi de unius tantum hominis sepulcro agitur, veluti loco supra citato*, I. 187. *f. et* I. 67. *m.* (*ubi* θήκη τοῦ Ὀρέστεω *latine* Sepulcrum *potius*, *quam* Loculus, *debuerat reddi*. Loculus, ἡ σορὸς, *infra memoratur, cap.* 68. *a. m.*) *Sic* ἡ θήκη τῆς Ὤπιός τε καὶ Ἄργης, IV. 35. *f. Sed* Spatiosius *praesertim* conditorium τὴν θήκην *ab Herodoto dici manifestum fit ex* III. 16. *f. ubi aliud cadaver repositum memoratur*, ἐπὶ τῇσι θύρῃσι ἐντὸς τῆς ἑωυτοῦ θήκης, *aliud vero* ἐν μυχῷ τῆς θήκης. *Quin et* IV. 71. *m. f. memoratur* ἡ εὐρυχωρίη τῆς θήκης *Et creditor cui aes alienum non reddebat debitor dicitur* potitus esse ἁπάσης τῆς τοῦ λαμβάνοντος θήκης, II. 136. *m. Similiter* Camerae sepulcrales *intelliguntur* ἱραὶ θῆκαι, II. 67. *a.* 69. *f. et illæ quarum mentio fit* II. 148. *m.*

2) *Est etiam* θήκη Repositorium, Vas cui aliquid imponitur, Patera *aut* Lanx. *Hac notione accipiendum esse hoc vocab. in illis verbis* τοῦ χρυσοῦ σὺν θήκῃ ἐδωρέετο Δαψιλέϊ δωρεῇ, III. 130. *f. perspecte docuit Valck. cum cujus monitis conferre juvabit quae a nobis ad eumdem locum adnotata sunt. Eâdem in Adnotatione censueram*, θήκας *eas quae ab eodem Nostro* IX. 83. *a. memorantur, pariter* Pateras *esse intelligendas, nempe* θήκας χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, *i. q.* χρυσέας καὶ ἀργυρέας, ( *nempe* ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, *conf. supra voc.* Ἐκ, *num.* 2.) Pateras *vel* Lances aureas et argenteas. *Deinde vero, ut ad ipsam hujus loci tractationem accessi, turbatus adjectis verbis* καὶ τῶν ἄλλων χρημάτων, *mutatâ sententiâ* Arculas auro et argento et aliis pretiosis rebus repletas *interpretatus sum. At praepositus nomini articulus ostendit, diversam esse hujus genitivi rationem: est nimirum partitivus, quem vocamus, genitivus, intelligiturque* καὶ μέρος *sive* καί τινα τῶν ἄλλων χρημάτων. *Quare latinam ibi versionem in hunc modum refictam velim*, Invenerunt pateras aureas et argenteas aliarumque rerum pretiosarum nonnullas.

Θηλυδρίης, ου *vel* εω, ὁ, (*jon. pro* θηλυδρίας) Effoeminatus. θηλυδρίης καὶ μαλακώτερος ἀνήρ, VII. 153. *f.*

Θῆλυς, θήλεα, (*jon. pro* θήλεια) θῆλυ, Foemineus. ἄπαις θήλεος γόνου, III. 66. *m.* ὁ ἔρσην, -- ἡ θήλεα, III. 109. *a. et m.* ἡ θήλεα ἵππος, Equa, III. 86. *m.* θηλέης θεοῦ, II. 35. *f.* θήλεαν (κάμηλον), III. 102. *f.* θήλειαν (*rectius* θήλεαν) νοῦσον, I. 105. *f. N.* τῇ θηλέῃ, III. 85. *f.* τῶν θηλέων, II. 46. *m.* IV. 2. *a.* τὰς θηλέας, IV. 105. *f.* θῆλυ τέκνον,

*Vit. Hom.* 1. *b.* τὰ θήλεα τέκνα, I. 94. *a.*

Θὴρ, ὸς, ὁ, Fera. ἐν ἄγρῃ θηρῶν, In venatu ferarum, III. 129. *a.*

Θηρᾶν, Venari. θηρῶν, *loco modo citato*, III. 129. *a. pro participio hujus verbi acceperam; sed rectius Valla* Ferarum *interpretatus est.* θηρᾶσθαι, *verbo Medio, notione ad alias res translatâ*, Sectari, Studere, Operam dare. ἐμέτοισι θηρώμενοι τὴν ὑγιείην καὶ κλύσμασι, II. 77. *a.*

Θηρευτὴς, οῦ, ὁ, Venator. δίκτυα δοὺς, ἅτε θηρευτῇ, I. 123. *f.*

Θηριώδης, Ferus, Feris frequens. ἡ θηριώδης Λιβύη, IV. 181. *a.* ἐν τῇ θηριώδεϊ, IV. 174. οὔρεα θηριωδέστατα, I. 110. *a.* ἔνθα θηριωδέστατον εἴη τῶν οὐρέων, I. 111. *m. f. Eâdem notione* Mare circa Athon montem *fuisse memoratur* θηριωδεστάτη, Belluis admodum frequens, VI. 44. *m. f. quare* multi in illo mari homines ὑπὸ τῶν θηρίων διεφθείροντο ἁρπαζόμενοι.

Θὴς, θητὸς, θητὶ, θῆτα, ὁ, ἡ, Mercenarius (*Eustath.* Θῆτες, οἱ ἐλεύθεροι μὲν ὄντες, μισθοῦ δὲ ὑπουργοῦντες.) ὁ ἄρτος τοῦ παιδὸς, τοῦ θητὸς, VIII. 137. *m. et mox* ibidem, καλέσας τοὺς θῆτας.

Θησαυρίζειν, Reponere. ἐν ἀσφαλείῃ τὰ χρήματα θησαυρίζειν, II. 121, 1. *a. et* θησαυρίσαι τὰ χρήματα ἐν τῷ οἰκήματι, ibid. *m.* τὸν νεκρὸν θησαυρίζουσι ἐν οἰκήματι θηκαίῳ, II. 86. *f.*

Θησαυρὸς, οῦ, ὁ, Thesaurus. *Scil.* 1) Aerarium, Camera in quâ adservantur pecuniae regiae aut publicae. ἤϊε ἐς τὸν θησαυρὸν, ἐς τόν οἱ κατηγέοντο, VI. 125. *m. f.* περιῆγον αὐτὸν κατὰ τοὺς θησαυροὺς, I. 30. *a.* χρήματα φυλασσόμενα ἐν θησαυροῖσι καταγαίοισι, II. 150. *m.* 2) Aedicula *sive* camera *ad templum aliquod, præsertim Delphicum, pertinens*, in quâ conservantur Donaria Deo dedicata. *Sic* θησαυρὸς Κορινθίων, Κλαζομενίων *etc.* I. 14. *a. m.* 51. *a. et m.* IV. 162. *m. N.* Σιφνίων θησαυρὸς ἐν Δελφοῖσι ἀνακέεται, III. 57. *m.* 3) Arca pecunias aut alias res pretiosas continens. θησαυρούς τινας χρημάτων εὗρον, IX. 106. *a.* θησαυρούς τε τῶν Περσέων εὗρε, ἄλλα τε χρύσεα ἄφατα χρήματα περιεβάλλετο, VII. 190. *f.*

Θητεύειν, Mercede opus facere, Pro mercede servire. ἐθήτευον ἐπὶ μισθῷ παρὰ τῷ βασιλέϊ, VIII. 137. *a. Conf.* Θής.

Θίασος, ου, ὁ, Bacchantium chorus. ἐπεὶ δὲ παρήϊε σὺν τῷ θιάσῳ, IV. 79. *f.*

Θῖνες ψάμμου, Acervi, Tumuli arenae. νότον ἐξαίσιον, φορέοντα θῖνας τῆς ψάμμου, καταχῶσαί σφεας, III. 26. *f.*

Θνήσκειν, Mori. *In Particip. Præt. variant libri*, τεθνηκὼς, τεθνηὼς *et* τεθνεὼς, *quod fortasse ab Auctoris manu*, IV. 14. *a. m. Sic quidem omnes* ibid. *sub finem capitis*, οὔτε τεθνεῶτα οὔτε ζῶντα φαίνεσθαι.

Θνητὸν, οῦ, τὸ, *i. q.* ζῶον, Animal. πάντων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν θνητῶν, τοῦτο (*de Crocodilo agitur*) ἐξ ἐλαχίστου μέγιστον γίνεται, II. 68. *a. ubi paulo post ait* τοῦτο μοῦνον θηρίων. *Equus*, πάντων τῶν θνητῶν τὸ τάχιστον, I. 216. *extr.*

Θοινᾶν, *vide* Θοινίζειν.

Θοίνη, ης, ἡ, Epulae. εἰ ἥσθείη τῇ θοίνῃ, I. 119. *m. f.* τῆς θοίνης ποιηθείσης ἦν πολλὸν τὸ μέσον, IX. 82. *m.*

Θοινίζειν, Epulis excipere *aliquem.* τὸ δεῖπνον, τό μιν ἐκεῖνος σαρξὶ τοῦ παιδὸς ἐθοίνισε, I. 129. *a. ubi alii quidem* ἐθοίνησε, *rectius fortasse, a Praes.* Θοινάω, Θοινᾶν, *unde* θοινᾶσθαι, Epulari.

Θολερὸς, ἡ, ὸν, Turbidus *fluvius*, I. 53. *a. m.*

[Θορέειν, Salire, *superest in Compositis* Καταθορέειν *et* Ὑπερθορέειν, *quae vide.*]

Θορὴ, ης, ἡ, Semen genitale. τοιαύτην Αἰθίοπες ἀπίενται θορὴν, III. 101. *b. ubi paulo ante, de eâdem re,* ἡ γονὴ τὴν ἀπίενται ἐς τὰς γυναῖκας. *Conf.* Θορός.

Θορνύεσθαι, Coire, *de coitu maris cum foeminâ. Aem. Portus interpretabatur* Libidine agitari, Coitum appetere; *quasi idem sonaret ac* πρὸς τὴν θορὴν (*vel* θορὰν) ὀρνύεσθαι. *Quem secutus equidem, verba ista* ἐπεὰν θορνύωνται, III. 109. *a. his latinis reddidi*, Quando ad coitum libidine concitantur: *quod factum nollem. Similiter quidem etiam Valla:* Quum libidine agitantur et coëunt. *At satis erat,* Quum (*vel* Quando) coeunt. *Nec enim de verbo* ὄρνυσθαι *aut* ὀρνύεσθαι *hic videtur cogitandum: sed* θορνύεσθαι *sive* θόρνυσθαι *a breviori verbo* θορεῖν *derivatum est, et eumdem fere significatum habet. Itaque, ut* θορεῖν *apud Hesychium exponitur per* πηδῆσαι, ὁρμῆσαι, ὀχεῦσαι, *sic* ὄρνυσθαι *apud eumdem valet* γεννᾶν, μίγνυσθαι, ὀχεύεσθαι.

Θορὸς, οῦ, ὁ, *i. q.* ἡ θορὴ, Semen genitale. οἱ ἔρσενες ἀποῤῥαίνοντες τοῦ θοροῦ, *scil.* μέρος, II. 93. *a.*

Θορυβέεσθαι, Tumultuari, In magno motu esse. ὅκως τοὺς Πέρσας ἴδοιεν τεθορυβημένους, IV. 130. *a.*

Θόρυβος, ου, ὁ, Tumultus, Major motus. εἴρετο ὁ Δαρεῖος τῶν ἀντιπολεμίων τὸν θόρυβον, Quaesivit quisnam esset iste hostium tumultus, IV. 134. *a.*

Θράσος, εος, τὸ, Audacia. οὐκ ἐς τοῦτο θράσεος ἀνήκει τὰ Ἑλληνικὰ πρήγματα, VII. 9, 3.

Θρασὺς, εῖα *vel* έα, ὺ, Audax, *meliorem in partem.* εἰ βουλευόμενος μὲν ἀῤῥωδέοι, ἐν δὲ τῷ ἔργῳ θρασὺς εἴη, VII. 49. *extr.*

Θραύειν, Frangere, Perfringere. θραυομένης τῆς πέτρης, I. 174. *f.*

Θρησκείη *et* Θρησκίη, ης, ἡ, Cultus deorum, Caerimonia religiosa. ἀχθόμενοι τῇ περὶ τὰ ἱρὰ θρησκίῃ (τῶν Αἰγυπτίων), Aegre ferentes instituta sacra Aegyptiorum quae ad victimas spectant, (*nempe,* nolentes abstinere ab immolandis comedendisque vaccis) II. 18. *m.* ἄλλας τε θρησκίας ἐπιτελέουσι μυρίας, II. 37. *m.*

Θρησκεύειν, Instituto religioso uti. τὸ μὴ μίσγεσθαι γυναιξὶ ἐν ἱροῖσι - - - οὗτοί εἰσι οἱ πρῶτοι θρησκεύσαντες, II. 64. *m.*

Θρίδαξ, ακος, ἡ, Lactuca, III. 32. *f.*

Θρόμβος, ου, ὁ, Grumus. *Vide* Ἄσφαλτος.

Θυγατριδέος, έου, ὁ, Ex filiâ nepos. V. 67. *f.* 69. *a.*

Θύειν, *primitus quidem i. q.* θυμιᾶν, Odores accendere *in dei honorem; deinde vero generatim* Sacra facere, Offerre deo, Sacri-

ficare; *sigillatim* Mactare *victimam, tam Comedendi caussâ quam Sacrificandi. Sic senio confectos* θύουσι *Massagetae comedendi et epulandi caussâ*, I. 216. *m. N. et morbo mortuum senem miserantur* ὅτι οὐκ ἵκετο ἐς τὸ τυθῆναι, Quod eo non pervenit ut mactaretur. αἶγας θύουσι, - - ὄϊς θύουσι, Mactant capras, - - mactant oves, *maxime Comedendi caussâ, sed et Sacrificandi*, II. 42. *a.* θύειν τὰ ἱρὰ, Mactare, Immolare victimas, Sacra facere, I. 59. *a. Croesus* κτήνεα τρισχίλια ἔθυσε, I 50. *a.* θύσας βοῦς ἑκατὸν, VI. 129. *a.* ἐπικαλέει τὸν θεὸν τῷ ἂν θύῃ, IV. 60. *a.* ποταμὸς τῷ θύουσι Σωτῆρι, Fluvius cui sacra faciunt tamquam Servatori, VIII. 138. *a. ubi* σωτήρια, *quod olim edebatur, ex ingenio primi editoris natum videtur.*

θύειν *cum Dativo casu etiam aliâ ratione dicitur, nempe cum Dativo Rei quae Deo pro sacrificio offertur. Sic certe, si modo vera scriptura*, θύειν τούτῳ ὅ τι ἔχοι ἕκαστος, Sacrificare, Deo offerre, quidquid quisque haberet, I. 50. *a. ubi noster quidem cod. F.* τοῦτο *praefert, non* τούτῳ. *Similiter vero cod. Arch.* I. 216. *f. exhibet*, ἥλιον σέβονται, τῷ θύουσι ἵπποισι, (*cum duplici Dativo*,) *ubi alii vulgo* ἵππους.

Θύεσθαι (*verbo Medio*) *dicitur is qui* Sacra facit *hoc consilio* ut e victimarum extis auspicium capiat, *aut* Qui imminente periculo deos sacrificiis placare nititur. ἐθύετο καὶ ἐκαλλιρέετο, VII. 167. *m.* ἐγίνετο θυομένοισι τὰ σφάγια χρηστὰ, IX. 62. *a.* ἐθύοντό τε καὶ ἐπικαλέοντο τόν τε Βορῆν καὶ τὴν Ὠρειθυίην, VII. 189. *m.* ἐθύοντο, - - Τισαμενὸς ἦν ὁ θυόμενος, οὗτος γὰρ εἵπετο τῷ στρατεύματι μάντις, IX. 33. *a.* θυομένῳ οἱ ἐπὶ τῷ Πέρσῃ, Dum sacra faciebat adversus Persas, IX. 10. *f. N.* ἐπεί τε οἱ τὰ ἱρὰ οὐ προεχώρεε χρηστὰ θυομένῳ ἐπὶ Κρότωνα, V. 44. *f.*

Θύλακος, ου, ὁ, Saccus. ἔφασαν, τὸν θύλακον ἀλφίτων δέεσθαι, III. 46. *b. Diminutivum*, τὸ θυλάκιον, III. 105. *m.*

[Θρώσκειν *habes in Compositis* Ἀναθρώσκειν *et* Ἀποθρ. *quae vide.*)

Θυμαλγὴς, ὁ, ἡ, Animum dolore adficiens. λέγων θυμαλγέα ἔπεα, I. 129. *a.*

Θυμιᾷν, Accendere odores, Adolere. τὴν στύρακα θυμιῶντες, Accendentes styracem, *cujus fumo abigunt serpentes*, III. 107. *m.* τὸ σπέρμα τῆς καννάβιος θυμιῆται καὶ ἀτμίδα παρέχεται τοσαύτην *etc.* IV. 75. *a.* λιβανωτοῦ τριηκόσια τάλαντα ἐπὶ τοῦ βωμοῦ ἐθυμίησε, VI. 97. *f.* ἐθυμίων θυμιήματα, VIII. 99. *a.* θυμιῶσι μάλιστα τοῦτο (τὸ λήδανον) Ἀράβιοι, III. 112. *f.*

Θυμίημα, τος, τὸ, Suffimentum, Odores. περὶ θυμίημα καταγιζόμενον ἵζει, Accensis odoribus, Incenso suffimento adsidet, I. 198. *m.* νηδὺν - - πλέην κυπέρου κεκομμένου καὶ θυμιήματος καὶ σελίνου σπέρματος καὶ ἀνήσου, IV. 71. *a.* (*ubi de Scytharum institutis.*) τὴν κοιλίην διηθέουσι θυμιή-

ματι τετριμμένοισι, II. 86. m. θυμιήματα παρ' αὐτῇ (τῇ βοΐ) παντοῖα καταγίζουσι, II. 130. a. VII. 54. a. ἐθυμίων θυμιήματα, VIII. 99. a. *Fluctuant libri inter θυμιημάτων et θυωμάτων*, II. 86. m. *paulo post verba modo citata*, et III. 113. a. *Conf.* Θύωμα.

Θυμιητήριον, ου, τὸ, Thuribulum. IV. 162. m.

Θυμὸς, οῦ, ὁ, 1) Animus. ἐς θυμὸν (τοῦτο) ἐβάλετο, Animo rem mandavit, I. 84. *f.* θυμὸν ἔχε ἀγαθὸν, Bonum animum habe, I. 120. m. III. 85. a. τὰ, θυμῷ βουλόμενοι, αὐτοὶ ἂν ἔχοιτε, Quæ, si animo volente fueritis, (si serio volueritis,) omnia ipsi habere poteritis, V. 49. m. N. *Hinc* 2) Cupido, Desiderium. ὠνέεσθαι τῶν φορτίων τῶν σφι ἦν θυμὸς μάλιστα, I. 1. *f.* ἤ σφι θυμὸς ἐγένετο θεήσασθαι τὸν πόλεμον, VIII. 116. m. 3) Ira. ὀνείδεα κατιόντα ἀνθρώπῳ φιλέειν ἐπανάγειν τὸν θυμόν, Iram solent suscitare, VII. 160. a. περὶ (*sive* πέρι) θυμῷ ἐχόμενος, Irâ superatus, Irâ supra modum incensus, III. 50. *f.* *cum Var. Lect. et Not.*

Θυμοῦσθαι, Irasci. τὸν δὲ θυμωθέντα, III. 34. m. ἐς τοὺς κρέσσονας τεθυμῶσθαι, III. 52. m. *f.*

Θῦνος, ου, ὁ, *i. q.* θύννος, Thynnus piscis, I. 62. *extr. et ibi Var. Lect.*

Θύρη, ης, ἡ, 1) Janua. θύρη καταπακτὴ, Janua plicatilis, V. 16. m. τὴν θύρην ἀνακλίνειν, ibid. *f.* προσθεῖναι τὰς θύρας, Fores claudere, III. 78. m. N. 2) Tabula oblonga, *januæ formam habens.* ἐκ μυρίκης πεποιημένη θύρη, II. 96. m. N. *Similiter* θύραι *sunt* Tabulae *vel* Asseres VIII. 51. m. *ubi* ἐφράξαντο τὴν ἀκρόπολιν θύρῃσί τε καὶ ξύλοισι. *Vicissim Poëta passim* σανίδας *dicens*, Januam *significat. Vide Dammii Lexic. Etym.* p. 2225 *seq.* et *Eustath. ad Odyss.* χ'. p. 780. *l.* 18. *seqq.* *Conf. infra* Θύρωμα.

Θύρωμα, ατος, τὸ, *i. q.* ἡ θύρα. διξὰ θυρώματα, Janua bivalvis, *sive* Tabulatum *aut* Conclave duplici januâ clausum, II. 169. *f.* N.

Θυρωρὸς, οῦ, ὁ, Janitor, I. 120. *a.*

Θύσανος, ου, ὁ, Fimbria. οἱ θύσανοι οἱ ἐκ τῶν αἰγίδων οὐκ ὄφιές εἰσι, ἀλλὰ ἱμάντινοι, IV. 189. *a.*

Θυσανωτὸς, ἡ, ὸν, Fimbriatus. κιθῶνας θυσανωτοὺς, II. 81. *a.* αἰγέας περιβάλλονται θυσανωτὰς, IV. 189. m.

Θυσίη, ης, ἡ, Sacrificium, *praesertim* publicum et solenne. *Sic* I. 50. *a.* II. 60. 61. 62. *et alibi.* *Sic* θυσίαι καὶ ἱρὰ, Sacrificia et sacra solennia, II. 63. *a.* ἔσαν ἐν θυσίῃσι καὶ εὐπαθείῃσι, Sacrificiis et epulis celebrandis operam dabant, VIII. 99. *a.* N. θυσίῃσι ἐπετείῃσι ἱλάσκονται (τὸν Πᾶνα) VI. 105. *f.* (*Conf.* Δημοτελής.) *Est etiam* ἡ θυσίη, Sacrorum faciendorum ratio, *sive potius* Ratio mactandi victimas, IV. 60. *a.*

Θύσιμος, Ad sacrificandum idoneus. κτήνεα θύσιμα, Pecudes quas immolare fas est, Lectae victimae, I. 50. *a.* ἔθυον δὲ πάντα *etc. scil.* πάντα τὰ θύσιμα, II. 52. *a.* N.

Θύωμα, ατος, τὸ, Aroma, Suffi-

mentum, Odores. πιμπλᾶσι - - λιβανωτοῦ καὶ σμύρνης καὶ τῶν ἄλλων θυωμάτων, II. 40. *f.* τὴν νηδὺν σμύρνης καὶ κασίης καὶ τῶν ἄλλων θυωμάτων, πλὴν λιβανωτοῦ, πλήσαντες, II. 86. *m. ubi olim* θυμιημάτων *edd.* τοσαῦτα μὲν θυωμάτων πέρι εἰρήσθω, III. 113. *a. ubi item* θυμιημάτων *olim edd.*

Θωκέειν, Sedere. ἐν θρόνῳ σεμνῷ σεμνὸν θωκέειν, II. 173. *a. m.*

Θῶκος, ου, ὁ, Consessus. καί τις οἱ - - ἐν θώκῳ κατημένῳ μετὰ τῶν ἐφόρων, VI. 63. *a. N. Sed etiam* (*et quidem primitivâ notione*) Sella, *sive potius* Sedile, Subsellium, in quo pluribus locus est. κατημένου ἐν θώκῳ, ἐλθόντες οἱ παρίζοντο, IX. 94. *a.* θῶκοι ἀμπαυστήριοι, Sedilia in quibus requiescere possis, I. 181. *m. f. Hesychius:* Θῶκος· καθέδρα, θρόνος, σύλλογος.

Θῶμα, ατος, τὸ, *i. q.* θῶυμα *et comm.* θαῦμα, Miraculum, Res mira. μέγιστον θῶμα ἐρέω τοῖσι μὴ ἀποδεχομένοισι *etc.* V. 43. *m. ubi alii* θῶυμα, *alii* θαῦμα, *vulgo* θώϋμα *edd.* θῶμά μοι καὶ τοῦτο γέγονε, VII. 153. *f. ubi quidem iterum* θώϋμα *vulgo edebatur contra librorum praescriptum.* ἐν θώματι ἐγένοντο *dedere codd. Arch. et F.* VII. 218. *a.* ἐν θώματι ἔσκον *cod.* F. IV. 129. *f. et* θῶμα μέγιστον ἐρέω, ibid. *a. Conf.* Θῶυμα.

Θωμάζειν, *vide* Θωυμάζειν.

Θώμιγξ, ιγγος, ὁ, Funis, Funiculus. στέφανον περὶ τῇσι κεφαλῇσι ἔχουσαι θώμιγγος, I. 199. *a. N.*

[Θωπεία, Assentatio, *vide in* Θώψ.]

Θωρηκοφόρος, ὁ, ἡ, Thorace armatus, VII. 89. *f.* 92. *a.* VIII. 113. *m.*

Θώρηξ, ηκος, ὁ, *comm.* θώραξ, Thorax, Lorica. ἐντὸς θώρηκα εἶχε χρύσεον λεπιδωτὸν, κατύπερθε δὲ τοῦ θώρηκος κιθῶνα φοινίκεον ἐνδεδύκεε, IX. 22. *m.* ἐκ τοῦ ζωστῆρος τοῦ θώρηκος ἐφόρεε χαλκέῃ ἀλύσι δεδεμένην ἄγκυραν, IX. 74. *a.* θώρηξ λίνεος, ζώων ἐνυφασμένων συχνῶν *etc. memoratur* III. 47. *m. et f.*

Θώρηξ *etiam de* Munimento et Muro urbis *dicitur.* τοῦτο μὲν δὴ τὸ τεῖχος θώρηξ ἐστὶ, ἕτερον δὲ ἔσωθεν τεῖχος περιθεῖ - - στεινότερον. I. 181. *a. Qui locus, minus commode in latinâ nostrâ versione expressus, sic reddendus erat:* Ille igitur, quem dixi, murus munimentum urbis est, (*nempe* munimentum exterius, *quod urbem adversus molimina extrinsecus ab hoste suscepta tuetur,*) intra urbem vero (*sive,* et intra urbem, *nam* δὲ *particula hic non habet utique vim adversativam*) alius circumcurrit (circumductus est) murus - - minorem habens latitudinem. *Videri poterat turbatus nonnihil ordo rationis, et verba ista parum commodo loco inserta poterant videri, sed curatius si spectes, rite omnia succedere videbis. Scilicet cap.* 179. *describebatur* major ille *et stupendae mensurae* murus, *extrinsecus circa urbem circumductus; dein cap.* 180. *describitur* minor murus (αἱμασιὴ) *intra urbem ripam utramque praetexens fluvii qui mediam urbem perfluit, eam-*

que in duas regiones dividit. Nunc cap. 181. priusquam exponat quid in utrâque harum regionum maxime memorabile insit, veluti in transitu, suo more, brevibus verbis ea repetit quae duobus superioribus capitibus uberius exposuerat. Herodotus igitur totum illum majorem murum θώρηκα vocat, haud sane incommode; quippe qui urbem, veluti lorica hominem, protegat ac tueatur. Apud Cassium vero Dionem, in descriptione urbis Byzantiorum, (lib. LXXIV. cap. 10.) θώραξ dicitur pars quaedam muri, nec id quidem absurde. Scilicet Murus urbis, qui in insignem quamdam latitudinem patere dicitur non totus esse lapideus intelligitur; sed adgestus agger, qui extrinsecus muro lapideo vestitus et munitus est, pars muri esse censetur; cujus respectu altera pars, ex lapidum (sive nativorum sive coctilium) compage exstructa, rite θώραξ τοῦ τείχεος vocatur.

Θώς, ωὸς, ὁ, Bestia Libyca, de genere vulpino. κριοὶ ἄγριοι, καὶ δίκτυες, καὶ θῶες καὶ πάνθηρες, IV. 192. a.

Θῶυμα, ατος, τὸ, pro quo subinde θῶμα, (quod vide) i. q. comm. θαῦμα. Vulgo θώϋμα edebatur, sicut et θωϋμάζω, et alia hujusmodi, cum punctis diaereticis, quae ignorant libri veteres. Vide Var.Lect. in Procem. lib. I. lin. 3. tum lib. I. cap. 68, 5. et 8. II. 148, 28. III. 113, 1. et 3. et passim alibi. 1) Miraculum, Res mira, admiranda. τῷ λέγουσι θῶυμα (θῶμα ms. F.) μέγιστον παραστῆναι, I. 23. a. θώυματα Λυδίη οὐ μάλα ἔχει, I. 93. a. θῶυμα (vel θῶμα μυρίον (μέζον, μέγιστον) παρέχεται, II. 148. m. f. 149. a. 155. f. θῶυμα μέγα εἶδον (sive ἴδον), III. 12. a. θῶυμα γὰρ καὶ τοῦτο κάρτα ἐστὶ, VIII. 37. m. Et cum Dativo personae: τόδε θῶμά μοι μέγιστον γενέσθαι λέγεται ὑπὸ Θηβαίων, Hoc, quod maxime mirum mihi videtur, accidisse narrant Thebani, VIII. 135. a. θῶυμα ποιεύμενος τὴν ἐργασίην etc. Pro miraculo (vel re mirâ) habens, Miratus, I. 68. a. Sic θῶυμα (vel θῶμα) ποιεύμενος τὴν τοῦ Εὐρυβ. ἀβουλίην, VIII. 74. m. Et Ἀρταβάζου θῶμα (s. θῶυμα) ἐποιεύμην τὸ καταῤῥωδῆσαι, IX. 58. m. ubi naturalis series orationis sic concipienda, θῶυμα ἐποιεύμην τὸ ἀῤῥωδῆσαι τοῦ Ἀρταβάζου. Reperitur quidem formula θῶυμα ποιεῖσθαι etiam cum Genitivo casu constructa, sed nimirum cum Genitivo participii: τῆς (Ἀρτεμισίης) μάλιστα θῶμα ποιεῦμαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατευσαμένης, VII. 99. a. Videri poterat eadem formula etiam cum praepos. περὶ alicubi constructa: θῶυμα ποιευμένων τῶν κατασκόπων περὶ τῶν ἰτέων, III. 23. a. sed ibi haud dubie intelligendum θῶυμα ποιευμένων τὸ περὶ τῶν ἰτέων λεχθέν.

2) Miratio, Admiratio, Obstupescere. ἐν θώυματι ἦν ὁρέων τὸ ποιεόμενον, I. 68. a. Sic ἐν θώματι (vel θώυματι) ἔσαν, IV. 111. a. ἐν θώυμ. ἔσχον, IV. 129. f. ἐν θώυμ. γενέσθαι, III. 3. f. VII. 218. a. m. ἐν θώυμ. ἔχεσθαι

*ἀκούοντας*, VIII. 135. *m. f.* *ἐν θώυματι μεγάλῳ ἐνέσχετο*, VII. 128. *f.* *Et cum Genitivo rei:* *τοὺς δὲ ἐν θώματι μεγάλῳ ἐνέχεσθαι τῆς τόλμης*, IX. 37. *m.*

*Auctor* Vitae Homeri *frequentat formulam* *ἐν θώυματι ἔχειν τινά*, Mirari, Admiratione prosequi, cap. 12. *b.* 29. *f.* 34. *f.*

Θωυμάζειν, *et* Θωμάζειν, (*comm.* *θαυμάζειν*) Mirari, Admirari. *Vulgo in editis libris diphthongus ωυ impositis punctis diaereticis dirimitur, quae ignorant mssti. (vide supra in* Θῶυμα.) *θωυμάζω εἴ μοι ἀπεστᾶσι*, I. 155. *a. m.* (*conf.* Εἰ, *num.* III.) *θωμάζω* (*sive θωυμ.*) *τὸ αἴτιον ὅ τί ποτ' ἦν*, VII. 126. *b.* *κάρτα ἂν ἐθώυμαζες*, I. 68. *a.* *θωμάσας τὸν λόγον*, IX. 16. *m. cum Var. Lect. Sic* *ἐθώμαζε ὁρέων τὸ ποιεύμενον*, IX. 53. *m.* *ἢν αὐτὸν μετρίως θαυμάζῃς, ἄχθεται ὅτι οὐ κάρτα θεραπεύεται*, III. 80. *m. f.* (*ubi θωυμάζειν est* Colere, Observantiâ prosequi, *ut apud Thucyd.* I. 38.) *Conf.* Ἀποθωυμάζειν.

Θωυμάσιος, *et* Θωμάσιος, η, ον. Mirus, Mirabilis. *ἐπύθοντο δὲ τρόπῳ θωμασίῳ*, *al.* *θωυμασίῳ*, VII. 239. *a.* *πλεῖστα θωυμάσια ἔχει ἡ Αἴγυπτος*, II. 35. *a.* *Comparat.* *ἡ ἑτέρη (ὁδὸς) θωυμασιωτέρη*, II. 21. *a.*

Θωυμαστής, οῦ, ὁ, Admirator. *καὶ αὐτοῦ θωυμασταὶ κατεστήκεισαν*, Vit. Hom. 3. *m.* 12. *a.* 25. *m.* *In Musis nusquam occurrit hoc vocab.*

Θωυμαστός, ἡ, όν, Mirabilis, Admirandus. *ἔργα μεγάλα τε καὶ θωυμαστά*, *lib.* 1. *in prooem.* *καρπὸν θωμαστὸν φύειν*, IX. 122. *f.*

Θώψ, ωπός, ὁ, Adsentator. *ἢν θεραπεύῃ τις (αὐτὸν) κάρτα, ἄχθεται ἅτε θωπί*, III. 80. *f.* *ubi olim* *ἅτε θωπείαν ἡγούμενος* *edd. sed verbum* *ἡγούμενος*, *ex primi Editoris ingenio adjectum, nullus vetus codex agnoscit.*

# I.

Ἰακχάζειν, Jacchum s. Bacchum invocare, Canticum illud canere quod Jacchum nominant. *τὴν φωνήν, τῆς ἀκούεις, ἐν ταύτῃ τῇ ὁρτῇ ἰακχάζουσι*, VIII. 65. *m. N.*

Ἴακχος, Canticum cui nomen Jacchus. *καί οἱ φαίνεσθαι τὴν φωνὴν εἶναι τὸν μυστικὸν ἴακχον*, VIII. 65. *a. N.* *Conf.* *Hesych. h. v.*

Ἰᾶσθαι, Sanare, Mederi. *σμύρνῃσι ἰώμενοι τὰ ἕλκεα*, VII. 181. *m. f.* *μὴ τῷ κακῷ τὸ κακὸν ἰῶ*, Noli malum malo sanare, III. 53. *m. N.* *ὥς μιν ἰώμενος ὑγιέα ἀπέδεξε*, III. 134. *a.* *Confer supra* Ἀνιᾶσθαι *et Not. ad* VII. 236. *extr.*

Ἶβις, ιος, ἡ, Ibis avis. II. 65. *f.* 75. *extr. et* 76. *Accus. plur.* *τὰς ἴβις*, II. 67. *m.*

Ἰδέη, ης, ἡ, Species, Genus. *φρέαρ τὸ παρέχεται τριφασίας ἰδέας*, Puteus qui exhibet tria diversa rerum genera, VI. 119. *m.* *φύσιν παρέχονται (οἱ ποτάμιοι ἵπποι) ἰδέης τοιήνδε*, Haec eorum natura et species est, II. 71. *φύλλα τοιῆσδε ἰδέης*, Folia talis

generis, Naturae talis, I. 203. *m. ubi non agitur de* Specie exteriore *foliorum, sed de illorum* interiore vi ac Naturâ. ἐφρόνεον διφασίας ἰδέας, Duo genera consiliorum agitabant, In duas divisi erant Sententias, VI. 100. *a.*

Ἴδη, ης, ἡ, Sylva. χώρη ὑψηλή τε καὶ ἴδῃσι συνηρεφής, I. 110. *m.* χώρη πᾶσα δασέη ἴδῃσι παντοίῃσι, IV. 109. *m. f.* (*Similiter* γῆν πᾶσαν δασέην ὕλῃ παντοίῃ, IV. 21. *extr.*) ἐν δὲ τῇ ἴδῃ πλείστῃ (in densissimâ sylvâ) ἐστὶ λίμνη, IV. 109. *f.* λόφος δασὺς ἴδῃσι, IV. 175. *f.* ἴδη ναυπηγήσιμός ἐστι ἄφθονος, V. 23. *m.* οὔρεα ὑψηλά ἴδῃσί τε παντοίῃσι συνηρεφέα, VII. 111. *m.*

Ἰδιοβουλεύειν, Suum (privatum, proprium) consilium sequi, VII. 8. *extr.*

Ἴδιος, Proprius, Separatus, Diversus ab aliis. ἔθνος ἴδιον καὶ οὐδαμῶς Σκυθικόν, IV. 18. *f.* ἔθνος πολλὸν καὶ ἴδιον, IV. 22. *a.* ἴδια κέρδεα, Privatus quaestus, VI. 100. *m.* παραδώσειν τὴν ἰδίην ἐλευθερίην, Suam traditurος libertatem, VII. 147. *a. m.* τά τε ἱρὰ καὶ τὰ ἴδια (Privata, Profana) ἐν ὁμοίῳ ἐποιέετο, VIII. 109. *m. N.*

Ἰδιώτης, ου, ὁ, Privatus *homo.* οὐδὲ ἰδιωτέων ἀνδρῶν ἀξίους ἡμέας ἐποίησας, I. 32. *a.* ἰδιώτας ἄνδρας, I. 70. *f.* ἔτι ἰδιώτῃ ἐόντι Δαρείῳ, Quum adhuc privatus (*nondum rex*) esset, VII. 3. *m.*

Ἰδιωτικός, η, ον, Ad hominem privatum pertinens; *cui aliâs opponitur* δημόσιος, Publicus; *sed apud Nostrum* I. 21. *b. distinguitur Id quod* Regis est, *et* Id quod privatorum hominum: ὅσος ἦν ἐν τῷ ἄστεϊ σῖτος καὶ ἑωυτοῦ καὶ ἰδιωτικός.

Ἴδμεν, Novimus, *vide supra in* Εἰδέναι.

Ἱδρύειν *et* Ἱδρύνειν, Locare, Collocare, Statuere. ἵδρυσε τὴν στρατιὴν ἐπὶ ποταμῷ, Collocavit exercitum, Castra posuit, IV. 124. *a.* ἵδρυται (Sita est) ἡ πόλις αὕτη ἐν μέσῳ τῷ Δέλτα, II. 59. *m.* τὸν λόχον περὶ ποταμὸν ἱδρύμενον, IX. 57. *a. m.* ἱδρυθέντι τῷ στρατοπέδῳ ταύτῃ, IV. 203. *m.* (*ubi* ἱδρυνθέντι *commode cod. Pass. conf. loca mox citanda*, I. 172. *m.* II. 42. *a. et* 44. *m. cum Var. Lect. Similiter* ἱδρύνθησαν *apud jonicum Poëtam, Iliad.* γ'. 78. η'. 56.) τὰ δύο ἔθνεα ἵδρυται (*i. q* οἰκέει) τῇ καὶ τὸ πάλαι οἴκεον, VIII. 73. *a.*

*Frequenter usurpatur hoc verbum ubi de* Templo *agitur.* ἱδρύσαντο Πανὸς ἱρὸν, Posuerunt, Statuerunt Panis templum, VI. 105. *f.* τὸ ἱρὸν τὸ λέγεται τὰς τοῦ Δαναοῦ θυγατέρας ἱδρύσασθαι, II. 182. *f. ubi alii quidem* ἱδρῦσθαι *aut* ἱδρύσθαι, *sed praestat istud.* (*vide Var. Lect. et Not.*) ἱδρυνθέντων σφι ἱρῶν ξεινικῶν, I. 172. *m.* ἐξ οὗ σφι τὸ ἱρὸν ἵδρυται, II. 44. *a. et* τὸ ἱρὸν τοῦ θεοῦ ἱδρυνθῆναι, *ibid. m. et* ἱρὸν Ἡρακλέος ὑπὸ Φοινίκων ἱδρυμένον, ibid. ὅσοι Διὸς Θηβαιέος ἵδρυνται ἱρὸν, II. 42. *a. N. ubi* ἵδρυνται *idem valet ac* ἱδρυσάμενοι ἔκτηντο, (Templum erectum habent) *quod habes* II. 44. *f.*

Ἰέναι, Ire. ἐς Σκύθας ἰέναι, III. 134. *m. f.* ἆσσον ἰέναι, *vide* Ἆσσον. *Construitur cum Accus. subintellectâ* διὰ *praepositione:* ὁ ἥλιος

ἰὼν τὸ μέσον τοῦ οὐρανοῦ, IV. 25. *a. ubi* ἰὼν *idem valet ac* διεξιὼν, *quod paulo ante legitur. Sic in Praet.* ἤϊε τὰ ἄνω τῆς Εὐρώπης, II. 26. *f.* (*conf.* Ἔρχεσθαι.) ἤϊα λέξων, Adgressus sum dicere, IV. 82. *extr.* ἤϊε ταύτην αἰνέων διὰ παντὸς, I. 122. *m. f. ubi solicitari verbum* ἤϊε *fortasse non debebat:* Ibat illam laudans, *id est,* Passim, Quacumque iret, laudabat eam constanter. *Plusquamperf. notione Perfecti vel Imperfecti:* ἤϊσαν μετὰ ταῦτα, *quae videtur verissima apud Nostrum scribendi ratio, quam tenent libri omnes,* I. 43. *a. excepto uno Arch. qui* ἤεισαν *præfert.* πανστρατιῇ ἤϊσαν ἐπὶ τοὺς κατιόντας, I. 62. *m. ubi* ᾖσαν *alii.* ἤϊσαν ἐπ' Αἴγυπτον, I. 105. *a.* (*al.* ᾖσαν *aut* ἦσαν.) *Sic* IV. 140. *f. ubi temere et pessime* ἴησαν *olim edebatur.* ἐπὶ τοὺς Αἰγυπτίους ᾖσαν, II. 163. *m. N.* ἦσαν *Ald. et F.* ἤϊσαν *equidem malebam.* ἤϊσαν ἐπὶ τὰ βασιλήϊα, III. 76. *a. et f. ubi* ἤεσαν *edd. ante Wess.* ἐπὶ τὴν Λυκίδεω οἰκίην ἤϊσαν, IX. 5. *f. ubi alii* ᾖσαν, *et* ἤεσαν *ed. Wess. cum aliis. Compositum* ἀπήϊσαν *habes* VIII. 137. *a.* προήϊσαν, VIII. 130. *b. nec tamen sine varietate.*

*Med.* ἵεσθαι, *i. q.* ἰέναι, Ire. ἵεται κατὰ τὴν φωνὴν, II. 70. *m.* ἵετο πρὸς Παυσανίην, Adiit Pausaniam, IX. 78. *a.* (*ubi quidem* ἵκετο, *nempe ex glossâ, praeferunt codd. nonnulli. Hesychius:* Ἵεται· βαδίζει, πορεύεται. *Simul significari* Studium *quoddam aut* Festinationem euntis, *docuit idem Grammaticus et alii ut Scholiastes Iliad.* β'. 154.) δρόμῳ ἵεντο ἐπὶ τοὺς βαρβάρους, VI. 112. *a.* ὀπίσω τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἵεσθαι, VI. 134. *f. Conf.* Ἀπίεσθαι *et* Κατίεσθαι.

Ἱέναι, Mittere, Emittere. φωνὴν ἱέναι, Edere vocem, II. 2. *m.* μᾶλλον πολλῷ ἵεσαν τῆς φωνῆς, IV. 135. *f. N.* (*ubi quidem* ἴεσαν *codd. nonnulli, sicut et* ἰέναι, II. 2. *m.*) Ἑλλάδα γλῶσσαν ἱέντα, IX. 16. *a. ubi quidem similiter* ἰέντα *ms. F. Conf.* Ἀπιέναι *jon. pro* Ἀφιέναι.

*Vitiose olim* VII. 16. *f. edebatur* ἀλλ' ἤδη ἵημι, *ubi ex librorum vestigiis* ἀλλ' ἤδη δεῖ ἐμὲ *aut* ἀλλ' εἰ δεῖ ἐμὲ *erui debebat.*

Ἱερείη, ης, ἡ, Sacerdos foemina. *Sic quidem* ἡ ἱερείη τῆς Ἀθηναίης, I. 175. *a. Sed, quemadmodum jonico more* ἱρὸς *et* ἱρεὺς, *non* ἱερὸς ἱερεὺς *usurpat Noster, similiter apud eumdem rectius alibi* ἡ Ἱρείη, Ἱρέη *aut* Ἱρηΐη *scribitur. Sic* ἡ ἱρείη τῆς Ἀθηναίης, VIII. 104. *f. ubi* ἱρέη *cod. Arch. ne sic quidem male.* ἡ ἱρείη ἐξαναστᾶσα V. 72. *m. edd. et mssti, ubi in nostrâ et in aliis nuperioribus editionibus forma vocabuli ex ed. Reiz. propagata* ἱρηΐη *legitur, quam hoc quidem loco nullus vetus codex praeivit, sed consentientibus libris sunt αἱ* Δωδωνίδες ἱρήϊαι, II. 53. *f. iterumque* Δωδωναίων αἱ ἱρήϊαι, II. 55. *f.* (*tamquam a sing.* ἡ ἱρήϊα, *non* ἱρηΐη.) *et* δύο γυναῖκας ἱρηΐας *habes* II. 54. *a.* (*ubi quidem* ἱρὰς *maluerat Valck.*) *Unus codex noster, in* ἱρείη *quidem* V. 72. *m. cum aliis consentiens,* ἱερείη *scribit* VIII. 104. *f. sicut* I. 175. *a.*

*et* ἱέρειαι II. 53. *f. et* 55. *f. similiterque* ἱερείας II. 54. *a.*

Ἱερὸς *vide* Ἱρός. *Soloece dictum* Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἀκτὴν *legitur in Bacidis oraculo*, VIII. 77. *a. ubi vide Var. Lect.*

Ἱερωσύνη *et* Ἱρωσύνη, ης, ἡ, Sacerdotium. ἱερωσύνην (*vel* ἱρωσ.) αἱρεῦμαι ἐμοὶ, III. 142. *m. f. cum Var. Lect.*

Ἴεσθαι *vide in* Ἱέναι.

Ἵζειν, Sedere. *Ut passim apud Homerum, sic et apud Nostrum* V. 25. *m. f.* τὸν θρόνον ἐς τὸν ἵζων ἐδίκαζε: *quem locum citans Priscianus* προκατίζων *quidem scripsit, sed nimirum ex interpretatione, quippe hoc usitatius. Paulo post apud eumdem Nostrum habes* ἐν τῷ κατίζων θρόνῳ δικάζειν. (*conf.* Παρίζειν.) *Similiter*, πρώτους ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἵζειν τοὺς βασιλῆας, VI. 57. *a.*

*Sed praesertim Passivum vel Medium* Ἵζεσθαι *usurpatur hac notione*, Sedere, Considere, Sedem capere. γυναῖκα ἱζομένην ἐς ἱρὸν Ἀφροδίτης, I. 199. *a.* (*ubi* ἑζομ. *cod. F. quod in Var. Lect. adnotare neglexi.*) αἱ γυναῖκες ἀντίαι ἵζοντο τοῖσι Πέρσῃσι, V. 18. *m. f.* ἱζόμενοι (*nonnulli* ἑζομ.) ἐν τῷ Τηϋγέτῳ, IV. 145. *a. N.* ἵζοντο αὖτις ἐς τὸ Τηΰγετον, IV. 46. *extr.* κατ᾽ ἡσυχίην ἱζομένους, IX. 41. *m. Frequenter de Exercitu* Locum castris capiente, οἱ Πέρσαι ἵζοντο πέλας τῶν Αἰγυπτίων, III. 11. *a.* ἐς τὸν Ἰσθμὸν ἵζοντο, *et paulo post* ἱζόμενοι ἐν τῷ Ἰσθμῷ, VIII. 71. *m.* αὐτοῦ (*nempe* ἐν χώρῳ ἐπιτηδεωτέρῳ ἐνστρατοπεδεύεσθαι) ἱζόμενον, IX. 2. *a.* ἐπ᾽ ἑωυτῶν ἐν τῷ πεδίῳ ἵζεσθαι, IX. 17. *m.* ἱζόμεθα ἀντίοι τοῖσι κατιοῦσι, IX. 26. *a.* ἱζόμενοι ἐπὶ τὸν ὄχθον, IV. 203. *m.* VIII. 52. *a.*

Ἰὴ, ῆς, ἡ, Vox. πολύευκτον ἰὴν ἀκούειν, I. 85. *m. in Orac. Perperam ibi olim* ἴην *edd.*

Ἴημα, ατος, τὸ, Medicamentum. ἤπια ἰήματα μετὰ τὰ ἰσχυρὰ προσάγων, III. 130. *m.*

Ἰήτης, ὁ, Incola insulae *e Cycladibus* cui nomen Jos, ἐλεγεῖον ἐπέγραψαν Ἰῆται, Vit. Hom. 36. *m.*

Ἰητρικὴ, ἡ, *scil.* τέχνη, Ars medica, II. 84. *a.* III. 129. *a. coll.* ibid. *f. et* 130. *a.*

Ἰητρὸς, οῦ, ὁ, (*comm.* ἰατρὸς) Medicus. II. 84. III. 131. *a. et f.*

Ἰθαγενὴς, ὁ, ἡ, *i. q.* αὐτιγενὴς *vel* αὐθιγενὴς *et* γνήσιος, Genuinus, Nativus, Naturâ et primâ origine talis. (*conf. Gregor. Dial. jon.* §. 161. *et ibi interpp.*) οὐκ ἰθαγενέα στόματα (τοῦ Νείλου), ἀλλ᾽ ὀρυκτά, II. 17. *extr.* ἐόντες Αἰγύπτιοι ἰθαγενέες, VI. 53. *f.*

Ἰθέως, *i. q.* εὐθέως, Rectâ, Statim, Protinus. II. 121, 2. *m.* IV. 68. *f.* V. 41. *f.* V. 92, 2. *m. et* 92, 7. *m.* VI. 10. *f.* 49. *m.*

Ἰθὺ, *Adverb. cum Genit.* Rectà versus: *nempe per ellipsin præpositionis* ἐπὶ, *ut ex* V. 64. *f. intelligitur* (*conf.* Εὐθὺς, *Adverb.*) ἐλᾷς ἰθὺ τῆς ἀρχῆς τῆς Τομύριος, I. 207. *m. ubi teneri olim vulgatum* εὐθὺς *potuerat, quod* V. 64. *f. libri omnes agnoscunt. Sed alibi in* ἰθὺ *consentiunt libri:* ὑπάγειν σφέας ἰθὺ τῶν χωρέων τῶν *etc.* Rectà versus fines eorum qui *etc.* IV. 120. *f.* ἐδίωκον τοὺς Πέρσας ἰθὺ τοῦ Ἴστρου, IV. 136.

*a.* ἔχον τὰς νέας ἰθὺ τοῦ Ἑλλησπόντου, VI. 95. *m. f.* ἰθὺ Βοιωτῶν ἔφευγον, VIII. 38. *m.* ἐτράποντο ἰθὺ τοῦ ἱροῦ, IX. 69. *a. m.*

Ἰθύειν, Rectâ ire, Iter suum dirigere. πρὸς τὴν μίην τῶν μοιρέων ἴθυσαν, IV. 122. *m.* *Cum Infinitivo constructum significat* Instituere, Parare, Impetum capere (Impetu ferri) ad aliquid faciendum. ὅκου ἰθύσειε στρατεύεσθαι, Quocumque instituisset exercitum ducere, Quocumque expeditionem suscepisset, I. 204. *f.* III. 39. *m.* ὡρᾶτε Δαρεῖον ἰθύοντα στρατεύεσθαι ἐπὶ τοὺς ἄνδρας, VII. 8, 2. *a.* *Quo pertinet Hesychii glossa:* Ἰθύει· βούλεται, ἐφορμᾷ, φέρεται.

Ἰθυμαχίη, ης, ἡ, Praelium rectâ et aperto marte initum, Justum praelium. οὐκ οἷοί τέ εἰσι τὸν Δαρείου στρατὸν ἰθυμαχίῃ διώσασθαι, IV. 102. *a.* ἰθυμαχίην μὲν οὐ ποιέεσθαι ἐκ τοῦ ἐμφανέος, IV. 120. *a.*

Ἰθύνειν, *i. q.* εὐθύνειν, *nempe* 1) Dirigere. ἰθύνεται (ἡ νηῦς) ὑπὸ δύο πλήκτρων, Regitur navis duobus remis, I. 194. *m.* 2) Punire, Mulctare. *Hinc Passiv.* ἰθύνεσθαι θανάτῳ, Morte mulctari, Capitali supplicio adfici, II. 177. *f.*

Ἰθὺς *Adverb. i. q.* ἰθὺ, Rectâ. ἀπαλλάσσοντο, ὡς εἶχον, ἰθὺς ἐπὶ Θεσσαλίης, V. 64. *b.* *absque varietate. Sic* I. 207. *m. olim commode edebatur* ἐλᾶς ἰθὺς τῆς ἀρχῆς τῆς Τομύριος, *ubi nos quidem praeeunte nostro cod. F.* ἰθὺ *posuimus.* ἰθὺ Λιβύης *posuerunt nuperi editores* II. 119. *f.* *ubi* ἰθὺ ἐπὶ Λιβύης *habet Plutarch. tamquam ex Herodoto, sed libri Herodotei solum* ἐπὶ Λιβύης.

Ἰθὺς, *Adject.* εῖα *vel* έα, ὺ, *i. q.* ὀρθὸς, Rectus. ἰθύς τε καὶ δίκαιος ἀνὴρ, Rectus (Simplex, Probus) et justus vir, I. 96. *m. f.* (*mox ibid.* κατὰ τὸ ὀρθὸν δικάζων.) τὸν ἰθὺν ἔφαινε λόγον, Recte et aperte, id quod verum erat, dixit, I. 118. *a.*

κατ' ἰθὺ, Rectà ex adverso. ὥσπερ κατ' ἰθὺ ἐόντων, Sicut dum ex adverso steterant, IX. 51. *m.* *ubi olim unâ voce* κατιθὺ, *sed* κατ ἰθὺ (*sic*) *ms. F.*

*Foem.* ἡ ἰθέα τῶν ὁδῶν, II. 17. *m.* *ubi quidem* (*quod in Var. Lect. adnotari debuerat*) ἰθεῖα *mss. Pa. et F. nempe F. in orâ, quia ibi in contextu desunt nonnulla* (*conf.* Βαθὺς *fœm.*) *Similiter vero diphthongum in penultimâ alibi tenent libri omnes.* ἰθεῖαν (*scil.* ὁδὸν, Rectâ viâ) ἔπλεον ἐς τὸν κόλπον, VII. 193. *a.* *ubi corrigendum in nostrâ edit. erratum typothetae, qui* ἰθείαν *posuit pro* ἰθεῖαν, *quod superiores edd. omnes cum msstis dabant.* ἐκ τῆς ἰθείης, *scil.* ὁδοῦ, *sive* γραμμῆς *subintelligere malueris, sive cum Musgravio ad Sophocl. Antig. vs.* 1006. *foemininum pro Neutro* ἐκ τοῦ ἰθέος *positum statuas*) Rectâ viâ, Sine ambagibus, Ex professo, Ex aperto. ἀπέστησαν ἐκ τῆς ἰθείης, II. 161. *extr.* *ubi pro eo quod in vers. lat. posui*, e vestigio, *repositum* palam *vel* ex aperto *velim. Sic* ἐκ μὲν τῆς ἰθείης στρατὸν ἐπ' αὐτὸν οὐκ ἐδόκεε πέμπειν, III. 127. *a.* *nempe* σοφίῃ καὶ μὴ βίῃ τε καὶ ὁμίλῳ voluerat agere, *ut paulo*

*post ibi ait scriptor. Sic rursus*, κατεστήκεε ἐκ τῆς ἰθείης Λακεδαιμονίοισι πολέμιος, IX. 37. *f. Sed videndum ne ad formulam* ἐκ τῆς ἰθείης *ex ipsius Herodoti praescripto intelligi* τέχνης *debeat. Nam quod* IX. 57. *a. ait*, ἰθείῃ τέχνῃ ἀπολιπεῖν αὐτὸν, *haud dubie idem valet ac* ἐκ τῆς ἰθείης, Palam, Manifeste, Prorsus, *proprie* Rectà hoc agentes. *Vide quae ad ipsum locum adnotavimus.*

Ἰθύτριξ, ιχος, ὁ, ἡ, Rectos habens capillos, (*non crispos*) VII. 70. *a.*

Ἱκανὸς, ἡ, ὸν, Sufficiens. ἀνὴρ γνώμην ἱκανὸς, Prudentiâ (Consilio) praestans, III. 4. *a.* ἱκανῶν τῶν πρηγμάτων *corrigit Vir doctus pro vulgato* ἐκείνων τῶν πρ. VIII. 102. *m.*

Ἱκανῶς. *Ubi vulgo legitur* ἐξαναχωρέειν οὐδετέροισι δυνατῶς ἔχει, VII. 11. *m. ibi* ἱκανῶς *pro* δυνατῶς *offerunt cod. Arch. et Vind. speciose sane: nam* δυνατῶς *potius, quam* ἱκανῶς, *ex scholio adscitum videri debet: Hesychius:* Ἱκανῶς. δυνατῶς.

Ἴκελος, η, ον, *i. q.* ὁμοῖος, Similis. χειμάῤῥῳ ποταμῷ ἴκελος, III. 81. *m.*

Ἱκετεύειν, *i. q.* ἱκέτην εἶναι *vel* παρεῖναι. *Sic* ὅσον χρόνον ἱκέτευον οἱ παῖδες, Quamdiu aderant supplices pueri, III. 48. *m. ubi* ἱκετεύοντο *codd. Arch. et Vind. quod verum videtur.* σὲ ἱκετεύω, Supplex te oro, VI. 68. *a. Conf.* Κατικετεύειν.

Ἱκετηρίη, ης, ἡ, Oleae ramus quo utuntur Supplices. λαβὼν ἱκετηρίην, V. 51. *a. Sic et* VII. 141. *a. ubi quidem* ἱκετηρίας *nonnulli libri, commode, quoniam de pluribus agitur, et paulo post* ibid. ἱκετηρίας τάσδε ἥκομεν φέροντες.

Ἱκέτης, ου, ὁ, Supplex. χρᾶσθαι τῷ χρηστηρίῳ ὡς ἱκέτας, *nempe* ἱκετηρίας λαμβάνοντας, VII. 141. *a. Cum Genit.* ἱκέται ἱζόμενοι τοῦ θεοῦ, II. 113. *m. f.* τί τοὺς ἱκέτας μου ἐκ τοῦ νηοῦ κεραΐζεις, I. 159. *m. f.*

Ἱκέτις, ἡ, Supplex mulier. Ἀρυάνδεω ἱκέτις ἕζετο, IV. 165. *f.* ῥῦσαί με τὴν ἱκέτιν, IX. 76. *m.*

Ἰκμὰς, άδος, ἡ, Humor. ἀνεὶς ἐκ τοῦ σώματος ἰκμάδα, III. 125. *f.*

Ἱκνέεσθαι, *non solum* Venire, Pervenire, *significat; (quâ quidem notione compositum verbum* ἀπικνέεσθαι *magis, quam simplex frequentat Herodotus; nam, quod olim* II. 29. *a. edebatur*, ἵξεται, *id vitiosum erat:) sed* ἱκνέεται *idem etiam valet ac* κατήκει, προσήκει, δίκαιόν ἐστι, Pertinet (*ad me*), Aequum est. *Construitur partim cum* ἐς *praepositione:* δικάζειν ἐς τὸν ἱκνέεται ἔχειν αὐτὴν, Judicare ad quem pertineat illam habere (*i. e.* cui illam in matrimonium dare æquum sit,) VI. 57. *f. Partim absque præpositione; ut* IX. 26. *f. ubi*, τοῦ ἑτέρου (κέρεος) φαμὲν ἡμέας ἱκνέεσθαι ἡγεμονεύειν, *idem valet ac id quod paulo post ibidem subjicitur*, ἡμέας δίκαιον (ἐστὶ) ἔχειν τὸ ἕτερον. *Nec opus erat ut ibi contra librorum consensum* ἐς ἡμέας ἱκνέεσθαι *scribendum judicarent viri docti. Ignorant etiam praepositionem libri omnes* II. 36. *a. ubi* νόμος (ἐστὶ) ἅμα κήδεϊ κεκάρθαι τὰς κεφαλὰς τοὺς μάλιστα ἱκνέεται, *nempe* τὸ κῆδος,

Ad quos maxime pertinet (Quos maxime adtingit) luctus.

*Hinc Particip.* Ἰκνεόμενος *vel* Ἰκνεύμενος, Conveniens, Justus. *Sic* ὁμιλέοντα (σφίσι) μᾶλλον τοῦ ἰκνευμένου, Quum magis familiariter cum illis conversaretur quam Conveniebat, Par erat, VI. 84. *m. f.* ἐν χρόνῳ ἰκνευμένῳ, VI. 86, 1. *m. latine reddunt* Procedente *vel* Insequente tempore: *quae interpretatio, per se, commodissima poterat videri: sed, subtilius si spectes, aliud quid significari intelliges, scilicet* Justo, Conveniente, Opportuno, Suo tempore; *nempe, quo potissimum justitiae suae specimen edere homo ille debuit. Similiter apud Hippocratem* ἐν τῷ ἰκνευμένῳ χρόνῳ *significare* Debito, Congruo, Conveniente tempore, *docuit Foesius in Oecon. Hippocr. ad quam Portus provocavit.*

Ἰκνευμένως, *i. q.* προσηκόντως, καθηκόντως, *interprete Gregorio et Suida cum Glossatore ex lib.* VI. 65. *f. ubi* οὐκ ἰκνευμένως βασιλεύοντα Σπάρτης, Non legitime regnantem Spartae, Qui non debuerat rex esse Spartae, Ad quem regnum Spartae non pertineret.

Ἰκρίον, ου, τὸ, Tabula, Tabulatum. ἰκρία ἐπὶ σταυροῖς ὑψηλὰ ἐζευγμένα ἕστηκε, V. 16. *a. et eodem cap. saepius.* ἑζόμενος ἐπὶ τῷ ἰκρίῳ *pro* ἐπὶ τῷ ἱρῷ *legendum suspicatus erat Valck.* IV. 85. *a. intelligens* Tabulatum *vel* Pontem navis.

Ἰκτῖνος, ου, ὁ, Milvus *avis*, II. 22. *f.*

Ἰλαδὸν, *vide* Εἰλαδόν.

Ἱλάσκεσθαι, Propitium sibi reddere, Placare. θυσίῃσι μεγάλῃσι τὸν θεὸν ἱλάσκετο, I. 50. *a. et* V. 47. *f. ubi non de* deo, *sed de* heroë *agitur. Rursus,* τίνα ἂν θεῶν ἱλασάμενοι κατύπερθε τῷ πολέμῳ Τεγεητέων γενοίατο, I. 67. *a.* (*Conf.* Λαμπάς.) θυσίῃσι μεγάλῃσι ἱλασκόμενοι (τὸν ἱρὸν χρυσὸν) μετέρχονται, IV. 7. *a. N. puto,* Deos placant orantes ut illud sacrum aurum salvum conservent. Πάριοι Θεμιστοκλέα χρήμασι ἱλασάμενοι διέφυγον τὸ στράτευμα, VIII. 112. *f.*

Ἰλιὰς ἐλάσσων, Ilias minor, Vit. Hom. 16. *a.*

Ἱμάντινος, E loris confectus. θύσανοι ἱμάντινοι, IV. 189. *a.*

Ἱμὰς, άντος, ὁ, Lorum. ἀπάψας ἅμματα ἐν ἱμάντι, IV. 98. *a.* ἱμάντας ἐξ αὐτοῦ (τοῦ δέρματος ἀνθρωπηΐου) ἔταμε, V. 25. *m.*

Ἱμάτιον, ου, τὸ, Pannus. τοῦτο, ἐπεὰν γένηται πέπον, σακκέουσι ἱματίοισι, IV. 23. *m. De* Pallio *aut omnino de* Vestimento *usurpatum in Musis hoc vocabulum nec enotavi, nec usquam reperire memini.* εἶμα, ἐσθῆτα, χλανίδα, κιθῶνα *frequentat Noster.*

Ἱμείρεσθαι, Cupere, Adpetere. ἱμείρετο χρημάτων μεγάλως, III. 123. *a.* ἱμείροντο θεήσασθαι τοὺς Μήδους, VI. 120. *m.* ἱμέρθη τῶν νεῶν ἅμιλλαν γινομένην ἰδέσθαι, VII. 44. *f.*

Ἵμερος, Cupido, Desiderium. ἵμερος ἐπείρεσθαί μοι ἐπῆλθε, I. 30. *m.* ἐστρατεύετο -- γῆς ἱμέρῳ, προσκτήσασθαι (γῆν) βουλόμενος, I. 73. *a.* οἴκασι ποιῆσαι τῶν πάλαι ἵμερον εἶχον, V. 106. *f.* ἵμερον ἔχων θεήσασθαι Πέργαμον, VII. 43. *f.*

ἀλλά οἱ δεινός τις ἐνέστακτο ἵμερος τὰς Ἀθήνας δεύτερα ἑλέειν, IX. 3. *a.*

Ἵνα *frequenter apud Nostrum est Adverbium loci*, Ubi, Quo loco, Quâ parte *significans.* οἰκοδομέουσι οἰκία ἵνα αὐτὸς ἔφρασε τῆς χώρης, I. 98. *a.* ἔμαθε ἵνα ἦν κακοῦ, Ubi calamitatis (*i. e.* Quantâ in calamitate) esset, I. 213. *m.* ἵνα πυνθάνοιτο εἶναι γῆς *etc.* II. 133. *f. N.* ἐπιτάσσων τῇσι πόλισι ἵνα (Ubi, Quibus in Urbibus) ἑκάστοτε γίνοιτο, VIII. 115. *f.* ἵνα δοκέει (*nempe* δοκέει ὑμῖν, *perperam olim* δοκέῃ *edd.*) ἐπιτηδεώτατον ἡμέας εἶναι ἑστάναι, Quâ parte vobis commodissimum videtur ut nos stemus, IX. 27. *f.*

*Alibi, nempe in illis verbis:* ἵνα ἡ γῆ ἀναισιμώθη, I. 179. *a.* (*conf. supra v.* Ἐπιφράζειν) *voculam* ἵνα *Aem. Portus valere ait* πῶς, ὅπως, Quomodo *vel* (*quod nos etiam cum Valla adoptavimus*) Quem in usum. *Ac poterat utique, quemadmodum* ποῦ, ὅπου, *et alia adverbia* In loco *significantia haud raro pro eis ponuntur quae* In locum *significant, sic et* ἵνα *accipi pro* ποῖ, Quem in locum, Quam in partem, *adeoque* Quem in usum. *Sed nihil impedit, quo minus cum Henr. Stephano,* (*in Notâ marginali*) *quem et Gronov. et Wess. secuti sunt, consuetum significatum*, Ubi, quo loco, *teneamus.*

Ἰνταφέρνης *et* Ἰνταφρένης *idem*, III. 70. *m. cum Var. Lect. et Not.*

Ἰόνιος πόντος, *et* Ἰόνιος κόλπος, *non* Ἰώνιος, VI. 127. *a.* VII. 20. *f. et* IX. 92. *f. cum Var. Lect. et Not.*

Ἰπνὸς, οῦ, ὁ, Caminus, Furnus. ἐπὶ ψυχρὸν τὸν ἰπνὸν Περίανδρος τοὺς ἄρτους ἐπέβαλε, V. 92, 7. *m.* Ἰπνοὶ, Furni, *Locus sic nominatus.* τὰς μὲν (νέας ὁ χειμὼν) ἐξέφερε πρὸς Ἰπνοὺς καλεομένους τοὺς ἐν Πηλίῳ, VII. 188. *f. N.*

[Ἰποῦν, *vide* Ἀπιποῦν.]

Ἱππαγωγοὶ νέες, Ἱππαγωγὰ πλοῖα, Navigia transvehendis equis, VI. 95. *a. m.* 48. *f.* VII. 97. *f.*

Ἱππάζεσθαι, Equitare, Equo vehi. ἐπὶ τούτων (τῶν ἵππων) ἱππαζόμεναι ἐληΐζοντο, IV. 110. *extr.* ἀκοντίζομεν καὶ ἱππαζόμεθα, IV. 114. *m. f. Conf.* Κατιππαζ.

Ἱππαρχέειν, Equitatui praeesse. τῶν ἱππάρχεε Ἀσωπόδωρος, IX. 69. *f.* τὴν ἵππον τῆς ἱππάρχεε Μασίστιος, IX. 20. *a.*

Ἱππὰς, άδος, *Adjectivum foeminini generis, idem valens ac* ἱππικὴ, Equestris. ἄνδρας ἐπὶ τὰς καμήλους ἀνέβησε ἱππάδα στολὴν ἐνεσταλμένους, I. 80. *a. m.*

Ἱππάσιμος, ίμη, ιμον, *quasi latine dicas* Equitabilis, Equitatui opportunus. ἱππάσιμον ποιήσαντες τοῦτον τὸν χῶρον, V. 63. *f.* (*ubi* ἱππεύσιμον *ms. Arch.*) Αἴγυπτον τὸ πρὶν ἐοῦσαν ἱππασίμην καὶ ἁμαξευομένην, II. 108. *m.* (*ubi opponitur* ἄνιππος γέγονε.) *Sic* ἱππασίμη ἡ χώρη, IX. 13. *m. f.*

Ἱππεύειν, Equitare, Equo vehi. I. 136. *m.* ἱππεύει ταῦτα τὰ ἔθνεα, Hi populi equis vehuntur, VII. 84. *a. Et iterum*, ταῦτα τὰ ἔθνεα μοῦνα ἵππευεν, VII. 87. *a.*

ἱππεύεσθαι, *i. q.* ἱππεύειν *et*

ἱππάζεσθαι. ἔσαν ἱππεύεσθαι ἀγαθοί, I. 79. *extr. ubi quidem fortasse intelligitur* Equo militare, Ex equis pugnare.

Ἱπποβότης, ου, ὁ, Equos alens, *i. e.* Opulentus homo. ἐπὶ τῶν ἱπποβοτέων τῇ χώρῃ. . . οἱ δὲ ἱπποβόται ἐκαλέοντο οἱ παχέες, V. 77. *m.* N. *ubi alii* ἱπποβατέων *et* ἱπποβάται, *perperam.* τοὺς κληρουχέοντας τῶν ἱπποβοτέων τὴν χώρην, VI. 100. *a. ubi vitiose olim* ἱπποβητέων.

Ἱπποδρόμος, ου, ὁ, (*penacute, ut* ὁ ἡμεροδρόμος,) Eques cursor, Cursor equestris; *gallice diceres* Soldat de la cavalerie legère. δισχιλίους ἱπποδρόμους ψιλούς, VII. 158. *f. Conf. Schaeferum ad Gregor. p.* 31. *et* 870. *Aliud est* ἱππόδρομος *antepenacute scriptum.*

Ἱπποκόμος, ου, ὁ, Equorum custos et curator, Equiso. III. 85.

Ἵππος, ου, ὁ, Equus. *Nonnumquam* οἱ ἵπποι *ponuntur pro* οἱ ἱππέες, Equitatus. ἤλαυνον ἐπ' αὐτοὺς τοὺς ἵππους, τῶν ἱππάρχεε Ἀσωπόδ. IX. 69. *f. Alia vide in Indice Rerum et Personarum, voc.* Equus.

Ἵππος, ου, ἡ, 1) Equa. ἡ θήλεα ἵππος, III. 86. *m.* ἵππος ἔτεκε λαγόν, VII. 57. *a.* τὰς ἵππους τὰς ἀπὸ τοῦ ἅρματος, IV. 8. *f.* ἵππους πλανωμένας, IV. 9. *a.* ἀνελόμενον τῇσι αὐτῇσι ἵπποισι ἄλλην ὀλυμπιάδα, VI. 103. *m. ubi olim* τοῖσι αὐτοῖσι *edd. contra meliorum librorum consensum.*

2) Equitatus. καταῤῥωδήσας τὴν ἵππον, I. 80. *a. et mox iterum* τὴν Κροίσου ἵππον, *et* ὄπισθε τοῦ πεζοῦ ἐπέταξε τὴν πᾶσαν ἵππον, ibid. (*Eâdem notione alibi* τὸ ἱππικὸν *dicitur, veluti eodem cap.* 80. *m. f.*) *Dicitur vero* χιλίη ἵππος, *i. e.* Mille equites, V. 63. *m. Similiterque* ἵππος δισχιλίη, VII. 158. *f. et* ὀκτακισχιλίη, VII. 85. *a. et* μυρίη, Decies mille equites, I. 27. *a. m.* VII. 41. *f. Conf.* Κάμηλος.

Ἱπποσύνη, ης, ἡ, *i. q.* ἡ ἵππος, Equitatus. VII. 141. *f. in Orac.*

Ἱππότης, ου, ὁ, *i. q.* ἱππεύς, Eques. ὡς ἐπήλασαν οἱ ἱππόται, IX. 49. *a.* οἱ τῶν Θηβαίων ἱππόται, IX. 69. *m. f.*

Ἱπποτοξότης, ου, ὁ, Eques sagittarius. ἱπποτοξόται ἐόντες, IX. 49. *m. f. iidem qui* ibid. *paulo ante* ἱππόται *nominantur.*

Ἱπποφόρβιον, τὸ, *proprie* Pascuum equorum, *tum per metonym.* Grex equorum. ἐντυχοῦσαι πρώτῳ ἱπποφορβίῳ, τοῦτο διήρπασαν, IV. 110. *f.*

Ἱρὰ *vide infra, sub* Ἱρὸν *et* Ἱρός.

Ἱρᾶσθαι, Sacerdotem esse, Sacerdotium exercere. ἱρᾶται γυνὴ οὐδεμίη οὔδε ἔρσενος θεοῦ οὐδὲ θηλέης, II. 35. *f.* ἱρᾶται οὐκ εἷς ἑκάστου τῶν θεῶν, ἀλλὰ πολλοί, II. 37. *f.*

Ἱρείη *et* Ἱρηΐη *vide supra in* Ἱερείη.

Ἱρεύς, έος, ὁ, *sic constanter apud Nostrum jonice pro* ἱερεύς, Sacerdos. *In foeminino* Ἱρείη *variant libri. Perperam vero olim* ἱρέας *et* ἱρέες *legebatur* IX. 85. *a. pro* ἱρένας *et* ἱρένες.

Ἱρήϊον, ου, τὸ, (*comm.* ἱερεῖον) Hostia, Victima. διαμιστύλας κατὰ μέρεα τὸ ἱρήϊον, I. 132. *m.* οἶνον κατὰ τοῦ ἱρηΐου ἐπισπείσαντες, II. 39. *a. et sic alibi. Etiam Crocodilis sacris* ἱρήϊα *offerebant Aegyptii:* σιτία ἀποτακτὰ διδόντες

(αὐτοῖς) καὶ ἱρήϊα, II. 69. *f. ubi quidem non de Sacrificio cogitandum, sed intelliguntur* Animalia quorum carne illi pascebantur.

Ἰρὴν, (*sive* Εἰρὴν) ένος, ὁ, Adolescens, Juvenis, *Lacedaemoniorum sermone,* IX. 85. *a. cum Var. Lect. et Not. Conf. Glossas ex lib. IX.*

Ἴρηξ, ηκος, ὁ, Accipiter. ὃς ἂν ἶβιν ἢ ἴρηκα ἀποκτείνῃ, II. 65. *f.* 67. *m.*

Ἱρὸν, οῦ, τὸ, (*jon. pro* ἱερὸν) 1) Templum; *proprie,* Sacrum, *nempe hac notione ut intelligatur* Locus quilibet Deo consecratus, *sive sit* Sola aedes sacra, (ὁ ναὸς, *jon.* νηὸς) *sive* Aedes cum areâ circum jacente et muro aut septo quocumque circumdatâ, quâ in areâ, praeter ipsam ædem deo sacratam, possint esse varia aedificia usui sacerdotum aut ministrorum et custodum aedis, aut eorum qui sacra faciunt, destinata; *sive denique sit* Lucus (ἄλσος) *aut* Ager deo cuidam (τέμενος) consecratus, *in quo fortasse ne insit quidem notabilis quaedam aedes eidem deo sacrata. Totus ille* Lucus, *in quo Argivi a Spartanis, duce Cleomene, erant circumsessi,* (*lib.* VI. c. 78 - 80.) *perinde et promiscue* τὸ ἄλσος *et* τὸ τέμενος *et* τὸ ἱρὸν *nominatur. Eodem libro c.* 19. *f. ait* ἱρὸν τὸ ἐν Διδύμοισι, ὁ νηός τε καὶ τὸ χρηστήριον, συλληθέντα ἐνεπίμπρατο. *ubi vide Notata. Libro* II. *c.* 158. *memorat Scriptor noster* Templum Latonae, (Λητοῦς ἱρὸν, ibid. *a.*) *in quo inerat, primum* ὁ νηὸς τῆς Λητοῦς ἐν τῷ τὸ χρηστήριον, *grande et magnificum aedificium; tum in eodem alius* Λητοῦς νηὸς, (ibid. *f.*) *ex uno lapide confectus. Jam, porro, Donaria illa, quae* in Templis (ἐν τοῖς ἱροῖς) dedicata *passim apud Nostrum memorantur, non censeri debent omnia* in ipsâ aede deo sacratâ (ἐν τῷ νηῷ) *fuisse deposita: sed major illorum pars sive in Areâ quae* τὸν ναὸν *circumdabat, sive in Aedificiis quibusdam circa* τὸν ναὸν *exstructis, certis in Conclavibus aut Cellis, qui* θησαυροὶ *vocabantur, reposita erant. Ubi scribit Noster* οἱ ἄλλοι σχεδὸν πάντες ἄνθρωποι, πλὴν Αἰγυπτίων καὶ Ἑλλήνων, μίσγονται (γυναιξὶ) ἐν ἱροῖσι, II. 64. *m. non hoc dicit, puto, in ipsâ aede deo sacratâ cum mulieribus coire homines, sed id fieri intelligit in aedificiis illis in areâ templi exstructis, in quibus partim habitabant templorum ministri, partim excipiebantur pernoctabantque hospites qui celebrandorum sacrorum caussâ remotioribus e locis advenissent.* (*conf. Not. ad l. c.*) *Quin et* duo illi juvenes, *qui* ἐν αὐτῷ τῷ ἱρῷ cubitum ivisse *memorantur* I. 31. *f. non in ipsâ Junonis aede, sed in aliquo tali aedificio aut in porticu quâdam, quæ circa ædem erat, aut in areâ sub dio, decubuisse putandi sunt. Conf.* Μέγαρον, Ἄδυτον, *et* Νηός.

*Variorum deorum dearumve* Templa *Nostro memorata vide in Indice Rer. et Pers. voc.* Templum. *In his* ἱρὸν ξείνης Ἀφροδίτης,

II. 112. *f.* τὸ ἱρὸν τὸ ἐν Ἐλευσῖνι ἀνακτόριον *vel* Ἀνάκτορον, IX. 65. *f. et cet.* Ἱδρύειν *vel* Ἱδρύνειν ἱρὸν *vide supra sub hoc verbo.*

2) *Plural.* τὰ Ἱρὰ *non solum intelliguntur* Templa *sive* Loca deo consecrata, *sed et* Sacra quaelibet, Res sacrae, (*vide mox sub* Ἱρός,) Sacrificia, *et sigillatim* Hostiae *s.* Victimae, *quae proprie* ἱρήϊα *dicuntur.* ἐνέπρησαν καὶ τὰ ἱρὰ καὶ τὴν πόλιν, Et templa et urbem cremarunt, VI. 96. *f.* ἱδρυνθέντα ἱρὰ ξεινικὰ, I. 172. *m. poteras cum Porto et aliis intelligere* Sacra constituta peregrina; *sed, quoniam verbo* ἱδρύειν *vel* ἱδρύνειν *in* Templis statuendis *propria veluti sedes est,* ἱρὰ ξεινικὰ *rectius ibi* Templa peregrinorum deorum *interpretaberis.* ἱρὰ ἐνδεδεμένα ἐν καλάμῃ πυρῶν, Sacra, *nescio quae,* stramini triticeo illigata, et ex Hyperboreis Delum delata, *memorantur* IV. 33. *a. et f. ubi quidem de cruentis sacrificiis non agitur. Sed* θῦσαι τὰ ἱρὰ, I. 59. *a.* VIII. 54. *m. est* Victimas mactare, Hostias immolare. (*conf.* Θύειν.) *Et* ἡ ἐξαίρεσις τῶν ἱρῶν (Exenteratio caesarum hostiarum) ἄλλη σφι περὶ ἄλλον ἱρὸν κατέστηκε, II. 40. *a. Itaque in extispicio dicuntur vel* καλὰ *et* χρηστὰ *vel* οὐκ ἐπιτήδεια *fuisse* τὰ ἱρὰ, V. 44. *extr.* IX. 36. *et* 37. *a.* (*Conf.* Καλλιερέειν.) *quibus in formulis* τὰ ἱρὰ *dicuntur quae alibi* τὰ σφάγια, *ut* IX. 45. *a. m.* 61. *m. etc. Cui usui consentaneum mihi visum erat, ut* τῶν ἱρῶν ἡ μαντικὴ, *quam* ab Aegyptiis ad Graecos pervenisse *ait Noster,* II. 57. *extr. non* Divinatio in Templis, *sed* Divinatio per Victimas, per Extispicium, *intelligeretur. Vide Notata ad l. c. et conf. Ciceron. de Divin.* II. 12. *Sic idem Noster* μάντιν *aliquem commemorat* εἴπαντα ἐκ τῶν ἱρῶν τὰ μέλλοντα ἐκβαίνειν, VII. 221. *m.*

3) *Ubi in rebus Scytharum ait Herodotus,* θυσίη ἡ αὐτὴ πᾶσι κατεστήκεε περὶ πάντα τὰ ἱρὰ ὁμοίως, IV. 60. *a. ibi* τὰ ἱρὰ *latine vulgo* templa *reddunt, quod hactenus fieri poterat, ut non quidem* ναοὶ, *sed omnino* loca sacris faciendis destinata *intelligerentur. Wesselingius* res sacras sacrorumque ritus *intelligebat: equidem* in omnibus sacrificiis, *quod hactenus verum est, si* θυσίην *ibi non generatim* Sacrorum faciendorum, *sed* Mactandarum victimarum rationem *intelligas. Sed, quemadmodum* θύειν ἱρὰ *est* Mactare victimas, *sic et hic* ἱρὰ, *subtilius si spectes, eadem fuerint quae mox* ἱρήϊα, *et* πάντα τὰ ἱρὰ *fuerint* Omnia victimarum genera; *nempe,* sive bos sit, sive equus, sive ovis; *nam, ut cap. extr. ait Scriptor,* θύουσι καὶ τἄλλα πρόβατα, καὶ ἵππους μάλιστα.

4) Libro II. c. 63. *a. videri poterant duo haec invicem opponi,* θυσίας μούνας ἐπιτελέουσι, *et* θυσίας καὶ ἱρὰ ποιεῦσι. *At ibi, verum si quaeris, non differunt* θυσίαι μοῦναι *et* θυσίαι καὶ ἱρὰ, *sed a* ταῖς θυσίαις καὶ τοῖς ἱροῖς *distinguitur* ludicrum illud et subinde etiam cruentum

certamen circa dei simulacrum, *quod continuo deinceps describitur. Quare ibi latina nostra versio commodius in hunc modum refingetur:* Heliopolin et in Buto oppidum qui conveniunt, solum sacrificiorum solennia celebrant: at in Papremi oppido non solum, ut alibi, sacrificia celebrant victimasque mactant; verum etiam *etc.*

Ἱροργίαι, Caeremoniae religiosae, V. 83. *extr.* ἄῤῥητοι ἱοργίαι, Arcana sacra, ibid. *Utrobique quidem alii* ἱρουργίαι, *alii* ἱερουργ.

Ἱρὸς, ἡ, ὸν, (*comm.* ἱερὸς) Sacer. τά τε ἱρὰ καὶ τὰ ἴδια (Sacra et profana) ἐν ὁμοίῳ ἐποιέετο, VIII. 109. *m. Construitur cum Genit. ejus dei vel deae*, cui *aliquid* Sacrum *vel* Consecratum *habetur.* οὖρος ἱρὸν Μητρὸς Δινδυμήνης, Mons Matri Dindymenæ sacer, I. 80. *a.* αἱ βοῦς ἱραί εἰσι τῆς Ἴσιος, II. 41. *a.* τὰς ἴβις, ἐούσας ἱρὰς, (*nempe* ἱρὰς Ἑρμέω) ἐς Ἑρμέω πόλιν θάπτουσι, II. 67. *f.* ἱροὺς τούτους (τοὺς ἰχθῦς) τοῦ Νείλου φασὶν εἶναι, II. 72. *f.* τοῦ Διὸς φασὶ εἶναι ἱροὺς, II. 75. *a.* Διὸς Στρατίου ἱρὸν μέγα τε καὶ ἅγιον ἄλσος, V. 119. *m.* (*Et subintellecto vocab.* ἱρὸς, VI. 80. *m.* ἐπείρετο τίνος εἴη θεῶν τὸ ἄλσος. *Sic* ἡμέρη ἑκάστη θεῶν ὅτευ ἐστὶ, (*nempe* ἱρή.) ἅρμα Διὸς ἱρὸν, VII. 40. *m. f.* τὸ ἱρὸν ἅρμα τοῦ Διὸς, VIII. 115. *f. Cum Dativo Personae ejus quae aliquid sacrum habet et tamquam Sacrum colit.* εἰσί σφι ἱροὶ (οἱ κριοὶ), Arietes apud eos sacri habentur, II. 42. *f.*

νοῦσον μεγάλην λέγεται ἔχειν ὁ Καμβύσης, τὴν ἱρὴν (Morbum sacrum) οὐνομάζουσί τινες, III. 33. *f.*

Ἱρουργίαι, *vide* Ἱροργίαι.

Ἱροφάντης, ου, ὁ, Hierophanta, Sacrorum interpres et templi antistes. ἱροφάντης τῶν χθονίων θεῶν, VII. 153. *a. et m.*

Ἱρωσύνη, ης, ἡ, Sacerdotium. τῷ βασιλέϊ τεμένεα ἐξελὼν καὶ ἱρωσύνας, IV. 161. *f.* ἱρωσύνας δύο, Διός τε Λακεδαίμονος καὶ Διὸς οὐρανίου, VI. 56. *a.*

Ἰσηγορίη, ης, ἡ, Aequa loquendi potestas, Aequabilitas juris, ἡ ἰσηγορίη ἐστὶ χρῆμα σπουδαῖον, V. 78. *a.*

Ἵσημι. *Quae ad hoc thema vulgo referri solent, ea vide supra in* Εἰδέναι.

Ἰσθμὸς, οῦ, ὁ, *vide Indic. Rerum voce* Isthmus, *et* Ithome.

Ἶσις, ἡ, *Aegyptia dea, Genit. jon.* Ἴσιος, *non* Ἴσιδος, II. 41. *a.* 156. *f. Dativ.* τῇ Ἴσι, *contracte ex* Ἴσιϊ, II. 59. *et alibi.*

Ἰσοκρατὴς, ὁ, ἡ, έος, Qui parem cum alio potestatem (Aequum cum alio jus) habet. ἰσοκρατέες ὁμοίως αἱ γυναῖκες τοῖσι ἀνδράσι, IV. 26. *f.*

Ἰσοκρατίη, ης, ἡ, Juris aequabilitas. ἰσοκρατίας καταλύοντες, τυραννίδας ἐς τὰς πόλις κατάγειν παρασκευάζεσθε, V. 92, 1.

Ἰσονομίη, (Juris aequabilitas) οὔνομα πάντων κάλλιστον, III. 80. *f.*

Ἰσοπαλὴς, έος, ὁ, ἡ, Par in pugnâ, Aequo marte pugnans. μαχομένων σφέων καὶ γινομένων ἰσοπαλέων, I. 82. *m.* V. 49. *f.*

Ἰσόπεδος, ὁ, ἡ, Aeque planus,

Parem superficiem praeferens. χοῦν γῆς ἐπεφόρησε, ποιέων τῇ ἄλλῃ γῇ ἰσόπεδον, IV. 201. *a. m.*

Ἰσόῤῥοπος, ου, ὁ, ἡ, Paris ponderis, Par viribus. τὸ γένος τὸ Ἀττικὸν ἐὸν ἰσόῤῥοπον τῷ ἑωυτῶν, *scil.* τῷ Λακεδαιμονίων γένεϊ, V. 91. *a.*

Ἶσος *et* Ἴσος, Par, Aequalis, Aequus. νῆσος ἴση (Pari magnitudine) τῇ τῶν Κυρηναίων πόλι, IV. 156. *f.* ὥστε καὶ ὁμοίων καὶ ἴσων ἐόντων, VI. 52. *m.* ὕψος ἴσον, Altitudo par *vel* aequalis, *nempe* latitudini, II. 124. *f. Sed ibi aut ab Herodoto aut a librariis erratum est, nisi forsan* ἴσον *ibidem valet* Pro ratione, Pro portione.

ταῦτα μὲν ἴσα σφι πρὸς ἴσα γενέσθαι, Haec ita ab illis gesta esse ut Par pari fuerit repensum, I. 2. *a.*

τῶν θεῶν τὰ ἴσα (*vel* ἶσα) νεμόντων, Si modo dii aequa *nobis* tribuerint, VI. 11. *f.* 109. *f.*

ἴσον, *neutrum adverbialiter sumtum*, Aeque. ἴσον ἀπέχειν, Aeque abesse, Pari intervallo abesse, VIII. 132. *f.* ἐξ ἴσου, Ex aequo, VII. 135. *f. et alibi.*

ἐπὶ ἴσης, (*scil.* μοίρης *vel* τύχης) *et uno vocabulo* Ἐπίσης, Aequali, Pari ratione. ἐπ' ἴσης διαφέρειν τὸν πόλεμον, Pari fortunâ, Aequo marte, bellum gerere, I. 74. *a.* τοῦτο μέν νυν ἐπίσης ἔχει, Hoc quidem Perinde est, VII. 50, 1. συμμάχους ἐπ' ἴσῃ τε καὶ ὁμοίῃ ποιήσασθαι, Aequâ conditione socios sibi adjungere, IX. 7, 1.

Ἱστᾶν, *i. q.* ἱστάναι. *Hinc* ἱστᾷ, Statuit, Erigit *caput hosti præcisum et palo infixum*, IV. 103. *f. Et Imperf.* στήλας ἵστα κατὰ τὰς χώρας, II. 106. *a.*

Ἱστάναι, 1) Ponere, Statuere. ἱστάναι ἀνδριάντα, II. 110. *m. et f. Not.* 2) Instituere. ἵστασαν χορούς, III. 48. *f. ubi paulo ante* ἐποιήσαντο ὁρτήν, *in eâdem re.* εὔξατο τῇ Μητρὶ παννυχίδα στήσειν, IV. 76. *a.* 3) Adpendere, Ponderare. ἱστᾶσι σταθμῷ πρὸς ἀργύριον τὰς τρίχας, II. 65. *m. f.*

*Praet. perf. et plusquamperf. activum notione passivâ vel reciprocâ.* ἐν τῷ ἱρῷ ἕστηκε λίθινος, Positus est, Stat lapideus, Statuam habet lapideam. ἀντίοι ἕστασαν, (*per syncopen pro* ἑστάκεσαν) Stabant ex adverso, IX. 18. *a. Sic* τὴν πέριξ σφίγγες ἕστασαν, IV. 79. *a. Similiter Infinit.* ἑστάναι, (*pro* ἑστηκέναι *vel* ἑστακέναι) Stare, IV. 97. *m.* IX. 28. *a. m. Et pro* ἑστάναι *est* ἑστάμεναι, I. 17. *m. cum Var. Lect. et Not. Participium:* καὶ ὀρθοῦ ἑστεῶτος τοῦ κτήνεος, καὶ ὑπτίου, II. 38. *a.*

*Passivum.* ἵππος ἵσταται ὀρθός, Stat erectus, IX. 22. *a.* τὸν ὑπὸ Δαρείου σταθέντα (Constitutum) ὕπαρχον, VII. 105. *f.* σταθέντα ἐς μέσον εἰρώτα, III. 130. *a.* ἀγορὴ οὐκ ἵσταταί σφι, Non instituitur ab illis (*vel*, apud illos) concio populi, VI. 58. *f.* ἱσταμένου (*id est*, ἀρχομένου) τοῦ μηνὸς εἰνάτῃ, Ineuntis (Incepti) mensis dies nonus, VI. 106. *f.*

*Medium*, ἐστήσαντο ἤθεα καὶ νόμους, Instituerunt mores et leges, Moribus et institutis utuntur, II. 35. *a. m.* πεντηκοντέρους στησάμενοι, ἐλόχησαν *etc. Opportuno loco* naves insidiis

Locarunt, VI. 138. *a. ubi quidem κτησάμενοι praeferunt alii. τῇ στήσονται τὸν πόλεμον,* Quo loco Instituturi (Incepturi) sint bellum, *sive rectius,* Quamnam sedem bello sint delecturi, VII. 236. *f. et* 175. *a. Sic ἀβουλότατα πολέμους ἵστασθαι,* VII. 9, 2. *a. ubi vide quæ mox subjiciuntur.*

**Ἱστιᾶν**, *vide* Ἑστιᾶν.

**Ἱστίη**, ης, ἡ, (*passim* ἰστίη, *leni spiritu, scribitur in cod. F. Vide Var. Lect.* IV. 68, 5. *et* 127, 16.) *jon. i. q.* ἑστία. 1) Vesta dea, *quam τῶν Σκυθέων βασίλειαν nominat rex Scytharum,* IV. 127. *f.* 2) Domus, Aedes *quas quis habitat.* διξὰς ἱστίας οἴκεε, V. 40. *f.* ἱστίη οὐδεμίη νομιζομένη Γλαύκου, VI. 86, 4. 3) Familia. ὀγδώκοντα ἱστίαι ἔτυχον ἐκδημέουσαι, I. 177. *m.* 4) τὰς βασιληΐας ἱστίας ὀμνύναι *aut* ἐπιορκῆσαι, Per regios Lares jurare, *aut* pejerare, IV. 68. *a. et m. cum Not.*

**Ἱστιητόριον**, ου, τό, *i. q.* ἱστιατόριον, Coenaculum, IV. 35. *extr.*

**Ἱστορέειν**, Inquirere, Percunctari, Sciscitari, Quaerere, Interrogare. ἱστορέων εὑρίσκε, I. 56. *a.* εἴτε ἱστορεούσῃ, εἴτε καὶ οὔ, φράζει τῇ μητρί, I. 61. *a. m.* ἱστόρεον ὅτεῳ τρόπῳ περιγένοιτο, I. 122. *a.* ἐπ' ὅσον μακρότατον ἱστορεῦντα ἦν ἐξικέσθαι, II. 34. *a.* IV. 192. *extr.* ἱστορέοντι λόγον οὐδένα ἐδίδου, III. 50. *f.* ἐλιπάρεέ τε ἱστορέων, III. 51. *a. m.*

*Eâdem notione construitur cum Accusativo Personae.* ἱστορέων αὐτοὺς ἥν τινα δύναμιν ἔχει ὁ Νεῖλος, II. 19. *f.* οἵ σφεας ἱστόρεον ὅ τι θέλοντες ἥκοιεν· καὶ ἅμα ἱστορέοντες τούτους *etc.* III. 77. *m.* προσελθὼν μιν ἱστόρεεν ὅς τις ἦν, *Vit. Hom.* 22. *m. Videri etiam poterat (sicut compositum verbum* ἐξιστορέειν VII. 195. *b.) cum Accusativo Rei construi:* ἔλεγον δέ μοι οἱ ἱρέες ἱστορέοντι τὰ περὶ Ἑλένην, γενέσθαι (*scil.* αὐτὰ) ὧδε, II. 113. *a. sed rectius ibi, cum Schaefero, post* ἱστορέοντι *incidetur oratio, non post* Ἑλένην, *ut graeca ista his latinis, verbum de verbo, respondeant:* Sciscitanti mihi dixerunt sacerdotes, res Helenae sic se habere.

*Semel apud Nostrum, nec tamen satis liquido, verbum* ἱστορέειν *metonymicâ notione (quemadmodum frequenter πυνθάνεσθαι) pro* Cognoscere, Comperire, Accipere, Discere, *usurpatum poterat videri: nempe si* ἀκοῇ ἱστορέων, II. 29. *a. interpreteris* Auditu accipiens; *quam in partem Aem. Portus,* Rumore famâque sciens, cognoscens, discens, *interpretatus est. At videndum, ne ibi vocab.* ἀκοῇ *a praecedente verbo* ἐπυθόμην *pendeat, nempe* ἱστορέων ἐπυθόμην ἀκοῇ, Auditu (famâ) accepi percunctando.

**Ἱστορίη**, ης, ἡ, 1) Sciscitatio, Inquisitio, Exploratio. ἱστορίῃσι φάμενοι εἰδέναι (ταῦτα) παρ' αὐτοῦ Μενέλεω, Dicentes se haec sciscitando cognovisse ex ipso Menelao, II. 118. *a. Et paulo post,* τουτέων τὰ μὲν ἱστορίῃσι ἔφασαν ἐπίστασθαι, τὰ δὲ, παρ' ἑωυτοῖσι γενόμενα, ἀτρεκέως ἐπιστάμενοι λέγειν, II. 119. *f. Conf.* Ἱστορέειν.

2) *Metonymice*, Ea quae sciscitando vel inquirendo cognovimus. *μέχρι μὲν τούτου ὄψις τε ἡ ἐμὴ, καὶ γνώμη, καὶ ἱστορίη ταῦτα λέγουσα ἐστί· τὸ δὲ ἀπὸ τοῦδε, Αἰγυπτίους ἔρχομαι λόγους ἐρέων*, II. 99. *a. ubi vocabulo ἱστορίη significantur* Ea quae *Herodotus* sciscitando ex aliis, *qui illa viderunt et comperta habuerunt*, cognovit; *quae distinguuntur partim ab his*, Quae ipse vidit, (*conf.* II. 29. *a. quo de loco paulo ante dictum est*) *partim a* Suâ *de rebus quibusdam* Opinione et Judicio, *partim denique a* Priscâ famâ, *sive* Rerum olim gestarum narrationibus quales apud Aegyptios circumferebantur, *quas Αἰγυπτίους λόγους dicit. Ἡροδότου ἱστορίης ἀπόδεξις in Præfat. lib.* I. *est* Earum rerum, quæ Herodotus vel sciscitando ab aliis vel proprio studio et observatione cognovit, expositio et explicatio. *Adeoque formula ἱστορίης ἀπόδεξις apud Nostrum idem valet quod apud sequioris aevi scriptores nudum vocabulum ἱστορία vel ἱστορίαι.*

3) *Ad usum hujus vocabuli apud sequioris maxime aevi scriptores pervulgatum proxime accedit quod legitur apud Nostrum* VII. 96. *a. τῶν ἐγὼ, οὐ γὰρ ἀναγκαίῃ ἐξέργομαι ἐς ἱστορίης λόγον, οὐ παραμέμνημαι. Id est:* Quorum ego nomina edere, (nec enim necesse est ad Historiae rationem) supersedeo. *Scilicet* Historiae ratio *non postulat, ut obscurorum hominum nomina, eorumque quorum nulla praeclare facta exstant, memoriae posterorum tradantur. Larcherus quidem h. l. ἱστορίαν, prorsus ut in Praef. libri primi,* Inquisitionem, Investigationem, *intelligebat:* „n'étant pas obligé à faire la recherche de „leur nom:" *quam in sententiam sic scripturus fuerat auctor, οὐ γὰρ ἀναγκαίῃ ἐξέργομαι (sive potius, ἐξέρχθην) ἱστορέειν σφῶν τὰ οὐνόματα. Nunc ad formulam ἀναγκαίῃ ἐξέργομαι manifeste intelligitur infinitivus παραμεμνῆσθαι, quemadmodum* VII. 99. *a. ait, τῶν μέν νυν ἄλλων οὐ παραμέμνημαι ταξιαρχέων, ὡς οὐκ ἀναγκαζόμενος, nempe παραμεμνῆσθαι αὐτῶν.*

Ἴστω, Sciat, *vide in* Εἰδέναι.

Ἴσχειν, *i. q. ἔχειν.* 1) Habere, Tenere, In potestate habere. *ἔσχε πᾶσαν τὴν Σάμον· ἴσχων δὲ (αὐτὴν) etc.* III. 39. *a. m.*

2) Tenere, Sustinere *onus. τὰς νεοσσιὰς, οὐ δυναμένας ἴσχειν τὰ τῶν ὑποζυγίων μέλεα, καταῤῥήγνυσθαι*, III. 111. *f.*

3) Sistere, Cohibere, Retinere, Impedire ne quis progrediatur. *ἴσχον βουλομένους ἐς τὸ πρόσω παριέναι*, III. 77. *f. οὐ δυνατοὶ αὐτὴν (τὴν τῶν Λακεδαιμονίων νεότητα) ἴσχειν εἰσὶ μὴ οὐκ ἐξιέναι*, IX. 12. *m. κατὰ στεινὸν, ὥστε καὶ ὀλίγους σφέας ἀνθρώπους ἴσχειν*, IX. 13. *f. Eodem pertinet quod in edd. nonnullis legitur, πολλαχῇ ἂν ἴσχον ἐμεωυτόν*, Saepius me Continui, Cohibui, I. 42. *m. ubi nos quidem cum aliis ἀνίσχον praetulimus. ἴσχε καὶ καταλάμβανε σεωυτόν*, III. 36. *a.*

4) Dirigere *navem*, Adpellere aliquo. *Huc refert Portus verba ista*, ἀνήχθησαν καὶ ἴσχουσιν ἐπ' ἀκτῆς, *ex Vit. Hom.* 19. *extr. Alia huc spectantia vide in* Ἔχειν, *num.* 8.

Ἰσχία, τά, Ilia *interpretatus sum cum aliis*, VI. 75. *m. Rectius* Coxas *dicturus eram.*

Ἰσχναίνειν, Extenuare, Arefacere. ἐπεὰν τὸν νεκρὸν ἰσχνήσωσι κατάπερ Αἰγύπτιοι, III. 24. *a.*

Ἰσχνόφωνος, ου, ὁ, ἡ, *i. q.* ἰσχόφωνος, Qui est haesitante linguâ, Obligatione linguae laborans. παῖς ἰσχνόφωνος καὶ τραυλός, IV. 155. *a. ibique Not.*

Ἰσχυρός, ή, όν, Validus, Robustus, Firmus, Ingens, Gravis, Vehemens, *et similia.* σιτοδηίη ἰσχυρή, Ingens, Gravis penuria rei frumentariæ, I. 94. *a.* ἄνευ ἀναγκαίης ἰσχυρῆς συμβάσιες ἰσχυραὶ οὐκ ἐθέλουσι συμμένειν, Absque valido necessitatis vinculo non solent firma manere pacta conventa, I. 74. *f.* αἱ λίην ἰσχυραὶ τιμωρίαι πρὸς θεῶν ἐπίφθονοι γίνονται, Nimis graves ultiones *etc.* IV. 205. ἰσχυρὸς νόμος, Firma, Valida, Severa lex, VII. 102. *a.* γνώμη ἰσχυροτέρη καὶ ἀγνωμονεστέρη, Acrior, Fortior, Ferocior et Pertinacior sententia, IX. 41. *f.* ῥεύματα ἰσχυρά, Validi torrentes, VIII. 12. *f.* τῆς χώρης ταύτης τὸ ἰσχυρότατον, Validissimus (Munitissimus) locus hujus regionis, I. 76. *a.*

τὸ πολλὸν ἡγέαται ἰσχυρὸν εἶναι, In *hominum* multitudine positum esse Robur et Potentiam existimant, I. 136. *a.* ἐπειρῶατο κατὰ τὸ ἰσχυρὸν ἀλλήλων, Vires suas invicem tentarunt, I. 76. *f.* κατὰ τὸ ἰσχυρὸν χαλεπὸν εἶναι περιγίνεσθαι, Vi et armis subigere *Graeciam* difficile esse, IX. 2. *m.*

Ἰτέη, ης, ἡ, Salix. I. 194. *a.*

Ἰτέϊνος, η, ον, Salignus. μαντεύονσι ῥάβδοισι ἰτεΐνῃσι, IV. 67. *a.*

Ἴτυς, -υος, ἡ, Labrum clypei ferreum. ἀσπίδας ἴτυς οὐκ ἐχούσας, VII. 89. *a. N.* ἀσπίδας κοίλας, τὰς ἴτυς μεγάλας ἐχούσας, ibid. *f.*

Ἰϋγή, ῆς, Clamor, Vociferatio. βαρβαρόφωνον ἰϋγήν, IV. 43. *f. in orac.*

Ἰχθυοειδής, έος, ὁ, ἡ, Pisci similis, Pisciformis. λεπίδος σιδηρέης ὄψιν ἰχθυοειδέος, VII. 61. *a.*

Ἰχθυώδης, εος, ὁ, ἡ, Piscosus, Piscibus Abundans. λίμνη ἰχθυώδης, VII. 109. *f.*

# LEXICON HERODOTEUM.

P. II.

ARGENTORATI

TYPIS LUDOVICI ECK.

# LEXICON
# HERODOTEUM

QUO
ET STYLI HERODOTEI UNIVERSA RATIO
ENUCLEATE EXPLICATUR
ET QUAM PLURIMI MUSARUM LOCI
EX PROFESSO ILLUSTRANTUR
PASSIM ETIAM
PARTIM GRAECA LECTIO PARTIM VERSIO LATINA
QUAS OFFERT ARGENTORATENSIS EDITIO
VEL VINDICATUR VEL EMENDATUR.

INSTRUXIT
IOHANNES SCHWEIGHAEUSER
ORDINIS REGII LEGION. HONOR. EQUES,
ACADEMIAE REGIAE INSCRIPT. ET HUM. LIT. SODALIS, GRAEC. LITERAR.
IN ACAD. ARGENT. ET IN SEMIN. PROT. PROF.

---

## PARS POSTERIOR.

---

ARGENTORATI ET PARISIIS
APUD TREUTTEL ET WÜRTZ, BIBLIOPOLAS.
LONDINI
APUD TREUTTEL ET WÜRTZ, TREUTTEL FILIUM ET RICHTER.
VENEUNT ETIAM APUD R. PRIESTLEY, LONDINI;
IOH. PARKER, OXONII; ET DEIGHTON ET FILIOS, CANTABRIGIÆ.
MDCCCXXIV.

# LEXICI HERODOTEI

## PARS POSTERIOR.

## K.

K *usurpat Herodotus, Jonum more, pro* π, *in* κοῦ, κοτὲ, κοῖος, κῆ, et *similibus, pro* ποῦ, ποτὲ, ποῖος, πῆ, *etc.* K *pro* χ *ponit in* δέκομαι, *et compositis, in* κιθὼν, *in* πανταχῆ, *pro* δέχομαι, χιτὼν, πανταχῆ.

*Literam* κ *cum* β *imperite a librariis permutatam vide in vocab.* Θηκαῖος, *et conf. Not. ad* I. 52, 5.

Κάδος, ου, ὁ, Cadus, Doliolum. *Cambyses regi Æthiopum dono misit* Φοινικηΐου οἴνου κάδον, III. 20. *m.*

Καθαίρειν, Purgare, Lustrare, Expiare, Κροῖσός μιν ἐκάθηρε, I. 35. *a.* τὸν αὐτὸς φόνου ἐκάθηρε, I. 44. *a.* οὗτος ὁ καθαρθεὶς τὸν φόνον, I. 43. *a.* τὴν νῆσον Δῆλον καθήρας, I. 64. *m. Notione primitiva*, Expurgare. τὴν νηδὺν ἀνασχισθεῖσαν καὶ καθαρθεῖσαν IV. 71. *a.*

Καθαρμὸς, οῦ, ὁ, Expiatio, Piaculum, Sacrificium expiatorium, καθαρμὸν τῆς χώρης ποιέεσθαί τινα, Lustrandæ (Expiandæ) terræ suæ causa immolare aliquem, VII. 197. *f. N.*

Καθαρὸς, ἡ, ὸν, Purus, *varia notione. Sic* Victima *dicitur* καθαρὴ τῶν προκειμένων σημηΐων, Pura respectu præscriptorum signorum, II. 38. *m.* Fluvius fluens καθαρὸς, Limpidus, *opponitur* turbido, IV. 53. *a. m.* Homo οὐ καθαρὸς χεῖρας ἐὼν, Piaculo contaminatus, I. 35. *a.* καθαροὶ ἄρτοι *in sacrificio memorantur* II. 40. *f.* Locus καθαρὸς, *est* Expeditus, Ubi nullum obstat impedimentum. *Sic* τὸ ἓν τῶν στομάτων τοῦ Ἀράξεω ῥέει διὰ καθαροῦ (*scil.* τόπου, Nullo obstante impedimento) ἐς τὴν Κασπίην θάλασσαν, I. 202. *m. N. nempe, alia ejusdem amnis orificia in paludes et lacunas exeunt. Similem in sententiam ait Noster,* ὥς σφι τὸ ἐμποδὼν ἐγεγόνεε καθαρὸν, VII. 183. *m. proprie,* Cum id quod obsteterat *tutæ navigationi*, jam redditum esset expeditum. *Conf. Not. ad* VII. 183, 8. καθαρὸς στρατὸς *est* Expeditus exercitus, *nempe hac notione ut intelligatur* Cum ad iter faciendum tum ad pugnandum maxime idoneus et comparatus; *opponuntur quippe hæc duo,* ὁ καθαρὸς στρατὸς, et ὁ ἀχρήϊος, I. 211. *a. Similiterque* τὸ καθαρὸν τοῦ στρατοῦ IV. 135. *m. distinguitur ab eis qui* οἱ ἀσθενέες τῆς στρατιῆς *ibid. paulo ante dicuntur.*

Καθάρσιον, ου, τὸ, *et* Κάθαρσις, ιος, ἡ, Lustratio, Expiatio. καθαρσίου ἐδέετο κυρῆσαι, I. 35. *a.* ἔστι παραπλησίη ἡ κάθαρσις τοῖσι Λυδοῖσι καὶ τοῖσι Ἕλλησι ibid.

Καθάρσιος, ου, ὁ, Expiatorius, Expiator, Expiationis præses. ἐκάλεε Δία Καθάρσιον, I. 44. *a.*

Καθεύδειν, Dormire. καθεύδει II. 95. *f. neglecto jonismo, qui* κατεύδει *desiderabat.*

Καθῆσθαι, *vide* Κατῆσθαι.

Καθὼς, Sicut. κατὰ ταὐτὰ καθὼς, Eodem modo quo, IX. 82. *a.*

Καὶ 1) Ac, Atque, *post adjectiva et adverbia Similitudinis:* Πέρσαι (ἱππέες) τὴν αὐτὴν ἐσκευασμένοι καὶ ὁ πεζὸς αὐτέων, VII. 84. *a.* 86. *a.* Βουδῖνοι οὐ τῇ αὐτῇ γλώσσῃ χρέονται καὶ Γελωνοὶ, IV. 109. *a.* Ἰωνικὸν ἐκλήθη κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ *etc.* VII. 95. *a.* γνώμῃσι ἐχρέοντο ὁμοίῃσι καὶ σὺ, VII. 50, 2. *a. N.* τουτέων ἕκαστον ὁμοίως καὶ τῶν πρότερον κατέλεξα, VII. 115. *m. f. In istis omnibus dictionibus, ante* καὶ *videri poterat subintellecta fuisse* ὡς *particula, quam etiam nunc adjectam praeferunt plures mssti et editi libri* VII. 100. *m.* ἐπειρωτῶν ἑκάστας ὁμοίως ὡς καὶ τὸν πεζὸν, *ubi tamen ex praecedentis vocabuli terminatione temere repetitam voculam judicarunt docti viri.*

2) *Ut aliis, sic et Nostro, familiaris usus est* καὶ *particulae post* πολλὰ *pleonastice positae. Sic* πολλά τε καὶ κακὰ πάσχειν ὑπ' αὐτοῦ IV. 167. *f.* πολλά τε καὶ ἀνάρσια, V. 90. *m. De alio usu ejusdem particulae monui in Not. ad V.* 42, 15.

3) *Notemus denique usum hujusmodi.* πέλας τε ὁ τόκος ἐστὶ, καὶ *etc.* Adest partus, et (nihil amplius sani superest) *id est,* Quando adest partus, tunc *etc.* III. 108 extr. νύξ τε ἐγένετο, καὶ Δαρεῖος ἐχρᾶτο τῇ γνώμῃ ταύτῃ, Ut nox adfuit, IV. 135. *a.* παρέρχονταί τε μέσαι νύκτες, καὶ ψύχεται τὸ ὕδωρ, IV. 181 *extr.* συγκεκόμισταί τε οὗτος ὁ καρπὸς, καὶ *etc.* Simul atque collectus est hic fructus, jam (maturescit alter), IV. 139. *b.*

Καίειν, Incendere: σβεννύναι τὸ καιόμενον πῦρ. I. 86. *f.* καίεσθαι τὰ περιέσχατα, ibid. *Conf.* Ἀνακαίειν.

Καινοῦν, Novare, Novum quiddam moliri, II. 100. *m. N.*

Καίριος, η, ον, Opportunus, Commodus. εὑρίσκέ τε (sive εὑρίσκεται) ταῦτα καιριώτατα, I. 125. *a.* καιρίη πληγὴ, Letale vulnus. καιρίῃ ἔδοξε τετύφθαι, III. 64. *f. ubi ex praeced. verbo* ἔπληξε *supplendum vocab.* πληγῇ.

Καιρὸς, οῦ, ὁ, Opportunum tempus. καιρός ἐστι *seq. Infinit.* Tempus urget, Necesse est *ut hoc faciamus,* VIII. 144. *extr.* ἑτέρῃ αὐτῷ γνώμῃ ἐς καιρὸν ἠριστεύσατο, Opportuno, Commodo tempore, VII 144. οὐκ ἂν εἰδείης εἴ τοι ἐς καιρὸν ἔσται ταῦτα τελεύμενα, Nescis an Opportune tibi (Tuum in commodum) hæc sint exitura. I. 206. *a.*

Κακίζειν τινὰ, Ignavum adpellare aliquem, Ignaviæ accusare. λοιδορέων τε καὶ κακίζων μιν, III. 145. *m.*

Κακόβιος, ου, ὁ, ἡ, Pauper, Misere vivens. IV. 95. *a.*

Κακόειν, *vide* Κακοῦν.

Κακὸν, οῦ, τὸ, Malum, Calamitas, μὴ ἰῷ κακῷ τὸ κακὸν ἰῶ, III. 53. *f.* (*conf.* ἰᾶσθαι.) ἐκ κακῶν μεγάλων πεφευγότες, Magnis malis defuncti, I. 65. *a.* οὐ πολλὸν χρόνον ἄνεσις κακῶν ἦν, καὶ ἤρχετο τὸ δεύτερον γίνεσθαι κακὰ, V. 28. *a.*

Κακόνομος, ὁ, ἡ, Pravis legibus utens. κακονομώτατοι πάντων Ἑλλήνων, I. 65. *a.*

Κακὸς, ἡ, ὸν, Ignavus in bello. οὐ κακίστη γενομένη ἐν τῇσι ναυμαχίῃσι, VIII. 68, 1. *a.* ἐόντι κακῷ τε καὶ ἀθύμῳ, VII. 11. *a.* *Comparat.* κακίων. οὐδαμῶς εἰσὶ κακίονες ἀνδρῶν, VII. 104. *m.*

Κακοτεχνέειν ἐς τινὰ, Malis artibus uti adversus aliquem. VI. 74. *a.*

Κακότης, ητος, ἡ, 1) Pravitas, Malitia, Nequitia, ἐς πᾶσαν κακότητα ἐλάσαι, II. 124. *a.* (*conf.* ἐλᾶν.) ἐς τοῦτο ἐλθεῖν κακότητος, II. 126. *a.* κακότητος ἐγγινομένης ἐς τὰ κοινὰ ἔχθεα μὲν οὐκ ἐγγίνεται τοῖσι κακοῖσι, III. 82. *m.* οὐδεμιῇ κακότητι (Nullâ malignitate) λειφθῆναι τῆς ναυμαχίης, pugnae navali non interfuisse, VII. 168. *f.*

2) Malum, Calamitas. (τοῦτο) ἄρξειν Λακεδαιμονίοισι ἢ μυρίης κακότητος ἢ μυρίης εὐδαιμονίης, VI. 67. *f.* *Sic* τοῖσι Αἰγυπτίοισι πᾶσαν εἶναι κακότητα II. 128. *a.* *idem valet ac* τὸν λεὼν τετρυμένον ἐς τὸ ἔσχατον κακοῦ, *cap.* 129. *a.* ἀναλαμβάνειν τὴν προτέρην κακότητα, Calamitatem superiorem reparare, VIII. 109. *a. m.*

Κακοῦν, Male facere. οἱ κακοῦντες τὰ κοινὰ, Qui male faciunt rei publicæ. III. 87. *m.* ἀνὰ χρόνον ἐκακώθησαν, Mala perpessi sunt, V. 27. *m.* ἐκακώθησαν καὶ οἰκοφθορήθησαν, I. 196. *extr.* μή σφι κεκακωμένοισι (Calamitate adflictis) ἐπιθέωνται, VII. 191. *a.* ὁ ναυτικὸς στρατὸς κακωθείς, VIII. 68, 3. *Adde* VI. 26. *f. et* 27. *f.*

Κακῶς, Male. χρῆν γὰρ Κανδαύλῃ γενέσθαι κακῶς, In fatis erat ut Infortunatus esset Candaules, I. 8. *a. m.* ἐπεί τε ἔδεε οἱ κακῶς γενέσθαι, IV. 79. *a.* IX. 109. *m.* *Superlat.* ἀπολωλέναι κάκιστα, Pessime perire, II. 181. *m.*

Καλάμη, ης, ἡ, *collective*, Stipula, Stramen. καλάμης πλήσαντες τὸ πλοῖον, I. 194. *a. m. et* τὴν καλάμην ἀπ' ὧν ἐκήρυξαν, ibid. *m. f.* ἱρὰ ἐνδεδεμένα ἐν καλάμῃ πυρῶν, IV. 33. *a. et m.* οὐκ ἄνευ πυρῶν καλάμης, ibid. *f.*

Καλάμινος, Ex arundine confectus. πλοῖα καλάμινα, III. 98. *f.* οἰκίαι καλάμιναι, V. 101. *a.* ὀϊστοὺς καλαμίνους εἶχον, VII. 61. *a. et* 65. *a. ubi et* τόξα καλάμινα.

Κάλαμος, ου, ὁ, Arundo. καλάμου ἐν γόνυ πλοῖον ἕκαστον ποιέεται, Unumquodque navigium ex uno arundinis genu conficitur, III. 99. *f.* ὅσαι τῶν οἰκιέων πλίνθιναι ἔσαν, καλάμου εἶχον τὰς ὀροφάς, V. 101.

α. ταρσοὺς καλάμων διαστοιβάζοντες, I. 179. a. m.

Καλέειν, Nominare. ἐκαλέοντο τό περ τε ἠνείκαντο οὔνομα καὶ νῦν ἔτι καλέονται ὑπὸ τῶν περιοίκων, Eo nomine adpellabantur, quod et secum adtulerant et quo etiam nunc adpellantur a finitimis, I. 173. *m.* κεκλέαται, II. 164. *a. jonice pro* κέκληνται. ἐφάτισαν -- Φοινικήϊα κεκλῆσθαι, V. 58. *f. vide* φατίζειν.

Καλινδέεσθαι, Volutari, Vagari. ἐν τῇσι στοῇσι ἐκαλινδέετο, III. 52. *a.*

Καλλιερέειν *vel* Καλλιερέεσθαι *dicuntur* τὰ ἱρὰ *eâdem notione qua alibi* (*veluti* IX. 36. *et* 37. *a.*) *dicuntur* καλὰ *et* ἐπιτήδεια γίνεσθαι τὰ ἱρὰ, *scilicet, quando* Lætæ, Faustæ, Boni ominis sunt victimæ cæsæ; *quando* Litat (*quod latine dicitur*) victima. *Sic*, καλλιερησάντων τῶν ἱρῶν ἐπορεύοντο, IX. 19. *a. m.* (*ubi vide Not.*) *Et mox ibidem*, ποιήσαντες δὲ καὶ ἐνθαῦτα ἱρὰ, ὥς σφι ἐκαλλιέρετο (*nempe* αὐτὰ), πρόσω ἐπορεύοντο. *Frequenter vero omittitur nomen* ἱρὰ, *vel ex praecedentibus vel ex adjunctis subintelligendum. Sic* Σπαρτιήτῃσι καλλιερῆται θυομένοισι οὐκ ἐδύνατο, VII. 134. *a.* ὡς οὐκ ἐκαλλιέρεε τοῖσι Πέρσῃσι ὥστε μάχεσθαι, IX. 38. *a.* τοῖσι Ἕλλησι ὡς ἐκαλλιέρησε, ἀνῆγον τὰς νῆας, IX. 96. *a. Similiter accipiendum istud quod ait* VI. 76. *m.* ἐσφαγιάζετο αὐτῷ, καὶ, οὐ γὰρ οὐδαμῶς ἐκαλλιέρεε διαβαίνειν μιν, *etc. nempe* οὐκ ἐκαλλιέρεε τὰ ἱρὰ *vel* τὰ σφάγια ὥστε διαβαίνειν μιν. *Sed, ut latine non solum* Victima *vel* Hostia *dicitur* litare *sed et* Is qui sacra facit; *sic et* (*semel quidem*) *apud Nostrum* Ii qui sacra faciunt, καλλιερέεσθαι (Perlitare) *dicuntur:* ἐς τὸν (Στρυμόνα ποταμὸν) οἱ Μάγοι ἐκαλλιερέοντο σφάζοντες ἵππους λευκούς, VII. 113. *f. ubi delendum comma post* ἐκαλλιερ. *vulgo intersertum; non enim* ἐκαλλιερέοντο οἱ μάγοι ἐς τὸν ποταμὸν, *sed* ἐκαλλιερέοντο σφάζοντες ἵππους λευκοὺς ἐς τὸν ποταμὸν, albos equos ita mactando ut sanguis illorum in fluvium influeret *vel* infunderetur.

Κάλλιστα, Pulcerrime. αἴθεται κάλλιστα, IV. 61. *m.*

Καλλιστεύειν, *i. q.* κάλλιστον *et* εὐειδέστατον εἶναι, Formosissimum esse, Formâ præstare, I. 196. *a. m.* IV. 163. *f.* 180. *a. m.* VIII. 124. *f.* Construitur cum *Genit:* καλλιστεύσει πασέων τῶν γυναικῶν, VI. 61. *f.* τῶν ἐπιβατέων τὸν καλλιστεύοντα, VII. 180. *a.*

Καλλονὴ, ῆς, ἡ, *i. q.* τὸ κάλλος, Pulcritudo. παχύτης ἡ αὐτὴ καὶ καλλονὴ, VII. 36. *m.* καλλονῇ προφέρει *seq. Genit.* III. 106. *f.*

Καλὸς, ἡ, ὸν, Pulcer, Bonus, καλὰ ἱρὰ *sunt* Lætæ, Boni ominis sacrificia (*vide* Καλλιερέειν). Καλὸν ὦν γίνεται *seq. Infinit.* Honestum igitur, Recte factum fuerat, VII. 11. *f.* καλὰ μεγάλα, *quorum* ἀπαθεῖς *sunt Massagetae, intelliguntur* Commoda vitæ, I, 207. *f.* κάλλιστος *homo*, VII. 180. *b. non, ut Portus cum Valla, inter-*

pretatus est, Fortissimus intelligitur, sed Pulcerrimus, Formosissimus. *Comparat.* καλλίων, Pulcrior III. 32. *f.* Neutrum κάλλιόν τι γεγόνασι, Honestius, Præstantius aliquid fuerint; *sive rectius,* Honestiore quodam loco nati, I. 146. *a. scil. idem* quod γεννaιότατοι ibid. *m.*

Κάλος, ου, ὁ, *jon. pro* κάλως, Funis. κάλον καλεῖναι II. 28. *f.* θύρη δεδεμένη κάλῳ, II. 96. *f.* τῶν ἱστίων τοὺς κάλους, II. 36. *f.*

Καλύβη, ης, ἡ, Tugurium, V. 16. *m.*

Κάλυξ, υκος, ἡ, *in plantis,* Folliculus *vel* Capsula, semen *vel* fructum includens, II. 92. *m. N.* III. 100. *a.*

Καλύπτρη, ης, ἡ, Tegmen, Operculum. καλύπτρας τῶν φαρετρέων ποιεῦνται, IV. 64. *f.*

Καλχηδόνιοι, *jonicâ formâ, scribitur apud Nostrum pro* Χαλκηδόνιοι. *Vide Var. Lect. et Not.* IV. 144, 1 *et* 6.

Καμάρη, ης, ἡ, Camera; Tectum vehiculum; *sive rectius,* Arca vel Domuncula vehiculo imposita, in qua tectus sedet is qui vehitur. ἐπὶ ζευγέων ἐν καμάρῃσι ἐλάσασαι, I. 199. *a. Perperam olim* IV. 69. *a. edebatur* ἐπεὰν ἅμαξαν καμάρης φρυγάνων πλήσωσι, *ubi nos cum aliis nuperis editoribus, optimorum codicum auctoritatem sequentes, vocab.* καμάρης *abjecimus. Vide Not.*

Καματηρὸς, ἡ, όν, *i. q.* ἀσθενὴς, Debilis, Infirmus, Ægrotus. τοὺς καματηροὺς τῶν ἀνδρῶν, IV. 135. *a. pro quo mox ibidem* τοὺς ἀσθενέας τῆς στρατιῆς.

Κάμηλος, ου, ἡ, Camelus, I. 80. *a. iterumque* ibid. *m.* III. 103. *a.* VII. 125. *a. et f.* τοὺς ἔρσενας τῶν καμήλων, III. 105. *m. Porro sicut* ἡ ἵππος *non solum* Equum *feminam, sed et* Equitatum *significat, sic et* ἡ Κάμηλος *significat* Agmen camelorum, I. 80. *m. ubi* τῇ καμήλῳ ἕπεσθαι τὸν πεζὸν στρατὸν ἐκέλευε.

Κάμινος, ου, ἡ, Caminus, Fornax, Furnus. ἢν τὴν κάμινον εὕρῃς *etc.* IV. 164. *b.* (*conf.* ἐξοπτᾶν.) ὤπτησαν τὰς πλίνθους ἐν καμίνοισι, I. 179. *a.*

Κάμνειν, *metaph.* Dolere, Ægritudine adfici. τῷ πεποιημένῳ ἔκαμνον μεγάλως, I. 118. *m.*

Καμπὴ, ῆς, ἡ, Flexus. ὡς ὁ ποταμὸς βραδύτερος εἴη, περὶ καμπὰς πολλὰς ἀγνύμενος, I. 185. *f. Conf.* Ἐπικαμπή.

Κάμπτειν, Flectere, Circumvehi, Circumnavigare. κάμψαντες Ἡρακληΐας στήλας, Flexo itinere per Herculeas columnas, IV. 42. *f.* κάμψας τὸ ἀκρωτήριον, IV. 43. *m.* κάμπτων τὴν ἄκρην, VII. 122. *b.* 193. *a. Etiam* Pedestris exercitus *memoratur* κάμπτων τὸν κόλπον, Circa sinum maris flectens iter, VII. 58. *f.*

Κάνθαρος, ου, ὁ, Cantharus. ἐπὶ τῇ γλώσσῃ κάνθαρον *habet Apis,* III. 28. *f.*

Κάνναβις, ἡ, Cannabis. IV. 74. *a. Genit.* καννάβιος, IV. 74. *f. sed Accus.* καννάβιδα, ibid.

Καπηλεύειν, Minutam mercaturam exercere, I. 155. *f.*

Κάπηλος, ου, ὁ, Minutus mercator, Institor, Propola, κάπηλοι καὶ χειρώνακτες καὶ ἀγοραῖοι, II. 141. *m.* 164. *a.* I. 94. *a. Per contemtum* rex Darius *ob avaritiam* κάπηλος est nominatus, III. 89. *f. N.*

Καπνοδόκη, ης, ἡ, Fumarium *supra domum eminens.* IV. 103. *f.* ἥλιος κατὰ τὴν καπνοδόκην ἐστὶν οἶκον ἐσέχων, VIII. 137. *f.*

Κάπριος, ὁ, ἡ, Apri formam habens. νῆες καπρίους ἔχουσαι τὰς πρώρας, Navium proræ aprorum formam referentes, III. 59. *m. f.*

Κάπτειν, *vide* Ἀνακάπτειν.

Καραδοκέειν, Exspectare, intentâ *potissimum* curâ. καραδοκήσοντα τὴν μάχην ῇ πεσέεται, VII. 163. *f.* καραδοκέοντες καὶ οὗτοι τὸν πόλεμον ῇ πεσέεται, VII. 168. *m.*

Καρπὸς, οῦ, ὁ, Fructus. καρπῶν ἀτελεῖς, Vectigalium immunes fructuum nomine pendendorum, VI. 46. *m. N.* ἀμπέλινος καρπὸς, *vide* Ἀμπέλινος.

Κάρτα, (*i. q.* καρτερῶς, λίαν, σφόδρα) Valde, Admodum, Vehementer. (*conf. Gregor. Dial. jon.* §. 58. *et ibi Koen* et *Bast.*) *Sic opponuntur* μετρίως θεραπεύειν τινὰ, *et* κάρτα θεραπεύειν, III. 80. *f.* καὶ τὰ ἀνέκαθεν λαμπροὶ, ἀπὸ δὲ (τούτου) --καὶ κάρτα λαμπροί, VI. 125. *a.* θῶυμα μὲν γὰρ καὶ τοῦτο κάρτα ἐστί, (*i. e.* κάρτα θαυμαστόν) VIII. 37. *m.* κάρτα ἥσθη Ξέρξης τῇ γνώμῃ τῆς Ἀρτεμισίης, VIII. 69. *m.* κάρτα ἐδέοντο αὐτέων, Magnopere illis opus habebant, VIII. 3. *m. f.* οἷα κάρτα δεόμενος, VIII. 59. *interpretatus sum* Enixe flagitans; *nescio an rectius alii*, Quippe vehementer cupiens, *scilicet* perfici rem.

*Frequenter non solum* καὶ *particula, sed simul etiam* τὸ *articulus praeponitur, atque ita augetur vis formulae, ut valeat quod latine dicimus* Vel maxime, Quam maxime. νομιζόμενος καὶ πρόσθεν εἶναι σοφὸς, ἀπὸ δὲ ταύτης γνώμης καὶ τὸ κάρτα οὔνομα (*nempe* σοφοῦ) ἔχων, I. 71. *a.* ἀπὸ τούτου ἐπὶ μᾶλλον ψύχει, ἐς ὃ--καὶ τὸ κάρτα ψύχει, III. 104. *extr.* ὕδωρ --γίνεται χλιαρὸν, --ψυχρότερον· μεσαμβρίη τέ ἐστι, καὶ τὸ κάρτα γίνεται ψυχρὸν, IV. 181. *f.* ἡμεῖς ταύτην τὴν στρατηλατίην καὶ τὸ κάρτα εἴχομεν μετὰ χεῖρας, VII. 16. 2. *f.*

*Subinde videri poterat* τὸ κάρτα *idem fere sonare ac* τὸ ἀληθὲς, τὸ ἀτρεκὲς, Verum, Certum, Id quod res est. *Sic* ἐς ὃ δὴ καὶ τὸ κάρτα ἐπύθοντο, I. 191. *extr. interpretatus sum*, Donec tandem verum resciverunt; *et* εἰδυῖαν μὲν καὶ τὸ κάρτα λέγειν ταῦτα, VI. 52. *m. his latinis reddidi*, Potuisse quidem illam utique verum dicere. *Sed rectius utrobique formula* τὸ κάρτα *eâdem notione, quam paulo ante exposui, accipietur. Scilicet* VI. 52. *non cohaerent* τὸ κάρτα λέγειν, *sed* καὶ τὸ κάρτα εἰδυῖα: *scilicet*, Quam maxime, Optime, Pulcerrime noverat mater, et dicere hoc (*nempe,*

*uter gemellorum prior natus esset*) potuerat. *Et* I. 191. *Babylonii ad extremum* Quam maxime (*nempe, ipsum hostem præsentem videntes*) cognoverunt captam esse urbem.

*Henr. Stephanus Thes. Gr. Ling. T. II. p.* 1593 *et seq. ait:* „Apud Herodotum ἦ „κάρτα in responsione affir„mativa, et οὐ κάρτα in re„sponsione negativa." — *At equidem* nec ἦ κάρτα *nec* οὐ κάρτα *apud Herodotum usquam legere me memini.*

Καρτερὸς, ἡ, ὸν, Acer, Vehemens, Validus. μάχη καρτερὴ, I. 76. *f.* ναυμαχίη καρτερὴ, VIII. 12. *f. ubi quidem* κρατερὴ *præferunt nonnulli.* προσβολῆς γινομένης καρτερῆς πρὸς τὸ τεῖχος, VI. 101. *m.* τεῖχος καρτερὸν, Validus murus, IX. 9. *b.*

τὸ καρτερὸν, Fortitudo, Virtus bellica. δολώσας ἐκράτησας παιδὸς τοῦ ἐμοῦ, ἀλλ' οὐ μάχῃ κατὰ τὸ καρτερὸν, Dolo vicisti, non vi et armis, I. 212. *m. Sic,* σθένει κατὰ τὸ καρτερὸν ἀνασώσασθαι τὴν ἀρχὴν, III. 65. *f.*

Κάρτος, εος, τὸ, *i. q.* τὸ κράτος. *Sic* τὸν τὸ μέγιστον κάρτος ἔχοντα *edebatur olim* VIII. 2. *m. quod teneri fortasse debebat; at alibi quidem communem vocabuli formam* κράτος *constanter tenent libri omnes.*

Κάρφος, εος, τὸ, Festuca, Palea, Tenue ligni frustulum. κάρφεα *dicit Noster* Bacillos *illos sive* Convolutos tenues cortices, *quos* Cinamomum *vel* Cinamum *vulgo vocamus*, III. 111. *a.*

Κασίη, ης, ἡ, Casia, *odoratus frutex et aroma. Vide lib.* III. *cap.* 110. *tot. et* II. 86. *m. ubi memorantur* σμύρνη καὶ κασίη καὶ τὰ ἄλλα θυώματα πλὴν λιβανωτοῦ.

Κασσίτερος, ου, ὁ, Stannum, III. 115. *m. et. f.*

Κάστωρ, ορος, ὁ, Fiber, Castor. ἐνύδριες καὶ κάστορες καὶ ἄλλα θηρία τετραγωνοπρόσωπα, IV. 109.

Κατὰ, *præpositio, constructa* I. *cum Genitivo, significat*

1) Sub, Subter. ἀφανίζεσθαι κατὰ τῆς θαλάσσης, VII. 6. *m. f.* καταδεδυκέναι κατὰ τῆς θαλάσσης, VII. 235. *a. m.*

2) De, Desuper, Deorsum. ἐρρίπτεον ἑωυτοὺς κατὰ τοῦ τείχεος κάτω, VIII. 53. *m. f.* τὸν νέκυν κατὰ τοῦ τείχεος κατακρεμάσαι, II. 121, 3. *m.* κατ' ἄκρης, *vide in* Ἄκρη.

3) κατὰ νώτου, A tergo, I. 75. *f. ubi ms. Vat. quidem* κατὰ νῶτα *præfert. Sed* κατὰ νώτου *usurpavit etiam Thucyd.* III. 108. Κατ' οἴκου, Domi *ediderat Gronov.* VI. 39. *m. consentientibus quatuor probatis codicibus, ubi quidem Wess.* κατ' οἴκους *reposuit.* Κατ' ἄλλων διεξέρχεται *ed. Schæf.* VIII. 98. *f. ubi alii libri omnes* κατ' ἄλλον *præferunt.* οἶνον κατὰ τοῦ ἱρηΐου ἐπισπείσαντες II. 39. *a. interpretatus sum* Adversus victimam; *H. Stephanus*, supra hostiam; *Gronovius*, Circa hostiam.

II. Κατὰ *præpos. frequen-*

*tissime cum Accusat. construitur, variâ atque variâ notione, ita quidem ut græcà vocula plerumque latinis* Circa *aut* Secundum *maxime respondeat, sed ut passim commodius etiam aliis atque aliis modis latino sermone reddatur. Usurpatur autem*

1) *in significando Tempore.* κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, Circa idem tempus, Eodem tempore, III. 131. *f.* κατὰ τὸν κατὰ Κροῖσον χρόνον, I. 67. *a.* κατὰ τὸν πρότερον πόλεμον, ibid. κατ᾽ ἀρχὰς, Initio, III. 153. *b.* κατὰ Ἄμασιν βασιλεύοντα, ἀλλ᾽ οὐ κατὰ τοῦτον, Regnante Amasi, non hoc regnante, II. 134. *m.* κατὰ τὴν Καμβύσεω νοῦσον (Quo tempore ægrotabat Cambyses) ἐγένετο τάδε, III. 120. *a.*

2) *In significando Loco.* ὡς κατὰ τοῦτο τὸ χωρίον ἐγίνοντο, Postquam Ad (Circa, Prope) eum locum venerunt III. 86. *a.* κατὰ τὠυτὸ γίνεσθαι, Unâ esse, IV. 119. *a.* (*ubi quidem intelligitur* In eâdem esse sententiâ.) αἱ ἔχιδναι κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν εἰσί, III. 109. *f.* κατέσχον τὰς νέας κατὰ Ταμύνας, VI. 101. *a.* κατὰ χώρην, In loco, Suo loco. (*vide* Χώρη.) εἶχε κατ᾽ οἴκους, Domi se tenuit, VI. 39. *m. N.* ἐπεὰν κατὰ τοῦτο γένωμαι τοῦ λόγου, Quando ad illum locum (ad illam partem) narrationis meæ pervenero, VI. 19. *a.* Ἰέναι κατὰ τοὺς ἄλλους τοὺς προϊόντας, Ire ad alios, eundem versus locum; *sive* eâdem viâ, qua alii præiverunt, IX. 53. *Similiter*, ἀποστείλας κατ᾽ αὐτὸν, Misit (*eunuchorum fidelissimum*) eâdem viâ qua ille iter direxerat, III. 4. *m.* καὶ κατ᾽ αὐτὸν ἄλλοι ἀνέβαινον, Et vestigia hujus legentes adscendebant alii, I. 84. *f. Rectissime forsan dixeris*, κατὰ τοὺς ἄλλους *et* κατ᾽ αὐτὸν, *in locis proxime citatis, proprie idem valere ac* κατὰ πόδας (Secundum vestigia) τῶν ἄλλων, *et* κατὰ πόδας αὐτοῦ, *qua formulâ utitur Noster* IX. 89. *m.* οὗτος κατὰ πόδας ἐμεῦ ἐλαύνων.

Περιῆγον (αὐτὸν) κατὰ τοὺς θησαυροὺς, Circumduxerunt illum In thesauros; *sive distributive accipere malueris*, Per thesauros, *qui nempe plures erant regi*, I. 30. *a. Sic* κατοικημένοι κατὰ κώμας, Habitantes in vicis; *sive*: Passim per vicos distributi, I. 96. *a.* (*conf. mox num.* 3.)

*Subinde usurpatur* κατὰ *ubi agitur de uno Loco cum respectu ad alterum locum; ubi latine redditur* Prope, *vel* Ex adverso, E regione. *Sic*, ἡ Πτερίη κατὰ Σινώπην πόλιν κειμένη, I. 76. *a. conf.* II. 148. *a.* II. 152. *a. cum Not.* ὡς δὲ κατὰ τοὺς φυλάσσοντας ἦν II. 121. 4. *a.* παρῆσαν κατὰ τοὺς πατέρας, III. 14. *a. cum Var. Lect. et Not. Sic de his qui* In acie stant ex adverso hostium; IX. 27. *extr.* IX. 31. *a. et f.* (*ubi promiscue* κατὰ τοὺς *et* ἐναντία τῶν.) IX. 46. *a.*

3) *In distributione.* ἄποινά ἐστι δύο μνέαι κατ᾽ ἄνδρα, Vi-

ritim, Per (In) singulos *vel* Pro singulis viris, VI. 79. *m.* ἐκ τῶν ἄλλων συμμάχων ἐξελέγετο κατ᾽ ὀλίγους, VIII. 113. *m. f. N. ubi non idem valet* κατ᾽ ὀλίγους *ac nudum* ὀλίγους: *nempe* κατ᾽ ὀλίγους *h. l. valet* ὀλίγους τινὰς ἐξ ἑκάστου ἔθνεος, Paucos de quoque populo, de quoque genere sociorum. τῶν ᾠῶν ἀποῤῥαίνουσι κατ᾽ ὀλίγους τῶν κέγχρων, *id est*, ἀποῤῥαίνουσί τινας τῶν κέγχρων τῶν ᾠῶν κατ᾽ ὀλίγους, Paulatim, Minutatim spargunt ovorum grana, Non multa simul, II. 93. *a.*

4) *ubi agitur de eo quod* Consentaneum, Aptum, Accommodatum *est ad alterum.* κατὰ νόμον, secundum legem *vel* morem, I. 61. *a.* VI. 52. *a.* κατὰ νόμους τοὺς ἐπιχωρίους, I. 35. *a.* ὡς οἱ κατὰ καιρὸν ἦν, Ut ei commodum erat, I. 30. *a. m.* κατὰ λόγον, Pro ratione, Ratione habitâ, I. 134. *m.* Rursus κατὰ λόγον, Merito, VIII. 111. *m.* (*sed* κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον VII. 96. *a. intelligunt* Ob eandem rationem.) κατὰ τὸ χρηστήριον, Secundum oraculum, Ex oraculi præscripto, VII. 178. *f.* κατὰ γνώμην τὴν ἐμὴν, II. 26. *a. Eodem referri possunt formulae hujus modi*: κατὰ ποταμὸν πλέειν *vel* πορεύεσθαι, I. 194. *a. et m.* IV. 44. *m. quod idem valet ac* κατὰ τὸν ῥόον τοῦ ποταμοῦ, II. 96. *m. nempe* Secundum cursum fluvii, Secundo flumine iter facere. *Item* κατ᾽ οὖρον, Secundo vento, Qua flat ventus, IV. 163. *f. N.*

5) *Porro* Κατὰ *cum Accusat. ponitur ubi significatur Modus quo aliquid fit aut sese habet.* κατὰ τοῦτο V. 33. *m. cum aliis interpretatus eram* Sic, *vel* Hoc modo; *at ibi quidem rectius* Propter hoc *intelligetur, ut in Adnot. monui. Sed* κατὰ ταῦτα VI. 53. *a.* VI. 31. *f.* V. 4. *a. et* κατὰ τὠυτὸ *haud dubie valent* Eodem modo. *Similiter* κατὰ τὰ, (*jonice pro* κατὰ ταῦτα ἃ) *et brevius etiam* κατὰ (*pro* καθ᾽ ἃ) *valent* Quemadmodum, *proprie* Secundum id quod. κατὰ τὰ ἤκουον, II. 99. *a. N.* κατὰ τὰ συνεθήκατο, V. 112. *b. cum Var. lect. conf.* V. 11, *extr. cum Var. lect.* κατὰ ὑπέσχετο πρῶτα, I. 208. *a. consentientibus libris, nisi quod* καθὰ *praefert Arch. Sic iterum omnes* κατὰ ἡμεῖς διαιρέομεν II. 6. *a. et* κατὰ γὰρ ἐποίησε, II. 116. *a. et* κατὰ συνεθήκαντο, III. 86. *a.* (*Confer infra, num.* 9.)

*Huic usui adfinis ille est, quo praepositio* Κατὰ *ponitur in conferenda una re cum alia, ut* μέγαθος (τῷ δενδρέῳ τούτῳ ἐστὶ) κατὰ συκέην μάλιστα, Magnitudo hujus arboris fere eadem est quæ fici, IV. 23. *m.* ποταμοὶ οὐ κατὰ Νεῖλον ἐόντες μεγάθεα, II. 10. *m. f.* κατ᾽ οὐδὲν, Quasi nihil, Fere nihil, II. 101. *a. ubi vide Not. Nescio an eodem pertineant* ἁλὸς τρύφεα κατὰ χόνδρους μεγάλους, IV. 181. *a. quae verba H. Steph. in ora sui Herodoti his latinis*

*reddenda censuit*, Frusta salis veluti grumi magni.

6) *Nominibus numeralibus praeposita vocula* Κατὰ Circiter *significat.* κατὰ ἑξακόσια ἔτεα, κατὰ εἰνακόσια, κατὰ τὰ ὀκτακόσια, II. 145. *f.* κατὰ πεντήκοντα ἔκτεινε, V. 79. *m.* κατὰ τριηκοσίας (νῆας), VI. 44. *f.* κατὰ πεντήκοντα, VI. 79. *m.* ἀπέθανον τῶν βαρβάρων κατὰ ἑξακισχιλίους, VI. 117. *a.*

7) *Frequenter apud Nostrum* Κατὰ *designat Objectum quod vulgo dicitur, id est Rem aut Personam de qua quaeritur, aut ad quam pertinet id de quo agitur: quo fit, ut* Κατὰ *idem valeat ac* περὶ *praepositio cum Genitivo aut cum Accusativo constructa.* ἐπειρωτῶν τὸν κήρυκα κατὰ τὴν ἀπὸ Κορίνθου ἄπιξιν, *id est* περὶ τῆς ἀπίξιος, Sciscitans de adventu, *i. e.* de causa cur advenisset, V. 121, 6. *m.* τὰ κατὰ Ῥηγίνους VII. 171. *a.* *sunt* Ea quæ de Rheginis (περὶ Ῥηγίνων) memoraverat auctor, τὰ μέλλοντα γενέσθαι κακὰ κατὰ τὸν παῖδα, (*i. q.* περὶ τὸν παῖδα) I. 34. *a.* *Sic* οἷόν τι κατὰ τὰς ἐχίδνας (Quod ad viperas adtinet) ἠπιστάμην γίνεσθαι, III. 108. *a.* κατὰ μὲν τὸν κρητῆρα οὕτως ἔσχε, I. 70. *extr. ubi forsan* τὰ κατὰ *malles; sed eodem modo ait* κατὰ μὲν τὴν Κροίσου ἀρχὴν - - ἔσχε οὕτω, I. 91. *extr.* κατὰ Κᾶρας οὕτω Κρῆτες λέγουσι γενέσθαι, I. 171. *m. f.* τὰ μὲν δὴ κατὰ τὴν Κύρου τελευτὴν - - ὅδε μοι ὁ πιθανώτατος λόγος εἴρηται, I. 214. *f.* κατὰ μὲν τὸν ἔρωτα τὸν Ξέρξεω - - τοσαῦτα ἐγένετο, IX. 113. *f.*

8) *Frequenter item* Κατὰ τοῦτο *significat* Hoc intuitu, Hoc respectu, Hoc consilio, *et denique* Propter hoc, *ut idem fere ac* διὰ τοῦτο *valeat, sicut gallice dicimus* „Par rapport à cela" *pro* „A cause de cela." κατ' ἄλλο μὲν οὐδέν, Non aliam ob causam, I. 143. *a.* κατὰ τοῦτό μοι δοκέει σπεῦσαι τὸν γάμον, III. 137. *f.* εἰσὶ κατὰ τοῦτο ἀσθενέες, V. 3. *b.* κατὰ τοῦτο διεφθείροντο, VI. 44. *f.* κατὰ τὴν Λύκου ἐπωνυμίην Λύκιοι ἐκλήθησαν, I. 173. *m. non tam* Propter *cum Porto intelligendum, quam* Juxta, *vel* Cum respectu ad Lyci nomen. *Rursus vero,* ἐμήδιζον κατ' ἄλλο μὲν οὐδέν, (Nullam aliam ob causam,) κατὰ δὲ τὸ ἔχθος τὸ Θεσσαλῶν, VIII. 30. *a.* κατ' ἄλλο μὲν οὐδέν, φοβεόμενος δέ, IX. 109. *m. f.* *Adde* VI. 51. *f.* 60. *f.* VII. 142. *f.* 166. *b.* IX. 37. *f. et cet. Notemus porro formulas hujusmodi:* κατὰ τὴν τούτου προθυμίην τέθνηκας. (*i. q.* τῆς τούτου προθυμίης ἕνεκα) τὸ δὲ κατὰ θεούς τε καὶ ἐμὲ περίεις, I. 124. *a. m.* οὐ κατὰ ταῦτα ἥκειν, Se non Hujus rei gratia (Ad hoc, Hoc consilio) venisse, VII. 136. *m.* ἀποπλέειν κατὰ βίου καὶ γῆς ζήτησιν, I. 94. *f.* κατὰ ληΐην ἐκπλώσαντες, II. 152. *m*

9) *Ad usum illum, quem supra (num.* 5.) *observavimus, quo* Κατὰ *indicat* Modum quo aliquid fit, *referendae sunt formulae hujusmodi, ubi* κατὰ

*cum Substantivo, cui praeponitur, vim habet Adverbii, aut ubi graeca praepositio latinae* Per *respondet. Sic* κατ' ἡσυχίην, Per otium. I. 9. *f.* κατὰ τάχος, *i. q.* ταχέως, I. 124. *extr.* VII. 178. *a.* κατὰ συντυχίην, Casu, Forte, IX. 21. *a.* 91. *a.* κατὰ δαίμονα, Forte, Fortunâ, I. 111. *a.* κατὰ τὸ ἰσχυρὸν, Per vim, Vi et armis. (*vide sub* Ἰσχυρὸς *et conf.* Καρτερός.) κατὰ τὸ ὀρθὸν *i. q.* ὀρθῶς, VII. 143. *m. f. et id genus alia.*

10) τὸ κατ' ὑμέας, τάδε πάντα ὑπὸ βαρβάροισι νέμεται, Quantum in vobis erat, hæc omnia a barbaris possidentur; *i. e.* Si per vos stetisset, hæc omnia in barbarorum forent potestate, VII. 158. *m.*

11) κατὰ *praepos. cum verbo composita, subinde a verbo suo separatur; ut,* κατὰ μὲν ἔλευσαν αὐτοῦ τὴν γυναῖκα, κατὰ δὲ τὰ τέκνα, IX. 5. *f. Conf.* Κατακαίειν *et* Καταλεύειν.

Καταβαίνειν, Descendere. καταβήσομαι ἐς Ἰωνίην, Descendam in Joniam, *nempe Susis profectus e superiore Asia*, V. 206. *f.* (*Conf.* Ἐσκαταβαίνειν.) *Subinde vero* non *de* Descensu proprie dicto *usurpatur hoc verbum; sed, ubi agitur de homine* qui verba facit, *dicitur ille* καταβαίνειν, In oratione Progredi, Pergere, Convertere se ad aliud quiddam proferendum. λέγων δὲ ταῦτα, κατέβαινε αὖτις παραιτεύμενος, His dictis, rursus ad preces se convertit, I. 90. *m.* ἀρχόμενος ἀπ' ἀρχῆς - - κατέβαινε ἐς λιτὰς (Descendit ad supplices preces) καὶ συγγνώμην ἑωυτῷ κελεύων ἔχειν, I. 116. *extr. ubi ad* καὶ κελεύων *iterum intelligendum* καὶ κατέβαινε κελεύων, *nam et alibi cum participio construitur id verbum. Sic rursus* κατέβαινε λέγων, Perrexit dicere, Postremo dixit, I, 118. *a.* λόγους ἄλλους ἐποιεῦντο, ἐς ὃ κατέβαινον συλλυπεύμενοι τῷ πάθεϊ, IX. 94. *a.*

Καταβάλλειν, 1) Dejicere, Evertere, Prosternere, *variis modis.* καταβαλεῖν αὐτῶν αὐξανομένην τὴν δύναμιν *olim edd.* I. 46. *a. at ibi rectius* καταλαβεῖν *dedere meliores libri.* τὰ οἰκήματα οὐ κατέβαλλε, I. 17. *m.* καταβάλλων τῶν θεῶν τὰ ἀγάλματα, VIII. 109. *m.* ἀμυνόμενοι κατέβαλλον πολλοὺς τῶν Λακεδαιμονίων, IX. 63. *m. Metaphorice*, ἐξάρας με ὑψοῦ, - - ἐς τὸ μηδὲν κατέβαλες, In nihilum abjecisti, depressisti, IX. 79. *a.* καταβάλλειν τοὺς χρησμοὺς, Rejicere oracula, Vim illorum infringere, IX. 77. *a.*

2) καταβάλλειν φάτιν, Spargere rumorem, I. 122. *f.*

3) *Ut apud alios Scriptores* καταβάλλειν ἀργύριον *significat* Deponere, Solvere, Pendere pecuniam, *sic Noster*, II. 159. *f. ait* ἡ λίμνη (Mœridis lacus) ἐς τὸ βασιλήϊον καταβάλλει (Infert in regis ærarium) ἐπ' ἡμέρην ἑκάστην τάλαντον ἀργυρίου ἐκ τῶν ἰχθύων.

Κατάβασις, ιος, ἡ, Descensus *de* monte, VII. 223. *a.*

Καταβιβάζειν, *Transitivum τοῦ* καταβαίνειν, Curare *vel* jubere ut

aliquis descendat, Deducere. *Cyrus* καταβιβάσας τὸν Κροῖσον ἀπὸ τῆς πυρῆς, I. 87. *m.* τοὺς ἐκ τοῦ καταστρώματος καταβιβάσαι ἐς κοίλην νῆα, VIII. 119. *m.*

Καταβοᾷν τινὸς, Vehementer accusare aliquem, ἀγγέλους καταβωσομένους Λευτυχίδεω περὶ τῶν *etc.* VI. 85. *a.*

Κατάγαιος, ου, ὁ, ἡ, 1) Subterraneus. κατάγαιον οἴκημα, IV. 95. *f.* 96. *a.* οἰκήματα ἔκτηνται κατάγαια, III. 97. *m.* θησαυροὶ κατάγαιοι, II. 150. *m.*

2) Terrestris, *Hinc* στρουθοὶ κατάγαιοι, Struthiones, IV. 192. *a.* στρουθῶν καταγαίων δορὰς φορέουσι προβλήματα, VI. 175. *m. Not.*

Κατάγειν, 1) Reducere, τὸν ἡ Ἀθηναίη κατάγει ἐς τὴν ἑωυτῆς ἀκρόπολιν, I. 60. *f. Sic* In patriam reducere, V. 30. *m.* 31. *a.* VII. 153. *b.* τυραννίδας ἐς τὰς πόλις κατάγειν, V. 92, 1. κατῆγον αὐτὸν VI. 75. *a. commode redditur* Domum revocarunt eum. 2) κατάγειν νέα, Adpellere navem *ad litus*, ὡς εἶδον νέας πολλὰς καταχθείσας ἐς τὰς Ἀφέτας, VIII. 4. *a.*

Καταγελᾷν, Deridere, Irridere, Ludibrio habere, Illudere, *Cum Genitivo*, κατεγέλασε τῶν Σικυωνίων, V. 68. *a. Sed apud Nostrum frequentius cum Dativo.* τῷγάλματι κατεγέλασε, III. 37. *a.* ἱροῖσι καὶ νομαίοισι καταγελᾷν, III. 38. *a.* Πέρσῃσι καταγελᾷν, III. 155. *a.* ἡμῖν καταγελᾶτε, IV. 79. *m.* VII. 9. *a. N.*

Καταγέλαστος, ου, ὁ, ἡ, Ridiculus, Risum debens. Πέρσας μὴ ποιήσῃς καταγελάστους γενέσθαι Ἕλλησι, VIII. 100. *m.*

[Καταγιάζειν. *Vitiose olim* καταγιαζομένου *legebatur*, I. 202. *a. m. pro* καταγιζομ.]

Καταγίζειν, Incendere *odores, etiam ubi non agitur de sacrificio. Sic* ὀσφραινομένους καταγιζομένου τοῦ καρποῦ τοῦ ἐπιβαλλομένου (ἐπὶ τὸ πῦρ) μεθύσκεσθαι, I. 202. *m,*

*Sed praesertim in sacris faciendis locus est huic verbo.* καταγίζουσι (*scil.* αὐτὰ, *nempe certas victimae partes*) πυρὶ, II. 47. *f.* καταγίζουσι (*nempe* τὸ σῶμα τοῦ βοὸς) ἔλαιον ἄφθονον καταχέοντες· καιομένων δὲ τῶν ἱρῶν *etc.* II. 40. *f.* θυμιήματα παντοῖα καταγίζουσι, II. 130. *a.* VII. 54. *a. Sic* θυμίημα καταγιζόμενον, I. 198. κατάγίζουσι λιβανωτοῦ χίλια τάλαντα, I. 183. *m.* ἐπὶ πυρῆς μεγάλης σώματα ὅλα καταγίζων, VII. 167. *m. Construitur cum Dativo ejus Dei cujus in honorem incenduntur odores aut crematur victima.* Cyrus rogo imponi jussit Croesum, ἐν νόῳ ἔχων ἀκροθίνια ταῦτα καταγιεῖν θεῶν ὅτεῳδὴ, I. 86. *a.*

Καταγινέειν, *i. q.* κατάγειν. ἐξ ἱροῦ -- τοὺς καταφυγόντας ἐκ τῆς μάχης καταγινέων, VI. 75. *f.* Revocans (*sicut* κατῆγον, VI. 75. *a.*) *nempe*, simulans se illis veniam dare domum redeundi; ἐξεκάλεε *ait auctor ubi de eadem re agitur*, VI. 79. *a.*

Καταγινώσκειν, Judicare de *ali-*

quo, *vel* contra aliquem. Suspectum habere, Culpare. οὐκ ἐπιτηδέα καταγνόντες κατ' ἐμεῦ, VI. 97. *m.* *Passiv.* καταγνωσθεὶς πρὸς αὐτέων νεώτερα πρήσσειν πρήγματα, VI. 2. *f.*

Καταγνάφειν, *i. q.* καταμύσσειν, καταξαίνειν, Perfodere, Dilacerare. πολλῷ μᾶλλον καταγνάφων (τὰς μήτρας), III. 108. *f.* *ubi olim vulgo* καταγράφων, *paulo ante vero eadem notione ait* ἀμύσσει τὰς μήτρας. Vide *Var. Lect. et Not.*

Καταγνύναι, Frangere, Diffringere. *Praet. Med.* κατέηγα, *jon. pro* κατέαγα. *Hinc* δόρατα κατεηγότα, Fractæ hastæ, VII. 224. *a.*

[Καταγράφειν, *vid.* Καταγνάφειν.]

Καταγωγή, ῆς, ἡ, Diversorium, *ubi requiescere et pernoctare possunt iter facientes.* σταθμοὶ καταγωγέων πεντεκαίδεκα, Mansiones diversoriorum quindecim, V. 52. *m. dein vero in fine ejusd. cap.* καταγωγαὶ μέν νυν σταθμῶν τοσαῦταί εἰσι. *Porro* καταγωγὴ *dicitur etiam* Locus quilibet (tectus, *puta*) ubi requiescere possis. *Sic in medio adscensu turrium templi Jovis Beli est* καταγωγή τε καὶ θῶκοι ἀμπαυστήριοι, I. 181. *m.*

Καταδαπανᾶν, Prorsus absumere, ταῦτα τὰ χρήματα καταδεδαπάνητό σφι, V. 34. *f.*

Καταδέειν, Obligare, Vinculis constringere, In vincula conjicere. κατ' ὧν ἔδησαν ἑνὸς αὐτῶν μίτρῃ τοὺς ὀφθαλμούς, Obligarunt oculos, II. 122. *m.* *et mox,* τουτον καταδεδεμένον τοὺς ὀφθαλμούς, ibid. *f.* καταδήσας τὰς λάρνακας εἶχε ἑτοίμας, Obligatas, Vinculis constrictas arcas in parato habuit, III. 123. *f.* συνέλαβέ σφεας καὶ κατέδησε, Comprehensos in vincula conjecit, III. 143. *m.* τοὺς ἄλλους κατέδησαν τὴν ἐπὶ θανάτῳ, *scil.* δέσιν, Reliquos vinxerunt supplicio destinatos, V. 72. *f. N. collatâ Notâ ad* I. 109. *a.*

*Metaphorice,* Arguere, Condemnare *aliquem criminis admissi.* ὅσοι μιν κατέδησαν φῶρα εἶναι, II. 174. *f. cui opponitur,* ὅσοι αὐτὸν ἀπέλυσαν μὴ φῶρα εἶναι, ibid. *paulo ante. Rursus,* ἣν μὲν καταδήσωσι (αὐτὸν) ἐπιορκῆσαι, IV. 68. *m. N. et mox ibidem,* ἣν δὲ ἀπολύσωσι.

Καταδέειν, Indigere, Carere, *ut* ἐγὼ καταδέω τούτου *significet* Hoc mihi deest. *Quo spectant locutiones hujusmodi:* ἡ ἐς Πίσαν ἐξ Ἀθηνέων ὁδὸς καταδεῖ (*sive* καταδέει) πεντεκαίδεκα σταδίων ὡς μὴ εἶναι πεντακοσίων καὶ χιλίων, II. 7. *b.* ἕνδεκα μυριάδες ἔσαν, μιῆς χιλιάδος καταδέουσαι, IX. 30. *a.* ὥστε τριήκοντα μυριάδων, καταδεουσέων τεσσέρων, -- μηδὲ τρεῖς χιλιάδας περιγενέσθαι, IX. 70. *f.* πυραμίδα εἴκοσι ποδῶν καταδέουσαν τριῶν πλέθρων, II. 134. *a. Videri poterat etiam Impersonaliter positum hoc verbum eâdem notione,* VIII. 82. *f.* δύο γὰρ νηῶν κατέδεε ἐς τὸν ἀριθμόν: *sed ibi e superioribus verbis repetendus est Nominativus,* τὸ ναυτικὸν κατέδεε etc.

Καταδεικνύειν, *unde Aor. pr.* καταδέξαι, Monstrare, Ostendere, Docere. τὸν Ταρτησσὸν οὗτοί εἰσι οἱ καταδέξαντες, I. 163. *a.* ἐπὶ τὰ κράνεα λόφους ἐπιδέεσθαι Κᾶρές εἰσι οἱ καταδέξαντες, I. 171. *m.* Νεκὼ βασιλῆος πρώτου καταδέξαντος, *scil.* Λιβύην ἐοῦσαν περίῤῥυτον, IV. 42. *a. Passivum:* ἐκ τόσου κατεδέδεκτο ἐοῦσα οὐδὲν χρηστή, VII. 215. *f.*

Κατάδηλος, ου, ὁ, ἡ, Manifestus, Compertus. ἐγένετο κατάδηλος (ὁ μάγος) τρόπῳ τοιῷδε, III. 68. *a.* ἢ τὸν μάγον κατάδηλον ἐποίησε III. 88. *m. f.*

Καταδιδοῦν *vel* Καταδιδόναι, Defluere, Influere, Sese exonerare. ἡ Προποντὶς καταδιδοῖ (*i. q. aliâs* ἐκδιδοῖ) ἐς τὸν Ἑλλήσποντον, IV. 85. *f.*

Καταδικάζειν, Condemnare. σεωυτοῦ καταδικάζεις θάνατον, I. 45. *m.*

Καταδοκέειν, Existimare, Cogitare, Opinari. ἤκουε τοὺς ἐναντίους λόγους ἢ ὡς αὐτὸς κατεδόκεε, I. 22. *m.* c. 79. *m. f.* VIII. 4. *a.* οὐ γὰρ ἄν κοτε κατέδοξα ἔνθα ἦν, Numquam exputare potuissem unde ille esset. I. 111. *f.* εἰ ἐστὶ τὸν καταδοκέω ἐγὼ, *nempe* εἶναι αὐτὸν, Si hic is est, quem ego puto illum esse, III. 69. *a.* πάγχυ σφέας καταδόξας -- ταῦτα ποιέειν, III. 27. *a. m.* πάγχυ σφέας καταδόξαντες εἶναι κλῶπας, VI. 16. *f.* καταδόξας σφέας ἐθελοκακέειν, VIII. 69. *f.* IX. 57. *a. Reperitur cum Dativo constructum hoc verbum, loco Accusativi ut:* τοῖσι κατεδόκεεν νεοχμὸν ἄν τι ποιέειν, Quos suspicabantur novum quidpiam molituros, IX. 99. *f.*

Κατάδουπος, ου, ὁ. Sonitus corporis ex alto decidentis. *Hinc* οἱ Κατάδουποι, Cataractæ Nili, II. 17. *a.*

Καταδουλοῦν, In servitutem redigere VI. 109. *a. m. et alibi. Item in Medio, activa notione.* καταδουλούμενοι τὴν μητρόπολιν, VII. 51. *m.* VIII. 23. *a.*

Καταδραμεῖν, *vide* Κατατρέχειν.

Καταδρέπειν, Demetere, Destringere. τῶν δενδρέων τὰ φύλλα καταδρέποντες, VIII. 115. *a. m.*

Καταδύειν *et* Καταδύνειν, 1) *Active,* καταδύσαι, Demergere. τοὺς γαυλοὺς καταδύσας, VI. 17. *m. N.* κατέδυσε τὴν νῆα, VIII. 87. *f. et* 88. *m. et* 90. *a. m.* ἀπὸ τῆς καταδυσάσης νηὸς, VIII. 90. *m. Hinc Passivum:* ἡ Ἀττικὴ νηῦς κατεδύετο, VIII. 90. *a.*

2) *Notione intransitiva,* Subire, Submergi: καταδύνων ἐς ὕλην, Inter fruticeta se abscondens, IX. 37. *m.* κατὰ τῆς θαλάσσης καταδεδυκέναι τὴν νῆσον, Mari submersam fuisse insulam, VII. 235. *a. m.*

Καταείδειν, Incantare. καταείδοντες τῷ ἀνέμῳ, Incantationibus placantes ventum, VII. 191. *a. N.*

Καταζευγνύναι, Adstringere, Constringere. εἰ ὑπ᾽ ἀναγκαίης κατέζευχθε, VIII. 22. *m.*

Καταθορέειν, *i. q.* καταθρώσκειν, Desilire. (*conf.* Ὑπερθορ.) καταθορόντες ἀπὸ τῶν ἵππων, III. 86. *f.*

Καταθρώσκειν, Desilire, καταθρώσκοντα τὴν αἱμασιὴν, VI. 134. *f.*

Καταθύειν πρόβατα, Mactare pecudes (*comedendi causâ*), VIII. 19. *m. f.*

Καταθύμιος, ίη, ιον, *i. q.* θυμήρης, κατὰ θυμὸν ἐών, Gratus, Acceptus, Animi sententiæ et desiderio nostro respondens. ἐούσης ταύτης (τῆς γυναικὸς) οἱ καταθυμίης, V. 39. *a. m.* Μαρδονίῳ τὰ σφάγια οὐ δύναται καταθύμια γενέσθαι, IX. 45. *m.*

Καταιδέεσθαι, Revereri, τὰ μὲν καταιδεόμενος ἡμᾶς, τὰ δὲ καὶ δειμαίνων, III. 72. *m.* καταιδεόμενοι οἱ φύλακες ἄνδρας τοὺς Περσέων πρώτους, III. 77. *m.*

Καταινέειν, Collaudare, Comprobare, Consentire, τοῦτον καταινέουσι βασιλέα σφίσι εἶναι, I. 98. *a.* καταινέσαντος ἐπὶ τούτοισι τοῦ παιδὸς, III. 53. *f.* ἡμεῖς οὐ κατανέσαμεν, ἀλλ' ἀπείπαμεν, IX. 7, 1. *m.* τέλος δὲ καταίνεον, IX. 33. *f.* καταινέουσι καὶ ταῦτα, Etiam in hanc conditionem consenserunt, IX. 34. *f. pro quo mox* συνεχώρεόν οἱ, *cap.* 35. *a.*

Καταιρέειν, *jon. pro* Καθαιρεῖν, 1) *i. q.* αἱρέειν, Capere, *nempe* Capere et abducere aut auferre, τὴν πέμπτην τῶν νεῶν κατεῖλον διώκοντες, VI. 41. *a. ubi mox*, καὶ τοῦτον ἅμα τῇ νηὶ εἷλον. *Hinc Passivum:* εἰ τὰ χρήματα καταιρεθείη τὰ ἐκ τοῦ ἱροῦ, V. 36. *m. Et Medium:* φθάνει τὰ τόξα καθελόμενος, Rapit, Capit sibi arcum, Prehendit arcum; III. 78. *a. ubi mox*, τῷ τὰ τόξα ἀναλαβόντι, *de eodem homine.*

2) Tollere, Evertere *imperium vel potentiam alicujus*, Profligare, Debellare *hostem*, E medio tollere. καταιρήσειν Κῦρόν τε καὶ τὴν Περσέων δύναμιν, I. 71. *m.* Κῦρος τὴν Κροίσου ἀρχὴν κατεῖλε, I. 95. *a.* Ἀστυάγεα καταιρέειν πειρήσονται, I. 124. *f.* μὴ καταιρέειν ἀλλήλους, II. 147. *m.* ἐνεγράφησαν ἐν τοῖσι τὸν βάρβαρον κατελοῦσι, VIII. 82. *m.* *Inde Passivum:* ἡ Ἀστυάγεω ἡγεμονίη καταιρεθεῖσα, I. 46. *a.* τῆς Δαρείου δυνάμιος καταιρεθείσης, IV. 137. *m.* Ἀπρίεω ὧδε καταραιρημένου, II. 172. *a.* τὴν Εὐρυσθέος ὕβριν κατείλομεν, Eurysthei injurias sustulimus, Finem illarum fecimus, IX. 27. *a. m.*

3) *Notabilis locus est*, μεγάλα πρήγματα μεγάλοισι κινδύνοισι ἐθέλει καταιρέεσθαι, VII. 50, 2. *m. ubi ego quidem, recordatus vocab.* πρήγματα *frequenter apud Nostrum idem valere ac* δύναμις, ἡγεμονίη, ἀρχὴ, (*veluti* I. 46. *a. et* VII. 50, 2. *a. proxime ante eum locum de quo quaerimus*,) *verbum* καταιρέειν *eâdem notione acceperam qua illud apud eundem Nostrum frequentatum paulo ante* (*sub num.* 2.) *vidimus, ut hoc dicat Herodotus*, Magna imperia, Magnam potentiam, *non nisi magnis* cum periculis Everti posse. *At alii, iidemque doctissimi viri, quos in Adnot. ad loc. cit. laudavi, sicut* ἀγῶνα *vel* ἀγώνισμα καθαιρεῖν *interdum significat* Pera-

gere, Feliciter conficere certamen, *quam in sententiam etiam ipse Herodotus noster*, IX. 35. *a. composito verbo* συγκαταιρέειν *utitur, sic* μεγάλα πρήγματα καταιρέειν *hoc loco*, Peragere, Conficere res magnas, *intelligunt.*

Καταιτιᾶσθαι, Accusare, Inculpare. ἀλλήλων ἅπτοντο καταιτιώμενοι, V. 92, 3. *f.*

Κατακαίειν, Comburere, Cremare. κατακαίουσι τοὺς μάντιας, IV. 69. *b.* κατὰ μὲν ἔκαυσαν Δρύμον πόλιν, κατὰ δὲ Χαράδρην, VIII. 33. *a.* κλίνας -- καὶ κιθῶνας, νήσας πυρὴν μεγάλην, κατέκαιε, I. 50. *m.* ἐπεί τε κατεκαίετο ὁ ἐν Δελφοῖσι νηός, I. 50. *f.* τῶν ἐν Σάρδισι κατακαυθέντων ἱρῶν, VI. 101. *f.* ζῶντα κατακαυθῆναι, I. 86. *a. m.* ἡ οἰκίη κατεκάη πᾶσα, IV. 79. *a.* τὸν νηὸν κατακαέντα, I. 51. *a.*

Κατακαλυψάμενος, Tegens faciem, Velata facie, (quod alias συγκαλυψάμενος), VI. 67. *f.*

Κατακεῖσθαι, Decumbere. κατεκέατο, (*jon. pro* κατέκειντο) ὀφθαλμιῶντες, VII. 229. *a.*

Κατακερτομέειν, Mordacibus verbis uti. κατέχαιρέ τε καὶ κατεκερτόμεε λέγων *etc.* I. 129. *a.* πολλὰ κατεκερτόμησέ μιν, II. 135. *extr.*

Κατακηροῦν, Cerâ obducere, Cerâ circumlinere. κατακηρώσαντες τὸν νέκυν Πέρσαι γῇ κρύπτουσι, I. 140. *a.* κατακεκηρωμένον τὸ σῶμα, IV. 71. *a.*

Κατακλᾶν, Frangere. τὰ δόρατα κατέκλων, IX. 60. *m. f.*

Κατακλίνειν, Jubere recumbere. τοὺς Πέρσας κατακλίνας ἐς λειμῶνα, I. 126. *m.*

Κατάκλισις, ιος, ἡ, (τοῦ γάμου), Nuptiarum celebratio, VI. 129. *a. N.*

Κατακοιμᾶν et Κατακοιμίζειν, 1) *Notione transitiva*, Sopire, Cubitum mittere, Curare ut aliquis cubet vel pernoctet. ξεῖνόν τινα κατεκοίμησε ἐς Ἀμφιάρεω, *non ipse* pernoctavit, *ut temere in latina nostra versione scriptum est, sed* Peregrino alicui persuasit ut is *sui causa* in Amphiarai ædem cubitum iret, VIII. 134. *m. ubi alii quidem plerique* κατεκοίμισε. *Vide Var. et Not.*

2) *Notione intransitiva*, Dormire, Dormiendo transigere tempus, αὐτοῦ κατακοιμήσαντος τὴν φυλακήν, Quum vigiliam dormiendo transegisset, VIII. 134. *m. et mox iterum* τὴν φυλακὴν κατακοιμήσαντα, *consentientibus utrobique veteribus libris omnibus; ubi tamen* κατακοιμισ. *corrigunt docti viri, coll. Xenoph. Mem. Socr.* II. 1, 30.

*Passiv.* Κατακοιμᾶσθαι, Cubare, Cubitum ire, Dormire. κατακοιμηθέντες ἐν τῷ ἱρῷ, I. 31. *f.* ὃς ἂν ὑπαίθριος κατακοιμηθῇ, IV. 7. *m. Sic* ἐγκοιμηθῆναι, VIII. 134 *extr.*

Κατακοντίζειν, Jaculis confodere. Κατακοντιεῖ σφέας, Telis conficiet illos, IX. 17. *m.*

Κατακόπτειν, 1) Cædere, Occidere. κριὸν κατακόψαντες καὶ ἀποδείραντες, II. 42. *f.* τῶν παίδων ἕνα κατακόψαι, I. 73. *f.* τοὺς καταφυγόντας κατέκοπτε, VI. 75. *f.* ὑπὸ Θρηΐκων κατακοπέντας κατ' ὁδόν, IX. 89. *f.* 2) Minutatim concidere. *Hinc*

κατακοπεὶς, Misere concisus, Dilaniatus, *sed* etiam *tunc vivus*, VIII. 92. *a.* 3) κατακόπτειν χρήματα, Cudere nummos, III. 96 *extr.*

Κατακούειν, *idem fere quod* ὑπακούειν, Dicto audientem esse, Parere. Ἀράβιοι οὐδαμᾶ κατήκουσαν ἐπὶ δουλοσύνῃ Πέρσῃσι, III. 88. *a. Conf.* Κατήκοος.

Κατακρατέειν, *absolute*, Vincere, Victoriam reportare. κατακρατήσαντα πολλὸν, Ingenti reportata victoria; Postquam longe superior discesserit, VII. 168. *m.* ὁ Πηνειὸς τῷ οὐνόματι κατακρατέων ἀνωνύμους τοὺς ἄλλους (ποταμοὺς) εἶναι ποιέει, Penei nomen victoriam obtinet, (manet,) reliqui fluvii nomina sua amittunt, VII. 129. *m.*

Κατακρεουργέειν, In frusta concidere veluti carnes. ἐς τοῦτο ἀντεῖχε μαχόμενος ἐς ὃ κατεκρεουργήθη ἅπας, VII. 181. *a. N.*

Κατακρίνειν, Decernere adversus aliquem, Condecorare. *Nullo aut incerto regimine*, ὑπαγαγόντες μιν ὑπὸ δικαστήριον, κατέκριναν, ὡς τὴν Φυλακὴν κατακοιμήσαντα, τῆς ὄψιος στερηθῆναι IX. 93. *m. Cum Dativo, sicut* καταγελᾶν, καταδοκεῖν, *et id genus alia, quæ vulgo cum Genit. construuntur.* κατακεκριμένων ἤδη οἱ τούτων, II. 133. *f.* τοῖσι κατακέκριτο θάνατος, VII. 146. *m.*

Κατακρύβειν, Abscondere, *i. q.* κατακρύπτειν, *si fides codici Med. et ex eadem familia aliis, in quibus* V. 92, 4. *m. scribitur* τὸ παιδίον φέρουσα ἀποκρύβει -- ἐς κυψέλην. *Passim quidem Etymologus verbum* κρύβω, *idem ac* κρύπτω *valens, adnotavit.*

Κατακυλίειν, Deorsum volvere, κατακυλισθῆναι, Prolabi, Decidere, V. 16. *m. f.*

Καταλαβέειν *et* Καταλαμβάνειν, *Præt.* καταλελάβηκα. *Aor.* 2. κατέλαβον. *Fut.* καταλάμψομαι. *Aor. pr. Pass.* κατελάμφθην. *Omisso vulgatissimo hujus verbi usu, quo* καταλαμβάνειν τινα *is dicitur* Qui aliquem *aliquo in loco* Deprehendit, *aut, Facientem quidpiam* Offendit; *notabimus usus nonnullos Herodoto præ cæteris familiares. Scilicet*

1) τοῦτο καταλαμβάνει ἐμὲ, *aut* καταλαμβάνει ἐμὲ ποιεῖν *aut* πάσχειν τοῦτο, *significat* Hoc mihi accidit; Accidit mihi ut hoc faciam *aut* patiar. οἷα καταλελαβήκεε μιν, III. 42. *extr.* εἰ σφέας αἰεὶ καταλάμψεται μὴ ἀποδέκεσθαι, IV. 33. *m. f.* εἰ ὑμέας καταλελάβηκε ἀδύνατόν τι, IX. 60. *f.* εἰ μὴ κατελάμβανε τοὺς αἰελούρους τοιάδε, II. 66. *a. et mox*, θεῖα πρήγματα καταλαμβάνει τοὺς αἰελούρους, ibid. *m.* τοῦ τὸν πατέρα κατέλαβε πρῆγμα τοιόνδε, IX. 93. *a.* ἢν σφέας καταλαμβάνῃ οἷά περ (αὐτοὺς) κατέλαβε, Si eis accidisset id quod nunc accidit, IX. 104. *a. Sic* ἐσήμαινε Μαρδονίῳ τὰ καταλαβόντα, Mardonio significavit ea Quæ acciderunt, IX. 49. *a.* πρὸς τὴν καταλαβοῦσαν (*scil.* αὐτοὺς) συμφορὴν, IV. 161. *a.* ὅσα φεύγον-

τας ἐκ τῆς πατρίδος κακὰ ἐπίδοξα καταλαμβάνειν, IV. 11. *f. N.* (*conf.* Ἐπίδοξος.) τοῦτον κατέλαβε κεῖσθαι *etc.* IX. 105. τοῦτον κατέλαβε εὐτυχίη τις, III. 139. *m.* Ἰνταφέρνεα κατέλαβε -- ἀποθανεῖν αὐτίκα, III. 118. *a.* Στησαγόρεα κατέλαβε ἀποθανεῖν ἄπαιδα, VI. 38. *b. conf.* IX. 75. *f.* σφέας κατέλαβε ἐκλιπεῖν τὴν χώρην ὑπὸ σφίων, IV. 105. *a. Sic*, τὸν Κίμωνα κατέλαβε φυγεῖν, VI. 103. *a.* καταλελάβηκε ἐμὲ -- τοῦτο ἐς ὑμέας ἐκφῆναι, III. 65. *a. præeunte H. Stephano* (*in ora sui Herodoti*) *interpretatus sum* Eo redactus sum ut id apud vos efferam; *Valla reddiderat* Cogor efferre: *fortasse satis fuerat*, Incedit mihi in animum, *qua notione aliâs dicitur* ἐπῆλθέ μοι: *sed tamen major quædam vis inest isti formulae* καταλελάβηκέ με, *veluti si latine impersonaliter diceres* Invasit me, *id est*, Impetus invasit animum meum. *Commode Larcherus:* » je » ne puis m'empêcher."

2) *Frequenter item apud Nostrum*, Καταλαμβάνειν *significat* Inhibere, Continere, Cohibere, Coërcere. *Sic* καταλαβεῖν (*perperam olim* καταβαλεῖν) αὐξανομένην τὴν δύναμιν Κύρου, I. 46. *a. ubi vide Not.* δυναμένους οὐκέτι καταλαβεῖν τὸ πῦρ, I. 87. *a.* (*pro quo est* τοῦ πυρὸς ἐπικρατῆσαι, I. 86. *f.*) κατελάμβανε τοὺς Αἰγυπτίους, II. 162. *a.* (*id est*, κατέπαυε λόγοισι, ibid.) ἴσχε καὶ καταλάμβανε σεωυτόν, III. 36. *a.* τούτοισι αὐτὸν κατελάμβανε, His verbis eum inhibere conatus est, III. 52. *f.* καί σφεας Ἀλέξανδρος κατέλαβε, V. 21. *m. id est* ἐπέσχε, *interprete Suida; nempe*, Continuit illos; Inhibuit illorum inquisitionem: *quo pertinet quod mox ibidem subjicitur*, ὁ τῶν Περσέων θάνατος οὕτω καταλαμφθεὶς ἐσιγήθη, Persarum cædes ita silentio compressa est. ἐρίζοντας Δαρεῖος κατελάμβανε, III. 128. *a. et* καταλαμβάνειν τὰς διαφορὰς, Inhibere, Componere lites, VII. 9, 2. *m. N.* οἱ Θηβαῖοι κατελάμβανον τὸν Μαρδόνιον, Inhibuerunt *ulterius progredi volentem*, IX. 2. *a. N.*

3) ἀναγκαίῃ καταλαμβανόμενος, Necessitate adstrictus, II. 65. *a.* πίστι τε καταλαβόντες (αὐτοὺς) καὶ ὁρκίοισι, IX. 106. *f. et mox iterum* τούτους δὲ καταλαβόντες ὁρκίοισι, *ibid. quemadmodum etiam legendum videtur*, III. 74. *a. ubi vulgo simplex verbum* πίστι τε λαβόντες καὶ ὁρκίοισι.

4) Καταλαβέσθαι, Sibi sumere, Occupare, Capessere. τὰ δὲ ἄλλοι οὐ κατελάβοντο, τουτέων μνήμην ποιήσομαι, Quæ alii sibi (*commemoranda*) non sumserunt, Quæ alii non occuparunt, hæc ego commemorabo, VI. 55. *extr.* Μιλτιάδεα καταλαμψόμενον τὰ πρήγματα ἀποστέλλουσι, Miltiadem ad Capessendum (Suscipiendum) imperium miserunt, VI. 39. *a.*

5) *Vitiose olim* κατειλημμένος *legebatur*, *pro* κατειλυμένος, II. 8. *m. et* κατειλημμέναι *pro* κατειλημέναι, IX. 70. *f.*

Καταλαμπτέος, ου, ὁ, Inhibendus, Reprimendus, Coërcendus, πρίν τι μέζον ἐξεργάσασθαί μιν κακόν, καταλαμπτέος ἐστὶ ἡμῖν θανάτῳ, III. 127. *extr.*

Καταλέγειν, Commemorare, *praesertim ubi* Plura *sunt quae* Ordine *aut* Explicate *commemorantur; itaque subinde latinis verbis* Recensere, Enarrare, Describere *reddi potest.* ἡ καταλεχθεῖσα πᾶσα χώρη, IV. 28. *a.* καταλέγων τῶν Σκυθέων τὴν ἀπορίην, IV. 83. *m.* ἐποίεε τὰ καταλεχθέντα, Fecit ea quæ commemoravi, IV. 95. *m. f.* τούτων οὐδὲν τῶν κατελέξαμεν, IV. 114. *m. f.* τουτέων τῶν καταλεχθέντων ποταμῶν, IV. 50. *a.* ἐθνέων, IV. 118. *a.* VII. 115. *f.* ὁ πρότερος αὐτέων καταλεχθεὶς, V. 52. *m. f.* τῶν κατέλεξα πολίων ἡγεμονεύειν αὐτὴν, VII. 99. *f. cf.* VI. 109. *extr.* VII. 115. *f.* τούτους τοὺς βασιλῆας καταλεγομένους ὀρθῶς ὑπὸ Ἑλλήνων, Horum regum quorum series recte recensetur a Græcis, VI. 53. *a.* καταλέγοντι τοὺς ἄνω ἀεὶ πατέρας, ibid. *f.* καταλέξει (*i. q.* γενεηλογήσει) ἑωυτὸν μητρόθεν, A matre genus suum repetet, I. 173. *f.*

*Medium:* καταλεγόμενος τὴν ἑωυτοῦ πάθην, Vit. Hom. *c.* 21. *m.*

*Vitiose olim* τάδε καταλεγόμενα *legebatur*, VI. 53. *a. pro quo oportebat* κατὰ ταὐτὰ λεγόμενα.

Καταλέειν, Molere, Comminuere. Locustas ad solem siccatas καταλέουσι, Comminuunt in pulverem, IV. 172. *a.*

Καταλείπειν, Relinquere. ὅκως ἔλθοι ἐς τὸ τεῖχος, τὴν στρατιὴν καταλείπεσκε (relinquere consueverat) ἐν τῷ προαστείῳ, IV. 78. *m.* καταλελειμμένος τοῦ ἄλλου στρατοῦ, De reliquo exercitu *ibi* relictus (*custodiendae Joniae causâ*) IX. 96. *m. f.*

Καταλεύειν, *i. q.* καταλιθοῦν, Lapidibus obruere, Lapidare. τούτους ἐξαγαγόντες κατέλευσαν, IV. 167. *a. et mox* οἱ Φωκαέες καταλευσθέντες ibid. *Rursus* ἐξαγαγόντες κατέλευσαν, V. 38. *a.* περιστάντες Λυκίδεα κατέλευσαν, IX. 5. *m. et mox* κατὰ μὲν ἔλευσαν αὐτοῦ τὴν γυναῖκα, κατὰ δὲ τὰ τέκνα, ibid. *f.* τὸν παῖδα ἐν ὀφθαλμοῖσι τοῦ πατρὸς κατέλευσαν, IX. 120. *extr.*

Καταλιμπάνειν, *i. q.* καταλείπειν, Relinquere. εἰπόντες ὅτι οὐ καταλιμπάνουσιν (αὐτὸν) ἢν ἐθέλοι συμπλέειν, Vit. Hom. 19. *f.*

Καταλίσκειν, Deprehendere *reum*, Convincere *delicti. Suspectum verbum, quod olim legebatur*, II. 174. *m. f. Vide* Ἁλίσκειν.

Καταλλάσσειν, Pacem conciliare *inter Litigantes.* Κορίνθιοι καταλλάξαντες, *nempe* τοὺς Θηβαίους καὶ τοὺς Πλαταιέας *vel* πρὸς τοὺς Πλαταιέας, VI. 108. *m. f. sic* Κορίνθιοι καταλλάξαντες (*nempe*, Hippocratem et Syracusios) VII. 154. *f.* κατήλλαξάν σφεας οἱ Πάριοι, V. 29. *a.*

Καταλλάσσεσθαι, Reconciliare se cum alio, Dirimere suas lites. καταλλάσσεσθαι τάς τε ἔχθρας καὶ τοὺς κατ' ἀλλήλους ἐόντας πολέμους, VII. 145. *a.*

*Minus recte olim* ἀλλὰ κα-

ταλλάσσεσθε legebatur VIII. 140, 1. *f. pro* ἀλλὰ καταλύσασθε.

Καταλογέειν, *vide* Κατηλογέειν.

Καταλύειν, Dissolvere. *Mitiorem in partem, idem valet ac* Dimittere. καταλύειν τὸν στόλον, Solvere (Missam facere) expeditionem, Dimittere exercitum, VII. 16, 2. *a.* τῶν ἄλλων καταλελυμένων στρατηγῶν, Dimissis reliquis ducibus, VI. 43. *a. Sic* καταλύσας τὴν διδασκαλίαν Dissoluto (Omisso) ludo literario, *Vit. Hom.* 6. *f. Sed et tristiorem in partem; ut idem valeat ac* Evertere, Tollere, Delere. ἐλπίσας καταλύσειν τὴν Κύρου βασιληΐην, I. 54. *a.* μεγάλην ἀρχὴν καταλῦσαι, I. 53. *f.* 91. *m.* ἰσοκρατίας καταλύοντες, Tollentes juris æquabilitatem et libertatem civitatum, Tollentes respublicas, V. 92, 1. *a. Sic* τὴν βουλὴν καταλύειν, V. 72. *a. non nude significat* Dimittere senatum, *sed* Tollere senatum, Munus abrogare senatoribus. *Conf.* Καταπαύειν.

*Construitur etiam hoc verbum cum Accusat. personae et Genit. rei. Hinc in Passivo obtinet formula hujusmodi,* τῆς ἀρχῆς κατελύθησαν, Exuti sunt imperium, Amiserunt imperium, I. 104. *f.*

*Medium* Καταλύσασθαί τινι, *i. q.* καταλύειν τὴν ἔχθρην πρός τινα, Deponere bellum cum aliquo, Pacem cum aliquo componere. καταλύσονται τῷ Πέρσῃ, IX. 11. *m. Et omisso dativo, sed subintellecto:* ἀλλὰ καταλύσασθε (*nempe* τῷ βασιλέϊ.) παρέχει δὲ ὑμῖν κάλλιστα καταλύσασθαι (αὐτῷ), VIII. 140, 1. *f.*

*Sed et* καταλυσάμενοι τὰς ἔχθρας, Deponere mutuas inimicitias, In gratiam redire, VII. 146. *a. Conf.* προκαταλύειν.

Καταλύσας *perperam olim legebatur* VI. 140. *a. pro* κατανύσας.

Καταμανθάνειν τὴν βασιλέος στρατιήν, Observare, Explorare exercitum regis, VII. 146. *a.*

Καταμαργέειν, *jon. pro* καταμαργᾷν *vel* καταμαργαίνειν, Insanire. φθόνῳ καταμαργέων, Livore insaniens, VIII. 125. *a. ubi olim* καταμαρπτέων. *Vide Var. Lect. et Not.*

[Καταμαρπτέειν, *vide* Καταμαργέειν.]

[Καταμάχεσθαι, *vulgo interpretantur* Prælio vincere, Debellare, *Vitiosa vero est codicis nostri F. scriptura*, οὗτοι ἀπῖχται καταμαχησόμενοι ἡμῖν περὶ τῆς ἐσόδου, VII. 209. *m. pro* οὗτοι ἀπίκαται μαχεσόμενοι.

Καταμεθύειν, Inebriare. τούτους καταμεθύσαντες κατεφόνευσαν, I. 106. *m.*

Καταμετρέειν (σῖτον) τοῖσι ἐπικούροισι, Metiri frumentum (Certum frumenti demensum præbere) *auxiliaribus*, III. 91. *f. quo de loco vide omnino quae infra sub voc.* Μυριὰς *notamus.*

[Καταμήκης, *vocab. vitio creatum, quod interpretantur* Longus, Oblongus. *Nempe* καταμήκεα ξύλα παχέα *perperam olim le-*

*gebatur* IV. 72. *m. pro* κατὰ τὰ μήκεα *etc.*

Καταμηνύειν, Indicare, Significare. στήλη καταμηνύει διὰ γραμμάτων τοὺς οὔρους, VII. 30. *extr.*

Καταμιαίνεσθαι, Luctu squalere, In luctu et squalore esse, VI. 58. *a.*

Καταμύσσειν, Fodicare, Consauciare, Lacerare. μέτωπον καὶ ῥῖνα καταμύσσονται, IV. 71. *m. Conf.* Ἀμύσσειν.

Καταναάσσειν, Constipare. καταναξάντες τὴν γῆν, VII. 36. *f. N.* (*Perperam a themate* καταναγειν *repetiit H. Steph.*) *Conf.* Συνναάσσειν.

Κατανέειν, Coacervare, Cumulatim adgerere et deponere. λιβανωτοῦ τριηκόσια τάλαντα κατανήσας ἐπὶ τοῦ βωμοῦ ἐθυμίησε, VI. 97. *extr.*

Κατανέμειν, Distribuere. τοὺς δήμους κατένεμε ἐς τὰς δέκα φυλὰς, V. 69. *f.*

Κατανεύειν, Nutu concedere, Adnuere, Concedere. ἀέκων κατανεύει, IX. 111. *a.*

Καταντίον, Contra, E regione. *Cum Genitivo :* καταντίον αὐτοῦ, VI. 103. *m. f.* τὸ δ' ἐστὶ Χαλκίδος καταντίον, VI. 118. *f.* ἐπὶ τὸν καταντίον τῆς ἀκροπόλιος ὄχθον, VIII. 52. *a. Item cum Dativo :* Ἀβύδῳ καταντίον, VII. 33. *a.*

Κατανύειν, Perficere. κατανύσαι τὸν προκείμενον δρόμον, VIII. 98. *m. Et, subintellecto accusativo* τὴν ὁδὸν Conficere, Absolvere viam, Pervenire. νηὶ κατανύσας ἐς Λῆμνον, VI. 140. *a. N. ubi olim* καταλύσας.

Καταπακτὸς, ἡ, ὸν, *i. q.* καταπηκτὸς, Depactus. θύρην καταπακτὴν, V. 16. *m. et f. interpretatur Portus fere cum Valla,* Januam bene compactam e firmiter obseratam; *Gronovius* Depactam januam; *nos* Plicatilem, *quod vereor ne non satis sit. Videtur Herodotus* januam *dicere* non erectam, *sed* humi stratam, et ita compactam, ut, quando clausa erat, cum reliquo tabulato in eodem plano esset.

Καταπατέειν, Conculcare, Pedibus conterere. καταπατηθῆναι ὑπὸ τοῦ στρατοῦ, VII. 173. *m. f.* κατεπατέοντο ὑπ' ἀλλήλων, VII. 123. *f.*

Καταπαύειν, Sedare, *et idem fere ac* καταλύειν, Evertere, Finem facere, Delere. καταπαύσαντα τὴν ἑωυτοῦ μεγάλην ἀρχὴν, I. 86. *a.* καταπαύσοντα τὴν Κύρου δύναμιν, I. 90. *f.* καταπαύσας Τυφῶνα, II. 144. *f.* τοὺς τυράννους κατέπαυσε, V. 38. *m.* καταπαύσαντες τῆς ἀρχῆς Μήδους, IV. 1. *m.* καταπαῦσαι Δημάρητον τῆς βασιληΐης, VI. 64. *m.*

*Passiv.* Ἀστυάγης οὕτω τῆς βασιληΐης κατεπαύσθη, I. 130. *a.* Λευτυχίδης Δημαρήτου καταπαυσθέντος διεδέξατο τὴν βασιληΐην, VI. 71. *a.* ἡ πρόμαντις ἐπαύσθη τῆς τιμῆς, Abrogatum illi est munus, VI. 66. *extr.*

Κατάπαυσις, ιος, ἡ, Eversio, Finis impositus, Abrogatio *imperii.* τυράννων κατάπαυσις ἐγένετο, V. 38. *m.* κατὰ Δημαρήτου τὴν κατάπαυσιν τῆς βασιληΐης, VI. 67. *a.*

Καταπειρητηρίη, ης, ἡ, Bolis, Plumbum exploratorium. κατεὶς καταπειρητηρίην, II. 5. *f.* 28. *f.*

Κατάπερ, *jon. pro* καθάπερ, Quemadmodum, II. 131. *a.* 144. *a.* 145. *a.* 148. *f. et saepe alibi.* κατάπερ εἰ δῆμοι εἶεν, Perinde ac si singuli populi essent, I. 170. *f.* κατάπερ ἐν Θήβῃσι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, Prorsus eodem modo quo Thebis, I. 182. *a.*

Καταπετᾶσθαι, Καταπέτεσθαι *et* Κατίπτασθαι, Volando descendere. τὰς ὄρνιθας καταπεπτεωμένας, III. 111. *f. ubi alii* καταπταμένας, *alii vulgo* καταπετομένας.

Καταπηγνύναι, Depangere. σκόλοπας περὶ τὸ ἕρκος κατέπηξαν, IX. 97. *f.* στήλη καταπεπηγυῖα, VII. 30. *f. Conf.* Καταπακτός.

Καταπλάσσειν, Illinere, Oblinere. *Cum duplici Accusat* τοῦτο, παχὺ ἐὸν καταπλάσσονται πᾶν τὸ σῶμα, Hac massa oblinunt totum corpus, IV. 75. *f. Cum Accus. et Dativo.* κατ' ὧν ἔπλασε τοὺς ὀφθαλμοὺς (τοῦ κροκοδείλου) πηλῷ, II. 70. *m.* κατ' ὧν ἐπλάσατο τὴν κεφαλὴν πηλῷ, II. 85. *a.*

Καταπλαστὺς, ύος, ἡ, Id quod illinitur, Cataplasma, IV. 75. *f.*

Καταπλέειν, 1) *i. q.* simplex πλέειν, Navigare *aliquo.* καταπλεύσαντες ἐς τὴν Φωκαίην, I. 165. *a.* εἴτε καταπλέωσι ἐπ' Ἑλλησπόντου, IX. 98. *a.*

2) καταπλέειν τὸν ποταμὸν *videtur idem significare quod alibi* κατὰ ποταμὸν πλεῖν *vel* πορεύεσθαι. (*vide supra*, Κατὰ *num*, 4.) *Sic* ἐς Βαβυλῶνα καταπλεύσαντες τὸν Εὐφρήτην ποταμὸν, Secundo flumine Euphrate navigantes Babylonem; Euphrate fluvio Babylonem descendentes, I. 185. *m. nam quod ibi vulgo legitur* καταπλέοντες ἐς τὸν Εὐφρήτην, *id ferri nullo pacto potest, et haud dubie abjicienda vocula* ἐς *est, quae e praecedentis verbi terminatione temere irrepsit. Conf.* Καταπλώειν.

Καταπλέκειν, 1) Implicare. μὴ καταπλέξαι Τιμόξεινον προδοσίῃ, Timoxenum non implicare proditionis crimine, Proditionis litem ei non intentare, VIII. 128. *f. ubi alii vulgo* καταπλῆξαι. *Vide. Var. Lect. et Not.*

2) καταπλ. τὴν ζόην, Complicare *sive* Pertexere, *id est*, Finire vitam (*conf.* Διαπλέκειν) οὐκ εὖ τὴν ζόην κατέπλεξε, IV. 205. *a. idem quod* ἀπέθανε κακῶς, ibid. καταπλέξας τὴν ῥῆσιν, Postquam finem fecit dicendi, VIII. 83. *b.*

[Καταπλήσσειν, Metu percellere. *Hinc* καταπλῆξαι *olim* VIII. 128. *f. sed perperam positum pro* καταπλέξαι.]

Καταπλουτίζειν, Ditare, Divitem reddere. φὰς αὐτοὺς καταπλουτιεῖν, VI. 132. *m.*

Καταπλώειν, *i. q.* καταπλέειν, Navigare *aliquo.* καταπλώσαντες μακρῇ νηῒ ἐς Αἶαν, I. 2. *m.* ἐς τοὺς Ἕλληνας καταπλώσας, VII. 194. *f.* ἀνωτέρω Σάμου μὴ καταπλῶσαι, VIII. 132. *f.*

*Item, nullâ mentione factâ loci quo quis navigat:* ὁλκάδι καταπλώσας πλήρεϊ ἀνδρῶν, VII. 137. *m.*

Καταποντοῦν, Mari mergere, In mare dejicere. ἐς τὴν θάλασσαν προσαγαγόντα καταποντῶσαι Σμέρδιν, III. 30. *extr.* ταύτην ἐκέλευε (αὐτὸν) καταποντῶσαι, IV. 154. *m. f.* μύδρον σιδήρεον κατεπόντωσαν, I. 165. *m.*

Καταπορνεύειν, Prostituere. τὰ θήλεα τέκνα καταπορνεύουσι, I. 94. *a.* 196. *extr.*

Καταπρίειν, Serrâ secare. κορμοὺς ξύλων καταπρίσαντες, VII. 36. *m. f.*

Καταπροδιδόναι, Prodere, Deserere. εἰ οἱ μὲν καταπροδιδῶσι, (*nempe* ἡμᾶς), οἱ δὲ μὴ θέλωσι τιμωρέειν (ἡμῖν), VII. 157. *m. f.* καταπροδιδοὺς τοὺς Ἕλληνας, VIII. 94. *m.* καταπροδόντες τοὺς συμμάχους, IX. 11. *a.* τὰς Τιτακὸς καταπροδιδοῖ Τυνδαρίδῃσι, IX. 73. *f.* ὑπ' Ἑλλήνων καταπροδιδόμενοι, IX. 7, 1. *m.*

Καταπροΐξασθαι, Impune facere *aliquid*, Impune ferre. *Construitur cum Participio.* τοὺς περιποιήσαντας (τὸν Κροῖσον) οὐ καταπροΐξεσθαι, III. 36. *extr.* *N.* οὐ γὰρ, ἐμέ γε ὧδε λωβησάμενος, καταπροΐξεται, III. 156. *f.* οὗτοι οὐ καταπροΐξονται ἀποστάντες, V. 105. *m.* οὐ καταπροΐξεαι ἀποτρέπων τὸ χρεὸν γενέσθαι, VII. 17. *f.*

Κατάπτεσθαι (*jon. pro* καθάπτεσθαι) *verbum regens Genitivum, proprie significans* Tangere, Attingere; *deinde vero* 1) Adgredi, Invadere *aliquem.* τῇ σευ μάλιστα κατάπτονται οἱ ἐχθροί, Qua potissimum parte adgrediuntur te inimici, VI. 69. *m. f.* 2) Testari, Antestari, Testem invocare. θεῶν σε τῶν τε ἄλλων καταπτόμενος ἱκετεύω, καὶ τοῦ Ἑρκείου Διὸς τοῦδε, Deos omnes et hunc Jovem domus nostræ custodem testatus oro te, VI. 68. *a. N. qui usus verbi derivatus videri potest a more Tangendi vel aram vel ipsam etiam imaginem ejus dei cujus fidem testamur. Sed et eidem verbo locus est ubi quis Hominis alicujus* Testimonium invocat. ταῦτα ἔλεγε, Δημαράτου τε καὶ ἄλλων μαρτύρων καταπτόμενος, Hæc dixit, Demaratum aliosque testes citans, VIII. 65. *f.*

Καταραιρημένος *vide in* Καταίρειν *num.* 2.

Καταρᾶσθαι (*sive jonico magis more* Καταρέεσθαι) Imprecari. κεφαλῇ πολλὰ καταρησάμενος, II, 39. *a. m. et mox* ibid. *m.* καταρέονται τῇ κεφαλῇ *sive* καταρέωνται, *ut est in cod. F. Rursus* τῷ ἡλίῳ ὑπερβάλλοντι καταρῶνται, IV. 184. *a. m. ubi equidem eundem ducem secutus* καταρέωνται *edidi.*

Καταράσσειν, Præcipitem agere, Præcipitem propellere. τοὺς λοιποὺς κατήραξαν ἐς τὸν Κιθαιρῶνα, IX. 69. *extr. ubi olim* κατήῤῥαξαν *edd. Vide Not.*

Καταργυροῦν, Inargentare, Argento obducere. καταργυρωμένους ἔχων τοὺς προμαχεῶνας. I. 98. *extr.*

Καταρκέειν, *sequente Participio alterius verbi*, Sufficere ad

aliquid faciendum. χώρη οὐδεμίη καταρκέει πάντα ἑωυτῇ παρέχουσα, I. 32. *f.*

Καταῤῥηγνύναι *vel* Καταῤῥήσσειν, Discerpere, Rumpere. *Medium:* τοὺς κιθῶνας κατεῤῥήξαντο πάντες, Disciderunt sibi tunicas, VIII. 99. *m.* *N.* *Passivum:* χώρη μελάγγαιος καὶ κατεῤῥηγνυμένη, Terra nigra et Confracta, Rimis hians, Fragilis, II. 12. *f.*

*Passivum:* καταῤῥήγνυσθαι ἐπὶ γῆν, *praegnans verbum quod vocant Grammatici*, Rumpi et in terram decidere, III. 111. *f.* καταῤῥηγνύμενοι οἱ κρημνοὶ, Rupta et collapsa præcipitia *fossae*, VII. 23. *m.* χειμῶνα (λέγεται) καταῤῥαγῆναι, Tempestatem *ajunt* irrupisse de cœlo et in terram incubuisse, I. 87. *m.*

Κατάῤῥυτος, ὁ, ἡ, Adlutus, Adluvioni ortum debens *terra.* τὸ Δέλτα ἐστὶ κατάῤῥυτον, II. 15. *m.*

Καταῤῥωδέειν, (*jon. pro* κατοῤῥωδέειν) Pertimescere. *Cum Accusat.* καταῤῥωδήσας τὸν ὄνειρον, I. 34. *m.* *ubi olim quidem* κατοῤῥωδ. *Vide Not.* καταῤῥωδήσας (*sic libri omnes*) τὸ ἐξ οὐρανοῦ φάσμα, VII. 38. *a.* IX. 46. *a.* 58. *m.* *f.* καταῤῥωδηκότες τοὺς Πέρσας, IX. 8. *f.* *Absolute*, δρησμὸν βουλεύονται κατοῤῥωδηκότες, Metu perculsi, VIII. 75. *f.* οὕτω καταῤῥωδήκεε, VIII. 103. *m.* καταῤῥώδηκε μὴ πλεῦνες συλλεχθῆτε, IX. 45. *m.*

Καταρτᾶν, *unde* Κατηρτημένος, (*si proba scriptura, quam suspectam habuit H. Stephanus in Thes. Gr. Ling. et post eum alii.*) Bene compositus, Bene ordinatus. Κῶς ἂν εἴη χρῆμα κατηρτημένον μουναρχίη, III. 80. *a.* *ubi Stephanus quidem l. c.* κατηρτισμένον *scriptum oportuisse suspicatus erat, sed vulgatum tuentur libri omnes, atque etiam Stobaeus, et is quidem non modo prout a Gesnero est editus, verum etiam in principe editione Veneta: quod eo moneo quoniam a Gesnero saepius priscam scripturam ex edita apud Herodotum scriptura temere mutatam observavi. Ista igitur si vera scriptura est, fuerit etiam* IX. 66. *m.* (*ubi nos cum aliis* κατηρτισμένος *edidimus*) *ex complurium codicum praescripto* κατηρτημένος *legendum*, Bene composito ordine, *id est*, Apte ordinato exercitu, Instructâ acie *progressus est, quo etiam pertinet quod paulo post ait*, οὕτω δὴ οὐκέτι τὸν αὐτὸν κόσμον κατηγέετο. *Caeterum conf. quae ad locum citatum adnotavimus. Pro* καταρτήσω *vero quod* V. 106. *f.* *legebatur, commode* καταρτίσω *restituit Wess. Sed fortasse perinde et* καταρτᾶν *et* καταρτίζειν *eâdem notione usurpavit Noster.*

Καταρτίζειν, Resarcire scissa, Restituere, Reconciliare; Concinnare. κεῖνα πάντα καταρτίσω ἐς τὠυτὸ, Ista omnia in integrum restituam, V. 106. *f.* *N.* *ubi olim quidem* καταρτήσω *edd.* Μίλητος νοσήσασα στάσι, μέχρι οὗ μιν Πάριοι κατήρτισαν, V. 28. *f.* *N.* *tum mox cap.* 29. *a.* κατήλλαξαν δέ σφεας ὧδε

οἱ Πάριοι, *et iterum* Πάριοι Μιλησίους κατήρτισαν, *cap.* 29. *f. consentientibus libris omnibus. Conf.* Καταρτᾷν *et* Καταρτιστήρ.

Καταρτιστὴρ, ῆρος, ὁ, Conciliator, Moderator, Compositor litium. τούτους καταρτιστῆρας εἵλοντο Μιλήσιοι, V. 28. *f. ubi proxime deinde*, Κατήλλαξαν δέ σφεας ὧδε. *Inde Pollux* I. 153. τούτους, *ait*, (*nempe* τοὺς διαλλάκτας) καταρτιστῆρας Ἡρόδοτος καλεῖ. *Sic rursus Noster*, IV. 161. *m.* ἐκ Μαντινέης καταρτιστῆρα ἀγαγέσθαι *Conf.* Καταρτίζειν.

Κατάρχεσθαι, *cum Genit.* Auspicari sacra, Lustrali aqua aut vino conspergere victimas aliisque cæremoniis fungi quæ jugulationem victimæ solent antecedere. ἐπεὶ αὐτοῦ (*scil.* Ἡρακλέος, *quem* ἐξήγοντο ὡς θύσοντες τῷ Διΐ) πρὸς τῷ βωμῷ κατάρχοντο, II. 45. *m. Apud Scythas qui sacra facit, is victimam strangulat,* οὔτε καταρξάμενος, (*perperam alii* κατευξάμενος,) οὔτ' ἐπισπείσας, IV. 60. *f. N.* θύουσι -- τρόπῳ τοιῷδε· καταρξάμενοι, ῥοπάλῳ παίουσι τὴν κεφαλὴν, IV. 103. *a. ubi in plerisque codd. duæ diversæ scripturæ* καταρξαμ. *et* κατευξαμ. *in unam* καταρευξαμ. *contractæ sunt. Usitata Græcis formula,* κατάρχεσθαι ἱερῶν, Auspicari sacra, *de qua vide Heyne Opuscula Vol. I. p.* 326. *et quem laudat Valckenar. ad Phoeniss. vers.* 576.

Κατασβῆσαι, Exstingui, Exstinctum esse IV. 5. *f. N.* κατασβέννυμι, σβέννυμι, σβέω, σβῆμι, *fut.* σβέσω, Exstinguo; *Aor. sec.* ἔσβην, (*sicut* ἔβην, *a præs.* βῆμι) *notione intransitiva aut passiva.*

Κατασιτέεσθαι, Comedere. τὸν νούσῳ τελευτήσαντα οὐ κατασιτέονται, I. 216. *m. f.* III. 38. *m.*

Κατασκευάζειν, Instruere. τοὺς ὄνους κατασκευάζειν, Rursus instruere asinos et onera illorum recte componere, II. 121, 4. *m.*

ἱρὸν πλούσιον, θησαυροῖσί τε καὶ ἀναθήμασι πολλοῖσι κατεσκευασμένον, VIII. 33. *f.* κατασκευὴ (*sive rectius*, σκηνὴ) χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ -- κατασκευασμένη, IX. 82. *a.*

Κατασκευὴ, ῆς, ἡ, Adparatus, Supellex. *Xerxes fugiens reliquerat Mardonio* τὴν κατασκευὴν τὴν ἑωυτοῦ, IX. 82. *a. sed quod ibi continuo subjicitur,* Παυσανίην ὦν ὁρέοντα τὴν Μαρδονίου κατασκευὴν, *id utique vitiosum videtur, et* σκηνὴν (*non* κατασκευὴν) *ibi scriptum oportebat. Vide* Κατασκευάζειν.

Κατασκήπτειν, Cum impetu deferri, Ingruere, Incumbere. ἣν (ὁ κονιορτὸς καὶ τὸ φθεγγόμενον) κατασκήψῃ ἐς τὴν Πελοπόννησον, VIII. 65. *m.* τοῖσι Λακεδαιμονίοισι μῆνις κατέσκηψε Ταλθυβίου, VII. 134. *a.* ὅτι κατέσκηψε ἐς ἀγγέλους ἡ Ταλθυβίου μῆνις, VII. 137. *a. m.*

Κατάσκοπος, ου, ὁ, Speculator, Explorator, I. 100. *f.* (*ubi junguntur* οἱ κατάσκοποί τε καὶ κατήκοοι.) ἐπιφοιτήσειν γὰρ κατασκόπους ἐποψομένους, I. 112.

*m.* III. 19. *a.* 123. *m.* 134. *f.* 136. *f. et sæpius alibi, præsertim ubi agitur de his* Qui res hostium explorant.

Κατασκώπτειν, Irridere, Cavillis et mordacibus dictis insectari *aliquem.* κατέσκωπτον Δαρεῖον καὶ τὴν στρατιὴν αὐτοῦ, III. 151. *m.*

Κατασπᾶν, Detrahere, Deducere naves in mare. κατασπάσαντες τὰς νῆας, ἔπλεον παρὰ τὴν ἤπειρον, VII. 193. *a.*

Κατασπουδάζεσθαι, Rebus seriis intentum esse. εἰ ἐθέλοι (ἄνθρωπος) κατεσπουδάσθαι αἰεί, II. 173. *f.* οὐδαμῶς κατεσπουδασμένος ἀνήρ, II. 174. *a.*

Κατάστασις, ιος, 1) Status, Constitutio, Conditio. Κορινθίοισι ἦν πόλιος κατάστασις τοιήδε, V. 92. 2. *a.* οὕτω δὴ ἀνθρώπου κατάστασις, Hæc est hominis conditio, II. 173. *f.* ὅσα ἐν ἀνθρώπου φύσι καὶ καταστάσι ἐγγίνεται, VIII. 83. *m.*

2) Constitutus ordo, Constituta *rerum gerendarum* ratio. ἐχρᾶτο δὲ καταστάσει (*sive* καταστάσι *suo more scripserat Herodotus*) πρηγμάτων τοιήδε, II. 173. *a.*

3) Aditus datus *alicui ad senatum vel ad populum; proprie,* Quando quis introductus Stat *coram senatu aut in concione populi,* Audientia *quæ alicui datur.* οἱ δέ σφι τῇ πρώτῃ καταστάσει ὑπεκρίναντο *etc.* III. 46. *a. ubi paulo ante,* καταστάντες ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, *et mox,* δεύτερα καταστάντες, *ibid.* συνέπιπτε ὥστε ὁμοῦ σφέων γίνεσθαι τὴν κατάστασιν, Accidit ut utrique simul in senatum essent introducti, VIII. 141. *m.* τῇ προτεραίῃ (ἡμέρῃ) τῆς ὑστάτης καταστάσιος μελλούσης ἔσεσθαι, IX. 9. *a.*

Καταστεγάζειν, Tegere, Obtegere. ῥιψὶ καταστεγάζουσι (τὸν νέκυν), IV. 71. *m.*

Καταστέγασμα, τό, Tegmen, Tegumentum, Tectum. *Pleonastice dicit Herodotus* καταστέγασμα τῆς ὀροφῆς, II. 155. *f. pro* ὀροφὴ καταστέγουσα, *nempe* τὸν μονόλιθον νηόν.

Κατάστεγος, ου, ὁ, ἡ, Tectus. *Sed* αὐλαὶ κατάστεγοι II. 148. *a. m. videntur eadem esse quæ* αὐλαὶ περίστυλοι ibid. *f. nempe* Aulæ tectis porticibus circumdatæ. *Vide Not. ad II.* 148, 12.

Καταστορέειν *et* Καταστρωννύναι, Prosternere. ἐσπεσόντες δὲ, κατεστόρεσαν αὐτέων ἑξακοσίους, IX. 69. *f.* ἐπεὶ δέ σφι πάντες κατέστρωντο, VIII. 53. *f. ubi præcessit* τοὺς ἱκέτας ἐφόνευον, *in re eâdem.* ὡς δὲ τοῖσι Ἕλλησι κατέστρωντο οἱ βάρβαροι, IX. 76. *a.*

Καταστρέψασθαι, Sibi subjicere, Subigere, Evertere et in potestatem suam redigere, τοὺς μὲν κατεστρέψατο ἐς φόρου ἀπαγωγήν, τοὺς δὲ, φίλους προσεποιήσατο, I. 6. *m.* II. 182. *extr.* III. 88. *a.* ταύτην (τὴν Νάξον) κατεστρέψατο πολέμῳ, I. 64. *m.* βουλόμενος καταστρέφεσθαι τοὺς μὴ δόντας αὐτῷ γῆν καὶ ὕδωρ, VI. 94. *m.* ὡς ταύτην ἔσχον, κατεστρέφοντο καὶ τὴν ἄλλην Μακεδονίην, VIII. 138. *extr.* ἀπικόμενον τοῦτον καταστρέψεσθαι τοὺς ἐπιχωρίους,

I. 78. *m. f.* τοὺς μὴ τὰ σὰ φρονέοντας ῥηϊδίως, καταστρέψεαι, IX. 2. *extr.* πρὶν Λυδοὺς καταστρέψασθαι, I. 71. *extr.* τοῦτον καταστρεψάμενος, I. 130. *extr.*

*Passivum, notione passiva.* ὡς οἱ Λυδοὶ κατεστράφατο ὑπὸ Περσέων, I. 141. *a.* ἤδη σφι ἡ πολλὴ τῆς Πελοποννήσου ἦν κατεστραμμένη, I. 68. *extr.* Κύπριοι νεωστὶ κατεστραμμένοι, VI. 6. *f.* ἀποστάντες δὲ, ὀπίσω κατεστράφθησαν, (*alii,* κατεστράφησαν) I. 130. *m.*

Καταστροφὴ, ῆς, ἡ, Subactio, In potestatem redactio. οὐ καταστροφὴ ἐγένετο τῶν πολίων, ἀλλ' ἐξ ἐπιδρομῆς ἁρπαγὴ, I. 6. *f.* κατὰ Ἰωνίης τὴν πρώτην καταστροφὴν, I. 91. *extr.* ἀπεπέμπετο ἡ στρατιὴ ἐπὶ Λιβύων καταστροφῇ, IV. 167. *f.* καταστροφὴν εὐπετέως αὐτέων ἐποιήσατο, VI. 27. *extr.*

Κατάστρωμα, ατος, τὸ, Tabulatum *navis.* VIII. 118. *m.* 119. *m.*

Καταστρωννύναι, *vide* Καταστορέειν.

Κατασύρειν, Populari, Diripere, Vastare. ἐξαιρήσοντες τὰς πόλεις ὅσας πρότερον οὐ κατέσυραν, VI. 33. *m.* κατὰ μὲν ἔσυραν Φάληρον, κατὰ δὲ -- πολλοὺς δήμους, V. 81. *f.*

Κατασφάζειν, Jugulare, Interficere. ἐπεὶ δέ σφεας εἷλε, κατέσφαξε, VIII. 127. *m.* ἑωυτὸν ἐπικατασφάζει τῷ τύμβῳ, I. 45. *f. idem valet ac* ἑωυτὸν κατασφάζει ἐπὶ τῷ τύμβῳ.

Κατασχεῖν, *vide* Κατέχειν *et* Κατίσχειν.

Κατασώχειν, Conterere. κατασώχουσι περὶ λίθον τρηχὺν κυπαρίσσου καὶ κέδρου, Conterunt in aspero lapide circumagentes ligni cypressi et cedri frusta, IV. 75. *m. N. et mox* τὸ κατασωχόμενον τοῦτο, παχὺ ἐὸν, ibid.

Κατατείνειν, 1) *Activa notione,* Tendere, Intendere, Extendere. κατέτεινον τὰ ὅπλα, Intenderunt rudentes, VII. 36. *m.* κατέτεινε σχοινοτενέας ὑποδέξας διώρυχας, (*proprie dicendum erat* ὑπέδεξε διώρυχας, κατατείνας αὐτὰς σχοινοτενέας, *sive commodius etiam,* κατέτεινε σχοίνους, ὑποδέξας διώρυχας σχοινοτενέας) Tensis funibus monstravit (designavit) fossas ducendas, I. 189. *f.*

2) *Passiva sive Intransitiva notione,* Extendi, Porrigi, Pertinere *ad aliquem locum.* γῆ κατατείνουσα ἐπὶ Ἀγγίτην, VII. 113. *b. ubi mox* τείνουσα ἐς τὸν Στρυμόνα, *eâdem notione.* τῆς χώρης ποδεὼν στεινὸς ταύτῃ κατατείνει, VIII. 31. *m.* παρῆκε αὐτοῦ τὸ στρατόπεδον, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἐρυθρέων, παρὰ Ὑσιὰς, κατέτεινε δὲ ἐς τὴν Πλαταιΐδα γῆν, Castra illius, incipientia ab Erythris, et præter Hysias porrecta, pertinebant usque in fines Plataeensium, IX. 15. *m.*

Κατατέμνειν, Secare. ἡ πόλις κατατέτμηται τὰς ὁδοὺς ἰθείας, Urbs secta est viis ad rectam lineam ductis; vias habet ad lineam sectas, I. 180. *m.*

Κατατήκειν, Emacerare, Colliquefacere, Consumere. *In cadaveribus ad condiendum præparandis,* ἡ κεδρίη ἅμα ἑωυτῇ

τὴν νηδὺν καὶ τὰ σπλάγχνα κατατετηκότα ἐξάγει (ἐκ τῆς κοιλίης) τὰς δὲ σάρκας τὸ λίτρον κατατήκει, II. 87. *m.*

Κατατιθέναι, Deponere, Proponere. ἐς μέσον Πέρσῃσι καταθεῖναι τὰ πρήγματα, III. 80. *a.* ἐς μέσον Κώοισι καταθεὶς τὴν ἀρχήν, VII, 164. *a.* (*Pro quo est simplex verbum*, πάντα ἐς μέσον ἔθηκε τῷ δήμῳ, IV. 161. *extr.*) ἑκατὸν τάλαντα καταθεῖναι (Deponere, Persolvere) τῷ θεῷ, IX. 120. *m.*

*Medium.* καταθέσθαι, Suum in usum aliquid deponere; Sibi in tuto ponere *aliquid, quod repetere, aut quo frui possis quando volueris. Hinc* καταθέσθαι κλέος, Certam sibi gloriam parare, Consequi gloriam, VII. 220. *f.* IX. 78. *a.* *Similiter*, χάριν *vel* χάριτα κατατίθεσθαι (τινὶ *vel* ἐς τινά), Deponere sibi, Collocare beneficium *apud aliquem*, Gratiam *apud aliquem* inire. δοκέοντες χάριτα μεγάλην καταθήσεσθαι, VI. 41. *m.*

*Legebatur olim, nec male*, παραθήκην (σφέας) κατατίθενται ἐς τοὺς ἐχθίστους, VI. 73. *extr.* *ubi alii quidem libri* παρατίθενται *dederunt. Vide Not.*

Κατατοξεύειν τινά, Sagittam in aliquem emittere, Sagittis configere. ἐλάμβανε τὸ τόξον, ὡς κατατοξεύσων αὐτόν, III. 36. *m.*

Κατατρωματίζειν, Vulneribus conficere. *Præt. pass.* κατατετρωματίσθαι, vulneribus confectum esse, VII. 212. *m.*

Κατατρέχειν, Decurrere, Cursu descendere. ἀπὸ τῶν ἄκρων καταδραμόντες, VII. 192. *a.*

Καταφαίνεσθαι, perspicue adparere. ὡς ἐμοὶ καταφαίνεται εἶναι, Ut mihi fit manifestum; Ut mihi prorsus videtur, I. 58. *a.*

Καταφαρμάσσειν τινά, Veneficiis uti adversus aliquem. ὦ γύναι, κατά με ἐφάρμαξας, II. 181. *m.*

Καταφερής, έος, ὁ, ἡ, *idem quod apud alios* κατωφερής, Declivis. εὖτε ἂν γίνηται καταφερὴς ὁ ἥλιος, Quando versus occasum declinat sol, II. 63. *a. N.*

Καταφεύγειν, Profugere, Confugere. ἐς τὸ (ἱρὸν) καταφυγὼν οἰκέτης ὅτεῳ ἀνθρώπων, Quod in templum si confugit servus hominis cujuscumque, II. 113. *m.* τοὺς καταφυγόντας ἐκ τῆς μάχης. VI. 75. *f.*

Καταφοιτέειν, *jon. pro* καταφοιτᾶν, Descendendo frequentare. καταφοιτέοντες οἱ λέοντες τὰς νύκτας, καὶ λείποντες τὰ σφέτερα ἤθεα, Leones, relictis suis sedibus, noctu Descendere soliti, VII. 125. *a.*

Καταφονεύειν, Trucidare, Contrucidare. τούτων μὲν τοὺς πλεῦνας κατεφόνευσαν I. 106. *m. Sic* I. 165. *f.* III. 157. *m. et f.* πάντας σφέας καταφονεῦσαι, II. 45. *m.*

Καταφορέειν, Deferre, Devehere. χρυσὸς καταφορεύμενος ὑπὸ ποταμῶν, III. 106. *m. f. Pactolus fluvius*, ψῆγμα χρυσοῦ καταφορέων ἐκ τοῦ Τμώλου, V. 101. *m.*

Καταφράζεσθαι, Observare, Animadvertere. καί τις καταφρασθεὶς αὐτὸν ταῦτα ποιεῦντα, IV. 76. *m. Vide verbum simplex.*

Καταφρονέειν *apud Nostrum, jonico more, idem fere ac sim-*

*plex* φρονεῖν *significat*, Cogitare, Existimare. καταφρονήσαντες Ἀρκάδων κρέσσονες εἶναι, Existimantes Arcadibus se præstantiores esse, I. 66. *a. N.* καταφρονήσαντες ταῦτα, Hæc cogitantes, VIII. 10. *m. N. Etiam* Cogitare de re quadam, Animo volvere. καταφρονήσας τὴν τυραννίδα. Cogitans de regno occupando, I. 59. *m. N.*

Καταφυγγάνειν, *i. q.* καταφεύγειν, Confugere, Fugâ se recipere. οὗτοι δὲ, ὡς ἐδιώκοντο, καταφυγγάνουσι ἐς Μυκάλην, VI. 16. *a.*

Καταχαίρειν (τινὶ), Malo *alterius* gaudere. ἐόντι αἰχμαλώτῳ προστὰς ὁ Ἅρπαγος κατέχαιρέ τε καὶ κατεκερτόμεε, I. 129. *a.* εἴτε εὐνοίῃ ταῦτα ἐποίησε, εἴτε καὶ καταχαίρων, VII. 239. *m.*

Καταχέειν, Colliquefacere, Conflare. καταχεάμενος χρυσὸν ἄπλετον, I. 50. *a. m. Conf.* Καταχύειν.

Καταχθόμενος τῷ ἔργῳ, (τὸ ἔργον *ms. F.*) Indolescens operis molestiam, Sub operis onere Ingemiscens, II. 175. *f. ubi quidem* καὶ ἀχθόμενος *ex uno cod. Arch. edidit Wess.*

Καταχορδεύειν, Laminare, Secundum longitudinem minutatim dissecare. τὴν γαστέρα καταχορδεύων, VI. 75. *f. N. ubi paulo ante*, ἐπιτάμνων κατὰ μῆκος τὰς σάρκας, *de eodem facto furiosi hominis.*

Καταχοῦν, Obruere, Tegere, *proprie* injectâ humo, *sed et* sabulo, telis, *aut aliis rebus.* ἐπεί τε ἐγίνοντο ἐν τῇ ψάμμῳ, πνεύσας ὁ νότος κατέχωσέ σφεας, IV. 173. *b.* ἐν τούτῳ σφέας τῷ χώρῳ -- κατέχωσαν οἱ βάρβαροι βάλλοντες, Telis obruerunt, VII. 225. *f.*

Καταχρᾶν, *i. q.* ἀποχρᾶν, Dare *vel* Facere id quod satis est, Sufficere. ἀντὶ λόφου, ἡ λοφιὴ κατέχρα (αὐτοῖς), Loco cristæ ipsa juba *illis* sufficiebat, Juba præstabat illis usum cristæ, VII. 70. *f.* ὥς οἱ καταχρᾷ εἰ βούλονται Φωκαιέες *etc.* I. 164. *a.* οὐδέ οἱ καταχρήσει, ἡμέας καταστρεψαμένῳ, ὑμέων ἀπέχεσθαι, IV. 118. *m. id est*, οὐδὲ οἱ καταχρήσει καταστρέψασθαι ἡμέας, καὶ *etc.*

*Medium*, Καταχρήσασθαι, Interficere. καταχρήσασθαι ἑωυτὸν, I. 82. *extr.* τὸν παῖδα κατεχρήσαο, Interfecisti puerum, I. 117. *a.* ἐπεὶ ἔμελλόν σφεας καταχρήσεσθαι, IV. 146. *m.* καταχρήσονται τὴν ὑποζάκορον, VI. 135. *m. Passivum*, Καταχρησθῆναι, Interfici, Supplicio adfici, IX. 120. *f.*

Καταχρυσοῦν, Inaurare. καταχρυσώσαντα αὐτὴν (τὴν βοῦν ξυλίνην) I. 129. *f.* νόμισμα μολύβδου καταχρυσώσαντα, III. 57. *b.* τὴν κεφαλὴν (τοῦ τεθνεῶτος) καταχρυσοῦσι, IV. 26. *m.* (*ubi olim* ἀποχρυσ.) καταχρυσωμένους ἔχων τοὺς προμαχεῶνας, I. 98. *extr.* ἐν νηῷ μικρῷ ξυλίνῳ καταχεχρυσωμένῳ, II. 63. *m. Conf.* Ἐπίχρυσος.

Καταχύειν, Profundere, Effundere. κατὰ δ' ἀκροτάτοις ὀροφοῖσι αἷμα μέλαν κέχυται, De summis tectis niger sanguis Defluit, VII. 140. *f. in Orac.*

ὁ χῶρος ἐν τῷ αἱ ἄκανθαι (τῶν ὀφίων) κατακεχύαται, Locus ubi spinæ serpentum Effusæ (Ingenti multitudine passim coacervatæ) jacent, II. 75. *a.* *ubi pro* κατακεχύαται *alii* κατακεχύδαται *præferunt, quæ verbi formatio, a nobis licet in Adnot. ad loc. cit. improbata, simili exemplo* ἐσταλάδατο VII. 89. *extr. poterit defendi, quo in verbo non magis, quam in* κατακεχύδαται, *litera* δ *in locum literæ* σ *successit.*

Καταψᾶν, Contrectare, Demulcere. τὴν δὲ καταψῶσαν τοῦ παιδίου τὴν κεφαλήν, VI. 61. *f.* θάλπουσαν *interpretantur veteres Grammatici. Vide Gregor. Dialect. jon.* §. 158. *et ibi a Viris doctis adnotata.*

Καταψευστός, ή, όν, Fictus, Fabulosus. *Hinc Compositum* Ἀκατάψευστος, IV. 191. *extr. N.*

Κατεγχέειν, Infundere. τὸν φόρον -- ἐς πίθους κεραμίνους τήξας κατεγχέει. III. 96.

Κατεικάζειν, Conjectare, Existimare, Suspicari. ταῦτα οἱ βάρβαροι κατείκαζον. Sic judicabant barbari, VI. 112. *m.* καὶ πρὶν κατεικάζουσα (Suspicata, Conjecturâ adsecuta) τὰ γινόμενα, IX. 109. *m. f.*

Κατειλέειν, *proprie* Convolvere, Conglobare; *inde* Catervatim compellere *aliquo, et ibi* Includere. κατειληθέντες ἐς τὸ τεῖχος, I. 80. *extr.* ἐς τὸ ἄστυ, I. 176. *a.* ἐς Μέμφιν, III. 13. *a.* ἐς τὴν ἀκρόπολιν, III. 146. *extr.* ἐς τὰ ἄκρα τῆς Μυκάλης, IX. 107. *a.* κατειλήθησαν ἐς Διὸς ἱρὸν μέγα, V. 119. *m. et mox ibidem*, κατειληθέντες ἐνθαῦτα, Ibi conclusi, conglobati. κατειλήθησαν ἐς τὸν Παρνησσόν, In Parnassum compulsi, Ad Parnassum conclusi, VIII. 27. *m. Similiter* ἐν ὀλίγῳ χώρῳ πολλαὶ μυριάδες κατειλημέναι ἀνθρώπων, IX. 70. *m. f. N. ubi perperam olim* κατειλημμένοι *edd. et msst. Sic et* IX. 31. *f.* περὶ τὸν Παρνησσὸν κατειλημένοι *probati libri dederunt, ubi quidem vulgatum olim* κατειλημμένοι *præeuntibus duobus codd. Paris. defendit Gailius in Philol. T. IV. p.* 354. *sq.*

Κατειλίσσειν, Involvere, Circumvolvere. τὰς κνήμας ῥάκεσι φοινικέοισι κατειλίχατο, Crura circumvoluta habebant, VII. 76. *a.* (*conf. simpl.* Εἱλίσσειν.) *Similiter*, Obligare *vulnera.* τὰ ἕλκεα σινδόνος βυσσίνης τελαμῶσι κατειλίσσοντες, VII. 181. *m. f. ubi temere* κατελίσσοντες *editiones nonnullae.*

Κατειλύειν, Obvolvere, Contegere, Obtegere. ὄρος πέτρινον ψάμμῳ κατειλυμένον, II. 8. *m. ubi alii quidem olim* κατειλημμένον *male.*

Κατειπεῖν (τί τινι), Denunciare, Renunciare alicui aliquid, I. 26. *b. Sed jonico magis more* Κατεῖπαι, Denunciandi, Accusandi *notione*, II. 89. *extr. ubi alii quidem* κατειπεῖν.

Κατειργνύειν *et* Κατειργνύναι, Compellere, *praesertim* in angustum locum ubi quis includatur. κατειργνῦσι (τοὺς βοῦς) ἐς μέσα τὰ φρύγανα, IV. 69. *a.* (*Conf.* Ἀπολλύναι.)

Κατειρύειν, *i. q.* κατερύειν, Detrahere, In littus Pertrahere *ex mari.* κατειρύσαντες ἐς τὴν Σαλαμῖνα τῶν ναυηγίων ὅσα ἐτύγχανε ταύτῃ ἐόντα, VIII. 96. *a.*

Κατελίσσειν, *vide* Κατειλίσσειν.

Κατελκύειν τὰς νῆας, Deducere naves *in mare.* τῶν νεῶν καθελκυσθεισέων ἐς τὴν θάλασσαν, VII. 100. *m.*

Κατελπίζειν, *i. q. simplex*, Existimare, Sperare. κατήλπιζε εὐπετέως τῆς θαλάσσης κρατήσειν, VIII. 136. *f.*

Κατεπείγειν, Urgere. οὐδενός κω κατεπείγοντος ἥκειν, VIII. 126. *m.*

Κατεργάζεσθαι, 1) Facere, Perficere, Conficere, Peragere, πρήγματα μεγάλα κατεργάσασθαι, V. 24. *a. m.* οἱ σοὶ δοῦλοι τὸ ἔργον κατεργάσαντο, VIII. 102. *m. Inde Passivum*: τάδε οἱ κατέργαστο, I. 123. *a. m. et paulo post*, κατειργασμένου δέ οἱ τούτου, *ibid.* κατεργασμένων τῶν πρηγμάτων, I. 140. *m. f.* τοῖσι δ' ἂν μὴ κατεργασμένον ᾖ τοῦτο, IV. 66. *a.* ἔργα ἡμῖν κατεργασμένα, VII. 26. *extr.* ἀρετὴ ἀπὸ σοφίης κατεργασμένη καὶ νόμου ἰσχυροῦ, VII. 102. *a.* τουτέων τῶν τὸ πᾶν σφι ἤδη δοκεόντων κατεργάσθαι, VIII. 100. *a. m. Aor. pr. Pass.* οὐκ ἐδύνατό οἱ κατεργασθῆναι, *nempe* τὸ πρῆγμα ὃ ἐβούλετο, IX. 108. *a.*

2) *Notemus peculiares nonnullos verbi hujus usus. Nempe, sicut latino verbo* Conficere, *sic et graeco* Κατεργάζεσθαι *ea subinde vis inest, ut potissimum spectetur* Finis rei impositus. ὡς δὴ οὗτοί γε εὐπετέως κατεργασόμενοι, *scil.* τὸ πρῆγμα *vel* τὸ πᾶν, Quippe saltem hos facile Confecturos rem, Finem rei impositUros, VII. 211. *a.* ὑπεδέκετο ἑωυτὸν κατεργάσασθαι, Pollicebatur se sui (vitæ suæ) finem facturum, Se ipsum interfecturum, I. 24. *m.* (*quod aliâs* διεργάζεσθαι.) κατεργάσασθαι τὴν Ἑλλάδα VIII. 100. *a. non significat quod Valcken. Not. ad* VI. 102, 2. *ait*, Vastare Græciam, *sed* Græciæ (*id est*, potentiæ et libertati, rebus Græcorum) finem imponere, Debellare Græciam et prorsus Subigere. *Sic* κατεργασάμενοι τὴν (Περσέων) ἡγεμονίην, III. 65. *f. possit fortasse intelligi* Finem fecerunt imperio Persarum, *sed et commode, ut nos reddimus, intelligi potuit* Sibi pararunt; *quemadmodum apud Xenophontem Socrates ait, Memorab. III.* 6. *extr.* πειρῶ κατεργάσασθαι τὸ εἰδέναι ἃ βούλει πράττειν: *quo etiam pertinet quod apud Nostrum loc. cit. verbum* κατεργασάμενοι *respondet praecedenti* κτησάμενοι.

*In verbis istis*, χρόνῳ δὲ κατεργάσατο καὶ ἀνέπεισε Ξέρξεα, ὥστε ποιέειν ταῦτα, VII. 6. *a. cum aliis intellexeram* κατεργάσατο ἃ ἐβούλετο. Confecit id quod voluerat. *Sed rectius intelliges* κατεργάσατο τὸν Ξέρξεα καὶ ἀνέπεισε αὐτόν, Vicit, Expugnavit Xerxem, (*quemadmodum dicimus* Expugnare aliquem precibus) et per-

suasit ei. *Similiter apud Xenoph. Mem.* II. 3, 16. κατεργάσαιο τοὺς ἀνθρώπους *idem valet ac* ἕλοις, *quod ibi paulo ante legitur. Eodem pertinet quod apud Nostrum est,* ὡς δέ οἱ προσπέμποντι οὐκ ἐδύνατο κατεργασθῆναι, IX. 108. *a. ubi non intelligitur* τὸ χρῆμα, *sed* ἡ γυνὴ οὐκ ἐδύνατό οἱ κατεργασθῆναι, Mulier non potuit ab illo (sollicitationibus ac promissis illius) Expugnari, Vinci, Permoveri, Persuaderi. Σαρδὼ νῆσον κατεργάσασθαι, Sardiniam insulam Subigere; In (*regis*) potestatem redigere, VI. 2. *m.*

Κατέργειν, *jon. pro* κατείργειν, Propellere, Compellere, Coërcere, τοὺς περιγενομένους ἐς τὰς νέας κατέρξαν, In naves Compulerunt, et ibi coërcuerunt, Exscensione prohibuerunt, V. 63. *f. N.* κατέργοντες πολλὸν τοὺς Ἀθηναίους, In angustias cogentes, Arcte prementes, VI. 102. *a. N.*

Κατερείκειν, Discindere, Discerpere. τά τε ἐσθῆτος ἐχόμενα εἶχον, ταῦτα κατηρείκοντο, III. 66. *a. conf.* Καταῤῥηγνύειν.

Κατερεῖν, *i. q.* κατειπεῖν, 1) Deferre nomen *alicujus*, Accusare. ἀλλά σφεας αὐτὸς ἐγὼ κατερέω πρὸς τὸν Μάγον, III. 71. *extr.* 2) Declarare, Ingenue profiteri. πᾶν εἰς σὲ κατειρήσεται (ὑπ' ἐμοῦ) τὠληθές, VI. 69. *a.*

Κατερείπειν, Diruere, Destruere. κατὰ γάρ μιν (τὴν πόλιν) ἐρείπει πῦρ τε καὶ ὀξὺς Ἄρης, VII. 140. *m. in Orac.*

Κατερύειν, *vide* Κατειρύειν.

Κατέρχεσθαι. 1) Redire in patriam, *praesertim*, post exsilium. εἴ κως κατέλθοιεν ἐς τὴν ἑωυτῶν, V. 30. *a. m.* (*conf.* κατιέναι, *a* κάτειμι.) 2) κατέρχεται ὁ Νεῖλος, Descendit, Defluit Nilus *in agros; nempe, postquam auctus exsuperavit suas ripas*, I. 19. *a. m.*

Κατεύχεσθαι, Precari, *in bonam partem.* πᾶσι τοῖσι Πέρσῃσι κατεύχεται εὖ γίνεσθαι καὶ τῷ βασιλέϊ, I. 132. *m. Absolute,* κατευξάμενοι, Deos precati, II. 40. *a. et* IV. 172. *f.*

Κατεύξασθαι *et* κατάρξασθαι *subinde a librariis confusa vide supra voce* Κατάρχεσθαι.

Κατευωχέεσθαι, Laute epulari. ἑψήσαντες τὰ κρέα κατευωχέονται, I. 216. *m.*

Κατέχειν, 1) Potiri. ἵνα κατάσχῃ τὰ ἐν Σάμῳ πρήγματα, III. 143. *f.* τὰ χρήματα Σάμιος ἀνὴρ κατέσχε, IV. 43. *extr.* μέλλων τὴν ἀκρόπολιν κατασχήσειν, V. 72. *m.* κατασχόντες ταῦτα τὰ χωρία, Locis hisce Potiti; Occupatis hisce locis, VI. 101. *a. cum Var. Lect. et Not. Tum in Medio:* κατασχέσθαι τὰ χρήματα, Sibi retinere, Intervertere pecunias, VII. 164. *f.*

2) κατέχειν τινὰ *videtur significare* Detinere, Morari aliquem, *in illis verbis* κατέχων πολλὸν τοὺς ἄλλους, VI. 129. *a. Certe Passivum,* ἐνθαῦτα κατεχόμενοι *haud dubie valet,* Ibi morati, Detenti, Retenti, VIII. 117. *a.*

3) τοῦτο κατέχει αὐτὸν (*in Praes. tempore*) *idem valet ac* τοῦτο κατέλαβε *vel* κατείληφε αὐτὸν, Hoc illum tenet, Hoc illi accidit. Κροῖσος ἐπυνθάνετο τοιαῦτα κατέχοντα τοὺς Ἀθηναίους, I. 65. *a.* ταῦτα πρότερον ἐγεγόνεε τῶν τότε μιν κατεχόντων, VI. 40. *extr.* καταλαμβάνε δέ μιν ἄλλα τῶν κατεχόντων πρηγμάτων χαλεπώτερα, VI. 40. *a.*

4) Κατέχειν *vel* κατίσχειν τὴν νῆα, *et nude* κατίσχειν, *aut* κατασχεῖν, Dirigere navem, Adpellere, *vide infra in* Κατίσχειν.

Κατηγέεσθαι, (*jon. pro* καθηγεῖσθαι,) Præire, Ducere, Viam monstrare, Primum instituere aliquid, *et* Præeundo docere. *Construitur cum Dativo personae:* ἡ Τιμὼ Μιλτιάδῃ κατηγήσατο, Timo Miltiadi viam monstravit; Docuit eum quid esset faciendum, VI. 135. *a. m. coll. cap.* 134. *a. m.* κατηγέοντο οἱ Σκύθαι τοῖσι Πέρσῃσι ἐς τοὺς χώρους, ἐς τὴν σφετέρην, Præiverunt Persis et quasi duxerunt illos, IV. 125. *a. m. et cap. extr.* ἐς τοῦτό σφι τὸ χωρίον κατηγήσατο Ἱππίης, In hunc campum Duxit illos Hippias, VI. 102. *f.* 107. *a.* κατηγήσασθαί σφι ἐπὶ τὰς Ἀφίδνας, Monstrasse illis viam quæ Aphidnas fert, Viam illis præivisse ad Aphidnas oppidum, IX. 73. *m.*

*Alibi absolute ponitur, nempe subintellecto Dativo personae.* δέξαι (*scil.* αὐτοῖς) ἕκαστα καὶ κατηγήσασθαι, Cuncta monstrare et Viæ ducem esse, III. 134. *f.* οἱ κατηγεόμενοι (*nempe* αὐτῷ), Viæ duces, VII. 130. *a.* οὐκέτι τὸν αὐτὸν κόσμον κατηγέετο, Non amplius eodem ordine Præivit, IX. 66. *f.* οἱ Θηβαῖοι αἰεὶ κατηγέοντο μέχρι μάχης, IX. 40. *f.*

Κατηγέεσθαι *cum Dativo personae et Accusat. rei:* ἄλλας κατηγεόμενοί σφι ὁδοὺς, Ducentes illos per alias vias, IX. 104. *f.* τὸ ἕρμα σφι κατηγήσατο Πάμμων, Scopulum illis Indicavit Pammon; Viam illis monstravit quâ vel accederent ad scopulum, vel illum tuto præternavigarent, VII. 183. *b.* τὴν ἀτραπὸν ταύτην οἱ Μηλιέες Θεσσαλοῖσι κατηγήσαντο (Præiverant, Præeundo monstraverant) ἐπὶ Φωκέας, VII. 215. *m.*

*Cum Accusat. rei, omisso Dativo personae, significat* Primum instituere aliquid; *et* Præeundo docere alios. ἡ αὐτὴ γυνὴ -- χρηστήριον κατηγήσατο, Primum instituit oraculum, II. 56. *f.* τὸν Φαλλὸν τὸν Διονύσῳ πεμπόμενον Μελάμπους ἐστὶ ὁ κατηγησάμενος, καὶ ἀπὸ τούτου μαθόντες ποιεῦσι -- οἱ Ἕλληνες, Phallum in pompâ Bacchi circumferre Primus instituit (Docuit) Melampus, et ab illo didicerunt Græci, II. 49. *a. m. Ibidem paulo ante dixerat,* Ἕλλησι Μελάμπους ἐστὶ ὁ ἐξηγησάμενος -- τὴν πομπὴν τοῦ Φαλλοῦ. *Eâdem vero notione etiam cum Participio construitur:* οὐκ αὐτὸς κατηγή-

σομαι νόμον τόνδε ἐν ὑμῖν τιθείς, VII. 8, 1. *a.*

Κατηγεμὼν, όνος, ὁ *et* ἡ, Qui præit, (Dux *viae.*) οἱ κατηγεμόνες τῆς ὁδοῦ, VII. 128. *f.* 197. *a.* Φανῆναί οἱ τῶν κακῶν ἡγεμόνα, *Hanc mulierem adparuisse ei* (*a diis ei missam esse*) Ducem malorum, Quæ ei viam monstraret quâ se perditum iturus esset, VI. 135. *f.*

Κατηγορέειν, 1) Declarare, Indicare, Arguere. αὐτὸ κατηγορέει τὸ οὔνομα ὡς ἐστι Ἑλληνικὸν, Ipsum nomen declarat se esse Græcum, III. 115. *m.* 2) κατηγορέειν τινὸς, Accusare aliquem; *et pleniore dictione*, κατηγορέειν τὶ τινὸς πρὸς τινά, *proprie* Denuntiare apud aliquem factum alicujus, *id est*, Accusare aliquem apud alium. κατηγόρεον τοῦ Ἀλεξάνδρου, *et mox*, κατηγόρεον δὲ ταῦτα (scil. αὐτοῦ) πρὸς τοὺς ἱρέας, II. 113. *f.* παρεόντων τῶν συμμάχων κατηγορέειν, Præsentes accusare socios, VIII. 60. *a.* *Videtur vero etiam* κατηγορέειν τινὶ, *pro* τινὸς, *usurpasse Herodotus: nam pro eo quod vulgo legitur* οὐ παρεόντος κατηγορέων, Absentem accusans, VII. 10, 7. *m.* *suspicari licet veram esse scripturam, quam probati praeferunt codices*, οὐ παρεόντι κατηγορέων. *vide Var. Lect. et Notas.*

*Passivum:* σφέων μεγάλως κατηγόρητο μηδίζειν, Vehementer accusabantur favere Medis VII. 205. *f.*

Κατήγορος, ου, ὁ, Accusator, Delator. συνήνεικε μηδένα κατήγορον γενέσθαι, VIII. 88. *f.* οὐκ ἄλλος ἐμεῦ κατήγορος ἔσται, III. 71. *f.*

Κατήκειν, 1) Pertingere, Pertinere, *usque ad mare, ad fluvium, etc.* κατήκοντες ἐπὶ θάλασσαν, IV. 171. V. 49. *m.* κατήκουσι ἐπὶ ποταμὸν, IV. 178. *a.* ὄρος μέγα ἐς θάλασσαν κατῆκον, VII. 22. *m.* ἐξήλυσις ἐς θάλατταν κατήκουσα, VII. 130. *a.*

2) Τὰ κατήκουσα πρήγματα *sunt* Res quæ ad nos pervenerunt, quæ nos attingunt; *et notione magis generali:* Res quæ acciderunt; Res præsentes, Præsens rerum status. Λέγοντες περὶ τῶν κατηκόντων, I. 97. *m.* τὰ κατήκοντά ἐστι τοιαῦτα, V. 49. *a.* ἐπὶ τοῖσι κατήκουσι πρήγμασι τάδε ποιητέα σφι εἶναι ἔλεγε, VIII. 19. *m.* 40. *m.* 102. *a.*

Κατήκοος, ου, ὁ. 1) Auscultator. κατάσκοποι καὶ κατήκοοι, I. 100. *extr.* *N.* 2) *idem quod* ὑπήκοος, Subditus, Imperio alicujus subjectus, Dicto audiens. *Cum Genit.:* ἔσαν οὗτοι Μήδων κατήκοοι, I. 72. *a.* Περσέων, I. 143. *a.* V. 10. *extr.* ἐόντες Μίνω κατήκοοι, I. 171. *a.* *Cum Dativo:* Κροίσῳ ἦσαν κατήκοοι, I. 141. *a.* καί οἱ ἦσαν πάντες κατήκοοι, III. 88. *a.* *Absque regimine:* οὐ βουλομένων τῶν πολιητέων κατηκόων ἔτι εἶναι, VII. 155. *a.* *m.* *ubi quidem subintelligi poterit dativus* αὐτοῖς, *aut genitivus* αὐτῶν, Parere illis. *Conf.* Κατακούειν.

Κατηλογέειν, *i. q.* ἀλογέειν, Contemnere, Spernere, Nullam rationem alicujus habere. κατηλόγησε τούτου τοῦ χωρίου, Nullam rationem hujus loci habuerat, I. 84. *f. N.* τὸν νόμον κατηλόγησε, Sprevit legem, I. 144. *m. f. Haec ad thema* Καταλογέειν *refert Schneiderus; cui ultro adsentirer, nisi* III. 121. *m. communi librorum consensu legeretur* αὐτὸν κατηλογέοντα τὰ Ὀροίτεω πρήγματα.

Κατήρης, ὁ, ἡ, Bene instructus, rebus necessariis instructus; *praesertim* de Navi remigio et rebus omnibus ad navigandum instructâ. εἶχε πλοῖον κατῆρες ἑτοῖμον, VIII. 21. *a. Conf. viros doctos ad Hesych. voc.* Κατήρη.

Κατῆσθαι, (*jon. pro* καθῆσθαι,) Sedere. κατήμενος ὑπὸ τῷ οὔρεϊ, In imo monte sedens, VIII. 90. *f.* κατήμενος ἐν τῇ τάξι, Sedens suo in ordine, IX. 72. *m. N.* ἐν Δελφοῖσι κατήμενοι, Delphis sedentes, Dum Delphis sedem habebant, V. 63. *a. Praesertim de his qui* Otiosi sedent. ἔχων δύναμιν τοσαύτην κάθησαι, Tantis instructus viribus Sedes otiosus, III. 134. *a.* ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ κατήμενος, Quietus manens, non se movens, IX. 56. *a.* Κροῖσος ἐπὶ δύο ἔτεα ἐν πένθεϊ μεγάλῳ κατῆστο, Ingenti in luctu Desidebat; *nempe,* nec ullas res gerendas suscepit, I, 46. *extr.* (*aliis I.* 46. *a. et ibi quidem vulgo* καθῆστο *legebatur. Vide quae in Var. Lect. monita sunt.*) *Huc pertinet dictio ista,* ἐκ τοῦ μέσου κατῆσθαι, E medio aliorum secedere et seorsim sedem capere; Ab aliis sese separare, nec illorum rebus sese immiscere, Neutrarum esse partium, III. 83. *f. cum Var. Lect. et Not.* IV. 118. *a.* VIII. 73. *extr.*

*Sed et is* κατῆσθαι *dicitur, qui* Occupatur in arte sellulariâ. *Sic de his qui in Arte condiendi cadavera occupantur,* εἰσὶ δὲ οἳ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ κατέαται καὶ τέχνην ἔχουσι ταύτην, II. 86. *a. N. ubi* κατέαται (*jon. pro* κάθηνται) *latine* Constituti sunt *reddiderat Valla, quod et noster typotheta ponere debuit, qui verbum* constituti *temere omisit, sed poterat* κατέαται *etiam simpliciter* Sedent *reddi. Conf. mox* Κατίζειν.

Κατιδέσθαι, 1) Conspicere. τοὺς ἔσω - - οὐκ οἷά τε κατιδέσθαι, VII. 208. *m.* 2) Inspicere. ξυρήσαντα τὰς τρίχας κατιδέσθαι ἐς τὴν κεφαλὴν V. 35. *f.*

Κατιέναι, *a Praesente* Κάτειμι, 1) Descendere. ὀνείδεα κατιόντα ἀνθρώπῳ φιλέει ἐπανάγειν τὸν θυμόν, Contumeliosa verba, quæ in aliquem conjiciuntur et in pectus ejus Descendunt, solent iram hominis excitare, VII. 160. *a.* 2) Redire *in patriam* de exsilio. πειρώμενοι κατιέναι καὶ ἐλευθεροῦν τὰς Ἀθήνας, V. 62. *m.* ὑπὸ τῶν κατιόντων Σαμίων, III. 45. *f.* Ἡρακλεῖδαι κατιόντες ἐς Πελοπόννησον, IX. 26. *a.*

Κατιέναι, *a Praes.* Κατίημι, Demitto. κάλον κατεῖναι, Demisisse funem, II. 23. *f.* κατίει (Demittit) σχοίνῳ σπυρίδα, V. 16. *m. f.* ἀγκύρας κατῆκαν πειρμήκεας, VII. 36. *a. Passivum*: κατιεμένην καταπειρητηρίην. II. 28. *extr.*

Κατίεσθαι. *a Praes.* κατίεμαι. *Idem fere ac simplex* ἵεσθαι, *quod vide supra*. Ire, Tendere, Grassari. ἡ στρατηλασίη - - κατίετο ἐς πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα, VII. 138. *a.*

Κατίζειν, 1) *Notione transitivâ*, Collocare, Constituere, Jubere *aliquem* sedere. κάτισε (*i. q.* ἐκάτισε) αὐτὸν ἐγγὺς ἑωυτοῦ, I. 88. *a. N.* (*ubi nonnulli quidem* κατεῖσε *aut* κάτεισε). κάτισον φυλάκους, Adpone custodes, I. 89. *m.* ἔπειτα ἄλλους κάτισον, III. 155. *m. f.* τὴν θυγατέρα ἑωυτοῦ κατίσαι ἐπ' οἰκήματος, Jussisse eum filiam suam Sedere in lupanari, II. 121, 5. *a.* 126. *a. Conf. Not. ad* III. 86. *a.*

2) *Intransitive vel Reciproce*, Sese collocare, Sedere. οὔτε κατίζειν ἔτι ἤθελε ἔνθαπερ πρότερον προκατίζων ἐδίκαζε, I. 97. *a.* ἐν τοῖσι κατίζοντες ἀμπαύονται, I. 121. *m. f.* ἐν τῷ κατίζων θρόνῳ, δικάζει, V. 25. *extr.*

[Κατιθὺ *unâ voce scriptum olim* IX. 51. *m. ubi nunc* κατ' ἰθὺ, recta ex adverso.]

Κατικετεύειν, *idem fere quod simplex* ἱκετεύειν, Suppliciter orare, In modum supplicis adire *aliquem. Constr. cum Dativo.* ἀπικομένη τῇ μητρὶ κατικέτευε, VI. 68. *a.*

Κατιππάζεσθαι, Perequitare, Equis incursare *regionem.* ἡ ἵππος προελθοῦσα κατιππάσατο χώρην τὴν Μεγαρίδα, IX. 14.

Κατιροῦν, Consecrare, Dedicare. τὴν οὐσίην αὐτοῦ κατιρώσας, Bona ejus *diis* dicavit, I. 92. *f.* οἴκημα ἓν κατιρῶσαι, Unam ædem *regi* consecrare, dedicare, I. 164. *a. m. N.*

Κατιστάναι, *jon. pro* καθιστάναι, Constituere, Instituere, Sistere. *Inde in Passivo, et in Praeteritis activae formae passivam aut reciprocam notionem habentibus*, Constitui, Institui, Existere, Fieri; *aut* Constitutum, Institutum esse, Stare, Esse.

1) *Activum.* κατέστησε τύραννον εἶναι παῖδα τὸν ἑωυτοῦ, Tyrannum constituit filium suum, V. 94. *a. m.* καταστήσας ἀδελφεὸν ἑωυτοῦ ὕπαρχον εἶναι Σαρδίων, V. 25. *a.* ὕπαρχον ἐν τῷ Δορίσκῳ καταστήσας Μασκάμην, VII. 105. *m.* τοῖσι ἄλλοισι δίζησθε κατιστάναι τυράννους, V. 92, 1. *m. f.*

2) *Aor.* 2. καταστάντες ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, Constituti, Stantes, coram magistratibus, Ad illos introducti, III. 46. *a. et m.* ἦγόν μιν ἐπὶ τὰ κοινὰ τῶν Βαβυλωνίων. καταστὰς δὲ ἐπ' αὐτὰ *etc.* III. 156. *m.* καταστάντων σφι εὖ τῶν πρηγμάτων, Rebus eorum bene Stantibus, bene Constitutis, VII. 132. *f.* εὖ ἡμῖν καὶ ἐπὶ τὸ ἄμεινον κατέστη (*scilicet* τὰ πρήγματα), VII. 158. *m.* τίς σε

ἀνέγνωσε πολέμιον ἐμοὶ καταστῆναι, Quis tibi persuasit, ut hostis mihi Fieres, I. 87. *m.* κατέστη ὁ θόρυβος, Compositus, Inhibitus, Sedatus est tumultus, III. 80. *a.*

3) *Praet. perf.* καί σφι μαντήϊον Διὸς κατέστηκε, Constitutum est illis (*vel*, ab illis) oraculum Jovis; *sive brevius*, Est illis, Exstat apud illos, Jovis oraculum, II. 29. *f. ubi quidem* κατεστήκει *praefert codex noster F. quod fortasse ab Herodoti manu est, qui in hoc verbo* (*ut mox videbimus*) *utitur Plusquamperfecto tempore ubi Perfectum maluisses. Sed subinde etiam consentientibus libris omnibus reperitur tertia certe persona pluralis Praeteriti perfecti, nempe* κατεστέασι, *jon. pro* καθεστᾶσι, *quod ipsum pro* καθεστήκασι *ponitur. Sic* νόμοι τοῖσι Βαβυλωνίοισι οὗτοι κατεστέασι, Hæ leges constitutæ sunt Babyloniis; Hæc apud illos Instituta obtinent, I. 200. *a.* ἄγραι τῶν κροκοδείλων πολλαὶ κατεστέασι, Venandi crocodilos plura instituta sunt genera, plura genera sunt, II. 70. *a.* οἱ μὲν ὀφθαλμῶν ἰητροὶ κατεστέασι, οἱ δὲ κεφαλῆς *etc.* Alii oculorum constituti sunt medici, alii capitis, *sive brevius*, Alii sunt oculorum medici, *etc.* II. 84. *f.* ἐν δείματι μεγάλῳ κατεστεῶτες, (*jon. pro* καθεστῶτες *et* καθεστηκότες) Magno in timore constituti, Magno in timore versantes, VIII. 36. τὸν νῦν κατεστεῶτα κόσμον Σπαρτιήτῃσι, Ordinem rerum qui nunc apud Spartanos obtinet, I. 65. *m. f. Quos* Trecentos viros τοὺς κατεστεῶτας selegisse sibi *narratur* Leonidas, *sunt* Cives treceni ex Lacedæmoniorum lege ad hoc Constituti ut regem in bellum proficiscentem, tamquam corporis custodes, comitentur, Constitutus ille et legitimus virorum numerus VII. 205. *m.* τὰ κατεστεῶτα, I. 59. *extr. sunt* Leges et Instituta quæ in civitate valent.

4) *Plusquamperf.* φρουρὴ ἐν αὐτῷ (τῷ τείχεϊ) κατεστήκεε ὑπὸ Δαρείου, Præsidium in castello Constitutum (Impositum, Locatum) erat a Dario, VII. 59. *a.* τοῖσι μὲν δὴ κατεστήκεε πολιορκίη, Contra hos igitur Instituta erat obsidio, Hi igitur obsidebantur, I. 31. *a. Sic* κατεστήκεέ σφι τειχομαχίη ἐῤῥωμενεστέρη, IX. 70. *a.* ὅς οἱ πρὶν ἢ βασιλεῦσαι ἀντιστασιώτης κατεστήκεε, Qui, priusquam ille regnum suscepit, adversarius ejus Fuerat, I. 92. *m. f. Similiter* κατεστήκεε ἐκ τῆς ἰθείης Λακεδαιμονίοισι πολέμιος, IX. 37. *f.* ἔνθα, Νίνου ἀναστάτου γενομένου, τὰ βασιλήϊα κατεστήκεε, Quæ post Nini eversionem regia sedes Constituta (Translata) erat, I. 178. *a. Sed alibi idem Plusquamperfectum, in latino quidem sermone rectius per Perfectum praeteritum aut per Praesens redditur. Sic*, ὅδε σφι νόμος κατεστήκεε, Hæc lex illis consti-

tuta est, Hoc institutum apud illos obtinet, I. 197. *a. non:* constituta erat, *aut* obtinebat; *nam sequentia omnia verba, quibus id institutum exponitur, in Praesente tempore ponuntur. Pariter* I. 132. *a. ubi nos, codices nonnullos secuti,* κατέστηκε *edidimus, ex aliis olim* κατεστήκεε *editum erat, nec ita male fortasse, coll. Var. Lect. ad locum supra citatum,* II. 29. *f. Tertia plur. Plusq.* κατεστασάν, *jon. pro* κατεστήκεσαν, Constituti erant. κατέστασαν ἔτι πρότερον ὕπαρχοι, VII. 106. *m.* ἐν δείματι μεγάλῳ κατέστασαν, VII. 138. *b.*

5) *Passivum, Praesens,* ἐς τὠυτὰ κατίσταται, In idem (quod ante fuerat) Constituitur, In pristinum habitum Restituitur, IV. 105. *f.* ἐπεὶ ὑμῖν ὁ λόγος οὕτω προσάντης κατίσταται, Quoniam hæc conditio ita ardua Fit (Est, Accidit) vobis, VII. 160. *m. f.* ταὐτὰ μέτρα κατίσταται, Eadem ratio Est, Esse solet. IV. 198. *f. Praet. Imperf.* ἐς φόβον κατιστέατο, (*pro* καθίσταντο) In timorem Conjiciebantur, VIII. 12. *m. Praets Perf.* νόμοι αὐτοῖσι ὧδε κατεστέαται, (*jon. pro* καθέστανται) Leges illis sic Constitutæ sunt; His illi Institutis utuntur, I. 196. *a. ubi nec male* κατεστέασι *praefert noster cod. F. eâdem notione.*

6) *Medium,* αὐτοὶ πρῶτοι τύραννον καταστησάμενοι παρὰ σφίσι αὐτοῖσι, (*jon. pro* παρὰ ὑμῖν αὐτοῖσι) Postquam vos primum apud vos ipsos Constitueritis vobis tyrannum, V. 92, 1. *m.* ὃς τὴν ζόην κατεστήσατο ἀπ' ἔργων ἀνοσιωτάτων, Qui vitam suam Instituit (*i. e.* victum sibi quæsivit; vitam sustentabat) ex opere iniquissimo, VIII. 105. *a.* (*conf.* Ζόη.) οἷον τρόπον καταστησάμενοι (Quo pacto Sese et res suas Constituentes; Quamnam rationem Constituendæ suæ reipublicæ ineuntes) κάλλιστα ἂν οἰκέοιεν, IV. 161. *a.*

Κατίσχειν, 1) *Active,* κατίσχειν *et* κατασχεῖν τὰς νῆας *vel* νέας, *et nude* κατίσχειν, κατασχεῖν, *subintellecto accusativo,* Dirigere, Adpellere naves, *et simpliciter,* Adpellere. (*Conf.* Ἔχειν *num.* 8.) ἐς Σαλαμῖνα κατίσχει τὰς νῆας, VIII. 40. *a.* οἱ ἄλλοι κατέσχον (*scil.* τὰς νῆας) ἐς Σαλαμῖνα, VIII. 41. *a.* ἐς τοῦτον τὸν αἰγιαλὸν κατασχόντες τὰς νέας ἀνέψυχον, VII. 59. *f.* ὁ ναυτικὸς στρατὸς κατέσχε τῆς Μαγνησίης χώρης ἐς τὸν αἰγιαλὸν, VII. 188. *a.* κατασχόντες τὰς νέας τῆς Ἐρετρικῆς χώρης κατὰ Ταμύνας, VI. 101. *a. Sed, quod ibidem mox subjicitur,* κατασχόντες δὲ ταῦτα τὰ χωρία, *id aliam habet rationem, de quâ supra dictum est sub voc.* Κατέχειν, *num.* 1.

2) *Intransitivâ notione.* Deferri, Delabi *de coelo.* λέγουσι σέλας ἐπὶ τὴν βοῦν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατίσχειν, καί μιν ἐκ τούτου τίκτειν τὸν Ἆπιν, III. 28. *m. N.*

Κάτοδος, ου, ἡ, (*jon. pro* κάθοδος) Reditus de exsilio in patriam, I. 60. *a. m.* 61. *f.* V. 62. *m.*

Κατοικέειν, *i. q.* οἰκέειν, Habitare, κατοίκησε πόλιν Ζάγκλην, VII. 164. *a. m.*

*Eâdem notione legebatur vulgo Praes. Pass.* ἐν τοῖσι ἀνθρώπους κατοικεῖσθαι λέγουσι, In quibus ajunt habitare homines, I. 202. *m. f. ubi nos, alios libros secuti,* κατοικῆσθαι *reposuimus; quoniam constanter, aliâs Praeterito pass. eâ notione utitur scriptor; qui, si vel maxime Praesentis temporis formam adhibere hîc voluisset,* κατοικέεσθαι, *non* κατοικεῖσθαι, *fuerat scripturus.* ἀπικόμενοι ἐς τοῦτον τὸν χῶρον, ἐν τῷ νῦν κατοίκηνται, οἴκησαν τοῦτον, IV. 116. *m.* Γηρυόνεα οἰκέειν, ἔξω τοῦ Πόντου κατοικημένον, Ἐρύθειαν νῆσον, IV. 8. *a.* αὗται μὲν (αἱ πόλιες) ἐν τῇ Καρίῃ οἴκηνται, Hæ civitates in Cariâ habitant, Sedes suas Habent, Sitæ sunt, I. 142. *a.*

Κατοικίζειν τινὰ, Sedes adsignare alicui, τούτους κατῴκισε ἐς Μέμφιν, I. 154. *f. Et mox ibidem,* οὗτοι ἐν Αἰγύπτῳ κατοικίσθησαν.

Κατοικτείρειν, Misereri *alicujus*, Miserari *aliquem.* κατοικτείρας Φερετίμην. IV. 167. *a.*

Κατοικτίζεσθαι, Lamentari, Misericordiam hominum implorare. κατοικτίζετο, φὰς ὑπὸ Δαρείου πεπονθέναι, III. 156. *m.*

Κατόμνυσθαι, Jurare contra *aliquem.* κατώμνυτο Δημαρήτου, VI. 65. *m.* ἐγὼ δὲ κατωμνύμην, φαμένη αὐτὸν οὐ καλῶς ποιέειν, VI. 69. *a. m.*

Κατόνεσθαι, Vituperare, Spernere. κατόνοντο (*alii olim* κατώνοντο) τὸν Ἄμασιν Αἰγύπτιοι, καὶ ἐν οὐδεμίῃ μοίρῃ μεγάλῃ ἦγον, II. 172. *a. Conf.* Ὄνεσθαι.

Κατονοσθῆναι, *i. q.* κατόνεσθαι. μή με κατονοσθῇς πρὸς τὰς λιθίνας πυραμίδας, II. 136. *f.*

Κατόπτεσθαι, Speculari, Explorare. ὀψομένους τε τὴν - - - καὶ πρὸς ταύτῃ τὰ ἄλλα κατοψομένους, III. 17. *f.*

Κατόπτης, ου, ὁ, Speculator, Explorator, ἀποστέλλειν κατόπτας, III. 17. *f.* ἥκετε κατόπται τῆς ἐμῆς ἀρχῆς, III. 21. *m. qui* κατάσκοποι *dicuntur. cap.* 19. *a.*

Κατορᾶν, 1) Conspicere. κατώρα πᾶν μὲν οὒ τὸ στρατόπεδον· τὸ γὰρ ἔσω - - οὐκ οἷά τε ἦν κατιδέσθαι, VII. 208. *m.* Ἀθηναίους γὰρ ὑπὸ τῶν ὄχθων οὐ κατώρα, IX. 59. *m.* 2) Inspicere. κατορᾷ δὲ καὶ τὰς τρίχας εἰ κατὰ φύσιν ἔχει πεφυκυίας, II. 38. *m.*

[Κατορρωδέειν, *vide* Καταρρωδέειν.]

Κατορύσσειν, Defodere. εἴ τε σφέα (τὰ χρήματα) κατὰ γῆς κατορύξουσι, VIII. 36. *a.* Περσέων δυώδεκα ζώοντας ἐπὶ κεφαλὴν κατώρυξε, III. 35. *extr.* VII. 114. *extr.*

Κατορχέεσθαι, Insultare. κατωρχέοντο καὶ κατέσκοπτον Δαρεῖον, III. 151. *m.*

Κατότι, *pro* καθ' ὅ τι, Quatenus, Eo quod, Quoniam, VII. 2. *m.f.*

Κατοχὴ, ῆς, ἡ, Detentio, Retentio. συμφορὴν ποιεύμενος μεγάλην τὴν ἑωυτοῦ κατοχὴν τὴν ἐν Σούσοισι, V. 35. *f.*

Κατύπερθε, Super, Supra. τὴν κατύπερθε ὁδὸν, Superiorem viam, I. 104. *m.* ἡ χώρη ἡ κατύπερθε, IV. 8. *a.* τοῖσι κατύ-

περθε Ἀσσυρίων οἰκημένοισι, Supra Assyrios habitantibus, I. 194. *a.* τὰ κατύπερθε τῆς λίμνης, II. 5. *a.* τὰ κατύπερθε θηριώδης ἐστὶ ἡ Λιβύη· τὰ δὲ κατύπερθε τῆς θηριώδεος ψάμμος ἐστί, II. 32. *m.* τὰ κατύπερθε τῆς χώρης, Quæ sunt supra illam regionem. IV. 7. *m. f.* κορμοὺς ξύλων ἐπετίθεσαν κατύπερθε τῶν ὅπλων τοῦ τόνου, Super intentos rudentes imposuerunt *etc.* VI. 36. *f.* κατύπερθε τῷ πολέμῳ γενέσθαι Τεγεητέων, Bello superiorem esse Tegeatis, I. 57. *a. m.* τῶν ἐχθρῶν κατύπερθε γενέσθαι, VIII. 60, 3. *m.* βουλόμενος μᾶλλον τὰ ὑμέτερα κατύπερθε γίνεσθαι ἢ τὰ τῶν Ἑλλ. πρήγματα, VIII. 75. *m.* 136. *f.*

Κατυπέρτερος, η, ον, Superior. κατυπέρτεροι τῷ πολέμῳ ἐγεγόνεσαν, I. 67. *a.* πολλῷ κατυπερτ. I. 68. *extr.* ἐόντας τῷ πολέμῳ κατυπερτέρους Τεγεητέων, I. 65. *a.* ὡς εἶδον κατυπέρτερα τῶν Περσέων τὰ πρήγματα, VII. 233. *a.*

*Hinc Superlat.* Κατυπέρτατος, Supremus, Altissimus. ἐν τῇ κατυπερτάτῃ τῆς γῆς, IV. 199. *b.*

Κατυπνοῦν *et* Κατυπνοῦσθαι, Obdormire. κατυπνῶσαι, IV. 8. *f.* κατύπνωσε, VII. 12. *f.* ἐν κοίτῃ τῇ σῇ κατυπνῶσαι, VII. 16. *extr.* εἰ ἐν κοίτῃ τῇ ἐμῇ κατυπνώσειας, VII. 15. *extr.* τὸ ὄνειρον τῷ Ξέρξῃ κατυπνωμένῳ ἐπιστάν, VII. 14, *a.* 17. *m.*

Κάτω, Infra, Deorsum. ἔστι ἄλλος κάτω νηός, Est alia ædes Infra, Inferne, I. 183. *a.* τῆς Ἰωνίης τὰ κάτω, Inferiora Joniæ, I. 143. *a.* (*Conf.* Ἄνω, *num.* 3. *et Not. ad* IV. 18, 2.) ἐρρίπτουν ἑωυτοὺς κατὰ (*sive* ἀπὸ) τοῦ τείχεος κάτω, Deorsum sese conjecerunt, VIII. 53. *a.*

*Superlat.* Κατώτατα, *Neutr. plur. pro Adverbio* κατωτάτω, In imo, οἱ κατώτατα ἑστεῶτες, VIII. 23. *a.*

Κατωμοσίη, ης, ἡ, Jusjurandum quod contra aliquem interponitur. μετὰ δὲ τὴν κατωμοσίην ἐδίωκε αὐτόν, VI. 63. *m. conf.* Κατομνύναι.

Καύκασις, ιος, ὁ, (*non solum* τὸ Καυκάσιον ὄρος, *ut* I. 104. *aut* ὁ Καύκασος, *ut* I. 203. *et* 204. IV. 12.) Caucasus mons. τὰ πρὸς βορῆν ἄνεμον τοῦ Καυκάσιος, III. 97. *m. f. Not.*

Καῦσις, ιος, ἡ, Crematio. τῶν ἱρῶν ἡ καῦσις, II. 40. *a.*

Καυχᾶσθαι, Gloriari. εὐεργεσίῃσι βασιλῆα οὐ καυχήσεαι ὑπερβαλέσθαι, VII. 39. *m.*

Κέγχρος, ου, ὁ, 1) Milium. σπέρμα ὅσον κέγχρος τὸ μέγαθος, Semen magnitudine milii, III. 100. *a. coll.* cap. 97. *a. m. et ibi Not.* σπείρουσι καὶ Φακοὺς καὶ κέγχρους, IV. 17. *m. f.* ἐκ κέγχρου καὶ σησάμου *etc.* I. 193. *m. vide infra in* Ὅσον τε. 2) Granum *quodlibet. Inde* Ova piscium, *quae* Granorum *formam et magnitudinem habent*, κέγχρους *vocat Noster* II. 93. *a. m. N.*

Κεδρίη, ης, ἡ, *i. q.* τὸ ἀπὸ κέδρου ἄλειφαρ, Cedria, Oleum cedrinum. ἐξιεῖσι ἐκ τῆς κοιλίης τὴν κεδρίην, II. 87. *m.*

Κέδρος, ου, ἡ, Cedrus, *arbor odorata.* ἐπεὰν τοὺς κλυστῆρας πλήσωνται τοῦ ἀπὸ κέδρου ἀλείφατος γινομένου, II. 87. *a. ubi vitiose olim* ἀπὸ τοῦ κέδρου. (*conf.* Κεδρίη.) τῆς κυπαρίσσου καὶ κέδρου καὶ λιβάνου ξύλον, IV. 75. *m.*

Κέεσθαι, (*commune* κεῖσθαι) 1) Jacere. τῇ ἂν πέσῃ, κέεται, IV. 62. *extr. Sic de Mortuis:* ἐπειρητομένους τὸν χῶρον ἐν τῷ κέοιτο Ὀρέστης, I. 67. *m.* ἐν τῇ ἑωυτῶν κέεσθαι ἀποθανόντας, IV. 11. *m. f.* IX. 105. *f.* (*ubi quidem* κεῖσθαι, *non* κέεσθαι, *praeter morem Herodoti.*) 2) Positum esse. ἐν τῷ νηῷ κλίνη κέεται, I. 181. *f.* ἐν τούτῳ τῷ χωρίῳ κέεται χαλκήϊον, IV. 81. *a. m. Et*, Situm esse, *ubi de Oppido aut de Regione agitur.* πόλις κέεται ἐν πεδίῳ μεγάλῳ, I. 178. *a. m.* ἡ Ἀττικὴ πρὸς νότον κέεται τῆς Λήμνου, VI. 139. *extr. Item, de* Statu rerum; *si, ut probabilis, ita vera est Wesselingii conjectura,* εὖ κειμένων τῶν πρηγμάτων, VIII. 102. *m.* 3) *idem quod* προκέεσθαι, Propositum esse. ἄεθλον κείμενον, Propositum certaminis præmium, VIII. 26. *m.* (*ubi olim*, προκείμενον.) ἄεθλον ἔκειτο μύριαι δραχμαὶ, VIII. 93. *m.* 4) Impositum esse, *ubi agitur de Nomine alicujus.* ἑκάστῳ αὐτέων οὔνομα οὐδὲν κέεται, IV. 184. *a.* τῷ οὔνομα κεῖται (*sic vulgo h. l. pro* κέεται) Δύρας. VII. 198. *f.* 5.) *De formulâ* εὔστομα κείσθω *supra in voc.* Εὔστομα *dictum est.*

Κεῖθεν, *jon. pro.* ἐκεῖθεν, Inde, Illic. ἀπὸ τῆς κεῖθεν ὁδοῦ, I. 122. *m.*

Κεῖθι, *i. q.* ἐκεῖ, Ibi. καὶ κεῖθι συγκυβεύειν τῇ Δήμητρι, II. 122. *a. ubi alii quidem* κἀκεῖθι.

Κεινὸς, οῦ, ἡ, ὸν, *jon. pro* κενὸς, Vacuus, Inanis. νηστήσαντας κεινῇσι χερσί, I. 73. *m. et ibi Var. Lect. et Not.* κοιλίην κεινὴν (*i. q. vulgo* κενεῶνα) II. 40. *a. ubi conf. Var. Lect.* ἀπικέατο, οἱ μὲν, κεινοὶ, οἱ δὲ φέροντες *etc.* VII. 132. *ubi in veram scripturam libri veteres omnes consentiunt.* κεινῇσι πόλισι ἐπιπεσόντες, V. 15. *m.* χώματα κεινὰ, Cenotaphia, IX. 85. *f. ubi perperam olim* κοινὰ *edd.* ἀμφορέας κεινούς, VIII. 28. *a. ubi plures probati libri* κενεοὺς, *ne sic quidem male. vide Var. Lect. et Not.*

Κεῖνος, *i. q.* ἐκεῖνος, Ille. κεῖνον ἐπιβουλεύειν ἐμοί, I. 209. *f.* οἱ μετ' αὐτὸν κεῖνον ἔσαν δοκιμώτατοι, V. 17. *a.* ἐπικαλέσαι θεοὺς κείνῳ, V. 93. *a* τί κεῖνοι ἐθέλοντες, V. 13. *m.* ἱρωτάτας κείνας νομίζοντες εἶναι, V. 82. *m.* κεῖνα πάντα, V. 106. *f.*

Κείνως, *i. q.* ἐκείνως, ἐκείνῳ τρόπῳ, Isto modo. κείνως γὰρ ἀλλοτριοῦται ἀρχὴ ἡ σὴ, ἐς τὸν παῖδα τοῦτον περιϊοῦσα, I. 120. *m.*

Κείρειν, 1) Tondere. σφέας αὐτοὺς κείροντες, καὶ τοὺς ἵππους, *nempe in Luctu*, IX. 24. *a. Hinc in Passivo*, ἅμα κήδεϊ κεκάρθαι τὰς κεφαλάς, II. 36. *a.* λόφους κείρονται, (Tondent caput ita ut in medio emineat crista) τὸ μὲν μέσον τῶν τριχῶν ἀνιέντες αὔξεσθαι, τὰ δὲ ἔνθεν

καὶ ἔνθεν κείροντες ἐν χροΐ, IV. 175. *b.*

2) Cædere *arbores*, Vastare *agros*, Populari. ἔκειρε τὸ οὖρος, ἵνα ταύτῃ διεξίῃ ἅπασα ἡ στρατιὴ, Arbores et dumeta Excidens, quibus obsitus mons erat, viam patefecit exercitui, VII. 131. τούτους ἐπολιόρκεον καὶ τὴν γῆν σφέων ἔκειρον, Vastarunt illorum agrum, VI. 99. *f.* ἐς Ἐλευσῖνα ἐσβαλὼν, ἔκειρε τὸ τέμενος τῶν θεῶν, Lucum Excîdit deabus sacrum, *ut nos cum Larchero reddidimus; sive rectius*, Populatus erat fanum, *Vallâ interprete*, VI. 75. *f. N.* πάντα ἐπέφλεγον καὶ ἔκειρον, VIII. 32. *extr.* ἡ Ἀττικὴ ἐκείρετο ὑπὸ τοῦ πεζοῦ, VIII. 65. *a.* τῶν Θηβαίων ἔκειρε τοὺς χώρους, IX. 15. *a.*

Κελεύειν, *non solum* Jubere, *sed et* Hortari. πολλὰ κελεύων, Sæpe me hortatus, VI. 36. *a. N. Et* ibid. *paulo post*, ἐν τῷ πατρὶ τῷ ἐμῷ συνεβούλευσας, κελεύων αὐτὸν *etc.* Suadens illi ut *etc.*

Κέλευμα *et* Κέλευσμα, Inclamatio hortatoria, Jussum, Jussus. ἐπακούσας τῷ πρώτῳ κελεύσματι, IV. 141. *m. N. ubi* κελεύματι *dant probi nonnulli codd.* οὐ τῷ πρώτῳ κελεύσματι πειθόμενος, VII. 16. *a. ubi iterum alii* κελεύματι.

Κελευσμοσύνη, *i. q.* κέλευσμα. ἐκ τούτου κελευσμοσύνης, Ex hujus Jussu, I. 157. *m.*

Κέλης, ητος, ὁ, 1) Equus sellarius, Equus ad equitandum idoneus. ἤλαυνον δὲ κέλητας (*fors.* καὶ κέλητας) καὶ ἅρματα, VII. 86. *m.* 2) Celox, Parvum navigium velociter navigans. περιπίπτειν σφι κέλητα, VIII. 94. *a. et mox* ibidem, τοὺς ἀπὸ τοῦ κέλητος.

Κενεὸς, *i. q.* κεινὸς *et* κενὸς, Vacuus. ἀμφορέας κενεοὺς *olim, nec ita male, edebatur consentientibus plerisque msstis* VIII. 28. *m. ubi* κεινοὺς *ex Arch. et Vind. recepit Wess. Vide Var. Lect.*

Κεντοῦν, *i. q.* κεντεῖν, Pungere, Stimulis pungere. τὸν Ἀμάσιος νέκυν ἐκέλευε κεντοῦν, III. 16. *a.*

Κέντρον, ου, τὸ, Stimulus. μάστιγες καὶ κέντρα, *Fortunae instrumenta*. III. 130. *a.*

Κεραΐζειν, *proprie* Cornibus petere; *inde*, Veluti infestis cornibus incursare *et* Propellere *vel* Dejicere; Invadere *et* Lædere *aut* Perdere quolibet modo; Vastare, Diripere, Exspoliare. οἱ λέοντες τὰς καμήλους ἐκεράϊζον μούνας, Invadebant, VII. 125. *m. ubi mox* τῇσι καμήλοισι ἐπιτίθεσθαι, *in re eâdem.* τί τοὺς ἱκέτας μου ἐκ τοῦ νηοῦ κεραΐζεις, Invadis supplices meos et ex hoc templo Expellis, I. 159. *m. f. Nempe ille* ἐξαίρεε τοὺς στρούθους, *ut est paulo ante.* τὸ τῶν Λυδῶν ἄστυ κεραΐζοντας, Lydorum urbem diripientes, exspoliantes, I. 88. *a. ubi paulo post*, οὗτος ὁ ὅμιλος πόλιν τὴν σὴν διαρπάζει καὶ χρήματα τὰ σὰ διαφορέει. *Similiter*, τὰ οἰκία τοῦ ξείνου κεραΐσας ἥκεις II. 115. *f. Et* τοὺς γὰρ κλέπτας οὐκ ἀνιέναι κεραΐζεσθαι τὰ χρήματα, II. 121, 2. *a. m. In Pugnâ navali Navem hostilem* κεραΐζειν *dicitur is qui*

*illam* Rostro percutiens perdit. Ἀθηναῖοι ἐκεραΐζον τὰς ἀντισταμένας τῶν νηῶν, VIII. 91. *m.* τὸ πλῆθος τῶν νηῶν ἐκεραΐζετο, ὑπ' Ἀθηναίων διαφθειρόμεναι, VIII. 86. *a.*

Κεραμήϊα, τὰ, Fictilia vasa, *Vit. Hom.* 32. *m.*

Κεράμινος, η, ον, Fictilis, Figlinus, ἐς πίθους κεραμίνους (*olim* κεραμέους *edd.*) κατεγχέει, III. 96. *f.* κύλιξ κεραμίνη, IV. 78. *a.*

Κεράμιον, τὸ, Vasculum figlinum; *praesertim*, Doliolum. ἐν κεράμιον οἰνηρόν, III. 6. *a.*

Κέραμος, ου, ὁ, Vas figlinum, V. 88. *m.* περιαιρέει τὸν κέραμον, Aufert, frangit Testam, Vas *in quo fusum inest aurum aut argentum*, III. 96. *f.* *Collective* Figlina vasa; *praesertim*, Dolia. κέραμος ἐσάγεται πλήρης οἴνου δὶς τοῦ ἔτεος, III. 6. *a.* *et* ibid. *paulo post*, πάντα τὸν κέραμον, *et* ὁ ἐπιφοιτέων κέραμος.

Κεραὸς, ή, ὸν, Cornutus. ἄρνες κεραοί, IV. 29. *ex Odysseâ.*

Κέρας, τὸ, *genit.* κέρεος, *jon. pro* κέραος *et* κέρατος, Cornu *animalis cornuti.* περὶ τὰ κέρεα, II. 88. *m.* *f.* οὐ φύειν κέρεα, IV. 29. *a.* κέρεα προσῆν βοὸς χάλκεα, VII. 76. κέρεα ὑπερμεγάθεα, VII. 126. *a.* κέρεα κεκρυφότα ἐς τὸ ἔμπροσθεν, IV. 183. *m.* *ubi mox etiam Genitivus*, τῶν κερέων. 2) Cornu in acie instructâ, Ala. τοῦ δεξιοῦ κέρεος ἡγέετο, V. 111. *a.* τοῦ κέρεος τοῦ ἑτέρου ἡγεμονεύειν *aut* ἄρχειν, IX. 26. *m.* *f.* ἐπὶ τῷ ἑτέρῳ κέρεϊ, IX. 102. *a.* 3) *Quid sit* Ἐπὶ κέρας ἀνάγειν τὰς νῆας, VI. 12. *a.* *et* 14. *a.* (*pro quo alii scriptores* ἐπὶ κέρως *dicunt*) *declaratur in Not. ad* VI. 12. *a.*

Κεραυνὸς, οῦ, ὁ, Fulmen. ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κεραυνοὶ αὐτοῖσι ἐνέπιπτον, VIII. 37. *f.* *Conf.* Βέλος.

Κεραυνοῦν, Fulmine percutere. τὰ ὑπερέχοντα ζῶα κεραυνοῖ ὁ θεός, VII. 10, 5.

Κερδαίνειν, *fut.* κερδανέειν *et* κερδήσειν *vel* κερδήσεσθαι, Lucrari, Quæstum facere *Constr. cum Accus.* μέγιστα – – ἐκ φορτίων ἐκέρδησαν, IV. 152. *m.* ἐπεάν τι μέλλωσι κερδήσεσθαι, – – εἰ δὲ μηδὲν κερδήσεσθαι, III. 72. *f.* *Cum Dativo vel Ablat.* Μεγάροισι κερδανέομεν περιεοῦσι, Lucrabimur servata Megara, Lucrum ex hoc capiemus quod Megara fuerint conservata VIII. 60, 3.

Κερδαλέος, Lucrosus, Utilis. κερδαλεώτερόν ἐστι (ἡμῖν) ὁμολογέειν τῷ Πέρσῃ, IX. 7, 1. *f.*

Κέρδος, εος, τὸ, Lucrum, Quæstus. ἵνα τι ἐπισπάσωνται κέρδος, III. 72. *f.* ἰδίῃ περιβαλλόμενος ἑωυτῷ κέρδεα, III. 71. *m.* *f.* ἐν κέρδεϊ ἐποιεῦντο περιποιῆσαι τὰ σφέτερα, Lucro sibi duxerunt conservasse res suas, VI. 13. *f.*

Κέρκυρος, ου, ὁ, Cercurus, *leviorum Navium genus.* πεντηκόντεροι καὶ κέρκουροι καὶ ἱππαγωγὰ πλοῖα, VII. 97. *f.*

Κέρτομος, ου, ὁ, ἡ, (*nisi rectius* Κερτόμος) Mordax, Cavillatorius, Mordacia dicta projiciens. θυσίῃσί τέ σφεα (τὰ ἀγάλματα) καὶ χοροῖσι κερτομοισι ἱλάσκοντο, V. 83. *m.* *f.* *ubi*

*paulo post*, κακῶς δὲ ἠγόρευον οἱ χοροὶ *etc.*

Κευθμὼν, ῶνος, ὁ, Latibulum, Latebræ. κευθμὼν Κιθαιρῶνος, IV. 141. *m. in Orac.*

Κεφαλαίωμα, τὸ, Summa collecta, Universus numerus. πέντε μυριάδων (*sive rectius*, μυριάδες) τὸ κεφαλαίωμα τῶν γυναικῶν συνῆλθε, III. 159. *f. ibique Var. Lect. et Not.*

Κεφαλὴ, ἡ, Caput. *Formulas* τὴν κεφαλὴν κόπτεσθαι, πλήσσεσθαι, τύπτεσθαι, *vide in adjunctis Verbis.* ἐμῇ κεφαλῇ ἀναμάξας φέρω, Meo capite pœnam luo, I. 155. *m. N.* οὐδενὸς ἐμψύχου κεφαλῆς γεύσεται, II. 39. *extr. nempe et* Olerum *nominantur* κεφαλαὶ, *quibus vescuntur omnes.*

Κῇ *vel* Κῆ, (*jon. pro* πῆ) Quâ viâ; Quorsum, Quâ ratione. σκοπέειν χρὴ παντὸς χρήματος τὴν τελευτὴν κῆ ἀποβήσεται, I. 32. *extr.* ἐκαραδόκεον τὸν πόλεμον κῆ ἀποβήσεται, VIII. 67. *a.*

Κη, *enclitica particula*, 1) Aliquâ ratione, Quodammodo, Fere. ταῦτα μὲν νυν οὕτω κη (*i. q.* οὕτω πως) ἐγένετο, V. 22. *f.* ταῦτά κη λεγόντων, Hæc fere dicentibus illis, V. 40. *f. Eâdem notione, per pleonasmum, cum particulâ* μάλιστα *jungitur.* χῶρος κατὰ Βουτοῦν μάλιστά κη κείμενος, II. 75. *a.* σταδίους μάλιστά κη τούτους ἐς ὀγδώκοντα, VIII. 8. *m. f. Similiter*, IV. 86. *a. et* VIII. 31. *m. Rursus*, ἀνδρῶν μάλιστά κη μυρίων, VIII. 65. *a. N.*

2) *Videri poterat subinde idem significare ac* που, Alicubi. (*Conf.* Ὄκη, *num.* 2.) οὔ κη (*aut* οὔ κῃ) πρόσω σποπιὴν ἔχοντες, Haud procul alicubi speculantes, V. 13. *a. Sic*, οὐκὶ ἕνα κη αὐτὸν δεῖ εἶναι τὸν λιμένα, Nequaquam unum solum Alicubi habere oportet talem portum, *ex lectione cod. Arch.* VII. 49, 1. *m. f. Sed hoc quidem loco* κη *plerique codices ignorant, ac videtur illa vocula temere irrepsisse. Priore vero loco possis intelligere*, Haud admodum procul: *quod vero ibi* οὐκὶ *contra plerorumque librorum fidem recepit Wess. id quidem mihi se adprobare non potuit.*

Κήδεσθαι, Solicitum esse, Curam gerere. *Cum Genit.* ἐμεῦ θεοὶ κήδονται, I. 209. *m. ubi* κηδέαται *habent codd. nonnulli, quâ de script. vide quae in Var. Lect. monui.* καὶ αὐτὸς καὶ τῶν ἂν κήδωμαι, Qui mihi curæ sunt, III. 40. *a. m.* εἰ μὴ μεγάλως ἐκηδόμην συναπάσης τῆς Ἑλλάδος, Nisi vehementer essem solicitus de universâ Græciâ, IX. 45. *a.* ὡς δὴ κηδόμενος αὐτοῦ, VII. 17. *m.* VIII. 118. *m. Item cum* μὴ *particulâ*; μὴ ἀπόλωνται κηδόμενος, Curans ne perirent, VII. 220. *a.*

Κηδεύειν, Lugere, Justa persolvere *mortuo. Hinc* Ἀποκηδεύειν, IX. 31. *a. quod vide suo loco.*

Κῆδος, εος, τὸ, 1) Adfinitas VII. 189. *a. m.* 2) Luctus, Exsequiæ. ἅμα κήδεϊ, Simul atque incidit Luctus, Simul aliquis

de familiâ mortuus est, II. 36. *a.*

Κηλωνήϊον, τὸ, *et* Κηλονήϊον, (*jon. pro* Κηλώνειον *aut* Κηλώνιον) Tolleno, Machina quâ e fluvio aut e puteo hauritur aqua *ad irriganda arva.* ὁ σῖτος, χερσί τε καὶ κηλωνηΐοισι ἀρδόμενος, I. 193. *a. cum Var. Lect. et Not.* ἀντλέεται κηλονηΐῳ, VI. 119. *m. ubi in Var. Lect. adnotari debuerat* κηλωνίῳ *per* ω *longum exhibere codicem F. et hoc ipsum superesse in vitiosâ scripturâ* κοινωνηΐῳ *codicis Pd.*

Κήρυγμα, τὸ, Præconium. κήρυγμα ἐποιήσαντο, *sequente Infinitivo,* VIII. 41. *a.*

Κηρυκηΐη, ἡ, Munus præconis, Legatio. τοῖσι (Ταλθυβίου ἀπογόνοισι) αἱ κηρυκηΐαι ἐκ Σπάρτης πᾶσαι γέρας δέδονται, VII. 134. *a.*

Κηρυκήϊον, τὸ, Caduceus, IX. 100. *a.*

Κῆρυξ, υκος, ὁ, Præco, Legatus. *Sic idem homo et* κῆρυξ *et* ἀπόστολος *promiscue vocatur* I. 21. *a.* κήρυκα ἐρυθρὸν, Legatum *vel* Præconem rubrum *Pythia in orac. dixit* Navem minio tinctam, III. 57. *f. et* 58. *m.* (*Mendosa scriptura* κῆρυξ, *pro* κήρυξ, IV. 127. *extr. temere ex ed. Wess. et Reiz. in nostram migravit.*)

Κηρύσσειν, Præconari. χρήματα αὐτοῦ κηρυσσόμενα ὑπὸ τοῦ δημίου, Bona illius per publicum præconem (venumdata) VI. 121. *f.*

Κιθὼν, ῶνος, ὁ, (*jon. pro* χιτὼν) 1) Tunica. ἅμα κιθῶνι ἐκδυομένῳ συνεκδύεται καὶ τὴν αἰδῶ γυνή, I. 8. *f.* Jonicæ mulieres λίνεον κιθῶνα gestabant; V. 88. *f.* Babylonii χρέονται κιθῶνι ποδηνεκέϊ λινέῳ· καὶ ἐπὶ τοῦτον ἄλλον εἰρίνεον κιθῶνα ἐπενδύνει, I. 105. *a.* Aegyptii ἐνδεδύκασι κιθῶνας λινέους περὶ τὰ σκέλεα θυσανωτούς, II. 81. *a.* εἰρινέους κιθῶνας gestabant Cilices, VII. 91. *a.* κιθῶνας ὑποδύνειν τοῖσι εἵμασι, I. 155. *f.* τοὺς κιθῶνας κατεῤῥήξαντο πάντες, VIII. 99. *m.* ἐνδὺς κιθῶνα μέγαν, καὶ κόλπον πολὺν καταλιπόμενος τοῦ κιθῶνος, VI. 125. *m.*

2) Κιθὼν, *i. q.* θώρηξ, Lorica, Thorax. θεοὺς ἐπόμνυμι, μὴ μὲν πρότερον ἐκδύσασθαι τὸν ἔχων κιθῶνα καταβήσομαι ἐς Ἰωνίην, πρὶν ἂν *etc.* V. 106. *f. ubi* τὸν κιθῶνα *rectius utique* Loricam, *quam* Tunicam *intelliges.* κιθῶνες χειριδωτοὶ λεπίδος σιδηρέης, ὄψιν ἰχθυοειδέος *sunt* Loricæ manicatæ squamatæ, VII. 61. *a. N. quas easdem poterat etiam* θώρηκας λεπιδωτοὺς *vocare sicut* IX. 22. *m. ubi* κιθῶνα Φοινίκεον Tunicam puniceam *dicit, loricae superindutam.* (*conf.* Λεπίς.) *Quosnam* τειχέων κιθῶνας *dicat Noster* VII. 139. *a. infra sub voc.* Τεῖχος *videbimus.*

*Haud immerito suspectum est vocab.* κιθῶνας, *quod* VII. 90. *m. vulgo legitur, ubi* κιτάριας *corrigunt viri docti. Vide* Κίταρις.

Κίκι, Aegyptiacum nomen olei cujusdam, II. 94. *a. N.*

Κίλιξ, ικος, ὁ, Cilix. *Foem.* Κίλισσα. ἐπέπεσον νηυσὶ Κιλίσσῃσι, Impetum fecerunt in naves Cilicienses, VIII. 14. *f.*

Κιλλύρια *et* Κιλλικύριοι, *vide* Κυλλύριοι.

Κινδυνεύειν, 1) Periclitari; In Periculo esse. *Constr. cum Infinit.* τὸν ναυτικὸν στρατὸν κινδυνεύσει ἀποβαλέειν, VIII. 65. *m.* ἀπολέσθαι κινδυνεύσει, VIII. 97. *a. Cum* περὶ *praepos.* περὶ ἐκείνης (τῆς Πελοποννήσου) κινδυνεύειν, VIII. 74. *f. Cum Dativo.* ἐπεὰν μέλλωσι κινδυνεύειν τῇ ψυχῇ, VII. 209. *m.*

2) i. q. δοκέειν, Videri. κινδονεύουσι οἱ ἄνθρωποι οὗτοι γόητες εἶναι, IV. 105. *f.*

Κίνδυνος, ου, ὁ, Periculum. κίνδυνον ἀναλαβέσθαι, τὸν ἂν ὁ πατὴρ ὑποδύνειν κελεύῃ, Periculum suscipere, subire, III. 69. *a.* κινδύνους ἀναῤῥιπτέοντες, Periculorum aleam jacientes, VII. 50. *m. f.*

Κινέειν, Movere. πᾶν χρῆμα ἐκίνεε, διαβάλλων *etc.* καὶ ποιέων ἅπαντα ὅπως *etc.* V. 96. *a.* μὴ κινέειν (Loco non movere) τὸν ἀνδριάντα, I. 183. *f.* κινήσοντά τι τῶν ἀκινήτων, Moturum (Novaturum) aliquid quod moveri non debebat, VI. 134. *f.* νόμαια κινεῖ (*sive potius* κινέει) πάτρια, Mutat instituta patria, III. 80. *f.*

Κιννάμωμον, Cinnamomum *aroma*, III. 111.

Κιρνᾶν, Miscere. κιρνᾷ κρητῆρα οἴνου, IV. 66. *a.*

Κίταρις, ιος, ἡ, Capitis tegumentum *aliquod apud Persas, et si vera virorum doctorum conjectura, apud Cyprios etiam. Nempe apud Pollucem X.* 171. *legitur*, Ἡρόδοτος δὲ καὶ κίταριν εἴρηκε. *atqui nusquam in Musis hodie id vocab. comparet, sed suspicari cum Pavio et Larchero licet,* κιτάριας *scripsisse Herodotum*, VII. 90. *m. ubi hodie* κιθῶνας *legitur. Vide Var. Lect. et Not.*

Κίων, ονος, ἡ, (*jon. pro* ὁ κίων) Columna. τῶν κιόνων αἱ πολλαί, I. 92. *a. Reperitur tamen hoc nomen apud eumdem Nostrum in Masculino etiam genere:* τοῦτο (τὸ ὄρος) τὸν κίονα τοῦ οὐρανοῦ λέγουσι, IV. 184. *f. nisi ibi rectius olim editi et nonnulli mssti libri Articulum omittunt, quem quidem longe plurimi et probatissimi codd. praeferunt. Vide Var. Lect. et Not.*

Κλαίειν λέγω, *nempe* σοι *vel* σὲ, Plorare te jubeo, Abi in malam rem, IV. 127. *f. N.*

Κλεηδών, vide Κληδών.

Κλεινός, ἡ, όν, Illustris. μνῆμα τόδε κλεινοῖο Μεγιστία, VII. 228. *f. in Epigr.* βασιλεὺς κλεινοῖο Κορίνθου, V. 92, 5. *in Orac.*

Κλέος, έεος, τὸ, Gloria. μένοντι κλέος μέγα ἐλείπετο, VII. 220. *a. m.* καταθέσθαι κλέος, VII. 220. *f.* IX. 78. *a.*

Κλέπτειν, Furari. *Imperf.* κλέπτεσκε ἄν, Furabatur subinde, II. 174. *a. Passiv.* κλεφθέντων τῶν ἀγαλμάτων, V. 84. *a. Sed valet etiam* Κλέπτεσθαι *idem fere ac* κλέπτειν τὴν ὁδὸν, Carpere *viam.* τὸ πρόσω αἰεὶ κλεπτόμενος, VII. 49, 2. *ubi Wess. in Not. intelligit*, Ulterius

semper furtim profectus, *nos*: Imprudens semper abreptus; *nempe adjicitur ibi*, nam felicitatis nulla hominibus satietas est.

**Κληδών**, *et* Κλεηδών, όνος, ἡ, (*a verbis* κλέω *et* κλήζω, *conf. Eustath. ad Odyss.* σ'. 116. *et Damm. Lexic. Etym. p.* 1191.) *idem atque* ἡ Φήμη, *nempe* Fama quædam mirabilis, Dictum ominosum *sive in bonam partem sive in malam.* ὁ μὲν τῇ κλεηδόνι οὐδὲν χρεώμενος, V. 72. *f. ubi paulo ante dixerat*, ἐπετελέετο τῷ Κλεομένεϊ ἡ Φήμη. *Rursus, quod* IX. 101. *f. ait* ἡ κληδὼν αὕτη σφι ἐσέπτατο, *refertur ad id quod cap.* 100. *a. dixerat*, Φήμη σφι ἐσέπτατο, *et* ἡ Φήμη διῆλθέ σφι, *rursusque* ἡ Φήμη ἐλθοῦσα, cap. 101. *a. m. Memoratur etiam aliquis* Quæsivisse nomen alterius κληδόνος εἵνεκεν, Ominis causâ, *nempe*, ut ex responso caperet omen, IX. 91. *a.*

**Κληΐειν**, (*jon. pro* κλείειν.) Claudere. *Vide* Ἀποκληΐειν *et* Ἐγκληΐειν.

**Κληΐζειν**, *idem ac* κληΐειν. *Vide* Ἀποκληΐζειν, Ἐκκληΐζειν, Συγκληΐζειν.

**Κληΐς**, ΐδος, ἡ, Clavis. *Hinc* Κληΐδες τῆς Κύπρου, Claves Cypri, *nomen Promontorii cujusdam*, V. 108. *extr. N. Conf. ibi Larch.*

**Κλῆρος**, ου, ὁ, 1) Sors. ἕνα - - κλήρῳ λαχόντα, III. 83. *a.* 2) Prædium, Ager quem quis possidet. Φθείρων τῶν Συρίων τοὺς κλήρους, I. 75. *a. Quos* ἀγροὺς *dicit scriptor*, IX. 94. *m. eosdem continuo deinde* καλλίστους κλήρους *vocat.*

**Κληροῦν**, Sortiri, Sortem Ducere. κληρῶσαι ἐπὶ μονῇ *et* ἐπὶ ἐξόδῳ ἐκ τῆς χώρης, I. 94. *m. f.* (*conf.* Πάλλεσθαι.)

**Κληροῦχος**, ου, ὁ, Colonus, cui ager Sorte obtigit. τετρακισχιλίους κληρούχους, V. 77. *a. m. Hinc* Κληρουχέειν, Colonum esse. τοὺς τετρακισχιλίους κληρουχέοντας, VI. 100. *a.*

**Κλίβανος**, ου, ὁ, Clibanus, Furnus, Olla, *aut tale quoddam* Vas culinarium. ἐν κλιβάνῳ πνίξαντες, II. 92. *f. quo de loco vide quae ad verbum* Πνίγειν *notamus.*

**Κλίνειν**, Inclinare, Reponere, Collocare in Lectulo *vel* Adsignare sedem in Lectulo. οὐ χωρὶς ἑκατέρους κλῖναι, *Hospitem* non Collocasse (Adcumbere epulis jussisse) utrosque seorsim, IX. 16. *a. ubi quidem alii* κλῖναι *intransitive accipiunt*, Discubuisse, *quâ notione videtur* κλιθῆναι *aut* κλινθῆναι *scriptum oportuisse. Vide Not.*

*Formulam* ὁ ἥλιος *vel* ἡ ἡμέρη κλίνει *ex Herodot. III.* 104. *citat Schneider in Lexic. Crit. At ibi est* ἀποκλιναμένης μεσαμβρίης, *sicut* ἀποκλινομένης τῆς ἡμέρης, IV. 181. *f. Haud incommode vero* ἀποκλιναμένης μεσαμβρίης *ex Reiskii conject. edidit Borh.* III, 114, 2. *pro vulgato* ἀποκλιναμένης, *ubi nos ex aliis libris* ἀποκλινομένης *recepimus.*

**Κλίνη**, ης, ἡ, Lectulus *praesertim* in quo ad mensam adcum-

bunt convivæ. Πέρσῃ τε καὶ Θηβαῖον ἐν κλίνῃ ἑκάστῃ κλῖναι, IX. 16. *a.* κλῖναι ἐπίχρυσοι καὶ ἐπάργυροι, I. 50. *a.* IX. 80. *a.* *Eaedem* κλῖναι χρύσεαι καὶ ἀργύρεαι, IX. 82. *m.*

Κλισιάδες, αἱ, Porta, Valvæ. μεγάλαι κλισιάδες ἀναπεπτέαται ἐς τὴν Πελοπόννησον τῷ Πέρσῃ, IX. 9. *f.* 56.

Κλύσμα, τὸ, Lavacrum quo eluitur alvus, II. 87. *m.*

Κλυστὴρ, ῆρος, ὁ, Clyster, Instrumentum quo fit alvi elutio. ἐπεὰν τοὺς κλυστῆρας πλήσωνται τοῦ ἀπὸ κέδρου ἀλείφατος, II. 87. *a.*

Κλώθειν, Nere. κλώθουσαν λῖνον, Nentem linum *mulierem*, V. 12. *m. N.*

Κλὼψ, ωπὸς, ὁ, *i. q.* κλέπτης, Fur. κλῶπες κακοῦργοι, I. 41. f. τὰ χρήματα ἐπενόησαν κλῶπες ἐκφορῆσαι, II. 150. *m.* πάγχυ σφέας καταδόξαντες εἶναι κλῶπας, VI. 18. *f.*

Κνᾶν, Radere, Eradere, VII. 139. *f. idem quod* ἐκκνᾶν, ibid. *paulo ante.*

Κναφεὺς, έος, ὁ, Fullo. IV. 14. *a.*

Κναφήϊον, (*jon. pro* κναφεῖον *vel* γναφεῖον) Fullonis officina, IV. 14. *a. et m.*

Κνάφος, ου, ὁ, *i. q.* γνάφος, Carduus fullonius, *et* Tormenti genus quoddam. τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ κνάφου ἕλκων διέφθειρε, I. 92. *f. cum Var. Lect. et Not.*

Κνήμη, ἡ, Crus, Tibia. παρέσαξε παρὰ τὰς κνήμας τοῦ χρυσοῦ ὅσον ἐχώρεον οἱ κόθορνοι, VI. 125. *m.*

Κνημιδοφόρος, ου, ὁ, Ocreis instructus, VII. 92. *a.*

Κνίζειν, *Urticae in modum* Pungere, Urere, Mordere; *ubi agitur de Amore, Indignatione, Invidiâ, et similibus animi adfectionibus.* ταύτης ἔκνιζε αὐτὸν ὁ ἔρως, VI. 62. *a. N.* Ξέρξεα ἔκνιζε ἡ Ἀρταβάνου γνώμη, VII. 12. *a.* τὰ σμικρὰ οὐδέν μιν (*nempe*, τὸν θεὸν) κνίζει, VII. 10, 5. *m. N.*

Κνύζημα, τος, τὸ, Vagitus, Ejulatus infantum. τὰ παιδία, ἀπαλλαχθέντα τῶν ἀσήμων κνυζημάτων, II. 2. *m.*

Κογχύλιον, τὸ, Concha. κογχύλια φαινόμενα ἐπὶ τοῖσι οὔρεσι, II. 12. *a.*

Κόθορνος, ου, ὁ, (*sive* Κότορνος, *ex codicum nonnullorum scripturâ*), Cothurnus, Ocrea, VI. 125. *m. N.* (*Conf.* Κνήμη,) κοθόρνους ὑποδέεσθαι, I. 155. *f.*

Κοίῃ, *pro comm.* ποίᾳ; *subintellecto substantivo* μερίδι, ὁδῷ, αἰτίᾳ, *aut alio quocumque, fit Adverbium interrogativum*, Quânam parte? Quali modo? Quali tandem ratione? Quâ de causâ? κοίῃ κρίνεις Τέλλον εἶναι ὀλβιώτατον; Quâ tandem ratione, Quatenus, Quali respectu, Quidnam igitur spectans, judicas Tellum esse beatissimum? *Conf.* Κοῖος.

Κοιλαίνειν, Excavare. τῆς σμύρνης ὠὸν πλάσσειν, - - κοιλήναντα τὸ ὠὸν, II. 73. *m. ubi paulo post Compositum* ἐγκοιλήνας.

Κοιλίη, ης, ἡ, Cavitas ventris, Venter. ἐξ ὧν εἷλον τὴν κοιλίην πᾶσαν, II. 86. *m. N.* 92. *extr.* IV. 72. *a.* ἐξιεῖσι ἐκ τῆς κοιλίης τὴν κεδρίην, II. 87. *m.*

Κοῖλος, η, ον, Cavus. ξύλινα ἀγγήϊα κοῖλα, IV. 2. *m. Hinc* ἡ Κοίλη, Cavum, *nomen Loci prope* Athenas; *et* ἡ διὰ Κοίλης ὁδὸς, *memorata Nostro* VI. 103. *m. ubi vide Not.*

Κοιμέειν, (*jon. i. q.* κοιμᾶν) *Hinc* κοιμέονται, Cubant, Quietem capiunt, II. 95. *a.*

Κοινῇ, Publice, Communi nomine, Omnium nomine. εἰρωτέον τὸν θεὸν κοινῇ, VIII. 122.

Κοινολογεῖσθαι, Sermones conferre. κοινολογησάμενος τοῖσι Σαμίοισι, VI. 23. *f.*

Κοινὸς, ἡ, ὸν, Communis. κοινόν τι πρῆγμα συμμίξαι τινί, De re communi cum aliquo conferre, VIII. 58. *a. Conf.* Ἐπίκοινα, *et* Ἐπίκοινος.

τὸ Κοινὸν, Commune civitatis, Respublica. ἡμέας ἀπεμψε τὸ κοινὸν τῶν Ἰώνων, V. 109. *m.* τὸ κοινὸν τῶν Σαμίων, VI. 14. *m.* ταῦτα τοῖσι βασιλεῦσι δέδοται ἐκ τοῦ (*i. q.* ὑπὸ τοῦ) κοινοῦ τῶν Σπαρτιητέων, Hæc sunt *privilegia* regibus tributa a Communi (a Civitate) Spartanorum, Reipublicæ nomine, VI. 58. *a.* τῶν ἀστῶν αἱρετοὺς ἄνδρας τρεῖς ἀπὸ τοῦ κοινοῦ, Tres viros e civium numero Publice (Publico nomine) delectos, VIII. 135. *m. Est vero etiam* τὸ Κοινὸν, Ærarium publicum. γενομένων χρημάτων μεγάλων ἐν τῷ κοινῷ, VII. 144. *a. N.*

Τὰ Κοινὰ, Magistratus qui Publico nomine civitati præest; *sive*, Senatus populusque. ἡγόν μιν ἐπὶ τὰ κοινὰ τῶν Βαβυλωνίων· καταστὰς δὲ ἐπ' αὐτὰ, κατοικτίζετο φὰς *etc.* I. 156. *m. N. ubi Portus quidem* τὰ κοινὰ δώματα *vel* οἰκήματα *intellexerat. Ut formula,* τὰ πρῶτα, *non solum de Rebus, sed et de Personis usurpatur, sic etiam* τὰ κοινὰ, *nec opus est ut in talibus utique Substantivum anxie quaeramus, quod cum Adjectivo subintellectum cogitari debeat.*

Κοῖος, η, ον, (*jon. pro* ποῖος) Qualis; *subinde etiam idem fere ac* τίς, Quis? κοίῃ χειρί; Quali (Quânam tandem) hominum manu? IV. 155. *f.* Κοῖόν με τινα νομίζουσι εἶναι; III. 34. *a.* κατὰ κοῖόν τι; Quâ de causâ? Quâ re inductus? εἴρετο κατὰ κοῖόν τι δοκέοι Ἴωνας ἀπεστάναι, VI. 1. *a.* κοῖον δὲ πινόμενόν μιν ὕδωρ οὐκ ἐπέλιπε; Quænam aqua *etc.* VII. 21. *a.* κοῖα ταῦτα λέγεις, Quænam sunt hæc quæ tu dicis? VII. 48. *m. Conf. supra* Κοίῃ.

Κοίτη, ης, ἡ, *latine vulgo redditur* Cubiculum, Cubile, Lectus; *sed apud Nostrum videtur potius esse ipsa* Actio cubitum eundi, Cubitum ire. ἐπεὶ ἐδόκεε ὥρη τῆς κοίτης εἶναι, I. 10. *a.* σχεδὸν ἤδη τῆς κοίτης ὥρη προσέρχεται, V. 20. *a.* (*conf. mox* Κοῖτος.). προσέφερε ἐν τῇ κοίτῃ (Dum cubitum eunt) Δαρείῳ λόγον τοιόνδε, III. 134. *a. Similiter* τὴν κοίτην ποιεῖσθαι, Cubitum ire, Cubare, Quietem capere, Noctem transigere, *dixit auctor Vitae Hom. c.* 31. *extr.*

Κοῖτος, ου, ὁ, *i. q.* ἡ κοίτη, *quod vide.* (*conf. Hesych. voc.* Κοῖ-

τος.) *Sic pro eo quod in Vita Hom. c.* 31. *extr. est* τὴν κοίτην ποιεῖσθαι, *Noster* VII. 17. *a. ait* κοῖτον ποιέεσθαι, Cubitum ire, Somnum capere, *Vicissim pro eo quod Noster* τῆς κοίτης ὥρην *usurpat, auctor Vitae Homeri c.* 22. *extr.* ὥρην κοίτου *dicit.* ἐς κοῖτον *apud Nostrum,* I. 9. *m. vulgo* In cubiculum *intelligunt; quem significatum spectarunt etiam illi qui* κοιτῶνα *pro* κοῖτον *scripsere: sed videtur* παρέσται ἐς κοῖτον *idem ac* ἐς κοίτην *valere,* Cubitum veniet, Cubandi causâ aderit. *Si* Cubiculum *significasset Herodotus, adjecturus puto fuerat Articulum,* ἐς τὸν κοῖτον. *Vide Var. Lect. et Not.*

**Κοιτὼν**, ῶνος, ὁ, Cubiculum. *Vide* Κοῖτος *et Var. Lect. ad* I. 9. 10.

**Κόκκος**, ου, ὁ, Granum pomi. ὅσοι ἐν τῇ ῥοιῇ κόκκοι, Quot sunt grana in malo punico, IV. 143. *f.*

**Κολάπτειν**, *vide* Ἐγκολάπτειν.

**Κόλλη**, ης, ἡ, (*comm.* κόλλα) Gluten. τῷ κόμμι ἀντὶ κόλλης τὰ πολλὰ χρέωνται, II. 86. *f.*

**Κόλλησις**, ιος, ἡ, Glutinatio, Ferruminatio. σιδήρου κόλλησιν ἐξεῦρε, I. 25. *extr. N.*

**Κολλητὸς**, ἡ, ὸν, Glutinatus, Ferruminatus, Coelatus. ὑποκρητηρίδιον σιδήρεον κολλητὸν, I. 25. *extr. N.*

**Κόλος**, η, ον, *i. q.* Κολοβὸς, Mutilus, Truncus, Aliquâ corporis parte mutilatus. τὸ γένος τῶν βοῶν τὸ κόλον, *nempe* Cornubus carentes boves, IV. 29. *a.*

*Hinc* II. 46. *m. f. pro vulgato* οἱ αἰπόλοι (*quod codices quidem omnes communi tenent consensu*) *ex tam probabili quam sagaci et eruditâ conjecturâ* οἱ κόλοι *correxit Schaeferus, nempe* οἱ κόλοι τῶν ἐρσένων αἰγῶν. *Vide Not.*

**Κολοσσὸς**, οῦ, ὁ, Statua, *praesertim* majoris molis; Colossus. εἰκόνες παλλακέων -- ξύλινοι κολοσσοὶ ἐείκοσι, II. 130. *extr.* 131. *a. et f.* δεικνύντες κολοσσοὺς *etc.* Monstrantes statuas ligneas, numero trecentas quadraginta et unam, quæ erant effigies totidem sacerdotum, II. 143. *a. coll. cap.* 142. *a.* κολοσσὸς λίθινος καθήμενος ἐν θρόνῳ *super utrâque pyramide in Moeridis lacu,* II. 149. *m.* κολοσσοὶ μεγάλοι, II. 175. *a.* ὕπτιος κείμενος κολοσσὸς, τοῦ πόδες πέντε καὶ ἑβδομήκοντα εἰσι τὸ μῆκος, II. 176. *a.* δύο κολοσσοὶ, Αἰθιοπικοῦ λίθου, ἐείκοσι ποδῶν τὸ μέγαθος, II. 176. *m.* τρεῖς χάλκεοι κολοσσοὶ ἑπταπήχεες, τοῖσι γούνασι ἐρηρεισμένοι, II. 152. *f.*

**Κολούειν**, Mutilare, Truncare. φιλέει ὁ θεὸς τὰ ὑπερέχοντα κολούειν, VII. 10, 5. *N.*

**Κόλπος**, ου, ὁ, *non solum* Sinus maris; *sed et* Sinus vestis, κόλπον πολὺν καταλιπόμενος τοῦ κιθῶνος, VI. 125. *m. N.*

**Κολωνὸς**, οῦ, ὁ, Tumulus, IV. 181. *a.* VI. 134. *m.* VII. 44. *a.* 225. *m.* IX. 120. *f. Etiam* Tumulus manu factus, Acervus ingens. ἐνθαῦτα κο-

λωνοὺς μεγάλους τῶν λίθων, IV. 92. *f.*

Κομᾶν, *et formâ Jonibus propriâ* Κομέειν, 1) Comam alere. οὐ κομῶντες πρὸ τούτου, ἀπὸ τούτου κομᾶν, I. 82. *f. N.* κομῶντες δὲ, τὰς κεφαλὰς μίτρῃσι ἀναδέονται, I. 195. *a.* οἱ ἱρέες τῇ ἄλλῃ κομέουσι, ἐν Αἰγύπτῳ δὲ ξυρεῦνται, II. 36. *a.* τὰ ὀπίσω κομέουσι τῆς κεφαλῆς, IV. 180. *a.*

2) *Metaphorice* Cristas tollere, Magnos sibi spiritus sumere, *i. q.* μέγα φρονεῖν, ὑπερηφανεῖν, ὑψοῦ τὴν γνώμην αἴρειν, *interprete Scholiaste ad Aristoph. Plut.* 572. *Sic* κομᾶν ἐπί τινι *dicitur is qui* ἐπί τινι κατορθώματι ἐπαίρεται, Qui ob rem bene gestam sese effert, *ut docet Eustath. ad Iliad.* β'. *At quando Herodotus ait* οὗτος ἐπὶ τυραννίδι ἐκόμησε, V. 71. *a. non hoc dicit*, Hic ob tyrannidem magnos sibi spiritus sumsit; *nam homo ille, victoriâ olympicâ elatus adfectaverat quidem tyrannidem, nec vero ad eam pervenit. Itaque verba ista in hanc sententiam sunt intelligenda*, Hic homo inflatus erat spe occupandæ tyrannidis; *aut*, Altos sibi spiritus sumens, tyrannidem adfectavit.

Κομήτης, ου, ὁ, Comatus, Crinitus, Promissos capillos alens. πολλοῖσι πόδας νίψουσι κομήταις, VI. 19. *m. in Orac. et mox ibidem, Herodoti verbis*, τῶν Περσέων ἐόντων κομητέων.

Κομιδὴ, ῆς, ἡ, 1) Reditus. οὐδεμίην σφι ἔτι κομιδὴν ἐς Κρήτην φαίνεσθαι, VII. 170. *m.* κομιδῆς πέρι - - αὐτῷ μελήσειν ὥστε ἀσινέας ἀπικέσθαι ἐς τὴν Ἑλλάδα, VIII. 19. *f.* οὐδέ τις κομιδὴ τὸ ὀπίσω φανήσεται, VIII. 108. *m. f.* τῶν ἀποφυγόντων - - - ἐγίνετο κομιδὴ ἐς Σάρδις, IX. 107. *a.* 2) Reductio, Recuperatio. κατὰ Ἑλένης κομιδὴν, Recuperandæ, Reducendæ Helenæ causâ, IX. 73. *a.*

Κομίζειν, Deferre, Transferre, Transducere. τὸν χρυσὸν κομίζειν, I. 153. *f.* κομίζουσι ἐν ἁμάξῃ ἐς ἄλλο ἔθνος· οἳ δ' ἂν παραδέξωνται κομισθέντα τὸν νεκρὸν, *etc.* IV. 71. *a.* Λέσβιοι ἐς Δορίσκον ἐκόμισαν αὐτοὺς, V. 98. *extr.* τὴν κεφαλὴν (αὐτοῦ) ἐκόμισαν ἐς Ἀμαθοῦντα, V. 114. *a.* καί σφεα (*nempe*, τὰ ἀγάλματα) ἐκόμισάν τε καὶ ἱδρύσαντο τῆς σφετέρης χώρης ἐς τὸ μεσόγαιον, V. 83. *m. N. ubi alii* ἐκομίσαντο καὶ ἱδρ. *percommode ac fortasse rectius, quia* Suos in fines transtulerunt istas imagines.

*Medium* Κομίζεσθαι, 1) *Cum Accusativo*, Sibi transferre *vel* Reducere, Revehere. Θηβαῖοι αὐτοὶ ἐκομίσαντο (τὸ ἄγαλμα) ἐπὶ Δήλιον, *nempe* Δήλιον τὸ Θηβαίων, VI. 118. *f. Sic et probi nonnulli codices* V. 83. *m. quo de loco paulo ante dictum est.* 2) *Absolute, aut cum* ἐς *aut simili quâdam praepositione*, Sese transferre, Proficisci, Sese recipere, Redire. ἐκομίζοντο, Redierunt, *nempe ex fugâ, et cursum suum*

continuarunt, VIII. 107. *extr.* κομιεύμεθα ἐς Σῖριν, Sirin nos conferemus, VIII. 62. *m.* οἳ ἂν κομίσωνται ἀπὸ τῆσδε τῆς θαλάσσης ἐς Βαβυλῶνα, Qui Babylonem proficiscuntur, I. 185. *m.* (*quo de loco confer dicta sub voce* Καταπλέειν.) κομίζεσθαι πρὸς Ἀλυάττεα, Ad Alyatten se conferre, I. 73. *f.* ἐὰν ἐς Βούβαστιν κομίζονται, II. 60. *a. N.* ἐκομίζετο ἐς ἤθεα τὰ Σκυθικά, Reversus est ad Scytharum sedes, IV. 76. *a.*

Κόμμι, τὸ, Gummi. *Dativ.* τῷ κόμμι, II. 86. *f.* *ubi alii olim* τῇ κόμμιδι. (*vide Var. Lect. et Not.*) τῆς ἀκάνθης τὸ δάκρυον, κόμμι ἐστί, Lacryma acanthi arboris Gummi est, II. 96. *a.*

Κομπέειν ἄλλως, Gloriari frustra, V. 41. *m.*

Κόμπος, ου, ὁ, Jactantia. ὅρα μὴ μάτην κόμπος ὁ λόγος οὗτος εἰρημένος εἴη, VII. 103. *m.*

Κονιορτὸς, οῦ, ὁ, Pulvis excitatus, VIII. 65. *a. et f.*

Κοντὸς, οῦ, ὁ, Contus, Pertica. II. 136. *f.* IV. 195. *m.*

Κοπάζειν, Desinere, Cessare, Quiescere. ἐκόπασε ὁ ἄνεμος, *i. q.* ἐπαύσατο, Quievit ventus, VII. 191. *f.*

Κόπρος, ου, ἡ, Stercus. σιτεόμενοι κόπρον, III. 22. *f.* τὴν κόπρον ἀναιρέονται χερσί, II. 36. *m.*

Κόπτειν, Ferire, Concidere (*conf.* Κατακόπτειν.) *Hinc* Κόπτεσθαι τὴν κεφαλὴν, Ferire sibi caput, II, 121, 4. *a.* *Cares Ægyptum habitantes non solum* τύπτονται, *verum etiam* τὰ μέτωπα κόπτονται μαχαίρῃσι, Frontem sibi Incidunt cultris, II. 61. *f.* κύπερος κεκομμένος, Minutatim concisus cyperus, IV. 71. *a.*

Κόραξ, Corvus *olim fuerat Aristeas*, IV. 15. *m.*

Κορέειν, Satiare, Replere. ὕβρι κεκορημένος, Insolentiâ repletus, III, 80. *m.*

Κορμὸς, οῦ, ὁ, Caudex, Stipes, Truncus. κορμοὺς ξύλων καταπρίσαντες, VII. 36. *f.*

Κόρος, ου, ὁ, Satietas, Fastidium. δῖα δίκη σβέσσει κρατερὸν Κόρον, Ὕβριος υἱὸν, VIII. 77. *m.* (*in Bacidis orac.*) *ubi alii quidem* κόρον Puerum, Juvenem *intelligunt. vide Not.*

Κόρυμβος, ου, ὁ, Summitas, Extremitas summa. φεύγοντες ἐπὶ τοῦ οὔρεος τὸν κόρυμβον, In summum montis verticem se recipientes, VII. 218. *f.*

Κορύνη, ης, ἡ, Clava, *unde* Κορυνηφόρος, ὁ, Clavam gestans. δορυφόροι μὲν οὐκ ἐγένοντο, κορυνηφόροι δέ. ξύλων γὰρ κορύνας ἔχοντες εἵποντό οἱ ὄπισθε, I. 59. *f.*

Κορυφαῖος, ὁ, Qui in Vertice (in Summo) est, Princeps, (Dux et auctor). αὐτὸς ἕκαστος βουλόμενος κορυφαῖος εἶναι, III. 82. *m.* τῶν ἀνδρῶν τοὺς κορυφαίους (primarios cives) ἀνεσκολόπισε, III. 159. *a. m.* τοὺς κορυφαίους αἰτέων, Eminentiores ex illis; *sive*, Qui duces et auctores fuerant cæteris, VI. 23. *f.* *Rursus vero, ubi ait* Permulta mala illata esse Græciæ ἀπ' αὐτέων τῶν κορυφαίων, περὶ τῆς ἀρχῆς πολεμεόντων, VI. 98. *m.* *f.* *per-*

*spicue* τοὺς κορυφαίους *dicit* Primarios viros, Principes cives.

Κορυφὴ, ῆς, ἡ, Vertex, Cacumen, Summitas *montis*. ἐκ τοῦ Αἵμου τῶν κορυφέων *tres magni fluvii decurrunt*, IV. 49. *a.* ἐν κορυφῆσι ἑκάστου τοῦ κολωνοῦ, IV. 181. *a.* τὰς διόδους τὰς ἐς τὰς κορυφὰς τῆς Μυκάλης φερούσας, IX. 99. *f. Item* Vertex capitis. τῶν παιδίων καίουσι τὰς ἐν τῇσι κορυφῇσι φλέβας, IV. 187. *m.*

[Κορυφοῦν, *vide* Ἀποκορυφοῦν.]

Κοσμέειν, Ornare, Ordinare, Instruere. τὰς κεφαλὰς κοσμέονται, Ornant, Comunt capita, VII. 209. *m. nempe i. q.* τὰς κόμας κτενίζονται, *coll. cap.* 208. *f.* παιδίον κεκοσμημένον τὴν ἐπὶ θανάτῳ, I. 109. *a. vide supra in voc.* Θάνατος. τὰ ἄλλα ἐκεκοσμέατό οἱ, Reliqua ab eo ordinata erant, I. 100. *b. Sigillatim de* Ordinandâ acie. ἐπὶ τάξις πλεῦνας ἐκεκοσμέατο, Plures in ordines locati erant, IX. 31. *a.* ἐδίωκον - - οὔτε κόσμῳ οὐδενὶ κοσμηθέντες οὔτε τάξι, IX. 59. *f. Porro, ut* τάσσεσθαι, *sic* κοσμέεσθαι *significat etiam* Ordini alicui adtribui, In aliquo numero censeri. ἐς γὰρ τὸν Αἰγύπτιον νομὸν αὗται (*nempe hae duae civitates, Cyrene et Barce*) ἐκεκοσμέατο, Adtributæ erant præfecturæ Ægyptiacæ, III. 91. *m.* τὰ τέκνα (Filii Metiochi, nepotes Miltiadis) ἐς Πέρσας κεκοσμέαται, Persarum ordini sunt adscripti, VI. 41. *f.*

Κόσμιος, Modestus. *Unde* τὸ Κόσμιον, Modestia morum. ἡ δὲ παρ' αὐτῷ εἰργάζετο, πολλῷ κοσμίῳ χρωμένη, *Vit. Hom.* 4. *a.*

Κόσμος, ου, ὁ, 1) Ordo, Disciplina. κόσμον τόνδε πρῶτός ἐστι ὁ καταστησάμενος, Hunc ordinem, hanc Rationem (*administrandi imperii*) primus ille instituit, I. 99. *a. quo dein refertur quod ait*, ἐπεί τε δὲ ταῦτα διεκόσμησε, *cap.* 100. *a.* ὡς δὲ κόσμῳ ἐπεξῆς ἵζοντο, Qui ut ordine deinceps consederunt, VIII. 67. *f.* κόσμῳ θέντες τὴν ὕλην, VII. 36. *f.* Dii (οἱ θεοὶ) nominati sunt ὅτι κόσμῳ θέντες τὰ πάντα πρήγματα *etc.* II. 52. *a.* ἀπίασι οὐδενὶ κόσμῳ, Nullo ordine, Inconditâ fugâ se recipient, VIII. 60, 3. οὐκέτι τὸν αὐτὸν κόσμον κατηγέετο, Non amplius eodem ordine suos duxit, (*sed citato cursu corripuit fugam*,) IX. 66. *m.* ἀπιδόντες σφέας ἐπειγομένους οὐδένα κόσμον, IX. 69. *m. f.* ἔφευγον οὐδενὶ κόσμῳ, III. 13. *a.* ἔφευγον οὐδένα κόσμον IX. 65. *a.* οὐδένα κόσμον ταχθέντες, IX. 69. *a.* οὐδὲ κόσμῳ οὐδενὶ κοσμηθέντες οὔτε τάξι, IX. 59. *f.* Ἑλλήνων συν κόσμῳ ναυμαχεόντων κατὰ τάξιν, Ordine et justa acie, VIII. 86. *a. cui opponitur*, τῶν δὲ βαρβάρων οὐ τεταγμένων ἔτι, οὐδὲ σὺν νόῳ ποιεόντων οὐδέν, *ibid.*

2) Ornatus, Supellex pretiosa. τὸν κόσμον τὸν ἐκ τοῦ ἀνδρεῶνος, ἐόντα ἀξιοθέητον, III. 123. *m.*

3) Ornamentum (*notione ad Mores translatâ*), Decus, Modus in rebus. οὐδένα κόσμον ἐμπιπλάμενοι, Ultra modum

cibis sese implentes, VIII. 117. οὔτε δίκαιον, οὔτε κόσμον φέρον ὑμῖν, Neque justum, neque Decus adferens (decorum) vobis, VIII. 142. *a.* οὐκ ἔφερε οἱ κόσμον οὐδένα τῶν συμμάχων κατηγορέειν, Nequaquam eum decebat accusare socios, VIII. 60. *a.*

Κόσος, (*jon. i. q.* πόσος) Quantus; Κόσοι, Quot. Κόσοι τινές εἰσι οἱ Λακεδαιμόνιοι, VII. 234. *a.* τίνες ἐόντες καὶ κόσον πλῆθος, I. 153. *a. Conf.* Ὁκόσοι.

Κοτὲ, (*jon. pro* ποτὲ) Aliquando. καί κοτε συνήνεικε ἑλεῖν σφεας οὐδὲν, I. 73. *m.* οὐ γὰρ ἦν δεινὸν μὴ ἁλῷ κοτε, Non verendum videbatur, ne umquam caperetur, I. 84. *a. m.* VIII. 53. *a. m.* ἡμῖν κοτε κάλλιον παρέξει *etc.* Umquam-ne honestius nobis erit, III. 73. *a. ubi alii quidem* κότε *interrogative efferunt*, Quando? *Rursus* κοτὲ *reddi potest* Nuper *in ista phrasi*, ταύτην μέντοι κοτὲ (*aut* μὲν δή κοτε) σὺ τὴν θρίδακα ἐμιμήσαο, III. 32. *f. Conf. Hoogeveen Partic. Graec. cap.* 45. §. 2. *et quem is citat Eustathium ad Iliad.* α´ 108.

Κότερα *et* Κότερον, (*jon. pro* πότερα *et* πότερον) Utrum? *In interrogatione directâ:* κότερά τοι ὁ πεζὸς -- ἢ τὸ ναυτικὸν *etc.* VII. 48. *a.* κότερα λέγειν (*nempe* χρὴ) πρὸς σὲ -- ἢ σιγᾷν, I. 88. *m. ubi* κότερα *quidem nonnisi ex ed. Ven. propagatum est, scripti libri quos novimus cuncti* κότερον *tenent.* (*Vide Var. Lect. et, quae ibi notavimus, his haec addes: At, ubi in* κότερα *consentiunt libri omnes, ibi plerumque peculiaris ratio est pluralem numerum requirens. Contra*, III. 32. *f. rursus codd. nostri omnes* κότερον *praeferunt, ubi iterum una Aldina* κότερα *dedit. Quare videndum, ne utrobique Venetus Editor suâ auctoritate* κότερα *pro* κότερον *restituendum Herodoto censuerit.*) ὦ παῖ, κότερα τούτων αἱρετώτερά ἐστι; III. 52. *m.*

*Similiter in Interrogatione indirectâ:* ἐπείρεσθαι κότερα τὴν ἑωυτοῦ ἢ τὴν Κύρου λέγοι ἀρχήν, I. 91. *m.* εἴρετο κότερα, τὰ τῇ προτεραίῃ εἶχον, ἢ τὰ παρεόντα σφι, εἴη αἱρετώτερα, I. 126. *m.* ἐπανείρεσθαι κότερον περιτετιλμένη ἡ θρίδαξ, ἢ δασεῖα ἐοῦσα, εἴη καλλίων, III. 32. *f.* (*ubi una ed. Ven.* κότερα *praefert.*) *Conf.* Ὁκότερα.

Κότορνος pro κόθορνος *bis scribitur in edd. vett. et ms. F.* VI. 125. *m.*

Κοῦ, *i. q.* ποῦ, Ubi? κοῦ γε δὴ, Ubinam tandem certe? II. 11. *f. ibique Var. Lect.*

Κου, *enclitica particula.* 1) Fere, Ferme, Circiter. μέχρι πού ἡμισέων, Usque fere ad dimidiam partem, IX. 103. *a.* ἕτερον τοιοῦτον -- γενέσθαι κοὺ, Alium esse fere similem, II. 11. *a. m. Eâdem notione jungitur saepe cum particulâ idem fere significante* μάλιστα. *Sic* ἔτεα τρία καὶ δέκα κου μάλιστα, I. 119. *a.* εἴκοσί κου μάλιστα ἔτεα, I. 209. *a.* ἐκ τριῶν ἐτέων κου μάλιστα, VII. 22. *a.*

*Sic et plures codices percommode* VIII. 65. *a. ubi vulgo* μάλιστά κη. 2) Fortasse, *aut, magis etiam adfirmanter*, Nempe, Haud dubie, Sane. *Sic accipienda particula ubi ait Noster*, καὶ τοῦτο μέν κου τέρας ἀνθρώποισι τῶν μελλόντων ἔσεσθαι κακῶν ἔφηνε ὁ θεός, VI. 98. *a. Conf. Hoogev. Doctr. particul. ed. Schütz. cap.* 46. §. 9—12. *Vide etiam infra voc.* Πῶς.

*Pro eo, quod* III. 105. *m. f. parum commode vulgo legitur* ἐπελκομένους οὐκ ὁμοῦ ἀμφοτέρους, *videtur* ἐπελκ. κου ὁμοῦ ἀμφ. *corrigendum.*

Κουλεός, οῦ, ὁ, (*jon. pro* κολεός) Vagina *gladii.* III. 64. *f.*

Κουριδίη γυνή, Legitima uxor. ἕκαστος αὐτέων πολλὰς μὲν κουριδίας γυναῖκας, πολλῷ δ' ἔτι πλεῦνας παλλακὰς κτῶνται, I. 135. *f.* καὶ τὰς παλλακὰς καὶ τὰς κουριδίας γυναῖκας, V. 18. *a. m.* τῶν κουριδιέων γυναικῶν, VI. 138. *m. quibus pariter opponuntur* παλλακαὶ, Pellices, ibid. *a.*

Κουροτρόφος, ου, ἡ, *scil.* γῆ. „Telluris *epithetum, de quo Suidam consule*, Juventutis altrix. *Accipitur et pro ipsâ* Tellure, *et* Cerere." *Haec Portus. Vide. Vit. Hom. c.* 30. *ibique notata.*

Κραιπνός, Velox, Rapidus. κραιπνὸς μετέρχεται, VI. 86, 3. *in Orac.*

Κρανέϊνος *et* Κρανεῖος, Corneus, Ex corni (arboris vel arbusti) ligno confectus. εἶχον δὲ τόξα κρανέϊνα, *sive* κρανεῖα, *ut est in cod. F.* VII. 92. *a.*

Κράνος, εος, τὸ, Galea. χάλκεα κράνεα καὶ πεπλεγμένα τρόπον τινὰ βαρβαρικὸν, VII. 63. *a.* 72. *a.* κράνεα χηλευτὰ, VII. 89. *f.* κράνεα ἐπιχώρια, VII. 91. *a.*

Κραταίποδες ἡμίονοι, Robustis, Firmis pedibus muli, *Vit. Hom.* 33. *m.*

Κραταίρινος, ὁ, ἡ, Durâ cute, Duro corio *vel* clypeo instructus. ὀδμὴ κραταιρίνοιο χελώνης, I. 47. *f. in Orac.*

Κρατέειν, Potiundi *notione, cum Accusat. loco Genitivi construitur* IV. 111. *a. si vera codicum et editionum nonnullarum scriptura*, τινὰς τῶν νεκρῶν ἐκράτησαν, *ubi nos quidem, vocem* τινὰς, *quam alii ignorant, abjecimus.* κρατέειν τῇ γνώμῃ, Vincere sententiâ, IX. 42. *a.*

Κράτος, εος, τὸ, Imperium, Potentia. οὐδεὶς ἀξιονικώτερος αὐτοῦ Ξέρξεω ἔχειν τοῦτο τὸ κράτος, VII. 187. *extr.* τὸ κράτος τῆς στρατιῆς, Imperium totius exercitus. τὸ γὰρ κράτος εἶχε τῆς στρατιῆς οὗτος ἐκ βασιλῆος, IX. 42. *a.*

Κρατύνειν, Firmare, Stabilire, Munire. ἔσχε τὴν βασιληΐην καὶ ἐκρατύνθη, Obtinuit regnum et in eo Confirmatus est, I. 13. *a.* κρατύνειν αὐτὸν δορυφόροισι, Munire ipsum satellitibus, I. 98. *a.* ἐκράτυνε ἑωυτὸν τῇ τυραννίδι, Firmavit sese in regno, Firmavit sibi imperium, I. 100. *a.* ὁ δὲ τὰς Συρακούσας ἐκράτυνε, Syracusas quoquo modo firmavit, et potentiâ auxit, VII. 156. *a.*

Κραυγάνεσθαι, Clamitare. παιδίον ἀσπαῖρόν τε καὶ κραυγανόμενον, I. 111. *m.*

Κρέας, ατος, τὸ, Caro, *Plur.* κρέα ἑφθὰ, Carnes coctæ, III. 23. *a.* τῶν κρεῶν τουτέων ἐπάσαντο, I. 73. *f.* ἅμα ἀρνείοισι κρέεσσι, I. 47. *f. in Orac.*

Κρέξ, εκὸς, ὁ, Crex, *avis genus.* ἴβις, μέγαθος ὅσον κρέξ, II. 76. *a.*

Κρεουργηδὸν, Scissim in frusta, In modum carnium in frusta dissectarum. τοὺς ἄνδρας κρεουργηδὸν διασπάσαντες, III. 13. *a.* *Conf.* Κατακρεουργέειν.

Κρέσσων, (*jon. pro* κρείσσων *et* κρείττων) 1) Melior, Præstantior. καταφρονήσαντες Ἀρκάδων κρέσσονες εἶναι, I. 66. *a.* φθονέεσθαι κρέσσον ἐστὶ ἢ οἰκτείρεσθαι, III. 52. *m.* κρέσσον γὰρ εἶναι ἀρχῆθεν μὴ ἐλθεῖν, ἢ *etc.* V. 18. *f.* πρὸ τούτων τῶν κακῶν ἡμῖν κρέσσον ὅτι ὦν ἄλλο παθεῖν, VI. 12. *m. f.* κρέσσον δὲ, πάντα θαρσέοντα, ἥμισυ τῶν δεινῶν πάσχειν μᾶλλον ἢ *etc.* VII. 50, 1. *a.* πάντα κρέσσω τοῖσι ἥττοσι ἀντιτιθέμενα, VIII. 23. *m.* 2) Potentior. οὐδαμᾶ ἀδυνασίης ἀνάγκη κρέσσων ἔφυ, VII. 172. *f.* ἐς τοὺς κρέσσονας τεθυμῶσθαι, III. 52. *m. f.* τὸ κρέσσον στυγέουτι, VII. 236. *a. m.*

Κρηπὶς, ῖδος, ἡ, 1) Crepido *fossae.* κρηπῖδα κύκλῳ περὶ αὐτὴν (*scil.* τὴν λίμνην) ἤλασε, I. 185. *f.* II. 170. *m.* 2) Basis. σῆμα, τοῦ ἡ κρηπὶς μέν ἐστι λίθων μεγάλων, I. 93. *a.*

Κρησφύγετον, τὸ, Perfugium, Tutum perfugium. ἄμεινόν σφι εἴη κρησφύγετόν τι ὑπάρχον εἶναι, ἢν ἄρα *etc.* V. 124. *b.* τοῦτο εἶναι τὸ κρησφύγετον, VII. 51. *f.* κρησφύγετον τοῦτο ἐποιέετο, IX. 15. *m.* ἔρκος, ἔρυμα τῶν νεῶν, καὶ σφέων αὐτῶν κρησφύγετον, IX. 96. *extr.*

Κριθὴ, ῆς, ἡ, *sive potius Plurali numero* αἱ κριθαὶ, Hordeum. οἶνος ἐκ κριθέων πεποιημένος, II. 77. *m. f.*

Κρίκος, ου, ὁ, Annulus. τῶν ἱστίων τοὺς κρίκους καὶ κάλους, II. 36. *f.*

Κρίνειν, 1) Judicare, Jus dicere. δίκας δικαιοτάτας κρίνειν, II. 129. *a.* 2) Probare. κρίνειν τινὰ ἐκ πάντων, Probare (Seligere) aliquem præ cæteris, VI. 129. *a.* (*pro quo est* ἀποκρίνειν ἕνα ἐξαίρετον, VI. 130. *a.*) *Sic* κατ' ἀνδραγαθίην ἐκρίνετο, VI. 128. *f.* κεκριμένοι ἄνδρες, Probati viri, III. 31. *m.* 3) Interpretari *somnium aut prodigium.* οἱ μάγοι τὸ ἐνύπνιον οἱ ταύτῃ ἔκριναν, I. 120. *a.* εἴρετο ὁ Ἀστυάγης τῇ ἔκρινάν οἱ τὴν ὄψιν, ibid. *Similiter* VII. 19. *a. et m.*

Κρίνεσθαι, Disceptare inter se. κρινομένων περὶ ἀρετῆς, III. 120. *m.*

Κρῖνος, εος, τὸ, Lilium, *quod ad genus refertur Lotus.* φύεται ἐν τῷ ὕδατι κρίνεα πολλὰ, II. 92. *a.* ἔστι δὲ καὶ ἄλλα κρίνεα, ibid. *m.*

Κριοπρόσωπος, ὁ, ἡ, Arietinâ facie instructus. κριοπρόσωπον τοῦ Διὸς ἄγαλμα, II. 42. *m.* IV. 181. *m.*

Κριὸς, οῦ, ὁ, Aries, II. 42. *Item* Nomen hominis Ægine-

tæ, *cujus in nominis ambiguitate luditur* VI. 49. *f.*

Κρίσις, ιος, ἡ, 1) Judicium. κρίσι *ex aliis codd. pro vulgato olim* ἀνακρίσι *recepi* VIII. 69. *a.* 2) Disceptatio. κρίσις γίνεται μεγάλη τῶν γυναικῶν περὶ τοῦδε, V. 5. *a.* ἐς κρίσιν τούτου πέρι ἐλθόντες, VII. 26. *m.*

Κριτὴς, οῦ, ὁ, Judex. Ζωπύρου ἀνδραγαθίην οὐδεὶς ὑπερεβάλετο παρὰ Δαρείῳ κριτῇ, Judice Dario, III. 160. *a.*

Κρίκη, ης, ἡ, Trama, Subtegmen, Filum quod intertexitur stamini. ὑφαίνουσι οἱ μὲν ἄλλοι ἄνω τὴν κρίκην ὠθέοντες, Αἰγύπτιοι δὲ κάτω, II. 35. *m. quem locum* (*ut Larcherus monuit*) *illustravit Salmasius ad Vopisci Aurelianum, T. II. Scriptorum Hist. Aug. p.* 564.

Κροκόδειλος, ου, ὁ, Crocodilus; *non Ægyptiacum nomen, sed Jonicum, proprie* Lacertam (τὸν ἐν αἱμασιαῖς κροκόδειλον) *significans*; Crocodilos *autem Ægyptii* χάμψας *vocant*, II. 69. *f.* κροκόδειλοι ὅσον τε τριπήχεες χερσαῖοι *in Libya*, IV. 192. *a. m.*

Κροκὺς, ύδος, ἡ, Floccus, Filum e veste. λαβὼν ἐκ τοῦ ἱματίου ἑκατέρου κροκύδα, III. 8. *a. m. ubi nonnulli* κροκίδα, *minus ex vero; vide Not.*

Κρόσσαι, αἱ (*sive* Κρῶσσαι,) Scala, Gradus scalæ. ἀναβαθμῶν τρόπον, τὰς μετεξέτεροι κρόσσας, (*alii* κρώσσας), οἱ δὲ βωμίδας ὀνομάζουσι, II. 125. *a. ibique Var. Lect. et Not. Conf.* Προκρόσσος.

Κροταλίζειν, Crepitare, Agitare τὸ Κρόταλον, Crepitaculum. αἵ τινες τῶν γυναικῶν, κρόταλα ἔχουσαι, κροταλίζουσι, II. 60. *a.*

Κρόταφος, ου, ὁ, (*nescio an et* ἡ *jonico idiomate.*) Tempus, pars capitis. καίουσι τὰς ἐν τοῖσι (*alii* ταῖσι) κροτάφοισι φλέβας, IV. 187. *m. ubi vide quae in Var. Lect. monuimus.*

Κρυμὸς, οῦ, ὁ, Frigus, Gelu. καταλαβεῖν αὐτὸν χειμῶνα καὶ κρυμὸν, IV. 8. *f.* ἀφόρητος κρυμὸς, IV. 28. *a. et f.*

Κρύσταλλος, (*vel* Κρύσταλος), ου, ὁ, Glacies. ἡ θάλασσα πήγνυται, καὶ ἐπὶ τοῦ κρυστάλλου στρατεύονται, IV. 28. *a. Hinc* χώρη ἀκρύσταλλος, (ἀκρύσταλος *cod. Arch.*) II. 22. *m.*

Κτᾶσθαι, Κτήσασθαι, Parare sibi, Nancisci, Adquirere. Κεκτῆσθαι, Possidere, Tenere, Habere. κέκτησο αὐτὸς τάπερ αὐτὸς ἐκτήσαο, VII. 29. *f. N.* τὸν χρυσὸν τρόπῳ τοιῷδε κτέωνται, III. 98. *a.* ταῦτα δυσπετέως κτέωνται. (*al.* κτέονται, *nec hi male*,) III. 107. *a. m. Imperf.* ἐκτέετο χρήματα, Paravit sibi pecunias, VIII. 112. *extr. ubi perperam* ἐκτέατο *alii, et* ἠτέετο *Ald. ex paradiorthosi. Aor. pr.* ἐκτήσαντο πόλιν ταύτην, ἥτις νῦν Ὑέλη καλέεται, Nacti sunt, Adquisiverunt sibi (*voluntate incolarum*) oppidum illud, *aut*, Potiti sunt illo oppido, quod nunc Hyela vocatur, I. 167. *f. ubi nil opus est ut* ἔκτισαν *aut* (*cum Larchero*) ἐκτίσαντο *pro* ἐκτήσαντο *requiras.* (*conf.* Κτίζειν.) Quod pro κτησαμένου

VII. 153. *a. m. codices nonnulli* κτισαμ. *habent, id manifeste vitiosum est.*

*Praeterit. Passiv.* τοῦτο ἐνόμισε μαντήϊον ἀψευδὲς ἐκτῆσθαι, I. 49. *f. N. ubi* κεκτῆσθαι *nonnulli.* ὅπλα ἀρήϊα μὴ ἐκτῆσθαι, (*al.* κεκτῆσθαι,) I. 155. *f. Eadem varietas est* I. 170. *f. Sed in formam magis Jonicam* ἐκτῆσθαι *consentiunt omnes* III. 100. *a.* IV. 191. *a.* VI. 20. *extr. Tertia pers. plur.* ἐκτέαται, (*jon. pro* ἔκτηνται) οὐδέ τι ἀρήϊον ὅπλον ἐκτέατο, IV. 23. *f. Sic et* IV. 174. *Imperativum* κέκτησο *ex* VII. 29. *f. supra vidimus, ubi nullus librorum dissensus. Participium:* στρατὸν πλεῖστον ἐκτημένοι, VII. 161. *f. ubi formam istam unice probat Wess. in Var. Lect. eamdemque equidem tenui; sed* VIII. 140, 2. *f. alteram formam* κεκτημένων *recepi, probatissimis quibusque codicibus sic jubentibus.*

Κτενίζεσθαι τὰς κόμας, Capillos sibi pectere, VII. 208. *m.*

Κτηνηδὸν, Pecudum more. μίξιν ἐπίκοινον τῶν γυναικῶν ποιέοντες, κτηνηδὸν μισγόμενοι, IV. 180. *f.*

Κτῆνος, εος, τὸ, Pecus. κατὰ ταὐτὰ τοῖσι βουσὶ καὶ τἄλλα κτήνεα, II. 41. *f.* 64. *f.*

Κτίζειν „Condere, Coloniam „aliquo ducere, Locum ali„quem ædificiis in eo exstru„ctis habitabilem reddere; Ur„bes, domos, ædificia, in „aliquo loco condere." *Haec Portus, satis commode. Sic* οἱ Αἰολέες χώρην ἔτυχον κτίσαντες ἀμείνω Ἰώνων, Æoles meliori in terrâ coloniam suam constituerant (Meliorem terram oppidis atque coloniis suis frequentaverant; *ut verbo dicam*, Meliorem incolebant terram) quam Jones, I. 149. *b.* ταύτην τὴν νῆσον Λακεδαιμονίοισί φασι λόγιον εἶναι κτίσαι, Ajunt oraculum jussisse Lacedæmonios in hanc insulam ducere coloniam, Colonis frequentare hanc insulam, IV. 178. *b.*

Κτίζειν πόλιν, Condere urbem quam habitent coloni: *et quidem non solum*, Novam condere urbem; *verum etiam*, Instaurare priscam urbem, eamque colonis frequentare et augere. ἐνταῦθα ἔκτισαν πόλιν Ἄβδηρα, τὴν πρότερος τούτων Τιμήσιος κτίσας *etc.* I. 168. *b.* ἐκτήσαντο πόλιν ταύτην, ἥτις νῦν Ὑέλη καλέεται, ἔκτισαν δὲ ταύτην *etc.* Nacti sunt illam urbem quæ nunc Hyela vocatur; (*quae adeo jam ante ibi fuerat: sed alio nomine insignita*,) Instaurarunt vero eam, Colonis eam frequentarunt auxeruntque, Sedem suam in illâ ceperunt, I. 167. *f. Quid vero sit quod mox* ibid. *ait,* τὸν Κύρνον κτίσαι ἥρων ἐόντα, *haud satis liquet. Possis intelligere*, Cyrnum colere (Cultum Cyrni instituere) qui ipsis Herois loco esset, *Larcherus interpretatur*, Monumentum erigere Cyrno heroi.

*Passiv.* κτιζομένης Γέλης ὑπὸ Λινδίων, VII. 153. *a.* Σμύρνην τὴν ἀπὸ (*sic*) Κολοφῶνος κτισθεῖσαν, I. 16. *m. ubi nonnulli*

*quidem* ὑπὸ *praeferunt. Vide Var. Lect. et Not.*

Κτιλοῦν, Cicurare, Mansuetum reddere. ἐκτιλώσαντο τὰς λοιπὰς τῶν Ἀμαζόνων, IV. 113. *extr. N.*

[Κτίσις, *vide* Κτιστύς.]

Κτιστὺς, ύος, ἡ, (*jon. i. q. comm.* κτίσις) Institutio coloniæ, Condere *urbem, et praesertim coloniam.* Νείλεῳ ἐπισπόμενος ἐπὶ Μιλήτου κτιστὺν, Neleum secutus ad condendam Miletum, IX. 97. *m. cum Var. Lect. et Not.*

Κύαμος, ου, ὁ, Faba. ὁ τῷ κυάμῳ λαχὼν Ἀθηναίων πολεμαρχέειν, VI. 109. *a. N.*

Κυβερνήτης, ου, ὁ, Gubernator *navis. Accusat.* τὸν κυβερνήτεα, VIII. 118. *m. et f.*

Κύειν, *et jonico idiomate* Κυέειν, Praegnantem, Gravidam esse. Λάβδα κύει τέξει δὲ *etc.* V. 92, 2. *m. in Orac. ubi* κυεῖ *unus codex.* γυνὴ, τὸν πρότερον χρόνον ἄτοκος ἐοῦσα, τότε κως ἐκύησε, V. 41. *a.* κυέουσαν ἐκ τοῦ προτέρου ἀνδρός, VI. 68. *m.*

Κυΐσκεσθαι, *i. q.* ἀναιρέεσθαι *et* συλλαμβάνειν, Foetum concipere, Gravidam fieri. (*conf.* ἐπικυΐσκεσθαι *et Not. ad* III. 108. *m.*) ἐπεὰν σφεας ἐσίῃ οἶστρος κυΐσκεσθαι, II. 93. *a. ubi de Piscibus.* ἐπεὰν προσίῃ ἡ ὥρη κυΐσκεσθαι τὰς ἵππους, IV. 30. *b.*

Κυκλέεσθαι, (*non* Κυκλεύεσθαι,) *i. q.* κυκλοῦσθαι, *Med. notione activâ,* Cingere, Circumdare, Circumire *aciem vel classem hostium.* μηνοειδὲς ποιήσαντες τῶν νεῶν, ἐκυκλέοντο αὐτούς, VIII. 16. *a. ubi qui* ἐκυκλεύοντο *praeferunt libri, hi haud dubie* ἐκυκλεῦντο *debuerant, quod idem valet ac* ἐκυκλέοντο. *Conf.* Κυκλοῦσθαι.

Κύκλος, ὁ, 1) Circulus, Orbis. κύκλος τῶν ἀνθρωπηΐων ἐστὶ πρηγμάτων, I. 207. *a. N.* ὁ κύκλος τῆς σελήνης, Orbis lunæ. μὴ οὐ πλήρεος ἐόντος τοῦ κύκλου, *nempe* τῆς σελήνης, VI. 106. *f. Est etiam* κύκλος Rota, *in Compos.* τετράκυκλος. 2) Circuitus, Circumferentia. κατὰ τὸν Ἀθηνέων κύκλον τὸ μέγαθος, I. 98. *f.*

Κύκλῳ, Circumcirca. λίμνη ἐργασμένη (*sive potius,* κρηπῖδι ἐργασμένη) εὖ κύκλῳ, II. 170. *b. Construitur cum Accus. praeeunte* περὶ *praepositione:* κύκλῳ περὶ αὐτήν, I. 185. *f. Item cum nudo Accusat.* ἐπιστήσαντες κύκλῳ τὸ σῆμα (Circa monumentum in orbem) ἱππέας, IV. 72. *extr.* περιάγουσι (τὴν παρθένον) τὴν λίμνην κύκλῳ, Circa lacum circumvehunt *virginem,* IV. 180. *m.*

Κυκλοτερὴς, ὁ, ἡ, Orbicularis, Rotundus. πέριξ τὴν γῆν ἐοῦσαν κυκλοτερέα ὡς ἀπὸ τόρνου, IV. 36. *b.* οὖρος κυκλοτερὲς πάντη, IV. 184. *f.* πλοῖα κυκλοτερέα ἀσπίδος τρόπον, I. 194. *a.*

Κυκλοῦσθαι, *i. q.* κυκλέεσθαι, *quod vide.* ἐκυκλοῦντο αὐτοὺς ἐς μέσον, VIII. 10. *m.* τὸ ἀπ' ἑσπέρης κέρας κυκλούμενοι, VIII. 76. *a.* (*conf. voc.* Ἀνάγειν.) κυκλωσάμενος τοὺς χιλίους, III. 157. *m.*

Κύλληστιρ, ιος, ἡ, Panis ex zeâ apud Ægyptios. ἐκ τῶν ὀλυρέων ποιεῦντες ἄρτους, τοὺς ἐκεῖνοι κυλλήστις ὀνομάζουσι, II. 77. *m. N.*

Κυλλύριοι, al. Κιλλύριοι *aut* Κιλλικύριοι, Servorum genus apud Syracusios, VII. 155. *m. cum Var. Lect. et Not.*

Κῦμα, ατος, τὸ, Unda, Fluctus *maris.* ὡς τὸ κῦμα ἔστρωτο, VII. 193. *a.*

Κυματίης, ὁ, ἡ, (*jon. pro* κυματίας) 1) Fluctibus agitatus. πνεύματος ἐμπεσόντος κυματίης ὁ ποταμὸς ἐγένετο, II. 111. *a.* 2) ἄνεμος κυματίης, Ventus impetuosus, Ingentes maris fluctus excitans, VIII. 118. *a. m.*

Κυματωγὴ, ἡ, Litus ad quod franguntur fluctus, IV. 196. *a.* IX. 100. *a.* (*ubi utrobique vulgo penacute scribitur vocab. Vide Var. Lect. et Not.*) *Vit. Hom.* 19. *m.* 34. *m.*

Κυνέη, *et contracte* Κυνῆ, Galea, *proprie*, ex pelle caninâ confecta. παρθένον τὴν καλλίστην κοσμήσαντες κυνῇ Κορινθίῃ, IV. 180. *m.* περιελόμενος τὴν κυνέην ἐοῦσαν χαλκέην, II. 151. *a.* περὶ τῆσι κεφαλῆσι εἶχον ἐκ διφθερέων πεποιημένας κυνέας, VII. 77. *f.*

Κυνηγέσιον, ου, τὸ, *nomen collectivum*, Ministerium venaticum. Λυδῶν λογάδας καὶ τὸ κυνηγέσιον πᾶν συμπέμψω, I. 36. *f. ubi* Venatores omnes cum canibus *Valla interpretatur; Portus*, Ipsos canes, ipsos venatores et omne venationis instrumentum: *sed praesertim* Canum venatoriorum chorum *hoc vocabulo significasse Herodotus videtur; nam paulo ante ait*, rogatum fuisse Croesum λογάδας νεηνίας καὶ κύνας συμπέμψαι, *et cap.* 43. *a. iterum*, ἤισαν ἐξηρτυμένοι λογάσι τε νεηνίῃσι καὶ κυσί.

Κυπάρισσος, ου, ἡ, Cypressus *arbor*, IV. 75. *m. Vide supra in* Κατασώχειν.

Κύπερος, ὁ, (*jon. pro comm.* Κύπειρος) Cyperus, Juncus odoratus. κυπέρου κεκομμένου *replent Scythae corpus mortui regis*, IV. 71. *a.*

Κύπτειν, Pronum esse, Sese incurvare. κέρεα κεκυφότα ἐς τὸ ἔμπροσθεν, Incurvata antrorsum, IV. 183. *a. m. Conf.* Ἐγκύπτειν.

Κυρβείη μᾶζα, *Vit. Hom.* 33. *m. N.*

Κυρβασίη, ἡ, Tiaræ genus, Capitis tegumentum Persicum. *Persae in praelium eunt*, ἔχοντες κυρβασίας ἐπὶ τῇσι κεφαλῇσι, V. 49. *m. Scythae in exercitu Persico gestabant* περὶ τῇσι κεφαλῇσι κυρβασίας ἐς ὀξὺ ἀπιγμένας, VII. 64. *a. N.*

Κυρέειν τινὸς, Nancisci, Consequi aliquid. οἵων τέκνων ἐκύρησε, I. 31. *f.* καθαρσίου ἐδέετο κυρῆσαι, I. 35. *a.* ἐδέετο φυλακῆς τινος πρὸς τοῦ δήμου κυρῆσαι, I. 59. *m. f.* βασιληίης ταφῆς κυρῆσαι, I. 112. *f.* II. 136. *m. Etiam in Malam partem dicitur* aliquis κυρῆσαί τινος. *Sic* δίκης κυρήσας, Poenam consecutus, Punitus, IX. 116. *m.* ἀτιμίης

πρὸς ὑμέων κυρήσας, Ignominiâ a vobis adfectus, Ignominiose a vobis acceptus, VII. 158. *m. Quam ad formam* VII. 208. *f. pro vulgato* ἀλογίης τε ἐνεκύρησε πολλῆς *corrigendum Valck. censuit* ἀλογίης τε ἐκύρησε πολλῆς, *probabiliter sane, nisi malueris* ἀλογίῃσί τε ἐνεκύρησε πολλῇσι: *sic certe* ἀλογίῃσι *plurali numero usurpavit Noster* II. 141. *a.*

Κύριος, ίη, ιον, Statutus, Definitus. φυλάξας τὴν κυρίην τῶν ἡμερέων, I. 49. *b.* ἡ κυρίη τῶν ἡμερέων τῆς κατακλίσιος τοῦ γάμου, VI. 129. *a. N.* ἐπεί τε ἡ κυρίη ἡμέρη ἐγένετο τῆς ἀποκρίσιος, V. 50. *a.* ὅταν σφι ἥκωσι ἡμέραι αἱ κύριαι ἀνιᾶσθαι (*intellige* τοῦ ἀνιᾶσθαι) ὑπ' Ἀθηναίων, Quando adfuerint illis statuti dies quibus vexabuntur ab Atheniensibus, V. 93. *a.*

Κῦρος, εος, τὸ, Auctoritas, Potestas definiendi aut decernendi aliquid. Τουτέων τῶν πρηγμάτων τὸ κῦρος ἔχειν, VI. 109. *m.*

Κυροῦν, Confirmare, Ratum habere, Effectum præstare. ταῦτα ὑμῖν ἀναβάλλομαι φυρώσειν ἐς τέταρτον μῆνα ἀπὸ τοῦδε, VI. 86, 2. *f.* ὡς κυρώσαντος Κλεισθένεος τὸν (τῆς θυγατρὸς) γάμον ἐν ἐνιαυτῷ ἀπὸ τῆς ἑξηκοστῆς ἀρξαμένου ἡμέρης, VI. 126. *f.* οὐδὲ κυρωθῆναι ἔμενον τὸ προκείμενον πρῆγμα, Ne manserunt quidem donec super re propositâ aliquid ratum habitum (aliquid decretum) esset, VIII. 56.

Κύρτη, ης, ἡ, Nassa, Cavea. ἔλαβον ἂν σφέας ὡς ἐν κύρτῃ, I. 191. *f.*

Κυψέλη, ης, ἡ, *i. q.* ὁ λάρναξ, Capsa, Arca, Cista. κατακρύπτει τὸ παιδίον ἐς κυψέλην, V. 92, 4. *m. N.* ἀπὸ τῆς κυψέλης Κύψελος οὔνομά οἱ ἐτέθη, V. 92, 5. *a.*

Κω, (*jon. pro* πω.) *Semper praecedentem habet Negantem particulam, ut significet* Nondum, Adhuc non. οὔ κω λέγω, πρὶν ἂν *etc.* I. 32. *m.* Σμέρδιν -- οὔ κω ὄπωπα, III. 63. *m.* οὐ γὰρ ἔδεισα κω, μὴ ἑσσωθείημεν, IV. 97. *m.* οὐδενός κω ἀνθρώπων ὑπήκοοι ἐγένοντο, Nondum ullius (Adhuc nullius) hominis imperio fuerunt subjecti, VII. 111. *a.*

Κῶας, τὸ, Vellus, Pellis, ovi aut arieti detracta. ἔπλεον ἐπὶ τὸ κῶας ἐς Αἶαν, VII. 193. *b.*

Κῶλον, τὸ, Latus quodque ædificii aut figuræ. τὰ μὲν τρία τῶν κώλων ἐστὶ ἀπότομα, κατὰ δὲ τὸ ἓν, ἐπιβατόν, IV. 62. *a.* τοῦ τείχεος κῶλον ἕκαστον, Latus unumquodque muri *urbem circumdantis*, IV. 108. *a.* τῆς πυραμίδος ἐστὶ τὸ κῶλον ἕκαστον ὅλου καὶ ἡμίσεος πλέθρου, II. 126. *extr.* 134. *a. Conf.* Μουνόκωλος.

Κῶμος, ου, ὁ, Comessatio. πίνειν καὶ κώμῳ χρέεσθαι ἐς ἀλλήλους, I. 21. *extr.*

Κώνωψ, ωπος, ὁ, Culex, II. 95. *f.*

Κωπεύς, έος, ὁ, *unde Plural.* πολλοὶ κωπέες, Multa ligna Remis conficiendis idonea, V. 23. *m. N. Conf. Brunck ad Comici Acharn.* 552.

Κως *enclitica particula, Jonibus usurpata pro communi* πως *sed apud Herodotum quidem*

*non tam significat* Quodammodo, *quam* Forte, Forte fortunâ. *Sic*, καὶ ἔτυχέ κως τοῦ μάγου, III. 78. *extr.* καί κως ἐν Σάρδισι οὐκέτι ἐόντας εὑρίσκουσι, V. 102. *m.* καίκως κατεῖδον τὰς ἐπ' Ἀρτεμισίῳ νῆας, VII. 194. *a. Potest tamen reddi* Quodammodo, *aut* Nescio quo modo, *in istis verbis* καί πως ταῦτα ποιεῦντες ἐλάνθανον, III. 150. *a. Pro olim vulgato* πάντως μᾶλλον, I. 206. *a.* (*ubi nos ex cod. Arch.* πάντα *recepimus*) *fortasse* πᾶν κως *erat corrigendum.*

*Est vero etiam ubi particula* κως *eodem modo posita videtur quem supra in partic.* κου *num.* 2. *observavimus, ut significet* Sane, Profecto, *ita quidem ut is, qui loquitur, videri velit cum Dubitatione quâdam dicere suam sententiam, sed id hoc consilio faciat, ut eo certius eliciat et exprimat adsensum alterius; veluti quum latine* Opinor *aut* Nescio an *dicimus. Sic accipiendum videtur quod ait Scriptor*, καί κως τοῦ θείου ἡ προνοίη - - ἐστὶν ἐοῦσα σοφή, III. 108. *a.*

Κῶς, *interrogat. partic.* (*jon. pro comm.* πως) *ut* κῶς ἂν δῆτα *etc.* II. 22. *a. et alibi.*

Κωφὸς, ή, όν, Mutus *i. q.* ἄφωνος, I. 34. *a. N. coll. c.* 85. *a. Sic et in Orac.* I. 47. *f.* κωφὸς *idem est atque* οὐ φωνέεις. *Conf. Damm. Lexic. Etym. p.* 777. *Videri quidem potest Herodotus* τὸν κωφὸν *etiam* Surdum *dicere, si cum* I. 34. *a. conferas id quod c.* 39. *f. vulgo legitur,* τὸν γὰρ δὴ ἕτερον, διεφθαρμένον τὴν ἀκοήν. *At ibi duo aut tria postrema verba temere adsuta videntur. Vide Not.* τὰ ἄλλα ἔσκε κωφὰ, Sonum non edebant, IV. 200. *f.*

## Λ.

Λάβρος, η, ον, Vehemens. ὄμβρος λάβρος, VIII. 12. *f.*

Λαβύρινθος, ου, ὁ, Labyrinthus, II. 148.

Λαγὸς, οῦ, ὁ, (*jon. pro* λαγωὸς *vel* λαγώς) Lepus. λαγὸν μηχανησάμενος, I. 123. *m. f. ubi* λαγὼν *olim: minus recte. Mox* τοῦ λαγοῦ ibid. *f. iterumque* τὸν λαγὸν ibid. *et cap.* 124. *a. Rursus* ὁ λαγὸς, III. 108. *m. et* ἵππος ἔτεκε λαγὸν, VII. 57. *a. Rursus* λαγὸς *et* τὸν λαγὸν, IV. 134. *a.*

Λαγχάνειν, Sorte accipere; *et generatim* Pro suâ parte accipere. παλλομένων δὲ, λαγχάνει ἐκ πάντων Βαγαῖος, III. 128. *a.* λαχὼν δὲ, ibid. πέμπειν τινὰ πάλῳ λαχόντα, Mittere aliquem cui ea sors obtigit, Sorte lectum, IV. 94. *a.* 153. *m.*

ἕνα - - κλήρῳ λαχόντα, III. 83. *a.* ἔλαχον αὐτέων πολὺ πλείους, Multo majorem numerum inter se partiti sunt, I. 167. *a.*

*Praeterit.* τοῖσι θεοῖσι, τοὶ Περσίδα γῆν λελόγχασι, VII. 53. *f.* τῶν ἀποίκων λελογχότα, Qui erat de numero colonorum, *Vit. Hom. c.* 2. *extr.*

*Futur.* λάξεσθαι, (*jon. pro comm.* λήξεσθαι) ἔμελλον λαξεσθαι ἕκαστος δέκα δραχμάς, VII. 144. *a. Conf.* λᾶξις, *et* Ἀπολαγχάνειν.

Λάδανον, Ladanum. τὸ λήδανον, τὸ καλέουσι Ἀράβιοι λάδανον, III. 112. *a. N.*

Λαθραίως, Occulte, Furtim. μιγεῖσαν ἀνδρὶ λαθραίως, *Vit. Hom.* 2. *a.*

Λάθρη *sive* Λαθρῇ, (*jon. pro* λάθρα) Clam. *Constr. cum Genit.* χρήματα ἐκτέετο λάθρη (*aut* λαθρῇ) τῶν ἄλλων στρατηγῶν, VIII. 112. *extr. cum Var. Lect.* πεμφθέντες λάθρη τῶν Περσέων, IX. 90. *a. m.*

Λαισήϊον, τὸ, Scutum ex crudâ pelle confectum. λαισήϊα εἶχον ἀντ' ἀσπίδων, ὠμοβοέης πεποιημένα, VII. 91. *a. N.* Λαισήϊα *etiam dicta fuisse* τὰ ἐν τῇ λαιᾷ φερόμενα ἀμαζονικὰ ἀσπίδια, *ex Eustathio monuit Portus.*

Λακεδαίμων, ονος, ἡ, *i. q.* ἡ Λακωνική, Universa terra Laconica, in quâ princeps civitas est Sparta. ἐκ πάσης Λακεδαίμονος πλὴν Σπαρτιητέων, VII. 58. *a. N.* ἔστι ἐν τῇ Λακεδαίμονι Σπάρτη πόλις, VII. 234. *m. N. Conf.* Ἀθῆναι.

Λάκκος, ου, ὁ, Lacus, Stagnum, Cisterna, Fossa, Vivarium. ἔτρεφον ὄρνιθας λιμναίους ἐν λάκκοισι, VII. 119. *a.* ἐσχέουσι (*nempe*, τὴν πίσσαν) ἐς λάκκον ὀρωρυγμένον ἀγχοῦ τῆς λίμνης, *etc.* IV. 195. *f.*

Λάκων, ὁ, Laco, Lacedæmonius. *Hinc Foemin.* ἡ Λάκαινα χώρη, VII. 235. *a.*

Λαμβάνειν, *Imperf.* ἐλάμβανον, *et* λάβεσκον (*quasi a Praes.* λάβω) IV. 78. *m. f. pro quo est* ἐλάβεσκον IV. 130. *f. perperam* (*ut videtur*) *adjecto augmento, de quo monuimus in Var. Lect. Aor.* 2. *Infin.* λαβεῖν *et* λαβέειν, *unde* διαλαβέειν. *Imperat.* λάβε. *Praet. act.* λελάβηκα, *tamquam a praes.* λαβέω. *Plusquamperf.* λελαβήκεα, *unde in tert. personâ* κατάλελαβήκεε, III. 42. *f. Praet. pass.* λέλαμμαι, (*quasi a* λάμβω) *unde* διαλελαμμένος *et* καταλαμπτέος. *Aor.* 1. *pass.* ἐλάμφθην, *unde* καταλαμφθείς *et* ἀπολαμφθέντες. *Fut.* λάμψομαι, *unde* καταλάμψομαι.

*Significat autem* Λαμβάνειν 1) Accipere, Consequi, Nancisci, *et similia, tam in bonam quam in malam partem.* παρὰ βασιλῆος δῶρα λάμψεται, VIII. 10. *extr.* εἰ λελάβηκε πλήρεα τὰ ἀκροθίνια, VIII. 122. *a.* δῶρα λάμψονται, III. 36. *f.* τὰ ἀριστήϊα ἔλαβε οὗτος, VIII. 11. *m.* δοκέων αὐτὴν (τὴν γυναῖκα) λάμψεσθαι, Potiturum se illâ, IX. 188. *m. Similiter*, οὐκ οὕτω μέγα τί οἱ δώσεις ὥς μιν λάμψεαι, I. 199. *f.* ἐς ὃ ἔλαβε τὴν δίκην, Donec poenam accepit, *quod latine dicimus*

Pœnas dedit *aut* tulit, I. 115. *f.* τὴν μὲν ἀξίην (*scil.* δίκην) οὐ λάμψεαι, Meritam non feres poenam, VII. 39. *m.* τὸν βουκόλον μοῦνον λαβὼν, Bubulum nactus solum, *nempe, ut remotis arbitris solus cum solo agere posset,* I. 116. *a. m.*

2) Sumere, Capessere, Capere, Corripere, *variis modis.* λάβεσκε ἑλληνίδα ἐσθῆτα, Sumere (Induere) solebat græcanicam vestem, IV. 78. *f.* ἄλλην σφι ἐσθῆτα οὐκ ἔξεστι λαβεῖν, II. 37. *m.* τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην - - λάμβανε, Capesse, Suscipe hanc molitionem, Adgredere hanc rem, III. 71. *m.* νόῳ *aut* φρενὶ λαβεῖν, In animum admittere, Animum advertere, Diligenter considerare, III. 41. *a.* 51. *m.* IX. 10. *a.* φθόνος καὶ ἵμερος ἔλαβε αὐτούς. Cepit, Corripuit illos Invidia et cupiditas, VI. 137. *a. m.* Βακχεύομεν, καὶ ἡμᾶς ὁ θεὸς λαμβάνει· νῦν οὗτος ὁ δαίμων καὶ τὸν βασιλῆα λελάβηκε, Corripit, Prehendit nos Deus, et nunc etiam regem corripuit, IV. 79. *m. f.* τὸν λαμβανόμενον ὑπὸ τουτέων, Hisce (*nempe,* morbis) Correptum, I. 138. *b.* οἱ μὲν ἀπέθανον, οἱ δὲ ζῶντες ἐλάμφθησαν, Capti, Prehensi sunt, IX. 119. *m. f.* *Sic* ἐλάβεσκον τὰ πρόβατα, καὶ λαβόντες *etc.* IV. 130. *f.* τὸν ἵππον αὐτοῦ λαμβάνουσι, IX. 22. *m.* (*Sed* νέες ἀνάγκῃ λαμφθεῖσαι ὑπὸ Κλεομένεος, VI. 92. *a. non tam Sunt* Captæ naves, *quam Sumtæ,* Adsumtæ a Cleomene, et sequi ipsum coactæ.) *Sonat vero* Λαμβάνειν *etiam* Deprehendere *aliquem molientem aliquid,* ἐπικίνδυνον ἦν μὴ λαμφθείη, VII. 239. *m.* λαμφθῆναί τινά φασι μισγόμενον νεκρῷ, II. 89. *f.*

3) *Notanda locutio,* λαμβάνειν τινὰ πίστι καί ὁρκίοισι, Fide datâ et juramentis Obstringere aliquem, III. 74. *a. m.* *pro quo compositum verbum* Καταλαβεῖν *habes* IX. 106. *f. quemadmodum in superiorum locutionum nonnullis Simplex verbum Compositi locum sustinet.*

4) λαβέσθαι τινὸς, Prehendere, Manu capere *aliquid.* λαβόμενος τῆς κεφαλῆς (τοῦ ἀνδρός), IV. 64. *a.* λαβομένη τῶν γουνάτων αὐτοῦ, IX. 76. *m.* *Sed* χαλεπῶς λαμβάνεσθαί τινος, Aspere aliquem Incessere, Aspere aliquem Accipere. χαλεπῶς ἐλαμβάνετο ἡ μήτηρ τοῦ περιόντος παιδός, II. 121, 4. *a. N. qui locus non erat solicitandus.*

Λαμπαδοφορίη, ἡ, Lampadum gestatio; Cursus lampadum, festivitas apud Græcos. κατάπερ Ἕλλησι ἡ λαμπαδοφορίη, τὴν τῷ Ἡφαίστῳ ἐπιτελέουσι, VIII. 98. *f. N. Conf. Scholia ad Comic. Ran.* 131. *et* 1119. *laudata Porto ad h. l.*

Λαμπὰς, άδος, ἡ, Lampas. Πάνα λαμπάδι ἱλάσκονται, VI. 105. *extr. eum Not.*

Λαμπρὸς, ἡ, ὸν, Splendidus, Illustris. οἱ δὲ ἔσαν ἀνέκαθεν λαμπροὶ ἐν Ἀθήνῃσι, VI. 125. *a.* ἀνὴρ ἐν τοῖσι πολεμοισι ἐὼν λαμπρότατος, VII. 154. *m.* *Sed* λαμπρὸς ἄνεμος, Validus

et secundus ventus. ἢν μὴ λαμπρὸς ἄνεμος ἐπέχῃ, II. 96. *m.*

Λαμπρότης, ητος, ἡ, Splendor rerum gestarum, Illustria facta. τῶν ἄλλων βασιλέων κατ' οὐδὲν εἶναι λαμπρότητος, Fere nihil splendoris, II. 101. *a.* *Not. Conf. supra* Κατὰ *num.* 5.

Λαμπροφωνίη, ἡ, Claritas vocis, *quae desideratur in praecone*, VI. 60. *f.*

Λανθάνειν, Latere, Clam facere aliquid. *Cum Accus. pers.* ἐδόκεες θεοὺς λήσειν οἷα ἐμηχανῶ, VIII. 106. *m. f.* ταῦτα γινόμενα ἐλελήθει τοὺς ἄλλους ἱππέας, IX. 22. *f.* *Cum Particip.* ἀναβαίνοντες ἐλάνθανον, VII. 218. *a.* *Cum Accus. et Particip.* οὐδ' ἐλάνθανε τοὺς διαβεβηκότας Ξέρξης ταῦτα πρήξας, VIII. 25. *m.*

Λάξεσθαι *vide in* Λαγχάνειν.

Λάξις, ιος, ἡ, *i. q.* κλῆρος, Sors, Portio *terrae*, Regio. δευτέρην λάξιν ἔχοντες, IV. 21. *b.* *ubi* λᾶξιν *circumflexo accentu ed. Schaef. Vide Var. Lect.* ἡ πρώτη τῶν λαξίων, IV. 21. *a.*

Λαός, οῦ, ὁ, Populus. *In hoc vocab. promiscue, modo communem formam, modo Atticam* Λεώς, *modo eam quae verissime jonica poterat videri,* Ληός, *praeferunt libri Herodotei.* τριβομένῳ τῷ λαῷ, II. 124. *m.* *agnoscunt libri omnes; nam, qui in τῷ ἄλλῳ aberrarunt, etiam hi haud dubie* τῷ λαῷ *debuerunt.* τὸν λαὸν *habent edd. ante Gron.* II. 129. *a.* *ubi* τὸν λεὼ *ex Med. edidit Gron. sed* τὸν λεὼν *ed. Wess. et seqq. cum plerisque msstis. Vide Var. Lect. et Not.* τὸν λεὼν τετρῦσθαι *agnoscunt edd. et msstí omnes* I. 22. *m.* *Sic et* λεὼν πολλὸν καὶ ἄλκιμον εἶναι τοὺς Ἀθηναίους, VIII. 136. *m.* *Rursus* αἰτήσας λαὸν Σπαρτιήτας *edebatur ante Gron.* V. 42. *m.* *ubi* ληὸν *receptum in ed. Gron. et seqq. ex plurimis eisque probatissimis codicibus. Vide ibi Var. Lect. et Not.*

Λαπάρη, ης, ἡ, Abdomen, Cavitas ventris, Ilia. παρασχίσαντες (τὸν νέκυν) παρὰ τὴν λαπάρην, ἐξ ὧν εἷλον τὴν κοιλίην πᾶσαν, II. 86. *m.* προῦβαινε ἐκ τῶν κνημέων ἐς τοὺς μηροὺς, ἐκ δὲ τῶν μηρῶν ἐς τὰ ἰσχία καὶ τὰς λαπάρας, (ad Lumbos) VI. 75. *m. f.*

Λάρναξ, ακος, ἡ, Cista. λάρνακα πληρώσας λίθων, III. 123. *m.*

Λάσθη, ης, ἡ, Ludibrium, Irrisio, Insultatio. ἐπὶ γέλωτί τε καὶ λάσθῃ εἰρώτα αὐτόν, VI. 67. *m.*

Λαύρη, ἡ, (*comm.* λαῦρα) Via *in urbe*, I. 180. *f.* *ubi quae nominantur* λαῦραι *eaedem* ὁδοὶ *paulo ante.*

Λάχεσις, ἡ, Lachesis, *una ex Parcis.* πολλοὶ πεσέονται ὑπὲρ Λαχεσίν τε μόρον τε, IX. 43. *in Bacidis oraculo.*

Λέαινα, ης, ἡ, Leæna, III. 108. *m.*

Λεαίνειν, 1) Comminuere, Conterere *in mortario.* ἐσβάλλουσι ἐς ὅλμον, καὶ λεήναντες ὑπέροισι, I. 200. *b.* τὰ ἐκ τῆς γῆς φυόμενα λεαίνοντες, IV. 122. *a.* *id est* ἐκτρίβοντες, *coll. cap.* 120. *a.* 2) Lævigare, *unde*

*translato verbi usu*, λεαίνειν τὸν λόγον τινὸς, Lævigare (*id est*, Expolire, Exornare) orationem alicujus; *sive* Lævem et glabram reddere, quo facilius in animum intret auditorum eosque commoveat, adeoque Commendare eam auditoribus. μὴ ὑμέας Ἀλέξανδρος ἀναγνώσῃ λεήνας τὸν Μαρδονίου λόγον, VIII. 142. *f. Conf.* Ἐπιλεαίνειν.

Λέγειν, Dicere; *ut*, λέγω δὲ τὰ λέγουσι αὐτοὶ Αἰγύπτιοι, II. 50. *m. Quo de verbo haecce notamus*:

1) *Quod ait Portus*, σὲ λέγω *in verbis istis*, I. 32. *m.* ἐκεῖνο δὲ τὸ εἴρεό με, οὔκω σε ἐγὼ λέγω, *idem valere ac* σοὶ λέγω, *id quidem minus commode praeceptum est. Sententia Solonis ibi haec est*, οὔ κω σε λέγω ὀλβιώτατον, Nondum te dico beatissimum, *hoc enim illud est quod ex Solone Croesus quaesiverat, conf.* I. 30. *m.*

2) *Idem Portus*, »Redundare *ait* Participium λέγων verbo ἔφη adjectum, et nihil addere ad hujus verbi significationem.« *Sic* Νῦν τε, ἔφη λέγων, III. 156. *f. Similiter* V. 36. *m. et* 49. *m. Mihi formulae isti ea vis inesse visa erat, quam in latinâ versione his verbis expressi:* Perrexit dicere: *Rursus* IX. 2. *f.* ἔφασαν λέγοντες *potueram reddere,* Sic dicere perrexerunt. *Commode vero Weiske, vir doctus, in libello qui* Pleonasmi Græci *inscribitur*, p. 112. *monuit, adjecto isto participio significare Herodotum*, ipsa alterius verba adferri, non solum sententiam utcumque expressam. *Observabit autem studiosus lector, formulâ istâ non uti Nostrum, nisi ubi ab obliquâ (quam vocant Grammatici) oratione, quâ sermonem alterius referre coeperat, ad reliquum sermonem oratione rectâ adponendum progreditur. Aliam rationem habet quod* VI. 137. *a. ait*, ὅτι Ἑκαταῖος ἔφησε ἐν τοῖσι λόγοισι, λέγων *etc.*

3) *In Epistolarum introitu, et in deferendis Mandatis, ubi aliquis loquitur nomine et verbis alterius, usitata olim erat formula hujusmodi:* Ἄμασις Πολυκράτεϊ ὧδε λέγει, III. 40. *a. N.* Ὀροίτης Πολυκράτεϊ ὧδε λέγει, III. 122. *m.* Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Μαρδόνιος τάδε λέγει, VIII. 140, 1. *a.*

4) *Verbum* λέγειν *usurpatur ubi agitur de Scripto quodam, cujus Argumentum exponitur.* τὰ γράμματα ἔλεγε τάδε, γράμματα λέγοντα τάδε, I. 124. *a.* 187. *a. et f.* II. 106. *f.* IV. 91. *a.* VIII. 22. *a.*

5) *Ut latinum verbum* dicere, *sic et graecum* Λέγειν *subinde ponitur ubi aliquis* Non diserte nominavit id quod spectavit, sed tacite Significavit. *Sic ubi Herodotus ait,* Themistoclem persuasisse Atheniensibus ut ducentas naves ædificarent ἐς τὸν πόλεμον, ad bellum; *adjicit scriptor* τὸν πρὸς Αἰγινήτας λέγων, Nempe bellum illud Dicebat quod

tum cum Æginetis ortum erat Atheniensibus, VII. 144. *m.* *quo loco in nostrâ editione video pravâ verborum distinctione obscuratam esse scriptoris sententiam. Oportebat, quemadmodum recte dederant superiores editiones,* νέας - - ποιήσασθαι διηκοσίας ἐς τὸν πόλεμον, τὸν πρὸς Αἰγινήτας λέγων, *et in versione latinâ reponendum,* Naves - - ducentas ædificarent ad bellum; (*nempe*) bellum dicens Ægineticum.

λεγομ. *et* γενομ. *passim permutantur a librariis, ut* IV. 112. *extr. et* IV. 46. *a. N. Nec vero idcirco solicitari debuit scriptura* γενομ. *in Prooem. libri* I. *ubi vide Not.*

**Λεηλατέειν**, Populari, Diripere. (*i. q.* διαρπάζειν, *et* φέρειν καὶ ἄγειν.) ἀπιγμένοι ἀπὸ τῆς θαλάσσης λεηλατεῦσι τὸ πεδίον, II. 152. *f.* λεηλατῆσαι ἑλόντας τὴν πόλιν, V. 101. *a.*

**Λεῖμμα**, ατος, τὸ, Reliquum, Id quod superest. τοῦ παιδὸς τὰ λείμματα, Vidit reliquias pueri (*in frusta concisi*) I. 119. *f.*

**Λειογένειος**, ὁ, ἡ, Læve (Glabrum) mentum habens. ἄνδρας λειογενείους τῇ τῶν γυναικῶν ἐσθῆτι σκευάσας, V. 20. *m.*

**Λεῖος**, η, ον, Lævis, Glaber. λεῖον χωρίον, Apertus, Planus locus, Nullis asperitatibus aut difficultatibus impeditus. τὸ κάλλιστον χωρίον καὶ λειότατον, VII. 9, 2. *a.* ubi λεότατον (*sic*) *est in cod. F.*

**Λείπειν**, *pervulgatâ notione:* Relinquere *quolibet modo; veluti,* τὰ ἐν τοῖσι οἰκίοισι ἔλιπε, VIII. 35. *f.* τὸν στρατὸν τὸν ἐλίπομεν ἐπὶ τῷ ποταμῷ, IX. 16. *m.*

*Med.* Λείπεσθαι (Λιπέσθαι) τὶ, Aliquid de se (sui quiddam, *velut* gloriam *aut* memoriam sui *aut* rerum a se gestarum) post mortem Relinquere inter homines et ad posteritatem transmittere. μνημόσυνα λιπέσθαι ἐς τὸν ἅπαντα ἀνθρώπων βίον, VI. 109. *a. m.* μνημόσυνον τοῦτο ἄλλο ἐλίπετο, I. 186. *a.* μνημόσυνον πυραμίδα λιπέσθαι, II. 136. *m. f.* μνημόσυνα ἔδοξε λιπέσθαι, II. 148. *a.* VII. 24. *m.* (*Sic et verbo composito.* μνημόσυνά τοι γνώμης τῆς ἐμῆς καταλιπέσθαι θέλω, IX. 16. *a. m.*) *Rursus,* τῶν βασιλήων τῶν τὰς πυραμίδας ταύτας λιπομένων, II. 134. *m. ubi perperam* λιπόντων *ex conject. edidit Stephanus. Similiter,* ὅς - - τόδε οὐκ ἐλάχιστον (*nempe* δίκαιον ἐξ ἑωυτοῦ ἐργασμένον, *aut* δικαιοσύνης ἑωυτοῦ μνημόσυνον) ἐλείπετο, VII. 164. *f. Eadem sententia etiam Passivo verbo expressa legitur* VII. 220. *a. m. hoc modo:* μένοντι δὲ αὐτοῦ κλέος μέγα ἐλείπετο, *quod proprie sonat:* Manente vero ibi (*aut* A manente ibi) ingens gloria relinquebatur; *poterat autem Scriptoris sententia graece in hunc etiam modum efferri,* μένων δὲ αὐτοῦ κλέος μέγα ἐλείπετο, *ac fere suspicor sic scripsisse Herodotum. De Futuro Med. paulo post dicetur.*

*Passivum,* 1) *absolute,* aut *cum Dativo personae,* Super-

esse. ὀλίγων σφι ἡμερέων λείπεται σιτία, IX. 45. *m.*

2) *cum Genitivo*, Λείπεσθαι (Λειφθῆναι) τινὸς, *duo significat:* 1) Pone (A tergo) relinqui ab altero, Superari, Vinci, Inferiorem esse. καμήλους ταχύτητα (*al.* ταχύτητι) οὐ λειπομένας ἵππων, VII. 86. *f. N.* quod idem valet ac οὐκ ἑσσονας ἵππων ἐς ταχύτητα, *coll.* III. 102. *extr.* τὸ ναυτικὸν τὸ ἡμέτερον φαίνεται λείψεσθαι (*id est, quod mox ait*, ἐνδεέστερον ἔσεσθαι) τοῦ ἐκείνων, VII. 48. *b. ubi* λείψεσθαι, *quod in communi sermone Futurum verbi Medii censetur, jonico more* (*sicut passim alibi*) *ponitur notione Futuri Passivi* λειφθήσεσθαι. *conf. Not. ad* V. 35. *a.* ἐφρόντιζον ὅκως μὴ λείψομαι (Ne essem inferior) τῶν πρότερον γενομένων ἐν τιμῇ τῇδε, VII. 8, 1. *m.*

*Significat vero etiam* 2) Ultrà, Consulto, Suâ culpâ pone alterum (retro) manere; *aut* procul ab aliquâ re (*v. gr.* a pugnâ) abesse; Non sequi (Deserere) aliquem; non adesse rei gerendæ, Non in tempore ad eam advenire. οὗτος οὐκ ἔφη λείψεσθαι (*rursus jon. pro* λειφθήσεσθαι) τοῦ βασιλῆος, Se non retro mansurum procul a rege, Se non deserturum esse regem, VIII. 113. *m. Ad Genitivum, cum quo construitur hoc verbum, subintelligitur* ἀπὸ *praepositio, quae diserte adjecta legitur* IX. 66. *a. ubi verba* λειπομένου Μαρδονίου ἀπὸ βασιλῆος *non tam vertenda erant* Mardonium a rege relinqui; (*id graece sonaret* λειπ. ὑπὸ βασιλ.) *quam*, Mardonium retro (in Græcia) mansisse, nec secutum esse regem, non cum rege in Asiam esse regressum. Ibidem *perperam olim* λιπομένου *edebatur, ubi passivum* λειπομένου *recte dederunt veteres libri.* μηδεμίῃ κακότητι λειφθῆναι τῆς ναυμαχίης, Nullo pravo consilio aut parum honestâ causâ Retro mansisse, Non interfuisse pugnæ navali, VII. 168. *extr.* λείπεσθαι τῆς ἐξόδου Λακεδαιμονίων, Non unâ cum Lacedæmoniis ad bellum proficisci; Lacedæmoniis in bellum exeuntibus manere domi, IX. 19. *a.* οὗτοι μὲν νυν ἐλείφθησαν, *nempe* τῆς ναυμαχίης, VIII, 44. *m. quod idem valet ac* οὐ συνεναυμάχησαν *ibid. paulo ante*, Non interfuerunt prælio navali; In tempore non advenerunt. *Similiter*, λειφθῆναι, *scil.* τῆς μάχης, *aut* τοῦ ἀδελφοῦ, Retro mansisse; Non interfuisse *pugnae, aut* Non secutum esse *fratrem*, VII. 229. *m. f.*

Λειποστρατίη, ης, ἡ, Desertio militiæ, Desertæ militiæ crimen. τοὺς μὲν λειποστρατίης ἐπὶ Σκύθας αἰτιώμενος, V. 27. *b.*

Λειποψυχέων, Animo deficiens, Ignavus miles, Timidus. VII. 229. *m. f. qui mox* ibid. *dicitur* οὐκ ἐθελήσας ἀποθνήσκειν.

Λειποψυχίη, ης, ἡ, Deliquium animi. ἐκ πολλῆς λειποψυχίης *est in msstis nonnullis et olim edi-*

*tis* I. 86. *m. ubi nunc* ἐκ πολλῆς ἡσυχίης.

Λελογισμένως ὅκως ἂν, *etc.* Ratione ita initâ ut, III. 104. *a.*

Λεοντέη, *scil.* δορῆ, Leonina pellis. λεοντέας ἐναμμένοι, VII. 69. *a.*

Λεπὶς, ἴδος, ἡ, *nomen collectiv.* Squamæ, Lamellæ ferreæ squamarum formam referentes. κιθῶνας χειριδωτοὺς ποικίλους λεπίδος (*intellige* ἐκ λεπίδος) σιδηρέης, ὄψιν ἰχθυοειδέος, Loricas manicatas ex laminis *ferreis* confectas, quarum forma squamas piscium referebat, VII. 61. *a. N.*

Λεπιδωτὸς, ἡ, ὸν, (*Adjectivum verbale, a verbo* λεπιδόω) Squamatus. θώρηκα εἶχε χρύσεον λεπιδωτὸν, IX. 22. *m. Conf.* Λεπίς.

Λεπιδωτὸς, οῦ, ὁ, (*Substant.*) Lepidotus, piscis Niloticus, II. 72.

Λέπρη, ης, ἡ, Lepra, I. 138. *m. Vide* Λεύκη.

Λεπτὸς, ἡ, ὸν, Exilis, Parvus. πλέειν πλοίοισι λεπτοῖσι, Minoribus navigiis navigare, VII. 36. *m.* ἀνατείνουσι ἄκραι λεπταὶ τῆς ἠπείρου, VIII. 107. *f.* τὰ λεπτὰ τῶν προβάτων, Minores pecudes, oves et capræ, VIII. 137. *a. N.*

Λέσχη, ης, ἡ, Sermo, Confabulatio, Colloquium familiare. ἐκ λόγων ἄλλων ἀπικέσθαι ἐς λέσχην περὶ τοῦ Νείλου, II. 32. *a.* γενομένης λέσχης ὃς γένοιτο αὐτέων ἄριστος, IX. 71. *m.* κατίζων ἐν ταῖς λέσχαις τῶν γερόντων, *Vit. Hom.* 12. *a. et* 16. *a. ubi possis cum Porto et Eustathio* locum *intelligere* quo ad confabulandum conveniunt homines. λόγος ὃν καὶ ἐν ταῖς λέσχαις ἔλεγεν, ibid. 12. *f. Conf.* Ἔλλεσχος.

Λεσχηνεύειν, Confabulari, Familiariter colloqui; *unde Composita* Περιλεσχήνευτος *et* Προλεσχηνεύειν, *quae vide.*

Λεύειν, *vide* Καταλεύειν.

Λευκανθίζειν, Albicare, Albo colore (Dealbatum) esse, VIII. 27. *m.*

Λεύκη, ης, ἡ, Vitiligo alba. πάθος τι περὶ ὅλον τὸ σῶμα, *Gloss. unde Gregor. et Suid. Conf. Foes. Oecon. Hippocr. hac voce.* ὃς ἂν λέπρην ἢ λεύκην ἔχῃ, I. 138. *m.*

Λευκόλινον, ου, τὸ, Linum album. ὅπλα ἐς τὰς γεφύρας λευκολίνου, Rudentes ex albo lino confecti, VII. 25. *a.* 34. *a.* 36. *m.*

Λεύκοφρυς, υος, ὁ, ἡ, Candidus, Albus, *proprie* Candida supercilia habens. λεύκοφρυς ἀγορὴ, Candidum forum, I. 57. *f. in Orac.*

Λευρὸς, ἡ, ὸν, *i. q.* λεῖος *et* ὁμαλὸς, Lævis, Planus. λευρῷ ἐνὶ χώρῳ, In regione Patente, Planâ, Non asperâ, I. 67. *m. in Orac.*

Λευστὴρ, ῆρος, ὁ, *Suida interprete, est* Homo dignus qui lapidibus obruatur; *Hesychium si audias, est* Lapidator, Latro, Percussor. V. 67. *m. N. conf. Alberti ad Hesych. voc.* Λευστῆρα.

Λεχεποίης, ὁ, *epitheton Homericum* Fluvii, circa quem mul-

tæ sunt Herbæ in quibus molliter recumbere (λέγεσθαι) possis. ἐπὶ Ἀσωπῷ λεχεποίῃ, IX. 43. *m. in Orac.*

Λέων, οντος, ὁ, *vide Indicem Rer. et Verb. voce* Leo.

Λεώς, ὁ, Populus, *vide in* Λαός.

Λεωσφέτερος, ὁ, In civium numerum cooptatus » *Quasi dicas*, ὃν τινὲς ἐκ τοῦ λεὼ (*i. e.* λαοῦ) σφετέρου ποιοῦσιν εἶναι, « *interprete Porto*. τὸν Λακεδαιμόνιοι ἐποιήσαντο λεωσφέτερον, IX. 33. *a. N. id est*: πολιήτην σφέτερον ἐποιήσαντο, *ut est ibid. paulo inferius.*

Λεωφόρος, ου, ὁ, ἡ, Populum ferens, A populo frequentatus, celebratus. ὑπὲρ τῶν μάλιστα λεωφόρων πυλέων τοῦ ἄστεος, I. 187. *a.*

Λήγειν, Desinere. ἡ ἀτραπὸς ἄρχεται μὲν ἀπὸ τοῦ Ἀσωποῦ, - - λήγει δὲ κατὰ Ἀλπηνὸν πόλιν, VII. 216.

Λήδανον, ου, τὸ, Ladanum, III. 107. *a.* τὸ Ἀράβιοι καλέουσι λάδανον, III. 112. *a. Vid. supra* Λάδανον.

Λήθη, ης, ἡ, Oblivio. λήθην ἐκείνων ποιεύμενος, Oblitus (Memoriam deponens) illarum *inimicitiarum*, VIII. 79. *a. m. sive*, Nullam earum mentionem faciens; *quemadmodum dicimus* μνήμην ποιεῖσθαι τινός.

Ληΐζεσθαι, *absolute*, Prædari, Prædam cogere. θηρεύοντές τε καὶ ληϊζόμενοι, IV. 112. *extr. Cum Accusativo*, Rapere. τὸν κρητῆρα οἱ Σάμιοι ἐληΐσαντο, III. 47. *m.* ληϊσάμενοι τὰς Ἀθηναίων γυναῖκας, IV. 145. *a.* τὰ χρήματα ληΐσεται, VI. 86, 3. *et* χρήματα ληΐσασθαι, ibid. *in Orac.*

Ληΐη, ης, ἡ, (*jon. pro* ἡ λεία.) Præda. κατὰ ληΐην ἐκπλώσαντες, II. 152. *m.* τῆς ληΐης μεταλαμβάνει, IV. 64. *a.* ζῶσι ἀπὸ ληΐης τε καὶ πολέμου, IV. 108. *extr.* διεδάσαντο τὴν ληΐην, VIII. 121. *m. f.* μετὰ τὴν διαίρεσιν τῆς ληΐης, VIII. 123. *a.* τὴν ληΐην προεξαγαγόντες ἐς τὸν αἰγιαλόν, IX. 106. *a.* τοὺς μὲν αἰτιωτάτους ἀνεσκολόπισε - - τοὺς δὲ λοιποὺς ληΐην ἐκέλευσε θέσθαι τοὺς Πέρσας, Reliquos vero Persis prædæ loco permisit; *proprie*, Jussit Persas ut reliquos prædæ loco sibi haberent, *i. e.* mancipia facerent, in servitutem abducerent aut sub hasta venderent, IV. 202. *a.*

Λήϊον, ου, τὸ, Seges. ἄφθη τὸ λήϊον ἀνέμῳ βιώμενον, I. 19. *m.* ἀρδόμενον ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἁδρύνεται τὸ λήϊον, I. 193. *a.*

Ληϊστύς, ύος, ἡ, *i. q.* ληΐη, Præda *sive* Prædatio, *ipsa* Actio *aut* Institutum prædandi. ζῆν ἀπὸ πολέμου καὶ ληϊστύος, V. 6. *extr.*

Λήϊτον, ου, τὸ, Curia, *Achaeorum dialecto*, λήϊτον καλέουσι τὸ πρυτανήϊον οἱ Ἀχαιοί, VII. 197. *m. Est a* ληός, *i. q.* λαός, Populus: *unde* λήϊτον *idem atque* δημόσιον. *Vide Etymol. M. p.* 562. *extr.*

Λῆμα, ατος, τὸ, Animus fortis, acer, generosus et audax; Præsentia animi, Fortitudo, Magnitudo animi. ἔργα χειρῶν τε καὶ λήματος μέγιστα, V. 72.

*f.* τὰ πολέμια δόκιμος, καὶ ἄλλας λήματος πλέος, V. 111. *a.* Artemisia regina ὑπὸ λήματος καὶ ἀνδρηΐης ἐστρατεύετο, VII. 99. *a.* λήματι μὲν καὶ ῥώμῃ οὐκ ἕσσονες ἔσαν οἱ Πέρσαι, IX. 62. *m. f.*

Λήμνια ἔργα, τὰ σχέτλια, Lemnia facinora *dicuntur, quae sunt* Improba, VI. 138. *extr.*

Ληὸς, *i. q.* Λαὸς, *quod vide.*

Λήρισσαι, Larissæ *vel* Larissa, civitas Æolica, I. 149. *a. N.*

Ληρισσαῖος, Larissæus, *ex Larissa Thessaliae*, IX. 1. *a.* 58. *a.*

Λίβανος, ου, ἡ, Thurifera arbor; *quae alibi Nostro* τὸ λιβανωτοφόρον δένδρεον, et τὸ τοῦ λιβανωτοῦ δένδρον *Theophrasto lib. IX. cap.* 4. *Memoratur autem etiam apud Nostrum* τῆς κυπαρίσσου καὶ κέδρου καὶ λιβάνου ξύλον, IV. 75. *m. At, quum ibi de* Scythis *agatur, haud immerito mirabatur Larcherus, quâ viâ quove modo* thurifera arbor, *aut illius arboris frusta, ad Scythas pervenerint. Et suspicari utique licuerit, ambiguitate quâdam vocabulorum deceptum fortasse Herodotum ista scripsisse. Verumtamen, ut ad Graecos, sic et ad Scythas, per Phoenicum industriam Arabicae merces potuerunt pervenire. Conf.* IV. 107. *m.*

Λιβανωτὸς, οῦ, ὁ, Thus, IV. 107. *a.* τὰ ἄλλα θυώματα πλὴν λιβανωτοῦ, II. 86. *m. f.* λιβανωτοῦ τριηκόσια τάλαντα, VI. 97. *extr.*

Λιβανωτοφόρος, ὁ, ἡ, Thurifer. τὰ λιβανωτοφόρα δένδρεα, III. 107. *m.* λιβανωτοφόρα αὐτοῦ (τοῦ τῆς Ἀραβίης ὄρεος) τέρματα, II. 8. *m.*

Λιβυκὸς, ἡ, ὸν, Libycus. τὸ οὔνομα τοῦτό ἐστι Λιβυκὸν, IV. 192. *f. ubi alii quidem* Λιβυστικὸν *praeferunt, alii* Λιβυστῖνον. *Vide Var. Lect. et Not.*

Λίθινος, Lapideus. ἀρτήματα λίθινα χυτὰ, adpendicula lapidea fusa, *i. e.* ex fusis lapillis, II. 69. *a. N. ubi* λιθωτὰ *praeferunt codd. nonnulli.* τύπον ποιησάμενος λίθινον, III. 88. *f.* (*ubi alii quidem* λίθον.) ἕστηκε λίθινος, Stat lapideus; *i. e.* Statuam habet lapideam, II. 141. *extr.* λίθινος λέων, VII. 225. *a.*

Λίθος, ου, ὁ, Lapis; *masculini generis, etiam ubi de Pretioso* lapide *agitur. Sic,* σμαράγδου λίθου λάμποντος τὰς νύκτας, II. 44. *a. Caeterum vide Indic. Rer. et Pers. voce* Lapis.

Λιθοτομίη, ης, ἡ, Lapicidina, II. 8. *a.* 124. *a.* 158. *a. m. Ubique plurali numero ponitur vocab.*

Λιθωτὸς *vide in* Λίθινος.

Λιμαίνειν, Fame laborare. ἵνα μὴ λιμήνειε ἡ στρατιή, VII. 25. *a.* λιμαινούσης οἱ τῆς στρατιῆς, VI. 28. *m. ubi perperam olim* δειμαινούσης.

Λιμναῖος, η, ον, Palustris, In lacubus habitans. ἔτρεφον ὄρνιθας χερσαίους τε καὶ λιμναίους, Aves aquatiles, VII. 119. *a.*

Λίμνη, ης, ἡ, Lacus, Stagnum, Palus. *De lacu arte facto ha-*

bes, ὤρυσσε ἔλυτρον λίμνῃ, I. 185. *m.* *N.* 186. *a.* ἐς τὴν λίμνην ἐοῦσαν ἕλος,, In lacum qui nunc palus erat, I. 191. *m.* *N.* λίμνη ἐκ τῆς ἅλες γίνονται, VII. 30. *a.* ἰχθύες τρεφόμενοι ἐν τῇσι λίμνῃσι, II. 93. *a.*

*Alia vide in Ind. Rer. et Pers. voce* Lacus, *et* Mæotis.

Λιμὸς, οῦ, ὁ, Fames. λιμῷ συνεστεῶτας, Cum fame colluctantes, VII. 170. *a.* *N.* IX. 89. *f.* πιεζόμενοι λιμῷ, VI. 139. *a.* λέγω τὴν χώρην -- λιμὸν τέξεσθαι, VII. 49, 2. ταῦτα δ' ἐποίεον ὑπὸ λιμοῦ, VIII. 115. *m.*

Λίνεος, η, ον, Lineus; *atque etiam, (ut quidem doctis viris placet)* Ex gossypio confectus. κιθὼν λίνεος, I. 195. *a.* *N.* II. 81. *a.* θώρηξ λίνεος, III. 47. *m.* *f.* εἵματα λίνεα, IV. 74. *a.* λίνεα ὅπλα, Rudentes ex lino torti, VII. 36. *m.* *f.*

Λῖνον, ου, τὸ, Linum, II. 105. IV. 74. *a. et b.* *Conf.* Λευκόλινον.

Λίνος, ου, ὁ, Linus, cantilenæ nomen cujusdam, II. 79.

Λιπαρέειν, Perseverare. *Cum dativo actionis in quâ quis perseverat.* μὴ λιπάρεε τῇ πόσει, Ne persevera bibere, Noli ulterius adsidere compotationi, V. 19. *m.* *Cum Participio actionem significante.* ἐλιπάρεε ἱστορέων, Institit percunctari, III. 51. *m.* λιπαρέετε μένοντες, Perseverate manentes, Durate et manete, IX. 45. *m.* *Absolute, aut subintellecto participio verbi actionem indicantis.* ἡμέες λιπαρήσομεν (*nempe* ἔχοντες) οὕτω ὅκως ἂν ἔχωμεν, Nos in hoc statu, *quo sumus, manere* Perseverabimus, Durabimus, VIII. 144. *f.* λιπαρεόντων δὲ αὐτῶν, *scil.* τῇ ἐπειρωτήσει, Quum illi Instarent quærere, I. 86. *m.* ἐκείνης δὲ λιπαρεούσης, (*nempe* ἐλιπάρεε χρήζουσα τοῦ Ξέρξεω) Quum instaret illa (non cessaret) postulare, IX. 111. *a.* *coll.* 110. *f.*

*Participium* Λιπαρέων, *absolute positum, commode per Adverbium exponi potest*, Perseveranter, Constanter. φασὶ --- τοὺς Λυδοὺς τέως μὲν διάγειν (*scil.* τὴν σιτοδηίην) λιπαρέοντας, Ajunt Lydos aliquamdiu Constanter, Perseveranter tulisse illam rei frumentariæ penuriam, I. 94. *a.* *m.* *Conf.* Διάγειν *et* Λιπαρίη.

Λιπαρίη, ης, ἡ, Perseverantia, Constantia, Tolerantia laborum. τέλος ἀρετῇ τε καὶ λιπαρίῃ ἐπέβησαν τοῦ τείχεος, IX. 70. *a.* *m.* ἐς τόδε λιπαρίῃ τε καὶ ἀρετῇ ἀντέχομεν, IX. 21. *m.*

Λιτὴ, ῆς, ἡ, *praesertim Plurali numero*, Preces. κατέβαινε ἐς λιτὰς, καὶ συγγνώμην ἑωυτῷ κελεύων ἔχειν αὐτὸν, I. 116. *extr.* δώροισί τε καὶ λιταῖς ἀποτρέπει (αὐτὸν) μὴ προσωτέρω πορεύεσθαι, I. 105. *a.*

Λίτρον, ου, τὸ, (*jon. et attic. i. q.* νίτρον) Natrum, Sal sodæ, Alcali fixum. ταριχεύουσι λίτρῳ, II. 86. *m.* *f.* τὰς σάρκας τὸ λίτρον κατατήκει, II. 87. *f.*

*Utrobique* νίτρ. *olim. edd. cum msstis nonnullis.*

Λὶψ, ιβὸς, ὁ, Africus ventus, II. 95. *m.*

Λογάδες, οἱ, (*tamquam a sing.* Λογὰς, άδος) Delecti, Lecti. λογάδας νεηνίας συμπέμψας, I. 36. *m. et f.* λογάσι νεηνίῃσι, I. 43. *a.* τριηκόσιοι Σπαρτιητέων λογάδες, VIII. 124. *f.* IX. 21. *extr.* λογάδες Περσέων τοὺς ἀρίστους, IX. 63. *a.*

Λογίζεσθαι, 1) Computare, Supputare, Numerum inire et summam subducere. εὗρον λογιζόμενος, ἀργυρίου μὲν δύο χιλιάδας ἐούσας μοι ταλάντων *etc.* VII. 28. *a. m.* λογιζόμενος ὁ Δαρεῖος, εὗρέ οἱ πλέω ἀγαθὰ τῶν ἁμαρτημάτων πεποιημένα, VII. 194. *f.* (*ubi temere olim* ἀναλογιζ. *edd.*) τούτῳ μύρια λογίζονται εἶναι (ἔτεα) ἐς Ἄμασιν, II. 145. *m. ubi vulgo quidem Passive accipiunt*, Supputantur, Numerantur; *Sed, ut alibi, sic et hic Activâ notione poni hoc verbum, intelligitur ex verbis continuo subjectis*, αἰεί τε λογιζόμενοι καὶ αἰεὶ ἀπογραφόμενοι τὰ ἔτεα.

2) Reputare, Existimare, Judicare *de re quâdam*, In aliquo numero ponere *aliquem.* τὸν ἕτερον (παῖδα) οὐκ εἶναί μοι λογίζομαι, I. 38. *extr.* τὸν Πᾶνα τῶν ὀκτὼ θεῶν λογίζονται εἶναι, II. 46. *a.* ἀνδρὶ λογίζεσθαι τοιούτων πέρι οἵῳ τε ἐόντι, II. 22. *a.* οὕτω ἐλογίζετο κατύπερθέ οἱ ἔσεσθαι τὰ πρήγματα, VIII. 136. *f.* Σμέρδιν μηκέτι ὑμῖν ἐόντα λογίζεσθε, Sic existimate, Smerdin non amplius in vivis esse, III. 65. *m.*

3) Secum reputare, Perpendere, ταῦτα λογιζόμενοι, VIII. 53. *f.* ἀγαθὰ ἐν αὐτοῖσι τοσάδε ἀνευρίσκω λογιζόμενος, rem recte mecum Reputans, VII. 8, 3. *a. ubi temere olim* ἀναλογ. *edd.*

4) Secum constituere, Re deliberatâ secum decernere. ἐκ ταύτης (τῆς κώμης) ἐπισιτιεῖσθαι ἐλογίζοντο οἱ Ἕλληνες, VII. 176. *extr.*

Λόγιμος, η, ον, Cujus habetur ratio, Honoratus, Spectatus, Nobilis, Illustris. λόγιμος, Vir spectatus, IV. 138. *extr. idem qui* ἐὼν λόγου πρὸς βασιλῆος, ibid. *a. Sic* πόλισμα λόγιμον, I. 143. *m.* Civitas excellens præter alias *quae sunt* λόγου ἐλαχίστου, ibid. πόλι λογίμῃ, VI. 106. *m.* ἀνὴρ ἐν Σπάρτῃ λόγιμος, IX. 64. *b.* παρὰ Μήδοισι λόγιμος γενόμενος, VIII. 65. *a.* λόγιμος ἐς τὰ πρῶτα, IX. 116. *a.* τὰ ἱρὰ τὰ λόγιμα, Illustria, Nobilia præ cæteris templa, II. 111. *f.*

Ἔθνος λογιμώτατον, I. 171. *a. m.* Αἰγυπτίων λογιμώτατοι *legebatur olim* II. 3. *f. ubi rectius alii* λογιώτατοι, *nempe* Eruditissimi, Doctissimi. συγκαλέσας Περσέων τοὺς δοκιμωτάτους *legitur* III. 127. *m. ubi rectius fortasse alii* τοὺς λογιμωτάτους, *in quod consentiunt libri omnes* III. 65. *a. et* IX. 15. *f. Sic* ἀνὴρ μετὰ Μαρδόνιον λογιμώτατος παρὰ βασιλέϊ, IX. 24. *b.* τῶν Τελλιαδέων ἐὼν λογιμώτατος, IX. 37. *a.*

*Quod ex Herodoto citare videtur Pollux II.* 122. λογίμη πόλις, *id hac quidem sub formâ apud Nostrum non reperitur; Sed nimirum* πόλισμα λόγιμον *spectavit Lexicographus, quod supra ex Nostri lib.* I. 143. *adnotavimus.*

Λόγιον, τὸ, *i. q.* χρησμὸς, Oraculum, Oraculi responsum, effatum, *aut* præceptum. τὴν νῆσον Λακεδαιμονίοισί φασι λόγιον εἶναι κτίσαι, Lacedaemonios ajunt oraculi effato jussos esse hanc insulam colonis frequentare, IV. 178. *extr.* ἐν τῇ (Σαλαμῖνι) ἡμῖν καὶ λογιόν ἐστι τῶν ἐχθρῶν κατύπερθε γενέσθαι, VIII. 60, 3.

Δῆλον καθῆρας ἐκ τῶν λογίων, I. 64. *m.* τῶν λογίων ἔνια, I. 120. *m.* τὰ λόγια λέγει *etc.* VIII. 62. *f.*

Λόγιος, ὁ, Doctus, Eruditus, *praesertim* Historiarum (τῶν λόγων) peritus. ὁ τῆς ἱστορίας ἔμπειρος, πεπαιδευμένος, *ut est apud Hesychium. Nec enim idem est* λόγιος *atque* λόγιμος, *ut Portus putavit. Conf. Not. ad* II. 3. *f. ubi perperam* λογιμώτατοι *pro* λογιώτατοι *olim edebatur.* Περσέων οἱ λόγιοι, I. 1. *a. Rursus* λογιώτατοι, Eruditissimi, Cultissimi, II. 77. *a.* οὔτε ἔθνος οὐδὲν ἔχομεν προβαλέσθαι σοφίης πέρι, οὔτε ἄνδρα λόγιον οἴδαμεν γενόμενον, IV. 46. *a.*

Λογοποιὸς, οῦ, ὁ, 1) Historiarum scriptor. Ἑκαταῖος ὁ λογοποιός, II. 143. *a.* V. 36. *a. N.* ἀνὴρ λογοποιὸς *vocatur idem Hecataeus,* V. 125. *quo indigitari videtur non admodum in vulgus notas fuisse* Historias, *ab hoc scriptore editas.* 2) Fabularum scriptor. Αἴσωπος ὁ λογοποιός, II. 134. *m. f.*

Λόγος, ου, ὁ, Sermo, Ratio.

I. λόγος, *Sermo, Oratio, variis modis dicitur:*

1. Sermo quilibet, aut qualiscumque; Verba quæ quis facit. οὐ πολλῷ λόγῳ εἰπεῖν, Ut brevi sermone absolvam; Ut paucis verbis dicam, I. 61. *f.* ὡς εἰπεῖν λόγῳ, (*i. q.* ἑνὶ λόγῳ) Ut verbo dicam, II. 37. *m.* πολὺς ἦν ἐν τοῖς λόγοις, Multis verbis disseruit; *aut,* In colloquentium numero plurimos ille sermones fecit, VIII. 59. *a.* (*conf. mox num.* 2.) λόγων πολλὸς ὠθισμός, Multa verborum concertatio, IX. 26. *a.* τοιούτου λόγου εἴχετο, VII. 5. *a. m.* τῶν αὐτέων λόγων ἐχόμενοι, VII. 6. *a. m.* ὁ δὲ ἄλλου λόγου εἴχετο, VIII. 60. *a.* λόγον ἔχοντες πλεονέκτην, VII. 158. *a.* ἀνοσιώτατον ἔχων λόγον, IX. 78. *a.* ἐκ λόγου πλαστοῦ ἐπενείκαντές οἱ αἰτίην, I. 68. *m. f.* οὗτος ἦν οἱ ὁ λόγος τιμωρός, VII. 5. *f.* φίλιοι λόγοι, Pacifica mandata, VII. 163, *b.* φέρων τοὺς αὐτοὺς λόγους τοὺς καὶ *etc.* Eadem mandata (Easdem conditiones) ferens, IX. 4. *a.* λόγου μέζων, II. 35. *a.* 148. *a.* VII. 147. *a. Formula potest intelligi* Famâ major, Famam superans, *ut nos cum Valla et aliis reddimus; sed videtur potius significari* Oratione major; *i. e.* Major

et magis admirandus quam declarari verbis et oratione possit; *quam in sententiam commode Larcherus* » au dessus de toute expression « *interpretatus.* (*Conf. H. Steph. Thes. T. II. col.* 621. *h. et* 622. *a.*) τουτέων ἑτέρωθί ἐστι λόγος, De his alibi erit dicendi locus, IX. 58. *f.* λόγον αὐτῷ προσέφερε τοιόνδε, His eum verbis est adlocutus, III. 134. *a.* ἐπιστάμεθα σύνοδον τήνδε μάχης εἵνεκα συλλεγῆναι πρὸς τὸν βάρβαρον, ἀλλ' οὐ λόγων, IX. 27. *a. ubi vulgo intelligunt opponi* μάχην πρὸς τὸν βάρβαρον, *et* μάχην λόγων, Altercationem. *Ad sententiae summam parum interest; sed verba et genuinam Scriptoris mentem si spectes, hoc videtur ille dixisse,* Novimus, pugnandi causâ cum hoste hic nos convenisse, non sermonum faciendorum causâ, *i. e.* non ut longis orationibus tempus teramus.

2. Colloquium, οἱ Λόγοι, *Plurali numero; quemadmodum latine dicimus* Sermones miscere cum aliquo. ἐς λόγους ἐλθεῖν τινι, I. 86. *m.* IX. 44. *m.* ἐς λόγους συνελθόντες, I. 82. *m.* ἐς λόγους ἦλθον Μαρδ. καὶ Ἀρταβ. IX. 41. *a.* ἀπικέσθαι ἐς λόγους ἐτεάρχῳ, II. 32. *a.* V. 49. *a.* τῷ Κλεομένεϊ ἐν λόγοισι ἐών, Cum Cleomene sermones miscens, III. 148. *a.* *m.* τῷ ἐς λόγους ἤϊε, V. 94. *a. Huc referendum et illud videtur quod ex* VIII. 59. *a. paulo ante adposuimus,* πολὺς ἦν ἐν τοῖσι λόγοισι, In colloquio, (In deliberantium consessu) ille præsertim frequenter verba faciebat, diu multumque disserebat.

3. *Intelligitur* Λόγος *etiam* Narratio; *et quidem*

1) Narratio quælibet, *praesertim quae fit* Ore tenus. τὰ μὲν αὐτοὶ ὁρέομεν, τὰ δὲ λόγοισι ἐπυνθανόμεθα, *i. q.* ἀκοῇ παρελάβομεν, Alia ex Narrationibus (Audita) cognovimus, II. 148. *m. Sic* ᾔδεα γὰρ λόγῳ, II. 150. *m.* ἀμφὶ (*vel* περὶ) τούτου διξὸς λέγεται λόγος, III. 32. *a.* ἔστι λόγος περὶ αὐτοῦ ὑπ' Αἰγυπτίων λεγόμενος, II. 47. *m. f.* 48. *extr.* τῆς πέρι λέγεται ὅδε ὁ λόγος, II. 135. *m. f.* IV. 12. *extr.* 77. *a.* VII. 214. *a.*

2) Narratio quæ passim circumfertur, Fama passim vulgata. παρ' ἡμέας περὶ σέο λόγος ἀπῖκται πολλός, I. 30. *m.* ὡς ὁ πολλὸς λόγος Ἑλλήνων, I. 75. *m.* λόγος ἐστὶ, *sequente Accus. cum Infin.* II. 75. *m. f.* III. 5. *m. f.* (*ubi subintelligitur verbum* ἐστί) III. 115. *m.* VII. 129. *a.* 198. *f.* τὰ λόγος (*scil.* ἐστι) παρ' Ἀθηναίων - - μαρτύρια θέσθαι, VIII. 55. *a.* (*quem ad locum vide notata in Var. Lect. et confer quae infra notamus sub vocab.* Μαρτύριον.) *Reperiuntur vero etiam formulae hujusmodi, qualis ista,* ὅσπερ λόγον ἔχει τὴν Πυθίην ἀναπεῖσαι, Quem fama fert corrupisse Pythiam, V. 66. *a. N.* (*quod nimirum eâdem ratione dictum est, quâ quis*

*αἰτίαν ἔχειν dicitur.*) *Tum haec alia formula:* ἵνα λόγος σὲ ἔχῃ πρὸς ἀνθρώπων ἀγαθὸς, Quo bonam famam adquiras apud homines, VII. 5. *m.* ὅκως λόγος σὲ ἔχῃ μέζων, IX. 78. *m. Conf.* Φάτις.

3) Narratio literis consignata et posterorum memoriæ tradita, Historia. *Sic Herodotus, de* universo *suo* opere historico *loquens, ait*, τοῦτο τὸ ἔπος ἐχέτω μοι ἐς πάντα τὸν λόγον, VII. 152. *f. et* ἐπεὰν κατὰ τοῦτο γένωμαι τοῦ λόγου, VI. 19. *a. et* τῶν μνήμην ἑτέρωθι τοῦ λόγου ἐποιησάμην, ibid. *f. Alibi* λόγον *intelligit* Partem aliquam suarum Historiarum. *Sic*, τὰ ἐγὼ ἐν ἄλλῳ λόγῳ ἐρέω, II. 38. *m. N.* δεδήλωταί μοι ἐν τῷ πρώτῳ τῶν λόγων, V. 36. *f.* ἐν τοῖσι πρώτοισι τῶν λόγων εἴρηται, VII. 93. τὴν ἐγὼ ἐν τοῖσι ὄπισθε λόγοισι σημανέω, VII. 213. *f.* I. 75. *a.* ἐν ἑτέροισι λόγοισι δηλώσω, I. 106. *b. N.* τῶν ἐν τοῖσι Ἀσσυρίοισι λόγοισι μνήμην ποιήσομαι, I. 184. *a.* τὴν ἐγὼ ἐν τοῖσι Λιβυκοῖσι λόγοισι ἀπηγήσομαι, II. 161. *m. N. Sic* Ἑκαταῖος ἐν τοῖσι λόγοισι *citatur a Nostro*, VI. 137. *a. conf.* Λογοποιός.

4) Narratio allegorica, Fabula, Apologus. *Sic* ἔλεξέ σφι λόγον, Dixit illis fabulam, I. 141. *a. et m. Hinc Æsopus* ὁ λογοποιός.

4. Λόγος *per metonymiam dicitur etiam* Argumentum sermonis, Res ipsa de quâ agitur. σαφέως προπεπυσμένος πάντα λόγον, Rem omnem antea cognoverat, I. 21. *m.* 111. *f.* 122. *m.* μηδενὶ ἄλλῳ τὸν λόγον τοῦτον εἴπῃς, Ne cui alii hanc rem edicas, VIII. 65. *m. f.* τὸν ἐόντα λέγειν λόγον, Rem dicere sicut est, I. 95. *a.* ἔφαινε τὸν ἐόντα λόγον, I. 116. *f.* τὸν ἰθὺν ἔφαινε λόγον, I. 118. *a.* (*conf.* Ἰθύς.) *Referri huc etiam illud potest*, πρὶν ἢ τὸν Εὐρυβιάδεα προθεῖναι τὸν λόγον τῶν εἵνεκα συνήγαγε τοὺς στρατηγοὺς, VIII. 51. *a.*

II. Λόγος, *Ratio*, *variâ atque variâ hujus vocabuli notione.*

1. Λόγος, Ratio, *quatenus dicimus* Rationem alicujus (*aliquam, aut nullam*) habere. *Quo referimus locutiones hujusmodi.* λόγον οὐδένα εἶχον, *nempe* αὐτοῦ, Nullam ejus rationem habuerunt, I. 62. *m.* λόγον εἶχε οὐδένα (τῶν ἐπιτασσομένων) Mandata nihili faciebat, I. 115. *f.* ἁρπαζομενέων τῶν γυναικῶν λόγον οὐδένα ποιήσασθαι, I. 4. *m. f.* τούτου τοῦ ἔπεος λόγον οὐδένα ἐποιεῦντο, I. 13. *extr.* τοῦ λόγου ἐλάσσω ἐποιέετο, I. 117. *a.* Γέλης ἐπικρατέων λόγον ἐλάσσω ἐποιέετο, VII. 156. *a. Rursus*, τουτέων οὐδένα λόγον ποιέεσθαι, I. 213. III. 25. *m. f.* V. 105. *m.* VII. 13. *a.* 58. *a.* 218. *f.* IX. 7. *m. f. Item* ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιέεσθαι τινὰ *aut* τὶ, III. 50. *f.* VII. 14. *a.* 57. *a. Denique etiam* λόγου ποιεῖσθαι τινὰ : *ut* οὔτε λόγου μιν (*nempe*, τὸν Σόλωνα) ποιησάμενος, I. 33. *N.*

*Quibus formulis respondent aliae hujusmodi:* ἔθνος ἦν λό-

γου ἐλαχίστου, Minimi momenti, I. 143. *f.* τοὺς λόγου πλείστου ἐόντας ἔκτειναν, Notabilissimos, Spectatissimos viros occiderunt, III. 146. *f.* ἐόντες λόγου πρὸς βασιλῆος, Qui gratiâ valebant apud regem, IV. 138. *a.* λόγου οὐδενὸς γινόμεθα πρὸς Περσέων, I. 120. *f.* λόγος οὐδεὶς (τούτου) ἐγένετο, I. 19. *a.* ἐσθῆτος ποικίλης λόγος ἐγίνετο οὐδὲ εἷς, IX. 80. *m.* τῶν ἦν ἐλάχιστος ἀπολλυμένων λόγος, Quorum jacturam (*rex*) minimi faciebat, IV. 135. *a.* *Sic* ἦν δὲ λόγος οὐδεὶς τοῦ ἀπολλυμένου, Nulla ratio habebatur pereuntium, VII. 223. *f.* Μαρδονίου δὲ, ἤν τι πάθῃ, λόγος οὐδεὶς γίνεται, VIII. 102. *f.* *Pari sententiâ dictum videri illud poterat,* οὗτοι μὲν δὴ ἐν οὐδενὶ λόγῳ ἀπώλοντο, IX. 69. *f.* *ubi quidem commode vulgo intelligunt,* Hi igitur nullâ cum laude perierunt.

*Eodem referri possunt hae locutiones:* (τούτους) ἐν ἀνδραπόδων λόγῳ ποιεύμενος εἶχε, Hos mancipiorum loco habuit, III. 125. *f.* κατεῖχέ σφεας Λεωνίδης, ἐν ὁμήρων λόγῳ ποιεύμενος, Obsidum loco habens, VII. 222. *m.* κακοὶ δοῦλοί εἰσι, οἳ ἐν συμμάχων λόγῳ λέγονται εἶναι, Qui in sociorum numero (sociorum loco) esse dicuntur, VIII. 68, 3. *a.* σὺ γὰρ ἐν ἀνδρῶν λόγῳ; Tune in virorum numero censeare? III. 120. *m.* *N. ubi quod vulgo* ἀνδρὸς *legitur id nonnisi Aldinae editionis nititur auctoritate.*

*Suspecta scriptura est,* τοὺς Ἴωνας ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιησάμενος τὴν πρώτην εἶναι, I. 153. *f.* *ubi aut abesse malis verbum* εἶναι, *aut cum Valck. corrigere,* ἐπὶ τοὺς Ἴωνας - - - τὴν πρώτην ἰέναι.

ἄξιος λόγου *videri potest significare* Memoratu dignus, Dignus de quo habeatur Sermo; *sed rectius (puto) ex mente Scriptoris intelligetur* Dignus cujus habeatur Ratio; Momenti alicujus, *veluti cum ait,* οὐκ ὕει λόγου ἄξιον οὐδέν, IV. 28. *m.* *Caeterum perinde fere est utro modo accipias.*

2. Λόγος, Ratio, *quatenus latine dicimus* Rationem reddere. *Sic* δόντας λόγον τῶν ἐποίησαν, Rationem reddentes eorum quæ fecerunt, VIII. 100. *m.* Ἱστορέοντι λόγον οὐδένα ἐδίδου, Interroganti rationem nullam reddidit, Responsum nullum dedit, III. 50. *f.* *Sed praesertim formulam hujusmodi,* λόγον διδόναι ἑωυτῷ, *amat Noster,* Rationem sibi reddere, Secum reputare, Secum deliberare et perpendere. ἑωυτῷ λόγον ἔδωκε, *scil.* περὶ τοῦ ὀνείρου, I. 33. *f.* *Sic,* ἐδίδου λόγον ἑωυτῷ περὶ τῆς ὄψιος, I. 209. *m.* δοῦναί σφι λόγον, καί σφι ἀδεῖν *etc.* Re deliberatâ decrevisse illos, III. 45. *a.* ἐδίδοσάν σφισι λόγον, I. 97. *m.* VI. 68. *f.* VIII. 9. *a.* *Item Plurali numero:* ἐδίδοσαν αὖτίς σφισι λόγους, III. 76. *a.* ἑωυτοῖσι λόγους ἐδίδοσαν, καὶ σφίσι βουλευομένοισι δεινόν τι ἐσέδυνε, VI. 138. *m.* *Interdum*

*formulam istam sequitur conjunctio* ὅτι *vel* ὡς. ἐμεωυτῷ λόγους ἐδίδουν καὶ ὅτι - - καὶ διότι *etc.* Reputavi mecum, VI. 86, 1. *m.* πρῶτοί σφι αὐτοῖσι δόντες λόγον ὡς οὐ ποιοῖεν δίκαια, V. 75. *a.* δόντες σφίσι λόγον ὡς οὐκ οἷοί τε εἰσί, IV. 102. *a.*

3. *Cum isto vocabuli usu conjunctus hic est, quo* Λόγος *intelligitur* Ratio *aut* Causa *qualiscumque*, quam vel in Judicando vel in Agendo sequimur, *atque inde etiam, partim*, Judicium *ipsum quod ferimus*, Sententia *aut* Opinio *quam habemus de re propositâ; partim* Consilium *quo agimus aut aliquid suscipimus.*

1) *Ad* Judicandi rationem *pertinent hae locutiones.* ἀληθέϊ λόγῳ χρεομένοισι, veram rationem sequentibus, Verum si quærimus, V. 87. *f.* οἱ ἀληθέϊ λόγῳ βασιλέες, Qui verâ ratione (re verâ) reges habentur, I. 120. *a.* ἔχουσαν ἀληθέϊ λόγῳ, Quum reverâ prægnans esset, *nempe* quum non jam falso putaretur esse prægnans, V. 42. *a.* τῷ ἐκείνων λόγῳ, Ex illorum ratione, Ex illorum opinione, Ut illi sibi persuaserant, VIII. 6. *extr. Similiter*, ὡς γυναῖκα τῷ λόγῳ, V. 20. *extr. idem valere videtur ac* τῷ ἐκείνων λόγῳ, Ut illi opinabantur. *At alibi formula* τῷ λόγῳ, *aut simpliciter* λόγῳ *absque articulo, videtur idem valere ac* ἀληθέϊ λόγῳ. *Scilicet sic videtur accipiendum quod ait Noster*, VIII. 61. *f.* ἑωυτοῖσι ἐδήλου λόγῳ ὡς εἴη καὶ πόλις καὶ γῆ *etc.* Ex ipsius rei ratione (Ex rei veritate) demonstravit esse ipsis et urbem et terram; *sive commodius fortasse naturalem verborum structuram talem concipias*, ἐδήλου ὡς λόγῳ (*i. q.* ἀληθέϊ λόγῳ) καὶ πόλις καὶ γῆ εἴη ἑωυτοῖσι, Ostendit esse ipsis Re verâ (Ex vero si judicetur res) et urbem *etc. Similiter paulo post, cap.* 62. *a.* σημαίνων δὲ ταῦτα τῷ λόγῳ, (*ex verborum distinctione olim vulgatâ, de quâ vide Var. Lect.*) Hæc postquam Ex veri ratione (Ex rei veritate) ostendit; *aut*, Postquam ostendit, Re verâ (Si recte res æstimetur) hoc ita esse. *Priorem locum* VIII. 61. *f. latine sic converterat Valla*, Ratione ostendit; *Wess. cum Gronovio*, Oratione ostendit: *alterum locum Valla*, Hæc quum ratione significasset; *Gronovius*, Hæc quum sermone significasset; *nos in nostrâ versione vocab.* τῷ λόγῳ *ad verbum* διέβαινε *retulimus. Simillimam locutionem habemus* V. 94. *f.* ἀποδεικνύντες λόγῳ οὐδὲν μᾶλλον Αἰολεῦσι μετεὸν *etc. Rursusque* V. 84. *a.* οἱ δὲ ἀπέφαινον λόγῳ ὡς οὐκ ἀδικοῖεν. *Item* I. 129. *m.* Ἀστυάγης δέ μιν ἀπέφαινε τῷ λόγῳ σκαιότατον ἐόντα, *ubi corrigenda sunt nostra latina.*

*Ad* Judicandi rationem *pertinent etiam hae locutiones:* καὶ δὴ καὶ ὁ λόγος οὕτως αἱ-

ρέει, Atque etiam Ratio evincit, rem ita se habere, II. 33. *a. m.* οὐδὲ λόγος αἱρέει, τοῦτον ἑσσωθῆναι, Minime est credibile, (Rationi non est consentaneum ut credamus) hunc fuisse devictum, III. 45. *m. f.* οὐδὲ λόγος αἱρέει, ἀναδεχθῆναι ἀσπίδα, VI. 124. *Conf. mox num.* 2)

2) *Ad* Agendi rationem, *vel* Causam quæ ad agendum movet, *refero*, *primum*, *loquendi genus aliquod Nostro familiare*, *ubi eadem*, *quam modo vidimus*, *formula* λόγος αἱρέει *occurrit*, *sed ea cum* Accusativo personæ *constructa*; *ut* μετεκβαίνεσκε, ὅκως μιν ὁ λόγος αἱρέοι, ἐκ τοῦ ἅρματος ἐς ἁρμάμαξαν, VII. 41. *a.* ὁ θύσας χρᾶται (τοῖσι κρέασι) ὅ τι (*id est*, κατ' ὅτι *vel* ὡς) μιν ὁ λόγος αἱρέει, I. 132. *extr.* *quibus in locis* ὁ λόγος *non tam intelligitur* Recta ratio *cujus dictamen aliquis sequatur*, *quam* Qualiscumque ratio quæ ad agendum moveat, *ac fere* Quilibet animi impetus; *ut* ὅ τι μιν ὁ λόγος αἱρέει *cum H. Steph.* (*Thes. T. I.* 182. *a.*) *commode reddi possit*, In quemcumque usum ei visum fuerit, *vel*, ei libuerit, *aut*, fert animus. *Pariter*, ἢν μὴ ἡμέας λόγος αἱρῇ, οὐ συμμίξομέν τοι, IV. 127. *m. non tam significat* Nisi nobis Ratio suaserit; *quam* Nisi id nobis placuerit, Nisi ita noster feret animus: *nempe*, Tu nos cogere numquam poteris ad congrediendum tecum. *Deinde huc referri potest alia formula*, *quam amat Noster*, *hujusmodi*: οὐκ ἦλθον ἐς τούτου λόγον ὥστε μάχεσθαι, Non eo consilii venerunt (*sive*, Non induxerunt animum) ut pugnam inirent, VII. 9, 2. *extr. N. Tum eadem formula*, *sed paulo aliter accipienda*, ἐς δὲ τούτου λόγον οὐ πολλοί τινες ἀπικνέονται, Sed in hujus rei rationem non multi perveniunt; *nempe* Non multi eo perveniunt ut senectutis causâ a suis interficiantur, III. 99. *extr.* *Denique huc pertinent locutiones in quibus* λόγος *commodissime* Consilium *intelligi potest*, *ut* κοινῷ λόγῳ, Communi consilio, De communi sententiâ, facere aut instituere aliquid. *Sic*, κοινῷ λόγῳ πέμπειν ἀγγέλους, I. 141. *extr.* στρατεύοντες ἐπ' αὐτοὺς κοινῷ λόγῳ χρησάμενοι, I. 166. *a.* II. 30. *m.* μὴ κοινῷ λόγῳ πεποιηκότες ἔωσι ταῦτα, III. 119. *a.* *Similiter*, Famuli Cambysis occultarunt Croesum ἐπὶ τῷδε τῷ λόγῳ ὥστε *etc.* hoc consilio, hac causâ; *possis etiam reddere*, hæc secum reputantes, III. 36. *m. f.* *Sed eadem formula* ἐπὶ τῷδε τῷ λόγῳ *alium etiam usum habet*, *quem mox num.* III. *videbimus.*

III. *Scilicet* Λόγος *etiam intelligitur* Conditio, quâ aliquid promittitur alteri. ἐνδεξαμένου τὸν λόγον καὶ ὁμολογήσαντος ἐπὶ τούτοισι, I. 60. *a. m.* ἐπὶ λόγῳ τοιῷδε τάδε ἐπισχνέομαι, ἐπ' ᾧ στρατηγὸς γε-

νήσομαι - - ἐπ' ἄλλῳ δὲ οὔτε ἐγὼ *etc.* VII. 158. *f.* ἔταμον ὅρκια ἐπὶ λόγῳ τοιῷδε, IX. 26. *m.* ἐπὶ τοῖσι αὐτοῖσι λόγοισι τοῖσι καὶ αὐτὸς, IX. 33. *extr. In formulâ posterioris aevi scriptoribus familiari,* ἐπὶ τούτῳ *aut* ἐπὶ τούτοις *vocabulum* λόγῳ *vel* λόγοις *brevitatis studio omissa est; quâ de ellipsi in Bosii Ellipsibus graecis debuerant moneri tirones.*

IV. Λόγος, Modus *et* Ratio quæ in rebus inest aut servatur. τὰ χείλεα τοῦ ποταμοῦ ἀνοικοδόμησε - - κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον τῷ τείχεϊ, I. 186. *m.* ὅκως τοῦ λοιποῦ κατὰ λόγον τῆς τεταγμένης ἀποφορῆς (*nempe* μέρος) τελέοι, Ut in posterum partem solum tributi impositi pendat Pro ratione, Pro portione, Habitâ ratione, *nempe* damni accepti, II. 109. *b.* *N.*

Λόγχη, ης, ἡ, Cuspis, Spiculum, Ferrum hastæ præfixum. αἰχμὴν στερεὴν πᾶσαν χρυσέην, τὸ ξυστὸν τῇσι λόγχῃσι ἐὸν ὁμοίως χρύσεον, I. 52. *ubi, quod* τῇσι λόγχῃσι *plurali numero ait scriptor, significat* (*interprete Larchero*) *fuisse hastae illi* tria spicula, *unum longius et rectius in medio, duo alia* (*recurva*) *ab utroque latere.* αἰχμοφόροι τὰς λόγχας κάτω ἐς τὴν γῆν τρέψαντες, VII. 40. *a.* 41. *a. et f.* 55. *m.* αἰχμαὶ σμικραὶ, quibus λόγχαι ἐπῆσαν μεγάλαι, *memorantur* VII. 78. *a.* *Tum aliae* Hastæ (αἰχμαὶ) quibus κέρας δορκάδος ἐπῆν ὀξὺ πεποιημένον, τρόπον λόγχης, VII. 69. *a. m.*

Λοιμὸς, οῦ, ὁ, Pestis, Lues. λιμὸν καὶ λοιμὸν γενέσθαι αὐτοῖσί τε καὶ τοῖσι προβάτοισι, VII. 171. *m. f.* ἐπιλαβὼν λοιμὸς τὸν στρατὸν καὶ δυσεντερίη, VIII. 115. *m. ubi* λοιμὸς *quem dicit, eadem* δυσεντερίη *est.* λοιμὸς *enim intelligitur* Quilibet morbus epidemicus, *sive* contagiosus *ille sit, sive minus.*

Λοιπὸς, ἡ, ὸν, Reliquus. τοῦ λοιποῦ, Dehinc, In posterum, II. 109. *b. et alibi. Quod vero* III. 65. *m. legitur,* δεύτερα τῶν λοιπῶν ὑμῖν - - γίνεταί μοι ἀναγκαιότατον ἐντέλλεσθαι, *Larcherus quidem* (*provocans ad Marklandi Animadv. ad Max. Tyr. Dissert. XVII. p.* 682.) *adnotavit,* τῶν λοιπῶν *ibi idem ac* τοῦ λοιποῦ *valere; significareque* Tandem, Quod ad reliquum attinet, Cæterum. *At perspicuum est, genitivum* τῶν λοιπῶν *ibi a superlativo* ἀναγκαιότατον *regi, ut sententia haec sit:* Secundo loco, reliquorum præceptorum, quæ mihi vobis danda supersunt, maxime necessarium hoc est.

Λοξίης, εω, ὁ, Loxias, Apollo, I. 91. *a. et m.*

Λούειν, Lavare. μετέωρον ἐόντα, λοῦσθαι ὑπὸ τοῦ Διός, III. 124. *a.* 125. *f.*

Λορὴ, ῆς, ἡ, (*jon. pro* λοφιά) Juba *equi,* VII. 70. *f.*

Λόφος, ου, ὁ, 1) Collis, II. 124. *m. f.* 2) Crista galeæ. ἐπὶ τὰ κράνεα λόφους ἐπιδέεσθαι Κᾶρές εἰσι οἱ καταδέξαντες, I. 171. *m.* ἀντὶ λόφου ἡ λοφιὴ

κατέχρα, VII. 70. *f.* Μάκαι λόφους κείρονται, Macæ cristas sibi tondent, *i. e.* Comam capitis ita sibi tondent, ut in vertice emineat crista, IV. 175. *m. ubi vide quae continuo ibidem subjiciuntur.*

Λοχᾶν, Insidias struere, Insidiari. *Cum Accusat. personae:* καί μιν οἱ Λαμψακηνοὶ λοχήσαντες αἱρέουσι ζωγρίῃ, VI. 37. *a.* λωχήσαντες ὧν τὴν θεωρίδα νῆα εἷλον, VI. 87. *b. quibus quidem in locis poterat etiam accusativus* μιν *videri a verbo* αἱρέουσι *et* εἷλον *pendere: sed minime ambigua verbi* λοχᾶν *constructio est ubi ait scriptor* ἐλόχησαν - - τὰς Ἀθηναίων γυναῖκας, VI. 138. *a. Sed et cum Accusat. rei construitur idem verbum* V. 111. *a. ubi* ἐλόχησαν τὴν ἐν Πηδάσῳ ὁδὸν, In viâ ad Pedasum collocarant insidias. *Perperam ibi olim* ἐλοχήσαντο *edebatur.*

Λοχηγέειν, *i. q.* λόχον ἡγεμόνα ἔχειν, Cohortis ducem, Cohorti præfectum esse. τῶν ἐλοχήγεε Ὀλυμπιόδωρος, IX. 21. *extr.* λοχηγέων τοῦ Πιτανητέων λόχου, IX. 53. *a. ubi* λοχηγετέων *olim edd. quod quidem, ni refragarentur codices propemodum omnes, ferri et ipsum potuerat.*

Λοχίζειν, In manipulos sive cohortes (λόχους) distribuere. ἐλόχισε κατὰ τέλεα τοὺς ἐν Ἀσίῃ, I. 103. *a.*

Λόχος, ου, ὁ, Manipulus, Cohors, Manus Militum, IX. 53. *et* 57. *plus semel.* ξύλινον λόχον, Naves hostiles *dixit Pythia*, I. 57. *f. coll.* 58. *a.*

Λύειν, Solvere, Abrogare *legem.* λύειν νόμους ἔχοντας εὖ, III. 82. *extr. Notione* Liberandi e servitute vel captivitate *positum hoc verbum olim videbatur* IX. 76. *m. ubi legebatur* λῦσαί με τὴν ἱκέτιν αἰχμαλώτου δουλοσύνης. *At, si ibi hoc verbo uti voluisset Herodotus,* λῦσόν με *scripturus fuerat activâ verbi formâ, (coll.* V. 33. *m. f.) non* λῦσαι *in medio genere: quare scripturam* ῥῦσαι, *quam alii praeivere libri, adoptavi. Caeterum de eodem loco vide quae supra sub vocab.* Δουλοσύνη *monui.*

Λυκοεργής, έος, ὁ, ἡ, Interficiendis lupis idoneus. προβόλους δύο λυκοεργέας, VII. 76. *ubi alii quidem* λυκιοεργέας, *quod intelligunt* Operis Lycii.

Λυκόοργος, *nomen proprium, i. q.* Λυκοῦργος, I. 65. *m. N. in Pythiae orac.*

Λυμαίνεσθαι, Insultare, Indigne et contumeliose agere cum aliquo, Contumeliosâ clade adficere. *Cum Dat. pers.* λυμαίνεσθαι νεκρῷ, IX. 79. *a.* I. 214. *f.* δεινὸν ποιησάμενοι νέας οὕτω σφι ὀλίγας λυμαίνεσθαι, VIII. 15. *a. N. (ubi nonnulli* σφέας *pro* σφι) *Cum Accusat.* τὴν ἵππον αὐτέων ἐλυμήναντο ἀνηκέστως, VIII. 28. *a. Simul cum Dat. et cum Acc. in eâdem phrasi:* ὦ λυμαινόμενοι Πέρσαι, ἐδόκεον Ἄμασιν λυμαίνεσθαι, III. 16. *f. ni cum aliis* Ἀμάσι *ibi malueris. (Vide Var. Lect.) Omisso casu personae,*

*aut ambiguo regimine.* μαστιγοῦν (αὐτὸν) ἐκέλευε, - - - καὶ τἄλλα πάντα λυμαίνεσθαι, III. 16. *a.* ὅτε τὸν ξεῖνον Μεγαβάτης δήσας λυμαίνοιτο V. 33. *m. f.* ὁ δὲ, παραλαβὼν ἡμᾶς, λυμαίνεται λύμῃσι ἀνηκέστοισι, VI. 12. *m. f. Conf.* Διαλυμαίνεσθαι.

Λύμη, ης, ἡ, Contumelia, Insultatio. ἐπὶ λύμῃ (Contumeliæ causâ, Insultandi causâ) πάντων ξυρῆσαι τὰς δεξιὰς παρηΐδας, II. 121, 4. *f.* III. 14. *a.* ἄνδρα οὕτω αἰσχρῶς λύμῃ διακείμενον, II. 162. *f. de homine cui aures et nares praecidi jusserat rex.* λυμαίνεσθαι λύμῃσι ἀνηκέστοισι, VI. 12. *m. f.*

Λυπέειν, 1) Tristem reddere, Dolore adficere. ἥν τις τοῦτον ἄχαρις συμφορὴ λυπεῦσα, Hunc tristis aliquis casus adflictabat, VII. 190. *f. cum Var. Lect. et Not.* 2) Incommodare, Molestiam creare, Infestare. ἡμέες λιπαρήσομεν οὕτω ὅκως ἂν ἔχωμεν, οὐδὲν λυπέοντες ὑμέας, Nullam vobis molestiam exhibentes, VIII. 144. *f.* ἡ ἵππος αἰεὶ προσέκειτό τε καὶ ἐλύπεε τοὺς Ἕλληνας, Equitatus instabat Græcis, eosque Infestabat, Premebat, IX. 40. *m.* τὸ γὰρ προσκείμενον σφεας ἐλύπεε, IX. 61. *a.*

Λύπη, ης, ἡ, *per metonymiam,* Tristis rerum status, Miseria. πᾶν βουλόμενοί σφι εἶναι πρὸ τῆς παρεούσης λύπης, VII. 152. *extr.*

Λυχνοκαΐη, ης, ἡ, Lucernarum accensio, Dies festus quo per totam noctem lampades circa domos accensæ ardent, II. 62. *m.*

Λύχνον, ου, τὸ, Lucerna, *certe Plurali numero* τὰ λύχνα, Lucernæ. ἔν τινι νυκτὶ λύχνα καίουσι πάντες πολλὰ, II. 62. *a. N. Et mox ibidem,* τὰ δὲ λύχνα ἐμβάφια ἔμπλεα ἁλὸς καὶ ἐλαίου *etc.* λύχνα ποιησάμενος πολλὰ, ὅκως γίνοιτο νὺξ ἀνάψας αὐτά, II. 133. *f.* περὶ λύχνων ἁφὰς, Circa tempus quo accenduntur lucernæ, Sub noctem, Initio noctis, VII. 215. *a.*

Λύχνος, ου, ὁ, Lucerna. πάννυχος λύχνος παρακαίεται, II. 130. *m. Plural.* τὰ λύχνα, *vide paulo ante.*

Λωβᾶσθαι τινά, *idem fere ac* λυμαίνεσθαι, Contumeliose et injuriose tractare aliquem, Foede deformare, Turpiter mutilare. ἑωυτὸν λωβησάμενος, III. 154. *m. et mox ibid.* ἑωυτὸν λωβᾶται λώβην ἀνήκεστον, *de homine qui* sibi ipse nares auresque præcidit, flagellisque se laceravit. ὅστις εἴη ὁ λωβησάμενος, III. 155. *a.* Δαρεῖος ἐμὲ ὧδε λωβησάμενος, III. 156. *f. Passivum:* ἰδὼν ἄνδρα δοκιμώτατον λελωβημένον, III. 155. *a. et paulo post,* λελωβημένου σεῦ.

Λώβη, ης, ἡ, Contumelia *illata.* ἑωυτὸν λωβᾶται λώβην ἀνήκεστον, III. 154. *f.*

Λωτὸς, οῦ, ὁ, Lotus Ægyptiacus, *planta aquatilis,* II. 92. *a. et m. N.* Λωτὸς Κυρηναῖος, Lotus arbor, II. 96. *a.* IV. 177. *a. unde nomen habent* Lotophagi, οἱ Λωτοφάγοι, *ibid.*

# M.

**Μάγος**, ου, ὁ, Magus. Μάγοι *sunt* Una de sex gentibus Medorum, I. 101. In sacrificiis Persarum Μάγος ἀνὴρ παρεστεὼς ἐπαείδει θεογονίην, I. 132. *f.* Deficiente subito sole Xerxes εἴρετο τοὺς Μάγους τὸ θέλει προφαίνειν τὸ φάσμα, VII. 37. *m. Caeterum vide Indicem rerum et personarum, vocab.* Magi.

**Μαγοφόνια**, τὰ, Festus dies a Persis celebratus in memoriam interfectorum Magorum, III. 79. *f.*

**Μάζα**, ης, ἡ, Maza, Massa. ἅτε μάζαν μαξάμενος, Veluti massam subigens *pulverem ex siccatis contusisque piscibus*, I. 200. *f.* κυρβαίη μάζα, *Vit. Hom.* 33. *m. N.*

**Μαζὸς**, οῦ, ὁ, *i. q.* μαστὸς *et* μασθὸς, Mamma. ἐπεζωσμέναι καὶ φαίνουσαι τοὺς μαζούς, II. 85. *m.* τῶν γυναικῶν τοὺς μαζοὺς ἀποταμοῦσα, περιέστιξε τούτοισι τὸ τεῖχος, IV. 202. *N. ubi nonnulli* μαστούς. μαζοὺς ἀποταμοῦσα κυσὶ προέβαλε, IX. 112. *ubi iterum* μαστοὺς *Arch. et Vind.* Μαζὸς *Homerica vocabuli forma est; alteram* μαστὸς *Hippocrates usurpavit.*

**Μαθητέον**, Discendum, Videndum; VII. 16, 3. *vide in* Μανθάνειν.

**Μαιήτις** λίμνη, Mæotis palus, (*jon. pro* Μαιῶτις) IV. 20. *m. N. Caeterum vide Ind. Rer. et Pers.*

**Μαιμᾶν**, Vehementer cupere, Cum impetu ferri. δεινὸν μαιμῶοντα, VIII. 77. *m. in orac.*

**Μαίνεσθαι**, Furere. ἐμάνη μεγάλως, III. 38. *a.* ἐλπίδι μαινομένῃ λιπαρὰς πέρσαντες Ἀθήνας, VIII. 77. *m. in Orac.* γυναῖκες μανεῖσαι, Mulieres furore correptæ, In furorem actæ, IX. 34. *a. Similiter,* ὑπὸ θεοῦ μαίνεται, In furorem agitur a deo, IV. 79. *m. f.*

**Μάκαρ**, αρος, ὁ, ἡ, Beatus. Μακάρων νῆσος, III. 26. *a. m. N.*

**Μακαρίζειν**, Beatum, Felicem prædicare. ἑωυτὸν ἐμακάρισε, VII. 45. *extr.* Ἀργεῖοι ἐμακάριζον τῶν νεηνιέων τὴν ῥώμην, (*i. q.* ἐμακάριζον τοὺς νεηνίας τῆς ῥώμης, *scil.* ἕνεκα,) αἱ δὲ Ἀργεῖαι τὴν μητέρα, οἵων τέκνων ἐκύρησε, I. 31. *m.*

**Μακρημερίη**, ης, ἡ, *Nostro videtur dici* Illud anni tempus quo dies longiores sunt noctibus. νηῦς -- κατανύει ἐν μακρημερίῃ ὀργυιὰς ἑπτακισμυρίας, νυκτὸς δὲ *etc.* IV. 86. *a. ubi quod edd. et mssti nonnulli* ἐν μακρῇ ἡμέρῃ *praeferunt, id haud dubie ex scholio prognatum.*

**Μακρὸς**, ἡ, όν, Longus. μακραὶ νῆες, VII. 21. *f.* ἐν τῷ μακρῷ χρόνῳ πολλά ἐστι ἰδεῖν, I. 32. *a.* οὐκ ἐς μακρὸν ἔργου ἔχεσθαι *legebatur* II. 121, 1.

f. ubi nos ex aliis codd. ἐς μακρὴν (scil. ὥρην) recepimus, Non multo post adgressos esse opus. Sic, Ἴωνες οὐκ ἐς μακρὴν βουλευσάμενοι ἧκον πολλῷ στόλῳ, V. 108. m. f. ubi ἐς μακρὴν non tam ad βουλευσάμενοι, quam ad ἧκον videtur referendum, Jones, re deliberatâ, haud multo post advenere.

*Dativum* Μακρῷ *adverbialiter cum superlativis jungere amat Noster pro* πολλῷ *vel* πολὺ, Longe, Multo. τῶν ἡλίκων μακρῷ πρῶτος, I. 34. *a.* μακρῷ πρῶτοι ἐγένοντο (*nempe* τῶν ἄλλων *vel* πάντων,) V. 78. *m. Sic* ἄριστος ἐγένετο μακρῷ, IX. 71. *a. Et* νομίζοντες ἑωυτοὺς εἶναι ἀνθρώπων μακρῷ τὰ πάντα ἀρίστους, I. 134. *m.* πρῆγμα εὐηθέστατον μακρῷ, I. 60. *a. m.* λογιώτατοί εἰσι μακρῷ, II. 77. *a. m.* τὰς βοῦς σέβονται προβάτων πάντων μάλιστα μακρῷ, II. 41. *a.* ἔθνος λογιμώτατον τῶν ἐθνέων ἁπάντων-- μακρῷ μάλιστα, I. 171. *a. m.* ἔχει μὲν καὶ τὰ πάντα---, ἐκεῖνα δὲ καὶ μακρῷ μάλιστα πάντων, II. 136. *a.* ἥκουε εὖ μακρῷ μάλιστα τῶν ἐν Ἰθάκῃ, *Vit. Hom.* 7. *m. f.*

*Comparativus.* ἐπὶ τὰ μακρότερα (*scil.* μέρη, Longiorem in partem, *id est*, In longitudinem) ποιέων ἐξαπάλαιστα· ἐπὶ δὲ τὰ βραχύτερα, τριπάλαιστα, I. 50. *m. N.*

*Superlat.* εἴ τι πλέον ἴδοιεν τῶν τὰ μακρότατα ἰδομένων, Num quid amplius visuri essent quam hi qui loca longissime remota inspexissent, II. 32. *m.* ὅσον ἐγὼ δυνατός εἰμι μακρότατον ἐξικέσθαι ἀκοῇ, Quantum ego, superiorum temporum memoriam altissime repetens, audita cognoscere potui, I. 171. *a. ubi fortasse* ἐπὶ μακρότατον *scripserat Herodotus, quemadmodum alibi, ubi non equidem de Temporis intervallo, sed de Locorum agitur distantiâ. Sic,* ὅσον ἡμεῖς ἀτρεκέως ἐπὶ μακρότατον οἷοί τ' ἐγενόμεθα ἀκοῇ ἐξικέσθαι, IV. 16. *extr.* τοσόνδε ἄλλο ἐπὶ μακρότατον ἐπυθόμην, II. 29. *a.* ὅσον ἡμεῖς ἱστορέοντες ἐπὶ μακρότατον οἷοί τε ἐγενόμεθα ἐξικέσθαι, IV. 192. *extr. Similiter*, ἐπ' ὅσον μακρότατον ἱστορεῦντα ἦν ἐξικέσθαι, II. 34. *m.*

Μάλα, *adverbium, alii adverbio aut adjectivo junctum, vulgatoque apud alios usu* Valde, Admodum, *significans, apud Herodotum legere non memini nisi in formulâ* αὐτίκα μάλα VII. 103. *a. et alibi; caeterum* μέγα *pro* μάλα *ponere amat. Sed* μάλα *apud Nostrum idem fere atque* μάλιστα *valere videtur ubi ait Noster* Πέρσαι τε καὶ Μῆδοι μάλα ἔσκον οἱ ἀπεδείκνυντο ἀρετάς, IX. 40. *extr. ubi commode Valla graecam vocem latino adverbio* Præcipue *reddidit.* Persæ pariter ac Medi præcipue præclara facinora edebant. *Nam quod ibi* καλὰ *pro* μάλα *codex noster F. exhibet id quidem nihil expedit. Similiter vero* μάλα *videri poterat idem ac* μάλιστα *valere* I. 134. *f.* οἱ δὲ (*nempe* ἦρχον) μάλα τῶν ἐχομένων, *quae postrema verba ex parallelo respondent praece-*

*dentibus istis* τῶν ἄγχιστα οἰκεόντων. *Etiamque Hesychius adnotavit,* μάλα *interdum* μάλιστα *valere. Quare fortasse nil necesse erat, ut pro vulgato olim* μάλα *loc. cit. a nobis ex cod. F.* μάλιστα *reciperetur, quod ex interpretamento in illum cod. invectum videri poterat. Majorem difficultatem habent duo alii loci, ubi, quamnam potissimum vim voci* μάλα *inesse voluerit Scriptor, haud exploratum habeo:* ἐπὶ τούτῳ τῷ πύργῳ ἄλλος πύργος ἐπιβέβηκε, καὶ ἕτερος μάλα ἐπὶ τούτῳ, I. 181. *m. ubi Valla,* et huic subinde alia turris. *Equidem* πάλιν *pro* μάλα *malueram: sed longe absum ut istud obtrudendum Herodoto putem; videndum potius, ne ex ipsius scriptoris mente atque usu* μάλα *ibi idem fere ac* πάλιν, Rursus, Porro, *valeat. Similem certe vim eadem particula habere videtur in istis verbis,* καὶ μάλα ἐν τοῖσι ἄλλοισι πλοίοισι, VII. 186. *a. ubi particulam a vetere interprete latino omissam, vocabulo* Omnino *reddidit Gronov. Non incommode vero* οὐ μάλα Non admodum *redditur* I. 93. *a. ubi* θωύματα γῆ Λυδίη οὐ μάλα ἔχει.

II. *Comparativ.* Μᾶλλον, Magis. 1) *Construitur cum* ἤ, *aut cum Genit.* τεθνάναι βούλεσθαι μᾶλλον ἢ ζώειν, VII. 46. *m. f.* πάντα (*sive* πᾶν κως) μᾶλλον (ἐθελήσεις) ἢ δι' ἡσυχίης εἶναι, I. 206. *a.* μᾶλλον ἢ ὁμοίως Καλλίῃ, VI. 121. *a. elliptice dictum intelligitur, pro* μᾶλλον τοῦ Καλλιέω, (*aut* μᾶλλον ἢ Καλλίης,) ἢ ὁμοίως αὐτῷ, Magis etiam quam Callias, aut certe perinde ut ille; *nisi fortasse* μᾶλλον ἢ ὁμοίως Καλλίῃ *nil amplius sonat, nisi brevior formula* μᾶλλον ἢ Καλλίης, Magis quam Callias. μᾶλλον πολλῷ ἴεσαν τῆς φωνῆς, IV. 135. *f. N. intelligendum videtur quasi dixisset* μᾶλλον ἴεσαν φωνὴν τῆς εἰθισμένης φωνῆς, Multo majorem ruditum edebant *asini.*

2) *In Negatione duplicatur particula negans.* οὐδέν τι μᾶλλον ἐπ' ἡμέας ἢ οὐ καὶ ἐπὶ ὑμέας, IV. 118. *m. N.* οὐδὲν μᾶλλον Αἰολεῦσι, ἢ οὐ καὶ σφί, V. 94. *f.* οὐδὲν μᾶλλον τὴν σὴν ἐσθῆτα, ἢ οὐ καὶ τὴν ἐμήν, VII. 16, 3. *a.*

3) *Ante* ἤ *vel* ἤπερ *subinde vox* μᾶλλον, *per ellipsin omissa, ad sententiam subintelligitur.* καί κως βούλομαι (*i. q.* μᾶλλον βούλομαι) οὕτω διαφέρειν τὸν αἰῶνα, ἢ εὐτυχέειν τὰ πάντα, III. 40. *m.* ἡμέας δίκαιον ἔχειν τὸ ἕτερον κέρας, ἤπερ Ἀθηναίους, IV. 26. *f.* ἡμῖν πατρώϊόν ἐστι -- πρώτοισι εἶναι ἢ Ἀρκάσι, IX. 27. *a. Similiter, ante* ἢ καὶ πρὸ τούτου, VI. 52. *a. m.* VII. 139. *m. et* 189. *m. ellipsin vocabuli* μᾶλλον *statuit Wess. in Not. ad* VI. 52. *quibus tamen in locis fortasse alia orationis ratio est. Ante* ἢ σφίσι V. 118. *f. unum cod. Arch. secutus Schaeferus vocabulum* μᾶλλον *abjecit, quod tenent alii libri omnes.*

4) μᾶλλον, *licet ipsum per se vim Comparativi gradus habeat, tamen subinde pleonasticâ quâ-*

*dam ratione, nec vero prorsus otiose, alii Comparativo jungitur.* ἄμεινον ἀνθρώπῳ τεθνάναι μᾶλλον ἢ ζώειν, I. 31. *m.* οὐ γὰρ ὁ μέγα πλούσιος μᾶλλον τοῦ ἐπ' ἡμέρην ἔχοντος ὀλβιώτερός ἐστι, I. 32. *m.* ταῦτά σφι ἔγνωσαν αἱρετώτερα εἶναι μᾶλλον ἢ τὰ τῶν χρησμολόγων, VII. 143. *f. N.* κερδαλεώτερόν ἐστι ὁμολογέειν μᾶλλον ἤπερ πολεμέειν, IX. 7, 1. *f. Quo de genere consulendi Interppr. Thomae Mag. voc.* Μᾶλλον, *et praesertim Wetst. ad Ep. ad Philip.* I. 23. *Eodem commode Valck. retulit locum* VIII. 41. *f.* μᾶλλόν τι οἱ Ἀθηναῖοι καὶ προθυμότερον ἐξέλιπον τὴν πόλιν, *ubi naturalis verborum scriptura haec erat,* καὶ μᾶλλόν τι προθυμότερον. *Quod vero* II. 137. *f. ubi legitur* ἡδονῇ δὲ ἰδέσθαι οὐδὲν τούτου μᾶλλον, *idem Valck.* ἥδιον δὲ -- μᾶλλον *corrigendum censuit; illius quidem loci alia ratio est; ibi enim e superioribus intelligendum* μᾶλλον ἀξιαπήγητον.

5) *Formulam* μᾶλλόν τι, *quae proprie sonat* Magis quodammodo, Aliquanto magis, *subinde ita ponere amat Noster, ut non sequatur aut* ἢ *particula aut genitivus aliquis, ubi idem fere valet ac* μάλιστα, Maxime; *nempe intelligitur* Magis quam pro re, Magis quam putares, Magis solito, Magis quam alioquin, *aut aliquid tale.* μᾶλλόν τι περιημέκτεε, Gravissime doluit, I. 114 *m. f.* ἐλπίζων τὸν θεὸν μᾶλλόν τι (Magis quam aliâ quavis ratione inità) τούτοισι ἀνακτήσασθαι, I. 50. *a.* (*ubi perperam olim* μᾶλλόν τοι *edd.*) μᾶλλόν τι ἔσπευσαν εἰρήνην ἑωυτοῖσι γενέσθαι, I. 74. *m.* μᾶλλόν τι οἱ Ἀθηναῖοι *etc.* VIII. 41. *f. quo de loco paulo ante dixi. Similiter* τὸ δὲ καὶ μᾶλλόν τι ἐπετηδεύθη, I. 98. *m. ubi tamen fortasse* τι *non tam ad* μᾶλλον, *quam ad* τὸ *fuerit referendum, ut* τὸ δέ τι *respondeat praecedenti* τὸ μέν τι.

6) ἐπὶ μᾶλλον *progressionem significat, quasi dicas* In magis, *id est,* Magis magisque. οὐκ ἀνιέναι τὸ κακὸν, ἀλλ' ἐπὶ μᾶλλον ἔτι βιάζεσθαι, I. 94. *m.* ἐπὶ μᾶλλον ψύχει, III. 104. *f.* (*ubi vide Var. Lect. et Not. nam olim* ἔτι μᾶλλον *edebatur.*) ἐπὶ μᾶλλον ἰὸν (τὸ ὕδωρ) ἐς τὸ θερμὸν πελάζει, Magis magisque ad calorem accedit, incalescit, IV. 181. *f. N.*

III. *Superlativus,* Μάλιστα, 1) Maxime. μάλιστα πάντων ἀνθρώπων, II. 37. *a.* 77. *a.* σέβουσι τὴν πίστιν ὁμοῖα τοῖσι μάλιστα, (*nempe* τοῖσι μάλιστα σέβουσι) III. 8. *a.* ἀνὴρ δόκιμος ὁμοῖα τῷ μάλιστα, VII. 118. *f.* 141. *a. Eâdem fere notione, quâ nude* μάλιστα, *aut* ὁμοῖα τοῖσι μάλιστα, *dicitur etiam* ἐς τὰ μάλιστα. *Sic* ἔσαν γάρ σφι φίλοι ἐς τὰ μάλιστα, VI. 89. *m.* ἐόντα Θρασυβούλῳ ξεῖνον ἐς τὰ μάλιστα, I. 20. *a. Et omissâ* ἐς *voculâ:* εἶναί τε φίλους τὰ μάλιστα, II. 147. *m. f. nisi ibi intercidit* ἐς, *a praecedente literâ sibilante absorpta. Nec vero causa erat cur ad eamdem formam corrigendum suspicaretur*

*Valckenarius id quod* VI. 65. *a. commode legitur* ἐχθρὸς μάλιστα γεγονὼς διὰ πρῆγμα τοιόνδε.

2) *Ut latinum adverbium* Maxime, *sic et graecum* μάλιστα, *ponitur etiam pro* Fere, Circiter; *quâ notione particulam* κου *vel* κη *adjicere amat Noster.* ὡς ἐς μέσον μηρὸν μάλιστά κη, I. 191. *m.* ἀνδρῶν μάλιστά κη τρισμυρίων, VIII. 65. *a.* διὰ σταδίων ὡς πέντε μάλιστά κη, VII. 30. *m.* ἐκ τριῶν ἐτέων κου μάλιστα, VII. 21. *a. Eâdem notione latino sermone etiam* Admodum *usurpatur.*

Μαλακίη, ης, ἡ, Morbus. συνέβη τὸν Ὅμηρον τελευτῆσαι -- τῇ μαλακίῃ, *Vit. Hom.* 36. *a. quem quidem vocabuli usum stylo Herodoteo minime convenire, perspecte monuit Wesseling. Conf.* Μαλακῶς.

Μαλακὸς, ὴ, ὸν, Mollis. ἐνδιδόναι μαλακὸν οὐδὲν, Nihil molle admittere, Nullam mollitiem (segnitiem) sibi indulgere, III. 105. *f. de* Camelis fœminis, nihil de cursus velocitate remittentibus. μαλακὸν ἐνδιδόναι βουλόμενος οὐδὲν, *nempe, Iratus pater* Nihil de irâ remittere, Non molliri, Nullâ indulgentiâ volens uti.

Μαλακῶς ἔχειν, Ægrotare. *Vit. Hom.* 34. *m. N. Conf.* Μαλακίη.

Μαλερὸν πῦρ, Edax, Consumens, Subtilis ignis, VII. 140. *m. f. in Orac. Formula Homerica, incerto significatu.*

Μάλιστα *et* Μᾶλλον, *vide sub vocab.* Μάλα.

[Μάν. οὐ μὰν *vitiose pro* οὐκ ἂν *exhibent libri nonnulli* I. 191. *m. ubi vide Var. Lect. et Not.*]

Μανθάνειν, *non solum* Discere, Cognoscere ex alio, Resciscere, *ut,* μαθὼν τὰ ποιεύμενα ἐπ' ἑωυτῷ, I. 61. *m.* (*ubi quidem etiam* Animadvertere, Intelligere, *reddere possis.*) *sed et* Animadvertere, Per se cognoscere, Intelligere. ἐπεὶ ἔμαθε ἔγκυος ἐοῦσα, I. 5. *a.* μαθοῦσα τὸ ποιηθὲν, οὐκ ἔδοξε μαθέειν, I. 10. *m.* ὡς ἔμαθον τὸ γινόμενον, I. 80. *f.* μαθὼν δέ μιν ἀποθωμάζοντα, I. 68. *a.* εἴτε οἱ ἄλλος ἀπορέοντι ὑπεθήκατο, εἴ τε καὶ αὐτὸς ἔμαθε τὸ ποιητέον οἱ ἦν, I. 191. *a.* μαθὼν δὲ τὸ μαντήϊον ἐὸν τοῦτο, IV. 164. *m. Item,* Considerare, Cogitare; Perpendere. μαθόντες δὲ τουτέων ἕκαστα, V. 91. *a. ubi praecessit* ἐώρεον *et* νόῳ λαβόντες ὡς *etc. Sic* μαθὼν δὲ τούτων ἑκάτερα, Hæc utraque videns et considerans, cogitans, VI. 100. *m. Interdum commode simplici latino verbo* Videre *reddi potest; ut, cum alibi tum ubi ait,* Ξέρξης ὡς ἔμαθε τὸ γεγονὸς πάθος, VIII. 97. *a.* ἐπειδὴ ἔμαθε ἀπολωλότας τοὺς Πέρσας, ut perditos vidit Persas, IX. 76. *a.* εἰ δὲ καὶ ἐπιφοιτήσει, τοῦτο ἤδη μαθητέον, An vero etiam *mihi* adpariturum sit, id nunc videndum, VII. 16, 3. *m. f. Sic,* βασιλῆα μαθεῖν τὴν νῆα ἐμβαλοῦσαν, VIII. 88. *a. et continuo deinde,* καί τινα εἶπαι, δέσποτα ὁρᾷς *etc.*

Μανίη, ης, ἡ, Furor, Insania. μανίην τοῖσι Ἀθηναίοισι ἐπέφερον, ὁρέοντες αὐτοὺς *etc.* VI. 112. *a.* (*Vide* Ἐπιφέρειν.) ὑπέλαβε αὐτὸν μανίη νοῦσος, Invasit illum Fu-

ror morbus, VI. 75. *a. ubi olim* μανίης νοῦσος *edd. Commode vero monuit Gron. per adpositionem juncta esse duo illa substantiva, quemadmodum in fragmento veteris scriptoris apud Suidam voc.* Ἀπόλεμος *junguntur* νοῦσος ποδάγρα. *Quod vero idem Gronov. ait eumdem Suidam in voc.* Ἐνέχρανε *verba Herodoti ita citare ut edita erant,* μανίης νοῦσος, *ab eo quod res est aberravit vir doctus. Verba ista prorsus praetermisit Suidas; totum Herodoti locum, qualis olim editus legebatur, in Notis ad Suidam adposuit Aem. Portus.*

Μαντεύεσθαι, 1) Oraculum consulere *quod aliâs* χρᾶσθαι τῷ μαντηΐῳ. ἐς τὰ (μαντήϊα) ἀπέπεμψε μαντευσόμενος Κροῖσος, I. 46. *f.* ἐμαντεύοντο περὶ τῶν ἱρῶν χρημάτων, VIII. 36. *a.* μαντευομένῳ ἐν Δελφοῖσι, IX. 33. *a.* 2) Edere oraculum, Respondere, Vaticinari, *quod aliâs* χρᾶν. δίζω ἤ σε θεὸν μαντεύσομαι ἢ ἄνθρωπον, Dubito utrum te Deum, an hominem vaticinio meo adpellare debeam, I. 65. *m. Orac. Sigillatim* Μαντεύεσθαι *dicitur* ὁ μάντις, *Vates qui Sacra,* et præsertim exta victimarum interpretatur; *et omnino,* Qui Vatis munere fungitur. οὔτε τότε τοῖσι Ἕλλησι ἐμαντεύετο, IX. 36. *a.* ἐκαλλιερέοντο, μαντευομένου σφι Δηϊφόνου, IX. 92. *f.* 95. *a.*

Μαντηΐη, ης, ἡ, (*jon. pro* μαντεία) Modus quo redduntur oracula. ἡ μαντηΐη ἥ τε ἐν Θήβῃσι καὶ ἐν Δωδώνῃ παραπλήσιαι ἀλλήλῃσι τυγχάνουσι ἐοῦσαι, II. 57. *f.* οὐ αἱ μαντηΐαί σφι κατὰ τὠυτὸ ἑστᾶσι, II. 83. *extr.*

Μαντήϊον, ου, τὸ, *i. q.* χρηστήριον, Oraculum; *nempe* 1) Locus et universum Institutum quo deus aliquis hominibus, qui illum consulunt, responsa dare putatur. ἀπεπειρᾶτο τῶν μαντηΐων, I. 46. *m. et mox ibidem,* τὰ Ἑλληνικὰ μαντήϊα, ἐς τὰ ἀπέπεμψεν Κροῖσος. μαντήϊον τὸ ἐν Δελφοῖσι, I. 48. *f.* ἄγεσκον (αὐτὸν) ἐπὶ μαντήϊον, II. 174. *a.* (*conf. Indic. Rer. voc. Oraculum.*) 2) Responsum oraculi. ἀπικέσθαι οἱ μαντήϊον ἐκ Βουτοῦς πόλιος, II. 111. *a. m.* θεῶν ἀληθέα μαντήϊα παρεχομένων, II. 174. *f.* τὸ Τισαμενοῦ μαντήϊον, Oraculi responsum Tisameni datum, IX. 33. *m.*

Μαντικὴ, ῆς, ἡ, Divinatio, Ars divinandi, vaticinandi, sacra interpretandi. ἔμφυτον μαντικὴν εἶχε, IX. 94. *f.* τῶν ἱρῶν ἡ μαντικὴ, *Wesselingio,* Divinandi in templis ratio; *nobis,* Divinandi ratio ex victimis, Haruspicina, II. 57. *f. N. Conf. supra* Ἱρὰ, τὰ, *sub vocab.* Ἱρὸν, *num.* 2. Ἐπιορκήσας φαίνεται ἐν τῇ μαντικῇ, Per divinationem compertus est pejerasse, IV. 68. *m. et paulo post ibidem,* οἱ μάντιες ἐσορέοντες ἐς τὴν μαντικὴν, Vates sortibus inspectis Divinandi artem consulentes.

Μάντις, ιος, ὁ, Vates, Augur, Haruspex, Sacrorum interpres, IV. 68. VII. 228. *f. et saepius alibi. Plur.* οἱ μάντιες, *Accus.* τοὺς μάντιας, *Genit.* τῶν μαν-

*τίων ἀπαγορευόντων*, III. 124. *a. ubi olim μαντηΐων edd.*

Μαραίνεσθαι, *de* Flumine *dictum*, Exsiccari, Exarescere, *οἰκὸς τὰ ἐγχώρια ῥεύματα μαραίνεσθαι τῶν ποταμῶν*, II. 24. *extr.*

Μαρτυρέειν, Testem esse, Testimonium exhibere, Dicta aut sententiam alterius Confirmare. *Construitur cum Dativo. μαρτυρεῖ (sive μαρτυρέει scripsit auctor, ut alibi,) δέ σφι καὶ ἡ ἄλλη Ἑλλὰς*, VIII. 94. *extr. μαρτυρέει δέ μου τῇ γνώμῃ καὶ Ὁμήρου ἔπος*, IV. 29. *a. ubi quidem μοι (pro μοῦ) ex Med. primus edidit Gronov. firmarique duplicem illum dativum (μοι τῇ γνώμῃ) putavit eis exemplis, quae et ab ipso et a nobis in Not. ad* I. 86, 28 *sq. citata sunt; quae tamen non satis facere monuit Wesseling ad* IV. 29. *quamvis ibi perinde ac* II. 18. *a. scripturam μοι a Gron. adoptatam tenuit. Nos vero, sicut* IV. 29. *a. editam olim scripturam μου revocavimus, sic etiam, constantiae saltem causâ, altero loco* II. 18. *a. eamdem revocare debebamus, μαρτυρέει δέ μου τῇ γνώμῃ ὅτι etc. ubi quidem μοι a Gronovio receptum cum Wess. aliisque editoribus tenuimus. Quod* V. 24. *f. legitur, τά τοι ἐγὼ -- συνειδὼς ἔχω μαρτυρέειν, idem valet ac τά τοι ἐγὼ σύνοιδα καὶ ἔχω μαρτυρέειν*, Quæ (*scil. τὴν σύνεσιν καὶ τὴν εὔνοιαν*) scio et testari possum inesse tibi.

Μαρτύριον, τὸ, Testimonium, Argumentum, Documentum. *Cum passim alibi, tum* VIII. 120. *a. μέγα δὲ καὶ τόδε μαρτύριον· φαίνεται γὰρ Ξέρξης etc. τὰ (nempe ἐλαίην καὶ θάλασσαν) λόγος ἐστὶ Ποσειδέωνα καὶ Ἀθηναίην, ἐρίσαντας περὶ τῆς χώρης, μαρτύρια θέσθαι*, VIII. 55. *a. quo loco mireris perversam Vallae versionem non modo a Gronovio et Wesselingio verbotenus servatam, sed etiam a docto Interprete gallico in eamdem fere sententiam accepta Herodoti verba. Sic enim Valla:* in quo (templo) olea est et mare, ut apud Athenienses prædicatur, Neptuno et Minervæ in testimonium posita quod de regione decertassent. *Tum Larcher:* Les Atheniens prétendent que Neptune et Minerve les y avaient placés comme un témoignage de la contestation qui s'était élevée entre eux au sujet du pays. *Nempe hi παρ' Ἀθηναίων, perperam pro παρ' Ἀθηναίοις accipientes, ad λόγος ἐστὶ retulerunt. At verba παρ' Ἀθηναίων* ad *μαρτύρια erant referenda; μαρτύρια autem h. l. non sunt* Testimonia quod dii illi de regione decertassent, *aut* Monumenta illius litis; *sed sunt* Documenta *sive* Argumenta, quæ in illâ litis contestatione ab utroque deo prolata et in medium proposita sunt quibus causam suam defenderet; *scilicet, quibus probaret ad se pertinere terrae Atticae dominium, quoniam aut prior illam occupasset, aut rem utiliorem Atheniensibus esset largitus. Dicit*

autem Herodotus, (*verbis, puto, veteris cujusdam poëtae usus,*) παρ' Ἀθηναίων μαρτύρια θέσθαι, *quod essent* documenta quorum fides atque veritas ab Atheniensibus, quorum testimonia illi invocabant, confirmari possent. *Equidem, graeca Herodoti his latinis reddens,* Quæ ajunt a Neptuno et Minerva, quum de hac terra inter se certarent, testibus advocatis Atheniensibus, posita ibi fuisse, *verbum* θέσθαι *de primâ procreatione acceperam earum rerum, quas Atheniensibus largitos se esse, quibusve rebus primum a se occupatam esse Atticam terram, ajebant litigantes dii; quum* θέσθαι μαρτύρια *rectius fortasse, ut paulo ante dixi, intelligatur,* Documenta illa et testimonia In medium proponere, Proferre, Citare, Ad illa provocare. *Ceterum ad illustrandam scriptoris sententiam haud parum faciet, si contuleris quae de eâdem re apud Apollodor.* III. 14, 1. *leguntur cum Heynii Notis, tum apud Pausan.* I. 26. *p.* 62. *extr. et seq. rursusque p.* 64. *denique apud Scholiast. ad Iliad.* ρ' 53.

Μάρτυς, υρος, ὁ, Testis. τῶν μάρτυς γίνεαι, VII. 52. *a.* Δημαράτου καὶ ἄλλων μαρτύρων καταπτόμενος, VIII. 65. *extr. Vide* Καταπτέσθαι.

Μάσσειν *et* Μάσσεσθαι, Subigere massam. μαξάμενος, I. 200. *f.*

Μαστιγέειν *et* Μαστιγοῦν, Flagris cædere. τὸν παῖδα μαστιγέων, I. 114. *m.* τὸν Ἑλλήσποντον μαστιγώσαντι, VII. 55. *m.* καὶ μαστιγώσας, III. 154. *f.* *ubi adjectum pronomen* ἑωυτὸν *desiderabam, quod quidem e superioribus utcumque poterat subintelligi.*

[Μαστιγεὺς, Flagellator. *Olim* VII. 35. *a.* *edebatur,* καὶ μαστιγέας ἅμα τούτοισι ἀπέπεμψε, *ubi nunc* καὶ στιγέας.]

Μάστιξ, ιγος, ἡ, Flagrum, Flagellum. μάστιξί τε καὶ αἵματι πεφυρμένος, Cruore ex flagellis inquinatus, III. 157. *a.* τὸν Ἑλλήσποντον τριηκοσίας μάστιγι πληγὰς, VII. 35. *a.* ἐθηεῖτο τὸν στρατὸν ὑπὸ μαστίγων διαβαίνοντα, VII. 56. *a.* ὄπισθε οἱ ἡγεμόνες, ἔχοντες μάστιγας ἐῤῥάπιζον, VII. 223. *m. f.* ἀναγκαζόμενοι μάστιγι, VII. 103. *f.*

Μαστὸς, οῦ, ὁ, Mamma. ἐπὶ τοῦ μαστοῦ ἔφυ φῦμα, III. 133. *a.* μαστῶν ἅπτοντο, V. 18. *f.* *ubi unus cod.* μασθῶν *ex communi dialecto praefert. Conf.* Μαζός.

Μασχαλιστὴρ, ῆρος, ὁ, *vulgo intelligitur* Lorum supra alas vel armos equi circumductus, quo ad currum adligatur equus. *Apud Nostrum vero* I. 215. *m.* *est* Lorum quoddam *sive* Cingulum quod supra axillas gestant homines, *cujus fibulas ex auro confectas habent Massagetae.*

[Ματαΐζειν, *vide* Ἀποματαΐζ.]

Μάταιος, η, ον, Vanus, Stultus, Temere agens vel loquens; *et, passivâ notione,* Temere jactatum *verbum.* ἦν μάταιος καὶ παιγνιήμων, Nugator erat et jocosus; Nugas agebat loque-

baturque, II. 173. *a. N. ubi* Petulantioribus indulgebat jocis *interpretatur Valck.* ἐγὼ ὁ μάταιος, Ego stultus homo, III. 65. *a. m.* ἔπεα μάταια, VII. 15. *a. quae eadem ἀεικέστερα dicuntur* VII. 13. *m. f. interpretatus sum* Contumeliosa VII. 5. *a. et* Injuriosa VII. 11. *a. proprie tamen* μάταια ἔπεα, ματαίους λόγους, *nil aliud dicere videtur Herodotus, nisi* Temere *ac stolide* prolata verba, Temere effutitos sermones. οὐδέν τι παθὼν οὔτε ἀκούσας μάταιον ἔπος πρὸς αὐτοῦ, III. 120. *a.* παῦσαι λέγων λόγους ματαίους περὶ Ἑλλήνων, III. 10, 7. *a.* ἄξιον μισθὸν λαβεῖν ἐπέων ματαίων, VII. 11. *a.* εἴπας ἐς σὲ μάταια ἔπεα, VII. 13. *m.* οἱ τὸν ματαιότερον λόγον λέγοντες, VI. 68. *m.* ὡς δὲ ὁ ματαιότερος λόγος ὥρμηται, III. 56. *m.* μάταιον λόγον λέγουσι, Vanum fictumque est quod illi narrant, II. 118. *a.*

Μάτην, Frustra, Temere, Falso. ὅρα μὴ μάτην κόμπος ὁ λόγος οὗτος εἰρημένος εἴη, VII. 103. *m.*

Μάχαιρα, ης, ἡ, 1) Culter *quo secantur carnes.* II. 41. *a. m.* τὰ μέτωπα κόπτονται μαχαίρῃσι, II. 61. *f.* 2) Gladius. ἀλεξομένους μαχαίρῃσι, VII. 225. *m. f.* Minutus Gladius *aut* Culter *intelligi potest* VI. 75. *f.*

Μάχεσθαι τινὶ, Pugnare cum aliquo, adversus aliquem, VII. 104. *m. et alibi.* μάχεσθαι κατ' ἕνα, Singuli cum singulis, *ibid. Futur et Aor.* μαχέσεσθαι, μαχέσασθαι, *pro quibus tamen* μαχησ. (*quasi a* Μαχέεσθαι) *praeferunt subinde codd. nonnulli, ut* VII. 209. *ac fortasse haec ipsa verbi forma* μαχησ. *quam alibi passim reliquimus, ubique recipi debuerat. Vide Var. Lect. ad* VII. 102. *f.* 103. *a.* VIII. 26. *f.*

Μάχη, Pugna. σύνοδον τήνδε μάχης ἕνεκα συλλεγῆναι, ἀλλ' οὐ λόγων, IX. 27. *a.* (*quo de loco vide supra vocab.* Λόγος, I. 1.) διὰ μάχης ἐλεύσονται, Prælio rem decernent, Pugnæ periculo rem committent, VI. 9. *f.*

Μάχιμος, ου, ὁ, ἡ, Ad pugnam idoneus *aut* destinatus, Armatus, Miles. οἱ Μάχιμοι, Una e septem classibus Ægyptiorum, II. 164. *a. et* 141. *a. N.* (*Iidem,* οἱ ἐς τὸν πόλεμον ἀνειμένοι, II. 167. *b. conf.* Ἀνιέναι.) οἱ μάχιμοι ἄνδρες *in Xerxis exercitu distinguuntur a calonibus et reliquâ turbâ exercitum sequente,* VII. 186. *m.* αἱ μάχιμοι μυριάδες, VII. 185. *f. Neutr.* τὸ μάχιμον, *collect. i. q.* οἱ μάχιμοι. *Sic,* ἀνέονται ἐς τὸ μάχιμον, II. 165. *extr.* τοῦ μαχίμου ἐόντος ἀριθμὸν τοσούτου, VII. 186. *a. et mox* ibidem, ἐξισούμενοι τῷ μαχίμῳ.

Μαχλοσύνη, ης, ἡ, Lascivia, Impudicitia. μαχλοσύνην ἐπενείκασά οἱ, IV. 154. *m.*

Μέγα *Adverb. vide sub* Μέγας.

Μέγαθος, εος, τὸ, (*jon. pro* μέγεθος) Magnitudo. *Communis quidem forma legebatur uno loco* I. 60. *m. ubi nos cum Schaef. jonicam auctori restituimus, licet non nisi ab uno cod. ms.*

*oblatam*, μέγαθος ἀπὸ τεσσέρων πηχέων ἀπολείπουσα *etc. Alibi constanter jonicam formam servant libri.* τὸ μέγαθος τοσοῦτόν ἐστι τοῦ ἄστεος, I. 178. *m.* μέγαθος (τῷ δενδρέῳ) κατὰ συκέην μάλιστά κη, IV. 23. *m.*

*Frequenter in Dativo casu ponitur, in formulis hujusmodi:* κρητῆρας δύο μεγάθεϊ μεγάλους, I. 51. *a.* κρητῆρα μεγάθεϊ τριηκοσίους ἀμφορέας χωρέοντα, I. 70. *a.* μεγάθεϊ ἐόντες μικροί, II. 74. *a.* λίθους ἐόντας μεγάθεϊ περιμήκεας, II. 108. *a.* τόξα ἐόντα μεγάθεϊ τοσαῦτα, III. 21. *f.* χαλκήϊον μεγάθεϊ ἐξαπλήσιον τοῦ *etc.* IV. 81. *m.* ἄνδρα μεγάθεϊ μέγιστον ἐόντα Περσέων, VII. 117. *a. Item in Accusativo, subintellectâ* κατὰ *praepositione.* τεῖχος κατὰ τὸν Ἀθηνέων κύκλον μάλιστα κη τὸ μέγαθος, I. 98. *f.* αἰετῷ ὁμοιότατος τὸ μέγαθος, II. 73. *m.* ἀνδριάντες ἐόντες τὸ μέγαθος πέντε πηχέων, II. 121. *a.*

μέγαθος *etiam adverbialiter poni videtur pro* μεγάλως, Admodum, Eximie. κάμπτοντος τὰς νύκτας μέγαθος, II. 44. *a.* *N. qui quidem locus difficultate non caret.*

*Pluralis etiam passim occurrit.* μύρμηκες μεγάθεα ἔχοντες κυνῶν μὲν ἐλάσσονα, III. 102. *m. Et subintellectâ praep.* κατά. ποταμοὶ οὐ κατὰ τὸν Νεῖλον ἐόντες μεγάθεα, II. 10. *f. ubi* μεγάθεϊ, *quod ex Scholio in libros nonnullos invectum est, non recipi ab Editore debuit; similiter enim et alibi loquitur Noster.* νήσους Λέσβῳ μεγάθεα παραπλησίας, I. 202. *a.* ὄφιες μικροὶ τὰ μεγάθεα, III. 107. *f.* μεγάθεα τοσοῦτος οἷος σύ, VIII. 103. *m.*

Μεγαίρειν, *i. q.* φθονεῖν, Invidere. ἐγὼ δέ τοι οὔ τι μεγαίρω, I. 66. *m. in Orac.*

Μεγαλοπρεπείη, ης, ἡ, (*jon. pro comm.* μεγαλοπρέπεια) Magnificentia, Majestas. *Ad istam quidem formam scribitur in Accusat.* ἄξιος Πολυκράτεϊ μεγαλοπρεπείην συμβληθῆναι, III. 125. *m. ubi aut* μεγαλοπρέπειαν *ex communi sermone desiderabam: quia* α *longum quidem, nec vero* α *breve, in* η *mutant Jones; aut jonicâ prorsus terminatione* μεγαλοπρεπηΐην, (*quemadmodum suo arbitratu Borheck edidit*) *quatenus fortasse in communi sermone solum* μεγαλοπρέπεια *antepenacute, sed et* μεγαλοπρεπεία *penacute, ultimâ syllabâ productâ, pronunciabatur. Rursus vero* I. 139. *m. occurrit idem vocabulum, simul partim ex jonismi normâ, partim ex communis sermonis usu formatum,* τῇ μεγαλοπρεπείῃ.

Μεγαλοπρεπής, Magnificus. *Superlat.* ἔδωκε αὐταῖς δορεὴν μεγαλοπρεπεστάτην, VI. 122. *m.*

Μεγαλοφροσύνη, *apud Nostrum* VII. 24. *a. non tam est* Animi magnitudo, *ut Portus interpretatur, quam* Ostentatio magnificentiæ, Jactantia, *ut Valla reddidit, nempe* hominis magnos sibi spiritus sumentis.

Μεγάλως, *i. q.* σφόδρα, Valde,

Magnopere. Ἕλληνας μεγάλως αἰτίους γενέσθαι, I. 4. *a.* προσπταίσας μεγάλως, I. 16. *f.* ἐτίμησαν αὐτὸν μεγάλως, I. 30. *extr.* II. 29. *f.* 75. *f.* μεγάλως αὐξηθῆναι, I. 58. *extr.* τῷ πεποιημένῳ ἔκαμνον μεγάλως, I. 118. *m.* μεγάλως (αὐτὸν) ἀσπάζοντο, I. 122. *a.* (*conf.* Ἀσπαζ.) ἐναγίζουσί σφι μεγάλως, Magnifice, Studiose, Magno cum adparatu parentant illis; I. 167. *m.* εὐθηνέειν μεγάλως, II. 124. *a.* ἐμάνη μεγάλως, III. 38. *a.* σεβομένους μεγ. III. 128. *m.* μεγάλως χρηστὴ, VII. 190. *a.* μεγ. μηδίζειν, VII. 205. *f.* *Sic, ubi nunc, praeeuntibus msstis omnibus, legitur* ἐμήδιζον γὰρ δὴ σφόδρα, IX. 17. *a. ibidem olim* μεγάλως *pro* σφόδρα *editum erat; at ibi* σφόδρα *ad sequens* οὐκ ἑκόντες, *non ad* μεγάλως *videtur referendum.*

Μεγαλωστὶ, *i. q.* μεγάλως; *quod vide.* μεγαλωστὶ προσέπταισε, Gravem cladem accepit, II. 161. *m.* μεγαλωστὶ τιμᾷν, V. 67. *f.* ὑπεδέξατο αὐτὸν μεγαλωστὶ, Magnifice eum excepit, VI. 70. *m. f.*

Μέγαρον, ου, τὸ, *quod apud Homerum* Domum, Ædem *quamlibet significat, apud Nostrum non nisi de* Æde sacrâ *usurpatur, scil.* quam habitare putatur deus aliquis, *ut idem ac* νηὸς *valeat, quatenus* νηὸς *vel* ναὸς *ita distinguitur a* τῷ ἱρῷ, *ut* νηὸς *inesse possit* ἐν τῷ ἱρῷ, *non* τὸ ἱρὸν *in* τῷ νηῷ. (*conf.* Ἱρὸν.) ὡς ἐσῆλθον ἐς τὸ μέγαρον χρησόμενοι τῷ θεῷ, ἡ Πυθίη λέγει τάδε, I. 47. *m.* τὸν ἱρέα (eumdemque regem) ἐσελθόντα ἐς τὸ μέγαρον, πρὸς τὤγαλμα ἀποδύρεσθαι, II. 141. *a. m.* ἐσαγαγόντες αὐτὸν ἐς τὸ μέγαρον, ἐὸν μέγα, II. 143. *a.* αἱ πατρῷαι ταφαί εἰσι ἐν τῷ ἱρῷ τῆς Ἀθηναίης, ἀγχοτάτω τοῦ μεγάρου: *et paulo post,* ἑκαστέρω μὲν τοῦ μεγάρου - - ἐστὶ καὶ τοῦτο (τὸ σῆμα) ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ ἱροῦ, II. 169. *f.* ἀντίον τοῦ μεγάρου τοῦ πρὸς ἑσπέρην τετραμμένου, VII. 77. *m.* ὑπερθορόντα τὸ ἕρκος, ἰέναι ἐπὶ τὸ μέγαρον, Postquam transsiluisset maceriem, perrexisse ad templum, ivisse versus deæ ædem, VI. 134. *f. ubi non magis, quam alibi, opus est ut cum Valckenario de* Interiore *quodam* templi recessu *cogitemus. Similiter,* ὡς ἐς τὸ μέγαρον ἐσελθόντες ἵζοντο, χρᾷ ἡ Πυθίη, VII. 140. *a. ubi quod Pythia dein ait,* ἀλλ' ἴτον ἐξ ἀδύτοιο, *nihil aliud inde colligitur nisi quod* ἄδυτον *ibi idem quod* μέγαρον *aut* νηὸς *valeat. Conf.* Ἄδυτον.

Μέγας, Magnus, Potens. τὰ ἐπ' ἐμεῦ ἦν μεγάλα, πρότερον ἦν σμικρὰ, I. 5. *f.* πρὶν μεγάλους γενέσθαι τοὺς Πέρσας, *i. e.* πρὶν αὐξηθῆναι τὴν δύναμιν αὐτῶν. I. 46. *a.* μέγας τύραννος ἐγένετο, Potens rex evasit, VII. 156. *extr.* Procerus, Altâ staturâ homo. ἄνδρα μεγάθεϊ μέγιστον ἐόντα, VII. 117. *a.* ἔθνος μέγα, Numerosus populus, V. 3. *coll.* III. 94. *b.* μέγα τι, Magni momenti res, VII. 38. *a.* (*ubi opponitur* ἐλαφρόν.)

ἐκ τοῦ σοί τι ἢ μέγα ἢ σμικρὸν λυπηρὸν *etc.* V. 106. *m.*

2) *Neutrum* Μέγα, *et Superlat.* Μέγιστον, *frequenter absolute ponitur absque substantivo. Sic* μέγα *aut* μέγιστον δύνασθαι, Multum, Plurimum posse, *quae vide in* Δύνασθαι. μέγα *vel* μεγάλα ποιεῖσθαι, Magni facere. μέγα (*al.* μεγάλα) ποιεύμενος ταῦτα, III. 42. *m. N.* μέγα ποιεῦμαι ἀξιεύμενος θυγατρὸς τῆς σῆς, IX. 111. *m. f.*

3) *Idem Neutrum* Μέγα *frequenter etiam Adverbialiter ponitur pro* Μάλα *aut* Μεγάλως, Valde, Magnopere. ὁ δὲ μέγα ἀμβώσας, I. 8. *m. pro quo etiam plurali numero ait* μεγάλα βοῶντα, Ingentem edentem clamorem, II. 141, 4. *a.* μέγα πλούσιος, I. 32. *m.* VII. 190. *f.* μέγα νήπιε, I. 85. *in Orac.* χώρη κάλλεϊ μέγα ὑπερφέρουσα, VIII. 144. *a.* οὐκ ἂν τι τοὺς πολεμίους μέγα ἐσινέατο, Nec ullâ in re magnopere nocituri fuissent hostibus, VII. 147. *a.*

4) *Comparativus* Μέζων, (*jon. pro* μείζων) Major, I. 26. *f.* 86. *m.* 183. *a. et frequenter alibi. Sic, ut his utar,* δύο ὁπλίτας μέζονας ἢ κατὰ ἀνθρώπων φύσιν, VIII. 38. *f.* πρήγματα λόγου μέζω, res famâ majores, VII. 147. *a.* (*conf.* Λόγος, *num* I. 1.) μέζω κακὰ ἢ ὥστε ἀνακλαίειν, III. 14. *f. N.*

5) *Superlativus* Μέγιστος. *Sic* μεγάθεϊ μέγιστος, (*vide in* Μέγαθ.) μέγιστον *vel* μέγιστα δυνάμενος, *vide* Δύνασθαι. ἐς τὰ μέγιστα ἀνήκειν, *vide* Ἀνήκειν. *Sed formula* ἐς τὰ μέγιστα *etiam Adverbialiter ponitur, pro* Maximopere, Majorem in modum, Omnibus modis, Quam maxime. τοῖσι (*scil.* θεοῖσι) ἡμέας ἀναγκαίως ἔχει τιμωρέειν ἐς τὰ μέγιστα, Quos (*deos, et facinora in illos admissa*) necesse nobis est ultum ire quibuscumque modis possumus, VIII. 144. *m. Simili notione* πρὸς τὰ μέγιστα *legitur* VIII. 20. *extr.* συμφορῇ χρῆσθαι πρὸς τὰ μέγιστα, Gravissimas in calamitates incidere.

Μέδιμνος, ὁ, Medimnus, mensura aridorum. τριηκοσίους ἄλλους μεδίμνους, VII. 187. *m. f. N. Sic et* ἡ μέδιμνος. μεδίμνου Ἀττικῆς πλεῖον, I. 192. *m. N. ubi quidem alii* Ἀττικοῦ. *Ad vocab.* μυρία *subintelligitur genitiv.* μεδίμνων, III. 91. *m. vide voc.* Μυριάς.

Μεζόνως, *Comparat. a positivo* μεγάλως, Magis. ἔτι μεζόνως, III. 128. *m.* νῦν δὲ καὶ μεζόνως θωμάζομεν, V. 92. *sub fin.* βῆξαι μεζόνως ἢ ὡς ἐώθεε, VI. 107. *m.* ὁμιλέειν σφι μεζόνως, Familiarius (*quam par erat*) cum eis vixisse, VI. 84. *m. f.* τὴν ἐγὼ μεζόνως - - ἀπηγήσομαι, Quam ego (*alibi*) uberius exponam, II. 161. *m.*

Μεθιέναι, *vide* Μετιέναι.

Μεθύσκεσθαι, Largius potare. μεθυσκόμενοι, Inter potum *deliberare consueverant Persae de rebus maxime seriis,* I. 133. *m. f.*

Μεὶς, *i. q.* ὁ μὴν, Mensis, II.

82. *a. Sed in Casibus obliquis* μηνὸς, μηνί, *etc.*

Μελάγγαιος χώρη, Nigram terram habens regio, II. 12. *m. f. ubi olim* μελάγγεον *edebatur. Vicissim, pro edito nunc et olim* μελάγγαιος, IV. 198. *m. codd. nonnulli* μελάγγεος *praeferunt.*

Μελεδαίνειν νοσέοντας, Curare ægrotos, Curam illorum habere, VIII. 115. *m.*

Μελεδωνὸς, ου, ὁ, *et* ἡ, *i. q.* ἐπιμελητὴς, *et* φροντιστὴς *aut* ἐπίτροπος *ut est apud Suidam*, Curator, Qui curam gerit *alicujus.* μελεδωνοὶ τῆς τροφῆς, constituti sunt crocodilis sacris, II. 65. *a. m.* τῇ μελεδωνῷ τῶν θηρίων, ibid. *f.* καταλελοίπεε τῶν οἰκίων μελεδωνὸν, III. 61. *a. qui* ἐπίτροπος τῶν οἰκίων *vocatur*, III. 63. *m. et* 65. *m.* πλατάνιστος, - - τὴν μελεδωνῷ ἀθανάτῳ ἀνδρὶ ἐπιτρέψας, VII. 31. *f.* τῶν χρημάτων μελεδωνὸς, VII. 38. *f.*

Μέλειν, Curæ esse, *quod verbum personale est apud Nostrum, ut apud Homerum, et construitur cum Nominativo ejus rei* Quæ alicui curæ est. ταῦτά οἱ νῦν μέλει, Hæc nunc illi sunt curæ, I. 36. *f.* τὸ δὲ ἀπὸ τούτου ἡμῖν ἤδη μελήσει, V. 98. *m.* κομιδῆς πέρι, τὴν ὥρην αὐτῷ μελήσειν, VIII. 19. *f.* περὶ στρατιῆς τῆσδε θεοῖσι μελήσει, *intellige* τὰ περὶ τῆς στρατιῆς, *cujusmodi ex ellipsi manavit usus impersonalis hujus verbi.* ἔλεγε, οὔ μέλειν οἱ (*nempe* τοῦτο) ὅτι πρὸ τῆς Ἑλλάδος ἀποθνήσκει, IX. 72. *f. Sed et Impersonaliter alibi ponitur idem verbum; ut,* τούτου σφι ἔμελε πέρι, VI. 101. *m.*

Μέλεος, ου, Vanus, Stultus, Miser. ὦ μέλεοι, VII. 140. *a. in Orac.*

Μελετᾶν τι, Studiose aliquid agere, Ex professo hoc agere. οὐ δύναμαι ἀκοῦσαι, τοῦτο μελετῶν, Quamvis studiose id agens ut ex aliquo audirem quid rei esset, III. 115. *f. cujus de scripturae sinceritate non suberat causa cur dubitaret Valck.* ἔπεμπον κήρυκα, Ἀθηναῖον μὲν ἄνδρα, ἄλλως δὲ ἡμεροδρόμον τε καὶ τοῦτο μελετῶντα, Cæterum hemerodromum, et hoc negotium ex professo exercentem, VI. 105. *a.*

Μελίνη, ης, ἡ, Panicum, *leguminis genus, de quo vide Harpocr. et Suid.* σπείροντες μελίνην καὶ σήσαμον, III. 117. *m.*

Μέλισσαι (Apes) κατέχουσαι τὰ πέρην τοῦ Ἴστρου, V. 10. *a.*

Μελιτόεσσα, ης, ἡ, (*quae attice* μελιτοῦττα) Placenta mellita, VIII. 41. *f. N.*

Μέλος, εος, τὸ, 1) Membrum. σφάξας τὸν παῖδα καὶ κατὰ μέλεα (membratim, in frusta) διελὼν, I. 119. *a. m.* 2) Carmen. ἐν μέλεϊ Σαπφὼ πολλὰ κατεκερτόμησέ μιν, II. 135. *extr.* ταῦτα Ἀλκαῖος ἐν μέλεϊ ποιήσας, V. 95. *m.*

Μέλλειν, In eo esse, In procinctu, *promiscue et inconstanter cum Praes. et cum Futuro infinitivi construunt mssti et edd.* μελλόντων αὐτῶν συνάψειν, IV. 80. *a. m. ubi olim* συνάπτειν

*edd.* μελλόντων συνάπτειν μάχην, VI. 108. *m. f. mssti fere omnes, ubi* συνάψειν *olim edd.* (*nam pro eo quod in nostrâ Var. Lect. ad h. l. scribitur* „Alii δέ σφεων συνάπτειν", *debuerat* „Alii δέ σφεων συνάψειν." *Illi autem* Alii *sunt* Ald. et edd. ante Gronov.) μέλλει στρατηλατήσειν, VII. 157. *a. ubi* στρατηλατέειν *olim edd. Sed in* μελλόντων συνάψειν ἐς μάχην, V. 75. *a. consentiunt edd. et mss. omnes. Pro* ἔμελλον ποιήσεσθαι, VIII. 40. *m. codices nonnulli, probati alioquin*, ποιήσασθαι *praeferunt,*

Μεμονέναι, *vide in* Μένειν.

Μεμπτὸς, ἡ, ὸν, Reprehendendus, Damnandus, Aspernandus. κότερά τοι ὁ πεζὸς μεμπτὸς κατὰ τὸ πλῆθος, VII. 48. *a.*

Μέμφεσθαι, (*Med. et Passiv.*) Reprehendere, Incusare, Conqueri, Improbare, Aspernari, Damnare, *et similia. Constr. cum Accusat. personae vel rei.* μεμφόμενος τὴν γνώμην ταύτην, I. 207. *a.* μεμψάμενον γνώμας τὰς προκειμένας, II. 24. *a.* μεμφθεὶς τῶν στρατηγῶν τὴν γνώμην, VII. 146. *a.* μεμφθεὶς τὰ δῶρα, II. 13. *f.* μὴ μέμψασθαι τὴν ἐσομένην δίκην, Non conqueri de futurâ poenâ, *tamquam sit injusta*, VIII. 106. *m. f.* μεμφόμενος Ἄμασιν, Incusans Amasin, Causam habens cur de eo conquereretur, Succensens, Infensus Amasidi. μεμφθεὶς κατὰ τὸ πλῆθος τὸ ἑωυτοῦ στράτευμα, Accusans, Improbans, Damnans copias suas quod ad numerum adtinet, *id est*, Culpam acceptæ cladis et non reportatæ victoriæ conferens in paucitatem suarum copiarum, I. 77. *a. et mox ibid.* τοῦτο μεμφθείς. *Conf.* Πλῆθος, *et* Μεμπτός.

*Item cum Dativo pers. sequente Accusativo rei aut seq. particulâ* ὅτι *etc.* μεμφόμενός τι Ἀμάσι, (*i. q. paulo ante*, μεμφόμενος Ἄμασιν,) III. 4. *a.* μεμφθεῖσά τι τῷ πατρί, Succensens nescio quam ob causam patri, Habens quod de patre conquereretur, IV. 180. *f.* μεμφόμενος αὐτοῖς τὴν ἑωυτοῦ ἐξέλασιν, VI. 88. *a.* μεμφόμενοι αὐτοῖς ὅτι *etc.* VI. 92. *a.*

Μὲν, 1) Quidem. τοῦτο μὲν - - τοῦτο δὲ, *vide in* Τοῦτο. μὲν *partic. in eodem membro orationis repetita:* διά μέν γε τῆς Σκυθικῆς πέντε μὲν *etc.* IV. 48. *a. m. quem locum quidem vitiosum judicarunt docti viri. Similiter vero*, ἔπιπτον μὲν ἐπὶ ἐξ ἡμέρας πολλοὶ μὲν ἀμφοτέρων *olim edebatur* VI. 101. *m. suffragantibus probis nonnullis codd. msstis. Conf. Dorville ad Charit. p.* 543. *ed. Lips.*

2) Μὲν *in Jurandi formulis* (ἦ μὲν *et* μὴ μὲν) *jonice ponitur pro communi et attico* μὴν, *quo de usu monuit etiam Gregor. in Dial. jon.* §. 62. *et ibi Koen. Sic* ἦ μὲν, V. 93. *a.* VI. 74. *a. m.* IV. 154. *m. f.* IX. 91. *f. quibus quidem in locis singulis* μὴν *pro* μὲν *praeferunt partim edd. partim mssti nonnulli: nec vero idcirco*

*Valck. in Not. ad* III. 99. *adfirmare debuerat,* ἦ μὴν *in jurandis frequentare etiam Herodotum.* μὴ μὲν *habes* II. 118. *m. N.* III. 99. *m. ubi alia etiam testimonia collegit Valck. ex* II. 179. *m.* III. 66. *f.* V. 106. *f. Etiam* γε μὲν *passim scribitur apud Nostrum pro* γε μήν. *Vide* VII. 152. *m. f. et* 234. *f. cum Var. Lect.*

Μένειν, 1) Manere. *Sic* μ. κατὰ χώρην, Suo loco manere; *et per metaphor. de* Jurejurando, Firmum, Ratum manere, IV. 201. *m. et f.* σὺ εἰ μενέεις αὐτοῦ, VIII. 62. *m. potest esse Futurum. At* ὥστε αὐτοῦ μενέειν, VIII. 57. *extr. videtur esse Praesens, aliàs inusitatum, unde derivatur praet.* μεμένηκα.

2) *Praet. Med.* μέμονα, *usu Homerico,* Sustineo, Constitutum habeo, Cupio. Σκύθας μεμονέναι μιν τίσασθαι, VI. 84. *a. m.*

Μέρος, εος, τὸ, Pars, Partes, Vices. ἐπεί τε αὐτῆς μέρος ἐγίνετο τῆς ἀπίξιος, παρὰ τὸν Μάγον, III. 69. *f. N.* μέρος ἑκατέρῳ νέμω, Utrique rei suas vices tribuo, II. 173. *f. et* ibid. *paulo ante,* ἐς παιγνίην τὸ μέρος (*i. e.* κατὰ τὸ μέρος, ἐν μέρει) ἑωυτὸν ἀνιέναι, Per vices sese remittere et jocis dare. ἐν μέρει (*sive* μέρεϊ) ἄλλοισι ἄλλας αἰτίας ἐπιφέρων, I. 26. *f.* κατὰ ἔθνεα κεκοσμημένοι, ἐν μέρεϊ (suâ quique vice) ἐμάχοντο, VII. 212. *b. N.*

Μέρος *vel* μοῖρα *cum alibi passim subintelligitur, tum ad* verbum μέτεστι *et* μέτα *quae vide.*

Μεσαμβρίη, ης, ἡ, (*jon. pro* μεσημβρία) Meridies; *nempe* 1) Medius dies, IV. 181. *m. f.* μεσαμβρίης, *et* τῇ μεσαμβρίῃ, Medio die, Meridiano tempore, III. 104. *a. et m.* (*Conf.* Μεσοῦν.) ἀποκλινομένης τῆς μεσαμβρίης, Postquam de medio coelo declinavit sol, III. 104. *f.* 2) Plaga meridionalis, I. 6. *a.* 142. *m.* II. 8. *a. et frequenter alibi.*

Μεσόγαια, ης, ἡ, Mediterranea loca. οἰκοῦντες μεσόγαιαν, I. 175. *a.* ἐς τὴν μεσόγαιαν, Versus Interiora regionis, II. 7. *a.* 9. *b. Mira constructio est* IX. 89. *f.* τὴν μεσόγαιαν τάμνων τῆς ὁδοῦ, Per mediterranea viam carpens.

Μέσος, η, ον, Medius, Mediocris. μέσος ἀνὴρ, I. 107. *extr. est* Mediocris fortunæ et ordinis vir. ἁρπάζει μέσον, Medium illum corripuit, IX. 107. *m.* ποταμὸς μέσον σχίζων τὸν Αἶμον, IV. 49. *a. m. N.* Νεῖλος μέσην Αἴγυπτον σχίζων, II. 17. *m.* μέτσης, *pro* μέσης, VII. 140. *a. in Orac.* ἐν τῇ ὁδῷ μέσῃ, III. 76. *a. interpretantur* In medio itineris, *id est,* Dimidium viæ progressi; *Videndum vero ne ibi* ἡ ὁδὸς μέση *dicatur* Via quæ per mediam urbem ducit; *itaque mox subjicitur,* ἐκστάντες τῆς ὁδοῦ.

*Neutr.* Μέσον, *et substantive,* τὸ Μέσον, Medium, In medio positum, Id quod interest. οἱ δὲ εἶπον πολλὸν εἶναι

αὐτέων τὸ μέσον, Multum inter illa (inter utrumque, inter utramque conditionem) interesse, I. 126. *m. f.* τῆς θοίνης ποιηθείσης ἦν πολλὸν τὸ μέσον, Inter hoc epulum paratum, (*intellige*, et inter alterum) interesse multum, IX. 82. *m. N.* τὰ γὰρ μέσον οὐδὲν τῆς ἔχθρης ἐστί, Inter has inimicitias nihil in medio positum est, *nempe*, Nulla pacis conditio esse potest; Aut illi nos subigent, aut nobis in servitutem redigendi sunt, VII. 11. *f.*

*Notanda formula*, ἐκ τοῦ μέσου κατῆσθαι *vel* ἕζεσθαι, E medio aliorum discedere et seorsim sedere; *id est*, Rebus aliorum se non immiscere; Neutrarum esse partium, III. 83. *f.* IV. 118. *a.* VIII. 73. *f.* *Et cum Dativo personae*, ἐκ τοῦ μέσου ἡμῖν ἕζεσθε, Rebus nostris non immiscete vos, Neutrarum estote partium, VIII. 22. *m. N. Nota altera formula*, ἐς μέσον *vel* ἐς τὸ μέσον, *ut* γνώμην - - ἐς μέσον φέρω, IV. 97. *f.* τὸ λεγόμενον ἐς τὸ μέσον, VI. 129. *a.*

Μεσοῦν, Medium esse, In medio esse. μεσοῦσα δὲ ἡ ἡμέρη, (*participium absolute positum*) Quando medius est dies, Medio die, III. 104. *m. f.* *Cum Genit.* μεσοῦντι δέ κου τῆς ἀναβάσιος, *id est*, ἐν μέσῳ ἐόντι τῆς ἀναβάσιος, *vel* ἐν μέσῃ ἐόντι τῇ ἀναβάσι, Ubi quis in medio fere adscensu est, IV. 181. *m.*

Μετὰ *praepos. sequente Genitivo*, Cum, *apud Nostrum ut apud alios.*

μετὰ *cum Accusat.* 1) Post, *sive quod ad Tempus spectat, sive respectu Loci aut Ordinis. Ita fit, ut* μετὰ *interdum reddi possit* Præter. ποταμὸς μέγιστος μετὰ Ἴστρον, Post, Præter Istrum, IV. 53. *a.* ἔσχατοι - - μετὰ Κύνητας οἰκέουσι, Extremi - - habitant post Cynesios, *vel* Exceptis Cynesiis, IV. 49. *f.*

2) In, *ut* μετὰ χεῖρας ἔχειν, In manibus habere, Occupatum esse in aliquâ re, VII. 16, 2. *f.* μετ' ἡμέρην, (*i. q.* καθ' ἡμέραν, In die, *i. e.* Interdiu; *cui opponitur* νυκτὸς, Noctu, I. 150. *f.*

3) *Ubi de Tempore agitur, frequenter omittitur Accusativus, ut nudum* μετὰ δὲ *idem valeat ac* μετὰ ταῦτα δέ. *Sic* I. 128. *m.* 171. *m. f. N.* V. 24. *a. N. etc.*

4) *De significatu praepositionis* Μετὰ *in verbo* Μετεῖναι (*a praes.* εἶμι, Eo,) *et similibus, vide Not. ad* III. 19. *a.*

5) *In verbis Compositis sejungi etiam per Tmesin potest praepos.* μετὰ *a suo verbo; ut*, μετὰ δὴ βουλεύεαι, *pro* μεταβουλεύεαι δή, VII. 12. *m.*

Μέτα, *retracto accentu, pro* μέτεστι. οὐδὲν ἐμοὶ τούτων μέτα, Nihil horum ad me pertinet, I. 88. *f.* τούτοισι μὲν δὴ μέτεστι, (*scil.* μέρος *vel* μοῖρα τοῦ ἱροῦ) τούτοισι δὲ οὐ μέτα, I. 171. *extr.* μοῖρα μοι τῆς Ἐλ-

λάδος οὐκ ἐλαχίστη μέτα, VII. 157. *m.*

Μεταβαίνειν, Locum mutare, E loco in locum transire, Migrare. μεταβαίνοντες ἐς ταῦτα τὰ χωρία, I. 57. *f.* μεταβάντες ἐς τὴν Ἀσίην.

Μεταβάλλειν, 1) *Activâ notione*, Mutare. τὸ οὔνομα μετέβαλε, I. 57. *m.* VII. 62. *a.* 74. *a.* μετέβαλον τὸν ῥυθμὸν τῶν γραμμάτων, V. 58. *a.* οἱ Βρίγες τὸ οὔνομα μετέβαλον ἐς Φρύγας, VII. 73. *a.* Ζάγκλην τὴν ἐς Μεσσήνην μεταβαλοῦσαν τοὔνομα, VII. 164. *m.* τὰς Φυλὰς μετέβαλε ἐς ἄλλα οὐνόματα, V. 68. *a.* ὕδατα μεταβάλλοντες, VIII. 117. *b.*

2) Μεταβάλλειν, *Reciprocâ aut Passivâ notione*, Sese mutare, Mutari. μετέβαλον ὧδε ἐς εὐνομίην, I. 65. *a. m.* μεταβαλόντες εὐνομήθησαν, I. 66. *a.* μεταβαλὼν πρὸς Ἀθηναίους, Mutato consilio ad Athenienses se convertens, VIII. 109. *a. N.* (*ubi delendum incisum, quod temere in nostram ed. irrepsit.*) *Similiter commode olim* V. 75. *a. editum erat* μετέβαλλόν τε (mutarunt consilium) καὶ ἀπαλλάσσοντο, *ubi ex scholio natum videri poterat id quod ex complurium quidem codicum consensu postea receptum est*, μετεβάλλοντό τε. *Vide ibi Not. Rursus*, μεταβαλόντας, ἀντὶ μὲν Κρητῶν γενέσθαι Ἰήπυγας, VII. 170. *m. ubi quidem* τοὔνομα μεταβαλόντας *malles.*

Μεταβολή, ῆς, ἡ, Mutatio. ἅμα τῇ μεταβολῇ τῇ ἐς Ἕλληνας, Ex quo in Hellenum nomen transiit *hic populus*, I. 57. *f.* (*ubi Portus quidem de* Loci mutatione *et* Migratione *intelligit; sed vide locos paullo ante in* Μεταβάλλειν *citatos.*) ἡ μεταβολὴ *dicitur* Mutatio illa, *quâ solis lumen medio die deficit.* I. 74. *m.* αἱ μεταβολαὶ τῶν ὡρέων, in quibus maxime grassari solere morbos *ait Noster* II. 77. *m. non tam intelliguntur quas vulgo dicimus* Vicissitudines temporum, *quam* Mutationes (*praesertim subitae*) coeli et tempestatis.

Μεταβουλεύεσθαι, Consilium *vel* Sententiam mutare. οὔτε μεταβουλευσάμενος εὖ ποιέεις, VII. 12. *f.* μεταβουλεύσασθαι, ὥστε αὐτοῦ μενέειν, VIII. 57. *extr.* μετὰ δὴ βουλεύεαι στράτευμα μὴ ἄγειν, VII. 12. *m. cum Var. Lect. et Not. nempe subintelligitur* καὶ βουλεύεαι μὴ ἄγειν.

Μεταγινώσκειν, Mutare sententiam. *Absolute ponitur* μεταγινώσκω, I. 40. *extr. Sic* μεταγνόντα τε καὶ ἐννώσαντα, I. 86. *f. Item* μετέγνων, ἔγνων δὲ *etc.* VII. 15. *a. et mox*, καὶ μετεγνωκότι ἐπιφοιτῶν, ibid. *m.*

Μετάγνωσις, ιος, ἡ, Sententiæ mutatio. μαθὼν τὴν Κύρου μετάγνωσιν, I. 87. *a.*

Μεταδιδόναι, Impertire, Participem facere. *Cum Dat. pers. et Genit. rei.* μεταδοῦναι αὐτοῦ μηδαμοῖσι ἄλλοισι, I. 143. *f.* γῆς μετέδοσαν, *nempe* αὐτοῖς, IV. 145. *f.* οὐ μεταδώσουσι (αὐτοῖς) τῆς ἀρχῆς, VII. 150. *f.* τῶν πάντων (αὐτῷ) μεταδιδόντες, IX. 33. *m. f. Subintelligi autem ad Genitivum rei Accusa-*

*tivum* μέρος *vel* μοῖραν, *patet ex exemplis hujusmodi; ut* ἣν μὴ τῷ ἀδελφεῷ δῶσουσι τὸ τριτημόριον τῆς βασιληΐης, IX. 34. *f. Conf.* Μετέχειν.

Μεταδιώκειν, Persequi. μεταδιώκει (αὐτὸν), τῶν εὐνούχων τὸν πιστότατον ἀποστείλας κατ' αὐτόν, III. 4. *m.* μεταδιώξαντας τὸν κήρυκα, III. 62. *f.*

Μεταδίωκτος γενόμενος ὁ κῆρυξ ἧκε, Advenit præco, ad quem persequendum et exciendum missi erant homines, III. 63. *a.*

Μεταδοκέειν, *nonnisi impersonaliter usurpatur apud Nostrum.* ἐπεί τε οὕτω μετέδοξε, *scil.* ἐμοί, Quoniam in hanc partem mutavi sententiam, IV. 98. *extr.* δείσασα μή σφι μεταδόξῃ, Verita ne mutarent illi consilium, V. 92, 4. *a. Etiam in Praet. pass.* ὡς ὧν μεταδεδογμένον μοι μὴ στρατεύεσθαι, VII. 13. *f. ubi de particula negante vide supra in* Μεταβουλεύεσθαι, *et conf. Not. ad* VII. 12. *m.*

Μεταιτέειν, Partem rei postulare. τῆς βασιληΐης μεταιτέοντες, IV. 146. *a. Ad* μεταιτέειν, VII. 150. *f. e proxime praecedentibus verbis intellige* τῆς ἀρχῆς: *et ibidem, paulo ante, ubi ait* οὐδὲν ἐπαγγελλόμενος μεταιτέειν, *aut intelligendum aut adjiciendum est* μεταιτέειν οὐδενός. *Vide Adnotata ad h. l. sed ibi pro* οὐδὲν μεταιτ. *corrige* οὐδενὸς μεταιτέειν. *De Genitivo vero, cum quo construitur hoc verbum, conf. supra ad voc.* Μεταδιδόναι *monita.*

Μεταίτιος, Culpæ particeps, In causâ. τοὺς μάλιστα μεταιτίους τοῦ φόνου, II. 100. *f.* IV. 202. *f.* τῶν πᾶν ἦν τὸ πλῆθος μεταίτιον, IV. 100. *a.* οὐκ ἐόντα μεταίτιον τοῦ πολέμου, VII. 156. *m.* ὥς μοι Πέρσαι οὐδενὸς μεταίτιοι πάθεος, VIII. 101. *m.* τοῦ μηδισμοῦ παῖδας οὐδὲν εἶναι μεταιτίους, IX. 88. *a.*

Μεταίχμιον, ου, τὸ, Spatium inter duas acies patens. μεταίχμιον οὐ μέγα ἀπολιπόντες, VI. 77. *a.* ἦσαν στάδιοι τὸ μεταίχμιον αὐτέων ὀκτώ, VI. 112. *a.* ἐξαίρετόν τι μεταίχμιον τὴν γῆν κεκτημένοι, Terram incolentes, quæ præ cæteris velut inter duas acies media interjecta est, VIII. 140, 2. *f. N.*

Μετακινέειν, Loco movere, Alio transferre. μετεκινήθησαν οὗτοι (οἱ κρητῆρες), I. 51. *a.* ἵνα μιν οἱ πολέμιοι μετακινῆσαι μὴ δυναίατο, IX. 74. *m.* μετακινέεσθαι ἐδόκεε (αὐτοῖς), Hinc discedere et aliô se conferre decreverunt, IX. 51. *m.*

Μεταλαμβάνειν, Participem esse, Partem suam accipere. τῆς ληΐης μεταλαμβάνει, IV. 64. *a.* τῶν ἐπίπλων τὰ ἡμίσεα μεταλαβεῖν, VI. 23. *f.* (*ubi olim nude* λαβεῖν.)

*Med.* Μεταλαμβάνεσθαι τινός, Sibi aliquid sumere, Sibi vindicare. τούτου μεταλαμβάνονται τοῦ οὐνόματος Λυδοί, IV. 45. *m.*

Μεταλλαγή, ῆς, ἡ, Mutatio, *i. q.* μεταβολή, I. 74. *m.*

Μεταλλάσσειν, Mutare. οὔτε θέσμια μεταλλάξας, I. 59. *f.*

Μέταλλον, τὸ, Metalli fodina. τὸ μέταλλον ἐξ οὗ τάλαντον ἀρ-

γυρίου ἡμέρης ἑκάστης ἐφοίτα, V. 17. *f.* χρύσεα μέταλλα, Aurifodinæ, VI. 46. *m. et* 47. VII. 112. *f. Memoratur vero etiam* ἁλὸς μέταλλον, Salis fodina, IV. 185.

Μεταμανθάνειν, Dediscere. τὴν γλῶσσαν μετέμαθε, I. 57. *f.*

Μεταμέλεια, (*sive* Μεταμελίη,) ης, ἡ, Poenitentia. ἐν μεταμελείῃ (*al.* μεταμελίῃ) γενόμενοι, *Vit. Hom.* 19. *f. cum Var. Lect.*

Μεταμέλειν, Poenitere. *Cum Nominat. rei et Dat. pers.* (*sicut simplex verbum* μέλει.) τῷ Ἀρίστωνι μετέμελε τὸ εἰρημένον, Poenituit eum dicti illius, VI. 63. *m. f.* τοῖσι τὰ πρὸ τοῦ πεπρηγμένα μετέμελε οὐδέν, IX. 1. *a. Sed et frequenter Constructione hujusmodi:* μετεμέλησέ σφι ταῦτα ποιήσασι, I. 130. *a.* μετεμέλησέ σφι οὐ σχοῦσι τὴν Κυρήνην, IV. 203. *m.* μετεμέλησέ οἱ τὸν Ἑλλήσποντον μαστιγώσαντι, VII. 54. *f.* οὐ γὰρ ὑμῖν ταῦτα ποιεῦσι μεταμελήσει, IX. 89. *f.*

Μετανάστης, ὁ, (*Homericum vocab. a verbo* νάειν, ναίειν.) *i. q.* μέτοικος, Qui sedem mutat vel mutavit, In aliam sedem migrans, Solum vertens. μοῦνοι ἐόντες οὐ μετανάσται τῶν Ἑλλήνων, VII. 161. *f.*

Μεταξὺ, 1) *cum Genit.* Inter, Medius inter duo. σκευὴν μεταξὺ ἔχουσι πεποιημένην τῆς τε Περσικῆς καὶ τῆς Πακτυϊκῆς, VII. 85. *a.* 2) Μεταξὺ *absolute absque regimine positum,* Interim, Interea. οἴχετο μεταξὺ ἀπολιπὼν ὁ Βάττος, IV. 155. *f. et ibi Not. Sed rectius, quam ibi declaratum est,* μεταξὺ θεσπιζεούσης αὐτῆς, Dum Pythia adhuc verba faciebat, (*quasi dicas,* In medio orationis illius) reliquit eam, et Theram rediit.

Μεταπέμπεσθαι, Arcessere, Mittere ad aliquem nuncium qui illum ad se vocet. μεταπέμπεται τὸν Ἄδρηστον, I. 41. *a.* μεταπεμψάμενον Βαβυλωνίους, I. 77. *a. m.* μετεπέμψατο ἐκ τῶν Περσέων τὴν θυγατέρα, I. 108. *a.* Ἀρτεμισίην ἐς συμβουλίην μεταπέμψασθαι, VIII. 101. *a. Adde* I. 111. *a.* III. 19. *a.* VI. 100. *a.* IX. 82. *m.*

*Adjectiv. verbale, sive Participium,* Μετάπεμπτος, Arcessitus, Vocatus. παρῆσαν μετάπεμπτοι οἱ ταξίαρχοι, VIII. 67. *m.*

Μεταπίπτειν, Mutari, *non utique in pejus, sed et in melius. Sic* μεταπεσέειν (αὐτὴν) τὸ εἶδος, Mutatam illam esse quod ad formam adtinet, Mutatam (*nempe,* in meliorem partem) fuisse formam puellæ, VI. 61. *f.*

Μεταῤῥυθμίζειν, Immutare tenorem *vel* ordinem *aut* formam. μεταῤῥυθμίσαντές σφεων (*nempe* τῶν γραμμάτων) ὀλίγα, V. 58. *m. ubi paulo ante, de eâdem re,* μετέβαλον τὸν ῥυθμὸν τῶν γραμμάτων. *Vide ibi Not.*

Μετάρσιος, *i. q.* μετέωρος, Sublimis, In alto stans. ὅσας δὲ τῶν νεῶν μεταρσίας ἔλαβε ὁ ἄνεμος, Quotquot naves In alto stantes (Altum tenentes) nactus est ventus, VII. 188. *f.*

*ubi quod* μεταρσίας *latine* obliquas *reddidi, id dormitanti mihi excidit, quum vocab.* ἐπικαρσίας *in animo haberem.*

Μεταρσιοῦν, In altum tollere. νέφος (κονιορτοῦ) μεταρσιωθέν, VIII. 65. *f.*

Μεταστῆσαι *vide voc.* Μετιστάναι.

Μετατιθέναι, Mutare. ἐπὶ ὑὸς καὶ ὄνου τὰς ἐπωνυμίας (τῶν Φυλῶν) μετατιθείς, Nomina tribuum mutans, et a sue et ab asino nomina illis imponens, V. 68. *a.*

*Med.* τὴν γνώμην μετατίθεμαι, Sententiam meam muto, VII. 18. *m. f.*

Μεταυτίκα, Statim post hoc, Continuo deinde, V. 112. *a.*

Μεταφορέειν, *i. q.* μεταφέρειν, Transferre. τοὺς νεκροὺς μετεφόρεε ἐς ἄλλον χῶρον, I. 64. *f.*

Μεταχειρίζειν, In manibus habere, Manibus tractare, Administrare. λόγον δώσεις τῶν μετεχείρισας χρημάτων, III. 142. *extr.*

Μετεῖναί τινὶ, (*ex* εἰμὶ, Sum,) Esse alicui *vel* alicujus, Pertinere ad aliquem. τοῦ τούτοισι μὲν μέτεστι, - - τούτοισι δὲ οὐ μέτα, I. 171. *etc.* (*conf.* Μέτα.) ὁκόσον μοι μέρος (τῆς γῆς τῆσδε) μετῆν, VI. 107. *f. Participium:* οὐδὲν μᾶλλον Αἰολεῦσι μετεὸν τῆς χώρης, ἢ οὐ καὶ τοῖσι ἄλλοισι, V. 94. *f.*

Μετεῖναι *vel* Μετιέναι τινὰ, (*ex* εἶμι, Eo,) *quasi dicas*, Ire post aliquem; *nempe* 1) Ire ad aliquem arcessendum aut adducendum. ἐν ᾧ δὲ τούτους μετῆσαν, *sive* (*jonicâ magis formâ*) μετήϊσαν, III. 19. *a. N.* (*nempe* τούτους, οὓς μετεπέμπετο Καμβύσης). τὸν παῖδα εὗρον οἱ μετιόντες, Qui ad illum liberandum adducendumque missi erant, III. 15. *a.* ἐπάγειν ἐκέλευε τὸν Ἄπιν· οἱ δὲ μετήϊσαν ἄξοντες (αὐτόν), III. 28. *a.* καταίνεον μετιόντες, *nempe* αὐτόν, Arcessiverunt, Vocarunt eum, et in conditionem consenserunt, IX. 33. *f.*

2) Μετεῖναι *etiam, ut latinum* Prosequi, *usurpatur; nempe* Prosequi *honore et cultu.* θυσίῃσί σφεας (τοὺς ἀνέμους) μετήϊσαν, Sacrificiis Ventos prosecuti sunt, coluerunt, placarunt, VII. 178. *f.*

Μετεκβαίνειν, Transscendere, Exire et alio intrare. μετεκβαίνεσκε ἐκ τοῦ ἅρματος ἐς ἁρμάμαξαν, VII. 41. *a.*

Μετεξέτεροι, *jonica vox, pro communi* ἔνιοι, τινές, Nonnulli, Aliqui, Alii. *Vide Gregor. Dial. jon.* §. 91. (*ibique Koen.*) *et Erotian. Gloss. Hippocr.* ὡς Περσέων μετεξέτεροι λέγουσι, I. 95. *a.* μετεξέτεροι αὐτῶν οἱ μὲν - - οἱ δὲ *etc.* Alii illorum - -, alii vero *etc.* I. 63. *a.* τὰς μετεξέτεροι κρόσσας, οἱ δὲ βωμίδας ὀνομάζουσι, II. 125. *a.* τὴν δὴ μετεξέτεροι φασὶ *etc.* II. 134. *a.* ἐς Ἑλλήνων μετεξετέρους, II. 178. *a.* τῶν θεῶν μετεξετέροισι προσκέαται ἡ τέχνη (ἡ μαντική), II. 83. *a.* κατὰ δὲ τοὺς ἄλλους, οὐκ ἔχω μετεξετέρους εἶπαι ὡς ἕκαστοι ἠγωνίζοντο, Ad reliquos quod adtinet, de eorum nonnullis dicere non possum, quo pacto quique pugnaverint; VIII. 87. *a.*

*Foem.* μετεξέτεραι, I. 99. *f.*

*Pro* ἔνιοι, *quod* VII. 84. *f. consentientibus libris fere omnibus editum erat, primus Wess. ex uno cod. Arch., in quo* μετεξέτεροι ἔνιοι *scribitur, prius vocab. ut unice verum recepit.*

Μετεὸν *vide in* Μετεῖναι *ex* εἰμί.

Μετέπειτα, *i. q.* μετὰ ταῦτα, *aut* ἔπειτα, Deinde, Posthæc, Interjecto tempore, I. 25. *a.* VII. 7. *f. Pro* μετὰ δὲ, *quod* VII. 197. *a. vulgo edebatur,* μετέπειτα δὲ *ex complurium librorum consensu recepi.*

Μετέρχεσθαί τινα, Adire, Adgredi, Prosequi aliquem; 1) Verbis, *praesertim* minacibus. ἡ Πυθίη μετέρχεται αὐτὸν τοῖσδε τοῖσι ἔπεσι, VI. 86, 3. 2) Precibus, *i. q.* ἱκετεύω. ἐγώ σε μετέρχομαι (πρὸς) τῶν θεῶν, VI. 68. *m. f. N.* ἐπεί τε με λιτῇσι μετέρχεαι, VI. 69. *a.* 3) Officiis, Cultu, Honore. τὸν χρυσὸν τὸν ἱρὸν θυσίῃσι μεγάλῃσι ἱλασκόμενοι μετέρχονται, IV. 7. *m. N.* (*conf.* Μετεῖναι *vel* Μετιέναι *ab* εἶμι, Eo, *num.* 2.) 4) Poenis, *adeoque* Persequi hostili animo. κραιπνὸς μετέρχεται, VI. 86, 3. *in Orac.* Ὀροίτεα Πολυκράτεος τίσιες μετῆλθον, III. 126. *a.*

Μετέχειν, Participare, Participem esse. ἐδεήθησαν οὐδαμοὶ μετασχεῖν (τοῦ ἱροῦ), I. 143. *f.* (*cf.* Μεταδιδόναι.) τοῦ πεδίου οὐκ ἐλαχίστην μοίρην μετέχουσι, I. 204. *a.* μοῖραν τιμέων μετέχοντες, IV. 145. *f.* μετεσχήκατε τῆς ὕβριος, III. 80. *a.* ἐστὶ τοῦτο τοῦ θεοῦ τι μετέχον, Inest in hac re divini quidpiam, VII. 16, 3. *a. Est etiam ubi* Μετέχειν *pro simpl.* ἔχειν *vel* κατέχειν *ponitur,* Habere, Tenere, Obtinere. ὁκόσον μέρος μοι μετῆν, ὁ ὀδὼν μετέχει, VI. 107 *extr. nisi prorsus* κατέχει *ibi scriptum oportuit. Conf.* Μετίσχειν.

[Μετεωρίζεσθαι *praeferunt codd. nonnulli* II. 115. *f. N. ubi rectius vulgatum* μετορμίζεσθαι.]

Μετέωρος, Altus, Sublimis; *et omnino,* Quidquid est supra terræ solum. *Sic in descriptione* Labyrinthi, II. 148. *a. distinguuntur* τὰ μετέωρα τῶν οἰκημάτων *et* τὰ ὑπόγαια.

Μετιέναι, *ab* εἶμι, Eo, *vide in* Μετεῖναι.

Μετιέναι, (*jon. pro* μεθιέναι) *a praes.* μεθίημι.

1) *cum Accusat. Personae constructum, significat* Dimittere, Missum facere: *nonnumquam adjicitur* ἰέναι, Ire; *ubi* μετίημι *reddi potest* Sino, Permitto tibi, *ut* μετίημί σε ἰέναι ἐπὶ τὴν ἄγρην, I. 40. *et in Imperat.* ἐμὲ μέθες ἰέναι ἐπὶ τὴν θήρην, I. 37. *f. ubi* μέθες *per* θ *literam, sicut et* I. 39. *f. tenent libri omnes, exceptâ ed. Schaef. Alibi nudus est Accusativus; ut* ἀπιέναι Μιλτιάδεα, Dimittere Miltiadem, *nempe* e vineulis, VI. 37. *m. et* λύσαντες μετῆκαν Μιλτιάδεα, ibid. *f.* μετεῖναι (*aor.* 2.) τὸν Κῦρον, I. 128. *m.* οὐδαμῇ μετιέντα αὐτὸν, Nusquam prodire sinentem illum, I. 24. *m. f.* ταύτην με (τὴν γυναῖκα) μετέντα, θυγατέρα τὴν σεωυτοῦ γῆμαι, Vis me hanc dimittere (missam facere) uxorem, IX. 111.

*m. Semel reperitur Accusativo personae (subintellecto certe) adjectus Genitivus rei:* μετίεσαν (*subintellige* αὐτὸν) τῆς χρησμοσύνης, (*scil.* ἕνεκα,) Missum fecerunt hominem cum suâ vaticinandi operâ; *proprie*, quod ad operam ejus, tamquam vatis (*quam conducere voluerant*) adtinet, IX. 33. *f. N.*

*Hinc in Passivo*, Dimitti. οὐ γὰρ μετίετο (ἐμετίετο *cod. Med.*) ὁ Γύγης, Non dimittebatur, Non erat ei abeundi potestas, I. 12. *a.* ἐπεί τε μετείθη (*al.* ἐμετείθη), Postquam dimissus est, I. 114. *m. f.* μεμετιμένοι (*praet. perf. pro* μεθειμένοι) ὑπὸ Δαρείου, V. 108. *a.* (*coll.* 107. *f.*) VI. 1. *a.* μεμετιμένοι (*unus cod.* μεμετειμένοι) ἐκ τοῦ στρατοπέδου, VII. 229. *a.*

*Item Fut. med. jonico more, Passivâ notione.* εἶχε ἐλπίδας μετήσεσθαι ἐπὶ θάλασσαν, V. 35. *extr.* (*conf. Not. ad* V. 35, 5. *et* VI. 11, 13.)

2) Μετιέναι *cum Accus. Rei constructum, significat*

*a*) Omittere, Negligere, Seponere, *et similia.* τὰ παρεόντα ἀγαθὰ μετείς, I. 33. *extr.* μετιέντες τὰς νομὰς νέμεσθαι, *Equi* Omittentes, Negligentes depasci *consueta* pascua, I. 78. *a.* μετιεῖσι, *nempe* τὸ βεβουλευμένον, Omittunt, Negligunt, Abjiciunt consilium quod ante placuerat, I. 123. *f.* τοὶ μετιέντι τὸν ἐπ' Ἕλληνας στόλον, Omittenti tibi expeditionem adv. Græcos, Abjicienti consilium illius suscipiendæ, VII. 16, 2. *a.* ἡ πρότερον γνώμη ἀποδεχθεῖσα μετείσθω μοι, IV. 98. *a.* τὰ τόξα μετιέντες, Omissis, Sepositis arcubus et telis, *nempe, Gladiis et hastis nunc utentes*, IX. 62. *a. m.*

*b*) Deponere, Demittere. μετιέναι τὴν ἀρχήν, Deponere imperium, III. 143. *a.* Venator crocodilorum tergum porci μετίει ἐς μέσον τὸν ποταμόν, Deponit, Dimittit in medium flumen, II. 70. *a. et paulo ante*, μετήσει τὴν ἀρχήν, ibid. μετῆκάν οἱ τὰς αἰχμάς, Submiserunt ei, (*sive* Deposuerunt coram illo) hastas suas, III. 128. *f. N.*

*c*) Emittere, Edere *Vocem:* Περσίδα γλῶσσαν μετείς, VI. 29. *extr.* (*conf.* Ἱέναι) *Lacrymas:* μετιέναι πολλὰ τῶν δακρύων, IX. 16. *m. Germen vel Surculum*, ἡ πίτυς ἀποκοπεῖσα βλαστὸν οὐδένα μετίει, VI. 37. *f.*

*d*) Remittere, Condonare, *Debitum :* τὸν προσοφειλόμενον φόρον μετίει ὁ βασιλεύς, VI. 59. *extr. Peccata, Delicta:* Ἀθηναίοισι τὰς ἁμαρτάδας πάσας μετίημι, VIII. 140, 1. 2. *pro quo est*, ὁ βασιλεὺς ὑμῖν τὰς ἁμαρτ. ἀπιείς, ibid. 140, 2. *f.*

μετίει, *quod legitur* II. 70. *a.* VI. 37. *f. et* 59. *extr.* (*pro quo minus recte* μετιεῖ *expressum in ed. Schaef.*) *idem valet ac* μετίησι, *et est tertia persona praes. formata tamquam a prim. pers.* μετιέω, *per syncopen pro* μετιέει. *Vide Var. Lect. ad loca cit. et ad* I. 180. *a.*

Pro *μετιέντες vero quod olim* IX. 33. *f. legebatur, recte jam pridem* *μετιόντες* *restitutum est auctori.*

Μετιστάναι, *proprie* Transponere, Alio transferre, *inde generatim*, Mutare. μετέστησε τὰ νόμιμα πάντα, I. 65. *f. Praet. activum, notione passivâ vel reciprocâ.* τῆς τύχης εὖ μετεστεώσης, Feliciter conversâ fortunâ, I. 118. *b.* μετεστήκεε, Recepit se, Discessit, VIII. 81. *f.*

*Medium*, 1) *absolute positum.* μετισταμένους ἐκ τῆς τάξιος, Discedentes ex acie, Deserentes ordines, IX. 58. *a. m.* 2) *Cum Accusat.* A se removere, Submovere. μεταστησάμενος τοὺς ἄλλους, Remotis arbitris, I. 89. *a.* VIII. 101. *a. m.*

Μετίσχειν, *i. q.* μετέχειν, Participem esse. τοῦ φόνου μετίσχειν, V. 92, 3. *extr.*

Μέτοικος, ου, ὁ, Advena, Inquilinus. τὶς τῶν Κρητῶν ἢ μετοίκων, IV. 151. *m.*

Μετονομάζειν, Mutare nomen, Aliud nomen imponere. ἀντὶ Λυδῶν μετονομασθῆναι αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ βασιλῆος -- Τυρσηνούς, I. 94. *extr.* Qui prius Cranai, dein Cecropidæ adpellati sunt, *iidem postremo* Ἀθηναῖοι μετωνομάσθησαν, VIII. 44. *f.*

[Μέτοπις, *olim tamquam una vox scribebatur in Vit. Hom. cap.* 19. *m. ubi nunc* μετ' ὄπις *Vide ibi Not. et infra vocab.* Ὄπις.]

Μετορμίζεσθαι, Portum *vel* Stationem navis mutare. σε προαγορεύω ἐκ τῆς ἐμῆς γῆς ἐς ἄλλην μετορμίζεσθαι, In aliam terram navigare, II. 115. *extr.* ἀπὸ τοῦ Ἀρτεμισίου μετωρμίζοντο ἐς τὴν Χαλκίδα, VII. 182. *f.*

Μετοχή, ἡ, Participatio. τούτους ἐξεκλήϊσαν τῆς (τοῦ ἱροῦ) μετοχῆς, I. 144. *a.*

Μέτοχος, Particeps. ἐγὼ τῆς συμφορῆς τὸ πλεῦν μέτοχός εἰμι, Major pars hujus calamitatis ad me pertinet, III. 52. *m.*

Μετρέειν, Metiri. μεμετρήκασι τὴν χώρην ὀργυιῇσι, σταδίοισι *etc.* II. 6. *m.* οὕτω μοι μεμετρέαται, (*jon. pro* μεμέτρηνται) Ita a me dimensi sunt, IV. 86. *f.* *Conf.* Καταμετρέειν.

Μέτρον, ου, τὸ, Mensura. Φείδωνος, τοῦ τὰ μέτρα ποιήσαντος Πελοποννησίοισι, Qui Peloponnesiis mensuras constituit, VI. 127. *m. N.* τῶν ἐκφορίων τοῦ καρποῦ ταὐτὰ μέτρα τῇ Βαβυλωνίῃ γῇ κατίσταται, Frugum, quas fert *illa terra*, eadem mensura est, (eadem ratio quod ad copiam et mensuram spectat) quæ in terrâ Babylonicâ obtinet, IV. 198. *b. N.*

*Disceptatum est quaenam fuerit Herodoti sententia, quum* Nilum cum Istro conferens, II. 33. *m.* de suâ (*ut ipse profitetur*) conjecturâ, *ait*, ὁ Νεῖλος τῷ Ἴστρῳ ἐκ τῶν ἴσων μέτρων ὁρμᾶται. *Alios ut taceam, gallicus Interpres verba ista ita accepit, quasi nil aliud dixisset Herodotus nisi* Videri sibi, Nilum ex eâdem mundi plagâ, quâ Ister, cursum suum auspicari. (*Le Nil part des mêmes points du monde que*

*l'Ister; le Nil dans la partie occidentale de la Lybie, comme l'Ister dans la partie occidentale de l'Europe. Herodote de M. Larcher, T. II. p. 27. et p. 230.) At, ut ab hoc incipiam,* μέτρον Mensuram aliquam *significat, de* Plagâ mundi *vero, aut de* Puncto coeli, *accipi nullo pacto potest. Deinde, si nihil aliud dicere voluisset Herodotus, nisi quod eum dicentem Larcherus facit, tota reliqua disputatio, quam et usque ad finem cap.* 34. *persequitur, nihil ad rem pertineret. Quid? quod id ipsum,* Nilum ab occidente versus orientem fluere, *jam in superioribus (cap.* 31. *medio) citra dubitationem adfirmavit, non tamquam suam conjecturam proposuit. Equidem, quum graeca Herodoti latine reddere conarer,* ἴσα *ista* μέτρα *ita acceperam quasi his verbis* Paria fere per totum utriusque fluminis cursum intervalla *significarentur; ut Herodoti haec fuerit sententia,* Nili cursum, priusquam ex Libya in Ægyptum incidat, parallelam (*quam vulgo dicimus*) directionem cum Istri cursu servare. *Jam, fuisse quidem hanc Herodoto sententiam, ex totâ ejus disputatione satis intelligitur: sed disputationem istam iterum iterumque perlegens, et praescripta verba cum per se expendens, tum conferens cum extremis verbis capitis* 34. *plane intellexi, verbis istis aliud et amplius quidpiam significari, esseque illorum sententiam eam, quam perspicue Valckenarius in Adnot. ad cap.* 34. *explanavit; scilicet,* Conjectasse Herodotum, parem esse mensuram, parem longitudinem cursus Nili (inde a suis fontibus usque ad eum locum ubi in Ægyptum incidit) atque cursus Istri a suo inde fonte usque ad ostia quibus in Euxinum Pontum sese exonerat. *Eamdem sententiam, paulo quidem obscurius, exprimere voluisse Valla his latinis verbis videtur,* Nilus pari tractu atque Ister meat.

Μετωπηδὸν, *adverb.* Continuâ, aequatâ fronte. τὰς πρώρας (τῶν νεῶν) ἐς γῆν τρέψαντες πάντες μετωπηδὸν, VII. 100. *f. N.*

Μέτωπον, τὸ, Frons, Superficies, Latus *quodlibet pyramidis.* τῆς πυραμίδος μέτωπον ἕκαστον, (*quod alibi* κῶλον) II. 124. *f.*

Μέχρι, (*absque* ς *in fine, etiam ubi sequitur vox a vocali incipiens; rarius* Μέχρις, *ubi adjecta in fine consona non nisi librariorum consuetudini aut arbritrio deberi videtur; conf. Var. Lect. et Not. ad* I. 181, 11.) Usque ad, Donec, Quoad, Quamdiu. *Praepositio regens Genitivum, significansque Terminum aliquem sive Loci, sive Numeri, sive Temporis praesertim, ita quidem ut, promiscue, modo inclusus intelligatur ille terminus, modo exclusus.* μέχρι τοῦ γούνατος, II. 80. *f.* μέχρι τούτου *vel* τούτων, Usque ad id tempus, I. 4. *a.* μέχρι ἐμεῦ, Ad meam usque ætatem, V. 114. *f. et alibi. Item, praeposito articulo,* τὸ μέχρι ἐμεῦ,

III. 10. *f.* μέχρι τῆς ἐκείνου ζόης, Per totam ejus vitam, Quoad (Quamdiu) in vitâ futurus esset, III. 160. *f.*

*Praesertim frequentatur formula* Μέχρι οὗ, ὅτου *vel* ὅσου. *Sic, ut* εἶκον μέχρι ὅσου (*al.* μέχρι οὗ) κάρτα ἐδέοντο αὐτέων, Cesserunt necessitati, quamdiu admodum indiguerant illis, VIII. 3. *m. f. Sed plerumque Genitivus ille* οὗ *aut* ὅτου *ita adjicitur, ut videri possit prorsus abundare.* μέχρι ὅτου πληθώρης ἀγορῆς, II. 173. *a. cum Var. Lect. et Not.* μέχρις οὗ (*sive rectius,* μέχρι οὗ) ὀκτὼ πύργων, I. 181. *m.* μέχρι οὗ τροπέων τῶν θερινέων, II. 19. *m. f.* μέχρις (*aut* μέχρι) οὗ ἀγορῆς διαλύσιος, III. 104. *m.* Cujus ἀνακολουθίας *rationem perspecte Hermannus in Not.* 251. *ad Viger. ita explicavit, ut qui v. gr. dicit* μέχρι οὗ ὀκτὼ πύργων, *intelligatur initio dicere voluisse* μέχρι οὗ ὀκτὼ πύργοι εἰσὶ, *deinde vero mutatâ oratione, pro ultimis verbis, dixerit* ὀκτὼ πύργων, *nempe tamquam, quod copiosius dicere voluerat, nunc brevius expressurus.*

Μὴ, *particula negativa,* 1) *Interdum cum* οὐ *jungitur, aliâs huic praeposita, aliâs postposita; ita quidem, ut junctae duae particulae, sive per se, sive per ellipticam aliquam rationem, vim habeant simplicis negationis. Negat, cum aliquâ quidem dubitationis significatione, qui apud Nostrum* V. 79. *extr. ait,* ἀλλὰ μᾶλλον μὴ οὐ τοῦτο ᾖ τὸ χρηστήριον: *quod idem valet ac si dixisset,* ἀλλὰ ὁρᾶτε μᾶλλον μὴ οὐ *etc.* Sed videte potius, ne hoc non sit sententia oraculi; *id est,* Sed videtur hæc non esse *etc. Negat etiam scriptor noster, et quidem districte negat ubi ait* οὐ γὰρ μὴ ἀπώσηται, I. 199. *f. quod simpliciter valet,* Nec enim repudiabit; *possis autem, si subtilius spectes, subintelligere:* οὐ γὰρ δέος ἐστὶ μὴ ἀπώσηται: *neque necesse videtur ut cum viris doctis* ἀπώσεται *corrigas, quandoquidem simillimum est illud Sophocleum,* οὐ γάρ σε μὴ γνῶσι, (*Electr. vs.* 42. *sq.*) *non* γνώσονται, *et istud Demosthenis,* ἔστι τοῦτο δέος - - μὴ παραστήσηταί τι, *Olynth. I. p.* 10. *ed. Reisk. Alibi obvia quidem sententia est, sed ellipseos ratio ex pervulgato sermonis usu fere obliterata, veluti in hisce:* οὔκων δίκαιον εἶναι ἱστάναι - - μὴ οὐκ ὑπερβαλλόμενον τοῖσι ἔργοισι, II. 110. *f.* εἰνάτῃ δὲ οὐκ ἐξελεύσεσθαι ἔφασαν, μὴ οὐ πλήρεος ἐόντος τοῦ κύκλου, VI. 106. *extr.* οὔτε σφέας κατέχειν δυνήσεται, ὥστε οὐ μὴ (*alii,* ὥστε μὴ οὐ) διασκεδασθῆναι τὴν στρατιὴν, VIII. 56. *f. Conf.* Μηχανὴ, *num.* 2.

2) μή τι γε *aut* μή τοι γε *quo sensu Herodotus dixerit* IV. 76. *a. ubi vulgo legitur,* μή τι γε ὦν ἀλλήλων *etc. haud satis exploratum videtur. Adi ibi Var. Lect. et Not. Quod vero* II. 16. *m. praeeuntibus codd. nonnullis a nobis editum*

*est*, εἰ μή τι γέ ἐστι τῆς Ἀσίης, *id cum usu alioqui pervulgato particulae* μή τι γε *nihil commune habet; sed aut adjectum pronomen* τι *vim quamdam majorem addit orationi, aut simpliciter* μέρος τι *erit intelligendum, aut aliorum librorum scriptura* μή τε γε *Herodoto fuerit restituenda, nempe ut legas* μή τέ γε ἄλλων, *collato simili loco*, II. 91. *a.*

3) μὴ *particula, ante vocab.* Μηλιεὺς, *temere in editt. nonnullis omissa erat* VII. 214. *f. ubi* οὐ *maluisses. Sed alibi pariter* μὴ *ponit Herodotus ubi alii scriptores graeci* οὐ *posituri erant. Vide Not. ad Loc. cit.*

Μηδαμᾶ (*sive* Μηδαμὰ, *ut est constanter in aliis nonnullis codd.*) *i. q.* μηδαμῶς, Nequaquam, Omnino non. πρῆγμα, τὸ ἄν τοι προσθέω, μηδαμᾶ παραχρήσῃ, I. 108. *m. ubi* μηδαμῶς *praeferunt alii.* ἄλλων μηδαμᾶ μηδαμῶν ἀνθρώπων, Et nullorum (*vel*, Nec ullorum) omnino aliorum, II. 91. *a.* *Ut* οὐδαμᾶ, *sic et* μηδαμᾶ *vel* μηδαμὰ, *subinde potest etiam reddi* Numquam. μὴ γενέσθαι μηδαμᾶ μέζονας ἀνθρώπους τῶν νῦν, I. 68. *a.* εἶδον ὄψιν, τὴν μηδαμᾶ ὄφελον ἰδεῖν, Vidi visum quod utinam numquam (*sive*, nequaquam) vidissem, III. 65. *a.* μηδαμᾶ μηδὲν παθεῖν, Nihil umquam pati, VII. 50, 1. *ubi paulo ante*, ποιήσειας ἂν οὐδαμᾶ οὐδέν. *Conf.* Οὐδαμᾶ *vel* Οὐδαμά.

Μηδαμοὶ, Nulli. I. 143. *f.* 144. *a.* II. 91. *m.* IV. 136. *extr.*

Μηδαμῶς, Nequaquam, IV. 83. *m. et Var. Lect.* I. 108. *m.*

Μηδὲ, Neque. *Pro* μηδὲ - - μηδὲ, *est* μηδὲ - - μήτε, II. 136. *m.* μηδὲ αὐτῷ ἐκείνῳ - - - μήτε ἄλλον μηδένα: *ubi quidem pro* μηδὲ *codd. nonnulli* μήτε *exhibent.*

Μηδεὶς, *Foeminin.* μηδεμίη, *sive rectius* Μηδεμία, *vide* Οὐδεὶς, *et Var. Lect.* I. 136, 10.

Μηδὲν, Nihil, Nihilum. ἐς τὸ μηδὲν ἀποῤῥίπτειν, Pro nihilo habere. ἡ ἡμετέρη εὐδαιμονίη οὕτω ἀπέῤῥιπται ἐς τὸ μηδέν, I. 32. *a.* χώρην κακήν τε καὶ τοῦ μηδενὸς ἀξίην, VI. 137. *a. m.* τὸ μηδὲν, Homo nihili, vilis, Eunuchus *intelligitur* VIII. 106. *m.* ὅτι με ἀντ' ἀνδρὸς ἐποίησας τὸ μηδὲν εἶναι. *Vide ibi Not.*

Μηδίζειν, Cum Medis (Persis) sentire, Medorum partibus favere, IV. 144. *f.* VI. 64. *f.* VIII. 30. *f.* IX. 17. *a.*

Μηδισμὸς, ὁ, *i. q.* τὸ μηδίζειν, Medorum studium, Inclinatio in partes Medorum. διὰ τὸν μηδισμὸν ὁ παῖς οἱ τέθνηκε, IV. 165. *extr.* ἐς τὸν μηδισμὸν ὀνειδίζων, VIII. 92. *f.* IX. 88. *a.*

Μῆδος, Medus, Persa. Sic, *qui vulgo* Persarum rex *dicitur*, βασιλεὺς ὁ Μήδων *vocatur*, IV. 197. *a.*

Μῆκος, εος, τὸ, Longitudo, IV. 42. *m.* 195. *a. et alibi. Temere vero* μῆκος *olim edd.* IV. 151. *a. pro* μῆχος.

Μή κοτε, (*jon. pro* μήποτε) I. 77. *extr. et alibi.*

Μηκύνειν τὸν λόγον, Longiorem

instituere sermonem *sive* narrationem, II. 35. *a.*

Μήκων, ωνος, ἡ, Papaver, II. 92. *a. m. N.*

Μήλειος, *sive* Μήλιος, η, ον, (*Adjectiv. a subst.* τὸ μῆλον, Ovis,) Ovillus. τράπεζαι ἐπιπλέαι μηλείων (*al.* μηλίων) κρεῶν, I. 119. *m.* — *Sed* Μηλιεὺς κόλπος, Maliacus sinus, IV. 33. *a. Et* Μηλὶς (γῆ), Maliaca terra, VII. 198. *a.* VIII. 31. *m.*

Μῆλον, τὸ, Ovis. *Erravit Scholiast. Venet. ad Iliad.* δ΄. 476. *scribens*, Herodotum Μῆλα *dixisse* πάντα τὰ τετράποδα. πρόβατον, *non* μῆλον, *Nostro dicitur* Pecudum omne genus.

Μῆλον, τὸ, Malum, Pomum. μέγαθος κατὰ μῆλον, II. 92. *m. Hastatorum quoddam genus in Xerxis exercitu in inferiore extremitate hastarum* μῆλα *nempe* χρύσεα, Mala aurea *habebant*, VII. 41. *f.* (*conf.* Σαυρωτήρ.) μῆλον ἐπὶ σκήπτρῳ, I. 195. *f.*

Μὴν *particula*, *pro quâ in formulis jurandi* μὲν *usurpant Jones: vide in* Μέν. *Etiam pro* γε μὴν, *quod olim vulgabatur*, γε μὲν *dedere probati libri.* πείθεσθαί γε μὲν ὦν, VII. 152. *m.* οἵ γε μὲν ἄλλοι, VII. 234. *f.*

Μὴν, ὁ, Mensis. (*conf.* Μείς.) *Genit.* ἱσταμένου τοῦ μηνός, VI. 106. *f.* μηνὸς τοῦ αὐτοῦ, Eodem mense, IX. 101. *m. Plur.* μῆνες ἐμβόλιμοι, I. 32. *a. m. Dativ. pl.* ἐν πολλοῖσι μήνεσι, IV. 43. *m. ubi olim quidem* μησὶ *edd. Sic*, ἐν τρισὶ ἑτέροισι μήνεσι, VIII. 51. *a. ne ibi quidem absque varietate scripturae.*

Μηνίειν, Irasci, Succensere. μηνίειν μεγάλως Ἀριστοδήμῳ, VII. 229. *extr.* Ἀθηναῖοι ὑμῖν μηνίουσι, IX. 7. *f. Subinde simul significat* Iram suam alteri declarare, Expostulare cum altero, Exprobrare alteri male factum. *Sic* πέμψαντες Ἀθηναῖοι ἐμήνιον τοῖσι Ἐπιδαυρίοισι, V. 84. *a.*

Μῆνις, ιος, ἡ, Ira altâ mente reposita. τοῖσι μῆνις κατέσκηψε Ταλθυβίου, VII. 134. *a.* θεῖον ἐγένετο τὸ πρῆγμα ἐκ τῆς μήνιος, VII. 137. *m. f.*

Μηνοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, Lunatus, Lunæ crescentis cornua referens. διόρυχα βαθέην ὀρύσσειν, ἄγοντα μηνοειδέα, I. 75. *m. f.* οἱ δὲ βάρβαροι μηνοειδὲς ποιήσαντες (*intellige* τάγμα μηνοειδὲς) τῶν νεῶν, VIII. 16. *a.*

Μηρὸς, οῦ, ὁ, *Herodoto non solum est* Femur proprie dictum, *ut* VI. 75. *m. f. sed et* quælibet pars cruris cameli inter duos articulos comprehensa. κάμηλος ἐν τοῖσι ὀπισθίοισι σκέλεσι ἔχει τέσσερας μηροὺς καὶ γούνατα τέσσερα, III. 103. *N.*

Μήτρη, ης, ἡ, Uterus. ὁ σκύμνος ἐν τῇ μήτρῃ ἐών, III. 108. *f. sed mox* ibid. *in Plurali*, ἀμύσσει τὰς μήτρας, *et paulo superius*, τὸ δὲ (τέκνον) ἐν τῇσι μήτρῃσι πλάσσεται, *et* συνεκβάλλει τῷ τέκνῳ τὰς μήτρας.

Μητρόθεν, *adverb.*, A matre. καταλέξει ἑωυτὸν μητρόθεν, I. 173. *f.*

Μητροπάτωρ, ορος, ὁ, Avus maternus, III. 51. *a.* ἔχων τὸ οὔ-

νομα ἀπὸ τοῦ μητροπάτορος, VI. 131. *a.*

Μητρόπολις, ιος, ἡ, Mater aliarum civitatum vel coloniarum. *Sic* Athenæ *dicuntur* μητρόπολις Jonicarum omnium civitatum, VII. 51. *m. Item* Doris regio, *inter Thessaliam et Phocidem interjecta dicitur* μητρόπολις Δωριέων τῶν ἐν Πελοποννήσῳ, VIII. 31.

Μητρυιὴ, ῆς, ἡ, Noverca. εἶναι καὶ τῷ ἔργῳ μητρυιὴ τῇ Φρονίμῃ, IV. 154. *a.*

Μήτρως, ωος, ὁ, Avunculus maternus. ἐκδιδοὺς τὸν ἑωυτοῦ μήτρωα, IV. 80. *f.*

Μηχανᾶσθαι, Moliri, *et similia.* τὸ πᾶν μηχανήσασθαι ἐπ' Αἰγινήτῃσι, VI. 88. *a.* τὰ ἔχθιστα ἐς αὐτὸν πάντα ἐμηχανᾶτο, VI. 121. *extr.* λαγὸν μηχανησάμενος, Leporem callide instruxit, I. 128. *f.* οἷα ἐμηχανῶ τότε, Quæ tu tunc molitus es, VIII. 106. *m. f.* ἡμεῖς αὐτοί τινα σωτηρίην μηχανεώμενοι, VII. 172. *extr.* πρὸς ταῦτα τάδε ἐμηχανέοντο, VIII. 7. *a.* (*conf.* Ἀντιμηχ.) ὡς ἀπόστασιν μηχανοίατο (*jon. pro* μηχανοῖντο *ex* μηχανέοιντο, *et hoc* μηχανῷντο *ex* μηχανόοιντο, ) VI. 46. *a.*

Μηχανὴ, ῆς, ἡ, 1) Ars, Artificium, Ratio et via efficiendi aliquid. ἤτοι κλήρῳ, - - ἢ ἄλλῃ τινὶ μηχανῇ, III. 83. *m.* εἴ τίς ἐστι μηχανὴ, ἴθι καὶ πειρῶ *etc.* VIII. 57. *m.* μηδεμιῇ μηχανῇ, Nullo pacto, Nequaquam. συμβουλεύω τοι, μηδεμιῇ μηχανῇ ἄγειν τούτους ἐπὶ τοὺς πατέρας, VII. 51. *m. Herodoteum non videtur esse quod legitur in Vit. Hom. cap.* 10. ἀπὸ τῆς ποιήσιος τοῦ βίου τὴν μηχανὴν ἔχων.

2) *Notandae locutiones hujusmodi, familiares Nostro:* οὐδεμίην εἶναι μηχανὴν ὅκως οὐ τῷ ἄστῷ προσθήσονται, Fieri nullo pacto posse quin *etc.* II. 160. *f.* ἔστι τοι οὐδεμίη μηχανὴ μὴ οὐκ ἀπολωλέναι κάκιστα, II. 181. *m.* οὐκ ἔστι μηχανὴ οὐδεμίη τὸ μὴ κεῖνον ἐπιβουλεύειν ἐμοί, Fieri non potest quin ille mihi insidietur, Nulli prorsus dubitationi locus est, I. 209. *f.* οὐδεμίην μηχανὴν, ἔφη, εἶναι μὴ οὐ σφι ἐκεῖνον ὑποθέσθαι τι, III. 51. *a. Quibus in locis omnibus vera esse scriptura videtur* οὐδεμία *et* οὐδεμίαν, *quam offerunt probati nonnulli codices. Vide infra in* Οὐδείς.

Μῆχος, τὸ, *idem fere ac* μηχανή: *praesertim vero dicitur* μῆχος κακοῦ, Artificium contra malum, Remedium mali. τοῦτο γάρ οἱ κακοῦ εἶναι μῆχος, II. 181. *m.* ἐπεί τε κακοῦ οὐδὲν ἦν σφι μῆχος, IV. 151. *a. N.*

Μία, *vide in* Εἷς.

Μιαιφόνος, ὁ, ἡ, Sanguinarius, Crudelis: *Compar.* Κυψέλου μιαιφονώτερος, V. 92, 6. *a.* ἀδικώτερον οὐδέν ἐστι, οὐδὲ μιαιφονώτερον, V. 92, 1. *a.*

[Μιγνύειν *vel* Μιγνύνειν. *Hanc verbi formam non usurpat Noster; sed* Μίσγειν *dicit.*]

Μιλτηλοιφὴς, έος, ὁ, ἡ, Rubro tinctus. νῆες μιλτηλοιφέες, III. 58. *a.*

Μίλτος, ου, ἡ, Minium, Rubrica, Rubrum. τὸ σῶμα χρίονται μίλτῳ, IV. 191. *a.* VII. 68. *m.*

Μιλτοῦν, Rubro tingere. μιλτοῦνται πάντες οὗτοι, IV. 194.

Μιμεῖσθαι, *verbum Med.*, Imitari. *Partic. Pass.* μεμιμημένος, Ad similitudinem expressus, II. 78. *a.* 86. *a.*

Μιμνήσκειν, *vide* Ἀναμιμν. *et* Ἐπιμιμν. *et conf.* Μνᾶσθαι.

Μιν, *Accusativus pronominis, jonice positus,* 1) *pro* αὐτὸν, Illum. ἐπορᾷ μιν ἐξιόντα, I. 10. *m. Sic* I. 12. *m.* 13. *m.* 24. *m. et frequenter alibi: Sic item junguntur subinde* μέν μιν, *pro* μὲν αὐτὸν, *ut* I. 183. *m. f.* II. 73. *a. Semel* μιν *in* μὲν *mutandum censui,* IV. 81. *f. ubi erat,* βουλόμενον εἰδέναι --- κελεύειν μιν πάντας Σκύθας *etc. At teneri ibi fortasse debuerat* μιν, *quod communi consensu ibi dederant libri omnes. Similiter enim et alibi pronomen personale tertiae personae pleonastice adpositum in Musis reperitur; veluti,* τῇ Ἀθηναίῃ προπύλαια θωυμάσιά οἱ ἐξεποίησε, II. 175. *a.* ἀπικομένῃ δὲ τῇ μητρὶ ἐσθεὶς ἐς τὰς χεῖράς οἱ τῶν σπλάγχνων, VI. 68. *a. conf. Not. ad* I. 86, 28 *sq.*

2) μιν *pro* ἑαυτὸν, Se. ἱκέτευε μή μιν ἀναγκαίῃ ἐνδεῖν, I. 11. *m.* αὐτὸν διαχρᾶσθαί μιν, I. 24. *a. m.* 45. *a. Ubi Themistocles apud Nostrum* VII. 143. *a. ait,* οὐκ ἂν οὕτω μιν δοκέειν ἠπίως χρησθῆναι, *in latinâ versione pronomen* μιν *cum Valla ad* Apollinem *retuli; quod, quamquam ad sententiae quidem summam nihil refert, nollem factum.* μιν *ibi ad* δοκέειν *pertinet, et verbum* κεχρῆσθαι *passivâ notione, non activâ, erat accipiendum: Sese existimare, ait Themistocles,* non futurum fuisse ut tam mite oraculum redderetur. *Videri poterat* μιν *etiam pro dativo* ἑαυτῷ *positum, ubi Croesum dicentem facit Herodotus,* I. 86. *m.* ὡς δὲ ἄρα μιν προστῆναι (*sive rectius,* προσστῆναι) τοῦτο, Hoc igitur quum animo suo (*inquit*) obversaretur. *Scilicet* προσστῆναι *aliâs quidem cum dativo casu construitur; sed nihil impedit quo minus, in istâ potissimum notione quae hujus est loci, etiam cum Accusativo idem construi potuerit, quemadmodum eâdem notione perinde* τοῦτο ἐπῆλθέ μοι *et* ἐπῆλθε με *dici potuit. Conf.* Ἐπέρχεσθαι.

3) μιν *pro* αὐτὴν. ὥστε μὴ μαθεῖν μιν ὀφθεῖσαν ὑπὸ σεῦ, I. 9. *a.* οἵ μιν (τὴν μητέρα) ἐτίμησαν, I. 31. *f.* οἵ περ μιν (τὴν γέφυραν) ἔζευξαν, IV. 97. *m.*

Μίνως, Minos, *nomen proprium. Accusat.* Μίνων, Μίνω, Μίνωα, *quia et* Μίνεω, *in diversa abeuntibus tum edd. tum msstis* VII. 170. *a. et* 171. *a. cum Var. Lect. et Not. ad cap.* 170.

Μίξις, ιος, ἡ, Concubitus. μίξις τούτων ἐμφανής ἐστι, III. 101. *a.* I. 203. *f.* ἐπίκοινον τῶν γυναικέων τὴν μίξιν ποιεῦνται, IV. 172. *m. Conf.* Ἐπίκοινος.

Μιξοπάρθενος ἔχιδνα, Partim virgo, partim serpens, IV. 9. *a.*

Μίσγειν, *idem quod aliâs* μιγνύναι, Miscere. *In Passivo prae-*

*sertim de* Congressu venereo, de Coitu, *usurpatur.* μίσγεσθαι γυναιξί, II. 64. *m. et mox,* μίσγονται ἐν ἱροῖσι, Coëunt in locis sacris, *ibid.* μισγόμενόν τινα νεκρῷ γυναικός, II. 89. *b.* γυναικὶ τράγος ἐμίσγετο, II. 46. *f. Adde* I. 198. *a.* III. 118. *m. et f. et cet. Etiam* Mulier *dicitur* μιχθῆναι ἀνδρί, II. 199. *a.* ἐμίσγετο τῷ ναυκλήρῳ, I. 5. *a.*

*Compositum* συμμίσγεσθαι *latiorem usum habet, et generatim* Miscere quolibet modo, Congredi colloquendi causâ, Convenire aliquem, *significat.*

Μισθὸς, οῦ, ὁ, Merces. ἐθήτευον ἐπὶ μισθῷ, VIII. 137. *a.* Salarium *aruspicis*, IX. 33. *m. et f.*

Μισθοῦν, Locare, Elocare *aedificium exstruendum.* Ἀμφικτυόνων μισθωσάντων τὸν νηὸν τριηκοσίων ταλάντων ἐξεργάσασθαι, II. 180. *a. In Medio,* Conducere (*sibi*) operam alicujus. ὥς μιν οἱ Ἀργεῖοι ἐμισθοῦντο, IX. 34. *a.* μισθώσασθαι πλοῖον, Pactâ mercede conducere navigium, I. 24. *a. Passiv.* μεμισθωμένος οὐκ ὀλίγου, Haud exiguâ mercede conductus, IX. 37. *f.*

Μίσθωμα, τὸ, Pretium de quo pro conficiendo opere conventum est, II. 180. *m.*

Μισότυραννος, ὁ, Tyrannorum inimicus, VI. 121. *a.* 123. *a.*

Μιστύλλειν, *vide* Διαμιστύλλειν.

Μίτρα, ης, ἡ, Persicum nomen Veneris, I. 131. *extr. cum Nat.*

Μίτρη, ης, ἡ, Fascia, Mitra, Capitis tegumentum Babyloniorum et Assyriorum, *qui* τὰς κεφαλὰς μίτρῃσι ἀναδέονται, I. 195. *m.*

Μιτρηφόρος, ου, ὁ, Mitram gestans, VII. 62. *b.*

Μνᾶσθαι, Ambire. *Hinc* μνεώμενος ἀρχήν, I. 96. *f.* Τόμυρις συνιεῖσα οὐκ αὐτήν μιν μνώμενον, ἀλλὰ τὴν Μασσαγετέων βασιληΐην, I. 205. *m.*

Μνᾶσθαι, (*sive* Μνέεσθαι, *unde derivabatur* ἀναμνέεται, *quod olim legebatur* I. 173. *f.* Recordari, Meminisse. *Praet. pass.* μέμνημαι, Memor sum; *unde Plusquamperf.* ἐμεμνέατο, (*jon. pro* ἐμέμνηντο) Recordati erant, *vel* Recordabantur, II. 104. *a. Particip.* μεμνημένος τὸν στόλον, VII. 18. *m.* τῶν ἐντολέων μεμνημένος ἐπελανθάνετο (*i. q.* ἑκὼν ἐπελανθάνετο,) III. 147. *b.* (*conf.* Ἐπιλανθ. *et* Ἐπιλήθεσθαι.) *Imperat.* μέμνεο, *pro* μέμνησο, *quasi a Praet.* μέμνημαι, *novum verbum* Μέμνομαι *fuisset formatum.* ὦ δέσποτα, μέμνεο τῶν Ἀθηναίων, V. 105. *extr.* ὥς ἐμὲ εὖ μεμνῆσθαι, II. 125. *f. Aor. pr.* τούτου μηκέτι μνησθῇς, Hujus nullam amplius fac mentionem, VII. 159. *f.* παιδὸς πέρι μὴ μνησθῆτε ἔτι, II. 36. *f.* τὰς δύο τῶν ὁδῶν οὐκ ἀξιῶ μνησθῆναι, II. 20. *a. Fut.* μεμνήσεσθε τῶν ἐμῶν λόγων, VIII. 62. *extr.*

Μνέα, ης, ἡ, (*i. q. comm.* μνᾶ) Libra, Mina. εἴκοσι μνέας, II. 180. *extr.*

Μνῆμα, τὸ, Monumentum, VII. 228. *m. in Epigr.*

Μνήμη, ἡ, Memoria, Mentio. τοῦ μάλιστα μνήμην ἄξιον ἔχειν ἐστί, I. 14. *a.* VI. 122. *a.* τοῦ καὶ ὀλίγον τι πρότερον μνήμην εἶχον, Cujus paulo ante feci mentionem, IV. 81. *a. et* 79. *a. Sic* μνήμην ποιεῖσθαί τινος, I. 15. *a.* V. 74. *f.* VI. 55. *extr.* μνήμην ἐπασκέειν, Memoriam rerum gestarum excolere, II. 77. *a. N.*

Μνημήϊον, τὸ, (*comm.* μνημεῖον) Monumentum. μνημήϊον ἑωυτῆς καταλιπέσθαι, II. 135. *m.*

Μνημονεύειν, Recordari. μνημονεύων τὰ ἔπεα, I. 36. *m. f.*

Μνημόσυνον, τὸ, Monumentum. *Proprie est Neutrum Adjectivi* Μνημόσυνος, ὁ, ἡ, Ad conservandam et posteris tradendam memoriam (*rei aut hominis alicujus*) comparatus. *Itaque non solum in Sing. dicitur*, τοῦτο ἀναθεῖναι ἐς Δελφοὺς μνημόσυνον ἑωυτῆς, II. 135. *m.* μνημόσυνον ἑωυτοῦ λιπέσθαι, IV. 166. *a. sed, quemadmodum in aliis Adjectivis frequenter Pluralem pro Singulari ponit Noster, sic etiam plurali numero* μνημόσυνα *dicit ubi non nisi* Unum monumentum *intelligitur. Sic*, καί σφι μνημόσυνα ἔδοξε λιπέσθαι, II. 148. *a. ubi de uno agitur Labyrintho.* μνημόσυνα λιπέσθαι ἐς τὸν ἅπαντα ἀνθρώπων βίον, VI. 109. *a. m. ubi iterum nonnisi una res intelligitur, quare ibi alii* μνημόσυνον *praeferunt.* μνημόσυνά τοι γνώμης τῆς ἐμῆς καταλιπέσθαι θέλω, IX. 16. *a. m. Quando* II. 136. *f. ait* μνημόσυνον πυραμίδα λιπέσθαι, *possis* μνημόσυνον *tamquam Adjectivum accipere*, Pyramidem quae ipsius memoriam ad posteros propagaret; *possis vero perinde etiam duo Substantiva per Adpositionem, quam vocant Grammatici, juncta intelligere. Similiter*, ταῦτα τὰ ἔπεά φασι αὐτὸν λιπέσθαι μνημόσυνα, VII. 226. *extr.*

Μνησικακέειν, Acceptae injuriae memorem esse. οὐ μνησικακέομεν, VIII. 29. *f.*

Μνῆστις, ἡ, Recordatio. οὕτω δὴ Γέλωνος μνῆστις γέγονε, *nempe* ὑμῖν, Ita nimirum recordatio vos subiit Gelonis, VII. 158. *m.*

Μόγις, (*jon. i. q.* μόλις) Vix, Ægre. μόγις δὲ δή κοτε ἀνενειχθείς, I. 116. *a.*

Μοῖρα, *G.* μοίρης, *D.* μοίρῃ, *Acc.* μοῖραν, *pro quo frequentius quidem* μοίρην *praeferunt edd.*

I. *Ad formationem vocabuli quod spectat, Nominativum* μοῖρα (*non* μοίρη) *agnoscunt veteres libri omnes* I. 146. *et* VII. 157. *recte, quoniam* α *breve in* η *non mutant Jones. Unus Schaef. eumque secutus Borh. priore in loco, contra librorum praescriptum,* μοίρη *ediderunt, sed posteriori in loco hi quoque librorum scripturam intemeratam reliquerunt. In Accusat. scripturam* μοῖραν *communi consensu tenent* IV. 145. *f. edd. et mssti omnes. Alibi subinde* μοίραν *pravo accentu, frequentius vero* μοίρην *edebatur, sed vix est dubitandi locus, quin haec scriptura male sedulae diligentiae debeatur partim li-*

*brariorum, partim Editorum, formas quaslibet, quae ipsis jonicae esse videbantur, obtrudere Herodoto satagentium; qui quum viderent in Genit.* μοίρης, *in Dat.* μοίρῃ *ab hoc Scriptore usurpari, etiam Accusativum* μοίρην *formandum putarunt. Quare alteram formam,* μοῖραν, *utpote unice veram, ubique restitutam velim auctori. Eamdemque etiam ubique fere servatam in codd. nonnullis, quos in Var. Lect. indicavi, vidimus: nam, quod passim in his codd.* μοίραν *penultimâ acutâ scribitur, id quidem vitiosum est, et hactenus recte Wess. ad* I. 75. *a. monuit* „scripturam hanc Jonum non esse:" *at nimirum ne aliorum quidem Graecorum est, sed* μοῖραν *penultimâ circumflexâ scribi debebat. Quod si in communi linguâ vera esset Accusativi forma* μοίραν, *ultimâ productâ, tum quidem Herodotus suo idiomate* μοίρην *dicturus fuisset. (Obiter hic monere liceat, quod in Var. Lect.* I. 73, 3. *scripsi* „μοίραν *Vind. et Arch.*" *pro eo scribere me debuisse* „μοίραν *Med. et Arch.*" *tum notandum, quod ibidem* μοῖραν *recte scribitur in codd. F. Pa. Pc. non* μοίραν, *ut ex Med. citat Wess. Denique in Var. Lect. ad* V. 69, 6 *sq. monere debueram, codicem F. ibi non* μοίρην *dare cum editis, sed* μοίραν *sicut* V. 57, 6.) *Caeterum eodem modo, ut Noster, sic et Homerus nominativum* μοῖρα, *Acc.* μοῖραν, *et dativum* μοίρῃ *usurpaverat.*

II. *Significat autem* Μοῖρα *apud Nostrum*

1. Partem *vel* Portionem quamcumque; *sigillatim vero* Terræ portionem, Terræ tractum qui est in Ditione et potestate alicujus. οὐκ ἐλαχίστη μοῖρα, Pars non minima, I. 146. *a.* 204. *a.* VII. 157. *m.* μοῖραν τιμέων μετέχοντες, IV. 145. *f.* δυώδεκα μοίρας δασάμενοι Αἴγυπτον πᾶσαν, II. 147. *m.* (*conf.* Δάζειν.) προσκτήσασθαι (γῆν) πρὸς τὴν ἑωυτοῦ μοῖραν (*vulgo* μοίρην, *hic et alibi*) βουλόμενος, I. 73. *a.* ἐστρατεύετο ἐς τὴν Περσέων μοῖραν, In ditionem, in fines Persarum, I. 75. *a.* τῆς χώρης ταύτης ἀπολαχόντες τὴν Ταναγρικὴν μοῖραν, V. 57. πλὴν μοίρης τῆς Ἀραβίων, VII. 91. *a.* τῆς Ἐλλοπίης μοίρης, γῆς δὲ τῆς Ἱστιαιήτιδος, τὰς κώμας, VIII. 23. *f. Similiter* I. 82. *a.* 106. *f.* IX. 65. *a.*

2. *Etiam, quas latine* Partes *dicimus* quibus aliquis favet, *singulari numero* μοῖραν *dicit Herodotus.* τὸν Ἀθηναῖον δῆμον πρὸς τὴν ἑωυτοῦ μοῖραν προσεθήκατο, V. 69. *m. N.*

3. ἐν οὐδεμιῇ μοίρῃ μεγάλῃ ἄγειν τινά, Nullo magno loco habere, Neutiquam magni æstimare aliquem, II. 172. *a.*

4. Μοῖρα, Fatum. σεωυτοῦ μοίρῃ περίεις, I. 121. *a.* ἐξέπλησε μοῖραν τὴν ἑωυτοῦ, III. 142. *m. et* IV. 164. *extr. ubi veram scripturam servavit cod. F. Etiam in Plurali,* Μοῖραι, Fata. οὐκ οἷόν τε ἐγένετο παραγαγεῖν μοίρας, I. 91. *a. ubi eâdem*

*notione, quae hîc* μοῖραι *dicuntur, paulo post* ἡ πεπρωμένη *nominatur.*

Μοιχίδιος, η, ον, Ex adulterio natus, I. 137. *f. ubi* μοιχίδια *intelliguntur* Facinora ab eo admissa qui ex adulterio natus est.

Μόλυβδος, ὁ, Plumbum. νόμισμα κόψας μολύβδου, (*al.* μολίβδου) III. 56. *b. N.*

Μονή, ῆς, ἡ, *i. q.* τὸ μένειν, Manere *in aliquâ regione,* Non exire. I. 94. *m. f.*

[Μόνος. *Hac vocabuli formâ nusquam utitur Herodotus; sed constanter* Μοῦνος *dicit. Quare non tam probabilis proclivisque, quam primâ specie videri poterat, conjectura erat Valckenarii,* μέν οἱ *in* μόνοι *mutantis* IV. 48. *a. Vide supra in* Μὲν, *num.* 1. *Nihilo vero magis Herodoteum videri debet quod in Vit. Hom. cap.* 37. *m. f. legitur,* μονώτατον τῶν Ἑλλήνων τὸ Αἰολικὸν ἔθνος.]

[Μονότροπος, Solitarius *homo, Vit. Hom.* 4. *a. N.*]

Μόριον, τὸ, *diminutivum vocabuli* μοῖρα, *sed idem significans ac* μοῖρα *vel* μέρος, Pars. τρία μόρια εἶναι γῆν πᾶσαν, II. 16. *a. Cui constructioni consentaneum est quod cum* Dividendi *verbis omittitur* ἐς *praepositio.* (*Conf. verbum* Δάζειν.) μόριον, *nempe* τῆς διώρυχος, ὅσον αὐτοῖσι ἐπέβαλλε, VII. 23. *m. f.*

Μόρος, ου, ὁ, Fatum, Mors, Genus mortis, *praesertim* violentæ. τέῳ μόρῳ τὸν παῖδα κατεχρήσαο, I. 117. *a. N.* τοιούτῳ μόρῳ ἐχρήσατο ὁ παῖς, I. 117. *extr.* ἀνοσίῳ μόρῳ τετελεύτηκε ὑπὸ τῶν οἰκηϊωτάτων, III. 65. *m.* τούτῳ τῷ μόρῳ διεφθάρησαν, V. 21. *a. pro quo est, in eamdem ferè sententiam,* τρόπῳ τοιούτῳ ἐτελεύτησε, V. 48. *a.* ἐμηχανήσατο Φρίξῳ μόρον, VII. 197. *a.* διαφθαρῆναι αἰσχίστῳ μόρῳ, IX. 17. *f.*

Μόρσιμος, ὁ, ἡ, Fatalis, Fato destinatus. ἐδόκεε μόρσιμον εἶναι ἤδη τῇ Βαβυλῶνι ἁλίσκεσθαι, III. 154. *a.*

Μόσχος, ου, ὁ, *non modo* Vitulus junior, *sed et* Bos paulo adultior, *modo nondum aratro aptus. Sic de Apide,* ὁ μόσχος οὗτος ὁ Ἆπις καλεόμενος, III. 28. *f.*

Μουναρχέειν, Solum regnare. ἐμουνάρχησε χρόνον οὐκ ὀλίγον, V. 46. *f.* ἐπὶ τούτου μουναρχέοντος, V. 61. *a.*

Μουναρχίη, ἡ, Unius imperium. κῶς ἂν εἴη χρῆμα κατηρτημένον μουναρχίη, III 80. *a. m.* ὀλιγαρχίη ἀπέβη ἐς μουναρχίην, III. 82. *m.* ἡ μουναρχίη κράτιστον, III. 82. *f.* ἀναλαμβάνει τὴν μουναρχίην Ἱπποκράτης, VII. 154. *a.*

Μούναρχος, ὁ, Solus imperans, III. 80. *et* 82. *saepius. Tum* V. 46. *m. ubi idem atque* τύραννος. *Sic et* ὁ τῶν Ἀγραγαντίνων μούναρχος VII. 165. *a.* τὸν μούναρχον τῶν Ζαγκλαίων, VI. 23. *m.*

Μουνογενὴς παῖς, Unigenitus, Unicus filius, VII. 221. *extr.*

Μουνόκωλον οἴκημα, Ædificium *sive* Habitaculum cujus unum solum Latus (*scil.* anterius) conspicitur; *nempe, quoniam aedificia sunt utrimque contigua, a posticâ vero parte est murus*

*urbis*, I. 179. *m. N. Conf.* Κῶλον.

Μουνόλιθος, ὁ, ἡ, Ex unico saxo confectus. οἴκημα μουνόλιθον *et* στέγη μουνόλιθος, II. 175. *m. Conf. Not. ad* II. 155. *f. ubi* νηὸς ἐξ ἑνὸς λίθου πεποιημένος.

Μουνομαχέειν, Singulari pugnâ dimicare. *Cum dat.* δυοῖσι οὐκ ἂν μουνομαχέοιμι, VII. 104. *m.* τουτόν οἱ μουνομαχῆσαι, IX. 26. *m. Paulo diversâ ratione apud Nostrum*, IX. 27. *f. Athenienses, de se et de Marathonia pugna loquentes dicunt*, μοῦνοι Ἑλλήνων μουνομαχήσαντες τῷ Πέρσῃ, *i. e.* μοῦνοι μαχησάμενοι τῷ Πέρσῃ. *Conf. Not. ad* IX. 48, 15.

Μουνομαχίη, ἡ, Singulare certamen. μουνομ. τριφασίη, V. 1. *m.* μουνομαχίην ἐπασκέων, VI. 92. *f.*

Μοῦνον, *Adverb. jon. pro* μόνον, *ut* μοῦνος *pro* μόνος. *Neque aliter accipiendum* IV. 10. *f. ubi vide Not.*

Μοῦνος, (*jon. pro* μόνος) Solus. ὅτι μὴ Χῖοι μοῦνοι, I. 18. *f.* μοῦνος πάντων ἀνθρώπων, I. 25. *f.* εἷς μοῦνος παῖς, I. 38. *f.* νομίσας μοῦνον εἶναι μαντήϊον τὸ ἐν Δελφοῖσι, I. 49. *m.* Δία θεῶν καὶ Διόνυσον μούνους σέβονται, II. 29. *f. et sic constanter alibi.*

μοῦνος *olim edebatur* III. 122. *a. m. ubi* πρῶτος *mssti fere omnes dederunt.*

μοῦνος *generis communis esse existimavit Wess. quasi* μοῦνον IV. 10. *f. et* μούνου VII. 224. *f. essent foeminini generis, quod secus est. Vide Adnot. ad* IV. 10, 18.

Μουνοῦν, Solum relinquere, Deserere, Nudare. μεμουνωμένοι συμμάχων, I. 102. *f.* VI. 15. *f.* VIII. 62. *b.* μουνωθέντα αὐτὸν (*nempe*, remotis arbitris) εἴρετο αὐτόν, I. 116. *m.* μουνωθεισέων αὐτῶν, IV. 113. *a.* VI. 75. *a.* οἱ μὲν δὴ ἐμουνοῦντο, VIII. 123. *f. ubi de his quorum* Quisque non nisi unum calculum, quo ipse nominaretur, in urnâ invenit.

Μουνόφθαλμος, ὁ, ἡ, Unoculus, III. 116. IV. 27.

Μουνοφυής, ὁ, ἡ, In unum concretus, In unum coalitus. γνάθος ἔχουσα ὀδόντας μουνοφυέας, IX. 83. *f.*

Μουσική, ἡ, Cantus. ἔριν εἶχον ἀμφί τε μουσικῇ καὶ τῷ λεγομένῳ ἐς τὸ μέσον, VI. 129. *a.*

Μουσοποιός, ὁ, *et* ἡ, Poeta lyricus, Poëtria lyrica. ἀδελφεὸς Σαπφοῦς τῆς μουσοποιοῦ, II. 135. *a.*

Μοχθηρός, ἡ, όν, Molestus, Miser. μοχθηρῆς ἐούσης τῆς ζόης, VII. 46. *f.*

Μοχλεύειν, Vectibus et palangis *aliquid* promovere. τῶν τις αὐτὴν (τὴν μονόλιθον στέγην) μοχλευόντων, II. 175. *extr.*

Μυγαλή *vel* Μυγάλη, ης, ἡ, Mus araneus. τὰς μυγαλὰς *vulgo* II. 67, 5. *ubi* μυγάλας *F.* μυγαλᾶς *Pa. et ed. Schaef.* μυγάλη *et* μυγαλὴ *promiscue scriptum reperiri monuerunt H. Steph. Thes. II.* 992. *d. e. et Gesner de Quadruped. p.* 747. μυγαλή, *ultimâ acutâ, scribitur apud Athenaeum VII.* 300. *a. Eodem accentu scriptum hoc vocab. exhibent apud Suidam editiones omnes ante Küsterum,*

*qui suo arbitrio* μυγαλῆ. *Novimus idem animalculum passim etiam* μυγαλέην *vocari: quâ formâ si h. l. uti voluisset Herodotus, videtur in Plurali* μυγαλέας *potius, quam contracte* μυγαλᾶς, *fuisse dicturus.*

Μύδρος σιδήρεος, Massa ferrea, I. 165. *m. f.*

Μυέειν, Initiare. ὅστις τὰ Καβείρων ὄργια μεμύηται, II. 51. *m.* ὁ βουλόμενος μυεῖται, VIII. 65. *m.*

Μύκης, ητος, ὁ, Fungus; *ubi de* Ense *vel* gladio *agitur*, Μύκης *intelligitur* Extremum vaginae claustrum *sive* vinculum æneum, fungi figurâ. τοῦ κουλεοῦ τοῦ ξίφεος ὁ μύκης ἀποπίπτει, III. 64. *m. N.*

Μυξωτῆρες, οἱ, Nares, II. 86. *a. m.*

Μυριάρχης, ὁ, Decem millibus præfectus, VII. 81.

Μυριὰς, άδος, ἡ, Myrias, Decem millia. Per μυριάδας initus est numerus militum in exercitu Xerxis, *repertæque sunt* ἑβδομήκοντα καὶ ἑκατὸν μυριάδες, VII. 60. τριήκοντα μυριάδων στρατοῦ, IX. 70. *f. ubi* μυριαδέων *scribitur in cod. F. nescio an et in aliis nonnullis. Pro eo quod* III. 159. *f. vulgo legitur*, πέντε μυριάδων τὸ κεφαλαίωμα τῶν γυναικῶν συνῆλθε, *verum puto et Herodoto restituendum id quod codex Arch. offert*, πέντε μυριάδες. *Vide ibi Var. Lect. et Not.*

*Sicut, ubi de Nummis agitur, ad vocab.* μυριὰς *subintelligitur Genitivus* δραχμῶν; *sic, ubi de* Frumento, *intelligitur* μεδίμνων, Modiorum. πρὸς γὰρ, (*scilicet* πρὸς τῷ ἐκ τῆς Μοίριος λίμνης γινομένῳ ἀργυρίῳ καὶ πρὸς τοῖς ἑπτακοσίοις ταλάντοις) δύο καὶ δέκα μυριάσι Περσέων τε τοῖσι ἐν τῷ Λευκῷ τείχεϊ κατοικημένοισι καταμετρέουσι καὶ τοῖσι τούτων ἐπικούροισι, III. 91. *f. ubi ita, uti hîc factum, interpungenda videtur oratio, ut ea sit sententia quam Gronovius in Notis ad h. l. proposuerat; nempe*, Insuper enim centum et viginti millia medimnorum Persis etiam in Albo castello Memphios considentibus metiuntur et eorum auxiliaribus. *Conf. Schaeferum ad Bosii Ellipses Graecas, p.* 270 *seq. Et ego quoque, locum hunc in latinâ Nostrâ versione aliter interpretans, et verba* δύο καὶ δέκα μυριάσι *cum Valla ad* Persas eorumque auxiliares *referens, pulcre quidem noveram istum graeci sermonis usum, ubi de* Frumento *agitur, genitivum* μεδίμνων *ad vocab.* μυριὰς *pertinentem omittendi; sed offenderat me structura vocabuli* μυριάσι *in Dativo casu positi, pro quo Accusativum desideraveram. Nunc vero videor mihi rationem intelligere, qua ferendus ille Dativus accipiendusque sit. Scilicet, verbum* καταμετρέουσι *per se positum, praesertim ubi paulo ante diserta mentio facta est* σίτου, *idem valet ac* καταμετρέουσι σῖτον, *ita ut nec opus fuerit cum Aldo et junioribus nonnullis codicibus vocabulum* σίτου *hoc loco repetere, neque*

*ex Schaeferi conjecturâ* πρὸς *in* πυροὺς *mutare. Jam quemadmodum latine non incommode dixeris*, Metiri militibus frumentum tali aut tali mensurâ, tali quantitate; *similiter in graeco sermone qui Dativo casu pro Latinorum Ablativo utitur*, numerus modiorum, *qui militibus distribuebantur*, Dativo casu *potuit exprimi.*

Μυρίζειν, Ungere. μεμυρισμένοι πᾶν τὸ σῶμα, I. 195. *m.*

Μυρίκη, ἡ, Myrica, Tamarix, *frutex, et ejusdem baccae.* ἐκ μυρίκης πεποιημένη θύρη, II. 96. *m.* (*conf.* Θύρη.) μέλι ἐκ μυρίκης τε καὶ πυροῦ ποιεῦσι, VII. 31. *b.*

Μύριος, ίη, ιον, Decies mille, Infinitus, Immensus. *Nempe non solum in Plurali usurpat Noster hoc vocab. sed et in Singulari; certe in Foeminino genere, ut* μυρίη ἵππος, Decies mille equites. (*vide* Ἵππος, ἡ.) *Sed et* μυρίη κακότης, μυρίη εὐδαιμονίη. Infinita miseria, immensa prosperitas, VI. 67. *f. Sic* ὄψις μυρίη, II. 136. *a. est* Infinita multitudo et varietas rerum conspiciendarum.

*Sicut vero monent Grammatici, ubi de ingenti quidem numero, sed non definito, agitur,* μυρίοι *penacute scribi, sic etiam apud Nostrum in Neutro plurali* Μυρία *habes:* ὑπισχνεύμενοι τὰ πάντα οἱ μυρία δώσειν, III. 74. *m. Atque etiam in Singulari* θῶυμα μυρίον *dicit Noster* Infinitam admirandi materiam, II. 148. *m. f.*

Μύρμηξ, ηκος, ὁ, *non solum* Formica, *sed et* Animal quadrupes *Indiae, de Vulpium genere*, III. 102. *a. Idem proprium nomen* Scopuli cujusdam e mari eminentis, VII. 183. *a.*

Μυρσίνη, ἡ, Myrtus *arbustum*, Frons myrti. ἐπ' ἄκρῳ κοντῷ μυρσίνην προσδήσαντες, ἀναφέρουσι τῇ μυρσίνῃ πίσσαν, IV. 195. *m. Etiam collective* μυρσίνη *dicuntur* Frondes myrti. μυρσίνῃσι στορνύντες τὴν ὁδόν, VII. 54. *a.*

Μυστήριον, Mysterium, Initiatio. τὰ ἐν τοῖσι ἐν Σαμοθρηΐκῃ μυστηρίοισι δεδήλωται, II. 51. *extr.*

Μυστικὸς ἴακχος, VIII. 65. *a. m. Vide* Ἴακχος.

Μυχὸς, οῦ, ὁ, Intimus recessus, Intima pars *sinus maris.* κόλποι σχεδὸν ἀλλήλοισι συντετραίνοντας τοὺς μυχούς, Duo sinus maris, *ex oppositis mundi plagis in terram influentes, et* intimos suos recessus sibi mutuo fere perforantes, II. 11. *m. f.* (*ubi olim* συμπεραίνοντας *edd.*) *Sic apud Polyb.* II. 14. ὁ παντὸς τοῦ Ἀδρίου μυχὸς *est* Ultimus recessus Adriatici sinus. *Quod vero in Glossis Herodoteis ex libro II.* (*Tom. VI. Part. II. nostrae edit. p.* 346.) *legitur*, Μυχοί. - - τὰ ἔνδον, λιμένες, - - *corrigendum* τὰ ἔνδον λιμένος, *id est*, Interiora (Interior pars) portus alicujus. *Pariterque apud Hesychium voc.* Μυχοί, *ante* λιμένες *tollenda interpunctio, scribendumque* οἱ ἐνδότατοι (*sive rectius*, ἐνδοτάτω) καὶ ἀπόκρυφοι τόποι λιμένος. *Utrumque enim glossema primitus atque proxime non tam ad Herodo-*

*tum spectasse, quam ad Homericos* μυχοὺς λιμένος εὐόρμου, (*Iliad.* φ'. 23.) *quum per se probabile admodum erat, tum et ex Brevibus, quae vulgo feruntur, et ex Venetis ad Iliadem Scholiis, prorsus fit manifestum.* ἐκ τοῦ μυχοῦ τῆς Μαιήτιδος λίμνης, IV. 21. *a.*

Μωρίη, ἡ, Stultitia. μωρίη πολλὴ λέγειν (τοῦτο), Ingens est stultitia *hoc* dicere, I. 146. *a.*

# N.

N ἐφελκυστικὸν *negligunt Jones, concursu vocalium minime offensi. vide Var. Lect. ad* I. 1, 4. *De eodem more monuit Gronov. in Notis ad* I. 5. *a. his verbis:* » *Ms.* Πέρσῃσι, [*non* Πέρσῃσιν, *ut olim edd.*] *Et sic statim* λέγουσι ἀγαγεῖν *non* λέγουσιν: *et rursus*, Φοίνικες λέγουσι. ἐγὼ *etc. Nam Jones non impediunt vocales concurrere.*«

Νάκος, εος, τὸ, Vellus. ἐνδῦντα τὸ νάκος τοῦ κριοῦ, II. 42. *m.*

Νάπη, ης, ἡ, *Schneiderus* Vallem, *alii* Collem *interpretantur, alii* Terræ tractum in quo Colles cum convallibus alternant. (*conf. Damm. Lexic. Etym. p.* 2050.) *Apud Nostrum* νάπαι κάλλισται, quæ oppidum utrimque includunt, *sunt* Amoenissimi colles cum suis convallibus, IV. 157. *f.*

[Νάσσειν, *vide* Κατανάσσειν *et* Συννάσσειν.]

Ναυαρχέειν, Classi præesse, VII. 161. *m. f.*

Ναύαρχος, ου, ὁ, Classi (*aut* Parti classis) praefectus, VII. 59. *m.* VIII. 42. *m.*

Ναυβάτης, ὁ, Qui navem conscendit, Navi vehitur, Exercens mare: οὐκ ἦσάν κω οἱ Πέρσαι ναυβάται, I. 143. *a.*

Ναυηγέειν, *comm.* ναυαγέειν, Naufragium facere. νέες νεναυηγήκασι τετρακόσιαι, VII. 236. *m.*

Ναυηγίη, ἡ, Naufragium. VII. 190. *m.* 192. *a.* VIII. 8. *a. et f.*

Ναυήγιον, τὸ, Fragmentum navis, Pars navis fractæ. *Plurali numero maxime usurpatur hoc vocab.* οἱ νεκροὶ καὶ τὰ ναυήγια ἐξεφορέοντο, VIII. 12. *a.* 18. *a.* 76. *f.* 96. *a.* ἕρκος ὑψηλὸν ἐκ τῶν ναυηγίων περιεβάλοντο, VII. 191. *a.*

Ναύκληρος, ὁ, Dominus navis, I. 5. *a.*

Ναύκραροι *olim nominabantur* Magistratus Atheniensium. οἱ πρυτάνις τῶν Ναυκράρων, V. 71. *b. Not.*

Ναυκράτης, εος, ὁ, ἡ, *i. q. seq.* Ναυκράτωρ. ναυκράτεες τῆς θαλάσσης, Maris imperium classibus suis obtinentes, V. 36. *m.*

Ναυκράτωρ, ορος, ὁ, Navibus (Mari) potens. οὐκ ἐόντες ναυκράτορες, VI. 9. *a.*

Ναυλοχέειν, Cum navibus stationem habere *alicubi*, *indeque* observare *aut ibi* exspectare hostes; Cum navibus in insidiis stare. ναυλοχέοντες τῆς Εὐβοίης ἐν Χαλκίδι, VII. 189. *m.* περὶ τὸ Ἀρτεμίσιον ἐναυλόχεον, VII. 192. *f.* VIII. 6. *a.* *Apud Herodotum nec vocab.* Ναύλοχος *reperitur, quod ei tribuere Suidas videtur, nec* Ναυλόχιον, *quod in Glossis Herodoteis ex lib. VII. legitur. Vide Wess. ad Gloss. Herod. l. c.*

Ναυμαχέειν, Navali prælio decernere. ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ἐναυμάχεον, VIII. 42. *m.* παρασκευάζεσθαι ὡς ναυμαχήσοντας, VII. 143. *f.* ἐναυμάχησαν, VIII. 6. *a.* 46. *a.* *Conf.* Συνναυμαχ.

Ναυμαχίη, ἡ, Navalis pugna. ναυμαχίην παρασκευασαμένους, VII. 142. *extr.* ναυμαχίην ποιέεσθαι, VIII. 49. *a.* ἡ ναυμαχίη διελέλυτο, VIII. 96. *a.* *et cet.*

Ναύμαχος, ὁ, ἡ, Ad navalem pugnam idoneus, comparatus. δόρατα ναύμαχα, VII. 89. *f.*

Ναυπηγέεσθαι νέας, Construere, Fabricare naves, I. 27. *f.* κοψάμενοι ξύλα συντιθεῖσι, ναυπηγεύμενοι (*scil.* αὐτὰ, Navigia ex illis lignis compingentes) τρόπον τοιοῦτον, II. 96. *a.* ναῦς ναυπηγεύμενοι μακρὰς, VI. 46. *a.* *Conf.* Πηγνύειν, *et* Προσναυπηγέεσθαι.

Ναυπηγήσιμος, ὁ, ἡ, Fabricandis navibus idoneus. ἴδη ναυπηγήσιμος ἄφθονος, V. 23. *m.*

Ναυπηγίη, ἡ, Navium fabricatio. ἐόντων οἱ πάντων ἑτοίμων ἐς τὴν ναυπηγίην, I. 27. *a. et mox,* καταπαῦσαι τὴν ναυπηγίην, ibid.

[Ναῦς, *vide* Νηῦς.]

Ναυτικὴ, ἡ, *scil.* τέχνη, Ars nautica. ἄπειροι τῆς ναυτικῆς ἐόντες, VIII. 1. *a.*

Ναυτικὸς, ἡ, ὸν, Navalis. ὁ ναυτικὸς στρατὸς, VII. 99. *extr.* *Sic* VII. 203. *m. consentientibus libris omnibus scriptum oportebat* τῶν ἐς τὸν ναυτικὸν στρατὸν ταχθέντων, *ubi vocab.* στρατὸν *nescio quo casa praetermissum est in nostrâ editione. Alibi quidem idem vocab. vel in omnibus vel in optimis quibusque libris ad adjectivum* ναυτικὸς *subintelligendum omittitur. Sic libri omnes,* ὁ μὲν δὴ πεζὸς οὔ κω συνελέγετο, ὁ δὲ ναυτικὸς ἀπίκετο *etc.* VIII. 131. *a. ubi ne multo quidem ante, in his quae praecedunt, adpositum est vocab.* στρατός. *Sic* VIII. 130. *a. ex plerorumque librorum praescripto, inde a Gronovio, editur* ὁ δὲ ναυτικὸς ὁ Ξέρξεω. *Subinde e proximo verbo facile suppleri substantivum nomen poterat; veluti ubi ait,* τοῦ δὲ ναυτικοῦ ἐστρατήγεον οἵδε, VII. 97. *a.*

Ναυτιλίη, ης, ἡ, Navigatio. ναυτιλίῃσι μακρῇσι ἐπιθέσθαι, I. 1. *a.* 163. *a.* II. 43. *m. f.* Expeditio navalis: τῶν Τυνδαριδέων ἡ ναυτιλίη ἐν τῇ Ἀργοῖ, IV. 145. *f.*

Ναυτίλλεσθαι, Navigare, Mare exercere. ναυτίλλοντο πεντηκοντέροισι, I. 163. *a.* Αἴγυπτος ἐς τὴν Ἕλληνες ναυτίλλονται, II. 5. *a.* 178. *a.* III. 6. *a.*

**Ναυτίλος**, ου, ὁ, *i. q.* ναυτιλίῃ χρεώμενος, Nauta, Navigationem (Mare) exercens, II. 43. *m. f.*

**Νέατος**, η, ον, Novissimus, Extremus. πόδες νέατοι, VII. 140. *a. m. in Orac.*

**Νεβρὸς**, Hinnulus. *vide in* Πέδιλα.

**Νέειν**, Natare. νέειν οὐκ ἐπιστάμενοι, VIII. 89. *m. Conf.* Διανέειν. *Alium ejusdem verbi significatum vide in* Νηέειν *et* Περινέειν.

**Νέεσθαι**, Redire. νεῦμαί σοι, Redeo, Redibo ad te, *Vit. Hom.* 33. *m. f.*

**Νέηλυς**, υδος, ὁ, ἡ, Qui nuper advenit. τὸν παῖδα τὸν νεήλυδα, I. 118. *f.*

**Νεηνίης**, ὁ, Adolescens, I. 37. *a. Gen.* τοῦ νεηνίεω, I. 53. *a.* παιδὸς νεηνίεω, VII. 99. *a. Gen. pl.* νεηνιέων, I. 61. *a. Dat. pl.* λογάσι νεηνίῃσι, I. 43. *a.*

**Νεηνίσκος**, ου, ὁ, Adolescentulus. κτείνουσι τὸν νεηνίσκον, III. 53. *extr.* IV. 149. *a.*

**Νεικέειν**, Altercari, Objurgare, Conviciis incessere. *Cum Acc.* φθόνῳ καταμαργέων, ἐνείκεε τὸν Θεμιστοκλῆα, VIII. 125. *a.* νεικέων, IX. 55. *m. ubi subintelligi potest* αὐτούς.

**Νεῖκος**, εος, τὸ, Altercatio, Contentio, Rixa. ἐόντων περὶ αὐτέων νεικέων, Qua super re quum exstitissent rixæ, VI. 66. *a.* ἔφη ἐν τοῖσι νείκεσι, VI. 68. *a. m.* εἰ καί τι νεῖκος πρὸς αὐτὸν ἐγεγόνεε, VIII. 87. *m.* οὐδέ τι ἐξ ἐκείνου τοῦ ἀνδρὸς νεῖκός τοι ἔσται ἢ μέγα ἢ σμικρόν, III. 62. *m.* ὅτε μοι πρὸς Καρχηδονίους νεῖκος συνῆπτο, VII. 158. *a. ubi in lat. nostrâ versione adjicienda sunt haec verba,* Quo tempore contentio mihi cnm Carthaginiensibus erat oborta. οὐδὲν ἐγένετο ἐς νεῖκος φέρον Ἴωσι, Nihil accidit quod ad lites intentandas (ad Bellum faciendum) Jonibus spectasset, VI. 42. *a.* ἐντεῦθεν ἤδη ἑτεροιοῦτο τὸ νεῖκος, (*perperam olim* νῖκος,) Tum vero mutatum est certamen, VII. 225. *a. m. N.*

**Νεκρὸς**, οῦ, ὁ, Cadaver. ἀνθρώπου νεκρὸς, II. 90. *extr.* III. 16. *m. N.* νεκρὸς πρόσφατος γυναικὸς, II. 89. *extr.* νεκρῷ ἐούσῃ Μελίσσῃ ἐμίγη, Cum Melissâ jam cadavere, (*id est*, jam mortuâ) coiit, V. 92, 7. *m. N. ubi* νεκρῷ *dedere scripti libri omnes, non* νεκρᾷ *quod suo judicio Venetus editor posuerat. Si foemininâ nominis formâ uti voluisset Herodotus,* νεκρῇ *positurus erat, non* νεκρᾷ. *Ac ne opus quidem videtur, ut* νεκρῷ *pro adjectivo generis communis (adeoque h. l. foeminini generis) accipiamus. Sed* νεκρῷ ἐούσῃ Μελίσσῃ *idem prorsus valebit ac* τῷ Μελίσσης νεκρῷ, *quemadmodum Gronov. acceperat. Conf. mox* Νέκυς, *et Indic. Rer. et Pers. voc.* Cadaver.

**Νεκυομαντήϊον**, τὸ, Mortuorum oraculum, Orac. ubi consuluntur mortui de re quam scire quis cupit. πέμψαντί οἱ ἐπὶ τὸ νεκυομαντήϊον, V. 92, 7. *a.*

**Νέκυς**, υος, ὁ, *i. q.* ὁ νεκρὸς, Cadaver. ἀνδρὸς Πέρσεω ὁ νέκυς,

I. 140. *a.* τὸν Ἀμάσιος νέκυν ἐκφέρειν, III. 16. *a. Promiscue* ὁ νεκρὸς *et* ὁ νέκυς *memoratur* III. 24. *Conf.* IV. 14. *a. et ibi Valck.*

Νέμειν, 1) Distribuere, Tribuere, *et similia.* θεῶν τὰ ἴσα νεμόντων, VI. 11. *f.* 109. *f.* (*conf.* Ἴσος.) θεῷ οὐ δίκαιον νέμειν (Tribuere, Offerre deo) νέκυν ἀνθρώπου, III. 16. *m.* τὸ μὲν ἀπ' ἡμέων, ἀκίβδηλον ἐὸν, νέμεται ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας, Quod a nobis in Græcos proficisci debet, id sincero animo eis tribuimus, IX. 7, 1. *extr.* νέμειν πυρὶ *est* Tradere igni, *nempe* depascendum ab eo et consumendum. *Sic, accedente hac notione ex alio ejusdem verbi usu:* πυρὶ καὶ ταύτας (τὰς πόλις) νείμαντες, VI. 33. *m. f.*

2) νέμειν πόλιν *idem valet ac* νέμειν τὰ τῆς πόλιος, Res in civitate gerendas distribuere et suas cuique partes adsignare; Administrare rem publicam, Gubernare civitatem, Imperio tenere civitatem. Πεισίστρατος ἦρχε Ἀθηναίων, ἐπί τε τοῖσι κατεστεῶσι ἔνεμε τὴν πόλιν, I. 59. *extr.* *N.* τριχῇ δασάμενος τὴν πόλιν τοῖσι ἀδελφεοῖσι ἔνειμε, III. 39. *a.* ἀπέδεξαν τούτους τὴν πόλιν νέμειν, V. 29. *m. f.* ἣν ὀλιγαρχίη καὶ οὗτοι ἔνεμον τὴν πόλιν, V. 92, 1. *a.* οἱ πρυτάνις τῶν ναυκράρων οἵπερ ἔνεμον τότε τὰς Ἀθήνας, V. 71. *b.*

3) νέμειν γῆν, Distribuere terram sive pascendorum gregum causâ, sive colendorum agrorum; *adeoque* Incolere, Possidere, In potestate habere terram. χώρη τὴν οἱ Νομάδες νέμουσι, IV. 191. *m.* οἱ περὶ τὴν Τριτωνίδα λίμνην νέμοντες, IV. 188. *b.* (*ubi fortasse* οἱ τὴν περὶ τὴν Τριτ. λίμ. νέμοντες *scripserat Herodotus.*) *Passivum verbum passivâ notione positum occurrit* VII. 158. *m.* τάδε πάντα ὑπὸ βαρβάροισι νέμεται, Hæc omnia sub barbarorum sunt potestate, Possidentur a barbaris. *Sed eâ, quam dixi, notione verbum Medium praesertim in usu est. Sic* Νέμεσθαι γῆν *significat* Terram inter se partiri; *adeoque* Habitare, Incolere terram, Suamque partem in illa Possidere et eâ Frui. γῆ τὴν νέμονται Σκύθαι, IV. 11. *a.* τὴν Χῖοι νέμονται, VIII. 116. *a.* πόλις αἳ τὸν Ἄθων νέμονται, Civitates, (populi) Athon incolentes, VII. 22. *f.* πόλις αἳ τὴν Παλλήνην νεμόμεναι, VII. 123. *a.* οἱ γεωργοὶ Σκύθαι νέμονται τὸ πρὸς τὴν ἕω ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ὁδοῦ, IV. 18. *a.* διαβάντι τὸν ποταμὸν Νομάδες ἤδη Σκύθαι νέμονται, οὔτε τι σπείροντες, οὔτε ἀροῦντες, IV. 19. *a.* νέμονται χώρην, ibid. *f.* τὸ μεταξὺ νέμονται οἱ γεωργοὶ Σκύθαι, IV. 14. *Quando* VIII. 116. *f. ait Noster:* τὸ τέμενος ἔσπειρε καὶ ἐνέμετο, *posterius verbum ad* Pascua *sigillatim refertur,* Agro sacro usus est partim ad sementem in eo faciendam, partim ad greges inibi pascendos. *Nec vero solum ubi de* Terrâ *aut* Agro *agitur, sed et de* Re quâcum-

que, *is qui* Eam possidet, *et* Fruitur eâ, νέμεσθαι αὐτὴν *dicitur.* καὶ τἄλλα νεμομένη, Etiam reliqua participans, possidens, Reliquis commodis fruens, IV. 165. *a.* ἐξαίρετα πολλὰ ἐνέμοντο, V. 45. *f.* μέταλλα τὰ νέμονται Πίερες, VII. 112. *f.* τῷ ἐκ βασιλῆος ἐδόθη πόλις μεγάλη νέμεσθαι, *nempe non solum* Administranda, *sed et* Fruenda; Urbi cujus reditus ipse perciperet eisque frueretur, VIII. 136. *a. m. Sic,* τὴν Βαβυλῶνά οἱ ἔδωκε ἀτελέα νέμεσθαι, III. 160. *m. f.* οἱ Πελασγοὶ Λῆμνον τότε νεμόμενοι, VI. 138. *a.*

4) νέμειν, *Activum verbum cum Accus. casu, eâ notione quâ latine Pastor dicitur* Pascere, Pastum ducere gregem, *rarius occurrit,* (*velut* νέμειν τὴν δάμαλιν *apud Lucian. Dial. Deor.* III. 1.) *apud Herodotum nunquam. Sed Passivum* Νέμεσθαι, Pasci, *habes apud Nostrum* VIII. 115. *f. ubi* ἔφασαν νεμομένας (τὰς ἵππους) ἁρπαχθῆναι, Pascentes, Dum pascebantur, raptos esse equos. *Et sensu translato,* τὰ περιέσχατα νεμομένου τοῦ πυρός, Igne depascente extremitates circum circa, V. 101. *m.*

5) *Quemadmodum pascentes greges paulatim ex eo loco, quem depasci coeperunt, ulterius progrediuntur, sic metaphorice* Tumor *vel* Ulcus Νέμεσθαι πρόσω, Latius serpere *dicitur* III. 133. *a. Conf.* Ἐπινέμεσθαι.

Νεοάλωτος, ὁ, ἡ, Recens captus. ἰχθύες νεοάλωτοι, IX. 120. *a.*

Νεόγαμος, ου, ὁ, Novus nuptus, I. 36. *f.* ἡ νεόγαμος γυνή, Recens nupta uxor, I. 37. *f.* 61. *a.*

Νεογνός, ή, όν, Recens natus. παιδία δύο νεογνά, II. 2. *a. m.*

Νεόκτιστος, ὁ, ἡ, Recens conditus. τὴν νεόκτιστον ἐν Θρηΐκῃ πόλιν, V. 24. *f.*

Νεόπλυτος, ὁ, ἡ, ου, Recens lotus. εἵματα νεόπλυτα, II. 37. *a.*

Νέος, ου, ὁ, Juvenis, *passim occurrit.*

Νέος, η, ον, Novus. ἐκ νέης, (*scil.* ἀρχῆς) De novo, Denuo. αὖτις ἐκ νέης ἐστασίασαν, I. 60. *a.* αὖτις ἐκ νέης καταδεδούλωντο, V. 116. *a.* Τὸ νέον, *adverbialiter,* Nuper, Recentiori memoriâ, IX. 26. *a. ubi opponitur* τὸ παλαιόν.

*Frequentatur maxime Comparativus.* Νεώτερόν τι ποιέειν, Novi quidquam moliri, V. 19. *f.* V. 35. *extr.* ὅκως τι νεώτερον πρήσσουσι περὶ πρήγματα τὰ σά, V. 106. *m.* VI. 2. *f.* νεώτερα βουλεύειν περὶ σέο, I. 200. *f.* νεώτερα ἔπρησσε πρήγματα, VI. 74. *a.* νεώτερα ἐς ἐμὲ πεποιηκέναι πρήγματα, V. 106. *a.* νεωτέρων ἔργων ἐπιθυμητής, VII. 6. *a.* ἤν τι καταλαμβάνῃ νεώτερον τὸν στρατόν, VIII. 21. *m.* *Conf.* Νεοχμός.

Νεοσσεύειν, Nidulari. *Vide* Νοσσεύειν.

Νεοσσιή, ῆς, ἡ, (*comm.* νεοσσιά) Nidus. τὰς νεοσσιάς, III. 111. *a. m.* τῶν νεοσσιέων, ibid. *f.*

Νεοχμός, ή, όν, *i. q.* νέος, Novus. νεοχμόν τι ποιέειν, IX. 99. *f.* 104. *m.*

Νεοχμοῦν, *i. q.* νεωτερίζειν, Novare, Novas res moliri. μηδὲν νεοχμῶσαι κατ' ἄνδρας τούτους, V. 19. *f.* μηδὲν ἄλλο νεοχμοῦν κατὰ Βαρκαίων, IX. 201. *m.*

Νεύειν, Nutare. νεῦον τὸ αἰδοῖον, II. 48. *f.*

Νευρόσπαστα ἀγάλματα, Nervo mobiles imagines, II. 48. *m.*

Νέφος, τὸ, Nubes, Ingens multitudo. νέφος τοσοῦτο ἀνθρώπων ἀνωσάμενοι, VIII. 109. *a. m.* *N.*

Νεώσοικος, ου, ὁ, Navale, Horreum navale. τὰς γυναῖκας ἐς τοὺς νεωσοίκους συνειλήσας, III. 45. *f.*

Νεωστὶ, Nuper. νεωστὶ ἐσαγμένα, II. 49. *f.* νεωστὶ ἐληλύθεε, VI. 40. *a.*

Νὴ Δία, *Hanc formulam, quasi ab Herodoto lib.* I. *cap.* 71. *med. usurpatam, citat Athenaeus lib. III. cap.* 15. *nostrae ed.* (*p.* 78. *a. edit. Cas.*) *his verbis,* πρὸς δὲ οὐκ οἴνῳ νὴ Δία χρέονται: *ubi quum Herodotei libri hodie omnes dent* πρὸς δὲ οὐκ οἴνῳ διαχρέονται, *in Notis ad Athenaeum censueram corrigendum ex Athenaeo id quod apud Herodotum editur; quod nunc quidem mallem indictum. Parum opportuna loco isti haec formula erat, quâ nec alibi usquam (quoad memini) usus est Herodotus. Offenderat puto Athenaeum, aut veterem aliquem librarium, compositum verbum* διαχρέονται, *quo quidem perquam frequenter pro simplici* χρέονται *utitur Scriptor noster.*

Νηδὺς, ύος, ἡ, (*i. q.* κοιλίη.) Alvus, Venter. ἐξελόντες τὴν νηδὺν, Exenterato ventre, II. 87. *a. Sigillatim,* Intestina. ἡ κεδρίη ἅμα ἑωυτῇ τὴν νηδὺν καὶ τὰ σπλάγχνα (Intestina et viscera) κατατετηκότα ἐξάγει, ibid. *paulo post.*

Νηέειν, *i. q.* νέειν, Adcumulare, Struere *rogum.* νηήσας πυρὴν μεγάλην. I. 50. *a. ubi alii quidem vulgo* νήσας. *Vide Var. Lect. et Not.*

Νηνεμίη, ης, ἡ, Aëris tranquillitas nullis spirantibus ventis. ἐξ αἰθρίης τε καὶ νηνεμίης, VII. 188. *a. m.*

Νηὸς, οῦ, ὁ, (*jon. pro* ναὸς) Templum, *nempe ipsa* Aedes sacra. (*conf.* Ἱερὸν, Ἄδυτον, *et* Τέμενος.) ἀφθεὶς ὁ νηὸς κατεκαύθη, I. 19. *a.* χρόνον, ὅσον ἂν τὸν νηὸν οἰκοδομῇ, I. 21. *a. et sic constanter alibi.* ἔστι αὐτόθι Ἑλληνικῶν θεῶν ἱρὰ, ἑλληνικῶς κατεσκευασμένα ἀγάλμασί τε καὶ βωμοῖσι καὶ νηοῖσι, IV. 108. *m.* ἱρὸν τὸ ἐν Διδύμοισι ὁ νηός τε καὶ τὸ χρηστήριον, VI. 19. *f.* νηὸς ἐξ ἑνὸς λίθου πεποιημένος, II. 155. *f.* τὸ ἄγαλμα ἐὸν ἐν νηῷ μικρῷ (Aediculâ) ξυλίνῳ κατακεχρυσωμένῳ, II. 63. *a. m. et mox* ibid. ἅμαξαν ἄγουσαν τὸν νηόν τε *etc.*

Νησὶς, ἴδος *vel* ῖδος, ἡ, Exigua insula. ἐν τῇ νησῖδι, VIII. 95. *extr. ubi* νησῖδι *penultimâ circumflexâ ed. Schaef. et Borh. ut apud poëtas nonnullos, citatos a Morello in Thes. poët. h. v. Sed* τῆς νησίδος *penacute scribitur apud Plut. ab H.Steph.*

*ad hoc voc. citatum, et* τὰς νησῖδας *apud Polyb. XVI.* 2, 8. *et XVI.* 6, 1. *Rursusque apud Herodot.* τὴν νησῖδα, VIII. 76. *a. ubi pariter* νησῖδα *ed. Schaef. et Borh. sed* νησίδα *ex Herodoto repetitur apud Steph. Byz. voce* Ψυττάλεια.

Νηῦς, ἡ (*comm.* ναῦς) Navis. ἡ νηῦς ἡ Ἀρτεμισίης, VIII. 87. *a. et m. Similiter Dat. plur.* νηυσὶ, V. 108. *f. et alibi, et sic etiam optimi quique libri* I. 163. *a. ubi perperam olim* ναυσὶ *edd. Vide ibi Var. Lect. et Notas. Sic et Dat. sing.* νηῒ, VIII. 87. *m. et f. Similiter* ***Accus. plur.*** *passim quidem* νῆας *scribitur in edd. et msstis nonnullis: sed quemadmodum Gregorius de Jonum dialecto loquens, monuit* (§. 19.) τὰς νῆας νέας λέγουσι, συστέλλοντες τὸ η εἰς ε; *sic apud Nostrum plerumque quidem* νέας *recte praeferunt libri omnes edd. et mssti, veluti* VI. 93. *et* 95. *m.* VII. 89. *et seqq. Denique, ubi* νῆας *praeferunt editi libri, (quod et nostrae editioni nonnullibi adhaesit,) ibi forma ista,* νέας, *quae a Gregorio commendata est, in praestantioribus codicibus servata reperitur: (vide Var. Lect. ad* VII. 192. *f.) quare eamdem ubique restitutam Herodoto velim. Similiter* ***Accus. sing.*** *rectius* τὴν νέα *formabitur, quam formam tenuere omnes* I. 24. *m. quam* τὴν νῆα, *quod editum est* VIII. 87. *f. et* 88. *a. ubi vide Var. Lect. Sic et* ***Nominativum plur.*** *recte* νέες *formant edd. et mssti* VI. 95. *a. eademque forma, pro vulgatâ* νῆες, *ex msstis restituenda auctori fuerit* VIII. 87. *a. et* III. 58. *a. Item pro vulgato* νηὸς (***Genit. sing.***) VIII. 87. *a. m. et* 88. *a. rectius* νεὸς *exhibent probati libri. Et* ***Genit. plur.*** τῶν νεῶν *omnes* III. 58. *a. qui quidem* III. 59. *m. in* νηῶν (*ni fallunt excerpta*) *consentiunt; sed rursus alibi* νεῶν *meliores libri dedere, ut in Var. Lect. ad* VII. 192, 8. *monui.*

Νικᾶν γνώμην, Suâ sententiâ vincere. Ἱππίεω δὲ γνώμην νικήσαντος, I. 61. *m. N.* τὸ μὲν μέσον (*i. e.* κατὰ τὸ μέσον) τοῦ στρατοπέδου ἐνίκων οἱ Βάρβαροι -- τὸ δὲ κέρας ἑκάτερον ἐνίκων Ἀθηναῖοι, VI. 113. *a.*

[Νῖκος, *vide* Νεῖκος.]

Νίτρον, *vide* Λίτρον.

Νιφὰς, άδος, ἡ, Nix confertim cadens, Ingens nivis copia. οὔρεα ἴδῃσι καὶ νιφάσι συνηρεφέα, VII. 111. *a. N.*

Νίφειν, Ningere. *Passivum,* τὰ κατύπερθε αἰεὶ νίφεται, ἐλάσσονι δὲ (*nempe* νιφετῷ) τοῦ θέρεος ἢ τοῦ χειμῶνος, IV. 31. *a. Conf.* Ὕειν.

Νιφετὸς, οῦ, ὁ, *idem fere ac* χιὼν, Nix cadens, VIII. 98. *m.* IV. 50. *m.*

Νοέειν, Cogitare. ἐπ' ἀμφότερα νοέων, In utramque partem Cogitans, Deliberans rem, VIII. 22. *f.* ἄλλα νοεῦντες, Alia sentientes, VII. 168. *a. m.* ὀρθὰ νοεῦντες, VIII. 3. *a.* ***Passivum,*** (*sicut Activ.* ἐννοέειν, *quod vide*) Animo agitare,

Secum constituere. *Hinc Particip. praet.* κείνου ταῦτα νενωμένου, *jon. pro* νενοημένου, IX. 53. *f. N. Plusquamperf.* ἐνένωτο ἅμα τῷ ἦρι στρατεύειν, I. 77. *m.* ἐνενῶντο (*sive rectius* ἐνένωντο) ἕτερα τοιαῦτα ποιήσειν, VII. 206. *f. cum Var. Lect.*

Νοήμων, ονος, ὁ, ἡ, Mentis compos, Sanâ mente. παραφρονέειν καὶ οὐκ εἶναι νοήμονα, III. 34. *m.*

Νόθος, ου, ὁ, Notus, Non legitimus. νόθοι παῖδες, VIII. 103.

Νόμαιον, ου, τὸ, Mos, Institutum. (*fere i. q.* νόμος, I. 196–199. *Conf. Var. Lect.* III. 99. *a.*) ἄλλο τι νόμαιον, II. 49. *f. In Plurali praesertim frequentatur.* ξεινικὰ νόμαια προσίενται, I. 135. *a.* ἑλληνικοῖσι νομαίοισι χρᾶσθαι, II. 91. *a.* ἱροῖσι καὶ νομαίοισι καταγελᾶν, III. 38. *a.* νομαίοισι τοιοῖσδε χρᾶσθαι, III. 99. *a.* (*ubi olim* νόμοις *edd.*) νόμαια κινεῖ πάτρια, III. 80. *f.* τὰ νόμαια κατὰ τάδε σφι διακέεται, IV. 59. *a. Adde* IV. 76. *a.* 77. *extr.* 80. *extr.* 104. *b.* 114. *m.*

Νομάρχης, ὁ, Nomi (*i. e.* Provinciæ *vel* Pagi) præfectus. *Apud Aegyptios,* II. 177. *b. Apud Scythas,* IV. 66. *a.*

Νομεὺς, έος, ὁ, *Plur.* οἱ Νομέες, Costæ navium, I. 194. *a. N. et* 194. *m. f.* II. 96. *a.*

Νομὴ, ῆς, ἡ. (*conf.* Νέμειν.) 1) Distributio, Administratio. οἱ θεοὶ -- πάσας νομὰς εἶχον, II. 52. *a.* 2) Pascuum. νομὰς ἐπιτηδεωτάτας νέμοντα, I. 110. *a. et mox,* ἔνθα τὰς νομὰς τῶν βοῶν εἶχε οὗτος, *ibid.* οἱ ἵπποι μετιέντες τὰς νομὰς νέμεσθαι, I. 78. *a.*

Νομίζειν, 1) Opinionem suscipere, Existimare. τοῦτο ἐνόμισε μαντήϊον ἀψευδὲς ἐκτῆσθαι, I. 49. *extr.* νομίζουσι καλλίστους τοὺς ἑωυτῶν νόμους ἕκαστοι εἶναι -- ὡς δὲ οὕτω νενομίκασι τὰ περὶ τοὺς νόμους *etc.* III. 38. *a.* τοιαῦτα ἔργα οὐ πρὸς ἅπαντος ἀνδρὸς νενόμικα γενέσθαι, VII. 153. *m. f.* τὸν ἐγὼ -- νενόμικα ἄριστον ἄνδρα γενέσθαι, VIII. 79. *a. Praesertim ubi agitur de* Opinione publicâ, vulgo receptâ. οἱ Πέρσαι οὐκ ἀνθρωποφυέας ἐνόμισαν τοὺς θεοὺς εἶναι, I. 131. *a. Scythae* νομίζοντες τὴν Γῆν τοῦ Διὸς εἶναι γυναῖκα, IV. 59. *a.* τοὺς πάντες οἱ Σκύθαι νενομίκασι, *nempe* εἶναι θεοὺς, Deorum numero habent, ibid. *m.* τὸν αὐτὸν τοῦτον νομίζουσι Γεβελέϊζιν, IV. 94. *a.* τὴν Ἀσίην πᾶσαν νομίζουσι ἑωυτῶν εἶναι Πέρσαι, IX. 116. *m. f.* παρὰ Σκυθέων ἡμεῖς οἱ ἄλλοι νενομίκαμεν, Opinionem hanc accepimus, IV. 27.

2) Νομίζειν, *idem fere ac* ἐν νόμῳ ποιεῖσθαι, (I. 131. *a.*) Morem suscipere, More receptum habere, Instituere, Institutum habere, (*praesertim ubi de* Publico *agitur* Instituto,) Consuesse. *Construitur autem* (1) *cum Infinitivo.* νομίζουσι Διῒ θυσίας ἕρδειν, I. 131. *m.* ἡμέρην ἐκείνην τιμᾶν νομίζουσι, I. 133. *a.* οὔτε οἰκίας νομίζουσι ἐκτῆσθαι, III. 100. *a.* IV. 191. *a.* βωμοὺς καὶ νηοὺς οὐ νομίζουσι ποιέειν, πλὴν Ἄρηϊ· τούτῳ δὲ νομίζουσι, IV. 59.

*extr.* ἐσθῆτι νομίζοντες χρᾶσθαι Φωκέων δέρμασι, I. 202. *f.* γυναῖκας νομίζοντες πολλὰς ἔχειν ἕκαστος, IV. 172. *m.* (2) *Construitur etiam cum nudo Accusativo: nempe subintellecto Infinitivo verbi cujusdam adcommodato ad rem de quâ agitur, veluti* εἶναι, ἔχειν, ἐκτῆσθαι, ποιεῖν, *aut alio tali.* ἓν τόδε ἴδιον νενομίκασι, Unum hoc peculiare institutum habent, I. 173. *f.* πανήγυριν ταύτην ἐκ τοῦδε νομίσαι φασὶ, Hanc solennitatem Instituisse dicuntur hac occasione, II. 64. *a.* τῷ Ἄρεϊ ταύτην τὴν ὁρτὴν νενομίκασι, ibid. *f.* ταῦτα Ἕλληνες ἀπ' Αἰγυπτίων νενομίκασι, II. 51. *a. pro quo est* μεμαθήκασι *paulo post* ibid. ταῦτα νομίζουσι Αἰγύπτιοι, His institutis utuntur, II. 92. *a.* οὔτε ἀσπίδα οὔτε δόρυ νομίζουσι, V. 97. *a. m.* γλῶσσαν οὐ τὴν αὐτὴν νενομίκασι, I. 142. *a.* IV. 183. *extr.* φωνὴν μεταξὺ ἀμφοτέρων νομίζοντες, II. 42. *m. f.* (3) *Reperitur etiam nonnumquam cum Dativo constructum, non (puto) quod ipsum per se verbum* νομίζειν *casum illum regat, sed quod subintelligatur infinitivus alterius cujusdam verbi Dativum vel Ablativum regentis. Sic, ubi* IV. 117. *ait,* φωνῇ νομίζουσι Σκυθικῇ, *in mente retinebatur infinitivus* χρᾶσθαι, *sive* φωνεῖν, Loqui in usu habent Scythicâ linguâ. *Similiter, quum* IV. 63. *ait,* ὑσὶ δὲ οὗτοι οὐδὲν νομίζουσι, *non dicit,* Suibus nihil tribuunt; *sed* οὐδὲν *idem ac* οὐ *valet, et sententia est,* Suibus non utuntur, *nempe* ad sacra facienda diis, *ut ex verbis proxime praecedentibus et cap.* 61 *extr. et* 62. *a. satis adparet: itaque ibi intelligendum* ὑσὶ οὐ χρᾶσθαι νομίζουσι ἐς θυσίας, *aut etiam,* ὑσὶ οὐ νομίζουσι θύειν, *nam verbum* θύειν *etiam cum Dativo casu construi potest ejus Rei quae deo offertur; quemadmodum* I. 50. *a. ait* θύειν τούτῳ ὅ τι ἔχοι ἕκαστος. *conf. Var. Lect. ad* I. 216. *f.* (*Sic apud Thucyd. II.* 38. ἀγῶσι καὶ θυσίαις διετησίοις νομίζουσι, *intellige* χρᾶσθαι. *Et apud eumdem lib.* I. *c.* 77. *extr.* οὔτε τούτοις χρῆται, οὔθ' οἷς ἡ ἄλλη Ἑλλὰς νομίζει.) *Alia ratio est ubi Dativus est Personae vel Dei, cui sacra fiunt aut cultus aliquis tribuitur; ut* νομίζουσι ἥρωσι οὐδέν, II. 50. *extr. cujus generis sunt exempla ex* I. 131. *m. et* IV. 59. *extr. paulo ante prolata.*

3) *Passivi verbi* Νομίζεσθαι *hae formae, hi usus, occurrunt.* (1) Existimari, Haberi, Censeri. ὅθεν καὶ Ἕλληνες ἤρξαντο νομισθῆναι, II. 51. *m.* τέρας νενόμισται, Prodigii loco habetur, IV. 28. *m.* (2) Institui, Institutum esse, More receptum esse. τὰ νομιζόμενα ἐποίησε, I. 35. *a. ubi de* expiationis Ritibus. ποιήσας περὶ τὸ ἱερὸν τὰ νομιζόμενα, I. 49. *b. de sacris* legitimo more *factis. Similiter de* Nuptiarum solennibus, IX. 108. *m. f.* ἀμφὶ δὲ τῷ νόμῳ τούτῳ ἐχέτω ὡς καὶ ἀρχὴν ἐνομίσθη, I. 140. *f.* τὰς

ἄλλας πόλιας νομίζεσθαι κατάπερ εἰ δῆμοι εἶεν, Reliquas civitates ita Institui (Eis institutis legibusque uti) perinde ac si singuli essent liberi populi, I. 170. *f.* οὕτω μέν νῦν ταῦτα νενόμισται, III. 38. *f.* νενόμισται ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα, τὰ σχέτλια πάντα ἔργα Λήμνια καλέεσθαι, VI. 138. *extr.*

Νόμιμον, ου, τὸ, *i. q.* νόμαιον, Institutum publicum. τοῖσι ἄλλα τε ἐπάξιά ἐστι νόμιμα, II. 79. *a. N. Sed videtur ibi* νόμιμα *Adjectivum esse ad* ἀείσματα *referendum*, Cantilenæ publico usu receptæ, vulgo cani solitæ.

Νόμος, ου, ὁ, 1) *non solum* Lex proprie dicta, *sed et* Institutum quodlibet, Quilibet Mos, *praesertim*, publice receptus, Ritus. κατὰ τοὺς νόμους τοὺς ἐπιχωρίους, Ritu patrio, I. 35. *a.* ἐμίσγετο οἱ οὐ κατὰ νόμον, Non justo more, I. 61. *a.* ἀχαρίστοισι νόμος (ἐστὶ) εἶναι τοῖσι Ἑλληνικοῖσι θεοῖσι, I. 90. *extr. et* ἐξαπατᾷν τοὺς εὖ ποιεῦντας νόμος ἐστί οἱ, ibid. *a. m.* ἀγάλματα οὐκ ἐν νόμῳ ποιευμένους ἱδρύεσθαι, I. 131. *a.* ἄνευ μάγου οὔ σφι νόμος ἐστὶ θυσίας ποιέεσθαι, I. 132. *f.* ἀμφὶ μὲν τῷ νόμῳ τούτῳ *etc.* I. 140. *extr.* I. 196. *a.* 197. *a.* 199. *a.* 199. *extr. et* 200. *a.* νόμον πάντων βασιλέα φήσας εἶναι, III. 38. *extr. ubi in lat. vers. non tam Legem ponere debueram, quam* Mores publice receptos. (*vide ibi Not.*) *Sed* VII. 104. *m. f. ubi Demaratus ait,* ἔπεστί σφι (τοῖς Σπαρτιήτῃσι) δεσπότης, νόμος, *ibi quidem* νόμος *recte* Lex *intelligetur.* λήγει αὕτη ἡ ἀκτὴ (οὐ λήγουσα εἰ μὴ νόμος) ἐς τὸν κόλπον τὸν Ἀράβιον, Desinit hæc ora in Arabicum sinum, nempe non naturâ et vere ibi desinens, sed solummodo ex Opinione receptâ, ex Usu recepto loquendi, (νόμῳ, *non* φύσει) IV. 39. *a. ibique Not.*

2) *Notanda formula*, ἐν χειρῶν νόμῳ, *de quâ vide vocab.* Χείρ.

Νομὸς, οῦ, ὁ, 1) Nomus, Pagus, Provincia, Præfectura, Regio, Tractus terræ. *Sic in rebus Babylonicis* τὸν νομὸν τοῦτον (*non ut vulgo olim* νόμον) *dicit Noster* I. 192. *m. quam* ἀρχὴν *et* σατραπίην *dixerat paulo ante* ibid. *Rursus* Præfecturæ *imperii Persici* νομοὶ *nominantur* III. 90. *et* IX. 113. *m.* 116. *a. Praesertim in rebus Aegyptiacis frequentatur hoc nomen, ut* νομὸς Θηβαϊκὸς *vel* Θηβαῖος, II. 4. *f.* 42. *a.* νομὸς Μενδήσιος, II. 42. *a.* 46. *m. etc. Similiter de diversis* Tractibus *Scythiae*, IV. 62. *a. N.* 66. *a. conf.* Νομάρχης.

2) νομὸς, Habitatio, Sedes. οἱ ἄνθρωποι νομὸν ἐν θαλάσσῃ ἔξουσι, V. 92, 1. *a.* οἱ Πέρσαι οἱ ἐντὸς Ἅλυος ποταμοῦ νομοὺς ἔχοντες, V. 102. *a.*

Νόος, ου, ὁ 1) Mens, Recta ratio, Prudentia, Animus, *quatenus ad* Intelligendi *et* Expendendi facultatem *refertur*, *sicut dicimus* Advertere animum. οὐδένα νόον ἔχοντες ἐξηγησάμενον, Nullam rectam

rationem habentes quæ ipsis præivisset, (*quam secuti essent,*) IV. 36. *m.* νόῳ λαβεῖν ὡς *etc.* Percipere, Animum advertere, Reputare. III. 41. *a.* V. 91. *a.* VIII. 19. *a.* *Item* νόῳ λαβὼν τοῦτο, III. 51. *a.* *et m.* (*pro quo est* φρενὶ λαβόντες τὸν λόγον, IX. 10. *a.*) νόῳ ἴσχων ὡς *etc.* Memoriâ tenens, Recordatus, V. 92, 7. *a.* σὺν νόῳ ποιέοντες οὐδὲν, Nihil cum Ratione (Recto consilio, Prudentiâ) gerentes, VIII. 86. *m.* ὡς σὺν νόῳ λάβοι τὰ διδόμενα, Quam prudenter (Quantâ cum intelligentiâ) accepisset id quod ei oblatum erat, VIII. 138. *a.* *N.*

2) Νόος, Animus *quatenus hoc vocab. refertur ad id quod* Volumus, Cupimus, *aut* Nobiscum Constituimus. τοῦ στρατηγοῦ ταύτῃ ὁ νόος ἔφερε, Animus prætoris in hanc partem inclinabat, IX. 120. *f.* ἐκ παντὸς νόου παρεσκεύασται μένειν, Toto animo (Libentissime) paratus est manere, VIII. 97. *f.* κατὰ νόον ποιεῖν τινι, Ex voluntate alicujus facere, I. 117. *m.* οὐκ οἷά τε ἐστι πᾶσι κατὰ νόον ποιέειν, VI. 130. *m.* ταῦτα κατὰ νόον τὸν σὸν ποιήσας, V. 106. *f.* ἢν ἐμοὶ γένηται κατὰ νόον, Si mihi ex animi sententiâ successerit res, VII. 150. *m. f.* ἢν ἡμῖν ὁ πόλεμος κατὰ νόον τελευτήσῃ, IX. 45. *m.* αὐτή μοι κατὰ νόον τυγχάνει κάρτα ἐοῦσα, Ipsa animo meo imprimis est adcommodata, IX. 111. *m.* τί σοι ἐν νόῳ ἐστὶ ποιέειν, I. 109. *m.* ἡμῖν ἐν νόῳ ἐγένετο εἶπαι τοῦτο, Nos in animo habuimus hoc dicere, IX. 46. *m.* *Sic* ἐν νόῳ ἔχειν *sequente Infinitivo*, I. 10. *m.* I. 27. *m.* *ubi pro vulgato* [ἐν νῷ *corrigendum* ἐν νόῳ *cum Schaef.*) I. 77. *a.* 86. *a.* III. 64. *a.* *m.* 143. *a.* VI. 44. *a.* VII. 157. *m.* VIII. 7. *f.* 8. *a.* IX. 11. *a.* 52. *m.* ἐπὶ νόον ποιέειν τινὶ *sequente Accusat. vel Infinitivo*, In animum alicui inducere ut hoc facere velit. αἴ κε τοῦτο θεοὶ ποιήσειαν ἐπὶ νόον νησιώτῃσι, *nempe* ἐλθεῖν ἐπὶ Λυδῶν παῖδας *etc.* I. 27. *m.* *Similiter* ἐπὶ νόον τρέπειν τινὶ *seq. Infinit.* III. 21. *extr.*

3) Νόος, Mens, Sententia *dicti alicujus.* οὗτος ὁ νόος τοῦ ῥήματος, τὸ ἐθέλει λέγειν, VII. 162. *b.*

Νοσέειν, (*non* νουσέειν, *licet constanter* νοῦσος, Morbus, *usurpetur.*) Ægrotare, Morbo laborare, I. 105. *f.* ἐνόσησε ὁ Ἀλυάττης, I. 19. *m.* νοῦσον μεγάλην νοσέων, III. 33. τοὺς νοσέοντας κατέλιπε, VIII. 115. *m.* *Metaph.* ἡ Μίλητος νοσήσασα στάσι, Adflicta seditionibus, V. 28. *b.*

[Νοσηλεύειν τινὰ, Ægrotantem curare. ὁ Μέντωρ ἐνοσήλευσεν αὐτὸν ἐκτενέως, *Vit. Hom.* 7. *m.* 26. *a.*]

Νοσσεύειν, Nidificare, Nidulari, *et* In nido excludere pullos. *Hinc Passivum* ὅσα ἦν νενοσσευμένα ὀρνίθων γένεα ἐν τῷ νηῷ, Quæcumque avium genera in nidis templo adstructis exclusa erant et in eis sedes

suas habebant, I. 159. *m. N. nempe* avium pullos e nidis exturbavit *ille homo de quo ibi agitur. Praeter rationem Portus* νενεοσσευμ. *legendum censuerat.*

Νοστέειν, Redire. (*conf.* Ἀπονοστ. *et* Ὑπονοστ.) νοστήσαντας κεινῇσι χερσί, I. 73. *m.* νοστήσαντά μιν ἐς τὰ οἰκία, I. 122. *a.* οὔτε ὀπίσω ἐνόστησαν, III. 26. *m.* ἐνόστησαν ἐς τὴν Εὐρώπην, VII. 147. *extr.*

Νότιος, η, ον, Australis. ἡ νοτίη θάλασσα, III. 17. *a.*

Νότος, ου, ὁ, 1) Auster ventus. ὅ τε νότος καὶ ὁ λὶψ, ἄνεμοι ὑετώτατοι, II. 25. *m.* ὁ νότος σφι πνέων ἄνεμος, IV. 173. *a.* πνεύσας ὁ νότος κατέχωσε σφέας, ibid. *f.* εὔρου τε καὶ νότου εἵνεκα, VII. 36. *m.* 2) Australis plaga coeli. ἡ Ἀττικὴ πρὸς νότου κέαται τῆς Λήμνου, VI. 139. *extr.*

Νοῦσος, ου, ἡ, (*comm.* νόσος.) Morbus. I. 19. *m. et f.* ἐκ τῆς νούσου ἀνέστη, I. 22. *f.* ἐκφυγὼν τὴν νοῦσον, I. 25. *a.* θήλειαν νοῦσον, I. 105. *f. N.* νοῦσον μεγάλην λέγεται ἔχειν, τὴν ἱρὴν ὀνομάζουσί τινες, III. 33. τοῦ σώματος νοῦσον μεγάλην νοσέοντες, ibid.

Νυκτερὶς, ίδος, ἡ, Vespertilio. II. 76. *extr.* III. 110. *f.* IV. 183. *extr*

Νυκτομαχίη, ἡ, Praelium nocturnum. νυκτομαχίην τινὰ ἐποιήσαντο, I. 74. *a.*

Νύμφη, ἡ, Sponsa. IV. 172. *m.*

Νυν, *particula enclitica, i. q.* οὖν *valens*, Igitur. *Frequenter potissimum cum* μὲν *jungitur*, μέν νυν, I. 18. *a.* 20. *b.* 24. *f. etc. Conf. Var. Lect. ad* I. 183, 15. *et ad* IX. 10, 7.

Νῦν, Nunc. *Passim praeposito articulo*, τὸ νῦν *aut* τὰ νῦν, Nunc, Ut nunc est. *Et, majori cum emphasi*, τὰ νῦν τάδε, Nunc maxime, Nunc cum maxime, VII. 104. *a. cum Var. Lect.*

Νὺξ, κτὸς, ἡ, Nox. ὡς τὴν ἡμέρην ἐξαπίνης νύκτα γενέσθαι, I. 74. *a.* εἶδον νύκτα ἀντὶ ἡμέρης γενομένην, ibid. *et* VII. 37. *f.* νυκτὸς ἐπελθούσης, Ingruente nocte, I. 76. *f.* 82. *m.* νυκτὸς ἔτι (Ante lucem) ἐκπέμπουσι, IX. 10. *a.*

Νωθὴς, ὁ, ἡ, Tardus, Tardo (hebete) ingenio. *Composit.* ἀλλὰ οἱ κατεφαίνετο εἶναι νωθέστερος, III. 53. *a.*

Νωμᾶν, *i. q.* σκοπεῖν, Observare. νομῶντες αὐτοὺς σῖτα αἱρευμένους, IV. 128. *m.*

Νῶτος, ου, ὁ, Tergus, Tergum. κατὰ νῶτον, A tergo, I. 10. *m.* 75. *f.* ἐπεὰν νῶτον ὑὸς δελεάσῃ περὶ τὸ ἄγκιστρον, II. 70. *a.* νῶτον ἐπιστρέψας, VII. 141. *f. in Orac.* ἐντρέπειν τὰ νῶτα, Terga vertere, VII. 211. *f.*

# Ξ.

*Literam Ξ loco geminae sibilantis usurpat Noster in* διξὸς *et* τριξὸς, *pro* δισσὸς *et* τρισσός. *Quod vero* ξοινὸς *pro* κοινὸς *usurpatum Portus adfert, id quidem alienum est; nam* ξυνὸν *cum Homero, non* ξοινὸν, *scripsit Herodotus. Caeterum* ξὺν, *quod Atticorum est maxime, perraro apud Nostrum reperitur, ac fere non nisi ex librariorum more scribendi invectum videtur. Conf. infra voc.* Ξυμμίξας.

Ξεινηΐη, *vide mox* Ξεινίη.

Ξείνια, ων, τὰ (*comm.* ξένια) Dona hospitalia, Hospitalia officia, Hospitium. ἐπὶ ξείνια αὐτὸν καλέσας, II. 107. *m.* V. 18. *a. ubi vulgo olim* ἐπὶ ξεινίῃ, *vide autem Var. Lect.* VI. 34. *f. nullâ cum varietate, sic et* IX. 89. *a.* τοῦτον παραλαβὼν ἐπὶ ξείνια, IV. 154. *m. cum Var. Lect. et Not.* ἐπηγγείλατό σφι καταγωγὴν καὶ ξείνια, VI. 35. *f.* ξείνια προθεῖναι στρατῷ, VII. 29. *a.* ὅς σφεας, ξείνια προθέμενος, εἱστία, IX. 135. *a.*

Ξεινίζειν, Hospitio excipere. ἐξεινίζετο ἐν τοῖσι βασιληΐοισι, ὑπὸ τοῦ Κροίσου, I. 30. *a.* ξεινίσαντες (αὐτοὺς) καὶ καταμεθύσαντες, I. 106. *m. ubi perperam* ξενίσαντες, *edd. ante Reiz.* ξεινίζων, VII. 175. *a.*

Ξεινίη, ης, ἡ, (*comm.* ἡ ξενία) Hospitium, Hospitalitas, Jus hospitii. Ἴωσι ξεινίην συνεθήκατο, I. 27. *extr.* ἐποιήσαντο ὅρκια ξεινίης πέρι, I. 69. *f.* ξεινίην (*sic corrigendum puto*) Ἀμάσι βασιλέϊ συνεθήκατο, III. 39. *m. cum Var. Lect. et Not.* σκῆψιν ποιεύμενος τὴν ξεινίην τὴν Ἱστιαίου, V. 30. *m.* ξεινίην ὁ Πέρσης τοῖσι Ἀκανθίοισι προεῖπε, VII. 116. *a. N.*

Ξεινικὸς, ἡ, ὸν, Peregrinus, Extraneus. ξεινικὰ νόμαια, I. 135. *a.* IV. 76. *a.* ἱδρυνθέντων ἱρῶν ξεινικῶν, I. 172. *m. f.*

Ξείνιος, η, ον, Hospitii jure conjunctus *cum aliquo.* ὅμως καὶ ξεινίους σφι ἐόντας τὰ μάλιστα, V. 63. *a.*

Ξεινοδοκέειν, Hospitio excipere. ξεινοδοκέων πάντας ἀνθρώπους, VI. 128. *m. f.*

Ξεινοκτονέειν, Interficere peregrinos, hospites. II. 115. *f. quem locum spectasse videtur Pollux* III. 58. *ubi scribit,* καὶ ξενοκτόνος παρ' Ἡροδότῳ: *nam jonismum in talibus (ut* ξειν. *pro* ξεν.) *negligere solent Lexicographi;* ξεινοκτονέειν *autem idem valet* ac ξεινοκτόνον εἶναι.

Ξεῖνος, η, ον, (*comm.* ξένος) Peregrinus, Hospes, Hospitii jure conjunctus. ἐόντα Θρασυβούλῳ ξεῖνον, I. 20. *a.* ξείνους ἀλλήλοισι εἶναι καὶ συμμάχους, I. 22. *f.*

Ξείνους ἐκάλεον (οἱ Λακεδαιμόνιοι) τοὺς βαρβάρους, IX. 11. *f.*

Ξέρξης, Persicum nomen, græce significat ἀρήϊος, Martius, Bellicosus; Ἀρταξέρξης, μέγας ἀρήϊος, VI. 98. *f.*

Ξεστὸς, ὴ, ὸν, Politus. λίθου ξεστοῦ, II. 124. *m. et f.*

Ξηρὸς, ὴ, ὸν, Siccus. παρὰ ξηρὸν Κράστιν, *de* Alveo torrentis qui æstivo tempore siccus est, V. 45. *a. N.*

Ξίφος, εος, τὸ, Ensis. τοῦ κουλεοῦ τοῦ ξίφεος ὁ μύκης ἀποπίπτει, γυμνωθὲν δὲ τὸ ξίφος *etc.* III. 64. *m. N.*

Ξύλινος, η, ον, Ligneus. προσποιησάμενος ξύλινον πόδα, IX. 37. *f.* ξύλινος λόχος, VI. 57. *f. in Orac. et* cap. 58. *m.* Τεῖχος ξύλινον, VII. 141. *f. in Orac. et* cap. 142. *Alius* Ligneus murus *memoratur* IV. 108. *m. et* 123. *a. Alius item*, IX. 65. *et* 70. πόλις ξυλίνη, οἰκίαι ξύλιναι, IV. 108. *a. et m.*

Ξύλον, ου, τὸ, Lignum. ξύλα τετράγωνα *sunt* Trabes, Tigna, I. 186. *f. Nonnumquam* ξύλον Fustem *significat.* μάχη ξύλοισι καρτερὴ γίνεται, II. 63. *f.* πολλοὶ ξύλων κορύνας ἔχοντες· ἄλλοι δὲ - - ἔχοντες ξύλα, καὶ οὗτοι, ibid. *a. m.* μάχονται πρὸς ἀλλήλας λίθοισί τε καὶ ξύλοισι, IV. 180. *a. Alibi intelligitur* Lignea compes. ἔδησαν αὐτὸν οἱ προσήκοντες ἐν ξύλῳ, VI. 75. *a.* ἐδέδετο ἐν ξύλῳ σιδηροδέτῳ, IX. 37. *a. m. N.*

*Alibi apud Nostrum* Ξύλον *idem sonat atque* δένδρον *vel* δένδρος, Arbor; *quem vocabuli usum Phavorinus etiam in Dictionario, nescio quonam ex auctore, his verbis adnotavit:* Ξύλον ἐστιν οὐσία φυτικὴ φυλλοβόλος, σπερματική. *Sic certe Herodotus, de* Gossypio *loquens, pro eo quod* III. 106. *f. dicebat,* ἐσθῆτι οἱ Ἰνδοὶ ἀπὸ τούτων τῶν δενδρέων χρέωνται, libro VII. cap. 65. *ait,* Ἰνδοὶ εἵματα ἐνδεδυκότες ἀπὸ ξύλων πεποιημένα. *Loco pluralis vero numeri* ἀπὸ ξύλων, *alibi Singularem adhibet, collectivâ notione.* θώρηκα λίνεον, κεκοσμημένον χρυσῷ καὶ εἰρίοισι ἀπὸ ξύλου. III. 47. *f. quam formulam ab Herodoto Pollux mutuavit, VII.* 75. *scribens,* παρ᾽ Αἰγυπτίοις, ἀπὸ ξύλου τι ἔριον γίγνεται. *Eamdem formulam,* ἀπὸ ξύλου, *minus recte et contra Herodoti sententiam (ut mihi quidem videtur) interpretatus Plinius libro XIX. cap.* 2. *sect.* 3. *scripsit,* Superior pars Ægypti gignit fruticem, quem aliqui gossypium vocant, plures xylon.

Ξυλουργέειν, Fabricare lignum, III. 113. *b.*

Ξυμμίξας, Ξύμμαχος, *et* Ξὺν, *ex Atticorum scriptorum usu habet noster cod. F.* lib. VI. cap. 23. *ubi alii* συμμίξας, σύμμαχος *et* σὺν *tenent, quam scripturam cum caeteris codd. alibi constanter fere (praesertim in sex prioribus libris) idem cod. F. servavit. Adhaeserat tamen olim editis et pluribus etiam libris msstis* ξυνήνεικε, *pro* συνήνεικε, VI. 23. *a. et* VII. 117. *a. quem ad posteriorem locum in Var. Lect. adnotare debueram:* » ξυνήνεικε *olim edd. et sic ms. F. pro quo* συνήνεικε *ex*

*ms. Ask. restituit Wess. Etiam* I. 32, 21. *pro* συμφορὴ *praeferunt* ξυμφορὴ *mss. F. Pa. Pc. et* ξύμπαντες, VII. 53. *m. idem cod. F. qui et similia alia passim habet, praesertim in lib.* VII. et seqq. *Citavit etiam alicubi Larcherus ex duobus codd. Paris.* ξυμπεσεῖν, *pro vulgato* συμπεσεῖν. *Sed haec talia apud Nostrum quidem, ut perrara, sic suspecta utique, quamvis apud Homerum passim* ξὺν *pro* σὺν *occurrat, doceantque Grammatici, in his Suidas, voce* Ξυμπάθεια, *usum literae* ξ *pro* σ *Jonibus cum Atticis esse communem.*

Ξυνὸς, ἡ, ὸν, *i. q.* κοινὸς, Communis. ξυνὸς Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων λόγος, IV. 12. *extr.* ξυνὸν τοῦτο πᾶσι ἀγαθὸν, VII. 53. *m.*

Ξυρέειν, (*jon. pro* ξυρᾶν) Radere, Tondere. ξυρέονται τὰς ὀφρύας, Radunt sibi supercilia, II. 66. *f.* ξυροῦντες τῶν παιδίων τὴν κεφαλὴν, II. 65. *f.* ξυρεῦνται, *cui opponitur* κομέουσι, II. 36. *a.* ἐξυρημένοι, ibid. *paulo post.* ξυρεῦνται πᾶν τὸ σῶμα, II. 37. *a.* ξυρήσαντά μιν τὰς τρίχας, κατιδέσθαι ἐς τὴν κεφαλὴν, V. 35. *m. f. Adde* Ἀποξυρέειν.

Ξυρὸν, οῦ, τὸ, *sive* ὁ Ξυρὸς, Novacula. ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἔχεται ἡμῖν τὰ πρήγματα, VI. 11. *a. Conf. Iliad.* κ΄. 173.

Ξυστὸν, τὸ, Hastile. τὸ ξυστὸν τῇσι λόγχῃσι ἐὸν ὁμοίως χρύσεον, I. 52. *Videtur proprie esse Adjectivum, subintellecto Substantivo* δόρυ *vel* ἀκόντιον, *quemadmodum apud eumdem Nostrum* ξυστὰ ἀκόντια, II. 71. *extr. sunt* Polita jacula, *i. e.* Hastilia jaculorum. *Vide ibi Not.*

# O.

Ὁ, ἡ, τὸ, *non solum* Articulus *est, Nominibus, Participiis et Infinitivis verborum ubi commodum est, praepositus; sed apud Nostrum, ex jonici idiomatis ratione, variis etiam aliis modis usurpatur. Scilicet*

1) ὁ, ἡ, τὸ, *cum suis Casibus, non solum in vulgatissimâ illâ et Graecis omnibus usitatâ formulâ,* ὁ μὲν -- ὁ δὲ, *sed et aliâs frequenter pro* οὗτος *vel* ἐκεῖνος, αὕτη *vel* ἐκείνη, τοῦτο *vel* ἐκεῖνο *ponuntur.* ὁ δὲ εἶπε, Tum ille ait, I. 32. *a.* ὁ δὲ ἀμείβετο, I. 35. *m. Sic in Plur.* οἱ δὲ, *pro* οὗτοι *vel* ἐκεῖνοι δέ. (*Sed post* καὶ *accentu notatur* οἳ, *tamquam a sing.* ὃς, *quemadmodum Attici dicebant* ἦ δ᾽ ὅς. *Sic,* καί οἳ - - ἐσέβαινον ἐς τὰς νῆας, VIII. 56. *b. conf.* VIII. 83. *a. N. Sed et in Plur. Nominativo reperitur* τοὶ *pro* οὗτοι *positum:* τοὶ γὰρ ἄνδρες,

VIII. 68, 1. *m. idem valens ac* οὗτοι οἱ ἄνδρες, *si modo vera ibi ista scriptura, de quâ vide Var. Lect. Certo, pro* τοὶ Βαβυλώνιοι, *quod* I. 186. *f. editum erat, ex frequenti optimorum codicum consensu* οἱ Βαβ. *restituendum auctori judicavi:*) τὸν δὲ (Hunc vero) λίσσεσθαι, I. 24. *a. et* τὸν δὲ -- διεξελθεῖν, *paulo post* ibid. λέγων ὡς τὸν (*i. e.* τοῦτον *vel* αὐτὸν) ὀϊστὸς περιέφερε *ex emend. Wess.* IV. 36. *a.* τοὺς δὲ, Hos vero, I. 2. *f.* 3. *b.* 24. *a. Sic* καὶ τούς, I. 86. *m.* τοῦ (*i. q.* τούτου) αἵματος ἐμπίνει, Hujus sanguinem (*proprie* Hujus de sanguine) bibit, IV. 64. *a.* τοῦ εἵνεκα (Hujus rei causâ) - - ἵνα, III. 46. *b.* τοῦ εἵνεκα - - ὅτι, VIII. 85. *f. Et subintellectâ* ὅτι *particulâ*, τῶν δὲ εἵνεκα.

2) ὁ, *et Plur.* οἱ, *ante* δὲ *et* γε, *Homerico more nonnumquam pleonasticâ quâdam ratione nec tamen sine emphasi, adponitur.* τὴν μὲν αἰτίην οὐ μάλα ἐξέφαινε, ὁ δὲ ἔλεγέ σφι, VI. 3. *m. ubi satis fuerat,* ἔλεγε δέ σφι. *Similiter,* εἰ δὲ ταῦτα μὲν οὐ ποιήσουσι, οἱ δὲ πάντως διὰ μάχης ἐλεύσονται, VI. 9. *f. ubi si* πάντως δὲ *dixisset,* οἱ *aut* οὗτοι *non desiderasses. Sic rursus* VI. 133. *f. et alibi. Similiter in Apodosi orationis:* εἰ μὲν οὖν ἄχθη παρὰ βασιλῆα, ὁ δὲ οὔτ' ἂν ἔπαθε κακὸν οὐδὲν *etc.* VI. 30. *a. ubi duae voculae* ὁ *et* δὲ *potuerant abesse. Pariter* ὅ γε *non necessario requirebatur ubi ait Noster,* λάθοι ἂν ἤτοι μανεὶς ἢ ὅ γε ἀπόπληκτος γενόμενος, II. 173. *f.*

3) *Casus obliqui Articulorum* ὁ, ἡ, τὸ, *atque etiam Nominativus sing. et pluralis Neutrius generis,* τὸ *et* τὰ, *jonico more ponuntur pro Pronomine relativo. Sic* τοῦ *pro* οὗ, τῷ *pro* ᾧ, τὸν *pro* ὅν, *et cet. Sic,* τοῦ ὁ πατήρ, Cujus pater, *et similia, passim.* τοῦ μνήμην ἔχειν ἄξιόν ἐστι, Cujus meminisse æquum est, I. 14. *a.* τῷ δὴ λέγουσι θῶυμα μέγιστον παραστῆναι, Cui ajunt accidisse *etc.* I. 23. *a.* ἐς κόλπον ἐν τῷ Ἄσσα πόλις, In quo, VII. 122. *a.* τὸν οἶδα - - τοῦτον σημήνας, Quem ego novi, I. 5. *m. f.* Κανδαύλης, τὸν οἱ Ἕλληνες Μυρσίλον ὀνομάζουσι, I. 7. *a. Sic pro vulgato* ὅν τινα, Quemnam, *codex noster F. jonico more scriptum* τόν τινα *dedit* I. 98. *a.* (*Sed* τὸν δέ τινα *et* τῷ δέ τινι, I. 114. *a. ubi praecessit* τοὺς μὲν, *significant* Alium quemdam *et* Alii cuidam.) κατὰ τὠυτὸ τὸ καὶ Ἕλληνες λέγουσι, *jonice pro* ὃ καὶ Ἑλλ. λέγ. I. 1. *m. f.* τὰ τὸ πάλαι μεγάλα ἦν, (Quæ olim magna erant) μικρὰ γέγονε, I. 5. *m.* τάσδε πόλις ἐκ τῶν (E quibus) νέας παρελάμβανε, VII. 122. *f.* πάντα τοῖσι χρέονται ἐς πόλεμον, I. 34. *f.* τῶν οἰκετέων τοὺς μάλιστα ὥρα πιστούς, I. 11. *a.* — *Sed tota haec observatio commodius fortasse infra sub* Ὅς, ἥ, τό, *poni potuerat.* Τεο *pro* τινός, *et* Τέῳ *pro* τίνι, *vide in* Τις *et* Τίς.

4) *De* τὴν *articulo elliptice posito in formulâ* τὴν ἐπὶ θανάτῳ *vide voc.* Θάνατος. *Vide etiam voc.* Ὁδός, *et* Τὴν *sub. lit.* Τ.

5) *Ut apud Graecos omnes, sic et apud Herodotum articulus* τὸ *subinde elliptice ponitur, intelligendo* τὸ ἔπος. *Sic* τὸ τοῦ Σόλωνος, I. 86. *m. et* τὸ, Μηδένα εἶναι τῶν ζωόντων ὄλβιον *paulo post* ibid.

6) *Sed alius usus Articuli* τὸ *Jonibus magis proprius est et Herodoto inprimis familiaris, scilicet ut ellipticâ quâdam ratione aut pleonasticâ* τὸ *praeponatur Adverbiis nonnullis Tempus aut Locum significantibus, aliisque quibusdam locutionibus Adverbiorum locum tenentibus. Sic* τὸ ἀπὸ τούτου, τὸ ἀρχαῖον, τὸ ἐνθεῦτεν, τὸ πάλαι, τὸ παράπαν, τὸ πρόσω, *et similia, quae vide in voc.* Ἀπό, Ἀρχαῖον, Ἐνθεῦτεν, Πάλαι, Παράπαν, *et cet.*

Ὀβελός, οῦ, ὁ, Veru. ὀβελοὺς βουπόρους, II. 135. *m. f.* ὀβελὸς λίθινος, Lapideus obeliscus, II. 111. *f.* 170. *m.*

Ὀγδώκοντα, *pro comm.* ὀγδοήκοντα, (*pro quo male vulgo* ὀγδώκοντα *subscripto jota edebatur.*) Octoginta. I. 163. *m. ibique Var. Lect.* (*adde quae notavi ad* I. 178, 9.) I. 189. *f.* III. 95. *m.* VI. 46. *m. f.* VII. 184. *m. et passim alibi.*

Ὄγκος, ου, ὁ, Moles, Congeries, Cumulus. ὄγκος φρυγάνων, IV. 62. *a. m. et m. f. Conf.* ibid. *a.*

Ὅδε, ἥδε, τόδε. *Dat. plur. neutr.* ὁ δὲ τοισίδε (His rebus) προέχει ἐκείνου, I. 32. *m.* ἀμείβεται αὐτοὺς τοῖσδε *vel* τοισίδε, His verbis, I. 120. *a.* (*conf.* Ἀμείβεσθαι.) ἀλλὰ τοῖσι δὲ (*sive* τοισίδε) καὶ μᾶλλον, *scil.* εἴκασα, II. 104. *m.*

[Ὁδηγεῖν, Deducere, Viam monstrare. ὁδήγουν αὐτὸν, *Vit. Hom.* 33. *a.*]

Ὀδμή, ῆς, ἡ, *i. q.* Ὀσμή, Odor, I. 47. *f. in Orac.* ὀδμὴν αὐτῆς ὀσφραινόμενος, I. 80. *m. f. ubi quidem* ὀσμὴν *praeferunt codd. nonnulli. Sed* μεθύσκεσθαι τῇ ὀδμῇ *agnoscunt omnes*, I. 202. *m. et* ὀδμὴν βαρέαν παρέχεται, II. 94. *extr.* VI. 119. *f.* ῥόδα ὀδμῇ ὑπερφέροντα τῶν ἄλλων, VIII. 138. *m.*

Ὁδοιπορέειν, Iter facere. ὡδοιπόρεον ἐς τὴν οἰκεομένην, IV. 110. *f. Et absque Augm.* ὁδοιπόρεον τριῶν ἡμερέων ὁδὸν, IV. 116. *a. ubi alii quidem fere omnes* ὡδοιπόρεον.

Ὁδοιπορίη, ης, ἡ, Iter. ὁδοιπορίην ποιήσεαι ἡμερέων τεσσεράκοντα, II. 29. *m. f.* οὐκέτι ὁδοιπορίῃσι διεχρέετο, Non amplius terrestri itinere usus est, VIII. 118. *a.*

Ὁδός, οῦ, ἡ, 1) Via, Iter. ἰόντες τὴν Ἱρὴν ὁδὸν, VI. 34. *f. N.* ἐξήλαυνον τὴν αὐτὴν ὁδὸν, VIII. 113. *a. Metaphorice*, οὐ τρέπεται ἐπὶ ψευδέα ὁδὸν, I. 117. *a. m.*

2) *Loco Foeminini generis Masculino interdum utuntur libri nonnulli.* προσαγορεύειν ἀλλήλους ἐν τοῖσι ὁδοῖσι *edebatur ante Gron.* II. 80. *b. sed ibi quidem* τῇσι *dederunt mssti libri omnes. Contra*, VII. 114. *a.* ἐν Ἐννέα Ὁδοῖσι τῇσι Ἠδωνῶν

*ex uno cod. Arch. recepit Wess. ubi alii omnes codices* τοῖσι Ἠδωνῶν *praeferunt. Similiter*, II. 35. *m. f. ubi alii codices (quoad equidem novi) cum editis* ἐσθίουσι ἐν τῇσι ὁδοῖσι, *codex F.* ἐν τοῖσι ὁδοῖσι *habet. Similiter item, pro* περίοδος μακρὴ, I. 185. *f. plerique scripti libri* περίοδος μακρὸς *praeferunt.*

3) *Pro* Ὁδὸς *interdum* Οὐδὸς *praeferunt libri Herodotei; quam insolitam alioqui Nostro vocabuli formam non modo* II. 7. *m. cum aliis Editoribus tenui in verbis* τῶν οὐδῶν τουτέων, (*vide ibi Var. Lect. et Not.*) *sed et in illis*, ἄνδρας οἳ ὑπείσας κατ' οὐδόν, III. 126. *extr. ubi quidem scripti plerique libri* κατ' ὁδόν *praeferunt.*

4) Via et Ratio *disserendi de aliquâ re, aut aliquid explicandi.* ἔλεξαν περὶ τούτου τριφασίας ὁδούς, II. 20. *a. et mox*, τῶν μὲν τὰς δύο τῶν ὁδῶν *etc.* ibid. *tum* ἡ δὲ τρίτη τῶν ὁδῶν, II. 22. *a.*

Ὁδοῦν, Viam monstrare, Ducere; *et metaphorice*, Administrare, Gerere *res.* τὰ ἀπ' ὑμέων ἡμῖν χρηστῶς ὁδοῦται, Quæ a vobis proficiscuntur, ea benigne erga nos administrantur, reguntur, geruntur, IV. 139. *f. Not. Conf.* Εὐοδοῦν.

Ὁδοφύλαξ, ακος, ὁ, Viæ custos, VII. 239. *m. f.*

Ὀδὼν, όντος, ὁ, (*i. q. comm.* ὀδοὺς) Dens. *Sic* ὁ ὀδὼν *bis legitur*, VI. 107. *f.* ἐλέφαντος ὀδόντες, III. 97. *m. Conf.* Χαυλιόδους.

Οἷ, *et enclitice* Οἱ, *Dativ. pronom. pro* ἑαυτῷ *et pro* αὐτῷ *frequentius ponitur apud Nostrum. Nonnumquam* οἷ *ita cum* αὐτῷ *jungi censuerunt Viri docti, ut* αὐτῷ - - οἱ *idem ac* ἑωυτῷ *valeat; quo pacto olim* ὥστε αὐτῷ πάντα ἀποβέβηκέ οἱ (*aut* ἀποβεβήκεέ οἱ) *editum erat*, I. 86. *m. f. quo de loco vide Var. Lect. et Not. ad* I. 86, 29.

*Alibi idem Dativ. pronom.* οἷ *vel* οἱ *prorsus pleonastice adpositus videtur; ut*, τῇ Ἀθηναίῃ προπύλαια θωυμάσιά οἱ ἐξεποίησε, II. 175. *a. N.* (*conf. quae ibi in Var. Lect. notavimus.*) *Similiter* VI. 68. *a. legitur*, Ἀπικομένη δὲ τῇ μητρὶ ἐσθεὶς ἐς τὰς χεῖράς οἱ τῶν σπλάγχνων, κατικέτευε: *ubi si ita, ut vulgo fit, distinguuntur verba, abundat utique* οἱ *pronomen. Sed commodius fortasse non modo ante* κατικέτευε, *verum etiam ante* ἐσθεὶς *incidetur oratio, ut Dativus* ἀπικομένῃ τῇ μητρὶ *regi intelligatur a verbo* κατικέτευε: *nam, licet simplex verbum* ἱκετεύειν *non nisi cum quarto casu construatur, nihil tamen impedit quo minus compositum* κατικετεύειν *cum tertio casu jungi potuerit.* Libro IV. 152. *f. olim suffragantibus plerisque msstis sic editum erat*, περιξ δὲ αὐτοῦ γρυπῶν κεφαλαὶ πρόκροσσοί εἰσι: *ubi* κεφαλαί οἱ πρόκρ. *ex codd. Arch. et Vind. recepit Wess. eumque secuti Editores; ego inutilem h. l. voculam rursus eliminandam putavi, nec vero diffitear*

*nullo incommodo teneri eam potuisse.*

Οἶα, *Adverbium*, 1) *cum Participio constructum i. q.* ἅτε, Utpote, Quippe, III. 4. *m.* 78. *b. et alibi. Sic et* οἷά τε, *abundante* τε *particulâ*, II. 175. *f. ubi vide notata in Var. Lect.* οἷα δὲ, *et* οἷα δὴ, *vide Var. Lect. et Not. ad* II. 28. *extr.* [2) Quemadmodum, Sicut, Tamquam. *Sic olim* I. 47. *extr. vitiose edebatur in Orac.* ὀδμὴ κρατεριῆ οἷα χελώνης, *ubi nunc* κραταιρίνοιο χελώνης.]

Οἶδα, *vide in* Εἰδέναι.

Οἰδέειν, *et* Οἰδαίνειν, Tumere, Inflammatum esse. *Inde per metaphoram, similitudine vel ab* Ulcere *ductâ, vel a* Mari fluctibus agitato et intumescente, οἰδεόντων πρηγμάτων, Tumentibus rebus, *id est* Exulceratis, *sive* Turbulentis, Haud satis tranquillis, III. 76. *m. et* 127. *a. N. ubi alii* οἰδαινόντων. *Graecam locutionem imitatus Cicero*, Tument negotia, *dixit ad Attic. XIV.* 4. *et* Tumorem rerum, *ibid. XIV.* 5. *quae verba Ernestus, aliam quamdam puto translationis rationem spectans, (nempe quod, ubi* Tumor *in aliquâ corporis parte exsistit, timendum sit ne gravius quidpiam sequatur) de* Imminentibus rebus novis, *nec ita male interpretatus est in Clavi Cicer. voc.* Tumere *et* Tumor.

Οἰζυρὸς *sive* Ὀϊζυρὸς, ἡ, ὀν, Miserabilis, Miser. ὀϊζυρὴν ἔχοντες διαίτην, IX. 82. *extr. N.*

Οἰηκίζειν, (*jon. pro comm.* οἰακίζειν) *proprie*, Gubernaculo regere *navem, deinde generatim* Regere, Dirigere, Gubernare *rem quamcumque.* τελαμῶσι σκυτίνοισι οἰηκίζοντες τὰς ἀσπίδας, I. 171. *m.*

Οἶκα, Οἰκὼς, *et* Οἰκὸς, *vide supra sub* Εἴκειν.

Οἰκέειν, Habitare, Sedes suas habere. οὗτος ὁ νομὸς ἐν νήσῳ οἰκέει, II. 166. *a. Imperf.* οἴκεε γῆν τὴν Φθιῶτιν, I. 56. *m. f.* 57. *a.* οἴκεε ἐν Πίνδῳ, I. 56. *f. Aorist.* τούτους τοὺς χώρους οἴκησαν χρόνον ἐπὶ πολλὸν, II. 154. *m.* ἐνθαῦτα πόλιν Μεσαμβρίην οἴκησαν, VI. 33. *m. ubi quidem* οἴκισαν *correxerunt Editores nonnulli; quemadmodum etiam nos cum aliis pro* οἰκησάντων I. 57. *m.* οἰκισάντων *scripsimus; et* οἰκίσαι, VII. 170. *m. N. pro* οἰκῆσαι, *quod edd. vett. et mssti dederant. Vide infra, voc.* Οἰκίζειν.

*Frequenter Praeteritum Pass. eâdem notione, quâ Praesens Activi, usurpatur.* αἱ δύο (πόλιες) νήσους οἰκέαται, (*jon. pro* ᾤκηνται) I. 172. *f.* παρ' ὃν (Τίγριν) Νῖνος πόλις οἴκητο, I. 193. *a. m.* (*ubi commode etiam, ut et alibi subinde, reddere possis* Sita urbs erat.) τοῖσι τὰς νήσους οἰκημένοισι Ἴωσι, I. 127. *f. et* τῶν ἐν τῇ ἠπείρῳ οἰκημένων, ibid. *paulo ante.* ποῖ γῆς οἰκημένοι, V. 73. *m. ubi nos quidem cum Schaef.* πῇ *posuimus.* τῶν ἐντὸς Ἅλυος ποταμοῦ οἰκημένων, I. 28. *a.* τῶν περὶ τὰς πηγὰς τοῦ Στρυμόνος οἰκημένων, VIII. 115. *extr. ubi olim* οἰκεομένων *edd. invitis msstis. Sed*

*notione Passivâ dicitur* ἡ οἰκεομένη, Regio habitata, Incolis frequentata. ὡδοιπόρεον ἐς τὴν οἰκεομένην, IV. 110. *f. Quid sit vero quod* I. 170. *f.* τὰς ἄλλας πόλιας οἰκεομένας *dicit, haud admodum liquet: equidem interpretatus sum quasi dixisset* πόλιας ὑπὸ Ἰώνων οἰκεομένας: *poteras etiam suspicari,* τὰς ἄλλοθι πόλιας οἰκεομένας *aut* οἰκημένας, *scriptum oportuisse, aut* τὰς ἐν ἠπείρῳ οἰκημένας.

Οἰκειοῦσθαι, *vide* Οἰκηϊοῦσθαι.

Οἰκέτης, ου, ὁ, 1) Famulus, Servus. οὐ γὰρ εἶναι τοῦτον τὸν χρόνον σφίσι κω οὐδὲ τοῖσι ἄλλοισι Ἕλλησι οἰκέτας, VI. 137. *m.* Μίκυθος οἰκέτης ἐὼν Ἀναξίλεω, VII. 170. *f. N. et sic alibi. Sed* 2) Οἰκέται, οὐ μόνον οἱ δοῦλοι, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐν τῷ οἴκῳ, γυνὴ καὶ τέκνα, *ut ait Thomas Mag. citans illud Herodoti,* ἣν κομισάμενος τοὺς οἰκέτας οἰκέῃ ἐκείνῃ, *ex* VIII. 106. *a. m. ubi* τοὺς οἰκέτας *paulo post ipse Scriptor interpretatur* τὰ τέκνα καὶ τὴν γυναῖκα. *Alibi quidem jungit* τέκνα τε καὶ τοὺς οἰκέτας, *i. e.* Liberos et totam Familiam, Domesticos omnes, VIII. 4. *f. N. Rursus* VIII. 142. *m. f. junguntur quidem* γυναῖκές τε καὶ τὰ ἐς πόλεμον ἄχρηστα οἰκετέων ἐχόμενα πάντα, *sed deinde* cap. 144. *m. f. eadem* Uxores cum Liberis et totâ Familiâ *communi nomine* οἰκετέων *indigitantur, ubi ait* ὥστε ἐπιθρέψαι ἐθέλειν ἡμέων τοὺς οἰκέτας.

[Οἰκηΐη *perperam olim edd. pro* Οἰκίη, I. 107. *f.*]

Οἰκήϊος, η, ον, (*jon. pro* οἰκεῖος) 1) Qui ex eâdem Domo, ex eâdem Familiâ est, Cognatus, Propinquus. ἄνδρα οἰκήϊον, I. 108. *m. ubi in vers. Lat. pro* Familiarem sibi virum, *rectius* Cognatum *posueris. Sic* III. 119. *a. quos* οἰκηΐους *dicit, eosdem continuo deinde* τῶν συγγενέων *nomine indigitat.* ποιεῦσι τοῦτο καὶ ἐκ τῶν οἰκηΐων, Faciunt hoc etiam ex Cognatis (*nempe,* Ex cognatorum calvariis etiam pocula faciunt,) IV. 65. *m. et paulo post* ibid. ὡς οἱ ἐόντες οἰκήϊοι, *ubi in Vers. lat. nescio quomodo dormitans,* Fuisse hos olim sibi adversarios *scripsi pro eo quod oportebat* Fuisse hos sibi cognatione propinquos. *Inde superlativus,* Οἰκηϊότατος, *sive* Οἰκηϊώτατος, Cognatione proxime attingens aliquem: τετελεύτηκε ὑπὸ τῶν ἑωυτοῦ οἰκηϊωτάτων, (*nempe* Frater occidi eum jusserat) III. 65. *m. ubi* οἰκηϊοτάτων *scribitur in cod. F. quod in Var. Lect. adnotari debuerat. Sic* σφάζεται ὑπὸ τοῦ οἰκηϊοτάτου ἑωυτῆς, V. 5. *b. ubi* οἰκηϊωτάτου *ed. Schaef. et Borh. contra quam mssti cum aliis edd.*

2) οἰκήϊος, Domesticus, Proprius, Privatus, Suus. ἐὼν ἐν κακῷ οἰκηΐῳ, I. 45. *a. m.* οἰκήϊα ἐόντα, *nempe* χρήματα, I. 92. *m.* οὐ τὰ τῶν Ἰώνων πάθεα, ἀλλὰ τὰ οἰκήϊα, I. 153. *m.* οὔτε τι τῶν οἰκηΐων δαπανέωνται, II. 37. *m.* συνέσπετο οἰ-

κηΐῃ τε τριήρεϊ καὶ οἰκηΐῃ ἀνδρῶν δαπάνῃ, V. 47. *m.*

3) οἰκήϊον, τὸ, *i. q.* καθῆκον, πρέπον, Conveniens, Honestum, Decens. οὔτε οἶδε καλὸν οὐδὲν, οὐδ' οἰκήϊον, III. 81. *m. N.*

4) *Passiv.* τὰ οἰκήϊα, τῶν οἰκηΐων, *olim edebatur pro* οἰκία, οἰκίων. *Vide* Οἰκίον.

Οἰκηϊότης, ητος, ἡ, Cognatio, VI. 54. *conf.* Ὁμολογέειν. *num.* 2.

Οἰκηϊοῦσθαι, et Οἰκειοῦσθαι, 1) Sibi tamquam Suum vindicare. Αἰγύπτιοι οἰκηϊεῦνται Καμβύσεα, III. 2. *a. ubi quidem* οἰκειοῦνται *olim edd. Et sic libri omnes*, τὴν Ἀσίην οἰκειεῦνται οἱ Πέρσαι, I. 4. *extr. Rursus vero*, τούτων τὴν ἐξεύρεσιν οὐκ οἰκηϊοῦνται Λυδοί, I. 94. *m.* 2) Sibi aliquem Conciliare, Sibi adjungere. οὐδαμῶς ἐξελῶν αὐτοὺς, ἀλλὰ κάρτα οἰκηϊεύμενος, IV. 148. *a.*

Οἴκημα, ατος, τὸ, 1) Ædificium *quodlibet*, Ædes, Domus. τὰ οἰκήματα οὐ κατέβαλλε, I. 17. *m. pro quo paulo post ait* τὰς οἰκίας οὐ κατέβαλλε, ibid. *f.* οἰκήματα μουνόκωλα ἔδειμαν, I. 179. *m. N.* οἴκημα ἐν κατιρῶσαι, I. 164. *a. N.* οἴκημα λίθινον, I. 121, 1. *a. et dein* ibid. *saepius*, *tum et*, *ubi de eodem* Ædificio *agitur*, ἐπὶ τῷ οἰκοδομήματι *ait* I. 121, 1. *f.* εἴ τι ὀρθὸν ἦν τῶν οἰκημάτων ἢ τῶν ἱρῶν, IX. 13. *m. Sic et de* Æde deo sacratâ: θεῶν τὰ ἀγάλματα καὶ οἰκήματα ἐμπεπρησμένα, VIII. 144. *m. Ubi* VII. 119. *a. m. legitur*, ἔτρεφον ὄρνιθας χερσαίους καὶ λιμναίους ἔν τε οἰκήμασι καὶ ἐν λάκκοισι, *ibi* τὰ οἰκήματα Cortes *intelligebat Portus cum Valla*, *alii* Caveas; *equidem* ἔν τε οἰκημ. *etc.* Domibus et in vivariis *interpretatus sum.*

2) Conclave. τὸ οἴκημα ἐν τῷ κοιμώμεθα, I. 9. *m. et* 10. *a.* ῥίψαι ἐς οἴκημα σποδοῦ πλέον, II. 100. *f. N.* οἰκήματα τὰ μὲν ὑπόγαια, τὰ δὲ μετέωρα, II. 148. *m. et* ibid. *saepius.*

3) *Sigillatim* Conclave *vel* Ædicula in quâ sedet meretrix; Lupanar, *nempe*, *quasi* Officina in quâ sedens illa artem suam exercet. τὴν θυγατέρα τὴν ἑωυτοῦ κατίσαι ἐπ' οἰκήματος, II. 121, 5. *a.* 126. *a. Similiter de* Officinâ in quâ sedent hi qui artem condiendi cadavera exercent, II. 86. *a. m. collatis quae notavimus ad* II. 86. *a.*

Οἰκήτωρ, ορος, ὁ, Incola. τιμὴν ἔχουσι πρὸς τῶν Δήλου οἰκητόρων, IV. 34. *extr.* οἰκήτωρ ἐὼν Γέλης, VII. 153. *a.*

Οἰκίζειν χώρην, Incolere regionem, Habitatum migrare in regionem, Incolis eam frequentare. ἐκλιπόντας χώρην τὴν Ἀττικὴν, ἄλλην τινὰ οἰκίζειν, VII. 143. *f. Hinc pro* οἴκησαν, VI. 33. *m.* οἴκισαν *correxere nonnulli*, *nosque ipsi* οἰκισάντων *scripsimus pro* οἰκησάντων, I. 57. *m. et* οἰκίσαι *pro* οἰκῆσαι 170. *m. quibus tamen cunctis in locis teneri fortasse potuerat debueratque vulgata olim scriptura*, *veterum codicum aucto-*

*ritate suffulta. Conf.* Οἰκέειν *et* Οἰκιστής.

Οἰκίη, ης, ἡ, 1) Domus, *nempe* Ædes quas quis habitat. τὰς οἰκίας οὐ κατέβαλλε, I. 17. *f.* οἰκίας οἰκοδομέειν, I. 114. *a.* περινήσας ἔξωθεν τὴν οἰκίην ὕλῃ, II. 107. *m.* ἦν οἱ ἐν πόλι οἰκίης μεγάλης περιβολή, IV. 79. *a. Sed hac quidem notione frequentius, (certe, ubi de* Amplioribus ædibus *agitur)* τὰ οἰκία, *quam* τὴν οἰκίην, *usurpat Noster. Vide mox* Οἰκίον.

2) Domus, Familia. οἰκίης ἐόντα ἀγαθῆς, I. 107. *f. N.* ἐόντες οἰκίης οὐ φλαυροτέρης, I. 99. *f.* ἐόντα οἰκίης οὐκ ἐπιφανέος, II. 172. *a.* ταύτης ἦν τῆς οἰκίης Ἀνάχαρσις, IV. 76. *f.* ἐὼν οἰκίης τεθριπποτρόφου, VI. 35. *a.*

Οἰκίον, ου, τὸ, *in Singulari, quod quidem vel notaverim vel meminerim, apud Nostrum nusquam occurrit, sed Plurali numero frequenter* τὰ Οἰκία, *idem fere ac* ἡ οἰκίη *et* ὁ οἶκος, Domus, *quas latine Plurali item numero* Ædes, *vocamus.* παρελθὼν ἐς τὰ Κροίσου οἰκία, I. 35. *a.* οἰκίοισι ὑποδεξάμενος, I. 41. *a.* 44. *f.* οἰκία ἄξια τῆς βασιληΐης οἰκοδομῆσαι, I. 98. *a. et* οἰκία μεγάλα καὶ ἰσχυρά, ibid. ἄπιθι ἐς τὰ οἰκία, III. 53. *m.* τὰ πρόθυρα τῶν βασιλῆος οἰκίων, III. 140. *a. Quibus quidem cunctis in locis de* Regum domibus, *adeoque de* Amplioribus ædibus *agitur. Est vero etiam ubi de* Privatorum ædibus *idem vocab. adhibitum reperitur, et quidem, ut Plurali numero, sic et notione Plurali:* ἀνάστατοι ἐκ τῶν οἰκίων ἐγένοντο. *At ibi plures probati alioqui codices* οἴκων *exhibent, quod haud dubie verum videtur.*

Οἰκοδομέειν, Ædificare. τὸν νηὸν οἰκοδομῇ, I. 21. *a.* δύο νηοὺς ᾠκοδόμησε, I. 22. *f.* οἰκίας οἰκοδομέειν, I. 114. *a. (ubi quidem videndum ne* οἰκουρέειν *scripserit auctor, ut eodem spectent* θυρωροὶ, *cap.* 120. *a. m. nominati.)* πυραμίδα οἰκοδομῆσαι, II. 101. *b.* οἰκοδόμεον τεῖχος, VIII. 71. *m. f. Med.* οἰκοδομέεσθαι οἴκημα, Sibi ædificare; *aut,* Ædificandum curare, II. 121, 1. *a. Sic* τῶν τὸν λαβύρινθον οἰκοδομησαμένων βασιλήων, II. 148. *m. Passiv.* διὰ οἰκοδομημένου αὐλῶνος, II. 127. *m. N. (Conf. Var. Lect.)* ἔφασαν τὴν πυραμίδα οἰκοδομηθῆναι, II. 126. *f. Conf. Voc. seq.*

[Οἰκοδομὴ, ῆς, ἡ, Ædificium. *Vitiose olim legebatur* ἐχομένην τῆς μεγάλης οἰκοδομῆς, I. 127. *f. pro* οἰκοδόμησε. *Alibi vocab. istud apud Nostrum non occurrit.*]

Οἰκοδόμημα, ατος, τὸ, Ædificium. τὸν λίθον ἐπὶ τῷ οἰκοδομήματι ἀνευρόντες, II. 121, 1. *f.* καὶ ἄλλην ὄψιν οἰκοδομημάτων μυρίην, II. 136. *a.*

Οἶκος, ου, ὁ, Domus, Ædes. *(conf.* Οἰκίη, Οἴκημα *et* Οἰκίον.) *Quâ notione notanda formula,* κατ' οἴκους ἑωυτοὺς οἱ μάγοι ἔχουσι, III. 79. *extr. et* εἶχε κατ' οἴκους, Domi sese tenuit, VI. 39. *m. ubi alii quidem* κατ' οἴκου *praeferunt, sed vide Not.*

*Eâdem notione* οἶκος *de Æde sacrâ usurpatur*. τῶν (θεῶν) ἐνέπρησε τούς τε οἴκους καὶ τὰ ἀγάλματα, VIII. 143. *f.*

2) ὁ βασιλήϊος οἶκος, Familia regia, Rex cum suâ familiâ, V. 31. *f. N.* VI. 9. *f.*

3) οἶκος *intelligitur etiam* Domus cum bonis omnibus quæ possidet dominus, Res familiaris, Bona, Patrimonium. τὸν οἶκον πάντα τὸν ἑωυτοῦ ἐπέδωκε, VII. 224. *f.* τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς διαφορηθέντα. Bona Patris dissipata, III. 53. *m. Conf.* Οἰκοφθορέειν.

4) οἶκος *nonnumquam per ellipsin subintelligitur.* ἐξ ἐμεῦ (*i. q.* ἐξ ἐμοῦ οἴκου) γῆμαι, VI. 130. *f.* (*conf.* Γαμέειν.) *Sic* V. 39. *b. olim edebatur* τὴν γυναῖκα - - ἐκ σέο (*nempe,* ἐκ σοῦ οἴκου) ἄπες, *percommode, si modo vel unus vetus codex verbum* ἄπες *agnosceret; quod quum ignorent vett. libri omnes, utpote ex Veneti Editoris ingenio adjectum, perspecte* ἐκ σέο *in* ἔξεο *mutandum censuit Valck.*

Οἰκοφθορεῖσθαι, Domum, Rem familiarem Perdere. ἁλόντες ἐκακώθησαν καὶ οἰκοφθορήθησαν, I. 196. *extr.* ὥρεον σφεας δεινῶς οἰκοφθορημένους, V. 29. *a.* προΐδετε ἡμέων οἰκοφθορημένων, VIII. 144. *m. f.* οἰκοφθόρησθε χρόνον ἔτι πολλόν, VIII. 142. *m.*

[Οἰκτίζεσθαι. *Vide* Ἀποικτίζ. *et* Κατοικτίζεσθαι.]

[Οἶκτος, ου, ὁ, Commiseratio. ἐς οἶκτον προηγάγετό μιν, *Vit. Hom.* 21. *f.*]

Οἰκτρός, ή, όν, Miserabilis. ἕτερα τούτου πεπόνθαμεν οἰκτρότερα, VII. 46. *m. ubi alii quidem* οἰκτότερα.

Οἱμᾶν, Advenire, Accedere. Adesse (cum impetu). θῦνοι δ' οἰμήσουσι, I. 62. *extr. in Orac. Hesychius:* Οἱμᾶν· δύεσθαι, - - καὶ ὁρμᾶν.

Οἰνηρός, ή, όν, Vinarius. κεράμιον οἰνηρὸν, III. 6.

Οἶνος, ου, ὁ, Vinum. *Vide* Ἀμπέλινος, Φοινικήϊος, *et Indicem Rer. voc.* Vinum.

Οἰνοῦν, Vino onerare. οἷα πλεύνως οἰνωμένοι, V. 18. *extr.*

Οἰόλυκος, *nomen proprium, quasi* ὄϊς ἐν λύκοισι, Ovis inter lupos, IV. 149. *a.*

Οἰόρπατα, Scythicum vocabulum, idem sonans quod græcum ἀνδροκτόνοι, Qui viros occiderunt. Οἰὸρ γὰρ καλέουσι (οἱ Σκύθαι) τὸν ἄνδρα, IV. 110. *a.*

Οἷος, η, ον, 1) Qualis. ἐμακάριζον τὴν μητέρα οἵων τέκνων ἐκύρησε, *id est*, τῶν τέκνων ἕνεκα τοιούτων οἵων ἐκύρησε, *aut*, ὅτι τοιούτων τέκνων ἐκύρησε, I. 131. *m. f.* (*conf.* Ὅσος, *num.* 5.) ἀφόρητος οἷος κρυμὸς, Intolerabile quoddam gelu; *proprie*, Gelu quale est intolerabile, IV. 28. *a.* (*conf.* Ὅσος, *num.* 4.) οἷα δὴ εἴπας, I. 86. *m. Si solum hoc per se staret, sententia foret* Qualiacumque locutus; *nunc quum sequatur* ὥστε αὐτῷ πάντα *etc.* οἷα δὴ *idem valet ac* τοιαῦτά τινα, Talia scilicet locutus, ut sibi *etc. Commodius forsan dixeris*, Talia atque talia locutus. *Videtur nempe significare Herodotus, Croesum ipsa Solonis verba retulisse, tum suo*

*nomine adjecisse*, ὥστε *etc.* *id est*, Adeo ut sibi *etc. vel* Proinde sibi ea ipsa accidisse quæ ille prædixisset. *Conf.* Ὅσος, *num.* 3.

2) Οἷός τέ ἐστι, *sequente Infinitivo*, *i. q.* δύναται, Potest, Est in illius potestate, *proprie*, Talis est qualis hoc faciat. οὐκ οἷοί τε ἦσαν αὐτὸ ποιῆσαι, I. 29. *f.* ἀνευρεῖν οὐκ οἷοί τε ἐγινέατο, I. 67. *m.* ἀναγκαίην ἡμῖν οὐδεμίην οἷοί τέ ἐστε προσφέρειν, Non potestis (Nullo jure potestis) necessitatem ullam nobis imponere, VII. 172. *f.* ὅσον οἷοί τ' ἐγενόμεθα ἀκοῇ ἐξικέσθαι, IV. 16. *b.*

3) Οἷόν τε, *et Plurali numero pro Singulari*, Οἷά τέ ἐστι, Possibile est, Licet, Fieri potest. οὐκ οἷόν τε ἐγένετο παραγαγεῖν μοίρας, I. 91. *a.* *ubi quidem* οἷος τε ἦν (*nempe* ὁ θεὸς) *praeferunt alii.* οὐκ οἷά τε εἶναι ἰδεῖν τὸ πρόσω, IV. 31. *a.* *cum Var. Lect.* ἀνὰ τὸν ποταμὸν οὐκ οἷά τέ ἐστι πλέειν, I. 194. *f.*

Οἴσπη, *vel* Οἰσύπη, ης, ἡ, Lana succida, nondum purgata sordibus. οἴσπη προβάτων καίουσι τὰς φλέβας, IV. 187. *m.* *N. ubi alii* οἰσύπη.

Οἰτόσυρος, Scythicum nomen Apollinis, IV. 59. *f.*

Οἴχεσθαι (*et* Οἰχέεσθαι), Abire, Discedere. οἴχεαι ἔχων ἐκκλέψας αὐτήν, II. 115. *f.* *Imperf.* οἴχοντο πλέοντες ἐς Λακεδαίμονα, IV. 145. *a.* *Sic* οἴχετο πλέων ἐς Κυρήνην, V. 47. *a.* οἴχοντο ἀπαλλασσόμενοι, V. 75. *extr.* οἴχετο ἀπολιπὼν (*nempe* ἀπολιπὼν τὸ χρηστήριον) ἐς τὴν Θήρην, IV. 155. *extr.* 165. *a. et m.* VI. 97. *a.* VII. 218. *f. Fut. Med.* οἴξεται *praeferunt codd. nonnulli* II. 29. *a. ubi nos quidem cum aliis* οἴχεται *edidimus. Ab inusitatâ alioqui formâ* Οἰχέεσθαι *formatur Praet. pass.* οἴχημαι, *unde Compos.* αἱ ἡμέραι διοίχηνται, IV. 136. *f.*

Οἰχοῦν, *i. q.* οἴχεσθαι. *Nonnisi formâ Praeteriti plusquamperf. occurrit, notione vero non tam Plusquamperfecti, quam Perfecti aut etiam Imperfecti.* ὁ κῆρυξ οἰχώκεε ἀγγελέων ταῦτα Δαρείῳ, IV. 127. *extr.* φεύγουσα οἰχώκεε ἐς Αἴγυπτον, IV. 165. *m.* οἰχώκεε φεύγων ἐκ Σαλαμῖνος, VIII. 126. *f.* ὁ ποταμὸς τὸν ἵππον ὑποβρύχιον οἰχώκεε φέρων, Fluvius equum submersum rapiens abiit, *id est*, *secum* abripuit, I. 189. *m.* τὰ Κάρνεια παροιχώκεε ἤδη, Jam præterierunt, VIII. 72. *extr.* *Participium occurrit* IX. 98. *a.* ἐπύθοντο οἰχωκότας τοὺς βαρβάρους, *et* VIII. 108. *a.* ἐπύθοντο τὰς νῆας οἰχωκυίας.

Οἰωνὸς, οῦ, ὁ, Omen. δέκομαι τὸν οἰωνόν, IX. 91. *b. N.*

Ὀκέλλειν τὰς νῆας, Naves in terram ejicere; *vel saltem*, Admovere terræ. ἐπὶ πρύμνην ἀνεκρούοντο, καὶ ὤκελλον τὰς νῆας, VIII. 84. *a. N. Conf.* Ἐπακέλλειν *et* Ἐξοκέλλειν.

Ὅκη, (*Ion. i. q.* ὅπη), 1) Quo, Quam in partem. ὅπη ἰθύσειε στρατεύεσθαι, I. 104. *extr. ubi paulo ante*, ἐπ' οὓς ἔσχε προθυμίην στρατεύσασθαι, *eâdem notione.* 2) Ubi, (*conf.* Κη *en-*

*clit. num.* 2.) εἰρωτᾷν ὅκη εἴη ὁ ἑωυτῆς ἀνὴρ, V. 87. *m. ubi quidem* ὅκου *olim edd.*

Ὀκνέειν, Cunctari. τοῖσι ἐπιλεγομένοισι πάντα καὶ ὀκνεῦσι, VII. 50, 1. *extr.*

Ὁκοῖος, (*i. q.* ὁποῖος.) Qualis. II. 175. *a. quo de loco vide voc.* Ὅσος, *num.* 5.

Ὁκόσοι, (*i. q.* κόσοι *et* πόσοι) Quot. εἶπέ μοι, κόσοι τινες - -, καὶ τουτέων ὁκόσοι *etc.* VII. 234. *a. m.*

Ὁκότερα, Utrum, Utro modo, Utrâ ratione. ἐβουλεύοντο, ὁκότερα, ἢ παραδιδόντες - -, ἢ ἐκλιπόντες - - ἄμεινον πρήξουσι, V. 119. *f. Conf.* Κότερα.

Ὁκότεροι, Utri. II. 82. *a.*

Ὅκου, 1) Ubi. *vide* Ὅκη *num.* 2. *Hinc* ὅκου δὴ, Ubicumque tandem, Alicubi, Nescio ubi. τὸν δὲ ἐξεῦρον ἐν τοῖσι ἀνδραπόδοισι ὅκου δὴ, III. 129 *extr.* 2) Quo. ἐνθεῦτεν δὲ ὅκου ἐτράπετο, οὐκ εἶχον εἰπεῖν, II. 119. *f.* 3) Quandoquidem, Quum, Quoniam. ὅκου νυν οὕτω τυγχάνεις θῶυμα ποιεύμενος, I. 68. *a.* ὅκου καὶ ἐν Ζακύνθῳ *etc.* IV. 195. *m.* ὅκου δὲ ὑμεῖς οὕτω περιέχεσθε, VII. 160. *m. Sic* ὅκου γε, VII. 118. *m.*

Ὄκως, (*jon. pro* ὅπως) 1) Ut. ποίεε ὅκως ἐκείνην θεήσεαι, I. 8. *m.* σοὶ μελέτω ὅκως μή σε ὄψεται, I. 9. *extr.* διώρυχα ὀρύσσειν μηνοειδέα, ὅκως ἐς τὰ ἀρχαῖα ἐσβάλλοι, I. 75. *f.* τῶνδε εἵνεκεν, ὅκως ἂν μὴ οἱ ὁμήλικες λυποίατο, I. 99. *b.* ποίεε ὅκως, ἐπεὰν - - ἔλθω ἐκεῖ, ὥς μοι καταστήσῃς τὸν παῖδα, I. 209. *extr. N. ubi post parenthesin* ὡς, *postquam* ὅκως *praecessit, ex abundantiâ adjicitur.* ὅρα ὅκως μή σευ ἀποστήσονται, III. 36. *a.* 102. *f.* ποιέειν χρεόν ἐστι ὑμέας ὅκως ἔσται ἡ Ἰωνίη ἐλευθέρη, V. 109. *m. Conf.* Λελογισμένως.

2) ὅκως, Quo modo, Quâ ratione. ἀπορέοντος Κροίσου ὅκως οἱ διαβήσεται ὁ στρατὸς, I. 75. *m.* ὅκως μὲν γινόμενος (ἐκεῖ ὁ χρυσὸς), οὐκ ἔχω εἶπαι, III. 116. *m.* εἰδέναι, ὅκως χρὴ, τὸ βέβαιον, VII. 50, 1. *f.* (*ubi quidem* πῶς, *non* ὅκως *praeferebant olim edd. cum msstis. Vide Var. Lect. et Not.* κατὰ τοῦτο ἰέναι πάντας, τῇ ἂν αὐτὸς ἐξηγέηται, ὅκως ἂν αὐτὸν ὁρέωσι σπουδῆς ἔχοντα, Quo festinationis modo ipsum viderent utentem; *id est,* Prouti ipsum viderent vel citatiore gradu, vel paulo magis presse, præeuntem, IX. 66. *m.* οἱ τάριχοι ἐπάλλοντο καὶ ἤσπαιρον ὅκως περ ἰχθύες νεοάλωτοι, Prorsus sicut pisces recens capti, IX. 120. *a.*

3) *Ut* ὡς, *sic et* Ὅκως, *nonnumquam idem fere ac* ὅτι *valet, eâ notione quâ sequens oratio latino in sermone per Accusat. cum Infinit. solet efferri.* οὐδενὸς αὐτόπτεω γενομένου οὐ δύναμαι ἀκοῦσαι ὅκως θάλασσα ἐστι τὰ ἐπέκεινα τῆς Εὐρώπης, III. 115. *f. ubi recte Vir doctus quem in Adnot. laudavi, monuit, sic vertenda esse posteriora verba,* Mare esse ultra Europam. *Ac similiter ista,* πείθομαι δὲ οὐδὲ τοῦτο, ὅκως μονόφθαλμοι

ἄνδρες φύονται, Ne hoc quidem mihi persuadetur, esse homines naturâ unoculos, III. 116. *m. Quibus quidem in locis particula* ὅκως *notionem illam, de quâ num.* 2. *dixi, non prorsus exuere videtur; sed simul significare videtur Herodotus*, Mirari sese, neque intelligere posse quo modo id, *de quo agitur*, fieri possit, aut quo pacto possit pro vero haberi. ὅκως (*i. e.* ὁρᾶτε ὅκως) μή τε ὑμῖν *etc.* VI. 85. *f. N.*

4) ὅκως, *i. q.* ὅτε, Quum, Quo tempore; *et i. q.* ὁπότε, Quocumque tempore, Quoties. *Raro cum Indicativo construitur, et simpliciter i. q.* ὅτι *significat.* ὅκως ἡ συμβολὴ ἐγίνετο, Quo tempore (Eo ipso tempore quo) commissum est prælium, IX. 66. *m. Frequentissime Optativo vel Potentiali modo construitur, significans* ὁπότε, Quoties, Quando. ὅκως εἴη ἐν τῇ γῇ καρπὸς ἁδρός, τηνικαῦτα *etc.* I. 17. *a.* (*quemadmodum etiam latine pro* Quando *vel* Quoties, *dicere possumus*, Ut in agris fruges adultæ erant, ita deinde *etc.*) ὅκως ἐπιπειρῷατο ἀλλήλων, I. 68. *f.* I. 100. *b.* ὅκως γὰρ τειχήρεας ποιήσειε, I. 162. *b. Sic* I. 171. *a.* 175. *a.* II. 108. *f.* 140. *a.* 150. *f. et cet.* ὅκως τοῖσι ἐρέτῃσι χρήσαιτο *etc.* VI. 12. *a. interpretatus sum* Postquam remiges exercuisset; *alii, nescio an rectius*, ut remiges exerceret.

Ὄλβιος, η, ον, Felix, Beatus. ὄλβιος κεκλῆσθαι ἄξιός ἐστι, I. 32. *m.* μὴ καλέειν κω ὄλβιον, ἀλλ᾽ εὐτυχέα, I. 32. *f.* πάντα ἐόντα μεγάλα καὶ ὄλβια, I. 30. *a.* 31. *a.* πάντων ἀνθρώπων ὀλβιώτατος, I. 30. *m.* ταῦτα τὰ ὀλβιώτατά σφι νενόμισται, Hæc apud illos sors felicissima habetur, I. 216. *m.*

Ὄλβος, ου, ὁ, Opes, Beatitudo. πάντα τὸν ἑωυτοῦ ὄλβον ἀποφλαυρίσειε, I. 86. *m. f.*

Ὀλέθριος, ίη, ιον, Perniciosus. μανίην τε τοῖσι Ἀθηναίοισι ἐπέφερον, καὶ πάγχυ ὀλεθρίην, Furorem hunc esse judicabant Atheniensium, eumque prorsus perniciosum, VI. 112. *a. quo ex loco quum temere exsculptum Substantivum nomen*, ἡ ὀλεθρία, Pernicies, *Lexico suo inseruisset doctissimus Schneider, in novissimâ ejusdem utilissimi operis editione, retractavit errorem, perspecteque monuit adjectivum* ὀλεθρίην *ad substantivum* μανίην *esse referendum.*

Ὄλεθρος, ου, ὁ, Pernicies; *et per metonym.* Perniciosus, Pestifer *homo*, Pestis, Nebulo. γεγονώς τε κακὸς καὶ ἐὼν ὄλεθρος, III. 142. *extr. Passive*, Dignum qui pereat *intelligit Valck. in Not. ad* V. 67, 12.

Ὀλιγαρχίη, ἡ, Paucorum dominatus, III. 82. *a.*

Ὀλιγαχόθεν, Ex paucis nonnullis locis *vel* partibus. φόρος ἀπό τε τῆς Ἀσίης, καὶ τῆς Λιβύης ὀλιγαχόθεν, III. 96. *a.*

Ὀλιγόγονα ζῶα, Parum foecunda animalia, III. 108. *a. m.*

Ὀλίγος, η, ον, 1) Parvus, Exiguus. ποταμὸς ἐν ὀλίγοις μέγας, Fluvius inter minores ma-

gnus, IV. 52. *m. f.* (*ubi alii quidem* In paucis magnum *interpretantur*, *quibus adsentitur Hemsterh. ad Luciani Somn. c.* 2.) ἐν ὀλίγῳ χώρῳ, In exiguo loco, angusto in spatio, IX. 70. *f. N.*

2) Paucus. *Quâ notione notanda formula* κατ' ὀλίγους, idem fere significans ac ὀλίγοι, Pauci, *sed accedente* notione *quâdam* distributivâ. Sic ἀποῤῥαίνουσι κατ' ὀλίγους τῶν κέγχρων, II. 93. *a. m. idem valet ac* ἀποῤῥαίνουσι κατὰ μικρὸν κέγχρους, αἰεὶ ὀλίγους τινας αὐτῶν, Spargunt paulatim (subinde, idemtidem) partem granorum (grana quædam,) *quae nimirum* ova sunt. (*conf. ib. Not. et vide supra voc.* Κατὰ, *num.* 3.). τῶν ἄλλων συμμάχων ἐξελέγετο κατ' ὀλίγους, Ex reliquis sociis non nisi paucos passim selegit; *nempe*, ex quoque populo paucos, VIII. 113. *m. f. N.* οὗτοι δὲ, κατ' ὀλίγους γινόμενοι, ἐμάχοντο τοῖσι αἰεὶ - - ἐσπίπτουσι Ἑλλήνων, Hi Persæ, quum pauci essent *etc. nempe*, quocunque loco pugnabatur, nonnisi pauci Persæ supererant qui contra Graecos starent, IX. 102. *f.*

3) Ὀλίγον, *adverbialiter*, *et* Ὀλίγῳ, Paulo. ὀλίγον τι πρότερον τούτων, Paulo ante, IV. 81. *a. ubi alii quidem* ὀλίγῳ *praeferunt*, *quod fere omnes agnoscunt*, IV. 79. *a. et* VII. 113. *a.* VIII. 95. *a.* 132. *a.*

Ὀλιγοχρόνιος, Parum diu vivens *vel* durans. ἔφη σε ὀλιγοχρόνιον ἔσεσθαι, I. 38. *a.*

Ὀλιγωρίη, ης, ἡ, Contemtus. ὑπὸ ὕβριός τε καὶ ὀλιγωρίης, VI. 137. *m. f.*

Ὀλίγωρος, ου, Contemtor, Superbus, Vilipendens, Nullam rationem habens *alicujus.* χαλεπός τε καὶ ὀλίγωρος, III. 89. *f.*

Ὁλκὰς, άδος, ἡ, *scil.* νηῦς, Oneraria navis. ὁλκάσι τε καὶ πορθμηίοισι, VII. 25. *f.* ὁλκάδι καταπλέων πλήρεϊ ἀνδρῶν, VII. 137. *f.*

Ὁλκοὶ, οἱ, *interprete Hesychio et aliis cum Scholiasta Thucydidis*, Instrumenta *sive* Machinæ quibus naves sive e terrâ in mare trahuntur, (deducuntur,) sive e mari in terram subducuntur, *sed et eodem Hesychio interprete*, *i. q.* οἱ ναύσταθμοι, Navalia. (Canales quibus deducebantur naves *interpretatus est H. Stephanus in Notâ marginali*, *Suida fere praeeunte.*) ἐν τούτοισι (τοῖσι χώροισι) οἵ τε ὁλκοὶ τῶν νεῶν καὶ τὰ ἐρείπια τῶν οἰκημάτων τὸ μέχρι ἐμεῦ ἦσαν, II. 154. *extr.* τριήρεες ἐποιήθησαν ἐν τῷ Ἀραβίῳ κόλπῳ ἐπὶ τῇ Ἐρυθρῇ θαλάσσῃ, τῶν ἔτι οἱ ὁλκοὶ ἐπίδηλοι, II. 159. *a.*

Ὅλμος, ου, ὁ, Mortarium. ἐσβάλλουσι ἐς ὅλμον, καὶ λεήναντες ὑπέροισι, I. 200. *b.*

Ὀλοίτροχος, ου, ὁ, Ingens saxum (fere rotundum). προσιόντων τῶν βαρβάρων ὀλοιτρόχους ἀπίεσαν, VIII. 52. *f. Apud poëtas est* Ὀλοοίτροχος. *Sic*, τέξει δ' ὀλοοίτροχον, V. 92, 2. *in Orac. ubi quidem* ὀλοίτροχον

*vulgo legebatur. Vide Var. Lect. et Not.*

Ὀλολυγή, ῆς, ἡ, Ululatus, ἡ ὀλολυγὴ ἐν ἱροῖσι, IV. 189. *f. N.*

Ὀλύμπια, τά, Olympia, Ludi olympici. ἔλεγον ὡς τὰ Ὀλύμπια ἄγοιεν, VIII. 26. *a.*

*Sed et* ἡ Ὀλυμπιάς, άδος, *eâdem notione usurpatur a Nostro.* ἦν κατὰ τὠυτὸ (sub idem tempus quo τὰ Κάρνεια celebraturi erant Spartani) Ὀλυμπιὰς τούτοισι τοῖσι πρήγμασι συμπεσοῦσα, VII. 206. *b. Itaque pro eo, quod vulgo Graeci dicunt* Ὀλύμπια νικᾷν, ἀναιρέειν *vel* ἀνελέσθαι, *Nosterque ipse* VI. 36. *a. ait* Ὀλύμπια ἀναιρηκώς, *alibi idem Noster* Ὀλυμπιάδα ἀνελέσθαι *ait* VI. 70. *f. N.* 103. *a. et m. et* ibid. *f. ubi* ἵπποι τρεῖς Ὀλυμπιάδας ἀνελόμεναι, *tum rursus* VI. 125. *extr., et* νικᾷν Ὀλυμπιάδα, IX. 33. *m. Nempe* Ὀλυμπιάδα *plane etiam dicit Noster* Victoriam olympicam, *et* Olympiacæ victoriæ laudem, VI. 70. *f. ubi de* Demarato *loquens*, Spartanorum rege, *ait*, τοῖσι Λακεδαιμονίοισι Ὀλυμπιάδα προσέβαλε. *Sed et in Dativo casu ait*, τῇ ὑστέρῃ Ὀλυμπιάδι τῇσι αὐτῇσι ἵπποισι νικῶν, VI. 103. *m.*

Ὄλυνθος, ου, ὁ, Grossus, Ficus serotina, I. 193. *extr.*

Ὀλύρη, ης, ἡ, (*comm.* ἡ ὄλυρα.) *sive potius, Plurali numero,* αἱ Ὀλύραι, Zea, Spelta, *Cerealium genus quoddam.* ἀπὸ ὀλυρέων ποιεῦνται σιτία, τὰς ζειὰς μετεξέτεροι καλέουσι, II. 36. *m.* ἐκ τῶν ὀλυρέων ποιεῦνται ἄρτους, II. 77. *m.*

Ὅμαιμος, ου, ὁ, ἡ, *et* Ὁμαίμων, ονος, ὁ, ἡ, Consanguineus. ἐόντας ὁμαίμους, I. 151. *m.* τὸ Ἑλληνικὸν, ἐὸν ὅμαιμόν τε καὶ ὁμόγλωσσον, VIII. 144. *f.* ἄνδρας ὁμαίμονας, II. 49. *a.*

Ὁμαιχμίη, ης, ἡ, Societas belli, Armorum societas. ὁμαιχμίην συνθησομένους πρὸς τὸν Πέρσην, VII. 145. *m.* VIII. 140, 1. *extr.*

Ὄμβριος, ου, Pluvialis. ὀμβρίου ὕδατος συμμισγομένου, II. 25. *m. f.*

Ὄμβρος, ου, ὁ, Imber, Pluvia copiosior. τοῦ θέρεος, τῶν ὄμβρων ἐπιλειπόντων τοὺς ποταμούς, II. 25. *f.* ὄμβρος λάβρος, VIII. 12. *f.* οὔτε νιφετὸς, οὐκ ὄμβρος, οὐ καῦμα, VIII. 98. *m.*

Ὅμηρος, ου, ὁ, 1) Obses. ὁμήρους τῶν νησιωτέων παῖδας ἐλάμβανον, VI. 99. *a.* κατεῖχέ σφεας, ἐν ὁμήρων λόγῳ ποιεύμενος, VII. 222. ἀγόμενοι ὅμηροι, VIII. 94. *f.* 2) *Cumaeorum idiomate,* Cæcus. οἱ Κυμαῖοι τοὺς τυφλοὺς ὁμήρους λέγουσι, *Vit. Hom.* 13. *f.*

Ὁμιλέειν χώρῃ τινὶ *Apud Nostrum sonat* Intrare regionem, *aut* Esse, Versari in aliquâ regione. διαβάντες τὸν Ἅλυν ποταμὸν, ὡμίλησαν τῇ Φρυγίῃ, VII. 26. *m.* εἰ τῇ χώρῃ πολλὰ ὡμιληκὼς εἴη, VII. 214. *f. N.*

Ὁμιλίη, ης, ἡ, 1) Consuetudo quam cum aliquo habemus. αὗται (αἱ γυναῖκες) λέγονται οὐδαμῶν ἀνδρῶν ἐς ὁμιλίην φοιτᾷν, I. 182. *b. ubi de* Venereo congressu. 2) Collegium, Sodalitas. ἀνδρῶν τῶν ἀρίστων ἐπιλέξαντες ὁμιλίην, τούτοισι περιθέωμεν τὸ κράτος, III. 81. *f.*

Ὅμιλος, ου, ὁ, Turba, Multitudo. ὁ πολλὸς ὅμιλος, I. 88. *m. f.* σοφίῃ, καὶ μὴ βίῃ τε καὶ ὁμίλῳ, III. 127. *m.* τὸν ἀρχαῖον ἑκάστων τῶν ἐθνέων ὅμιλον, VII. 184. *a.* ἐρημωθέντες τοῦ ὁμίλου, IV. 135. *f. Sed* Tumultus *significari videtur* IX. 59. *f. ubi* βοῇ τε καὶ ὁμίλῳ ἐπηΐσαν, ὡς ἀναρπασόμενοι τοὺς Ἕλληνας, *pro quo* βοῇ τε πολλῇ καὶ πατάγῳ *ait Plutarchus. Vide Not.*

Ὁμόγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, Eâdem linguâ loquens. ὁμόγλωσσοι τοῖσι Καρσὶ ἐγένοντο, I. 171. *extr.* II. 158. *extr.* τὸ Ἑλληνικὸν ἐὸν ὅμαιμον καὶ ὁμόγλωσσον, VIII. 144. *m.*

Ὁμοῖα, (*rectius hoc accentu, quam* Ὅμοια: *vide Var. Lect. ad* III. 8, 1. III. 57. *a.* IV. 44, 16. *cet. et conf.* Ὁμοῖος, Ἐρῆμος, Ἑτοῖμος.) *Adverbium constr. cum Dativo*, Similiter, Sicut. ὁμοῖα τοῖσι πλουσιωτάτοις, III. 57. *m.* (*scil.* πλούσιος ὁμοῖα τοῖσι πλουσ.) ὁμοῖα τοῖσι μάλιστα, III. 8. *a.* VII. 118. *f.* 141. *a.* τὸ ἄριστον ὁμοῖα τῷ δείπνῳ παρασκευάζειν, VII. 120. *b. Subinde permutatur cum* Ὁμοίως, *quod idem significat, ut* II. 57. *a. ubi* ὁμοῖα *vera fuerit Auctoris scriptura, et* III. 35. *f. ubi* ὁμοῖα *nos etiam praetulimus. Vide utrobique Var. Lect. et Not. et conf. Hemsterh. ad Luciani Somn. c.* 2.

Ὁμοῖος, *ex Jonum et veterum Atticorum more i. q.* Ὅμοιος, Similis, Par. (*De Accentu vide Var. Lect. ad* I. 18, 13. I. 32, 21. *et alibi, et conf.* Ὁμοῖα *etc.*) ὁμοῖος τῷ πρώτῳ Περσέων, III. 68. *a.* (*sed ibi vulgatam olim scripturam* ὁμοίως *cum aliis probat Hemsterh. ad Lucian. l. c. coll. Herodot.* III. 57. *m. et Thucyd.* I. 25.) κολωνὸς ὁμοῖος (*sic hoc accentu libri scribunt omnes*) τῷ Ἀμμωνίῳ, IV. 182. *Etiam, ut latine dicimus* Parem non esse hosti, *sic ait Noster* οὐ γὰρ ἐδόκεον ὁμοῖοι εἶναι, *nempe* τοῖς πολεμίοις, IX. 96. *m. ubi iterum eodem accentu utuntur libri omnes.*

*Foeminin.* Ὁμοίη. αὕτη (ἡ γῆ) ὁμοίη τῇ ἀρίστῃ, IV. 198. *a.* τὴν ὁμοίην (*nempe* δίκην, ποινήν, χάριν) ἀποδιδόναι τινι, Paria reddere alicui, Par pari referre, IV. 119. *m. f.* VI. 21. *a. Item* ἀνταποδιδόναι, I. 18. *f. Et simpl.* τὴν ὁμ. διδόναι, VI. 62. *a.* τὴν ὁμοίην ζητέων φέρεσθαι παρ' ἐκείνου, Paria sibi ab illo referri postulans, VI. 62. *f.*

*Neutrum.* ὁμοῖον ἡμῖν ἔσται, Perinde nobis erit, Nihil intererit, VIII. 80. *f. Inde*, ἐν ὁμοίῳ ποιεῖσθαι, Perinde (Eodem loco) habere. πυνθανόμενοι ταῦτα οὐκ ἐν ὁμοίῳ ἐποιεῦντο, VII. 138. *a. Et,* ὃς τά τε ἱρὰ καὶ τὰ ἴδια ἐν ὁμοίῳ ἐποιέετο, VIII. 109. *m.* οὐδὲν ὁμοῖον πρῆγμα, I. 32. *m.* ὁ καρπὸς - - κηρίῳ σφηκῶν ὁμοιότατον (*nempe* πρᾶγμα), II. 92. *m. f.* τοῖσι ἔπεσι τὰ ἔργα παρέχεσθαι (*vel* ποιέειν) ὁμοῖα, Dicta facta præstare, Verbis æquare facta, III. 157. *m. f.* VIII. 107. *a. Difficilis locus est* IV. 44. *f.* οὕτω μὲν καὶ τῆς Ἀσίης - - τὰ ἄλλα ἀνεύρηται ὁμοῖα παρεχομένη τῇ Λιβύῃ, *ubi alii*

παρεχομένην *mendo haud dubio, verumque fuerit* παρεχόμενα, Reliquæ Partes Asiæ percognitæ sunt, compertumque est eadem illas gignere quæ Africa progignit. (*Sub initium ejusdem capitis memoratur* Indus fluvius, ὃς κροκοδείλους δεύτερος οὗτος, *nempe*, sicuti Nilus, ποταμῶν πάντων παρέχεται.) τὰ οὐνόματά σφι (τοῖσι Πέρσῃσι) ὅμοια τοῖσι σώμασι, I. 139. *m.*

Ὁμοιοῦν *et* Ὁμοιοῦσθαι, Assimilare, Inter se comparare, *Res duas* Pares, *vel* Similes ducere. τὰς πάθας τὰς Κύρου τῇσι ἑωυτοῦ ὁμοιούμενος, I. 123. *a.*

Ὁμοίως, Similiter, Pariter, Æque ac, Perinde, Peræque. (*Conf.* Ὁμοῖα, *cum quo subinde hoc permutatur.*) οὐκ ὁμοίως δυνατὸς ἐκείνῳ, I. 32. *m.* τὸ ξυστὸν τῇσι λόγχῃσι ὁμοίως χρύσεον, I. 52. οὐ τὰ μὲν, τὰ δὲ οὔ, ἀλλὰ πάντα ὁμοίως, Pariter omnia, I. 139. *extr.* ὁμοίως σμικρὰ καὶ μεγάλα ἄστεα ἐπεξιών, I. 5. *f.* ἐπειρωτῶν ἑκάστας ὁμοίως ὡς καὶ τὸν πεζόν, VII. 100. *m. ubi* ὡς *ignorant probi nonnulli codices, nec ita male. Sic* ὁμοίως καὶ τῶν πρότερον κατέλεξα, VII. 115. *m.* οὐδὲν ὁμοίως καὶ Ἀθηναῖοι, *nempe* ἐποίησαν, *sive* ποιήσαντες *ad superiora relatum*, VI. 21. *m. Potest etiam* ὁμοίως *nonnumquam, sicut* ὅμως, *latino sermone* Tamen *reddi.* οἱ μὲν δὴ, πιεζόμενοι, ὁμοίως τὸ ἐπιτασσόμενον ἐπετέλεον, Hi, quamquam pressi, Tamen (Nihilo minus, Perinde) mandata sunt exsecuti, VII. 120. *extr.*

Ὁμόκλινος, ου, ὁ, ἡ, In eodem lectulo (*vel* loco) accumbens *epulis*, IX. 16. *a.*

Ὁμολογέειν, 1) Consentire, Idem sentire et profiteri *cum aliquo*, Adsentire *alicui.* λέγουσι Κορίνθιοι, ὁμολογέουσι δέ σφι Λέσβιοι, I. 23. *a.* οὕτω Κρῆτες λέγουσι, οὐ μέντοι ὁμολογέουσι τούτοισι οἱ Κᾶρες, I. 171. *m. f.* ὧδε ἔλεγον, ὁμολογέοντες σφίσι, Secum (Inter se) consentientes, II. 4. *a.* Κυρηναῖοι τὰ περὶ Βάττον οὐδαμῶς ὁμολογέουσι Θηραίοισι, IV. 154. *a.* (*Conf.* Συνομολογέειν.)

2) Consentire, Congruere, Commune aliquid habere, Ad idem genus pertinere. ὁμολογέουσι ταῦτα τοῖσι Ὀρφικοῖσι, II. 81. *m.* αὗται αἱ πόλιες τῇσι πρότερον λεχθείσῃσι ὁμολογέουσι κατὰ γλῶσσαν οὐδέν, I. 142. *f.* (*conf.* Ὁμοφωνέειν.) τούτους ὁμολογέοντας κατ᾽ οἰκηϊότητα Περσέϊ οὐδέν, Hos cum Perseo, quod ad cognationem adtinet, nihil commune habere, Nullâ cognatione eum adtingere, VI. 54.

3) ὁμολογέειν, Consentire in conditiones quasdam, Pacisci *de Operâ praestandâ, de Mercede aut Pretio solvendo, de Foedere ineundo, de Deditione.* ὁμολογήσαντος ἐπὶ τούτοισι Πεισιστράτου, I. 60. *a.* μισθῷ ὁμολογήσαντες, II. 86. *a. m.* ὡμολόγησαν ἑκατὸν τάλαντα ἐκτίσαντες, ἀζήμιοι εἶναι, VI. 92. *m.* εἰ μὴ πέμψετε στρατιὴν, ἐπίστασθε ἡμέας ὁμολογήσειν τῷ Πέρσῃ, VII. 172. *f.* ἢν μὴ αὐτίκα ὁμολογήσητε, μεγάλα (αὐ-

τῶν) προτεινόντων ἐπ' οἷς ὁμολογέειν ἐθέλουσι, VIII. 140, 2. *m. Sic* VI. 33. *f.* VIII. 143. *a. et m.* 144. *m.* IX. 7, 1. *et* 2. IX. 13. *a.*

Ὁμολογίη, ης, ἡ, Pactum, Compositio, Consensus in conditiones *foederis initi aut deditionis faciendae.* κατὰ τὴν ὁμολογίην τὴν πρὸς Μεγακλέα γενομένην, I. 61. *a.* ὁμολογίῃ ἐχρήσαντο, I. 150. *b.* IV. 118. *m.* 201. *m.* VII. 139. *m.* ἐς ὁμολογίην προσεχώρησαν, VII. 156. *m.* λόγους προσφέρειν περὶ ὁμολογίης, VIII. 52. *m.* ἥκειν ἐς ὁμολογίην ἄξοντα τῷ βαρβάρῳ Ἀθηναίους, VIII. 141. *a.* ἥκοντο παρὰ τοῦ βαρβάρου ἄγγελον ἐπ' ὁμολογίῃ, Legatum pacis conciliandæ caussâ, VIII. 141. *f.*

Ὁμομήτριος ἀδελφεὸς, Uterinus frater, VI. 38. *a.*

Ὁμοσιτέειν τοῖσι ἀνδράσι, Unâ cum maritis capere cibum, I. 146. *f.*

Ὁμόσιτος, ου, ὁ, ἡ, Qui cum aliquo cibum capit, Conviva, Mensæ socius. ταῦτα αὐτῷ τε βασιλέϊ καὶ τοῖσι ὁμοσίτοισι μετ' ἐκείνου ἐπεποίητο, VII. 119. *m.*

Ὁμόσπονδος, ου, ὁ, Libationis (*et* Compotationis) socius. ἐπεὶ νῦν ὁμοτράπεζός τε μοι καὶ ὁμόσπονδος ἐγένεο, IX. 16. *a.*

Ὁμοτράπεζος, Qui eâdem mensâ utitur, Commensalis. ὁμοτράπεζος βασιλέϊ ἐγεγόνεε, III. 132. *a. Conf. voc. praec.*

Ὁμότροπος, ου, ὁ, ἡ, *i. q.* ὅμοιος, Similis, Ejusdem modi. τὰ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ ποιεύμενα τῷ θεῷ ὁμότροπα ἦν τοῖσι Ἕλλησι, II. 49. *m. f. N.* ἤθεα ὁμότροπα, Consimiles mores, VIII. 144. *m.*

Ὁμότροφος, ου, ὁ, ἡ, Qui unâ cum alio alitur et vitam degit. ὁμότροφα τοῖσι ἀνθρώποισι θηρία, Animalia domestica, II. 66. *a.*

Ὀμοῦν, *i. q.* ὀμνύναι, Jurare. ἀλλήλους ὀμοῦντες ἐξαπατῶσι, I. 153. *a. m.*

Ὁμουρέειν, Finitimum esse. οἱ Κελτοὶ ὁμουρέουσι Κυνησίοισι, II. 33. *m. f.* ἐκ τῶν προσεχέων πολίων τῇ Παλλήνῃ, ὁμουρεουσέων δὲ τῷ Θερμαίῳ κόλπῳ, VII. 123. *m.* Θεσπρωτοί εἰσι ὁμουρέοντες Ἀμπρακιώτῃσι, VIII. 47. *a.*

Ὅμουρος, ου, ὁ, ἡ, Finitimus, Confinis. οἱ ὅμουροι ἦσαν τοῖσι Δωριεῦσι, I. 57. *a.* τῶν ὁμούρων, *i. q.* τῶν ἄγχιστα οἰκεόντων, I. 134. *f.* IV. 125. *m.* ἐοῦσα Αἴγυπτος ὅμουρος τῇ Λιβύῃ, II. 65. *a.* χώρην ὅμουρον ἐοῦσαν τῇ ἡμετέρῃ, VII. 8, 3.

Ὁμοφρονέειν, Consentire, Concordem esse, Commune consilium sequi. οὐκ ἐθελῆσαι ὁμοφρονέειν, ἀλλὰ γνώμῃ διενεχθέντας, VII. 229. *a. m.* πόλεμος ὁμοφρονέων, Bellum communi gentis consensu gestum, (*cui opponitur* Bellum civile et intestinum) VIII. 3. *m.* οὐ γὰρ ἀλλήλοισι ὁμοφρονέουσι, VIII. 75. *f.* Ἕλληνας ὁμοφρονέοντας, IX. 2. *f.*

Ὁμοφωνέειν, Eâdem linguâ uti. σφὶ ὁμοφωνέουσι, I. 142. *f. conf.* Ὁμολογέειν, *num.* 2.

Ὁμόφωνος, ου, ὁ, ἡ, Eâdem linguâ utens. ἔθνεα οὐκ ὁμόφωνα σφισι (*i. e.* ἀλλήλοις), III. 98. *m.*

Ὁμοχροίη. ης, ἡ, Summa cutis, Superficies cutis. ἐπεὰν τοὺς βραχίονας ἐπιτάμωνται ἐς τὴν ὁμοχροίην, I. 74. *f.* *N.* *Simillima refert Noster de Scythis regem sepelientibus*, IV. 71. *a.*

Ὁμόψηφος τινὶ *vel* μετά τινος, Qui æquum jus suffragii habet cum aliquo. ὁμόψηφον τὸν πολέμαρχον ἐποιεῦντο τοῖσι στρατηγοῖσι, VI. 109. *a.* μετὰ δύο τῶν σφετέρων ὁμόψηφον τὸν Ἀργεῖον εἶναι, VII. 149. *f.*

Ὀμφαλὸς, ὁ, Umbilicus. VII. 60. *f.* *vide* Ὕψος, *et conf.* Ὀφθαλμός.

Ὅμως, Tamen. (*Conf. mox* Ὁμῶς.) ὅμως καὶ *i. q.* καί τοι, Quamquam, Tametsi. ὅμως καὶ ξεινίους σφι ἐόντας, V. 63. *a. m.*

Ὁμῶς, *i. q.* ὁμοίως, *interprete Hesychio*, Pariter, Similiter. *Sic* ὁμῶς - - ἀῤῥώδεον *correxi*, VIII. 74. *a. pro eo quod ibi vulgatum erat* ὅμως. *Vide tamen Not. ad h. l.*

Ὀνέειν, Juvare. τὸ σὲ τέχνα τ' ὀνήσει, VII. 141. *f. in Orac.*

Ὄνειαρ, είρατος, τὸ, Somnium. τὰ τῶν ὀνειράτων ἐχόμενα, I. 120. *m.*

Ὀνειδίζειν, Exprobrare, Vituperare. τὴν (συμφορὴν) τοι οὐκ ὀνειδίζω, I. 41. *a.* *N.* ὡς δέ οἱ ταῦτα ὠνείδισε, VIII. 106. *f.* οὐδὲν δέει τοῦτό γε ὀνειδίζειν, VIII. 143. *a.* τῷ θεῷ τούτων (*nempe* τούτων πέρι *aut* τούτων εἵνεκα) ὀνειδίσαι, I. 90. *m.* Σκύθαι τοῦ βακχεύειν πέρι Ἕλλησι ὀνειδίζουσι, IV. 79. *m.* ὀνειδίζων (*nempe* αὐτῷ) ἐς τὸν Αἰγινητέων μηδισμὸν, Exprobravit ei id quod ille de Æginetarum Medismo dixerat, VIII. 92. *m.*

Ὀνείδισμα, τὸ, Exprobratio, Vituperatio. πέμψας ἐς τὸ μαντήϊον τῷ θεῷ ὀνείδισμα, II. 133. *a.*

Ὄνειδος, Convicium, Probrum, Contumelia. ὀνείδεα κατιόντα ἀνθρώπῳ φιλέει ἐπανάγειν τὸν θυμὸν, VII. 160. *a.* *N.*

Ὄνειρον, τὸ, Somnium, Insomnium, Visum nocturnum, per somnum adparens. τὠυτὸ ὄνειρον Ξέρξῃ ἔλεγεν ἐπιστὰν, VII. 14. *a.* *N.* (*nempe* Xerxes, *ut ait Noster*, VII. 12. *a.* ἐν τῇ νυκτὶ εἶδε ὄψιν, ἐδόκεε ἄνδρα οἱ ἐπιστάντα εἰπεῖν *etc.*) ἐπιφοιτῶν ὄνειρον φαντάζεταί μοι, VII. 15. *m.* *et mox*, ἐπιπτήσεται καὶ σοὶ τὠυτὸ τοῦτο ὄνειρον, ibid. ἦλθέ οἱ τὠυτὸ ὄνειρον τὸ καὶ παρὰ Ξέρξεα ἐφοίτα, VII. 17. *a.*

Ὄνειρος, ου, ὁ, Somnium. ὀνείρου τούτου λόγον οὐδένα ἐποιέετο, VII. 13. *a.* φῇς τοι ἐπιφοιτᾶν ὄνειρον, οὐκ ἐῶντά σε καταλύειν τὸν στόλον, VII. 16, 2. *a.* *conf. Voc. praec.*

Ὄνεσθαι, Vituperare, Spernere, Contemnere. ἥκιστα Κορίνθιοι ὄνονται τοὺς χειροτέχνας, II. 167. *extr.* (*Conf.* Κατόνεσθαι.) *Aliud est* Ὀνέειν, *quod vide supra.*

Ὀνομάζειν, Nominare. ἐς τρὶς ὀνομάσαι Σόλωνα, *sic mssti omnes et edd.* I. 86. *m. ubi quidem Schaef. et Borh. jonicam verbi formam* οὐνομάσαι, *posuere neglectam hoc loco, nescio an ab auctore ipso, certe a librariis. Conf.* Οὐνομάζειν.

Ὀνομαστὸς *et* Οὐνομαστὸς, Celebris, Illustris. *Priorem in formam passim consentiunt libri omnes.* Ἀθηναίων πολλοί τε καὶ ὀνομαστοὶ, VI. 114. *extr.* πολλοί τε καὶ ὀνομαστοὶ Περσέων

VIII. 89. *a.* ὥστε πολλῷ ὀνομαστοτέρην γενέσθαι (τὴν οἰκίην) ἐν τοῖσι Ἕλλησι, VI. 126. *a.* ὀνομαστότατοι ἐγένοντο, IX. 72. *a.* *Alteram formam praeferunt libri omnes* II. 178. *a. ubi* τέμενος οὐνομαστότατον, *et* IV. 58. *a. ubi* τοῖσι οὐνομαστοῖσι ποταμοῖσι, *nec ibi tamen absque varietate lectionis.*

Ὄνος, ου, ὁ, Asinus, IV. 135. *m. et f.* ὄνοι ἄποτοι, IV. 192. *a. Conf. Ind. Rer. et Pers. voce* Asinus. *Sed intelligitur* Ὄνος *etiam* Machina quædam tractorii generis, Axis, Sucula. κατέτεινον ἐκ γῆς, στρεβλοῦντες ὄνοισι ξυλίνοισι, τὰ ὅπλα, VII. 36. *m. N.* (*perperam* ὄνυξι *olim edd.*) *Conf. Van-Capelle ad Aristotelis Quaestiones mechanicas,* (*Amstel.* 1812.) *p.* 235.

Ὀνοφορβὸς, οῦ, ὁ, Asinarius, VI. 68. *m.* 69. *f.*

Ὄνυξ, υχος, ὁ, Unguis. ἐχθρῶν τὰς χέρας, νεκρῶν ἐόντων, ἀποδείραντες αὐτοῖσι ὄνυξι, Excoriant manus cum ipsis unguibus, IV. 64. *f.* (ὄνυξι *perperam olim edd.* VII. 36. *m. pro* ὄνοισι.)

Ὀξυδερκής, έος, ὁ, ἡ, Acute videns, Perspicax. ὀξυδερκέστατος, II. 68. *m. de crocodilo.*

Ὀξύνειν, Acuere, Irritare, *hinc* ὀξυνθεὶς, Iratus, Irâ correptus, VIII. 138. *a.*

Ὀξὺς, έος, 1) Acutus. λίθῳ ὀξέϊ τὸ ἔσω τῶν χειρῶν ἐπιτάμνονται, III. 8. *a.* ἀντὶ σιδήρου ἐπὴν τοῖς ὀϊστοῖς λίθος ὀξὺς πεποιημένος, *etc.* VII. 68. *m.* κυρβάσιας ἐς ὀξὺ ἀπιγμένας, VII. 64. *a.* 2) Acer, Velox. ὀξυτάτους ἵππους, V. 9. *m. f. ubi alii* ὠκυτάτους.

Ὀπάων, ονος, ὁ, Famulus armiger, Pedissequus. *Sic* ὁ ὀπάων *nominatur* V. 111. *m N. qui paulo ante* ὑπασπιστὴς ibid. *Conf.* Ὀπέων.

Ὄπεας, ατος, τὸ, Subula *quâ quid perforatur.* τύψαντες ὀπέατι, ἢ ἐπιταμόντες μαχαίρῃ, IV. 70. *m. N. ubi perperam olim* ὑπέατι.

Ὀπέων, ωνος, ὁ, *i. q.* ὀπάων, *quod vide.* οἵ σφεων ὀπέωνες ἀποπεμφθέντες ὡς ἐπισιτιευμένοι, IX. 50. *f. N.* 51. *f.*

Ὅπερ *recte fortasse praefert noster cod. F.* VIII. 42. *m. f.* ναύαρχος ὡυτὸς ὅπερ καὶ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, *ubi vulgo* ὅσπερ, *quod utique unice probandum foret in Attico scriptore.*

Ὄπις, ἡ, 1) Cura, Ratio quæ habetur alicujus, Respectus. (*conf. Hesych. voce* Ὄπιδα *et* Ὄπις.) τῶν (θεῶν καὶ ἡρώων) ἐκεῖνος οὐδεμίην ὄπιν ἔχων, ἐνέπρησε τοὺς οἴκους *etc.* VIII. 143. *f.* τοὺς οὔτε δαιμόνων οὐδὲ θεῶν ὄπιν ἔχοντας, IX. 76 *m. f.* 2) Vindicta, Ultio. δεινὴ γὰρ μετ' ὄπις ξενίου Διός, *Vit. Hom.* 19. *m. N.* 3) *Nomen propr.* Virginis Hyperboreæ, IV. 35.

Ὄπισθε *et* Ὄπισθεν, Pone, Post. (*conf.* Ἔμπροσθε *et* Ἔμπροσθεν.) ὄπισθε τῆς θύρης, I. 9. *m.* (*ubi quidem* ὄπισθεν *alii.*) ἄλλῳ κάλῳ ὄπισθε. ἡ μὲν *etc.* II. 96. *f. consentientibus libris; sed paulo post,* ὄπισθεν ἐπελκόμενος, ibid. ἔμπροσθέ τε Θερμοπυλέων καὶ ὄπισθε, VII. 176. *a. m.* ἐν τοῖσι ὄπισθε λόγοισι, In

sequentibus historiis, V. 22. *a. et* VII. 213. *f. ubi vide Var. Lect.* ὄπισθε τῶν πυλέων καὶ τῆς ἀνόδου, In parte aversâ a portâ et adscensu, VIII. 53. *a. ubi vide iterum Var. Lect. Conf.* Ὀπίσω, *num.* 3.

Ὀπίσθιος, η, ον, Posterior. τὰ ὀπίσθια σκέλεα, II. 103. *Conf.* Πρόσθιος.

Ὀπισθονόμοι βόες, *qui* ὀπίσω ἀναχωρέοντες νέμονται, IV. 183. *a. m.*

Ὀπίσω, 1) Retro. ἀπίκοντο ὀπίσω, I. 62. *a.* ὀπίσω πορευόμενοι, I. 75. *extr.* ὀπίσω ἀναπλῶσαι, I. 78. *m.* VI. 116. *f.* ὀπίσω ἥξειν ἐς τὸν αὐτὸν χῶρον, VII. 57. *a.* ἤϊε τὴν αὐτὴν ὀπίσω ὁδόν, I. 111. *a.* τὴν ὀπίσω φέρουσαν ὁδὸν, VIII. 7. *m.* ὀπίσω κατεστράφθησαν, I. 130. *m.* ἐν τῇ ὀπίσω κομιδῇ, VIII. 120. *a.* ὀπίσω ἀναχωρέοντες, IV. 183. *a. m. Sic et* τὸ ὀπίσω, *abundante articulo.* οὐ τὸ ὀπίσω φεύγοντες, I. 207. *m. Sic* κομιδὴ τὸ ὀπίσω, *i. q.* ἐς τὸ ὀπίσω, Reditus, VIII. 108. *m. f.*

2) ὀπίσω, Rursus, Iterum. ἀνακτᾶσθαι ὀπίσω τὴν τυραννίδα, I. 61. *m. f.* συνέχωσα (τὴν σορὸν) ὀπίσω, I. 68. *m.* III. 75. *f.* ἐπεὰν σφι ὁ ποταμὸς ἐπελθὼν ἄρσῃ τὰς ἀρούρας ἄρσας δὲ ἀπολείπῃ ὀπίσω, II. 14. *f.* ἀποδόντες ὀπίσω, Postquam reddiderant, V. 92, 3. *f.* ταῦτα ὀπίσω ἀπηγγέλθη, Renunciata hæc sunt V. 92, 7. *m.* συῤῥάπτουσι ὀπίσω, II. 86. *m. f.*

3) ὀπίσω, Pone, Post ea. *Hinc,* ἐν τοῖσι ὀπίσω λόγοισι σημανέω, Posterioribus (Subsequentibus) in historiis exponam, I. 75. *a. Conf.* Ὄπισθε.

Ὁπλίζειν, Armare, *et* Exercere in armis, VI. 12. *a. N.*

Ὁπλῖται, οἱ, Graviter armati, VII. 188. *m. f.* VIII. 38. *b.* IX. 29. *a. et* 30. *a. ubi* σύν τε ὁπλίτῃσι καὶ ψιλοῖσι τοῖσι μαχίμοισι. *Sic opponuntur* ὁπλῖται *et* γυμνῆτες, IX. 63. *extr.*

Ὅπλον, ου, τὸ, Quidquid ad armorum genus pertinet. οὔτε τι ἀρήϊον ὅπλον ἐκτέαται, IV. 23. *f.* IV. 174.

*Plur.* Ὅπλα, τὰ, 1) Arma, *praesertim* tegendo corpori inservientia, *nempe* Scutum *aut* Lorica. ἔδυντο τὰ ὅπλα, VII. 218. *a.* ἀναλαμβάνειν τὰ ὅπλα, *vide* Ἀναλαμβ. πλεῖστόν σφεας ἐδηλέετο ἡ ἐσθὴς, ἔρημος ἐοῦσα ὅπλων, IX. 63. *extr.* ὅπλα δὲ οὐδ᾽ οὗτοι εἶχον, *i. e.* ψιλοὶ ἦσαν, IX. 30. *a. et b. N.* ἀντία τίθεσθαι, Arma armis (Castra castris) opponere, I. 62. *f. Sic* Πελοποννησίοισι ἀντία ἔθεντο τὰ ὅπλα, V. 74. *extr. ubi quidem cum aliis simpliciter etiam intelligere possis,* Contra Peloponnesios arma converterant. *Sed, quod ait Noster,* ἔθεντο πρὸ τοῦ ἱροῦ τὰ ὅπλα, IX. 52. *f. id ipsum continuo dein* ἐστρατοπεδεύοντο *dicit.* τοῖσι πρὸ τοῦ τείχεος τὰ ὅπλα ἔκειτο, Qui ante murum stativa habebant, VII. 208. *m. Similiter apud Thucyd.* II. 2. θέμενοι ἐς τὴν ἀγορὰν τὰ ὅπλα *non (ut Scholiastes vult) valet* περιθέμενοι ἑαυτοῖς τὰ ὅπλα, *sed* In foro stationem ceperunt. *Scilicet, Armati milites, iter*

*facientes, a tergo suspensa scuta gestabant;* Subsistentes *vero*, humum ante se ita demittebant scuta ut inniti eis quodammodo possent.

2) Ὅπλα, Armamenta navium, Rudentes *cujuslibet generis. Sic* τὰ ἐκ τῶν γεφυρέων, ὅπλα, IX. 115. *b. de quibus vide* VII. 25. *a. N. et cap.* 36.

Ὁποδαπός, Cujâs, Quâ ex terrâ. εἴρεσθαι αὐτὸν ὁποδαπός ἐστι, IX. 16. *a. m. ubi alii nonnulli* ποδαπός.

Ὀπτᾶν ἄρτον, Coquere panem. ὅκως ὀπτῷτο ὁ ἄρτος, Quoties coquebatur panis, VIII. 137. *a. m.* ὀπτήσαντες, II. 47. *f. Perperam vero* ὀπτήσαντες *legebatur olim pro* πτίσαντες, II. 92. *m.*

Ὄπτεσθαι, Videre. *Fut.* ὄψεσθε, VIII. 75. *extr.* ὀψόμενος, IX. 54. *Praet. perf.* Σμέρδιν οὔκω ὄπωπα, III. 63. *m. Plusq.* ἔλεγε τά περ ὀπώπεε, I. 60. *m.* ἀπηγεόμενος τά περ πρὸς Θρασυβούλου ὀπώπεε, Quæ a Thrasybulo peragi viderat, V. 92, 6. *extr.* VII. 208. *extr.* τὸ μὴ πρότερον ὀπώπεσαν θηρίον, VII. 125. *b. Sed* ὃς δὲ τούτους μὴ ὀπώπεε, Qui vero hos non vidit, III. 37. *m. ubi (sicut passim alibi apud Nostrum) praet. plusq. nonnisi Perfecti notione usurpatur. Particip.* οὐκ ὀπωπότας αὐτὸν πρότερον, II. 64. *a. Aor. pr. pass.* ὡς ἂν μὴ ὀφθέωσι, VIII. 7. *a. Infinit.* ὀφθῆναι γυμνόν, I. 10. *f. Particip.* ὀφθεῖσαν ὑπὸ σεῦ, I. 9. *m.*

Ὀπώρη, ης, ἡ, Anni tempus quo terræ et arborum fructus colliguntur. ἐπ' ὀκτὼ μῆνας Κυρηναίους ὀπώρη ἐπέχει, IV. 199. *f. coll.* ibid. *a.*

Ὀπωρίζειν, Fructus autumnales. *Particip. fut.* ὀπωριεῦντες τοὺς φοίνικας, IV. 172. *a. et* 182. *b.*

Ὁρᾶν, *vide* Ὁρέειν.

Ὀργάζειν, *vide voc. seq.*

Ὀργᾶν, 1) Turgere, Turgescere. ὁ καρπὸς πεπαίνεταί τε καὶ ὀργᾷ, IV. 199. *b.* 2) *Si vera est scriptura* ὀργῆτας, IV. 64. *a. m. quam ex mss. Arch. et Vind. adoptavit Wess. et posteriores Editores, valebit* Ὀργᾶν *etiam* Materiam quamlibet manibus Subigere, Macerare, Mollire, *quod aliâs* Ὀργάζειν *graece dicitur, unde est partic.* ὠργασμένος, *et substant.* ὁ ὀργασμός. *(conf. Ruhnk. ad Timaei Lexic. Plat. voc.* Μετρίως ὠργασμένος, *et laudatos ab illo Grammaticos veteres. Quem verbi* ὀργάζειν *usum spectans Æm. Portus, pro vulgato olim apud Nostrum l. c.* ὀργίσας, *corrigendum* ὀργάσας *censuit: cui ego propemodum fidenter adsentirem, nisi videndum putarem, ne pro* ὀργάζειν *Jones* ὀργίζειν *usurpaverint: certe* ὀργίσας *ex Nostri lib.* IV. *legitur etiam in Glossis Herodoteis, et Erotianus in Glossis Hippocrateis* Ὀργίσασθαι *retulit, ubi nonnulli quidem* ὀργάσασθαι *praeferunt, et ipse Galenus (docente Foesio in Oeconom. Hippocr. voc.* Ὀργάσασθαι) *monuit, plerosque Hippocratis*

*codices* ὀργίσασθαι *praeferre, ubi alii* ὀργάσασθαι *habent.*

Ὀργή, ῆς, ἡ, Ira. *Hinc* ὀργῇ χρεώμενος, VI. 85. *f. Et nude* ὀργῇ Per iram, Iratus. ὀργῇ λέγειν πρὸς αὐτόν, III. 35. *a.* ὀργῇ, ὡς εἶχε, ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἀστυάγεα, Iratus (Irâ percitus) e vestigio adiens Astyagen, I. 114. *f.* I. 61. *m. N. ubi quum utrobique vulgo* ὀργῇ ὡς εἶχε *junxissent,* Ut erat irâ percitus *intelligentes, eamdem in sententiam* ὀργῇ *in* ὀργῆς *mutavit Schaef. contra librorum consensum. (conf.* Ἔχειν, *num.* 5.) ὀργὴν ἄκρος, Præceps ad iram, Iracundus, I. 73. *m. f. ubi* ὀργὴν οὐκ ἄκρος *praeferunt alii.* ὀργὴν ποιησάμενος, Iram concipiens, III. 25. *a.* οὐκ ἐποιήσατο ὀργὴν οὐδεμίην, VII. 105. *a.*

2) ὀργή, Animi impetus, Adfectiones animi, Indoles, Ingenium. διεπειρᾶτο αὐτέων τῆς τε ἀνδραγαθίης καὶ τῆς ὀργῆς, καὶ παιδεύσιός τε καὶ τρόπου, VI. 128. *a. N. Sic accipiunt* I. 73. *m. f. qui ibi* ὀργὴν οὐκ ἄκρος *legunt; vide ibid. Not.*

Ὄργια καὶ ἱρὰ Ἀχαιΐης Δημητρος, V. 61. *extr. N.* τὰ Καβείρων ὄργια, II. 51. *m.*

Ὀργίζειν, *vide* Ὀργᾶν, *num.* 2.

Ὀργυιή, ῆς, ἡ, Orgya, Ulna. ἑκατὸν ὀργυιαὶ δίκαιαί εἰσι στάδιον ἑξάπλεθρον. ἑξαπέδου τῆς ὀργυιῆς *etc.* II. 149. *m. f.* ὀργυιῇσι μεμετρήκασι τὴν χώρην, II. 6. *a.* ἐν ἕνδεκα ὀργυιῇσι ἔσεαι, II. 5. *f. Gen. plur.* ὀργυιέων, II. 149. *m. f.* IV. 86. *m. f. Accus. plur.* ὀργυιέας, IV. 86. *a. ubi nos quidem cum aliis* ὀργυιάς.

Ὀρέγεσθαι, *vide* Προορέγεσθαι.

Ὁρέειν, Ὁρᾶν. Τὸ ὁράω ὁρέω λέγουσιν οἱ Ἴωνες, - - τὸ α εἰς ε τρέποντες, *ait Gregor. Dial. jon.* §. 15. *At ista vocalium permutatio, apud Herodotum quidem, non constans est. Is enim statim in Infinitivo non solum* ὁρέειν *usurpat sed et* ὁρᾶν, *quemadmodum in aliis hujusmodi verbis ut* ἐπορᾶν, III. 53. *a. et tert. pers. praes.* κατορᾷ, II. 38. *m. Item in Imperf.* ὥρα *sive* ὅρα, Vidit, I. 11. *f.* (*cum Var. Lect.*) III. 72. *a.* VII. 160. *a. Et in plur.* ὥρων, Videbant, VI. 79. *f.* VIII. 209. *a. m. et* εἰ ἑωρῶμεν, Si cerneremus, I. 120. *f. Particip.* ὁρῶντες, *Vide paulo post. Inf. Passiv.* ὁρᾶσθαι, Conspici, I. 99. *a. Vocalis* ε *vero locum obtinet in hisce: Praes.* ὁρέω παιδίον, I. 111. *m. Imperf.* αὐτὸς ὥρεον, Ipse vidi, II. 106. *a. Plur.* ὡρέομεν, *sive, neglecto augmento,* ὁρέομεν, II. 131. *f.* 148. *m. f.* (*cum Var. Lect. et Not.*) V. 40. *a. Particip.* ὁρέων, I. 68. *m.* 80. *m. f. Plural.* ὁρῶντες *quidem vulgo* I. 82. *a. m. et* 99. *m. sed ibi alii* ὁρέωντες, *alii* ὁρέοντες, *sicut* III. 156. *a.* 157. *a. et Dativ. plur.* ὁρέωσι, *quibus de formationibus vide, si lubet, quae in Var. Lect. ad* I. 99. *lin.* 9. *et lin.* 13. *monita sunt.*

Ὀρεινός, ή, όν, Montanus. χώρη ὀρεινή, Terra montibus aspera. I. 111. *m. Sed* Mons τὸ Οὖρος *vide suo loco.*

Ὄρθιος νόμος, Modus *quidam* musicus, qui elatâ voce canitur. διεξελθὼν νόμον τὸν ὄρθιον, I. 24. *m*. *Sed* ὄρθια ἦν τὰ γέῤῥα, Rectæ stabant crates, IX. 102. *a*.

Ὀρθὸς, 1) Rectus, Erectus. κυρβασίας ἐς ὀξὺ ἀπιγμένας ὀρθὰς εἶχον, VII. 64. *a*. ὀρθὰ τὰ αἰδοῖα, II. 51. *a*. *et f*. 2) Rectus, Verus, Justus. κατὰ τὸ ὀρθὸν δικάζων, I. 96. *f*. ὀρθὰ νοεῦντες, VIII. 3. *a*. ὀρθῷ λόγῳ, Re verâ, Verum si quærimus. τίς μεν ἐστὶ πατὴρ ὀρθῷ λόγῳ, VI. 68. *a*.

Ὀρθοῦν, Erigere, Facere ut aliquis firmiter stet, ut res quædam recte succedat. ἢν ἡ διάβασις μὴ ὀρθωθῇ, Si transitus minus prospere cessisset, I. 208. *f*. οὕτω ὀρθοῖτ' ἂν ὁ λόγος ὁ παρὰ σεῦ εἰρημένος, Ita demum firmabitur (Recte stabit, Verum fuerit) quod tu dixisti, VII. 103. *a*. *m*. ὧδε ποιήσας, ὀρθώσεις σεωυτὸν, Firmabis te ipsum, Facies ut res tuæ tibi recte succedant, III. 222. *m*. *f*.

Ὄρθρος, ου, ὁ, Diluculum. ἅμα τῷ ὄρθρῳ, VII. 188. *a*.

Ὅρκιον, ου, τὸ, 1) Foedus jurejurando sancitum. τὸ ὅρκιον (*paulo ante dixerat* εἰρήνην) ἔσπευσαν γενέσθαι. I. 74. *f*. κατὰ τὸ ὅρκιον, Ex foedere, I. 77. *a*. πρὸς τούτους ὅρκιον Κῦρος ἐποιήσατο, I. 141. *f*. 143. *a*. Κύρῳ ὅρκιον ποιησάμενοι, I. 169. *b*. τὸ ὅρκιον ὧδε εἶχε, Foederis formula haec erat, VII. 132. *f*. μένειν ἀεὶ τὸ ὅρκιον (κατὰ χώρην), IV. 201. *m*. *et f*. ὅρκια (*scil.* ἱρήϊα) τάμνειν, Cæsis hostiis foedus facere. ἐπὶ τῆς κρυπτῆς τάφρου τάμνοντες ὅρκια, IV. 201. *m*. *Et in Sing*. ἐπὶ τούτοισι ἔταμον ὅρκιον, VII. 132. *m*.

2) *Alibi satis fuerit*, τὰ ὅρκια *simpliciter* Juramenta, Jusjurandum, *interpretari*. ὁρκίοισι μεγάλοισι κατείχοντο χρήσεσθαι νόμοισι *etc*. Gravissimis juramentis adstricti erant, I. 29. *f*. ἐποιήσαντο ὅρκια ξεινίης πέρι καὶ συμμαχίης, I. 69. *f*. IX. 92. *a*.

Ὅρκος, ου, ὁ, Jusjurandum, Juramentum. σφίσι αὐτῇσι ὅρκους ἐπήλασαν, I. 146. *f*. ἐπὶ τούτοισι ὅρκους ἐπήλασαν, *nempe*, ἀλλήλοις, VI. 62. *m*. ὅρκους προσάγων σφι, VI. 74. *a*. *m*.

Ὁρμᾶν, 1) *cum Accusat*. *i*. *q*. ἄγειν, Ducere. τὸ στράτευμα ὅρμα (*al*. ὥρμα) ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, VIII. 106. *a*. 2) *cum Infin*. Instituere, Suscipere (*expeditionem*), πρὶν δὲ ἐξελαύνειν ὁρμῆσαι τὸν στρατὸν, I. 76. *m*. *N*. (*nisi ibi infinitivus* ἐξελαύνειν *ex interpretamento in contextum irrepsit*.) Ξέρξης πρότερον ἤπερ ὁρμῆσαι στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, VII. 150. *a*. *Sed hac quidem notione Passiva potius verbi forma usurpatur*.

*Passiv*. Ὁρμᾶσθαι, 1) Proficisci, Exire. παιδὸς ἐς ἄγρην ὁρμεωμένου, Filii mei venatum exeuntis, I. 41. *f*. ἐνθεῦτεν ὁρμεώμενοι, Inde progressi (*non hostili animo, sed culturi agros*), I. 17. *f*. τοὺς ἰχθύας αἱρέουσι ἐκ πλοίων καλαμίνων ὁρ-

μεώμενοι, Navibus arundineis ad capiendos pisces exeuntes, III. 98. *f.* *N.* ὁρμέατο, *sive* ὡρμέατο (*jon. pro* ὥρμηντο) ἐπὶ τὸ ἱρὸν, Profecti, Progressi sunt, VIII. 35. *a.* ὁρμεώμενος ἐκ τοῦ οὔρεος τούτου, Proficiscens, Irruens ex hoc monte, I. 36. *a.* ἐξ Ἄνδρου ὁρμεώμενος, Andro profectus, *sive potius*, Dum oppugnavit Andrum, missis inde ad alios insulanos legatis corrasit pecuniam, VIII. 112. *f. coll.* 111. *extr. et* 112. *a. Similiter abundat fere verbum* ὁρμεώμενος, VIII. 133. *a. ubi* ἐνθεῦτεν ὁρμεώμενος *non tam significat* Inde movens, *aut* Inde quum institueret movere; *sed nil aliud nisi hoc dicere videtur Scriptor*, Dum in Thessaliâ hiemabat, inde (ex Thessaliâ) legatum misit. ὡς φάτις ὥρμηται, Ut fama exiit, Sparsa est, Manavit, VII. 189. *a.* ὡς δὲ ὁ ματαιότερος λόγος ὥρμηται, III. 56. *m. N.*

2) ὁρμᾶσθαι, *sequente Infinitivo*, Instituere, Incipere, Adgredi, Parare *aliquid facere.* τῆς πέρι ὅδε ὁ λόγος ὥρμηται λέγεσθαι, De quâ (terrâ) sermo hic Coeptus est haberi, Instituta est hæc narratio, IV. 16. *a.* τοῦ εἵνεκα ὁ λόγος ὅδε ὡρμήθη λέγεσθαι, VI. 56, 4. τὸν ἐπίλοιπον λόγον, τὸν ὥρμητο λέγειν, Quem Instituerat dicere, V. 50. *m. f.* ὁρμέατο ἐκδιδόναι (αὐτόν)· ὁρμεωμένου δὲ ταύτῃ τοῦ πλήθεος, Instituebant, Parabant, Parati erant eum tradere: quam in partem quum Ferretur animus multitudinis, I. 158. *a.* νησιώτιδας ἀντὶ ἠπειρωτίδων ὥρμητο ποιέειν, Instituerat, Parabat facere, VII. 22. *f.*

3) *Nonnumquam verbo* Ὁρμᾶσθαι Acrior *quidam* impetus *significatur.* πολλῷ δεινότερα ἐποίεε, καὶ μᾶλλον ὅρμητο στρατεύεσθαι, Magis incitabatur, Incendebatur, VII. 1. *a. et f. Paulo post vero*, VII. 4. *a. ubi iterum* ὅρμητο στρατεύεσθαι *cum Wess. edidimus*, *commodior videtur locus esse Imperfecto* ὁρμᾶτο, *quod cum editis vett. praeferunt mssti fere omnes*, Properavit, Totus in eo fuit. *Rursus* ὁρμημένῳ Ξέρξῃ στρατηλατέειν, VII. 19. *a. nescio satis-ne sit quod in versione posui*, Postquam ita constitutum erat Xerxi; *ubi forsan praestabat*, Xerxi ad bellum inferendum Concitato, Incenso, *praesertim si conferas extrema capitis praecedentis verba. Quos Scriptor dicit* Persas ὁρμημένους διώκειν τοὺς Ἕλληνας, illi δρόμῳ (cursu, citato gradu) ducebantur, *ut ajebat paulo ante.* ὡρμέατο (*sive* ὁρμέατο *malis*) βοηθέειν, Properarunt *illis* succurrere, IX. 61. *a.*

Ὁρμέειν, Stationem habere, In statione esse. αἱ πρῶται τῶν νεῶν ὥρμεον πρὸς γῇ, VII. 188. *a.* ἐν Ἐλαιοῦντι ὥρμεον τριήρεις, VII. 22. *a. Item in Passivo, eâdem notione*, πρόκροσσαι ὁρμέοντο ἐς τὸν πόντον, VII. 188. *a.*

Ὁρμή, ῆς, ἡ, 1) Impetus quem facimus in aliquem, Impressio, Invasio. ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου ἡ ὁρμὴ ἔσται, I. 11. *extr.*

2) Impetus animi, Ardor quo quis fertur ad aliquid suscipiendum. ἐπεὶ δαιμονίη τις γίνεται ὁρμή, VII. 18. *m.*

Ὁρμίζειν, In tutâ statione locare *naves.* καταγομένας τὰς νέας ὥρμιζε, VI. 107. *m.* οἱ μὲν αὐτοῦ ὁρμισάμενοι, Ibi stationem ceperunt, IX. 96. *a.*

Ὅρμος, ου, ὁ, Statio navium. ἐν τούτῳ τῷ χώρῳ ὅρμον ἐποιεῦντο, VII. 194. *a.*

Ὀρνίθιον, τὸ, Avicula. τὰ σμικρὰ τῶν ὀρνιθίων, II. 77. *f.*

Ὄρος, τὸ, Mons, *vide* Οὖρος.

Ὀροσάγγαι, Bene meriti de Rege, Persicum nomen, VIII. 85. *extr.*

Ὀρτάζειν, (*jon. pro* ἑορτάζειν) Diem festum celebrare. ὁρτάζουσι, μεγάλας ἀνάγοντες θυσίας, II. 60. *f.* διὰ ταῦτα ὁρτάζουσι, II. 122. *m.* οἱ Λακεδαιμόνιοι ὅρταζον τοῦτον τὸν χρόνον, IX. 7. *a.* ὁρτάσαντες, VII. 206. *m.*

Ὀρτὴ, ῆς, ἡ, (*i. q.* Ἑορτὴ) Dies festus, Festorum solennia. ἐούσης ὁρτῆς τῇ Ἥρῃ τοῖσι Ἀργείοισι, I. 31. *a.* Ἀπατούρια ἄγουσι ὁρτὴν, I. 147. *b.* ἄγεσκον ὁρτὴν - - Πανιώνια, I. 148. *a. ubi simul monetur*, Festorum omnium nomina apud Græcos in α desinere. ἐπεὰν τὴν ὁρτὴν ἄγωσι τῷ θεῷ, I. 183. *m.* μεγίστην οἱ (τῇ μεγίστῃ δαίμονι) ὁρτὴν ἀνάγουσι, II. 40 *a.* 48. *a.* 61. *a.* 122. *m. Et in Plur.* τῷ Διονύσῳ ἀνάγουσι τὰς ὁρτὰς, III. 97. *a.*

Ὄρτυξ, υγος, ὁ, Coturnix, II. 77. *f.*

Ὄρυγμα, ατος, τὸ, Fossa, III. 60. *a.* VII. 23. *m.* ὀρύσσοντες ὀρύγματα ὑπόγαια, Cuniculos agentes, IV. 200. *m. Conf.* Διῶρυξ, *et Indic. Rer. voce* Fossa.

Ὄρυς, υος, Bestia *quaedam* Libyca, IV. 192. *a. N.*

Ὀρύσσειν, 1) Fodere, Effodere. ὤρυσσε ἔλυτρον τῇ λίμνῃ, - - τὸ χωρίον ὀρώρυκτο, - - τὸ ὤρυσσε χωρίον, I. 186. *a. et m. moxque* ibid. *etiam* τοῖσι λίθοισι τοὺς ὠρύξατο, Effodiendos, Exscindendos curaverat lapides. ὤρυσσον ὑπὸ μαστίγων, VII. 22. *a.* 2) *i. q.* διορύσσειν, Perfodere. *Sic,* ὁ ἰσθμὸς τὸν ὤρυσσον, I. 174. *m. et paulo ante,* τὸ ὀλίγον τοῦτο, ἐὸν ὅσον ἐπὶ πέντε στάδια, ὤρυσσον οἱ Κνίδιοι, ibid. *Rursusque* ibid. *f.* ἰσθμὸν μὴ ὀρύσσετε, *in Orac.*

Ὀρχέεσθαι, Saltare. ἑωυτῷ ἀρεστῶς ὀρχέετο, VI. 129. *m. et* ὀρχήσατο Λακωνικὰ σχημάτια, *paulo post* ibid.

Ὀρχηδὸν, *i. q.* ἡβηδὸν, Viritim. VII. 144. *a. N.*

Ὄρχις, ιος, ὁ, Testiculus. οἱ ὄρχιες, IV. 109. *f. ubi de castoribus. Conf.* Ἔνορχις.

Ὅς, ἥ, τὸ, Qui, Quæ, Quod. *Genit.* τοῦ, τῆς, τοῦ, Cujus. *Dat.* τῷ, τῇ, τῷ, Cui, *et cet. De jonico* τὸ *pro communi* ὅ, *et de Casibus obliquis, supra dictum est ubi de Articulo* ὁ, ἡ, τὸ, *num.* 3. *Servarunt tamen* ἐν ᾧ *libri omnes,* I. 74. *m. ubi suo judicio* ἐν τῷ *edidit Schaef. Etiam* ἐξ οὗ, *ni fallor, constanter usurpat Noster, non* ἐκ τοῦ. *Ferendus videtur fuisse Nominativus* οἱ, *idem valens ac*

ὅσοι, IX. 98. *m.* οἱ ὑμέων τυγχάνουσι ἐπακούοντες, *ubi, quod nos cum Schaef. ex codd. Arch. et Vind. edidimus* ὅσοι ὑμέων, *id fortasse ex scholio natum erat.*

2) *Ut apud Atticos, sic et apud Nostrum,* ὅς *et* οἱ *subinde idem ac* οὗτος, οὗτοι, *vel* ἐκεῖνος, ἐκεῖνοι, *valent. Sic* ὃς καὶ ὅς, Hic aut ille, IV. 88. *a.* καὶ οἱ, διαλυθέντες ἐκ τοῦ συνεδρίου, ἐσέβαινον ἐς τὰς νέας, VIII. 56. *b. Similiter* καὶ ἥ, οὐκ ἔχουσα διαφυγέειν, *etc.* VIII. 87. *a.*

3) ὅς, ἥ, τό, *interdum idem ac* τίς *et* τί *valent.* ὅς ἦν, ὁ ἀναδέξας, οὐκ ἔχω εἰπεῖν, VI. 124. *b.* γενομένης λέσχης ὅς γένοιτο αὐτέων ἄριστος, IX. 71. *m.* προβαλλομένων τόν τινα (*id est,* τίνα) στήσονται βασιλέα, I. 98. *a.* γνῶναι τὸ ἐθέλει τὰ δῶρα λέγειν, IV. 131. *f.* πλανωμένων αὐτῶν τὸ θέλει τὸ ἔπος εἶναι, VI. 37. *m. f.* εἴρετο τοὺς μάγους τὸ θέλοι προφαίνειν τὸ φάσμα, VII. 37. *f.* ἱστόρεε αὐτὸν τά σφι ὁ μητροπάτωρ διελέχθη, III. 51. *a.* ἵνα βουλεύσωνται τὸ ποιητέον ἔσται, VIII. 40. *a. m.*

Ὁσίη, ης, ἡ, Sanctitas, Pietas, Fas. κτήνεα θύειν οὐκ ἔστι ὁσίη, II. 45. *m. f.* ὅσον αὐτῆς (*i. e.* περὶ αὐτῆς) ὁσίη ἐστὶν λέγειν, II. 171. *m.*

Ὅσιος, Sanctus. ὅσια μὲν ποιέειν, ὅσια δὲ καὶ λέγειν, IX. 79. *m.* οὐκ ὅσιον ποιεῦμαι, Nefas mihi esse existimo, Religioni mihi duco, II. 170. *a.*

Ὅσον, *Adverbium,* 1) Quantum, (*conf. mox* Ὅσος.) *verum etiam,* Tantum, Solummodo, Non ultra. οὐκ ἀπικομένη ἐς τὴν γῆν ταύτην, - - ἀλλ' ὅσον ἐς Κρήτην, IV. 45. *f. Conf. Viger. Idiot.* III. 9, 12. 2) Quatenus, ὅσον ὁσίη ἐστι λέγειν, II. 171. *m.* Quamdiu, *nempe ubi* ὅσον χρόνον *intelligitur.* ὅσον παντὸς στρατοῦ ἐδέου ἡγέεσθαι, ἐξήρκει ἡμῖν ἡσυχίην ἄγειν, VII. 161. *a. m.* 3) *Adjectâ* τε *particulâ,* ὅσον τε, Circiter, Fere, Admodum, Non amplius. ξύλα ὅσον τε διπήχεα, II. 96. *a.* νεκρὸν ξύλινον, μέγαθος ὅσον τε πηχυαῖον ἢ δίπηχυν, II. 78. *a.* VIII. 55. *extr.* ὅσον τε ἑκατὸν σταδίους, II. 99. *a. m.* ὅσον τε δέκα στάδια, IX. 57. *a.* ὅσον τε ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, III. 5. *extr.* ὅσον τε ἐπὶ δύο δακτύλους, III. 30. *a. m.* 4) ὅσον περ, *i. q.* ὅσον τε. ὅσον περ τρία στάδια, Tria admodum stadia, IX. 51. *a. Peculiare est quod* II. 73. *m. legitur,* ᾠὸν πλάσσειν ὅσον τε δυνατός ἐστι φέρειν, *ubi* ὅσον τι *malueram, coll.* I. 193. *m. f. sed verum videtur quod dant alii codices* ὅσον τε δυνατὸς εἶναι, *ut* ὅσον τε *idem valeat ac* τοσοῦτον ὥστε. 5) ὁσονῶν, Quantulumcumque, Parumper, Tantillum. εἰ ἐχιόνιζε καὶ ὁσονῶν, II. 22. *f.*

Ὅσος, η, ον, 1) Tantus quantus, *et in Plur.* Tot quot. *Cui notioni vim quamdam addunt adjectae particulae* ὦν *vel* περ. ἀργύριον μέγαθος ὅσον ὦν, Pecunia quantulacumque, I. 199. *m.* λίμνη μέγαθος ὅση περ

ἡ ἐν Δήλῳ, Lacus prorsus tanta quanta est illa quæ est in Delo, II. 170. *f.* τοῦ χειμῶνος (ὁ ποταμὸς) ἐστὶ ὅσος περ ἐστὶ, Hieme tantus est, quantus per se (suâ naturâ) est, IV. 50. *a. m.* ἐπ' ὅσον ἔποψις τοῦ ἱροῦ εἶχε, Quousque, I. 64. *f.* (*Perperam olim in editt. nonnullis* ὅσσα *legebatur* I. 47. *a. pro* ἄσσα.)

2) ὅσος, *i. q.* πόσος. ὅσον τι δένδρεον γίνεται ἐξεπιστάμενος, Bene gnarus quanta existat arbor, I. 193. *m.* μὴ πύθη ὅσοι τινὲς ἐόντες *etc.* Noli quærere quot illi sint numero, quantus sit illorum numerus, VII. 102. *f.* μὴ ἐπιλέγεσθαι, - - ὅσοι πλῆθος εἰσί, VII. 236. *f.* (*Pro* ὅση, *quod* IV. 36. *extr. dabant nonnulli edd. et mssti,* οἵη *ex aliis revocavi.*)

3) ὅσος δὴ *significat* Quantitatem aliquam, per se quidem definitam, sed quam is, qui loquitur, exacte definire non potest aut non vult. ἐπὶ μισθῷ ὅσῳ δὴ, Pacti pretium nescio quod *vel* quantum, I. 160. *a.* κήρυγμα ἐποιήσατο, ζημίην τοῦτον ὀφείλειν, ὅσην δὴ εἴπας, Præconio edixit, hunc definitam quandam mulctam (nescio quantam) debiturum, III. 52. *a.* ὅσας δὴ ἑκάστοισι ἐπιτάσσων, Certum quemdam numerum, nescio quem, singulis imperans, III. 159. *f.* σιτία καταλιπόντες ὅσων δὴ μηνῶν, Relinquentes cibaria nescio quot mensium, IV. 151. *f.*

4) πλεῖστα ὅσα, Quam plurima, Plurimum quantum, I. 14. *a. m.* οἱ δέ σφι ἄφθονοι ὅσοι γίνονται, Ingens, Mirifica multitudo, IV. 194. *b.* ὅσας ἂν πλείστας δύναιντο καταστρέφεσθαι, VI. 44. *a.*

5) *Denique notemus formulas loquendi quasdam hujusmodi:* χῶμα ἄξιον θώυματος, μέγαθος καὶ ὕψος ὅσον τί ἐστι, I. 185. *m. ubi naturalis verborum constructio sic concipienda,* ὅσον τί ἐστι (κατὰ) μέγαθος καὶ ὕψος, *sive malueris* ὅσον τί ἐστι τὸ μέγαθος καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ: *valet autem nunc* ὅσον *idem fere ac si dixisset* ὅτι τοσοῦτό ἐστι: *et similis est locutio isti,* ἐμακάριζον τὴν μητέρα, οἵων (*id est,* ὅτι τοιούτων) τέκνων ἐκύρησε, I. 31. *f. Eodem pertinet quod legitur* V. 4. *m.* τὸν γενόμενον οἱ προσήκοντες ὀλοφύρονται ὅσα μιν δεῖ ἀναπλῆσαι κακά. *Item,* προπύλαια θωυμάσια, - - ὅσων τε τὸ μέγαθος λίθων ἐστὶ, καὶ ὁκοίων τέων, II. 175. *a. nempe,* Admiratu digna sunt ista propylæa, quod ex lapidibus tantæ molis et tam exquisitæ qualitatis exstructa sunt. *Possis eadem commode etiam his latinis reddere:* Ex tantæ molis tamque exquisitæ qualitatis lapidibus exstructa sunt!

Ὅσπερ, *i. q.* ὅς, Qui. ὡυτὸς ὅσπερ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, VIII. 42. *b. ubi* ὅπερ *ms. F.*

Ὀστέϊνος, Osseus. φυσητῆρες ὀστέϊνοι, IV. 2. *a.*

Ὀστέον, τὸ, Os. *Plur.* ὀστέα, Ossa, IV. 61. *m.*

Ὅστις, *vel* Ὅς τις, *cum Optat.*

*constr.* ὅστις γε σύνεσιν ἔχοι, VII. 49. *a. ubi alii quidem* ἔχει. *Genitivum et Dat. vide mox in* Ὅτευ. *Accusativum* τόν τινα, *idem valentem ac* τίνα, Quem? Ecquem? *ex* I. 98. *a. supra citavi in voc.* Ὅς, *num.* 3. *Neutrum* ὅ τι *vide infra, in* Ὅτι.

[Ὀστρακίζειν, *vide* Ἐξοστρακίζ.]

Ὀσφραίνεσθαι, Olfacere, Odorem percipere. ὀσφραινόμενος, I. 80. *f. et mox,* ὡς ὄσφραντο (*alii* ὤσφραντο) τάχιστα τῶν καμήλων οἱ ἵπποι, ibid. *Est autem* ὄσφραντο, *aut* ὤσφραντο, *Praet. Imperfectum, tamquam a Praes.* ὄσφρημι *formatum, ut* ἵσταντο *ab* ἵστημι.

Ὅσῳ, *Adverb.* Quanto, *non solum cum Comparativo jungitur, sed et cum Superlativo, nempe instituitur Comparatio inter Plura, non inter duo solum.* διέδεξε, ὅσῳ ἐστὶ τοῦτο ἄριστον, Quanto sit hic status melior, *nempe* duobus reliquis, III. 82. *m. Latine* ὅσῳ *interdum non tam* Quanto, *quam* Quoniam, *reddi debet.* ὄνειδος μέγιστον - - ὑμῖν, ὅσῳ προεστέατε τῆς Ἑλλάδος, V. 49. *a.*

Ὅτε, Quum, Quando, Quandoquidem. ἐγένετο γὰρ ὦν τοῦτο ὅτε *etc.* III. 131. *f. ubi Wess. cum Gronovio:* Tunc enim id factum est, quando *etc.; nos cum H. Steph. et Larchero,* Fuit enim tempus, quum *etc.* οὐκ ἔστι ὅτε οὐ δύο ἢ τρεῖς, μάχης γινομένης, ἀπέθνησκον, Non est (*vel,* Non fuit) quum non *etc. id est,* Numquam non, Semper quoties factum praelium est, *etc.* II. 120. *a. m.* ὅτε περ *vide in* Περ *num.* 2.

Ὅτευ, *Genitiv. jon. pro Attico* ὅτου *et comm.* οὕτινος, Cujus. ὅτευ θηρίου κρέα, I. 119. *f.* θεῶν ὅτευ ἐστί, II. 82. *a.* ὅτευ δὴ χρήματος δεησόμενον, Nescio quid *ab illo* postulaturum, III. 121. *a.* ἀπ' ὅτευ, I. 7. *m. ubi vide Var. Lect. Sic et* III. 115. *a. In* ἐπ' ὅτευ IV. 45. *a. consentiunt omnes. Agnoscunt tamen etiam Atticam formam* ὅτου *libri omnes* II. 173. *a. in istâ phrasi* μέχρι ὅτου πληθώρης ἀγορῆς. *Etiamque nos* I. 145. *m.* ἀπ' ὅτου *ex ms. F. adscivimus, ubi tamen rectius fuerat vulgatum ab H. Stephano* ἀπὸ τοῦ, *aut* ἀπ' ὅτευ, *quemadmodum correxit Schaef.*

*Dativus,* ὅτεῳ τρόπῳ, I. 95. *a.* 125. *a.* VIII. 8. *m.* τρόπῳ ὅτεῳ βούλεαι, I. 108. *f.* παρ' ὅτεῳ ἀνθρώπων, III. 68. *m. et f.* οὐκ ἔχειν ὅτεῳ ζημιώσωσι, V. 87. *m. f.* περὶ ὅτευ ἀγωνίζονται *mss. Arch. et F.* VIII. 26. *m. ubi alii* περὶ ὅτευ *vulgo.* ταῦτα καταγιεῖν θεῶν ὁτεῳδὴ, Offerre deo nescio cui, I. 86. *a.* (*conf.* Ὅσος, *num.* 3.)

*Genit. Plur.* ὁτεῶν κοτε εἴη ἀνθρώπων, VIII. 65. *a. Dativ. Plur.* ὁτέοισι ἐγκυρήσει, II. 82. *a.*

Ὅτι *et* Ὅ τι, *sive* (*ut vulgo scribere solent*) Ὅ, τι. *Particulam* ὅτι, Quod, Quia, Quoniam, *suâ origine duabus ex voculis* ὅ *et* τι *esse compositam, adeoque non differre a Neutro genere Pronominis* ὅς τις, *recte monuere Grammatici, in his*

*Hoogeveen, cap. XXXVI. 1, 1. Quâ ex origine quum intelligatur etiam variarum loquendi formularum ratio, in quibus particula ὅτι adhibetur, multis in locis longe commodius ὅ τι aut ὅ, τι divisis vocibus scribunt subtiliores editores, quam unâ voce ὅτι, uti vulgo plerumque pingebatur.*

*Sic* 1) *ubi* ὅ τι Cur, Quâ de caussâ Quo consilio *significat, rectius utique separatim duae voculae scribentur: est enim talibus in locis* ὅ τι *elliptice dictum pro* διὰ ὅ τι *vel* κατ' ὅ τι, *quae, jonico sermone, idem valent ac* διὰ τί, κατὰ τί; *pro quibus similiter in communi sermone frequenter nude* τί *eâdem notione usurpatur: Ipsum* κατ' ὅ τι *legitur* VI. 3. *a.* εἰρωτεώμενος κατ' ὅ τι προθύμως οὕτω ἐπέστειλε. *Nudum* ὅ τι *cum alibi, tum in hisce:* εἴρετο, ὅ τι μιν οὕτω προθύμως *etc.* I. 111. *a. m.* εἰρομένου δέ μευ ὅ τι σφι μούνοισι - - καὶ ὅ τι *etc.* II. 91. *m.* III. 27. *m.* ὅ τι δὲ οὐκ αὐτίκα μάχομαί τοι, ἐγὼ καὶ τοῦτο σημανέω, IV. 127. *a. Bis in eâdem phrasi ponitur* ὅ τι VI. 55. *semel notione* τοῦ κατ' ὅ τι, Cur, Quâ de caussâ, *sive* Quâ ratione, Quo pacto; *deinde notione simplicis pronominis,* Quid, Quas res. ὅ τι δὲ, ἐόντες Αἰγύπτιοι, καὶ ὅ τι ἀποδεξάμενοι, - - ἔλαβον τὰς βασιληΐας, ἄλλοισι εἴρηται, Quâ ratione vero, Ægyptii cum essent, et quibus rebus gestis (*Doriensium*) regna acceperint, ab aliis expositum est.

2) *Monent Grammatici,* ὅτι μὴ *idem valere ac* πλὴν ἤ, Nisi, Si excipias. *Sic,* οὐδαμοὶ - - ὅτι μὴ Χῖοι μοῦνοι, I. 18. *f.* ὅτι γὰρ μὴ Ἀθῆναι, ἦν οὐδὲν ἄλλο πόλισμα λόγιμον, I. 143. *m.* οὐδεὶς ἀνθρώπων, ὅτι μὴ γυνὴ μούνη, I. 181. *f.* οὐδεμίη ἄλλη ἐπιστροφὴ, ὅτι μὴ ἐκ τοῦ Διὸς μοῦνον, II. 13. *extr.* ὅτι γὰρ μὴ οἱ Συρακουσίων γενόμενοι τύραννοι, οὐδὲ εἷς τῶν ἄλλων ἄξιός ἐστι *etc.* III. 125. *a. m.* οὐδεὶς - - ὅτι μὴ Κῦρος μοῦνος, III. 160. *a.* ἀπάλλαξις οὐκ ἦν, ὅτι μὴ κατὰ στεινὸν, IX. 13. *f. Sed, omnibus istis in locis formulam* ὅτι μὴ *proprie* Quidquid non *significare, adeoque, originem locutionis si spectes, divisis vocibus* ὅ τι μὴ *scriptum oportuisse, quum per se poterat intelligi, tum liquido fit manifestum ex cognatis loquendi formulis, in quibus abest negativa particula, veluti* II. 60. *f.* συμφοιτέουσι δὲ ὅ τι ἀνὴρ καὶ γυνή ἐστι, Conveniunt quidquid vir est et fœmina, *i. e.* viri omnes mulieresque: *ubi pronomen neutrius generis* ὅ τι *refertur ad duo substantiva quorum alterum masculini generis est, alterum foeminini. Similiter alibi singulare* ὅ τι *refertur ad substantivum plurale; veluti apud Xenophontem;* ὅ τι μὲν ἂν δοκῇ ἡμῖν τῆς δικαιοσύνης ἔργα εἶναι, *Memorab.* IV. 2, 13.

3) *Elliptica locutio est* ὅτι τάχος, *sive rectius, divisis*

*voculis*, ὅ τι τάχος, *ubi intelligitur* ὅ τι δυνατὸν ἔσται *vel* ὅ τι δυνήσεσθε κατὰ τάχος, *aut simile quidpiam; id est*, Quidquid valueritis celeritate. ὅ τι τάχος στρατιὴν ἐκέλευσαν ὑμέας ἐκπέμπειν, IX. 7. *f. Alia ellipsis locum habet in istâ formulâ*, ὅ τι πλέον ἦν ἢ ἔλασσον, VII. 184. *m. ubi intelligitur* οὐ λογίζομαι *aut aliquid tale*. Non computo, Non jam curo id quod vel plus est vel minus; *quam in sententiam Latino sermone compendiosius etiam dicimus*, Plus, minus.

Ὀτραλέως, Festinanter. ἐπέδραμεν ὀτραλέως, *Vit. Hom.* 21. *a.*

Οὐ, Non, *particula negans*. κατώρα πᾶν μὲν οὐ τὸ στρατόπεδον, VII. 208. *m. N.* 1) *Abundat juncta cum* οὐδείς: *ut*, οὐ μέντοι ἔφασαν ἀποθνήσκειν οὐδένα, II. 63. *extr. Similiter*, οὐκ ἔφασαν ποιήσειν ταῦτα οὐδαμά, VII. 136. *a. m. Item in istâ formulâ*, οὐδὲν μᾶλλον ἢ οὐ, *de quâ supra dictum in* Μάλα. 2) *Jungitur cum* μή. ὥστε οὐ μὴ διασκεδασθῆναι τὴν στρατιήν, VIII. 57. *f. ubi alii* ὥστε μὴ οὐ *etc. Ellipticâ quâdam ratione dictum est istud*, οὐ γὰρ μὴ ἀπώσηται, Non est verendum ne illa repudiet, I. 199. *m. f.* 3) *Adjecto pronomine* τι *intenditur vis Negationis*, οὔ τι χαίρων, III. 36. *m. N. Vide infra* Οὔτι.

Οὐδαμᾶ, *sive rectius* Οὐδαμά, *ut efferunt constanter nostri codd. F. Pa. Pc. et libri omnes edd. scriptique* VII. 136. *a. m.* (*quam varietatem ad* I. 5. *extr. quo loco primum occurrebat, adnotare neglexeram.*) *i. q.* οὔ κοτε *vel* μή κοτε, Numquam. οὐδαμὰ ἐν τώυτῷ μένουσαν, I. 5. *extr.* I. 56. *a.* (*ubi continuo adjicitur* οὐδ᾽ ἄν κοτε.) I. 58. *extr.* 67. *f.* II. 168. *m.* III. 10. *f.* 65. *a. et a. m.* III. 69. *m.* VII. 83. *a.* IX. 74. *f. etc. Passim quidem* Neutiquam *vel* Nequaquam *intelligi potest, ut* III. 53. *m. f.* VII. 136. *a. m. sed in hisce etiam locis propria vocis notio*, Numquam, *nihilo minus obtinet. Alibi perperam* μηδαμᾶ *praeferunt nonnulli, ubi verum erat* μηδαμῶς, *quod vide.*

Οὐδαμῆ, 1) *i. q.* οὐδαμόθι *vel* οὐδαμοῦ, Nusquam, Nullibi. οὐδαμῆ Αἰγύπτου, II. 43. *a.* οὐδαμῆ ἄλλῃ, II. 116. *a.* 2) Nullam in partem. οὐδαμῆ μετιέντα, I. 24. *f.* οὐδαμῆ ἔτι (αὐτὸν) ἐξέπεμπε, I. 34. *f.* οὐδαμῆ κω ἐξεχώρησε, I. 56. *m. Perperam olim* οὐδαμῆ *editt. vett. pro* οὐδαμοί, II. 50. *f.*

Οὐδαμοί, *i. q.* οὐδένες, Nulli. οὐδαμοὶ Ἰώνων, I. 18. *f.* ἐδεήθησαν οὐδαμά, I. 143. *f.* οὐδαμοί, εἰ μὴ Λίβυες, II. 50. *f. ubi perperam* οὐδαμῆ *alii.* οὐ λέγεται πρὸς οὐδαμῶν, I. 47. *m.* ὑπὸ οὐδαμῶν ἀνδρῶν, IV. 123. *m. f.* 137. *m. f.* V. 12. *m.* οὐδαμῶν εἰσι κακίονες ἀνδρῶν, VII. 104. *m.* οὐδαμοῖσι μᾶλλον ἢ Κορινθίοισι, I. 24. *a. Sic* I. 57. *f.* οὐδαμοὺς μέζονας ὑμέων ἄξω, VII. 150. *m. f.* οὐδένες ἐόντες ἐν οὐδαμοῖσι IX. 58. *m.* πρήγματα μεγάλα, οὐδαμῶν Ἑλληνικῶν τῶν οὐ πολλὸν μέζω, VII. 145. *extr. ubi post* Ἑλληνικῶν *excidit*

*forsan*, *subintelligendum certe videtur participium* ὄντων.

*Foeminin.* οὐδαμέας ἄλλας, IV. 114. *m. alii quidem* οὐδαμάς.

Οὐδαμόθι *et* Οὐδαμοῦ, Nusquam. οὐδαμόθι ἑτέρωθι, III. 113. *a.* οὐδαμόθι πάσης τῆς Εὐρώπης, VII. 126. οὐκ ὥρεον τὸν χοῦν οὐδαμοῦ ἐόντα, II. 150. *a.* φανῆναι οὐδαμοῦ γῆς, VII. 166. *f.*

Οὐδαμῶς. Nullo modo, Nullâ ratione, Nullo pacto, Neutiquam. ἄλλως μὲν οὐδαμῶς εἶχε, I. 123. *m.* V. 35. *a.* δεικνύναι αὐτὰ οὐδαμῶς ἤθελε, II. 148. *m.* ποιέεις οὐδαμῶς βασιλικὰ, II. 173. *m.* III. 16. *a. m.* IV. 148. *a.* 154. *a.* V. 19. *a.*

Οὐδὲ, Neque. *Pro* οὐδὲ, *quod olim editum erat*, *nos cum aliis* καὶ *posuimus:* ἡμίονοι δὲ καὶ ὄνοι οὐκ ἀνέχονται, IV. 29. *f. ubi vide Var. Lect.*

Οὐδεὶς, Nullus, Nemo. ἤ τὶς ἢ οὐδεὶς, Nullus aut vix unus, III. 140. *m. N.* οὐδεὶς ὅστις οὐ, Nemo non, III. 72. *m. Pluralis* οὐδένες, *i. q.* οὐδενὸς ἄξιοι, *vide in* Οὐδαμοί.

*Foeminin.* οὐδεμίη *et Accusat.* οὐδεμίην *vulgo editur*, *sed rectius*, *ut opinor*, (*ob ultimam* α *in communi sermone brevem*) Οὐδεμία *et* Οὐδεμίαν *praefert noster cod. F. cum aliis nonnullis. Vide Var. Lect. ad* I. 209, 21. II. 101, 1. II. 160, 18. *et ibi Not.* II. 181, 11. III. 51, 5. IV. 51, 5. VIII. 100, 19. *N.* IX. 8, 9. *Exempla adposui sub voc.* Μηχανή. *Similiter pro* Μηδεμίη, *quod* III. 155, 22. *ex Ald. propagatum est*, *alii codd.* οὐδεμία, *alii* μηδεμία *praeferunt. Puto etiam* I. 4, 7. *pro vulgato* μηδεμίην *in aliis libris* μηδεμίαν *iri repertum*, *quamquam ibi varietas ista et meam et aliorum*, *qui alios codices inspexerunt*, *observationem praeteriit. Conf.* Εἷς.

*Neutrum.* οὐδὲν ὅ τι οὐκ ὑπίσχετο, Nihil non promisit, V. 97. *m.* Καρυστίοισι οὐδὲν, τούτου ἕνεκα, τοῦ κακοῦ ὑπερβολὴ ἦν, Nihil idcirco morabatur Carystiorum calamitatem, VIII. 112. *f. N.* κατ' οὐδὲν λαμπρότητος, Tantum quantum nihil (*i. e.* Nihil admodum) splendoris, II. 101. *m. N. Adverbialiter*, οὐδὲν πάντως, (*aliquanto magis quam* οὐ πάντως,) Haudquaquam, II. 101. *a.*

Οὐδέκοτε, *sicut* οὐδαμὰ *et comm.* οὐδέποτε, Numquam, VIII. 111. *f.* οὐδ' ὢν αὐτὸς, οὐδὲ οἱ ἐξ αὐτοῦ, παύσεσθαί κοτε, I. 56. *a.*

Οὐδέτεροι, Neutri. τὸ κατακαίειν τοὺς νεκροὺς οὐδαμῶς ἐν νόμῳ οὐδετέροισί ἐστι, III. 16. *m.*

Οὐδὸς, οῦ, ἡ, Via: *vide in* Ὁδός.

Οὐδὸς, οῦ, ὁ, Limen. ἐπὶ γήραος οὐδῷ, III. 14. *f.* τοῦ οἴκου ἐπὶ τὸν οὐδὸν ἔστη, *Vit. Hom.* 31. *a.*

Οὖθαρ, ατος, τὸ, Uber, Mamma, IV. 2. *a. ubi de Scythis* equas *mulgentibus.*

Οὐκ, *sequente vocali*, *jon. pro* οὐχ. *Sic* οὐκ οἷόν τε, οὐκ ὁμοίως, *et cet.*

Οὐκέτι, Non amplius. καί σφι

οὐκέ τι ἀπέχρα ἡσυχίην ἄγειν, I. 66. *a.* τὸ δὲ - -, οὐκέτι εἶχον εἰπεῖν, II. 119. *f.*

Οὐκὶ, (*jon. pro* οὐχὶ) Non, Neutiquam. οὐκὶ οὐρῆσαι, I. 133. *m. f. ubi quidem* οὔτε *aut* οὐδὲ *malles, aut nudum* οὐκ, *ut apud Athenaeum. Sed et alibi apud Nostrum*, οὐκὶ *nihil fere amplius quam nudum* οὐ *valet.* οὐ σπονδῇ χρέωνται, οὐκὶ αὐλῷ, οὐ στέμματι, οὐκὶ οὐλῇσι, I. 132. *a.* ἀπὸ τῶν μητέρων, καὶ οὐκὶ ἀπὸ πατέρων, I. 173. *f.*

*Sed pro* οὐκὶ, *quod* V. 13. *a. edebatur, placuit* οὔ κη, *quod alii libri dederunt. Vide supra voc.* Κή.

Οὔκω, *sive divisis vocibus* Οὔ κω, (*jon. pro* οὔ πω) Nondum. οὔκω ἐγὼ λέγω πρὶν *etc.* I. 32. *m.* οὔ κω ὄπωπα, III. 63. *f. Conf.* Κω.

Οὐκῶν, *sive divisis vocibus* Οὐκ ὦν, *pro comm.* οὔκουν *vel* οὐκ οὖν, 1) *subinde quidem parum differt a nudâ particulâ* οὐ *abundante posteriore particulâ.* ἐτησίαι μὲν οὔκων ἔπνευσαν, . . . ταῦτα λέγοντες Ταραντίνους οὔκων (*sive* οὐκ ὦν) ἔπεισαν, III. 137. *f.* 138. *f.* 2) *Alibi* ὦν *vim suam* Igitur *obtinet.* οὔκων δὴ ἔπειθε, I. 11. *f.* οὔκων δὴ πείθειν αὐτὸν, I. 24. *a.* οὔκων ποιήσειν ταῦτα, II. 139. *m. Quod legitur* IV. 118. *m.* οὔκων (*sive* οὐκ ὦν) ποιήσετε ταῦτα, *idem valet ac* εἰ οὖν οὐ ποιήσετε ταῦτα.

Οὔ κως, (*pro comm.* οὔ πως) Nullo modo, Neutiquam. οὔ κως οὔτε ἐχαρίζετο οὔτε *etc.* I. 33. *a.* οὔ κως ἤκουον, ἀλλ' ἀπέδοξέ σφι, I. 152. *m.*

*Aliud est* οὐκ ὡς, *pro* οὐχ ὡς, Non sicut. οὐκ ὡς Ἕλληνες, I. 2. *a.* οὐκ ὡς ἤθελε ἀπήλλαξε, I. 16. *b.*

Οὐλαὶ κριθῶν, Mola ex hordeo. οὔτε οὐλὰς κριθῶν πρόχυσιν ἐποιέετο, I. 160. *f. N.* οὐλῇσι in sacrificiis non utuntur Persæ, I. 132. *a.*

Οὐλόθριξ, *gen.* οὐλότριχος, Crispos habens capillos. οὐλότριχες Κόλχοι, II. 104. *a.*

Οὖλος, η, ον, Crispus. οὐλότατον τρίχωμα, VII. 70. *m.*

Οὔνομα, *pro comm.* ὄνομα, *constanter. Notamus hic difficilem illum locum ubi* τῶν Περσέων τὰ οὐνόματα omnia in literam S desinere *ait Herodotus* I. 139. *N.*

Οὐνομάζειν, (*jon. pro* Ὀνομάζειν, *quam formam verbi communem semel apud Nostrum* I. 86. *m. occurrere monuimus suo loco*) Nominare. Σκύθας Ἕλληνες οὐνόμασαν, IV. 6. οὔνομα τῇ πόλει - - Βουτὼ ὡς καὶ πρότερον οὐνόμασταί μοι, II. 155. *m.* οὐνομάζεται σκυθιστί, IV. 59. *m.* ἀπὸ τούτου μὲν τοῦτο οὐνομάζεται, Ab hoc (Hippoclide) originem duxit istud *proverbium*, οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ, VI. 129. *extr.*

Οὐνομαίνειν, Nominare, Mentionem facere. ὅσοι οὐνομαστοί εἰσι αὐτέων, τούτους οὐνομανέω, IV. 47. *m.*

[Οὐνουάρχης, *perperam olim edd.* IV. 66. *a. pro* ὁ νομάρχης.]

Οὐνομαστὸς, Nobilis, Clarus, Celebris. τὸ μέγιστον τέμενος καὶ οὐνομαστότατον, II. 178. *m. Conf.* Οὐνομαίνειν.

Οὐράνιος, Coelestis. οὐρανίη Ἀφροδίτη, IV. 59. *f. Nude*, ἡ Οὐρανίη, Luna *apud Arabes*, III. 8. *m. et f. N.*

Οὐρανομήκης, Longitudine (Altitudine) coelum attingens. οὐρανομήκεα δένδρεα, II. 138. *extr.*

Οὐρανὸς, οῦ, ὁ, Coelum. ἐνθαῦτα ὁ οὐρανὸς τέτρηται, IV. 158. *f. N.* ἢ δὴ ὁ οὐρανὸς ἔσται ἔνερθε τῆς γῆς, καὶ ἡ γῆ μετέωρος ἔσται ὑπὲρ τοῦ οὐρανοῦ, V. 92, 1. *a.*

Οὐρέειν, Mingere. οὐρῆσαι ἀντίον ἄλλου, I. 133. *f. Conf.* Ἐνουρέειν.

Οὐρὴ, ῆς, ἡ, Cauda. τὴν οὐρὴν ἄκρην, II. 47. *f.* ἁμαξίδας ὑποδέουσι τῇσι οὐρῇσι τῶν οἴων, III. 113. *b.*

Οὐρίζειν, (*jon. pro* ὁρίζειν) 1) Disterminare. ὁ Νεῖλος τὴν Ἀσίην οὐρίζων τῆς Λιβύης, *sive, ut plerique dant libri veteres*, τῇ Λιβύῃ, II. 16. *f. N.* Τύρης ποταμὸς οὐρίζει τήν τε Σκυθικὴν καὶ τὴν Νευρίδα γῆν, IV. 51. *Similiter* IV. 56. *et* 57. VII. 123. *f.* 127. *m. Etiam*, Unam quamdam regionem finibus circumscribere. οὔρισαν τὴν χώρην ἐπὶ τοῖσδε, VI. 108. *f.* βωμὸν ἱδρύσατο, καὶ τέμενος περὶ αὐτὸν οὔρισε, III. 142. *a.* 2) *Neutraliter*, Conterminum esse. Λιβύη ἐοῦσα περίῤῥυτος, πλὴν ὅσον αὐτῆς πρὸς τὴν Ἀσίην οὐρίζει, IV. 42. *a.*

Οὔρισμα, τὸ, (*jon. pro* ὅρισμα) Finitio, Fines, Limes quo una terra ab aliâ disterminatur. οὔρισμα Ἀσίῃ καὶ Λιβύῃ οἴδαμεν οὐδὲν ἐὸν *etc.* II. 17. *a.* οὐρίσματα τῇ Ἀσίῃ Νεῖλός τε καὶ Φᾶσις, IV. 45. *a. ubi perperam* οὐρίσματα *edit. vett.*

Οὖρον, ου, τὸ, Urina, II. 111. *m. et f.*

Οὖρος, ου, ὁ, *comm.* ὅρος, Finis, Terminus, Limen. ὁ οὖρος ἦν τῆς τε Μηδικῆς ἀρχῆς καὶ τῆς Λυδικῆς ὁ Ἅλυς, I. 72. *a.* ὀγδοήκοντα ἔτεα οὖρον τῆς ζοῆς ἀνθρώπῳ προτίθημι, I. 32. *a.* οὖρον προθέμενος ἐνιαυτὸν τοῦτον, Hunc ipsum annum præfiniens, I. 74. *m.* οὖροι πέντε ἦσαν ἐπὶ τοῦ σήματος, Termini, Cippi, I. 93. *m.* (*et ibi Var. Lect.*) τοὺς Αἰγυπτίων οὔρους, Ægyptiorum fines, II. 17. *a.* φέροντας ἐς τοὺς οὔρους, Ad terræ suæ fines, IV. 33. *f.* ἐν οὔροισι χώρης, IV. 52. *m. f.* τὰ δύο μέρεα τῶν οὔρων ἐς θάλασσαν φέροντα, IV. 99. *m.* μὴ ἐπιβαίνειν τῶν σφετέρων οὔρων, IV. 125. *f. et* ἐβοήθεον ἐπὶ τοὺς οὔρους, *mox* ibid.

Οὖρος, ου, ὁ, Ventus secundus. ἀπόπεμπε κατ' οὖρον, IV. 163. *f. in Orac.*

Οὖρος, εος, τὸ, *comm.* τὸ ὄρος, Mons. ῥέει ἐξ' Ἀρμενίου οὔρεος, I. 72. *a. m.* 80. *a.* οὔρεα θηριωδέστατα, I. 110. *a.* αἱ ὑπώρεαι τῶν οὐρέων, I. 110. *m. Sic rursus* οὔρεα, *et* τοῖσι οὔρεσι, *et* τῶν οὐρέων, II. 28. *et alibi, consentientibus libris omnibus. Superest tamen communis forma* τὸ ὄρος, II. 8. *ubi in istam formam ter libri omnes (quod sciam) consentiunt, licet paulo post* ibid. τῶν οὐρέων *et* τοῦ οὔρεος *tenent omnes. Rursus* II. 12. ὄρος τοῦτο

cum aliis libris omnibus tenet noster cod. F. qui tamen paulo ante ibid. οὔρεσι praefert, ubi ex aliis ὄρεσι editum erat. Ex eodem cod. F. οὐρέων recepi I. 203. a. m. ubi ὀρέων vulgatum erat. Rursus vero ὄρος ἄβατον praeferunt omnes VII. 176. a. m.

Οὐροτὰλ, Bacchus, Sol, apud Arabes, III. 8. f.

Οὖς, ὠτὸς, τὸ, Auris. ὦτα τυγχάνουσι ἐόντα ἀπιστότερα ὀφθαλμῶν, I. 8. m. ἐν τοῖσι ὠσὶ τῶν ἀνθρώπων οἰκέει ὁ θυμός, VII. 39. a. οἱ ἵπποι ὀρθὰ ἱστάντες τὰ ὦτα, IV. 129. f. Conf. Ind. Rer. et Pers. voce Aures.

Οὐσίη, ης, ἡ, comm. οὐσία, Bona quæ quis possidet, Facultates, I. 92. m. et f.

Οὔτε, Neque. Ad praecedens οὔτε refertur δὲ, absque negatione, I. 108. f. οὔτε in οὐδὲ mutavit Schaef. I. 3. a. ubi vide Var. Lect.

Οὔτερος, pro ὁ ἕτερος, Alter ex duobus, I. 34. a. I. 134. a. Neutrum, τοὔτερον τῶν ἐτέων, I. 32. a. Conf. Ἕτερος.

Οὔτι, sive separatim Οὔ τι, Neutiquam, Nequaquam. οὔ τι μοῦναι αἱ Ἰώνων ὁρταὶ, I. 148. f. οὔ τι τοιοῦτον νομίζουσι, II. 46. a. m. οὔ τι ἐπιδραμὼν πάντα, III. 135. f. οὔ τι χαίρων, consentientibus codd. fere omnibus, III. 36. m. ubi perperam οὔ τοι editt. vett. Similiter pro vulgato οὔ τοι - - χαίροντα, III. 69. a. corrigendum οὔ τι videtur. Vid. ibi Var. Lect.

Οὗτος, αὕτη, τοῦτο, Hic, hæc, hoc, 1) ὁ ἐκεῖνος, οὗτος δὴ ὁ καθαρθεὶς, I. 43. m. Ἄδρηστος δὲ, - - οὗτος ὁ φονεὺς, I. 45. f. οὗτος ἐκεῖνος τὸν σὺ ζητεῖς, I. 32. f. ὁ δὲ παῖς οὗτος ὁ ἄφωνος, I. 85. f. οὗτος δὴ ὁ βουκόλος, I. 110. m. ἐπὶ τοῦτον δὴ τὸν Πακτωλὸν, V. 101. f. οὗτος ὡνὴρ, V. 104. a. Similiter pro οὗτοι Βακχιάδαι καλούμενοι, V. 92, 2. a. οὗτοι οἱ Βακχ. interserto articulo legendum censuerat Valck. At aliam ibi esse rationem, et nihil esse novandum, docui in Adnot. οὗτοι - - μῆνες, legebatur II. 31. a. ubi nos cum Schaefero, vestigia codicum nonnullorum secuti, τοσοῦτοι pro οὗτοι posuimus.

2) Notemus porro usum ejusdem pronominis hujusmodi: οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Ἀριστέης, - - -, οὐδὲ οὗτος προσωτέρω ἔφησε ἀπικέσθαι, IV. 16. m. βουλόμενον γὰρ τὸν σφέτερον βασιλέα, - - -, τοῦτον βουλόμενον εἰδέναι τὸ πλῆθος, IV. 81. m. f. ὀμνύουσι μὲν τοὺς παρὰ σφίσι ἄνδρας δικαιοτάτους - - -, τούτους (scil. ὀμνύουσι,) τῶν τύμβων ἀπτόμενοι, IV. 172. f. ubi vide quae in Var. Lect. notavi. Conf. mox num. 3. sub fin.

3) Neutrum Τοῦτο frequenter apud Nostrum ita duplicatur, ut τοῦτο μὲν - - τοῦτο δὲ significet Partim quidem, partim vero. Sic I. 30. f. (ubi vide Var. Lect. et Not.) I. 161. II. 135. f. III. 132. m. 136. m. 159. a. IV. 23. f. IV. 142. V. 28. a. et saepius alibi. Nec vero formulae τοῦτο μὲν constanter respondet altera

τοῦτο δέ: ad praecedens τοῦτο μὲν nonnumquam in sequenti oratione sola particula δὲ aut δὲ καὶ refertur. Ad τοῦτο μὲν ὅτι ὁ λαγὸς, III. 108. a. refertur deinde ἡ δὲ δὴ λέαινα. Ad τοῦτο γὰρ Ἀνάχαρσις, IV. 76. a. refertur dein πολλοῖσι δὲ ὕστερον ἔτεσι Σκύλης, initio cap. 78. Ad τοῦτο μὲν γὰρ Ἀλκμαίων, VI. 125. a. refertur dein Μετὰ δὲ etc. cap. 126. Ad τοῦτο μὲν, VII. 176. a. refertur mox deinde, ἡ δὲ αὖ. Conf. quae ad VII. 22. a. notavimus. Quibus ex locis inter se collatis videndum ne vera Herodotea fuerit scriptura, quae consentientibus probatissimis libris olim III. 115. m. f. vulgata erat, τοῦτο μὲν - - -, οὔτε δὲ etc. ubi pro οὔτε δὲ Wess. ex codd. Arch. et Vind. τοῦτο δὲ recepit. At nullo pacto huc referri debuit id, quod II. 99. a. praeeuntibus pluribus quidem codicibus primus idem Wess. edidit τοῦτο μὲν ἀπογεφυρῶσαι καὶ τὴν Μέμφιν. Nam recte quidem in eodem cap. sub fin. legitur τοῦτο μὲν ἐν αὐτῷ πόλιν κτίσαι - - -, τοῦτο δὲ τοῦ Ἡφαίστου τὸ ἱρὸν ἱδρύσασθαι: at superiore loco haud dubie verum istud erat quod ex aliis codd. editum olim legebatur, τοῦτον μὲν (scil. τοῦτον τὸν Μῆνα) ἀπογεφυρῶσαι etc. Nempe hoc loco ille usus pronominis οὗτος obtinet, de quo paulo ante (num. 2.) monui: τὸν Μῆνα, - - - οἱ ἱρέες ἔλεγον τοῦτον μὲν etc. Quo dein refertur quod initio cap. 100. legitur, Μετὰ δὲ τοῦτον κατέλεγον οἱ ἱρέες.

4) Genit. plur. per tria genera, Τουτέων, pro comm. τούτων. Sic τουτέων, nempe ἡμιπλινθίων, I. 50. m. τουτέων των ἀνδρῶν, I. 68. a. et VII. 85. bis. τουτέων εἵνεκεν, I. 70. a. τῶν κρεῶν τουτέων, I. 73. f. τοῖσι τουτέων ἐκγόνοισι, I. 105. f. τουτέων πάντων καθαρός, II. 38. m. f. ἐλάσσονες τουτέων, VII. 102. f. τριῶν τουτέων γενεέων, VI. 98. m.

Οὕτω, 1) Sic, Ita, absque ς in fine, non solum ante literam consonam, sed et ante vocalem, ubi sermonis communis et attici usus οὕτως postulat. οὕτω ἀποθνήσκειν δεῖ, I. 11. m. οὕτω ὤν, I. 32. m. οὕτω ὁ Ἅλυς, I. 72. m. Similiter olim bene editum erat οὕτω ἔσχε, I. 70. extr. ubi vide Var. Lect.

2) Notandus usus hujus particulae in consecutione sententiae, de quo monuit Wess. ad ista verba, ἐγγυητὰς χρῆν καταστήσαντα, - - -, οὕτω ἂν ἄγεσθαι, I. 196. f. Ejusdem generis sunt exempla haec: ἐπεί τε δὲ οὐκ ἀνιέναι τὸ κακὸν, οὕτω δὴ etc. I. 94. m. παραχρῆμα μὲν οὐδὲν - -, ἐπεὶ δὲ - -, οὕτω δὴ etc. VII. 150. f. ἐν κλιβάνῳ πνίξαντες, οὕτω τρώγουσι, II. 94. f. ἀποκτείναντες δὲ, οὕτω ἐκείνῃ ἀπέδοσαν τὴν βασιληΐην, II. 100. m. διαφαγόντα δὲ - -, οὕτω τὴν ἔκδυσιν ποιέεται, III. 109. m. f. Quibus et similibus in locis οὕτω idem fere ac ἔπειτα valet. Eodem pertinet quod VII. 170. f. legitur, ἀπικομε-

νοι τιμωροὶ Ταραντίνοισι ἀπέθανον τρισχίλιοι οὕτω. *Vide ibi notata.*

3) *Interdum, ubi ad complendam sententiam* (Ita ut) *exspectasses respondentem praecedenti particulae* οὕτω *alteram* ὡς *vel* ὥστε, *omittitur haec altera; eaque ellipsis majorem quamdam vim addere videtur orationi.* οἱ τῶν Αἰγυπτίων (κεφαλαί εἰσι) οὕτω δή τι ἰσχυραὶ, μόγις ἂν λίθῳ παίσας διαῤῥήξειας, III. 12. *m.* (*Praecesserat ibi locutio plena:* αἱ τῶν Περσέων κεφαλαί εἰσι ἀσθενέες οὕτω, ὥστε *etc.*). ὁ λαγὸς - - οὕτω δή τι πολύγονόν ἐστι, ἐπικυΐσκεται μοῦνον πάντων θηρίων, III. 108. *m. Alibi loco particulae* ὡς *vel* ὥστε, *ad praecedentem* οὕτω *referendae, ponitur pronomen relativum.* κρήνη πικρὴ, οὕτω δή τι ἐοῦσα πικρὴ, ἣ μεγάθεϊ σμικρὴ ἐοῦσα κιρνᾷ τὸν Ὕπανιν, IV. 52. *m. N.*

Ὀφείλειν, Debere. ὀφείλεις χρηστοῖσί με ἀμείβεσθαι, I. 41. *m.* 42. *f.* σφάλλεσθαι ὀφείλεις, Labi (falli) debes, Necesse est (Periculum est) ut fallaris, VII. 50, 1. *m.* ὀφείλω λέγειν τὰ λεγόμενα, VII. 152. *m. f.* εἶδον τὸ μὴ ἰδεῖν ὄφελον, I. 111. *a. m.* III. 65. *a. Conf.* Ὀφλέειν, *et* Προσοφείλειν.

Ὄφελος, τὸ, Utilitas, Usus. τῶν ὄφελός ἐστι οὐδὲν, VIII. 68. *extr.*

Ὀφθαλμιᾶν, Oculorum morbo laborare. ὀφθαλμιῶντες ἐς τὸ ἔσχατον, VII. 229. *a.*

Ὀφθαλμὸς, οῦ, ὁ, Oculus. ὀφθαλμὸς βασιλῆος, I. 114. *a.* τὸν παῖδα ἐξ ὀφθαλμῶν ἀποπέμψαι, I. 120. *f.* ἐμεῦ ἐξ ὀφθαλμῶν σφι γενομένου, V. 106. *f.* καμόντα αὐτὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς, II. 111. *a. m.* παίει μιν ἐς τὸν ὀφθαλμὸν, IX. 22. *m. f. ubi in cod. Arch.* ἐς τὸν ὀμφαλὸν *legi falso tradiderat Galeus. Vide Not.*

Ὄφις, ιος, ὁ, Anguis. ὄφιν μέγαν φύλακα τῆς ἀκροπόλιος, VIII. 41. *m.* τοῦ τρικαρήνου ὄφιος τοῦ χαλκέου, IX. 81. *a. Conf. Indicem Rer. voce* Serpentes.

Ὀφλέειν *et* Ὄφλειν, *i. q.* ὀφείλειν, Debere, Culpam sustinere. δειλίην ὦφλεε (*al.* ὦφλε) πρὸς βασιλῆος, VIII. 26. *f.*

Ὀφρύη, ης, ἡ, (*i. q. comm.* ὀφρὺς) Supercilium, Tumulus in longitudinem extensus. ὑπὲρ τῆς θηριώδεος ὀφρύη ψάμμου κατήκει, IV. 181. *a.* 182. *a.* 185. *a. et f.*

Ὀφρυόεις Κόρινθος, Alta, Edita Corinthus, V. 92, 2. *extr. in Orac. cum Not.*

Ὄχανον, ου, τὸ, Manubrium, Ansa. ὄχανα ἀσπίσι οὗτοί εἰσι οἱ ποιησάμενοι, I. 171. *m.* μῦς ἀρουραίους καταφαγέειν τῶν ἀσπίδων τὰ ὄχανα, II. 141. *f.*

Ὀχεύειν τὴν ἵππον *dicitur Equus admissarius cum* Adscendit et init equam, III. 85. *extr.* ὀρνίθων γένεα ὀχευόμενα, II. 64. *f.*

Ὀχετεύειν ποταμὸν, Per canalem (Per alveum manu factum) deducere, derivare, fluvium, II. 99. *m.* τὸ ὕδωρ ὀχετευόμενον διὰ σωλήνων, III. 60. *m.*

Ὄχθος, ου, ὁ, Tumulus, Collis.

ἱζόμενοι ἐπὶ Διὸς Λυκαίου ὄχθον, IV. 203. *m. ubi temere* ὄχθην *olim edd.* ἱζόμενοι ἐπὶ τὸν καταντίον τῆς ἀκροπόλιος ὄχθον, VIII. 52. *a.* ἐτάσσοντο - - διὰ ὄχθων οὐκ ὑψηλῶν, IX. 25. *extr.* 56. *f.* 59. *m.*

Ὀχλέειν τινὰ, Turbas movere alicui. ἔχουσαν αὐτὴν οἱ οἰκήϊοι ὤχλεον, V. 41. *m.*

Ὀχληρὸς, ἡ, ὸν, Molestus, Operosus. ἦν ὀχληρὸν τοῦτο, I. 186. *a.*

Ὄχλον παρέχειν, Molestiam exhibere, Operose urgere aliquem, I. 86. *m.*

Ὄχος, ου, ὁ, Currus, Vehiculum. ἐδωρήσαντό μιν ὄχῳ καλλιστεύσαντι, VIII. 124. *f.*

Ὀψίγονος, ὁ, ἡ, Sero natus, Post natus. ἢν βασιλεύοντι ὀψίγονος ἐπιγένηται, VII. 3. *f.*

Ὄψις, ιος, ἡ, Visus, Conspectus. τοσόνδε ἀπέφαινέν μοι ἐς ὄψιν, IV. 81. *a. Et per metonymiam*, Id quod quis ipse vidit. ὅσα ἄλλοι λέγουσι, ταῦτ' ἤδη φράσω· προσέσται δέ τι αὐτοῖσι καὶ τῆς ἐμῆς ὄψιος, II. 147. *a. Inde et* Visum nocturnum. ὄψιν εἶδε ἐν τῷ ὕπνῳ, III. 30. *m.* 65. *a.* ὄψιν τινὰ ἰδὼν ἐνυπνίου, VIII. 54. *f.* τὴν ὄψιν οἱ τοῦ ἐνυπνίου ἀπηγεόμενος, VII. 18. *a.* εἴ τοι ἡ ὄψις τοῦ ἐνυπνίου μὴ ἐναργὴς οὕτω ἐφάνη, VII. 47. *m. et mox ibidem*, ἡ ὄψις ἡ ἐπιφανεῖσα τοῦ ὀνείρου. *Dat.* τῇ ὄψει, VII. 15. *a. nisi* ὄψι *ibi scripserat auctor.*

# Π.

Π *litera ante aspiratam vocalem locum obtinet suum, nec in* Φ *mutatur. Itaque* ἀπηγέεσθαι, ἀπικνέεσθαι, ἐπ' ἡμέρην, ὑπ' ἑωυτῷ, *et similia dicit Herodotus, non* ἀφηγεῖσθαι, ἀφικνεῖσθαι, ἐφ' ἡμέρην, ὑφ' ἑαυτῷ.

Πάγη, ἡ, Laqueus. τοῦ ἀδελφοῦ ὑπὸ πάγης ἁλόντος, II. 121, 5. *f.*

Πάγχυ, (*jon. i. q.* πάνυ *aut* πάντως) Prorsus, Omnino, Utique. πάγχυ περιχαρέες ἐόντες, III. 157. *m.* δοκέων πάγχυ δευτερεῖα γῶν οἴσεσθαι, I. 31. *a.* πάγχυ ἐλπίσαντες λέγειν μιν ἀληθέα, III. 157. *a.* III. 27. *a. m.* IV. 35. *extr.* πάγχυ ἐπικείμενος, V. 104. *m.* πάγχυ εὑρίσκε οἱ οὐ πρῆγμα εἶναι, VII. 12. *a.*

Πάθη, ης, ἡ, *idem fere ac* τὸ πάθος, Casus, Calamitas. πυθόμενος αὐτοῦ τήν τε ἀρετὴν καὶ τὴν πάθην, I. 52. 122. *m.* τὰς πάθας τὰς Κύρου τῆσι ἑωυτοῦ ὁμοιούμενος, I. 123. *a.* τὴν πάθην τῶν ὀφθαλμῶν, Calamitatem oculorum, Cæcitatem, II. 111. *f.* πάθαισι προσπίπτειν, III. 40. *extr.* τὴν ἑωυτοῦ πάθην καταλεγόμενος, *Vit. Hom.* 21. *f.*

Πάθημα, ατος, τὸ, *i. q.* τὸ πάθος *et* ἡ πάθη, Calamitas.

τὰ συντυχόντα σφι παθήματα, VIII. 136. *m. f.* τὰ δέ μοι παθήματα - - μαθήματα γεγόνεε, I. 207. *a.*

Πάθος, εος, τὸ, Calamitas, Clades. τὸ Σαρδίων πάθος, I. 91. *a.* ἀνήκεστον πάθος ἔρδειν, Irreparabile malum patrare, I. 137. *a.* (*quo de loco vide quae sub voce* Ἔρδειν *supra monui.*) μετὰ τὸ τῆς θυγατρὸς πάθος, Post filiæ calamitatem, (mortem,) II. 133. *a.* ἰδὼν πάθος μέγα (ingentem cladem) Πέρσας πεπονθότας, III. 147. *a.* ἀπήγγειλε τὸ πάθος, V. 87. *a.* VIII. 97. *a.* τὰ ἀνθρωπήϊα πάντα πάθεα, V. 4. *f.* τοῦ Φοινικηΐου πάθεος, VIII. 90. *extr. Pro* τοῦ ἑταίρου πάθος, *quod* III. 14. *f. olim legebatur, alii plerique codices* τοῦ ἑτ. πένθος *dederunt, eâdem notione.*

Παιγνίη, ης, ἡ, Lusus. τὰς παιγνίας, I. 64. *a.* τῶν παιγνιέων, ibid. *m.*

Παιγνιήμων, ονος, ὁ, ἡ, Lusuum et jocorum amans. μάταιός τε καὶ παιγνιήμων, II. 173. *a.*

Παιδίον, ου, τὸ, VI. 61. *m. et f. ubi de* Puellâ *agitur.*

Παιδοφόνος συμφορὴ, Calamitas hominis qui imprudens filium occidit, VII. 190. *extr. N.*

Παίειν τινὰ ἐς τὴν γῆν, Terræ adfligere, Humum prosternere. ἁρπάζει μέσον, καὶ ἐξάρας παίει ἐς τὴν γῆν, IX. 107. *m.*

Παίζειν, Ludere. ὁ λόγος ἄλλως πέπαισται ὑπὸ Ἑλλήνων, Narratio temere et per lusum ficta, IV. 77. *f.*

Παῖς, δὸς, ὁ, Puer, Filius. Λυδῶν παῖδες, Lydorum filii, Lydi, I. 27. *m.* Ὅρκου παῖς ἀνώνυμος, VI. 86, 3. *in Orac. conf. Not.*

Παιωνίζειν, Pæanes canere. ἐπαιώνιζον κεχαρηκότες, V. 1. *f. et mox* ibid. παιωνίσασι ἐπιχειρέουσι.

Πακτοῦν, *vide* Ἐμπακτοῦν.

Παλάθη, ης, ἡ, *sigillatim* ἡ τῶν σύκων ἐπ᾽ ἀλλήλοις σύνθεσις, σύκων μάζα, *sed et generatim,* Massa ex quibuslibet fructibus inter se compressis confecta. ἐκ τῆς παχύτητος αὐτοῦ (τοῦ καρποῦ) τῆς τρυγὸς παλάθας συντιθέασι, IV. 23. *m. f. N.*

Πάλαι, *et praefixo articulo*, Τὸ πάλαι, Olim. I. 5. *f.* IV. 180. *m.* VII. 74. *a.* (*ubi olim* τὸ *aberat editis.*) VII. 95. *f.* 142. *m. Conf. mox* Τὸ παλαιόν.

Παλαίειν, Conflictari: εἰ παλαίσειεν, *commode exhibet cod. F.* VIII. 21. *a. ubi alii* (*quoad novimus*) *omnes* παλήσειε. *Vid. Not.*

Παλαιός, Antiquus. *Inde Neutrum,* Τὸ παλαιὸν, *adverbialiter positum, i. q.* τὸ πάλαι, Olim, Antiquitus, I. 171. *a.* 173. *a. et a. m.* IV. 12. *a.* V. 87. *f.* VII. 59. *f.* 89. *a.* VIII. 31. *m. Sic* τὸ παλαιὸν καὶ τὸ νέον, IX. 26. *a. ubi etiam paulo ante,* καὶ καινὰ καὶ παλαιὰ ἔργα.

*Comparat.* παλαίτερος. *Hinc* ἐκ παλαιτέρου, A priscis inde temporibus, I. 60. *m.*

Πάλαισμα, τὸ, *i. q.* ἡ πάλη,

Lucta, Luctæ certamen in ludis olympicis. ἀσκέων πεντάεθλον, παρὰ ἓν πάλαισμα ἔδραμε νικᾶν τὰ Ὀλύμπια, IX. 33. *a. m. N.*

Παλαιστιαῖος, η, ον, Unius palmæ mensuram habens. *Conf.* Τετραπάλαιστος *et* Ἑξαπάλαιστος.

Παλάμη, ης, ἡ, Palma manus; *metaphorice*, Ansa, Occasio, Via et ratio efficiendi aliquid, τέχνη, *interprete Suida.* ἔλεγε ἔχειν τινὰ παλάμην, τῇ ἐλπίζοι ἀποστήσειν τοὺς ἀρίστους, VIII. 19. *m.*

Παλιγκότως συνεφέρετο αὐτοῖσι, Calamitates illis recruduerunt, Nova mala in illos incubuerunt, IV. 156. *a. N.*

Παλιλλογέειν, *i. q.* πάλιν λέγειν, Iterum dicere, Repetere. ὡς οἱ ἐπαλιλλόγητο (τὸ πρῆγμα), Postquam res iterum ab illo narrata, Repetita, erat, I. 118. *et ibi Var. Lect. Idem verbum restituendum Herodoto censuerunt viri docti*, I. 90. *m.* ἐπαλιλλόγησε *pro* ἐπαναλόγησε *corrigentes: vide ibi Var. Lect. et Not.*

Πάλιν, *non solum*, Rursus, Iterum; *sed et*, Retro. πάλιν χώρεε, μηδ' εἴσιθι ἐς τὸ ἱρόν, V. 72. *m. f.*

Παλινδρομέειν, Recurrere, Renavigare. ἐναντίου ἀνέμου γενομένου παλινδρομῆσαι, *Vit. Hom.* 19. *m. et mox* πεπαλινδρομηκότας, ibid.

Παλίντονα τόξα, Reciproci arcus, *id est*, Qui in utramque partem tendi possunt, VII. 69. *a. et ibi Var. Lect. et Not.*

Παλλάδιον, τὸ, *i. q.* Ἀθηναίης ἄγαλμα, IV. 189. *m. coll.* ibid. *a.*

Παλλακεύεσθαι, Pellicis (Concubinæ) loco habere. τὴν Φρονίμην παραλαβὼν - - ἐπαλλακεύετο, IV. 155. *a.*

Παλλακὴ, ἡ, Pellex, I. 84. *m.* πολλὰς κουριδίας γυναῖκας, πολλῷ δὲ πλεῦνας παλλακάς, I. 135. *extr.*

Πάλλειν, Vibrare, Quatere, Agitare. *Hinc Passivum* Πάλλεσθαι, Concuti, Palpitare, Trepidare. οἱ τάριχοι ἐπάλλοντό τε καὶ ἤσπαιρον ὅκως περ ἰχθύες νεάλωτοι, IX. 120. *a. Not.* ἰδὼν δὲ παλλομένους (τοὺς ἰχθῦς), I. 141. *m.* δείματι παλλόμενοι, Metu trepidantes, VII. 140. *f. in Orac. Rursus* πάλλεσθαι, (*verbum Medium*) Sortes ducere, *nempe* ex concussâ urnâ, Sortiri, Sorte inter se contendere. κελεύων πάλλεσθαι· παλλομένων δὲ λαγχάνει *etc.* III. 128. *a.*

Πάλος, ου, ὁ, Sortitio. πάλῳ ἀρχὰς ἄρχει, III. 80. *f.* τὸν πάλῳ λαχόντα, IV. 94. *a.* 153. *m.*

Παμφόρος, ὁ, ἡ, Omnium ferax, Fertilis. χώρη παμφορωτέρη, VII. 8, 1. *f.*

Πανδαισίη τελέη, Epulæ omni munificentiâ instructæ, V. 20. *m. Commode Suidas:* Πανδαισία, ἡ πάντα ἔχουσα ἄφθονα, καὶ μηδὲν ἐλλείπουσα ἐν τῇ δαιτί.

Πανδημεὶ, *adverb.* Cum omnibus copiis, Cum totius populi viribus, Universi cives. ἐπῆλθον βοηθέοντες Πλαταιέες

πανδημεί, VI. 108. *a.* VII. 206. *m.* πανδημεὶ, αὐτοὺς καὶ γυναῖκας, ἐλθόντας ἐς τὰ ἱρά, VII. 120. *a.* τὸν βάρβαρον δέκεσθαι πανδημεί, VII. 145. *a.* VIII. 40. *m.* Λακεδαιμονίων πανδημεὶ διζημένων (αὐτὸν), Quum Lacedæmonii universi atque singuli eum quærerent, IX. 37. *m.*

Πανδοκεύειν, Hospitio excipere. πανδοκεύοντα τῶν ἀστῶν τοὺς πρώτους καὶ εὐωχέοντα, IV. 95. *m.*

Πανηγυρίζειν, Magnâ hominum frequentiâ festos dies celebrare, Ad celebrandos festos dies convenire *in aliquem locum.* πανηγυρίζουσι ἐς Βούβαστιν πόλιν, II. 59.

Πανήγυρις, ιος, ἡ, Panegyris, Festorum dierum celebratio *sive* celebritas. πανηγύρις καὶ πομπὰς ποιησάμενοι, II. 58. πανηγυρίζουσι πανηγύρις, II. 59. θυσίας Ἀθηναίων ἀναγόντων καὶ πανηγύριας, VII. 111. *m.*

Πανημερὸν πλέοντες, Per totum diem navigantes, VII. 183. *b.*

Πανιώνιον, Panionium, locus ubi agitur communis Jonum conventus, I. 141. *f.* 142. *a.* *et praesertim* I. 148. *a.*

*Sed plur.* τὰ Πανιώνια *sunt* Dies festi quos convenientes cunctis e civitatibus celebrabant Jones, I. 148. *m.*

Παννυχὶς, ίδος, ἡ, Pervigilium. παννυχίδα στήσειν (τῇ Μητρὶ τῶν θεῶν), IV. 76. *m.*

Πάννυχος, *i. q.* παννύχιος, Pernox. πάννυχος λύχνος παρακαίεται, II. 130. *m.*

Πανοικίη, ης, ἡ, Universa familia. *Inde Dativus absque articulo positus,* Πανοικίῃ, *Adverbii locum tenet, significatque* Cum totâ domo, Cum universâ familiâ. ὡς δὲ ἄρα πανοικίῃ μιν περιέλαβε, VIII. 106. *m. nempe* Cum liberis et uxore, *ut* ibid. *paulo ante dictum.* τὸν χρῆν πανοικίῃ, αὐτῇ γυναικὶ, συνέπεσθαι, Qui debuerat cum totâ familiâ ipsâque uxore me sequi, VII. 39. *a. Eodem pertinet quod* IX. 109. *m. legitur* τῇ δὲ κακῶς γὰρ ἔδεε πανοικίῃ γενέσθαι, πρὸς ταῦτα εἶπε Ξέρξῃ, *ubi* τῇ *non est articulus ad* πανοικίῃ *referendus; sed, quemadmodum,* I. 24. *m.* καὶ τοῖσι ἐσελθεῖν γὰρ ἡδονὴν, εἰ μέλλοιεν ἀκούσεσθαι -- ἀοιδοῦ, ἀναχωρῆσαι, *ex Nostri usu loquendi idem valet ac si dixisset,* καὶ τούτους, ἐσελθεῖν γάρ σφι ἡδονὴν, - - - ἀναχωρῆσαι, *sic nunc* τῇ δὲ κακῶς γὰρ ἔδεε πανοικίῃ γενέσθαι, - - εἶπε, *idem valet ac si dixisset* ἡ δὲ, κακῶς γάρ οἱ ἔδεε πανοικίῃ γενέσθαι, εἶπε Ξέρξῃ: *quo de usu loquendi perspecte Schaeferus etiam monuit, a quo se veram hujus loci rationem edoctum esse profitetur Dav. Schulz. in Animadvv. ad h. l.*

Πανοπλίη, ης, ἡ, Universa armatura. τὴν γυναῖκα σκευάσαντες πανοπλίῃ, I. 60. *m. f.*

Πανσέληνος, ἡ, *scil.* ὥρα, Plenilunium. ἐν τῇ πανσελήνῳ, II. 47. *f.* οὐ πλήρεος ἐόντος τοῦ κύκλου, ἔμενον τὴν πανσέληνον, VI. 106. *extr.* μετὰ τὴν πανσέληνον, VI. 120. *b.*

Πανστρατιῇ, Cum omnibus (*vel,* Cum frequentibus) copiis, I.

62. *m.* VII. 103. *a.* VIII. 27. *a.* 66. *f.*

Πανταχῆ *et* Πανταχῇ, *sicut* πάντη, *apud Nostrum valet* Quovis modo, Quolibet respectu, Quaquaversum. (πάντα τρόπον *interpretatur Suid. et Phot.*) τῆς ἐστι πανταχῆ (*al.* πανταχῇ) μέτωπον ἕκαστον ὀκτὼ πλέθρα, ἐούσης τετραγώνου, καὶ ὕψος (ἐὸν) ἴσον, Latus illius quodque quaquaversum metitur octingentos pedes, est enim quadrata pyramis, et altitudo basi æqualis est, II. 124. *f. N.* δηλοῖ δὲ οὐ κατ' ἓν μόνον, ἀλλὰ πανταχῇ, ἡ ἰσηγορίη ὡς ἐστι χρῆμα σπουδαῖον, V. 78. *a. ubi pro his Vallae latinis,* Non ex uno tantum, sed undique, datur intelligi, *nos in eamdem fere sententiam ista posuimus,* Adparet autem non hoc uno exemplo, sed ubique, quam præclara res sit *etc. Sed vide, ne haec fuerit mens Herodoti:* Adparet autem, quam præclara non uno tantum modo, (uno respectu, unâ in re) sed omnibus modis (quolibet respectu, omni ex parte) res sit æqualitas juris. *Similiter ista,* Πανταχῇ ὦν μοι δῆλά ἐστι, ὅτι ἐμάνη μεγάλως ὁ Καμβύσης, III. 38. *a. in eamdem cum superioribus interpretibus sententiam his latinis reddideram,* Quibus ex omnibus fit mihi manifestum, furore maximopere actum fuisse Cambysen. *At, quibus ex omnibus graece* πανταχόθεν, *non* παντχῇ, *sonat: videndumque puto, ne, deleto post* δῆλά ἐστι *commate, adverbium* πανταχῇ *simul cum* μεγάλως *ad verbum* ἐμάνη *sit referendum, ut hoc dixerit Herodotus,* Fit mihi manifestum, Cambysen quovis modo (omnes in partes, *in deos et in homines*) vehementi furore actum fuisse. *Quae si minus placent, superest ut* πανταχῇ *h. l. et* V. 78. *a. pro* πανταχόθεν *aut pro* πανταχοῦ *accipiendum statuamus.*

[Πανταχοῦ *vulgo legebatur* III. 117. *a. ubi probus cod. ms. opportune dedit* Πενταχοῦ, *quod vide suo loco.*]

Παντελέως, Prorsus, Omnino, Absolute, Perfecte. ὥς οἱ παντελέως εἶχε (*i. q.* παντελὲς ἦν) τὸ οἴκημα, IV. 95. *f.* παντελέως τιμεώμενοι τῶν περ ἐστὲ ἄξιοι, IV. 20. *f.* ἡ διῶρυξ παντελέως πεποιημένη, VII. 37. *a.* σχὼν παντελέως τὰς Ἀθήνας ὁ Ξέρξης, VIII. 54. *a.*

Πάντη, (*conf.* Πανταχῆ) Quaquaversum. ἦν χῶρος ἀκανθώδης ὅσον τε ἐπὶ σταδίους εἴκοσι πάντη, I. 126. *a.* (*ubi vide Var. Lect.*) Διὸς Βήλου ἱρὸν, - - δύο σταδίων πάντη, ἐὸν τετράγωνον, I. 181. *a.* ἄρουρα ἑκατὸν πηχέων ἐστὶ πάντη, II. 168. *a.* τῆς Σκυθικῆς, ἐούσης τετραγώνου, ἴσον τό τε ἐς τὴν μεσόγαιαν φέρον, καὶ τὸ παρὰ τὴν θάλασσαν, IV. 101. *a.*

*Dubitationem movet quod legitur* II. 78. *a.* περιφέρει ἀνὴρ νεκρὸν ἐν σορῷ ξύλινον πεποιημένον, - - μέγαθος ὅσον τε πάντη πηχυαῖον ἢ δίπηχυν, *ubi* πάντη *non, ut alibi,* Quaquaversum, In quadratum, *signi-*

*ficare potest: quare ibi* πάντη, *praeeuntibus aliis interpretibus, addubitans quidem*, omnino *interpretatus sum*, *mensuram non nisi ad* longitudinem *referens. Vide ibi Notata.*

Παντοδαπὸς, ἡ, ὸν, Ex omni regione, Omnis generis. συνῆλθον παντοδαπὰ ἔθνεα Ἑλληνικὰ, *Vit. Hom.* 1. *a.*

Πάντοθε, *i. q.* πάντοθεν, Undique. περιελθόντες πάντοθε *dedit noster cod. F.* VII. 225. *extr. ubi alii vulgo* πάντοθεν.

Παντοῖος, η, ον, Omnis generis, Nullius non formæ. παντοῖος ἐγένετο, In omnes formas sese convertit, Omnem movit lapidem, Nihil non tentavit quo *vel efficeret vel impediret aliquid. Sequente Participio:* παντοῖος ἐγίνετο, οὐ βουλόμενος δοῦναι, IX. 109. *m. f.* παντοῖοι ἐγένοντο Σκύθαι δεόμενοι Ἰώνων λῦσαι τὸν πόρον, VII. 10, 3. *Item, sequente Infinit. absque Participio:* παντοίη ἐγίνετο μὴ ἀποδημῆσαι τὸν Πολυκράτεα, III. 124. *m. N.*

Παντοίως, Quovis modo, Omnibus modis, VII. 211. *extr.*

Πάντως, Omnino. πάντως κου πυνθάνεαι, Utique, Haud dubie nosti, VII. 157. *a.* οὐδὲν πάντως, *i. q.* πάντως οὐ, Omnino non, Neutiquam, Nequaquam. οὐδὲν πάντως προσεδέκοντο ἐπὶ σφέας τὸν στόλον ὁρμήσεσθαι, V. 34. *a.* οὐδέν τι πάντως ἂν ἐξεῖλον αὐτούς, V. 65. *a.* εἰ δὴ δεῖ γε πάντως ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τούτους στρατεύεσθαι, VII. 10, 8. *a.*

πάντως συνεχώρεόν οἱ, IX. 35. *a. reddunt vulgo*, Prorsus ei assenserunt: *sed malles utique* πάντων, Omnibus postulatis ejus concesserunt. *Quod* I. 206. *m. editum erat*, ἀλλὰ πάντως μᾶλλον (*scil.* ἐθελήσεις) ἢ δι' ἡσυχίης εἶναι, *id non ferendum putavi, sed* πάντα μᾶλλον *recepi, quod ex cod. Arch. commendavit Galeus. Vide Var. Lect.*

Πανώλεθρος ἐξαπόλλυται, Funditus perit, VI. 37. *f. ubi plerique quidem mssti cum edd. vett.* πανωλέθρως *tenent.*

Παπαὶ, Μαρδόνιε, Papæ, Mardoni! VIII. 26. *f.*

Παπαῖος, Paternus, Pater, *nomen Jovis apud Scythas*, IV. 59. *f.*

Πάπραξ, ακος, ὁ, Piscium genus in Prasiade lacu, V. 16. *extr.*

Πάρα, *pro* πάρεστι, Adest, Est. οὔτε οἰκός ἐστι - -, οὔτε τὸ βούλεσθαι πάρα, (*id est,* πάρεστί μοι,) Neque decet, nec mihi voluntas est, (*sive*, nec ego per me id cupio,) I. 42. *m.* τῷ πάρα μὲν πάντα ὅσα περ σοί, Cui (*nempe* mihi) omnia sunt, (præsto sunt), quæ tibi, V. 106. *m.* οὔτε ποιέεις εὖ, οὔτε ὁ συγγνωσόμενός τοι πάρα, VII. 12. *f.*

Παρὰ, *praepositio*, 1) *constructa cum Genitivo*, A, Ex, De. *frequenter. Pauca notamus.* ἀγγελίη ἥκει παρὰ βασιλῆος, VIII. 140, 1. *a.* πυνθάνονται παρὰ πυρσῶν, Ex ignibus cognoverunt; *quasi* Ab illis edocti, VII. 182. *f. N.* (*ubi* διὰ πυρσ. *Arch. ex docti librarii ingenio.*) παρ' Αἰγυπτίων μεμαθήκασι, II. 104. *m.* παρ' ἑωυτοῦ διδοὺς,

De suo *aere* dans, VIII. 5. *a.* *N.* II. 129. *m.* *Sic* παρ' ἐμωυτοῦ, VII. 29. *m.* *Quod* VIII. 55. *a. legitur*, λόγος παρ' Ἀθηναίων *etc. id non ita accipiendum quasi* λόγος ἐστὶ παρ' Ἀθηναίων. *significaret* Fama est apud Athenienses; *sed juncta intelligi debent verba* παρ' Ἀθηναίων μαρτύρια θέσθαι, Testimonia in medium proferre ab Atheniensibus sibi exhibita.

2) παρὰ *cum Dativo*, Apud. παρ' ἑωυτοῖσι, Apud se, Suâ in terrâ, I. 105. *f.* κείμενα ἔσται παρὰ σοὶ σόα, VI. 86, 1. *f.* ἔξειν παρ' ἑωυτῷ (Clam habere) καὶ μηδενὶ ἐξοίσειν τὴν ἀπάτην, III. 74. *m.* παρὰ Δαρείῳ κριτῇ, Judice Dario, III. 160. *a. Similiter*, ἢν ἐπικρατήσῃ αὐτοῦ παρὰ τῷ βασιλέϊ, IV. 65. *b.* *Sic*, παρ' ἐμοί, Meo judicio, I. 33. *f.* τοὺς παρὰ σφίσι αὐτοῖσι δοκέοντας ὀλβίους εἶναι, I. 86. *m. f.*

3) παρὰ *cum Accusativo*: (1) Apud aliquem (*deponere aliquid*) τὰ ἡμίσεα θέσθαι παρὰ σέ, VI. 86, 1. *f.* *N.* οὗτος κατελείφθη παρὰ τὸν νηόν, IV. 87. *f.* τὴν νῦν παρ' ἐμὲ ἐοῦσαν δύναμιν, VIII. 140, 1. *m.* (*ubi nonnulli quidem* παρ' ἐμοί, *sed vide Var. Lect. et Not.*) δὶς ἑπτὰ παρ' αὐτὸν παῖδας, Apud, Circa eum, Cum illo, I. 86. *a.* (2) *Frequentissime idem valet ac* πρὸς *vel* ἐς, Ad. ἀναφέρειν παρ' ἑωυτόν, Ad se deferre, I. 47. *m.* ἀπικόμενοι παρὰ Κροῖσον, I. 36. *a.* κομίζεσθαι παρὰ Ἀλυάττεα, I. 73. *f.* ἤγαγον παρὰ Κῦρον, I. 86. *a. et similia passim. Sic et* I. 127. *a. olim* αὐτομόλεον παρὰ τοὺς Πέρσας *haud incommode edebatur, ubi quidem in* πρὸς τ. Π. *consentiunt mssti fere omnes.* παρὰ σμικρά, I. 120. *m. idem ac* ἐς σμικρὰ *valet.* (3) Juxta, Secundum. παρὰ τὸν Ἀσωπόν, IX. 15. *m.* (4) *Est ubi* παρὰ *idem fere ac* πάρεξ *sonat*, Excepto, Demto *hoc*, Hoc unum ni adfuisset vel obstitisset. παρὰ ἓν πάλαισμα ἔδραμε νικᾶν ὀλυμπιάδα, IX. 33. *a. m.* *N.* *Conf.* Πάλαισμα *et* Τρέχειν.

Παραβαίνειν, 1) Juxta, A latere ire. *Hinc, sicut Praet.* βέβηκε *non tam* Ivit, *quam* Stetit *significat, sic* παραβέβηκέ οἱ ἡνίοχος, VII. 40. *extr.* A latere ejus stabat auriga: *in hunc enim modum corrigenda ibi latina censeo, pro eo quod alios secutus posueram*, incedebat. 2) Offendere, Voluntatem alicujus transgredi. τίνα δαιμόνων παραβάντες, Quo numine læso, VI. 12. *a. m.*

Παραβάλλειν, 1) Admovere, *variâ atque variâ ratione; veluti* (1) Admovere unam rem alteri, Conferre, Comparare unam cum alterâ. ὥστε τὴν Λιβύην ἢ Ἀσίῃ ἢ Εὐρώπῃ παραβληθῆναι, IV. 198. (2) Adducere, Mittere *ad aliquem*, Tradere *alicui*, Deponere *apud aliquem.* παῖδας παρέβαλε αὐτοῖσι (τοῖσι Ἴωσι) Αἰγυπτίους, τὴν Ἑλλάδα γλῶσσαν ἐκδιδάσκεσθαι, II. 154. *a. Hinc verbo Medio cum Accusativo casu*, ἡμέων ἀμφοτέρων παραβαλλομένων τὰ τέκνα, VII. 10, 8. *a.* Nobis ambo-

bus liberos nostros in medio deponentibus; Altero nostrûm alteri liberos nostros tradente et apud eum, veluti pignora deponente. (*Nescio an eisdem verbis, ex alio usu verbi* παραβάλλεσθαι, *simul significetur* Periculum quod incursuri sint isti liberi.) (3) *Verbum* παραβάλλειν *in formâ activâ etiam Reciprocam habet notionem*, Admovere se, Sese conferre *aliquo*. παρέβαλε νηυσὶ δέκα ἰθὺ Σκιάθου, VII. 179. *ubi non utique necesse est ut* παρέβαλε *latine* Trajecit *aut cum Porto* Adpulit *reddatur; nec enim solum in Maritimo itinere, verum etiam in Pedestri, locus huic verbo est. Vide Lexic. Polyb. voce* Παραβάλλειν, *num.* 3.

2) παραβάλλεσθαί τινα, Circumvenire, Fallere, Decipere aliquem. μηδαμᾶ ἐμὲ παραβάλῃ, I. 108. *m. f.*

3) παραβαλλόμενα (Proposita) *dant codd. nonnulli*, I. 38. *m. pro vulgato* παραλαμβανόμενα.

**Παράβολος**, ου, ὁ, ἡ, Audax, Periculosus. ἔργον παράβολον ἔργασμαι, IX. 45. *f.*

**Παραγγέλλειν**, Jubere, Signum dare, (*in re militari*). Ἐπειδὴ παρήγγελλον ἀναπλώειν, VIII. 70. *a.* παρήγγελλε Λακεδαιμονίοισι ἰέναι κατὰ τοὺς ἄλλους, IX. 53. *a.*

**Παράγειν**, 1) A rectâ viâ abducere, Transversum agere. οὐκ οἷόν τε ἐγένετο παραγαγεῖν (τὰς) μοίρας, Viam (Cursum) mutare fatorum, I. 91. *a. conf.* Παραγωγὴ *et Not. ad* I. 142. *m.* 2) In medium producere. ἄνδρας παρῆγε ἔσω, V. 20. *m.* 3) Præter locum aliquem transducere. *Vide in* Παρεξάγειν.

**Παραγίνεσθαι**, Advenire, Adesse. καί σφι ὁ κύκλος τῶν ὡρέων ἐς τὠυτὸ περιϊὼν παραγίνεται, II. 4. *m.* παρεγένοντο αἱ νέες, VI. 95. *a. m. Cum Dativo.* πολλοῖσι παρεγενόμην, Multis (talibus rebus) Interfui, VIII. 109. *a.*

**Παραγυμνοῦν**, Nudare, Patefacere, Declarare. παρεγύμνου τὸν πάντα λόγον, I. 126. *m. f.* Ταῦτα ἐς τοσοῦτο παρεγύμνου, VIII. 19. *m.* ἄλλο οὐδὲν παραγυμνοῖ ἔπος, Nullum aliud verbum promit, IX. 45. *a.*

**Παραγωγὴ**, ῆς, ἡ, 1) Deflexio, In diversum itio, Varietas. οἱ Ἴωνες - - γλῶσσαν οὐ τὴν αὐτὴν νενομίκασι, ἀλλὰ τρόπους τέσσερας παραγωγέων, I. 142. *m. N.* 2) Circumventio. ἀναγκαζόμενος τῆς ἀπάτης τῇ παραγωγῇ, VI. 62. *f. Conf.* Ἀπάγειν.

**Παράδειγμα**, τὸ, Exemplar præscriptum. νηὸν ἐξεργάσαντο τοῦ παραδείγματος κάλλιον, V. 62. *f.*

**Παραδέκεσθαι** (*jon. pro* παραδέχεσθαι) τὴν μάχην, In aliorum locum succedendo Excipere (*vel* Suscipere) pugnam, IX. 40. *f.*

**Παραδιδόναι**, 1) Tradere, τὴν Σάμον οἱ Πέρσαι παρέδοσαν Συλοσῶντι, III. 149. *Item*, Dedere *aliquem hosti.* μὴ πρότερον - - ἡ ἡμέας αὐτοῖσι παραδῶτε, IX. 87. *a.* 2) Concedere, Per-

mittere *alicui aliquid*, Potestatem dare. νικῶν, παρεδίδου Πεισιστράτῳ ἀνακηρυχθῆναι, VI. 103. *a. ubi mox, eâdem notione*, τὴν νίκην παρεὶς τούτῳ.) ἐπεὶ ὁ θεὸς τοῦτό γε οὐ παρεδίδου, V. 67. *a.* τοῦ θεοῦ παραδιδόντος, Quum Deus tibi hanc faciat potestatem, has tibi res peragendas committat, VII. 18. *f.* τοὶ θεὸς παρέδωκε -- κλέος καταθέσθαι μέγιστον, IX. 78. *a.*

Παραθαλάσσιος, ίη, ιον, Maritimus. τὰ παραθαλάσσια, IV. 191. *a.* τὰς πόλις τὰς παραθαλασσίας, VII. 109. *f.* τὰς παραθαλασσίας κώμας, VIII. 23. *extr.* παραθαλάσσιοι ἄνδρες, Maris accolæ, V. 25. *a. m.*

Παραθήκη, *i. q.* παρακαταθήκη, Depositum. παραθήκην ὑμῖν τὰ ἔπεα τάδε τίθεμαι, ἀπόρρητα ποιεύμενος, IX. 45. *a. Etiam ubi de Homine agitur.* παραθήκην (αὐτοὺς) παρατίθενται ἐς τοὺς ἐχθίστους, VI. 73. *f. Conf.* VI. 86. *a. cum Var. Lect. et* VI. 86, 1. *a. et* 2. *a.*

Παραινέειν, Suadere, Hortari, *seq. Infinit.* παραίνεε τε προειπεῖν ἑκάστους, VIII. 19. *f.* παραινέσας τὰ κρέσσω αἱρέεσθαι, VIII. 83. *f. Cum Accusat. rei.* ταῦτα παραινέειν, VIII. 66. *f. Cum Dativo pers.* οὕτω δὲ αὐτοῖσι παραίνεε κελεύων παρασκευάζεσθαι, IX. 122. *m. f.*

[Παραιρέειν. *Perperam codd. nonnulli* παραιρημένου III. 65. *m. pro* ὑπαραιρημένου: (*conf. ibi Not.*) *et* παραιρημένους, III. 126. *a. pro* ἀπαραιρημένους. *Vide* Ἀπαιρέειν *et* Ὑπαιρέειν.]

Παραιτέεσθαι, Precari, Deprecari, Veniam precari, Flagitare. χρήματα μέν σφι προϊέντα, ψυχὴν δὲ παραιτεόμενον, I. 24. *a.* παραιτησάμενος βασιλῆα, ἐς Σικελίην ἀπίκετο, Veniâ impetratâ a rege, VI. 24. *m.* παραιτεόμενος (τὸν Κῦρον) ἐπεῖναί οἱ, Precatus est (Cyrum) ut sibi permitteret *exprobrare ista deo*, I. 90. *m. f. et* ibid. *paulo ante:* Κῦρος εἴρετο ὅ τι οἱ ἐπηγορεύων παραιτέοιτο τοῦτο, Quâ de re illum (*Apollinem*) accusans hanc a se gratiam flagitaret. τούτους, βασιλέα παραιτησάμενος, ἐρρύσατο, Regem precatus, Deprecatus *pro illis*, Veniam *pro illis* precatus apud regem, III. 132. *f. Sic,* παραιτέετο τὸν Πέρσην, Deprecatus *pro illo* apud Persam, V. 33. *m. f. Not. Praegnans verbum est, alterius cujusdam verbi notionem simul includens: in istis,* παραιτησάμενοι οἱ Λίβυες, ὡς ἐς ἀμείνονα χῶρον ἄξουσι, ἀνέγνωσαν ἐκλιπεῖν, Rogantes illos Libyes, Dicentesque se meliorem in regionem illos deducturos, persuaserunt eis ut regione excederent, IV. 158. *a. ubi* ὡς ἄξουσι *idem valet ac* ὡς ἄξοντες *aut ad verbum* παραιτησάμενοι *subintelligitur* καὶ λέγοντες *aut aliquid in eamdem sententiam.* παραιτήσαντο αἱ γυναῖκες ἐσελθεῖν ἐς τὴν ἑρκτήν, Precatæ sunt uxores illorum ut sibi liceret in carcerem intrare; Veniam petierunt intrandi, IV. 146. *m.*

Παραιωρέειν, Suspendere juxta *vel* secundum (*femur*), ἐγχειρίδια

*παρὰ τὸν δεξιὸν μηρὸν παραιωρεύμενα ἐκ τῆς ζώνης*, VII. 61. *m.*

Παρακαλέειν, Advocare, Invitare. *ἐτολμήσατε ἐμὲ σύμμαχον παρακαλέοντες ἐλθεῖν*, Ausi estis me adire advocantes socium, Rogantes ut socius vobis adsim, VII. 158. *a. ubi corrigenda nostra latina, non enim cohaerent* ἐμὲ ἐλθεῖν, *sed* ἐτολμήσατε ἐλθεῖν παρακαλέοντες ἐμέ.

Παρακαταθήκη, Depositum. *Vide* Παραθήκη, *et adde* II. 156. *m. ubi* Λητὼ Ἀπόλλωνα παρὰ Ἴσιος παρακαταθήκην δεξαμένη.

Παρακατατίθεσθαι, In depositum dare, Custodiendum dare. τὴν νῆσον Τροιζηνίοις παρακατέθεντο, III. 59. *a.*

Παρακελεύεσθαι, Hortari, *cum Dat. pers. et Accus. rei.* καὶ σοὶ ἕτερα τοιαῦτα παρακελευόμεθα, Et te, ut idem facias, hortamur, I. 120. *extr. ubi contra plerorumque librorum fidem* διακελευόμ. *olim editum erat. Absolute positum, significat* Sese mutuo cohortari. παρακελευσάμενοι, IX. 102. *m.* οἱ μὲν δὴ παρεκελεύοντο ὅκως μὴ παρήσουσι τοὺς βαρβάρους, VIII. 15. *f.*

Παρακληΐειν, (*jon. pro* παρακλείειν) Excludere *aliquem*, VI. 60. *b.*

Παρακλίνειν πύλην, Reclinare, Aperire portam. ὀλίγον τι παρακλίναντες τὴν ἑτέρην πύλην, III. 156. *a.*

Παρακούειν, Obiter audire. παρακούσας τις - - τοῦ Δημοκήδεος τὴν τέχνην, Forte (Obiter) audiverat prædicari Democedis artem, III. 129. *f.*

Παρακρίνεσθαι *dicitur Classis aut Exercitus*, Sese explicare, Explicare ordines, prope *vel* secundum *aliquem locum.* πολλὸν πεζὸν παρακεκριμένον παρὰ τὸν αἰγιαλόν, Explicatis ordinibus in acie stantem secundum littus, IX. 98. *m.* ἀνῆγον τὰς νῆας ἐπὶ τὴν Σαλαμῖνα, καὶ παρεκρίθησαν (*nempe*, παρ' αὐτὴν) διαταχθέντες κατ' ἡσυχίην, VIII. 70. *a.*

Παρακτᾶσθαι, Adsciscere, Insuper adsciscere. τοῖσι παρακτωμένοισι ξεινικοὺς νόμους, IV. 80. *extr.*

Παραλαμβάνειν, 1) *cum Accusativo Rei*; (1) Accipere *aliquid.* ἔμελλε αὐτὴν (τὴν βασιληΐην) παραλάμψεσθαι, II. 120. *f.* παραλαβὼν τοῦτο τὸ ἔπος, Accepto hoc responso, I. 126. *m. f.* οὐδὲν ἐδυνέατο παραλαβεῖν τῆς ἐσόδου, Nullâ parte introitus potuerunt potiri, VII. 211. *f. Sic et* παραλαμβάνειν τὶ παρά τινος, Accipere aliquid ab aliquo; *verbi gratiâ*, Ritus religiosos, II. 51. *a. et m.* τὰ παρέλαβε παρὰ Πεισιστράτου, V. 95. *m.*

(2) *Significat etiam* παραλαμβάνειν, Suscipere aliquod negotium. *Hinc*, τὰ παραλαμβανόμενα, Ea quæ suscipiuntur, Quæ nunc aguntur, I. 38. *m.*

2) παραλαμβάνειν *cum Accus. Personae:*

(1) Adsumere, Adsciscere, Adjungere sibi aliquem. ταύτην παραλαβὼν ἐπαλλακεύετο,

IV. 155. *a.* ὅκου ἑκάστοτε γίνοιτο (ὁ Ξέρξης), τούτους παρελάμβανε, Hos adsumsit, et copiis suis junxit, IX. 1. *a.* (*quam in sententiam* VII. 115. *m. ait Noster* ἅμα ἀγόμενος τουτέων ἕκαστον τῶν ἐθνέων.) *Sigillatim* παραλαμβάνειν τινὰ *dicitur is qui* Adjungit sibi aliquem Socium, *praesertim* Armorum socium. *Sic*, τούτους σπουδὴν ἐποιήσατο παραλαβεῖν, VII. 106. *f. Tum vero, posito verbo Actionem significante pro Voluntate et Conatu agendi*, παραλαμβάνειν τινὰ *dicitur etiam is* Qui aliquem socium sibi jungere cupit, Qui illum ad ineundam societatem invitat, *quamvis irrito conatu. Sic* VII. 168. *m.* ἡμεῖς, παραλαμβανόντων τῶν Ἑλλήνων ἡμέας ἐς τὸν πόλεμον τοῦτον, - - οὐκ ἐθελήσαμεν. *Sic etiam* VII. 150. *f. Not.* VII. 168. *a. et* 169. *a.* τοῦτο παραλαβὼν ἐπὶ ξείνια, Hunc ad hospitium invitatum, Hospitio acceptum, IV. 154. *m.*

(2) *Sed longe diversâ notione*, IV. 203. *f.* παραλαβόντες τὸ ἐνθεῦτεν αὐτοὺς Λίβυες - - ἐφόνευον, Inde (*scil.* dum relictâ Cyrene in Ægyptum revertuntur) Excipientes illos Libyes - - interfecerunt.

Παραλίη, ἡ, (*scit.* γῆ) Ora maritima. ὅσοι τῆς Θρηΐκης τὴν παραλίην νέμονται, VII. 185. *f.*

Πάραλος, ὁ, ἡ, *i. q.* παραθαλάσσιος, Maritimus, Mare adcolens. τῶν παράλων καὶ τῶν ἐκ τοῦ πεδίου, I. 59. *m.* πάραλος στρατός, Navales copiæ, VII. 161. *f.*

Παραλύειν, Solvere *propriâ et frequentius translatâ verbi notione.* τὰ πηδάλια παρέλυσε τῶν νεῶν, Solvi, Adimi jussit gubernacula navium, III. 136. *m. f.* Σμύρνη παρελύθη σφέων ὑπὸ Ἰώνων, Smyrna ademta illis (separata a reliquis Æolicis civitatibus) est a Jonibus, I. 149. τῶν μοι παίδων ἕνα παράλυσον τῆς στρατηΐης, Unum e filiis meis dimitte a militiâ, Vacationem ei indulge militiæ, VII. 38. *f.* παραλυομένου (*nempe* τῆς στρατηΐης) τοῦ ἑτέρου, Vacante altero a militiâ (*et domi manente*) V. 75. *m.* Μαρδόνιον παραλύει τῆς στρατηγίης, Mardonium ab imperio removit, Missionem ei dedit a Ducatu exercitus, VI. 94. *m.* τοὺς ἔρσενας τῶν καμήλων παραλύεσθαι, Camelos mares Remittere a velocitate, Deficere, III. 105. *m. N.*

Παραμείβεσθαι, *i. q.* παρέρχεσθαι, Præterire, Præter locum aliquem iter facere. πόλις τάσδε παραμείβετο, VII. 109. *a.* VII. 30. *a.* λίμνην παραμείψατο, ibid. *m.* παραμείβετο τείχεα τὰ Πίερια - - παρ' αὐτὰ τὰ τείχεα τὴν ὁδὸν ἐποιέετο, VII. 112. *a.* 115. *m. Etiam*, Transeundo præterire. τοῦτο (τὸ ἔθνος) παραμειβομένοισι εἶναι ἐν τῇ Μηδικῇ, I. 104. *m.* διξὰ φυλακτήρια παραμείψαι, V. 52. *a. m.* παραμειψάμενος τὴν εἰρημένην (χώρην), VII. 112. *a.* παραμειψάμενοι τὸ τεῖχος, VII. 225. *m.* Παραποταμίους παραμειβόμενοι,

VIII. 34. *Item*, Prætervehi navibus. ἔθνεα πολλὰ παραμειψάμενοι, I. 94. *f.* ἔπλεε διὰ τοῦ κόλπου, παραμείβετό τε τὴν Χερσόνησον, VI. 41. *f.* *Denique* Fluvius *dicitur* παραμείβεσθαι τὸ στρατόπεδον, Præterlabi præter castra, I. 75. *f.* *Sic* Halys fluvius παραμειβόμενος τούτους, Hos populos (quorum alterum a dextrâ, alterum a sinistrâ habet) prætergressus, præterlapsus, I. 72. *m.*

Παραμελέειν, Non curare, Insuper habere. ἱρέων ἐπιόντα - - παρημελήκεε, I. 85. *f.*

Παραμένειν (ἐκείνων) ἀγωνιζομένων, Manere, Præsto manere dum illi pugnant, I. 82. *a.* *m.* εἴ τοι δέδοκται μὴ παραμένειν, Si tibi constitutum est hic non manere, VIII. 100. *extr.* τέκνα πάντα παραμείναντα, Liberi omnes in vitâ manentes, I. 30. *f.*

Παραμνᾶσθαι, Mentionem facere. τῶν οὐ παραμέμνημαι, VII. 96. *m.* 99. *a.*

Παρανομέειν, Delinquere, Inique et improbe agere. ἐς τὸν νεκρὸν ταῦτα παρενόμησε, VII. 238. *b.*

Παράπαν, *et praeposito Articulo*, Τὸ παράπαν, Prorsus, Omnino. τὸ παράπαν οὐδὲν ὁμοῖον, I. 32. *m.* ἀπαλλάσσετο ἐκ τῆς χώρης τὸ παράπαν, I. 61. *m.* 75. *extr.* III. 66. *a.* 130. *a.* IV. 63. *extr.* 124. *b.* 129. *m.* 164. *a.* ἐπὶ διηκόσια τὸ παράπαν ἀποδιδοῖ, I. 193. *m.* *reddidi* Plerumque ducena; *sed et ibi reddi poterat:* Omnino trecena, *id est*, Ad minimum ducena, Numquam non trecena; *nempe*, *ut mox adjicit auctor*, Subinde etiam trecena.

Παραπέτασμα, τὸ, Aulaeum, Tapes. παραπετάσματα ποικίλα, *in Mardonii tentorio*, IX. 82. *a.*

Παραπίπτειν, Incidere *in aliquem*, Occurrere, Offerri, Objici. κατὰ τύχην παραπεσοῦσα νηῦς, VIII. 87. *m.* *f.*

Παραπλὴξ, ῆγος, ὁ, ἡ, Mente captus, Vesanus. ἄνδρα παραπλῆγα, V. 92, 6. *extr.*

Παραπλήσιος, ίη, ιον, Adfinis, Similis. τρόπῳ παραπλησίῳ τῷ καὶ Μασσαγέται, IV. 172. *m.* ἐν ταύτῃ τῇ ναυμαχίῃ παραπλήσιοι ἀλλήλοις ἐγένοντο, Pares utrimque fuerunt, VIII. 16. *m.* (*Conf.* Παραπλησίως.) ἐποιεῦντο παραπλησίας προσβολὰς, IV. 128. *extr.* νήσους Λέσβῳ παραπλησίας, I. 202. *a.* ἔπαθε παραπλήσια τούτῳ, IV. 78. *a.* *Superlat.* ἐσθῆτα τῇ Κορινθίῃ παραπλησιωτάτην, V. 87. *f.*

*Neutrum Plur. etiam Adverbialiter ponitur.* παραπλήσια νέμονται ὡς εἰ *etc.* Similiter ac si *etc.* IV. 99. *m.*

Παραπλησίως, Similiter, Pariter. ὡς δὲ παραπλησίως καὶ ἐν τῇσι ἄλλῃσι πόλισι, VII. 119. *a.* ἀγωνίζεσθαι παραπλησίως, I. 77. *extr.* *est* Pari exitu (Æquo marte) pugnare. *coll.* VIII. 16. *m.*

Παραπρήσσειν, Agere contra *mandatum*, Delinquere. παρὰ τὰ μεμαντευμένα ποιέων διεφθάρη -- εἰ γὰρ μὴ παρέπρηξε μηδὲν, *etc.* V. 45. *m.*

Παραῤῥάπτειν, Adsuere, Præte-

xere *fimbriam vesti.* θηρία τῶν τὰ δέρματα περὶ τὰς σισύρας παραῤῥάπτεται, IV. 109. *f.*

Παραρτέεσθαι, (*jon. pro* παραρτᾶσθαι) (*i. q.* παρασκευάζεσθαι.) 1) *cum Accus. notione Activâ.* Parare, Præparare, Instruere. τέσσερα ἔτεα παραρτέετο στρατιήν τε καὶ τὰ πρόσφορα τῇ στρατιῇ, VII. 20. *a.* ταῦτα παραρτέεσθαι ἐκέλευον, VII. 142. *m.* IX. 42. *extr.* οἱ μὲν ταῦτα τῆς νυκτὸς παραρτέοντο, VIII. 76. *extr.* 2) *Passive aut Reciproce.* πᾶς τις παρήρτητο ὡς ἐς πόλεμον, Instructus erat ad bellum, IX. 29. *m.* παραρτέεσθαι συνεβούλευε ὡς ἀλεξησομένους, Comparare sese ad propulsandum hostem, VIII. 81. *m.*

Παρασάγγης, ου, ὁ, Parasanga, *Itineris mensura apud Persas.* δύναται ὁ παρασάγγης τριήκοντα στάδια, II. 6. *f.* V. 53. *a.* VI. 42. *m.*

Παρασάττειν, *sive, jonico loquendi more,* Παρασάσσειν, Infercire, Inculcare juxta *vel* secundum *etc.* παρέσαξε παρὰ τὰς κνήμας τοῦ χρυσοῦ ὅσον ἐχώρεον οἱ κόθορνοι, Infersit circa (*vel*, secundum) crura quantum auri capiebant cothurni, VI. 125. *m.*

Παρασκευάζειν, 1) *Activâ voce*, Parare, Adparare (*coenam*) IX. 82. *a.* 2) *verbo Medio*, *idem quod in Activo*, *sive* Parandum, Adparandum curare. παρασκευάζετο (*al.* παρεσκευάζετο) ὅπλα ἐς τὰς γεφύρας, VII. 25. *a.* παρασκευασάμενος μεγάλως, *nempe* τὰ ξείνια *aut* τὸ δεῖπνον, IX. 15. *f.* 2) *Passivâ voce*, Parari, Parare se, Paratum esse. τοῦτο τὸ δεῖπνον παρασκευάζεται ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ, IX. 110. *m.* παρεσκευάζοντο, *scil.* ἐκδιδόναι αὐτὸν, I. 160. *a.* παρεσκευάζοντο ἐς ναυμαχίην, IX. 96. *a.* *N.* παρασκευαζομένους ἐς μάχην, IX. 99. *a.* οὕτω παρασκευάζεσθαι, ὡς οὐκέτι ἄρξοντας, IX. 122. *f.* *Plusquamperf.* ἐς τὴν πολιορκίην παρεσκευάδατο, (*jon. pro* παρεσκευασμένοι ἦσαν,) Parati erant, III. 150. *a.* *Sic* οὗτοι μὲν παρεσκευάδατο ὡς παρεσομένου σφι πολέμου, V. 34. *a.* *et*, μένειν αὐτοῦ παρασκευάδ. VII. 219. *extr.* *Item cum Augmento,* παρασκευάδατο ὡς ἀπολεόμενοι, VII. 218. *f.* *ut habent etiam nonnulli* VII. 219. *extr.* *Mire vero legitur* IX. 100. *a.* ὡς δὲ ἄρα παρεσκευάδατο τοῖσι Ἕλλησι, *ubi* οἱ Ἕλληνες *exspectasses*, *quemadmodum* IX. 99. *a.* *dixerat* ὡς εἶδον τοὺς Ἕλληνας παρασκευαζομένους: *nempe cap.* 100. *a.* *intelligi par est*, ὡς δὲ ἄρα πάντα παρεσκεύαστο *vel* παρεσκευάδατο (*nam Jonibus etiam Plurale verbum cum nomine plurali neutrius generis jungere licuit*) τοῖσι Ἕλλησι, Postquam igitur omnia parata fuerant Græcis.

Παραστάτης, ου, ὁ, Juxta stans, In acie a latere stans *alteri.* τὸν ἑωυτοῦ παραστάτην, VI. 117. *extr.* εἶπε πρὸς τοὺς παραστάτας, VI. 107. *f.* *ubi vulgo* παρεστεῶτας, *forsan vero* παραστάντας *scripserat auctor.*

Παραστῆσαι *vide in* Παριστάναι.

Παρατείνειν, Juxta extendere,

Prætendere. τῇ μὲν, Ἀραβίης ὄρος παρατέταται, *nempe* Αἰγύπτῳ, Ab alterâ parte mons Arabicus prætenditur Ægypto, Secundum Ægyptum extensus est, II. 8. *a.*

Παρατίθεσθαι, Deponere, In depositum dare. τοῦ παραθεμένου τὰ χρήματα οἱ παῖδες, VI. 86, 2. *a. ubi paulo ante,* ἔδοξέ μοι τὸ ἥμισυ τῆς οὐσίης θέσθαι παρὰ σέ. *Conf.* Παραθήκη.

Παρατρέπειν τὸν λόγον, Invertere narrationem, III. 2. *f.* παρατρ. ποταμὸν, Avertere fluvium, et aliâ viâ in mare derivare, VII. 128. *extr.* οὐκ οἷά τε αὐτὸ παρατρέψαι, Declinare, Amovere hoc a me (*sive,* Decretum hoc tuum mutare) non possum, VII. 16. *extr.*

Παρατρίβειν, Juxta *aliud* adterere (Adfricare) *aliquid.* τὸν χρυσὸν τὸν ἀκήρατον ἐπεὰν παρατρίψωμεν (*nempe* ἐπὶ τὴν βάσανον) ἄλλῳ χρυσῷ, VII. 10, 1. *a.*

Παρατυγχάνειν, Adesse, VI. 108. *a. et m. f. Cum Dativo:* παρατυχὼν τῷ πάθεϊ τῷ γεγονότι, Qui acceptæ cladi Interfuerat, IX. 107. *a.*

Παραυτίκα, *et praeposito Articulo,* Τὸ παραυτίκα, Statim, In præsentiâ, Protinus. τὸ παραυτίκα λόγος οὐδεὶς ἐγένετο, I. 19. *a.* ἐπαύσατο τὸ παραυτίκα, VII. 137. *a. Sic alibi passim.*

Παραφέρειν, 1) In medium proferre *in oratione,* Adferre argumenta, Commemorare. καὶ καινὰ καὶ παλαιὰ παραφέροντες ἔργα, IX. 26. *a.* 2) Παραφέρεσθαι *dicuntur* Cibi *qui mensae* Inferuntur, Adponuntur, I. 133. *m.*

Παραφορέεσθαι, *i. q.* Παραφέρεσθαι *num.* 2.

Παραφρονέειν, Delirare, Desipere. οἴνῳ προσκείμενον παραφρονέειν, III. 34. *m. et* 35. *a. ubi mox* μὴ σωφρονεῖν *eâdem notione.* παραφρονήσαντες καὶ ἐκπλώσαντες ἐκ τοῦ νόου, VI. 12. *m.* παραφρονήσαντα (Quum alienatâ mente esset.) ἔδησαν οἱ προσήκοντες, VI. 75. *a. m.*

Παραχέειν *et* Παραχόειν, Παραχοῦν, Adfundere, Adgerere *humum, aggerem.* τὸν ὀρυσσόμενον χοῦν ἐκ τούτου τοῦ ὀρύγματος - - παρὰ τὰ χείλεα τοῦ ποταμοῦ παραχέουσα, I. 185. *m. f.* χῶμα παρέχωσε παρ' ἑκάτερον τοῦ ποταμοῦ τὸ χεῖλος, ibid. *m.*

Παραχρᾶσθαι, Παραχρῆσθαι, Παραχρέεσθαι, 1) Obiter, Neglectim tractare, Negligere, Insuper habere, Spernere, Contemnere. πρῆγμα, τὸ ἄν σοι προσθέω, μηδαμᾶ παραχρήσῃ, I. 108. *m.* ἐν ἀλογίῃσι ἔχειν παραχρησάμενον τῶν μαχίμων, [τὸ μάχιμον *corrigunt viri docti*] ὡς οὐδὲν δεησόμενον αὐτῶν, II. 141. *a. N.* παραχρησάμενοι τὸν Βάκιδος χρησμὸν ὡς οὐδὲν λέγοντα, VIII. 20. *a. pro quo dein ait* τούτοισι οὐδὲν τοῖσι ἔπεσι χρησάμενοι, ibid. *f.* οὐ πεπειρημένοι πρότερον οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ παραχρεώμενοί, *scil.* αὐτοὺς, Spernentes illos, IV. 159. *f. nisi ibi* παραχρεώμενοι, *absolute positum, significat* Neglectim rem gerentes. παραχρᾶσθε (παραχρῆσθε *mss. Pass. et F. quod in Var. Lect. praeteriri non debuerat*) ἐς τοὺς συμμάχους, V. 92, 1. *f. intelligi*

*potest* Contemtim (*sive*, *ut nos reddidimus*, Indigne) cum sociis agitis. *Sed ex his quae ibi proxime praecedunt*, Vos studiosissime cavetis ne hoc apud vos Spartæ accidat, (*nempe*, ne Spartæ instituantur tyranni,) *probabile fit*, *ad* παραχρᾶσθε *intelligi debere* τοῦτο γενέσθαι ἐς ἡμᾶς, Per contemtum insuper habetis, et rem levem ac nullius momenti esse ducitis, si id fiat adversus socios vestros, *nempe*, si apud illos instituuntur tyranni.

2) παραχρεώμενοι VII. 223. *extr. Lamb. Bos intelligebat* παραχρ. αὐτοὺς, Quos spernebant et pro nihilo habebant; *Æm. Portus vero*, (*cui adstipulatur Wess.*) *intelligebat* ἀφειδῶς χρώμενοι τοῖς ἑαυτῶν σώμασι, Suis corporibus minime parcentes, at iis abutentes, ea contemnentes. *Vide Not.*

Παραχρῆμα, Statim, Protinus. παραχρῆμα μὲν οὐδὲν μεταιτέειν, ἐπεὶ δὲ *etc.* VII. 150. *f.*

Παρδαλέη, *scil.* δορὴ, Pardi *s.* Pantheræ pellis. παρδαλέας καὶ λεοντέας ἐναμμένοι, VII. 69. *a.*

Παρεγγυᾶν, Tradere, Commendare *aliquem alicui.* τοῖσι φίλοισι παρεγγυᾷ τὸν ξεῖνον, III. 8. *m.*

Πάρεδρος, ου, ὁ *et* ἡ, Adsessor, Adsidens. τῷ βασιλέϊ σημαίνει τις τῶν παρέδρων, VIII. 138. *a.* τὰς γυναῖκας ἐσάγεσθαι παρέδρους, Mulieres introducere quæ nobiscum mensæ adsideant, VIII. 18. *a. m.*

Παρεῖναι, 1) Adesse, Præsentem esse, Advenire. τὰ παρεόντα σφι πρήγματα, VI. 100. *f.* ἐν τοῖσι τότε παρεοῦσί τε καὶ προσδοκίμοισι κακοῖσι, VIII. 20. *extr.* ἐν τῷ παρεόντι χρόνῳ, I. 88. *m.* οὐ παρεόντος κατηγορέειν, VII. 10, 7. *f.* παρεσομένου σφι πολέμου, VIII. 20. *a.* οὔτε ὑμῖν ἐς τὸν Ἰσθμὸν παρέσονται οἱ βάρβαροι, VIII. 60, 3. *a.* ἄλλη δύναμις παρέσται (μοι), VIII. 140, 1. *m.* ἢν ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ μὴ παρέω, IV. 98. *m.* παρέσται ἐς κοῖτον, I. 9. *m. f.* ἐκ ταύτης (τῆς πόλιος) παρῆν ἐς τὴν Ἀσίην, VI. 24. *a.* πάρισθί μοι ἐπὶ δεῖπνον, I. 118. *extr.* (*ubi alii quidem* πάριθι, *tamquam a* Πάρειμι, Adeo, *quod minus placet.*) *Particip.* παρὼν *vel* παρεὼν, Præsens. πρὸς τὸ παρὸν βουλεύεσθαι, I. 20. *f.* πρὸς τὰ παρεόντα εὖ λέγειν, I. 113. *a.*

2) πάρεστί μοι *seq. Infinit.* Accidit; In promtu est mihi; Facile est, Licet mihi. παρῆν σφι συμφορῇ χρῆσθαι, Accidit illis ut *etc.* VIII. 20. *extr.* παρῆν τοῖσι Ἕλλησι φονεύειν (αὐτοὺς) οὕτω ὥστε *etc.* In promtu, Facile erat, *etc.* IX. 70. *f. Hinc Particip.* παρεὸν δέ οἱ ὑποχείρια πάντα ποιήσασθαι, VI. 78. *m.* παρεὸν αὐτοῖσι ἀποκτεῖναι τοὺς Πελασγοὺς, VI. 137. *f.* VII. 24. *a.* 164. *f.* 229. *a. et a. m. Similiter* παρεὸν *olim edebatur* V. 49. *f. sed id ex scholio, pro* παρέχον, *quod ibi dedere mssti fere ad unum omnes.*

Παρειρύειν, (*jon. pro* Παρερύειν) A latere trahere *vel* ducere. φραγμὸν παρείρυσαν ἔνθεν κα

ἔνθεν, Duxerunt septum (cancellos) secundum latus utrumque *pontis*, VII. 36. *extr.* *N.*

Παρέλκειν, *dicitur* Jumentum alteri Junctum et ab ejus latere Trahens *currum.* ζευξάμενος σειρηφόρον μὲν ἑκατέρωθεν ἔρσενα παρέλκειν, θήλεαν δὲ ἐς μέσον, III. 102. *f.*

Παρενθήκη, ης, ἡ, Additamentum in medio interpositum, Corollarium. τοῦ λόγου παρενθήκην ποιεέσκετο τοιήνδε, VII. 5. *f.* τὰ κατὰ Ῥηγίνους τοῦ λόγου μοι παρενθήκη γέγονε, VII. 171. *a.* τοιήνδε ἐξ αὐτῶν παρενθήκην ἐποιήσατο, His operibus aliud hujusmodi, veluti Corollarium, adjecit, I. 186. *a.* *N. ubi* ἐξ αὐτῶν (*nisi prorsus tollenda fuerit praepositio*) *significat* Hisce perfectis *operibus.*

Πάρεξ, (*non* παρὲξ, *ut passim in ed. Wess.*) *i. q.* χωρὶς, Præter, Præterquam. πάρεξ τοῦ ἀργύρου χρυσὸν ἄπλετον ἀνέθηκε, I. 14. *a. Sic* I. 93. *a.* II. 4. *m.* 31. *a.* 168. *a. et f.* III. 91. *m. et saepius alibi. Sed construitur etiam cum* ἢ *particulâ:* πάρεξ ἢ ὅσον (χρόνον) οἱ Σκύθαι ἦρχον, Excepto, Demto eo tempore, (eo numero annorum) quo Scythæ tenuerunt imperium, I. 130. *a.*

Παρεξάγειν, Præter (*sive*, Per) locum *quemdam* transducere *aliquem.* τὸν κάλλιστον τῶν χώρων — — νυκτὸς (αὐτοὺς) παρεξῆγον, *sic commode olim edebatur*, IV. 158. *m.* *N. ubi nos quidem ex omnium fere codicum, eorumque probatissimorum, praescripto* παρῆγον *posuimus.*

Παρεξελαύνειν, Pertransire, Transeundo praetergredi. ὡς βασιλεὺς παρεξεληλάκεε, *scil.* τὴν χώραν αὐτῶν, VIII. 126. *b.*

Παρεξελθεῖν τινα, Præterire præter aliquem, VI. 117, *f.*

Παρεξευρίσκειν, Quærendo reperire aliud *quiddam* præter *id de quo agitur.* παρεξεῦρον ἄλλον νόμον, III. 31. *m. cf.* Παρευρίσκειν.

Παρεξιέναι (*a Praes.* Παρέξειμι) Præterire, Juxta transire. ὡς δὲ παρεξήϊε ἡ γυνή, V. 12. *m.* λίμνην παρεξιών, VII. 58. *extr.* 109. *a.* 113. *a.*

Παρεξιέναι, (*a Praes.* παρεξίημι) Prætermittere. τέσσερας παρεξῆκε ἡμέρας, VII. 210. *a.*

Παρέρχεσθαι, Transire, Progredi. παρῆλθεν ἐς τὴν αὐλήν, III. 77. *a.* φυλακὰς τὰς κατεστεώσας παρελθεῖν, Per (*vel.* Præter) dispositas custodias Transire, III. 72. *m.*

Παρευρίσκειν, Reperire *et* Repertum proferre. τῶν μὲν ἐδύνατο μείζονας (αἰτίας) παρευρίσκειν, Quorum potuit culpas reperire et in eos conferre graviores, III. 26. *f.*

Παρέχειν, 1) Præbere, Exhibere. παρέχειν ἑωυτὸν διαφθαρῆναι αἰσχίστῳ μόρῳ, IX. 17. *f.* πρήγματα παρέχοντες (*nempe* ἄλλοις) καὶ αὐτοὶ ἔχοντες, I. 155. *a.* πρήγματα παρέσχον αὐτῷ πλεῖστα, I. 175. *b.* τά οἱ παρέσχε πόνον πλεῖστον, I. 177. σῖτα καὶ νέας παρέχειν, VII. 21. *extr.* *Conf. mox num.* 3.

2) παρέχει μοι, *impersonali-*

*ter et elliptice* (*subintelligendo* θεὸς *aut* ὁ καιρὸς, *conf. Not. ad* VIII. 8.) Oblata est occasio, Est mihi facultas, In promtu est, Licet mihi. (*fere sic ut* Πάρεστι *et* Ἔξεστι.) παρέξει τοι θεήσασθαι (αὐτήν), I. 9. *f.* ἡμῖν παρέξει ἀνασώσασθαι τὴν ἀρχήν, III. 73. *a.* καί μοι παρέχει νῦν ὑμέων ἄρχειν, III. 142. *a. m.* ὑμῖν παρέχει σώζεσθαι, V. 98. *m.* οὔ οἱ παρέσχε, *nempe* αὐτομολέειν, VIII. 8. *m. N. Adde* VII. 120. *b.* VIII. 30. *b.* 75. *f.* 100. *m.* IX. 122. *m.* Παρέχον, *ut* παρεὸν, Quum liceat. παρέχον (ὑμῖν) τῆς Ἀσίης πάσης ἄρχειν εὐπετέως, V. 49. *f. N. ubi nonnulli* παρεὸν, *ex scholio.*

3) *Frequenti in usu est Medium verbum*, Παρέχεσθαι, *activâ notione, eâdem fere quam habet Activum* παρέχειν, Præbere, Exhibere, Suppeditare (*nempe* de suo *vel* ex sese), *et similia.* παρείχοντο νέας ἑκατόν, Præbuerunt, Contulerunt centum naves, VI. 15. *a. Eâdem quidem notione etiam Activam verbi formam agnoscunt libri omnes*, VII. 60. *a.* ὅσον ἕκαστοι παρεῖχον πλῆθος: *et* VII. 1. *m.* πλέω ἢ πρότερον παρεῖχον: *et* νέας ἐλαχίστας παρασχόντες, VII. 168. *m. f.* παρέχοντες ἄεθλα, II. 91. *m. Rursus vero* παρείχοντο νέας *frequenter* VII. 89. *et seqq. et* VIII, 1. *et* 2. *Similem rationem habent locutiones hujusmodi:* Indus fluvius κροκοδείλους παρέχεται, crocodilos Præbet, Offert, IV. 44. *a.* ἡ Ἀσίη ἀνεύρηται ὁμοῖα παρεχομένη τῇ Λιβύῃ, *sive*, τὰ ἄλλα τῆς Ἀσίης (Reliquæ partes Asiæ) ἀνεύρηται ὁμοῖα παρεχόμενα τῇ Λιβύῃ, IV. 44. *f. cum Var. Lect. et Not.* ὁ Πόντος ὁ Εὔξεινος παρέχεται ἔθνεα ἀμαθέστατα, Exhibet, Spectandos offert, Ostendit, Habet, populos incultissimos, IV. 46. *a.* ἐόντες Ἀθηναῖοι, - - ἀρχαιότατον ἔθνος παρεχόμενοι, Nos qui sumus Athenienses, - - et antiquissimum Exhibemus (Ostendimus) populum, *i. e.* Sumus antiquissimus populus), VII. 161. *f.* ἄρχοντα παρείχοντο Ὀτάνεα, Offerebant, Ostendebant, In fronte habebant ducem Otanen, VI. 61. *m. et eodem modo* VII. 62. *a.* 67. *f.* 121. *f.* ἀψευδέα μαντήϊα παρεχόμενοι, Ostendentes, Exhibentes, Edentes, oracula non mendacia, II. 174. *extr.* πᾶσαν προθυμίην παρεχόμενοι, omne studium Ostendentes, Præ se ferentes, promtissimam voluntatem Significantes; promtam operam Pollicentes, VII. 6. *a.*

Παρηβᾶν, Senescere, Vigorem juventatis prætergredi. παρηβήκεε, III. 53. *a.* γέρων ἤδη καὶ παρηβηκώς, ibid. *m.*

Παρηγορέειν *et* Παρηγορέεσθαι, Hortari, Adhortari. οἱ μὲν παρηγόρεον Ἀμομφάρετον, IX. 54. *a.* παρηγορέοντο τὸν Ἀμομφ. μὴ κινδυνεύειν, IX. 55. *a.* πολλάκις μὲν καὶ πρότερον τὸν Γόργον παρηγορέετο ἀπίστασθαι, V. 104. *m. ubi olim* παρηγορέατο *edd. quod judice Æm. Porto est*

*Plusquamp. jonice formatum pro* παρηγόρητο: *et commodus quidem hic locus erat Plusquamperfecto: at terminatio ista* εατο *est Pluralis numeri, non Singularis.* οἱ παρηγορεόμενοι κεῖνα ποιέειν, VII. 13. *m.*

Παρήκειν, In longitudinem Extendi (Porrigi) secundum *vel* juxta (*mare aut aliquid aliud.*) παρήκουσι παρὰ πᾶσαν (τὴν θάλασσαν) Λίβυες, II. 32. *m.* παρ' ἀμφοτέρας (παρὰ Λιβύην τε καὶ Ἀσίην) παρήκει ἡ Εὐρώπη, IV. 42. *a.* (*nam Asiae partem septemtrionalem Europae adtribuit Herodotus*). Ex adverso Arabiæ, ubi meridiana coeli plaga ad occidentem vergit, ibi παρήκει ἡ Αἰθιοπίη χώρη, III. 114. *a.* παρῆκε τὸ στρατόπεδον, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἐρυθρέων, παρὰ Ὑσιὰς, κατέτεινε δὲ ἐς *etc.* IX. 15. *m.*

Παρθενεύεσθαι, Vitam in virginitate traducere. ἠπείλησε πολλόν μιν χρόνον παρθενεύεσθαι, III. 124. *f. ubi* παρθενεύσεσθαι *malis, sed vulgatum tenent libri omnes sicuti paulo post,* βούλεσθαι γὰρ παρθενεύεσθαι.

Παρθένος, ου, ἡ, Virgo, IV. 180. *et alibi. Sigillatim*, Dea Virgo apud Tauros Scythas, *nempe* Iphigenia, IV. 103. *N.*

Παριδεῖν τί τινι, Videre (Observare) aliquid apud aliquem *vel* in aliquo. οὔτε τινὰ δειλίην μοι παριδών, I. 37. *m.* οὔτε δειλίην οὔτε ἄλλο οὐδὲν ἄχαρι παριδών τοι, I. 38. *a.* παρεῖδες ἀνδρὶ τῷδε ἄχαρι οὐδέν, I. 108. *f.*

Παριέναι, (*a Praes.* πάρειμι, εἶμι,) Adire, Prodire, Transire, Introire. ἔχω σκῆψιν τῇ πάριμεν, Habeo prætextum quo illos (Magos) adeamus; *sive*, quo per custodias Transeamus, III. 72. *m.* (*Conf.* Παρέρχεσθαι.) βουλομένους ἐς τὸ πρόσω παριέναι, III. 77. *f.* παριέναι ἐς τὰ βασιλήϊα, III. 84. *m.* παρήϊσαν ἐς τὴν Παλλήνην, VIII. 119. *a. ubi perperam olim* παρίεσαν *edd.* πάντα (πρόβατα καὶ ὑποζύγια) τὰ παριόντα τὸν χῶρον, I. 167. *a.*

*Pro vulgato olim* πάριθί μοι, I. 118. *extr.* πάρισθί μοι *edidimus, quod vide in* Παρεῖναι.

Παριέναι, (*a Praes.* παρίημι), 1) παριέναι τινά, Transitum alicui dare, Sinere aliquem Transire, Adire, Progredi. οὐδεὶς ὅστις οὐ παρήσει (ἡμᾶς), III. 72. *m.* παρίεσαν (αὐτούς), III. 77. *a. et paulo post,* ὅτι σφέας παρῆκαν, ibid. οἱ δέ σφεας παρῆκαν, IV. 146. *m.* ὅκως μὴ παρήσουσι ἐς τὴν Ἑλλάδα τοὺς βαρβάρους, VIII. 15. *f.* VII. 175. *f.* παρέντες Καμβύσεα ἐπ' Αἴγυπτον, III. 88. *a.* παρῆκε (*al.* παρεῖκε, *minus commode*) Μαρδόνιον ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, IX. 1. *extr. ubi* παρῆκε *fere idem sonat atque* προέπεμψε, Deduxit, *quod ibi praecessit.*

2) παριέναι τι *vel* τινά, Præterire *vel* Prætermittere aliquid *vel* aliquem. τὰ αὐτέων πλέω παρήσομεν, Plerumque silentio præteribimus, I. 177. πᾶν ἔθνος καταστρεφόμενος, καὶ οὐδὲν παριείς, Præteriens, Prætermittens nullum populum, quem non subegisset, ibid. ἕνδεκα ἡμέρας παρέντες, VII.

183. *m.* νύκτα μέσην παρέντες πορεύεσθαι, VIII. 9.

3) παριέναι τινὶ *seq. Infinit.* Concedere, Permittere. ἄλλῳ παρήσομεν οὐδενὶ ναυαρχέειν, VII. 161. *f.*

Παρίζειν, 1) *notione Transitivâ*, Collocare juxta. παρίζει Πέρσῃ ἀνδρὶ ἄνδρα Μακεδόνα, V. 20. *f.* 2) *Neutrali vel Reciprocâ notione, i. q.* Παρίζεσθαι, Adsidere. ἐν βουλῇ παρίζουσα, IV. 165. *a.* ἐκέλευε (αὐτὰς) παρίζειν, V. 18. *f. sed paulo ante,* μὴ παριζομένας, ibid. *Rursus,* παρίζειν (Adsidere) βουλεύουσι τοῖσι γέρουσι, VI. 57. *f. Sed* παριζόμενός οἱ, VIII. 58. *m.*

Παρισοῦν, Æquare, Æquiparare. παρισεύμενος (*al.* παρισούμενος) Δαρείῳ, Æquans sese (Æqualem se gerens) Dario, IV. 166. *a.* παρισεύμενοι βασιλέϊ, VIII. 140, 1. *f.*

Παριστάναι, 1) *in Praes. Imperf. aut Aoristo primo Activi non memini apud Nostrum legere.*

2) *Praet. perf. Activae formae,* τοὺς παρεστεῶτας, Adstantes, *dabant edd.* VI. 107. *f. ubi nos cum plerisque codd.* παραστάτας *posuimus, sed fortasse* παραστάντας *scripserat auctor.*

3) *Aor. sec.* παραστῆναι, *proprie* Adstare *significans, frequenter usurpatur apud Herodotum hac notione* In deditionem venire, Deditionem facere, Sese dedere. μετὰ τοῦτο πολιορκεύμενοι, χρόνῳ παρέστησαν, III. 13. *m.* (*ubi in Notâ pro* V. 56. *oportebat* V. 65. *a. m.*) *Similiter* ἐς ὃ καὶ αὐτοὶ παρέστησαν, VI. 140. *extr. Plenior est locutio* VI. 99. *extr.* παρέστησαν ἐς τῶν Περσέων τὴν γνώμην, Voluntati Persarum se subjecerunt. *Olim* ὡς δὲ ἄρα μιν παραστῆναι τοῦτο, *ex H. Stephani conject. edebatur* I. 86. *m. pro* πρoστῆναι *sive rectius* προςστῆναι, *vide ibi Var. Lect. et Not.*

4) *Medium,* παραστήσασθαί τινα, Ad deditionem (Ad ineundas conditiones) compellere; In ordinem cogere. ἱκανοὶ ἦσαν Πολυκράτεα παραστήσασθαι, III. 45. *m. f. N. ubi eâdem notione praecessit* νικῆσαι Πολυκράτεα. *Inde Futurum medium, jonico more Passivâ notione positum;* οἱ πολέμιοι παραστήσονται, Subigentur hostes, III. 155. *a. m. Alibi Aor. pr.* παραστήσασθαι *idem fere sonat ac* καταστήσασθαι, *accedente tamen notione* Cogendi, Compellendi. ἔδεε γὰρ, ὅτε οὐκ ἑκόντες ἔθελον ἐς μάχην κατίστασθαι, ἀέκοντας παραστήσασθαι, VIII. 80. *a. Tum Fut. Med. notione Activâ.* τὸν ὑμέων δεσπότην παραστησόμεθα οὕτω, (Eo redigemus, Ita eum tractabimus,) ὥστε ἐπὶ μηδαμοὺς ἔτι ἀνθρώπους στρατεύσασθαι, IV. 136. *extr.*

Παρνησσὸς, οῦ, ὁ, Parnassus mons, VIII. 27 *et* 31.

Παροικίζειν, Sedes *alicui* in viciniâ *aliorum* adsignare. πρὶν ἢ σφι Ἕλληνας παροικισθῆναι, Priusquam Græci inter eos (*sive,* in eorum viciniâ) habitarent, IV. 180. *m.*

Πάροικος, ου, ὁ, Accola, In viciniâ habitans. παροίκου πολέμου σφι ἐόντος οἰκηΐου, Quum habeant proprium bellum finitimum, VII. 235. *m.*

Παροίχεσθαι, *i. q.* παρέρχεσθαι *vel* παρελθεῖν, Præterire, Præteriisse. ὑπὸ τὴν παροιχομένην νύκτα, IX. 58. *a. m.* 60. *a.* τῶν παροιχομένων ἔχειν χάριν, VII. 120. *m.* Ὀλυμπιὰ παροιχώκεε ἤδη, VIII. 72. *extr.*

Πάρος, Antea. οἵ περ καὶ πάρος ταυτὰ ἐγίνωσκον, IX. 2. *m.*

Παρωροφὶς, ίδος, ἡ, Ora tecti, Pars tecti præter murum prominens, II. 155. *extr.*

Πᾶς, πᾶσα, πᾶν, Omnis. (*Conf.* Ἅπας.)

1) *Cum Substantivis jungitur, sive absque Articulo, ut,* πάντες ἄνθρωποι, Λυδοῖσι πᾶσι: *sive interjecto Articulo,* πάντες οἱ ἄνθρωποι: *sive iterato Articulo, auctâ vi orationis, ut,* τὰς νέας τὰς πάσας, Cunctas naves nullâ exceptâ, VI. 47. *f.* VII. 59. *m.*

2) πᾶς τις, *i. q.* ἕκαστος, Unus quisque. θύειν πάντα τινὰ αὐτῶν τούτῳ ὅ τι ἔχοι ἕκαστος, I. 50. *a.* (*quo de loco conf. supra notata ad voc.* Θύειν.) ἔκτεινον πάντα τινὰ τῶν μάγων, III. 79. *a. m. Adde* VI. 122. *a. Etiam nudum* πᾶς *pro* πᾶς τις *vel* ἕκαστος *fortasse accipiendum esse* VII. 197. *m. f. dixi* ibid. *in Adnot. sed nescio an rectius ab aliis* πᾶς Totus *intelligatur.* πᾶσαν ἡμέρην *idem sonat ac* ἑκάστην ἡμέρην. (*vide* Ἡμέρη.) *Neutrum* πᾶν *pro* πᾶν τι *aut* πᾶν χρῆμα, *sive* pro *plurali* πάντα, *positum habes* III. 157. *m. ubi* πᾶν ἑτοῖμοι ἔσαν ὑπηρετέειν. *Sic,* τὸ πᾶν ἔχοντες, Licet omnia possimus, VIII. 29. *m. Sed* πᾶν κακοῦ *idem valet ac* τὸ ἔσχατον τῶν κακῶν. *Sic* ἐς πᾶν κακοῦ ἀπικέατο, VII. 118. *a. N.* IX. 118. *a.*

3) πᾶς, *i. q.* ὅλος, Totus. τὴν φάτνην ἐοῦσαν χαλκέην πᾶσαν, IX. 70. *m.* πυνθάνεσθαι τὸν πάντα λόγον, *vel* πάντα τὸν λόγον, Totam rem cognoscere, I. 21. *m.* 111. *f.* 122. *m.* ἐβίωσε πάντα εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ἔτεα, I. 163. *m. significat* Integros (*sive, ut Gron. in versione posuit,* Totos) centum et viginti annos vixit; *quemadmodum etiam in nostris latinis repositum velim: est enim idem ac si dixisset auctor,* Non minus quam CXX annos vixit, adeo fuit longævus. *Nec vero equidem cum Hermanno* (*Adnot.* 94. *ad Viger.*) *adjecto articulo* τὰ πάντα *scriptum velim: nam ubi in hujusmodi dictione adjicitur Articulus, ibi non tam* multitudo, *quam* paucitas *significatur, veluti quod* IX. 70. *extr. ait,* Λακεδαιμονίων ἀπέθανον, οἱ πάντες, εἷς καὶ ἐννενήκοντα, *adjecta verba* οἱ πάντες *referuntur ad* exiguum numerum cæsorum, *quasi dixisset,* nonnisi XCI. non plures quam XCI. ceciderunt; *quod latine etiam recte dicetur,* Omnino *vel* In universum XCI. *Sic ubi* I. 214. *m. ait,* Κῦρος τελευτᾷ, βασιλεύσας τὰ πάντα ἑνὸς δέοντα τριήκοντα

ἔτεα, Obiit Cyrus, postquam regnavit annos omnino undetriginta, *significat* modicum fuisse numerum annorum imperii pro magnitudine multitudineque rerum gestarum; *quasi dixisset,* postquam non amplius quam XXIX annos regnasset.

4) πάντα cum Adjectivo numerali *non significat* Tot omnino *vel* Tot singula; *sed* Tot de quoque genere. κτήνεα τὰ θύσιμα πάντα τρισχίλια ἔθυσε, De quoque genere tria millia, I. 50. *a. N.* κρέα ἑφθὰ πάντων τῶν τετραπόδων, III. 18. *a.* ἐδωρήσατο αὐτὸν πᾶσι δέκα, IV. 88. *a. N.* Παυσανίῃ πάντα δέκα ἐδόθη, IX. 81. *f.* ὑπισχνεύμενοι τὰ πάντα οἱ μύρια δώσειν, III. 74. *m. Eodem referri potest* ἀγὼν γυμνικὸς διὰ πάσης ἀγωνίης ἔχων, Ludus gymnicus omnia certaminum genera continens, II. 91. *m. N. Nec vero equidem, cum Valckenario, ad idem genus referam* πάντας ἀνθρώπους, VII. 57. *a. quod ibi non tam valet* παντοίους *vel* παντοδαπούς, *quam* hyperbolicâ *quâdam* ratione *dictum intelligi debet* omnes homines, *pro* tantâ hominum multitudine ut nemo domi relictus videatur. *Sic et* ἡγεπάντα (ἔθνη) τῶν ἦρχε, Tantam multitudinem ex quolibet populo duxit, ut totos populos omnes duxisse videretur, IV. 87. *a. m.*

5) *Notanda dictio hujusmodi,* οὗτός ἐστί μοι πάντα, Hic mihi est omnia, loco omnium, Amplius quid valet quam alii omnes *vel* alia omnia. πάντα ἦν ἐν τοῖσι Βαβυλωνίοισι Ζώπυρος, III. 157. *extr. N.* ἔσαν οἱ πάντα αἱ Συρήκουσαι, VII. 156. *a.*

6) *Sed* τὰ πάντα *elliptice dicitur pro* κατὰ πάντα. *Sic* ἦν οἱ ἐν τῷ λόγῳ τὰ πάντα ἡ Κυνώ, Quâvis occasione in ore ei versabatur Cyno, I. 122. *f. pro quo* ibid. *paulo ante est* διὰ παντὸς, Semper. ἀνὴρ τὰ πάντα δόκιμος, Vir quovis modo probatus, V. 97. *f.* τὰ πολλὰ πάντα, Plerumque, Pleràque ex parte, I. 203. *m.* II. 35. *a.* V. 67. *a. Similiter Sing.* πᾶν, *pro* κατὰ πᾶν, Prorsus, Omnino, Quovis modo: πᾶν ἐστι ἄνθρωπος συμφορή, I. 32. *m.* διὰ πάντα, V. 220. *f. in Orac. valet idem ut* πάντως, Omnino, Utique. *Conf.* Ἐπίπαν, *et* Παράπαν.

Πάσασθαι, *i. q.* γεύεσθαι, Gustare, Vesci. ἰχθύων οὔ σφι ἔξεστι πάσασθαι, II. 37. *f.* τῶν κρεῶν τουτέων ἐπάσαντο, I. 73. *f. Conf.* Πατέεσθαι.

Πάσσαλος, ου, ὁ, Paxillus, Palus. τοὺς χαλινοὺς (τῶν ἵππων) ἐκ πασσάλων δέουσι, IV. 72. *f. Conf.* Προσπασσαλεύειν *et* Προσδιαπασσ.

Πάσσειν, *vide* Ὑποπάσσειν.

Παστὰς, άδος, ἡ, Atrium. ἐκ τῶν οἰκημάτων ἐς παστάδας, ἐς στέγας τε ἄλλας ἐκ τῶν παστάδων, II. 148. *f.* παστὰς λιθίνη μεγάλη καὶ ἠσκημένη στύλοισι *etc.* II. 169. *f.*

Πάσχειν, Pati, Accipere. ἥν τι πάθῃ (*scil.* κακὸν) Si quid ei

acciderit, VIII. 102. *f. Sed* III. 146. *a. m. ubi ex nonnullis codd. edebatur* παθόντες οἱ Πέρσαι, *nos ex aliis codd. et edd. vett. adjiciendum* κακῶς *putavimus.* (*vide Var. Lect.*) τί γὰρ πάθωμεν; Quid enim faceremus? Quæ enim foret nostra conditio? IV. 118. *m.*

*Futur.* ἐπίδεξοι τωὐτὸ τοῦτο πείσεσθαι εἰσί, VI. 12. *m. f.* πείσονται ἄχαρι οὐδέν, VI. 9. *m.* πεισόμενος πολλά τε καὶ λυγρά, IX. 37. *a. ubi alii* πησόμενος. *vide Var. Lect. Sed pro* οὐ πεισόμεθα, *quod* IV. 119. *f. legebatur,* οὐ παυσόμεθα *corrigendum putavi. Vide Var. Lect. et Not.*

Πατά, Scythico sermone, *i. q.* Κτείνειν, Occidere, IV. 110. *a.*

Πάταγος, ου, ὁ, Strepitus, βοῇ τε καὶ πατάγῳ ἐπήϊσαν, IV. 211. *m.*

Πατέεσθαι, *i. q.* πάσασθαι *et* γεύεσθαι, Gustare, Vesci. πατέονται τῶν κρεῶν, II. 47. *m.* 66. *a. m. Sic et* οὔτε ἕψοντες πατέονται, *scil.* αὐτῶν, II. 37. *f. ubi olim* δατέονται *edd.* βοῶν θηλέων οὐ δικαιεῦσι πατέεσθαι, IV. 186. *m. ubi alii* ἅπτεσθαι, *ex scholio.*

Πατὴρ *nominatus a Persis est* Cyrus, ὅτι ἤπιος ἦν καὶ ἀγαθά σφι πάντα ἐμηχανήσατο, III. 89. *f. N.* πατέρες, Parentes, *nominantur* Conditores coloniæ. *Sic* Athenienses, πατέρες Jonum Asiam incolentium, VII. 51. *m.* VIII. 22. *a. N. Conf.* Πρόγονοι.

Πάτρη, ης, ἡ, Patria. σφίσι τε αὐτοῖσι καὶ πάτρῃ ἐξωγκωμένοι, VI. 126. *f.*

Πατριή, ῆς, ἡ, 1) Tribus, Familia, Gens. εἰσὶ αὐτέων (τῶν Βαβυλωνίων) πατριαὶ τρεῖς αἳ οὐδὲν ἄλλο σιτέονται εἰ μὴ ἰχθῦς, I. 200. *a.* 2) Genus, Generis origo. Ἑκαταίῳ γενεηλογήσαντι ἑωυτόν, καὶ ἀναδήσαντι τὴν πατριὴν ἐς ἑκκαιδέκατον θεόν, II. 143. *a.* ἀρξάμενος ἀπὸ Ἀχαιμένεος ἐγενεηλόγησε τὴν πατριὴν τὴν Κύρου, III. 75. *a. Eâdem notione ait alibi,* ἀπὸ τούτου γενεηλογέουσι αὐτέων τὴν γένεσιν, II. 146. *extr.*

Πατρόθεν, A patre. ἐν στήλῃ ἀναγραφῆναι πατρόθεν, Adjecto patris nomine inscribi columnæ, II. 14. *f.*

Πατροῦχος παρθένος, Virgo parentibus orba et unica bonorum paternorum hæres, VI. 57. *f. Conf. Suidam, et Timaei Lexic. Platon. hac voce, ibique Ruhnk.*

Πατρώϊος, η, ον, Patrius, Paternus. πατρώϊον, γάρ τοί ἐστι, *nempe* τὸ ἀπολαμπρύνεσθαι ἔργοισι, I. 41. *extr.* γέρεα πατρώϊα, VII. 104. *a. ubi quidem* πατρῷα *edd. ante Reitz. et* πατρῶα *ms. F. Rursus* ἡμῖν πατρῷόν ἐστι *olim edd. et ms. F.* IX. 27. *a. ubi nos cum aliis ex codd. Arch. et Vind.* πατρώϊον *adscivimus.*

Πάτρως, ὁ, Patruus, Frater patris. ὁ αὐτοῦ πατὴρ καὶ πάτρως, II. 133. *a.* πάτρως ἐὼν Ξέρξῃ, VII. 10. *a. coll. cap.* 11. *a.* VII. 46. *a. Accusat.* τὸν πάτρων, IV. 76. *f.* IX. 78. *f. Dat.* παρὰ τῷ πάτρῳ, VI. 103. *f. quod ex*

πάτρωϊ contractum statuit Aem. Portus, tamquam a Genit. πάτρωος. Potuit vero etiam a nominat. πάτρως, ut Accus. πάτρων, sic et Genit. πάτρω formari, adeoque et Dativ. πάτρῳ, absque contractione.

Παύειν, Finem imponere, Facere ut aliquis desinat. ῥαψωδοὺς ἔπαυσε ἀγωνίζεσθαι, V. 67. a. συντυχίη ἡ μιν παύσει καταστρέψασθαι τὴν Εὐρώπην, VII. 54. m. Ξέρξης σφέας ἀπικόμενος ἔπαυσε, nempe ποιέειν ταῦτα, VIII. 99. extr. Conf. Καταπαύειν.

Medium, παύεσθαι, cum Particip. Desinere, Desistere, Quiescere. πεινῶντας παύεσθαι, et mox, ἐσθίοντας ἂν οὐ παύεσθαι, I. 133. m. οὐ πρότερον παύσεσθαι τιμωρέοντες ἐκείνῳ, IX. 93. f. Cum Genitivo: τῆς μάχης ἐπαύσαντο, I. 74. m. παυσάμενος τοῦ δρόμου, IV. 124. a. Alibi absolute ponitur; ut, ὡς ἐπαύσατο ὁ ἄνεμος, VII. 193. a. οὐ παυσόμεθα ex conject. posui pro οὐ πεισόμ. IV. 119. f.

Praet. perf. Passivum, notione Praesentis. Ῥοδώπης μέν νυν πέρι πέπαυμαι, Desino de Rhodope plura disserere, II. 135. extr. Et Plusquamperf. notione Imperfecti vel Perfecti: ἐπέπαυτο, Dicendi finem fecit, VII. 9. extr. οὕτω δὴ οὗτοι μὲν ἐπέπαυντο, Quieti se tenebant; Destiterunt de consilio succurrendi, I. 83. extr. οἱ ἱππέες ἐπέπαυντο νυκτὸς δὴ γενομένης, IX. 52. a.

Πάχος, εος, τὸ, Crassities (aheni), IV. 81. m.

Παχὺς, Pinguis, Dives, Locuples. ἔφυγον ἄνδρες τῶν παχέων (e numero Locupletum) ὑπὸ τοῦ δήμου, V. 30. a. οἱ παχέες τῶν Χαλκιδέων, V. 77. m. VI. 91. a. VII. 156. m.

Παχύτης, ητος, ἡ, Crassities, Crassitudo. παχύτης (τῶν ὅπλων, Rudentum) ἡ αὐτὴ, VII. 36. f. ἀπὸ τῆς παχύτητος τῆς τρυγὸς αὐτοῦ παλάθας συντιθέασι, IV. 23. m. f. ubi temere παχυτῆτος plures edd.

Πεδᾶν, Compedibus vincire, In vincula conjicere. τὸν μούναρχον πεδήσας, VI. 23. m.

Pro vulgato ἀδάμαντι πελάσσας, VII. 141. m. in Orac. corrigendum Vir doctus judicavit ἀδάμαντι πεδήσας.

Πέδη, ης, ἡ, Compes, I. 90. f. πεδέων ζεῦγος, VII. 35. a. III. 130. m. ἐς πέδας δήσαντες (αὐτοὺς), V. 77. m. et mox ibid. τὰς πέδας ἐν τῇσι ἐδεδέατο.

Πεδιὰς, άδος, ἡ, scil. γῆ vel χώρη, Campestris terra, IX. 122. extr.

Πέδιλα, τὰ, Caligæ. πέδιλα ἐς γόνυ ἀνατείνοντα, VII. 67. m. περὶ τοὺς πόδας τε καὶ τὰς κνήμας πέδιλα νεβρῶν, Caligae ex hinnulorum corio, VII. 75. a. N.

Πεζῇ, adverbium, Pedibus, Pedestri itinere. οἱ ἄλλοι πεζῇ εἵποντο, VII. 110. ubi perperam πεζοὶ olim edd. τοὺς δὲ, πεζῇ ἑπομένους, VII. 115. b.

Πεζομαχέειν, (oppos. ναυμαχέειν) Pedestre (Terrestre) prælium

committere. ἀπέβησαν ἐς τὴν νῆσον, πεζομαχήσαντες ἐν αὐτῇ, III. 45. *m.*

Πεζομαχίη, ης, ἡ, Pedestre prælium. συνέπιπτε ὥστε τὰς ναυμαχίας γίνεσθαι ταύτας καὶ τὰς πεζομαχίας, VIII. 15. *m.*

Πεζὸς, ἡ, ὸν, Pedestris. *Hinc* ὁ πεζὸς στρατὸς, *et interdum nude* ὁ πεζὸς, *ut* III. 25. *a.* VII. 84. *a. subintellecto substantivo* στρατὸς, Pedestris exercitus, *qui aliâs distinguitur a* τῇ ἵππῳ, *ut* Peditatus *distinguitur ab equitatu*, IV. 128. *f.* VII. 84. *a. aliâs distinguitur* ὁ πεζὸς στρατὸς *et* ὁ ἐκ τῶν νεῶν *vel* ὁ ναυτικὸς, IV. 97. *a.* VI. 95. *a.* VII. 121. *m.*

τὸ πεζὸν, *scil.* στράτευμα *aut* μέρος τοῦ στρατοῦ, *i. q.* ὁ πεζός. *Sic*, ταῦτα τὰ ἔθνεα τεταγμένα ἐς τὸ πεζὸν, VII. 81. *a.*

Πειθαρχέεσθαι, Parere magistratui *vel imperio tyranni.* ἔθνος ἀσθενὲς καὶ πειθαρχέεσθαι ἑτοῖμον, V. 91. *a.*

Πείθειν τινὰ, Persuadere alicui. ξεῖνόν τινα χρήμασι πείσας, VIII. 134. *m.* μισθῷ πείσαντές αὐτὸν, IX. 33. *m.* οὔκων δὴ πείθειν τούτοισι τοὺς πορθμέας, I. 24. *a.* ἀῤῥωδίη ἦν τὸ πεῖθον (αὐτοὺς), VII. 173. *f. Item cum duplici Accus.* ὡς τοῦτο οὐκ ἔπειθε τοὺς Φωκαιέας, I. 163. *f. Sed pro* πεῖθε, *quod olim in Vit. Hom.* 32. *m. legebatur*, πέρθε *correxi cum Barnes. et Wess. ubi* πρῆθε *legendum censuerat Portus.*

Πείθεσθαι, 1) Credere, Persuasum esse, Pro vero habere. πειθόμενοι τὴν γυναῖκα εἶναι αὐτὴν τὴν θεὸν, I. 60. *extr.* τοῖσί τις πείσεται λεγομένοισι, II. 146. *a.* 2) Parere, Morem gerere alicui. *Constr. non solum cum Dativo: ut*, ἐμοὶ πείθεσθε, VI. 11. *f.* τῇ (γνώμῃ) εἰ ἐπείθοντο, I. 170. *a.* οὐδέ σφι πείσεσθαι, V. 39. *extr.* Ἀθηναῖοι ταῦτα Αἰσχίνῃ συμβουλεύσαντι πείθονται, VI. 100. *f. Verum haud raro etiam cum Genitivo.* βουλομένοισι μὲν ἐμέο πείθεσθαι, *et paulo post*, μὴ βουλομένοισι δὲ ἐμέο πείθεσθαι, I. 126. *f. N. Rursus* ἐμέο πείθεσθαι *agnoscunt libri omnes* V. 33. *f. Tum* μὴ πειθώμεθα αὐτοῦ *dederunt optimi quique codices* VI. 12. *f. et* τούτων (*non* τούτοις) πείθεσθαι, V. 29. *f. Alibi absque regimine ponitur idem verbum.* ὡς δὲ οὗτοί σφι ταῦτα συνεβούλευον, - - ἐπείθοντο.

Πεποιθέναι, Confidere. χρήμασι ἐπεποίθεσαν διωθέεσθαι, IX. 88. *b. conf.* Διωθέειν.

Πειθὼ, όος, ἡ, Persuasio, Suadela. ἔχοντες δύο θεοὺς μεγάλους, Πειθώ τε καὶ Ἀναγκαίην, VIII. 111. *m. N.*

Πειρᾶν *rarius in Activo occurrit, eâdem notione quâ Medium et Passivum* Πειρᾶσθαι, *quod vide continuo deinde.* οὐ πειρᾶν τῆς πόλιος πρὶν ἱροῖσι χρήσηται, VI. 82. *m.* πειρᾶν ἐς τὴν Μηδικὴν ἐσβαλεῖν, VI. 84. *m. Quorum locorum non recordatus eram quum ea scriberem, quae in Adnot. ad* V. 85. p. 90. *scripsi. Nunc collatis duobus locis modo adpositis, probabile fit mihi, ab Herodoti manu esse id quod* V. 56. *a. m. probati*

*exhibent codices,* πειρᾶν ἐκ τῶν βαθρων ἐξαναστᾶν, *et correctoris alicujus arbitrio, constructionis* ἀνακολουθία *offensi, deberi id quod vulgo ibi legitur* ἐπειρῶντο.

Πειρᾶσθαι, *Medium et Passivum,* 1) *cum Genitivo constructum*, Tentare, Periculum facere, Vires suas tentare adversus aliquem, Hostiliter adgredi, Armorum fortunam adversus aliquem experiri. πειρώμεθα τῆς Πελοποννήσου, VIII. 100. *m.* 101. *m.* ἐπειρώατο (*jon. pro* ἐπειρῶντο) κατὰ τὸ ἰσχυρὸν ἀλλήλων, I. 76. *f.* πειρήσεσθαι ἔμελλον ἀλλήλων, II. 163. *extr. Praet. perf. Pass.* οὐδεὶς πεπείρηται Μήδων, IX. 46. *m. Plusquamperf. Pass.* μήτ' ἐπεπειρέατο (*jon. pro* ἐπεπείρηντο) αὐτοῦ, VII. 125. *extr.* οὐ πεπειρημένοι πρότερον Αἰγύπτιοι Ἑλλήνων, IV. 159. *f. Aor. pr. Pass.* τί δεῖ ἡμᾶς πειρηθῆναι ἀλλήλων, IV. 80. *m. Optat. vel Modus potentialis:* ὅκως πειρῴατο ἀλλήλων, I. 68. *f. sic enim ibi (ut perspecte Werferus monuerat in Actis philolog. Monac. T. I. p. 76. sq.) haud dubie scribi debebat, et hoc repositum in nostro exemplo velim, pro vulgato olim* ἐπειρώατο, *pro quo equidem minus circumspecte* ἐπιπειρῴατο *posueram, tamquam a composito verbo* ἐπιπειρᾶσθαι, *quod in Lexicis quidem graecis locum invenit, sed absque auctoritate adfertur, et ex hoc ipso Herodoti loco temere adscitum videtur, merito ut dubiae fidei notatum a Schneidero. Vulgatum h. l. olim* ἐπειρώατο *correctori debetur, qui quum non recordatus esset, particulam* ὅκως, Quoties *significantem, constanter cum Optativo modo construi, Imperfectum Indicativi hîc requiri censuerat.*

2) πειρᾶσθαι, *cum Infinit. aut cum Particip. constructum*, Tentare, Conari, Niti, Operam dare. *Cum Infinitivo.* ἐπειρῶντο ἐξαναστᾶν, V. 85. *a. m. ubi quidem cum aliis codd.* πειρᾶν *legendum videri paulo ante monui.* εἰ ἄρχειν πειρῴατο, (*Optat. pro* πειρᾶοιντο, πειρῷντο,) VI. 138. *f.* πειρήσεται ἀντιωθῆναι, VIII. 100. *m.* πειρῷτο ἂν ἡσυχίην μὴ ἄγειν, Operam daturus esset ne umquam esset otiosus, VIII. 108. *m.* ἐπειρῶντο ποιέεσθαι, IX. 33. *m.* πειρησομένης τῆς στρατιῆς, *nempe* ἐπιβαίνειν τοῦ τείχεος, I. 84. *a. Sed frequentius cum Participio:* ἐπειρᾶτο ἐπιών, (*i. q.* ἐπιέναι) I. 77. *a. N.* ἐπειρᾶτο προσβαίνων, Adscendere conatus est, I. 84. *a.* ἵνα μὴ πειρῴατο βιώμενοι, Ne conarentur vim inferre, IV. 139. *a.* βίῃ ἐπειρᾶτο κατιών, VI. 5. *a. m.* ἕκαστος πειράσθω ἀποσχίζων, (*i. q.* ἀποσχίζειν,) VI. 9. *m.* ἐπειρᾶτο συλλαμβάνων, VI. 50. *a.* ἐπειρῶντο ἀντιεύμενοι βασιλέϊ, VII. 139. *a.* σφέας οἱ Ἕλληνες πειρήσονται παραλαμβάνοντες ἐπὶ τὸν Πέρσην, VII. 146. *a.* πειρησόμεθα σωτηρίην τινὰ μηχανεώμενοι, VII. 172. *extr.* ἐπειρῶντο κατιόντες, IX. 26. *a.*

*Conf.* Ἀποπειρᾶσθαι *et* Διαπειρᾶσθαι.

Πείρη, ης, ἡ, Experimentum, Tentamen, Conamen. ἀπὸ πείρης πάντα ἀνθρώποισι φιλέει γίνεσθαι, VII. 9. *extr. ubi proxime praecessit* ἔστω ὦν μηδὲν ἀπείρητον.

Πελαγίζειν, Restagnare, Exundare. ἐώθεε ὁ ποταμὸς ἀνὰ τὸ πεδίον πᾶν πελαγίζειν, I. 184. *extr. Perperam* πελαγίζει *olim edd. pro* πελάζει, IV. 181. *f.*

Πέλαγος, εος, τὸ, Mare, Altum. ἐν πελάγεϊ ἀναπεπταμένῳ ναυμαχήσεις, VIII. 60, 1. ἐς τὸ πέλαγος, - - ἀπὸ τῆς νήσου ἑκάς, III. 41. *f.* Pontus *Euxinus* πελαγέων ἁπάντων πέφυκε θωυμασιώτατος, IV. 85. *a.*

Πελάζειν, Adpropinquare. πελάσας ἐς τὸν ἀριθμόν, II. 19. *m.* ὅκως πελάσειε τοῖσι πολεμίοισι, IX. 74. *a.* ἀδάμαντι πελάσσας *vulgo* VII. 141. *m. in Orac.* (*Vide Not. et supra voc.* Πεδᾶν). ἐπὶ μᾶλλον ἰὸν ἐς τὸ θερμὸν πελάζει, Magis magisque ad calorem accedit, Magis magisque incalescit, IV. 181. *f.*

Πέλας, Prope. πέλας Κασταλίης, Prope Castaliam, VIII. 39. *m.* πέλας τῶν κήπων, VIII. 138. *m.* οἱ πέλας, Alii. τῶν ἑωυτοῦ ἐξεμεληκότα, τοῖσι πέλας δι' ἡμέρης δικάζειν, I. 97. *a.* τὰ τῶν πέλας, *quibus opponuntur* τὰ οἰκήϊα κακά, VII. 152. *a.* *Etiam in Sing.* τὰ τῷ πέλας ἐπιπλήσσω, Quae in alio reprehendo, III. 142. *m.*

Πελειάς, άδος, ἡ, Columba. δύο πελειάδες μέλαιναι ἐκ Θηβέων τῶν Αἰγυπτιέων ἀναπτάμεναι, II. 55 *et* 57.

Πέλειν, *i. q.* πέλεσθαι *et* εἶναι, Esse. ἄζηλα πέλει, VII. 140. *m. in Orac.*

Πέμμα, τὸ, Libum. πέμματα ἐπέσσετο, I. 160. *f. Adde Valck. Not. ad* I. 132. *a.*

Πέμπε, Quinque, *Aeolicâ dialecto idem ac* πέντε, *Vit. Hom.* 37. *extr.*

Πέμπειν, Mittere. *Imperf. frequentativum*, πέμπεσκε, VII. 106. *a.* ἔαδε ἀδελφεὸν ἀπ' ἀδελφεοῦ πέμπειν πάλῳ λαχόντα, Placuit ut de duobus fratribus unus mitteretur, sorte designatus, IV. 153. πέμπει ἄγγελον ἐπὶ Ἀρτάβανον καλέοντα, *scil.* αὐτόν, VII. 15. *a. et ibi Not.* τὴν ἀδελφεὴν ἐπ' ὕδωρ ἔπεμπον, Aquatum (Ad hauriendam aquam) miserunt, V. 12. *m. coll. f.* Ἡρακλῆα ἐπ' ὕδωρ πεμφθέντα, VII. 193. *m.* (*conf.* Ἐπὶ *cum Accus. num.* 1.) *Etiam*, Dimittere, Amandare. τὸν Ἀρτεμβάρεα πέμπει, I. 116. *m. id est* ἐκπέμπει, *quo verbo* ibid. *paulo ante usus est Scriptor.* πέμπειν πομπήν, Ducere pompam, V. 56. *extr.*

Πέμπτος, Quintus. πέμπτη σπιθαμή, Quatuor cubiti cum dimidio, II. 106. *m. N.*

Πεμπώβολον, τὸ, Veru quinquefidum, quinque cuspidibus instructum, *Vit. Hom.* 37. *f.*

Πέμψις, Missio. ἀπὸ τῆς πέμψιος τοῦ κήρυκος δευτέρῃ ἡμέρῃ, VIII. 54. *a.*

Πένης, ητος, ὁ, Pauper. πένητες ἄνθρωποι, IX. 51. *m.*

Πενθεῖν, Lugere. πενθήσει βασιλῆ φθίμενον, VII. 220. *f. in Orac.*

Πένθος, εος, τὸ, Luctus, Tristis sors. τὸ πένθος τοῦ ἑταίρου, III. 14. *f. N. ubi olim* πάθος. πένθος μέγα προεθήκαντο, VI. 21. *m.* II. 1. *a.*

Πενίη, ἡ, Paupertas, Inopia. πενίη (αὐτοῖς) σύντροφός ἐστι, ἀρετὴ δὲ -- τὴν πενίην ἀπαμύνεται, VII. 102. *a.* θεοὺς δύο ἀχρήστους - - - Πενίην τε καὶ Ἀμηχανίην, VIII. 111. *m.*

Πεντάδραχμος, ου, ὁ, ἡ, Quinque drachmas valens, Quinque drachmarum pretio *venditus*, VI. 89. *b. Vide omnino quae supra ad vocem* Ἀποδίδοσθαι *monuimus.*

Πεντάεθλον, τὸ, Quinquertium. πεντάεθλον ἐπασκήσας, VI. 92. *f.* πεντ. ἀσκέων, IX. 33. *a. m.*

Πεντάεθλος ἀνὴρ, Quinquertio nobilis vir, IX. 75. *a.*

Πενταετὴς *vel* Πενταέτης, Quinquennis, I. 136. *b. cum Var. Lect. Genitivus* πενταέτεος, ibid. *a.*

Πεντακόσιοι, Quingenti, I. 7. *f.* II. 148. *m.*

Πένταπλήσιος, (*jon. pro* πενταπλάσιος) Quincuplus, Quintuplex. ἄλλο σφι παρέσται (ναυτικὸν) πενταπλήσιον, VI. 13. *m.*

Πενταχοῦ, Quinque in locis, Quinquies. ποταμὸς διαλελαμμένος πενταχοῦ, Fluvius quinquies (in quinque rivos) divisus, III. 117. *a. cum Var. Lect. et Not. Conf.* Διαλαμβάνειν.

Πεντετηρὶς, ίδος, ἡ, 1) Quinquennium. *Hinc* διὰ πεντετηρίδος, Quinto quoque anno, III. 97. *f.* IV. 94. *a.* 2) Festum quinquennale. θυσίας καὶ πανηγυρίας τὰς ἐν τῇσι πεντετηρίσι γινομένας, (Panathenaea *significare videtur auctor*,) VI. 111. *m.*

Πεντήκοντα, Quinquaginta. *Hinc* Πεντηκόντερος, ἡ, (*jon. pro communi* πεντηκόντορος) *scil.* νηῦς, Actuaria navis, quinquaginta remis agitata; Navis longa. ἐναυτίλλοντο οὐ στρογγύλῃσι νηυσὶ, ἀλλὰ πεντηκοντέροισι, I. 163. *m.* 164. *f.* III. 41. *m.* IV. 153. *f.* 156. *m.* VII. 36. *a. et m.* 97. *f.* (*ubi* τριηκόντεροι καὶ πεντηκόντεροι.) VII. 184. *m.* VIII. 1. *f.* 48. *extr. Alibi communis forma* πεντηκόντορος *adhaeserat olim editis ut* III. 124. *et* VI. 138. *a. ubi formam Herodoto usitatam meliores libri mssti dederunt.*

Πεπρῆσθαι *vide in* Πιπρήσκειν.

Πέπων, ὁ, ἡ, Maturus *fructus.* τοῦτο ἐπεὰν γένηται πέπον, IV. 23. *m.*

Περ, *enclitica particula, frequenti in usu apud Nostrum; aliis particulis aut pronominibus relativis, quibus adnectitur, vim quamdam addens, quam latino sermone interdum per adverbia* Prorsus, Utique, *aut similia, saepius vero vix, ac ne vix quidem, commode exprimere possis.*

1) *Encliticae hujus Adjectivis aut pronominibus Relativis adnexae exempla e Musis haecce enotavi:* λίμνη, μέγαθος ὅση περ ἡ ἐν Δήλῳ, II. 170. *f.* ὁ Ἴστρος, τοῦ χειμῶνος ἐστι ὅσος περ ἐστι, IV. 40. *m.* τῷ παρὰ μὲν πάντα ὅσα περ σοί, V. 106. *m.* διέχων ὅσον περ τρία στάδια,

IX. 51. *m.* ἐσθῆτα φορέουσι οἵην περ οἱ ἄλλοι Λίβυες, IV. 168. *a.* ἀνέχευ ὀρέων ἄρχοντας τῶν περ ἄρχομεν, I. 206. *a.* εἶπε πρὸς τούσπερ εἰώθεε καὶ τὰ ἄλλα λέγειν, IV. 139. *a. m.* τὸ πῦρ πάντα κατεσθίει τά περ ἂν λάβῃ, III. 16. *m.*

2) *Encliticae* περ *aliis particulis adnexae (ut omittam pervulgatas* particulas, ὥσπερ, *idem fere ac* ὡς *valentem,* Sicut, *sive* Prorsus sicut, *et* καίπερ, Quamvis, Tametsi,) *exempla apud Nostrum reperiuntur haec:* ἢν μή περ ὁ πατὴρ αὐτὴν ἐγγυήσῃ, VI. 57. *f.* πολλαπλήσια τοῦ θέρεος ἤ περ τοῦ χειμῶνος, IV. 50. *f.* ἡμᾶς δίκαιον (μᾶλλον) ἔχειν ἤ περ τοὺς *etc.* IX. 26. *extr. et* 28. *a.* ὅτε περ, Eodem (Eo ipso) tempore quo, V. 99. *m.* VI. 106. *a.* θηλέων βοῶν οὔ τι γεύονται διότι περ οὐδὲ Αἰγύπτιοι, Eamdem ob caussam propter quam nec Ægyptii, IV. 186. *a.*

Περαίη, ἡ, *scil.* χώρη, Regio trans *mare vel fluvium* sita; Opposita ora. ἐς τὴν περαίην τῆς Βοιωτίης χώρης, VIII. 44. *m. cum Var. Lect. et Not.*

Περᾶν, Transire. ἃς (φυλακὰς) τέῳ τρόπῳ περήσομεν, III. 72. *a. Conf.* Περητός.

Πέρην, *Adverb.* (*Ion. pro* πέραν) Ultra, Trans mare, Ex adverso. οὐ πρὸς τὴν νῆσον προσορμίζεσθαι, ἀλλὰ πέρην ἐν τῇ Ῥηνέῃ, VI. 97. *a.* τέκνα πέρην ἐς τὴν Ἀχαιΐην διέπεμψαν, VIII. 36. *m.* ἐκ Θάσου διαβαλόντες πέρην, VI. 44. *a. m.*

Περητὸς, Transeundus, Qui transiri potest. ποταμὸς νηυσὶ περητός, I. 189. *a.* V. 52. *m. bis. Etiam in Foem. olim legebatur* ἡ μεγίστη τῶν διωρύχων ἐστὶ νηυσὶ περητὸς, I. 193. *a. ubi aut* νηυσὶ περητὴ *exspectasses, aut id, quod diligenter scripti libri dederunt,* νηυσιπέρητος *unâ voce. Vide Var. Lect.*

Πέρθειν, Perdere, Vastare. μέγα ἄστυ πέρθεται, VII. 220. *in Orac.* πέρσαντες Ἀθήνας, VIII. 77. *iterum in Orac.*

Περὶ *Praepositio,*

I. *cum Genitivo constructa,*

1) *eâdem ratione, quâ in communi sermone Graecorum, significat* Objectum de quo agitur, *et latinae voculae* De *respondet; ut* περὶ τούτων οὐκ ἔρχομαι ἐρέων, I. 5. *m. cujus generis nil opus est plura adponere exempla. Illud moneo, adfini ratione construi* περὶ *subinde etiam cum Accusativo, ut* II. 18. *a. quo de loco et similibus infra dicetur.*

2) *ut vulgo dicunt Graeci* περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι Magni facere, *sic et Noster; veluti* περὶ πολλοῦ ποιεύμενος αὐτούς, I. 73. *m. Et similiter,* ἡμῖν περὶ πολλοῦ ἐστι κατορθοῦσθαι τὴν σὴν ἀρχήν, I. 120. *m.*

3) *Etiam ille usus non alienus a communi Graecorum usu est, quo* περὶ *fere idem ac* ὑπὲρ *valet; ut,* σφέων αὐτέων πέρι ἐφρόντιζον, VIII. 36. *m. Similiter,* περὶ ἑωυτοῦ τρέχων, Propriæ salutis periculum adiens, VII. 57. *m. ubi nulla caussa erat cur* περὶ ἑωυτῷ, *quod ms. Arch. dabat,*

*probarent editores nonnulli; nam simillimâ ratione dicitur* πολλοὺς ἀγῶνας δραμέονται περὶ σφέων αὐτέων, VIII. 102. *f. et* τρέχων περὶ τῆς ψυχῆς, IX. 37. *a. et* περὶ παντὸς δρόμον θέειν, VIII. 74. *a. Quare nec solicitandum erat illud* περὶ ὅτευ (*i. e.* οὗ τινος) ἀγωνίζονται, VIII. 26. *m. ubi probabile videri poterat* περὶ ὅτεῳ, *de quo in Var. Lect. dixi: sed sub finem ejusdem cap. iterum ait Scriptor,* οὐ περὶ χρημάτων τὸν ἀγῶνα ποιεῦνται, ἀλλὰ περὶ ἀρετῆς.

II. περὶ *cum Accusativo,* Circa; *proprie ubi de Loco agitur, veluti* περὶ τὰ ἕλεα οἰκέουσι, II. 95. *m. tum vero et de Re quâlibet aut Personâ, ubi latino sermone commode hac formulâ redditur,* Quod ad *hoc vel hunc* spectat, Quod adtinet. *Sic,* τὰ περὶ τὸν Κῦρον, τὴν Ἑλένην, τὸν Βάττον, I. 95. *a.* II. 113. *a.* IV. 154. *a.* περὶ Πακτύην ὁκοῖόν τι ποιέοντες, I. 158. *a.* οὐδεμίη συμφορὴ ἔσται περὶ οἶκον τὸν σοῦ, VIII. 102. *f.* περὶ μὲν τούτους οὕτω εἶχε, VIII. 85. *extr. Pro quo est,* οὕτως ἔσχε περὶ τοῦ πρήγματος τούτου, I. 117. *extr. Rursus vero,* περὶ μὲν τοὺς ἰχθῦς οὕτω ἔχει, II. 93. *extr. Quare* II. 18. *a. ubi consentientibus libris legitur,* τὸ ἐγὼ - - περὶ Αἴγυπτον ἐπυθόμην, *potuerat quidem, sicut Valck. maluerat, perinde* περὶ Αἰγύπτου *scribi, quemadmodum,* I. 124. *m. scribitur,* πάντα ἐκμεμαθηκέναι σέο πέρι ὡς ἐπρήχθη: *sed ex supra adlatis exemplis, aliisque similibus, satis intelligitur non necesse esse loco cit. invitis libris quidquam mutare.*

*Usitatam aliis Graecis formulam* οἱ περὶ αὐτὸν, *pro* αὐτὸς, *nec enotavi e Musis, nec in illis me reperire memini. Verba* οἱ περὶ Κορινθίους *apud Herodotum occurrere obiter ait Zeunius ad Viger.* I. 5. *sed virum doctum fefellerat memoria.* οἱ ἀμφὶ Κορινθίους, Corinthii cum suis, *ait Noster* IX. 69. *a. m. sicut et* οἱ ἀμφὶ Ξέρξεα, Xerxes cum suis, *sive* Xerxis milites, VIII. 24. *extr. Conf.* Ἀμφί.

III. περὶ *cum Dativo construitur in dictionibus hujusmodi:* περὶ τοῖσι αὐχέσι (Circa cervices) περικείμενοι τελαμῶνας, I. 171. *m.* περὶ τῇσι κεφαλῇσι, VII. 61. *a. Duorum aliorum locorum, ubi de eâdem constructione poterat cogitari,* VII. 57. *a. et* VIII. 26. *m. supra* (*num.* I. 3.) *feci mentionem: conf. ibi Var. Lect. et Not. De formulâ* περὶ (*sive rectius,* πέρι) θυμῷ ἐχόμενος, Valde iratus, III. 50. *f. vide Not. ad h. l.*

IV. περὶ *in Compositione Adjectivorum et Adverbior. significat* περισσῶς. *conf.* Περικαλλὴς, Περιχαρὴς, Περιθύμως, Περιμήκης, *etc. ut Latinorum* Permultus, Permagnus.

Περιαγγέλλειν, Circumcirca nunciare, Circummissis nunciis edicere. *Passivum.* τουτέων δὲ περιαγγελλομένων, VII. 1. *m.*

Περιάγειν, Circumducere. περιῆγε (τὸν ἵππον) ἀγχοῦ τῇ ἵππῳ, III.

85. *f.* (*conf.* Ἀγχοῦ.) περιάγουσι (αὐτοὺς) κατὰ τοὺς φίλους ἐν ἁμάξῃσι, IV. 73. *a.*

Περιαιρέειν, Circumcirca tollere. σφέων τὸ τεῖχος περιεῖλε, καὶ τὰς πύλας καπέσπασε, III. 159. *a.*

*Medium.* βιβλίον ἓν ἕκαστον περιαιρεόμενος, Literas singulas Solvens; *nempe* Detrahens sigillum et solvens vinculum cujusque epistolæ, III. 128. *a.* Polycrates περιαιρεόμενος τὴν σφρηγῖδα, Detrahens annulum de suo digito, III. 41. *f.*

[Περιάπτεσθαι, Adnectere, Circumdare, *in Schulzii Indice Graecitatis Herodoteae adfertur tamquam lib.* VII. *cap.* 149. *occurrens; quod quidem nec ibi, nec alibi (quod meminerim) apud Nostrum legitur.* περιέψεσθαι ὡς πολεμίους *legitur* VII. 149. *extr. quod vide in* Περιέπειν. *Tum* VII. 69. *a. memorantur* Αἰθίοπες λεοντέας ἐναμμένοι, *ubi potuerat* περιαμμένοι *scribere auctor, sed in vulgatum consentiunt libri.*]

Περιβάλλειν, Circumjicere, Circumdare, Includere.

I. *Activa verbi forma occurrit*

1) *Propriâ et vulgo usitatâ notione, constructione vero hujusmodi:* βρόχῳ περὶ ὧν ἔβαλε τὸν αὐχένα, Laqueo circumdat cervicem, Laqueum cervici circumjicit, IV. 60. *b.* λαβεῖν ἀμφίβληστρον, καὶ περιβαλεῖν (*scil.* τῷ ἀμφιβλήστρῳ) πλῆθος πολλὸν τῶν ἰχθύων (Circumdedisse, Inclusisse reti magnam piscium multitudinem) καὶ ἐξειρύσαι, I. 141. *a. b.*

2) *Alibi* περιβάλλειν *idem significat ac* περιτιθέναι, Conferre aliquid in aliquem, Tribuere alicui aliquid. εἰ δέον περιθεῖναι ἄλλῳ τέῳ τὴν βασιληΐην, δικαιότερον εἶναι Μήδων τέῳ περιβαλεῖν τοῦτο τὸ ἀγαθόν, I. 129. *f.*

3) *In re Nauticâ idem valet* περιβάλλειν *ac* περιπλέειν, Circumnavigare. τὸν Ἄθων περιέβαλλον, VI. 44. *m. ubi continuo dein* περιπλέουσι *eâdem notione. Nempe simili ratione etiam* διαβάλλειν (ibid. *paulo ante*) *valet* διαπλέειν, Navibus trajicere.

II. *Frequenti in usu Medium est,* περιβάλλεσθαι *et* περιβαλέσθαι, sibi (Sui caussâ, Suum in usum) Circumjicere, Circumdare *aliquid; verbi gratiâ,*

1) *Vestem, adeoque* Induere *vestem.* χλανίδιον λευκὸν περιβαλλόμενος, I. 195. *a.* λαβὼν χλανίδα καὶ περιβαλόμενος, III. 139. *m. f.* περιβάλλεται τὸ φᾶρος, IX. 109. *a.*

2) *Munimentum, Murum.* τείχεα περιεβάλοντο ἕκαστοι, I. 141. *f.* ἕρκος ὑψηλὸν περιεβάλοντο, VII. 192. *a.* ἀνειρύσαι τὰς νῆας, καὶ περιβαλέσθαι ἕρκος, ἔρυμα τῶν νεῶν καὶ σφέων αὐτέων κρησφύγετον, IX. 96. *f. et* 97. *m. Mira vero structura etiam cum duplici Accusativo:* τεῖχος περιβαλέσθαι τὴν πόλιν, I. 163. *f. ubi* τῇ πόλι *exspectasses, sed vulgatum agnoscunt libri omnes.*

3) *Res quaslibet* Suum in usum Circumdare, Colligere et Includere, Sibi adquirere, Sibi comparare, Potiri. ἰδίῃ περιβαλλόμενος ἑωυτῷ κέρδεα, III.

71. *f.* πολλὰ ἔσωσε χρήματα τοῖσι Πέρσῃσι, πολλὰ δὲ καὶ αὐτὸς περιεβάλετο, VIII. 8. *a.* τὰ λοιπὰ αὐτέων (*nempe* τῶν ὑποζυγίων καὶ τῶν ἀνθρώπων) ἤλαυνον περιβαλλόμενοι παρά τε Μαρδόνιον καὶ ἐς τὸ στρατόπεδον, Reliqua circumvenientes, cingentes; *sive* Colligentes et suum in usum vertentes.

III. *Passivum, notione Medii, (num. 3.) et quidem Plusquamperfectum notione Imperfecti vel Perfecti:* ἀπονητὶ πόλιν καλλίστην Ζάγκλην περιεβεβλήατο, (*jon. pro* περιεβέβληντο) Potiti sunt, VI. 24. *extr. Participium Praet.* τὸ περιβεβλημένον, Id quod circumjectum est, Circuitus, Ambitus, Septum. ἐν τῷ περιβεβλημένῳ τούτῳ νηὸς ἔνι, II. 91. *a. m.*

Περιβόητος (Clarus, Celebris) ἐν τῇ ποιήσει, *Vit. Hom.* 24. *f.*

Περιβολὴ, ῆς, ἡ, Circuitus. οἰκίης μεγάλης περιβολὴ, Ædium magnarum circuitus, Vasto circuitu ædes, IV. 79. *a.*

Περιγίνεσθαι, 1) Superesse, Superstitem esse, Adhuc in vivis esse, Salvum evadere. ἱστόρεον ὅτεῳ τρόπῳ περιγένοιτο, I. 122. *a.* συλλαβὼν τῆς στρατιῆς τοὺς περιγενομένους, V. 46. *m.* οἱ περιγενόμενοι ἀπαλλάσσοντο, V. 64. *f.* 87, *a.* VII. 230. 232. 233. *m.* VIII. 6. *extr.* Σάλαμις περιγίνεται, VIII. 60, 2. *m.* τῶν αἱ νῆες περιεγένοντο, VIII. 92. *f.* VII. 195. τῶν αἱ νῆες περιεγεγόνησαν, VIII. 93. *extr.* μοῦνος περιεγένετο τούτου τοῦ πάθεος, Solus huic cladi Superstes fuit, Ex hac clade Salvus evasit, V. 46. *m.*

2) Superare, Superiorem discedere. τέλος οἱ Μασσαγέται περιεγενέατο, (*jon. pro* περιεγένοντο) I. 214. *m.* ἢν περιγένηται αὕτη ἡ πόλις, VI. 109. *m.* οἷοί τε εἰμὲν περιγενέσθαι τῇ συμβολῇ, VI. 109. *f. Construitur cum Genitivo personae.* πειρᾶσθαι ἐκείνων περιγενέσθαι, I. 207. *m. f.* πολυτροπίη τοῦ βασιλῆος περιγενέσθαι, II. 121, 5. *m. Sed et cum Accusativo, si vera est scriptura,* τοὺς Ἕλληνας - - χαλεπὰ εἶναι περιγίνεσθαι καὶ ἅπασι ἀνθρώποισι, IX. 2. *f. quem ad locum vide quae in Var. Lect. adnotavi. Cum istâ constructione nescio an conferri possit dictio, quae ex Plutarcho adfertur,* περιγίγνεσθαι τὰ Ὀλύμπια, *quâ ratione aliâs* νικᾶν τὰ Ὀλύμπια *dicunt Graeci. Conf.* Περιεῖναι.

Περιγράφειν, Circumscribere. περιγράφει τῇ μαχαίρῃ ἐς τὸ ἔδαφος τοῦ οἴκου τὸν ἥλιον, Solem (solis lumen quod per caminum in conclave incidebat) cultro circumscripsit (circumcirca descripsit) in pavimento conclavis, VIII. 137. *f.*

Περιδέειν, Circumligare. περισφύριον περιδέεται (sibi circumligat) γυνὴ, IV. 176.

Περιδεὴς, Territus, Metu perculsus. περιδεὴς γενόμενος τῇ ὄψει, (*sive* ὄψι,) VII. 15. *a.* τοὺς δὲ, περιδεέας γενομένους, V. 44. *a.*

[Περιείλησιν *olim edebatur* II. 123. *f. ubi nunc* Περιήλυσιν, *quod vide.*]

Περιειλίσσειν, Circumvolvere. περιειλίξαντες τὸ βυβλίον περὶ τὰς γλυφίδας τοῦ τοξεύματος, VIII. 128. *m.*

Περιεῖναι, *i. q.* περιγίνεσθαι, *nempe* 1) Superesse, Superstitem esse. τῇ σεωυτοῦ μοίρῃ περίεις, I. 121. *m. ubi alii vulgo* περιεῖς, *sicut et* I. 124. *a. m.* (*vide utrobique Var. Lect.*) ἔστι ὁ παῖς καὶ περίεστι, I. 120. *a.* ἔστ' ἂν πυνθάνηται περιεόντα τὸν πατέρα, III. 53. *f.* ὡς περιείη ὁ Κύρου Σμέρδις, III. 74. *extr.* τὸν ἀδελφεὸν εἶλεν περιεῖναι τοι, III. 119. *f.* οὐκέτι περιεὼν ἐβασίλευε, V. 39. *a.* VI. 103. *m.* μὴ δειλίῃ δόξειε περιεῖναι, VII. 107. *m.* ἑλόμενοι τὴν Ἑλλάδα περιεῖναι ἐλευθέρην, VII. 139. *f.* αὐτοί τε περιῆσαν καὶ αἱ νέες αὐτέων, VII. 188. *f.* οὕτω διαφυγὼν μὴ ἀπολέσθαι περιῆν, VII. 194. *f.* σέο τε περιεόντος καὶ ἐκείνων (*sive:* εὖ κειμένων) τῶν πρηγμάτων· - - ἢν γὰρ σὺ περιῇς, VIII. 102. *m. f.*

2) περιεῖναι, Superare, Superiorem esse. ὡς δόξαι τὴν ἑωυτοῦ δύναμιν περιέσεσθαι τῆς βασιλῆος, III. 146. *a.* πολλὸν γὰρ περιέασαν (*jon. pro* περιῆσαν) πλήθεϊ οἱ Πέρσαι, IX. 31. *a. ubi alii vulgo* περίεσαν. *Vide Var. Lect.*

Περιείρειν, Circum inserere. περὶ γομφοὺς πυκνοὺς καὶ μακροὺς περιείρουσι τὰ διπήχεα ξύλα, Circum clavos ligneos frequentes et prælongos Inserunt et innectunt bicubitalia ligna, II. 96. *a. N.*

Περιέλασις, Circumactio. τὸ μέσον τῶν οἰκημάτων ἔλιπον τεθρίππῳ περιέλασιν, Spatium reliquerunt quo quadrigæ Circumvehi possent, I. 179. *m. f.*

Περιελαύνειν, 1) Circum equitare, Obequitare. ἥρπαζον περιελαύνοντες τοῦτο ὅ τι ἔχοιεν ἕκαστοι, I. 106. *a.* 2) *Passiv.* περιελαυνόμενος τῇ στάσει (*sive* στάσι), Circumactus, Ultro citroque agitatus, Fatigatus seditione; *nisi fortasse rectius intelligas* In angustias redactus, I. 60. *a. coll. Lexic. Polyb. h. v.*

Περιέπειν, Prosequi, Tractare *aliquem*, Agere *tali quodam modo cum aliquo.* ἅτε πολεμίους περιέπουσι (αὐτούς), II. 69. *a.* περιέποντες αὐτοὺς ὡς κάλλιστα ζώοντας, II. 69. *m.* τούτους περιεῖπε εὖ, (*Imperf.*) I. 73. *m.* καί μιν Ἄμασις εὖ περιεῖπε, II. 169. *m.* περιεῖπον ὡς ἀνδράποδα, VII. 181. *f.* τρηχέως κάρτα περιέσπε (*Aor.* 2.) αὐτούς, I. 73. *m. f.* 114. *m. N.* VI. 44. *m.* τὸν παῖδα ἀεικείῃ τοιῇδε περισπεῖν, (*Aor.* 2. *Infin.*) I. 115. *m.* τοὺς προπόλους τρηχέως περισπεῖν, II. 64. *b. Futurum:* εἰ δὲ μή, περιέψεσθαι (αὐτοὺς) ὡς πολεμίους, VII. 149. *extr.*

*Passivum:* οἱ Μῆδοι τρηχέως περιείποντο, Male accepti sunt, VII. 211. *a.* περιέφθησαν τρηχέως ὑπ' αὐτῶν, VIII. 27. *a. m.* περιεφθ. τρηχύτατα, VI. 15. *a.* τρηχέως περιεφθέντες ὑπ' αὐτῶν, V. 1. *a.* 81. *a.* VIII. 18. *a.*

Περιεργάζεσθαι, Nimium (Supervacaneum) facere. *Praet Pass. notione Activâ:* τῷ θυλάκῳ περιεργάσθαι, Nimium fecisse illos, (Nimis loquaces fuisse)

quod Saccum, *quem satis fuerat ostendisse*, diserte *etiam* nominassent, III. 46. *b. ubi alii vulgo* περιειργάσθαι. *Vide Var. Lect. et Notas, et conf. verbum* Ἐργάζεσθαι *suo loco.* τί περιειργάζοντο (Quas tandem nugas egerunt) δοκέοντες πρῶτοι ἀνθρώπων γεγονέναι, II. 15. *m.*

Περιέρχεσθαι, 1) Circumire, Circumvenire. περιελθόντες πάντοθε περισταδὸν, VII. 225. *extr.*

2) ἐς τινὰ *vel* ἐς τὶ, Mutatâ vice transire ad aliquem: *vel*, in aliquid. ἡ ἡγεμονίη περιῆλθε ἐς τὸ γένος τὸ Κροίσου, I. 7. *a.* Qui olim liberi et sui juris fuerant, hi αὖτις ἐς τυραννίδας περιῆλθον, I. 96. *a.* ἐς Δαρεῖον περιῆλθε ἡ βασιληίη, I. 187. *m.* μὴ περιϊδεῖν τὴν ἡγεμονίην αὖτις ἐς Μήδους περιελθοῦσαν, III. 65. *f.* ὡς ἡ βασιληίη περιεληλύθοι ἐς τοῦτον, III. 140. *a.* ἐς ἐκεῖνον περιῆλθε ἡ πρυτανίη, VI. 111. *a.* ἐς Φθίσιν περιῆλθε ἡ νοῦσος, VII. 88. *b. Quibus in locis* περιῆλθε ἐς *idem valet ac* περιῆλθε καὶ ἀπῖκται ἐς *etc. Completa formula legitur* VII. 158. *m. ubi* περιελήλυθε ὁ πόλεμος καὶ ἀπῖκται ἐς ὑμέας.

3) περιέρχεσθαι τινὰ, Circumvenire aliquem, (1) *eâdem notione quâ latine* Circumvenire *dicimus, pro* Fallere, Decipere. σοφίῃ μιν περιῆλθε ὁ Φάνης, III. 4. *m.* (2) Vice versâ invenire, attingere aliquem. Πανιώνιον οὕτω περιῆλθε ἥ τε τίσις καὶ ὁ Ἑρμότιμος, VIII. 106. *extr. ubi* ἡ τίσις καὶ ὁ Ἑρμότιμος *idem valet ac* ἡ τίσις τοῦ Ἑρμοτίμου, *et* περιῆλθε *idem sonat ac* ἐκ περιόδου μετῆλθε, Vicissim persecuta est. *Confer omnino*, III. 136. *a.*

Περιέσχατα, τὰ, Extrema quæ circumcirca sunt. καίεσθαι τὰ περιέσχατα, I. 86. *f.* τὰ περιέσχατα νεμομένου τοῦ πυρὸς, V. 101. *m.*

Περιέχεσθαι, I. *verbum Medium, proprie*, Circumplecti, Ampleoti, Adhærescere; *tum notione ad Animum translatâ*, Cupere, Studiose velle, Curæ cordique habere, Studiosum esse *alicujus rei aut hominis. Construitur plerumque cum Genitivo.* γευσάμενοι τῶν ἡμετέρων ἀγαθῶν, περιέξονται, *nempe* αὐτῶν, Adhærebunt eis, Nolent ea e manibus dimittere, I. 71. *f.* περιεχόμενος τοῦ νεηνίεω, Valde desiderans, Cordi habens juvenem, III. 53. *a.* τὠυτοῦ (*perperam olim* τὠυτῷ) περιεχόμεθα, III. 72. *f. idem valet ac* τοῦ αὐτοῦ γλιχόμεθα, ibid. *paulo ante.* τοῦ (παιδὸς) περιέχεαι μάλιστα, VII. 39. *f.* ὅκου ὑμεῖς περιέχεσθε τῆς ἡγεμονίης, VII. 160. *m.* καὶ τόδε, τοῦ περιέχεσθε μάλιστα, VIII. 60,2. *Semel cum Infinit. constructum legere memini:* περιείχετο αὐτοῦ μένοντας (*nempe* περιείχετο τούτου, ὥστε αὐτοῦ μένοντας) μὴ ἐκλιπεῖν, Valde cupiebat, Volebat, et Studiose contendebat, ut ibi manentes *etc.* IX. 57. *a.*

II. περιέχεσθαι, *Passivâ notione*, Circumveniri, Cinctum, Inclusum esse. ὀρέοντος περιεχομένους, VIII. 10. *m. f.* πε-

ριεχόμεθα ὑπὸ τῶν πολεμίων κύκλῳ, VIII. 79. *extr.* 80. *f.* *et* 81. *a.*

III. *Olim* VII. 237. *extr. edebatur*, κακολογίης πέρι - - περιέχεσθαί τινα κελεύω, *ubi pro* περιέχεσθαι, *quod idem ac* ἀπέχεσθαι *valere videbatur*, *ex aliis libris* ἔχεσθαι *reposuit Wess. vide Var. Lect. et Not.*

Περιηγέεσθαι τινὶ τὸ οὖρος, Circumducere aliquem (Viam alicui monstrare et eidem præire) circum montem, VII. 214. *a. et f.*

Περιήγησις, ιος, ἡ, *interprete Wesselingio*, „Formam et diligentem ejus descriptionem" *exprimit apud Nostrum*, II. 73. *m. ubi* Phoenix avis ἐς τὰ μάλιστα αἰετῷ περιήγησιν ὁμοιότατος καὶ τὸ μέγαθος. *Vide ibi Not.*

Περιήκειν τι, *i. q.* ἥκειν ἐς τὶ, Pervenisse ad aliquid, Consecutum esse. τά σε καὶ ἀμφότερα περιήκοντα ἀνθρώπων κακῶν ὁμιλίαι σφάλλουσι, VII. 16, 1. *a. N.* τοῦτον τὸν ἄνδρα φαμὲν τά τε ἄλλα πάντα περιήκειν τὰ πρῶτα, καὶ δὴ καὶ ἀκούειν ἄριστα etc. VI. 86, 1. *m. N.*

Περιήλυσις, ιος, ἡ, Circuitus, Rotatio. τὴν περιήλυσιν αὐτῇ (τῇ ψυχῇ) γίνεσθαι ἐν τρισχιλίοισι ἔτεσι, II. 123. *f. N. ubi perperam olim* περιείλησιν.

Περιημεκτέειν, (*jon. i. q.* δυσφορεῖν, ἀνιᾶσθαι) Graviter, Inique ferre, Lamentari. περιημεκτέων τῇ συμφορῇ δεινῶς, I. 44. *a.* III. 64. *a.* τῇ δουλοσύνῃ, I. 164. *a.* τῇ ἀπάτῃ, IV. 154. *f.* τῇ ἕδρῃ, IX. 41. *a.* μᾶλλόν τι περιημέκτεε, I. 114. *m. f.* οὗτοι γὰρ μάλιστα ἐκπεφευγότων περιημέκτεον, Hi enim maxime ægre ferebant quod effugissent *barbari*, VIII. 109. *a.*

Περιθέειν, *proprie* Circum currere; *inde translatâ notione*, ἕτερον ἔσωθεν τεῖχος περιθέει, (*sic enim scribendum existimo pro vulgato* περιθεῖ,) Intus alius Circumductus est murus, I. 181. *a.*

Περιθύμως ἔχειν, Valde iratum, Irâ accensum esse, I. 162. *f. Conf. Not. ad* III. 50. *f.*

Περιϊδέειν *aut* Περιϊδεῖν, Sinere, Pati, Permittere. περιϊδέειν αὐτὸν ἀεῖσαι, I. 24. *m.* ἦν τούτους περιΐδης διαρπάσαντας, I. 89. *a.* μὴ περιϊδεῖν τὴν ἡγεμονίην αὖτις ἐς Μήδους περιελθοῦσαν, III. 65. *f.* οὐκ ἄν με περιεῖδες, *scil.* ποιεῖν αὐτό, Tu non passus esses (passurus eras) ut id facerem, III. 155. *m.* περιεῖδε (αὐτὸν) χρήσασθαι, IV. 113. *m.* μηδενὶ τρόπῳ περιΐδητε ἡμέας διαφθαρέντας, IV. 118. *m.* VIII. 75. *f.* περιεῖδον ἐμβαλόντα τὸν βάρβαρον, IX. 6. *m.* περιείδετε ἐσβαλόντα, IX. 7, 2. *m.*

Περιϊέναι, (*ab* εἶμι, Eo,) *ut* περιέρχεσθαι, Circumire, Mutatâ vice transire, devolvi in alium. γυναῖκες περιϊοῦσαι, Circumeuntes, VI. 58. *a.* ἡ ἀρχὴ ἐς τὸν παῖδα τοῦτον περιϊοῦσα, I. 120. *m. f. N.* οὐδὲ ἡ βασιληΐη ἐς Ἀλέξανδρον περιήϊε, II. 120. *m.* ὁ κύκλος τῶν ὡρέων ἐς τὠυτὸ περιϊών, In idem rediens, II. 4. *m.* χρόνου περιϊόν-

τος, Circumacto tempore, Interjecto tempore, II. 121, 1. m. IV. 155. a. N.

Περιϊστάναι, unde Aor. sec. περιστῆναι, Circumstare. περιστάντες αὐτὸ (τὸ θηρίον) κύκλῳ, I. 43. a. Activum περιστήσαντες Vide in Var. Lect. IV. 2. m. ubi nunc περιστίξαντες.

Περικαλλὴς χώρη, Perpulcra terra, VII. 5. f.

[Περικαμπή. Perperam olim περικαμπὰς, pro περὶ καμπὰς, edd. et ms. F. I. 125. f.]

Περικατῆσθαι, Circumsedere, Obsidere. τῶν περικατημένων αὐτόν, Qui circa eum sedebant, III. 14. m. περικατημένῳ τὴν Νῖνον, Obsidenti Ninum, I. 103. f. περιεκατέατο (jon. pro περιεκάτηντο) πόλιν, VI. 23. a. VIII. 111. a. περικατημένων Ἀθηναίων τὴν Αἴγιναν, IX. 75. a. V. 126. extr.

Περικεῖσθαι, Circumjacere, Circumpositum esse. Sed, περικείμενοι τελαμῶνας περὶ τοῖσι αὐχέσι, Circumposita habere lora circa cervices, I. 171. m.

Περικληΐειν, Includere, Circumcludere. πεδίον περικεκληϊμένον οὔρεϊ πάντοθεν, III. 117. a. et ἐκ τοῦ περικληΐοντος οὔρεος τούτου ῥέει ποταμός, paulo post ibid. Sic et VII. 199.

Περικτίονες, οἱ, (i. q. περίοικοι,) Circum habitantes, Finitimi, VII. 148. m. in Orac. Conf. Ἀμφικτίονες.

Περικυκλοῦσθαι, activâ notione, Cingere, Includere. ὅτι σφέας περιεκυκλέοντο τῇσι νηυσὶ οἱ βάρβαροι, VIII. 78.

Περιλαμβάνειν, Circumdare, Circumvenire, Comprehendere, Capere. ἐπεὰν αὐτὸν περιλάβῃς, Postquam eum in potestate habueris, V. 23. extr. ὡς δὲ πανοικίῃ μιν περιέλαβε, VIII. 106. m. ἐκυκλέοντο ὡς περιλάβοιεν αὐτοὺς, VIII. 16. a. Conf. Πέριξ num. 1.

Περιλέπειν, Decorticare, Corticem (librum arboris) circumcirca decerpere. τῶν δενδρέων τὸν φλοιὸν περιλέποντες, VIII. 115. a. m.

Περιλεσχήνευτος, ὁ, ἡ, Sermonibus hominum celebratus, II. 135. extr. N.

Περίμετρον, ου, τὸ, Circuitus, Mensura circumferentiæ. εὖρος δὲ, τὸ περίμετρον αὐτοῦ ποιεῦσα εἴκοσι καὶ τετρακοσίων σταδίων, I. 185. m. f. τῆς (λίμνης) τὸ περίμετρον τῆς περιόδου εἰσὶ στάδιοι ἑξακόσιοι etc. II. 149. a. περίμετρον αὐτῆς εἰσὶ σχοῖνοι ἐννέα, II. 41. m. ubi olim περίμετρος edd.

Περιμήκης, ὁ, ἡ, Ingens, Permagnus. λίθους μεγάθεϊ περιμήκεας, II. 108. a. ἀνδρόσφιγγες περιμήκεες, II. 171. a. ἀγκύρας κατῆκαν περιμήκεας, VII. 36. a. ubi ἐπιμήκεας ms. F.

Περινέειν et Περινηέειν, Circumcirca adcumulare, Cumulum circumstruere, Adgesto cumulo circumdare. περινέειν ὕλῃ τὸ ἄλσος, VI. 80. a. περινηῆσαι τὴν οἰκίην ὕλῃ, II. 107. m. et mox, περινηήσαντα δὲ, ibid. ὕλην περινήσας, scil. αὐτοῖς aut τῷ πύργῳ, vel περὶ τὸν πύργον, IV. 164. m. Conf. Νέειν et Νηέειν.

Πέριξ, 1) *Adverbium*, Circumcirca. πέριξ ὑπορύσσοντες τὸ τεῖχος, V. 115. *extr.* πέριξ λαμβάνειν τινὰ, Circumdare. πέριξ τὸν ἄνθρωπον τοῦτον λαβοῦσας καὶ κεντεύσας, V. 87. *m. conf.* Περιλαμβάνειν.

2) *Praepositio, promiscue regens Genitivum vel Accusativum.* πέριξ τοῦ τείχεος πύλαι ἐνεστᾶσι ἑκατὸν, I. 179. *m.* πέριξ αὐτοῦ (τοῦ ἱροῦ) Φοίνικες πεφύκασι, II. 91. *a.* πέριξ αὐτοῦ γρυπῶν κεφαλαί εἰσι, IV. 152. *f. N. ubi* πέριξ αὐτὸ *alii.* πέριξ αὐτὰς ἵστατο ὅμιλος ἀνδρῶν, I. 196. *a.* πέριξ αὐτὸν δάφναι ἑστᾶσι, IV. 15. *extr. ubi ex uno ms. Arch.* πέριξ αὐτῶν *adscivit Wess.* προσβολὴν ποιευμένου πέριξ τὸ τεῖχος, III. 158. *a.* ὠκεανὸν ῥέοντα πέριξ τὴν γῆν, IV. 36. *m.* πέριξ τὴν Τριτωνίδα λίμνην οἰκέουσι, IV. 180. *a.*

Περιξυρέειν, Circumtondere. περιξυροῦντες τοὺς κροτάφους, Circum tempora capillos tondent, III. 8. *f.*

Περίοδος, ου, ἡ, Circuitus, Ambitus. ἡ περίοδος τοῦ τείχεος, I. 163. *f.* περίοδος τῆς λίμνης μακρὴ, I. 185. *f.* (*ubi plures quidem probati alioquin libri* μακρὸς *praeferunt. conf. voc.* Ὁδός.) γελῶ ὁρέων Γῆς περιόδους γράψαντας πολλούς, IV. 36. *m. ubi intelliguntur libri,* Γῆς περίοδος *inscripti.* ἔχων χάλκεον πίνακα ἐν τῷ γῆς ἁπάσης περίοδος ἐνετέτμητο, V. 49. *a. N.* ἐξαγγείλαντες τῶν Περσέων τὴν περίοδον, Circuitum Persarum circa montem, VII. 219. *a.* 223. *a.* 229. *m.*

Περιοικέειν, Circum habitare. τῶν σφεας περιοικεόντων ἀμείνους, V. 78. *m. Conf.* Περίοικος.

Περιοικὶς, ἴδος, *foem. ad masc.* περίοικος *pertinens.* περιοικίδες πόλεις, Circumjacentes, Vicinæ urbes, I. 76. *a. m.* ἔκ τε τῶν ἄλλων περιοικίδων καὶ δὴ καὶ ἐκ Καρδίης πόλιος, IX. 115.

Περίοικος, ὁ, ἡ, Circum habitans, Vicinus. οἱ περίοικοι Λίβυες, IV. 159. *m.* Θηραίων καὶ τῶν περιοίκων, IV. 161. *f.* αὐτοῖσι τε καὶ τοῖσι περιοίκοισι, I. 175. *ubi* περιοικεῦσι *praefert cod. F. quod valet* περιοικέουσι, *a verbo* περιοικέειν, Circum habitare. Spartanorum Perioeci *memorantur* VI. 58. *f. et* IX. 11. *extr. N.*

Περιοπτέος, η, ον, Negligendus. οὔ σφι περιοπτέη ἐστὶ ἡ Ἑλλὰς ἀπολλυμένη, VII. 168. *a.* ἡμῖν τοῦτό ἐστι οὐ περιοπτέον, γένος τὸ Εὐρυσθένεος γενέσθαι ἐξίτηλον, Nobis non est negligendum (Per negligentiam ferendum aut committendum) ut *etc.* V. 39. *m.*

Περιορᾷν, *ut* περιϊδέειν, Negligere, *adeoque* Sinere, Pati *ut aliquid fiat.* ὁ δὲ πυλουρὸς καὶ ὁ ἀγγελιηφόρος οὐ περιώρεον, *scil.* αὐτὸν ἐπιέναι *aut* ἐσιόντα, III. 118. *m. f.* IV. 203. *m.* πνεύματα ἀνέμων ἐμπίπτοντα οὐ περιορᾷν τὴν θάλασσαν φύσει τῇ ἑωυτῆς χρῆσθαι, VII. 16, 1. *m.* μὴ περιορᾷν αὐτοὺς συλλεγομένους ἔτι πλεῦνας, IX. 41. *f.*

Περιπέμπειν, Circummittere. οἱ περιπεμφθέντες, I. 48. *a.*

Περιπετὴς, ὁ, ἡ, Ad cadendum (Ad incidendum in malas res)

pronus. Subitæ rerum mutationi in deteriorem partem obnoxius. περιπετέα ἐποιήσαντο σφίσι αὐτοῖσι τὰ πρήγματα, Res suas ipsi in summum discrimen adduxerunt, VIII. 20. *a. ubi mox de eisdem ait,* παρῆν σφι συμφορῇ χρῆσθαι πρὸς τὰ μέγιστα.

Περιπίπτειν, Incidere; 1) *notione magis propriâ, quâ* Incidere in aliquem *dicimus pro* Occurrere, Inopinato obviam venire. τῷ δὴ — — ὁ Πὰν περιπίπτει, VI. 105. *a.* περιπίπτειν σφι κέλητα, VIII. 94. *a. ubi de* amicâ navi *agitur,* οἱ Φοίνικες οἱ περιπίπτουσι τῇσι νηυσί, VI. 41. *a. ubi hostes quidem erant Phoenices, sed* περιπίπτουσι *nil aliud significat nisi* Inciderunt, Inopinato occurrunt; *non, ut Valla acceperat,* Circumvenerunt illum. ταρασσομένων τῶν νεῶν καὶ περιπιπτουσέων περὶ ἀλλήλας, VIII. 16. *m. f. N.* τῇσι σφετέρῃσι νηυσὶ φευγούσῃσι περιέπιπτον, VIII. 89. *extr.*

2) *Translatâ notione, quâ latine etiam dicimus* Incidere in calamitatem. πρότερον περιπίπτοντες ἀδίκοισι γνώμῃσι, I. 96. *f.* οὗτοι τοιαύτῃσι περιέπιπτον τύχῃσι, VI. 16. *extr.* πόλιν δουλοσύνῃ περιπεσοῦσαν πρὸς ἀνδρῶν βαρβάρων, VI. 106. *m.* ἐπὶ συμφορὴν περιέπεσε *inde a Gron. edebatur* VII. 88. *a. ubi nos* ἐνέπεσε *cum aliis.* μή σοὶ (*al.* σὺ) ἑωυτῷ περιπέσῃς, Ne tuâ ipsius culpâ in malum incidas, Ne tibi ipse causa sis exitii, I. 108. *m. f. N.* » *Quasi dicas* (*ait Æm. Portus*) Ne in te ipsum cadas. » *Est enim metaphora sumta* » *ab aedificiis, quae* propriâ » mole in se ipsa corruunt « — *Simili ratione ait Noster,* VIII. 16. *a.* ὁ Ξέρξεω στρατὸς ὑπὸ μεγάθεός τε καὶ πλήθεος αὐτὸς ὑπ' ἑωυτοῦ ἔπιπτε. *Thucydides vero,* II. 65. *extr.* αὐτοὶ ἐν σφίσι περιπεσόντες ἐσφάλησαν.

[Περιπλανᾶσθαι, *pro vulgato ex librorum consensu* πεπλανῆσθαι VII. 16, 2. *corrigendum praeter necessitatem censuerat Valck. ubi temere et prorsus perperam* περιπλανῆσθαι *edidit Borh.*]

Περιπλέειν *et* Περιπλώειν, Circumnavigare, ἐπιπεσὼν σφι περιπλέουσι, *nempe* τὸν Ἄθων, VI. 44. *m.* περιπλώοντες τὴν Εὔβοιαν, VIII. 14. *m.* τὴν Λιβύην, IV. 42. *f.*

Περίπλοος, όου, ὁ, Circumnavigatio. δείσαντες τὸν περίπλοον τοῦ Ἄθω, VI. 95. *f.*

Περιποιέειν τινὰ *vel* τὶ, *i. q.* ποιέειν τινὰ περιεῖναι, Facere ut aliquis (*aut* aliquid) supersit, Integrum conservare, Salvum præstare, συνήδεσθαι μὲν Κροίσῳ περιεόντι, ἐκείνους μέντοι τοὺς περιποιήσαντας οὐ καταπροίξεσθαι, III. 36. *extr.* περιποιῆσαι τὰ ἱρὰ τὰ σφέτερα καὶ τὰ ἴδια, VI. 13. *f.* διαφθεῖραι καὶ περιποιῆσαι, Sive perdere, sive servare, VII. 52. *m.* περιποιήσαί μιν περὶ πλείστου ἐποιήσαντο, VII. 181. *m.*

Περιῤῥαντήριον, τὸ, Vas lustrale, aquâ consecratâ repletum, quâ adspergebantur et purgabantur qui templum ingredieban-

tur. περιῤῥαντήρια δύο ἀνέθηκε Croesus in templo Delphico, I. 51. *m.*

Περιῤῥηγνύναι, Circumfrangere. κατὰ τὸ ὀξὺ τοῦ Δέλτα περιῤῥήγνυται ὁ Νεῖλος, Ad apicem τοῦ Delta frangitur Nilus et illud utrimque includit, II. 16. *f.*

Περίῤῥοος *et* Περίῤῥυτος, ὁ, ἡ, Circumfluus. ἐούσης πάσης τῆς Κνιδίης, πλὴν ὀλίγης, περιῤῥόου, I. 174. *a.* Λιβύη ἐοῦσα περίῤῥυτος, IV. 42. *a.* IV. 45. *a. Conf.* Ἀμφίῤῥυτος.

Περισπεῖν *vide in* Περιέπειν.

Περισπερχέειν, *i. q.* περισπερχῆ εἶναι *et* περισπερχθῆναι, Indignari, Offensum, Iratum esse. Λοκρῶν περισπερχεόντων τῇ γνώμῃ ταύτῃ, VII. 207. *N. Conf.* Σπέρχεσθαι.

[Περισσεύειν, *vide* Διαπερισσ.]

Περισσὸς, Supervacuus, Curiosus. τούτους καὶ ἄλλα μηχανᾶσθαι περισσὰ, καὶ δὴ καὶ *etc.* II. 32. *a.*

Περισσῶς, Sumtuose, Magnifice. *Inde Comparat.* περισσότερον τῶν ἄλλων θάψας τὴν θυγατέρα, II. 129. *f.*

Περισταδὸν, Circumstando, Circumcirca, II. 225. *extr.*

Περιστέλλειν, 1) Rite componere, Curare, Exornare. τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἱστιαίου λούσαντας καὶ περιστείλαντας εὖ ἐνετείλατο θάψαι, VI. 30. *extr. N. ubi* εὐπρεπῶς *olim edd. pro* εὖ, *quae particula non tam ad* περιστείλαντας, *quam ad* θάψαι, *refertur.* ἐν πόλισμα ποιήσασθαι, καὶ τοῦτο περιστέλλοντας, τῶν ἄλλων ἧσσον ἐπιμέλεσθαι, I. 98. *m. ubi tam* Exornare *quam* Tueri *intelligere possis, generatim vero* Curare.

2) Protegere, Tueri, Defendere. τὸν νόμον περιστέλλοντες, III. 31. *f.* τοὺς νόμους τούτους ἰσχυρῶς περιστέλλοντες, II. 147. *f.* τὸ τοιοῦτο περιστέλλειν, Tale institutum tueri, III. 82. *extr.* οὕτω περιστέλλουσι τὰ σφέτερα νόμαια, IV. 80. *extr.* περιστέλλειν ἀλλήλους, IX. 60. *m.*

Περιστεφανοῦν, Coronâ cingere, Undique cingere. οὔρεσι περιεστεφάνωται πᾶσα Θεσσαλίη, VII. 130. *a.*

Περιστίζειν, *proprie* Circumpungere; *sed apud Nostrum*, Continuâ serie circum collocare. περιστίξαντες κατὰ τὰ ἀγγήϊα τοὺς τυφλοὺς, IV. 2. *m. f. ibique Var. Lect. et Not. Alia verbi constructio occurrit*, IV. 202. τῶν γυναικῶν τοὺς μαζοὺς ἀποταμοῦσα, περιέστιξε τούτοις τὸ τεῖχος, Abscissas mulierum mammas, continuatâ serie circa murum suspendit.

Περιστρωφᾶσθαι, Circumvagari. περιστρωφώμενον πάντα τὰ χρηστήρια, VIII. 135. *a.*

Περισφύριον, τὸ, Fascia pedum malleolis (*ornatus caussâ*) circumligata, IV. 176.

Περισχίζεσθαι χῶρόν τινα, *i. q.* σχίζεσθαι περὶ τὸν χῶρον, *de Fluvio, qui* Circa aliquem locum discinditur, *id est*, Utrimque circumfluit illum, IX. 51. *f.*

Περιτάμνειν, (*jon. pro* περιτέμνειν) 1) Circumcirca incidere. *Hinc in Medio;* Sibi circumcirca

incidere. *Mulieres in luctu ob mortem regis* βραχίονας περιτάμνονται, IV. 71. *a. m. Sed* τὰ αἰδοῖα περιτάμνονται, Circumcidunt viri, II. 36. *m.* 104. *m.* 2) περιτάμνειν τί τινι, Circumcidere (Minuere) alicui aliquid, Eripere ei rem, Privare illum re suâ. *Hinc Passivum:* περιταμνόμενοι γῆν πολλὴν, IV. 159. *m. idem quod* στερισκόμενον πολλῆς χώρης, ibid.

Περιτείνειν, Circumtendere, IV. 73. *f. Vide in* Πῖλος, *num.* 2.

Περιτιθέναι τί τινι, Tribuere, Conferre, Dare, Tradere, alicui aliquid. περιθεῖναι ἄλλῳ τέῳ τὴν βασιληίην, I. 129. *f.* τούτοισι περιθέωμεν τὸ κράτος, III. 81. *f.* (*conf.* Περιβάλλειν, *num.* I. 1.) τὴν ἐλευθερίην ὑμῖν περιτίθημι, III. 142. *f. quo de loco quae in Var. Lect. adscripsi, ea indicta velim.*

Περιτίλλειν, Circumcirca avellere, Decerpere (*folia lactucae*). Φασὶ, θρίδακα τὴν γυναῖκα περιτῖλαι, III. 32. *f. N. et mox,* περιτετιλμένη ἡ θρίδαξ, *cui opponitur* δασεῖα ἐοῦσα, *et* ibid. *paulo post ponitur verbum* ἀποψιλῶσαι *tamquam fere synonymum* τοῦ περιτῖλαι.

Περιτροπὴ, ἡ, Conversio in orbem. ἐν περιτροπῇ, In orbem, Per vices. τάδε ἐν περιτροπῇ ἐκαρποῦντο, καὶ οὐδαμὰ ωὑτοί, II. 168. *m.* ἐν περιτροπῇ αἱ γυναῖκες φοιτέουσι τοῖσι Πέρσῃσι, III. 69. *f.*

Περιτρόχαλα κείρεσθαι, In orbem tonderi, III. 8. *f. N. Conf.* Τροχοειδής.

Περιυβρίζειν, Magnâ contumeliâ adficere, Admodum contumeliose agere *cum aliquo,* tractare *aliquem.* ὧδε περιυβρίσμεθα, I. 114. *extr.* περιυβρισμένος πρὸς αὐτῶν, II. 152. *a. m.* ταῦτα περιυβρίσθαι, III. 127. *m.* περιυβριζόμενοι ὑπὸ τῶν Κυρηναίων, IV. 159. *m. Quae verba tamquam Herodotea Henr. Steph. in Thes. Gr. Ling. citat,* τὸν βασιλέα ἡμέων περιυβρίσας ἐξέβαλε, *ea in Musis legere non memini.*

Περιφάνεια πολλὴ τῆς χώρης ἐστί, Multa notitia est regionis, Satis cognita haec regio est, IV. 24. *a. N.*

Περιφερέες, *vide Var. Lect.* IV. 33. *m. ubi nos cum aliis* Περφερέες *edidimus, nec tamen spernentes alteram scripturam.*

Περιφέρειν, 1) circumferre. τῇ οὐ περιήνεικε τὸν λέοντα, I. 84. *m. et mox,* περιενειχθέντος τοῦ λέοντος τὸ τεῖχος, ibid. *et mox rursus,* κατὰ τὸ ἄλλο τεῖχος περιενείκας. *Tum,* περιφερομένου ἐνιαυτοῦ, Circumacto anno. IV. 72. *a.*

2) *Notanda formula:* οὔτε μέμνημαι τὸ πρῆγμα, οὔτε με περιφέρει (Neque mihi in animum (in memoriam) redit, revolvitur) οὐδὲν εἰδέναι τουτέων, VI. 86, 2. *m. N.*

[Περιφθάναι, Praevenire, Antevertere, *in Schulzii Indice Graecitatis Herodoteae citatur ex* VIII. 27. *At, quod ibi legitur* περιέφθησαν *ad verbum* Περιέπειν *pertinet, quod vide.*]

Περιφλεύειν, *i. q.* περιφλύειν *et* περικαίειν, Adurere, Amburere. τειχέων περιπεφλευσμένων πυρί, V. 77. *m. N. ubi quidem praeter rationem solicitata ista scriptura est a Viro docto.*

Περιφορητὸς, *sive, ut apud Suidam,* περιφόρητος, Qui circumportari potest, Portatilis. οἰκήματα περιφορητὰ, IV. 190. *extr.*

Περιχαρὴς, *i. q.* λίαν χαίρων, Vehementer gaudens. γελάσαντα καὶ περιχαρέα γενόμενον, III. 35. *m.* IX. 49. *a.*

Περιψιλοῦν, Nudare. τῶν νεκρῶν περιψιλωθέντων τὰς σάρκας, IX. 83. *m. Conf.* Ἀποψιλοῦν.

Περόνη, ης, ἡ, Acus, Subula, Fibula. κεντεύσας τῇσι περόνῃσι τῶν ἱματίων, V. 87. *m.*

Πέρσης, ὁ, Persa. *Accusat.* τὸν Πέρσεα *vulgo edd.* VIII. 108. *f. et* 109. *f. sed utrobique* τὸν Πέρσην *ms. F.*

Πέσσειν, Coquere *panem.* αὐτὴ τὰ σιτία σφι ἔπεσσε, *et mox* ὅκως δὲ ὀπτῷτο ὁ ἄρτος, VIII. 137. *a. m. N. (quem locum nescio an spectarit Suidas, scribens:* Πεσσόμενα σιτία, παρ' Ἡροδότῳ, τὰ ὀπτώμενα*). In Medio,* Πέσσεσθαι, Sibi, Suum in usum coquere. οὐδεὶς πέμματα ἐπέσσετο καρποῦ τοῦ ἐνθεῦτεν, I. 161. *f.*

Πεσσὸς, ου, ὁ, Calculus lusorius, Latrunculus. ἡ τῶν πεσσῶν παιγνίη, I. 94. *m.*

Πέτεσθαι, Volare. οὐκ οἷοί τέ εἰσι ὑψοῦ πέτεσθαι, II. 95. *a. Conf.* Καταπετᾶσθαι.

Πετηνὰ, τὰ, Volucres. τὰ πετηνὰ πολλῷ μέζω ἢ ἐν τοῖσι ἄλλοισι χωρίοισι, III. 106. *a. ubi alii* πετεινά.

Πέτρινος, η, ον, Saxeus. ὄρος πέτρινον, II. 8. *m.*

Πήγνυσθαι, 1) *verbum Medium,* Compingere, Construere *naves.* νῆας πηξάμενοι, V. 83. *a.* σκηνὰς πηξάμενοι, VI. 12. *f.* 2) *Passivum,* Concrescere. ἅλες αὐτόματοι πήγνυνται, IV. 53. *m.*

Πηδάλιον, τὸ, Gubernaculum, Clavus navis. οὐδὲ πηδαλίοισι χρῆσθαι, IV. 110. *m.* τὰ πηδάλια παρέλυσε τῶν νεῶν, III. 136. *m. f.*

Πηκτὶς, ίδος, ἡ, Fides, instrumentum musicum chordis tensum, *de quo consulendus Athenaeus et Suidas.* ἐστρατεύετο ὑπὸ συρίγγων καὶ πηκτίδων, I. 17. *a.*

Πηλὸς, οῦ, ὁ, 1) Lutum, Limus. *Ex* πηλῷ *ducuntur* lateres, II. 136. *f.* 2) Coenum. ὕδωρ ἐκχέας, πηλὸν οὐ ποιήσεις. πῦρ δὲ ἀνακαίων, πηλὸν ποιήσεις, IV. 28. *a.*

Πῆμα, ατος, τὸ, Damnum quod aliquis patitur, Noxa. πῆμ' ἐπὶ πήματι κεῖται, I. 67. *f. in Orac. et* 68. *m. N.*

Πημαίνειν, *i. q.* βλάπτειν, Lædere, Damno adficere. οὔτε ἐπήμαινε οὔτε ἐσινέετο τὴν γῆν, IX. 13. *a.*

Πηχυαῖος, Cubitalis, Cubiti magnitudine. βλαστὸν, ὅσον τε πηχυαῖον, VIII. 55. *extr.*

Πῆχυς, εος, ὁ, Cubitus. ὕψος διηκοσίων πηχέων. ὁ δὲ βασιλήϊος πῆχυς τοῦ μετρίου ἐστὶ πήχεος μέζων τρισὶ δακτύλοισι, I. 178. *extr. N.* τοῦ πήχεος ἐόντος ἐξαπαλαίστου, II. 149. *f.*

**Πίδαξ**, ακος, ὁ, ἡ, Fons, Scatebra. γῆ ἔπυδρος πίδαξι, IV. 198. *m.*

**Πιέζειν** *et* **Πιεζέειν**, Premere, Urgere. μάλιστα τοὺς ἐναντίους ἐπίεσαν, IX. 63. *a.* πολέμῳ πιεσθέντας, IV. 11. *a. ubi perperam* πιασθέντας *olim edd.* πρὸς τὴν πιεζομένην μάλιστα τῶν μοιρέων, IX. 60. *m. f.*

*A formâ* Πιεζέειν *derivatum est Particip. Pass.* πιεζεύμενος, III. 146. *extr.* VI. 108. *a.* VIII. 142. *m. N.*

**Πιθηκοφαγέειν**, Simiis vesci. πιθηκοφαγέουσι· οἱ δὲ (*nempe* πίθηκοι) ἄφθονοι ἐν τοῖσι οὔρεσι γίνονται, IV. 194.

**Πίθος**, ου, ὁ, Dolium. πίθους ἀργυρέους Delphos misit Croesus, I. 51. *m.* Ἐς πίθους κεραμίνους aurum et argentum liquefacta infundebat, III. 96. *f. Conf.* Κέραμος.

[**Πικραίνειν.** *Vide* Ἐμπικραίνειν *et* Προσεμπικρ.]

**Πικρός**, Amarus. ὦ πικρὸν ὕδωρ, VII. 35. *m. ubi de* Hellesponto.

**Πικρότης**, ητος, ἡ, Acerbitas, Durities, Crudelitas (*regis*), I. 130. *a.*

**Πῖλος**, ου, ὁ, 1) Pileus, Tegmen capitis, *proprie* ex coactili sive lanâ coactâ confectum. Κίσσιοι ἀντὶ τῶν πίλων μιτρηφόροι ἔσαν, *id est*, μίτρας ἐφόρεον, Pro pileis mitras gestabant, VII. 62. *f. Eâdem notione* III. 12. *f. ait*, πίλους τιάρας φορέοντες: *et* VII. 61. *a.* περὶ τῇσι κεφαλῇσι εἶχον τιάρας καλουμένους, πίλους ἀπαγέας: *ubi vide Not.*

2) πῖλος *etiam dicitur* Tegmen latius et amplius ex coactili confectum. *Sic*, Scytha quisque habitat sub arbore, quam hiemali tempore tegit πίλῳ στεγνῷ λευκῷ, aestate vero ἄνευ πίλου, IV. 23. *f. N. Similiter*, ἐπεὰν ξύλα στήσωσι τρία, - - περὶ ταῦτα πίλους εἰρινέους περιτείνουσι, IV. 73. *m. f. et* 75. *a.*

**Πιμπλάναι**, *vide* Πιπλάναι.

**Πίναξ**, ακος, ὁ, Tabula *geographica*, V. 49. *a. Vide voc.* Περίοδος.

**Πίνειν**, Bibere. ἐκ τῆς χειρὸς διδοῖ πιεῖν, καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς τοῦ ἑτέρου πίνει, IV. 172. *b.* (γῆ) ὄμβρον πλέω πιοῦσα, IV. 198. *m. N.* διάκορος ἡ γῆ - - πίνουσα τὸ ὕδωρ, III. 117. *f.*

**Πιπλάναι**, Implere, Complere. *Hinc tert. plur. Imperf. Pass.* δυνάμιός τε πάντα οἱ ἐπιπλέατο, (*jon. pro* ἐπίπλαντο.) Omnia ei complebantur potentiâ, (*sive*, quod ad potentiam adtinet,) *id est*, Omni ex parte complebatur et stabiliebatur illius potentia, III. 88. *f. ubi alii quidem* ἐπιμπλέατο, *sicut et* III. 84. *f.* ἄρχεσθαι πίμπλασθαι (*non* πίπλασθαι) *praeferunt codices plerique. Nomen vero plurale neutrius generis passim etiam alibi cum verbo pluralis numeri construit idem Noster. Sic* πάντα ἐς τούτους ἀνακέαται, III. 31. *m.* ταῦτα τὰ πλοῖα οὐ δύνανται πλέειν, II. 96. *m. N.*

**Πιπρήσκειν**, (*jon. pro* πιπράσκειν,) Vendere; *a formâ primitivâ* πράειν, *unde Praet. Pass.* πε-

πρῆσθαι et *Aor. pr. Pass.* ἐπρήθη, II. 56. *extr. et* πρηθῆναι, I. 156. *a. et id genus alia.*

Πίπτειν, Cadere. 1) *de his qui* In bello Cadunt, Pereunt. ἔπιπτον πολλοὶ ἀμφοτέρων, VI. 101. *m. Sic* πίπτει, VI. 111. *idem valet ac* ἀπέθανε, ibid. *et* IX. 63. *m. et saepe alibi. Et* πίπτειν ὑπό τινος, Manu alicujus cadere, Ab aliquo interfici. οἱ ἄριστοι ἔπεσον ὑπὸ Ἀθηναίων, IX. 67. *b. Similiter,* μεγάλα πεσόντα πρήγματα ὑπὸ ἡσσόνων, Res magnæ Prostratæ, Eversæ, ab inferioribus, VII. 18. *a. Et* ὁ Ξέρξεω στρατὸς αὐτὸς ὑπ' ἑωυτοῦ ἔπιπτε, A se ipse oppressus est, Suâ mole corruit, VIII. 16. *m. Conf.* Περιπίπτειν, *num.* 2.

2) πίπτειν, Cadere, Evenire, Exitum habere; *sicut latine dicimus*, Res bene (*sive* male) cecidit. καραδοκήσαντα τὴν μάχην ᾗ πεσέεται, VII. 163. *f.* 168. *m.* ὅκῃ πεσέεται τὰ Μαρδονίου πρήγματα, VIII. 130. *extr.*

Πίρωμις, vox Ægyptiaca, græco sermone valens καλὸς κἀγαθός, II. 143. *f. N.*

Πίστις, ιος, ἡ, Fides, *et* Fidei pignus. τὰς πίστις ποιεῖσθαι, Fidem mutuo dare et accipere, III. 8. *a. et m.* πίστισι τοιῇσίδε χρέωνται, IV. 172. *f.* πίστιν καὶ ὅρκια ἐποιεῦντο συμμαχίης πέρι πρὸς τοὺς Ἕλληνας, De societate cum Græcis ineundâ, IX. 92. *a.* πίστι τε καταλαβόντες καὶ ὁρκίοισι ἐμμένειν τε καὶ μὴ ἀποστήσεσθαι, IX. 106. *f.* πίστι τε λαβόντες καὶ ὁρκίοισι ἦ μὲν ἕξειν *etc.* III. 74. *m.*

Πιστὸς, ἡ, ὸν, Fidus, Fide dignus, Certus. πιστὸν γάρ οἱ ἦν τὸ συμβόλαιον, V. 92, 7. *m. Item*, Qui fidem invenit, Cui creditur. τοῖσι ὡς πιστὰ ἦν τὰ λεγόμενα ῥήματα, VIII. 83. *a.* τὰ πιστὰ ποιέεσθαι, *i. q.* πίστιν ποιέεσθαι, III. 8. *a.*

Πίσυνος, Confisus, Fretus. χρησμῷ πίσυνες, I. 66. 73. *a.* χρηστήριον, τῷ πίσυνος γενόμενος, V. 92, 5. (*ubi, nescio quo errore, absurda scriptura* τῶν πίσυνος *nostram occupavit editionem.*) VII. 10. *a.* 85. *m.* θεοῖσι συμμάχοισι πίσυνοι, IX. 143. *m.*

Πίτυς, υος, ἡ, Pinus arbor. πίτυος τρόπον ἐκτρίβειν τινά, VI. 37. *m. et f. N. Est etiam* Loci nomen *ab arbore ductum,* Πίτυς, *in Vit. Hom. cap.* 20. *a. ubi mox memoratur* καρπὸς τῆς πίτυος, ὃν δὴ μετεξέτεροι στρόβιλον, οἱ δὲ κῶνον καλέουσι. *Vide ibi Not.*

Πλαγκτὸς, ἡ, ὸν, *Adject. verbale a verbo* πλάζειν *derivatum*, Errabundus. Cyaneæ insulæ, ἃς πρότερον πλαγκτάς φασι εἶναι, IV. 85. *a.*

Πλανᾶν, Errare facere, Ultro citroque circumducere. ἔδοξε πλανᾶν μὲν οὐκέτι Πέρσας, IV. 128. *a. Sed et* Πλανέειν: *unde,* πλανέονται (Circumvagantur) ἄλλοι ἐς ἄλλας πόλις, II. 41. *f.* πλανωμένου αὐτοῦ ἐν τῷ λόγῳ, Oberrante, Divagante illo in oratione, II. 115. *a. m.* ἐνύπνια τὰ ἐς ἀνθρώπους πεπλανημένα, Insomnia circum-

vagantia et hominibus occurrentia, VII. 16, 2. *et mox*, πεπλανῆσθαι αὐται μάλιστα ἑώθασι αἱ ὄφιες, ibid.

[Πλάσσειν, *vide* Καταπλάσσειν, Ἐμπλάσσειν, Ἀναπλάσσειν.]

Πλατάνιστος, ου, ἡ, Platanus *arbor*. πλατ. χρυσέη, VII. 27. *f.* εὗρε πλατάνιστον, τὴν κάλλεος εἵνεκα *etc.* VII. 31. *b.* ἄλσος πλατανίστων, V. 119. *m.*

Πλατέα *sive* Πλάτεα, Insula in Africæ orâ, IV. 151. *f. N.* Πλάταια *et* Πλαταιαὶ, urbs Græciæ, VIII. 50. *f. N.*

Πλατὺς, έα, ὺ, Latus, Amplus. χῶρος πλατὺς καὶ πολλός, IV. 39. *m. Sed* Salsus, *ubi de* Aquâ *agitur*. πλατυτέροισι ἐχρέοντο τοῖσι πόμασι, II. 108. *f. N.*

Πλέειν, Navigare. *Fut.* πλεύσεσθαι, III. 135. *m. unde* ἀποπλεύσεσθαι *et* συμπλεύσεσθαι. *Sed pro* πλέειν *frequenter jonicam formam* Πλώειν, *quam suo loco vide, usurpat Herodotus. Tenent tamen formam* πλέειν *libri omnes, cum alibi passim, tum* II. 96. *m.* IV. 89. *a. etc. Conf.* Περιπλέειν. *Sic et* νῆσος πλέουσα, Natans insula: *Conf.* Πλωτός.

Πλέειν, Implere, *vide* Πλήθειν.

Πλέθρον, τὸ, Plethrum, Jugerum; *mensura centum pedum, sexta pars stadii.* μέτωπον ἕκαστον, ὀκτὼ πλέθρα, II. 124. *f.* δισχίλια καὶ δισμύρια πλέθρα τοῦ πεδίου ἐστί, VII. 199. *a. Mireris vero* Plethri *mentionem omissam a Nostro* II. 6. *ubi varias finium mensuras, tam minores, quam majores, commemorat.*

Πλεῖστος *vide sub* Πολλὸς, *et ibidem* Πλέων, Πλέον, Πλεῦν, *et* Πλεῖον.

Πλέκειν, Plectere. κράνεα πεπλεγμένα, VII. 72. *a.* χρέωνται σειρῇσι πεπλεγμένῃσι (contortis) ἐξ ἱμάντων, VII. 85. *m. Ex* VII. 75. *f. temere citat Stobaeus* γλυκὺν πλέξας τὸν αἰῶνα, *pro* γεύσας. *Conf.* Διαπλέκειν *et* Καταπλέκειν.

Πλεονεκτέειν, Habendi cupidum esse, Corradendæ pecuniæ inhiare. οὐκ ἐπαύετο πλεονεκτέων, VIII. 112. *a.*

Πλεονέκτης, ὁ, Habendi cupidus, Plura quam par est sibi arrogans, Insolens. λόγον ἔχοντες πλεονέκτην, VII. 158. *a.*

Πλεονεξίη, ἡ, Majora quam par est habendi studium, Insolentia nimium sibi arrogans, et iniqua postulans. οὐκ ἀνασχέσθαι τῶν Σπαρτιητέων τὴν πλεονεξίην, VII. 149. *f.*

Πλεόνως, *i. q.* Πλεύνως, *quod vide.* τῇ φιλοινίῃ πλεόνως προσκέεσθαι, III. 34. *m.*

Πλέος, η, ον, Plenus. βίκους οἴνου πλέους, I. 194. *m.* τάφρος πλέη ὕδατος, I. 178. *f.*

Πλεῦν, *i. q.* πλέον, *vide sub* Πολλός.

Πλεύνως, *i. q.* πλεόνως, Magis quam par est, Nimis, Admodum. πλεύνως οἰνωμένοι, V. 18. *extr.*

Πλευρὸν, τὸ, *et Plur.* τὰ πλευρὰ, Latus, Costæ. ἐτρωματίσθη τοξεύματι τὰ πλευρὰ, IX. 72. *m.*

Πληγὴ, ἡ, *non solum* Ictus,

Vulnus; *sed et* Inflictio vulnerum, Verberatio, Pugna *quâ* fustibus *mutuo se petunt.* τῷ Ἄρεϊ ταύτην τὴν πληγὴν ἐν τῇ ὀρτῇ νενομικέναι, II. 64. *m.*

Πλήθειν, *sive* Πλέειν, *i. q.* πληροῦν, Implere. πλῆσαι τὴν πόλιν, I. 107. *a.* καλάμης πλήσαντες τὸ πλοῖον, I. 194. *a. m.* Φορτίων πλησ. ibid. θυωμάτων, II. 86. *m. f.* ὁλκάδα πλήσας ἀγαθῶν παντοίων, III. 135. *m. f. Medium:* ἐπεὰν τοὺς κλυστῆρας πλήσωνται τοῦ ἀλείφατος, II. 87. *a.* μέχρι ὅτου πληθούσης ἀγορῆς *olim edd. et plerique mssti* II. 173. *a. N. ubi nunc* πληθώρης. *Conf.* Πληθύειν.

*Conf.* Ἐκπληθ. *et* Ἐμπλ.

Πλῆθος, εος, τὸ, 1) Multitudo, Magnus numerus. σὺν στρατοῦ πλήθεϊ, Cum numeroso exercitu, IX. 73. *a. m.* οὐκ ἔχοντες πλήθεϊ (*alii*, πλήθεσι) χρήσασθαι, VII. 211. *m.* ἐς τὸ πλῆθος (Multitudinem, Populum, Plebem) φέρειν τὸ κράτος III. 81. *a.* τὸ δὲ πλῆθος αὐτέων, Major pars eorum, VII. 89. *extr.*

2) πλῆθος, Quantitas; Numerus quilibet, sive major sit, sive minor. μεμφθεὶς κατὰ τὸ πλῆθος τὸ ἑωυτοῦ στράτευμα, Accusans exercitum suum quod ad numerum spectat; Causatus exiguum numerum (paucitatem) sui exercitus, I. 77. *a.* νέας πλήθεϊ πολλάς, Naves numero multas, VI. 44. *m. sicut* μεγάθεϊ μέγας.

3) Amplitudo, Magnitudo, *montis, campi, etc.* πεδίον (κατὰ) πλῆθος ἄπειρον ἐς κάτοψιν, I. 204. *a.* ὄρος πλήθεϊ μέγιστον, καὶ μεγάθεϊ ὑψηλότατον, I. 203. *a. N.* ἡ ἔρημος, ἐοῦσα πλῆθος ἑπτὰ ἡμερέων ὁδοῦ, IV. 123. *f. Conf.* Πολλός.

Πληθύειν, Plenum esse, Impleri, Augeri. πληθυούσης ἀγορῆς, IV. 181. *m.* (*Conf.* Πλήθειν.) ὁ Νεῖλος πληθύων, II. 19. *m.* 20. *a. Passivum,* Πληθύεσθαι, *i. q. activum.* ἐπεὰν πληθύεσθαι ἄρχηται ὁ Νεῖλος, II. 93. *f. nisi verum est* πλήθεσθαι, *quod ibi offert ms. Arch.*

Πληθώρη, ης, ἡ, 1) Plenitudo. μέχρι ὅτου πληθώρης ἀγορῆς, II. 173. *a. N.* (*conf.* Μέχρι.) ἐς ἀγορῆς κου μάλιστα πληθώρην, VII. 223. *a.* 2) Satietas. εὐπρηξίης οὐκ ἔστι ἀνθρώποισι πληθώρη, VII. 49. *m. f. Conf.* Πλήρης *num.* 2.

Πλῆκτρον, τὸ, Remus, *nempe* quo pulsatur aqua. τὸ πλοῖον ἰθύνεται ὑπὸ δύο πλήκτρων: *et mox,* ὁ μὲν ἕλκει τὸ πλῆκτρον, ὁ δὲ ἔξω ὠθέει, I. 194. *m.*

Πλημμυρὶς, ἴδος, ἡ, Æstus maris, Accessus maris. ἐπῆλθε πλημμυρὶς τῆς θαλάσσης μεγάλη, VIII. 129. *m. et mox,* αἴτιον τῆς τε ῥηχίης καὶ τῆς πλημμυρίδος, ibid. *f.*

Πλὴν, Præter, Excepto; *passim apud Nostrum, ut apud alios.*

Πλήρης, ὁ, ἡ, 1) Plenus. φορμοὶ ψάμμου πλήρεες, VIII. 71. *extr.* ἐπεὰν πλήρης γένηται ὁ ποταμὸς, II. 92. *a.* τέσσερα ἔτεα πλήρεα, VII. 20. *a.* μὴ οὐ πλήρεος ἐόντος τοῦ κύκλου (τῆς σελήνης) VI. 106. *extr.* 2) Satiatus. ἐπεὰν ταῦτα θηεύμενοι ἔωσι πλήρεες, VII. 146. *extr. Conf.* Πληθώρη *num.* 2.

Πληροῦν, Implere, Complere. ἐπλήρουν νέας εἴκοσι, VIII. 1. *m.* VII. 168. *a. m. et f. Hinc Passiv.* ἵνα ἤ τοι ἀπαρτιλογίη ὑπ' ἐμέο πεπληρωμένη, VII. 29. *f.* πεπληρωμέναι νέες, VIII. 46. *a. Activi verbi constructio singularis occurrit* II. 7. *extr.* ἡ δὲ (ὁδὸς) - - πληροῖ ἐς τὸν ἀριθμὸν τοῦτον, *ubi si activâ notione accipis,* Hæc via complet istum numerum, *abundabit* ἐς *praepositio, quare Intransitivâ quâdam notione capiendum fuerit, quasi dicas* Plena est ad hunc numerum *conficiendum. Conf.* Πλήρωσις.

Πλήρωμα, *vocabulum nauticum, quod apud alios Scriptores* Socios navales, Remiges *maxime et* Nautas, *designat,* (*conf. Wess. Not. ad* VII. 96. *et Lexicon nostrum Polyb.*) *apud Herodotum* Naves ipsas cum sociis navalibus et pugnatoribus quibus instructa est *significat.* Λακεδαιμόνιοι ἑκκαίδεκα νῆας παρεχόμενοι· Κορίνθιοι δὲ τὸ αὐτὸ πλήρωμα παρεχόμενοι τὸ καὶ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, VIII. 43. *a. nempe ad Artemisium iidem* τεσσεράκοντα νέας (*sive* νῆας *malis*) παρείχοντο, VIII. 1. *m. Rursus,* Μεγαρέες τὠυτὸ πλήρωμα παρείχοντο τὸ καὶ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, VIII. 45. *nempe* εἴκοσι νέας, *ut docuerat* VIII. 1. *m.*

Πλήρωσις, ἡ, Impletio, Completio. ἐβασίλευσε μῆνας ἑπτὰ τοὺς ἐπιλοίπους Καμβύσῃ ἐς τὰ ὀκτὼ ἔτεα τῆς πληρώσιος, III. 67. *a. m. N. ubi nomen* πλήρωσις, *sicut in verbo* πληροῦν *supra vidimus, cum praepositione* ἐς *construitur, ut* ἡ πλήρωσις ἐς τὰ ὀκτὼ ἔτεα *sit* Completio octo annorum, *Genitivus vero* τῆς πληρώσιος *pendet ab* ἐπίλοιπος. *Nempe* Septem menses Cambysi reliqui fuerant; (defuerant) ad complendos octo annos.

Πλησιαιτέρω, *Adverb.* Propius. προσεχώρεον πλησιαιτέρω, IV. 112.

Πλησίος, ὁ, Vicinus; *et sicut* ὁ πέλας, Alius, Alter. ἀλλάξασθαι τοῖσι πλησίοισι, VII. 152. *m. ubi continuo dein,* τὰ τῶν πέλας κακά.

Πλησιόχωρος, Finitimus, Vicinus, Cujus fines contigui sunt finibus alterius. *Sic eosdem* τοὺς πλησιοχώρους *dicit et* τοὺς προσεχέας, III. 89. *a. Similiter* IV. 30. *f. et* IV. 33. *f. ubi non necesse erat accusativum* τοὺς πλησιοχώρους *cum dativo permutare. Vide supra ad voc.* Ἐπισκήπτειν *num.* 2. *notata. Adde* IV. 102. *a. et* 118. *f.* VI. 108. *a. m.*

Πλήσσειν, Percutere, Ferire, Vulnerare. οὔτε πληγέντα (Cominus percussum) οὐδὲν τοῦ σώματος οὔτε βληθέντα, VI. 117. *m.* ἐπλήγησαν, Cladem acceperunt, V. 120. *extr. N. Sic,* μεγάλως πληγέντες, VIII. 130. *m.* σὲ συμφορῇ πεπληγμένον ἀχάρι, I. 41. *a. Metaph.* πληγέντες δώροις, Donis perculsi, labefactati, victi, VIII. 5. *f. N. Medium:* ἐπλήξατο τὴν κεφαλήν, III. 14. *m. quod aliâs* τύπτεσθαι *et* κόπτεσθαι.

Πλινθεύειν, Lateres fabricare. ἐπλίνθευον τὴν γῆν τὴν ἐκ τοῦ

ὀρύγματος ἐκφερομένην, I. 179. *a.*

Πλινθηδὸν συντιθέναι, Laterum in morem componere, II. 96. *a.*

Πλίνθος, ου, ἡ, Later. ἑλκύσαντες πλίνθους, ὤπτησαν αὐτὰς ἐν καμίνοισι, I. 179. *a.* πλίνθους εἴρυσαν, II. 136. *extr.* λίθοι, πλίνθοι, ξύλα, VIII. 71. *f.* *Collective, Singularis pro Plur. ponitur,* I. 179. *a.* *N.* *Conf.* Δόμος.

Πλοῖον, τὸ, Navigium *minus.* νέας τε μακρὰς καὶ ἱππαγωγὰ πλοῖα, VI. 48. *extr.* *N.*

Πλόκαμος, ου, ὁ, Cincinnus. αἱ κόραι πρὸ γάμου πλόκαμον ἀποταμνόμεναι, IV. 34. *a.* VII. 1. *m.* *N.*

Πλόος, όου, ὁ, (*comm.* Πλοῦς) Navigatio. ἔστι ἐπὶ ἡμέρας τέσσερας πλόος, II. 29. *a.* τῆς (διώρυχος) μῆκός ἐστι πλόος ἡμέραι τέσσερες, II. 158. *a.* νῦν με δέξασθε, καὶ ὁ πλοῦς ὑμῖν ἔσται, Et navigare poteritis, Et erit vobis navigatio secunda, *Vit. Hom.* 19. *f.*

Πλώειν, *frequenter usurpat Herodotus pro communi* πλέειν, Navigare. πλώειν ἰθέως ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον, VIII. 108. *a.* *m.* πλῶσαι ἐς Ἰταλίην, I. 24. *a.* ἔπλωσε, IV. 148. *m.* *f.* πλώσαντες, IV. 156. *f.* τὰς ἑωυτῶν νέας, ἄμεινον πλωούσας, VIII. 10. *a.* *ubi alii quidem* πλεούσας, *alii* πλωεύσας. *Sed maxime in Compositis verbis frequentatur forma* πλώειν: *vide* Ἀναπλώειν, Ἐκπλώειν, Διεκπλώειν, Ἀποπλώειν, Περιπλώειν, *etc.*

Πλωτὸς, ἡ, όν, Navigabilis; *unde Compos.* πρόσπλωτος, *quod vide.* *Sed* πλωτὴ νῆσος, II. 156. *a.* *et m.* *quae et* πλέουσα, Natans, Mobilis insula, ibid. *a.*

Πνέειν, Spirare, Flare, *poëtice* πνείειν. ἔνθ᾽ ἄνεμοι πνείουσιν, I. 67. *m.* *in Orac.*

Πνεῦμα, τὸ, Spiritus, Flatus. πνεύματα ἀνέμων ἐμπίπτοντα (τῇ θαλάσσῃ), VII. 61, 1.

Πνίγειν, 1) *proprie,* Suffocare; *est vero etiam in re* coquinariâ *usitatum verbum, de modo quodam parandi cibos; scilicet* » Cum in proprio suc» co (*ut docuit Casaub. ad* » *Athenaei lib.* II. *p.* 65, 1. » *cap.* 72. *nostrae edit.*) co» quuntur carnes intra ollam » aut patinam conclusæ ita, » ut nullus exhalationibus pa» teat meatus: – – quod ge» nus paraturæ nostri etiam co» qui *suffocationem* vocant. « — οἱ δ᾽ ἂν καὶ κάρτα βούλωνται χρηστῇ τῇ βύβλῳ χρᾶσθαι ἐν κλιβάνῳ διαφανέϊ πνίξαντες, οὕτω τρώγουσι, II. 92. *f.* *quo loco verba ista,* ἐν κλιβάνῳ πνίξαντες, *praeeuntibus viris doctis, Valla, Wesselingio et Larchero, interpretatus eram: in furno* torrentes; *satius fuerat dicere,* in clibano (*sive* in testo) suffocantes. *Nam sicut* πνίγειν *non significat* torrere; *sic* clibanus *hoc quidem loco, non* Furnus *intelligi debuit, certe non* Furnus major et immobilis, *quales sunt in quibus panes coquuntur, sed* minor atque portatilis, *adeoque* Testum, Lebes, Olla, Sartago, *aut adfine quoddam* Vasis coqui-

narii *genus. Vocabulum* κλίβανος *nonnumquam* Lebetem *significare adnotavit Hesychius: et mensae etiam interdum inlatum fuisse* τὸν κλίβανον *simul cum cibo qui in illo coctus est, intelligitur ex versiculis illis ab Athenaeo (lib.* III. *p.* 101. *a.) citatis,* ἐν λοπάσιν μ᾽ εὐφραίνεο μήτρης καλὰ πρόσωπα ἐκβολάδος, δέλφαξ ἐν κλιβάνῳ ἡδέα ὄζων. *De verbi* πνίγειν *in re culinariâ usu ejusdem Athenaei testimonia citavi in Adnot. ad Herodoti locum, in quo versamur,* II. 92. *f. sed ibi corrigendum sphalma est, et pro* IX. 365. *f. ponendum* IX. 395. *f.*

Ποδαβρὸς, Delicatus *homo.* Λυδὲ ποδαβρὲ, I. 55. *f. N. in Orac.*

Ποδανιπτὴρ, ῆρος, ὁ, Pelvis pedibus *maxime* lavandis inserviens, *sed* in quam etiam ἐνεμεῖν *et* ἐνουρέειν *consueverant,* II. 172. *toto cap.*

Ποδαπὸς, ἡ, ὸν, Cujas, Quâ e terrâ. εἴρετο ποδαπὸς εἴη ὁ στρατός, VII. 218. *m. f. Sic et olim,* ποδαπὴ εἴη, V. 13. *a. ubi nunc* ὁποδαπή.

Ποδεὼν, ῶνος, ὁ, Pedunculus, Petiolus; Lacinia. 1) *In Utribus vino repletis*, Lacinia pendula, e quâ liquor emittitur. τῶν ἀσκῶν ποδεῶνας λύειν ἀπαμμένους, II. 121, 4. *a. N.* 2) *Ubi de Regione agitur,* ποδεὼν *dicitur* Extrema pars regionis in angustam veluti laciniam excurrens. τῆς Δωρίδος χώρης ποδεὼν στεινὸς ταύτῃ κατατείνει, VIII. 31. *m. N.*

Ποδηνεκὴς, ὁ, ἡ, *Tunica aut toga* Ad pedes usque descendens, Talaris. χρέωνται κιθῶνι ποδηνεκέϊ λινέῳ, I. 195. *a.*

Ποθέειν, Desiderare, Desiderio tangi. ἢν δὲ μὴ ποθῇ μιν, III. 36. *m. et Aor. pr.* ἐπόθησε τὸν Κροῖσον, ibid. *Sed* ἐπόθεσαν *(per* ε*) dant libri omnes,* IX. 22. *f. N.*

Πόθος, ου, ὁ, Desiderium. ἔλαβε (αὐτοὺς) πόθος τῆς πόλιος, I. 165. *f.* ὥστε ἀποθανόντος αὐτοῦ πόθον ἔχειν πάντας, III. 67. *m.*

Ποῖ, *Proprie,* Quo, Quem in locum. ποῖ γῆς οἰκημένοι *olim* V. 73. *m. quod nescio an teneri potuerit: equidem cum Schaef.* πῇ *posui, praeeunte fere ms. Arch.*

Ποιέειν, 1) Facere, *pervulgatâ verbi notione.* ποιέειν ἢ παθέειν προκέεται ἀγὼν, VII. 11. *m. Inde Imperfectum frequentativum,* ταῦτα ποιέεσκε πολλάκις, IV. 78. *extr.* ποιέεσκον μὲν οὐδὲν κακὸν, I. 36. *a. ubi subintelligitur alter Accusativus* αὐτὸν, *nempe* τὸν σῦν, Nihil mali fecerunt ei. *Nam sic* ποιεῖν *cum dupl. Accus. construitur:* ἐγὼ ταῦτα τοῦτον ἐποίησα σὺν δίκῃ, I. 115. *m.* ἔλεγε ὅσα ἀγαθὰ Κῦρος Πέρσας πεποιήκοι, III. 75. *a. m.* τὠυτὸ τοῦτο καὶ Εὐβοέας ἐποίησε. ἐποίεε δὲ ταῦτα τούτους, VII. 156. *f.* ἀργύριον τὠυτὸ τοῦτο ἐποίεε, Idem ipsum argento fecit ille, *nempe* Perpurgavit argentum et ex illo monetam fecit, IV. 166. *m. f. ubi duplicem Accusativum etiam ita accipi possis, quasi latine dicas* Argen-

tum ille fecit monetam, *id est*, Fecit ut argentum esset moneta. *Nempe simillima ratio est constructio Passivi* Ποιεῖσθαι *cum duplici Nominativo:* τῶν τὰ κέρεα τοῖσι Φοίνιξι οἱ πήχεες ποιεῦνται, Quorum cornua fiunt brachia cithararum, *id est*, Quorum e cornibus conficiuntur illa, IV. 192. *a. Porro, sicut pro eo quod plerumque usurpatur* ἱρὰ ἔρδειν, Sacra facere, *reperitur etiam* ποιεῖν ἱρὰ, *veluti* ποιήσαντες καὶ ἐνθαῦτα ἱρὰ, IX. 19. *m. sic in Passivo* τὰ ποιεύμενα τῷ θεῷ, II. 49. *m. f. sunt* Sacra quæ fiunt huic deo, Sacri ritus qui in honorem ejus peraguntur. νεοχμόν τι ποιέειν, *vide in* Νεοχμός. ἢν μὴ τάδε ἐπιτελέα ποιήσῃ, Nisi haec ille prorsus perfecisset, effecta dedisset, I. 117. *f.* ποιέειν χρεόν ἐστι ὑμέας, - -, ὅκως ἔσται ἡ Ἰωνίη ἐλευθέρη, Faciendum est vobis (Operam dare necesse vobis est) ut *etc.* V. 109. *m.* ποίεε ὅκως, - - -, ὥς μοι καταστήσῃς *etc.* Fac ut, - - -, ut (inquam) mihi *etc.* I. 209. *extr. N.*

2) *Sicut latine dicimus* Fac (*pro* Finge *vel* Pone) hoc ita esse, *simili quâdam ratione verbum* Ποιέειν *usurpat Noster.* καὶ δή σφεας ποιέω (Pono, Sumo; *gallice diceres*, je suppose) ἴσους ἐκείνοισι εἶναι, VII. 186. *m.* ποιήσας, ὅτι πλέον ἦν αὐτέων ἢ ἔλασσον, ἀνὰ ὀγδοήκοντα ἄνδρας ἐνεῖναι, VII. 184. *m. N.*

3) ποιεῖν, *de* Poëtis *usurpatum*, *significat* Versus facere, Carmen componere, Canere, Carmine describere. οἱ ποιήσαντες θεογονίην Ἕλλησι, II. 53. *a. N.* ὀρθῶς μοι δοκέει Πίνδαρος ποιῆσαι, νόμον πάντων βασιλῆα φήσας εἶναι, III. 38. *extr.* ἐποίησε Ὅμηρος ἐν Ἰλιάδι πλάνην τὴν Ἀλεξάνδρου, II. 116. *a.* ἐν αὐτοῖσι τοῖσι ἔπεσι ποιέων ἔφησε *etc.* IV. 16. *m.*

4) δεινὰ ποιέειν, Ægre, Ægerrime ferre, II. 121, 5. *a.* πολλῷ δεινότερα ἐποίεε, Multo gravius tulit, VII. 1. *a. Istâ notione frequentius quidem Medium verbum* Ποιεῖσθαι *usurpatur, sed ne apud alios quidem auctores desunt exempla Activi eâdem notione adhibiti; vide Notata ad* III. 155. *a.*

*Medium* Ποιεῖσθαι, Ποιήσασθαι, *subinde etiam Praet. pass.* Πεποιῆσθαι, *usurpatur*

1) *de eo quod quis* Sibi *aut* Suum in usum fecit. *Sic* συνθήκας σφίσι αὐτοῖσι ποιέεσθαι, VI. 42. *a.* λητην ποιεύμενος, Prædam faciens, *nempe* sibi, I. 161. *ubi* τῷ στρατῷ, *quod adjicitur, non accipi debebat pro dativo Personae cui dux copiarum fecisset praedam; sed (ut commode Portus monuit) locus sic erat vertendus,* Cum suis copiis prædam faciens; *licet facile credi posset magnam praedae partem militibus fuisse permissam. Sic* ὑπ' ἑωυτῷ (*et* ὑπ' ἑωυτοῦ) ποιήσασθαι *significat* Sibi subjicere, Suam in potestatem redigere, I. 201. *a. cum Var. Lect.* V.

103. *m. f.* VII. 157. *m.* καταστροφὴν εὐπετέως αὐτέων, ἐποιήσαντο, V. 27. *extr.* ἑωυτοῦ ποιέεται τὸ Κύρου ἔργον, Suum facit Cyri factum, I. 109. *a. m.* Σαμίους ἐς τὸ συμμαχικὸν ἐποιήσαντο, IX. 106. *f.* ἀπὸ ὀλυρέων ποιεῦνται σιτία, II. 36. *m.* τῷ ποιευμένῳ ἀπὸ κριθέων τὴν ζόην, *paulo ante* ibid. τῆς στρατιῆς (τῶν νεῶν) ἀριθμὸν ποιεῖσθαι, VII. 59. *extr.* VIII. 7. *extr.* ὅρμον ποιέεσθαι, Stationem sibi capere, VII. 193. *extr.* τὸν Δία ἑωυτοῦ μιν ποιήσασθαι θυγατέρα, Adoptasse illam, IV. 180. *f. N.*

2) ποιέεσθαι *usurpatur de Actione Intransitivâ quae intra eum qui agit, neque extra illum per se movet quidquam. Quo pertinent formulae hujusmodi:* ὀργὴν ποιεῖσθαι, Concipere iram, III. 25. *a. m. N.* οὐκ ἐποιήσατο ὀργὴν οὐδεμίην, VII. 105. *a. Sic* πένθος ποιέεσθαι *potest significare* Luctu adfici, Lugere; *sed* II. 1. *a. rectius intelligetur* Luctum externo adparatu demonstrare; *coll.* VI. 21. *m. Rursus vero* θῶυμα ποιεύμενος τὴν ἐργασίην τοῦ σιδήρου, I. 68. *a. idem quod* θωυμάζων ibid. λήθην ποιεύμενος (*i. q.* ἐπιλανθανόμενος, ἐπιλεληθώς) τά μιν ἔοργεε, I. 127. *m.* βουλὴν ποιεῖσθαι, *i. q.* βουλεύεσθαι, Secum deliberare, Consilium inire, VI. 101. *a.* VIII. 40. *m.* ὁδὸν *vel* ὁδοιπορίην ποιέεσθαι, Conficere viam, VII. 110. *a.* 112. *a.* 121. *m.* II. 29. *m.* πλόον ποιέεσθαι, VI. 95. *m. f.* ὡς μετὰ ταῦτα κοῖτον ἐποιέετο, VII. 17. *a. N.* πρόσχημα ποιεύμενος, Speciem sibi sumens, Prætextu utens, VII. 157. *a. m. Sic* σκῆψιν ποιεύμενος, V. 30. *m. Tum*, πᾶσαν σπουδὴν ποιεύμενος, *paulo post* ibid. ἐς ἀναβολὰς ἐποιεῦντο (*i. e.* ἀνέβαλλον) τὴν ἀποχώρησιν, VIII. 21. *f.*

3) *de Actione Reciprocâ; de eo quod Mutuo peragitur inter duo vel plures. Sic* δι᾽ ἀγγέλων ποιεύμενος, Per nuncios agens cum illis, VI. 4. *a. N.* διὰ χρηστηρίων ποιεύμενος, VIII. 134. *f.* τὸν ἀγῶνα ποιεῖσθαι, VIII. 3. *f.* 26. *extr.* ἀπόπειραν αὐτέων ποιήσασθαι, VIII. 9. *f.*

4) *Interdum quidem paulo minus in promtu ratio est, cur Medium* ποιεῖσθαι *potius, quam Activum* ποιέειν, *sit adhibitum. Sic, ubi aliquis dicitur* φίλα ποιέεσθαι τῇσι πόλισι, Gratum facere civitatibus, V. 37. *extr. Sic,* προσβολὰς ποιεῖσθαι, IV. 128. *extr.* στρατηίην ἐποιέετο Harpagus, I. 171. *a. non* suo nomine (*ut Cambyses* II. 1. *b.*) *sed alterius nomine, nempe Cyri.* τοὔπερ μνήμην ἐποιεύμην *ait Noster* (*non* ἐποίεον) IV. 16. *ubi non, ut* λήθην ποιεῖσθαι *significat* Oblivisci, *sic* μνήμην ποιεῖσθαι Recordari *significat sed* Facere mentionem, *quemadmodum et* λόγον ποιέεσθαι τινός, VII. 113. *m. quod alibi quidem frequentius* Rationem alicujus habere *significat.* ἀπόρρητα ποιησάμενοι ταῦτα, IX. 94. *a. coll.* IX. 45. *a. N.*

ἦν θυσίην τις δημοτελῆ ποιέηται, VI. 57. *a.* (ἱρὰ ποιέειν, *Activo verbo, supra vidimus.*)

5) *Quemadmodum latine dicimus,* Magni *aut* parvi Facere, *pro* Æstimare; *sic in graeco sermone verbum* Ποιέεσθαι *cum variis atque variis adjunctis usurpatur, et non solum* Opinionem *nostram* de re aut personâ quâdam conceptam, *sed et* consentaneam eidem opinioni Adfectionem animi et Agendi rationem *significat: estque iste usus hujus verbi, apud nostrum quidem Scriptorem, latissime patens. De multis pauca adponam exempla.* μέγα (*scil.* πρῆγμα) ποιεύμενος ταῦτα, III. 42. *m.* μέγα ποιεῦμαι ἀξιεύμενος, IX. 111. *m. f.* μέγα πεποιημένοι (*i. q.* ποιησάμενοι) περιεῖναι τὴν Ἑλλάδα, VIII. 3. *a.* ὡς ἤκουσε ταῦτα -- μεγάλα ποιησάμενος, I. 119. *a.* ταῦτα ἀκούσαντας λέγεται πρῆγμα (*nempe* μέγα πρῆγμα) ποιήσασθαι, VII. 150. *f.* τοῦτο ἤκουσαν μὲν πρῆγμα μέντοι οὐδὲν ἐποιήσαντο, VI. 63. *m. f.* οὐκ ὅσιον ποιεῦμαι, II. 86. *a.* τὰ τοῦ θεοῦ πρεσβύτερα ἐποιεῦντο ἢ τὰ τῶν ἀνδρῶν, V. 63. *m.* δεινὸν χρῆμα (*et nude,* δεινὸν) ποιεῖσθαι, *vide in* Δεινός, *num.* 4. *et conf. Activum* Ποιέειν *num* 4. *Alia vide infra, in* Συμφορή. περὶ πολλοῦ, περὶ πλείστου ποιέεσθαι, I. 73. *m.* VI. 104. *a.* VII. 181. *m.* VIII. 40. *f.* λόγον ποιεῖσθαι τινός, ἐν ἀνδραπόδων λόγῳ ποιεῖσθαι, *et similia, vide in voc.* Λόγος, *num.* II. 1. διαβεβλημένος οὐκ ἐν ἐλαφρῷ ἐποιεύμην, Non leviter tuli, I. 118. *b. N.* III. 154. *m. f. N.* οὐκ ἐν ὁμοίῳ ἐποιεῦντο, Non eodem loco habuerunt, VII. 138. *a.* τῶν δὲ -- ἐν ἀδείῃ οὐ ποιευμένων τὸ λέγειν, Non tutum existimantibus, IX. 42. *m.* νηοὺς οὐκ ἐν νόμῳ ποιεῦνται ἱδρύεσθαι, I. 131. *a. potest intelligi,* Non in more habent templa statuere, *sed rectius* (*puto*) *vulgo interpretantur,* Nefas existimant.

6) *Denique ille etiam usus verbi Medii* ποιήσασθαι, *quo significat* Faciendum curare, *apud Nostrum, rarius quidem, occurrit. Sic certe accipiendum hoc verbum* II. 135. *m. ubi famosa mulier* Rhodopis *memoratur* ποιησαμένη ingentes multos ferreos obelos, quos Delphos dono misit.

Ποίη, ης, ἡ, Herba. βαθυτάτη, IV. 53. *m.* ἐπιχολωτάτη πασέων ποιέων, IV. 58. *a.* τὴν ποίην τὴν ἐκ τῆς γῆς ἀναφυομένην κατήσθιον, VIII. 115. *a. m.*

Ποίημα, τὸ, Opus. ποίημα ποιησαμένη τοῦτο, Quæ opus hoc (*nempe,* ὀβελοὺς βουπόρους σιδηρέους) faciendum curavit, II. 135. *m.* ποιήματα χρύσεα, IV. 5. *m.* χάλκεα καὶ σιδήρεα, VII. 84. *a.*

Ποίησις, ιος, ἡ, 1) Confectio. περὶ τῆς ποιήσιος τοῦ μύρου, III. 22. *m.* 2) Carminum compositio, Ars poëtica. Ἑλλήνων οἱ ἐν ποιήσει (*sive* ποιήσι *suo more scripsit auctor*) γενόμενοι, Qui in poësi (in condendis carminibus) versati, occupati fuerunt, II. 82. *m.*

Ποιηφαγέειν, Herbis (*nempe oleribus quae sponte edit tellus,*

eorumque radicibus) vesci. ποιηφαγέοντες διέζωον, III. 25. f. III. 100.

Ποικίλος, η, ον, 1) Variegatus, Versicolor. κιθῶνας χειριδωτοὺς ποικίλους, VII. 61. a. 2) Perplexus, Ambiguus. *Hinc Neutrum adverbialiter positum*, ἡ πρόμαντις, χρέουσα κατάπερ ἐν Δελφοῖσι καὶ οὐδὲν ποικιλώτερον, VII. 111. *extr.*

Ποίμνη, ης, ἡ, *et* τὸ Ποίμνιον, Grex. τά τε αἰπόλια καὶ τὰς ποίμνας καὶ τὰ βουκόλια, I. 126. *a. ubi* ποίμνας *sigillatim dicit* Ovium greges. διδοῖ τὰ παιδία τρέφειν ἐς τὰ ποίμνια, Tradidit infantes pastori ad greges qui illos aleret, *i. e.* qui illos apud greges aleret, II. 2. *a. m.* καὶ ὑμῖν γυναῖκές τε καὶ ποίμνια (*alii* ποῖμναι) τίκτοιεν, III. 65. *f.*

Ποινὴ, ῆς, ἡ, Poena, Ultio, Satisfactio. ποινὴν τῖσαι Ξέρξῃ τῶν κηρύκων ἀπολομένων, VII. 134. *f.* ποινὴν τῆς Αἰσώπου ψυχῆς ἀνελέσθαι, Poenam capere, (Culpæ pretium accipere) pro cæde Æsopi, II. 134. *f.*

Πολεμαρχέειν, *vide voc seq.*

Πολέμαρχος, ὁ, Polemarchus; *apud Athenienses.* ὁμόψηφον τὸν πολέμαρχον ἐποιεῦντο τοῖσι στρατηγοῖσι, VI. 109. *a. N. ubi etiam*, ὁ τῷ κυάμῳ λαχὼν Ἀθηναίων πολεμαρχέειν. *Apud Lacedaemonios:* ἐστρατήγεε Εὐαίνετος, ἐκ τῶν πολεμάρχων ἀραιρημένος, VII. 173. *m. N.*

Πολεμέειν τινι, Bellum facere, *et* Πόλεμος, *non modo universum* Bellum, *sed et unum* Praelium, *passim apud Nostrum*, *ut apud alios scriptores. Singulos locos enotare neglexi.*

Πολέμιος, ὁ, 1) *Substant.* Hostis. *Sic accipiunt etiam* I. 78. *f.* λέγοντες, ἵππον πολέμιόν τε (εἶναι) καὶ ἐπήλυδα: *ubi quidem rectius fortasse Adjective intelligas*, Bellicum (Ad bellum pertinens) animal esse equum. Equus *enim*, *Lydorum judicio, qui equitatu ipsi* (*ut docet Noster* I. 79. *extr.*) *maxime valebant*, bellicum *quidem*, *nec vero ita facile* hostem *potuit significare.*

2) *Ad Adjectivum* πολέμιος, Bellicus, *pertinet Pluralis*, τὰ πολέμια, *scil.* πρήγματα, Res bellicæ. τὰ πολέμια ἄλκιμος, III. 4. *a. N. ubi nonnulli quidem* τὰ πολεμικὰ *praeferunt*, *nempe ex scholio.* τῶν περιοικεόντων τὰ πολέμια ἀμείνους, V. 78. *a.* τὰ πολέμια κάρτα δόκιμος, V. 111. *a. ubi miratus sum Schaefero placuisse* πολεμήϊα, *quod in uno cod. Vind. erat repertum.*

3) *Alibi quidem Adjectivum* πολέμιος *significat etiam* Contrarius, Adversarius. δύο τὰ μέγιστα, ἐόντα τοι πολεμιώτατα, VII. 47. *extr. et* 48. *a.*

Πολεμιστήριος, Bellicus, Belli usui destinatus. ἵπποι πάρεξ τῶν πολεμιστηρίων, I. 192. *m. N. ubi* πολεμιστέων, *a Sing.* ὁ Πολεμιστὴς, *ex Aldinâ revocavit Wess.* (*vide Var. Lect.*) πολεμιστήρια ἅρματα, V. 113. *a.*

Πολεμιστὴς, ὁ, *vide voc. praec.*

[Πολεμοῦν, *vide* Ἐκπολεμοῦν.]

Πολιὰς, άδος, ἡ, Urbis tutatrix

ἡ Ἀθηναίη Πολιὰς, V. 82. *f.* *N. Conf.* Πολιοῦχος.

Πολίζειν, Condere urbem. *Non nisi in Praet. Pass. occurrit hoc verbum, apud Herodotum certe, ita quidem* πόλις πεπόλισται *fere nihil aliud significat, nisi* Sita urbs, Situm oppidum est. ἐπ' ᾧ ποταμῷ Σοῦσα πόλις πεπόλισται, V. 52. *extr.* πόλις ἐν αὐτοῖσι πεπόλισται ξυλίνη, IV. 108. *a.* ἐν τῷ (αἰγιαλῷ) Σάλη πεπόλισται πόλις, VII. 59. *f. Sic et* VII. 108. *m.* VII. 199. *a. Etiam de* Regionis situ *usurpatur; nisi intelligamus, consulto de* Pæoniâ *tamquam de* notabili urbe *locutos illos homines esse qui Dario dixerunt,* ὡς εἴη ἡ Παιωνίη ἐπὶ τῷ Στρυμόνι ποταμῷ πεπολισμένη, V. 13. *m.*

Πολιήτης, εω, ὁ, (*jon. pro comm.* πολίτης) Civis, Popularis. πολιήτης πολιήτῃ εὖ πρήσσοντι φθονέει, VII. 237. *m.* τίς τοῖσι πολιήτῃσι δόξω εἶναι, I. 37. *f.* IX. 33. *f.* σέο ἐόντος πολιήτεω, cum tu sis noster popularis, I. 120. *f.* ἐόντι ἠπίῳ κατὰ τοὺς πολιήτας, II. 129. *m.* σεωυτοῦ πολιήτας, III. 36. *a.* 80. *m.* οἱ πολιῆται, II. 160. *m.* τῶν πολιητέων, II. 167. *m.* III. 150. *a.* VII. 155. *m. et cet. In* πολιτέων *tamen, absque* η, *consentiunt veteres libri, quod sciam omnes* I. 96. *f. pro quo formam Nostro usitatam* πολιητέων *posuerunt Schaef. et Borh. quos et ego sequi debueram.*

Πολιορκέειν, Obsidere. *Pro* πολιορκεόμενοι, I. 26. *a. codd. nonnulli (nescio an etiam plures)* πολιεῤκευμ. *praeferunt. Fut. med.* πολιορκησόμενοι *jonico more passivâ notione pro* πολιορκηθησομ. *ponitur,* V. 34. *a. Pro* πολιορκεομένοισι, IX. 117. *a.* πολιορκέουσι *malueram; sed nil mutant libri.* ἐπολιόρκεε τὴν Μίλητον, I. 17. *a. non de verâ* Obsidione *intelligitur, quae* ibid. (*sub finem cap.*) ἐπέδρη *dicitur, sed de* Incursatione et vastatione agrorum.

Πολιορκίη, ἡ, Obsidio. V. 34. *f. et alibi. Conf.* Πολλός, *num.* 7.

Πολιοῦχος, ὁ, ἡ, Urbem tenens, Urbis præses. Ἀθηναίη Πολιοῦχος, apud Chios, I. 160. *m. ut* Ἀθ. Πολιὰς *apud Athenienses.*

Πόλις, ἡ, Urbs, Oppidum, Civitas. τῆς πόλιος, τῇ πόλι, αἱ πόλιες *et* αἱ πόλις, τῶν πολίων, ταῖσι πόλισι, τὰς πόλιας *et* τὰς πόλις.

Πόλισμα, τὸ, (*a verbo* πολίζειν) *idem fere quod* ἡ πόλις, *quasi gallice dicas* un Etablissement, I. 57. *m.* 98. *a. m.* VI. 6. *m.* πόλισμα ὀνομαστότατον καὶ ἰσχυρότατον Βαβυλών, I. 178. *a. et b. ubi promiscue* πόλισμα, πόλις, *et* ἄστυ.

Πολιτηΐη, ἡ, (*comm.* πολιτεία) Jus civitatis, IX. 34. *a.*

Πολιτικὸν, τὸ, *i. q.* οἱ πολιῆται, Cives, Populares: *abstractum, quod ajunt, pro concreto,* VII. 103. *a.*

Πολίχνη, ἡ, (*comm.* πολίχνα,) Oppidulum *interpretantur. Sed* Πολίχνη ἡ Χίων, VI. 26. *extr. videtur esse* Proprium oppidi nomen. *Vid. Not.*

Πολλάκι, Saepe, II. 2. *f. ubi quidem codd. nonnulli* πολλάκις *praeferunt, quemadmodum et alibi passim.*

Πολλαπλήσιος, (*jon. pro comm.* πολλαπλάσιος) Multis partibus major, *aut* copiosior. Φὰς ἄλλα οἱ πολλαπλήσια ἀντιδώσειν, III. 135. *f.* πολλαπλήσιά ἐστι τοῦ θέρεος ἤπερ τοῦ χειμῶνος, IV. 50. *f.* δοθῆναί οἱ πολλαπλήσια ἢ Καλλίᾳ, V. 45. *f. N.* στράτευμα πολλαπλήσιον τοῦ ἡμετέρου, VII. 48. *m. Foem.* πολλαπλησίη, VIII. 140, 1. *f.* 143. *a.*

Πολλαχῆ, Multis locis, Multis occasionibus, Sæpe, *ut idem fere ac* πολλάκι *vel* πολλάκις *sonet.* πολλαχῆ ἀνίσχον ἐμεωυτόν, *interprete Valla*, Frequenter me continui, I. 42. *ubi Wess. cum aliis* ἂν ἴσχον *legens*, Multis me modis continuissem *interpretatur: vide ibi notata. Mihi haud satis liquet.* τῇ τε ἄλλῃ πολλαχῆ, καὶ δὴ καὶ *etc.* Cum sæpe aliâs, *aut* Cum aliis multis modis, tum *etc.* VI. 21. *m.*

Πολλαχοῦ, Frequenter, Crebro, Multis nominibus, VI. 122. *a.*

Πολλός, ή, όν, (*jon. pro comm.* πολύς) Multus, Frequens, Magnus. 1) *Perraro, nonnullibi tamen, communis forma apud Nostrum occurrit, certe in Accusat. ut* πολὺν χρόνον, III. 57. *f.* (*pro quo est* πολλὸν χρ. IV. 1. *extr.* V. 28. *a.*) *et* κόλπον πολύν, VI. 125. *m.* (*vide de utroque loco notata in Var. Lect.*) *et in Acc. Plur.* πολέας ἀνθρώπους, II. 107. *a. ubi alii quidem codd.* πολλοὺς *exhibent. Nominativum plur.* πολέες *etiam ex Herodoto citavit Gregor. in dialect. jon.* §. 16. *sed in Musis verba, quae ab illo citantur, non memini legere. In Neutro,* πολύ, *cum alibi, tum* II. 106. *extr. ubi* πολὺ τῆς ἀληθείης ἀπολελειμμένοι. *Sic* πολύ τι *ms. F.* III. 38. *a. ubi alii (quod sciam) omnes* πουλύ τι *praeferunt, formam alioqui non usitatam Nostro, nisi in uno composito nomine,* πουλοπλάνητον ἔθνος, I. 56. *m. si genuina ibi ista scriptura: in reliquis quidem compositis apud eumdem Nostrum communis forma* πολὺς *constanter servatur, ut* πολυάργυρος, πολύγονος *et cet. Haec de Formâ vocabuli; superest ut de Usu ejusdem variis in dictionibus nonnihil subjiciamus.*

2) πλῆθος πολλόν, Ingens, Vasta multitudo, I. 141. *a.* χῶρος πολλός, Ampla, Vasta regio, IV. 39. *m. Sic* λίμνη μεγάλη τε καὶ πολλή, Lacus magnus et amplus, IV. 109. *m. f. Tum* ibid. ἐν τῇ ἴδῃ τῇ πλείστῃ, In densissimâ sylvâ *interpretatus sum; poteram* in frequentissimâ *ponere.* μέγας καὶ πολλὸς ἐγένεο, Magnus et amplus (*sive* late potens) factus es, VII. 14. *b.* ἔθνος πολλός *est* Frequens, *i. e.* Copiosus, Numerosus populus, IV. 22. *a. Sic et* πλεῖστοι, IV. 20. *a. intelliguntur* Numerosissimi.

3) παρ' ἡμέας περὶ σέο λόγος ἀπῖκται πολλός, I. 30. *m.* ου-

νομα αὐτοῦ ἦν πολλὸν παρὰ τῷ βασιλέϊ, III. 137. *f.* πολλὸν ἦν τοῦτο τὸ ἔπος, Frequenter repetebatur hoc verbum, II. 2. *f.* ὡς ὁ πολλὸς λόγος Ἑλλήνων, Ut vulgo narrant Græci, I. 75. *m.*

4) ἦν πολλὸς (Frequens, *i. e.* Multum et frequenter) ὑπὸ παντὸς ἀνδρὸς αἰνεόμενος, I. 98. *a.* πολλὸς ἐνέκειτο λέγων τοιάδε, VII. 158. *a. N. ubi* πολλὸς (*ut monuit Wess.*) Adfectum et vehementiam *exprimit. Similiter*, πολλὸς ἦν λιτσόμενος, IX. 91. *a. et* πολλὸς ἦν ἐν τοῖσι λόγοισι, οἷα κάρτα δεόμενος, Multa magno cum adfectu verba fecit, VIII. 59. *a. quod planioribus verbis ait*, ἔλεγον πολλὰ, οἷα κάρτα δεόμενοι, III. 46. *a.*

5) *Neutrum* πολλὸν *absolute ponitur variis modis.* τὸ πολλὸν ἡγέαται ἰσχυρὸν εἶναι, In multitudine existimant inesse robur, I. 136. *a. Plural.* τὰ πολλὰ πάντα, *adverbialiter*, Frequentissime et maximopere. Ἀργεῖοι καὶ Ἄργος (in Homericis carminibus) τὰ πολλὰ πάντα ὑμνέαται, V. 67. *a. ubi commode reddere possis*, Fere non nisi Argivi et Argos laudantur; *quemadmodum* ἔθνεα, τὰ πολλὰ πάντα (Pleràque ex parte, Fere non nisi) ἀπ' ὕλης ἀγρίης ζώοντα, I. 203. *m. Ægyptii*, τὰ πολλὰ πάντα, Plerisque omnibus in rebus, *contrarios aliis hominibus mores habent*, II. 35. *a.* (*Sed* πεσόντων δὲ τῶν πάντων πολλῶν, V. 120. *extr. non significat id quod imprudens equidem in latinâ versione posui*, Ceciderunt plerique omnes; *verum*, Ceciderunt ex omnibus (*nempe*, ex omnibus sociis) multi, *aut, ut Valck. interpretatus est*, in universum multi.) *Rursus Singularis* πολλὸν, *absque articulo, passim refertur ad Tempus: ut*, ὡς δὲ πολλὸν τοῦτο ἐγίνετο, Id quum diu factitarent, IV. 126. *a. Sic* κατέχων πολλὸν τοὺς ἄλλους, Diu detinens caeteros, Multam moram injiciens cæteris, VI. 129. *a. Alibi ad Spatium refertur, et* Multum viæ, Longum iter *significat.* ἐκ τῆς Κολχίδος οὐ πολλὸν ὑπερβῆναι ἐς τὴν Μηδικήν, I. 104. *m.* τὸ ἔθνος τοῦτο νέμεται τὴν πρὸς ἠῶ χώρην τῆς Σύρτιος οὐκ ἐπὶ πολλόν, II. 32. *a. m. Et inde ductâ metaphorâ:* ἀπέφυγε πολλὸν (longo intervallo) τοὺς διώκοντας, VI. 82. *extr. ubi de* persecutione coram judice, *de* intentatâ lite capitali *agitur. Similiter dictum est illud*, πολλὸν ἐπεκράτεον, VI. 138. *m. Eodem pertinet, quod* πολλὸν *passim ita adhibetur, ut latinum* Multum, *quum* Multum interesse *dicimus.* ἔφασαν πολλὸν εἶναι αὐτέων τὸ μέσον, I. 126. *m.* οἱ Μάγοι κεχωρίδαται πολλὸν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, I. 140. *m.* 172. *m.*

6) *Denique, ut in communi sermone graeco Comparativis, ac subinde etiam Superlativis*, πολὺ *adjicitur, idem ac* πολλῷ *valens*, Multo, longe, *sic* πολλὸν *apud Nostrum.* πολλὸν ἐλάσσων, I. 77. *a.* πολλὸν ἀλκιμώτερος τῶν προγόνων, I. 103. *a.* ἄχθεα δυ-

νατώτεραι πολλὸν φέρειν, III. 102. extr. ubi πολλῷ vix uni aut duobus codicibus ex scholio adhaesit. Sed πολλῷ ἀγεννέστερος tenent omnes, I. 134. a. quod respondet praecedenti ibidem ὑποδεέστερος ὀλίγῳ. Rursus vero, Αἴγυπτον πολλὸν δουλοτέρην ποιήσας, VII. 7. m. ex plerorumque librorum consensu; et πολλὸν κρέσσων, VIII. 136. f. πολλόν τι μάλιστα πάντων, Longe maxime omnium, I. 56. a. sed πολλῷ πλείστους, Longe plurimos, V. 92, 5. extr. νέας πολλῷ πλείστας, VIII. 42. extr. Subinde vero etiam, pro πολλὸν, communem formam πολὺ tenet; ut, νηῶν πολὺ πλεόνων, VII. 160. m.

7) *Comparativus*, Πλέων, gen. πλέονος et contr. πλεῦνος. Neutr. πλέον, contracte πλεῦν: semel (quod adnotaverim) πλεῖον tenent libri omnes I. 192. m. Masculini et foeminini generis exempla de multis pauca hîc subjiciam. Genit. sing. πλεῦνος, I. 97. a. 202. m. et Foemin. πολλῷ πλεῦνος εὐτυχίης, III. 40. a. Masculini aliud e Nostro exemplum citat Suidas (voc. Πλεῦνος) hujusmodi, ὡς δὲ τοῦ πλεῦνος ἐδέετο ἡ πολιορκίη, ἀπηλλάσσοντο: quae verba ubinam in Musis legantur, mihi nunc non succurrit. Accus. sing. οὐ πλεῦνα χρόνον, IX. 111. f. sed et τὸν στρατὸν τὸν πλέω, VI. 28. extr. et τὴν πλέω στρατιήν, VI. 81. a. Nominat. plur. πλεῦνες, Plures, I. 82. m. II. 63. a. Sed οἱ πλεῦνες, Major pars, Plerique, II. 120. a. αἱ πλεῦνες, I. 199. a. Genit. plur. νεῶν (vel νηῶν) πολὺ πλεύνων, VII. 160. m. IX. 38. a. Dativ. plur. pro πλέοσι apud Nostrum (locum jam indicare non valeo) mss. Arch. et Vind. πλεόνεσι praeferunt. Accus. plur. πολλῷ πλεῦνας, Multo plures, I. 211. f. τοὺς πλεῦνας, Majorem partem, I. 106. m. Sic τὰς πλεῦνας τῶν γυναικῶν, I. 1. f. ἀναφέρειν ἐς πλεῦνας, Cum pluribus communicare, III. 72. f. Sic, περὶ σπονδέων ἀνοίσειν ἐς τοὺς πλεῦνας, i. q. ἐς τὸ πλῆθος, ἐς τὸν δῆμον, VII. 149. m.

8) *Neutrum Comparativi*, Πλεῦν, ut, καὶ πλεῦν ἔτι τούτου καὶ ἔλασσον, II. 19. a. ἐγὼ αὐτῆς (τῆς συμφορῆς) τὸ πλεῦν (Majori ex parte, Maxime) μέτοχός εἰμι, III. 52. m. προειδότος πλεῦν τι, IX. 41. f. Semel Πλεῖον, I. 192. m. ex librariorum fortasse arbitratu. Plerumque Πλέον partim adjective positum, partim adverbialiter. πολλῷ πλέον εἶχον τῶν Λακεδαιμονίων, Multo plus habuerunt quam Lacedæmonii, i. e. Multo eis fuerunt Superiores, IX. 70. a. Similiter, πλέον αἰεί κοτε ὑμέων ἐφερόμεθα, Semper vobis fuimus Superiores, VIII. 29. a. εἴ τι ἐνορέω πλέον, Si quid amplius video, (nempe, Amplius quidem quam id quod in oculos incurrit,) I. 89. a. οὐδὲν ἔτι πλέον ἐγένετο τουτέων, IX. 107. f. et 121. extr. quibus quidem ambobus in locis fortasse pro more suo Herodotus οὐδὲν ἐπὶ πλέον, eamdem in

*sententiam, scripserat, ut* VII. 42. *a. ubi vide Not. et locos ibi citatos;* II. 171. *a.* (*ubi* εἴδοτί μοι ἐπὶ πλέον περὶ τούτων) V. 51. *extr. ubi junguntur* ἐπὶ πλέον (*sive unâ voce* ἐπιπλέον) ἔτι, *tum* V. 125. *b. ubi* ἐπὶ πλεῦν ἢ πρότερον, *denique* IX. 41. *a. ubi* οὐδὲν ἐπὶ πλεῦν ἐγίνετο τουτέων, *consentientibus libris omnibus.* πλέον *adverbialiter positum*, Magis, *cum alibi habes, tum in istâ dictione,* πλέον μέντοι ἔφερέ οἱ ἡ γνώμη *etc.* VIII. 100. *a. conf.* Γνώμη, *num.* 2.

9) *Superlativus* Πλεῖστος, *ut in communi sermone. Inde formula,* πλεῖστοι ὅσοι, *de quâ in voc.* Ὅσος. *Superlativus loco Comparativi positus:* πλεῖστα θωυμάσια ἔχει ἢ ἄλλη πᾶσα χώρη, II. 35. *a. N. ubi per ellipsin post* πλεῖστα *intelligitur* καὶ πλέονα. *Denique notentur dictiones hujusmodi,* ταύτῃ καὶ μᾶλλον τῇ γνώμῃ πλεῖστός εἰμι, VII. 220. *a. et aliae eodem pertinentes, quas supra sub voc.* Γνώμη *num.* 2. *adposui.*

Πόλος, ου, ὁ, Polus, Horologium; *sive potius* Instrumentum definiendis anni partibus inserviens, II. 109. *f. N.*

Πολυάργυρος, ὁ, ἡ, Multum argenti possidens. Λυδοὶ πολυαργυρότατοι, V. 49. *m.*

Πολυαρκής, Ad multa sufficiens, Multis modis utilis et fructuosus. πολυαρκέστατος ποταμὸς, Uberrimus fluvius plurima et multiplicia commoda præstans, IV. 53. *a.*

Πολύγονον ζῶον, Foecundum, Foetu abundans animal, III. 108. *a.*

Πολυήρατος, ὁ, ἡ, Valde amabilis. πολυήρατον Λιβύην, IV. 159. *in Orac.*

Πολύκαρπος, ὁ, ἡ, *non solum* Multos fructus ferens; *sed et, apud Nostrum quidem*, Multos fructus capiens; Opulentus, præsertim terræ frugibus. Φρύγες πολυπροβατώτατοι καὶ πολυκαρπότατοι, V. 49. *m.*

Πολυμηκάδες αἶγες, VIII. 20. *in Orac.* Multum-mecantes.

Πολυπλάνητος *ms. F.* I. 56. *m. ubi vulgo* Πουλυπλ. *quod vide infra.*

Πολυπρηγμονεῖν, Res novas moliri, III. 15. *a. Adfinis est formula,* τί πολλὰ πρήσσεις; Cur rebus alienis te immisces? V. 33. *f.*

Πολυπρόβατος, Multos greges alens, *vide in* Πολύκαρπος.

Πολὺς, *vide* Πολλός.

Πολύτιτος, ὁ, ἡ, Valde honoratus, *et* Valde honorandus, *ut in Orac.* οὔτις σε τίει, πολύτιτον ἐόντα, V. 92, 2.

Πολυτροπίη, ἡ, Versutia, Astutia. πολυτροπίῃ περιγενέσθαι τοῦ βασιλῆος, II. 121, 5. *m.*

Πολυφάρμακος, ὁ, ἡ, Multa veneficia habens. πολυφάρμακε Κίρκη, *Vit. Hom.* 32. *f. in Carm. quod* Caminus *inscribitur.*

Πολύφημος, ου, ὁ, ἡ, *aliâs passive*, Famosus, Celeber, *sed apud Nostrum in Orac. active,* Clamosus. ἐς πολύφημον ἐξενείκαντας, V. 79. *a. N. quod* ibid. *interpretantur* ἁλίην, Concionem populi.

Πολύφορτος, ὁ, ἡ, Multas habens sarcinas, Opulentus. οὐ πολύφορτος, ἀλλὰ βραχέα τοῦ βίου ἔχων, *Vit. Hom.* 1. *m.*

Πολυφροσύνη, ἡ, Versutia. ἐπιπλῆχθαι ἐπὶ τῇ πολυφ. τε καὶ τόλμῃ τἀνθρώπου, V. 121, 6.

Πολυψήφις, ὁ, ἡ, *Gen.* πολυψήφιδος, *penult. longâ, ut* εὐκνήμις, ιδος *penult. productâ,* (*non, ut alii,* πολυψηφὶς, ῖδος: *conf. Eustath. Iliad* ά. *p.* 20, 25. *ed. Bas.*) Calculis, Lapillis abundans. πολυψήφιδα παρ' Ἕρμον, *in Orac.* I. 55. *conf. Var. Lect. et Not.*

Πόμα, τὸ, Potus. πόμα εἶναι γάλα, III. 23. *a.*

Πομπὴ, ἡ, Missio, Missus. θείῃ πομπῇ χρεώμενος, Divinitus missus, Instinctu, Impulsu divino usus, I. 62. *f.* (*idem quod* ἐνθεάζων, *cap.* 63. *a.*) III. 77. *a. N.* IV. 152. *m.* περιπίπτειν σφι κέλητα θείῃ πομπῇ, VIII. 94. *a.*

Πομπὸς, οῦ, ὁ, Comes qui aliquem deducit. πομποὺς ἅμα (σύν σοι) πέμψω, I. 121. *m.* 122. *m.*

Πονέεσθαι, *Passiv.* Occupari. περὶ τὤγαλμα πεπονέαται (*i. q.* πεπόνηνται,) Circa simulacrum occupati sunt, II. 63. *a.*

Πόνος, ου, ὁ, Labor; *usurpatur de* Belli labore, *de* Gravi et periculoso conflictu. ἐν τούτῳ τῷ πόνῳ (Marathoniâ pugnâ) ὁ πολέμαρχος διαφθείρεται, VI. 114. *a. N. ubi temere olim glossa* πολέμῳ *pro* πόνῳ *in contextum recepta erat. Pariter* ἐν τῷ πόνῳ τούτῳ, VIII. 89. *a. ubi de* Prælio navali ad Salaminem. *Sed et* VII. 190. *a. ubi de* Tempestate *agitur* quæ Persicam classem adflixit, ἐν τούτῳ τῷ πόνῳ *ait*, In hac calamitate.

Ποντικὸν δένδρεον, Pontica arbor, Corylus, *avellanas ferens*, IV. 23. *m.*

Ποντοπόροι ναῦται, *Vit. Hom.* 19. *a.* Pontigradi nautæ.

Πόντος, ου, ὁ, Mare. *Sic de* Mari *Ægaeo.* τῆσι ἐν τῷ Αἰγαίῳ πόντῳ νήσοισι, II. 97. *a. Et nude* ἐς τὸν πόντον, IV. 99. *m. N. ubi intelligitur* Mare adluens Atticam illamque circumfluens; *sed eodem cap. paulo ante*, ἐς Πόντον *intelligitur* in Pontum Euxinum. *Rursus* IV. 177. *a. de orâ quâdam Libyae loquens*, ἀκτὴν προέχουσαν ἐς τὸν Πόντον *dicit*, πόντον mediterraneum mare *intelligens. Denique* IV. 8. *a.* insulam Erytheam prope Gades ἔξω τοῦ Πόντου sitam *memorans*, πόντον *videtur* Universum mare mediterraneum *dicere; quamquam* ibid. *paulo ante* οἱ τὸν Πόντον οἰκέοντες *haud dubie sunt* Ponti Euxini accolæ.

Πορεύεσθαι, *ut vulgo, sic apud Nostrum*, Abire, Discedere, Proficisci. πορευόμενοι παρὰ βασιλῆος, VI. 95. *a.* ὀψόμενον εἰ πορεύεσθαι ἐπιχειρέοιεν, εἴ τε καὶ μὴ διανοεῦνται ἀπαλλάσσεσθαι, IX. 54. *f. et cet. Sic vulgo etiam accipiunt*, VIII. 107. *f.* νῆας διαφυλαξούσας τὰς σχεδίας πορευθῆναι βασιλεῖ, *ubi intelligunt* Naves custodituras regi pontes (ὥστε πορευθῆναι) qui-

bus transiret et in Asiam discederet. *Quâ in interpretatione, quod ad sententiam spectat, nihil desideres; sed videndum tamen ne Passivo verbo πορευθῆναι alia quaedam vis insit. Mihi quidem oborta suspicio erat, Activum πορεύειν non solum, ut vulgo interpretantur,* Mittere *aut* Adducere *significare, verum etiam (fere ut* στέλλειν) Ad iter parare; *unde praescriptis verbis, vi Passivae vocis, haec inesset sententia:* Naves custodituras pontes ut essent regi ad transeundum parati; *vel*, observaturas, curaturas, ut pontes regi ad transeundum essent parati.

Πορθέειν, 1) Vastare, Diripere, Populari, Evertere. πᾶν τὸ ἄστυ ἐπορθέετο, I. 84. *f.* τοὺς χώρους αὐτέων ἐπόρθεον, I. 58. *f.* τὰς πόλιας ἐπόρθησαν, IV. 148. *extr.* V. 116. *extr.* 2) Oppugnare. χώματα χῶν πρὸς τὰ τείχεα ἐπόρθεε (τὰς πόλιας), I. 162. *extr. Sic et Diodor. Sicul. cum alibi, tum XV.* 4. τὴν πόλιν ἐπόρθουν κατὰ γῆν ἅμα καὶ κατὰ θάλασσαν.

Πορθμεύεσθαι, Navibus trajicere, II. 97. *a.*

Πορθμεὺς, έος, ὁ, Portitor, Nauta qui homines trans fluvium aut trans mare pervehit, I. 24. *a. m.*

Πορθμήϊον, τὸ, (*i. q.* πορθμεῖον) Ponto; Navis portoria, transvehendis hominibus aut mercibus inserviens. ἄλλον ἄλλῃ ἀγινέοντας σιτία ὁλκάσι τε καὶ πορθμηΐοισι, VII. 25. *m. N. ubi* πορθμήϊσιν *praefert ms. Arch. (tamquam a Sing.* ἡ Πορθμηΐς) *quod non aspernabatur Wess. Inde* Πορθμήϊα τὰ Κιμμέρια, Loci nomen *ad Paludem Maeotidem*, IV. 12. *a. N. et* 45. *a. Apud Stephanum Byzantinum* Πόρθμια.

Πορθμὸς, ὁ, Fretum. κατέχον μέχρι Μουνυχίης πάντα τὸν πορθμὸν τῇσι νηυσί, VIII. 76. *m.*

Πόρος, ου, ὁ, 1) Trajectus, *et per metonym.* Pons qui praebet transitum. *Sic* λύσαντες τὸν πόρον, IV. 136. *f. idem valet ac* τὴν γέφυραν *paulo ante* ibid. *Sic et* IV. 140. *f. Et* λύσοντας τὸν πόρον, VIII. 111, 3. *idem sonat ac* λύσοντας τὰς γεφύρας, VIII. 108. *a. m. Denique* VIII. 115. *a. ait* ἀπικνέεται ἐς τὸν πόρον τῆς διαβάσιος, Pervenit ad locum ubi (*sive*, ad pontem per quem) trajecerat fretum. 2) Via ac ratio *perveniendi ad id quo tendimus.* ὡς οὐκ ἐδύνατο πόρον οὐδένα τούτου ἀνευρεῖν, II. 2. *a.* ἐπεὶ οὐδεὶς πόρος ἐφαίνετο τῆς ἁλώσιος, III. 156. *m. f.*

[Πόῤῥω, *vide* Πρόσω.]

Πορσύνειν, Praebere, Parare, Curare, Administrare. περὶ πλείστου ἦγον τὰ τοῦ θεοῦ πορσύνειν, IX. 7. *a. conf.* Πρεσβύτερος.

Πορφυρεὺς, έος, ὁ, Purpurarius. συμμίσγουσι ἀνδρὶ πορφυρέϊ, IV. 151. *m.*

Ποσειδέων, έωνος, ὁ, *qui vulgo* Ποσειδῶν, Neptunus, I. 50. *f. et cet. Vide Indic. Rer. et Pers.* Ποσειδάων, *in Vit. Hom.* 17. *f.*

Ποσιδήϊον, τὸ, Neptuni templum. κόλπον τὸν ἐπὶ τοῦ Ποσιδηΐου, Ad Neptuni templum. *Alibi,*

τοῦ Ποσειδέωνος ὁ νηός, VIII. 129. *f.*

Πόσις, ιος, ἡ, Compotatio. εἰλαδὸν συγγίνεσθαι ἐς πόσιν, I. 172. *m.*

Ποσσίκροτος, ὁ, ἡ, Pedibus pulsatus *saltando*, I. 66. *m. in Orac.*

Πότιμος, ὁ, ἡ, Potabilis. τὰ πότιμα ὕδατα, VIII. 22. *a.*

Πότνιαι, αἱ, Eumenides. τὸ τῶν Ποτνιέων ἱρόν, IX. 97. *a.* πότνια Νίκη, Alma Victoria, VIII. 77. *f. in Bacidis oraculo.*

Ποτνιάνακτος, ὁ, ἡ, Dominatu venerandus. Σμύρνην ποτνιάνακτον, *Vit. Hom.* 14. *m.*

Ποτὸν, τὸ, Potio, Potus. σῖτα καὶ ποτά, V. 34. *a.*

Πουλύ τι, *pro* πολύ τι, III. 38. *a. et* Πουλυπλάνητον ἔθνος, I. 56. *a. vide supra in* Πολλός, *num.* 1. *Etiam pro* Πολιούχου, I. 160. *m. olim* Πουλιούχου *edebatur. vide Var. Lect.*

Πούς, ποδός, ὁ, Pes. ἐδίωκον ὡς ποδῶν ἕκαστος εἶχον, IX. 59. *f.* Ἀθηναῖοι ὡς ποδῶν εἶχον τάχιστα ἐβοήθεον, VI. 116. *a.* ξύλινον πόδα, IX. 37. *f.* Pes mensura, quatuor continet palmas: τῶν ποδῶν τετραπαλαίστων ἐόντων, II. 149. *f.*

κατὰ πόδας ἐμεῦ ἐλαύνων, E vestigio me sequens cum exercitu, IX. 89. *m.*

ἐν ποσὶ, Ante pedes, In proximo. πάντα τινὰ τὸν ἐν ποσὶ γινόμενον, Obvium quemque, III. 79. *a.* αἱ χεῖρες τῶν κολοσσῶν (Manus ligneorum colossorum, *quae vetustate deciderant*) ἐν ποσὶ αὐτέων ἐοῦσαι, Ante pedes, (Ad pedes) illorum jacent, II. 131. *extr.* ἐκ ποδῶν, Procul. βουλόμενον ἐκ ποδῶν εἶναι, VI. 35. *f.* (*ubi alii quidem* ἐκποδὼν *unâ voce.*) ὡς ποδῶν εἶχον, VI. 116. *a. m.* IX. 59. *b.* τῇ κατὰ πόδας ἡμέρῃ, Proxime insequente die, *ex Herodoti libro* III. *citat H. Steph. in Thes. Gr. Ling. T. III.* 503. *h. et post illum alii: quorum verborum in Musis sedem subtilius indicare nunc quidem non possum.*

Πρέπει, Decet. *Construitur cum Infinitivo, sive expresso sive (ut saepe apud Nostrum) subintellecto. Sic,* τίσασθαι οὕτω ὡς κείνους πρέπει, *nempe* ὡς πρέπει τίσασθαι ἐκείνους, IV. 139. *f.* ἀπήλλαξαν οὕτω ὡς κείνους ἔπρεπε, VIII. 68, 1. *extr. ubi, sicut et in superiori exemplo, verbum* πρέπει *non Accusativum regit, sed subintellectum Infinitivum* ἀπαλλάξαι, *cui junctus est Accusativus,* κείνους: Ita accepti sunt uti æquum erat ut illi acciperentur. *Similiter, in illâ phrasi,* Τοιγάρ σφι Μαρδόνιος δίκας δώσει τοιαύτας οἵας ἐκείνοισι πρέπει, VIII. 114. *extr. idem verbum* πρέπει *non regit Dativum* ἐκείνοισι, *sed regitur hic dativus a subintellecto verbo* διδόναι, Talem illis poenam dabit, qualem æquum est dare talibus hominibus. *Conf.* Ἐμπρέπειν.

Πρεσβεύειν τινός, *i. q.* πρεσβύτερον εἶναί τινος, Natu majorem esse, VII. 2. *m. N.*

Πρεσβυγενείη, ἡ, Primogenitura, *quasi dicas* Prioritas nativita-

tis. κατὰ πρεσβυγενείην τετίμηται μᾶλλον, VI. 51. *extr.*

Πρεσβύτερος, Antiquior, Honore dignior. τὰ τοῦ Θεοῦ πρεσβύτερα ἐποιεῦντο ἢ τὰ τῶν ἀνδρῶν, V. 63. *a. m.* (*Conf.* Πορσύνειν.) *De* Antiquitate generis *habes* II. 2. *extr.* πρεσβυτέρους *i. q.* προτέρους ibid. *a.*

Πρῆγμα, τὸ, (*jon. pro comm.* πρᾶγμα), 1) Res, Negotium. σοὶ δὲ καὶ τουτοισὶ πρήγμασι τί ἐστί; Tibi et hisce rebus quid commune est? Ad te quid pertinent hæ res? V. 33. *f. N.* σφίσι τε καὶ Ἀθηναίοισι εἶναι μηδὲν πρῆγμα, Sibi nihil esse negotii cum Atheniensibus, V. 84. *extr. Etiam de* Personâ *vocabulo* πρῆγμα *utitur Noster.* ἦν μέγιστον πρῆγμα Δημοκήδης παρὰ βασιλέϊ, III. 132. *extr.*

2) *Nudum voc.* πρῆγμα *valet etiam idem ac* μέγα πρῆγμα, Res magni momenti. ταῦτα ἀκούσαντας λέγεται πρῆγμα ποιήσασθαι, VII. 150. *f.* ταῦτα ἤκουον μὲν, πρῆγμα μέντοι οὐδὲν ἐποιήσαντο, VI. 63. *m. f.*

3) πρῆγμα, Res facienda, Res utilis *aut* necessaria. εὕρισκε πρῆγμά οἱ εἶναι *seq. Inf.* Reperit e re suâ, Necesse sibi esse, I. 79. *a. N.* οὐδὲν ἂν εἴη πρῆγμα γνώμας ἐμέ σοι ἀποφαίνεσθαι, Nil opus fuerit ut ego *etc.* I. 207. *a.* ὡς ἀπαλλάσσεσθαι πρῆγμα εἴη, IV. 11. *m. N.* εὕρισκέ οἱ οὐ πρῆγμα εἶναι στρατεύεσθαι, VII. 12. *a. N.* πρῆγμα ἂν μοῦνον ἦν *seq. Inf.* Una res facienda hæc foret; Nullâ aliâ re opus foret, nisi ut *etc.* VII. 130. *m.* (*Conf.* Δέεσθαι, *num.* 3.)

4) πρῆγμα, Res molesta, Molestia. ἵνα φερόμενον τὸ δελτίον μηδὲν πρῆγμα παρέχοι οἱ πρὸς τῶν ὁδοφυλάκων, V. 239. *m. f.* πρήγματα ἔχειν, *cum Participio*, VII. 147. *m.*

5) τὰ πρήγματα, Opes, Potentia, Imperium. καταῤῥωδέοντες τὰ Περσικὰ πρήγματα, III. 137. *a.* μεγάλα πρήγματα μεγάλοισι κινδύνοισι ἐθέλει καταιρέεσθαι, VII. 50, 2. *m.*

Πρηγματεύεσθαι, Occupari, Negotium suscipere. οὐδὲν ἔτι πρηγματευθέντες (*scil.* περὶ τὸν νεκρὸν), II. 87. *extr.*

Πρῆξις, ιος, ἡ, *non solum* Actio, *sed et* Casus, Sors, Calamitas; *a formulâ* εὖ *vel* κακῶς πράττειν *derivato hoc usu.* ἀπέκλαιε πᾶσαν τὴν ἑωυτοῦ πρῆξιν, II. 65. *extr. conf. cap.* 64. *a.*

Πρῆσις, ιος, ἡ, Venditio. ὠνῇ τε καὶ πρήσεϊ (*sive* πρήσι) χρέωνται, I. 153. *m.* σπείρουσι τὸν σῖτον ἐπὶ πρήσεϊ (*sive* πρήσι), IV. 17. *b. Conf.* Πιπρήσκειν.

Πρήσσειν (*Atticum* πράττειν) 1) Agere, Facere. τί πολλὰ πρήσσεις; V. 33. *f.* (*Conf.* Πολυπρηγμονέειν.) δηλῶσαι τὰ πρησσόμενα, II. 162. *f.* ὅσπερ τὴν Κυπρίων ἀπόστασιν ἔπρηξε, V. 114. *b.* ὁ ναυτικὸς τὰ ἔμπαλιν πρήσσων τοῦ πεζοῦ, VII. 58. *a.* τὠυτὸ ἂν ὑμῖν ἐπρήσσομεν, IV. 119. *m. ubi Dativus* ὑμῖν *non* (*ut dormitans equidem in latinâ versione acceperam*) *a verbo* ἐπρήσσομεν, *sed a prono-*

*mine* τὠυτὸ, *pendet.* (*Cf. supra in* Αὐτός.)

2) εὖ *vel* κακῶς πρήσσειν, Rem (Res suas) bene *aut* male gerere, Prospero *aut* malo uti successu. καί μιν εὖ πρήσσοντα λίποιεν, I. 42. *a.* V. 24. *f.* πρήσσειν ᾗ δύναιτο ἄριστα, V. 30. *f.* κακῶς πρήσσοντες, V. 34. *f.* 35. *a.* Μαρδόνιον φλαύρως πρήσσοντα τῷ στόλῳ, VI. 94. *m.* *Subinde, ubi* Pessimus *fuit* successus, *nude* οὕτω ἔπρηξαν *dicere amat Noster,* Hac fortunâ (*nempe*, Hac calamitate) usi sunt, III. 25. *extr. N.* VI. 44. VIII. 129. *extr. N.* φάμενοι οὐδὲν ἄμεινον πρήσσειν οἰκεῦντες Λιβύην, Dicentes non melius secum agi quod Libyam habitent, IV. 157. *a. Notanda vero* ἀνακολουθία *constructionis*, IV. 156. *a. N.* συγκτίζουσι (*nempe* αὐτοῖς) - - ἄμεινον πρήξειν, *ubi ex justâ structurae ratione aut* συγκτίζοντας ἄμεινον πρήξειν *oportebat; aut* συγκτίζουσι ἄμεινον ἔσεσθαι.

3) πρήσσειν *et* πρήσσεσθαι, Exigere *tributum, pecuniam, poenam.* φόρον ἔπρησσον παρ' ἑκάστων, I. 106. *a. N.* καὶ αὐτοὺς ἑκατὸν τάλαντα ἔπρηξαν, III. 58. *extr.* πρήσσεσθαι ἀργύριον, II. 126. *a. et m.* τοὺς Αἰγινήτας πρήσσεσθαι, Ab Ægínetis poscere *tributum quotannis persolvendum*, V. 84. *b. Conf.* Συμπρήσσεσθαι.

[Πρηστεύειν, *vide* Διαπρηστ. *et* Διαδρηστ.]

Πρηστὴρ, ῆρος, ὁ, Fulgur, Fulmen. βρονταί τε καὶ πρηστῆρες ἐπεσπίπτουσι, VII. 42. *f.*

Πρητήριον, τὸ, Forum rerum venalium. ἵνα σφι ἀγορή τε ἐγίνετο καὶ πρητήριον, VII. 23. *extr.*

Πρηΰνειν, (*jon. pro* πραΰνειν) Mitigare. πρηϋνομένου τοῦ χειμῶνος, Mitescente hyeme, II. 25. *m.*

Πρηΰς, (*jon. pro* πραΰς) Lenis, Mitis, Placatus. *Comparat.* οὐδὲν ἐγίνετο πρηΰτερος, II. 181. *a.*

Πρίασθαι, Emere. I. 60. *extr. Conf.* Ὠνέεσθαι.

Πρὶν, Prius, Antea. τέρεα μέζονα τοῦ πρὶν γενομένου τέρεος, VIII. 37. *m.* πρὶν ἂν, *et* πρὶν ἢ *aut unâ voce* πρινὴ, Prius quam. 1) *Sequente Subjunctivo:* οὐκ ἀνίει πρὶν ἂν διαφύγῃ, III. 109. *m. ubi alii quidem* ἂν *non agnoscunt.* οὔτε τοῦ χρυσοῦ ἅπτεσθαι πρὶν ἄν σφι ἀπισωθῇ *etc.* IV. 196. *f.* οὐκ ἔφη χρήσειν πρὶν ἢ τὸν νηὸν ἀνορθώσωσι, (*alii quidem* ἀνορθώσουσι *male*) I. 19. *f.* φὰς οὐκ ἐπαναστήσειν τὴν στρατιὴν πρὶν ἢ ἐξέλῃ σφέας, VI. 33. *m. Similiter olim edebatur* μὴ πρότερον ἀπαναστῆναι πρὶν ἢ ἐξέλωσι Θήβας, IX. 87. *a. ubi* πρὶν *ignorant mss. libri omnes. Rursus vero,* οὐ πρότερον παύσομαι πρὶν ἂν ἕλω τὰς Ἀθήνας, VII. 8, 2. *m. ubi* πρὶν *agnoscunt libri omnes, sed nonnulli ex abundantiâ* πρὶν ἂν ἢ *praeferunt.* οὐκ ἔστι ὅκως ἔξεισι πρὶν ἢ θύσεσθαι μέλλῃ, VII. 197. *m. ubi* μέλλοι *praefert ms. Arch. contra constantem Scriptoris morem.*

2) *Alibi sequitur Infinitivus.*

οὐ πρότερον θάπτεται ὁ νέκυς πρὶν ἂν - - ἑλκυσθῆναι, I. 140. a. πρὶν ἢ Ψαμμίτιχον βασιλεῦσαι, II. 2. a. πρὶν ἢ ἀποστεῖλαι τὴν στρατιὴν, IV. 167. a. πρὶν ἢ Ἰωνίην ἀποστῆναι, V. 65. f. πυθόμενος τὸν πάντα λόγον πρὶν ἢ - - ἐμβαλεῖν, IX. 13. a. Sed, quod libri nonnulli, IX. 93. f. praeferunt, πρὶν ἢ δίκας δώσειν, id quidem mendosum est: nam, si Infinitivum ibi ponere voluisset auctor, non Futurum δώσειν, sed Aoristum δοῦναι erat positurus; quare recte ibi alii, πρὶν ἢ δίκας δῶσι. Etiam nudum πρὶν absque ἢ vel ἂν, Priusquam. πρὶν ὦν παρεῖναι ἐκεῖνον, VIII. 144. extr.

3) Etiam praeposito artic. Τὸ πρὶν vel Τοπρὶν, Olim, cui opponitur νῦν, I. 129. extr.

Πρὸ, *Praepositio regens Genitivum*; 1) Ante, *ut vulgo; cum de Loco tum de Tempore.* πρὸ τῆς ἀκροπόλιος, ὄπισθε δὲ etc. VIII. 53. a. πρὸ τῆς Πλαταιέων πόλιος, IX. 52. a. πρὸ τούτου (*scil.* τοῦ χρόνου), *et brevius* πρὸ τοῦ, *aut unâ voce* προτοῦ. τοῦτον ἔτι τὸν χρόνον, καὶ πρὸ τοῦ, *vel* προτοῦ, *al.* καὶ τὸν πρὸ τούτου, V. 83. a. *Sic* I. 106. a. *cum Var. Lect.* I. 122. a. III. 62. f. V. 75. m. *et cet. Sic* μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ *vel* ἢ προτοῦ, V. 55. *extr. Similiter* πρὸ πολλοῦ, Multo ante. *Sed perperam olim* πρὸ πολλοῦ *pro* πρὸς πολλοὺς *edd. vett.* IV. 11. m.

2) πρὸ *i. q.* ὑπὲρ, Pro. εἴ τις βούλοιτο πρὸ τῆς Σπάρτης ἀποθνήσκειν, VII. 134. m. πρὸ τῆς Ἑλλάδος ἀποθνήσκει, IX. 72. f. πρὸ χώρης δορυαλώτου μάχεσθαι, VIII. 74. f. (*pro quo* VIII. 70. b. *ait*, ὑπὲρ γῆς τῆς Ἀθηναίων ναυμαχέειν.) *Sic* πρὸ τῶν Ἑλλήνων, πρὸ τῶν βαρβάρων μάχεσθαι, IX. 48. m. f. *Conf.* Προναυμαχέειν.

3) πρὸ, Præ; *verbi causâ, quum dicitur aliquis* Hoc eligere præ illo, *i. q.* loco illius, *aut*, Hoc potius quam illud. οἷσι ἡ τυραννὶς πρὸ ἐλευθερίης ἦν ἀσπαστότερον, I. 62. a. πρὸ τούτων τῶν κακῶν ἡμῖν κρέσσον καὶ ὅ τι ὦν ἄλλο παθέειν ἐστί, VI. 12. f. πᾶν δὴ βουλόμενοί σφι εἶναι πρὸ τῆς παρεούσης λύπης, VII. 152. *extr.*

Προάγειν, Perducere, Impellere, Excitare *aliquem.* εἰ ὑποπτεύουσι μὴ δόλῳ αὐτοὺς προάγοιεν, IX. 90. f. ἐς γέλωτα προαγαγέσθαι τινὰ, Permovere ad risum, Risum alicui elicere, II. 121, 4. m. N. *ubi alii* προσαγαγεῖν, *alii* προσαγαγέσθαι.

*Pro* τὸ ἔργον προσῆγε, IX. 92. *a. suspicatus sum* προῆγε *fortasse legendum, et Neutraliter accipiendum verbum*, Progrediebatur, Succedebat opus. *Similiter usurpatur verbum Medium notione activâ:* κινδύνους ἀναῤῥιπτέοντες ἐς τοῦτο προηγάγοντο τὰ πρήγματα, In hoc fastigium res suas evexerunt, VII. 50, 2.

Προαγορεύειν, 1) Pro concione dicere, Proponere. ἰσονομίην ὑμῖν προαγορεύω, III. 142. m. προαγόρευε (*nempe* ἐν τῷ συλλόγῳ) τά τοι δοκέει εἶναι ἄριστα, VII. 10, 4. a. προηγόρευε (ἐν τῷ συλλόγῳ) εὖ ἔχοντα Θεμι-

στοκλέης, VIII. 83. *a.* 2) Edicere, Proclamare, *praesertim* præconis voce. ταῦτα προαγόρευε (*sive*, *ut vulgo et hic et alibi legebatur*, προηγόρευε) Θρασύβουλος, I. 22. *a. ubi paulo ante*, *eâdem notione*, προεῖπε *ait*; *quemadmodum etiam latine* Prædixit *dicimus pro* Edixit. (*Conf. Not. ad* III. 61. *extr.*) οἱ κήρυκες προηγόρευον ταῦτα, III. 62. *a.* ὑπὸ κήρυκος προηγόρευε τοῖσι Ἴωσι λέγων, IX. 98. *m.*

Προαιδέεσθαι (τὶ) τινί, Ob acceptum beneficium reverentiam aliquam et grati animi significationem debere alicui. αἵ τινές σφι (πόλιες) προηδέατό κού τι, (*jon. pro* προῄδηντο) I. 61. *f.* τίς ἐστι Ἑλλήνων εὐεργέτης, ᾧ ἐγὼ προαιδεῦμαι, III. 140. *a. m.* (*Sed* συνῄδεατε, IX. 58. *m. est a* συνειδέναι.) *Conf.* Προοφείλεσθαι.

Προακούειν, Ante audire. προακήκοε ὅτι *etc.* VIII. 79. *m.*

Προαναισιμοῦν, Ante consumere. ἐν τῷ προαναισιμωμένῳ χρόνῳ πρότερον ἢ ἐμὲ γενέσθαι, Intra tempus quod ante meam ætatem Absumtum est, Effluxit, II. 11. *f.*

Προαπηγέεσθαι, Prius (Ante) exponere. προαπηγησόμενος τὴν συμφορήν, III. 138. *a.*

Προάστειον *et* Προαστήϊον, τό, Suburbium. τὸ προάστειον, I. 78. *a.* ἐν τῷ προαστείῳ, VIII. 129. *f. Sed* ἐν τῷ προαστηΐῳ, III. 142. *a. ubi nonnisi ex uno ms. Paris. a. communem formam* προαστείῳ *enotatam reperi*, *noster cod. F. vero cum aliis jonicam tenet formam*: *adeoque pro eo quod in nostrâ Var. Lect. temere positum est* » προαστείῳ *F.* « *corrigendum* » προαστείῳ *Pa.* «

Προβαίνειν, Progredi. προέβαινε γὰρ τὸ ἔθνος ἄρχον, Progrediebatur enim hic populus imperando; *id est*, Latius enim atque latius successu temporis promovebat suum imperium, I. 134. *extr.* (*quo de loco vide Not.*, *et Lexic. hoc Herodot. voce* Ἐπιτροπεύειν.) προβήσομαι ἐς τὸ πρόσω τοῦ λόγου, II. 5. *m. f.*

Προβάλλειν, Projicere, Abjicere. προβάλλουσι σφέας αὐτούς, Abjicientibus animum, *ex commodissimâ Wesselingii interpretatione*, VII. 141. *a. N. sed videtur proprie significare*, Humum sese projicientibus, *nempe ut fere faciunt qui desperant et animum prorsus despondent.*

*Medium*, Προβαλέσθαι, In medium producere, Proferre, Commemorare. ἔθνος οὐδὲν ἔχομεν προβαλέσθαι σοφίης πέρι, IV. 46. *a. N.*

Πρόβατον, τό, *sigillatim quidem* Ovis, *sed et generatim* Pecus quodlibet quod Pastum exire (προβαίνειν ἐς τὴν νομήν) solet. I. 207. *f. N.* τὰς βοῦς τὰς θηλέας σέβονται προβάτων πάντων μάλιστα, II. 41. *a.* θύουσι καὶ τἄλλα πρόβατα καὶ ἵππους μάλιστα, IV. 61. *extr. N.* VI. 56. *f.* 57. *a.* VII. 171. *b. Itaque* Oves, Capræ, *nescio an et* Vituli, *sunt* τὰ λεπτὰ τῶν προβάτων, I. 133. *a. et* VIII. 137. *a.*

Πρόβλημα, τό, Tutamen corporis, Id quo tegimus tuta-

murque corpus contra hostium tela. *προβλήματα ἀντ' ἀσπίδων ἐποιεῦντο γεράνων δοράς*, VII. 70. *extr.* *ἐς τὸν πόλεμον, στρουθῶν καταγαίων δορὰς φορέουσι προβλήματα*, IV. 175. *m.*

Προβοηθέειν, Prius ad tutandos suos et ad occurrendum hosti conferre se *aliquo*. *ἡμέας καιρός ἐστι προβωθῆσαι ἐς τὴν Βοιωτίην*, *sic olim edebatur*, VIII. 144. *extr. commode*, *ubi* *πρὸ* *refertur ad praecedens* *πρὶν ὢν παρεῖναι ἐκεῖνον*. *προσβωθ.* *ex aliis libris recepit Wess.*

Προβόλαιος, ὁ, (*sive* τὸ Προβόλαιον,) *i. q.* ὁ *πρόβολος*, VII. 148. *m. N. in Orac.*

Πρόβολος, ὁ, Venabulum, Hasta, Verutum. *προβόλους δύο λυκοεργέας ἕκαστος εἶχε*, VII. 76. *N.* *προβόλους*, *ἀκόντια* *interpretatus est nescio quis Grammaticus, cujus verba olim apud Athenaeum lib. XI. p.* 486. *c. d. iniquo loco intrusa erant, Conf. Not. ad* VII. 148. *m.*

Πρόβοσκος, ου, ὁ, Subbubulcus. *ἤϊε ἐς πόλιν ὁ βουκόλος, τῶν τινα προβόσκων φύλακον αὐτοῦ (τοῦ ἐκκειμένου παιδίου) καταλιπών*, I. 113. *m. N. ubi* *πρόβοσκον* *Æm. Portus*, *praeeunte Valla*, Pecoris pascendi vicarium *interpretatur, quem latine, sicut Proquaestorem et Proconsulem dicimus*, Propastorem *dicere possis. Eamdem vim praepositionis* *πρὸ* *spectans Toupius* (*Epist. crit. p.* 66. *edit. Lips.*) *ait:* » Πρόβοσκος *est* Subbubulcus, *sive* locum tenens bubulci.« *Equidem vocabulum* Subbubulcus *tenens*, *ita accepi ut* ὁ *πρόβοσκος* *non ab eo nomen invenerit quod* locum teneat bubulci, *sed ab eo quod* *προάγει τὰ βοσκήματα ἐς τὴν νομήν*. *Nempe* ὁ *βουκόλος* Præfectus *erat* armentorum; *cujus sub imperio plures* Pastores (*πρόβοσκοι*) *alii alio* pastum educebant curabantque armenta.

Πρόβουλος, ου, ὁ, Consiliarius; Qui ante alios et pro illis deliberat, eisque consulit. *ἐν τῷ Ἰσθμῷ ἔσαν ἁλισμένοι πρόβουλοι τῆς Ἑλλάδος*, Legati de salute Græciæ deliberantes, VII. 172. *a.* *ἔπεμπον προβούλους σφέων αὐτῶν ἐς Πανιώνιον*, VI. 7. *a. ubi quidem* *σφέων αὐτῶν* *non tam* Pro ipsis, *quam* De suo numero *videtur significare*.

Προγίνεσθαι, Ante nasci. *οἱ προγεγονότες πρὶν ἢ τὸν πατέρα σφέων βασιλεῦσαι*, VII. 3. *m. f.*

Πρόγονοι, Majores, Progenitores. *ἐπὶ τοὺς ἡμετέρους προγόνους στρατεύεσθαι*, VII. 150. *m. f. pro quo est* *ἐπὶ τοὺς πατέρας*, VIII. 22. *a.*

Προδεικνύειν, 1) Præmonstrare, Exemplum præeundo monstrare quid et quo pacto sit faciendum. *προδέξαντες σχῆμα οἷόν τι ἔμελλε εὐπρεπέστατον φανέεσθαι ἔχουσα*, I. 60. *m. f. N.* *Ἡρακλέα, τὸν ζωστῆρα προδέξαντα*, Quum aptandi cinguli rationem praemonstrasset, IV. 10. *a.* (*ubi perperam olim* *προσδείξαντα* *aut* *προσδέξαντα*) *conf.* IV. 9. *f. ubi ait,* *τὸν ὁρᾷς τῷ ζωστῆρι τῷδε κατὰ τάδε* (hoc modo, hac ratione) *ζωννύμενον*. 2) Ante significare; Id quod futurum est signifi-

care. Ἕλλησι προδεικνύει ὁ Θεὸς ἔκλειψιν τῶν πολίων, VII. 37. *f.*

Προδειμαίνειν, Ante timere. πᾶν χρῆμα προδειμαίνοντα, μηδὲν παθεῖν, VII. 50, 1. *a.*

Προδέκτωρ, ορος, ὁ, (*jon. pro* προδείκτωρ) Futura significans, Futuri index. ἥλιον εἶναι Ἑλλήνων προδέκτορα, σελήνην δὲ σφέων, *nempe* τῶν Περσέων), VII. 37. *extr.*

[Προδηλήσηται *perperam olim legebatur pro* Προσδηλησ. VIII. 68. *f.*]

Πρόδηλος, η, ον, Manifestus. *Neutr. plur. pro Sing.* πρόδηλα γὰρ ὅτι οὗτοι οἱ ἄνθρωποι *etc.* IX. 17. *m. f.*

Προδιδόναι, 1) Prodere, Tradere *aliquem hosti.* τοὺς λοιποὺς τοῖσι Σαμίοισι προέδωκε, VI. 23. *f.* προδιδοὺς τὴν Ποτίδαιαν, VIII. 128. *m.* προδοθέντες ὑπὸ Σιτάλκεω ἥλωσαν, VII. 137. *m. f.*

2) *In Bello, ac praesertim in Praelio,* προδιδόναι *dicuntur hi* Qui deserunt socios *et ad hostes transeunt.* ὁρέοντες τοὺς πολλοὺς τῶν συμμάχων προδιδόντας, VI. 15. *b.* προδεδόμεθα ὑπὸ τῶν συμμάχων, IX. 60. *a.* ἣν ἄρα προδιδῶσι οὗτοι πρὸς τοὺς κατιόντας, III. 45. *extr.* μαχομένων τῶν ἄλλων, Στησήνωρ προδιδοῖ ἔχων δύναμιν ἀνδρῶν περὶ ἑωυτὸν οὐ σμικρήν, V. 113. *a.*

3) *Per metaphoram,* προδιδόναι *dicitur etiam* Res, quæ, ubi eâ opus habemus, Deficit, *et* Destituit fallitque spem nostram. *Sic* προδοῦναι *dicuntur* τὰ ῥέεθρα ποταμῶν, VII. 187. *m. N. ubi e sequentibus subintelligi potest* προδοῦναι τοσαύτας μυριάδας, Aqua fluminum defecit, (ἐπέλιπε, *ut ait,* VII. 127. *extr.*) nec sufficiens fuit tot myriadibus hominum. *Similiter,* τοῦ Φράγματος προδεδωκότος, *nempe* αὐτοὺς, Quum septum vel vallum eos destituisset, VIII. 52. *m.*

Προδοσίη, ἡ, Proditio. προδοσίην ἐσκευάζοντο, VI. 100. *m.*

Προδότης, ὁ, Proditor. προδόται τῆς Ἑλλάδος, VIII. 30. *extr.*

Πρόδρομος, ου, ὁ, ἡ, Præcursor, Prævius. προδρόμους κήρυκας προπέμψαντες, I. 60. *f.* προδρόμους ἀποστείλαντες τῶν ἱππέων τοὺς ἀρίστους, IV. 121. *a.* τῶν Σκυθέων οἱ πρόδρομοι, IV. 122. *a.* λέγοντες ὡς αὐτοὶ μὲν ἥκοιεν πρόδρομοι τῶν ἄλλων, VII. 203. *a.*

ἦλθε ἀγγελίη πρόδρομος, ἄλλην στρατιὴν ἥκειν, IX. 14. *a.* *N. nisi ibi, ut equidem suspicatus sum, legendum:* ἦλθε ἀγγελίη, πρόδρομον ἄλλην στρατιὴν ἥκειν.

Προεδρίη, ἡ, Primarius in consessu locus, *quasi dicas* Præsidentia. ἀτελείη καὶ προεδρίη, I. 54. *b.* IX. 73. *m.* ἐν τοῖσι ἀγῶσι προεδρίας ἐξαιρέτους, In omnibus ludis publicis sedes primarias et præcipuas *habent reges Spartanorum,* VI. 57. *a. m.* βασιλῆα Δαρεῖον ἐν προεδρίῃ κατήμενον, In eminente sede præsidentem, IV. 88. *a. Conf.* Προεξέδρη.

Προειδέειν, Providere. ἀγάμεθα τὴν προνοίην, ὅτι προείδετε ἡμέων οἰκοφθορημένων, VIII. 144. *m. f.*

Προειδέναι, Ante cognitum habere, Præscire. ὡς προειδότος πλεῦν τι καὶ τούτου, Nam et hic,

quid futurum esset, melius prospexerat, IX. 41. *f.*

Προειπεῖν, Edicere, Edicto publico imperare. προεῖπε Μιλησίοισι *seq. Infinit.* I. 21. *extr.* ἀλλά σφι προειπεῖν ἐκ τῆς γῆς ἐξιέναι, VI. 137. *f.* (*Conf.* Προαγορεύειν.) ξεινίην ὁ Πέρσης τοῖσι Ἀκανθίοισι προεῖπε, Edixit (*vel* Indixit) eis, se hospitio illorum esse usurum, VII. 116. *ubi vide quae adnotavimus*, *et confer cap.* 119.

Προελαύνειν, Promovere. *In Passivo*, Progredi. ὡς δὲ πρόσω τῆς νυκτὸς προελήλατο, IX. 44. *a. N.*

Προεμβάλλειν, Ante invadere. Boves opisthonomi non possunt antrorsum eundo pasci, προεμβαλλόντων ἐς τὴν γῆν τῶν κερέων, Quia prius (*nempe*, prius quam progredi antrorsum possint) cornua eorum Impinguntur in terram, IV. 183. *m.*

Προεξαΐσσειν, Ante reliquam aciem proruere, Subito procurrere. προεξαΐσσοντες κατ' ἕνα, καὶ δέκα, ἐσέπιπτον ἐς τοὺς Σπαρτιήτας, IX. 62. *extr.*

Προεξανίστασθαι, Ante justum tempus (*nempe*, Ante datum signum) e carceribus excurrere. ἐν τοῖσι ἀγῶσι οἱ προεξανιστάμενοι ῥαπίζονται, VIII. 59. *b.* Ante alios surgere et prodire. προεξαναστάντες πρότεροι οἱ Τεγεῆται ἐχώρεον ἐς τοὺς βαρβάρους, IX. 62. *a.*

Προεξέδρη λίθου λευκοῦ, Sublimis sedes marmorea, VII. 44. *a.* *Conf.* Προεδρίη, IV. 88. *a.*

Προερέειν, Edicere. κήρυκα προερέοντα τῷ στρατῷ ὡς *etc.* III. 61. *f. N.*

Προέρχεσθαι, Progredi. τὰ Περσέων πρήγματα ἐς τόδε προελθόντα, res in hoc fastigium Evectæ, VII. 50. *m.* *Paulo ante* ibid. προκεχώρηκε *ait eâdem notione.*

Προεσάγειν, Ante introducere. *Med.* προεσάγεσθαι, *Res suas* Prius (*vel* Antea) rure in urbem et in domos inferre. προεσάξαντο σιτία ἐτέων κάρτα πολλῶν, I. 190. *f.* *ubi vide quae proxime praecedunt;* οὔτε τι ἐξεκομίσαντο οὐδὲν, οὔτε προεσάξαντο, VIII. 20. *a.*

Προετοιμάζεσθαι, *Medium notione activâ*, Præparare, Ante parare, *sive* Præparandum curare. προετοιμάσατο τάδε, VIII. 24. *a.* προετοιμάζετο ἐκ τριῶν ἐτέων τὰ ἐς τὸν Ἄθων, VII. 22. *a.*

Προέχειν, 1) *idem ac* πρότερον ἔχειν, Prius (Jam ante) habere, accepisse, tenere, cognitum habere *aliquid.* προέχων μὲν τῶν Ἀθηναίων οὐ φιλίας γνώμας, IX. 4. *m. N.*

2) προέχειν, Eminere, Antecellere; *cum Genit. ejus supra quem quis eminet*, *et Dativo rei in quâ antecellit.* προέχω αὐτέων τοσοῦτον, II. 136. *f.* εὕρισκε προέχοντας τοὺς μὲν τοῦ Δωρικοῦ γένεος, τοὺς δὲ τοῦ Ἰωνικοῦ, I. 56. *m.* *Similiter* Masistii equus προέχων τῶν ἄλλων, IX. 226. *a.* *intelligi potuerat* Eminens præter cæteros; *sed perspecte Wesselingius docuit intelligendum esse* Præ aliis longius provectum.

*Rursus vero*, πάντων - - πολλῷ τοῦτο προέχειν λέγω, Omnibus hoc longe antecellit, III. 82. *a. Et* ὁ μὲν δυοῖσι προέχει τοῦ εὐτυχέος μούνοισι οὗτος δὲ τοῦ πλουσίου πολλοῖσι, I. 32. *m. Similiter*, Ἄργος προεῖχε ἅπασι τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι χώρῃ, *nempe* πολίων *aut* οἰκεόντων, Argos rebus omnibus eminebat inter eos qui tum Græciam incolebant, I. 1. *a.*

3) σύ τι προέχει τουτέων ἐπιμεμνῆσθαι, Nihil admodum proficit, *aut* promovet, mentionem harum rerum fecisse, IX. 27. *m. N.*

4) προέχεσθαι, Ante se tenere, Sibi Prætendere. τὸν Δία προέχεσθαι τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ, II. 42. *m. Conf.* Προΐσχεσθαι.

Προθυμέεσθαι, Paratum esse, Cupere. προθυμεομένῳ μάχης ἄρχειν, IX. 37. *a. ubi alii quidem, satis speciose*, προθυομένῳ, Prius sacra facienti, *a verbo* Προθύειν. (*Vide Var. Lect. et conf.* I. 204. *f.*) προθυμευμένου ἀποδέξασθαι ἔργον ἑωυτοῦ ἄξιον, IX. 72. *extr.* τότε Μαρδονίῳ προεθυμέετο, Promtam operam navavit, IX. 38. *a.*

Προθυμίη, ἡ, Consilium, Voluntas, Paratus animus, Studium. ἐπ' οὓς ὁ Κῦρος ἔσχε προθυμίην στρατεύσασθαι, I. 204. *m.* κατὰ τὴν τούτου προθυμίην τέθνηκας, Hujus ex consilio (Per hunc si stetisset) mortuus eras, I. 124. *a. m.* ἐκ τῆς Κλεομένεος προθυμίης, De Cleomenis consilio, VI. 65. *m.* πᾶσαν προθυμίην παρεχόμενοι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, VII. 6. *a.* τῶν πέρι καί τινα ἐνάγει προθυμίη μαχόμενον ἀποθνήσκειν, V. 49. *f.*

Πρόθυμος, 1) Promtus. ἡμῖν προθύμους ἔσεσθαι συμμάχους, IX. 92. *m.* 2) Volens, In animo habens, Consilium agitans. τὰ θεῖα - - οὐκ εἰμὶ πρόθυμος ἐξηγέεσθαι, II. 3. *f.* οὐδαμῶς πρόθυμοι ἔσαν ἄλλον τύραννον δέκεσθαι, VI. 5. *a.* ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας οὐδαμῶς πρόθυμος ἦν κατ' ἀρχὰς στρατεύεσθαι, VII. 5. *a.* οὐδαμῶς ἔτι πρόθυμος ἦν μένειν ἐν τῇ Ἀττικῇ, IX. 13. *a.*

Προθύμως, Studiose, Gnaviter, Sedulo. τύπτονται τὰ μέτωπα προθύμως, VI. 58. *f.*

Πρόθυρα, τὰ, *non tam* Atrium, *quam* Vestibulum, *id est* (*ut A. Gellius docet, XVI.* 5.) Locus ante januam domus vacuus, per quem a viâ aditus accessusque ad aedes est. (*Plura vide apud eumdem Gellium.*) τοῦ παιδὸς ἑστεῶτος ἐν τοῖσι προθύροισι, III. 35. *a.* κατήμενος ἐν τοῖσι προθύροισι τοῖσι ἑωυτοῦ, VI. 35. *a.* ἵζετο ἐς τὰ πρόθυρα τῶν βασιλῆος οἰκίων, III. 140. *a.* καταφεύγει πρὸς πρόθυρα Δήμητρος, ἐπιλαμβανόμενος δὲ τῶν ἐπισπαστήρων, VI. 91. *f.*

Προϊέναι (*ab* εἶμι, Eo,) Procedere, Progredi. προϊόντος τοῦ χρόνου, III. 96. *a.* προιούσης τῆς πόσιος, VI. 129. *a.*

Προϊέναι, (*ab* ἵημι,) Projicere, Missum facere et aliis Permittere aut tradere. τὸν δὲ, χρήματα μέν σφι προϊέντα, ψυχὴν δὲ παραιτεόμενον, I. 24. *a.* οἱ μὲν προϊέναι (αὐτὸν τοῖς Πέρσαις) ἑτοῖμοι ἔσαν, III. 137. *a.*

Προΐζεσθαι, Præsidere, Ante alios sedem sublimem capere. Xerxes ἀπικόμενος προΐζετο, dein cæteri ἵζοντο ut cuique honorem tribuere voluit rex, VIII. 67. *m.*

[Προΐξεσθαι, *vide* Καταπροΐξ.]

Προϊστάναι, 1) Ante sistere *vel* statuere. *Unde, in Medio,* ἐπεὰν σκίπωνα προστήσωνται, Postquam baculum ante se statuerunt, *sive* Postquam baculum suum prius in terram defixerunt, IV. 172. *m.* 2) Præficere, *unde* προστῆναι, *et* προεστάναι *vel* προεστηκέναι, *cum Genitivo,* Præesse, Curare, Protegere. προεστέατε τῆς Ἑλλάδος, Præestis Græciæ, Principes estis Græciæ, V. 49. *a.* οὐκ ὀρθῶς σεωυτοῦ προέστηκας, Non recte tibi ipse Præes, te ipsum Gubernas, II. 173. *m.* καὶ ἐν τούτῳ οἱ δορυφόροι Μασίστεω προέστησαν, Protexerunt Masisten, IX. 107. *m. f.*

προστῆναί μιν, Subiisse animum ejus, I. 86. *a. m. et* προστὰς τῷ Ἀστυάγεϊ, Adstans Astyagi, I. 129. *a. et similia, non sunt a verbo* προΐστημι, *sed a* προσίστημι, *et rectius* προστῆναι *et* προσστὰς *scribentur, quemadmodum etiam pro vulgato* προεστήκεε τῷ Κλεομένεϊ, V. 51. *a. recte* προσεστήκεε *dedere scripti nonnulli libri. Vide infra voc.* Προσιστάναι.

Προΐσχεσθαι, Præ se ferre, Proferre, Proponere. προϊσχομένων ταῦτα, Illis hæc proponentibus, Hæc postulata exponentibus, I. 3. *f.* ὁ δὲ ἀκούσας αὐτέων τὰ προΐσχοντο, I. 141. *a.* (*ubi alii olim* προέσχοντο.) ἐπολιόρκεε αὐτοὺς, προϊσχόμενος ἔπεα, ὡς εἴη οἱ *etc.* I. 164. *a. ubi ad* ἔπεα *subintellige pronomen* τάδε, *quod adjicitur,* III. 137. *a.* (*Conf.* Ἔπος.) προϊσχόμενοι δὲ ἐπαγγείλασθε τάδε, Hæc illis proponentes, nunciate (*sive*, pollicemini) simul *etc.* VI. 10. *f. cum Var. Lect.* προϊσχομένου Θεμιστοκλέος λόγον τόνδε, ὡς ἤκοιεν *etc.* VIII. 111. *a. m.* πολλοὶ μὲν ἐδίδοσαν τὰ προΐσχετο αἰτέων ὁ Πέρσης, VI. 49. *a.* πρόφασιν τὴν Παυσανίεω ὕβριν προϊσχόμενοι, VIII. 3. *f. N.* οὐδεμίην ἄλλην πρόφασιν προϊσχομένους, VI. 117. *m.*

*Activum* προΐσχε (*nempe* τὴν ἀσπίδα) πρὸς τὸ δάπεδον *praeferunt, nec ita male plures libri,* IV. 200. *f. pro vulgato* προσίσχε.

Πρόκα, Statim, Protinus, Subito. *Sic Hesych. et Suidas,* Πρόκα. εὐθὺς, παραχρῆμα, ἐξαίφνης. *At nusquam nude* πρόκα *scribit Herodotus; constanter* Πρόκα τε, *adjectâ* τε *particulâ,* (*ita quidem ut videri possit una vox* πρόκατε *fuisse.* (*Conf. Var. Lect.* I. 111, 26.) καὶ πρόκα τε δὴ κατ' ὁδὸν πυνθάνομαι *etc.* I. 111. *f.* καὶ πρόκα τε Φρίκης αὐτὸν ὑπελθούσης, VI. 134. *m.* καὶ πρόκα τε φωνῆς ἀκούειν, VIII. 65. *a.* καὶ πρόκα τε τὸν πρόμαντιν βαρβάρῳ γλώσσῃ χρᾶν, VIII. 135. *m.*

Προκαλέεσθαι, Provocare. ἐς λόγους προεκαλέετο τοὺς βαρβάρους, IV. 201. *m. ubi vulgo* προσεκαλέετο *legebatur.*

Προκαταλύεσθαι τὴν ἔχθρην, Prius redire in gratiam cum ini-

micis, VII. 6. *m.* *Conf.* Καταλύειν, Καταλύεσθαι.

Προκατῆσθαι, 1) Ante alios sedes suas habere. ἡμέας προκατημένους τοσοῦτο πρὸ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος, Nos qui adeo longe ante reliquam Græciam sedes nostras habemus, VII. 172. *f.* 2) Præsidere, Præesse, Tutari. τῶν ἑωυτοῦ προκατῆσθαι, Res suas tutari, VIII. 36. *m.* Ἰώνων προκατῆσθαι φρουρέοντας (αὐτοὺς,) Jones copiis suis et custodiis tutari, IX. 106. *m.*

Προκατίζειν, Sublime et propalam sedere. βασιλήϊος θρόνος ἐς τὸν προκατίζων ἐδίκαζε, I. 14. *m.* οὔτε κατίζειν ἔτι ἤθελε ἔνθα περ πρότερον προκατίζων ἐδίκαζε, I. 97. *a.*

*Similiter in Passivo vel Medio.* Δαρεῖον προκατιζόμενον ἐς τὸ προάστειον, V. 12. *m.* *Conf. voc.* Ἐς, *num.* 1.

Προκατόπτεσθαι, Prospiciendo explorare. νῆας ταχείας ἀπέστειλαν προκατοψομένας, VIII. 23. *a.*

Προκέεσθαι, 1) Propositum (In medio positum) esse. γνῶμαι τρεῖς προεκέατο, (*jon. pro* προέκειντο,) III. 83. *a.* τοιουτέων προκειμένων γνωμέων, VII. 16, 1. *f.* ἀγῶνος μεγίστου προκειμένου, IX. 60. *a.* τὰ προκείμενα ἀγαθὰ, IX. 82. *m.* παιδίον προκείμενον, Puerulus in medio positus, I. 111. *m.* 2) τὰ προκείμενα σημήϊα, II. 38. *m.* *sunt* Præscriptæ notæ, *ex quibus judicatur*, munda *ne*, *an* immunda, *sit* victima; *et ibi ad* τῶν προκειμ. σημ. *intelligenda vocula* ἕνεκα, Quod adtinet ad illas notas. αἱ προκείμεναι ἡμέραι, Præscriptus, Statutus dierum numerus, II. 87. *m.* 3) Αἴγυπτον προκειμένην τῆς ἐχομένης γῆς, Ægyptum, *ait*, præter regionem utrimqne adjacentem Prominere in mare, II. 12. *a.*

τὸ προκείμενον *mendose olim edebatur pro* τὸ προσκείμενον, IX. 61. *a.* *Et perperam* προκεῖσθαι *dant libri nonnulli pro* προσκεῖσθαι *vel* προσκέεσθαι, VI. 57. *m.*

Προκλαίειν, Prius (Antea) deplorare. προκλαύσαντες πρῶτον (τὸν νεκρόν).

Πρόκλησις, ιος, ἡ, Provocatio. μουνομαχίη ἐκ προκλήσιος, V. 1. *m.* Εὐρυβάτην ἐκ προκλήσιος ἐφόνευσε, IX. 75. *m.*

Προκομίζεσθαι, In ulteriora (remotiora) loca transferri, provehi. ταῦτα μὲν δὴ προεκομίζοντο, IV. 121. *extr.* *ubi vide praecedentia, et conf.* Κομίζεσθαι.

Προκόπτειν, *active*, Promovere. *Hinc, apud Nostrum quidem, in Passivo*, Προκόπτεσθαι, Promoveri, Progredi, Proficere, Succedere. ἐς τὸ πρόσω οὐδὲν προεκόπτετο τῶν πρηγμάτων, III. 56. *a.* ἀνωτέρω οὐδὲν τῶν πρηγμάτων προκοπτομένων, I. 190. *extr.*

Πρόκροσσος, *rarius vocabulum, non nisi semel apud Homerum et bis apud Nostrum occurrens, quo quid potissimum significetur haud satis in plano est. Equidem* προκρόσσους γρυπῶν κεφαλὰς, IV. 152. *f.* *interpretatus sum* In quincuncem disposita grypum capi-

ta. *Similiter* Naves quæ πρόκροσσαι ὁρμέοντο ἐς τὸν πόντον ἐπὶ ὀκτὼ νέας, VII. 188. *a. intellexi* In quincuncem dispositas octo ordinibus gradatim minoribus prout in mare magis prominebant. *Vide ad utrumque locum Notata et confer Scholia ad Iliad.* ξ'. 35.

Προλέγειν, Prædicere. τῶν μαντηΐων γνῶμαι προλέγευσαι Κροίσῳ, I. 53. *f.* τάχα ὧν τὰ χρηστήρια ταῦτά οἱ προλέγοι, VIII. 136. *extr.*

Προλεσχηνεύεσθαί τινι, Prius sermones miscere cum aliquo, VI. 4. *a. Simplex verbum* λεσχηνεύειν, Confabulari, *in Activo usurpavit Appian. Civ. II.* 91.

Προμαντηΐη, ἡ, (*comm.* προμαντεία,) Jus ante alios consulendi oraculum et responsum petendi, I. 54. *b.*

Πρόμαντις, ιος, ὁ, Vates, Propheta, oraculum edens et nomine dei responsum dans consulentibus. τὸν πρόμαντιν βαρβάρῳ γλώσσῃ χρᾶν, VIII. 135. *m. ubi mox*, τὰ λεγόμενα ὑπὸ τοῦ προφήτεω, *quod de* eodem homine *acceperunt hi qui* τὸν πρόμαντιν *legunt; sed alii* τὴν πρόμαντιν *praeferunt. Utrum verum sit, haud satis liquet. Vide Var. Lect. et Not. et conf. infra voc.* Προφήτης, *et* Προφητεύειν.

ἡ Πρόμαντις, Prophetissa, *eadem quae* Pythia, VI. 66. *Et sic iterum*, VII. 141. *m. coll. cap.* 140. *a. et* 142. *f. Similiter* VII. 111. *b.* πρόμαντις (ἐστὶ) ἡ χρέουσα, κατάπερ ἐν Δελφοῖσι: *at ibidem alii sunt* οἱ προφητεύοντες τοῦ ἱροῦ, *et alia* ἡ πρόμαντις. *Memorantur etiam* Δωδωναίων αἱ προμάντιες, II. 55. *a. quae paulo post* αἱ ἱρηΐαι, ibid. *f.*

Προμαχεὼν, ῶνος, ὁ, Propugnaculum, Lorica muri, *sive potius, Quaelibet ex* Turribus quibus distinguitur murus urbis. (*Suidas:* Προμαχεῶνος· τῆς ἐπάλξεως. *Hesychius:* Προμαχεῶν· πύργος.) προμαχεῶνα ἕνα μοῦνον τοῦ τείχεος ἐρεῖψαι, I. 164. *a. In urbe Ecbatanorum* ὁ ἕτερος τοῦ ἑτέρου κύκλος τοῖσι προμαχεῶσι μούνοισι erat ὑψηλότερος *etc.* I. 98. *m. et f.* Babylonii a Persis obsidione cincti, ἀναβαίνοντες ἐπὶ τοὺς προμαχεῶνας τοῦ τείχεος, tripudiabant irridebantque Darium, III. 151. *a.*

Προμετωπίδιον, τὸ, *apud alios scriptores*, Frontale, Equorum in fronte ornamentum; *apud Nostrum*, VII. 70. *m.* προμετωπίδια *sunt* Pelles capitibus equorum detractæ et hominum capitibus ad terrorem et speciem indutæ.

Προμηθέεσθαι *cum Accus.* Rationem, Respectum habere *alicujus*, Revereri *aliquem.* προμηθεόμενος τὸν ἀδελφὸν, IX. 108. *a. Conf. Voc. seq. Item cum Genit. eâdem notione.* τιμᾶν τε καὶ προμηθέεσθαι ἑωυτοῦ ἐκέλευε (αὐτούς), II. 172. *extr.*

Προμηθίη, ἡ, 1) Observantia. Κῦρος Κροῖσον κάρτα ἐν πολλῇ προμηθίῃ εἶχε, ἀπεθώμαζέ τε, I. 88. *a.* 2) Providentia, Pru-

dentia. *ἀγαθόν τι, πρόνοον εἶναι· σοφὸν δὲ ἡ προμηθίη* III. 36. *a. ubi olim προμηθείη edd. Sed ibi fortasse προμηθίη intelligenda* Moderatio, *quo pertinet quod apud Hesychium προμηθεὺς per σώφρων explicatur.*

Προναυμαχεῖν Μιλήτου, Pro Mileto pugnâ navali decernere, VI. 7. *f. αὐτοῦ μένων, προναυμαχήσεις Πελοποννήσου*, Hîc manens, pariter pro Pelop. pugnabis, VIII. 60, 2. *f.*

Προνηίη (*sive* Προναίη) Ἀθηναίη, Minerva Pronæa, *quasi dicas* Vestibularis, *apud Delphenses*, *ἱρὸν τῆς Προνηίης* (*al.* Προναίης, *alii perperam* Προνοίης) Ἀθηναίης, VIII. 37. *f. et* 39. *a. Et, omisso* Minervæ *nomine, ἐς Προνηίης τῆς ἐν Δελφοῖσι*, I. 92. *a. cum Var. Lect.* 7. *et Not.*

Προνήϊον, τὸ, Vestibulum templi. *ἐπὶ τοῦ προνηίου τῆς γωνίης*, I. 51. *a. m.*

Προνοέειν, Providere. *τὰ ἀμείνω προνοουσέων praeferunt libri nonnulli*, VII. 172. *a. ubi vulgo φρονουσέων.*

Πρόνοια, *sic enim jonice, prorsus ut in communi sermone, videtur formatus fuisse Nominativus hujus vocabuli, non* Προνοίη, *ut vulgo*, III. 108. *a. scribitur; nam α breve in η non mutant Jones: nisi fortasse verum est id quod loco cit. codex noster F. habet προνοιίη, quasi a verbo προνοιέω, idem ac προνοέω valente. Nam, quod in nostrâ Var. Lect. ad* III. 108. 4. *προνοίη tamquam codicis F. scriptura citatur, id temere factum est, et προνοιίη ibi scriptum oportuit. Caeterum alibi προνοιίης perperam pro προνηίης scriptum paulo ante vidimus; conf. Var. Lect.* VIII. 37. *m.*

*Igitur* Πρόνοια, *sive* Προνοίη, ἡ, *Genit.* προνοίης, Providentia, Consilium. *Sic τοῦ θείου ἡ πρόνοια*, III. 108. *a.* (*ubi vulgo προνοίη.*) Divina providentia. *Ubi de Hominibus agitur, ἐκ προνοίης ποιέειν τι significat* Consulto, Deliberato consilio, De industriâ aliquid facere, *cui opponitur κατὰ τύχην*, VIII. 87. *m. f. Sic, πρὸς ταῦτα ἐκ προνοίης ἐποίεε τάδε*, I. 159. *m. δοκέοντες Ἀπρίην ἐκ προνοίης αὐτοὺς ἀποπέμψαι, ἵνα δὴ σφεων φθορὴ γίνηται*, II. 161. *f. ἀνωΐστου γενομένου ἐκ προνοίης τῆς Κλεομένεος ἐς τὴν Πυθίην*, VI. 66. *a. ἐβασίλευσε ὁ παῖς μὴ ἐκ προνοίης τινός*, I. 120. *a. m. ἐξ οὐδεμιῆς προνοίης αὐτὸν ποιήσαντα*, II. 151. *f.*

Πρόνοος, Providus. *ἀγαθόν τι, πρόνοον εἶναι*, III. 36. *a.*

Πρόξεινος *et* Πρόξενος, Hospes publicus. *Glossae ex libro* VI. Πρόξενοι· *οἱ προστάται πόλεων καὶ φροντισταὶ καὶ ξένους ὑποδεχόμενοι. Conf. Suid. et Eustath.* Spartanorum reges possunt *προξείνους ἀποδεικνύναι τοὺς ἂν ἐθέλωσι τῶν ἀστῶν*, VI. 57. *a. m. N.* Alexandrum Macedonem *ἐόντα πρόξεινον καὶ φίλον* Atheniensium, VIII. 143. *extr. Idem* Alexander *πρόξεινος καὶ εὐεργέτης eorumdem*, VIII. 136. *m. ubi communem voca-*

*buli formam tenent libri omnes.*

Προόπτεσθαι, Prospicere, Curam gerere. *Hinc* ἡμῖν τῆς σῆς ἀρχῆς προοπτέον, I. 120. *f.*

Πρόοπτος, ὁ, ἡ, Manifestus, Evidens. ἡμέας μέλλουσι προόπτῳ θανάτῳ δώσειν, IX. 17. *f.*

Προορᾶν, Providere, Prospicere. τὸ εὐνοεῖν τε καὶ προορᾶν ἀγαμαί σευ, IX. 17. *f.* ἐκείνων προορέων ὅκως βίον ἄφθονον ἔχωσι, II. 121, 1. *m.* τοῦ σίτου προορέωντες (*sive*, προορέοντες), III. 159. *m.*

ΠροοΦείλεσθαι, *dicitur* Id quod a nobis alicui debetur (quod nos debemus alteri; quod alter de nobis commeruit) ob ea quæ ab illo prius in nos profecta erant. *Sic* εὐεργεσία προοΦειλομένη *apud Thucyd. I.* 32. *est* Beneficium quod quis debet alteri pro meritis in se antea ab illo collatis. *Similiter apud Nostrum*, V. 82. *a.* ἡ ἔχθρη ἡ προοΦειλομένη ἐς Ἀθηναίους ἐκ τῶν Αἰγινητέων *vulgo haud ita male quidem intelligitur* Vetustum Æginetarum in Athenienses odium; *subtilius vero si spectes, est* Odium Atheniensibus debitum ab Æginetis (Odium quo Æginetæ haud immerito prosequebantur Athenienses) ob injurias ab illis sibi prius illatas. *Similem quamdam rationem habet usus verbi* Προκαδεῖσθαι, *quem suo loco supra vidimus.*

*Pro* τὸν προοΦειλόμενον Φόρον, *ex aliis codd.* προσοΦειλομ. *recepi*, VI. 59.

Προπάτωρ, Progenitor, Avus, II. 161. *a.* IX. 122. *a.* οἱ προπάτορες, Patres, Majores, II. 169. *f.*

Πρόπειρα, ης, ἡ, Primum periculum, Periculum ante susceptum. ἐν Ἀθηναίοισι τὴν πρόπειραν ποιευμένους, IX. 48. *m.*

Προπέμπειν, 1) Præmittere. κήρυκας προπέμψαντες, I. 60. *m.* 2) In anteriora, In ulteriora mittere, IV. 33. *m.* 121. *b.* 3) Deducere, Comitari, Honoris caussâ prosequi, I. 111. *f.* VIII. 124. *f.* 126. *a.*

Προπηλακισμὸς, ὁ, Contumelia illata, VI. 73. *a.*

Προπλώειν, Prius (Ante alios) enavigare, V. 98. *a.*

Προποιέειν, Ante (Prius) facere. προεπεποίητο αὐτῷ προεξέδρη, VII. 44. *a.* ἐμεῦ προποιήσαντος χρηστὰ ἐς σέ, I. 41. *m.*

Πρόπολος, ου, ὁ, Minister, *praesertim* templi, II. 64. *a.*

Πρόπυλα, τὰ, idem quod sequens, τὰ προπύλαια, II. 91. *a.*

Προπύλαια, τὰ, Propylæum, Vestibulum templi, II. 101. *a.* 121. *a.* 136. *a.* 153. *a.* 155. *m. f.*

Προπυνθάνεσθαι, Ante resciscere, Ante cognoscere. προπυνθανόμενοι ταῦτα, V. 63. *m.* 102. *a.* προπεπυσμένος πάντα λόγον, I. 21.

Πρόῤῥιζος, ου, ὁ, ἡ, Cum ipsâ radice. (πολλοὺς) ὁ θεὸς προῤῥίζους ἀνέτρεψε, Radicitus, Funditus evertit, I. 32. *extr.* κακῶς ἐτελεύτησε πρόῤῥιζος, Pessimum funditus exitum habuit, III. 40. *f.*

**Πρὸς**, *Praepositio constructa*

I. *cum Genitivo, significat*

1) *idem fere ac* ὑπὸ, A, Ab; οὐ λέγεται πρὸς οὐδαμῶν, A nemine memoratur, I. 47. *m.* VII. 60. *a.* ἀτιμάζεσθαι πρὸς Πεισιστράτου, (*i. q.* ὑπὸ Πεισ.) I. 61. *m.* ταῦτα πρὸς Κυαξάρεω παθόντες, I. 73. *m. f.* λόγου οὐδενὸς γινόμεθα πρὸς Περσέων, Nulla nostrûm ratio habetur a Persis, Nullâ in existimatione sumus apud eos, I. 121. *f.* τετιμῆσθαι πρὸς Αἰγυπτίων, II. 75. *f.* ἵνα κακόν τι πρὸς θεῶν ἢ πρὸς ἀνθρώπων λάβοι, II. 139. *m.* πρὸς τῶν βασιλέων καταλαμβάνει μιν, *et mox*, περιυβρισμένος πρὸς αὐτῶν, II. 152. *a.* μὴ ἀπαιρεθέω τὴν ἀρχὴν πρὸς τοῦ ἀδελφεοῦ, III. 65. *a.* αἰσχρὰ πρὸς τῶν Μάγων πεπονθότος, III. 65. *m.* 74. *a.* Ἠριδανὸν καλέεσθαι πρὸς βαρβάρων, III. 115. *a. Similiter*, IV. 45. *a. et mf.* V. 20. *f.* VI. 106. *m.* VII. 135. *m.* 151. *f.* 239. *f.*

*Eodem pertinent phrases quædam, in quibus* πρὸς *cum Genit. idem ac* παρὰ *cum dativo valere ait Portus.* εἴπας τόδε τὸ ἔπος ἐλείπετο ἀθάνατον μνήμην πρὸς Ἑλλησποντίων, Apud Hellespontios immortalem sui memoriam reliquit, IV. 144. *a. nempe*, Reliquit memoriam sui, et verbi illius a se dicti, in omne futurum ævum ab Hellespontiis celebrandam; mentionem faciendam ab Hellespontiis. *Sic* γνώμην ἐπίφθονον πρὸς τῶν πλεόνων, VII. 139. *a. reddere quidem latine licet*, Sententiam invidiosam apud plerosque: *sed, subtilius si spectes, intelliges*, ἐπίφθονον πρὸς πλεόνων *idem valere ac* ἐπιφθονεομένην (*vel* ἐπιφθονηθησομένην) πρὸς πλεόνων, Cui invidebitur a plerisque.

2) πρὸς τινὸς εἶναι *significat* Pro aliquo Facere; Favere alicui, Commodis illius inservire. Κροῖσος ἐλπίσας πρὸς ἑωυτοῦ τὸν χρησμὸν εἶναι, I. 75. *a.* τὸ ἐν στενῷ ναυμαχέειν, πρὸς ἡμέων ἐστί, VIII. 60, 2. *a. Similiter*, ἵνα ποιήσῃ Ἴωνας μεταβαλέειν καὶ γενέσθαι πρὸς ἑωυτῶν, Pro ipsis (*nempe*, pro Græcis,) facere, Ab ipsorum partibus stare, VIII. 22.

3) πρὸς *cum Genit. usurpatur subinde ubi de* Situ loci *cujusdam agitur, et latine* Versus, Ad, *redditur: Et istâ quidem notione cum Accus. construitur, ut*, ἔθνος οἰκημένον πρὸς ἠῶ τε καὶ ἡλίου ἀνατολάς, I. 201. *a.* τὰ πρὸς ἠῶ τε καὶ ἥλιον ἀνίσχοντα, IV. 40. τὸ πρὸς τὴν ἠῶ, II. 99. *f.* κέεται πρὸς βορῆν τε καὶ νότον, II. 149. *a. et similiter frequentius alibi. Sed sicuti latine, ubi de Situ agitur, perinde et eâdem notione, v. gr.* Versus *aut* Ad orientem, *et* Ab oriente *dicimus; similiter in graeco sermone Praepositio* πρὸς cum Genitivo, *quae proprie* A, Ab, *significat, adhiberi potest. Nempe correlata haec et mutua sunt:* Quam in partem *ego respiciens conspicio aliquid*, Ab eâ parte *res illa mihi in oculos incidit. Quare non est quod*

*miremur frequentes apud eumdem Nostrum hujusmodi dictiones:* οἰκέουσι πρὸς νότου ἀνέμου, III. 101. *f.* πρὸς βορέου ἀνέμου, III. 102. *a.* πρὸς μεσαμβρίης Ἀραβίη ἐστί, III. 107. *a.* *illud mirum et incongruum quodammodo videri potest, quod passim in eâdem phrasi juncta reperiatur utraque structura; veluti,* τὸν μὲν πρὸς βορέω ἐστεῶτα, τὸν δὲ πρὸς νότον, II. 121. *a.* τὸ πρὸς βορῆν ἄνεμον, *et mox,* πρὸς ἑσπέρης, IV. 17. *extr.* οἱ Πέρσαι ἐδίωκον πρὸς ἠῶ τε καὶ τοῦ Τανάϊδος, IV. 122. *f. N. Tum illud mireris, quod, quum commodissime dicatur,* ἀκτὴ τῆς Σικελίης πρὸς Τυρσηνίην τετραμμένη, VI. 22. *f. et* τὰ πρὸς βορῆν τετραμμένα προπύλαια, II. 101. *f. reperiatur etiam* χωρίον τῆς ἀκροπόλιος πρὸς τοῦ Τμώλου (*in genit.*) τετραμμένον, I. 84. *m. f.*

*Caeterum variant in his saepe libri, alii Genitivum, Accusativum alii praeferentes. Vide Var. Lect.* IV. 17, 13. 38, 1. 191, 1. *et* VII. 108, 8.

4) *Usui proxime memorato praepositionis* πρὸς *cum Genitivo constructae, adfinis ille est, quo latine* Prope *reddi solet.* εἰσὶ οὗτοι οἱ χῶροι πρὸς θαλάσσης, Prope mare, Versus mare, Ubi a mari venis, II. 154. *a.* Πελλήνη πρὸς Σικυῶνος, Prope Sicyonem, Versus Sicyonem; *proprie,* Ubi a Sicyone venis, I. 145. *m.* Παίονες τὴν πρὸς θαλάσσης φυλάσσοντες, V. 15. *m. et* ἐξεστρατοπεδεύοντο πρὸς θαλάσσης, ibid. *Similiter,* πρὸς τοῦ Ἑλλησπόντου μᾶλλον ἵδρυται τὰ Ἄβδηρα ἢ τοῦ Στρυμόνος, VIII. 120. *b.* ἡ αὐτῆς (τῆς Ἀρτεμισίης) νηῦς πρὸς τῶν πολεμίων μάλιστα ἐτύγχανε ἐοῦσα, VIII. 87. *a. m.*

5) *Sicut latine dicimus* Sese aut regionem defendere Ab hoste, *pro* Adversus hostem, *similiter etiam graeca praepositio* πρὸς *cum Genitivo constructa potest nonnumquam* Adversus, Contra, *valere. Sic,* φυλακαὶ κατέστασαν (Custodiæ impositæ erant variis Ægypti oppidis) πρὸς Αἰθιόπων, πρὸς Ἀραβίων, πρὸς Λιβύης, Adversus Æthiopas, adv. Arabes, adv. Libyam; *nempe,* præsidia quæ Ægyptum custodirent et defenderent ab invasione quæ ab Æthiopibus, ab Arabibus *etc.* tentari possent, II. 30.

6) πρὸς *cum Genit. significat etiam* Id quod ingenio aut moribus alicujus congruit, Quod ab aliquo fieri solet aut exspectari potest. ταῦτα ἔργα οὐ πρὸς ἅπαντος ἀνδρὸς νενόμικα γίνεσθαι, ἀλλὰ πρὸς ψυχῆς τε ἀγαθῆς καὶ ῥώμης ἀνδρηΐης, VII. 153. *f.* οὔτε Περσικὰ ἦν οὔτε Λύδια τὰ ποιεύμενα, οὔτε πρὸς τῶν ἐκ τῆς Ἀσίης οὐδαμῶν, V. 12. *m. f.*

II. Πρὸς *cum Dativo.* 1) Ad, *eâ notione quâ, ut hoc utar,* Nidi avium *quarumdam* adstructi πρὸς ἀποκρήμνοισι οὔρεσι, III. 111. *m.* 2) Ad, Præter. πρὸς τούτοισι, Ad hæc, Præterea, Insuper; *pervulgato usu. Vide Adnot. ad* VII. 197.

11. *Similiter* πρὸς τούτῳ, I. 41. *f. N. ubi olim* τοῦτο *edd.*

*Sed, pro* πρὸς τούτοισι *aut* πρὸς τούτῳ *frequentissime per Ellipsin nuda vocula* Πρὸς *ponitur. Sic*, πρὸς γὰρ, III. 91. *m. f.* (*quo de loco vide quae supra ad voc.* Μυριὰς *notavimus*) πρὸς δέ, I. 71. *m.* II. 119. *a.* III. 135. *m.* V. 20. *f.* 22. *a. et alibi.* καὶ πρὸς, V. 20. *m.* VII. 154. *m.* 184. *a. etc.* καὶ δὴ πρὸς, V. 67. *f.*

*Pro vulgato* πρὸς ἑσπέρην, VII. 108. *m. plures codd.* πρὸς ἑσπέρῃ *praeferunt; sed illi haud dubie* πρὸς ἑσπέρης *debuerunt. Vide supra, num.* I. 3.

III. Πρὸς *cum Accusativo*, Ad, Versus, Contra. *Sed nil morantes pervulgatum et multiplicem usum hujus Praepositionis, quem Herodoti stylus cum omnibus Graecis communem habet, notemus usus nonnullos Nostro familiares, qui vel rariores sunt vel difficultatis quidpiam videri possint habere. Igitur*

1) πρὸς *cum Acc. interdum idem fere ac* διὰ *cum Accus. valet, nempe* Propter, Hanc ob caussam, *certe* Hac ex occasione, Hoc respectu, Ratione habitâ hujus rei, *Quae* quum ita sint. *Sic* πρὸς ταῦτα, V. 9. *m. f.* 88. *a.* VII. 163. *a.* πρὸς τοῦτο τὸ κήρυγμα, III. 52. *a.* πρὸς ταύτην τὴν φήμην III. 153. *f.* πρὸς τὴν καταλαβοῦσαν συμφορήν, IV. 161. *a.* πρὸς τὰ πυνθάνομαι κατεργάσασθαι Τηλίνην ἔργον τοσοῦτον, *etc.* Quum audiam Telinem rem tantam perfecisse, mirum mihi etiam hoc accidit, quod *etc.* VII. 153. *f.*

2) πρὸς *cum Accus. ex Graecorum more* „Comparationi servire" *perspecte Wesselingius monuit ad* III. 34. *m. f. ubi* κοῖός τις δοκέοι ἀνὴρ εἶναι πρὸς τὸν πατέρα Κῦρον *videri poterat planissime significare*, Qualis ipse videretur vir esse, cum patre Cyro collatus. *Sed adjectum ibidem verbum* τελέσαι *molestias creavit Interpretibus, quod alii ita acceperunt, quasi* (ὥστε) τελέσαι πρὸς τὸν πατέρα *significet* Ut ad patris exemplar perveniat, *sive* eum æquiparet; *alii* πρὸς τὸ τελέσαι τὸν πατέρα, *junxerunt, interpretatique sunt* Ad consummandum, *aut*, ad adæquandum patrem. (*vide Not. ad l. c.*) *Mihi videtur Herodotus, ista dicentem faciens Cambysen, haud dubie Homericos illos versiculos in animo habuisse* (*Odyss.* β'. 271. *seq.*) *ubi Telemachum his verbis Minerva compellat:* Εἰ δή τοι σοῦ πατρὸς ἐνέστακτο μένος ἠΰ, Οἷος ἐκεῖνος ἔην τελέσαι ἔργον τε ἔπος τε. *Itaque apud Nostrum Infinitivus ille* τελέσαι (*abrupte sic positus, intelligendo* τελέσαι ἔργα) *ad* κοῖος ἀνὴρ *fuerit referendus*, Qualis vir ad res gerendas videretur esse, *atque haec verba* ad res gerendas *adjici in nostrâ versione latinâ debuerunt; verba vero* πρὸς τὸν πατέρα Κῦρον *per se steterint, et ex graeci sermonis usu idem valuerint ac* πρὸς τὸν

πατέρα συμβαλλόμενος, Cum patre collatus.

3) *Sed et peculiari quâdam ratione praepositio* πρὸς *cum Accus. in Comparatione adhibetur ab Herodoto, scilicet ubi* Unum comparatur cum Pluribus et eis quodammodo opponitur, significaturque Unum illud Reliqua omnia simul sumta æquiparare aut etiam superare. *Sic* Ἀθηναῖοι πρὸς πάντας τοὺς ἄλλους (συμμάχους) παρεχόμενοι νῆας ὀγδώκοντα καὶ ἑκατόν, VIII. 44. *a. ubi bene Valla*, Supra quam cæteri. (*Poterat etiam ad verbum reddere*, Contra cæteros omnes.) *Gronov:* Pares omnibus aliis. *Larcher:* Les Athéniens pouvoient être mis en parallèle avec tous les autres alliés; ils fournirent eux-seuls 180 vaisseaux. *Similiter*, Ἰνδοὶ - - φόρον ἀπαγίνεον πρὸς πάντας τοὺς ἄλλους, ἑξήκοντα καὶ τριηκόσια τάλαντα ψήγματος, III. 94. *f. Valla*, Super cæteros omnes. *Gronov.* Ad omnes cæteros. *Larcher.* Ils payèrent autant d'impots que tous les autres ensemble. *In nostris Latinis, loco verborum* pro ratione aliorum omnium, *reposita haec velim*, Contra quam (*aut*, Supra quam) reliqui omnes. *De Ægypto loquens Noster*, II. 35. *a. ait* πλεῖστα θωυμάσια ἔχει ἢ ἄλλη πᾶσα χώρη, καὶ ἔργα λόγου μέζω παρέχεται πρὸς πᾶσαν χώρην, *ubi, in posteriori membro orationis, ad vocab.* Ἔργα *repetendum e priori membro adjectivum* πλεῖστα *videtur. Valla:* Et præter omnem (*Gronov.* Et supra omnem) regionem exhibet opera relatu majora. *Larcher:* Il n'y a point de contrée où l'on voie tant d'ouvrages admirables et au dessus de toute expression.

4) πρὸς τὰ μέγιστα, VIII. 20. *f. idem valet ac alibi* ἐς τὰ μάλιστα, Quam maxime.

Προσάγειν τινὶ ὅρκον, Juramentum deferre alicui, Jurejurando aliquem adstringere, VI. 74. *a. m.* ταῦτά τε ἅμα ἠγόρευε, καὶ τὸ ἔργον προσῆγε, *sic vulgo*, IX. 92. *a. sed vide* Προάγειν.

*Medium* προσηγάγετο αὐτοὺς, Sibi conciliavit illos, Ad studium sui et ad officium et obsequium perduxit, IV. 172. *a. et f. N.*

Προσαγωγή, ῆς, ἡ, Accessio ad Deorum aras, Supplicatio publica et solennis, II. 58. *a. N.*

Προσαιρέεσθαι ἑωυτῷ τινα, Sibi aliquem cooptare, Collegam adsciscere, IX. 10. *f.*

Προσαιτέειν τινὰ, Mendicare, Stipem petere ab aliquo. ἔχοντα οὐδὲν, εἰ μὴ ὅσα πτωχὸς, καὶ προσαιτέοντα τὴν στρατιήν, III. 14. *m.*

Προσαναγράφειν, *vide* Προσεγγράφειν.

Προσανδραποδίζειν, *Inde olim* καὶ προσηνδραποδίσθαι ὑμέας *edd.* VIII. 28. *f. ubi rectius alii separant*, καὶ πρὸς ἠνδράποδ.

Προσάντης, εος, ὁ, ἡ, Arduus, Molestus, Durus, Adversus. ἐπεί τε ὑμῖν ὁ λόγος οὕτω προσάντης κατίσταται, VII. 160. *m.*

Προσαπολλύειν, Simul interficere. προσαπολλύουσι δέ σφεων (τῶν παίδων) καὶ τὰς μητέρας, VI. 138. *f. Passiv.* Simul cum aliis perire. ἵνα μὴ προσαπόλωνται, VI. 100. *f.*

Προσβαίνειν, Adscendere, I. 84. *a. et f. nempe idem quod* ἀναβαίνειν, ibid. *f.*

Προσβάλλειν, 1) Adferre. ἵνα μηδεμίην ἄσην τῷ πατρὶ προσβάλῃ, dolorem adferret animo patris, I. 136. *extr.* τοῖσι Λακεδαιμονίοισι ὀλυμπιάδα προσέβαλε, Lacedæmoniis victoriam olympicam adtulit, VI. 70. *f. Conf.* Ὀλυμπιάς.

2) *In re Militari.* Adgredi, Impetum facere, Oppugnare. κατὰ τέλεα προσβάλλοντες (*nempe* τοῖς πολεμίοις) ἀπήλαυνον (αὐτοὺς) ὀπίσω, VII. 211. *extr.* τὴν ἵππον ἐδέξαντο προσβάλλουσαν, IX. 25. *a.* προσβάλλειν πρὸς τὸ τεῖχος, III. 155. *f.* 158. *m.* IX. 86. *extr.*

3) προσεβάλετο τούτου τοῦ πάθεος *legebatur vulgo,* VIII. 90. *f. ubi equidem non dubitavi Reiskii emendationem* προσελάβετο *recipere. Vide* Προσλαμβάνειν, *et Not. ad l. c.*

Πρόσβασις, ιος, ἡ, Accessus, Adscensus. πρὸς ἀποκρήμνοισι οὔρεσι, ἔνθα πρόσβασιν ἀνθρώπῳ οὐδεμίην εἶναι, III. 111. *m. Conf.* Προσβαίνειν.

Προσβοᾷν, Adclamare, Inclamare; *in Medio accedit notio,* et ad sese vocare. ὁρέων παριόντας - - προσεβώσατο, καί σφι προσελθοῦσι *etc.* VI. 35. *m.*

Προσβοηθέειν, *vide* Προσβωθέειν.

Προσβολή, ῆς, ἡ, Impressio *facta in hostem;* Oppugnatio. προσβολὴν Δαρείου ποιευμένους πέριξ τὸ τεῖχος, III. 158. *a.* προσβολὰς καρτερὰς ποιεύμενοι, IV. 200. *m.* τὰς προσβολὰς ἀπεκρούοντο, ibid. *f.* προσβολῆς γενομένης πρὸς τὸ τεῖχος, VI. 101. *m. Conf.* Προσβάλλειν.

Προσβωθέειν, *i. q.* προσβοηθέειν, Auxilio venire *amicis et* Occurrere hosti. προσβωθῆσαι ἐς τὴν Βοιωτίην, VIII. 144. *extr. ubi* προσβοηθῆσαι *alii.*

Προσγελᾷν τινα, Suaviter adridere aliquem, V. 92, 3. *m.*

Προσγίνεσθαι τινὶ, Accedere, Jungere sese alicui, Adesse alicui. ὅτι σφι οὗτοί γε σύμμαχοι οὐ προσεγίνοντο, IV. 120. *a.* V. 103. *extr. et* 104. *a.* προσγενομένου τοῦ δήμου αὐτῷ κατὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ θανάτου, Favente illi populo, VI. 136. *f.*

Προσδέειν, Adligare. ἥμισυ ἀσκοῦ οἱ (τῷ κηλωνηΐῳ) προσδέδεται, VI. 119. *m.*

Προσδέεσθαι, Rogare, Petere *ab aliquo. Seq. Accus. et Infin.* VI. 41. *f.* 100. *f. Cum Genit. personae et Infinit.* VIII. 40. *a. et f. Cum Genit. personae et Accus. rei.* τὰ περ αὐτοῦ προσεδέοντο, VI. 35. *extr. Sic* οὐδὲν τῶν ἐκεῖνος ἡμέων προσεδέετο, VIII. 144. *f. ubi* τῶν *valet* τούτων ἅ.

[Προσδεικνύειν. *Perperam olim* προσδέξαντα, *pro* προδέξαντα, IV. 10. *a.*]

Προσδέκεσθαι (*i. q. comm.* προσδέχεσθαι,) 1) Exspectare, Existimare aliquid futurum esse. *Cum Accusat. et Infinitivo, aut Participio.* τοῦτον προσδέκεσθαί τοι ἐπαναστησόμενον, I. 89. *m.*

*cum Var. Lect.* οὐδὲν πάντως προσεδέκοντο ἐπὶ σφέας τὸν στόλον τοῦτον ὁρμήσεσθαι, V. 34. *a.* οὐ προσδεκόμενος κακὸν οὐδὲν πείσεσθαι, VII. 156. *m. f.* VIII. 130. *m. f.* IX. 48. *a. et* IX. 6. *a. ubi pro* προσεδέκοντο *unus codex* προσεδόκουν *exhibet. Cum nudo Accus. rei.* οὔτε προσδεκομένους τοιοῦτο οὐδὲν, III. 146. *f.* 2) Accipere, Probare. τὸ ἐκ Δελφῶν (Libellum quo continebatur responsum Delphici oraculi) προσεύχετό τε καὶ προσεδέξατο, adoravit *Croesus* et Accepit, Probavit, I. 48. *m.*

[Προσδεξιὰ, *nempe* τόξα, *perperam scribunt codd. nonnulli*, VII. 69. *a. pro* πρὸς δεξιά. *Vide Not.*]

Προσδηλέεσθαι, Simul (Insuper) calamitatem adferre. δειμαίνω μὴ ὁ ναυτικὸς στρατὸς τὸν πεζὸν προσδηλήσηται, VIII. 68, 3. *a. ubi olim* προδηλησ.

Προσδιαλέγεσθαι, Reciprocare sermones, Respondere. διαλεγομένῳ δὲ οὐ προσδιελέγετο, III. 50. *f.*

Προσδιαπασσαλεύειν, Clavis adfigere. ζῶντα πρὸς σανίδα προσδιεπασσάλευσαν, VII. 33. *f. ubi alii nude* διεπασσαλ. *Vide Var. Lect. et Not. Conf.* Προσπασσαλ.

Προσδοκᾶν *vel* Προσδοκέειν, *i. q.* προσδέκεσθαι, *quod vide.* προσδοκέοντας ἀπολέεσθαι, VII. 156. *m.*

Προσδόκιμος, Qui exspectatur. ἔγνωσαν στρατὸν προσδόκιμον εἶναι Κροίσῳ ἐπὶ τὴν χώρην, I. 78. *f.* μαθὼν τὸν κατάσκοπον ἐόντα προσδόκιμον, III. 123. *m.* VI. 6. *a.* προσδόκιμος ἐς τὴν Κύπρον, V. 108. *m.* προσδόκιμοι πᾶσάν εἰσι ἡμέρην, VII. 203. *a.* κατὰ πόδας ἐμεῦ ἐλαύνων προσδόκιμός ἐστι, IX. 89. *m.* ἐν τοῖσι τότε παρεοῦσί τε καὶ προσδοκίμοισι κακοῖσι, VIII. 20. *f.*

Προσεγγράφειν, Simul (Insuper, Præterea) inscribere, pingere, insculpere *in columnâ*, II. 102. *f. ubi alii* προσκνέγραφε *aut* προσανέγραψεν, *minus commode.*

Προσείκελος, η, ον, Similis. οὔτε τῇ Ἀραβίῃ τὴν Αἴγυπτον προσεικέλην, II. 12. *m.* θηρία πτερωτὰ, τῇσι νυκτηρίσι μάλιστα προσείκελα, III. 110. *b.* IV. 61. *m. f.* γλυκύτητα τοῦ Φοίνικος καρπῷ προσείκελος, IV. 177.

Προσεῖναι, *i. q.* παρεῖναι, Adesse. *Sic quidem commode codices nonnulli*, ἐπεὰν προσῇ ἡ ὥρη, IV. 30. *b. ubi alii vulgo* προσίῃ, *a* προσιέναι.

Προσεμπικραίνειν, Magis exasperare. *Fut. infinit. Medii notione Passivâ:* (οἱ Πέρσαι) προσεμπικρανέεσθαι ἔμελλον τοῖσι Σαμίοισι, III. 146. *m. N. Conf.* Ἐμπικραίνειν.

ΠροσεμΦερὴς, Similis. *Superlat.* φυσητῆρας, αὐλοῖσι προσεμφερεστάτους, IV. 2. *a. Conf.* Ἐμφερής.

[Προσεξανδραποδίσασθαι *olim edebatur*, I. 156. *f. ubi recte nunc* καὶ πρὸς, ἐξανδραποδ.]

Προσεξαιρέεσθαι, Insuper (Præterea) eximere et sibi servare. γυναῖκα μίην (*sive* μίαν) ἕκαστος προσεξαιρέετο, III. 150. *m.*

Προσεπιλαμβάνεσθαι, *i. q.* συνεπιλαμβάνεσθαι, Manum simul

admovere, Adjuvare, Operam suam conferre. προσεπιλαβέσθαι σφίσι τοῦ πολέμου, V. 44. m. f. pro quo est συνεπελάβετο, V. 45. f. Conf. Προσλαμβ.

Προσεργάζεσθαι, Simul efficere. κοινὰ τῇ Ἑλλάδι ἀγαθὰ προσεργαζόμενος, Procurandis communibus Græciæ commodis operam conferens suam, VI. 61. a.

Προσερέειν, Adloqui. ἤϊε ἐς τὸ ἄδυτον τῆς θεοῦ, ὡς προσερέων, V. 72. m. ubi alii Consulturus deam intelligunt; alii rectius, Adoraturus.

Προσέρχεσθαι, Accedere; sicut προσιέναι, usurpatur ubi agitur de Vectigali quod in aerarium Intrat, quod Accedit fisco publico. χρήματα τὰ τῶν μετάλλων σφι προσῆλθε, VII. 144. a.

Προσεταιρίζεσθαί τινα, Aliquem sibi conciliare, Sibi adjungere socium, III. 70. m. et f. V. 66. b.

Προσεύχεσθαι, Adorare, I. 48. m. Vide supra in Ἀποδέκεσθαι, num. 2.

Προσέχειν et Προσίσχειν, Admovere. προσίσχε αὐτὴν (τὴν ἐπίχαλκον ἀσπίδα) πρὸς τὸ δάπεδον τῆς πόλιος, IV. 200. f. Inde, notione Reciprocâ, subintelligendo ἑωυτὸν, sese adplicare ad aliquid, Operam dare rei cuipiam. προσεῖχε γυμνασίοισι, IX. 33. a. Denique subintelligendo τὴν νηῦν aut τὰς νέας, Adpellere. προσίσχον (plerique quidem codd. προσίσχοντο praeferunt) πρὸς τὰς νήσους, et mox, προσέσχον καὶ ἐς Κάρυστον, VI. 99. a. N. ὡς προσέσχον ἐς τὴν Ἀσίην πλέοντες, VI. 119. a. προσίσχει ἐς Κύζικον, IV. 76. a. προσίσχειν τῇ γῇ, IV. 157. b. Partic. Praes. προσίσχοντες, III. 136. a. Partic. Aor. 2. προσσχὼν, προσσχόντες: sic enim rectius, geminatâ literâ sibilante, scribitur, quam προσχὼν ut vulgo edebatur. Vide Var. Lect. ad I. 2. a. Adde II. 182. f. III. 48. m. 58. a. IV. 42. m. f. 145. m. 147. f. V. 63. m. VI. 33. f. Plenam locutionem, προσσχόντες τὰς νῆας vel νέας, habes IX. 99. a.

Medium, Προσέχεσθαι et Προσίσχεσθαι, cum Dativo, Adhærescere. ὅτι πρόσσχοιτο τοῦ πηλοῦ τῷ κοντῷ, II. 136. f. cum Var. Lect.

Προσεχής, έος, ὁ, ἡ, quasi Adhærescens, Contiguus, Finitimus, Proximus. οἱ προσεχέες (nempe τῇ Αἰγύπτῳ) Λίβυες, III. 13. m. 91. m. τοὺς προσεχέας, III. 89. a. (eosdem quos πλησιοχώρους dicit ibid.) τῶν προσεχέων, III. 92. m. IX. 102. m. τοῖσι προσεχέσι τούτοισι τεταγμένοισι, Eis qui his proxime locati in acie erant, IX. 102. a. Sic προσεχέας δέ σφι εἵλοντο ἑστάναι οἱ Σπαρτιῆται τοὺς Τεγεήτας, IX. 28. m. N.

Προσήκειν, Adtinere, Pertinere. οὐδὲν πρὸς Πέρσας τοῦτο προσήκει τὸ πάθος, (id est, οὐ Πέρσαι αἴτιοί εἰσι τούτου τοῦ πάθεος,) VIII. 100. f. Partic. Προσήκων τινὶ, Propinquitate generis ad aliquem pertinens, Cognatio-

ne conjunctus. τὸ ἀνέκαθε τοῖσι Κυψελίδῃσι ἦν προσήκων, VI. 128. *extr.*

Προσημαίνειν, 1) *idem fere ac simplex* σημαίνειν, Signum, Imperium dare, Elatâ voce jubere. *Sic de Praecone:* ὅκως ὁ κῆρυξ προσημαίνοι τι Λακεδαιμονίοισι, VI. 77. *extr. Item de Pythiâ:* οἱ τὴν Πυθίην ἀναπείσαντες προσημαίνειν Λακεδαιμονίοισι ἐλευθεροῦν τὰς Ἀθήνας, VI. 123. *f.*

2) Ante significare *futura.* Φιλέει προσημαίνειν εὖτ' ἂν μέλλῃ μεγάλα κακὰ ἔσεσθαι, VI. 27. *a. ubi verbum* προσημαίνειν *potest Impersonaliter et passivâ notione accipi, quemadmodum* ἐσήμηνε, VIII. 11. *a. commode reddi potest* Signum datum est. *Possis vero etiam intelligere* Φιλέει ὁ θεὸς προσημαίνειν, *quemadmodum paulo post* (VI. 27. *f.*) *diserte ait Scriptor,* ταῦτά σφι σημήϊα ὁ θεὸς προέδεξε; *et* Ἕλλησι προδεικνύει ὁ θεὸς ἔκλειψιν τῶν πολίων, VII. 37. *f.*

Προσηνές, *apud Nostrum*, II. 94. *extr. non tam* Gratum *aut* Suave *significat, quam* Idoneum, Commodum. Oleum kiki, *inquit*, quo utuntur Ægyptii, οὐδὲν ἧσσον τοῦ ἐλαίου τῷ λύχνῳ ἐστὶ προσηνές, ὀδμὴν δὲ βαρέαν παρέχεται.

Πρόσθε, (*i. q. comm.* πρόσθεν) Antea, I. 11. *a. cum Var. Lect.* II. 145. *a. m.* VIII. 126. *a. Item de Loco:* οἱ ὄπισθε τεταγμένοι, ἐς τὸ πρόσθε (in Anteriora) παριέναι πειρώμενοι, VIII. 89. *f.*

Πρόσθιος, η, ον, Anterior. ἀμφιδέας ἐνθέντες περὶ τοὺς προσθίους πόδας, II. 69. *m.* (*conf.* Ὀπίσθιος.)

Προσθήκη, ης, ἡ, Additamentum, Accessio, Digressio orationis, IV. 30. *a.*

Προσιέναι, (*ab* Εἶμι, Eo) 1) Accedere, Adpropinquare. (*Vide supra in* Προσεῖναι) προσήϊσαν πρὸς τοὺς βαρβάρους, Iverunt in hostes, IX. 100. *a.* 2) Redire in ærarium, Intrare, Inferri in fiscum publicum. ἐτάξατο φόρους οἱ προσιέναι κατὰ ἔθνεα, III. 89. *a.* προσήϊε ἑπτακόσια τάλαντα, III. 91. *m.* 92. *a.* 96. *a.*

Προσίεσθαι, 1) Admittere, Adsciscere, Adoptare. ξεινικὰ νόμαια προσίενται, I. 135. *a.* οὐ προσίεντο τὴν προδοσίην. Non admiserunt proditionem, VI. 10. *m.* 2) Admittere, Probare, Credere. τοῦτο μὲν οὐ προσίεμαι, I. 75. *extr.* οὐ προσίεμαι τὴν διαβολήν, VI. 123. *a.*

*Singulariter dictum videri poterat illud,* τῶν μὲν οὐδὲν προσίετό μιν, I. 48. *a. pro* αὐτὸς προσίετο (*id est,* προσεδέξατο, *ut paulo post ait*). *Nempe verba ista proprie hoc sonant:* Nullum horum adiit illum, *id est*, animum illius tetigit. *Vide Not.*

Προσιστάναι, Sistere ad *vel* juxta *aliquem*, *hinc* προσεστηκέναι *et* προσστῆναι, *idem fere quod* παραστῆναι, Adstare *alicui.* προσεστήκεε τῷ Κλεομένεϊ ἡ θυγάτηρ, VI. 51. *a. ubi conf. nota-*

*ta in Var. Lect. Sic* προσστάντες, Adstantes, I. 199. *f. et* τῷ Ἀστυάγεϊ προσστὰς ὁ Ἅρπαγος, I. 129. *a. quibus ambobus in locis minus recte* προστάντες *et* προστὰς (*quasi a* προΐστάναι) *scribebatur, quemadmodum etiam* προσχὼν *pro* προσσχὼν *vulgo scriptum supra vidimus in voc.* Προσέχειν.

*Singularis est constructio ejusdem verbi cum Accusativo casu;* ὡς δέ ἄρα μιν προσστῆναι τοῦτο, Hoc ubi subiisset ejus animum, I. 86. *m. ubi ad* Animum *translatum hoc verbum idem ac* ἐσελθεῖν, *et quemadmodum* ἐσελθεῖν *eâdem notione non modo cum Dat. sed et cum Accus. construi potest,* (*vide supra, in* Ἐσέρχεσθαι) *sic et* προσστῆναι *h. l. cum Accus. construere placuit Herodoto. Conf. Var. Lect. et Not.*

Προσίσχειν, *vide supra in* Προσέχειν.

[Προσκαλέειν, Advocare. ἐς λόγους προσεκαλέετο τοὺς Βαρκαίους *legebatur olim* IV. 201. *m. ubi meliores libri* προεκαλέετο *dederunt.*

Προσκατῆσθαι πόλι, Obsidere urbem. προσκατήμενος ἐπολιόρκεε, ἐς τὸ ἐξεῖλε, II. 157. Ἀμαθουσίους ἐπολιόρκεε προσκατήμενος, V. 104. *extr. N.* προσκατῆσθαι τινὶ, Adsidere alicui, *id est,* Adsidue convenire aliquem, et eum flagitare eique instare. Πεισιστρατιδέων προσκατημένων (*nempe* τῷ Πέρσῃ), καὶ διαβαλλόντων Ἀθηναίους, VI. 94. *a.*

Προσκέεσθαι, (*comm.* προσκεῖσθαι) *quasi latine dicas* Incumbere. *Significat autem*

1) Instare *alicui; sive* sollicitando et incitando, *ut* τῷ Κύρῳ Ἅρπαγος προσέκειτο, δῶρα πέμπων, I. 123. *a. sive* (*ut in re Militari*) hostiliter adgrediendo, *ut* ἤλαυνον τοὺς ἵππους -- καὶ προσεκέατό σφι, (*jon. pro* προσέκειντο,) IX. 57. *extr.* τὸ προσκείμενον, (*i. e.* οἱ προσκείμενοι *aut* τὸ προσκείμενον μέρος τοῦ στρατοῦ) IX. 6. *a. N.* ἡ ἵππος αἰεὶ προσέκειτο, IX. 40. *m.* 60. *a.*

2) Deditum, Addictum esse, *ut Amicus amico, quo* utitur familiariter, *cum quo* multà consuetudine conjunctus est. ἦν οἱ φίλος, τῷ προσεκέετο τῶν ἀστῶν μάλιστα, VI. 61. *a. Sed et,* Deditum esse, Indulgere *vino.* οἴνῳ Πέρσαι κάρτα προσκέαται, I. 133. *m.* τῇ φιλοινίῃ πλεόνως προσκέεσθαι, III. 34. *m.*

3) προσκεῖσθαι *habet significationem Passivam, quae respondet variis significatibus Activi verbi* προστιθέναι. τῷ τὸ ἐλάχιστον ὑπισταμένῳ προσεκέετο ἡ παρθένος, Ei, qui minimo contentum se fore declarasset, Adtribuebatur, Jungebatur, In matrimonium dabatur virgo, I. 196. *m.* (*conf.* Προστιθέναι, *num* 1.) τοῦτό μοι πρόσκειται, Hoc (*hoc munus, hoc officium, hic honor, hoc jus*) mihi tributum est, Injunctum est, Ad me pertinet; *et similia.* τοῖσι προσέκειτο, Quibus hoc mandatum erat, I. 119. *f.* καὶ οἱ

μὲν ταῦτα ἐποίεον τοῖσι προσεκέετο αὕτη - - ἄχαρις τιμή, VII. 36. a. σῶστρα θύειν τοῖσι θεῶν τιμὴ αὕτη προσκέεται, I. 118. *extr.* τούτοισι (Spartanorum regibus) προσκέεται προξείνους ἀποδεικνύναι τοὺς ἂν ἐθέλωσι, VI. 57. *f.* ἀνθρώπων οὐδενὶ προσκέεται ἡ τέχνη (ἡ μαντικὴ), τῶν δὲ θεῶν μετεξετέροισι, I. 83. *a.*

Προσκέπτεσθαι, Ante considerare et perpendere. προσκεψάμενος ἐπὶ σεωυτοῦ, VII. 10, 4. ἅπαντα προσκεψάμενοι καὶ ἐπιλογισθέντες, VII. 177. *a.*

Προσκηδὴς τινὶ, Adfinitate conjunctus, VIII. 136. *a.*

Προσκτᾶσθαι, Adquirere, Possessioni vel ditioni suæ adjicere. τὴν Καππαδοκίην προσκτήσασθαι πρὸς τὴν ἑωυτοῦ μοῖραν βουλόμενος, I. 73. *a.* Adjungere sibi socium *sive in bello*, *sive in pace.* Καρίης τὴν πολλὴν προσεκτήσαντο σφίσι σύμμαχον εἶναι, V. 103. *f.* VIII. 136. *m.* Miltiades προσκτᾶται τὸν Καλλίμαχον, In suam sententiam perduxit, Nactus est suffragatorem accedentem eis qui jam ante cum ipso senserant, VI. 110. *a.*

Προσκυνέειν, Adorare, Sese prosternere. καταθορόντες ἀπὸ τῶν ἵππων προσεκύνεον τὸν Δαρεῖον ὡς βασιλῆα, III. 86. *extr. N.* προσκυνέειν βασιλῆα προσπίπτοντας, VII. 136. *a. N.* VIII. 118. *f.*

Προσλαβέσθαι, *i. q.* προσεπιλαβέσθαι, *quod vide supra.* προσελάβετο τούτου τοῦ πάθεος, VIII. 90. *f. ubi olim* προσεβάλετο. *Vide Var. Lect. et Not.*

Προσλογίζεσθαι, Adnumerare, Superiori numero adjicere. τὴν ἐξ Ἐφέσου ὁδὸν δεῖ προσλογίσασθαι ταύτῃ, V. 54. *m.* τὸ δὲ ἐκ τῆς Εὐρώπης ἀγόμενον στράτευμα ἔτι προσλογιστέα (*sic suo more Noster, pro* προσλογιστέον) τούτῳ τῷ ἐξηριθμημένῳ, VII. 186. *a.*

Προσμιγνύειν *et* Προσμίσγειν, Adire, Adpropinquare, *variis modis*, 1) Ad manus venire *cum hoste*, Conserere manus, Adgredi. τοῖσι ἐσβαλοῦσι - - ἡ ἵππος πρώτη προσέμιξε, V. 64. *m.* ἀθρόοι προσέμιξαν τοῖσι βαρβάροισι, VI. 112. *m.* οἱ Σκύθαι ἄποροι προσμίσγειν (*temere olim* προσμίγειν *edd.*) IV. 46. *extr. reddi poterat* Aditu difficiles: *sed rectius interpretaberis* Difficiles quibuscum ad manus venias.

2) Adpellere. προσέμιξαν τῇ Νάξῳ, VI. 96. *a.* τῇ Πελοποννήσῳ, VII. 168. *m.* τῇ Ἀτίῃ, VIII. 130. *a.*

Προσναυπηγέεσθαι ἑτέρας νέας, Ad superiores (Insuper) alias naves fabricari, VII. 144. *f.*

Πρόσοδος, ου, ἡ, 1) Aditus. Τώμυρις ἀπείπατο (τῷ Κύρῳ) τὴν πρόσοδον, I. 205. *m.* 2) Adgressio, Impressio facta in hostem, Conflictus, quum ad manus venitur. ἐν ταύτῃσι τῇσι προσόδοισι τῆς μάχης, VII. 212. *a.* τὴν πρόσοδον ἐποιέετο, VII. 223. *a.* τὴν πρόσοδον ἐποιεῦντο, IX. 101. *f.* 3) Φόρων πρόσοδος, Reditus tributorum. Φόρων πρόσοδον τὴν ἐπέτεον κατὰ τάδε διεῖλε, III. 89. *m.* ἡ πρόσοδός σφι ἐγίνετο ἀπὸ τῶν μετάλλων, VI. 46. *m.*

Προσόμουρος, *i. q.* ὅμουρος, *et* πρόσουρος, Finitimus. Νασαμῶσι προσόμουροί εἰσι Ψύλλοι, IV. 173. *a.*

Προσορέγεσθαί τινι *idem fere videtur significare ac* προσκέεσθαι *num.* 1. *nempe*, Adplicare se ad aliquem, Instare, Sollicitare. ἔτι πλέον προσορέγοντο οἱ *vel* προσωρέγοντό οἱ, VII. 6. *a. m. cum Var. Lect. et Not.*

Προσορμίζεσθαι, Adpellere, *aut certe*, Prope oram Stationem capere, οὐκ ἔα τὰς νέας πρὸς τὴν νῆσον προσορμίζεσθαι, VI. 97. *a.*

Προσουδίζειν, Humo adlidere. λαβόντα τὸ παιδίον προσουδίσαι, V. 92, 3. *m.*

Πρόσουρος, ὁ, ἡ, *i. q.* ὅμουρος *et* προσόμουρος, Finitimus, Confinis. τῇ Ἀραβίῃ, προσούρῳ ἐούσῃ *nempe* τῇ Αἰγύπτῳ, Arabiæ *Ægypto* finitimæ, II. 12. *m.* οἰκέοντες Αἰγύπτου τὰ πρόσουρα Λιβύῃ, II. 18. *a. m.* Αἰθίοπες οἱ πρόσουροι Αἰγύπτῳ, III. 97. *a.* 102. *a.* V. 49. *m.*

Προσοφείλειν, *idem fere ac simplex* ὀφείλειν, Debere. τὸν προσοφειλόμενον φόρον μετίει, Debitum (debitum adhuc necdum solutum) tributum remittit *novus rex*, VI. 59. *ubi alii minus recte* προοφειλομ.

ἡ ἔχθρη ἡ προσοφειλομένη (*sic enim etiam h. l. cum mss. quibusdam legendum videtur pro vulgato* προοφειλομ.) ἐς Ἀθηναίους ἐκ τῶν Αἰγινητέων, V. 82. *a. idem fere sonat ac* ἡ παλαιὴ ἔχθρη, *cap.* 81. *m. nempe* Vetustum odium adhuc debitum, *id est*, cujus effundendi adhuc defuit opportuna occasio.

Προσπασσαλεύειν, Clavis ligneis adfigere. σανίδα προσπασσαλεύσαντες (*nempe* αὐτῷ), *sive potius*, σανίδι (*aut* πρὸς σανίδα) προσπασσαλεύσαντες (*nempe* αὐτὸν) ἀνεκρέμασαν, IX. 120. *extr. cum Var. Lect. et Not. Conf.* Προσδιαπασσαλ.

Προσπέμπειν (πρός τινα), Mittere ad aliquem, *nempe* Mittere qui alteri conditionem proponat aut eam sollicitet, IX. 108. *a. N.*

Προσπίπτειν, Accidere, Incidere. αἱ συμφοραὶ προσπίπτουσαι, καὶ αἱ νοῦσοι, VII. 46. *f.*

Προσπλάσσειν, Adstruere. νεοσσιὰς προσπεπλασμένας ἐκ πηλοῦ πρὸς ἀποκρήμνοισι οὔρεσι, III. 111. *m.*

Προσπλέειν, Adnavigare, Navigare in hostem, VII. 194. *f. ubi perperam olim* προσπταίοντας *edd. pro* προσπλέοντας.

Προσπλώειν, *i. q.* προσπλέειν. ἐξ ἀντίης προσπλώειν, VIII. 6. *m.*

Προσπλωτὸς ποταμὸς *Nostro dicitur* Fluvius in quem e mari navibus aditus et adscensus patet. ποταμοὶ προσπλωτοὶ ἀπὸ θαλάττης, IV. 47. *f.* ἐς ὃ ὁ Βορυσθένης ἐστὶ προσπλωτός, Quousque adverso fluvio e mari navigari potest, IV. 71. *a.* (*conf.* Προσβαίνειν).

Προσποιέεσθαι, Sibi comparare, Sibi adsciscere, προσποιησάμενος ξύλινον πόδα, IX. 37. *f. N.* τοὺς δὲ, φίλους προσεποιήσατο,

I. 6. *m.* προσποιέεται Κόβωνα, Cobonem sibi conciliavit, Ad suas partes pertraxit, VI. 66. *m. N.*

Πρόσπολος, ὁ, Famulus, Minister, II. 64. *f.*

Προσπταίειν, 1) Offendere, Impingere. αὐτὸν τὸ γόνυ προσπταῖσαι λέγουσι, VI. 134. *extr.* προσπταισάντων τῶν πρώτων, *scil.* πρὸς τὸν Ἄθων, VII. 22. *a. coll.* VI. 44. *m.* 2) Cladem accipere. προσπταίσας μεγάλως, I. 16. *b.* II. 161. *m.* VI. 95. *f.* VII. 210. *f.* 170. *m.* τὸ μέν τι εὐτυχέειν τῶν πρηγμάτων, τὸ δὲ προσπταίειν, III. 40. *m.* πρὸς Τεγεήτας μούνους προσέπταιον, A solis Tegeatis (In solo cum Tegeatis bello) cladem acceperunt, I. 65. *a. Similiter,* τῷ πεζῷ προσπταίσας πρὸς τοὺς Βρύγους, καὶ τῷ ναυτικῷ μεγάλως περὶ Ἄθων, VI. 45. *b.* προσπταίσας τῇ ναυμαχίῃ, Post cladem pugnâ navali acceptam, IX. 107. *extr.*

Προσρέειν, Confluere, Magnâ frequentiâ adcurrere. ἐκ τῶν δήμων ἄλλοι προσέρρεον, I. 62. *a.*

Προστάσσειν, 1) Adtribuere, Adjungere, Contribuere. πρὸς τοῖσι ἔθνεσι τοὺς πλησιοχώρους προστάσσων, III. 89. *a. ubi paulo post,* ἄλλοισι ἄλλα ἔθνεα νέμων, *eâdem notione.* μοίρῃ τινὶ προστάσσειν ἑωυτὸν, Parti cuidam sese adjungere, I. 94. *m. f. N.* Ἰνδοὶ προσετετάχατο συστρατευόμενοι Φαρναζάθρῃ, Indi, qui in Xerxis exercitu militabant, Adtributi erant Pharnazathræ, *qui nempe eis erat praefectus,* VII. 65.

2) Jubere, Mandare, Imperare. τὰς διόδους -- προστάσσουσι τοῖσι Μιλησίοισι φυλάσσειν, IX. 99. *f.* οἱ δὲ πᾶν τὸ ἐναντίον τοῦ προστεταγμένου ἐποίεον, IX. 104. *b.* οἱ μὲν νέας παρείχοντο, --τοῖσι δὲ ἵππος προσετέτακτο, VII. 21. *f.* ἐκέλευε τοῖσι προσετέτακτο ταῦτα πρήσσειν, Jussit hos quorum officium erat talia facere, VII. 39. *f.* τὰ προσταχθέντα, Mandata, II. 121, 4 *extr. Conf.* Προσκέεσθαι, *num.* 3. *ex* VII. 36. *a.*

Προστάτης, εω, ὁ, Præfectus, Præses, Dux. προστάτεω ἐπιλαβόμενοι, I. 127. *a.* προστάτης τοῦ ἐμπορίου, II. 179. *m.*

Προστῆναι, *vide in* Προϊστάναι.

Προστιθέναι, 1) Adjungere, Jungere. ταύτην ἐθέλησε τούτῳ γυναῖκα προσθεῖναι, VI. 126. *m.* 2) Imponere, Injungere *alicui aliquid faciendum.* πρῆγμα τὸ ἄν τοι προσθέω, μηδαμᾶ παραχρήσῃ, I. 108. *m. f. ubi perperam olim* προθέω *edd. contra quam mss. Arch. Med. F. et alii cum orâ Steph.* τό τοι προσέθηκα πρῆγμα, III. 62. *m.* προσέθεσαν αὐτῷ πρήσσειν ᾗ δύναιτο ἄριστα, V. 30. *f.* 3) προσθεῖναι τὰς θύρας, Adducere, Claudere fores, III. 78. *m. f.* 4) προστιθέναι τινὶ ἀτιμίην, Infligere alicui ignominiam, VII. 11. *a. ubi nonnulli codd.* προτιθέναι. *Vicissim, pro* εἴ τις προθείη πᾶσι κελεύων ἐκλέξασθαι *etc. quod habent edd.* III. 38. *a. mssti omnes* προσθείη *praeferunt, quod teneri fortasse aut restitui auctori debuerat.*

*Medium* Προστίθεσθαι 1)

cum *Dativo*, Adjungere se alicui, *sententiae aut voluntati illius*. τῷ λόγῳ τῷ λεχθέντι προστίθεμαι, Adsentior, II. 120. *a.* οὔ οἱ ἔγωγε προσθήσομαι τῇ γνώμῃ, Voluntati ejus non obsequar, I. 109. *m.* (*conf.* Γνώμη, *num.* 3.) ἢν σὺ γνώμῃ τῇ ἐμῇ προσθῇ, (*Aor.* 2. *Subj.*) VI. 109. *f.* οἱ δὲ προσέθεντο ταύτῃ τῇ γνώμῃ, Adhæserunt huic sententiæ, III. 83. *a.* τῷ ἀστῷ προσθήσονται, Favebunt suo civi, Suffragia ferent in illius favorem. II. 160. *f.*

2) προστίθεσθαι τινὰ, Sibi adjungere *aliquem, socium, amicum.* εἴ τινα στρατὸν ἀνδρῶν προσθέοιτο φίλον, I. 53. *a. et m.* τὸν Ἕλληνα φίλον προσθέσθαι, I. 69. *a.* III. 74. *a.* V. 66. *extr.* τὸν δῆμον προσθέμενος, Plebe suis partibus adjunctâ, V. 69. *f.*

3) προσθέσθαι τινὶ πόλεμον, Suscitare (Facere) alicui bellum. ἐόντες οἰκήϊοι πόλεμόν οἱ προσεθήκαντο, IV. 65. *f.* μῆνιν προσθέσθαι τινὶ, Iram contra aliquem exercere, VII. 229. *f.*

4) *Temere olim* προσέθεντο Ἀρισταγόρῃ πρήσσειν ἄριστα *edd.* V. 30. *f.* *ubi* προσέθεσαν *dedere scripti libri omnes.*

Προσυμμίσγειν, Ante miscere. ποταμοὶ προσυμμίσγοντες τὸ ὕδωρ ἐς τωυτό, VII. 129. *m.*

Προσυνοικῆσαι, Antea matrimonio junctum fuisse. τὴν Ἄτοσσαν, προσυνοικήσασαν Καμβύσῃ, III. 88. *m.* *Vide* Συνοικέειν.

Πρόσφατος, Recens. νεκρὸς πρόσφατος, II. 89. *b.* 121, 5. *m.*

Προσφέρειν, Adferre, Inferre, Proponere. πρὸς τὴν δωρεὴν τοιάδε ἐπιτηδεύσας προσέφερε, Ad accipiendum hoc donum talia commentus adtulit, VI. 125. *m.* προσφέρειν τινὶ ἀναγκαίην, VII. 172. *f.* βίην, IX. 108. *a.* (*ubi plures* προσεφέρετο, *pro* προσέφερε.) πόλεμον, VII. 9, 3. *a.* *N.* (*ubi quidem* προφέρειν *praeferunt plerique libri*) προσέφερον αὐτῷ τάδε, Hæc ei proposuerunt, V. 40. *a.* δεύτερα αὐτῷ προσέφερον, φάμενοι *etc.* III. 74. *m. f.* προσέφερε αὐτῷ λόγον τοιόνδε, His verbis eum compellavit, III. 134. *a.* V. 30. *m.* VIII. 100. *a.* λόγους προσφερόντων περὶ ὁμολογίης, Conditiones proponere de deditione, VIII. 52. *b.* *Usurpatur etiam* προσφέρειν *de* Conferendo *tributo.* ἑκατὸν τάλαντα προσέφερον, III. 92. *f.*

*Passivum et Medium*

Προσφέρεσθαι. 1) Offerri, Sese offerre. προθύμως ἔπρησσε τὰ προσφερόμενα πρήγματα, Oblata negotia peregit, II. 173. *a.* οὗτος δὴ χρησμῳδέων προσεφέρετο (*nempe* τῷ βασιλέϊ), Hic igitur regi se obtulit, (adiit eum, egit cum eo) vaticinia canens, VII. 6. *extr.*

2) Congruere, Convenire, Similem esse. ὁ χαρακτὴρ τοῦ προσώπου (τοῦ παιδὸς) προσφέρεσθαι ἐδόκεε ἐς ἑωυτὸν (*perperam olim* ὡς ἑωυτὸν *edd.*) I. 116. *a.* *ubi mox in eamdem fere sententiam,* ὅ τε χρόνος τῆς ἐκθέσεως τῇ ἡλικίῃ τοῦ παιδὸς ἐδόκεε συμβαίνειν. *Conf. mox* Προσφερής.

3) *Ut formulâ* προσφέρειν τινὶ λόγους *utentem Nostrum supra vidimus, sic verbo Medio utitur auctor Vitae Hom. cap.* 4. *m.* προσηνέγκατο αὐτῇ λόγους. *Similiter pro* βίην προσέφερε, IX. 108. *a. plerique libri* βίην προσεφέρετο *exhibent.*

4) *In re Militari*, προσφέρεσθαι *significat* Cominus adgredi, Congredi cum hoste, Impetum facere. πρὸς πεφραγμένους προσεφέροντο, V. 34. *m.* προσφέρεσθαι Πέρσῃσι, V. 109. *a. et f.* προσοισόμενοι τοῖσι ἐχθροῖσι, . . πρὸς τὸν ἂν προσενεχθῇ, V. 111. *a.* προσεφέρετο πρὸς τὸν Ὀνήσιλον ὁ Ἀρτύβιος V. 112. ἱπποτοξόται, προσφέρεσθαι ἄποροι, Quibuscum fieri non potest ut ad manus venias, IX. 49. *a.* κατὰ τὸ ἰσχυρότερον προσενείχθησαν, *nempe* τοῖς πολεμίοις, *aut* πρὸς τοὺς πολεμίους, Eâ parte congressi cum hoste, quâ steterant validiores, IX. 71. *a.* ἐπεὶ ἐκ τοῦ Ἰκαρίου πελάγεος προσφερόμενοι προσέμιξαν τῇ Νάξῳ, Postquam ex Icario mari erumpentes (irruentes) adpulerunt ad Naxum, VI. 96. *a.*

Προσφερής, ὁ, ἡ, 1) *i. q.* ἐμφερής, Similis. Κόλχοι Αἰγυπτίοισι προσφερέες εἰσί, - - καὶ ἡ ζόη πᾶσα καὶ ἡ γλῶσσα ἐμφερής ἐστι, II. 105. *a.* οἶδα τούτοισι ἱροῖσι τόδε ποιεύμενον προσφερές, IV. 33. *f. Conf.* Προσφέρεσθαι, *num.* 2. 2) *idem quod* πρόσφορος, Conducibilis, Utilis. τοῖσι σοῖσι πρήγμασι προσφερέστερον V. 111. *m. ubi ex uno ms. Arch.* προσφερέστερον *adscivit Schaef. Conf. Var. Lect.*

Προσφιλής, Dilectus, Carus, Acceptus. προσφιλέες ἐγένοντο τῷ βασιλεΐ, I. 163. *a. et m.* ἐόντι τῶν ἡλίκων ἀνδρειοτάτῳ καὶ προσφιλεστάτῳ, Quum esset maxime (ab omnibus) amatus. I. 123. *a.*

Πρόσφορος, Conducibilis, Commodus, Ad rem faciens, Necessarius. ἔχοντας τὰ πρόσφορα ὡς ἀναιρησομένους τὸν τεθνηκότα, IV. 14. *m. f.* παραρτέετο τὰ πρόσφορα τῇ στρατιῇ, VII. 20. *a.*

Προσφυέως λέγειν, Scite, Ingeniose loqui, I. 27. *f.*

Πρόσχημα, τό, 1) Prætextus, Species quam quis præ se fert, Speciosa caussa. αὗται (*nempe*, ἡ Ἐρέτρια καὶ αἱ Ἀθῆναι) σφι πρόσχημα ἔσαν τοῦ στόλου, VI. 44. *a.* τοῦτο μὲν πρόσχημα λόγου ἦν. VI. 133. *a.* αὕτη αἰτίη πρόσχημα τοῦ λόγου ἦν, IV. 167. *f.* πρόσχημα μὲν ποιεύμενος ὡς ἐπ' Ἀθήνας ἐλαύνει, VII. 157. *m.* εἰ μὲν, χρημάτων χρηΐζοντες, πρόσχημα (in speciem tantum) ἡμέας ἐξαιτέονται, IX. 87. *m.*

2) πρόσχημα, Decus et ornamentum, Præcipuum atque Princeps in suo genere. Μίλητος-- Ἰωνίης ἦν πρόσχημα, V. 28.

Προσχοῦν, Adgerere humum. τῶν ποταμῶν ταῦτα τὰ χωρία προσχωσάντων, Ex fluviorum adluvione enata sunt hæc loca, II. 10. *m.* τὸν πρὸς μεσαμβρίης ἀγκῶνα (τοῦ Νείλου) προσχώσας, Qui brachium Nili australe

adgestâ humo obstruxit, II. 99. *a. m.*

Προσχρήζειν, *sive* Προσχρηΐζειν, *cum Genit.* Rei, Insuper cupere *vel* postulare aliquid, V. 11. *m.* 18. *m.* VIII. 140, 2. *a. Cum genit. Personae et Infinit.* Petere ab aliquo, Orare et obsecrare. προσχρηΐζω ὑμέων πείθεσθαι Μαρδονίῳ, VIII. 140. 2. *a.*

Προσχωρέειν, Accedere, Adpropinquare. προσεχώρεον πλησιαίτερω στρατόπεδον τῷ στρατοπέδῳ IV. 112. *Inde translatâ notione.* τὰ (*i. e.* κατὰ τὰ) δ' ἄλλα νόμαια Θρήϊξι προσκεχωρήκασι, IV. 104. *N.* προσκεχωρήκασι (κατὰ τὴν) γλῶσσαν πρὸς τὸ Καρικὸν ἔθνος, I. 172. *a. Item,* προσχωρέειν πρὸς τὴν γνώμην τινός, VIII. 60. *extr.*

Πρόσχωρος, ὁ, ἡ, Finitimus, Accola. μετεπέμψαντο τοὺς προσχώρους τῶν Ἀσωπίων, IX. 15. *a.*

Πρόσω, *Adverb.* 1) Procul. ἐξαναχωρῆσαι πρόσω ἀπὸ τῶν φορτίων, IV. 196. *m.* οὐ πρόσω σκοπιὴν ἔχοντες, V. 13. *a.* οὐ πρόσω Ἑλλησπόντου, V. 13. *f.*

2) In anteriorem partem, Ulterius, Longius. *Cum Articulo* τὸ *et* ἐς *Praepositione.* προβήσομαι ἐς τὸ πρόσω, I. 5. *m. f.* ἤϊε αἰεὶ ἐς τὸ πρόσω, III. 25. *f.* 77. *f.* ἐς τὸ πρόσω οὐδὲν προεκόπτετο, Nihil promovebatur, III. 56. *a. Et absque praepositione.* εἵποντο αἰεὶ τὸ πρόσω, III. 123. *a.* ἐπορεύετο αἰεὶ τὸ πρόσω, VII. 30. *a.* IX. 57. *f. Etiam nude, absque Articulo* τὸ φῦμα ἐνείματο πρόσω, III. 133.

3) *Notanda formula,* πρόσω ἦν τῆς νυκτός, Jam multum processerat nox. II. 121, 4. *f. et huic similis,* πρόσω τῆς νυκτὸς προελήλατο, IX. 44. *a. N. Cum quibus convenit ista,* εἰ μὴ πρόσω ἀρετῆς ἀνήκοι, VII. 237. *m. Et,* ἐς τὸ πρόσω μεγάθεος τιμῶνται, Honorantur et ad insignem magnitudinis gradum evehuntur, III. 154. *m.*

4) *Comparativ.* Προσωτέρω, Ulterius. οὐκ ἔχω προσωτέρω εἰπεῖν, VI. 124. *b.* οὐκ ἔτι προσωτέρω ἑλκύσαι, II. 175. *f.* IV. 7. *f.* οὐ προσωτέρω Ἰσσηδόνων ἀπικέσθαι, IV. 16. *m.* μὴ ἐπιδιώκειν ἔτι προσωτέρω, VIII. 111. *a.* τὸ προσωτέρω μηκέτι πλέειν, III. 45. *a.* οὐκ εἶναι (φασὶ) διελθεῖν τὸ προσωτέρω, V. 10. *a.* τὸ γὰρ προσωτέρω, πᾶν δεινὸν ἦν τοῖσι Ἕλλησι, VIII. 122. *m. f.*

5) *Superlat.* τὰ (*pro* κατὰ τὰ) προσωτάτω, In remotissimis locis, IV. 43. *a. Et Neutrum plur. pro Adverbio.* ἐς τούτους μοι δοκέει καὶ προσώτατα ἀπικέσθαι, Hi sunt extremi (remotissimi) eorum ad quos ille pervenisse mihi videtur, II. 103. *a. ubi temere alii* καὶ οὐ προσώτατα.

Πρόσωπον, τὸ, Rostrum avis *dicit Noster.* Ibis avis πρόσωπον φορέει ἐς τὰ μάλιστα ἐπίγρυπον, II. 76. *a. et f.*

Προσωφελέειν, Juvare, Adjumento esse. προσωφελέειν ἐθέλοντες τοῖσι Ἕλλησι, IX. 103. *b.*

Προταριχεύειν, Sale ante condire, II. 77. *f.*

Προτείνειν, Præ se ferre, Proponere conditiones. μεγάλα προτεινόντων ἐπ' οἷσι ὁμολογέειν ἐθέλουσι, VIII. 140, 2. *m.*

*Medium* προτείνεσθαι, *i. q. Activum.* τάδε σοὶ ἐγὼ προτείνομαι, V. 24. *f.* Γέλων μὲν οὖν ταῦτα προετείνετο, VII. 160. *extr. aut* 161. *a.* μισθὸν προετείνατο τῆς βασιληίης τὸ ἥμισυ, Conditionem proposuit ut mercedis loco sibi traderetur *etc.* Mercedem postulavit, IX. 34. *a.* ὑποστάντες τὰ ὁ Μελάμπους προετείνετο, *ibid. b.*

Προτεραῖος, η, ον, *i. q.* πρότερος, Prior. τῇ προτεραίῃ, *scil.* ἡμέρῃ, Pridie, VII. 212. *extr.* τῇ προτεραίῃ τῆς ὑστάτης καταστάσιος μελλούσης ἔσεσθαι, Pridie ejus diei quo *etc.* IX. 9. *a. Sic* τῇ ὑστεραίῃ, IX. 8. *a. Sed* τῆσι προτέρῃσι ἡμέρῃσι, IX. 57. *f.*

Προτερέειν, *et* Προτερεύειν, Præire, Ante alios (Relictis aliis) progredi. προτερεόντων δὲ τῶν σὺν Παυσανίῃ, IX. 57. *a.* προτερέων τῆς ὁδοῦ, IX. 66. *f. ubi alii* προτερεύων.

Πρότερον, *Adverbium*, Prius, Antea. ἡ Εὐρώπη πρότερον ἦν ἀνώνυμος, IV. 45. *f.*

1) *Cum Genitivo constructum, induit vim praepositionis* πρὸ, Ante. ὀλίγῳ πρότερον τουτέων, Paulo ante has res gestas, Paulo antea, VIII. 95. *a.* πολλοῖσι ἔτεσι πρὸ τουτέων, VIII. 96. *f. N. Eâdem notione recipit etiam* τὸ *articulum.* τὸ πρότερον τῶν ἀνδρῶν τούτων (Ante hosce homines) θεοὺς εἶναι λέγουσι τοὺς ἄρχοντας, II. 144. *a.* πρότερον δὲ, ἢν μὴ ἡμέας λόγος αἱρῇ, οὐ συμμίξομεν τοι, IV. 127. *m. ubi in lat. vers. pro* prius vero quam, *reponendum* prius vero, nisi nobis ratio aliqua suaserit, *etc.*

2) *Inter Articulum et Substantivum interpositum, induit vim Adjectivi.* ὁ πρότερον βασιλεὺς Σαρδίων, Pristinus rex (Rex olim) Sardium, I. 84. *a. ubi quidem* πρότερος *praeferunt alii.* ἐπὶ τῶν πρότερον βασιλέων, I. 186. *a.* (*ubi item* προτέρων *alii*) τῶν πρότερον βασιλήων, II. 161. *a. ubi* προτέρων *unus cod. Pa. Sed in* Ἀπρίεω τοῦ πρότερον βασιλέος *vel* βασιλῆος *consentiunt omnes. Sic et*, τῶν πρότερον ἀδικημάτων, VI. 87. *a.*

3) πρότερον ἢ, *et* πρότερον πρὶν ἢ, Priusquam. ἔσαν Δαρείῳ καὶ πρότερον ἢ βασιλεῦσαι, τρεῖς παῖδες, VII. 2. *a.* ταῦτα ἐξαγγέλθη πρότερον πρὶν ἢ αὐτὸν ἀπικέσθαι, VI. 116. *a. ubi abest* πρὶν *aliis* (*vide Var. Lect.*) (ἔλεγε τοῦτο) πρότερον πρὶν ἢ γενέσθαι τὴν μάχην, IX. 16. *extr. Similiter in Negatione.* οὐ πρότερον ἀπανέστη πρὶν ἢ σφεας ὑποχειρίους ἐποιήσατο, VI. 45. *m.* οὐ πρότερον ἀνέσχε πρὶν ἢ ἀπίκετο ἐπὶ τὸ Ἀρτεμίσιον, VIII. 8. *m. f.* οὐ πρότερον παύσομαι πρὶν ἢ ἕλω, VII. 8, 2. *m.* ἔφραζον οὐ πρότερον παύσεσθαι πρὶν ἢ δίκας δῶσι, IX. 93. *f.* εὔχετο μηδεμίην οἱ συντυχίην γενέσθαι, ἥ μιν παύσει -- πρότερον

ἢ -- γένηται, VII. 54. *m.* δέδοκται μὴ πρότερον ἀπανασtῆναι ἢ ἐξέλωσι Θήβας, IX. 87. *a. N. ubi* πρὶν ἢ *olim edd. contra quam mssti.* μὴ πρότερον. . . πρὶν ἂν, I. 82. *f.*

Πρότερος, η, ον, Prior, Superior. *Adjectivum hoc exhibere codices nonnullos ubi recte alii Adverbium praeferunt, supra vidimus in* Πρότερον *num.* 2. *Sed Adjectivum ferunt omnes* III. 47. *m. ubi* τῷ προτέρῳ ἔτεϊ ἢ τὸν κρητῆρα ἐλῄσαντο. *Et* I. 168. *m.* ἔκτισαν πόλιν Ἄβδηρα, τὴν πρότερος τούτων (Prior, Prius quam hi, Jam ante hos) Τιμήσιος κτίσας, *etc.* νομίζουσι Φρύγας προτέρους γενέσθαι ἑωυτῶν, II. 2. *a.*

Προτιθέναι, 1) Proponere *ad deliberandum.* πρὶν ἢ τὸν Εὐρυβ. προθεῖναι τὸν λόγον, Priusquam proposuisset causam, (rem quæ in deliberationem veniret.) VIII. 59. *a.* ἐς μέσον σφι προετίθεε τὸ πρῆγμα, συμβουλευόμενος *etc.* I. 206. *f.* προέθηκε -- λέγειν, Instituit dicere, *sive*, Proposuit ut diceremus, IX. 27. *a. sed de hoc loco vide infra, num.* 4. εἴ τις προθείη πᾶσι ἀνθρώποισι ἐκλέξασθαι κελεύων *etc.* Si quis proponeret omnibus juberetque eos ut eligerent, III. 38. *a. ubi* προσθείη *praeferunt mssti, quod fortasse restituendum auctori. Conf.* Προστιθέναι.

2) προθεῖναι δαῖτα, Proponere, Adponere, epulum, I. 207. *f. Item verbo Medio,* προτίθεσθαι δεῖπνον, *ut* Φυλάξασα Ξέρξην βασιλήϊον δεῖπνον προτιθέμενον.

3) προτιθέναι *et* προτίθεσθαι, Ponere, Proponere, Statuere, *terminum.* οὖρον προθέμενος ἐνιαυτὸν τοῦτον, I. 74. *m.* ἐς ἑβδομήκοντα ἔτεα οὖρον τῆς ζόης ἀνθρώπῳ προτίθημι, I. 32. *a.*

4) προτιθέναι, Anteponere, Præferre. πολλοὶ τῶν δικαίων τὰ ἐπιεικέστερα προτιθέασι, III. 53. *m. Eâdem notione accipiendum hoc verbum videtur in loco supra (num.* 1.) *memorato,* ἐπεὶ δὲ ὁ Τεγεήτης προέθηκε παλαιὰ καὶ καινὰ λέγειν *etc.* IX. 27. *a. nempe,* Quoniam vero Tegeata prætulit commemorare (*vel* ut commemoraremus) antiqua et nova, *etc. quae interpretatio et cum usu verbi, et cum his quae l. c. praecedunt, aptissime convenit.*

5) προτίθεσθαι, Exponere conspectui hominum, Ostentare. ὅκως ποτήρια ἀργύρεά τε καὶ χρύσεα προθεῖτο, III. 148. *a.* ἀπεκείραντο τὰς κεφαλὰς καὶ πένθος μέγα προεθήκαντο, VI. 21. *a.*

6) προτίθεσθαί τινι πόλεμον, ἀτιμίην, *vide in* Προστιθ.

Προτιμᾶν, Pluris æstimare, Præferre. προετίμησα μεγάλων χρημάτων *sequente Infinitivo,* I. 86. *m.* προτιμῶντες καθαροὶ εἶναι ἢ εὐπρεπέστεροι, II. 37. *a.* προτιμῶν πολλοῦ ἐμοὶ ξεῖνος γενέσθαι, III. 21. *m.*

Προτρέπεσθαι, Excitare, Monere, Attentum reddere. I. 31. *a. N.*

Προτοῦ, *vide in* Πρό.

Προφαίνειν, Significare. εἴρετο τὸ θέλοι προφαίνειν τὸ φάσμα, VII.

37. *f.* σὺ δέ, ὅκως μὲν στρατιὴν πέμψεις, -- οὐ προφαίνεις, Non significas, Non promittis, (*sive*, Tu negas) missurum te esse exercitum, VII. 161. *a.*

Πρόφαντον, τὸ Effatum, Responsum oraculi. αἰεὶ τὠυτὸ πρόφαντόν σφι ἐγένετο, V. 63. *a.* πρόφαντά σφι ἔν τε Δωδώνῃ καὶ ἐν Δελφοῖσι ἐγίνετο, IX. 93. *m. f.*

Πρόφασις, ιος, ἡ, 1) Caussa *vel* Occasio *qualiscumque.* κατὰ θεωρίης πρόφασιν, I. 29. *m. pro quo ait* θεωρίης εἵνεκεν, *cap.* 30. *a.* ἐγίνετο ἀπὸ προφάσιος (διὰ πρόφασιν, IV. 145. *a.* VII. 230.) τὴν ἀπηγήσομαι, II. 161. *m.* ἐς σὲ προφάσιός τευ ἐδεόμην ἐπιλαβέσθαι, III. 36. *m.* ταύτης ἐχόμενος προφάσιος, Hac arreptâ occasione, VI. 94. *a.* 2) *Sigillatim*, Caussa speciosa quæ prætenditur, Prætextus. προφάσιος (εἵνεκεν) τῆσδε, δηλαδὴ αὐτὸς -- μέλλοι, IV. 135. *m. N.* ἵνα ἐπὶ προφάσιος ἡσυχίην ἄγωσι, VII. 150. *extr.* προφάσιας εἷλκον, VI. 86. *a.*

Προφέρειν, 1) *Active*, Proferre *verba; unde, ubi de Oraculo agitur, significat* Edere oraculum, *quod aliâs* ἀναιρεῖν *dicunt Graeci.* τὴν Πυθίην -- προφέρειν σφι, τὰς Ἀθήνας ἐλευθεροῦν, V. 63. *a. ubi, paulo post, ipsum* Editum oraculum τὸ πρόφαντον *dicitur. Item*, Proferre criminationem, Inculpationem, Objicere, Exprobrare. προφέρειν σφι τὴν Μηδείας ἁρπαγήν, I. 3. *b.* προέφερέ σφι ἡ Πυθίη τὴν ἐς Λιβύην ἀποικίην, Exprobravit eis coloniam in Africam, *nempe*, quod illam non duxissent, IV. 151. *a.* 2) *Neutraliter, cum Genitivo, i. q.* διαφέρειν, Præstare, Antecellere. εἴρια, καλλονῇ προφέροντα τῶν ἀπὸ τῶν οἴων, III. 106. *f.* Νάξος εὐδαιμονίῃ τῶν νήσων προέφερε, V. 28. *a.* πλούτῳ καὶ εἴδεϊ προφέρων Ἀθηναίων, VI. 127. *f.*

*Verbum hoc temere subinde permutatum cum* Προσφέρειν *vide sub istâ voce. Et* Προφερὴς *vide in* Προσφερής.

Προφητεύειν, Vaticinari; *sive potius*, Oracula, *quae a Deo edita putantur*, interpretari et scripto consignata vel consignanda tradere consultantibus. οἱ προφητεύοντες τοῦ ἱροῦ, VII. 111. *f. N. distinguuntur a* τῇ προμάντι, *quae dei nomine oracula edit.*

Προφήτης, εω, ὁ, Propheta, Interpres oraculorum a Pythiâ dei nomine editorum, VIII. 36. *extr. et* 37. *a.* τὰ λεγόμενα ὑπὸ τοῦ προφήτεω γράφειν ἐς δέλτον, VIII. 135. *f. ubi, si paulo ante* τὸν πρόμαντιν *legis, incertum est idemne homo* πρόμαντις *et* προφήτης *dicatur; at, alios si sequaris libros, alius* ὁ προφήτης *fuerit, alia* ἡ πρόμαντις. (*conf.* Προφητεύειν, *et* Πρόμαντις.) ἔν τε Δωδώνῃ καὶ ἐν Δελφοῖσι ἐπειρώτεον τοὺς προφήτας τὸ αἴτιον τοῦ κακοῦ, IX. 34. *f.*

Προφράζειν *vulgo, ut* προλέγειν, Prædicere *interpretantur* I. 120. *f. ubi.* πᾶν ἄν σοι προεφράζομεν

*rectius fortasse intelligetur* Aperte et libere tibi omnia exposituri eramus.

Προφυλάσσειν, Ante locum aliquem custodiam agere. νηῦν τὴν προφυλάσσουσαν ἐπὶ Σκιάθῳ, VIII. 92. *a.* VII. 179.

*Medium*, Προφυλάσσεσθαι, Præcavere. τοῦτο προεφυλάξαντο, Hanc cautionem ante adhibuerant, Ab hoc sibi ante caverant, VII. 176. *f. pro quo est*, ταῦτα πρὸ πολλοῦ ἐφυλάξαντο, VII. 130. *m.*

Προχέειν, Profundere. εὐξάμενοι καὶ σπονδὰς προχέαντες, VII. 192.

Πρόχυσις, ιος, ἡ, Effusio, Profusio. *Hinc in sacris faciendis*, Libatio, Effusio molæ salsæ super aram. οὔτε οὐλὰς κριθῶν πρόχυσιν ἐποιέετο θεῶν οὐδενὶ, I. 160. *f. N. quem locum respiciens Glossator*, πρόχυσιν *interpretatur* τὸ ἀποσπεῖσαι. *Tum, in rebus Ægyptiacis* πρόχυσιν τῆς γῆς *dicit* Profusionem, Proluvionem, telluris a flumine devectæ et ad aliam firmam terram adlutæ; *et, per metonymiam*, Ægyptum *ipsam ait esse* πρόχυσιν τῆς γῆς, II. 5. *extr. et* ἰλύν τε καὶ πρόχυσιν ἐξ Αἰθιοπίης κατενηνειγμένην ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ, II. 12. *f.*

Προχωρέειν, Progredi, Succedere. ὡς οὐ προεχώρεε, *nempe* τὸ πρῆγμα, I. 84. *a.* ὥς οἱ δόλῳ οὐ προεχώρεε, I. 205. *m.* V. 62. *m.* VIII. 102. *a.* ὁρᾷς τὰ Περσέων πρήγματα ἐς ὃ δυνάμιος προκεχώρηκε, VII. 50, 2. *a.*

Πρύμνη, ἡ, Puppis. *Vide* Ἀνακρούεσθαι *et* Πρώρη.

Πρυτανηΐη, ἡ, τῆς ἡμέρης, Præsidentia (Præsidium) illius diei, Dies quo quis præsidet concilio. ὡς ἑκάστου αὐτῶν ἐγίνετο πρυτανηΐη τῆς ἡμέρης, VI. 110. *m.*

Πρυτανήϊον, τὸ, Prytaneum, Curia, I. 146. *m. N.* III. 57. *f.* VI. 103. *m.* λήϊτον καλέουσι τὸ πρυτανήϊον οἱ Ἀχαιοί, VII. 197. *a. m. N.*

Πρύτανις, ιος, ὁ, Prytanis, Præcipuus magistratus. οἱ πρυτάνις (*contract. ex* πρυτάνιες) τῶν Ναυκράρων, V. 71. *b. N.*

Πρώην, Nuper. μέχρι οὗ πρώην τε καὶ χθὲς, ὡς εἰπεῖν λόγῳ, Usque ad nuperam memoriam, II. 53. *a. N.*

Πρωῒ, Mane. πρωῒ ἔτι τῆς ἡμέρης, Matutino adhuc tempore, Ante meridiem, *cui opponitur* περὶ δείλης, Post meridiem, Sub vesperam, IX. 101. *m.*

Πρώϊος, Matutinus, Maturus, Tempestivus. περὶ δείλην πρωΐην γινομένην ἀπίκατο, Post meridiem ante vesperam, Haud multo post meridiem, VIII. 6. *a.* (*conf.* Δείλη.) ὁ ναυτικὸς Ξέρξεω ἔαρος ἐπιλάμψαντος, πρώϊος συνελέγετο ἐς Σάμον, Adpetente vere, mature convenit, Primo vere convenit, VIII. 130. *a.*

Πρώρη, ἡ, Prora navis. οὔτε πρύμνην ἀποκρίνοντες, οὔτε πρώρην συνάγοντες, I. 194. *a.* παρέπλεε παρὰ τὰς πρώρας, - - ἐντὸς τῶν πρωρέων πλέων καὶ τοῦ αἰγιαλοῦ, VII. 101. *m. et f.*

Πρῶτος, 1) Primus, Princeps. ἡμῖν (*intellige* ἡμῖν μᾶλλον) πατρώϊόν ἐστι - - πρώτοισι εἶναι ἢ

τοῖσι Ἄρκασι, IX. 3. *a.* πρῶτος cum Genit. constructum idem valet ac πρότερος, πρεσβύτερος. *Vide Var. Lect. ad* II. 2. *extr. ac fortasse ibi* πρώτους *pro* πρεσβυτέρους *restituendum Herodoto fuerit.*

2) τῇ πρώτῃ τῶν ἡμερέων, Proximo quoque die, Quum primum, VII. 168. *a.* τὴν πρώτην, Primum, Statim, In præsentiâ. τοὺς Ἴωνας ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιησάμενος τὴν πρώτην εἶναι, I. 153. *f.* ἐς Σκύθας μὲν τὴν πρώτην ἰέναι ἔασον, III. 134. *m. f.*

3) *Neutrum, sive Adjective sive Adverbialiter positum.* ἐδόκεε βουλευομένοισι, πρῶτον μὲν χρημάτων πάντων, καταλλάσσεσθαι τὰς ἔχθρας, Primum omnium, Ante alia omnia, VII. 145. *a. Alibi pro Neutro sing.* πρῶτον, *Adverbialiter posito, Pluralem* πρῶτα *ponere amat Noster. Sic passim,* πρῶτα μὲν, - - μετὰ δέ. *Nec tamen spernit* πρῶτον μὲν, VII. 219. *a.*

4) τὰ πρῶτα, Primarius *vir*, Princeps, Primum locum tenens. ἐὼν τῶν Ἐρετριέων τὰ πρῶτα, VI. 100. *f. N.* Αἰγινητέων τὰ πρῶτα, IX. 78. *a. Sed* ἐς τὰ πρῶτα ἀνήκειν, Ad primum (summum) gradum, ad culmen, pervenisse. φρενῶν γὰρ ἐς τὰ ἐμεωυτοῦ πρῶτα οὔ κω ἀνήκω, VII. 13. *m. N.*

Πταίειν, Offendere. ἀῤῥωδίη, μὴ περὶ Μαρδονίῳ πταίσῃ ἡ Ἑλλάς, Ne in Mardonio offendat (Ne Mardonio succumbat) Græcia, IX. 101. *f. Conf.* Προσπταίειν, *et* Πταῖσμα.

Πταίρειν, Sternutare. ταῦτα διέποντι ἐπῆλθε πταρεῖν, VI. 107. *m.*

Πταῖσμα, τὸ, Clades, Calamitas. ἢν σφεας καταλάβῃ πταῖσμα πρὸς τὸν Πέρσην, Si cladem acciperent a Persis, VII. 149. *m. Quem ad locum quod in Adnot. significavi, in istam sententiam scriptum oportuisse* πταῖσμα πρὸς τοῦ Πέρσεω, *id indictum velim. Graeca phrasis proprie hoc sonat,* Si accidisset illis offensio ad Persam: *atqui,* Offendere *vel* Impingere in aliquem, *ex graeci sermonis usu, certe ex Herodoti more loquendi, quem supra in verbo* Προσπταίειν *vidimus, idem valet ac* Cladem vel Calamitatem ab eo accipere.

Πτερὸν, τὸ, 1) Penna, Pluma. τὰ μὲν αὐτοῦ (phoenicis avis) χρυσόκομα τῶν πτερῶν, τὰ δὲ ἐρυθρά, II. 73. *a. m. ubi* τῶν πτερύγων *praeferunt codd. nonnulli.* πῖλοι πτεροῖσι περιεστεφανωμένοι, VII. 92. *b.* πτερῶν καὶ τὴν γῆν καὶ τὸν ἠέρα εἶναι πλέον, IV. 7. *extr.* ἔοικε ἡ χιὼν πτεροῖσι, IV. 31. *m.* 2) Ala. *vide in* Πτίλον.

Πτεροῦν, Alis instruere, Alas addere. τοξεύματος περὶ τὰς γλυφίδας περιειλίξαντες καὶ πτερώσαντες τὸ βυβλίον, Libellum (Epistolam) circum sagittæ crenas circumvolvebant et Alas ei addebant, adplicabant, VIII. 128. *a. N. ubi* γλυφὶς *non, ut vulgo interpretantur, intelligitur* illa crena quæ est in infimâ et extremâ parte sagit-

tæ, quæ, quando emittitur telum, nervo inseritur, *sed* αἱ γλυφίδες *sunt* Quatuor illæ incisuræ, in inferiore sagittæ parte in longum decurrentes, quibus pennæ sive alæ inferuntur; *quare* πτερωτὰς γλυφίδας *dixit Euripidis Orestes VI. vs.* 274.

Πτέρυξ, υγος, ἡ, Pinna alæ. *Ibis avis*, λευκὴ πτεροῖσι, - - πλὴν ἄκρων τῶν πτερύγων, II. 76. *a.*

Πτερωτὸς, ἡ, ὀν, Alatus, Pennatus, Pennis instructus. (*Vide mox* Πτίλον.) πτερωτοὶ ὄφιες, II. 75. *a.*

Πτίλον, τὸ, Ala. πτίλα οὐ πτερωτὰ φορέει, ἀλλὰ τοῖσι τῆς νυκτερίδος πτεροῖσι μάλιστά κη ἐμφερέστατα, II. 76. *f.*

Πτίσσειν, Tundere, Pinsere. πτίσαντες τὸ μέσον ἐκ τοῦ λωτοῦ, ποιεῦνται ἐξ αὐτοῦ ἄρτους, II. 92. *m. ubi perperam olim alii* ὀπτήσαντες.

Πτύειν, Spuere, I. 99. *m.*

Πτώσσειν, (*i. q. comm.* πτήσσειν) Metu contrahi, Tremere, Metu terroreque refugere. πτώσσοντας ὑμέας εὕρομεν, IV. 48. *m. f.*

Πτωχηΐη, ἡ, Paupertas, Mendicitas. ἐς πτωχηΐην ἀπῖκται, III. 14. *f.*

Πτωχὸς, ὁ, Pauper, Mendicus. ἔχων οὐδὲν εἰ μὴ ὅσα πτωχός, III. 14. *m.*

Πυγαῖον, τὸ, *scil.* μέρος τοῦ σώματος, Pars corporis circa nates; *atque etiam idem quod* ἡ πυγὴ, Nates, Clunes. (*confer* Suidam, Hesych. et Polluc. II. 183.) *Ubi vero de* Ave *agitur, sicuti* Rostrum τὸ πρόσωπον *dicit Herodotus, sic* τὸ πυγαῖον Caudam *intelligere consentaneum est.* Ibis avis, λευκὴ πτεροῖσι, πλὴν - - τοῦ πυγαίου ἄκρου, II. 76. *m.*

Πύγαργος, ὁ, ἡ, Albas habens nates; *sigillatim*, Bestiæ Libycæ *nomen, de cervino genere*, Pygargus, IV. 192. *a.*

Πυγμαῖος ἀνὴρ, III. 37. *m. N.*

Πυγὼν, όνος, ὁ, Mensura longitudinis a cubito usque ad digitorum flexionem; *proinde* Mensura viginti digitorum *aut* quinque palmarum, *quum integer Cubitus* (πῆχυς) *sex palmas metiatur.* τὸ μῆκος ὀκτωκαίδεκα πηχέων καὶ πυγόνος, II. 175. *f.*

Πυθίη, ης, ἡ, Pythia: *passim.* (*Conf.* Πρόμαντις.) χρᾷ ἡ Πυθίη, τῇ οὔνομα ἦν Ἀριστονίκη, VII. 140. *a.*

Πύθιοι, *qui dicti* apud Lacedæmonios, VI. 57. *m.*

Πυθιονίκης, ὁ, Victor ludorum Pythiorum. ἀνὴρ τρὶς πυθιονίκης, VIII. 47. *extr.*

Πυθὼ, Delphi urbs. πέμψας ἐς Πυθὼ, Δελφοὺς δωρέεται - - δύο στατῆρσι ἕκαστον, I. 54. *a. N.*

Πυκάζειν, Stipare, Onerare, Obtegere. στέμμασι πᾶς πυκασθείς, VII. 197. *m. f. N.*

Πυκνὸς, Densus, Frequens, Prudens. μήτιδι πυκνῇ, Prudenti consilio, VII. 141. *m. in Orac.*

Πυλαγόροι, οἱ, Legati civitatum Græcarum ad Amphictyonum conventum. *Vide Not. ad* VII. 213. *Scribitur autem apud Nostrum* Πυλαγόροι, *non* Πυλαγόραι, *in plerisque codicibus*,

VII. 214. *m. parique ratione in genit. plurali* Πυλαγόρων (*non* Πυλαγορέων) *exhibent libri omnes*, VII. 213. *m. ubi* καὶ οἱ ὑπὸ τῶν Πυλαγόρων, τῶν Ἀμφικτυόνων ἐς τὴν Πυλαίην συλλεγομένων, ἀργύριον ἐπεκηρύχθη.

Πυλαίη, ἡ, *scil.* ἀγορὴ, Conventus Amphictyonum ad Thermopylas, VII. 213. *m.*

Πύλη, ης, ἡ, Una duarum valvarum portæ bivalvis. ὀλίγον τι παρακλίναντες τὴν ἑτέρην πύλην, III. 156. *a.*

*Plur.* πύλαι, Porta, *nempe* bivalvis. *Sunt autem* πύλαι *non solum* ædium, templorum, oppidorum, *sed et* viarum publicarum, quibus portis claudi possunt montium fauces per quas iter faciendum est. *Sic Per fauces Ciliciae iter faciens* διξὰς πύλας διεξελᾶς, Per duas portas transis, V. 52. *a. m. Etiamque subinde* Aditus pontis, quo flumen transitur, portâ clauditur. *Sic* ἐπὶ τῷ Ἅλυϊ ποταμῷ πύλαι ἔπεισι, τὰς διεξελάσαι πᾶσα ἀνάγκη, V. 52. *a. N.*

Πύλαι *sigillatim, et veluti proprio nomine, adpellantur ab accolis Fauces illae aliâs* Thermopylæ, VII. 201; *nempe et ibi olim* Muro et portâ clausus erat transitus, VII. 176. *m. f.*

Πυλουρὸς, ὁ, Portæ custos, III. 72. *f.* 77. *m.* (*ubi alii* πυλωροῖσι). 118. *f. et* 156. *m. ubi iterum alii* πυλωροί, *sicut alibi* θυρωροί.

Πυνθάνεσθαι, Audire, Resciscere, Cognoscere, Intelligere. πυθόμενος ἵνα ἔσαν οἱ Δήλιοι, VI. 97. *a.* ταῦτα πυνθανόμενοι, VIII. 40. *f.* 42. *a.* ἐπεὶ ἀνενεχθέντα τὰ θεοπρόπια ἐπύθετο, I. 154. *a.* πυθόμενος αὐτῶν τὸ πλῆθος, *ibid.* ἐπύθοντο τὸν Πέρσην ἐόντα ἐν Πιερίῃ, VII. 177. *b.* τὸν ἐπιόντα πυθόμενος ὅτι *etc.* VII. 157. *a. N.* πυθόμενος περὶ τῶν πτερωτῶν ὀφίων, II. 75. *a.* πυθέσθαι τὰ περὶ τὸν Διόνυσον παρὰ Κάδμου, II. 49. *f.* ἐξιστορήσαντες τὰ ἐβούλοντο πυθέσθαι ἀπὸ (*i. q.* περὶ) τῆς Ξέρξεω στρατιῆς, VII. 195. *b.* τὸν πάντα λόγον τῶν πομπῶν (*i. e.* παρὰ *vel* ἐκ τῶν πομπῶν) πυθέσθαι, I. 123. *m. Sic* ἐπυνθάνετο τῶν Ἠλείων λεγόντων ἅπαντα, II. 160. *a. m.* ταῦτα πυνθάνονται παρὰ πυρσῶν ἐκ Σκιάθου, VII. 182. *m. N.* τὴν (γνώμην) πρὸς ἐμεῦ (Ex me) βασιλεὺς πεύσεται, IX. 58. *f.*

*Sic et in Praet. Pass.* τὸ οὔνομα πεπυσμένον παρὰ τῆς μητρὸς, II. 91. *extr. nam ibi* πεπυσμένον *non est Neutrum ad* οὔνομα *relatum, sed Masculinum ad* μιν, *nempe* τὸν Περσέα, *spectans.*

*Est etiam ubi* πυνθάνεσθαι *vel* πυθέσθαι *non solum* Ex alio cognoscere, *sed et* Per se intelligere *significat.* τὴν ὠφελίην - - οὐ δύναμαι πυθέσθαι ἥτις ἦν, VII. 139. *m. f.* Locum, *ubi hoc verbum perspicue* Sciscitandi, Interrogandi *habeat significatum, e Musis nullum enotavi, nec ab aliis enotatum reperi.*

Πῦρ, ὸς, τὸ, Ignis. *Vide* Αἴθειν, Ἀνακαίειν, Ἐναύειν, Καίειν, *et conf.* Πυρή. πῦρ αἴτεον, VI. 113. *extr. N.* ἀπ' οἰκίης ἐς οἰκίην ἰὸν τὸ πῦρ ἐπένεμε τὸ ἄστυ, V. 101. *a.* ζώοντα πυρὶ διδόναι, I. 86.

*f.* πυρὶ ταύτας τὰς χώρας νείμαντες, VI. 33. *m.*

Πύργος, ὁ, Turris. ἀναβαίνειν ἐπὶ πύργον, III. 74. *f.* IX. 70. *a.* ἀπῆκε ἑωυτὸν ἐπὶ κεφαλὴν φέρεσθαι ἀπὸ τοῦ πύργου, III. 75. *f.* πύργος στερεὸς (in regiâ aulâ Babylone) καὶ ἐπὶ τούτῳ πύργος ἄλλος-- μέχρις οὗ ὀκτὼ πύργων, I. 181. *m.* ἐς πύργον μέγαν καταφυγόντες ἰδιωτικόν, IV. 164. *m.* *conf.* Ὑπερβαίνειν.

Πυργοῦν, Turribus munire. ἰσθμὸν δὲ μὴ πυργοῦτε, I. 174. *f. in Orac.*

Πυρὴ, ῆς, ἡ, Rogus. συννήσας πυρὴν μεγάλην, I. 86. *a.* τῆς πυρῆς ἤδη ἁμμένης, I. 186. *f. Pro* πῦρ ἀνακαίειν, VIII. 19. *f. et* IV. 145. *a. perperam alii* πυρὴν καίειν *praeferunt.*

Πυρίη, ης, ἡ, Caldarium, Tepidarium, Fomentum, Sudatio sicca in vaporario. IV. 75. *a.* *N. conf. Foesii Oeconom. Hippocr. hac voce.*

Πυρκαϊὴ, ῆς, ἡ, Incendium. πυρκαϊῆς γενομένης, II. 66. *m.*

Πυρπολέεσθαι πᾶσαν τὴν Ἀττικὴν, Igne vastare, VIII. 50. *a.*

Πυροῦν, Incendere, Igne cremare. οὐ πρότερον παύσομαι πρὶν ἢ ἕλω τε καὶ πυρώσω τὰς Ἀθήνας, VII. 8, 2. *m. N.* VIII. 102. *extr.*

Πυῤῥὸς, ἡ, ὸν, Rufus, Rutilus. χλανίδα περιβαλλόμενος πυῤῥήν, III. 139. *m.*

Πυρσὸς, οῦ, ὁ, Fax, Ignis, Sublatus ignis quo signum e longinquo datur. ταῦτα πυνθανόμενοι παρὰ πυρσῶν ἐκ Σκιάθου, VII. 182. *m.* πυρσοῖσι διὰ νήσων βασιλέϊ δηλώσειν, IX. 3. *a.*

Πυρφόρος, ου, ὁ, Ignifer, *in exercitu Spartanorum ignis sempiterni et sacri curam gerens; et sacrosanctus ipse habitus. Inde Proverbium:* μηδὲ πυρφόρος ἐκφυγὼν περιεγένετο, VIII. 6. *extr. N.*

Πώγων, ωνος, ὁ, Barba. ἡ ἱερείη τῆς Ἀθηναίης πώγωνα μέγαν ἴσχει, I. 175. *a.* φύει πώγωνα, VIII. 104. *f.* (*conf.* Γένειον.)

Πωλέειν, Vendere, Venumdare. πωλέεσκε, Vendebat, I. 196. *a.* ἐπωλέοντο ἐπὶ συνοικήσει, ibid. πωλεόμενος, Venumdatus, VIII. 105. *a.*

Πώρινος λίθος, Tophus, Lapis vulgaris, *cui opponitur* Πάριος λίθος, V. 62. *extr.*

# Ρ.

Ῥαδινάκη, ης, ἡ, *Persico sermone* Olei *quoddam* genus, VI. 119. *f. N.*

Ῥάκος, εος, τὸ, Pannus, Panniculus. τὰς κνήμας ῥάκεσι φοινικίοισι κατειλίχατο, VII. 76.

Ῥαπίζειν, Virgis *vel* Bacillis *aut* Flagello cædere, *i. q.* ἐπικέεσθαι μάστιγι πληγὰς, VII. 35. *a.* ἐν τοῖσι ἀγῶσι προεξανιστάμενοι ῥαπίζονται, VIII. 59. *N.*

Ῥάπτειν, Suere, Consuere. (*Conf.* Ἐνράπτειν) *Proverbium:* τοῦτο τὸ ὑπόδημα ἔῤῥαψας μὲν σὺ, ὑπεδη-

σατο δὲ ἐκεῖνος, VI. 1. *extr. Metaphorice*, ῥάπτειν φόνον ἐπί τινι, Moliri, Machinari caedem alicujus, IX. 17. *extr.*

Ῥαφὴ, ἡ, Sutura *cranii.* εὑρέθη κεφαλὴ οὐκ ἔχουσα ῥαφὴν οὐδεμίην, IX. 83. *m.*

Ῥάχις, ἡ, Dorsum montis. ἐπὶ τῆς ῥάχιος τοῦ οὔρεος, III. 54. *b.* κατὰ ῥάχιν τοῦ οὔρεος, VII. 216. *m.*

Ῥαψῳδὸς, ὁ, Cantor carminum Homericorum. ῥαψῳδοὺς ἔπαυσε ἀγωνίζεσθαι, V. 67. *a.*

Ῥέεθρον, τὸ, *comm.* ῥεῖθρον, Cursus fluminis, Alveus fluvii, *et subinde* Flumen ipsum, Unda quæ per alveum decurrit. λέγουσι τὸ ἀρχαῖον ῥέεθρον ἀποξηρανθῆναι, I. 75. *extr.* 186. *m.* VII. 109 *a.* τὸν ποταμὸν ἐς τὰ ἀρχαῖα ῥέεθρα ἐκ τῆς λίμνης ἐξήγαγε, I. 186. *f.* τὸ ἀρχαῖον ῥέεθρον διαβατὸν εἶναι ἐποίησε, I. 191. *m. et a.* εἰ ἐθελήσει ἐκτρέψαι τὸ ῥέεθρον ὁ Νεῖλος ἐς τὸν Ἀράβιον κόλπον, II. 11. *f.* ἐκτρέψας τοῦ ποταμοῦ τὸ ῥέεθρον πᾶν ἐς τὸ ὤρυσσε χωρίον, I. 186. *m.* παρατρέψας δι' ὧν νῦν ῥέει ῥεέθρων, (*id est* παρατρέψας τὰ ῥέεθρα δι' ὧν νῦν ῥέει,) VII. 130. *m.* ἐσβάλλει δὲ οὗτος (ὁ ποταμός) ἐς τὸν Εὐφρήτην τὸ ῥέεθρον, I. 179. *f.* Duo fluvii ἐς τωὐτὸ ῥέεθρον τὸ ὕδωρ συμμίσγουσι, VII. 127. *m.* σχιζόμενος ὁ ποταμὸς ῥέει ἐς τὸ πεδίον, διέχων ἀπ' ἀλλήλων τὰ ῥέεθρα ὅσον περ τρία στάδια, IX. 51. *a. m.* τοῦ ποταμοῦ τὸ ῥέεθρον ἀποξηρασμένον, VII. 109. *a.*

*Conf. supra voc.* Ἀπολείπειν *num.* 2. Ἐπιλείπειν, Ἀποχρᾶν *et* Ἀντέχειν. *Vide etiam* Ῥεῦμα.

Ῥέειν, Fluere. ποταμοὶ ῥέουσι μεγάλοι, I. 25. *f.* δι' ὧν (ὁ ποταμός) νῦν ῥέει ῥεέθρων, VII. 130. *m. Passiv. aut Med.* ἱδρῶτι ῥεούμενοι *sive* ῥεεύμενοι, Sudore defluentes, VII. 140. *f. N. in Orac. Conf.* Ῥεύειν.

Ῥέειν, Dicere. *Passiv.* πᾶν εἴρηται, II. 24. *b.* οὗτοι μὲν εἰρέαται (*jon. pro* εἴρηνται) Hi dicti sunt, De his dictum est, IV. 181. *a.* VII. 96. *extr. Aor. pr.* εἰρέθη, IV. 77. *f.* 156. *f.* VII. 184. *f.* VIII. 119. *a. pro quo plerumque* ἐῤῥήθη *vulgo edd. alii subinde* εἰρήθη. *Vide Var. Lect. cum alibi, tum* VII. 184, 16.

Ῥέπειν, *Dicitur non solum* Lanx libræ quæ deorsum vergit, quæ deprimitur; *sed et* Res lanci imposita, quæ lancem deprimit et cum eâ deprimitur, *adeoque* Res cujus pondus gravius est, quæ Prævalet et Præpollet alteri. *Sic apud Nostrum*, οὗτοι (οἱ Ἀθηναῖοι) ἐπὶ ὁκότερα τῶν πρηγμάτων ἐτράποντο, ταῦτα ῥέψειν ἔμελλε: Utras partes sequerentur Athenienses, eæ partes præponderaturæ, prævaliturae erant, *id est*, Superiores erant futuræ, VII. 139. *f. Apud Homerum, Iliad.* θ'. 72. *ubi* ῥέπε (*id est*, ἔῤῥεπε) αἴσιμον ἦμαρ Ἀχαιῶν, *et Iliad.* χ'. 212. *ubi* ῥέπε Ἕκτορος αἴσιμον ἦμαρ, *si cum Eustathio vim metaphorae in eo ponis, ut in Jovis librâ, fata hominum ponderantis, Lanx depressâ Calamitatem*, altera in altum sublata Felicitatem *significet, consequens*

*erit ut fatendum sit, Herodotum eâdem imagine eâdemque loquendi formulâ in sententiam usum esse prorsus contrariam quod non est simile vero. At apud Poëtam* Lanx depressa *non per se* Calamitatem, *nec* sublata Lanx *per se* Felicitatem *significat: neque enim* Jupiter *apud poëtam generatim* Fata *aut* Fortunam Trojanorum *cum* Fortunâ Græcorum *in librâ suâ ponderat, sed* Fatalem diem, *Lethale fatum:* Calamitatem, Exitium *Graecis imminens, in alterâ lance,* Trojanorum calamitatem *in alterâ deponit; adeoque, utrorum lanx deprimitur, eisdem significatur praevalitura calamitas et lethale imminens fatum.*

Ῥεύειν *et* Ῥεύεσθαι, *i. q.* ῥέειν, Fluere. οὗτος (ὁ ποταμὸς) μέγας οὕτω ἐῤῥύη, Ita magnus (auctus) fluebat, ut *etc.* VIII. 138. *m.*

Ῥεῦμα, τὸ, *idem fere ac* ῥέεθρον, *quod vide.* ὅσῳ ἐλάσσονες ἐόντες (οἱ ποταμοὶ) ἀσθενέστερα τὰ ῥεύματα παρέχονται, II. 20. *f.* καὶ (οἰκός ἐστι) τὰ ἐγχώρια ῥεύματα μαραίνεσθαι τῶν ποταμῶν, II. 24. *extr.* ὄμβρος τε λάβρος, καὶ ῥεύματα ἰσχυρὰ ἐς θάλασσαν ὡρμημένα, VIII. 12. *f.*

Ῥηγνύειν, Rumpere. ῥήξαντες (τὸ μέσον) ἐδίωκον *etc.* VI. 113. *a. et mox* τοῖσι δὲ τὸ μέσον ῥήξασι αὐτέων, ibid. *m.* ῥῆξαι φωνὴν, Edere, Rumpere vocem, *ut ait Virgil. Aen. II.* 129. *et IX.* 377. ὑπὸ δέους τε καὶ κακοῦ ἔῤῥηξε φωνὴν, εἶπε δὲ· Ὤνθρωπε *etc.* I. 85. *f.* θέλων ἀκοῦσαι ἥν τινα φωνὴν ῥήξουσι πρώτην, II. 2. *m.* ἅπας τις αὐτέων φωνὴν ῥήξας, V. 93. *f. Conf.* Ἐκρήγνυσθαι.

Ῥηϊδίως, *comm.* ῥᾳδίως, Facile, IX. 2. *extr.*

Ῥῆμα, τὸ, Verbum, Dictum. οὗτος δὲ ὁ νόος τοῦ ῥήματος, VII. 162. *b.* πιστὰ ἦν τὰ λεγόμενα τῶν Τηνίων ῥήματα, VIII. 83. *a.* τοῖσι κείνων ῥήμασι πειθόμενοι, VII. 228. *f. N. in Epigr.*

Ῥῆσις, ἡ, Dictio, Verba, Sermo. καταπλέξας τὴν ῥῆσιν, Postquam dicendi finem fecit, VIII. 83. *f.* ἡ ἀπὸ Σκυθέων ῥῆσις, Scythicum dictum, Loquendi formula a Scythis adhiberi solita et ab illis ad Græcos propagata, IV. 127. *f. N.* ἔπεμπον -- ἀπερέοντα Κύρῳ Λακεδαιμονίων ῥῆσιν, Miserunt qui Lacedæmoniorum verbis ediceret Cyro ne *etc.* I. 152. *f.*

Ῥηστώνη, ἡ, *comm.* ῥαστώνη, Facilitas, Indulgentia. ἐκ ῥηστώνης τῆς Δημοκήδεος, Ex indulgentiâ in Democedem, Democedis in gratiam, III. 136. *m. N.*

Ῥητὸς, ἡ, ὸν, Dictus, Definitus. παρεῖναι ἐς χρόνον ῥητὸν, I. 77. *m.* ἐπὶ ῥητοῖσι, Certis, Definitis conditionibus, V. 57. *f.*

Ῥηχίη, ἡ, *comm.* ῥαχία, Aestus maris, Accessus maris et adpulsus fluctuum adversus littora, VII. 37. *a.* VIII. 129. *m.* ῥηχίη καὶ ἄμπωτις ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην γίνεται, II. 11. *a. m.*

Ῥηχὸς, οῦ, ὁ, *i. q.* φραγμός, Septum ligneum. ἡ ἀκρόπολις τὸ πάλαι τῶν Ἀθηνέων ῥηχῷ ἐπε-

φρακτο, VII. 142. *a. cum Var. Lect. et Not.*

Ῥιζοῦν, Firmare, Firmiter (veluti firmis radicibus) stabilire. ἐῤῥίζωσε τὴν τυραννίδα ἐπικούροισι, I. 64. *a.* τὴν τυραννίδα οὔ κω κάρτα ἐῤῥιζωμένην ἔχων, I. 60. *a.*

Ῥῖπος, εος, τὸ, Vimen. ἐκ μυρίκης πεποιημένη θύρη, κατεῤῥαμμένη ῥίπεϊ καλάμων, Tabula oblonga ex tamaricis fruticibus confecta, et Vimine arundineo (Ligamine ex arundinibus) consuta *vel* contexta, II. 96. *m. N. Conf.* Ῥίψ.

Ῥιπτέειν, *jon. pro comm.* ῥίπτειν, Jacere, Projicere. μετέωρον ῥιπτεῦσι, IV. 94. *m. ubi alii quidem* ῥίπτουσι, *sed in* ῥιπτέουσι *consentiunt omnes* IV. 188. *a. Similiter* ἐῤῥίπτεον ἑωυτοὺς κατὰ τοῦ τείχεος, VIII. 53. *m. f. sicut* ἀναῤῥιπτέοντες, VII. 50, 2. *m.*

Ῥὶψ, ῥιπὸς, ὁ, (*at* αἱ ῥῖπες *scribit Damm in Lex. crit. sub hac voce.*) Crates, Storea. ῥιψὶ καταστεγάζουσι, IV. 71. *m. f. N.*

Ῥοιὴ, ῆς, ἡ, *comm.* ῥοιὰ, Malum granatum, IV. 143. ῥοιαὶ χρύσεαι *et* ἀργύρεαι, VII. 41.

Ῥόος, ου, ὁ, Fluxus, Cursus fluminis. τὰ πλοῖα κατὰ ῥόον κομίζεται, II. 96. *m.* τοῦ Ἑλλησπόντου κατὰ ῥόον, VII. 36. *a.* τοῦ ῥόου ἐμπίπτοντος, II. 96. *f.*

Ῥόπαλον, τὸ, Clava. ῥόπαλα ξύλων τετυλωμένα σιδήρῳ, VII. 63. *m.*

Ῥύσθαι, Tueri, Servare, Eripere *periculo aut calamitati*, Liberare *e servitute.* οὗτοι τὸ στρατόπεδον ῥυοίατο, IV. 125. *f.* τὰ τείχεα ῥύεσθαι, VI. 7. *b.* V. 100. *f.* VII. 154. *f.* ῥυόμενοι τὴν σφετέρην χώρην, VII. 217. *b.* τὸν βασιλέα (Leonidam) ῥυόμενον τὴν Ἑλλάδα, VIII. 114. *m. f.* ταῦτα τοὺς Ἴωνας ἐῤῥύσατο, VII. 90. *m.* τούτους, βασιλέα παραιτησάμενος ἐῤῥύσατο, Hos servavit, imminente supplicio liberavit, III. 132. *m. et mox* μάντιν -- ἐῤῥύσατο, Vatem captivitate et servitute liberavit, ibid. *f.* ἕνα τῶν δεδεμένων ῥύσασθαι, III. 119. *m.* IV. 164. *a. m.* VIII. 65. *m.* εἴ τις μιν δαιμόνων ῥύσεται τοῦ μὴ ζῶντα κατακαυθῆναι, I. 86. *a. m. Etiam* Morbo liberare, Mederi. ἢν δὲ σπασμὸς ἐπιγένηται, ἐξεύρηταί σφι ἄκος· τράγου οὖρον σπείσαντες ῥύονται τὰ παιδία, IV. 187. *f.* ῥύσασθε Ἴωνας ἐκ δουλοσύνης, V. 49. *a.* IX. 90. *m. f.* ῥῦσαί με αἰχμαλώτου δουλοσύνης, IX. 76. *m. N. ubi perperam olim* λῦσαι *vulgo legebatur.*

Ῥυθμὸς, οῦ, ὁ, Modus, Forma, Figura. μετέβαλον τὸν ῥυθμὸν τῶν γραμμάτων, Mutarunt formam literarum, V. 58. *m. Sic de Poculo quodam loquens Alexis poëta apud Athenaeum III. p.* 125. *f.* (*cap.* 99. *extr. nostrae edit.*) *ait:* Non patina erat, nec phiala, μετεῖχε δ' ἀμφοῖν τοῖν ῥυθμοῖν, sed de utrisque participabat formâ.

Ῥυμὸς, οῦ, ὁ, Temo curriculi, IV. 69. *b.*

Ῥωμαλέος, Robustus, Firmus, Validus. ῥωμαλεώτεραι πέδαι, III. 22. *m.*

Ῥώμη, ἡ, Robur. ἐμακάριζον τῶν

νεηνίων τὴν ῥώμην, I. 31. *a. m.* *ubi alii quidem* τὴν γνώμην.
Ῥωννύναι, *unde* Ἐῤῥωμένος, Validus, *et Comparat.* Ἐῤῥωμενέστερος, Validior. *Vide sub lit.* E.

# Σ.

Σ. *litera, vide* Σάν.

Σάγαρις, ιος, ἡ, Bipennis, Ensis aut culter anceps. ἐκ τοῦ οὐρανοῦ σάγαριν πεσέειν, IV. 5. *m.* ἀκινάκεα καὶ οἴστοὺς καὶ σάγαριν, καὶ ἀκόντιον, IV. 70. *b.* σαγάρις νομίζοντες ἔχειν, *et paulo post*, ἐς αἰχμὰς καὶ ἄρδις καὶ σαγάρις (*contracte ex* σαγάριας, *ion. pro* σαγάρεις) χαλκῷ χρέωνται, I. 215. *a. cum Var. Lect. et Not.* Sacæ Scythæ in exercitu Xerxis ἀξίνας σαγάρις εἶχον, Bipennes quæ Sagaris vocantur, VII. 64. *m. N.*

Σαγηνεύειν, Indagine cingere, Vericulo capere *homines, veluti feras.* III. 149. *N.* VI. 31. *N.*

Σαθρὸς, ἡ, ὸν, Putris, Marcidus, Ruinosus. *Metaph.* πρίν τι καὶ σαθρὸν Ἀθηναίων μετεξετέροισι ἐγγενέσθαι, Priusquam putre quoddam consilium animos subeat nonnullorum, Priusquam animum despondeant nonnulli, VI. 109. *f.*

Σακκέειν, Σακέειν *et* Σακεύειν, Saccare, Percolare. τοῦτο, ἐπεὰν γένηται πέπον, σακκέουσι ἱματίοισι, IV. 23. *m. cum Var. Lect. et Not.*

Σὰν, Doricum nomen literæ Sigma. τὰ οὐνόματα σφι (τοῖσι Πέρσῃσι) τελευτῶσι πάντα ἐς τὠυτὸ γράμμα τὸ Δωριέες μὲν Σὰν καλέουσι, Ἴωνες δὲ Σίγμα, I. 139.

Σᾷν, Σάειν, *i. q.* σήθειν, Colare, Percolare. λεήναντες ὑπέροισι, σῶσι διὰ σινδῶνος, I. 200. *b.*

Σανδάλιον, τὸ, Sandalium, Solea. σανδάλιον (τοῦ Περσέος) δίπηχυ, II. 91. *m.*

Σανδαράκινος, η, ον, Sandaracæ colorem (ex flavo rubescentem) præferens, I. 98. *f.*

Σανὶς, ίδος, ἡ, Tabula, Asser, Palus, *et* Crux cui adfigitur homo criminis compertus. ζῶντα πρὸς σανίδα προσδιεπασσάλευσαν, VII. 33. *f. N.* (πρὸς) σανίδα προςπασσαλεύσαντες ἀνεκρέμασαν (αὐτὸν), IX. 120. *extr. cum Var. Lect. et Not.*

Σαρκίζειν, Carnem detrahere, IV. 64. *a. m. N.*

Σαρκώδης, Carneus, Carne instructus. θεοὶ ἔναιμοι καὶ σαρκώδεες, III. 29. *m.*

Σατραπηΐη, ἡ, Præfectura. ἀρχὴ τὴν οἱ Πέρσαι σατραπηΐην καλέουσι, I. 192. *m.* III. 89. *a.*

Σάττειν, *sive* Σάσσειν, *apud Nostrum nil aliud valet nisi* Instruere, *cujus usus haec apud eum occurrunt exempla.* Ὑρκάνιοι κατάπερ Πέρσαι ἐσεσάχατο, VII. 62. *f. N. ubi non solum de* Armaturâ *agitur, sed de universo* Corporis cultu. *Sic* VI. 70,

*m. f.* 73. *b. Sic* Ἰνδοὶ σκευῇ τῇ αὐτῇ ἐσεσάχατο, VII. 86. *a. Similiter*, Πέρσαι σάξαντες (τὴν ἐσβολὴν ἐπ' Αἴγυπτον) ὕδατι, Persæ introitum ex Syriâ in Aegyptum instruxerunt aquâ, III. 7. *a. ubi vide Var. Lect. et Not. sed non equidem cum Wess. dixerim* σάξαντες ὕδατι *idem valere ac praecedens* πλήσαντες ὕδατος· *nam ad* πλήσαντες *refertur accusativus* τὸν κέραμον, *ad* σάξαντες *vero refertur* τὴν ἐσβολήν.

*Perperam Portus huc retulit id quod* V. 34. *a. legitur*, τὸ τεῖχος ἐσάξαντο, *quo de loco vide voc.* Ἐσάγειν.

Σαῦρος, ου, ὁ, *et* ἡ Σαύρη, Lacerta. σιτέονται ὄφις καὶ σαύρους, *al.* σαύρας, IV. 183. *a.* κροκόδειλοι τριπήχεες χερσαῖοι τῇσι σαύρῃσι ἐμφερέσταται, IV. 192. *m.*

Σαυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, *i. q.* στύραξ, Inferior hastæ cuspis, quâ in terram defigitur hasta. ἐπὶ τοῖσι δόρασι ἀντὶ τῶν σαυρωτήρων ῥοιὰς εἶχον χρυσέας, VII. 41. *m. N. Quem in locum nonnulla ex his quae ab Aem. Porto sub hac voce monita sunt adponam.* »Sensus, *inquit*, hic »erit: *Pro Sauroteribus mala »punica aurea gestabant, hastarum posteriori cuspidi inserta.* Hoc autem isti videntur »fecisse cum ornatus, ac re»giæ magnificentiæ ostentan»dæ caussâ, tum etiam ut his »aureis malis punicis cuspi»dem tegerent, ne quis forte »in ipso itinere concitatius fa»ciendo, in confertâ militum »turbâ, a socio subsequente »cuspide, per imprudentiam »in præcedentis dorsum im»pactâ, sauciaretur.«

Σαφέως, *jon. pro* σαφῶς, Manifeste, Perspicue, Liquido, Certo. σαφέως προπεπυσμένος πάντα, I. 21. *m.* IX. 7, 2. *a.* οὐδεὶς ἔχει σαφέως φράσαι, II. 31. *f.* δηλοῖ σαφέως, II. 44. *f.* σαφέως πάντα ἐξηγησάμενον, II. 121, 1. *m. f.* σαφέως ἐπισταμένους, VIII. 88. *m.*

Σαφηνέως, *i. q.* σαφῶς. τάδε ὡς κρυπτόμενα λέγεται, καὶ οὐ σαφηνέως, Non aperte, I. 140. *a.* καί μοι τοῦτο ἐξαγγέλλεται σαφηνέως, Hoc mihi pro certo renunciatur, III. 122. *f.* οὐκ ἔχω σαφηνέως εἶπαι, VI. 82. *a.*

*Adjectivum* Σαφηνὴς, *quo et ipso usum esse Herodotum ait H. Steph.* (*Thes. Gr. Ling. T. III.* 747. *g.*) *nusquam apud eum me legere memini.*

Σέβεσθαι, Venerari, Venerabundum adorare. τὰ βιβλία σεβομένους μεγάλως, III. 128. *m.*

Σειρὴ, ἡ, Funis, Restis. χρέωνται σειρῇσι πεπλεγμένῃσι ἐξ ἱμάντων, VII. 85. *m. N.*

Σειρηφόρος ἵππος, Funalis equus. *Sic et de Camelis.* ζευξάμενος καμήλους τρεῖς, σειρηφόρον μὲν ἑκατέρωθεν ἔρσενα παρέλκειν θήλεαν δὲ ἐς μέσον, III. 102. *f.*

Σέλας, τὸ, Fulgur, Fulgor. λέγουσι σέλας ἐπὶ τὴν βοῦν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατίσχειν, καί μιν ἐκ τούτου τίκτειν τὸν Ἆπιν, III. 28. *m.*

Σεληναῖος, η, ον, Lunaris. σεληναίη νὺξ, Nox lunæ lumine collustrata, I. 62. *extr. in Orac.*

Σελήνη, ἡ, *vide Indicem latin.*

voce Luna. Orbis lunæ, *vide* Κύκλος.

Σεμνοῦν, Præter verum extollere et exornare rem. σεμνοῦν τὰ περὶ Κῦρον, I. 95. *a.* Falso jactare. ἄλλως αὐτὰ Αἰγύπτιοι δοκέουσι σεμνοῦν, III. 16 *extr.*

Σεμνύνειν, Gravitatem et magnificentiam adfectare. ταῦτα περὶ ἑωυτὸν ἐσέμνυνε, I. 99. *b.*

Σεῦ, *jon. pro* σέο *et* σοῦ, *frequenter.*

Σεωυτοῦ, Σεωυτῷ, *jon. pro* σεαυτοῦ, σεαυτῷ, I. 45. *m.* 108. *f. et alibi.*

[Σήθειν, *vide* Σᾶν.]

Σηκὸς, οῦ, ὁ, Locus vel ædificium deo consecratum, Sacrarium. *Pro eo quod* IV. 62. *a. vulgo legitur,* ἐπὶ τούτου τοῦ ὄγκου, *plures libri veteres* ἐπὶ τούτου τοῦ σηκοῦ *praeferunt. Vide Var. Lect. et Not. et de vocab.* σηκὸς *confer Not. ad* VI. 19, 15.

Σῆμα, τὸ, Monumentum sepulcrale, I. 93. *a. et f.* IV. 72. *extr.* 172. *f.*

Σημαίνειν, 1) Significare, Indicare, Exponere, Monstrare, Demonstrare. σήμηνον Πέρσῃσι τὰ ἐκ τοῦ θεοῦ πεμπόμενα, VII. 18. *f.* ὁ μὲν ταῦτα σημήνας (His dictis, His expositis) ἀπαλλάσσετο, VIII. 75. *extr.* ἐσήμαινε Μαρδονίῳ τὰ καταλαβόντα, IX. 49. *a.* ὡς ἐσήμηνα, *sive rectius* ἐσήμηνα, Ut supra exposui, III. 106. *f. ubi* ἐσήμανα *alii, praeter Nostri morem.* σημαίνων δὲ ταῦτα τῷ λόγῳ, (*sic enim jungenda esse haec verba, sub voce* Λόγος II. 3. *a. supra monui, non disjungenda ut in nostrâ edit. factum*) Hæc quum ex ipsius rei ratione (ex rei veritate, rectâ ratione rem judicando) ita esse demonstrasset, VIII. 62. *a.*

2) *In re militari,* Signum edere; *sed verbo, per ellipsin nominativi, veluti impersonaliter posito.* τοῖσι Ἕλλησι ὡς ἐσήμηνε, *scil.* ὁ σαλπιγκτής, Persis ut signum editum est; *proprie,* ut signum edidit, *nempe* tubicen, VIII. 11. *a. et mox,* δεύτερον δὲ σημήναντος, ibid.

3) *Rursus in re militari,* Imperium dare, Imperare. ταῦτα εἴπας ἐσήμαινε παραρτέεσθαι πάντα, IX. 42. *extr.*

4) *Medium,* σημαίνεσθαι, Signare, Notare, σημαίνεται (τὸν βοῦν) βύβλῳ, II. 38. *m.*

Σημαντρὶς γῆ, Terra signatoria. γῆν σημαντρίδα ἐπιπλάσας, II. 28. *f.*

Σήμαντρον, τὸ, Sigillum. τῶν σημάντρων ἐόντων σώων, II. 121, 2. *a. ubi intelliguntur* Sigilla quibus obsignata janua erat.

Σημάντωρ, ορος, ὁ, Dux, Præfectus *militum.* ἐθνέων ἔσαν ἄλλοι σημάντορες, VII. 81. *b. ubi quidem* Minores *intelliguntur* Duces, aliorum imperio subjecti.

Σημήϊον, *comm.* σημεῖον, 1) Signum, *quo datur imperium.* ἀνέδεξε σημήϊον τοῖς ἄλλοις ἀνάγεσθαι, Signum edidit, Sublato signo imperium dedit, VII. 128. *m. Et omnino* Signum *vel* Nota ex quâ aliquid cognoscitur aut judicatur. *Vide in* Προκέεσθαι. 2) Insigne. τὸ ση-

μηΐον ἰδὼν τῆς στρατηγίδος, VIII. 92. *m.* ἐπὶ τὰς ἀσπίδας τὰ σημηΐα ποιέεσθαι, I. 171. *m.*

Σήπεσθαι, Putrescere. σηπομένου τοῦ μηροῦ, VI. 137. *a. m.* ὁ μηρὸς ἐσάπη, III. 66. *a.*

Σήσαμον, τὸ, Sesamum. σπείροντες μελίνην καὶ σήσαμον, III. 117. *m. f.* ἐκ σησάμου (in Babylonià terrâ) ὅσον τι δένδρον μέγαθος γίνεται, I. 193. *m.*

Σιγὴ, ῆς, ἡ, Silentium. σιγὴν ἔχειν, Silere, Tacere. I. 86. *m.* δυσμενής ἐστι τῇ σιγῇ, Tacite infensus est, VII. 237. *m.* εἶχε σιγῇ (*nempe* τὸ γενόμενον) καὶ ἔφραζε οὐδενὶ, Silentio pressit, Tacuit rem, IX. 93. *m. Inde idem Dativus* Σιγῇ *etiam Praepositionis vicem sustinet, et cum Genitivo casu construitur, ut* σιγῇ τοῦ Αἰθίοπος, Clam Aethiope, Inscio Aethiope, II. 140. *m.*

Σιγύννη *aut* Σιγύνη, ἡ. Σιγύννας καλέουσι Λίγυες, οἱ ἄνω ὑπὲρ Μασσιλίης οἰκέοντες, τοὺς καπήλους· Κύπριοι δὲ τὰ δόρατα, V. 9. *extr. cum Var. Lect. et Not. Conf. Viros doctos ad Hesych. voc.* Σίγγυνοι, *a quibus praetermitti non debebat Herodotei hujus loci mentio.*

Σιδήρεος, Ferreus. ὑποκρητηρίδιον σιδήρεον, I. 25. *b.*

Σιδήριον, ου, τὸ, Instrumentum ferreum. ἐσενειχθέντος σιδηρίου κρατήσας -- ἀπέταμε τὸν ταρσὸν ἑωυτοῦ, IX. 37. *a. m.* θερμοῖσι σιδηρίοισι ἐκκαίειν τοὺς ὀφθαλμούς, VII. 18. *a. N.* θεοὶ σαρκώδεες καὶ ἐπαΐοντες σιδηρίων, III. 29. *m.*

Σιδηρόδετος, Ferro revinctus. ἐδέετο ἐν ξύλῳ σιδηροδέτῳ, IX. 37. *a. m.*

Σίδηρον, τὸ, *i. q.* ὁ Σίδηρος, Ferrum. ἐπὶ δὲ σίδηρον ἦν, VII. 65. *ubi quidem* σίδηρος *praeferunt alii. Communem formam tenent omnes* I. 68. *m. ubi habes* τὸν σίδηρον, *et* ἐπὶ κακῷ ἀνθρώπου σίδηρος, ibid. Γλαῦκος σιδήρου κόλλησιν ἐξεῦρε, I. 25. *extr. Conf.* Σκολιός.

Σιλικύπριον, τὸ, Arbor Aegyptiaca, cujus e fructu exprimitur oleum quod Kiki adpellatur, II. 94. *a. N.*

Σίλφιον, τὸ, Laserpitium, Asa foetida, planta Cyrenaica, IV. 169. *b. N. Conf.* Mémoires de l'Acad. des Inscript. *Tom. XXXVI. p.* 18. εἰσὶ καὶ γαλαῖ ἐν τῷ σιλφίῳ γινόμεναι, IV. 192. *f.*

Σιναμωρέειν, *idem fere ac* σίνεσθαι, Lædere, Damnum inferre, Vastare. μηδεμίην πόλιν σιναμωρέειν, I. 152. *extr. N. ubi* σιναμορέειν *codd. nonnulli per* ο *breve, sicut est* σινάμορος, κακοσχόλος *apud Hesych.* πάντα ἐσιναμώρεον, VIII. 35. *a. quem locum spectans Hesychius,* Ἐσιναμώρευον *scribens, interpretatur* ἐσίνοντο.

*Quod in Photii Lexico legitur* Σινάμωρος ἐν τῷ ᾱ, *id non cum doctissimo Hesychii Editore (ad voc.* Σινάμορος*) intelligendum* „scilicet Herodot. I. „153.“ *nam nec ibi, nec usquam alibi apud Herodot. legitur hoc nomen: sed* ἐν τῷ ᾱ *significat, per vocalem* α, *non per* ο *vocalem in secundâ syllabâ scribendum esse hoc no-*

*men; itaque continuo adjecit Lexicographus*, οὐχὶ σινόμωρος.

Σινάμωρος, ου, ὁ, Destructor, Vastator. ἄνδρα τῶν ἑωυτοῦ σινάμωρον, Qui sua ipse destruit, V. 92, 6. *extr.* (*olim perperam* συνάμορον.)

Σινδὼν, όνος, ἡ, Linteum, *praesertim* subtilius. σῶσι διὰ σινδόνος, I. 200. *b.* ἣν ἐν ἱματίῳ ἐνελιξάμενος εὕδῃ ἢ σινδόνι, II. 95. *f.* κατειλίσσουσι πᾶν τὸ σῶμα (cadaver aromatibus conditum) σινδόνος βυσσίνης τελαμῶσι, II. 86. *f.* τὰ ἕλκεα (vulnera hominis misere concisi in pugnâ) σινδόνος βυσσίνης τελαμῶσι κατειλίσσοντες, VII. 181. *b.*

Σίνεσθαι, *et formâ Jonibus propriâ* Σινέεσθαι, (*quae forma in Musis passim non nisi arbitrio fortasse librariorum in communem mutata est*,) Lædere, Nocere, Damnum inferre, Corrumpere, Vastare. *Vide Not. ad* V. 81. *extr. et Var. Lect.* IX. 49. *a.* ὅκως ἔχοι τι καὶ σίνεσθαι ἐσβάλλων, I. 17. *extr.* κροκόδειλος οὐδὲν σίνεται τὸν τροχίλον, II. 68. *extr.* εἶχον οὐδὲν σινέεσθαι, IV. 123. *a. ubi istam formam, loco vulgatae* σίνεσθαι, *a cod. Arch. servatam adscivi, sicut passim alibi.* σίνεσθαι τὸν Δαρείου στρατὸν, V. 27. *b.* ἐσίνοντο χώρους τῆς Ἀττικῆς, V. 74. *f.* μεγάλως Ἀθηναίους ἐσινέοντο *libri omnes* V. 81. *extr. N.* ταύτην (τὴν χώρην) μηδὲν σίνεσθαι, VI. 97. *m. f.* οὐκ ἄν τι τοὺς πολεμίους μέγα ἐσινέατο, (*jon. pro* ἐσίνοντο) VII. 147. *a.* τὴν γῆν οὐκ ἐσίναντο, VIII. 31. *b.* οὔτε ἐσινέετο γῆν τὴν Ἀττικὴν, IX. 13. *a. cum Var. Lect. Similiter* ἐσινέοντο πᾶσαν τὴν στρατιὴν, IX. 49. *a. et* σινεομένων τὴν Ἀττικὴν, IX. 73. *extr. et* οὐκ ἐπαύοντο σινεόμενοι, IX. 87. *a. denique,* τὸν ἀδικέοντα σινέεσθαι, IX. 120. *m. ubi alii vulgo* τίνεσθαι. *Vide notata in Var. Lect.* ἵνα οἱ ἱππέες σφέας μὴ σινοίατο, IX. 51. *m.*

Σῖνος, εος, τὸ, Damnum, Malum, Calamitas. μέγα τι σῖνος ἔσται τῇ βασιλῆος στρατιῇ, VIII. 65. *m.*

Σίσυρα *et* Σίσυρνα, ης, ἡ, Penula, Rheno. θηρία τῶν τὰ δέρματα περὶ τὰς σισύρας (*al.* σισύρνας *fortasse rectius*) παραῤῥάπτεται, IV. 109. *f. cum Var. Lect. et Not.* Κάσπιοι σισύρνας (*al.* σισύρας) ἐνδεδυκότες, VII. 67. *a. cum Var. Lect.*

Σισυρνοφόρος, ὁ, Penulâ indutus, VII. 67. *f. ubi vix unus aut alter codex* σισυροφορ. *praefert.*

Σῖτα, *vide in* Σῖτος.

Σιταγωγὰ πλοῖα, Naves frumentariæ, VII. 147. *f.*

Σιτέεσθαι, Cibum capere, Comedere. *Absolute.* τὴν ἑτέρην (ἡμέρην) σιτέεσθαι, I. 94. *m.* τοὺς Ἕλληνας σιτεομένους, I. 133. *m. Et cum Accusativo.* σιτέονται οὐκ ὅσα ἐθέλουσι, ἀλλ' ὅσα ἔχουσι, I. 71. *m.* σιτέονται ἰχθῦν, I. 200. III. 98. *f.* ῥίζας, I. 202. *a.* καρποὺς, ibid. σαύρους, IV. 183. *f.* κρόμμυα, IV. 17. *m.* σιτεόμενοι μετὰ τῶν βασιλήων τὰ δημόσια, VI. 57. *m. Conf.* Κατασιτέεσθαι.

Σιτεύειν, Nutrire, Saginare. κτήνεα σιτεύεσκον, VII. 119. *a.*

*Pro* ἐσιτέοντο VIII. 115. *a. perperam* ἐσιτεύοντο *scribitur in cod. F.*

Σίτησις, ιος, ἡ, Cibus. σίτησιν εἶναι κρέα ἑφθά, III. 23. *a.* οὐκ ἐπὶ σιτήσεϊ (In cibi usum, Comedendi caussâ) σπείρουσι τὸν σῖτον, IV. 17. *f.*

Σιτία, τὰ, Cibaria, Cibi, *praesertim* farinacei. ἵνα μὴ ζήτοιεν σιτία, I. 94. *m.* αὐτὴ τὰ σιτία σφι ἔπεσσε, VIII. 137. *a. m.* σιτία ἀποτακτὰ καὶ ἱρήϊα, II. 69. *m.* σιτίοισι εὖ ἐσκευασμένοισι, I. 188. *a. ubi utique* ἐσκευασμένος *videtur legendum.* Αἰγύπτιοι ἀπὸ ὀλυρέων ποιέονται σιτία, II. 36. *m.* πάντα τὰ εἶχον σιτίων ἐχόμενα, μετὰ δὲ τὰ σιτία καὶ τὰ ὑποζύγια ἐπέλιπε κατεσθιόμενα, III. 25. *m.* σιτίων ἔργειν τινα, Alimenta alicui negare, III. 48. *m.*

Σιτοδηΐη, ἡ, Rei frumentariæ penuria. σιτοδηΐην εἶναι ἰσχυρὴν, I. 22. *m. et* I. 94. *a. N. ubi quidem olim* σιτοδείην *edd. cum msstis.*

Σιτοποιὸς, ὁ *et* ἡ, ἀρτοκόπος *interpretatur Hesychius, quod vocab. vide suo loco. Videtur autem* Σιτοποιὸς *non solum* Pistor *aut* Pistrix, *sed et* Coquus *et* Coqua, Parandos cibos curans. *Nonnisi in foem. gen. apud Nostrum occurrit hoc vocab.* τὴν μίην σιτοποιὸν ἐξαιρέετο, III. 150. *f. N.* γυναικῶν σιτοποιέων, VII. 187. *a.*

Σῖτος, ου, ὁ, 1) Frumentum. ὅσος ἦν ἐν τῷ ἄστεϊ σῖτος, II. 21. *b.* ἰδὼν σωρὸν μέγαν σίτου κεχυμένον, I. 22. *a.* τοῦ ἐπιμετρουμένου σίτου, III. 91. *m.* σῖτον καὶ σπείρουσι καὶ σιτέονται, IV. 17. *m.* 2) Cibus *quilibet, praesertim* farinaceus. δὶς ἑκάστης ἡμέρης σῖτον αἱρέεσθαι, VII. 120. *m. f.* ὀπτοῦ σίτου (Cocti cibi farinacei, Panis,) πέντε μνέαι, κρεῶν βοέων δύο μνέαι, II. 168. *f.*

*Pluralis*, τὰ Σῖτα, *i. q.* σιτία *et* σῖτος *num.* 2. σῖτα ἀναιρέεσθαι, Cibum capere, IV. 128. *a. N.* σῖτα καὶ ποτὰ ἐσάξαντο, V. 34. *a.* σῖτα καὶ νέας παρέχειν, VII. 21. *extr.* σίτοισι καὶ ποτοῖσι εὖ παρεσκευάδατο, V. 65. *a.*

Σιτοφάγος, ου, ὁ, ἡ, Qui frumento vescitur. γῆς ἐργάται καὶ σιτοφάγοι, IV. 109. *a.*

Σιτοφόρος, ου, ὁ, ἡ, Frumentum, Commeatum portans. σιτοφόροι κάμηλοι, (*foemin.*) I. 80. *m.* VII. 125. *a.* τῶν σιτοφόρων ἡμιόνων μίη, III. 154. *a.*

Σκαιὸς, ἡ, ὸν, 1) Sinister, Infaustus. φιλοτιμίη κτῆμα σκαιὸν, III. 53. *m.* 2) Imperitus, Ineptus, Importunus. σκαιότατον καὶ ἀδικώτατον πάντων ἀνθρώπων, I. 129. *m.*

Σκαιότης, ἡ, Imperitia, Stoliditas. ὑπὸ ἀγνωμοσύνης καὶ σκαιότητος, VII. 9, 2. *a.*

Σκαπτὴ ὕλη, (*sive* Σκαπτησύλη, *aspero spiritu in literam sibilantem mutato, ut in latino* Sylva,) *Nomen proprium* Loci Thraciæ, *propr.* Sylva suffossa, VI. 46. *m. cum Var. Lect. et Not.*

Σκάφη, ης, ἡ, Scapha, Alveus, Alveolus, IV. 73. *f.*

Σκέλος, εος, τὸ, Crus. περὶ τὰ σκέλεα ἀναξυρίδας εἶχον, VII. 61.

*a.* ἐν τοῖσι γούνασι (τοῦ ἵππου) ἀπέταμον τὰ σκέλεα, Crura in genibus amputarunt, VII. 88. *f. id est, interprete Gronovio,* In commissurâ quâ femur cruribus connectitur, *quae est Genu.* κάμηλος ἐν τοῖσι ὀπισθίοισι σκέλεσι ἔχει τέσσερας μηροὺς καὶ γούνατα τέσσερα, III. 103. *a. N. Conf.* Μηρὸς *et* Γόνυ.

Σκέπη, ἡ, Tegumentum, Tutamen. ἦσαν ἐν σκέπῃ τοῦ φόβου, I. 143. *a. N.* ἵνα ᾖ Ἑλλὰς ἐν σκέπῃ τοῦ πολέμου, VII. 172. *m.* 215. *b. Suidas quid spectaverit, scribens* Σκέπη παρ' Ἡροδότῳ θήκη, δέρμα, *viderint doctiores.*

Σκέπτεσθαι, Dispicere, Considerare. *Legebatur olim apud Nostrum* ἐλευθερίην σκεπτόμενοι, *id est:* Considerantes libertatem, VIII. 143. *a. N. ubi Valla, quasi* σκεπόμενοι *legisset,* in tutandâ libertate *interpretatus est, nos ex aliis codicibus* ἐλευθερίης γλιχόμενοι *edidimus.*

Σκευάζειν, 1) Instruere. τὴν γυναῖκα σκευάσαντες πανοπλίῃ, I. 60. *m.* σκευάσας αὐτοὺς, *nempe* στολῇ ἱππάδι, I. 80. *a. m.* σκευάσαντες τὴν ἀδελφεὴν ὡς εἶχον ἄριστα, V. 12. *m.* τῇ τῶν γυναικῶν ἐσθῆτι σκευάσας. V. 20. *m.* τούτῳ εἴδωλον σκευάσαντες, VI. 58. *f. ubi* εἰκάσαντες *fortasse legendum suspicatus eram, coll.* II. 182. *a.*

2) Parare cibum, Parare *carnes* in cibum. προβάτων πολλὰ κατακόψαντες καὶ σκευάσαντες, I. 207. *f.* σκευάσαντες τὸν παῖδα (ὃν κατέκοψαν) ὥσπερ ἐώθεσαν καὶ τὰ θηρία σκευάζειν, I. 73. *f.*

*Medium.* προδοσίην ἐσκευάζοντο, Proditionem parabant, IV. 100. *m. f.*

*Passiv. Particip.* ἐσκευασμένος, Instructus. στρατεύεται βασιλεὺς ὁ μέγας καὶ σιτίοισι εὖ ἐσκευασμένοισι καὶ προβάτοισι, I. 188. *a. ubi haud dubie* ἐσκευασμένος *scriptum oportebat.* (*conf.* V. 65. *a.*) Πέρσαι ὧδε ἐσκευασμένοι, VII. 61. *a. Praet. perf.* ποταμοῖσι οὕτω οἱ Σκύθαι ἐσκευάδαται, *jon. pro* ἐσκευασμένοι εἰσί, IV. 58. τὰ προπύλαια τύποισι ἐσκευάδαται, II. 138. *m. Plusquamperf.* ἐσκευάδατο, Instructi erant, VII. 62. *b.* 66. *a.* 86. *a.*

Σκευὴ, ἡ, Adparatus, Ornatus, Cultus corporis, Vestimenta et arma quibus aliquis instructus est. ἐν τῇ σκευῇ πάσῃ, Omni suo ornatu instructus, I. 24. *m. et mox,* ἐνδύντα πᾶσαν τὴν σκευὴν, ibid. *Sic,* εἰ λάβοις τὴν ἐμὴν σκευὴν πᾶσαν καὶ ἐνδὺς (αὐτὴν), VII. 15. *f. et pro* σκευὴν *ait* ἐσθῆτα, VII. 16, 2. Μηδικὴ αὕτη ἡ σκευή ἐστι, VII. 62. *a.* τὴν αὐτὴν σκευὴν ἔχοντες ἐστρατεύοντο VII. 66. *m.* 73. *a.* 77. *a.* 86. *a.* σκευὴν σκυτίνην ἔχοντες, VII. 71. *a.*

*Subinde praetermittitur vocab.* Σκευὴ, *e viciniâ aut ex adjunctis facile supplendum.* Μῆδοι τὴν αὐτὴν ταύτην ἐσταλμένοι ἐστρατεύοντο, VII. 62. *a. N. ubi ad* τὴν αὐτὴν *substantivum* σκευὴν *non solum ex proxime sequentibus intelligitur, sed e-*

*tiam e verbis praecedentibus* Πέρσαι ὧδε ἐσκευασμένοι, *cap.* 61. *a.* *ad quae refertur quod ait* τὴν αὐτήν. *Vide Notata ad* I. 109. *a. et conf.* VII. 72. *m.* 84. *a.*

Σκευοφόρος, ου, ὁ *et* ἡ, Sarcinas et Impedimenta portans. αἱ σκευοφόροι κάμηλοι, I. 80. *a.* οἱ σκευοφόροι τε καὶ τὰ ὑποζύγια, Calones (*sive* Bajuli) et jumenta cum impedimentis.

Σκήπτεσθαι, Niti, Prætextu uti, Caussam prætexere. τὸ (*jon. pro* ὃ) σκηπτόμενοι οἱ Πέρσαι, V. 102. *a.* οὐ σκήψομαι τὸ μὴ εἰδέναι, VII. 28. *a.*

Σκῆπτρον, 1) Baculus. σκῆπτρον χειροποίητον gestat quilibet Babylonius, I. 195. *m.* 2) Sceptrum, insigne regiæ potestatis, σοὶ σκῆπτρα τὰ ἐμὰ ἐπιτράπω, VII. 52. *extr.*

Σκῆψις, *i. q.* πρόφασις, Caussa (sive vera, sive ficta) quæ prætenditur. κατὰ φόνου τινὰ (*fors.* τινὸς) σκῆψιν, I. 147. *extr.* σκῆψιν ποιεύμενος τὴν ξεινίην τὴν Ἱστιαίου, V. 30. *m.* πρὸς τοὺς Ἕλληνάς σφι σκῆψις, (parata illis, excogitata ab illis erat alia Excusatio) τῇπερ δὴ καὶ ἐχρήσαντο, VII. 168. *f.*

Σκιάζειν, Obumbrare, Tegere. τοῦ τὸ γένειον τὴν ἀσπίδα πᾶσαν σκιάζειν, VI. 117. *f.* *Conf.* ἐπισκιάζειν.

Σκίδνασθαι, Spargi. ἅμα ἡλίῳ σκιδναμένῳ, Simul cum sparso sole, *i. e.* cum oriente sole; Simul ac sol lumen suum per aethera Spargere coepit, Primâ luce, VIII. 23. *a.* *N.*

Σκιή, ῆς, ἡ, Umbra. εἰ ὑπὸ σκιῇ ἔσοιτο ἡ μάχη, VII. 226. *f.*

Σκιητροφέειν, In umbrâ nutrire, In umbrâ educare. *Inde Passivum.* σκηνὰς πηξάμενοι ἐσκιητροφέοντο, In umbrâ degebant, VI. 12. *extr.* *Sed et Activum verbi formâ Passivâ aut Neutrali notione usurpat Noster.* σκιητροφέουσι, πίλους τιάρας φορέοντες, III. 12. *f.* *nisi ibi, ut mihi quidem videtur, e proxime praecedentibus intelligendus fuerit Accusativus,* σκιητροφέουσι τὰς κεφαλάς.

Σκίπων, ωνος, ὁ, Scipio, Baculus. ἐπεὰν σκίπωνα προστήσωνται, IV. 172. *m.*

Σκληρός, ή, όν, Durus, Gravis, Dirus. σκληραὶ βρονταί, VIII. 12. *a.*

Σκολιός, ή, όν, Incurvus, Aduncus. σκολιῷ σιδήρῳ, II. 86. *m.*

Σκόλοψ, οπος, ὁ, Palus præacutus. σκόλοπας περὶ τὸ ἕρκος κατέπηξαν, IX. 97. *b.*

Σκοπέειν, Spectare, Respicere. σκοπέειν χρὴ παντὸς χρήματος τὴν τελευτὴν κῆ ἀποβήσεται, I. 32. *extr.* σκοπέειν τινὰ τὰ ἑωυτοῦ, *Vetus dictum*, I. 8. *extr.* *N.* *ubi olim* σκοπεύειν *edd.*

Σκοπιή, ῆς, ἡ, 1) Specula. ἀπὸ Περσέος καλεομένης σκοπιῆς, II. 15. *a.* 2) Speculatio. σκοπιὴν ἔχειν, Speculari. οὔ κῃ πρόσω σκοπιὴν ἔχοντες τούτων, V. 13. *a.*

Σκόροδον, τό, Allium. κρόμμυα καὶ σκόροδα, II. 125. *f.* IV. 17. *m.*

[Σκυθίζειν, *vide* Ἐπισκυθίζειν.]

Σκυθιστί, Scythice, Scythico sermone, IV. 27. *b.* 59. *m.*

Σκύλαξ κυνὸς, Catulus canis, III. 32. *a.*

Σκυλεύειν, Spoliare, *praesertim* eos qui in bello ceciderunt. σκυλεύσας τοὺς Ἀργείων νεκροὺς, I. 82. *m.* ἀπὸ τῶν κειμένων νεκρῶν ἐσκύλευον ψέλιά τε καὶ στρεπτοὺς καὶ τοὺς ἀκινάκεας, IX. 80. *m.*

Σκύταλον, τὸ, Clava, Fustis. τοῖσι σκυτάλοισι ἔπαιον τοὺς Πέρσας, III. 137. *a. ubi quidem olim τῇσι σκυτάλῃσι, sed vide in Var. Lect. notata.*

*Inde Diminutivum* Σκυταλὶς, ίδος, ἡ, Minutus fustis. σκυταλίδα ἐμβαλὼν (τῷ βρόχῳ) περιάγει (αὐτὸν), IV. 60. *b.*

Σκύτινος, η, ον, Coriaceus. Λίβυες σκευὴν σκυτίνην ἔχοντες, VII. 71. *a.* σκυτίνη ἡ ἐσθὴς τῶν Λιβυσσέων, IV. 189. *a.* πλοῖα σκύτινα, I. 194. *a.*

Σμᾶν, Detergere, Abstergere. καθαίρονται τρόπῳ τοιῷδε· σμησάμενοι τὰς κεφαλὰς καὶ ἐκπλυνάμενοι *etc.* IV. 73. *m.* τότε τὴν κεφαλὴν σμᾶται μοῦνον βασιλεὺς, IX. 111. *f. N. Conf.* Ἐκσμᾶν *et* Διασμᾶν.

Σμάραγδος λίθος, Smaragdus lapis. II. 44. *a.* (*ubi alii* μαραγδ.) III. 41. *a.*

Σμικρὸς, *i. q.* μικρὸς, Parvus, Exiguus. σμικρὰ καὶ μεγάλα ἄστεα, I. 5. *f. cum Var. Lect.* ἔχων δύναμιν οὐ σμικρὴν, V. 113. *a.* ἀπὸ σμικροῦ τεο ὁρμεώμενος, I. 58. *a.* παρὰ σμικρὰ ἡμῖν τῶν λογίων ἔνια κεχώρηκε, In exiguum quiddam exierunt, I. 120. *m.* ἐόντα λόγου οὐ σμικροῦ, III. 4. *m.* σμικρὰ μεγάλοισι συμβαλέειν, IV. 99. *m. f.* ταῦτα μὲν ἐπὶ σμικρόν τι ἐφέροντο τοῦ πολέμου, IV. 129. *extr. N.*

Σμύρνη, ἡ, Myrrha. λιβανωτοῦ, σμύρνης καὶ τῶν ἄλλων θυωμάτων, II. 40. *f.* σμύρνης ἀκηράτου τετριμμένης, II. 86. *m.* σμύρνῃσι ἰώμενοι τὰ ἕλκεα, VII. 181. *m.* (*ubi* σμύρνῃ *praeferunt nonnulli.*

Σολοικίζειν τῇ φωνῇ, Soloece loqui, IV. 117. *a.*

Σόος, η, ον, Salvus, Incolumis. ἄγαλμα τὸ ἐς ἐμὲ ἦν σόον, (*al.* σῶον), II. 181. *f. N.* εἰ βουλοίατο σόοι (*rursus al.* σῶοι) εἶναι, V. 96. *b.* τὰ κείμενα ἔσται παρὰ σοὶ σόα, (*al.* σῶα) VI. 86, 1. *f.* οἱ λίθοι ἐς ἐμὲ ἔσαν σόοι, (*al.* σῶοι), superfuerunt, VIII. 39. *m. Conf.* Σῶος.

Σορὸς, οῦ, ἡ, Loculus, I. 68. *m.* περιφέρει νεκρὸν ἐν σορῷ ξύλινον, II. 78. *a.*

Σὸς, σὴ, σὸν, Tuus, Tua, Tuum. πατὴρ σὸς, VII. 204. *a. m.* τοὺς σοὺς συμπλόους, II. 115. *f. Plur. Neutr.* ἢν μὴ σῶν δεήσῃ, Nisi tuæ defuerint partes, III. 155. *m. N. Conf.* Ὑμέτερος. *Sed Homericâ formâ* τεοῖσι (*i. q.* σοῖσι) *usus est Noster,* VIII. 100. *a. m. si vera ibi nostra emendatio* ἐν Πέρσῃσι τεοῖσι, *ubi vulgo* ἐν Πέρσῃσι τοῖσι. *Vide Var. Lect.* VIII. 100, 25.

Σοφίζεσθαί τι, Callide comminisci aliquid, Callidam quamdam rationem inire. πρὸς ταῦτα σοφίζονται τάδε, II. 66. *a.* οὗτος σοφίζεται αὐτοῖσι τοιόνδε, VIII. 27. *m.* τούτου εἵνεκεν ἐσεσόφιστο (τοῦτο), I. 80. *m. f.*

Σοφίη, ης, ἡ, 1) Sapientia, Prudentia, Ingenium doctrinâ excultum, Cognitio rerum. Ἀθη-

ναῖοι οἱ πρῶτοι λεγόμενοι εἶναι Ἑλλήνων σοφίην, I. 60. *m.* παρ' ἡμέας περὶ σέο λόγος πολλὸς ἀπῖκτο σοφίης εἵνεκεν τῆς σῆς, I. 30. *m.* 2) Calliditas, Astutia, Callidum inventum. καὶ συντυχίῃ χρησάμενος καὶ σοφίῃ, I. 68. *a.* σοφίῃ αὐτοὺς, οὐκ ἀγνωμοσύνῃ, προσηγάγετο, II. 172. *a. N.* σοφίη μιν περιῆλθε ὁ Φάνης, III. 4. *m.* εἴ τινα ἔχεις σοφίην, μηχανῶ ὡς *etc.* III. 85. *a. m.* (*conf.* Σόφισμα.) σοφίῃ, καὶ μὴ βίῃ, Astu, non vi, III. 127. *m.* σφέας κατέλαβε σοφίη, V. 21. *m.* ἀνεπιστήμονες καὶ οὐκ ὁμοῖοι τοῖσι ἐναντίοισι σοφίην, IX. 62. *f.*

Σόφισμα, τὸ, Commentum, Callidum inventum. εἴ τι τοιοῦτον ἔχεις σόφισμα, III. 85. *m.* πάντα σοφίσματα καὶ πάσας μηχανὰς ἐπεποιήκεε ἐς αὐτοὺς, III. 152. *a.*

Σοφιστὴς, ὁ, Sapientiam profeſſus, Doctrinæ studiosus, Excolendo ingenio dans operam, Philosophus. πάντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος σοφισταὶ, - - καὶ δὴ καὶ Σόλων, I. 29. *a. N.* οἱ ἐπιγενόμενοι τούτῳ (τῷ Μελάμποδι) σοφισταί, II. 49. *a. m.* Ἑλλήνων οὐ τῷ ἀσθενεστάτῳ σοφιστῇ Πυθαγόρῃ, IV. 95. *m.*

Σοφὸς, ἡ, ὸν, 1) Sapiens, Doctrinâ et ingenio præstans. Φημὶ Μελάμποδα γενόμενον ἄνδρα σοφὸν, II. 49. *m. ubi confer quae praecedunt et quae proxime sequuntur.* 2) Prudens, Callidus. ἱπποκόμος, ἀνὴρ σοφὸς, III. 85. *a.* σοφοὶ ἄνδρες εἰσὶ Θεσσαλοί, VII. 130. *a.*

Σπαδίζειν, Discindere, Dissecare, Lancinare, *interprete Wesselingio ad* V. 25. *m. ubi* σπαδίξας αὐτοῦ τὸ δέρμα, ἱμάντας ἐξ αὐτοῦ ἔταμε. *Videndum vero ne propior vero sit Glossatoris interpretatio*, Σπαδίξας, ἀποδείρας; *quam in sententiam Portus etiam* σπαδίξας τὸ δέρμα Detractâ (avulsâ) pelle *interpretatus est.*

Σπάθη Φοίνικος, Ramus palmæ. τόξα εἶχον ἐκ Φοίνικος σπάθης πεποιημένα, VII. 69. *a.*

Σπαίρειν, *vide* Ἀσπαίρειν.

Σπάκα τὴν κύνα καλέουσι Μῆδοι, I. 110. *a. Conf. notata ad Hesych. h. v. Ridicule Portus veluti graecum inde effinxit vocab.*, σπὰξ, ὁ, ἡ, *genit.* σπακός.

Σπᾷν, Trahere, Distrahere. τὸν μηρὸν σπασθῆναι (αὐτὸν), Distractum, Luxatum ei esse ſemur, VI. 134 *extr.*

Σπάνιος, Rarus. παρ' ἡμῖν τοῦτό ἐστι· ἔστι μέντοι οὐ πολλὸν, ἀλλὰ σπάνιον, VII. 103. *f. Comparat.* οὐδὲν ἐγίνετο πλοίων σπανιώτερον, VIII. 25. *a.*

Σπάρτον, τὸ, Spartea, Funis sparteus. τὰ νήπια παιδία δέουσι τοῦ ποδὸς σπάρτῳ, V. 16. *m. f.*

Σπασμὸς, ὁ, Convulsio, Spasmus, IV. 187. *f.*

Σπείρειν, 1) Serere. οὔτε τι σπείρουσι, III. 100. σῖτον σπείρουσι, IV. 17. πεδιάδα σπείρειν, IX. 122. *extr.* 2) Disseminare, Dispergere. τὸν χρυσὸν καὶ τὸν ἄργυρον ἔσπειρε ἀπὸ τοῦ τείχεος ἐς τὸν Στρυμόνα, VII. 107. *f.*

Σπένδειν, *Fut.* σπείσειν, Infundere, Inspergere. τράγου οὖρον σπείσαντες ῥύονταί σφεα, IV. 187.

*extr.* (*conf.* Ἐπισπένδειν.) σπένδων ἐκ χρυσέης φιάλης ἐς τὴν θάλασσαν, εὔχετο πρὸς τὸν ἥλιον, VII. 54. *a.*

Σπένδεσθαι, Libationem facere cum aliquo, Fidem dare et accipere, Foedus facere et sacris cærimoniis sancire. καταινέσαντος Ὀτάνεω καὶ σπεισαμένου, III. 144. *extr.* τριήκοντα ἔτεα εἰρήνην σπεισάμενοι Λακεδαιμονίοισι, VII. 148. *f. ubi aut* ἐς *vel* ἐπὶ τριήκοντα ἔτεα *legendum videtur, aut* τριηκονταέτεα εἰρήνην. *Conf.* Τριηκονταέτης.

Σπέρμα, Semen *plantarum*, *et* Cerealium *sive* Frumenti genus quodlibet. σπέρματι χρέωνται τῷ αὐτῷ *etc.* III. 97. *m. N. ubi intelligitur* Oryzæ aut Milii genus quoddam.

Σπέρχεσθαι, 1) Properare, Festinare, Urgere. ἐπειδὴ ὥρα σπερχόμενον, III. 72. *a. ubi mox*, ἐπεί τε ἡμέας συνταχύνειν κελεύεις. 2) *Ex usu Jonibus proprio*, Irasci, Succensere. ἐσπέρχετο τῷ Ἀρισταγόρῃ, V. 33. *f. N. ubi mox* θυμωθεὶς, *eâdem notione.* σπερχθεὶς, I. 32. *a. Conf.* Περισπερχέειν *et Not. ad* VII. 207.

Σπεύδειν, Festinare, Properare, Urgere, Studiose agere *aut* in rem aliquam Incumbere. *Cum Accus. et Infinit.* μᾶλλόν τι ἔσπευσαν εἰρήνην ἑωυτοῖσι γενέσθαι, I. 74. *m.* τὸ ὅρκιον σπεύσαντες γενέσθαι, ibid. *f.* ἔσπευσαν τὰ παιδία ὑπεκθέσθαι, VIII. 41. *a. Cum nudo Accus.* τὸν γάμον τοι τοῦτον ἔσπευσα, I. 38. *m.* παῦσαι σπεύδων τὰ σπεύδεις, I. 206. *a. Absolute :* Δημοκρίτου σπεύσαντος, Hortante (Urgente rem) Democrito, VIII. 46. *f.*

*Passiv.* ξυνὸν τοῦτο πᾶσι ἀγαθὸν σπεύδεται, Commune hoc bonum a *nobis* omnibus studetur, quæritur, VII. 53. *m. N.*

Σπιθαμὴ, ἡ, Spithama. ἀνὴρ ἐγκέκλυπται, μέγαθος πέμπτης σπιθαμῆς, Magnitudine quatuor cubitorum et unius spithamæ, *id est*, quatuor cubitorum cum dimidio, II. 106. *m. N.*

Σπλὴν, ηνὸς, ὁ, Splen, Lien. τὴν οὐρὴν ἄκρην καὶ τὸν σπλῆνα καὶ τὸν ἐπίπλοον συνθείς, II. 47. *f.*

Σποδὸς, οῦ, ὁ, 1) Cinis. νῆσον χώσας σποδῷ τε καὶ γῇ, II. 140. *a.* οἴκημα σποδοῦ πλέον, II. 100. *extr. ubi in Not. praeter Ctesiam laudari debebat Valer. Max. IX.* 2. *Extern.* 6. 2) Pulvis. τῆς χαμάθεν σποδοῦ λαβόντες, IV. 172. *extr.*

Σπονδαρχίη, ης, ἡ, Jus libationum initium faciendi, Libationum auspicandarum jus et honos, VI. 57. *a.*

Σπονδὴ, ῆς, ἡ, 1) Libatio *in sacris faciendis.* οὐ σπονδῇ χρέωνται οἱ Πέρσαι, I. 132. *a.* 2) Fœdus, Pax. σπονδὰς γενέσθαι, VII. 149. *a. ubi paulo ante, pro* σπονδὰς, *est* εἰρήνην, *cap.* 148. *f.* (*conf.* Σπένδεσθαι.) *Mox iterum*, VII. 149. *a.* σπονδέων ἐουσέων, *et passim alibi.*

Σπόρος, ου, ὁ, Satio, Seminatio, Ipsa Sementem faciendi actio. καί τις σπόρου ἀνακῶς ἐχέτω, VIII. 109. *f.*

Σπου, Oculus Scythico sermone, IV. 27. *extr.*

Σπουδαῖος, αίη, αῖον, *de Re quâlibet*, Bonus, Eximius, Præ-

stans, σπουδαῖαι νομαὶ αὐτόθι εἰσί, IV. 23. *f. De Personâ:* σπουδαίη (γυνή), Eximia mulier, VIII. 69. *b.*

*Comparat.* τὰ σπουδαιέστερα τῶν πρηγμάτων, Res graviores, I. 8. *a. Superlat.* τὰ σπουδαιέστατα (*al.* σπουδαιότατα) τῶν πρηγμάτων, I. 133. *f.* τὴν σπουδαιοτάτην τῶν ταριχευτέων, Præstantissimam condiendorum cadaverum rationem, II. 86. *a. Inde Adverbialiter.* ὧδε τὰ σπουδαιότατα ταριχεύουσι (τοὺς νεκρούς), II. 86. *a. m. N.*

Σπουδή, ἡ, 1) Festinatio. *Hinc* σπουδῇ, Propere. ἦγε τὴν στρατιὴν σπουδῇ ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, IX. 1. *a.* σπουδὴν ἔχω, *absolute*, Festino, Celeritate utor, Citato gradu iter facio, IX. 89. *m. Et*, ἰέναι πάντας ὅκως αὐτὸν ὁρέωσι σπουδῆς ἔχοντα, IX. 66. *m. f. Cum Infinitivo.* ἔχοντες σπουδὴν πολλὴν καταλαβεῖν αὐτούς, VI. 120. τούτους σπουδὴν ἐποιήσατο παραλαβεῖν, VII. 205. *m.* 2) σπουδή, Studium, Opera quam quis dat. τὸ δὲ ἁρπασθεισέων σπουδὴν ποιήσασθαι τιμωρέειν, Raptarum curam habere, De raptis sollicitum esse et laborare, ut ulciscaris illatam injuriam, I. 4. *a. ubi mox opponitur* μηδεμίην ὤρην ἔχειν ἁρπασθεισέων, ibid. τί ταῦτα σπουδῇ πολλῇ ἐργάζεται, I. 88. *m.* σπουδὴν ἔχειν σπονδὰς γενέσθαι, VII. 149. *a.* ἰσθμὸν ἐτείχεον, σπουδὴν ἔχοντες πολλήν, IX. 8. *m. et mox*, σπουδὴν μεγάλην ἐποιήσαντο μὴ μηδίσαι Ἀθηναίους, ibid.

Στάδιον, τό, Stadium. αἱ ἑκατὸν ὀργυιαὶ δίκαιαί εἰσι στάδιον ἑξάπλεθρον, II. 149. *f.* σταδίοισι μεμετρήκασι τὴν χώρην, II. 6. *m. In ludis Olympicis* ἀγωνιζόμενος στάδιον, Stadio certans, V. 22. *extr.*

*Nominat. et Accusat. Pluralis*, Στάδια *et* Στάδιοι, *promiscue, immo frequentius apud Nostrum genus mascul. occurrit.* ἡ ὁδὸς ἡ ἡμερησίη ἀνὰ διηκόσια στάδια συμβέβληταί μοι, IV. 101. *f.* ὁ παρασάγγης δύναται τριήκοντα στάδια, V. 53. *a.* ἔστι τὸ μεταξὺ ἑπτὰ στάδιοι, I. 26. *m.* στάδιοι ἑξακόσιοι, II. 149. *a.* στάδιοι χίλιοι, II. 158. *f.* τέσσερες στάδιοι, IV. 85. *m.* λέγουσι σταδίους εἶναι τοὺς πάντας *etc.* V. 54. *m.* στάδιοι οὐκ ἐλάσσονες ἢ ὀκτώ, VI. 112. *a.*

Σταθμᾶσθαι, Σταθμέεσθαι *et* Σταθμοῦσθαι, Ponderare, Dimetiri; *et translato maxime significatu*, Perpendere, Ex rationibus et documentis quibusdam Colligere, Conjecturam facere et Judicare. σταθμησάμενος (Postquam dimensione judicavit æstimavitque) ὅκως ἐξελεύσεταί οἱ τὸ λοιπὸν τοῦ ποδός, IX. 37. *m.* ὑπὸ γῆν, σταθμευόμενοι, ἐς τὰ βασιλήϊα οἰκία ὤρυσσον, Sub terrâ versus regiam cuniculum foderunt, metiendo et conjectando dirigentes viam, II. 150. *f.* τοιούτῳ σταθμησάμενοι πρήγματι, Tali ex argumento judicantes, II. 2. *extr.* τοῖσι λεγομένοισι σταθμώμενος, VII. 237. *a.* σταθμεύμενοι, ὅτι σφέας οὐκ ἐπεδίωξαν, Id ex eo colligebant, (ita esse judicabant) quoniam illi se non essent

persecuti, VIII. 130. *m.* πολλοῖσι καὶ ἄλλοισί ἐστι σταθμώσασθαι, ὅτι *etc.* Ex multis etiam aliis documentis colligi potest *haec ita esse*, III. 15. *m.* πάρεστι δὲ καὶ σταθμώσασθαι, εἴ γε *etc.* Aestimari id etiam inde licet, quandoquidem *etc.* VII. 10, 2. ἀνοιγομένοισι τοῖσι κτήνεσί ἐστι σταθμώσασθαι ὅτι τοῦτο οὕτω ἔχει, IV. 58. εἰ χρὴ σταθμώσασθαι τοῖσι ὑπαργμένοισι ἐξ ἐκείνων, VII. 11. *m.* τοῦτο μὲν γὰρ τῷδε χρὴ σταθμώσασθαι, ὅτι *etc.* VII. 214. *a. m.*

Σταθμὸς, οῦ, ὁ, 1) Libra, Trutina. ἱστᾶσι σταθμῷ πρὸς ἀργύριον τὰς τρίχας, II. 65. *m. f.* 2) Pondus. ἀναθήματα ἴσα σταθμὸν τοῖσι ἐν Δελφοῖσι, I. 92. *a. m.* ἡμιπλίνθια σταθμὸν διτάλαντα, I. 50. *f.* ὅπτου σίτου σταθμὸς, πέντε μνέαι ἑκάστῳ, II. 168. *f. Conf.* Ἕλκειν. 3) σταθμοὶ, Postes portæ. πύλαι χάλκεαι πᾶσαι, καὶ στάθμοί τε καὶ ὑπέρθυρα, I. 179. *m.* 4) σταθμοὶ βασιλήϊοι, Stationes, Mansiones regiæ, II. 152. *a. et extr.* VI. 119. *a. m.*

Σταίτινος, η, ον, Farinaceus. σταιτίνας πλάσσουσι ὗς, II. 47. *extr.*

Στασιάζειν, Dissidere, Inter se contendere, Altercari. στασιαζόντων τῶν παράλων καὶ τῶν *etc.* I. 59. *m.* στασιάζων ἑσσώθη, IV. 162. *a.* αὖτις ἐπ' ἀλλήλοισι ἐστασίασαν, I. 60. *a.* τοῖσι ἑωυτοῦ ἀδελφεοῖσι ἐστασίασε, IV. 160. *a.* εἰ στασιάσουσι περὶ τῆς ἡγεμονίης, VIII. 3. *a.* ἡμέας στασιάζειν χρὴ περὶ τοῦ ὁκότερος πλέω ἀγαθὰ ἐργάσεται, VIII. 79. *m.* οὐ τάξιος εἵνεκα στασιάζειν πρέπει, IX. 27. *f.*

Στάσις, ιος, ἡ, 1) Statio *quam capere jussa est manus militum*, Locus quo quis stat. ἔχοντες στάσιν ταύτην ἐς τὴν ἔστημεν, IX. 21. *m. ubi paulo post* τὴν τάξιν, *et deinde* τὸν χῶρον τοῦτον *ait, eamdem* Stationem *dicens. Similiter* ἀξιεύμεθα ταύτης τῆς στάσιος *edebatur olim* IX. 26. *a. at ibi communi consensu scripti libri omnes* τῆς τάξιος *dederunt. Rursus vero*, IX. 48. *a. suffragantibus probis codicibus*, στάσιν ἐκλείποντας *restituendum Nostro judicavi, quod praeeuntibus codd. Arch. et Vind. in* τάξιν ἐκλ. *mutaverat Wess. Vide quae ibi in Var. Lect. monuimus.*

2) ἡ στάσις τῶν ὡρέων, Statio et Locus ubi stant (ἑστήκασι *vel* ἑστᾶσι) plagæ cardinales in cœlo. εἰ ἡ στάσις ἤλλακτο τῶν ὡρέων, II. 26. *a. et mox*, ἡ στάσις τοῦ νότου καὶ τῆς μεσαμβρίης, *quo posteriore loco* σύστασιν *praefert cod. F. nec ita male fortasse. Vide Var. Lect.*

3) στάσις, Dissidium, Contentio. τινὰ στάσιν μεγάλην ἐμπεσοῦσαν, VI. 109. *f.* διενειχθέντων περὶ τῆς βασιληΐης τῶν παίδων, ἐπεκράτησε τῇ στάσεϊ (*sive* στάσι) Μίνως, Ex contentione illâ superior discessit, I. 173. *a.* (*Aem. Porto interprete :* Suâ factione superior evasit.) περιελαυνόμενος τῇ στάσι, I. 60. *a.* (*vide* Περιελαύνειν.) ἤγειρε τρίτην στάσιν, Tertiam concitavit dissidentium factionem, I. 59. *m.*

Στασιώτης, *i. q.* συστασιώτης, (*quem ad modum* πολίτης μου *dicitur*

*pro* συμπολίτης,) Qui ejusdem est factionis, Assecla. οἵ τε τοῦ Μεγακλέους στασιῶται καὶ οἱ τοῦ Λυκούργου, I. 60. *a.* ἐξήλασε τοὺς στασιώτας αὐτοῦ, I. 173. *a.* III. 144. V. 36. *a.* 72. *m.* IX. 2. *extr.* ἄνδρες στασιῶται, Viri socii, III. 83. *a.* στασιῶταί σφι γενόμενοι, Conjuratione inter se factâ, VIII. 132. *a.* καταλλάσσετο τὴν ἔχθρην τοῖσι στασιώτῃσι, (*perperam nonnulli* στρατιώτῃσι,) I. 61. *m. interpretantur vulgo cum H. Stephano*, Gratiam iniit cum Seditiosis; *Portus*, cum adversæ factionis hominibus; *quasi* ἀντιστασιώτῃσι *dixisset scriptor. Atqui etiam h. l. vertendum erat*, cum suæ factionis hominibus; *nempe*, cum his qui factionem et partes illius erant secuti, sed deinde inimici ejusdem facti erant, quippe foedere et amicitiâ cum Pisistrato initâ offensi.

Στατὴρ, ῆρος, ὁ, Stater, aureus numus. III. 130. *f.* στατῆρες Δαρεικοί, VII. 28. *f.*

Σταυρὸς, οῦ, ὁ, Palus *in terram defixus.* ἰκρία ἐπὶ σταυρῶν ὑψηλῶν ἐζευγμένα, V. 16. *a.* κατὰ γυναῖκα ἑκάστην ὁ γαμέων τρεῖς σταυροὺς ὑπίστησι, ibid. *m.*

Στέγαρχος, ου, ὁ, Aedium dominus, I. 133. *f. N.*

Στεγαστρίδες διφθέραι, Tectoriæ pelles, I. 194. *a.*

Στέγη, ἡ, Conclave. αἱ ἔξοδοι διὰ τῶν στεγέων in Labyrintho, II. 148. *f.* ἡ στέγη ἡ μουνόλιθος, II. 175. *m. f. eadem quae* ibid. *paulo ante*, οἴκημα μουνόλιθον *dicebatur.*

Στεγνὸς, ἡ, ὸν, Firmus, Solidus. περικαλύψῃ πίλῳ στεγνῷ, IV. 23. *f. ubi in Latinis nostris ad vocab.* tegmine *adjici debuerat* firmo. *Conf.* Πῖλος *et Not. ad h. l.*

Στεινόπορος, η, ον, Ubi angusta via est, *et i. q.* στεινὸς, Angustus. ἐν στεινοπόρῳ χώρῳ μαχέμενοι, VII. 211. *a. m.* ὑπεξιόντες ἐς τὰ στεινόπορα, VII. 223. *m. ubi alii quidem* στεινότερα.

Στεινὸς, ἡ, ὸν, *comm.* στενὸς, Angustus. χώρης πεδεὼν στεινὸς, VIII. 31. *m. Hinc* τὰ στεινὰ, Angustiæ, *cum alibi*, *tum* VII. 223. *m. ubi* ἔξω τῶν στεινῶν. *Comparat.* ἐσβολὴ στεινοτέρη, VII. 175. *a. Conf.* Στεινόπορος.

Στείχειν, Ire, Incedere. ἐν τῇ ὁδῷ μέσῃ στείχοντες ἐγίνοντο, Viâ cum maxime incedebant mediâ, III. 76. *a.* (*conf.* Μέσος.) εἶναι ἐν Ὀρεστείῳ, στείχοντας ἐπὶ τοὺς ξείνους, IX. 11. *m. f.* ἐπεὰν ἀπὸ τοῦ θρόνου στείχῃ ἐπὶ τὴν εὐνὴν, Quando e sellâ lectum conscendet, I. 9. *f. N.*

Στέλεχος, εος, τὸ, Stipes, Caudex *arboris.* ἑώρων βλαστὸν ἐκ τοῦ στελέχεος ἀναδεδραμηκότα, VIII. 55. *f.*

Στέλλειν, 1) Instruere *vestimentis*, armis, rebus necessariis. στείλας αὐτοῦ (τοῦ βασιλῆος) τὴν θυγατέρα ἐσθῆτι δουληίῃ ἐξέπεμψε ἐπ' ὕδωρ, συνέπεμπε δὲ καὶ ἄλλας -- ὁμοίως ἐσταλμένας, III. 14. *a.* τὴν αὐτὴν (σκευὴν) ἐσταλμένοι ἐστρατεύοντο, VII. 62. *a. N.* τὰ ἄλλα κατάπερ Ἕλληνες ἐσταλμένοι, VII. 93. οὗτοι μὲν οὕτω ἐσταλάδατο, (*i. q.* ἐσταλμένοι

ησαν) VII. 89. *extr. quâ de mirâ verbi formatione vide in Var. Lect. et in Notis monita; quibus adjici poterat, singularem illam verbi formam, quam ex ἐστολίδατο corruptam nonnulli viri docti statuerunt, etiam Hesychio fuisse cognitam, apud quem (temere quidem insertâ ν literâ) legitur:* ἐστολάδαντο, ἐστολισμένοι ἦσαν. *Rursus Activum verbum eâdem, quam dixi, notione habes,* III. 52. *f. ubi* ἐξ ὀφθαλμῶν μιν ἀποπέμπεται στείλας πλοῖον, Instructo navigio dimisit illam e conspectu. στέλλειν στόλον, Parare expeditionem, Instruere copias ad suscipiendam expeditionem, μέζω στόλον στείλαντες ἀπέπεμψαν, -- οὐκέτι κατὰ θάλασσαν στείλαντες, ἀλλὰ κατ' ἤπειρον, V. 64. *a.*

2) στέλλειν στρατὸν *non solum significat* Instruere exercitum, *sed sigillatim* Ad proficiscendum instruere, *praesertim* Ad iter maritimum, *atque* Trajicere exercitum *aut* Trajectionem illius curare, *ut apud Aeschylum, Pers.* 175. *et Euripidem, Iphig. in Aul.* 661. *Adeoque apud Nostrum* ἔστελλε τὴν στρατιὴν, III. 141. *latine non debebat* Contraxit exercitum *reddi, sed* Expedivit, *id est,* Trajecit exercitum, *aut* Trajicere eum paravit, instituit; Trajectionem ejus curavit: *quo de verbi usu commode Larcherus in Notis ad l. c. monuit.*

3) *Et, quem ad modum latine Absolute etiam* Trajicere *vel* Transmittere *dicitur is qui* Transvehitur ipse; *similiter graece* Στέλλειν *etiam Absolute ponitur pro* Navi proficisci. *Sic apud Nostrum* Θήρας ἔστελλε ἐς ἀποικίην ἐκ Λακεδαίμονος, IV. 147. *a. et* ἐπὶ τούτους ὁ Θήρας, λαὸν ἔχων ἀπὸ τῶν Φυλέων, ἔστελλε, IV. 148. *a. nisi fortasse et hic subintelligitur Accusativus* αὐτὸν, *nempe* λαὸν, (*conf.* Συνοικίζειν.) *Pariterque cap.* 147. *a.* ἔστελλε λαὸν *vel* ἀποίκους ἐκ Λακεδαίμονος. *Certe* V. 125. *a. eâdem notione* στέλλειν *dicit, quâ cap.* 124. *b.* ἄγειν ἐς ἀποικίην *dixerat: et* V. 42. *m. ait,* αἰτήσας λεὼν Σπαρτιήτας ἄγε ἐς ἀποικίην.

4) Στέλλεσθαι *non tam significat* Proficisci, *quam* Ad proficiscendum sese comparare, Parare iter *vel* expeditionem, *praesertim* maritimam *vel* trans mare. *Sic* ἐστέλλετο ἐς τὴν Κέρκυραν, III. 53. *f. N. et* ἐστέλλετο αὐτόσε, III. 124. *a. Sic,* χρησάμενος τῷ χρηστηρίῳ, εἰ αἱρέει ἐπ' ἣν στέλλεται χώρην, V. 43. *b. Similiter,* στελλομένου Δαρείου ἐπ' Αἴγυπτον, VII. 2. *a. coll. cap.* 4. *a. Et,* ἐπύθοντο πρῶτοι, ὅτι βασιλεὺς στέλλοιτο ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, Primi resciverant parare regem expeditionem adversus Græciam, VII. 239. *a. At* ἐστάλησαν (*Aor. sec.*) *recte redditur* Profecti erant, IV. 159. *a. Sic* ἔχε (*i. q.* εἶχε) τὴν χώρην ἐπ' ἣν ἐστάλη, V. 125. *a.*

Στέμμα, τὸ, Corona, Infula. *In sacris faciendis* στέμμασι οὐ χρέ-

ωνται Πέρσαι, I. 132. *a.* στέμμασι πυκασθεὶς, VII. 197. *m.*

Στέργειν, Amare, Diligere, Delectari *aliquo vel aliquâ re.* τὴν μάλιστα στέρξας τῶν γυναικῶν Δαρεῖος, VII. 69. *f. Ironice ait Demaratus,* ὡς ἐγὼ τυγχάνω ἐστοργὼς ἐκείνους, αὐτὸς ἐξεπίστεαι, Quopacto ego illos diligam scilicet, tu ipse nosti, VII. 104. *a.* εὐνοίην φαινομένην οὐ διωθέεσθαι, ἀλλὰ στέργειν, Declaratam benevolentiam non respuere, sed eam læto et grato animo amplecti, VII. 104. *m.* στέργειν τὰ παρεόντα, Contentum esse rebus præsentibus, Patienter eas ferre, IX. 117.

Στερέειν, Privare. *Inde Passiv.* τῶν ὀμμάτων *et* τῆς ὄψιος στερηθῆναι, VI. 117. *m.* IX. 93. *m. et* τοῦ ὕδατος στερηθείσης τῆς στρατιῆς, IX. 50. *a. Sed et* Στέρεσθαι *dicitur, pro* στερέεσθαι. *ut* στέρεσθαι τῆς χώρης, VIII. 140, 1. *f.*

Στερίσκειν, *i. q.* στερέειν. τῆς χώρης στερισκόμενοι, IV. 159. *m.* στερισκομένην τὴν Ἑλλάδα τῆς ἑωυτοῦ συμμαχίης, VII. 162. *a.*

Στεφάνη, ἡ, *i. q.* ὁ Στέφανος, Corona. δωρήσασθαι χρυσέῃ στεφάνῃ τὸν κυβερνήτεα, VIII. 118. *f.* *N.* οἱ δὲ εἶπον (τὸ ἄεθλον) τῆς ἐλαίης τὸν διδόμενον στέφανον, VIII. 26. *m.*

ΣτεφανηΦόρος ἀγὼν, (*qui aliâs* στεφανίτης,) Certamen cujus victor coronâ donatur. στεφανηφόρους ἀγῶνας ἀναραιρηκὼς, V. 102. *f.*

Στεφανοῦν, Coronare. ἐστεφανωμένοι *et* ἐστεφάνωντο, Coronati incedebant, VII. 55. οἱ ἐγκαταλειπόμενοι οὐ στεφανεῦνται, VIII. 59. (*ubi, pro olim vulgato* στεφανοῦνται, *istam verbi formam ex codd. Arch. et Vind. merito adscivit Wess. Non solum verba in* έω *desinentia ita format Noster, sed et quae in* όω *desinunt. Vide* Δικαιοῦν *et* Οἰκηϊοῦσθαι.) *Conf.* Περιστεφανοῦν.

Στήλη, ἡ, Columna, Cippus. τούτοισι στήλας ἐνίστη ἐς τὰς χώρας, II. 102. *m.* στήλας ἵστα κατὰ τὰς χώρας, II. 106. *a.* στήλας ἔστησε, ἐνταμὼν γράμματα, IV. 87. *a.*

Στιβὰς, άδος, ἡ, Stratum (ex constipatis frondibus aut gramine), Torus. ἐπεὰν θέωσι τὸν νέκυν ἐν τῇσι θήκῃσι ἐπὶ στιβάδος, IV. 71. *m. f.*

Στίβος, ου, ὁ, Via trita, in quâ Vestigia adparent. τὸν πρότερον ἑωυτῶν γενόμενον στίβον φυλάσσοντες, IV. 140. *f.* ἐπήϊσαν (αὐτοῖς) κατὰ στίβον, Progressi sunt adversus illos, vestigia illorum legentes, IV. 122. *a.* ἑπόμενοι κατὰ στίβον, E vestigio sequentes, Vestigia illorum prementes, V. 102. *m.* IX. 59. *a.*

Στιγεὺς, έος, ὁ, *apud Suidam exponitur* τὸ κεντήριον, *id est,* Instrumentum quo pungitur, *aut* quo stigmata inuruntur. *Sed* στιγέας *dixisse videtur Herodotus* Homines qui stigmata inurunt *aut* stigmatibus notant. στιγέας ἀπέπεμψε στίξοντας τὸν Ἑλλήσποντον, VII. 35. *a. N.*

Στίζειν, Stigmatibus, Punctis, Notis quibusdam notare; *sive*

*Poenae et contumeliae caussâ, ut loco modo citato* VII. 35. *a. sive in signum Servitutis, ut* VII. 233. *f. ubi* τοὺς δὲ ἔστιζον στίγματα βασιλήϊα, *sive Honoris caussâ, ut Nobilitatis signum, ut* Apud Thraces τὸ μὲν ἐστίχθαι, εὐγενὲς κέκριται· τὸ δὲ ἄστικτον, ἀγεννές, V. 6. *extr. sive alio quodam consilio, quale erat illud* Histiæi, *quum* servi fidelis caput rasum ἔστιξε, Notis quibusdam notavit, e quibus intelligeret Aristagoras id quod ei significare voluit, V. 35. *m. qui servus* ibid. *paulo ante dicitur* ἐστιγμένος τὴν κεφαλήν.

*Conf.* Περιστίζειν.

Στίγμα, Punctum, Nota. στίγματα βασιλήϊα, *vide in* Στίζειν.

Στῖφος, τό, Globus militum ordine pugnantium. (*conf. Suid. et Hesych.*) οἱ βάρβαροι οὐδὲν ἔτι στῖφος ἐποιήσαντο, IX. 70. *m.*

Στοῖχος, ου, ὁ, *i. q.* στίχος, Series, Ordo. ὁ πρῶτος, ὁ δεύτερος στοῖχος τῶν ἀναβαθμῶν, Primus, secundus Ordo graduum, *in Pyramide*, II. 125. *et* ὅσοι γὰρ στοῖχοι ἦσαν τῶν ἀναβαθμῶν, ibid.

Στόλος, ου, ὁ, Adparatus itineris aut belli, sive terrâ sive mari suscepti; *tum et* ipsum Iter *aut* Expeditio suscepta; *et* Copiæ ad suscipiendam expeditionem instructæ. *Conf. verbum* Στέλλειν, *et quos ad Thomam Mag. laudat Oudendorpius, Suidam h. v. et Scholiast. Apollon. Rhod.* I. 704.

1) *De simplici* Itinere *agitur* V. 63. *a.* ὅκως ἔλθοιεν (ἐς Δελφούς) Σπαρτιητέων ἄνδρες, εἴ τε ἰδίῳ στόλῳ, εἴτε δημοσίῳ, Sive privatim suscepto itinere, sive publico nomine. *Item* VI. 39. *f. ubi* Congressi ex omnibus civitatibus dynastæ, κοινῷ στόλῳ Unâ et communi consilio iter facientes, convenerunt Miltiadem, condolendi caussâ.

2) *Frequentius* Belli adparatus *aut* Bellica expeditio *hoc nomine significatur.* ὁ μὲν ἐπ' Αἰθίοπας στόλος οὕτω ἔπρηξε, III. 25. *extr.* ἐγίνετο ἐπὶ Λιβύην στρατιῆς μέγας στόλος, IV. 145. *a.* ἀπιέναι, μετιέναι, καταλύειν τὸν στόλον, III. 25. *f. et* VII. 16, 2. *a.* ὁ μὲν πρῶτος στόλος ἐκ Λακεδαίμονος οὕτω ἀπήλλαξε, V. 63. *f. Tum*, μετὰ δὲ Λακεδαιμόνιοι μέζω στόλον στείλαντες ἀπέπεμψαν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, -- οὐκέτι κατὰ θάλασσαν στείλαντες, ἀλλὰ κατ' ἤπειρον, V. 64. *a.* ἐστρατηλάτεε χειρὶ μεγάλῃ· στόλων γὰρ, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, πολλῷ δὴ μέγιστος οὗτος ἐγένετο, VII. 20. *a.*

3) *Denique* στόλος *sigillatim intelligitur* Adparatus maritimæ expeditionis; Naves et copiæ ad expeditionem trans mare aut in mari suscipiendam instructæ; Classis. *Sic, cum alibi, tum* V. 43. *f. ubi* (*postquam cap.* 42. *f. dixerat* ἀπίει ἐς τὴν Λιβύην τὰ πλοῖα) *ait* παραλαβὼν δὲ τὸν στόλον. *Quod* I. 4. *f. legitur*, στόλον μέγαν συναγεῖραι, *latine reddi potuit* Classem ingentem contraxisse; *sed poterat etiam reddi*, Copias ingentes contraxisse.

Στόμα, τὸ, 1) Os. πάντες Ζώπυρον εἶχον ἐν στόμασι αἰνέοντες, III. 157. *a. Sed et* Vituperantes et Maledicentes *Athenienses* Μιλτιάδεα ἔσχον ἐν στόματι, VI. 136. *a. coll. Iliad. β'.* 250. κατὰ στόμα, *cum aliis interpretibus* A fronte *interpretatus sum* VIII. 11. *a. ubi legitur* ἐν ὀλίγῳ περ ἀπολαμφθέντες καὶ κατὰ στόμα, *cujus quidem loci difficultates non dissimulavi in Notis. Nunc videndum puto ne istâ formulâ* κατὰ στόμα *paulo diversum quiddam significatum voluerit Herodotus, scilicet id quod latine diceres* In ipso ore, *id est*, E proximo, Cominus admodum cincti et conclusi erant. *Similiter Hector apud Eurip.* (*Rhes.* 408.) *dicens:* Θρῃκῶν ἀρίστοις ἐμπετὼν κατὰ στόμα, *non hoc solum dicere videtur, quod eum dicentem Musgravius facit*, Adversâ fronte se irruisse in fortissimos Thracum, *sed* Cominus eos esse adgressum et consertâ manu cum illis pugnasse.

2) στόμα ποταμοῦ *non solum dicitur* Ostium fluvii, per quod ille se in mare aut in alium fluvium exonerat; (*veluti* Septem στόματα Nili, II. 17. *et* τὸ στόμα Ponti Euxini, Bosporus Thracicus, IV. 85. *m.*) *sed etiam* Orificium per quod ille e terrâ aut e rupe erumpit. *Sic* ὁ Ἀράξης ποταμὸς στόματι ἐξερεύγεται τεσσεράκοντα, I. 202. *m.*

3) τὸ ἄνω στόμα τοῦ ὀρύγματος *dicit Noster* Latitudinem in quam superne (in superficie terræ) patet fossa; τὸ κάτω στόμα *vero*, Latitudinem ejusdem fossæ in imo fundo, VIII. 23. *m.*

Στόμιον, ου, τὸ, Frenum. χαλινοὺς καὶ στόμια ἐμβαλόντες (αὐτοῖς), IV. 72. *m. f.*

Στομοῦν, Os obturare. ἐμπεδήσαντες αὐτοὺς, καὶ στομώσαντες, IV. 69. *m. N.*

Στορνύειν *et* Στορνύναι, *i. q.* στρωννύειν, Sternere. μυρσίνῃσι στορνύντες τὴν ὁδὸν, VII. 54. *a. N.*

[Στραγγεύεσθαι, *vide* Στρατεύεσθαι.]

Στρατάρχης, εω, ὁ, Summus Imperator, Dux copiarum. οὗτος στρατάρχης σφι ἀπεδέδεκτο, III. 157. *extr.* Ἴωνος στρατάρχεω γενομένου Ἀθηναίοισι, VIII. 45. *f.*

Στρατεύειν, *et* Στρατεύεσθαι, 1) ἐπὶ τινὰ, Bellum inferre alicui, Bello invadere aliquem. συλλέξας στρατιὴν, ἐνένωτο στρατεύειν ἐπὶ τοὺς Πέρσας, *sic omnes* I. 77. *m. f.* οἱ μὲν δὴ (οἱ στρατηγοὶ τῶν Περσέων) ἐπὶ Μίλητον ἐστράτευον, VI. 7. *a. N.* (*ubi alii quidem* ἐστρατεύοντο.) Θηβαῖοι ἐστρατεύοντο (*al.* ἐστράτευον) ἐπὶ τοὺς Πλαταιέας, VI. 108. *m.* στρατεύεσθαι ἐπὶ Πέρσας, I. 71. *a. et* ἐπὶ Λυδοὺς, ibid. *f.* Καμβύσεω στρατευομένου ἐπ' Αἴγυπτον, III. 139. *a.* σφὶ ἐδόκεε στρατεύεσθαι ἐπὶ τὰς Θήβας, IX. 86. *a. Eodem pertinet*, ὅκη ἰθύσειε στρατεύεσθαι (*al.* στρατεύειν) ὁ Κῦρος, I. 204. *extr.*

2) Στρατεύεσθαι, *absolute dictum, significat* Militare, In bellum ire, Stipendia facere.

ἐπὶ τοῦ κρυστάλλου στρατεύονται, Super glacie bella gerunt *Scythae*, IV. 28. *a. N. ubi quidem* στραγγεύεσθαι *corrigi jusserunt viri docti, sicut et* III. 139. *a. m. N. ubi* Græci multi adiisse *memorantur* Aegyptum, οἱ μὲν κατ' ἐμπορίην, οἱ δὲ στρατευόμενοι. *In recensu copiarum Xerxis frequenter hoc verbum occurrit.* οἱ μὲν στρατευόμενοι οἵδε ἔσαν, VII. 61. *a. Conf. cap.* 64. *a.* 66. *m.* 67. *a.* 72. *a. et extr.* 81. *a. etc. Sic* εἵποντο ὡς οὐ στρατηγοὶ, ἀλλ' ὥσπερ οἱ ἄλλοι στρατευόμενοι δοῦλοι, VII. 96. *f. Rursus, ubi agitur de his qui* Sponte expeditionem suscipiunt: ἐστρατεύοντο δὲ οἵδε· ἐκ μὲν Πελοποννήσου Λακεδαιμόνιοι, *et cet.* VIII. 43. *a.* τριήρεας παρεχόμενοι ἐστρατεύοντο, VIII. 48. *a.*

Στράτευμα, τὸ, *non solum i. q.* ἡ στρατιὴ *et* ὁ στρατὸς, Exercitus, *ut* VIII. 106. *a. sed et i. q.* ἡ στρατιή, Expeditio quæ cum exercitu suscipitur, Invasio hostilis. γενεῇ πρότερον τοῦ στρατεύματος τούτου, III. 48. *a.* συνελάβοντο τοῦ στρατεύματος τοῦ ἐπὶ Σάμον, III. 49. *a.* Θεμιστοκλέα χρήματι ἱλασάμενοι διέφυγον τὸ στράτευμα, VIII. 112. *f.* δείματος μεγάλου ἐπικρεμαμένου τοῦ Περσικοῦ τούτου στρατεύματος, IX. 33. *f.*

Στρατηγέειν, *i. q.* στρατηγὸν εἶναι, Imperatorem, Ducem esse exercitus. στρατηγήσεις τῆς Ἑλλάδος, VII. 161. *a.* ἐστρατήγεον τοῦ σύμπαντος στρατοῦ, VII. 82. *a.*

Στρατηγίη, ἡ, Munus imperatoris, Ducatus copiarum. Μαρδόνιον παραλύει τῆς στρατηγίης, VI. 94. *m. f.*

Στρατηγὶς νηῦς, Imperatoria navis; *vide in* Σημήϊον, *num.* 2.

Στρατηγὸς, Dux exercitus, Imperator. στρατηγὸς τοῦ σύμπαντος στρατοῦ πεζοῦ, VII. 83. *a. et alibi passim.*

Στρατηίη, ἡ, *comm.* στρατεία, Expeditio militaris. ἐποιέετο στρατηίην ἐς Καππαδοκίην, I. 71. *a. Similiter* I. 171. *a.* V. 77. *a.* ἀποδέξασθαι οὐδεμίην στρατηίην, II. 111. *a. Sicut vero subinde perperam* στρατίην *pro* στρατηίην *scripserunt librarii, sic et alibi, magis etiam vitiose,* στρατιὴν *pro* στρατηίην *dederunt, ut* III. 3. *extr.* VII. 7. *a. et* 174. *a. Fortasse etiam* VI. 56. *m. pro* ἐπὶ στρατιῆς *corrigendum* ἐπὶ στρατηίης, *ut Reiskius voluerat.*

Στρατηλασίη, ἡ, *idem fere quod* στρατηίη, Eductio copiarum in bellum, Expeditio militaris. ἐπὶ Αἴγυπτον ἐποιέετο στρατηλασίην, II. 1. *b.* πρότερον τῆς Δαρείου στρατηλασίης, IV. 105. *a.* VII. 106. *b.* VIII. 27. *a.* ἀπειπάμενος τὴν στρατηλασίην, VII. 14. *a.* 15. *m.* 16, 2. *extr.* 22. *a.* 138. *a. Et tropice, pro* Ipso exercitu εἴδετε τῆς Ξέρξεω στρατηλασίης τὸ πλῆθος, VIII. 140, 1. *m.*

Στρατηλατέειν, Exercitum ducere, Expeditionem suscipere. ἐπὶ Μήδους, I. 122. *m. f. Sic* I. 154. *f.* IV. 118. *m.* ἐπὶ ταύτην τὴν χώρην, V. 31. *a.* ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, VII. 5. *a. etc. Etiam absolute ponitur verbum.*

στρατηλάτεε αὐτὸς σύ, VII. 10, 8. *a.*

Στρατιὴ, ἡ, *comm.* στρατιά, Exercitus; *frequenter, et subinde perperam pro* στρατιήν, *ut supra vidimus.*

Στράτιος Ζεὺς, Jupiter Exercituum præses. Διὸς Στρατίου ἱρὸν μέγα, V. 119. *m.*

Στρατόπεδον, τὸ, *ut vulgo, sic et apud Nostrum*, 1) *proprie*, Castra, *cum alibi passim*, (*veluti*, συμμίξαντες τὰ στρατόπεδα, Jungentes, Miscentes castra, IV. 114. *a.*) *tum ubi Nomen proprium loci, in* Aegypto, Στρατόπεδα, *memoratur*, II. 154. *a. et* Τυρίων στρατόπεδον, II. 112. *m.* 2) Exercitus. τὰ στρατόπεδα ἀμφότερα οὕτως ἠγωνίσατο, I. 76. *extr.* τετραμμένου τοῦ στρατοπέδου, V. 113. *m.* τοὺς ἡμίσεας ἀποστέλλειν τοῦ στρατοπέδου, IX. 51. *f.* IX. 53. *extr.*

Στρατὸς, ὁ, Exercitus. Περσικὸν ὁ στρατὸς δῶρον, IX. 109. *f.* *Substantivum* στρατὸς *subintelligitur ubi memoratur* ὁ πεζὸς *aut* ὁ ναυτικός. *Vide haec vocab.*

Στρεβλοῦν, Torquere. στρεβλοῦντες καὶ βιώμενοι τὸν πόδα, κακὸν μέζω ἐργάζοντο, III. 129. *m.* κατέτεινον τὰ ὅπλα (rudentes), ἐκ γῆς στρεβλοῦντες (αὐτὰ) ὄνοισι ξυλίνοισι, VII. 36. *m.*

Στρεπτὸς, οῦ, ὁ, Torques. χρύσεος στρεπτὸς περιαυχένιος, III. 20. *a.* IX. 80. *m.*

Στρεπτοφόρος, Torquem gestans. ἄνδρας στρεπτοφόρους τε καὶ ψελιοφόρους, VIII. 113. *f.*

Στρέφειν, Torquere, Distorquere, Luxare. συνήνεικε Δαρεῖον, ἀποθρώσκοντα ἀπὸ τοῦ ἵππου, στραφῆναι τὸν πόδα. καί κως ἰσχυροτέρως ἐστράφη. ὁ γὰρ οἱ ἀστράγαλος ἐξεχώρησε ἐκ τῶν ἄρθρων, III. 129. *a.*

Στρουθὸς, οῦ, ὁ, Passer. τοὺς στρουθοὺς καὶ ἄλλα ὀρνίθων γένεα, I. 159. *m.*

Στρουθὸς κατάγαιος, Struthiocamelus *avis*, IV. 192. *m.* στρουθῶν καταγαίων δορὰς φορέουσι προβλήματα, IV. 175. *b. N.*

Στροφᾶσθαι, Discurrere, Vagari. ἀνὰ τὴν πόλιν στροφώμεναι, II. 85.

Στρόφος, ου, ὁ, *apud Herodotum nil aliud est nisi* Vinculum *aut* Funis. τὸ ἱρήϊον ἐμπεποδισμένον τοὺς ἐμπροσθίους πόδας ἕστηκε· ὁ δὲ θύων, σπάσας τὴν ἀρχὴν τοῦ στρόφου, καταβάλλει μιν, IV. 60. *a. ubi vide in Var. Lect. adnotata.*

Στρυμονίης (*jon. pro* Στρυμονίας) ἄνεμος, Strymonius ventus, *impetuosus*, flans a Strymone fluvio, VIII. 118. *m. N.*

Στρωννύειν, Στρωννύναι, Sternere. κλίνην ἔστρωσαν ὡς εἶχον κάλλιστα, VI. 139. *m. Conf.* Στορνύειν.

*Metaphorice dicitur* τὸ κῦμα ἔστρωτο, Strati, *id est*, Compositi, Sedati sunt fluctus, VII. 193. *a.*

Στυγέειν, Odisse, Odio prosequi. τὸ κρέσσον στυγέουσι, Oderunt potentiores, VII. 236. *a. m. Conf.* III. 52. *m. f.*

Στυμφηλίη λίμνη, (*jon. pro* Στυμφαλὶς λίμνη) VI. 76. *a. N.*

Στυπεῖον, Stupa, VIII. 52. *a. ubi al.* στυππεῖον, *al.* στύππίον.

Στυπτηρίη, ἡ, Alumen, *sive* Vi-

triolum, II. 180. *b. N. Conf. Beckmanni notata ad Aristotelis Mirabil. p.* 281.

Σὺ, Tu. *Construitur cum Infinitivo, loco Imperativi, subintellecto verbo* θέλε, βούλου, *aut aliquo simili.* σὺ δέ μοι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατεύεσθαι, III. 134. *m. f.* σὺ μέντοι ἥσυχος εἶναι, IV. 163. *m.* σὺ δὲ μὴ βοηθέειν, VII. 159. *extr. ubi paulo ante dixerat* εἰ μὲν βούλεαι βοηθέειν τῇ Ἑλλάδι. *Etiam* III. 134. *proxime ante verba*, σὺ δέ μοι *etc., dixerat* ἐπεὰν σὺ βούλῃ.

*Genitiv.* σέο, *pro* σοῦ, *ut* σέο πειρώμενος, I. 9. *a. et alibi. Item* σεῦ, *ut* παρὰ σεῦ, I. 45. *m. Conf. Wess. ad* III. 34. *a.*

*Dativ.* σοὶ δὲ καὶ τούτοισι τοῖσι πρήγμασι τί ἐστι; V. 33. *f. Frequentius vero* τοὶ, *pro* σοὶ, *usurpat Noster.* μή τι τοι γένηται βλάβος, I. 9. *a. m. et dein eod. cap.* παρέξει τοι, Licebit tibi: *mox vero rursus ibidem*, σοὶ μελέτω. *Rursus* τοὶ, I. 11. *a.* 32. *a.* 38. *a. et m.* 39. *a. etc. Sic* καί σέ τοι χρεὼν ἐστι ἰέναι, I. 41. *f. ubi naturalis constructio haec erat*, χρεός τοί ἐστι καὶ σὲ ἰέναι.

Συβώτης, ὁ, Subulcus, Sues alens. οἱ συβῶται, Αἰγύπτιοι ἐγγενέες, II. 47. *a.* τῶν συβωτέων, II. 48. *a.*

Συγγηράσκειν, Unâ senescere. γηράσκοντι τῷ σώματι συγγηράσκουσι καὶ αἱ φρένες, III. 134. *f.*

Συγγίνεσθαι, Congredi, Convenire. συγγίνεσθαι ἐς πόσιν, I. 172. *m. De* Coitu venereo. πρὶν συγγενέσθαι, II. 121, 5. *a. Pro eo quod ex msstorum praescripto* II. 115. *m. f. legitur* καὶ μάλα ταῦτά τοι οὐκ ἤρκεσε, *olim edebatur* καὶ μάλα οὐκ ἤρκεσέ τοι τὸ συγγενέσθαι αὐτῇ, *nempe haec e scholio contextui inserta.*

Συγγινώσκειν *et* Συγγινώσκεσθαι, Cognoscere, Agnoscere, Intelligere; *et frequenter sigillatim*, Agnoscere unâ cum alio, Consentire, Adsentiri, Concedere, Fateri.

1) *Activi haec apud Nostrum occurrunt exempla.* συγγνόντες ποιέειν σε δίκαια, I. 89. *extr.* συνέγνω ἑωυτοῦ εἶναι τὴν ἁμαρτάδα, I. 91. *extr.* πρὸς ταῦτα συγγνόντας τὴν βασιληΐην πᾶσαν παραδοῦναι τῷ νεωτάτῳ, Super haec, intelligentes et Consentientes (*nempe*, minimum natu destinatum a fatis esse regem), tradidisse illi regnum, IV. 5. *extr.* Ξέρξης οὐ οἱ συγγινώσκων λέγειν ἀληθέα, Intelligens vera non dicere, IV. 43. *f. Not.* συγγινώσκομεν αὐτοῖσι ἡμῖν οὐ ποιήσασι ὀρθῶς, V. 91. *m.* νῦν μέντοι συγγνοὺς, *nempe* ἀποῤῥίψαι ἐμὲ ἀεικέστερα ἔπεα *etc.* VII. 13. *m. f.* συγγνόντες Πέρσαι, Adsentientes *regi, aut* συγγνόντες ἡττηθέντες τῇ γνώμῃ πρὸς Κῦρον, Intelligentes, et fatentes prudentiâ se superari a Cyro, IX. 122. *extr.*

2) *Passivi vel Medii exempla haec sunt.* συγγινωσκόμενος ἀνθρώπων εἶναι βαρυσυμφορώτατος, I. 45. *extr.* συνεγινώσκετο ἑωυτῷ οὐκέτι εἶναι δυνατὸς, III. 53. *a.* εἰ δὲ οὐ συγγινωσκόμενοι, Non agnoscentes, Non adsentien-

tes, *nempe* μὴ νοσέειν αὐτὸν, III. 99. *m.* ἕσσονες συγγινωσκόμενοι τῇ ναυμαχίῃ, Agnoscentes se impares esse committendo prælio navali, V. 86. *a.* οἱ μὲν ἀπαιτέοντες τὴν χώρην, Ἀθηναῖοι δὲ οὐ συγγινωσκόμενοι, Non concedentes, V. 94. *f.* οὐ συνεγινώσκετο αὐτὸς τούτων εἶναι αἴτιος, VI. 61. *a.* οὐ συγγινωσκόμενοι εἶναι τὴν Χερσόνησον Ἀττικήν, VI. 140. *extr.* οὔτε ὁ συγγνωσόμενός τοι πάρα, Neque adest qui tibi sit adsensurus; qui consilium, quod nunc iniisti, sit probaturus, VII. 12. *f.* Mardonii sententia erat οὐδαμῶς συγγινωσκομένη, Neutiquam consentiens *sententiae aliorum; sive, ut alii interpretantur,* Nullo pacto cedens, IX. 41. *f.*

Ignoscendi, Veniam dandi, Condonandi *significatu* (*quem habet nomen* συγγνώμη) *nusquam apud Nostrum reperitur hoc verbum.*

Συγγνώμη, ἡ, 1) Venia, Condonatio *peccati.* κατέβαινε ἐς λιτὰς, καὶ συγγνώμην ἑωυτῷ ἔχειν κελεύων αὐτόν, I. 116. *f. Sic,* Λυδοῖσι συγγνώμην ἔχων, I. 155. *m. Et,* συγγνώμην ποιήσασθαι, II. 110. *extr. Rursus,* συγγνώμην τὸν θεὸν παραιτέετο αὐτῷ ἴσχειν τῶν ῥηθέντων, VI. 86, 3. *f.* συγγνώμην μοι ἔχετε ὅτι *etc.* VII. 13. *a.* ὑμῖν πολλὴ ἔκ γε ἐμεῦ ἐγίνετο συγγνώμη, IX. 58. *m.*

2) *Quando* Croesi filius *apud Nostrum* I. 39. *a. ait,* Συγγνώμη μὲν, ὦ πάτερ, τοὶ (*scil.* ἐξ ἐμεῦ ἐστί) περὶ ἐμὲ φυλακὴν ἔχειν, *ibi* συγγνώμη τοι *latine non tam vertendum erat* Ignosco tibi, *quam, ex usu verbi* συγγινώσκειν, Assentior tibi, Probo, Laudo, quod de me sis solicitus.

Σύγγραμμα, τὸ, Scriptum. ἕκαστα ἀναπτύσσων ἐπώρα τῶν συγγραμμάτων, I. 48. *a.*

Συγγράφειν, *et* Συγγράψασθαι, Scripto consignare. ταῦτα οἱ Λυδοὶ συγγραψάμενοι, I. 48. *a. Nempe* Croesus jusserat illos, ista συγγραψαμένους ἀναφέρειν παρ' ἑωυτὸν, I. 47. *m.*

Συγγραφὴ, ἡ, Scriptio, Conscriptio. θώματα γῆ Λυδίη ἐς συγγραφὴν (quæ Scripto consignari mereantur) οὐ μάλα ἔχει, I. 93. *a.*

Συγκαταιρέειν τινὶ ἀγῶνας μεγίστους, Ad feliciter conficienda maxima certamina operam suam conferre, IX. 35. *a. Conf. Not. ad* VII. 50, 22.

Συγκατακληΐειν, Unà includere cum *aliquo,* I. 182. *extr. ubi ad* συγκατακληΐεται *intelligitur* σὺν τῷ θεῷ. *Conf.* Συγκληΐζων.

Συγκατεργάζεσθαί τινι τὴν βασιληΐην, In comparando et obtinendo regno adjuvare aliquem, I. 162. *a.* τύραννος τυράννῳ συγκατεργάζεται, VIII. 142. *f.*

Συγκατῆσθαι, Unâ sedere, Unà habitare, I. 59. *extr. ubi* αἱ συγκατήμεναι γυναῖκες *fortasse non reddi debebat* Quæ mecum habitant; *sed,* Quæ olim unà sedebamus et muliebribus operibus aut confabulationibus unà vacabamus. *Similiter* Artifices in ædibus suis sedentes et opus facientes, κα-

τῆσθαι *dicuntur* II. 86. *a. ubi vide Not.*

Συγκεῖσθαι *vel* Συγκέεσθαι *dicitur id*, De quo inter nos conventum est, Quod inter nos constitutum habemus. *Sic*, αἱ συγκείμεναι ἡμέραι, III. 157. *f.* κατὰ τὰ συγκείμενα, III. 58. *a.* συγκειμένου σφι *sequente Infinitivo*, Quum conventum cum illis fuisset, ut *etc.* ἐούσης τῆς ὥρης ἐς τὴν συνέκειτό σφι ἀπαλλάσσεσθαι, IX. 52. *a. ubi pro* συνέκειτό σφι *poterat perinde dicere* συνεθήκαντο, *quo verbo paulo post usus est Noster*, IX. 53. *a.*

Συγκεντέειν, Confodere gladio. τούτους μὲν συγκεντέουσι, III. 77. *extr.* ὑπ᾽ αὐτοῦ ἔμελλε συγκεντηθήσεσθαι, VI. 29. *f.*

Συγκερᾶν, Commiscere. *Metaph.* συγκεράσασθαι φιλίην πρός τινα, Amicitiam (Societatem) conciliare. εἴ σφι ἐμμένει τὴν πρὸς Ξέρξεα φιλίην συνεκεράσαντο, *id est*, ἡ φιλίη ἣν π. Ξ. ἐκεράσαντο, VII. 151. *b. Inde Passivum:* Κυρηναίοισι καὶ Θηραίοισι ἐς Σαμίους ἀπὸ τούτου τοῦ ἔργου φιλίαι μεγάλαι συνεκρήθησαν, (*jon. pro* συνεκεράθησαν) IV. 152. *extr. ubi perperam olim* συνεκρίθησαν.

Συγκληΐζειν, Includere. λίμνην συγκεκληϊσμένην πάντοθεν, VII. 129. *a. cum Var. Lect. Conf.* Συγκατακληΐειν.

Συγκομίζειν, Colligere, Domum comportare fruges. *Passiv.* τουτέων συγκεκομισμένων καρπῶν, IV. 199. *a. et mox*, ὀργᾷ συγκομίζεσθαι, *dein rursus*, συγκεκόμισται οὗτος.

Συγκόπτειν, Concidere, Rescindere. χειμὼν μέγας συνέκοψε πάντα καὶ διέλυσε, VII. 34. *extr.*

Συγκτίζειν, Cum alio condere coloniam. συγκτίζουσι Βάττῳ Κυρήνην ἄμεινον πρήξειν, IV. 156. *a. Vide Notata in Var. Lect.*

Συγκτίστης, εω, ὁ, Ejusdem coloniæ deducendæ socius, V. 46. *a.*

Συγκυβεύειν τινὶ, Aleâ ludere cum aliquo, II. 122. *a.*

Συγκύπτειν, Sedere unà, In eamdem rem incumbere, Consentire, Conspirare. οἱ κακοῦντες τὰ κοινὰ, συγκύψαντες ποιεῦσι, III. 82. *m. N. ubi perperam* συγκρύψαντες *olim.* εἰ συγκύψαντες τὠυτὸ πρήσσοιεν πάντες, VII. 145. *f.*

Συγκυρέειν, 1) *generatim quidquid* Accidit, Evenit; *quem ad modum* τὰ κατὰ τὴν θάλασσαν συντυχόντα σφι παθήματα, VIII. 136. *m. sunt* Calamitates quæ mari ipsis acciderant. *Sic*, φράζων τῇ γυναικὶ τὰ συγκυρήσαντα, I. 119. *a.* οὐκ ἔχω εἶπαι οὔτε εἰ ἐκ προνοίης τοῦτο ἐποίησε, οὔτε εἰ συνεκύρησε κατὰ τύχην παραπεσοῦσα ἡ νῆυς, VIII. 87. *m.* 2) *Sigillatim vero* συγκυρέειν *dicuntur* Res quæ Coincidunt, quæ Simul eodem tempore Accidunt, *aut* eodem in loco Concurrunt. τῆς αὐτῆς ἡμέρης -- συνεκύρησε καὶ γενέσθαι *etc.* Coincidit ut eodem die *etc.* IX. 90. *a.* ἐνθαῦτα συνεκύρεον νῆες, ἥ τε -- καὶ ἡ *etc.* Concurrebant ibi, *nempe non hostiliter*, *sed* Occurrebant sibi mutuo, *aut* Accidit ut simul eodem fere loco, haud procul a se invicem, versa-

rentur duæ naves, VIII. 92. *a. N.*

*Passivum, si proba librorum scriptura est, legitur* IX. 37. *f.* τὸ ἔχθος τὸ ἐς Λακεδαιμονίους συγκεκυρημένον, *quod intelligitur* Odium in Lacedæmonios conceptum; *ac passiva verbi forma indicat fortasse* Mutuum odium, Odium inter illum et Lacedæmonios conflatum. *Vide Not.*

Συγχέειν, Confundere, Summa miscere imis, Turbare, Disturbare. συγχέειν ὑμῖν πειρᾶσθε τοὺς πατρωΐους τάφους, IV. 127. *m.* τὴν ὁδὸν, τῇ Ξέρξης τὸν στρατὸν ἤλασε, οὐ συγχέουσι Θρήϊκες, σέβονταί τε μεγάλως, VII. 115. *f. Metaphorice:* κείνους συγχέαι (Confundere, Violare) τὰ πάντων ἀνθρώπων νόμιμα, VII. 136. *f. N.* ἡ ἀγγελίη συνέχεε αὐτοὺς (Turbavit, Consternavit) οὕτω, ὥστε τοὺς κιθῶνας κατεῤῥήξαντο πάντες, VIII. 99. *m.* συνεχέοντο αἱ γνῶμαι τῶν Φαμένων, Conturbati sunt animi eorum qui dixerant *etc.* VII. 142. *f.*

Συγχοῦν, 1) Adgestâ terrâ tegere, Obruere, Obstruere. συνέχωσα (τὴν σορὸν) ὀπίσω, Terrâ rursus obrui loculum, I. 68. *m.* τὰ Φρέατα καὶ τὰς κρήνας συγχοῦν, IV. 120. *a. cujus rei iterum mentionem faciens scriptor,* τὰ ὕδατα συγχώσαντες *ait* IV. 140. *a. Rursus,* τὴν κρήνην συνετάραξαν καὶ συνέχωσαν, IX. 49. *m.*

2) *Sed alibi* συγχοῦν *rectius* Solo æquare, Destruere, Diruere, ut nil nisi Ruinæ et confusa lapidum strages supersint. *Sic,* εἴ κου τι ὀρθὸν ἦν τῶν τειχέων ἢ τῶν οἰκημάτων, πάντα καταβαλὼν καὶ συγχώσας, IX. 13. *m.* τῶν θεῶν τὰ ἀγάλματα καὶ τὰ οἰκήματα ἐμπεπρησμένα τε καὶ συγκεχωσμένα, VIII. 144. *a.* συγχώσαντες τὴν Σκιρωνίδα ὁδὸν, VIII. 71. *m. haud incommode redditur* Obstruxerunt viam; *at non utique, ut Larcherus interpretatus est,* terrâ adgestâ, *in saxoso praesertim monte, sed saxorum, puta, ingenti congerie, quae muniti valli rationem haberet, quo interclusa fuerit via et prohibiti adscendentes; nisi potius intelligas* Subrutam et dirutam esse viæ munitionem, *ita ut et fossis et ruinis intercepta via esset.*

Συγχωρέειν, Concedere. Συρηκουσίοισι συγχωρήσομεν τῆς ἡγεμονίης, VII. 161. *f. Item cum Accus. rei:* συγχωρησάντων δὲ καὶ ταῦτα τῶν Σπαρτιητέων, IX. 35. *a.*

Συκέη, ἡ, (*comm.* συκῆ) Ficus arbor. μέγαθος κατὰ συκέην, IV. 23. *f.* οὔτε συκέην, οὔτε ἄμπελον, I. 193. *m. Genit. plur.* συκέων, *per syncopen pro* συκεέων, I. 193. *f. ubi vide Var. Lect.*

Συλᾶν, Diripere, Spoliare. ἱρὰ συλήσαντες ἐνέπρησαν, VI. 101. *f.* VIII. 33. *f. Passivum:* ἐπυνθάνετο ὁκόθεν σεσυλημένον εἴη τὸ ἄγαλμα, VI. 118. *a.*

Συλλαμβάνειν, 1) Comprehendere. ἑνὶ ἔπεϊ πάντα συλλαβόντα εἰπεῖν, Ut uno verbo omnia Comprehendam (Complectar) dicamque, III. 82. *f. Similiter,* σὺ

πᾶν αὐτὸ (*immo*, αὐτὸς) συλλαβὼν εἴρηκας, VII. 16, 3. *a. quae verba ego quidem interpretatus sum*, Tu recte rem omnem Intellexisti Dixistique; *sed rectius videntur alii in hanc sententiam accepisse*, Tu rem omnem brevibus verbis Complexus es. *Cum eodem usu hujus verbi convenit ille, ubi commode redditur* Colligere. συλλαβὼν οὗτος τῆς στρατιῆς τοὺς περιγενομένους, V. 46. *m.*

2) συλλαμβάνειν, Animo comprehendere, Percipere, Intelligere: οὐ συλλαβὼν τὸ ῥηθὲν, I. 91. *m. f. et mox*, οὐδὲ τοῦτο συνέλαβε, ibid. ἀτρεκέως μὲν οὐ πάντα συλλαβὼν τὸν λόγον, II. 49. *a.* συνέλαβε τὴν Ἑλλάδα γλῶσσαν, II. 56. *b.* συλλαβὼν τὸ θεοπρόπιον, III. 64. *extr.* τὴν τῶν ἀνδρῶν φωνὴν αἱ γυναῖκες συνέλαβον, IV. 114.

3) συλλαμβάνειν τινί, Simul cum aliquo capessere rem, et manum operi admovere, Adjuvare aliquem. τοῖσι Λυδοῖσι συμπρήκτωρ τε ἐγίνετο καὶ συνελάμβανε προθύμως, VI. 125. *a.* συνέλαβε γὰρ ἄλλα οἱ σύμμαχα γενόμενα ἐς τὸ πείθεσθαι Ξέρξεα, VII. 6. *a. ubi* συνέλαβε *vulgo*, Contigit ut, *interpretantur: at ibi verbum eodem significatu atque* VI. 125. *positum est: commode vero inter* οἱ *et* σύμμαχα *levi inciso distinguetur oratio, ut intelligatur hujusmodi constructio verborum*, καὶ γὰρ καὶ ἄλλα συνέλαβόν οἱ, σύμμαχα (αὐτῷ) γενόμενα ἐς τὸ πείθεσθαι Ξέρξεα. *Similiter verbo Medio:* συνελάβοντο τοῦ στρατεύματος τοῦ ἐπὶ Σάμον, III. 49. *a. Conf.* Συνεπιλαμβάνεσθαι.

Συλλέγειν, 1) Colligere. τὰ ὀστέα συλλέξας, I. 68. *f.* συλλέγουσαι σφίσι φερνὰς, I. 93. *m. f.* 2) Congregare, Convocare, διὸ ὑμέας ἐγὼ συνέλεξα, VII. 8, 1. *f. Passiv.* Convenire. συλλέγεσθαι ἐς Σάρδις, I. 81. ὡς δὲ συνελέχθησαν, VII. 8, 1. *a.* IX. 50. *a.* μὴ πλεῦνες συλλεχθῆτε, IX. 45. *m.*

Συλλογὴ, ἡ, Coitio. τὸν ἡγεμόνα γενέσθαι τῆς συλλογῆς, ὥστε ταῦτα συνυφανθῆναι, V. 105. *a.*

Συλλογίζεσθαι, Animo complecti, Computare et summam colligere. εἰ γάρ τις τὰ ἐξ Ἑλλήνων τείχεά τε καὶ ἔργων ἀπόδεξιν συλλογίσαιτο, II. 148. *a.*

Σύλλογος, ου, ὁ, Conventus, Concilium, Concio. σύλλογον ἐπίκλητον ἐποιέετο Περσέων τῶν ἀρίστων, VII. 8. *a. et nude* σύλλογον ποιήσασθαι, VIII. 24. *m. f.* 83. *a.* σύλλογος ἐγίνετο καὶ πολλὰ ἐλέγετο, VIII. 74. *m.* διαλύειν σύλλογον, Conventum aut concilium dimittere, VII. 10, 4. *sed* διαλύεσθαι ἐκ τοῦ συλλόγου, Discedere e concilio, III. 73. *f.*

Συλλοχίτης, ὁ, Ejusdem manipuli vel cohortis socius. τῶν οἱ συλλοχιτέων διεφθαρμένων, I. 82. *extr.*

Συλλυπεῖσθαι, Condolere. συλλυπούμενοι τῷ πάθεϊ (αὐτοῦ), IX. 94. *a.* συλλυπηθησόμενοι (αὐτῷ), VI. 39. *f.*

Συμβαίνειν, 1) Contingere, Accidere, *ex pervulgato verbi usu; veluti*, καὶ αὐτῷ ὀλυμπιάδα ἀνελέσθαι συνέβη, VI. 103. *a.* συν-

ἔβη Γέλωνα νικᾶν, VII. 166. *a.* ὀρθῶς σφι ἡ Φήμη συνέβαινε ἐλθοῦσα, IX. 101. *a.*

2) Convenire, Consentire, *variis modis. Sic de* Consentientibus inter se narrationibus. ἐθέλων εἰδέναι εἰ (οἱ ἐκείνων λόγοι) συμβήσονται τοῖσι λόγοισι τοῖσι ἐν Μέμφι, II. 3. *m. f. Sic et de aliis* Rebus inter se Convenientibus, Congruentibus. ὁ χρόνος τῆς ἐκθέσιος τῇ ἡλικίῃ τοῦ παιδὸς ἐδόκεε συμβαίνειν, I. 116. *a. Porro, de* Hominibus, qui in aliquam conditionem Consentiunt, Inter quos Convenit ut aliquid fiat. ἐς λόγους συνελθόντες, συνέβησαν ὥστε -- μαχέσασθαι, I. 82. *a.* συνέβησαν ἐς τωὐτὸ οἵ τε -- καὶ οἱ λοιποὶ --, τόνδε βασιλεύειν, I. 13. *a. Denique* συμβαίνειν *dicitur etiam* Res, in quam aliqui Consentiunt; Res de quâ inter illos Convenit. δοκέοντας πάντα συμβεβάναι, (*i. q.* συμβεβηκέναι, *sicut* ἑστάναι *i. q.* ἑστηκέναι) Existimantes omnia convenisse, Composita esse omnia, III. 146. *f. coll. cap.* 144.

Συμβάλλειν, *et* Συμβαλλέειν, *jonico more insertâ* ε *vocali; unde frequens occurrit Particip.* συμβαλλεόμενος, *nec tamen consentientibus libris: quâ de formatione verbi vide Var. Lect. ad* I. 68, 16. *et ad* III. 14, 23. *cum Not. ad istum locum, denique Var. Lect. ad* III, 76, 8. *ubi similiter* ὑπερβαλλέεσθαι *praefert cod. F. Alibi antiquissimam verbi formam* Συμβαλέειν (*quae in pervulgato Praeterito perfecto* βέβληκα *superest, per syncopen ex* βεβάληκα *formato*) *tenuisse Noster videri potest: certe* συμβαλέειν, II. 10. *a. m.* III. 160. *a. et* IV. 42. *a. non tam Aoristus, quam Praesens tempus esse videtur, praesertim si conferas* IV. 50.

*Usus hujus verbi apud Nostrum varius atque varius reperitur: significat enim*

I. *Activum* συμβάλλειν,

1) Conferre, Comparare *unum cum altero.* ὥστε (*fors.* ὥς γε) εἶναι σμικρὰ ταῦτα μεγάλοισι συμβαλέειν, II. 10. *a.* τούτῳ οὐδεὶς ἠξίωσε ἑωυτὸν συμβαλέειν, III. 160. *a.* εὔρεος πέρι ἡ Εὐρώπη οὐδὲ συμβαλέειν ἀξίη φαίνεται εἶναι, IV. 42. *a.* ἐπεὶ ὕδωρ γε ἓν πρὸς ἓν συμβάλλειν, IV. 50. *a.* τούτῳ οὐκ οἷά τέ ἐστι συμβαλέειν ἄλλον ποταμόν, IV. 53. *a.*

*Inde Passivum.* οὐδὲ εἷς ἄξιός ἐστι Πολυκράτεϊ μεγαλοπρεπείην συμβληθῆναι, III. 125. *f.* τὸ Βαβυλώνιον πρὸς τὸ Εὐβοεικὸν συμβαλλεόμενον τάλαντον, III. 95. *a.*

2) συμβάλλειν τινὰ τινὶ, Committere aliquem in aliquem, *vel* cum aliquo, ut ambo invicem pugnent. συμβαλέειν σκύμνον λέοντος σκύλακι κυνός, III. 32. *a.* ἄνδρα ἀνδρί καὶ ἵππον ἵππῳ συνέβαλον, καὶ κύνα κυνί, V. 1. *m. f.*

3) συμβάλλειν τινὶ, *absque Accusativo*, Congredi cum hoste, Confligere, Ad manus venire. ὁ συμβαλὼν στρατὸς, I. 77. *a.* λογάδες ἑκατέρων συνέβαλλον, I. 82. *a.* ὡς συμβαλὼν ἐνίκησε τοὺς Ἀσσυρίους, I. 103. *m. f. quibus in locis subintelligitur Dativus personae, qui alibi*

*expressus adest, ut* συμβαλόντες τοῖσι Σκύθῃσι, I. 104. *f.* συμβαλὼν τοῖσι Πέρσῃσι, I. 128. *f. Et sic frequenter in Musis, partim cum adjecto dativo, partim subintellecto. Plura Portus collegit.*

II. *Medium* Συμβάλλεσθαι, *vel* Συμβαλλέεσθαι, *et in Aor.* Συμβαλέσθαι *significat*

1) Conjicere, Conjecturam facere; *scil.* Collatis inter se rationibus colligere et judicare. συνεβάλλετο τὸν Ὀρέστεα τοῦτον εἶναι. τῇδε συμβαλεόμενος, I. 68. *m. ubi conf. Var. Lect. Similiter*, πρῶτος ὑπόπτευσε, τῇδε συμβαλλεόμενος, III. 68. *a.* συνεβάλλετο εἶναι τὸν Νεῖλον, II. 33. *a. et* ὡς ἐγὼ συμβάλλομαι, *paulo post* ibid. οὐδ' ἔχω συμβαλέσθαι, ἐπ' ὅτευ *etc.* IV. 45. *a.* συνεβάλοντο τὸ χρηστήριον τοῦτο εἶναι, V. 1. *f.* ἐκ τῆς ὄψιος συνεβάλετο ταῦτα, VI. 107. *a.* ὡς ἐμὲ συμβαλλεόμενον εὑρίσκειν, VII. 24. *a. et* ὡς ἐγὼ συμβαλλεόμενος εὑρίσκω, VII. 184. *a.* 187. *f.* VIII. 30. *a.* συμβαλλεόμενοί σφι τὸν Βορῆν γαμβρὸν εἶναι, VII. 189. *a.*

2) Conferre, In unum conferre, Adjicere. πολλῶν ἄλλων ποταμῶν συμβαλλομένων τὸ σφέτερον ὕδωρ, γίνεται ὁ Ἴστρος ποταμῶν μέγιστος, IV. 50. *a. et mox*, οὔτε ποταμὸς, οὔτε κρήνη οὐδεμίη ἐσδιδοῦσα, ἐς πλῆθός οἱ (*nempe* τῷ Νείλῳ) συμβάλλεται, ibid. *ubi subintelligi potest* συμβάλλεταί τι, Ad magnitudinem ejus nihil Confert; Ad magnitudinem, quam per se habet, nihil Adjicit. ἐς τὰ δῶρα ὁλκάδα οἱ ἔφη συμβαλέεσθαι, (*alii, nec ita male fortasse*, συμβαλλέεσθαι) III. 135. *m. ubi* ἐς τὰ δῶρα *cum aliis interpretatus sum* Ad transferenda dona; *sed rectius intelligetur*, Ad illa dona (*sive* Donis illis) sese Adjecturum (*sive in praesenti tempore*, Adjicere) ait, onerariam navem, *etc. Similiter*, γνώμας συμβάλλεσθαι, VIII. 61. *a. significat* Conferre suffragia, Adjicere sua suffragia suffragiis aliorum, Cum aliis dicere suam sententiam et ferre suffragia.

3) συμβάλλεσθαι, Computare, Supputare *et* Summam colligere. ἐπὶ δακτύλων συμβαλλεόμενος τοὺς μῆνας, VI. 63. *m. N. et* 65. *f.* τοσοῦτοι γὰρ συμβαλλομένῳ μῆνες εὑρίσκονται, II. 31. *Similiter in Passivo:* ἡ ὁδὸς ἡ ἡμερησίη ἀνὰ διηκόσια στάδια συμβέβληταί μοι, IV. 101. *b. quae verba perincommode Portus interpretatus est*, Viam conjecturis assequor, Viam hanc esse conjicio: *commodissime Valla*, Supputantur a me in singulos dies itineris ducena stadia.

Σύμβασις, ιος, ἡ, Conventio, Conventum, Consensio *et* Conditiones in quas consensimus. συμβάσιες ἰσχυραὶ οὐκ ἐθέλουσι συμμένειν, I. 74. *f.*

Συμβιβάζειν, Conventionem et Pacem *inter aliquos* Conciliare. οἱ συμβιβάσαντες αὐτούς, I. 74. *m. f.*

Συμβόλαιον, τὸ, Argumentum, Documentum, ex quo aliquid colligitur et cognoscitur. πι-

στὸν γάρ οἱ ἦν τὸ συμβόλαιον, V. 92, 7. *m.*

Συμβολὴ, ἡ, 1) Commissuram *interpretantur* IV. 10. *a. ubi habes* ζωστῆρα, ἔχοντα ἐπ' ἄκρης τῆς συμβολῆς Φιάλην χρυσέην. *Mihi haud liquet. Larcherus*, ζωστῆρα, *cum Valla* balteum *intelligens, reliqua verba sic interpretatur* „à l'endroit où le „baudrier s'attachoit, pendoit „une coupe d'or.

2) συμβολὴ, Congressus ad pugnandum, Conflictus, Prælium. ἑσσωθέντες τῇ συμβολῇ, I. 66. *f.* συμβολῆς γενομένης, I. 74. *a.* VII. 210. *extr.* IX. 42. *extr.* ἐνίκησαν τῇ συμβ. IV. 159. *f.* συμβολὴν ἐποιέετο, VI. 110. *extr.* ὕστεροι ἀπικόμενοι τῆς συμβολῆς, VI. 120. *etc.* ἀποσπεύδειν τὴν συμβολὴν, Dissuadere prælium, VI. 109. *extr. ubi quidem alii plerique* τὴν συμβουλὴν *praeferunt. Vide Var. Lect. et Not.*

Συμβουλεύειν τινὶ, Consulere, Suadere alicui. συνεβούλευε Ἱπποκράτεϊ, I. 59. *a. ubi vide Var. Lect.* συμβουλεύω τοι, VII. 51. *m. f.* συμβουλεύεις, *scil.* ἡμῖν, VII. 135. *f.* συμβουλεύσειε (*scil.* αὐτῷ) τὰ ἄριστα, VII. 237. *f.* συνεβούλευον αὐτῷ μένειν, VIII. 103. *a.*

Συμβουλεύεσθαι τινὶ, Deliberare cum aliquo, Consulere aliquem. συμβ. τῇ γυναικί, II. 107. *m.* εἰ μὲν δὴ συμβουλεύεαί μοι, VII. 235. *a. et omisso dativo personae*, συμβουλευομένου τοῦ ἀστοῦ, *nempe* ἀνδρὶ πολιήτῃ, Quando civis civem consulit, VII. 237. *m. et mox iterum* συμβουλευομένου τε, *nempe* ξείνου ξείνῳ, Quando hospes (peregrinus) hospitem consulit, ibid. *f. ubi utrobique, suo more, Scriptor noster Genitivum participii absolutum posuit, licet verba utrobique sequentia,* ὑποθέοιτο *et* συμβουλεύσειε, *proprie Dativum casum postulassent.*

Συμβουλὴ, ῆς, ἡ, Consultatio. ἔγνωσαν, συμβουλῆς πέρι ἐς θεὸν ἀνῶσαι, Decreverunt consultandi caussâ ad deum rem referre, I. 157. *m. f. ubi in scripturam* συμβουλῆς *libri omnes consentiunt.*

*Alibi vulgatum olim* τὴν συμβουλὴν, *praeeuntibus codicibus nonnullis in* τὴν συμβολὴν *mutandum censui.* (*Vide* Συμβολή.) *Alibi, in librorum dissensu, scripturam* Συμβουλίη *probavi.*

Συμβουλίη, ης, ἡ, Consilium quod datur *alicui.* ἵνα σε ἀντὶ χρηστῆς συμβουλίης χρηστοῖσι ἔργοισι ἀμείψωμαι, IV. 97. *extr.* σὺ δέ μευ συμβουλίην ἔνδεξαι, VII. 51. *a.* οὐκ ἐξ ἴσου γίνεται ἡ συμβουλίη, VII. 135. *m. f.* πάσης συμβουλίης ἀλογήσας, III. 125. *a. quibus in locis omnibus libri omnes consentiunt. Sic item omnes,* ἐνῆγε (αὐτὸν) τῇ συμβουλίῃ, III. 1. *a. m. sed paulo ante,* (*eodem cap.*) *ubi* ἐκ συμβουλίης *dabant codd. nonnulli, vulgatam olim scripturam* ἐκ βουλῆς *revocavi.* (*Vide ibi Var. Lect. et Not.*) εἴπας ἐς σὲ μάταια ἔπεα χρηστῆς εἵνεκα συμβουλίης, (*minus recte* συμβουλῆς *olim edd.*) VII. 15. *a.* ἔδοξέ οἱ καὶ Ἀρτεμισίην ἐς συμβουλίην (ad dandum consilium) μεταπέμ-

ψασθαι, VIII. 101. *a. tum*, ἤσθη τῇ συμβουλίῃ Ξέρξης, VIII. 103. *a. ubi rursus olim* ἐς συμβουλὴν, *et* τῇ συμβουλῇ.

Συμμαχέεσθαι, *i. q.* συμμάχεσθαι. *Metaphorice*, τὸ οἰκὸς ἐμοὶ συμμαχέεται, Ratio militat mecum, Pro me pugnat, VII. 239. *a.*

Συμμαχίη, ἡ, *metonym. pro* οἱ σύμμαχοι, Socii. ἐς τὰς ἄλλας συμμαχίας ἔπεμπε καὶ ἐς Λακεδαίμονα, I. 82. *a.*

Συμμαχικὸν, τὸ, *scil.* στράτευμα, Sociorum exercitus; *aut omnino idem ac* οἱ σύμμαχοι. τοὺς ἑωυτοῦ πολιήτας ἀποσχίζων ἀπὸ τοῦ λοιποῦ συμμαχικοῦ, VI. 9. *m.*

Σύμμαχος, *non solum* ὁ, Socius, Auxiliaris; *sed et* ἡ, *ut*, συντυχίη ἐπεγένετο, σύμμαχος (αὐτοῖς), Casus incidit, illis Favens, Adjuvans illos, V. 65. *a.*

Συμμένειν, Manere, Permanere, Durare, I. 74. *f. Vide* Σύμβασις.

Συμμετρεῖσθαι, Dimetiri, Commetiri. συμμετρησάμενοι τὴν ὥρην τῆς ἡμέρης, IV. 158. *b.*

Σύμμιγα, *Adverb.* Mixtim, Promiscue. ἐπεὰν συλλεχθέωσι σύμμιγα τοῖσι γυναιξὶ, Promiscue unà cum mulieribus, VI. 58. *m.*

Συμμίσγειν, 1) Miscere. συμμίξαντες τὰ στρατόπεδα, Jungentes et miscentes castra, IV. 114. *a. Inde Passivum:* οὐ συμμίσγεσθαι τοὺς παῖδας τοῖσι -- παισὶ, IV. 138. *m. ubi olim* συμμίγνυσθαι *edd. contra Herodoti usum.* ὀμβρίου ὕδατος συμμισγομένου πολλοῦ αὐτοῖσι, II. 25. *m.* εἶναι θνητὸν οὐδένα, τῷ οὐ κακὸν συνεμίχθη, (*scil.* τοῖσι ἀγαθοῖσι, bonis aut commodis, quibus cæteroquin fruitur aut fruitus est,) VII. 203. *f. Et Activum notione Passivâ:* οὐ συνέμισγον οὗτοι βασιλέϊ, Hi cum rege non miscebantur, VII. 40. *a. ubi temere transpositis literis codd. nonnulli* συνέσμιγον *praeferunt, sicut et* I. 127. *f.* VI. 14. *a. et* ἐπισμιγόμενοι, I. 185. *f.*

2) συμμίσγειν (*scil.* ἑωυτὸν) τινὶ, Congredi cum aliquo ad colloquendum, in Colloquium venire, Sermones miscere, Sermones conferre. συμμίσγων ἑνὶ ἑκάστῳ, I. 123. *a. m.* ἐθέλων τῇ μητρὶ συμμῖξαι, II. 64. *a. N.* ἔνθα συμμίσγουσι ἀνδρὶ πορφυρέϊ, IV. 151. *m.* συμμίξας τοῖσι Σαμίοισι ἀνέπειθε (αὐτοὺς), VI. 23. *a.* ἄγγελοι συμμίξαντες Γέλωνι, VII. 153. *a.* θέλων αὐτῷ συμμῖξαι, VIII. 79. *m.* ἐθέλων συμμῖξαι σφι καὶ πυθέσθαι τὰς γνώμας, VIII. 67. *a. Singularis est verbi constructio*, ἔφη ἐθέλειν οἱ κοινόν τι πρῆγμα συμμῖξαι, De re quâdam communi velle se cum illo agere, VIII. 58 *a.*

3) συμμίσγειν, Hostiliter congredi ad pugnandum. συμμίσγοιμεν ἂν ἐς μάχην ὑμῖν, IV. 127. *a. m.* συμμισγόντων δὲ τῇ ναυμαχίῃ, I. 166. *m.* οἱ Μῆδοι στρατευσάμενοι συνέμισγον τοῖσι Πέρσῃσι, I. 127. *f.* ὡς δὲ ἀγχοῦ ἐγίνοντο καὶ συνέμισγον ἀλλήλοισι, VI. 14. *a.*

4) *Semel de* Venereo congressu *intelligi poterat*, τῇ πρῶτον συνεμίχθη, IV. 114. *a. Sed*

*et ibi rectius latiore significatu accipietur*, Cum quâ primum erat congressus. *Simplex verbum* Μίγνυσθαι, *sigillatim de* Coitu maris cum foeminâ *usurpatum Nostro, supra vidimus.*

Σύμπας, αντος, Universus. τοῦ σύμπαντος στρατοῦ *libri omnes* VII. 82. *a. Sic et olim* σύμπαντος τοῦ στρατεύματος, VII. 187. *a. ubi nunc* συνάπαντος *ex aliis codd. Conf.* Συνάπας.

*Neutrum*: τὸ δὲ σύμπαν (ἔφησαν) εἶναι, *seq. Infinit.* Summam rei ajebant in eo verti ut *etc.* VII. 143. *f.*

Συμπείθειν τοὺς Αἰακίδας, *pro vulgato* συμπέμπειν, V. 80. *extr. probavit Gronovius in Notis, intelligens* Persuadere Aeacidis ut sibi auxilium ferant, *et simillimum esse monens id quod apud Justinum XX. 2. legitur:* »Spartani, longinquâ militiâ »gravati, auxilium a Castore »et Polluce petere eos jubent.« *Sed vide monita a Wesselingio in Notis ad Herodoti locum.*

Συμπέμπειν, Mittere cum aliquo. συνέπεμπε τοῖσι παισὶ φύλακον, VIII. 104. *a. Conf.* Συμπείθειν.

Συμπεραίνειν, Unâ perficere, Unâ finire. *Legebatur olim hoc verbum* II. 11. *m. ubi* Duo sinus maris *memorat Herodotus* σχεδὸν ἀλλήλοισι συμπεραίνοντας τοὺς μυχούς, *quae verba Valla interpretatus erat*, Qui prope inter se suos recessus terminant. *At ibi commodius ex aliis codd. receptum est* συντετραίνοντας.

Συμπίπτειν, 1) Accidere, *et praesertim, vi praepositionis* συν, Simul accidere, *quasi latine dicas* Coincidere. τοῖσι κατ' αὐτὸν τοῦτον τὸν χρόνον συνεπεπτώκεε ἔρις ἐοῦσα, I. 82. *a.* συνέπιπτε γὰρ καὶ τὸν ἐστιγμένον ἀπῖχθαι, V. 35. *a.* Ἀρισταγόρῃ δὲ συνέπιπτε τοῦ αὐτοῦ χρόνου πάντα ταῦτα συνελθόντα, V. 36. *a.* συνέπιπτε ὥστε ταῖς αὐταῖς ἡμέραις τὰς ναυμαχίας γίνεσθαι ταύτας, VIII. 15. *m.* συνέπιπτε τοιοῦτο ὥστε τοὺς μὲν μὴ τολμᾶν, τοὺς δὲ *etc.* VIII. 132. *f.* συνέπιπτε ὥστε ὁμοῦ σφέων γίνεσθαι τὴν κατάστασιν, Accidit ut utrique simul in senatum introducerentur, VIII. 141. *m.* τῆς ἡμέρης συμπιπτούσης, IX. 100. *m. Haud satis exploratum est, quid sit quod ait Herodotus* II. 49. *m. f.* οὐ δὴ συμπεσέειν γε φήσω τά τε ἐν Αἰγύπτῳ ποιεύμενα, καὶ τὰ ἐν τοῖσι Ἕλλησι, *quo de loco vide Adnot.*

2) συμπίπτειν *dicitur etiam Res quae alii rei* Congruit, Convenit, Consentit. ὥστε συμπεσέειν τὸ πάθος (τῶν Μιλησίων) τῷ χρηστηρίῳ τῷ ἐς Μίλητον γενομένῳ, VI. 18. *a.* συμπεσεῖν τούτοισι καὶ τόνδε τὸν λόγον λέγουσι, VII. 151. *a.* καὶ τόδε ἕτερον συνέπεσε γενόμενον, IX. 101, *a.*

3) *Valet etiam* συμπίπτειν *idem ac* ἐμπίπτειν *vel* ἐπιπίπτειν, Incidere. ἀσιτίῃσι συμπεπτωκότα, III. 52. *a.* ἐς νείκεα συμπεσόντες, IX. 55. *a.*

4) συνέπιπτον ἐς τὸ τεῖχος *olim vulgabatur* IX. 102. *m. ubi rectius* συνεσέπιπτον *alii libri dederunt. Vide Not. Sed* I. 215. *a. m. opponuntur* διαστάντες

*et* συμπεσόντες, Eminus pugnantes, *et* Ad manus venientes.

Συμπλέειν τινί, Navigare cum aliquo. οὐ γὰρ ἔφη οἱ συμπλεύσεσθαι, IV. 149. *a.*

Συμπλέκεσθαί τινι, Comprehensum aliquem firmiter tenere et ei quasi implicatum esse. συμπλακέντος δὲ Γωβρύεω τῷ Μάγῳ, III. 78. *f.* συμπλακείσης τῆς νηός, Quum navis (cui rostrum navis hostilis erat impactum) implicita hæreret alteri navi, VIII. 84. *a.*

Συμπληθύειν, Ad augendum (fluvium) suam partem conferre. αὐτιγενέες ποταμοὶ Σκυθικοὶ συμπληθύουσι, IV. 48. *extr.* ἡ χιὼν, ἐσδιδοῦσα ἐς τὸν Ἴστρον, συμπληθύει αὐτόν, IV. 50. *m.*

Συμπληροῦν, Unâ *cum alio* complere. Πλαταιέες, ἄπειροι τῆς ναυτικῆς ἐόντες, συνεπλήρουν τοῖσι Ἀθηναίοισι τὰς νέας, Simul cum Atheniensibus naves compleverunt propugnatoribus, VIII. 1. *a.*

Σύμπλοος, ὁ, Navigationis socius. σὲ καὶ τοὺς σοὺς συμπλόους, II. 115. *f.* πάντων ὁρεόντων τῶν συμπλόων, III. 41. *m.* δέξασθαι αὐτὸν σύμπλουν, Vit. Hom. 17. *m.*

Συμπράσσεσθαι, *vide* Συμπρήσσ.

Συμπρήκτωρ, ορος, ὁ, Adjutor. Λυδοῖσι συμπρήκτωρ ἐγίνετο, VI. 125. *a.*

Συμπρήσσεσθαι τινὶ, *i. q.* τιμωρεῖσθαι τινὶ, Ulcisci cum aliquo injuriam illi inlatam, Adjuvare aliquem in ulciscendâ injuriâ ei inlatâ. ὅσοι Ἑλλήνων συνεπρήξαντο (*olim* συνεπραξ. *edd.*) Μενέλεω τὰς Ἑλένης ἁρπαγάς, V. 94. *extr.* *N. Conf.* Συνεκπρήσσεσθαι.

Συμπροπέμπειν, Unà cum aliis comitari et deducere aliquem. συμπροέπεμψε Ξέρξεα φεύγοντα, IX. 1. *b.*

Συμφέρειν, 1) Conferre in unum, In commune conferre. εἰ πάντες ἄνθρωποι τὰ οἰκήϊα κακὰ ἐς μέσον συνενέγκαιεν, VII. 152. *m.* Caspii, cum tribus aliis populis ἐς τὠυτὸ συμφέροντες, In unam summam conferentes tributum, διηκόσια τάλαντα ἀπαγίνεον, III. 92. *m.*

2) Conducere, Prodesse. τὸ καὶ συνήνεικε ποιησάσῃ, VIII. 87. *m.* οὐ μέντοι ἐς τέλος οἱ συνήνεικε τὸ ἔχθος, IX. 37. *f.*

3) συμφέρειν *et* συμφέρεσθαι, (*sicut* συμβαίνειν *et* συμπίπτειν) Accidere, Evenire. τοιόνδε τι συνήνεικε γενέσθαι, VI. 23. *a.* VIII. 88. *a.* συνήνεικε δ᾽ αὐτόθι θῶμα γενέσθαι τοιόνδε, VI. 117. *a.* συνήνεικε αὐτὸν -- ἀποθανεῖν, VII. 4. *a.* 117. *a.* συνήνεικε ἐσσωθῆναι, VII. 10, 2. *Pro* συνήνεικε III. 129. *a. habet* συνένεικε *noster cod. F. neglecto augmento: sicut* συνδιένεικαν *plerique libri praeferunt* V. 99. *a. Passivi haec sunt exempla:* συνενείχθη τοιόνδε γενέσθαι πρῆγμα, I. 19. *a.* συνενεχθῆναι δέ οἱ τυφλὸν γενέσθαι, II. 111. *a.* οὐδέν σφι χρηστὸν συνεφέρετο, IV. 157. *a.* ἔμελλε τοιοῦτό σφι συνοίσεσθαι οἷόν περ ἀπέβη, VIII. 86. *m.* ἡμῖν πολλὰ συμφέρεται ἐς τὸ ἄμεινον, Multa nobis cadunt (eveniunt) meliorem in partem; Multa nobis prospere cedunt, VII. 8, 1. *m.* τά τε

ἄλλα συνήνεικε αὐτῇ ἐς εὐτυχίην γενόμενα, VIII. 88. *m. f.*

*Ut latine dicimus*, Bene, Male, mihi *evenit; sic et graecum verbum* συμφέρεσθαι, *cum Adverbio subinde construitur.* πειθομένοισι ἄμεινον συνοίσεσθαι, Si paruerint, (ait) bene eis eventurum esse; *proprie*, melius; *nempe* melius quam si contra fecerint. καί σφι ἱδρυσαμένοισι ἄμεινον συνοίσεσθαι, V. 82. *a. m.* 114. *extr.* Θηραίοισι συνεφέρετο παλιγκότως, Theræis iterum male evenit; Recruduerunt Theræis calamitates, IV. 156. *a. Not.*

*Reperitur etiam ejusdem verbi constructio hujusmodi:* συνοισόμενος μεγάλῳ κακῷ, Qui in eo est ut ingens in malum Incidat; Cui ingens imminet calamitas, VI. 50. *extr.*

4) συμφέρεσθαί τινι, Convenire, Consentire cum aliquo. ἓν τόδε ἴδιον νενομίκασι καὶ οὐδαμοῖσι ἄλλοισι συμφέρονται ἀνθρώποισι, I. 173. *f. N.* εὗρον οὐδὲ τούτους τοῖσι Ἕλλησι συμφερομένους, II. 44. *a.* συμφέρεται δὲ ὠυτὸς (*sive* ὡυτὸς) εἶναι τὸν οἱ Ἕλληνες ἀείδουσι, II. 79. *a. ubi perperam Portus* συμφέρεται Conjicitur *interpretatur; Larcherus*, Consentiunt vulgo omnes, *intelligit; commode Valla*, Congruit cum eo *etc. nempe* Congruit ita ut prorsus idem sit. συμφέρονται δὲ καὶ τόδε (*nempe*, κατὰ τόδε) ἄλλο Αἰγύπτιοι Λακεδαιμονίοισι· -- τόδε μέντοι ἄλλοισι Ἑλλήνων οὐδαμοῖσι συμφέρονται, II. 80. *cum Var. Lect. et Not.* οὐδὲ οὗτος (ὁ Ἀριστέης) συμφέρεται περὶ τῆσδε τῆς χώρης, Σκύθῃσι, IV. 13. *extr.* τὰ δ' ἐπίλοιπα τοῦ λόγου συμφέρονται Θηραῖοι Κυρηναίοισι, IV. 154. *a. et similiter* VI. 59. *a. et* 60. *a. De* Morum et ingeniorum atque animorum concordiâ *usurpatur hoc verbum, ubi de* Novis nuptis *loquens Herodotus ait*, εἰ δὲ μὴ συμφεροίατο, Sin sibi mutuo non convenerint, I. 196. *f. et ubi* Amazones, adolescentibus Scythis cohabitantes, οὐκ ἂν δυναίμεθα αὐτῇσι (*nempe*, τῇσι Σκυθικῇσι γυναιξὶ) συμφέρεσθαι, Nobis convenire cum illis non posset, Nulla inter nos et illas foret concordia, IV. 114. *f.*

Συμφοραίνειν, Lamentari, Calamitatem suam deplorare, *non videtur esse Herodoteum verbum, legitur tamen in* Vit. Hom. *cap.* 14. *a.* ὁ δὲ, ἀκούσας, ἐσυμφόρηνέ τε καὶ λέγει τὰ ἔπεα τάδε.

Συμφορέειν, Congerere. συμφορήσας (*scil.* τὸν κόσμον, ὃν ἀπέδυσε τὰς γυναῖκας) κατέκαιε, V. 92, 7. *m.* (*Conf.* Ἀποδύειν.) συνεφόρεον τὰ ὀστέα ἐς ἕνα χῶρον, IX. 83. *m.*

Συμφορὴ, ῆς, ἡ, 1) *generatim*, Fortunæ casus *in utramvis partem. Sic*, πᾶν ἐστι ἄνθρωπος συμφορή, I. 32. *m. N. ubi alii quidem* συμφορὴν *in sinistram partem accipientes*, Calamitatem *interpretantur, mihi vero tota disputationis connexio postulare visa est, ut hoc dixisse Solonem intelligeremus*, Omnibus modis (Omni ex parte) homo Casus est, *id est*, Fortunæ ca-

sibus obnoxius. *Similiter, ubi apud Nostrum memoratur ἄχαρις συμφορή, (ut, συμφορῇ πεπληγμένον ἀχάρι, I. 41. a. et ἦν τις τοῦτον ἄχαρις συμφορὴ λυπεῦσα, VII. 190. extr.) vocabulum hoc non per se* Calamitatem *significat, (quaelibet enim calamitas ἄχαρις est) sed* Fortunæ casum. *Eodem pertinet quod ait* ἐπὶ συμφορὴν ἐνέπεσε ἀνεθέλητον, VII. 88. *a. Conf.* Ἀνεθέλητος.

2) *Sed idem vocab.* συμφορὴ *plerumque utique* In deteriorem partem *accipitur, et* Calamitatem *significat.* συμφορὴν ταύτην ὡς κουφότατα φέρων, I. 35. *f.* ὑπὸ τῆς συμφορῆς ἐκπεπληγμένος, III. 64. *f.* συμφορῇ ἐχόμενος, I. 35. *a. ubi unus codex* χρεόμενος *praefert, quem ad modum omnes dant* συμφορῇ τοιῇδε κεχρημένον, I. 42. *a. et* συμφορῇ ἐχρῆτο, III. 41. *extr. et* συμφορῇ μεγάλῃ διαχρέωνται, III. 117. *m. et* συμφορῇ χρῆσθαι πρὸς τὰ μέγιστα, VIII. 20. *extr. Quod ait* ἀγνοεῦντες τὰς συμφορὰς, IV. 156. *a. idem valet ac* τὰς τῶν συμφορῶν αἰτίας, Calamitatum caussas. *Frequentata Nostro maxime est formula hujusmodi:* συμφορὴν (συμφ. μεγάλην) ποιεῖσθαί τι, Magnam sibi calamitatem ducere aliquid, Calamitatis loco habere *et* Tamquam calamitatem dolere *aut* lugere. *Sic* IV. 79. *extr.* V. 5. *extr.* 35. *f.* VII. 117. *m. et extr.* VIII. 10. *m.* 69. *a.* IX. 77. *a. Similiter,* (ταῦτα) συμφορὴν ἐποιεῦντο διπλῆν, V. 90. *m. Reperitur vero etiam constructio hujusmodi,* ὁρέων Ξέρξεα συμφορὴν μεγάλην ἐκ τῆς ναυμαχίης ποιεύμενον, Xerxen videns ex pugnæ navalis exitu gravi dolore adfectum, VIII. 100. *a.*

Σύμφορος, ὁ, ἡ, Utilis. ἥκιστα ἡμῖν σύμφορόν ἐστι, VIII. 60, 1. *m.*

Συμφράσσειν, Communire, Arcte conjungere ut nihil spatii supersit. πίλους εἰρινέους περιτείνουσι, συμφράξαντες δὲ (αὐτοὺς) ὡς μάλιστα, IV. 73. *f.*

Συμφυλάσσειν, Unà cum aliis custodire. δεῖ φυλάσσεσθαι τὴν ἐσβολήν; -- ἡμεῖς μέν νυν ἑτοῖμοί εἰμεν συμφυλάσσειν, VII. 172. *m.*

Συμψᾶν, *proprie* Corradere. *Quid vero sit potissimum quod verbo hoc significatum voluerit Herodotus, haud satis in liquido est. De* Fluvio *quodam* rapido *loquens,* in quem temere ingressus erat petulans et ferox equus, *ait,* ὁ δέ μιν (*nempe* ὁ ποταμὸς τὸν ἵππον) συμψήσας, ὑποβρύχιον οἰχώκεε φέρων, I. 189. *m. ubi quid spectarint veteres Grammatici (Glossator Herodoti, eumque sequentes Suidas h. v. et Gregorius Corinth. dialect. jonic.* §. 104.) *verbum* Συμψήσας *interpretantes* συντρίψας, *difficile dictu est; nisi forte* συντρίψας, *ut saepius hoc verbum Polybius usurpavit, intellexerunt* Frangens vires et ferociam equi, *aut* Evertens, Deturbans, Prosternens *illum. Equidem, auctoritatem magis quam certam rationem secutus, vulgatam Vallae interpretatio-*

*nem*, Contorquens, *in latinâ versione tenui. Rectius fortasse Henr. Stephanus, consentientem habens Schneiderum, collato Scholio ad Aristoph. Nub.* 971. συμψήσας Absorbens *intelligit* et e conspectu hominum subducens. *Utut sit, eamdem loquendi formulam ab Herodoto mutuati sunt duo sequioris aevi scriptores; Jamblichus, apud Suidam scribens*, Βιαζομένους δὲ τοὺς κολυμβητὰς συμψήσας ὁ ποταμὸς ἔφερε κάτω, καὶ οὐκέτι ἀπενόστησαν: *et Eusebius philosophus, apud Stobaeum*, (*Eclog. lib. II. cap.* 9. *P. II. T. I. p.* 416. *ed. Heeren*,) συμψήσοντος καὶ παρασυρέοντος τοὺς κατενεχθέντας ἐπ' αὐτὸν ποταμοῦ. *Caeterum de eodem verbo consuli merentur quae docte congessit Biel in Thesauro Philologico Vet. Test. T. III. p.* 364.

Σὺν, Cum. *Atticâ formâ* ξὺν *pro* σὺν, *sive in ipsâ Praepositione, sive in Compositis, perraro apud Nostrum utitur codex unus et alter: sed frequentius noster cod. F. inde a libro sexto.*

*De vi voculae* σὺν *in Compositis verbis* Lugendi aut Gaudendi *vide Adnot. ad* VI. 39. *f.*

Συνάγγελος, ὁ, Nuncii socius, VII. 230.

Συνάγειν, Congregare, Contrahere, *et similia.* συναγαγόντες ἐς ἕνα χῶρον μυριάδα ἀνθρώπων, VII. 60. *a. N.* συνάγουσι (οἱ δύο ποταμοὶ) τὰ τέρματα, Contrahunt suos limites, Exiguo intervallo distantes fluunt, IV. 52. *f.* οὐ πρώρην συνάγοντες (τῶν πλοίων), Non (in angustum, in arctum) contrahentes navigiorum proras, I. 194. *a. Sic* ἐς ὀξὺ, ἐς στενὸν, συνῆχθαι *apud Diodorum et Athenaeum; cf. Not. ad Herodot.* VII. 64, 7 *seq.* προβαίνοντος τοῦ ἔργου, συνῆγον αἰεὶ τὴν διώρυχα, Ut progrediebatur opus, sic angustiorem faciebant fossam, VII. 23. *f.*

Συναινέειν τινί, Laudare, Probare factum aut consilium alicujus. ἴστε ὑμῖν Κορινθίους γε οὐ συναινέοντας, V. 92. *extr.*

Συναιρέειν πόλιν, Unà cum alio capere urbem. τὸν Δωριέα συνελεῖν (σὺν τοῖς Κροτωνιήταις) τὴν Σύβαριν, V. 44. *m.* 45. *a.*

Συναλίζειν, Congregare. ἐς μίην πόλιν συναλίσαντα πάσας ὑποπρῆσαι, II. 111. *m. f.* συναλίσας τοὺς καὶ πρότερον συνέλεξε, VII. 13. *a.* συνήλισαν ἐς τὴν ἀκρόπολιν τὰς γυναῖκας, I. 176. *a.* (*ubi olim* συνείλησαν *edd.*) συνηλίζοντο καὶ ἐβοήθεον τοῖσι Λυδοῖσι, V. 102. *a.* πυθόμενοι συναλίσθαι τοὺς Παίονας, V. 15. *a. ubi et simplex* ἁλισθέντες *paulo ante.*

Συναμφότεροι, Utrique simul et conjunctim: οἱ Αἰθίοπες, καὶ οἱ πλησιόχωροι τούτοισι, -- οὗτοι συναμφότεροι ἀγίνεον δῶρα, III. 97. *a. m.* Pariter utrique, Hi æque atque illi. Στυρέες καὶ Κύθνιοι, ἐόντες συναμφότεροι οὗτοι Δρύοπες, VIII. 46. *f.* Simul (*sive* Pariter et Perinde) de utroque genere: βασιλέας ἐστήσαντο, οἱ μὲν Λυκίους, οἱ δὲ Καύκωνας, οἱ δὲ καὶ συναμφοτέρους, I. 147. *a.*

Συνάπας, Simul omnis, Simul

totus, Universus. (*conf.* Σύμπας.) ὁ χῶρος οὗτος ὁ συνάπας, II. 112. *m.* τοῦ συνάπαντος στρατεύματος ἀριθμός, VII. 187. *a.* Αἰγύπτῳ τῇ συναπάσῃ, II. 39. *f.* συναπάσης τῆς Ἑλλάδος, IX. 45. *a.*

*Plural.* οὗτοι στάδιοι γίνονται συνάπαντες τριακόσιοι, I. 178. *m.* συναπάντων ἄρχουσι Μῆδοι, I. 134. *f.* *Sic*, κύκλων ἐόντων τῶν συναπάντων ἑπτά, I. 98. *m. f. ubi perperam olim* συναπτόντων *edd.* τοῖσι συνάπασι ἄλλοισι, V. 49. *m.* καὶ ἑνὶ ἑκάστῳ καὶ συνάπασι, VI. 128. *a. m. N. ubi prave olim* σὺν ἅπασι *edd.*

Συναπελαφρύνειν *vide* Συνεπελαφρ.

Συναπίστασθαι τινὶ, Deficere simul cum aliquo. ἀνέπειθε πάντας συναπίστασθαι, V. 104. *f.* ὡς ἂν ἑκόντες αὐτῷ συναπισταίατο, *jon. pro* συναφίσταιντο, V. 37. *m. ubi prave olim* συναπιστέατο *edd. de quo corrigendo Portus etiam monuerat.*

Συναποθνήσκειν τινὶ, Simul cum aliquo perire, V. 47. *a.*

Συνάπτειν, 1) Conjungere, Connectere, Conserere; *et notione Intransitivâ sive Passivâ*, Conjunctum, Contiguum esse. τὸ πεδίον τοῦτο συνάπτει τῷ Αἰγυπτίῳ πεδίῳ, II. 75. *f.* 2) *In Re militari*, συνάπτειν μάχην, VI. 108. *m. f.* συνάπτειν (τοῖς πολεμίοις), Congredi, Manum conserere cum hoste. *Sic*, μελλόντων δὲ αὐτέων συνάψειν, *scil.* ἀλλήλοις, Quum in eo essent ut ad manus venirent, IV. 80. *m. Sed et transitive cum Accusativo:* Ducere exercitum in pugnam: *sic*, μελλόντων δὲ συνάψειν τὰ στρατόπεδα ἐς μάχην, V. 75. *a.* οὗτος ὁ τὸν πόλεμον ἦν συνάψας, Hic bellum Conflaverat, Concitaverat, I. 18. *m. Similiter in Passivo.* ὅτε μοι πρὸς Καρχηδονίους νεῖκος συνῆπτο, Quo tempore mihi oborta contentio (conflatum bellum) erat cum Carthaginiensibus, VII. 158. *a.*

*Perperam olim* συναπτόντων *legebatur* I. 98. *m. f. pro* συναπάντων.

Συναράσσειν, Contundere, Confringere. μάχη ξύλοισι γίνεται, κεφαλάς τε συναράσσονται πολλοί, II. 63. *f.* συναραχθέντων δὲ τῶν πλοίων (τῷ χειμῶνι), VII. 170. *m.*

Συναύξεσθαι, Simul augescere, Simul crescere et viribus augeri. αὐξανομένῳ τῷ σώματι συναύξονται καὶ αἱ φρένες, III. 134. *m.*

Συνάχθεσθαι τινὶ, Dolere cum aliquo. πιεζουμένοισι ὑμῖν συναχθόμεθα, VIII. 142. *m.*

Συνδιακινδυνεύειν, Periculum (certaminis) adire cum aliquo. οὐκ ἐθέλοντας συνδιακινδυνεύειν (αὐτῷ), VII. 220. *a.*

Συνδιαφέρειν τινὶ πόλεμον, Belli labores et pericula simul cum aliquo sustinere, perferre; In gerendo bello sociam præstare operam. ἅμα ἡμῖν αἰεὶ μαχόμενοι, προθύμως συνδιαφέρουσι τὸν πόλεμον, V. 79. *f.* οἱ Μιλήσιοι τοῖσι Χίοισι τὸν πρὸς Ἐρυθραίους πόλεμον συνδιήνεικαν, I. 18. *extr. et* V. 99. *a. ubi* συνδιένεικαν *neglecto augmento, sicuti* συνένεικε *praefert cod. F.* III. 139. *a.*

Συνδιαχειρίζειν, Simul administrare, Simul peragere. τὰ λοιπὰ συνδιεχείριζον, IX. 103. *a.*

Σύνδουλος, *non solum* ὁ, *sed et* ἡ, Conservus, Servitutis socius *aut* socia; Eidem hero serviens. δούλη ἦν Ἰάδμονος, σύνδουλος δὲ Αἰσώπου, II. 134. *f. Similiter* συνοίκεε τῇ ἑωυτοῦ συνδούλῳ *recepi ex cod. Vat.* I. 110. *a. ubi alii vulgo* συνδούλῃ.

Σύνδυο, Bini. οἱ δὲ, σύνδυο κύλικας ἔχοντες, πίνουσι, IV. 66. *extr. N.*

Συνέδριον, τὸ, Consessus, Concilium. διαλυθέντες ἐκ τοῦ συνεδρίου, VIII. 56. *b.* ἐξέρχεται ἐκ τοῦ συνεδρίου, VIII. 75. *a.*

Σύνεδρος, ὁ, Adsessor in concilio. Περσέων οἱ (τῷ Καμβύσῃ) συνέδρων ἐόντων, III. 34. *m.*

Συνειδέναι τινὶ, *quasi* Conscium esse cum aliquo, Compertas habere res ab altero gestas. συνοίδαμεν ὑμῖν -- ἐοῦσι πολλὸν προθυμοτάτοισι, IX. 60. *extr.* εἴ τέοισί τι χρηστὸν συνείδεε πεποιημένον, VIII. 113. *f. ubi* συνείδεε *non differt a* συνήδεε, *quod habent alii, nisi quod jonico more neglectum sit augmentum.* τοῖσί τι συνηδέατε, Quorum res quasdam bene gestas compertas habebatis, IX. 58. *m. N. ubi perperam olim* συνηδέαται *praeferebant libri omnes. Alia ratio est verbi* προηδέατο, I. 61. *quod vide in* Προαιδέεσθαι.

Συνειλέειν, 1) Convolvere, Colligere in fasciculum. συνειλέουσι τὰς ῥάβδους ὀπίσω, IV. 67. *a. ubi opponitur* διεξελίσσουσι *paulo ante.* 2) In unum locum Compellere et Concludere. τὰ τέκνα καὶ τὰς γυναῖκας ἐς τοὺς νεωσοίκους συνειλήσας, III. 45. *f. Sic percommodum per se erat quod olim* I. 176. *f. vulgabatur,* συνείλησαν ἐς τὴν ἀκρόπολιν: *at ibi quidem rectius ex aliis codicibus* συνήλισαν *receptum videtur, et* συνείλησαν *interpretamenti speciem habet, ex verbo proxime praecedente* κατειληθέντες *adsciti.*

Συνεῖναι, *vide* Συνιέναι.

Συνεκπίπτειν, *dicitur* Suffragium quod aliis consentiens ex urnâ exit: *aut omnino*, Suffragium aliis consentiens. τῶν δὲ κατὰ τὠυτὸ αἱ γνῶμαι συνεξέπιπτον, κελευόντων *etc.* I. 206. *f.* αἱ γνῶμαι τῶν λεγόντων αἱ πλεῖσται συνεξέπιπτον -- ναυμαχέειν, VIII. 49. *m. Deinde et Is* cujus suffragium cum aliis consentit, *aut* Cujus nomen simul cum alio ex urnâ educitur, *ipse* συνεκπίπτειν *dicitur.* οἱ πολλοὶ συνεξέπιπτον, Θεμιστοκλέα ἄριστον κρίνοντες, VIII. 123. *b.* ἀγωνιζόμενος στάδιον συνεξέπιπτε τῷ πρώτῳ, V. 22. *extr. N.*

Συνεκπρήσσεσθαι, *i. q.* Συμπρήσσεσθαι, *quod vide.* Μίνως μηνίων ὅτι οὐ συνεξεπρήξαντο αὐτῷ τὸν ἐν Καμίκῳ θάνατον γενόμενον, VII. 169. *m. N.*

Συνελευθεροῦν τινὰ τινὸς, Ad liberandum aliquem a servitute alicujus sociam conferre operam. συνελευθέρου αὐτοὺς τοῦ μουνάρχου, V. 46. *m. f.* σὺ δὲ βοήθει (*sive* βοήθεε) τοῖσι ἐλευθεροῦσι τὴν Ἑλλάδα καὶ συνελευθέρου, VII. 157. *m.*

Συνεπαινέειν, Comprobare. τὸ ὄνει-

ρον φαντάζεταί μοι, οὐδαμῶς συνεπαινέον ποιέειν με ταῦτα, VII. 15. *m. N. ubi quidem genuinum videtur quod dant codd. nonnulli*, συνέπαινον ἐόν.

Συνέπαινος, ου, ὁ, ἡ, Collaudans, Comprobans, Consentiens. εἰ συνέπαινοί εἰσι τῷ πεποιημένῳ, III. 119. *a.* συνέπαινοι ἔσαν οἱ Πέρσαι, V. 20. *a.* 32. *a. Conf.* Συνεπαινέειν.

Συνεπάπτεσθαι (*jon. pro* συνεφαπτ.) τινός, Simul cum alio adgredi aliquem. ἐμεῦ δεηθέντος (ὑμῶν) βαρβαρικοῦ στρατοῦ συνεπάψασθαι, VII. 158. *a.*

Συνεπελαφρύνειν (*sive* Συναπελαφρ.) τινὶ τὸν πόλεμον, Sublevare aliquem in bello gerendo, Levare alicui onus et pericula belli. τοῖσι οὐδαμοὶ Ἰώνων τὸν πόλεμον τοῦτον συνεπελάφρυνον, I. 18. *f. ubi rectius videtur quod alii praeferunt*, συναπελάφρ.

Συνεπέσπεσθαι, (*jon. pro* συνεφέπεσθαι) E vestigio sequi. συνεπισπόμενοι (Aor. 2. Simul e vestigio secuti *illos*) συνεσέπιπτον ἐς τὸ τεῖχος, IX. 102. *m. f. Conf.* Συνέσπεσθαι.

Συνεπιλαβέσθαι, Operam suam conferre. συνεπελάβοντο τοῦ στρατεύματος τοῦ ἐπὶ Σάμον, III. 48. *a.* εἰ συνεπελάβετο τοῦ Συβαριτικοῦ πολέμου, V. 45. *f. Conf.* Προσεπιλαμβάνεσθαι, *et* Συλλαμβάνειν *num.* 3.

Συνέρχεσθαι *dicuntur* Res quae Concurrunt et Simul eveniunt; *aut*, quae in unum locum Conveniunt aut ad conficiendam unam summam concurrunt. ταῦτα πάντα συνελθόντα, τοῖσι Ἀργείοισι φόβον παρεῖχε, VI. 77. *f.* τριηκόντεροι -- καὶ ἱππαγωγὰ πλοῖα συνελθόντα ἐς τὸν ἀριθμὸν ἐφάνη τρισχίλια, VII. 97. *extr.*

Συνεσβάλλειν, Hostiliter ingredi, Invadere *regionem*. συνεσέβαλον (*scil.* cum Mardonio) ἐς Ἀθήνας, IX. 17. *a. ubi* ἐς Ἀθήνας *idem valet ac* ἐς τὴν Ἀττικήν.

Σύνεσις, ιος, ἡ, Intelligentia, Sana mens. ὅς τις γε σύνεσιν ἔχοι, (*sive* ἔχει,) VII. 49. *a.*

Συνέσπεσθαι, Sequi aliquem simul cum aliis. συνέσπετο Δωριέϊ Φίλιππος οἰκηΐῃ τριήρεϊ, V. 47. *a. et m.* παῖδές οἱ συνέσποντο, VIII. 103. *extr. Conf.* Συνεπέσπεσθαι.

Συνεσπίπτειν, Simul cum alio irruere. συνεσπεσόντες φεύγουσι ἐς τὸ τεῖχος, III. 55. *a. Conf.* Συνεπέσπεσθαι, *et* Συμπίπτειν *num.* 4.

Συνεστίη, ἡ, Convivium. ἐν τῇ συνεστίῃ, VI. 128. *m. ubi alii quidem* συνεστοῖ *praeferunt, quod verum ac restituendum Herodoto videtur, a Nominativo* ἡ Συνεστώ, *cujus formae vocabulo* εὐεστώ *pariter utitur Noster. Alterâ vocabuli formâ si uti voluisset Scriptor*, συνιστίῃ *dicturus fuisse videtur, non* συνεστίῃ.

Συνετὸν, *passivâ notione*, Quod intelligi potest. ἐπεὶ δὲ συνετά σφι ηὔδα ἡ γυνή, II. 57. *m.*

Συνευνᾶσθαι, Concumbere. συνευνηθὲν (μοι τὸ φάσμα) VI. 69. *a. et paulo post*, ἐλθόντα καὶ συνευνηθέντα (ἐμοί), ibid.

Συνέχεσθαι, Implicari, Constrictum teneri, Premi. συνέχε-

σθαι δουληΐῃ, VII. 12. *f.* (*conf. Lexic. Polyb. h. v.*) πατρὶ συνείχετο ὀργὴν χαλεπῷ, Premebatur, Multas molestias habebat, quum pater ei esset iracundus et morosus, III. 131. *a. m.*

συνέχεται *Hesychius interpretatur* συμπλέκεται. *Valet autem* συμπλέκεσθαι, *in Re militari*, Manus conserere cum hoste, Cominus confligere; *cujus usus plura exempla olim in Lexic. Polybiano collegimus: Inde, lucem accipit quod ait Herodotus* I. 214. *a.* πρῶτα μὲν λέγεται αὐτοὺς διαστάντας ἐς ἀλλήλους τοξεύειν, μετὰ δὲ — — συμπεσόντας (concurrentes) τῇσι αἰχμῇσι τε καὶ τοῖσι ἐγχειριδίοισι συνέχεσθαι, *scil.* ἀλλήλοις, hastis atque gladiis sese invicem Pressisse, Cominus hastis gladiisque conflixisse.

Συνεχέως, Assidue, Constanter, Semper. εἰ ἐπιφοιτήσειε συνεχέως, VII. 16, 3. *f. Junguntur* συνεχέως αἰεί, I. 67. *a.*

Συνηρεφής, ὁ, ἡ, Contectus, Obsitus. χώρη ὑψηλή τε καὶ ἴδῃσι συνηρεφής, I. 110. *m.* οὔρεα ὑψηλὰ ἴδῃσι καὶ νιφάσι συνηρεφέα, VII. 111.

Συνθάπτειν, Simul sepelire. συνθάπτεται τῷ ἀνδρί, V. 5. *b.*

Σύνθετον, τὸ, Compositum. ταῦτα ὥσπερ ἐκ συνθέτου τευ γενόμενα, III. 86. *b. Conf. voc. seq.*

Σύνθημα, τὸ, Signum de quo conventum est, Tessera. ἀπὸ συνθήματος Οἰνόην αἱρέουσι, V. 74. *m.* ἀναδέξαι Πέρσῃσι ἐκ συνθήματος ἀσπίδα, VI. 121. *a.* τὸ σύνθημά σφι ἔμελλε φανήσεσθαι παρὰ τῶν περιπλωόντων, VIII. 7. *f.* μεμνῆσθαί τινα χρὴ τοῦ συνθήματος Ἥβης, Meminisse quemque oportet vocabuli Hebe quod nobis pro Tesserâ est, IX. 98. *f.*

Συνιέναι *sive* Συνεῖναι, (*ab* εἶμι, Eo,) Convenire. ἐς τὠυτὸ συνιόντες, I. 62. *m. f. Sed et* χρήματα, Pecunia, Vectigalia, Tributa, συνιέναι *dicuntur, quae* Redeunt, Colliguntur, Conferuntur. τῶν μὲν χρημάτων, τῶν μὲν αὐτόθεν, τῶν δὲ ἀπὸ Στρυμόνος, συνιόντων, I. 64. *a. Sic*, χρημάτων μεγάλων συνιόντων, IV. 1. *a.*

Συνιέναι, (*ab* ἵημι,) Intelligere, Percipere. ἐγὼ δοκέω συνιέναι τὸ γεγονός, III. 63. *f. et* V. 80. *a. ubi olim* συνεῖναι *edd.* τὰ ὕστερα οὐ συνιέναι, III. 46. *f. Sed cum Genit. rei:* καὶ κωφοῦ συνίημι, I. 47. *f. in Orac. Sic* συνῆκαν ἀλλήλων, IV. 114. *a. Rursus*, συνῆκε γὰρ τοῦ ἕνεκα ἐδέετο, IX. 110. *extr. Futur.* οὐδὲν συνήσουσι Πέρσαι τῶν ἐγὼ ὑμῖν ἐντέλλομαι, IX. 98. *m. f. Particip. praes.* συνιεὶς τὸ ποιηθέν, V. 92, 7. *a. Particip. Aor. sec.* τὸν δὲ συνέντα τοῦτο, I. 24. *a.* V. 92, 3. *a.*

Συνίζειν, *notione intransitivâ*, Sedere, Considere. οὐδ' ἀρχαιρεσίη συνίζει, Neque est magistratuum, (*sive*, comitiorum) Consessus, VI. 58. *extr.*

Συνίππαρχος, ὁ, Collega præfecti copiarum equestrium, VII. 88. *a.*

Συνιστάναι, I. *in Praes. Imperf. Aor.* 1. *et Futuro, proprie et generatim* Constituere *sed id*

*quidem variis modis, pro variâ verbi Constructione.* 1) συστάναι τινὰς ἐπὶ τινί, Facere ut aliqui consistant et stent contra aliquem, Excitare aliquos ad bellum alicui faciendum. συνιστὰς τοὺς Ἀρκάδας ἐπὶ τῇ Σπάρτῃ, VI. 74. *a.* πρῶτος συνέστησε αὐτούς, *nempe* ἐπὶ τῷ Μάγῳ, III. 84. *m.* 2) Facere (conjunctim cum aliis) ut aliquid sit vel eveniat, Moliri, Parare aliquid. ἥκω σπουδῇ, ὡς συστήσων ἐπὶ τῷ Μάγῳ θάνατον, III. 71. *a.* 3) τὴν ἄνω Ἀσίην συστήσας ἑωυτῷ, Qui totam superiorem Asiam suo imperio adjecit, Sibi subjecit, I. 103. *m.*

II. *Aor. sec. et Praeteritum*, συστῆναι; συνεστηκέναι *et per syncopen* συνεστάναι, *constanter apud Herodotum significant quidem* Consistere, Stare cum aliquo; *sed*, non ab eâdem parte; *verum*, a parte oppositâ; Ex adverso stare, Oppositum et Contrarium esse; Pugnare, Contendere cum aliquo. *Sic*, συνεστηκότων δὲ τῶν στρατηγῶν, Dum inter se Altercant (Contendunt) duces, VIII. 79. *a. Erat quippe inter eosdem* ὠθισμὸς λόγων πολλός, ibid. *cap.* 78. *Sic* βουλόμενοι τοὺς Ἀθηναίους ἔχειν πόνους, συνεστεῶτας Βοιωτοῖσι, Contentionibus et bellis implicitos cum Boeotis, VI. 108. *m. Alibi ad verbum* συνεστάναι *diserte adjicitur* μαχομένους. *Similiter* γνῶμαι (Sententiæ diversæ) *dicuntur* συνεστάναι, Inter se Pugnare, Oppositæ esse altera alteri. γνῶμαι αὗται συνέστησαν, I. 208. *a. N.* συνεστήκεε δὲ ταύτῃ τῇ γνώμῃ ἡ Γωβρύεω, IV. 132. *m.* γνῶμαι αἵδε συνεστηκυῖαι μάλιστα, VII. 142. *a. Denique, aliâ metaphorâ*, Homo *dicitur* συστῆναι λιμῷ, πόνῳ, *etc.* Colluctari cum fame, cum ærumnis. λιμῷ συνεστεῶτας, VII. 170. *a. m.* καὶ λιμῷ συστάντας καὶ καμάτῳ, IX. 89. *extr.* οἱ μὲν τοιούτῳ πόνῳ συνέστασαν, VIII. 74. *a.*

*Semel apud Nostrum* Res quædam *videri poterat dici* συνεστηκέναι *generali quâdam notione*, Consistere, Locum habere, Durare. τοῦτο συνεστήκεε μέχρι οὗ *etc.* Hæc res duravit usquedum *etc.* VII. 225. *a. Sed ibi* Res, *de quâ agitur*, Certamen et Pugna erat, ὠθισμὸς ἐγένετο πολλός. *Itaque* τοῦτο συνεστήκεε *loco cit. idem valet ac* οὗτος ὁ ὠθισμὸς, αὕτη ἡ μάχη, συνεστήκεε, *quâ ratione alibi* τῆς μάχης συνεστεώσης *ait Noster*, I. 74. *a. per tropum quemdam, pro* τῶν μαχομένων συνεστεώτων.

Συννάσσειν, Comprimere, Constipare. συννάξαντες *fortasse scriptum oportebat pro* συνάξαντες, VII. 60. *m. ubi vide Var. Lect.*

Συνναυμαχέειν τινί, In pugnâ navali sociam operam præstare. Πλαταιέες οὐ συνεναυμάχησαν Ἀθηναίοισι, VIII. 44. *a.*

Συννέειν, Coacervare, Congerere. τοιαῦτα πάντα ἐς τοὺς θαλάμους συνένησε, I. 34. *extr.* συννήσας πυρὴν μεγάλην, I. 86. *a. et* VII. 107. *m.* φρυγάνων φάκελοι συν-

νενέαται, (*ion. pro* συννένηνται) IV. 62. *a.*

Συννοίη, ἡ, Profunda cogitatio. συννοίῃ ἐχόμενος, Cogitabundus, I. 88. *a.*

Σύνοδος, ου, ἡ, 1) Conventus, Concilium. οἴδαμεν σύνοδον ταύτην συλλεγῆναι, IX. 27. *a.* 2) χρημάτων σύνοδοι, *i. q.* πρόσοδοι, Pecuniarum reditus, I. 64. *a.*

Συνοικέειν τινὶ, 1) Habitare cum aliquo. *Sic* συνοικήσοντας Κυρηναίοισι Λιβύην, Unà cum Cyrenæis Africam habitaturos, IV. 159. *f.* (*ubi nescio quâ auctoritate* συνοικίσοντας *edidit H. Steph.*) *Similiter* συνοίκησαν Μακεδόσι *edebatur olim* VII. 73. *a. ubi alii quidem libri* σύνοικοι ἦσαν (*vel* ἔσαν) *dederunt: et* συνοικήσων τούτοισι, IV. 148. *a. ubi tamen praestabilius videtur* συνοικίσων, *quod habent alii.* (*vide* Συνοικίζειν.)

2) *Certe constanter alibi* (*et id quidem frequentissime*) *verbum* συνοικέειν *de* Conjugibus *usurpat Herodotus* unà habitantibus, *ita ut idem valeat ac* In matrimonio habere, Matrimonio junctum esse. κοίῳ ἐκείνῃ δόξει ἀνδρὶ συνοικέειν; I. 37. *f.* δεσποίνῃ τῇ ἑωυτοῦ συνοίκεε, I. 91. *f.* Λυδῶν αἱ θυγατέρες πορνεύονται, - - ἐς ὃ ἂν συνοικήσωσι, *scil.* ἀνδράσι, Donec nupturæ sunt, I. 93. *f.* συνοικεούσης τῷ Καμβύσῃ τῆς Μανδάνης, I. 108. *a.* συνοικέειν αὐτῇ, Illam habere uxorem, I. 196. *m. et f. Similiter* I. 173. *f.* II. 120. *a. et m.* III. 31. *a.* 68. *m. et f.* τουτέων συνοικησάντων γίνεται Κλεισθένης, Horum ex matrimonio nascitur Clisthenes, VI. 131. *a.* ἐγώ τοι δίδωμι τὴν θυγατέρα τὴν ἐμὴν, ταύτῃ συνοίκεε, Hanc duc uxorem, VIII. 111. *a. m. et f.*

Συνοίκημα, τὸ, *proprie* Habitatio unà cum aliquo, in viciniâ alterius; *et, per Metonymiam, i. q.* οἱ συνοικήτορες, Qui unà cum altero habitant. Gelon, Syracusarum tyrannus, νομίσας τὸν δῆμον (*plebem*) εἶναι συνοίκημα ἀχαριτώτατον, VII. 156. *f. N.*

Συνοικίζειν τινὰ τινὶ, 1) Habitare facere aliquem (Sedes et habitationem alicui quærere et comparare) unà cum altero, in viciniâ alterius. *Sic recte olim* συνοικίσων τούτοισι *editum fuisse videtur* IV. 148. *a. ubi nunc, praeeuntibus quidem compluribus msstis,* συνοικήσων *legitur: nempe,* ὁ Θήρας ἔστελλε λαὸν ἀπὸ τῶν Φυλέων, συνοικίσων αὐτὸν τούτοισι. *Vicissim pro* συνοικίσοντας, *quod H. Steph.* IV. 159. *f. invexerat, recte* συνοικήσοντας *restitutum est, ut paulo ante monuimus.*

2) συνοικίζειν τινὶ τὴν θυγατέρα, Filiam suam alicui in matrimonium dare, II. 191. *extr. Conf.* Συνοικέειν, *num.* 2.

Σύνοικος, ου, ὁ, Qui unà cum aliquo habitat. οἱ σύνοικοι ἐγίνοντο Ἀθηναίοισι, I. 57. *m. Sic,* σύνοικοι ἦσαν (*sive* ἔσαν) Μακεδόσι, VII. 73. *a. ubi alii* συνοίκησαν.

Συνομνύειν ἐπὶ τινὶ, Conjurare adversus aliquem. πάντων Πελοποννησίων συνομοσάντων ἐπὶ σοί, VII. 235. *extr. Conf.* Συνωμότης

Συνομολογέειν τινί, Consentire alicui; Idem dicere quod dicit alter. ἔλεγον ταῦτα· συνωμολόγεον δέ σφι καὶ οἱ ἄλλοι, II. 55. *extr.*

Συνουσίη, ἡ, Conversatio, Consuetudo, VI. 128. *a. ubi distinguuntur* συνουσίη *et* συνεστὼ *vel* συνεστίη. *Sed sigillatim* Convivium *intelligitur* II. 78. *a.*

Συντάμνειν, (*jon. pro* συντέμνειν) *proprie* Concidere, Præcidere. *Metaphorice*, συντάμνων (*nempe* τὴν ὁδὸν) ἀπ' Ἀμπέλου ἄκρης ἐπὶ Καναστραῖον ἄκρην, Præcidens viam; *id est*, Viâ brevissimâ (Rectâ viâ) utens, VII. 123. *a.* (*conf.* Τάμνειν.) τοῦ χρόνου συντάμνοντος, Adpropinquante, Instante tempore, (quo paritura erat mulier) V. 41. *m.*

Συνταράσσειν, Turbare. τὴν κρήνην συνετάραξαν, IX. 49. *m. Metaphorice*, Conturbare, Terrere. ἵνα μὴ συνταράξῃ τὴν Ἑλλάδα, III. 138. *a. m.*

Συντάσσειν, *in Re militari, non solum* Ordinare *aciem: sed et* Extra aciem Centuriare et Coordinare milites. τούτους συνέτασσον ἄρχοντες οἵδε, VII. 78. *a. Eâdem fere notione ponitur verbum* διατάσσειν, VII. 60. *extr. et* 81. *a.*

Συνταχύνειν τι, Accelerare, Deproperare aliquid. τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην μὴ οὕτω συντάχυνε ἀβούλως, III. 71. *m. Et, Absolute*, συνταχύνειν, Festinare, Properare. ἐπεί τε ἡμέας συνταχύνειν ἀναγκάζεις, III. 72. *a.* τούτου εἵνεκα καὶ συνταχύνειν αὐτῷ τὸν βίον, Hac caussâ properare (*scil.* ad finem properare) ei vitam, II. 133. *m. pro quo paulo ante apertius ait* μέλλει ταχέως τελευτήσειν. *Portus loco cit. verbum* συνταχ. *transitive acceperat, formans inde phrasin hujusmodi*, συνταχύνειν τινὶ τὸν βίον, Alicui vitam accelerare.

Συντετραίνειν, Perforando jungere et miscere. *Sic* Duo sinus maris *dicit Herodotus*, ex adverso sibi occurrentes, σχεδὸν ἀλλήλοισι συντετραίνειν τοὺς μυχούς, Propemodum sibi invicem Perforasse intimos suos recessus atque adeo junxisse et miscuisse, II. 11. *m. N. Conf.* Διατετραίνειν.

Συντιθέναι, Componere, Jungere. πεντηκοντέρους καὶ τριήρεας συνθέντες, VII. 36. *a. Inde Passiv.* τό τε ἐκ τῶν νεῶν καὶ τοῦ πεζοῦ πλῆθος συντιθέμενον, VII. 184. *f.*

*Medium*: συντίθεσθαί τι τινί, Convenire cum aliquo de re quâdam, Pacisci, Polliceri. ἐποίεε τάπερ τῷ Δαρείῳ συνεθήκατο, III. 157. *a.* τούτους γὰρ συνθεμένους τοῖσι Πέρσῃσι ἀναδέξαι ἀσπίδα, VI. 115. *f.* πέμπειν ἐς Ἄργος ἀγγέλους συνθησομένους (*scil.* τοῖς Ἀργείοις) ὁμαιχμίην πρὸς τὸν Πέρσην, VII. 145. *m.* προσέχοντί οἱ συντίθεται προδοσίην Τιμόξεινος, VIII. 128. *a.* συνθέμενοι ἡμῖν τὸν Πέρσην ἀντιώσεσθαι, IX. 7, 2. *m.* νομίσας αὐτοὺς ἐς τὸν χῶρον ἰέναι ἐς τὸν συνεθήκαντο, IX. 53. *a. Conf.* Σύνθετον.

Σύντομος, ὁ, ἡ, Concisus, Brevis. *Hinc* ἡ σύντομος, *scil.* ὁδός, Via brevis. ἔστι ἐκ τῆς Πρασιάδος λίμνης σύντομος κάρτα ἐς τὴν

Μακεδονίην, V. 17. *m.* *Et* τὰ σύντομα τῆς ὁδοῦ, Compendia itineris, Via brevissima. τῇ αἵ τε ἐσβολαὶ ἦσαν καὶ τὰ σύντομα τῆς ἐκ Μήδων ὁδοῦ, I. 185. *extr.* τὰ σύντομα τῆς ὁδοῦ ἐπιστάμενος, IV. 136. *m.* *Similiter in Sing. Neutr.* ταύτῃ γὰρ ἐπυνθάνετο συντομώτατον εἶναι, VII. 121. *a.*

Συντρέχειν *et* Συνδραμεῖν, Concurrere. ἀμφοτέρων ἐς τὠυτὸ αἱ γνῶμαι συνέδραμον, I. 53. *f.* συνδραμέειν ἐξαπίνης νέφεα, I. 87. *a.*

Συντρίβειν, Conterere, Disperdere. σύντριβ' ὁμῶς *etc.* Vit. Hom. 32. *m.* *N. in Carmine cui titulus* Caminus. *Sed ibi alii, praeeunte Aem. Porto, non pro Imperativo verbi* συντρίβειν *accipiunt, sed pro Accusativo decurtato* σύντριβα, *a Nominativo* Σύντριψ.

*Verbo* συντρίβειν *usos esse Grammaticos pro interpretamento verbi* συμψᾶν *supra vidimus.*

Σύντροφος, ὁ, ἡ, Simul nutritus, Simul educatus, Inde a pueris consuetus et familiaris. τῇ Ἑλλάδι πενίη αἰεὶ σύντροφός ἐστι, VII. 102. *a.* *ubi opponitur quodam modo* ἐπακτός.

Συντυγχάνειν τινὶ, 1) Occurrere alicui, Incidere in aliquem. φὰς συντυχεῖν οἱ (ἐκεῖνον), IV. 14. *f.* 2) *i. q.* συμβαίνειν, Accidere. τὰ συντυχόντα σφι παθήματα, VIII. 136. *m.* 3) οὐ συντυχὸν ἔργον, (*quod aliâs* οὐ τυχὸν *diceres*) Non vulgare opus, I. 51. *a. m.*

Συντυχίη, ἡ, Casus fortuitus, Fortunæ casus simul (*vel* eodem tempore) incidens. συντυχίης δεινῆς καὶ μεγάλης αὐτὸν καταλαβούσης, III. 43. *f.* ἐν ᾧ δὲ οὗτοι ταῦτα ἐβουλεύοντο, ἐγίνετο κατὰ συντυχίην τάδε, III. 74. *a.* συντυχίη τις τοιαύτη ἐπεγένετο, III. 121. *m.* συντυχίῃ ταύτῃ χρησαμένη, V. 41. *a.* καὶ συντυχίῃ χρησάμενος καὶ σοφίῃ, I. 68. *a.* νῦν δὲ συντυχίη τοῖσι μὲν κακὴ ἐπεγένετο, τοῖσι δὲ σύμμαχος, V. 65. *a.* εὔχετο μηδεμίην οἱ συντυχίην τοιαύτην γενέσθαι, ἥ μιν παύσει *etc.* VII. 54. *m.* κατὰ συντυχίην Μεγαρέες ἔτυχον ταχθέντες *etc.* Forte acciderat ut Megarenses *etc.* IX. 21. *a.* εἴτε κατὰ συντυχίην, θεοῦ ποιεῦντος, IX. 91. *a.* *Nempe,* Casum *etiam, quem* fortuitum *homines dicunt et existimant,* a Deo dirigi et administrari, *prudens et religiosus persuasum habuit Herodotus.*

Συνυφαίνειν, Contexere, *et per Metaph.* Moliri, Machinari. ἡγεμόνα γενέσθαι ὥστε ταῦτα συνυφανθῆναι, V. 105. *a.*

Συνῳδὸς, ὁ, ἡ, Concinens, Consentiens. *Sic* Responsum aliquod oraculi *dicitur* συνῳδὸν alii responso, V. 92, 3. *a.*

Συνωμότης, ὁ, Conjuratus. οἱ συνωμόται Ἑλλήνων ἐπὶ τῷ Πέρσῃ, VII. 148. *a.* *Conf.* Συνομνύειν.

Συνωνεῖσθαι, Coëmere, Mercede conductos *milites* contrahere. ἵππον συνωνέονται μυρίην, I. 27. *a. m.*

Συρμαΐζειν, Purgare alvum, II. 77. *a.* *ubi Glossator verbum hoc interpretatur* καθαίρειν ἐκ ζειῶν καὶ ὕδατος. *Quo de verbo, item-*

*que de vocabulo* συρμαίη, *praeter Auctores a viris doctis ad Hesych. et ad Gregor. dialect. jon.* §. 124. *laudatos, inprimis consuli merentur quae Foesius in Oecon. Hippocr. p.* 601. *collegit.*

Συρμαίη, ης, ἡ, 1) Raphanus, *et collective* Raphani, II. 125. *m. f. N. ubi simul nominantur* συρμαίη, *et* κρόμμυα, *et* σκόροδα. 2) Potio purgatoria, Raphani succus ad ventrem purgandum. συρμαίῃ διηθήσαντες τὴν κοιλίην, *nempe* ventrem cadaverum condiendorum, II. 88. *Conf.* Συρμαΐζειν.

Συῤῥέειν, Confluere, Magnâ frequentiâ convenire. ἐς Σαλαμῖνα συνέῤῥεε καὶ ὁ λοιπὸς ναυτικός, VIII. 42. *a.*

Συῤῥηγνύναι, Simul irrumpere. ποταμοὶ καὶ ἄλλοι καὶ Ὕλλος συῤῥηγνῦσι ἐς τὸν Ἕρμον, I. 80. *a.*

Σῦς *et* Ὗς, συὸς *et* ὑός, ὁ, ἡ, Sus, Porcus. συὸς χρῆμα μέγιστον, I. 36. *a. sed paulo post,* ὑὸς χρῆμα μέγιστον, *consentientibus utrobique libris, quod sciam omnibus. (vide ibi in Var. Lect. monita.) Rursus* τὸν σῦν, I. 43. *m. sed* (τὰς) ὗς *et* τῇσι ὑσὶ, II. 14. *extr. ubi* βοῦς *et* βουσὶ *corrigunt viri docti. Rursus* ὗν *et* τοὺς ὗς *habes* II. 47. *a. et m. sed* οἱ συβῶται *memorantur* ibid. *Rursus Genit.* ὑός, II. 68. *m.* 70. *a.* ὑὸς ἀγρίου, IV. 192. *m. et Genit. plur.* ὑῶν, IV. 186. *extr.*

Συσπεύδειν, Suo studio et operâ aliquem juvare. συσπεύδων Πανταλέοντι γενέσθαι (*nempe*, ὥστε γενέσθαι αὐτῷ) τὴν Λυδῶν ἀρχήν, I. 92. *m.*

Σύστασις, ιος, ἡ, Prælium, Pugna, Conflictus, (*conf.* Συνιστάναι *num.* II.) ἐν τῇ συστάσει μαχόμενον *etc.* VI. 117. *a.* ἐπὶ τοσοῦτο λέγεται ἑλκῦσαι τὴν σύστασιν, VII. 167. *a.*

σύστασις *pro* στάσις *scribitur in cod. F.* II. 25. *a. Vide* Στάσις, *num.* 2.

Συστασιώτης, ὁ, Qui Earundem partium (ejusdem factionis) est. οἱ Ἀλκμαιωνίδαι καὶ οἱ συστασιῶται αὐτέων, V. 70. *f.* συγκαλέσας τοὺς συστασιώτας, V. 124. *f.*

Συστρέφειν, Contorquere, Convolvere, Conglobare. συστρέψαντες ἑωυτοὺς καὶ πυκνώσαντες, IX. 18. *a. N. nempe, quo resisterent hostibus, undique eos cingentibus.* Δηϊόκης τὸ Μηδικὸν ἔθνος συνέστρεψε, Medicam nationem in unam Contraxit, I. 101. *a. N. ubi* συνέστρεψε *interpretes ante Wess. pro* κατεστρέψατο, Subegit, *acceperunt.*

*Passiv.* συστραφέντες οἱ στρατηγοὶ, καὶ ἐν ποιήσαντες στρατόπεδον, Contrahentes sese, (*i. e.* vires suas,) et castra jungentes, VI. 6.

Συστροφὴ, ἡ, Congregatio, Concursus, Confluxus. τί δείσαντες; κοίην πλήθεος συστροφήν; VII. 9, 1. *a.*

Συχνὸς, ἡ, ὸν, *i. q.* πολὺς, Multus, Frequens. *Sic* ἐθνέων συχνῶν, I. 58. *f. idem valet ac* ἐθνέων πολλῶν *paulo ante. Sic,* συχνὰς τῶν νήσων αἱρήκεε, III. 39. *f.* πόνους συχνοὺς, VI. 108.

*a.* ἐπὶ χρόνον συχνόν, VIII. 52. *extr.* ἐν τῇ Χερσονήσῳ πόλιες συχναὶ ἔνεισι, VI. 33. *a.*

Σφάγια, τὰ, Hostiæ, Victimæ, quæ σφάζονται, mactantur; Sacrificia. τὰ σφάγια οὐ δύναται καταθύμια γενέσθαι, IX. 45. *m.* τὰ σφάγια ἐᾶν χαίρειν, ibid. τὰ σφάγια ἐᾶν χαίρειν, μηδὲ βιάζεσθαι, IX. 41. *extr.* οὐ γάρ σφι ἐγίνετο τὰ σφάγια χρηστά, IX. 61. *m. et*, τῶν σφαγίων οὐ γινομένων, (*nempe* χρηστῶν *aut* καλῶν) ibid. *f. tum mox rursus*, ἐγίνοντο θυομένοισι τὰ σφάγια χρηστά, IX. 62. *a. quod aliâs uno verbo dicitur* καλλιερέειν.

Σφαγιάζεσθαι, Hostias cædere, Sacra facere victimas mactando. τῷ ποταμῷ ἐσφαγιάζετο, VI. 76. *m. et* σφαγιασάμενος τῇ θαλάσσῃ ταῦρον, ibid. *f.* ἐσφαγιάζοντο ὡς συμβαλέοντες, IX. 71. *m. Etiam* Homo pro victimâ mactatus, σφαγιασθεὶς *dicitur* VII. 180. *f. ubi paulo ante*, ἀγαγόντες (αὐτὸν) ἔσφαξαν.

Σφάζειν, Mactare, Jugulare. (*vide proxime ante.*) σφάζεται ἐς τὸν (τοῦ ἀποθανόντος) τάφον, V. 5. *b. et* σφαχθεῖσα συνθάπτεται ἀνδρί, *ibid.* σφάξας (αὐτὸν) ἀπέδειρε πᾶσαν τὴν ἀνθρωπηΐην, V. 25. *m. Conf.* Κατασφ. *et* Ἐπικατασφ.

Σφακελίζειν, *notione Neutrali s. Passivâ*, Carie corrodi. ἐσφακέλισέ τε τὸ ὀστέον, καὶ ὁ μηρὸς ἐσάπη, III. 66. *a.* σφακελίσαντος τοῦ μηροῦ καὶ σαπέντος, VI. 136. *f. Conf.* Ἀποσφακελίζειν.

Σφαλερός, ἡ, όν, Fallax, Lubricus, Periculosus. τυραννὶς χρῆμα σφαλερόν, III. 53. *m.* τῶν γνωμέων τὴν σφαλερωτάτην σεωυτῷ τε καὶ Πέρσῃσι ἀναίρεο, VII. 16, 1. *extr.*

Σφάλλειν, Fallere, Decipere, Incertum reddere. τούτους ἔσφαλλε τὰ δύο τελευταῖα ῥηθέντα, Hos incertos reddiderunt (Conturbaverunt) duo postremi versus *oraculi*, VII. 142. *f. ubi mox, eamdem in sententiam ait* συνεχέοντο αἱ γνῶμαι αὐτῶν.

Σφάλλεσθαι, 1) Labi, Errare, Falli, Spe excidere. σφάλλεσθαι ὀφείλεις ἐν αὐτοῖσι, VII. 50, 1. *m.* 2) Corruere, Perire. ἢν σφαλῇ ἡ Ἑλλάς, VII. 168. *a.*

Σφάλμα, τὸ, Lapsus; *hinc per Metaph.* 1) Periculum. σφάλμα ἐὸν οἴκῳ τῷ σῷ ἀποτρέψειν, I. 207. *a.* 2) Calamitas, Clades. εἰ μέν τι ἐνέοι (ἐν τοῖς χρησμοῖς) σφάλμα φέρον τῷ βαρβάρῳ, VII. 6. *f.*

Σφέ, *Accus. sing. et plur. pro* αὐτόν, αὐτήν, αὐτούς, αὐτάς. *Sic*, βούλεαι αὐτός σφε (*i. e.* αὐτὸν, *scil.* τὸν οἶκον) ἔχειν, III. 53. *m. N. ubi quidem* σφέα (*i. e.* αὐτὰ) *corrigunt nonnulli, scil.* τὴν τυραννίδα καὶ τὸν οἶκον. *Rursus*, ἐγὼ αὐτός σφε (*i. e.* αὐτὴν) ἐξεργασάμην, III. 52. *m. N. Item*, θεοῦ σφε (*i. e.* αὐτοὺς) ἐποτρύναντος, VII. 170. *a. N. ubi pravum utique videtur quod alii praeferunt* σφι.

Σφέα, *Neutr. plur. i. q.* αὐτὰ *vel* ταῦτα, Illa, Haec. ἐπείρηταί σφεα, *scil.* τὰ χρηστήρια, I. 46. *extr.* σφέα, *nempe* τὰ χρήματα, I. 89. *f.* εἰ μή σφεα ποιη-

σαιμι, I. 111. *f.* 112. *m.* III. 23. *m. etc.*

Σφέας, *Acc. plur. i. q.* σφᾶς, ἑωυτοὺς *et* αὐτούς. I. 5. *a.* 70. *a. et frequenter alibi. Reperitur vero* σφέας *idem ac* ὑμᾶς *sonans.* ἀλλὰ σφεας αὐτὸς ἐγὼ κατερέω, Sed ego ipse Vos denunciabo, III. 71. *extr.*

Σφεῖς, *Nom. plur. i. q.* αὐτοί, Ipsi. σφεῖς γε δουλεύσουσι, VII. 168. *a.* σφεῖς δὲ ἐπισπόμενοι ἐξ ἐναντίης, VIII. 7. *m. Genit. plur.* Σφέων, *pro* σφῶν, ἑωυτῶν *et* αὐτῶν, I. 31. *extr. et passim alibi.* ἀνάξια σφέων αὐτῶν πεπονθότες, I. 73. *m. f.*

Σφὶ, *Dativ. plur. pro* σφίσι, ἑαυτοῖς, ἑαυταῖς, αὐτοῖς *et* αὐταῖς, I. 2. *extr. et* 3. *extr. et frequenter alibi. Nec vero* σφίσι *respuit Herodotus, quod legitur* I. 4. *extr. et* 5. *a. et alibi, ubi quidem* σφίσιν *plerumque edebatur contra Herodoti usum, pro* σφίσι *autem suâ auctoritate* σφι *posuit Schaef. Pro* σφι, *ante vocalem in sequenti voce, subinde* σφιν *edebatur olim, ut* I. 1. *f. et* I. 67. *m. f. ubi nos cum Schaef. partim veteres libros, partim constantem alioquin usum Scriptoris secuti,* σφὶ *auctori restituimus. In nostrâ Var. Lect. ad lib.* I. *cap.* 67. *haec adjici debuerant, temere ibi omissa : „lin.* 9. σφι „ἔχρητε) *Sic recte mss. Paris.* „*cum F. ut edidit Schaef. Olim* „σφιν ἔχρησε *contra usum Herodoti.*"

Σφόδρα, *i. q.* μεγάλως. *Vide Var. Lect. et Not. ad.* IX. 17. *a.*

Σφρηγὶς, ῖδος, ἡ, Sigillum, III. 41. *a. et f.* λίθος τῷ τὰς σφρηγῖδας γλύφουσι, VII. 69. *m.*

Σφυρήλατος, ὁ, ἡ, Malleo ductus. εἰκὼ χρυσέην σφυρήλαταν ἐποιήσατο, VII. 69. *extr.*

Σχεδίη, ἡ, *proprie Adjectivum, subintellecto Substantivo* γέφυρα, (*Vide Schaef. ad Bosii Ellips. p.* 77.) Pons *praesertim,* ex tempore factus. *Promiscue Herodotus* τὴν σχεδίην *et* τὴν γέφυραν *dicit ; nusquam vero utrumque jungit vocabulum. Vide* IV. 87-89. 97 *et* 98. 136 *et* 141. V. 23. *a.* VIII. 97. *m.* VIII. 107. *m. coll.* VII. 37. *a. etc.*

Σχέτλιος, ίη, ιον, Pravus, Maleficus. *Sic de Bestiis,* ὅσα σχέτλια καὶ ἀνιηρά, III. 108. *a. Et* σχέτλια ἔργα, Improba facinora, VI. 138. *extr.*

Σχημάτια Λακωνικά, Saltationes modi Laconici, VI. 129. *m.*

Σχίζειν, Scindere, Dividere. Νεῖλος μέσην Αἴγυπτον σχίζων, II. 17. *m. Hinc Passiv.* σχιζομένης τῆς ὁδοῦ, VII. 31. *a.* Νεῖλος σχίζεται τριφασίας ὁδούς, (*idem atque* ἐς τριφ. ὁδούς,) II. 17. *m.* ἐνθεῦτεν διακρινομένη ἡ στρατιὴ ἐσχίζετο, VIII. 34. *a.* καί σφεων ἐσχίζοντο αἱ γνῶμαι, VII. 219. *b.*

Σχῖνος, ου, ἡ, Lentiscus arbor, *et* Bacca lentisci, IV. 177.

Σχοῖνος, ὁ, 1) Funis. πεδίον σχοίνῳ διαμετρήσασθαι, I. 66. *m. et f.* κατίει σχοίνῳ σπυρίδα, V. 16. *f.* 2) Mensura longitudinis apud Aegyptios, sexaginta stadia capiens, II. 6. *b.*

Σχοινοτενὴς, ὁ, ἡ, Lineâ rectâ decurrens, quasi secundum

Funem tensum ductus. σχοινοτενέες διέξοδοι ὁδῶν, I. 199. *m.* κατέτεινε (*nempe* κατέτεινε σχοίνους) σχοινοτενέας ὑποδέξας διώρυχας ὀγδώκοντα, I. 189. *f.* κατὰ Σάνην πόλιν σχοινοτενὲς ποιησάμενοι, Prope Sanen oppidum lineam rectam (e transverso) ducentes, VII. 23. *a.*

Σχολαῖος, η, ον, Otiosus, Lentus, Segnis. *Inde Neutr. plur. adverbialiter*, Σχολαίτερα, Segnius, Majore otio, IX. 6. *a.*

Σώζειν, Servare, Tueri. τὰς πόλις αὐτέων ἄνδρες τεταγμένοι ἔσωζον, VIII. 34. *f.* σωθέντος ἐμεῦ ὀπίσω ἐς οἶκον τὸν ἐμὸν, Quando salvus domum meam rediero, IV. 97. *f. Conf.* Ἀποσώζειν.

Σωλὴν, ῆνος, ὁ, Tubus, Canalis, Aquæductus. ὕδωρ ὀχετευόμενον διὰ σωλήνων, III. 60. *m.*

Σῶμα, τὸ, Corpus. ἀνθρώπου σῶμα ἓν οὐδὲν αὔταρκές ἐστι, I. 32. *f. ubi* ἀνθρώπου σῶμα οὐδὲν *per periphrasin dictum intelligi debet pro* ἄνθρωπος οὐδεὶς, *quasi dicas* Nulla persona hominis, Nulla natura humana. *De loco difficili, ac fortasse a librariis corrupto*, II. 139. τὰ οὐνόματά σφι (τοῖσι Πέρσῃσι) ἐόντα ὁμοῖα τοῖσι σώμασι καὶ τῇ μεγαλοπρεπείῃ, *vide ibi Notata.*

Σῶος, Salvus, Incolumis. αἱ πέδαι -- ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἦσαν σῶαι, I. 66. *extr. consentientibus h. l. msstis. Conf.* Σόος *et Notata ad* V. 77. *m. ubi pro eo, quod* I. 66. *est* ἦσαν σῶαι, *ait* ἔσαν περιεοῦσαι.

Σωρὸς, οῦ, ὁ, Acervus. ἰδὼν σωρὸν μέγαν σίτου κεχυμένον, I. 22. *a.* ἐσπεσὼν ἐς σωρὸν ψήγματος, VI. 125. *m.*

Σῶστρα τοῦ παιδὸς θύειν θεοῖς, (*i. q. aliâs* σωτήρια θύειν), Pro servato puero sacra eucharistica facere diis, I. 118. *f.*

Σωτὴρ, ῆρος, ὁ, Servator. ποταμὸς, - - τῷ θύουσι - - Σωτῆρι, VIII. 138. *m. N.*

*Foem.* Σώτειρα, ης, ἡ, Servatrix. Λητοῦν τροφὸν αὐτοῖσι καὶ σώτειραν γενέσθαι, II. 156. *f.*

Σωφρόνως, Moderate, Considerate, Prudenter. *Hinc Comparat.* τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην μὴ οὕτω συντάχυνε ἀβούλως, ἀλλ' ἐπὶ τὸ σωφρονέστερον αὐτὴν λάμβανε, III. 71. *m. Sic et apud Thucyd.* I. 32. *opponuntur* σωφροσύνη *et* ἀβουλία.

Σώχειν, *vide* Κατασώχειν.

# T.

T *literam pro* σ *usurpat Herodotus in* τοὶ *pro* σοὶ, Tibi, *quod vide in* Σύ. T *pro* θ, *in* αὖτις *pro* αὖθις, ἐνθεῦτεν *pro* ἐντεῦθεν *et similibus. Item* τ *tenet jonico more, ubi vulgo ob sequentem aspirationem* τ *in* θ *mutatur, ut* κατελεῖν *pro* καθελεῖν, κατ' ἡσυχίην *pro* καθ' ἡσυχίην, *etc. Pro Atticorum vero* ττ *in terminatione verborum*, σσ *tenet.*

Τάδε, *pro* κατὰ τάδε, *i. q.* οὕτω, Sic; Hoc modo. τούτῳ μὲν τὰ

δὲ ἐχρήσατο, II. 108. *a.* *Sic etiam, praeeunte optimo cod. msto, legendum* II. 95. *f.* τὴν δὲ νύκτα τάδε αὐτῷ χρᾶται· ἐν τῇ ἀναπαύεται κοίτῃ, ἐν ταύτῃ *etc. Vide ibi Not.*

Τὰ δὴ, *i. q.* καθ' ἃ δὴ *vel* δι' ἃ δὴ, Quapropter nempe, II. 106. *f.* τὰ δ' ἐς τὸ πλῆθος ἄνωγε φέρειν, τὸ κράτος - - ἡμάρτηκε, In eo vero quod, *sive*, Quod vero ad hoc adtinet quod *etc.*, fefellit eum opinio, III. 81. *a.* Τὰ μάλιστα, τὰ νῦν, *et similia, vide in* Μάλιστα *sub* Μάλα, *in* Νῦν, *etc.* τὰ πρὸς βορῆν *et* τὰ πρὸς νότου, *scil.* ἔχοντα, IV. 38. *coll.* 39. *extr.* *Similiter,* τὰ ἐς τὸν Ἄθων, VII. 22. *a.* (*aliis cap.* 21. *m.*) *ubi nos quidem articulum* τὰ, *a terminatione vocis praecedentis* μάλιστα *temere olim absorptum, ex conjecturâ adjecimus.*

Ταλαιπωρίη, ἡ, Labor, Aerumna. τοὺς ἀσθενεστάτους ἐς τὰς ταλαιπωρίας, Ad tolerandos labores maxime infirmi, IV. 134. *f.*

Τάλαντον, τὸ, Talentum; 1) *Pondus.* χίλια στυπτηρίης τάλαντα, II. 180. *b.* λιβανωτοῦ τριηκόσια τάλαντα, VI. 97. *extr.* *Conf.* Ἡμιτάλαντον. 2) *Pecuniarum summa.* ἀργυρίου δύο χιλιάδες ταλάντων, VII. 28. *b.* Εὐβοϊκὸν, Βαβυλώνιον τάλαντον, III. 89. *m.*

Ταμίης, ὁ, Quæstor. ταμίαι τοῦ ἱροῦ, Quæstores templi Minervæ Atheniensis, VIII. 51. *m.* *N.*

Τάμνειν, (*jon. pro* τέμνειν) Secare, Cædere, Concidere. τάμνουσα ἰχθῦς παρέχει τροφὴν, II. 65. *f.* ἐδέοντο ἐλαίην σφι δοῦναι ταμέσθαι, Cædendam oleam arborem, V. 82. *m.* ἐτάμνετο λίθους, Cædi jussit lapides, I. 186. *a. m.* οὐ τετμημένων τῶν ὁδῶν, Quum non sectæ (stratæ, signatæ, definitæ) essent viæ, IV. 136. *m.* τὴν μεσόγαιαν τάμνων τῶν ὁδῶν, Carpens viam per mediterranea, IX. 89. *f.* τάμνειν *et* τάμνεσθαι ὅρκια, Ferire foedus, IV. 201. *m. et cap.* 70. *a.* *Tum notanda phrasis hujusmodi:* ταμόντες τοῖσι Βαρκαίοισι χρόνον μένειν αἰεὶ τὸ ὅρκιον, ὅσον ἂν *etc.* Pacti erant cum Barcæis, tamdiu firmum mansurum foedus *etc.* IV. 201. *f.*

Ταξιάρχης, ὁ, Ordinum militarium (Agminis *vel* Manipuli) ductor, Centurio, *aut* Tribunus militum. *Inde Genit. plur.* τῶν ταξιαρχέων, IX. 53. *a.* *ubi alii quidem* ταξιάρχων *praeferunt, sed in* ταξιαρχέων, VII. 99. *a.* *plerique libri consentiunt.*

Ταξίαρχος, ὁ, *i. q.* Ταξιάρχης, *quod vide.* οἱ ταξίαρχοι, VIII. 67. *b.* τοὺς ταξιάρχους τῶν τελέων, IX. 42. *a.*

Τάξις, ιος, ἡ, 1) Locus quo quis in acie stat, Statio. αἰεί κοτε ἀξιεύμεθα ταύτης τῆς τάξιος, *nempe,* ut in dextro stemus cornu, IX. 26. *a.* δίκαιοί εἰμεν ταύτην τὴν τάξιν ἔχειν, IX. 27. *f.* *et mox,* τάξιος εἵνεκα στασιάζειν, ibid. ἐν τῇ τάξει (*sive* τάξι) εἶχε ἑωυτὸν, In statione mansit, I. 82. *m.* 2) τάξις, *i. q.* τάγμα, Manus militum unum ducem sequentium, Cohors, *aut* Manipulus; *cujus*

*dux est* ταξιάρχης *vel* ταξίαρχος. 3) Unaquæque series militum continuo ordine in acie stantium, τὸ μὲν μέσον (media acies) ἐγίνετο ἐπὶ τάξιας ὀλίγας, τὸ δὲ κέρας ἑκάτερος ἔρρωτο πλήθεϊ, VI. 111. *extr.*

Ταράσσειν, Turbare, Impedire, Incommodare. τὰ ναυήγια ἐτάρασσον τοὺς ταρσοὺς τῶν κωπέων, VIII. 12. *m.* τῆς στρατιῆς ὑπὸ τῆς ἵππου ταρασσομένης, IX. 50. *a. Iterum,* ὡς μὴ σφεας ταράσσοιεν οἱ ἱππόται, IX. 51. *f. pro quo est* μὴ σινοίατο *paulo ante* ibid.

Ταραχώδης, ὁ, ἡ, Turbulentus. τὸ θεῖον ἐὸν φθονερόν τε καὶ ταραχῶδες, I. 32. *a. N.*

Ταριχεύειν, Sale condire. ἰχθῦς ἐξ ἅλμης τε ταριχευμένοι, I. 77. *f. Conf.* Προταριχ.

Ταριχείη *et* Ταριχηΐη, Conditura quæ fit sale. *Et nomen proprium* Loci in Aegypto prope ostium Canobicum Nili αἱ Ταριχεῖαι, II. 113. *a. et* Ταριχηΐαι αἱ Πηλουσιακαί, II. 15. *a. N.*

Τάριχος, ου, ὁ, Piscis sale conditus. ὀπτῶν τοὺς ταρίχους, IX. 120. *a. et* οἱ τάριχοι ἐπὶ τῷ πυρὶ κείμενοι, IX. 120. *a. Moxque* ibid. *de Homine,* καὶ τεθνεὼς καὶ τάριχος ἐών.

Ταρσὸς, οῦ, ὁ, 1) Crates. *Sic* ταρσοὺς καλάμων, Crates arundineas *interpretantur viri doctissimi* I. 179. *m. N.* 2) οἱ ταρσοὶ τῶν κωπέων, Palmulæ remorum, VIII. 12. *m.* 3) ὁ ταρσὸς τοῦ ποδὸς, Planta pedis, Anterior pars pedis, *quâ parte latior pes est,* IX. 37. *m.*

Τάσσειν, 1) Locare, Ponere, Disponere. *Inde Passiv.* οὐδένα κόσμον ταχθέντες, IX. 69. *a.* τὸ στρατόπεδον παρὰ τὸν ποταμὸν τεταγμένον, IX. 15. *f.* 2) τάσσειν τινὰ ἐπὶ τινος, Constituere aliquem ad aliquid. *Hinc,* ἐπ' οὗ ἐτάχθημεν, V. 109. *f. non tam significat* Quâ parte locati sumus, *quam,* Cui rei præpositi sumus. 3) τάσσειν φόρον, Imponere tributum. *Unde Passiv.* φόρον μὲν οὐδένα ἐτάχθησαν, III. 97. *a. Sed Medium,* τάξασθαι φόρον *significat* Pacisci, Convenire cum aliquo, de tributo illi pendendo; *quasi dicas,* Sibi ipsi imponere tributum. *Sic* Κυρήνην Καμβύσῃ ἔδωκε, καὶ φόρον ἐτάξατο, IV. 165. *f. Similiter,* οἱ Κόλχοι ἐτάξαντο ἐς τὴν δωρεήν, *et* δῶρα, τὰ ἐτάξαντο, ἀγίνεον, III. 97. *m. et f. Adde* III. 13. *f.*

[Ταΰγετον, *vide* Τηΰγετον.]

Ταύτῃ, *Adverb.* 1) Hic, Hoc in loco; *unde* αὐτοῦ ταύτῃ, Ibidem, Hoc ipso in loco, *vide in* Αὐτοῦ. 2) Hoc modo, Ita. τὸ ἐνύπνιον ταύτῃ ἔκριναν, I. 120. *a.* ταύτῃ πλεῖστος γνώμην εἰμί, Hic maxime sum quod ad sententiam meam pertinet, *id est,* Sic maxime sentio, I. 120. *m. Conf.* Τῇ *num.* 3.

Ταφὴ, ἡ, Sepultura. ὡς ἂν ταφῆς ἐν γῇ τύχῃ, I. 24. *a. m.* βασιληΐης ταφῆς κυρήσει, I. 112. *extr.*

Τάφος, ου, ὁ, Sepulcrum. τάφοι πατρῷοι, IV. 127. *m.* II. 136. *m. Conf.* Τύμβος, Θήκη *et* Σῆμα.

Τάχα ἂν, Fortasse; *passim in Musis.*

Τάχιστα *vide sub* Ταχύς.

Τάχος, εος, τὸ, Celeritas. οἱ μὲν δὴ κατὰ τάχος ἐβοήθεον, VII. 178. *a.* IV. 127. *a. m.* νῦν οὖν ὡς τάχος (*i. q.* ὡς τάχιστα) με ἄφες πορευθῆναι, V. 106. *f.* νῦν δὲ ὅτι τάχος (*sive rectius*, ὅ τι τάχος) στρατιὴν ἐκπέμπειν, IX. 7. *f.*

Ταχυάλωτος, ὁ, ἡ, Qui cito (brevi, facile) capi potest. χώρην εὐαίρετον καὶ ταχυάλωτον, VII. 130. *m.*

Ταχὺς, Celer; *et Neutrum adverbialiter positum* Ταχὺ, Cito. *Unde Comparativ.* Ταχύτερον, Citius. ταχύτερον συμμίσγοιμεν ἂν ἐς μάχην, IV. 127. *a. m.* μᾶλλόν τι καὶ ταχύτερον τὴν πρόσοδον ἐποιεῦντο, IX. 101. *f.*

*Superlativus*, Τάχιστος, *unde* τὴν ταχίστην, *scil.* ὁδὸν, Brevissimâ viâ, Quam celerrime, Quam citissime, I. 73. *f.* τὴν ταχίστην βοηθέειν, I. 81. σβεννύναι τὴν ταχίστην τὸ πῦρ, I. 86. *f.* τὴν ταχίστην οἴχεσθαι, I. 111. *m.* 126. *extr.* τὴν ταχίστην ὀπίσω ἀπαλλασσόμενοι, VII. 162. *a. et frequenter alibi.*

*Adverbium* ὡς τάχιστα, Quam celerrime, Quam primum fieri posset, IX. 66. *f. ubi paulo ante*, τὴν ταχίστην ἐτρόχαζε φεύγων. *Sed alibi* ὡς τάχιστα *vim habet Conjunctionis*, Ut primum, Simul atque. ὡς δὲ ἡμέρη τάχιστα ἐγεγόνεε, I. 11. *m.* ὡς γὰρ ἐπετρόπευσε τάχιστα, I. 65. *f. Similiter* I. 80. *f.* 141. *a.* 213. *m. et alibi, ubi constanter quidem inter* ὡς *et* τάχιστα *voces nonnullae interseruntur.*

Τε *particula enclitica*, *interdum iniquiore loco posita poterat videri.* ἄνευ τε δόλου καὶ ἀπάτης, I. 69. *m. malles fortasse* ἄνευ δόλου τε καὶ ἀπάτης, *ut h. l. praefert cod. Par. C. sed in eamdem scripturam* ἄνευ τε *etc. consentiunt libri* (*quod sciam*) *omnes* IX. 7, 1. εὑρίσκω κῦδος ἡμῖν τε προσγινόμενον καὶ χώρην, VII. 8, 1. *f. ubi* κῦδός τε ἡμῖν *malles: vide Var. Lect.* βασιληίην τε καὶ καλλίστην πόλιν, VII. 209. *f. ubi* καλλίστην βασιληίην τε καὶ πόλιν *aut* βασιλ. τε καὶ πολ. καλλ. *malles.* πολλοὶ μὲν γάρ τε καὶ εὖ ἔχοντες, IX. 26. *f. ubi commodius videri poterat* καὶ γὰρ πολλοί τε καὶ εὖ ἔχοντες.

Τέθηπα ἀκούων, Obstupui audiens, II. 156. *a.*

Τεθριπποβάτης, ὁ, Qui quadrigis vehitur. Κυρηναῖοι τεθριπποβάται, IV. 170.

Τέθριππον, τὸ, *scil.* ἅρμα, Quadrigæ. ὀλυμπιάδα ἀνελέσθαι τεθρίππῳ, VI. 103. *a.*

Τεθριπποτροφέειν, Equos alere quadrigis jungendos ad ludos curules, VI. 125. *extr.*

Τεθριπποτρόφος, ὁ *et* ἡ, Equos quadrijugos alens. ἐξ οἰκίης τεθριπποτρόφου, VI. 35. *a.*

Τεῖν, *ex vetere dialecto Doricâ*, *i. q.* τοὶ *et* σοὶ, Tibi, V. 60. *extr. et* 61. *a. in Inscript. antiquâ.*

Τείνειν, *ubi de Situ geographico agitur*, Tendere, Dirigi, Porrigi. τὸ (*i. e.* κατὰ τὸ) πρὸς Λιβύης, ὄρος ἄλλο τείνει. II. 8. *m.* ἡ ἀκτὴ τείνει, τὰ (*i. q.* κατὰ τὰ) ἐς θάλασσαν, μέχρι Τριοπίου ἄκρης, IV. 38. *b. Eâdemque notione etiam Passivum usur-*

*patur. Nam loco modo citato*, II. 8. *m.* τὸ ὄρος *ait* τεταμένον τὸν αὐτὸν τρόπον *etc. ubi me invito* τεταμμένον *in nostrum exemplum irrepsisse significavi in Var. Lect. et Not. conf.* Παρατείνειν. *Metaphorice dicitur*, ταῦτα πάντα ἐς σὲ τείνει, Hæc omnia ad te spectant, ad te pertinent, VI. 109. *f. N. ubi paulo ante ait* ἀνήκει, *eâdem notione.*

Τειχέειν, Muro munire, Muro intercipere. τὸν ἰσθμὸν τειχέειν, VIII. 40. *f.* IX. 8. *a.* τειχέοντος Ἱστιαίου τὴν *etc. scil.* τὴν πόλιν ἥν, V. 23. *a. N. Item simpliciter*, Murum ædificare, Struere. τὸ τεῖχος τὸ ἐν τῷ Ἰσθμῷ ἐτείχεον, IX. 7. *a.*

Τειχήρης, ὁ, ἡ, Intra moenia compulsus, Intra murum inclusus. ὅκως τειχήρεας ποιήσειε τὰς πόλιας, I. 162. *b.*

Τειχίζειν, *i. q.* τειχέειν: *unde Passivum* τετείχιστο, *impersonaliter positum*, Munitum erat, *id est*, Exstructa erant munita ædificia, quæ quasi castella (τείχεα) erant, I. 181. *a. N. ubi quidem si* μὲν *pro* ἦεν *legas, (quod tamen nulla necessitas cogit) ad verbum* τετείχιστο *spectabit sequens Nominativus* τὰ βασιλήϊα, *itemque alter* Διὸς Βήλου ἱρόν.

Τειχομαχέειν, Oppugnare murum *urbis*, IX. 70. *a. m.*

Τειχομαχίη, ἡ, Pugna circa murum, Oppugnatio et Defensio muri, IX. 70. *a. et a. m.*

Τεῖχος, εος, τὸ, 1) Murus, *etiam* ligneus, *ut* VII. 14. *seq.* IX. 65 *et* 70. *sed maxime* lapideus aut latericius; *praesertim* Murus urbis; *ut* κατειληθέντες ἐς τὸ τεῖχος, I. 80. *extr.* ἐπιβῆναι τοῦ τείχεος, I. 84. *etc. Notemus hoc loco, quos* τειχέων κιθῶνας *Herodotus* VII. 139. *a. dicit, non esse quas vulgo* Loricas murorum *latine dicimus; sed* κιθῶνα *ibi per metaphoram* Totum murum *dici, qui nempe hos qui pone sunt*, veluti thorax aut lorica, *defendit et ab hostium impetu tutos praestat. Igitur, quod l. c. ait Noster*, εἰ καὶ πολλοὶ τειχέων κιθῶνες ἦσαν ἐληλαμένοι διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ τοῖσι Πελοποννησίοισι, *hoc valet*: Etiam si plures murorum ordines (plures muri, alter ante vel post alterum deinceps positi) per Isthmum erecti fuissent a Peloponnesiis.

2) Τεῖχος, Locus muro munitus, Urbs, Arx, Castellum. *Sic* τὸ τεῖχος τὸ Θηβαίων, IX. 41. *a. m. et* 66. *f. idem est ac* τὸ Θηβαίων ἄστυ, IX. 58. *f.* ἐς τὴν Σηστὸν, ὡς ἐόντος ἰσχυροτάτου τείχεος τῶν ταύτῃ, IX. 115. *a. Etiam in Plurali, notione Singularis; ut* τείχεα μεγάλα -- τὰ νῦν Ἀγβάτανα καλεῖται, I. 98. *m. et mox ibidem*, τοῦτο τὸ τεῖχος, *de eâdem urbe. Sic* Κιμμέρια τείχεα, Cimmerium castellum, IV. 12. *a. Sed et notione plurali*: Scythæ μήτε ἄστεα μήτε τείχεα habent; neque urbes, neque castella, IV. 46. *f.* Darius in Scythiâ ὀκτὼ τείχεα ἐτείχεε μεγάλα, IV. 124. *Rursus Singulari numero*: ἔλαβε τὸ τεῖχος τὸ ἐν Μέμφι, III. 14. *a. et* 91. *f. Alia omitto.*

Τειχοφύλαξ, ακος, ὁ, Muri custos, III. 157. *extr.*

Τέκνον, τὸ, Filius, Filia, Proles. *Sic de* Filiâ, μούνου ταύτης οἱ ἐούσης τέκνου, VII. 224. *extr.* ubi μούνης *quidem praeferunt alii. Etiam* Animalium proles τέκνα *dicuntur : sic* αἱ ἔχιδναι ἐκλέπουσι πολλόν τι χρῆμα τῶν τέκνων, III. 109. *f. N. ubi alii quidem* ὀφίων *posuerunt.*

Τεκνοποιὸς γυνὴ, Mulier pariendis liberis idonea. γυναῖκα τεκνοποιὸν μὴ ἄγεσθαι, I. 59. *a.*

Τελαμὼν, ῶνος, ὁ, Ligamen, Fascia. τὰ ἕλκεα σινδόνος βυσσίνης τελαμῶσι κατειλίσσοντες, VII. 181. *f.*

Τελέειν, 1) Perficere. ἔσται ταῦτα τελεύμενα, I. 206. *a.* 2) Impendere. ἐς τὸν δεῖπνον τετρακόσια τάλαντα τετελεσμένα, VII. 119. *b.* 3) Pendere *tributum: unde manarunt formulae hujusmodi, qualis* ἐς Βοιωτοὺς τελέειν, Communi Boeotorum contributum esse, In censum venire cum Bœotis, VI. 108. *f. Et ista rarioris usus dictio*, κοῖός τις ἀνὴρ δοκέοι εἶναι πρὸς τὸν πατέρα τελέσαι Κῦρον, Qualis vir ipse esset, cum patre Cyro collatus, III. 34. *m. f.* 4) Initiare *aliquem mysteriis.* ἐπεθύμησε Διωνύσῳ Βακχείῳ τελεσθῆναι, IV. 79. *a.*

Τελέθειν, Esse, Manere. μοῦνον ἀπόρθητον τελέθειν, VII. 141. *f. in Orac.*

Τέλειος *et* Τέλεος, Perfectus, Absolutus. *Persicum nomen* Tycta *graece* τέλειον *sonat*, IX. 110. *m. Alibi vero jonicâ vocabuli formâ* Τέλεος *utitur Herodotus.* δἰ ὄψιν ὀνείρου οὐ τελέην, Propter insomnii visum imperfectum, haud satis perspicuum certumque, I. 121. *a.* βωμὸς ὅπου θύεται τὰ τέλεα τῶν προβάτων, I. 183. *a. m.*

Τελεοῦν, Perficere, Consummare. *Cyrus puer* omnia, quæ faciunt veri reges, ἐτελέωσε ποιήσας, exacte, plene, omni ex parte absolute, nullâ re omissâ, fecerat, I. 120. *a.* ἐπιγενόμενα ταῦτα Δαρείῳ ἐτελέωσέ μιν, Consummarunt eum et quasi Consecrarunt et Inaugurarunt regem, III. 86. *b.*

Τελετὴ, ἡ, Initiatio, Mysteria, Sacræ cærimoniæ. ἡ Δήμητρος τελετὴ, τὴν οἱ Ἕλληνες θεσμοφόρια καλέουσι, II. 171. *a.* μέλλοντι δέ οἱ ἐς χεῖρας ἄγεσθαι τὴν τελετὴν, IV. 79. *a. Vide voc.* Ἄγειν, *num.* 6.

Τελευταῖος, η, ον, Postremus. τὸν τελευταῖον σφι τόνδε ἐξέφαινε λόγον, VII. 160. *a.* τὰ δύο τὰ τελευταῖα ῥηθέντα, VII. 142. *m.* τὸ τελευταῖον, *adverbialiter*, Postremo, I. 91. *m. f.*

Τελευτᾶν, 1) *activâ notione, cum Accusat.* Finire. τελευτᾶν τὸν βίον, I. 32. *m. f.* (*ubi* τελευτήσει τὸν βίον εὖ.) *et* ibid. *f.* VII. 154. *a.* III. 73. *a.* Vit. Hom. 1. *f.* τελευτήσας καλῶς τὸν αἰῶνα, I. 32. *m.* ἀμυνομένους τελευτῆσαι τὸν αἰῶνα, IX. 17. *f.* 27. *m.*

2) *Neutraliter*, Finem, Exitum habere, Finiri, Desinere, Mori. ἡ ὄψις, ὡς βουλόμεθα, τελευτήσειε, VII. 47. *f.* ἡ τελευτᾷ τὰ τῆς Λιβύης, II. 32. *m.* ἐτελεύτα ὁ λόγος τῷ ἄρχοντι,

Vit. Hom. 14. *a.* Πολυκράτεος αἱ εὐτυχίαι ἐς τοῦτο ἐτελεύτησαν, III. 125. *f.* ἐς τὴν (*scil.* Αἴγυπτον) τελευτᾷ αὕτη ἡ ἀκτή, IV. 39. *f.* τελευτᾷ ὁ Ἴστρος ἐς θάλασσαν ῥέων τὴν τοῦ Εὐξείνου πόντου διὰ πάσης Εὐρώπης, τῇ Ἰστρίην οἱ Μιλήσιοι οἰκέουσι, II. 33. *extr. N. ubi nos, commate post* Ἴστρος *posito, orationem ita distinximus ut verba* τῇ Ἰστρίην *etc. relata intelligantur ad* τελευτᾷ ὁ Ἴστρος, Desinit Ister ibi, ubi Istriam habitant Milesii. *Quando* τελευτᾶν Mori *significat, potest utique* τὸν βίον *subintelligi: sed ne necesse quidem est ut de hoc Accusativo cum maxime cogitemus, praesertim in locutionibus hujusmodi; quales,* οὐκ εὖ τελευτήσειν μέλλει Πολυκράτης, III. 43. *a. coll.* 125. *f.* φῆς ὑπὸ αἰχμῆς σιδηρέης με τελευτήσειν, I. 39. *a.* τελευτᾷ δόλῳ ὑπὸ Σπαργαπείθεος, IV. 78. *a. His adde* VI. 107. *a.* VII. 141. *m.* VIII. 71. *a.*

3) *Reperitur etiam alia ejusdem verbi forma*, Τελευτέειν, *certe in Participio praesentis temporis.* τελευτέοντας τοὺς πατέρας κατακαίειν, III. 38. *f.*

Τελευτή, ἡ, Finis. τελευτὴ τοῦ βίου λαμπροτάτη, I. 30. *f.* 31. *m.* σκοπέειν χρὴ παντὸς χρήματος τὴν τελευτὴν κῇ ἀποβήσεται, I. 32. *extr.*

Τελέως, Prorsus, Admodum. τελέως ἐς ἀσθενὲς (*i. q.* ἐς τελέως ἀσθενὲς) ἔρχεται, I. 120. *m.*

Τέλμα, τὸ, *vulgo*, Lacuna, Cœnosus et palustris locus; *Herodoto* Limum ipsum, *sive potius* Cæmentum *significat* coagmentando muro idoneum. τέλματι χρώμενοι ἀσφάλτῳ θερμῇ, I. 179. *a.*

Τέλος, εος, τὸ, 1) Finis, Exitus. ἐν τέλεϊ τούτῳ ἔχοντο, I. 31. *extr.* (*conf.* Ἐνέχεσθαι.) τέλος τοιόνδε ἐγένετο τῆς μάχης, IX. 22. *a.* τεῖχος ὑμῖν ἐλαυνόμενον ἐν τέλεΐ ἐστι, IX. 7. *m. f. ubi olim* ἐντελές ἐστι *edd.* καί σφι ἦν πρὸς τέλεϊ, IX. 8. *m.* τέλος δὲ τῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ Αἰθίοπος ὧδε ἔλεγον γενέσθαι, II. 139. *a. N.* ἐς τὸ τέλος κακῶς ἐτελεύτησε, III. 40. *m. f.*

2) τέλος, *adverbialiter*, Postremo, I. 76. *f.* 82. *m.* 96. *extr.*

3) οἱ ἐν τέλεϊ ἐόντες τῶν ἀστῶν, Principes civitatis, Magistratus, III. 18. *m.* IX. 106. *m. N.*

4) τέλος, *in re militari*, Turma, Agmen, Manus quædam militum coordinatorum, *ut* Legio, Cohors, Manipulus. ἐλόχισε κατὰ τέλεα τοὺς ἐν τῇ Ἀσίῃ, I. 103. *a.* ἐτετάχατο κατὰ τέλεα, VII. 87. *a.* κατὰ ἔθνεα καὶ κατὰ τέλεα, IX. 33. *a.* καὶ κατὰ τέλεα καὶ παντοίως προσβάλλοντες, VII. 211. *extr. Sic* προσέβαλλον κατὰ τέλεα, IX. 20. *b.* 22. *a. cui opponitur* οὐκέτι κατὰ τέλεα, ἀλλ᾽ ἅμα πάντες, IX. 23. *a.* οἱ τῶν τελέων σημάντορες, ἡγεμόνες, VII. 82. *a.* 223. *m.*

5) *Etiam, extra rem militarem,* ὀρνίθων τέλεα, *pro* ὀρνίθων γένεα, *dixit Noster* II. 64. *f. si fides libris nonnullis, quorum auctoritatem secutus est Schaef.*

Τέμενος, εος, τὸ, *redditur subinde* Fanum, Delubrum, Templum; (*ac fortasse, aliter licet Varro sentiat, graecum vocabulum latino* Templum *originem dedit:*) *vocatur autem* τέμενος Quælibet area sacra; Ager, *itemque* Lucus vulgari usu exemtus et deo alicui aut heroi sacer habitus. ἔστι ἐν τῷ τεμένεϊ τοῦ Πρωτέος ἱρὸν τὸ καλέεται ξείνης Ἀφροδίτης, II. 112. *m.* ἔστι ἐν τῷ τεμένεϊ τούτῳ Λητοῦς νηός, II. 155. *m.* Διὸς βωμὸν ἱδρύσατο καὶ τέμενος περὶ αὐτὸν οὔρισε, III. 142. *a. N.* Lucus (τὸ ἄλσος) Argo heroi sacer *idem* τέμενος *vocatur Nostro*, VI. 79. *m. f. coll. cap.* 78 *et* 80. τῷ βασιλέϊ τεμένεα ἐξελὼν καὶ ἱερωσύνας, IV. 161. *f. N. ubi intelligi videntur* Agri sacri quorum ex proventu sacerdotes sustentare vitam consueverunt. ἔστι Πρωτεσίλεω τάφος τε, καὶ τέμενος περὶ αὐτὸν, ἔνθα ἔην χρήματα πολλὰ, IX. 116. *a.* τὸ τέμενος ἔσπειρε (ὁ τύραννος) καὶ ἐνέμετο, ibid. *f. N. Per metonymiam* τέμενος *etiam dicitur* Aedes aut Ara in sacrâ areâ exstructa. οἱ Ἀθηναῖοι τῷ Αἰακῷ τέμενος ἀπέδεξαν τοῦτο τὸ νῦν ἐπὶ τῆς ἀγορῆς ἵδρυται, V. 89. *f. N. adde* V. 67. *f. Quin et* μέγιστον τέμενος (Templum maximum) ἱδρύμεναι αἱ πόλιες, II. 178. *m.*

Τέμνειν, *vide* Τάμνειν.

Τέναγος, εος, τὸ, Palus, Lacuna. ἐς ἕλεά τε καὶ τενάγεα ἐκδιδοῖ, I. 202. *f. Alibi* τέναγος *commode redditur* Locus vadosus. *Sic*, Videntes barbari, Locum, qui aliâs alto mari inundatus erat, nunc ingenti et diuturno maris recessu τέναγος γενόμενον, Vadosum (Vado pervium) esse factum, VIII. 129. *a.*

Τεο, *enclit.* (*jonice pro* του *et* τινός.) ἀπὸ σμικροῦ τεο, I. 58. *a. Dativ.* τεῳ *aut* τέῳ, *pro* τινι. ἔργον οὐ πολλῷ τέῳ (*sive rectius* τεῳ *absque accentu scribetur*) ἔλασσον, II. 48. *b.* 124. *m.* IV. 47. *m. Dativ. plur.* εἰ τέοισι, (*jon. pro* εἴ τισι,) Si quibus, VIII. 113. *f. N.* εἰ τέοισι καὶ ἄλλοισι Ἕλλησι, IX. 27. *m. f. Conf.* Τευ, Τεῦ *et* Τέῳ.

Τεὸς, ἡ, ὸν, (*jon. pro* σὸς,) Tuus. ἐν Πέρσῃσι τεοῖσι, VIII. 100. *f. si vera ibi nostra conjectura, ubi* ἐν Πέρσῃσι τοῖσι *vitiose praeferunt libri. Vide Var. Lect.*

Τέρας, εος, τὸ, Prodigium, Ostentum, Signum. τοῦτο τέρας τῶν μελλόντων ἔσεσθαι κακῶν ἔφηνε ὁ θεός, VI. 98. *a.* τέρας σφι ἐφάνη μέγα, VII. 57. *a.* δόξασαι ἄλλο τι εἶναι τέρας, VIII. 27. *m. f.* τέρεα μέζονα τοῦ πρὶν γενομένου τέρεος, VIII. 37. *m.*

Τέρμα, ατος, τὸ, Terminus, Finis. συνάγουσι τὰ τέρματα (*scil.* τῶν ῥεέθρων) ὅ τε Τύρης καὶ ὁ Ὕπανις, IV. 52. *f.* τέρματι *pro* σπέρματι *ex conjecturâ temere edidit Schaef.* III. 97. *a. m.*

Τέρπειν, Delectare. ἡ ἀγγελίη ἔτερψε αὐτούς, VIII. 99. *a.*

Τέρψις, ἡ, Delectatio, Voluptas. τέρψιος ἐμπιπλέει τὸ σῶμα, VII. 39. *m.*

Τεσσεράκοντα, Quadraginta, *jon. pro* τεσσαράκοντα, *quam formam communem plerique qui-*

*dem codices, in prioribus praesertim Musis, tenent*, I. 166. *m. f.* II. 29. *m. f.* III. 10. *a. et* τεσσαράκοντα *cum aliis tenui etiam ipse* I. 202. *m. f. ubi* τεσσεράκοντα *positum malim cum Schaef.*

Τέσσερες, Quatuor, *jon. pro* τέσσαρες, *quam formam communem item frequenter tenuere librarii; et* πίθους τέσσαρας *nos etiam cum aliis tenuimus* I. 51. *m. ubi* τέσσερας *cum Schaef. positum velim; constanter enim Herodotus jonicâ formâ in hoc vocab. usus esse videtur.* τρόπους τέσσερας παραγωγέων *ex auctoris usu recte primus edidit Gronov.* μέχρι τεσσέρων μηνῶν *jam olim recte editum erat*, II. 31. *a. Sic* παῖδας τέσσερας, II. 110. *a.* τεσσέρων πλέθρων, II. 138. *f.* ἡμέραι τέσσερες, II. 158. *a. et cet. Similiter in Neutro genere*, τέσσερα καὶ τεσσεράκοντα ἔτεα, III. 10. *a.*

Τεσσερεσκαίδεκα, Quatuordecim. ἔτεα τεσσερεσκαίδεκα καὶ τεσσερεσκαίδεκα ἡμέρας, I. 86. *a.*

Τεσσερεσκαιδέκατος, Decimus quartus. τεσσερεσκαιδεκάτη ἡμέρη, I. 84. *a.*

Τετάρτη, ἡ, *puto subintellecto subst.* μοίρη *aut* μερίς, Mensuræ genus Liquidorum apud Spartanos; Quarta pars, Quartarius. οἴνου τετάρτην Λακωνικὴν, VI. 57. *a. m.*

Τεταρτημόριον (Quarta pars) τοῦ μισθώματος, II. 180.

Τέτορες, *idiomate Laconico i. q.* τέσσαρες, Quatuor. χιλιάδες τέτορες, VII. 228. *a. in Epigram.*

Τετράγωνος, ὁ, ἡ, Quadrangularis, Quadrilaterus. πυραμίδος ἐούσης τετραγώνου, II. 124. *extr.*

Τετραγωνοπρόσωπος, ὁ, ἡ, Quadratam habens faciem. ἐνύδριες, κάστορες καὶ ἄλλα θηρία τετραγωνοπρόσωπα, IV. 109. *f.*

Τετραέτης, *sive* Τετραετὴς, ὁ, ἡ, Quatuor annorum. τριέτεα καὶ τετραέτεα χρόνον, I. 199. *extr. ubi* τριετέα *et* τετραετέα *praefert cod. F. Conf.* Τριέτης.

Τετραίνειν, *i. q.* τιτραίνειν, *fut.* τρήσειν, Perforare. ἐνθαῦτα ὁ οὐρανὸς τέτρηται, IV. 158. *extr. N. Conf.* Διατετραίνειν *et* Συντετρ.

Τετράκυκλος, ὁ, ἡ, Quatuor rotas habens. τετράκυκλοι ἅμαξαι, I. 188. *f.* II. 63. *m.*

Τετράπηχυς, εος, ὁ, ἡ, Quatuor cubitorum longitudine. τόξα μακρὰ, τετραπηχέων οὐκ ἐλάσσω, VII. 69. *a.*

Τετράπουν, τὸ, Quadrupes, IV. 71.

Τετράφυλοι, In quatuor Tribus distributi *Athenienses*, V. 66. *b.*

Τευ, *i. q.* τεο, *enclit.* (*jon. pro attico* του *et communi* τινός) συμβουλεύσαντός τευ, I. 19. *b.* ἄλλου τευ, I. 39. *m. f.* εἰ ἄξιός τευ κακοῦ εἰμί, I. 115. *extr.* οὔνομά τευ δαίμονος, II. 43. *m.*

*Passim olim* ἀπό τευ *edebatur, ubi nos cum aliis* ἀπ᾽ ὅτευ *scripsimus. Vide* Ὅτευ. *Sic et* ὑπ᾽ ὅτευ, IX. 84. *a. ubi alii* ὑπό τευ.

Τεῦ, jonice *pro interrogativo* τίνος, Cujus? τεῦ ἐνδεὴς ἐών; V. 106. *m.*

Τεχνάζειν, Artificiis (Dolis) uti, Simulare *vel* Dissimulare. ὁρέων αὐτὸν τεχνάζοντα, VI. 1. *b.*

κατεφάνη τεχνάζων, III. 130. *a. N.*

Τέχνη, ἡ, Ars. τὴν τέχνην (Artem medicam) εἰ ἐπίσταιτο, III. 130. *a.* φλαύρως ἔχειν τὴν τέχνην, ibid. *m.* μηδεμιῇ τέχνῃ, Neutiquam, Nequâquam, I. 112. *a.* ἰθείῃ τέχνῃ, *vide in* Ἰθύς.

Τεῳ, *enclit. jon. i. q. atticum* τῳ *et commune* τινί. ἢν μὴ ἀποκτείνῃς αὐτὸ, ἀλλὰ τεῳ τρόπῳ περιποιήσῃ, I. 110. *f.* ἄλλῳ δέ τεῳ, V. 86. *m.* δῆλον δ᾽ ἐποίεον παντί τεῳ, VII. 210. *f.* καί τεῳ τῶν φυλασσόντων, IX. 120. *a. Alibi passim cum accentu scribitur* τέῳ, *ut* οὐ πολλῷ τέῳ ἔλασσον, II. 48. *b.* 124. *m.* IV. 47. *a. quibus locis commodius fortasse* οὐ πολλῷ τεῳ, *ut alibi, scribetur. Similiter in Genit. plur.* πολλῶν τέων, *sive* πολλῶν τεων, V. 57. *f. idem quod* πολλῶν τινων.

Τέῳ, *jon. pro attico* τῷ *et communi* τίνι *interrogativo aut relativo.* φέρε ἀκούσω τέῳ καὶ τρόπῳ ἐπιχειρήσομεν αὐτῷ, I. 11. *extr.* τέῳ τρόπῳ τουτέων ἐπικρατήσομεν; Quonam modo? VII. 234. *f.* τέῳ τρόπῳ πρήσομεν; III. 72. *a.* τέῳ μόρῳ τὸν παῖδα κατεχρήσαο; I. 117. *a. Etiam in Foeminino genere:* τέῳ δυνάμει, *sive rectius* τέῳ δυνάμι; κοίῃ χειρί; Quibusnam viribus? IV. 155. *f. Dativus plur.* τέοισι ὄμμασι; Quibusnam oculis? I. 37. *a. N.*

Τέως, 1) *jonice pro comm.* ἕως, Quoad, Quamdiu. τέως ὁ Ἀρκεσίλεως ἐν τῇ Βάρκῃ διαιτᾶτο, IV. 165. *a.* 2) Aliquamdiu, *proprie* Usque adhuc. *Sic* τέως μὲν --, μετὰ δὲ, I. 11. *m. f.* 86. *m.* 94. *a.* τέως μὲν --, ἔπειτα δὲ, VI. 83. *a.* τέως μὲν --, τέλος δὲ, I. 82. *m.* II. 169. *a. m. Sed et* ἕως μὲν --, τέλος δὲ, *legitur* VIII. 74. *a. Conf. Var. Lect. ad* I. 86, 20.

Τῇ, *jon. pro comm.* ᾗ 1) Quo loco, Quâ parte, Ubi. τῇ οὐδεὶς ἐτέτακτο φύλακος, I. 84. *a. et mox* τῇ οὐδὲ Μήλης, ibid. τῇ ἦν ἐπίμαχον τὸ χωρίον, ibid. *m.* κατὰ τοῦτο τῇ, Eâdem in parte quâ, III. 64. *m. Similiter* τῆπερ *i. q.* ᾗπερ. ἔθαψαν αὐτὸν τῆπερ ἔπεσε, I. 30. *extr.* τῇ στήσονται πόλεμον, Quo loco gesturi sint bellum, VII. 236. *f.*

2) τῇ, Ut, Quemadmodum, Quomodo. εἴρετο τῇ (Quomodo, Quam in partem) ἔκριναν οἱ τὴν ὄψιν, I. 120. *a.* ταῦτα μὲν, τῇ ἐμοὶ δοκέει εἴρηται, II. 120. *extr.* τῇ γέ μοι φαίνεται εἶναι ἀληθές, (*sive rectius* τὠληθές) VII. 139. *a.* ἢν μὴ ταῦτά τοι ταύτῃ ἐκβῇ τῇ ἐγὼ λέγω, Nisi hæc ita eventura sunt ut (*proprie*, in eam partem exitura sunt, in quam) ego dico, VII. 209. *extr. Similiter,* ὥστε αὐτῷ πάντα ἀποβεβήκοι τῆπερ ἐκεῖνος εἶπε, I. 86. *m. f.*

3) *Minus explorata ratio est illius locutionis,* ἔστι τῇ με νικᾷς, γνώμην ἀποφαίνων περὶ τοῦ ἐνυπνίου, I. 40. *f. ubi difficultatem dissimulantes interpretes exprimere duo verba* ἔστι τῇ *supersederunt; ego illa latino vocabulo* Aliquatenus *reddidi; nempe* ἔστι τῇ *proprie sonat* Est quomodo, *quod idem valet ac* Quodammodo, Aliquatenus.

*Sed non diffiteor, haud satis commodam sic prodire verborum Croesi sententiam. Itaque videndum puto, ne* τῇ *h. l. fortasse idem ac* ταύτῃ *valeat, et ad* ἀποφαίνων *referatur: quo posito, tollenda fuerit distinctio post* νικᾷς, *et post* ἔστιν *reponenda, ut hoc dixisse intelligatur Croesus:* Est; (*i. e.* Est ita; Verum est quod tu dicis:) vincis me, sententiam super insomnio ita declarans.

Τήκειν, 1) Liquefacere, Conflare. τήξας (*scil.* aurum et argentum) ἐς πίθους κεραμίνους κατεγχέει, III. 96. *f.* (*conf.* Χιών.) 2) τηκόμενος νούσῳ, Marcescens et Macrescens morbo, III. 99. *m.*

Τὴν *saepe elliptice ponitur, tacito substantivo ad quod refertur ille articulus. Sic* τὴν πρώτην, *scil.* ἀρχὴν, *sive cum aliis* ὁρμὴν, ὥραν *aut* ὁδὸν *supplere velis:* τὴν ταχίστην, *sc.* ὁδόν. (*vide in* Πρῶτος *et* Ταχύς.) *Praesertim subintelligitur Substantivum nomen ab adjecto Verbo derivatum. Sic* τὴν αὐτὴν (*scil.* σκευὴν) ἐσκευασμένοι, VII. 84. τὴν αὐτὴν ταύτην ἐσταλμένοι, VII. 62. *a. N. ubi* στολὴν *supplere posses, nisi continuo subjiceretur,* Μηδικὴ γὰρ αὕτη ἡ σκευή ἐστι. *Adde* VII. 72. *m. coll. cap.* 73. *a. Ad* τὴν ἐπὶ θανάτῳ *intelligunt vulgo* ὁδὸν, *et eamdem in sententiam substantivum* ἔξοδον *adjecit ipse Herodotus* VII. 223. *a. m. Sed ad* τὸ παιδίον κεκοσμημένον τὴν ἐπὶ θανάτῳ, I. 109. *a. subintellectum esse nomen* κόσμησιν *mihi persuasi; vide ibi Notata. Similiter* ἔδησε τὴν ἐπὶ θανάτῳ, *scil.* δέσιν, III. 119. *a. m. N. et alibi. Conf.* Θάνατος.

Τηΰγετον, τὸ, *scil.* ὄρος, Taygetus mons, IV. 146. *extr. N.*

Τὶ *et* Τί, *vide in* Τὶς *et* Τίς.

Τιάρας *et* Τιήρης, ὁ, Tiaras, Capitis tegumentum Persicum. ἐστεφανωμένος τὸν τιάραν μυρσίνῃ, I. 132. *a. m.* (*ubi invitis msstis* τιήρην *posuerunt recentiores editores: vide Var. Lect. et Notas.*) *Sic,* πίλους τιάρας φορέοντες, III. 12. *f. N.* VII. 61. *a. Sed in* τιήρῃ χρυσοπάστῳ *consentiunt omnes* VIII. 120. *a. nisi quod mendose* τριήρει *praeferunt nonnulli.*

Τίειν, *vide* Τίνειν.

Τιθέναι, Ponere. Αἰγύπτου τὰ μὲν, κάτω θήσω, *etc.* III. 3. *f.* οἱ θεοὶ, κόσμῳ θέντες τὰ πάντα πρήγματα, II. 52. *a.*

*Medium:* ἐν τιμῇ τίθεσθαί τινα, In honore habere, III. 3. *m.* γέλωτα ἐμὲ θήσεσθε, III. 29. *m.* γέλωτά με ἔθευ, VII. 209. *a. m. N.* χρήματα θέσθαι παρά τινα, Apud aliquem deponere, VI. 86, 1. *f. N.* γνώμην θέμενος μὴ στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, VII. 82. *a.* τὰ σεωυτοῦ τιθέμενος εὖ, VII. 236. *f.* ὑμεῖς ἡμῖν χάριν θέσθε, Gratificamini, Gratiam inite, IX. 60. *f.* χάριτα αὐτῷ τιθέμενος, IX. 107. *m. f.* ἔθεντο πρὸ τοῦ ἱροῦ τὰ ὅπλα, Arma deposuerunt, Consederunt, Castra posuerunt, IX. 52. *extr. N.* μαρτύρια θέσθαι, VIII. 55. *a.*

Τίκτειν, Parere. ἐδόκεε λέοντα τεκεῖν, VI. 131. *f.* λέγω τὴν χώ-

ρην -- λιμὸν τέξεσθαι, Adlaturam esse, *tuo exercitui* famem, VII. 49. *f.*

Τίλων, ωνος, ὁ, Piscis quidam paludis Prasiadis, V. 16. *extr.*

Τιμᾶν, Honore prosequi, Colere. ξείνων πάντων μάλιστα ἐτίμα Σαμίους, III. 55. *f. ubi Medium verbum* ἐτιμᾶτο *praeferunt plures codices, sed mox* ibid. *in* τιμᾶν τοὺς Σαμίους *consentiunt omnes. Passivum* πάντων τῶν εὐνούχων ἐτιμήθη μάλιστα παρὰ Ξέρξῃ, VIII. 105. *extr.* ἣ δ' ἂν κριθῇ καὶ τιμηθῇ, V. 5. *a. ubi* τιμηθῇ *idem fere valet ac* προτιμηθῇ, Quæ præ cæteris digna hoc honore judicatur. ἐτιμήθη ὑπὸ Λακεδαιμονίων, Præmio honoratus est (Propositum præmium, pecuniam accepit) a Lacedæmoniis, VII. 213. *f. Conf.* Ἐπιτιμᾶν.

*Medium notione Activâ.* πολλοῦ τιμᾶσθαι, *i. q.* περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι, III. 154. *a. Conf. Var. Lect.* III. 55. *f.*

Τιμὴ, ἡ, 1) Honor. τιμὰς μέζονας ἔχουσι, II. 46. *f.* 2) Munus honorificum, Dignitas. οὔτε τιμὰς τὰς ἐούσας συνταράξας, I. 59. *extr.* ἄχαρις τιμὴ, VII. 36. *a.* 3) Pretium. ἐξευρίσκοντες τιμῆς (*i. e.* ἀντὶ τιμῆς, Pretio, Caro pretio) τὰ κάλλιστα, VII. 119. *a. Sic* ὠνήσατο τιμῆς ἀργυρίου *dixit Lucas Act. Apost.* 7, 16.

Τίμιος, Honoratus, Honore adfectus. τίμιοι ἐγένοντο, VII. 71. *extr.* (*ubi opponitur* ὁ δὲ οὐκ ἐτιμήθη.) τιμιώτεροί εἰσι (Majore in pretio sunt) οἱ εὐνοῦχοι, VII. 105. *m.*

Τιμωρέειν, 1) τιμωρ. τινὶ, Opem ferre, Auxilio venire alicui. Ἴωσι τιμωρέειν, I. 141. *extr.* 152. *m.* τιμωρέοντες τῷ θεῷ, II. 63. *f.* τιμωρῆσαι ἑωυτῇ κελεύουσα, IV. 165. *f.* τιμωρέουσι τῇ Ἑλλάδι, VII. 169. *a. et saepius alibi. Subinde Dativus facile subintelligitur, ut* οὗτοι δὲ -- ἐτιμώρεον, *nempe* αὐτοῖσι, I. 18. *f.*

2) *Rursus* τιμωρέειν τινὶ, Ulcisci aliquem, *nempe* Ulcisci injuriam alicui illatam. τιμωρέουσα ἀδελφεῷ, τὸν Αἰγύπτιοι ἀπέκτειναν, II. 100. *a. m.* τιμωρέων τῷ πατρὶ, I. 103. *m. coll.* 102. *f.* τοῖσι ἡμέας ἀναγκαίως ἔχει τιμωρέειν ἐς τὰ μέγιστα, VIII. 144. *m. et cet. Abest subintelligendus Dativus,* I. 4. *a.* τὸ δὲ ἁρπασθεισέων σπουδὴν ποιήσασθαι τιμωρέειν, *nempe* ὥστε τιμωρέειν αὐταῖς, *ut* injuriam illis illatam ulciscaris. *Conf.* Σπουδή.

3) *Medium.* Τιμωρήσασθαί τινα, Punire aliquem, Poenam sumere ab aliquo. βουλόμενοί μιν ἀντὶ τουτέων τιμωρήσασθαι, VI. 135. *a.*

4) *Passivum.* τιμωρέεσθαι ἐς τινὰ *idem valet ac* τιμωρέειν τινί, *notione num.* 2. *expositâ.* τετιμώρηται ἐς Λεωνίδην, Ultus fueris cædem Leonidæ, IX. 78. *f. coll. cap.* 79. *m. ubi homini, qui verbis istis usus erat, respondet Pausanias,* Λεωνίδῃ με κελεύεις τιμωρῆσαι.

Τιμώρημα, τὸ, Auxilium alicui præstitum ad ulciscendam in-

juriam ei ab alio inlatam. ἐκ τῶν Μενέλεω τιμωρημάτων, VII. 169. *a. ubi in Latinis nostris temere omissa sunt verba*, Propter auxilia Menelao præstita. *conf. Var. Lect. et Not.*

Τιμωρητὴρ, ῆρος, ὁ, Auxiliator, Adjutor, Opem ferens. Αἰγινητέων δέεσθαι τιμωρητήρων (ἡμῖν) γενέσθαι, V. 80. *m. id est*, βοηθέειν ἡμῖν, ibid. *f. Conf.* Τιμωρός.

Τιμωρίη, ἡ, *idem fere ac* τὸ τιμώρημα, Auxilium alicui missum, *sive* Ipsa actio opem ferendi. ἔσχοντο τῆς τιμωρίης, Abstinuerunt ab ope ferendâ, Opem ferre supersederunt, VII. 169. *extr.*

Τιμωρὸς, οῦ, ὁ, *i. q.* τιμωρητὴρ. σὺ φλαυροτάτους ἐόντας Κρῆτας τιμωροὺς Μενέλεω, VII. 171. *m.* αὐτὸς γάρ οἱ πέμψειν τιμωροὺς, Auxiliares ei missurum, II. 141. *m.*

Τιμωρὸς *etiam Adjective usurpatur.* οὗτος μέν οἱ ὁ λόγος ἦν τιμωρὸς, Hæc ejus oratio Ad ultionem (Ad exigendam pœnam) spectâbat, VII. 5. *f.*

Τίνειν, *sive rectius* Τίειν, *fut.* τίσειν, (*nam* τίνειν *apud Nostrum non nisi corruptis in locis quibusdam reperitur.*) Solvere, Dare *poenas.* ποινὴν τῖσαι Ξέρξῃ -- τῶν ἀπολομένων, VII. 134. *f. Perperam* ξυγὰ τίνουσι *pro* τείνουσι *praeferunt plures codd.* II. 96. *a. nempe diphthongum* ει *cum productâ vocali* ι *confundentes.*

*Medium*, Τίσασθαι, Pœnas sumere, Ultionem capere *ab aliquo.* ἐν νόῳ ἔχουσα τίσεσθαι τὸν Κανδαύλην, I. 10. *f. ubi* τίσασθαι *praeferunt alii. Sic* τίσασθαι Ἀστυάγεα ἐπιθυμέων, I. 123. *a. et* τίσασθαι θέλων ὑπὲρ Ἀστυάγεος Κῦρον, I. 73. *a.* ἵνα τίσωνταί σε ὑπὲρ τῶν *etc.* I. 27. *f.* τὸν σεωυτοῦ φονέα τῖσαι, I. 124. *a. ubi male* τίσαι *vulgo.* τὸν ποταμὸν ἐτίσατο Κῦρος, I. 190. *f.* εἰ μὴ τοὺς Μάγους τισαίατο, III. 75. *f.* τὸν εἴπαντα ταῦτα τίσασθαι, III. 120. *extr. Plura omittens, unum adjicio locum*, IX. 120. *a. m. ubi olim* τὸν ἀδικέοντα τίνεσθαι *edd. sed nos quidem cum aliis* σινέεσθαι *edidimus.* τισόμεθα *pro* πεισόμεθα *legendum censuerat Valck.* IV. 119. *f.*

Τίννυσθαι (τινὰ), Punire *aliquem*, Ultionem capere. τίννυσθαι βουλόμενοι, *scil.* τοὺς Δωριέας, V. 77. *a. Conf.* Ἀποτίννυσθαι.

Τὶς, τινὸς, Aliquis, Quidam. ἤ τὶς ἢ οὐδείς, Vix unus, III. 140. *m.* τῶν τις Περσέων, I. 85. *m.* τῶν τινες Φοινίκων, VIII. 90. *a. ubi vide Not. Subinde* τὶς *valet* πᾶς τις *vel* εἷς ἕκαστος. *Sic*, σκοπέειν τινὰ τὰ ἑωυτοῦ, I. 8. *f.* καί τις οἰκίην ἀναπλασάσθω, VIII. 109. *f. Not. Alibi fere abundat.* δοκέει μοι οὐδ' ἀρετὴν εἶναί τις ἡ Λιβύη σπουδαίη, IV. 198. *a.* δι' ὅν τινα κακῶς ἤκουσε, III. 120. *extr. N.* οἵ τινες ἀνθρώπων, II. 2. *f. idem valet ac* τίνες ἀνθρ. Quinam ex hominibus, Quinam homines. *Conf.* Τευ, Τεο, Τεῳ *et* Τεων.

*Neutrum* Τὶ, Aliquid. οὐδέν τι, Nihil quidquam. οὔτε τι σπείροντες οὐδέν, IV. 19. οὔτε τι ἐξεκομίσαντο οὐδέν, VIII. 20. *a.*

*Post* δὴ *frequenter pleonastice fere ponitur.* τῷ δή τι καὶ ἐπεῖχε ἐλλάμψεσθαι, I. 80. *f. ubi alii* τοι *pro* τι *habent, ut passim alibi.* οὕτω δή τι ἰσχυραί, III. 12. *m.* οὕτω δή τι πολύγονον, III. 108. *m.* ἡ κρήνη οὕτω δή τι πικρή, IV. 52. *m.*

Τίς, *Pronomen interrog.* Quis. *Neutr.* τί; Quid. οἵ τινες ἀνθρώπων βεκὸς τί (*alii* βεκός τι *aut* βεκὸς τὶ) καλέουσι, II. 2. *f. ubi conf. notata in Var. Lect.* σοὶ δὲ καὶ τούτοισι τοῖσι πρήγμασι· τί ἐστι; τί πολλὰ πρήσσεις, V. 33. *f. N.*

Τίσις, ιος, ἡ, Ultio, Vindicta. δείσαντα τὴν τίσιν, I. 86. *f.* τῷ μεγίστη τίσις ἀδικηθέντι ἐγένετο, VIII. 105. *a.* τίσιν διδόναι, Poenas dare. ἵνα δοῖεν τίσιν τῶν ἐπ' Ἀρτεμ. ἀγωνισμάτων, VIII. 76. *m. Pluralis:* Ὀροίτεα Πολυκράτεος τίσιες (Diræ ultrices) μετῆλθον, III. 126. *a.* 128. *extr.*

Τιτραίνειν, *vide* Τετραίνειν.

Τιτρώσκειν, Vulnerare. αἱ ἡμίσεαι τῶν νεῶν τετρωμέναι, Vulneratæ naves, VIII. 18. *Conf.* Τρωματίζειν.

Τλῆναι, Sustinere. οὐκ ἔτλη προλιπεῖν, VII. 228. *f. in Epigr.*

Τὸ, *vide sub* Ὁ, ἡ, τὸ, *num.* 5. *et* 6.

Τοὶ, Tibi, *vide sub* Σύ.

Τοὶ γὰρ ἄνδρες, *si vera scriptura*, VIII. 68, 1. *m. idem valet ac* οὗτοι γὰρ οἱ ἄνδρες. *Plerique quidem libri ibi* οἱ γὰρ ἄνδ. *praeferunt.*

Τοι *particula nonnumquam perperam pro* τι *posita.* Τοίγαρ, Igitur, Itaque, VIII. 114. *f. et alibi.*

Τοῖος, *i. q.* τοιοῦτος, Talis. ἡμέων ἐόντων τοίων, III. 72. *m. ubi nonnulli quidem* τοιῶνδε, *nempe ex scholio.*

Τοιόσδε, *i. q.* τοιοῦτος. ὑμεῖς συμμάχων τοιῶνδε μουνωθέντες, VIII. 62. *f.* ῥώμην σώματος τοιήνδε, I. 31. *a.* οὐδὲν ἔτι τοιόνδε ἔλεγον, II. 5. *f.* κατὰ τοιόνδε, Talem ob caussam, Hac ratione, IV. 48. *a.* VII. 10, 5. κατὰ τοιόνδε τι, Talem quamdam ob caussam, IV. 50. *m.* ἐν τῷ τοιῷδε, In hoc temporis momento, In hoc rerum statu, IX. 27. *f.*

Τοιοῦτος, Talis. *Neutrum,* τοιοῦτο *et* τοιοῦτον, *variantibus libris, quorum inconstantiam nos etiam sumus secuti; sed fortasse ubique forma* τοιοῦτον *debuerat teneri. Vide Var. Lect.* I. 34, 13. 57, 12. 185, 17. 197, 5. ἕτερον τοιοῦτον, I. 5. *extr. Conf.* Ἕτερος.

Τοιουτότροπος, ὁ, ἡ, Hujusmodi, Hujus generis. ταῦτα καὶ τοιουτότροπα ἔπεα, VII. 226. *extr.*

Τοκέες *et* Τοκῆες, Parentes. I. 122. *f.* ἐς τοὺς τοκῆας τεθυμῶσθαι, III. 52. *m. f.*

Τόκος, Partus. τοῦ τόκου πέρι τῆς γυναικός, I. 111. *a.*

Τόλμα, ης, ἡ, Audacia, Audentia, VII. 135. *a.*

Τολμᾶν, Audere. οὐ τολμώντων γνώμην ἀποδείκνυσθαι, VII. 10. *a. Sed* τολμέω *in Praes. Indic.* οὔτε αὐτὸς λέγειν τολμέω, VIII. 77. *extr.*

Τόνος, ὁ, 1) Intentio. τόνος τῶν ὅπλων, Intentio rudentium, VII. 36. *a. Sed* κατύπερθε τῶν ὅπλων τοῦ τόνου ibid. *f. idem*

*valet ac* ὑπὲρ τῶν ὅπλων ἐντεταμένων, Super intentos rudentes. 2) Intentio vocis, Tenor, Tonus. ἐν ἑξαμέτρῳ τόνῳ, I. 47. *m.* 62. *f.* V. 60. *a.* ἐν τριμέτρῳ τόνῳ, I. 174. *f.* 3) τόνοι, Nervi, Chordæ *vel* Lora, *quibus tenditur lectulus.* τοὺς τόνους ἕψοντες τῶν κλινέων, IX. 118. *a. quem locum temere Aem. Portus, et invitis libris omnibus, ita citavit quasi* τόρους *ibi, non* τόνους, *legeretur.*

Τοξεύειν, Sagittas arcu emittere. ἐσακοντίζοντες καὶ τοξεύοντες, IX. 49. *m. ubi* καὶ ἐστοξεύοντες *praeferunt nonnulli.* τοξεύματος περὶ τὰς γλυφὰς περιειλίξαντες τὸ βιβλίον, ἐτόξευον (αὐτὸ) ἐς συγκείμενον χωρίον, VIII. 128. *a. m.*

Τόξευμα, τὸ, Sagitta. (*conf.* Τοξεύειν.) *Sic, qui* ὀϊστοί *memorantur* IV. 131. *a. iidem* IV. 132. *extr.* τοξεύματα *nominantur ; pariterque* VII. 226. *m.* ἵππος βάλλεται τοξεύματι τὰ πλευρά, IX. 22. *a. m.* VII. 218. *f.* ἐτρωματίσθη τοξεύματι, IX. 72. *b.* οὐκ ἐξῆν ὕδωρ φορέειν ὑπό τε τῶν ἱππέων καὶ τοξευμάτων, IX. 49. *extr.* ὅσον τόξευμα ἐξικνέεται, Ad teli jactum, IV. 139. *a. Per metonymiam Plur.* τοξεύματα *ponitur pro* τοξόται, Sagittarii. οὐδὲ ἵππου ὑπαρχούσης σφι, οὐδὲ τοξευμάτων, VI. 118. *m.*

Τόξον, τὸ, Arcus. *Vide Indicem Rer. et Pers. voce* Arcus. ἡ τέχνη τῶν τόξων, I. 73. *m.* τὰ τόξα τὸν πάντα χρόνον ἐντεταμένα, II. 173. *m. f. Conf.* Τετραπηχυς *et* Παλίντονος. *Pluralis vero* τὰ τόξα *intelligitur etiam* Arcus (*in sing.*) cum sagittis, *sive simpliciter* Arcus. *Sic,* ὁ μὲν αὐτέων φθάνει τὰ τόξα κατελόμενος, ὁ δὲ πρὸς τὴν αἰχμὴν ἐτράπετο, III. 78. *a. et mox,* τῷ μὲν δὴ τὰ τόξα ἀναλαβόντι, ibid. *et* ἐπεὶ δέ οἱ τὰ τόξα οὐδὲν χρηστὰ ἐγένετο, ibid. *m. Sic commode etiam interpretatus est Gronovius* τῇ μὲν δεξιῇ χερὶ ἔχων αἰχμὴν, τῇ δὲ ἀριστερῇ τόξα, II. 106. *m. ubi olim, contra librorum veterum praescriptum,* τόξον *editum erat.*

Τοξότης, ὁ, Sagittarius, VII. 158. *f. et alibi.*

Τοξοφόρος, ὁ, *idem ac* τοξότης, Arcitenens, I. 103. *a. et* IX. 43. *in Orac.*

Τόρμος, ὁ, Foramen, IV. 72. *f. N.*

Τόρνος, ὁ, Tornus *instrumentum mechanicum.* τὴν γῆν, ἐοῦσαν κυκλοτερέα ὡς ἀπὸ τόρνου, IV. 36. *b.*

[Τόρος, ὁ. *Vocab. hoc temere Aem. Portus in Lexico jonico citavit tamquam ex* IX. 118. *a. Vide* Τόνος.]

Τόσος, η, ον, *i. q.* τοσοῦτος, Tantus. τόσον δὲ ἔτι ἔχω εἰπεῖν, IV. 197. *a. ubi alii quidem* τοσοῦτον *praeferunt, ex interpretamento puta.* καὶ πλῆθος ἔην τηνικαῦτα ἔτι -- τόσον, VII. 184. *a. ubi alii quidem* τόσον *ignorant et abjecit Wess. cum Gron.* ἔκ τε τόσου δὴ, VII. 215. *f. ubi* ἐκ τοσοῦδε *praefert unus cod. Arch. Sic* ἔκ τε τόσου *tenent omnes* V. 88. *f. ubi* ἐκ τότε *habet unus Arch. Pro* ἔκ τε τοῦ, *quod* VI. 84. *f. ex ed. Ald. propagatum*

*est, recipi debuerat* ἔκ τε τόσου, *quod probatissimi exhibent libri, ubi codd. Arch. et Vind. suo more interpretamentum* ἐκ τοσούτου *posuerunt. Vide Var. Lect. et Not.*

Τοσοῦτος, Tantus. τοσοῦτό τι πλῆθος, VII. 226. *m.* ἐνίκησαν τοσοῦτο ὥστε *etc.* IV. 160. *f. idem atque* οὕτω ὥστε, IV. 159. *f.* ἐς τοσοῦτο τοῦ λόγου πάντες λέγουσι, In hanc usque partem narrationis consentiunt omnes, VI. 134. *a.* ἐπὶ τοσοῦτό γε φρονέω, VI. 97. *m.* τοσαῦτα θηρία, Tot bestiarum genera, IV. 192. *extr.* καὶ τότε μὲν τοσαῦτα, VI. 140. *a. ubi nonnulli quidem* τοιαῦτα *ediderunt ex uno cod. msto.*

Τοῦτο μὲν, τοῦτο δὲ, *vide in* Οὗτος, *num.* 3.

Τραγικὸς, Tragicus. τραγικοὶ χοροί, V. 67. *f. vide* Γεραίρειν.

Τράγος, ὁ, Hircus. οἱ τράγοι τῶν αἰγῶν, III. 112. *N. Conf. Ind. Rer. et Pers. voc.* Hircus.

Τραγοσκελής. Hircinos pedes habens. γράφουσι τοῦ Πανὸς τὤγαλμα, κατάπερ Ἕλληνες, αἰγοπρόσωπον καὶ τραγοσκελέα, II. 46. *a. Putares* τραγοσκελὲς *scriptum oportuisse, scil.* τὤγαλμα: *sed non solicitandum vulgatum, in quod consentiunt libri; nempe,* Pingunt, *inquit,* Panis imaginem ita, ut referat Panem caprinâ facie et hirci pedibus instructum. *Simili quadam ratione graece dicitur* ἕστηκε χρύσεος, *pro* ἕστηκε ἄγαλμα αὐτοῦ χρύσεον.

Τράπεζα, ης, ἡ, Mensa. (*vide* Ἐπιπλέος.) ἡ λεγομένη ἡλίου τράπεζα, III. 17. *b.* 18. *a. Metonymice,* Cibi mensæ impositi. Ἅρπαγον Ἀστυάγης ἀνόμῳ τραπέζῃ ἔδαισε, I. 162. *a.*

Τράπειν, *jonice i. q.* τρέπειν, Convertere. τὰ μὲν ἄνω ἐς ἄλλο τι τράπουσι, In alium quemdam usum convertunt, II. 92. *f. Medium.* πρὸς ἀλκὴν ἐτράποντο, III. 78. *a.* IV. 125. *f. N.* IX. 18. *m.* ἐγὼ μὲν καὶ αὐτὸς τράπομαι καὶ τὴν γνώμην μετατίθεμαι, Inverto me et muto sententiam, VII. 18. *f.* (*Sed potest idem* τράπομαι *etiam in Passivo accipi, sicut* IX. 34. *f. ait* γνοὺς τετραμμένους σφέας, Intelligens mutasse illos sententiam.) τὴν ἄνω ὁδὸν τράπονται, V. 15. *m.* οὗτοι μὲν κατὰ τὰ εἵλοντο ἐτράποντο, V. 11. *extr. Passivum, Praet. imperf.* ἡ ἵππος ἐτράπετο, In fugam versus est equitatus, V. 64. *m. Sic,* ἐτράποντο οἱ Λυδοί, I. 80. *extr.* τῶν βαρβάρων ἐς φυγὴν τραπομένων, VIII. 91. *a. Sed* VIII. 16. *f. perperam editum est* ὑπὸ νεῶν ὀλίγων ἐς φυγὴν τραπέσθαι *verbo Medio, ubi cum Schaefero* τράπεσθαι (*jonica forma Praesentis Passivi*) *poni debebat.* τὸ πρὸς τὴν ἠῶ τετραμμένον *edebatur* IV. 22. *f. quod per se quidem probum poterat videri; sed scripti libri omnes* ἀποκλίνοντι *aut* ἀποκλίναντι (*non* τετραμμ.) *dederunt.* ἄγαλμα ἔξω τετραμμένον τοῦ Κυρηναίων ἄστεος, Forâs spectans extra Cyrenaeorum urbem, II. 181. *f.* πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ μᾶλλον τετραμμένος ἦν, IV. 78. *m.* κάτω τραφθέντες ἐς

τὸ πεδίον, IX. 56. *extr. Conf.* Τρέπειν.

Τραυλὸς, Balbus, Blæsus, Qui literas quasdam recte pronunciare non valet. παῖς ἰσχνόφωνος καὶ τραυλὸς, IV. 155. *a. N.*

Τρέπειν, *vide* Τράπειν. οἱ δὲ τοὺς Ἀθηναίους τρέπουσι, In fugam vertunt, I. 63. *m. ubi fortasse* τράπουσι *scripserat Herodotus. Imperfectum frequentativum*, ἡ ἵππος τὴν ἵππον αἰεὶ τρέπεσκε, IV. 128. *b. Medium verbum habes* VII. 105. *a. ubi*, ὁ μὲν ταῦτα ἀμείψατο, ὁ δὲ Ξέρξης ἐς γέλωτα ἐτρέψατο. *Conf. ibi Not.*

Τρέφειν, Nutrire, Educare. τρεφόμενος *sigillatim dicitur* Puer qui etiam nunc in manibus nutricis (τῆς τροφοῦ) est, et παρὰ τῇσι γυναιξὶ δίαιταν ἔχει, apud mulieres vitam agit. *Sic*, ἢν ἀποθάνῃ, τρεφόμενος, Si moritur eâ ætate, *nempe*, priusquam quinquennis est, I. 136. *extr. Sed* Τρόφις *valet* τεθραμμένος, Educatus, Adultus.

Τρέχειν, Currere; *saepe per ellipsin accusativi* ἀγῶνα *aut* δρόμον *significat* Subire certamen, Adire periculum, Periclitari. (*conf.* Θέειν.) *Adjectum accusativum habes* VIII. 102. *f. ubi* πολλοὺς ἀγῶνας δραμέονται περὶ σφέων αὐτέων οἱ Ἕλληνες. *Alibi abest accusativus.* τρέχων περὶ τῆς ψυχῆς, IX. 37. *a.* ὀπίσω δὲ περὶ ἑωυτοῦ τρέχων ἥξειν ἐς τὸν αὐτὸν χῶρον, VII. 57. *a. ubi* ὀπίσω *non ad* τρέχειν *refertur, sed* ἔμελλε Ξέρξης ὀπίσω ἥξειν, περὶ ἑωυτοῦ (*i. e.* περὶ τῆς ἑωυτοῦ ψυχῆς *vel* σωτηρίας) τρέχων.

*Semel apud Nostrum idem verbum* τρέχειν *vel* δραμεῖν, *sicut aliâs cognatae significationis verbum* κινδυνεύειν, *cum alio verbo construitur, quod in Infinitivo positum est.* ἀσκέων πεντάεθλον, παρὰ ἓν πάλαισμα ἔδραμε νικᾶν ὀλυμπιάδα, Reportaturus videbatur et reportaturus erat victoriam, nisi unum luctæ certamen obstitisset, VII. 33. *a. N.*

Τρηχέως, *jon. pro* τραχέως, Aspere. τρηχέως περιεφθέντες, VIII. 18. *a.*

Τρηχὺς, έη, ύ, *i. q.* τραχὺς, Asper. Χερσονήσου τῆς Τρηχέης καλεομένης, IV. 99. *m.* γῆ λιθώδης καὶ τρηχέη, IV. 23. *a.*

Τρίβειν, Usu deterere, Absumere. οὔτε τι τῶν οἰκηΐων τρίβουσι οὔτε δαπανῶνται, II. 37. *m.* τετριμμένοι (Adtriti) τὰ ἐπ' ἀριστερὰ τῶν κεφαλέων, II. 93. *m.* τριβομένῳ τῷ λαῷ, II. 124. *m. Conf.* Τρίβων *et* Τρύειν.

Τρίβος, ου, ὁ, Via, *proprie* Via trita, frequentata. ἐν τρίβῳ οἰκημένοι, In viâ habitantes, incursioni hostium expositi, VIII. 140, 2. *m.*

Τρίβων, ωνος, Usu peritus, Usu cognitum habens aliquid. ὅς τις μὴ κάρτα τρίβων εἴη αὐτῆς, *scil.* τῆς καννάβιος, IV. 74. *b.*

Τριέλικτος ὄφις, Tripliciter convolutus anguis, VI. 77. *f. in Orac.*

Τριετηρίδες, Triennalia festa, IV. 108. *b.*

Τριετὴς *vel* Τριέτης, εος, ὁ, ἡ, Triennis. *Vide in* Τετραετής.

Τρίζειν, Stridere, Stridorem edere, *veluti vespertiliones.* τέτριγε δεινὸν, III. 110. *b. N. ubi perperam*

τέτρυγεν *olim edd.* τετρίγασι κατάπερ αἱ νυκτερίδες, IV. 183. *extr.*

Τριηκάς, άδος, ἡ, Societas triginta virorum, I. 65. *f. N. In Glossâ ad h. l., ubi vulgo legitur,* Τριηκάδας, δεῖπνα κατὰ δήμους καὶ ἀριθμὸς λ'. ἀνδρῶν, *pro* ἀριθμὸς *haud dubie* ἀριθμὸν *aut* ἀριθμοὺς *scriptum oportebat.*

Τριήκοντα, *jon. pro* τριάκοντα, I. 14. *a. m.* VIII. 46. *a.*

Τριηκονταέτιδες σπονδαί, Triginta annorum induciæ, VII. 149. *a.*

Τριηκόντερος, ου, ἡ, Navis triginta utrimque remis agitata, Actuaria navis, IV. 148. *m.* VII. 97. *f.* VIII. 21. *m.*

Τριηκόσιοι, Trecenti. VIII. 48. *b.* III. 94. *f.*

Τριηραρχέειν, Triremi præesse, VIII. 46. *f. Construitur cum Genit.* VII. 181. *a.*

Τριήραρχος, ου, ὁ, Præfectus triremis. τοῖσι Ἀθηναίων τριηράρχοισι, VIII. 93. *m.*

Τριήρης, εος, ἡ, Triremis. τῶν τριηρέων ἀριθμὸς, VII. 89. *a.* διηκοσίας τριήρεας, VII. 158. *f.* VIII. 48. *a. etc.*

Τριηρίτης, ὁ, Qui triremi vehitur, Classiarius, V. 85. *b.*

Τρικάρηνος ὄφις, Triceps anguis, IX. 81. *a.*

Τρίμετρος, *vide* Τόνος.

Τρίμηνος, ου, ἡ, Trimestre. τὴν τρίμηνον ἑκάστην, II. 124. *m.*

Τριξὸς, ἡ, ὸν, *jon. pro* τριστός, Triplex; *et in Plur. idem fere sonat ac* τρεῖς *vel* τρία, Tres, Tria. τριξὰς ἐποιήσαντο θήκας, IX. 85. *a.* τριξὰ ἐξευρήματα, Tria inventa, Tria inventorum genera, I. 171. *a. m. Conf.* Τριφάσιος.

Τρὶς, Ter. ἐς τρὶς, *quasi dicas* Ad ter, *i. e.* Non semel, sed non plus quam ter. ἐς τρὶς ὀνομάσαι Σόλωνα, I. 86. *m.*

Τρισκαιδεκαστάσιος, η, ον, Tredecuplus; Tredecupli pretii; *proprie* Tredecupli ponderis. χρυσίον τρισκαιδεκαστάσιον, *nempe* τοῦ ἀργυρίου, III. 95. *a.*

Τριταῖος *in aliquem locum pervenisse dicitur qui* Tertio die, *a quo profectus est, eo pervenit.* τριταῖοι ἐκ Σπάρτης ἐγένοντο ἐν τῇ Ἀττικῇ, VI. 120. *Sed* ἐσβεβληκὼς ἦν τριταῖος, VII. 196. *a. significare videtur* Tertio ante die, Ante triduum, ingressus erat. *Vide Not. et conf. Polyb. XV.* 33, 11. *ubi* παραγεγονέναι τριταῖον ἀπὸ Κυρήνης *recte intelligi videtur* Ante triduum advenisse Cyrenis.

Τριτημόριος, ίη, ιον, Tertia pars. τριτημορίη ἡ Ἀσσυρίη χώρη τῇ δυνάμει τῆς ἄλλης Ἀσίης, I. 192. *a. m. ubi alii quidem* τριτημοιρίη *praeferunt.* τὸ τριτημόριον, τῆς βασιληΐης, IX. 34. *f.*

Τριτημορὶς, ίδος, ἡ, *i. q.* τὸ τριτημόριον, Tertia pars. τριτημορὶς τοῦ στρατοῦ, I. 211. *a.* τριτημορίδι τοῦ στρατοῦ, I. 212. *f.* VII. 131.

Τρίτος, Tertius. τὸ τρίτον, Tertio, Tertium, Tertiâ vice. ἐχρηστηριάζετο τὸ τρίτον, (*sive, ut alii* τοτρίτον) I. 55. *f.*

Τριφάσιος, *jon. pro* τριπλάσιος, *vel* τριπλοῦς, Triplex, Trifarius. μουνομαχίη τριφασίη, Triplex certamen singulare, V. 1. *m. In Plurali, sicut* τριξοὶ, *idem*

*fere ac* τρεῖς *valet.* βωμοὶ τριφάσιοι ἐνιδρύαται, II. 156. *a. m.* περὶ Κύρου τριφασίας ἄλλας λόγων ὁδοὺς φῆναι, I. 95. *m.* ὁ Νεῖλος σχίζεται τριφασίας ὁδοὺς, II. 17. *m.* παρέχεται τριφασίας ἰδέας, Tria genera rerum, VI. 119. *m. et mox* ibidem, τρέπεται τριφασίας ὁδούς.

Τρίχα, Trifariam, Tripliciter, In tres partes. ἐπεὰν τὴν Φιλυρὴν τρίχα σχίσῃ, IV. 67. *f.*

Τριχοῦ, Tribus in locis, VII. 36. *m.*

Τρίχωμα, ατος, τὸ, Capilli. οὐλότατον τρίχωμα, VII. 70. *m.*

Τρίψις, ιος, ἡ, *proprie* Frictio, Adtritio; *sed* Firmitas *intelligi videtur* attritui frictionique resistens, IV. 183. *m. ubi* τὸ δέρμα τῶν ὀπισθονόμων βοῶν διαφέρον *dicitur* τῶν ἄλλων ἐς παχύτητα καὶ τρίψιν. *Vide Not.*

Τροπὴ, ἡ, Fuga in quam vertitur hostis. ἰδὼν τροπὴν τῶν ἑωυτοῦ γινομένην, VII. 167. *m.*

Τρόπις, ιος, ἡ, Carina navis. τὸ πηδάλιον διὰ τῆς τρόπιος διαβύνεται, II. 96. *m.*

Τρόπος, ου, ὁ, Modus, Ratio, *etc.* πάντα τρόπον, Quovis modo, Quaquaversum, Qualibet in directione. διέξοδοι ὁδῶν ἔχουσι πάντα τρόπον διὰ τῶν γυναικῶν, I. 199. *m.* (*conf.* Διέξοδος.) διώρυχας τετραμμένας πάντα τρόπον, I. 189. *f.* διώρυχες παντοίους τρόπους ἔχουσαι, II. 108. *m.* κεχώρισται οὗτος ὁ χειμὼν τοὺς τρόπους πᾶσι τοῖσι ἐν ἄλλοισι χωρίοισι γενομένοισι χειμῶσι, Hyems in Scythiâ septemtrionali diversam prorsus rationem habet (Multis modis diversa est) ab *etc.* IV. 28. *m.* διεπειρᾶτο αὐτέων τοῦ τρόπου, Pertentavit illorum Indolem et mores, VI. 128. *a.*

Τρόφις, ιος, ὁ, ἡ, Enutritus, Adultus. *Sic* τρόφιες, IV. 9. *m. idem valet ac* ἀνδρωθέντες ibid. *paulo post. Conf.* Τρέφειν.

Τροφὸς, οῦ, ἡ, Nutrix, VI. 61. *m.*

Τροχάζειν, *i. q.* τρέχειν, Currere. τὴν ταχίστην ἐτρόχαζε φεύγων, IX. 66. *f.*

Τροχῖλος, ου, ὁ, Trochilus *avicula*, II. 68. *f.*

Τροχοειδὴς, ὁ, ἡ, Rotundus. τροχοειδὴς λίμνη, II. 170. *extr.* πόλις τροχοειδὴς *vocatur urbs Athenarum*, VII. 140. *a. in Orac.*

Τρύειν *et* Τρύχειν, *idem fere ac* τρίβειν, Adterere, Adfligere, Vexare. τὸν λεὼν τετρῦσθαι ἐς τὸ ἔσχατον κακοῦ, I. 22. *m. Similiter* τὸν λεὼν τετρυμένον ἐς τὸ ἔσχατον κακοῦ, II. 129. *a. ubi* τετρυγμένον *habet cod. Arch.* (*Eâdem notione ait*, τριβομένῳ τῷ λαῷ, II. 124. *m.*) τετρυμένοι ταλαιπωρίῃσι, VI. 12. *m. ubi* τετριμμ. *unus Arch.*

[Τρύζειν, *vide* Τρίζειν.]

Τρὺξ, υγὸς, ἡ, Fæx. ἀπὸ τῆς παχύτητος τῆς τρυγὸς παλάθας συντιθέασι, IV. 23. *m.*

Τρύφος, εος, τὸ, Frustum, Fragmentum. ἁλὸς τρύφεα κατὰ χόνδρους μεγάλους, IV. 181. *a.*

Τρώγειν, Comedere, Edere. οὐ σῦκα ἔχουσι τρώγειν, I. 71. *m. f.* τοὺς γενομένους κυάμους οὔτε τρώγουσι, οὔτε ἕψοντες πατέονται, II. 37. *f.* ἐν κλιβάνῳ διαφανέϊ πνίξαντες, οὕτω τρώγουσι,

II. 92. *f.* τὸν καρπὸν τοῦ λωτοῦ τρώγοντες, IV. 177. *a.*

Τρωκτὸς, ἡ, ὸν, Esculentus. ἐν τούτῳ (τῷ καρπῷ τοῦ λωτοῦ) τρωκτὰ ἐγγίνεται συχνὰ, Esculenta *grana vel nuclei*, II. 92. *m. f.*

Τρῶμα, *i. q. comm.* τραῦμα, Vulnus. ἀποθνήσκουσι ἀπὸ τῶν τρωμάτων, II. 63. *f.* τελευτήσας ἐκ τοῦ τρώματος, III. 29. *extr.* III. 64. *f.* 78. *m.* IX. 18. *m.* *Etiam de* Navi vulneratâ: ἀδύνατοι ἔσαν αἱ νέες ὑπὸ τρωμάτων, VI. 16. *a.* *Dicitur etiam* τρῶμα Clades accepta. μετὰ τὸ τρῶμα τοῦτο, IV. 160. *f. et* V. 121. *a.* (*ubi alii quidem* τὸ τρῶμα ἀνέλαβον *jungunt, quemadmodum* τὸ παρεὸν τρῶμα ἀνιεῦνται, Præsentem cladem reparabunt, VII. 236. *extr.*) μετὰ τὸ ἐν Μαραθῶνι τρῶμα γενόμενον, VI. 132. *a.* ἀναίτιοι τοῦ τρώματος τοῦ γεγονότος τῷ βασιλέϊ, VII. 233. *m.* *Adde* VIII. 27. *a.* 66. *a.* IX. 90. *a.* *Conf.* Τρώυμα.

Τρωματίζειν, Vulnerare. τρωματίσας ἑωυτὸν, I. 59. *m.* τρωματίζει τούτους, III. 78. *m.* τρωματισθείς, III. 64. *m.* ἐτρωματίσθη τοξεύματι τὰ πλευρὰ, IX. 72. *b.* πλεῦνες ἐτρωματίζοντο, IX. 61. *m. f.*

Τρωματίης, ὁ, *i. q.* τραυματίας, Vulneratus. τοὺς τρωματίας ἑωυτῶν αὐτοῦ λείπουσι, III. 79. *a.*

Τρώυμα, τὸ, *i. q.* τρῶμα *et* τραῦμα, Vulnus. *Sic olim edd. et codd. nonnulli msti*, ἀποθνησκούσας ἐκ τῶν τρωυμάτων *aut* τρωϋμάτων, IV. 180. *a. m. ubi nos quidem cum plerisque msstis* τρωμάτων.

Τυγχάνειν, 1) Accipiendi *notione videri poterat cum Accusativo, loco Genitivi, construi* V. 23. *a. ubi* τὴν παρὰ Δαρείου ἔτυχε μισθὸν δωρεὴν Φυλακῆς τῆς σχεδίης. *Sed ibi duo Accusativi* δωρεὴν *et* μισθὸν *ab uno verbo* αἰτήσας *reguntur, et naturalis verborum series haec intelligitur,* τὴν (*jon. pro.* ἣν) αἰτήσας δωρεὴν, μισθὸν Φυλακῆς τῆς σχεδίης, ἔτυχε, *nempe* αὐτῆς. *Conf. ibi Not.*

2) *Sicut latine dicimus* Accipere cladem, calamitatem, *pro* Pati cladem; *sic et graecum verbum* τυγχάνειν *in malam partem usurpat Noster.* εὖ γὰρ ἐπίστατο βίης οὐ τευξομένη, Bene noverat, se vim non esse Passuram, IX. 108. *a. Conf. Not. ad* VII. 208, 16.

3) *Pervulgata est verbi* τυγχάνειν *cum alio verbo in Participio posito constructio; ut* τὰ τυγχάνω Φρονέουσα ἄριστα, VIII. 68, 1. *Eamdem rationem habet id quod* VIII. 102. *a. eadem Artemisia ait,* χαλεπόν ἐστι συμβουλευομένῳ τυχεῖν τὰ ἄριστα εἴπασαν, *ubi* εἴπασαν *idem atque* εἶπαι *valet. Praeteritum plusquamperf. legitur* III. 14. *f.* ἐτετεύχεε γὰρ καὶ οὗτος ἐπισπόμενος Καμβύσῃ ἐπ' Αἴγυπτον.

Τύκος, ου, ὁ, Bipennis. εἶχον δόρατα ναυμαχα καὶ τύκους μεγάλους, VII. 89. *f. ubi* τύχους *alii. Vide Var. Lect et Not.*

Τυκτὰ, vox Persica, *significans* τέλειον δεῖπνον βασιλήϊον, Solen-

nem cœnam regiam, IX. 110. *m. N.*

Τυλόειν, τυλοῦν, Callosum, durum reddere. *Hinc* ῥόπαλα ξύλων τετυλωμένα σιδήρῳ, Clavæ ligneæ ferreis nodis munitæ, VII. 63. *m. et* ῥόπαλα τυλωτά, Clavæ nodosæ, VII. 69. *m.*

Τύμβος, ου, ὁ, Tumulus sepulcralis, Bustum, Sepulcrum. ἑωυτὸν ἐπικατασφάζει τῷ τύμβῳ, I. 45. *extr.*

Τυμβοχοέειν, Humum adgerere ad erigendum Tumulum sepulcralem. ἐτυμβοχόεε πᾶσα ἡ στρατιή, VII. 117. *b. Conf. Schol. ad Iliad.* φ.' 323.

Τύπος, ου, ὁ, 1) Figura, Forma, Signum, Effigies. ποιεῦνται ξύλινον τύπον ἀνθρωποειδέα, II. 86. *f.* τὰ προπύλαια τύποισι ἐξαπήχεσι ἐσκευάδαται, II. 138. *a.* αἱμασιὴ ἐγγεγλυμμένη τύποισι, II. 138. *m.* τύπον ποιησάμενος λίθινον ἔστησε· ζῶον δὲ οἱ ἐνῆν, ἀνὴρ ἱππεύς, Monumentum erexit lapideum, in quo erat figura hominis equitis, III. 88. *f. N. conf.* Ζῶον. 2) Ictus. *Vide in* Ἀντίτυπος.

Τύπτειν, Percutere, Ferire. καιρίῃ (πληγῇ) ἔδοξε τετύφθαι, III. 64. *m.* τύπτειν τινὰ, Percellere animum alicujus. Καμβύσεα ἔτυψε ἡ ἀληθηΐη τῶν λόγων, III. 64. *a. Aliud est* Ὑποτύπτειν, *quod vide.*

Τύπτεσθαι, *absolute positum, quasi* Percutere sese, *nempe* Percutere (Pulsare) pectus, Plangere. τύπτονται πάντες, II. 41. *a. Cum Accusativo ejus quem quis* Plangit *vel* Luget. τύπτονται πάντες· τὸν δὲ τύπτονται, οὔ μοι ὅσιόν ἐστι λέγειν, II. 61. *a. Sic* τύπτονται τὸν κριὸν, II. 42. *extr.* ἐπεὰν τύπτονται τὸν -- θεὸν, II. 132. *b. Conf.* Κόπτεσθαι, *et* Πλήσσεσθαι.

Τυραννεύειν, *absolute*, Regem esse *nempe*, nullis legibus adstrictum, I. 54. *a.* (*pro quo tamen fere* συνωνύμως *ponitur* βασιλεύειν, I. 15. *a.* V. 92, 5. *b.* VII. 154. *a.* *Cum Genitivo:* τυραννεύων Σαρδίων, I. 15. *b.* ἐτυράννευε Μήδων, I. 73. *a. m.* Μιλήτου, I. 20. *a.* Ἀθηναίων, I. 59. *a.* 64. *f.* τῶν Βαβυλωνίων, I. 77. *m.* Ταρτησσοῦ, I. 163. *m. etc.* ἐτυράννευε τούτου τοῦ νομοῦ Ξέρξεω ὕπαρχος, IX. 116. *a.*

Τυραννὶς, ίδος, ἡ, Tyrannis, Regia dignitas nullis legibus adstricta. τυραννὶς χρῆμα σφαλερὸν, III. 53. *m.* τυραννίδα πάνων, III. 81. *a.* αἱ τυραννίδες, *metonym. pro* οἱ τύραννοι, VIII. 137. *a. m.*

Τύραννος, ὁ, Tyrannus, Rex nullis adstrictus legibus. τυράννου ὕβριν φυγόντες, III. 81. *a.* τύραννος ἐγεγόνεε μέγας ὁ Γέλων, VII. 156. *extr.* Μιλήτου τύραννος, VII. 10, 3. *b. Conf.* Μούναρχος, Μουναρχίη, *et Indic. Rer. et Person. v.* Tyrannis.

Τύφειν καπνὸν, Excitare fumum, IV. 196. *a.*

Τυφλὸς, Cæcus, III. 111. *a.* οἱ ἐκ τῶν τυφλῶν γενόμενοι, IV. 20. *m.*

Τυφλοῦν, Excæcare, Oculorum usu privare, IV. 2. *a. Conf.* Ἐκτυφλοῦν.

Τύχη, ἡ, Sors, Fortuna. εἰ μὴ οἱ τύχη (*immo* ἡ τύχη) ἐπίσποι-

το, I. 32. *m. coll.* VII. 10, 4. *extr.* ἥσσωται ὑπὸ τῆς τύχης τὸ βούλευμα, VII. 10, 4. *f.* τῆς τύχης εὖ μετεστεώσης, I. 118. *b.* θείῃ τύχῃ, IV. 8. *extr.* V. 92, 3. *m. Conf.* Δαίμων, *et Not. ad* III. 153. *Reperitur etiam Plurali numero.* ἐπὶ τύχῃσι χρηστῇσι ἐπὶ δεῖπνον κέκλητο, I. 119. *a.*

[Τύχος, *vide* Τύκος.]

[Τυχὼν, ὁ, *et* τὸ τυχὸν, *vide* Συντυγχάνειν, *num.* 3.]

Τῷ *jon pro* ᾧ, Cui, I. 23. *a. Sic* ἐν τῷ, *pro* ἐν ᾧ, In quo, VII. 122. *a.*

Τὤγαλμα, Τὠληθὲς, Τὠποβαῖνον, Τὠρχαῖον, *vide in* Ἄγαλμα, Ἀληθὴς, Ἀποβαίνειν, *et* Ἀρχαῖος, *Collegit talia Koen ad Gregor. Dialect. jon.* §. 29.

Τωθάζειν, Cavillis, Dicteriis incessere. τωθάζουσι τὰς ἐν τῇ πόλει γυναῖκας, II. 60. *m.*

Τὠυτὸ, *comm.* τὸ αὐτὸ, Idem. εἰ τὠυτὸ πρήσσοιεν πάντες, VII. 145. *f.* τὠυτὸ ἐξενέγκασθαι τῷ ἀδελφεῷ, Idem reportasse quod frater, VI. 103. *a.* τὠυτὸ πλήρωμα παρείχοντο τὸ καὶ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, VIII. 45. (*Similiter*, τὰς αὐτὰς παρείχοντο νῆας τὰς καὶ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, VIII. 46. *f.*) ἐς τὠυτὸ συνέδραμον, I. 53. *f.* 62. *f.* 97. *m.* οὐδαμᾶ ἐν τὠυτῷ μένειν, I. 5. *extr.* κατὰ τὠυτὸ, Similiter, II. 42. *f.* V. 36. *a.* IX. 66. *f.* κατὰ τὠυτὸ γενόμενοι, Idem sentientes, IV. 119. *a.* κατὰ τὠυτὸ τούτοισι, Per idem tempus quo hæc gerebantur, VII. 3. *a.* κατὰ τὠυτὸ τὸ καὶ Ἕλληνες λέγουσι, I. 1. *f.*

# Υ.

Ὕαινα, ης, ἡ, Hyæna, *bestia Libyca, Plurali* ὕαιναι, IV. 192. *a. m.*

Ὕαλος, *vide* Ὕελος.

Ὑβρίζειν, Proterve, Injuriose, Ferociter agere, Ferocire. εἴ τινα πυνθάνοιτο ὑβρίζοντα, I. 100. *b.* ὑβρίσας τάδε, III. 118. ὑβρίζοντες οἱ ὄνοι ἐτάρασσον τὴν ἵππον, IV. 129. *m. N. ubi Glossator* σκιρτῶντας *interpretatur, alii nonnisi* Rudentes *intelligunt. De* Impetuoso et feroci *fluvio, qui equam sacram abripuerat, ait Noster,* ἐχαλέπαινε τῷ ποταμῷ ὁ Κῦρος τοῦτο ὑβρίσαντι.

Ὕβρις, ιος, ἡ, Contumelia, Protervia, Ferocia. ὑπό τε ὕβριος καὶ ὀλιγωρίης, I. 106. *a.* Ὕβριος υἱός, VIII. 77. *m. N. in Orac.*

Ὕβρισμα, τὸ, *i. q.* ὕβρις, Contumelia, Contumeliosum (Injuriosum) facinus. ὕβρισμα ἐς τούτους εἶχε ἐκ τῶν Σαμίων γενόμενον, III. 48. *a.* ἀποδεξάμενος ὑβρίσματα ἐν τῷ λόγῳ, VII. 160. *a.*

Ὑβριστής, Protervus. Πέρσαι φύσιν ἐόντες ὑβρισταί, I. 89. *a.* αν-

δρῶν δυναστέων παῖδες ὑβρισταί, II. 32. *a.*

*Inde Comparativus* ὑβριστότερος. ὁμίλου ἀχρηΐου οὐδέν ἐστι ἀξυνετώτερον οὐδὲ ὑβριστότερον, III. 81. *a. ubi alii quidem* ὑβριστικώτερον, *tamquam a Positivo* Ὑβριστικός. *Vide Var. Lect. et Not.*

Ὑγιηρός, ἡ, όν, *et* Ὑγιήρης, ὁ, ἡ, Robustâ valetudine utens. *Superlativus* ὑγιηρότατος *et* ὑγιηρέστατος. οἱ Λίβυες ἀνθρώπων πάντων ὑγιηρότατοι, IV. 187. *m.* Αἰγύπτιοι μετὰ Λίβυας ὑγιηρέστατοι, II. 77. *m.*

Ὑγιής, Sanus. *Metaphorice*, Prudens. λέγεις λόγον οὐκ ὑγιέα, I. 8. *m. f.* οὐδὲν ὑγιὲς βούλευμα, VI. 100. *a.*

Ὑδρεύεσθαι, Aquatum ire, Aquari. ὑδρευσάμενοι, VII. 193. *f.* τὴν κρήνην ἀπ᾽ ἧς ὑδρεύετο πᾶν τὸ στρατόπεδον, IX. 49. *m.*

Ὑδρήϊον, τὸ, *comm.* ὑδρεῖον, Hydria, Urna, Aqualis. τὴν θυγατέρα ἐξέπεμπε ἐπ᾽ ὕδωρ, ἔχουσαν ὑδρήϊον, III. 14. *a.*

Ὑδροποτέειν, Aquam bibere. οὐκ οἴνῳ διαχρέωνται, ἀλλὰ ὑδροποτέουσι, I. 71. *m.*

Ὑδροφόρος, ου, ὁ *et* ἡ, Aquam *vel* Hydriam portans. παρεξελθουσέων τῶν ὑδροφόρων, III. 14. *a.*

Ὕδωρ, ατος, τὸ, 1) Aqua potui inserviens. ἐπ᾽ ὕδωρ πεμφθέντες, VII. 193. *b.* (*conf.* Ὑδρήϊον.) φοιτᾷν ἐπ᾽ ὕδωρ, VII. 137. *m. N.* ὕδωρ πλατύ, Aqua salsa, II. 108. *f. N.* ἀσθενὲς ὕδ. Levis aqua, III. 23. *m. f.* γῆν καὶ ὕδωρ αἰτέειν *et* διδόναι, *vide in* Γῆ. *Plural.* ὕδατα *vide voc.* Χιλός. 2) Pluvia. ἐγίνετο ὕδωρ ἄπλετον διὰ πάσης τῆς νυκτός, VIII. 12. *a.* χειμών τε καὶ τὸ ὕδωρ ἐπεγένετο αὐτοῖσι, VIII. 13. *m.* ὗσαι ὕδατι λαβροτάτῳ, I. 87. *m.* 3) *Quemadmodum latinum vocab.* Sudor *manifeste ipsum est graecum* Ὕδωρ, *ex usu quidem latini sermonis in angustiorem notionem conclusum, sic graecum* ὕδωρ *Herodotus* III. 104. *m. f. haud dubie de* Sudore *usurpavit, ubi ait* Quo tempore diei apud Indos sol ardentissimus est, per id tempus ἐν ὕδατι λόγος αὐτούς ἐστι βρέχεσθαι, Dicuntur illi A q u â m a d e r e.

Ὕειν, Pluere; *proprie* Pluviam profundere *hominibus*, Pluviâ rigare *terram: nam licet vulgo, veluti impersonaliter, nude* ὕει, Pluit, *dicatur;* (*sicut etiam apud Nostrum*, οὐκ ὕει λόγου ἄξιον οὐδὲν, IV. 28. *m.* ἀνάγκη ἐστὶ ὗσαι ἐν πέντε ἡμέρῃσι, II. 22. *f. et* ὗσαι ὕδατι λαβροτάτῳ, I. 87. *m.*) *tamen ex Herodoti et sententiâ et usu loquendi* Deus *est qui* ὕει, Pluviam mittit incolis terræ, et Pluviâ terram rigat. εἰ μὴ ἐθελήσει σφι ὕειν ὁ θεός, II. 13. *f. N.* ὕει σφι ὁ θεός, III. 119. *m. Tum in hujusmodi locutionibus, qualis ista*, οὐκ ὗε τὴν Θήρην, IV. 151. *a. manifeste subintelligitur* ὁ θεός. *Quo etiam pertinet quod* IV. 28. *m., ubi legitur* οὐκ ὕει λόγου ἄξιον οὐδὲν, *continuo adjicitur*, τὸ δὲ θέρος ὕων (*sc.* ὁ θεός) οὐκ ἀνίει. *Vide ibi Not. et Var. Lect.*

*Passivâ verbi formâ* ὕεσθαι *dicitur terra, nempe* Pluviâ ir-

rigari. ὕεται πᾶσα ἡ χώρη τῶν Ἑλλήνων, II. 13. *m.* μήτε ὕσεταί σφι (*Fut. med. jonico more pro Fut. Passiv.*) ἡ χώρη, II. 14. *a. m.* ὗετο ἂν ταῦτα τὰ χωρία, II. 22. *m.* ὕσθησαν Θῆβαι αἱ Αἰγύπτιαι -- ψακάδι, III. 10. *b.* ὕεται ἡ γῆ αὕτη πάμπαν ὀλίγῳ, IV. 50. *m.* ὕεται ταῦτα τῆς Λιβύης, IV. 198. *b.*

Ὕελος, *jon. pro* ὕαλος, Vitrum. αἳ (θῆκαι) λέγονται σκευάζεσθαι ἐξ ὑέλου, III. 24. *a. et mox* ibid. *m.* περιϊστᾶσί οἱ (τῷ νεκρῷ) στήλην ἐξ ὑέλου. *Vide ibi Var. Lect. et Not.*

Ὑετώτατοι ἄνεμοι, Pluviosissimi (Pluviam maxime adferentes) venti, II. 25. *m. ubi vide ne* ὑετωδέστατοι *scriptum oportuerit, aut* ὑετιώτατοι *à Positivo* Ὑέτιος, Pluviosus, *quo usus est Theophrast. de Ventis p.* 403. *monente Schneidero in Lexic. crit.*

Ὑιὸς ὕβριος, VIII. 77. *m. N. in Orac.* υἱὸν ποιεῖσθαι, Adoptare filium, Vit. Hom. 4. *f.*

Ὕλη, ης, ἡ, 1) Sylva, Arbores, Frutices; *et collective*, Sylvæ, Fruticeta. *Sauromatae habitant terram*, πᾶσαν ἐοῦσαν ψιλὴν καὶ ἀγρίων καὶ ἡμέρων δενδρέων, Arboribus omnibus, tam agrestibus quam cultis nudam; *eorumdem vicini Budini habitant* γῆν πᾶσαν δασέην ὕλῃ παντοίῃ, Sylvarum et arborum, fruticumque cujusque generis frequentem, IV. 21. *b. Hegesistratus fugâ salutem petiit*, τὰς μὲν νύκτας πορευόμενος, τὰς δὲ ἡμέρας καταδύνων ἐς ὕλην, Sylvis et fruticetis sese abscondens, IX. 37. *m. Populi Caucasum habitantes plurimâ ex parte* ἀπ' ὕλης ἀγρίης ζώουσι, Arborum et fruticum agrestium fructibus vitam sustentant, I. 203. *m. Laudanum barbis hircorum, veluti viscum, adhaeret* ἀπὸ τῆς ὕλης, ex sylvâ, de fruticetis, III. 112.

2) Ligna, Materies sicca *concipiendo igni idonea*, Virgulta sicca, Sarmenta. *Nonnullos qui in magnam turrim confugerant, igne cremavit Arcesilas*, ὕλην περινήσας, Lignorum acervo circumcirca structo, IV. 164. *m. Cleomenes jussit Hilotas* περινέειν ὕλῃ τὸ ἄλσος, Materiem siccam, Ligna et virgulta sicca, Sarmenta, circum lucum congerere; *atque ita* ἐνέπρησε τὸ ἄλσος, lucum incendit, VI. 80. *In Pontis descriptione, quo Hellespontum Xerxes junxit*, VII. 36. *f. ubi ait Scriptor*, ὕλην ἐπεφόρησαν· κόσμῳ δὲ θέντες τὴν ὕλην, γῆν ἐπεφόρησαν, *ibi* ὕλην *Valla* Materiem, *Larcherus* Asseres (des planches) *interpretatus est; ego (quam recte, alii viderint)* Sarmenta *reddidi*, Virgultorum fasces *intelligens, eo consilio ponti impositas ut* terræ superne deinde ingestæ et constipatæ *majorem conciliarent firmitatem.*

Ὑμέτερος, Vester. τὸ ὑμέτερον, *sc.* μέρος, Vestræ partes, Id quod in vobis est, Vos. ἢν μὴ τὸ ὑμέτερον ἀντίον γένηται, VIII. 140, 1. *m. Conf.* Σός.

Ὑμνέειν, Carmine (laudibus) celebrare. Ἀργεῖοι (in Homericis

carminibus) τὰ πολλὰ πάντα ὑμνέαται, *jon. pro* ὑμνηνται, Celebrati sunt, V. 67. *a.*

Ὑπάγειν, 1) *Transitivo significatu*, Adducere, Traducere. ὑπήγόν μιν οἱ ἐχθροὶ ὑπὸ τοὺς ἐφόρους, VI. 82. *a.* θανάτου ὑπαγαγὼν ὑπὸ τὸν δῆμον Μιλτιάδεα, VI. 136. *a.* ὑπὸ δικαστήριον ὑπαχθείς, VI. 72. *b.* ὑπαγαγόντες μιν ὑπὸ δικαστήριον, IX. 93. *m. N.* οἱ θεοὶ ὑπήγαγόν σε ἐς χέρας τὰς ἐμάς, VIII. 106. *f. Dicitur etiam* ὑπάγειν τινὰ *is qui* Fallaci sermone Adducit *vel* Inducit alterum ad aliquid credendum aut faciendum. ταύτῃ ὑπάγοντες (αὐτὸν) Fallentes eum hac ratione, IX. 94. *a. N. ubi dein* ἐξαπατηθεὶς *dicitur is quem illi* ὑπήγαγον.

2) *Intransitive* Ὑπάγειν *dicitur* agmen, *id est*, Retro cedere, Sese recipere, IV. 120. *m. et f.* 122. *m.*

Ὑπαίθριος, ὁ, ἡ, Sub dio agens. ἡ στρατιὴ ἔσκε ὑπαίθριος, VII. 119. *f.*

Ὑπαιρέεσθαι, 1) Clam auferre, Subripere. τὰ ἀγάλματα ταῦτα ὑπαιρέονται αὐτέων, V. 83. *m.* τὰ χρήματα ἐξ Ἐλαιοῦντος ὑφελόμενος, IX. 116. *a.* 2) E medio tollere, Interficere. Σμέρδιος ὑπαραιρημένου, III. 65. *a. m.*

Ὑπακούειν, Audire, Morem gerere. III. 148. *extr.* IV. 119. *m.* οἱ δὲ ἀσπαστῶς ὑπήκουσαν, IV. 201. *m.* ὑπακούειν τινός, Parere alicui, Imperio alicujus esse subjectum. οἱ δὲ Δαρείου βασιλῆος οὐδαμῶς ὑπήκουσαν, III. 101. *extr.*

Ὑπαντιάζειν τινὰ, Obviam ire alicui. οἱ Σκύθαι ὑπηντίαζον τὴν Δαρείου στρατιὴν, IV. 121. *a.*

Ὑπάπτειν, (*comm.* ὑφάπτειν,) Succendere. καὶ ἔπειτα ὑπῆψαν (*scil.* αὐτὴν, ὥστε) τὴν ἀκρόπολιν πᾶσαν ταύτην καίεσθαι, I. 177. *a.*

Ὑπαρπάζειν, Subripere, Eripere. ὑπ' ἐκ τῶν γρυπῶν ἁρπάζειν τὸν χρυσόν, Subripere aurum e gryphorum potestate et custodià, III. 116. *a. Metaphorice dicitur aliquis* ὑπαρπάζειν, Præripere, Præcidere alicui sermonem. ὁ δὲ ὑπαρπάσας τὸν ἐπίλοιπον λόγον, τὸν ἐκεῖνος ὥρμητο λέγειν, V. 50. *m.* IX. 91. *m.*

Ὑπάρχειν, 1) Esse. *Sed* ὑπάρχον εἶναι, Certum, Paratum esse. ὡς ἄμεινόν σφι εἴη, κρησφύγετόν τι ὑπάρχον εἶναι, *nempe* σφίσι, Esse sibi refugium aliquod certum paratumque, V. 124. *m.*

2) ὑπάρχειν, *i. q.* ἄρχειν *et* ἄρχεσθαι, Incipere, Initium facere. τὸν ὑπάρξαντα ἀδίκων ἔργων, I. 5. *m.* ὑπῆρξαν ἀδικίης, IV. 1. *a. m. N.* VII. 9. *a.* ὑπῆρξαν ἄδικα ποιεῦντες, VII. 8, 2. *b.* φυλάσσεται μὴ ὑπάρχειν ἔργα ἀτάσθαλα ποιέων, IX. 78. *m. N. Passivum.* εἰ χρὴ σταθμώσασθαι τοῖσι ὑπαργμένοισι (*jon. pro* ὑπηργμ.) ἐξ ἐκείνων, Si colligere fas est ex his quæ ab illis coepta sunt fieri; quæ illi priores fecerunt, VII. 11. *m.*

Ὕπαρχος, ὁ, Præfectus provinciæ. Αἰγύπτου ὕπαρχος ὑπὸ Καμβύσεω, IV. 166. *a.* θέλων Ἑλλάδος ὕπαρχος εἶναι, VII. 6. *a.* Μακεδόνων ὕπαρχος, Macedoniæ sub regis auspiciis præfectus,

V. 20. *f. N.* καταστήσας Ἀρταφέρνεα ὕπαρχον εἶναι Σαρδίων, V. 25. *a.* τοῖσι οἱ Πέρσαι ὕπαρχον ἐπιστᾶσι Λυκάρητον, V. 27. *a. tum mox*, οὗτος ὁ Λυκάρητος ἄρχων ἐν Λήμνῳ, ibid.

Ὑπάφρων, Parum subtili cultoque ingenio. *Comparativ.* ἐόντων τῶν Θρηΐκων ὑπαφρονεστέρων, IV. 95. *a. m.*

Ὕπεας, *vide* Ὄπεας.

Ὑπέγγυος πλὴν θανάτου, Judicio et poenæ obnoxius, exceptâ capitis poenâ, V. 71. *b. N.*

Ὑπείκειν, Cedere, Remittere. ἡμεῖς τι ὑπείξομεν τοῦ ἀρχαίου λόγου, Remittemus non nihil de superiore postulato nostro, VII. 160. *m. f.*

Ὑπεῖναι, *idem fere quod* εἶναι, Subesse, Esse. βίος ἀρκέων ὑπῆν (αὐτοῖσι), I. 31. *a. Sed et proprie*, Subtus, Infra esse, II. 127. *m. ubi* ὕπεστι οἰκήματα ὑπὸ γῆν.

Ὑπείσας, *jon. pro* ὑφείσας, *Partic. Aor. pr. a verbo inusitato* Ὑφέω, In insidiis colloco. κτείνει μιν, ἄνδρας οἱ ὑπείσας κατ' οὐδὸν, III. 126. *extr. N. ubi perperam* ὑπεὶς *nonnulli.* κτείνουσι οὗτοί μιν, νυκτὸς ὑπείσαντες ἄνδρας, VI. 103. *m.*

Ὑπεκκεῖσθαι, *i. q.* ἐκτεθεῖσθαι, Exportatum et foris in tuto positum esse. Σαλαμὶς ἐς τὴν ἡμῖν ὑπέκκειται τέκνα τε καὶ γυναῖκες, VIII. 60, 2. *m.* ὡς δέ σφι πάντα ὑπεξέκειτο, VIII. 41. *extr.* οὐκ εἰδότες ἵνα ὑπεξέκειτο ἡ Ἑλένη, IX. 73. *a.*

Ὑπεκκομίζειν, Clam exportare. ὑπεξεκομίσαντο πάντα, Sua omnia exportaverant, IX. 6. *a.*

Ὑπεκτιθέναι, Foras in tuto collocare. *Passivum:* ὑπεκτιθέμενοι ἔξω τῆς χώρης οἱ παῖδες, V. 65. *a. N.* (*conf.* Ὑπεκκεῖσθαι.) *Medium:* ἔστ' ἂν τέκνα τε καὶ τοὺς οἰκέτας ὑπεκθέωνται, VIII. 4. *b.*

Ὑπεκτρέχειν, Effugere. ἢν τὸ παρεὸν ὑπεκδράμωσι, Si præsentem calamitatem effugissent, I. 156. *m.*

Ὑπεκφέρειν, *intransitive*, E conspectu semet auferre. ἐδίωκε ὑπεκφέροντας ἡμέρης ὁδῷ, IV. 125. *a. N.* (*ubi ex uno quidem codice* ὑπερφέροντας *adfertur*) *Eâdem notione ait* ἡμέρης ὁδῷ προέχοντας τῶν Περσέων ὑπεξάγειν, IV. 120. *f.*

Ὑπεκχωρέειν, Excedere, Sese e loco quodam recipere. Μαρδόνιος ὑπεξεχώρεε, *scil.* ἐκ τῆς Ἀττικῆς, IX. 13. *m. et* 14. *a.*

Ὑπεναντίος, η, ον, *i. q.* ἐναντίος, Contrarius. τὸ ὑπεναντίον τούτου, Contrarium hujus rei, III. 80. *m.*

Ὑπεξάγειν, *dicitur* Agmen *quum* Paulatim aliò se confert, Alio se recipit. ὑπεξάγειν, ὑπιόντας τε καὶ *etc.* IV. 120. *f. conf.* Ὑπεκφέρειν.

Ὑπεξαιρέειν, E medio tollere. *Passivum* τουτέων ὑπεξαραιρημένων, VII. 8, 3. *extr.*

Ὑπεξειρύειν *et* Ὑπεξερύειν, Subtrahere, Eripere. οἱ Ἕλληνες ὑπεξείρυσαν, Subtraxerunt, Eripuerunt *cadaver Leonidae e manibus Persarum*, VII. 225. *a.*

Ὑπεξελαύνειν, *scil.* τὰ βοσκήματα, Paulatim retro et ulterius agere greges. ὑπεξιόντες καὶ ὑπεξελαύνοντες, IV. 120. *a.*

Ὑπεξέρχεσθαι, Excedere suis sedibus et aliò se conferre. Σκυθέων εἴλη ὑπεξῆλθε ἐς γῆν τὴν Μηδικήν, I. 73. *a. m.*

Ὑπεξέχειν, Clam se subducere, Aliò sese recipere. ὑπεξέσχε ἐς Θεσσαλίην, VI. 74. *a.* ὑπεξέσχον ἐκ τῆς Χίου καὶ ἐς Σπάρτην ἀπίκοντο, VIII. 132. *m.*

Ὑπεξιέναι, Sese recipere. οὗτοι μὲν ὑπεξήϊσαν, οἱ δὲ ἐκδεξάμενοι *etc.* VII. 211. *a.* ὑπεξιόντες ἐς τὰ στεινόπορα, VII. 223. *m. Conf.* Ὑπεξελαύνειν.

Ὑπὲρ, *Praepos. regens Genit.* 1) Pro, *passim.* 2) Supra. τὸ οὖρος τὸ ὑπὲρ Τεγέης, II. 105. *a.* 3) *Subinde i. q.* περὶ, De. *Sic* τὰ λεγόμενα ὑπὲρ ἑκάστων, Quæ de quâque re memorantur, II. 123. *a. ubi quidem* ὑπ᾽ ἑκάστων *praeferunt plerique libri.*

Ὑπεραιωρέεσθαι, In sublimi suspensum vel erectum eminere. τῆς οἰκίης ὑπεραιωρέεσθαι, IV. 103. *extr. idem valet ac* ὑπὲρ τῆς οἰκίης ὑπερέχειν, *paulo ante* ibid. *In re navali,* τῇσι νηυσὶ ὑπεραιωρηθέντες Φαληροῦ, *propric,* Navibus super Phalero suspensi; *id est,* Quum (barbari) naves prope Phalerum *aliquamdiu* in alto tenuissent; *sive* (*accedente aliâ verbi notione, ab usu nominis* αἰώρα *repetitâ, de quâ ad Athenaei lib. VI. p.* 257. *b. dictum est*) Postquam navibus in alto supra Phalerum (*aliquamdiu*) fluctuassent, agitati fuissent, VI. 116. *b.*

Ὑπεράκριος, η, ον, Montanus. *Distinguuntur* οἱ πάραλοι, οἱ ἐκ τοῦ πεδίου, *et* οἱ ὑπεράκριοι, I. 59. *m.* οἱ Πέρσαι εἶχον τὰ περὶ τὴν πόλιν καὶ τὸ πεδίον, τὰ δὲ ὑπεράκρια ἔδοσαν Καρσί, VI. 20. *extr.*

Ὑπεραπολογέεσθαί τινος, Caussam alicujus agere coram judice, VI. 136. *m.*

Ὑπεραῤῥωδέειν τινὶ, Vehementer metuere alicui. ὑπεραῤῥωδέοντες τῇ Ἑλλάδι κινδυνευούσῃ, VIII. 72. *b.*

Ὑπεράχθεσθαι (πράγματι), Ingentem dolorem ex aliquâ re percipere. ὑπεραχθεσθέντες τῇ Μιλήτου ἁλώσει, VI. 21. *m.*

Ὑπερβαίνειν, 1) Transgredi. ὑπερβάντες τοὺς οὔρους, VI. 108. *f. Similiter,* Nilus ὑπερβαίνει ἐς τὴν χώρην, ἐς τὰς ἀρούρας, Transgreditur suas ripas et agros inundat, II. 13. *m.* 14. *m.* (*Ex Herodoto citat H. Stephanus* ὑπερέβησαν τοῦ πύργου, Turrim transscendentes: *quae verba, sicubi apud Nostrum leguntur, meam quidem observationem effugerunt.*) 2) Præterire, Prætermittere. ὑπερβαίνων τοὺς προσεχέας, III. 89. *a. N.*

Ὑπερβάλλειν, Superare, Excedere. ὑπερβάλλειν *dicitur Herodoto* Lebes fervens cujus aqua oram vasis superans exundat. λέβητες, ἔμπλεοι ὕδατος, ἔζεσαν καὶ ὑπερέβαλον, I. 59. *a.* προέβαινε τοῖσι χρήμασι ὑπερβάλλων, Progressus est Augendo subinde pecuniæ oblatæ summam, V. 51. *m.* ὑπερβαλέειν Μαλέην, Superare, Circumvehi Maleam promontorium, VII. 168. *f.*

*Medium:* Ὑπερβαλέσθαι, 1) Superare, Vincere; *cum Accu-*

sat. *personae.* βασιλῆα Δαρεῖον ὑπερβαλέσθαι, V. 124. *a.* ὑπερβαλέσθαι, *scil.* τοὺς Ἴωνας, VI. 9. *a.* πολλὸν πάντας ὑπερβαλλόμενος τῷ τε ὕψεϊ καὶ τῷ μεγάθεϊ, II. 175. *a.* τὰ βασιλῆος πρήγματα (τὸ ναυτικὸν τοῦ Δαρείου) ὑπερβαλέσθαι, VI. 13. *m.* VII. 163. *a.* VIII. 140, 1. *m.* IX. 28. *a.* *Futur.* ἀελπτέοντες τοὺς Ἕλληνας ὑπερβαλέεσθαι, VII. 168. *m.* VIII. 24. *extr.* *Cum Dativo rei, omisso Accus. pers.* Eminere super alios, Superare cæteros. Θηβαῖοι ὑπερεβάλλοντο τῇ δόσει τῶν χρημάτων, I. 61. *f.* ὑπερεβάλλοντο ἀρετῇ Λακεδαιμόνιοι, IX. 71. *a.*

2) ὑπερβαλέσθαι, Differre, In aliud tempus rejicere. πάγχυ κελεύοντες ὑπερβαλέσθαι, *sc.* τὸ πρῆγμα, III. 76. *m.* ἢν αὐτοὺς πυνθάνωνται ὑπερβαλλομένους, *scil.* στρατεύεσθαι, *aut* τὴν στρατηΐην, *vel* τὴν ἔξοδον, VII. 206. *a.* ἢν ὑπερβάληται τὴν συμβολὴν Μαρδόνιος, IX. 45. *m.* *f.* ἢν ὑπερβάλωνται κείνην τὴν ἡμέρην οἱ Πέρσαι συμβολὴν μὴ ποιεύμενοι, IX. 51. *a.*

Ὑπερβολή, ἡ, Procrastinatio, Dilatio. Καρυστίοις οὐδὲν, τούτου εἵνεκα, τοῦ κακοῦ ὑπερβολὴ ἐγένετο, Carystiis, hanc quidem ob caussam, nihil morabatur imminentem calamitatem, VIII. 112. *f.* *ubi vide Notata.*

Ὑπερβόρεοι, Hyperborei, *quasi* Supra *vel* Ultra boream (Sub extremâ plagâ boreali) habitantes, IV. 32–36. *Vide Not. ad* IV. 32. *a.*

Ὑπερδείδειν, Supra modum timere. ἐκπλαγέντα τε καὶ ὑπερδείσαντα, VIII. 94. *a.*

Ὑπερδειμαίνειν τινά, Vehementer metuere aliquem *vel* ab aliquo. ὑπερδειμαίνων τοὺς Πέρσας, V. 19. *a.*

Ὑπερέχειν, Eminere super alios. τὰ ὑπερέχοντα ζῶα κεραυνοῖ ὁ θεός, VII. 10, 5. *a.* ὅκως τινὰ ἴδοι τῶν ἀσταχύων ὑπερέχοντα, V. 92, 6. *m.* *f.* παιδεύσιος προσγινομένης, πολλὸν τῶν πάντων ὑπερεῖχε, Vit. Hom. 5. *a.*

Ὑπερήδεσθαι, Vehementer delectari. ὑπερήσθη τοῖσι χρηστηρίοισι, I. 54. *a.* ταῦτα ἀκούων ὑπερήδετο, I. 90. *a.*

Ὑπερημίσεες, Ultra dimidium numero, Major pars. ὑπερημίσεες ἔσαν, VII. 40. Γελώων ὑπερημίσεες τῶν ἀστῶν, VII. 156. *a.* *m.*

Ὑπερθαλασσίδιοι χῶροι, Loca supra tractum terræ maritimum (paulo altius) sita, *a quibus distinguuntur* τὰ παραθαλάσσια, Tractus maritimus, IV. 199.

Ὑπερθορέειν τὸ ἕρκος, Transilire murum, III. 134. *m.* *f.*

Ὑπερθρώσκειν, *i. q.* ὑπερθορέειν. οἱ αἰέλουροι, ὑπερθρώσκοντες τοὺς ἀνθρώπους, II. 66. *f.*

Ὑπέρθυρον, τό, Superius limen portæ. πύλαι χάλκεαι πᾶσαι, καὶ σταθμοί τε καὶ ὑπέρθυρα ὡσαύτως, I. 179. *f.*

Ὑπεριστάναι, *vide* Ὑπερστῆναι.

Ὑπερλυπούμενος, Vehementer dolens, Aegerrime ferens rem, VIII. 90. *m.*

Ὑπερμεγάθης, ὁ, ἡ, (*comm.* ὑπερμεγέθης,) Supra modum grandis, Permagnus. λίθους ὑπερμεγάθεας, II. 175. *a.* οἱ ὄφιες οἱ

ὑπερμεγάθεες, IV. 191. *m.* κέρεα ὑπερμεγάθεα, VII. 126. *a.*

Ὑπερμήκης, ὁ, ἡ, Permagnus, Præaltus. τὸν Ὄλυμπον ὑπερμήκεα ἐόντα, VII. 128. *a.* 129. *a.* Prælongus. ἡ βασιλῆος χεὶρ ὑπερμήκης, VIII. 140, 2. *m.*

Ὑπερνότιοι, Populi sub extremâ plagâ cœli australi habitantes, IV. 36. *a.* *Conf.* Ὑπερβόρεοι.

Ὑπεροικέειν, *cum Genit.* Super *vel* Ultra alios habitare, IV. 21. 37. *Cum Accus.* ὑπεροικέοντας τὸν Πάγγαιον πρὸς βορέω ἀνέμου, *Valla haud satis perspicue*, Super Pangæum ad aquilonem habitantes; *nos*, Populos a septemtrione Pangæi (*nempe*, trans Pangæum in septemtr.) habitantes, VII. 113. *a.*

Ὑπέροικος, ὁ, ἡ, Supra, (Ultra) regionem aliquam habitans. τὰ κατύπερθε τῶν ὑπεροίκων τῆς χώρης, IV. 7. *f.*

Ὑπερορᾶν τὴν θάλασσαν, Desuper (de ponte) conspicere mare, VII. 36. *extr.*

Ὕπερος, ὁ, Pistillum. ἐσβάλλουσι ἐς ὅλμον, καὶ λεήναντες ὑπέροισι, I. 200. *b.*

Ὑπερπίπτειν, Præterire, Præterlabi. ἢν ὑπερπέσῃ ἡ νῦν ἡμέρη, III. 71. *f.*

Ὑπερστῆναι, Superne adstare alicui, Capiti alicujus adstare. τὸ ὄνειρον ὑπερστὰν Ἀρταβάνου εἶπε, VII. 17. *m.*

Ὑπερτέλλειν, *de* Sole *dictum*, *idem apud Nostrum ac* ἀνατέλλειν *valet.* ὑπερτείλας (ὁ ἥλιος), Postquam ortus est supra horizontem et ad aliquam in cœlo altitudinem pervenit, IV. 104. *m. N.*

Ὑπερτιθέναι τί τινι, Communicare aliquid cum aliquo, Referre ad aliquem de re quâdam. εἰ μὲν τοὶ ὑπερετίθεα (*jon. pro* ὑπερετίθην) τὰ ἔμελλον ποιήσειν, III. 155. *m.* ὡς οἱ ὑπερτιθέντι (τῷ Δαρείῳ) τὰ λεγόμενα συνέπαινος Δαρεῖος ἐγένετο, V. 32. *a.*

*Sed frequentius in istam sententiam verbum Medium* Ὑπερτίθεσθαι *et* Ὑπερθέσθαι *usurpatur.* τούτῳ τὰ σπουδαιέστερα τῶν πρηγμάτων ὑπερετίθετο, I. 8. *a.* ὑπερθέμενος τοῖσι ὀνειροπόλοις τὸ ἐνύπνιον, I. 107. *m. N. ubi vulgo quidem* ὑποθέμενος *perperam legebatur, sed paulo post,* (*cap.* 108. *a.*) *in* ὑπερθέμενος *consentiunt meliores quique libri.* ἐπεὶ ἐμοὶ ὑπερέθεσθε (ταῦτα), III. 71. *f.* ἵνα τοι αὐτὰ ὑπερθέωμαι, V. 24. *a. m.* ὑπερετίθετο ταῦτα Πέρσῃσι, VII. 18. *f.*

Ὑπερφέρειν, Antecellere, Præstare *aliis*, Superare *alios.* ταύτῃ (hac ex parte. *scil.* τῇ παχύτητι καὶ τῷ μεγάθεϊ) πολλῷ ὑπερφέρει (*nempe*, τοῦ λίνου) ἡ κάνναβις, IV. 74. *a.* ῥόδα ὀδμῇ ὑπερφέροντα τῶν ἄλλων, VIII. 138. *f.* χώρη κάλλεϊ καὶ ἀρετῇ μέγα ὑπερφέρουσα, VIII. 144. *a.* κάλλεϊ καὶ μεγάθεϊ ὑπερφέρων Περσέων, IX. 96. *f.*

Ὑπερφρονέειν πλούτῳ, Superbire divitiis, I. 199. *a.*

Ὑπερφυής, ὁ, ἡ, Super (*vel*, Contra) naturam. *In bonam partem:* ἔργον ἔργασταί τοι ὑπερφυές, (Supra humanam naturam) μέγαθός τε καὶ κάλλος, IX. 78. *a.* *In deteriorem partem:* ἔργον ὑπερφυὲς ἐργάσατο,

Immane facinus patravit, VIII. 116. *a.*

Ὑπερφῦναι, *i. q.* ὑπερφέρειν. ὑπερφὺς Ἕλληνας ἰσχύϊ, VI. 127. *a.*

Ὑπεύθυνος ἀρχὴ, Rationi reddendæ obnoxius magistratus, *cui opponitur* ἡ μουναρχίη, III. 80. *extr.*

Ὑπέχειν, Porrigere et submittere *phialam sacerdoti qui vinum infundat quo fiat libatio;* ὡς οὐκ εἶχε φιάλην, τὴν κυνέην ὑπέσχε καὶ ἔσπενδε, II. 151. *a. et m.*

Ὑπήκοος, Parens *alicui*, Imperio *alicujus* subjectus. Πέρσας Μηδέων ὑπηκόους ἐποίησε, I. 102. *m.* τὰ ἔθνεα βασιλέος ἦν ὑπήκοα, IV. 167. *extr.* V. 1. *a.* οὐδενὸς ἀνθρώπων ὑπήκοοι ἐγένοντο, VII. 111. *a.* Λακεδαιμονίων ὑπήκοοι, VII. 149. *m. Conf.* Κατήκοος.

Ὑπηρετέειν, Inservire, Operam suam *alteri* navare. οὔ οἱ ἐς φόνον τοιοῦτον ὑπηρετήσω, I. 109. *m.* τῷ χρηστηρίῳ ὑπηρετέειν, Obtemperare oraculo, VIII. 41. *m.*

*Eâdem notione etiam Passivam verbi formam sive Medium verbum* Ὑπηρετέεσθαι *usurpasse Herodotum statuit Aem. Portus, scilicet ubi ait Noster,* εἴ τοι φίλον τοῦτο γίνεσθαι, χρὴ δὴ τό γε ἐμὸν ὑπηρετέεσθαι ἐπιτηδέως, I. 108. *extr. Et sic etiam accepisse Reizius et Schaeferus videntur; qui verba ista in hunc modum intercisa ediderunt,* χρὴ δὴ, τό γε ἐμὸν, ὑπηρετέεσθαι, *quos et ego sum secutus. Videndum vero, ne recte olim abfuerint duae hypostigmae, et* χρὴ τό γε ἐμὸν ὑπηρετέεσθαι, *verbo Passivâ notione accepto, hoc significet,* Oportet ut mea quidem tibi ad hoc navetur opera. *Similiter passivâ et formâ et notione idem verbum Isocrates (a Guil. Budaeo laudatus, Comment. Ling. Graec. p. 333.) usurpavit, ubi ait,* ἣν γὰρ τὰ παρ' ὑμῶν ὑπηρετηθῇ. *Quid, quod apud eumdem nostrum Herodotum perspicua haec verba leguntur,* τὰ ἀπ' ἡμέων ἐς ὑμέας ἐπιτηδέως ὑπηρετέεται, IV. 139. *f.*

Ὑπιέναι, (*a Praesente*, Ὕπειμι,) Sensim retrogredi. ὑπεξάγειν ὑπιόντας, IV. 120. *f. ubi paulo ante similiter ait* ὑπάγειν ὑποφεύγοντας.

Ὑπιέναι, (*jon. pro* ὑφιέναι) Submittere, Remittere, Cedere. ὑπεὶς τῆς ὀργῆς, Remissâ irâ, I. 156. *m.* III. 52. *a.* ἐλπίζων σφέας ὑπήσειν τῆς ἀγνωμοσύνης, IX. 4. *b.* ἐπεὶ, οὐδὲν ὑπιέντες, ἔχειν τὸ πᾶν ἐθέλετε, VII. 162. *a. N. ubi perperam* ἐπιέντες *nonnulli. Eâdem notione* ὑπείκειν *habes* VII. 160. *f.* (*Conf.* Ὑπείσας.)

*Eâdem notione verbum Medium usurpatur.* τὸ ὕδωρ ὑπίεται τοῦ ψυχροῦ, Remittit de suo frigore, Frigus ejus paulatim minuitur, IV. 181. *f.*

Ὑπιστάναι, (*jon. pro* ὑφιστάναι,) Statuere *palos* subter *tabulata.* ὁ γαμέων τρεῖς σταυροὺς ὑπίστησι, V. 16. *m. et* τοὺς σταυροὺς τοὺς ὑπεστεῶτας τοῖσι ἰκρίοισι, ibid. *paulo ante.* ὑποστήσας αὐτῷ (τῷ χαλκηΐῳ) τρεῖς κολοσσοὺς, Supposuerunt aheno tres colossos,

*nempe*, qui illud sustinerent, IV. 152. *f.*

*Aor.* 2. Ὑποστῆναι, 1) In insidiis stare. Αἰγινῆται ὑποστάντες ἐν τῷ πορθμῷ, VIII. 91. *a.* (*conf.* Ὑπείσας.) 2) Suscipere, In se recipere, Recipere *alicui aliquid* et Polliceri. τίς ἄν μοι τοῦτο ὑμέων ὑποστὰς ἐπιτελέσειε, III. 127. *m.* τῷ δὲ ἄνδρες τριήκοντα ὑπέστησαν ποιέειν ταῦτα, III. 128. *a.* ὑποστάντες τὰ ὁ Μελάμπους προετείνετο, IX. 34. *m.*

*Passivum vel Medium* Ὑπίστασθαι, 1) Infra stare, Subtus esse. *Sic, ubi de* Lacte *agitur*, exquisitius esse *ait* τὸ ἐπιστάμενον, Id quod Supernatat, minoris æstimari τὸ ὑπιστάμενον, Quod infra est, IV. 2. *f.* 2) ὑπίστασθαι, *idem fere quod* ὑποστῆναι *num.* 2. ὁ τὸ ἐλάχιστον ὑπιστάμενος, Is qui minimum in se recipit; *id est*, Qui profitetur se minimâ summâ fore contentum, I. 196. *m.*

Ὑπίσχεσθαι, *i. q.* Ὑπισχνέεσθαι, Polliceri, In se recipere. ὑπίσχεσθαι δῶρα, V. 30. *f.* ταῦτα ὑπίσχομαι, IV. 158. *f. ubi praecedit* ὑποδέκομαι *eâdem notione.* ὑπίσχοντο πέμψειν, VII. 168. *a.* ταῦτα ὑπισχόμενος, IX. 120. *m.* ὑπισχνεύμενος *habes* VIII. 106. *a.* ἐγὼ οὔτε δέκα ἀνδράσι ὑπίσχομαι (Profiteor, Recipio) οἷόστε εἶναι μάχεσθαι, VII. 104. *m.* οὐδεὶς ὑπέσχετο εἰδέναι, Nemo se scire Professus est, II. 28. *a.*

Ὑπνοῦν, Sopire. ὑπνωμένου τοῦ μάγου, III. 69. *f. Conf.* Κατυπνοῦν.

Ὑπό, *Praepositio, constructa*

I. *cum Genitivo, significat*

1) *Caussam agentem et efficientem. Omisso vulgatissimo usu, quo aliquid* dictum vel factum esse *dicitur* ὑπό τινος, Ab aliquo, *notemus formulas nonnullas ad idem genus pertinentes, in quibus* ὑπὸ *latine* Præ *aut* Propter *reddi solet.* ὑπὸ τῆς παρεούσης συμφορῆς, Propter præsentem calamitatem, I. 85. *f.* ὑπὸ δέους καὶ κακοῦ φωνὴν ἔρρηξε, ibid. *Sic*, ὑπὸ τοῦ παρεόντος κακοῦ, III. 129. *m. f.* οὐκ οἷά τε προσωτέρω διεξιέναι ὑπὸ πτερῶν κεχυμένων, IV. 7. *f.* ὑπὸ μελισσέων οὐκ εἶναι διελθεῖν τὸ προσωτέρω, V. 10. *a.* ὑπὸ Βοιωτῶν ἀναχωρέουσι ἐς Ἀθήνας, V. 61. *b. non tam reddi debebat* Ab Boeotis recedunt Athenas; *quam*, Præ Boeotis, Propter Boeotos, *nempe*, Metu Boeotorum et propter illorum vexationes; *nisi potius prorsus id valet quod nos in versione posuimus*, A Boeotis coacti sunt Athenas concedere, *fere eâdem ratione quâ* ὑποθνήσκειν ὑπό τινος *significat* Interfici ab aliquo. *Rursus*, ὑπὸ μεγάθεος τῆς πόλιος, Propter magnitudinem urbis, I. 131. *f.*

2) ὑπὸ *cum Gen. indicat Caussam concomitantem et cooperantem, aut Instrumentum quo fit aliquid.* ἐστρατεύοντο ὑπὸ σαλπίγγων, I. 17. *a. N.* ὤρυσσον ὑπὸ μαστίγων, VII. 22. *a. N. nempe* Flagella *instrumenta erant, quibus illi* ad fodiendum *cogebantur. Similiter*, ἐθηεῖτο τὸν στρατὸν ὑπὸ μαστίγων διαβαίνοντα, VII. 56. *a.* ὑπὸ κήρυκος προηγόρευε, Per

præconem, Præconis ope, Præconis voce, IX. 98. *a.*

II. Ὑπὸ *cum Dativo, latine* Sub *cum Ablativo.* ὑπ' αὐτῷ (τῷ ἀμφιβλήστρῳ) καθεύδει, II. 95. *f. ubi alii quidem*, ὑπ' αὐτὸ, *nempe* ἐνδὺς ὑπ' αὐτὸ *nescio an rectius.* ἵνα πάντα ὑπὸ Ἕλλησι, ἢ ὑπὸ Πέρσῃσι γένηται, VII. 11. *m. f.* τὴν Ἑλλάδα ὑπ' ἑωυτῷ ποιήσασθαι, *proprie*, Facere ut Græcia Sub se (Sub suo imperio) sit, VII. 157. *m.* ὑπὸ τῇ ἀκροπόλι, Sub arce, VI. 105. *f. Perperam vero* ὑπὸ τῷ Ὑπάνι *olim legebatur pro* ἐπὶ τῷ Ὑπάνι, IV. 53. *f. nisi* ὑπὸ τῷ Ὑπάνι *significat* Post (Ultra) Hypanim.

III. Ὑπὸ *cum Accusativo*,

1) *de Loco vel Situ usurpatum, modo* Post *significat, modo* Sub. κατακρύπτει (αὐτὸν) ὑπὸ τὴν θύρην, Post januam, I. 12. *m.* (*Eodem pertinet* ὑπὸ *absolute positum, significans* A tergo. ὑπὸ δὲ, φαρετρεῶνες ἐκρέμαντο, VII. 61. *a.*) τὰ ὑπὸ τὴν ἄρκτον (*i. q.* ὑπὸ τῇ ἄρκτῳ, Sub urso, Sub septemtrionibus) ἀοίκητα δοκέει εἶναι, V. 11. *b. Similiter*, ὕπεστι οἰκήματα ὑπὸ γῆν, (*i. q.* ὑπὸ γῇ.) II. 127. *m.*

2) *denotat Tempus, quo aliquid fit.* ὑπὸ τὴν νύκτα ταύτην, Hac nocte, IX. 51. *f.* ὑπὸ τὴν παροιχομένην νύκτα, Proximâ, (Præteritâ) nocte, IX. 58. *a.* 60. *a. m.* ὑπὸ τὴν πρώτην ἐπελθοῦσαν νύκτα, VI. 2. *a.* ὑπὸ τὸν νηὸν κατακαέντα, Quo tempore crematum est templum, I. 51. *a.* ὑπὸ ταῦτα, Eo tempore quo hæc acciderunt, II. 142. *f.* εἰ Αἰγύπτιοι κατὰ τοὺς θανάτους (Quo tempore mortuus est aliquis suorum) ἀνιεῖσι τὰς τρίχας αὔξεσθαι, II. 36. *a.*

3) *Variis aliis modis adhibetur.* ὑπαγαγόντες μιν ὑπὸ δικαστήριον, IX. 93. *m. N.* VI. 72. *b. Sic*, ὑπὸ τὸν δῆμον, VI. 136. *a.* ὑπὸ τοὺς ἐφόρους, VI. 82. *a. Sed*, ὑπὸ τοῦτον τὸν στρατὸν καταφυγόντες, Sub hunc exercitum, *i. e.* sub hujus exercitus (*qui in orâ maris stabat*) tutelam confugientes *duces classis*, IX. 96. *f.*

Ὑποβαίνειν, Deorsum ire, Descendere; *unde Aor.* 2. Ὑποβῆναι, *quasi* Descendisse, *id est*, Infra subsistere, *vel*, Inferiorem (Minorem) esse. τεσσαράκοντα πόδας ὑποβὰς τῆς ἑτέρης τὠυτὸ μέγαθος, Infra alterius (pyramidis) æqualem magnitudinem subsistens quadraginta pedibus; *i. e.* Nonnisi XL pedibus depressiorem faciens, II. 127. *f. ubi praeter necessitatem alii* ὑποβᾶσαν, *alii* ὑπόβασιν *aut* ὑποβάσι *corrigunt. Vide Var. Lect. et Not.*

Ὑποβάλλειν, Supponere. ὑποβαλέσθαι *dicitur* Mulier alienum infantem pro suo supponens, V. 41. *m.*

[Ὑπόβασις, *vide in* Ὑποβαίνειν.]

Ὑποβολιμαῖα (τέκνα), Liberi suppositii, I. 137. *b.*

Ὑπόβρυξ, ὁ, ἡ, *Genit.* ὑπόβρυχος, Aquis mersus, Sub aquis latens. ὥστε Θεσσαλίην πᾶσαν ὑπόβρυχα γενέσθαι, VII. 130. *f. N. ubi quidem plerique codd.*

ὑποβρυχέα *praeferunt*, *tamquam a nominativo* Ὑποβρυχής.

Ὑποβρύχιος, η, ον, *i. q.* ὑπόβρυξ. ὁ ποταμὸς ὑποβρύχιον οἰχώκεε Φέρων τὸν ἵππον, I. 189. *m.*

Ὑπόγαια ὀρύγματα, Subterraneæ fossæ, IV. 200. *m.*

Ὑποδέειν, Subligare. ὑποδησάμενος κοθούρνους, Calceatus cothurnis, VI. 125. *m.* I. 155. *f. Conf.* Ὑπόδημα.

Ὑποδεὴς, ὁ, ἡ, *Comparat.* ὑποδεέστερος, Inferioris conditionis. ἦν δὲ ἡ οὕτερος ὑποδεέστερος ὀλίγῳ, I. 134. *a. ubi mox* ἀγεννέστερος *eâdem notione.* ἐὼν οἰκίης τῆς ὑποδεεστέρης, VI. 51. *Idem* Inferior re quâcumque. οὐδὲν τοῦ Φημίου ὑποδεέστερος ἦν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, Vit. Hom. 5. *a.*

Ὑποδεικνύναι, *idem fere quod simplex* δεικνύναι, Monstrare, Ostendere. πολλοῖσι ὑποδέξας, (*jon. pro* ὑποδείξας) ὄλβον ὁ θεός, I. 32. *extr.* κατατείνε σχοινοτενέας ὑποδέξας διώρυχας, Extentis funibus Ostendens (Designans) ducendas fossas, I. 189. *f.* τῷ ἐγὼ (τὰ χρήματα) ὑποδέξω, *non male codd. nonnulli* III. 122. *extr. ubi alii vulgo* ἀποδέξω.

Ὑποδειμαίνειν, *i. q. simplex*, Timere, Metuere. τὸν νόμον ὑποδειμαίνουσι, VII. 104. *f.*

Ὑποδέκεσθαι, (*jon. pro* ὑποδέχεσθαι) 1) Apud se (Domum suam) recipere aliquem, Hospicio excipere. οἰκίοισι (σὲ) ὑποδεξάμενος ἔχω, I. 41. *a.* 44. *b.*

2) Excipere, *quatenus hoc verbum idem ac* Sequi *significat aut* Contiguum esse, Attingere. τὸ δὲ πρὸς τὴν ἠῶ τῆς ὁδοῦ (*ad Thermopylas*) θάλασσα ὑποδέκεται καὶ τενάγεα, VII. 176. *m. Cui usui adfinis est ille, quo significat* Manum alicui injicere, Adoriri, *aut tale aliquid.* ἀπικόμενον ἐς τὴν ἑωυτοῦ, ἤδη τὸ ἐνθεῦτέν μιν οἱ ἐχθροὶ ὑποδεξάμενοι ἐδίωξαν τυραννίδος, VI. 104. *b.*

3) ὑποδέκεσθαι, In se suscipere, Recipere *alicui*, Polliceri. ὑπεδέκετο ἑωυτὸν κατεργάσασθαι, I. 24. *m.* μεγάλα ὑποδεκόμενον ἐλθόντι, II. 121, 6. *a.* πάντα τὰ ὑπεδέξατο τῷ πατρί, III. 69. *f.* Δαρεῖος ὑποδεξάμενος (*scil.* τοῦτο ποιήσειν) ἐπετέλεε, III. 138. *m.* ὑποδεξαμένων Ἰώνων ποιήσειν ταῦτα, IV. 133. *extr.* ὑμῖν ἐγὼ ὑποδέκομαι οὐ συμμίξειν τοὺς πολεμίους, VI. 11. *f.* ὑπεδέκετο ταῦτα ποιήσειν, VIII. 102. *a.* σῖτον τῇ στρατιῇ ὑποδέκομαι παρέξειν, IV. 157. *f. pro quo est* ὑπίσχομαι *paulo post* ibid. οὐ βουλομένων τῶν ἄλλων, Ἀθηναῖοι ὑπεδέξαντο (Susceperunt, In se receperunt operam.) -- οὗτοι ἔσαν οἱ ὑποδεξάμενοι, IX. 21. *extr. et* 22. *a.* πεντήκοντα τάλαντα ὑποδέδεκτο, *scil.* δώσειν αὐτῷ, V. 51. *m. f.*

4) Admittere id quod alter ait, Profiteri *et* Adfirmare quod alter interrogat. ἐπυνθάνετο τίς εἴη ὁ Ἀρκεσίλεων ἀποκτείνας, οἱ δὲ Βαρκαῖοι αὐτοὶ ὑποδεκέατο (*jon. pro* ὑπεδέκοντο) πάντες, Professi sunt Barcæi, se ipsos cunctos *esse caedis illius auctores*, IV. 167. *m. Inde* οὐκ ὑποδέκεσθαι *significat* Negare. ἐγὼ ἐφάμην, ἐκεῖνον (εἶναι

τὸν δόντα μοι τὸν στέφανον). ὁ δὲ οὐκ ὑπεδέκετο. ἐγὼ δὲ φαμένη αὐτὸν οὐ καλῶς ποιέειν ἀπαρνεύμενον, VI. 69. *a. N.* εἰρώτα ὁ Δαρεῖος, τὴν τέχνην εἰ ἐπίσταιτο. ὁ δ' οὐκ ὑπεδέκετο, III. 130. *a.*

5) Accipere *conditionem propositam.* ἀποδεξάμενος ἀσμένως τοὺς λόγους, VIII. 106. *m.*

Ὑποδέμειν, Substruere. ὑποδείμας τὸν πρῶτον δόμον λίθου Αἰθιοπικοῦ, II. 127. *m. f.*

Ὑποδέξιοι λιμένες, Portus idonei et satis capaces ad classem excipiendam, VII. 49, 1. *f. N. ubi* ὑποδέξιμοι *malebant docti viri. Vide Var. Lect.*

Ὑπόδημα, τὸ, Calceus. τοῦτο τὸ ὑπόδημα ἔῤῥαψας μὲν σὺ, ὑπεδήσατο δὲ ἐκεῖνος, VI. 1. *extr.*

Ὑποδοχὴ, ἡ, *quasi dicas* Exceptio *hospitis*, Præbitio convivii. κτήνεα ἐσίτεσκον ἐς ὑποδοχὰς τοῦ στρατοῦ, VII. 119. *a. m.*

Ὑποδύνειν, 1) Induere (*tunicam*) sub (*veste*). κέλευέ σφεας κιθῶνας ὑποδύνειν τοῖσι εἵμασι, I. 155. *f.* 2) Insinuare se, *quasi* Irrepere. ὑπέδυνε τῶν Ἰώνων τὴν ἡγεμονίην τοῦ πρὸς Δαρείου πολέμου, Insinuavit se in ducatum Jonum ad bellum cum Dario, VI. 2. *m.* 3) Subire, Suscipere, Inire *et similia.* εἰ δὲ μὴ ἑκόντες ὑπέδυσαν τὸν πόλεμον, IV. 120. *f.* εἰ δὲ ταῦτα ὑποδύνειν (Inire hanc conditionem, Subire hoc periculum) οὐκ ἐθελήσεις, VII. 10, 8. *m.* ἐθελονταὶ ὑπέδυσαν (In se receperunt) ποινὴν τῖσαι Ξέρξῃ, VII. 134. *f.*

Ὑποζάκορος (ἡ) τῶν χθονίων θεῶν, Ministra templi Dearum inferarum, VI. 134. *a. N.* 135. *a. et m.*

Ὑποζύγια, τὰ, Jumenta. κείροντες τοὺς ἵππους καὶ τὰ ὑποζύγια, IX. 24. *a.* ὑποζύγια, σιτία ἄγοντα, IX. 39. *m. et mox*, οὐ φειδόμενοι ὑποζυγίου οὐδενός, ibid. χόρτον τοῖσι ὑποζυγίοισι, IX. 41. *m.*

Ὑποζωννύναι, Succingere. ζειρὰς ὑπεζωσμένοι ἔσαν, VII. 69. *a.*

Ὑπόθερμος, ὁ, ἡ, Calidus, Fervens. πολέμιος ὑποθερμότερος, VI. 38. *extr. N.*

Ὑποθήκη, ἡ, Admonitio, Monitum, Consilium. ἡσθεὶς τῇ ὑποθήκῃ, I. 156. *m.* ἐποίεε τὰς Κροίσου ὑποθήκας, I. 211. *a.* V. 92, 6. *f.* κατὰ τὰς τοῦ Μεσηνίου ὑποθήκας, VI. 52. *f.* τῷ Θεμιστοκλέϊ ἤρεσε ἡ ὑποθήκη, VIII. 58. *a. Conf.* Ὑποτίθεσθαι. *Perperam vero olim* ὑποθήκην, *pro* ἀποθήκην, *legebatur* VIII. 109. *f.*

Ὑποθωπεύειν, Adulari, Adsentari. οὐδὲν ὑποθωπεύσας, ἀλλὰ τῷ ἐόντι χρησάμενος, I. 30. *m.*

Ὑποκαίειν, Succendere, Infra (sub *lebete*) accendere. ἐς λέβητας ἐσβάλλοντες (τὰ κρέα) ἕψουσι, ὑποκαίοντες τὰ ὀστέα τῶν ἱρηΐων, IV. 61. *a.*

Ὑποκαταβαίνειν, Paulatim descendere. II. 15. *f.*

Ὑποκατῆσθαι, Subsidere *alicubi* et exspectare *aliquem.* ἐν ταύτῃ τῇ πόλι ὑποκατήμενος ἐξείνισε τὴν βασιλέος στρατιήν, VII. 27. *a.* ἐν τῇ Βοιωτίῃ ὑποκατημένους τὸν βάρβαρον, Residentes in Boeotiâ exspectare ibi et excepturos esse hostem, VIII. 40. *m. f.*

Ὑποκεῖσθαι. ἐμοὶ ὑπόκειται ὅτι *etc.*

Propositum est mihi ut *etc.* II. 123. *a.*

Ὑποκινέειν, Nonnihil movere, Parum sese commovere. ἐμέο ἐόντος ἐν Ἰωνίῃ, οὐδεμίη πόλις ὑπεκίνησε, V. 106. *f.*

Ὑποκρητηρίδιον, Basis (Repositorium) crateris, I. 25. *N. ubi alii* Ὑποκρητήριον.

Ὑποκρίνεσθαι, (*jon. pro comm.* ἀποκρίνεσθαι) Respondere. ταῦτα ὑπεκρίναντο Κροίσῳ, I. 78. *f.* ἡ Πυθίη ὑπεκρίνατο τοῖσι Λυδοῖσι, I. 91. *f.* ἔφασαν ὑποκρινέεσθαι, Responsuros se esse, I. 164. *m.* ὑπεκρίνετο τάδε, III. 119. *m. et sic alibi constanter libri omnes, duobus exceptis locis, quos sub voc.* Ἀποκρίνεσθαι *notavi.*

Ὑπόκρισις, ιος, ἡ, Responsum. ὑπόκρισις ἐλευθεριωτέρη, I. 116. *a.* τῆς ὑποκρίσιος τρόπος, IX. 9. *a.* τῶν χρηστηρίων τὰς ὑποκρίσιας, I. 90. *m. Conf.* Ἀπόκρισις.

Ὑποκύπτειν τινί, Succumbere alicui, Imperio alicujus subjici. Μῆδοι ὑπέκυψαν Πέρσῃσι, I. 130. *a. Etiam*, Ultro sese Subjicere. τὰς μὲν ἐθελοντὴν τῶν πολίων ὑποκυψάσας, VI. 25. *b.* ἢν ὑποκύπτωσι τοῖσι Μήδοισι, VI. 109. *m. Conf.* Ὑποτύπτειν.

Ὑπολαμβάνειν, 1) Suscipere, *sicut* delphinus Excepit et dorso suscepit Arionem, δελφῖνα λέγουσι ὑπολαβόντα αὐτὸν ἐξενεῖκαι ἐπὶ Ταίναρον, I. 24. *m. f.*

2) Admittere *consilium datum*, Accipere *conditionem propositam.* νῦν μευ εὖ παραινεούσης ὑπόλαβε τὸν λόγον, I. 212. *m. f.* ὑπέλαβε τὸν λόγον, III. 146. *a. quos Herodoti locos citans Thomas Mag.* ὑπολαμβάνω *interpretatur* τὸ ὑποδέχομαι.

3) Excipere, Insequi, Invadere. τοὺς δὲ λοιμὸς ὑπολαβὼν ἀπήνεικε, Insecuta pestis eos absumsit, VI. 27. *m. N. ubi* ἀπολαβὼν *olim, invitis optimis quibusque libris. Mox* ibid. ἡ ναυμαχίη ὑπολαβοῦσα *est* Insecuta pugna navalis. κατελθόντα αὐτὸν ὑπέλαβε μανίη νοῦσος, VI. 75. *a.* καί μιν ὑπολαβεῖν ἄνεμον βορῆν καὶ ἀποφέρειν πρὸς τὴν Λιβύην, IV. 179. *a.* ὑπολαβόντα σφέας χειμῶνα μέγαν ἐκβαλέειν ἐς τὴν γῆν, VII. 170. *m.* VIII. 118. *a. Quibus ex locis inter se collatis probabile fit, pro* ὑπ' ἀνέμων ἀπολαμφθέντες, II. 115. *m.* ὑπολαμφθέντες *scripsisse Herodotum.*

4) ὑπολαμβάνειν, Sermonem *alterius* excipere, *i. e.* Respondere. ὁ δὲ ὑπολαβὼν ἔφη, VII. 101. *f.*

Ὑπολάμπειν, Sublucescere, Illucescere. ὡς δὲ τὸ ἔαρ ὑπέλαμπε, I. 190. *a. Conf.* Ἐπιλάμπειν *et Not. ad* VIII. 130. *a.*

Ὑπολείπεσθαι, *verbum Medium, Activâ notione*, Relinquere, Post se relinquere. τοσαῦτα ὑπολιπόμενοι, IV. 121. *m. N.* ὑπολειπομένους μηδεμίην τῶν νεῶν, VI. 7. *b. Sed Passiva verbi forma significat* Retro (Suis in sedibus) manere dum alii proficiscuntur. *Sic* οἱ δὲ ὑπολειφθέντες, V. 61. *m.* VIII. 67. *a. et*, μὴ ἀπόληται ὑπολειφθείς, IX. 53. *f. Similiter*, πολλοὺς μὲν τοὺς ὑπολειπομένους αὐτέων γενέσθαι, πολλοὺς δὲ τοὺς ὑπο-

καταβαίνοντας, II. 15. *f.* IV. 13. *f.*

Ὑπόλειπος, ὁ, ἡ, Reliquus. τοὺς ὑπολοίπους Πεισιστρατιδέων, *nempe*, qui adhuc in vitâ erant, VI. 123. *b. sic et*, μετὰ τῶν ὑπολοίπων, VII. 171. *f.* ἐν τῇ ὑπολοίπῳ ἠπείρῳ, VII. 126. *f.*

Ὑπόμαργος, ὁ, ἡ, Haud satis compos mentis, Hebetioris ingenii *homo.* ἐὼν ὑπομαργότερος, III. 29. *a.* 145. *a.* VI. 75. *a.*

Ὑπομένειν, *absque regimine*, Manere. τὸ ὑπομένον (*scil.* μέρος τῶν Λακεδαιμονίων) ἐν Σπάρτῃ, VII. 109. *f. Sigillatim*, In vitâ manere. τοῖσι οὐκ ὑπεμείναν τὰ τέκνα -- μετὰ ταῦτα ὑπέμενον, IV. 149. *f.*

*Cum Accusat. sive expresso, sive subintellecto*, Manere *alicubi* et Exspectare ibi *aliquem.* τὸν ναυτικὸν στρατὸν ὑπομένειν ἐν Θέρμῃ, VII. 121. *a. Sigillatim* Manere *hostem*, Exspectare et Excipere *eum*, Vim hostis sustinere. ὑπομένειν Ξέρξεα ἐπιόντα, VII. 120. *b.* (*pro quo est* δέκεσθαι VII. 138. *b. et* 177. *m.*) οἴχοντο φεύγοντες οὐδὲ ὑπέμειναν, *scil.* τοὺς πολεμίους, VI. 96. οὐκέτι οἱ ἱππόται ὑπέμενον, IX. 23. *m. Videri poterat hoc verbum apud Nostrum construi etiam cum Infinitivo aut cum Participio*, εἰ ὑπομενέουσι χεῖρας ἐμοὶ ἀνταειρόμενοι, VII. 101. *m. sed et hic ad* ὑπομενέουσι *subintelligi Accusativum* ἐμέ *adparet ex* VII. 209. *f. ubi* οὐδὲν ἔθνος τὸ σὲ ὑπομενέει χεῖρας ἀνταειρόμενον.

Ὑπομιμνήσκειν *vel* Ὑπομνᾶν τὶ (τινὰ), Revocare (*alicui*) aliquid in mentem. ἡ Πυθίη ὑπομνήσασα (αὐτοὺς) ταῦτα, VII. 171. *extr.*

Ὑπονοέειν, *i. q.* ὑποπτεύειν, Suspicari, Suspectum habere. ὑπονοήσαντες τοὺς Σαμίους τὰ Ἑλλήνων φρονέειν, IX. 99. *a.* αὐτὰ ταῦτα ὑπονοέων, IX. 88. *b.*

Ὑπονοστέειν, *quasi dicas* Deorsum ire, *id est*, Subsidere; Humiliorem, depressiorem fieri, decrescente et sensim diminutâ altitudine. *Sic de* Fluvio *loquens Noster*, *ait* ὑπονοστήσαντος *et* ὑπονενοστηκότος τοῦ ποταμοῦ, I. 191. *m. De* Strue sarmentorum *loquens* IV. 62. *m. ait*, ὑπονοστέει γὰρ δὴ αἰεὶ ὑπὸ τῶν χειμώνων. *Alia vis est verbi* Ἀπονοστέειν, *quod vide.*

Ὑποπάσσειν, Substernere. ὑποπάσας ποίην ἁπαλωτάτην, I. 132. *m. N. ubi perperam olim* ὑποσπάσας.

Ὑπόπετρος, ὁ, ἡ, Petrosus. γῆν ὑπόπετρον ἐοῦσαν, II. 12. *extr.*

Ὑποπιμπλάναι, *aut* Ὑποπλήθειν, Replere. ὡς δὲ τέκνων αἱ γυναῖκες ὑπεπλήσθησαν, Quum frequentes peperissent liberos, VI. 138. *a. m.*

Ὑπόπλεος, Plenus, Satis (Nonnihil) plenus. ἔτι καὶ ἐς τόδε δείματος εἰμὶ ὑπόπλεος, Etiam nunc aliquis me tenet metus, VII. 47. *f.*

Ὑποπρήθειν, Succendere. ὑποπρήσαντες τὰ φρύγανα, IV. 69. *m.*

Ὑπόπτερος, ὁ, ἡ, Alatus. ὄφιες ὑπόπτεροι, III. 107. *f.* 109. *a. et f.*

Ὑποπτεύειν, Suspicari. ὑποπτεύων αὐτὸν δρησμὸν βουλεύεσθαι, VIII. 100. *a.* εἴ τι ὑποπτεύουσι μὴ δο-

λῳ αὐτοὺς προάγοιεν, IX. 90. *extr.* ὑπόπτευε τὸ πρῆγμα, Suspectam rem habuit, Limis oculis et cum indignatione rem adspexit, VI. 129. *m. N.*

Ὑπορύσσειν, Subfodere. ὑπορύσσοντες τὸ τεῖχος, V. 115. *b.*

Ὑπόσπονδος, ὁ, ἡ, Pactione initâ tutus, Ex pacto. ὑπόσπονδοι ἐξέρχονται τῆς χώρης, V. 72. *m.* κατῆλθε ἐπὶ τὰ ἑωυτοῦ ὑπόσπονδος, VI. 103. *m.*

Ὑποστῆναι, *vide* Ὑπιστάναι.

Ὑποστρέφειν, Reverti. ὑπέστρεφον ἐς τὴν Σκυθικὴν, IV. 124. *b. et* ὑποστρέψας *mox* ibid. *Rursus* ὑπέστρεφον ἐπὶ ζήτησιν τῶν Περσέων, IV. 140. *a. Sed* ἐταράσσοντό τε (οἱ ἵπποι) ὑποστρεφόμενοι, Consternati equi Retro sese avertebant, Resiliebant, IV. 129. *f.*

Ὑποστροφὴ, ἡ, Conversio retrorsum. ἀναχωρήσιος γινομένης καὶ ὑποστροφῆς (τῆς ἵππου), IX. 22. *f.*

Ὑπόσχεσις, ιος, ἡ, Promissum. τὴν ὑπόσχεσιν ἐκπληρῶσαι, V. 35. *a.*

Ὑποτάμνειν *et* Ὑποτάμνεσθαι (*verbo Medio, notione Activâ*) τινὶ τὴν ὁδὸν, Præcidere, Præcludere alicui viam. *Hinc* ὑποταμομένους (*nempe* αὐτοῖς) τὸ ἀπὸ τῶν νεῶν, V. 86. *extr.*

Ὑποτείνειν, *idem fere quod* προτείνειν, Offerre *conditionem.* ὑποτείνοντος τὰ ἐμπόρια συνελευθεροῦν, VII. 158. *a.*

Ὑποτελέειν, *i. q. simplex* τελέειν, Pendere *tributum.* φόρον οὐδένα ὑποτελέοντες, I. 171. *a.* Solvere mulctam *vel* pœnam. ὑποτελέειν ἀξίην βασιλέϊ, IV. 201. *m.*

[Ὑποτέμνειν, *vide* Ὑποτάμνειν.]

Ὑποτίθεσθαι, *quasi dicas* Suggerere; *id est* Monere, Suadere. ὑπερήδετο ὡς οἱ ἐδόκεε εὖ ὑποτίθεσθαι, I. 90. *a.* Κροῖσος ταῦτά οἱ ὑπετίθετο, I. 156. *a.* τὰ αὐτὴ ὑποθῆται (αὐτῷ), VI. 134. *m. et mox*, τὴν μὲν ὑποθέσθαι, ibid. ὑποθέμενος ἔπος οὐδὲν, V. 92, 6. *f. et mox*, οὐδέν οἱ ὑποθέσθαι, ibid. σωτηρίην ὑμῖν ὑποθησόμενος, De salute vestrâ vos moniturus, Salutis viam vobis ostensurus, V. 98. *a. m.* οὐδ' ἂν, συμβουλευομένου τοῦ ἀστοῦ, τὰ ἄριστά οἱ ὑποθέοιτο, VII. 237. *m. f.* δείσας μή τις ὑποθῆται τοῖσι Ἕλλησι, VIII. 97. *a. Potest etiam nonnumquam reddi* Præcipere, Jubere; *ut*, ταῦτα τοῖσι ὑπολειπομένοισι ὑποθέμενος ὁ Δαρεῖος, IV. 135. *f. Conf.* Ὑποθήκη.

*Perperam vero* ὑποθέμενος *olim pro* ὑπερθέμενος *legebatur*, I. 107. *m. N.*

Ὑποτοπέεσθαι, *i. q.* ὑποπτεύειν, Suspectum habere. ὑποτοπηθέντες Δημάρητον δρησμῷ ἐπιχειρέειν, VI. 70. *a.* οὐδὲν ὑποτοπηθέντα τῶν ἐκεῖνος ἐφρόνεε, IX. 116. *m.*

[Ὑποτρόχαλα *olim legebatur* III. 8. *f. pro* Περιτρόχαλα, *quod vide.*]

Ὑποτύπτειν, *quasi* Succutere, *aut* Inferne percutere quo extrahamus aut capiamus aliquid. ὑποτύψας γαυλῷ ἀντλέει, Succutiens situlam *homo* haurit *aquam ex puteo*, VI. 119. *m.* κοντῷ ὑποτύπτοντες ἐς λίμνην, ὅ τι προσσχοῖτο τοῦ πηλοῦ τῷ κοντῷ τοῦτο συλλέγοντες, II. 136. *extr. N.* ὑποτύψασα ἑκάστη (τῶν γυναικῶν) φιάλῃ, χρυσοῦ (*nempe*,

στατήρων χρυσέων) ἐδωρέετο αὐτὸν δαψιλέϊ δωρεῇ, III. 130. *f. N.*

Ὑπουργέειν τινὶ, Operam suam præstare alicui, Rebus alicujus inservire. σοὶ βουλόμενος ὑπουργέειν, VIII. 110. *f. Cum Accus. rei et Dativo personae.* χρηστὰ ὑπουργέειν Ἀθηναίοισι, VIII. 143. *f. Subinde commodius redditur* Gratificari; *sic* VII. 38. *a. ubi Xerxem homo privatus orat* ὑπουργῆσαι sibi, *et Rex eidem* ὑπουργήσειν *pollicetur. Similiter* IX. 109. *a. ubi habes Passivum*, αἰτῆσαι ὅτι βούλεταί οἱ γενέσθαι ἀντὶ τῶν αὐτῷ ὑπουργημένων. *Quin etiam duobus superioribus in locis* ὑπουργέειν *commodissime* Gratum facere *possis interpretari.*

Ὑπούργημα, τὸ, Præstita utilis opera, Meritum. μέζω τὰ ἀδικήματα τῶν ὑπουργημάτων, I. 137. *a.*

Ὑπόφαυσις, ιος, ἡ, Fenestra, Apertura, Spatium vacuum. ὑπόφαυσιν κατέλιπον, διέκπλοον τῶν πεντηκοντέρων, VII. 36. *a. m. N.*

Ὑποφεύγειν, Effugere *culpam.* ὑποφεύγεσκε *commode praeferunt codd. nonnulli* II. 174. *a. ubi alii* ὑπέφευγε, *alii* ἀπέφευγε, *et* ἀποφεύγεσκε *ed. Wess. et seqq.*

Ὑποχείριος, ίη, ιον, Qui in *alicujus* potestate est, Imperio alicujus subjectus. Ἀσσυρίους ὑποχειρίους ἐποιήσαντο, I. 106. *f.* VI. 45. *a.* τὰ πάντα ὑποχείρια ἐποιήσατο, I. 178. *a.* τὰ ἐπὶ δεξιὰ -- τοῖσι Πέρσῃσι ὑποχείρια ἦν γεγονότα, VI. 33. *a.* 44. *a.* ὑποχειρίους ἑωυτῷ ἐόντας, VI. 219. *a.* οὐδέ μιν δυνησόμεθα ὑποχειρίην ποιήσασθαι, VI. 107. *f.* III. 154. *b. N.* ἀναδεκομένους ὑποχειρίας παρέξειν τὰς Ἀθήνας, V. 91. *m.*

Ὑποχωρῆσαι τῆς χώρης, Retrocedere, Retrogredi e terrâ, I. 207. *m. f.*

Ὑπόψαμμος, ὁ, ἡ, Arenosus. γῆν ὑποψαμμοτέρην, II. 12. *extr.*

Ὑποψίη, ἡ, Suspicio. τῶν εἵνεκα ὑποψίην ἔχον, IX. 99. *m.*

Ὕπτιος, η, ον, Supinus; *sed* ὕπτια πεδία, *Suida interprete, sunt* τὰ ὁμαλά, Plana, Campestria loca. *Sic de Inferiore Aegypto loquens Herodotus,* ἐοῦσα πᾶσα ὑπτίη *ait* II. 7. *a. ubi Vallae* Supina *tenuit Wess. cum Gronovio; commode vero H. Stephanus adnotaverat* „Depressa, *id est,* Campestris, non montosa.“ *Conf. Indicem nostrum Graecitatis Appianeae, hac voce.*

Ὑπώρεα, ης, *Substant.* (*jon. pro comm.* Ὑπώρεια) *quo quidem et ipso* (*ni fallunt libri*) *usus est Herodotus,* Pes (Radix) montis. οἰκέουσι ὑπώρεαν οὐρέων ὑψηλῶν, IV. 23. *a.* ἀντετάσσοντο ἐπὶ τῆς ὑπωρείης τοῦ Κιθαιρῶνος, IX. 19. *extr.* 56. *extr.* αἱ ὑπώρεαι τῶν οὐρέων, I. 110. *m.* (δύο ὄρεα) συμμίσγοντα τὰς ὑπωρείας ἀλλήλοισι, VII. 129. *a. Conf. voc. seq.*

Ὑπώρεος, η, ον, (*jon. pro comm.* ὑπώρειος) Ad pedem, (Ad radicem) montis situs. *Hinc* ἡ ὑπωρέη, *scil.* χώρη, Terræ tractus secundum montis radicem porrectus; *sive, idem prorsus quod proxime praecedens* ἡ ὑπώρεα. παρὰ τὴν ὑπωρέην ἦκται ἡ διῶρυξ, II. 158. *m.* ποταμὸς

ῥέει παρὰ τὴν ὑπώρεην τοῦ οὔρεος, VII. 199. *extr.*

Ὗς, ὑὸς, *vide* Σῦς.

Ὑστεραῖος, η, ον, *i. q.* ὕστερος, Posterior. ἡ ὑστεραίη ἡ Μαρδονίου ἐπιστρατηΐη, IX. 3. *extr. nempe* Mardonii expeditio *adversus Athenas decem mensibus* Posterior *fuit;* decimo mense post urbem a Xerxe captam suscepta est. τῇ ὑστεραίῃ ἡμέρῃ, Postridie, IX. 22. *a. Et nude,* τῇ ὑστεραίῃ, VII. 54. *a.* 119. *f.* ἔφραζε ἐς τὴν ὑστεραίην ἐλθεῖν, IV. 113. *m.*

Ὑστερέειν *et* Ὑστερίζειν, Sero (*nempe,* Post opportunum tempus) venire. *Absolute,* ὑστερήσαντες, I. 70. *m. f. Cum Genit.* ὑστέρισαν ἡμέρῃ μιῇ τῆς συγκειμένης, VI. 89. *extr. ubi alii* ὑστέρησαν, *rectius fortasse.*

Ὑστέρη, ἡ, Uterus. χρήσιμοι ἐς ὑστερέων ἄκεσιν, IV. 109. *extr.*

Ὕστερον, *Adverb. absolute positum,* Postea, Deinde. ταῦτα μὲν ὕστερον ἐγίνετο, VI. 90. *extr. et passim alibi. Sic et* ἐς ὕστερον, aut unâ ἐσύστερον, V. 41. *a. Alibi cum Genit. jungitur.* ἔτεσι πολλοῖσι ὕστερον τουτέων, VI. 140. *a. et nude,* ὕστερον τουτέων, IX. 105. (*conf. mox* Ὕστερος.) *Hinc, pro vitiosâ scripturâ* τῇσι ἐμεωυτοῦ γνώμῃσι ὕστερον, II. 18. *a.* τῆς ἐμεωυτοῦ γνώμης ὕστερον *correxi cum viris doctis: et pro mendoso* ὕστερον ἐπὶ τουτέων, IX. 83. *a.* ὕστερον ἔτι τουτέων *correximus.*

Ὕστερος, η, ον, Posterior. ὑστέρῳ χρόνῳ, I. 130. *a.* III. 149. ὑστέρῳ χρόνῳ τούτων *vel* τουτέων, IV. 166. *a.* V. 32. *f.* IX. 83. *a.*

*Foem.* τῇ ὑστέρῃ ὀλυμπιάδι, Proxime sequenti Olympiade, VI. 103. *a.* ἐξ ὑστέρης, (*scil.* ἀρχῆς, *sicut* ἐκ νέης, *sive aliud quoddam subintelligitur Substantivum*) Deinde, Postmodo. ὅρα μὴ -- ἐξ ὑστέρης σοὶ ἑωυτῷ περιπέσῃς, I. 108. *m.* ὅρα μὴ ἐξ ὑστέρης σεωυτὸν ἐν αἰτίῃ σχῇς, V. 106. *a. m.* VI. 85. *f.*

*Neutrum : vide* Ὕστερον *Adverb.*

Ὕστριξ, *Plur.* ὕστριχες, Hystrices, *bestiae Libycae.*

Ὑφαίνειν, *vide* Συνυφαίνειν *et* Ἐξυφαίνειν.

Ὑψηλὸς, ἡ, ὸν, Altus, *ut in communi sermone. Sic, de Regione.* ταύτῃ ἡ Μηδικὴ χώρη ὀρεινή ἐστι καὶ ὑψηλὴ, I. 110. *m. Sed* I. 80. *a. perperam olim legebatur* ἐὸν (τὸ πεδίον) μέγα τε καὶ ὑψηλὸν, *pro* καὶ ψιλόν. *Comparat.* ὑψηλότερος, I. 98. *m. f.*

Ὕψος, τὸ, Altitudo. αἱμασιὴν ὕψος ἀνήκουσαν ἀνδρὶ ἐς τὸν ὀμφαλόν, VII. 60. *f. Ubi indicatur Mensura hemiplinthiorum aureorum a Croeso Delphos missorum ;* ὕψος *significat* Crassitiem *illorum,* I. 50. *m.*

Ὑψοῦ, *Adverb.* Alte, In alto, In altum. ἐξάρας με ὑψοῦ καὶ τὴν πάτρην καὶ τὸ ἔργον, IX. 79. *a.*

# Φ.

Φ *literam cum Θ permutatam a librariis vide Var. Lect.* IV. 48, 15

Φαίνειν, Indicare, Ostendere, Declarare. τριφασίας λόγων ὁδοὺς φῆναι, I. 75. *a.* ἔφαινε τὸν ἐόντα λόγον, I. 116. *f.* τὸν ἰθὺν ἔφαινε λόγον, I. 118. *a.*

Φαίνεσθαι, Adparere, Manifestum esse. τοῦτό μοι ἐν τοῖσι θειότατον φαίνεται γενέσθαι, VII. 137. *a.* εὔνοος ἐφαίνετο ἐών, VII. 173. *f.* ἐμοὶ σὺ μέγα πλουτέειν φαίνεαι, Video te admodum opulentum esse, I. 32. *m.* φαίνεαι ἀπειπάμενος τὴν στρατηλασίην, Palam abjecisti consilium expeditionis, VII. 14. *a.* ἀποσπεύδων μοῦνος ἐφαίνετο, VII. 18. *extr. Imperativ.* τοῦτον ξεινίζεσθε, καὶ εὖ ποιεῦντες φαίνεσθε, IX. 89. *m. Aorist. sec. pass.* νῦν τὶς ὑμέων εὖ ποιήσας φανήτω τὸν βασιλῆος οἶκον, VI. 9. *m.* φανήτω κἀμοὶ (τὸ φάσμα), -- φανῆναι δὲ οὐδὲν μᾶλλον ὀφείλει *etc.* VII. 16, 3. *Praet. Med.* τὸ τέρας τοῦτο οὐ σοὶ πέφηνε, Non tibi adparuit, sed mihi *etc.* IX. 120. *a. Futur. Med.* Πέρσαι φανέονται λέγοντες οὐδέν, III. 35. *a.*

Φάκελοι φρυγάνων, Fasces sarmentorum, IV. 62. *a.* φάκελοι ῥάβδων μεγάλοι, IV. 67. *a.*

Φάλαγξ, αγγος, ἡ, Palus, Truncus. διηκοσίας φάλαγγας ἐβένου, III. 97. *m.*

Φαλακρός, ἡ, όν, Calvus. III. 12. *m. f.* IV. 23. *a.* 25. *a. et f.*

Φαλακροῦσθαι, Calvescere, III. 12. *m.*

Φάλαρα, τὰ, Phaleræ *equorum*, τὰ περὶ τοὺς χαλινοὺς καὶ στόμια καὶ φάλαρα χρυσῷ χρέωνται, I. 215. *f. quo ex loco intelligitur, nimis restrictam esse Glossatoris interpretationem, quam et Suidas et Gregor. adoptarunt,* φάλαρα *interpretantes* τὰ περὶ τὰς γνάθους σκεπάσματα.

Φαλλός, ὁ, Phallus, II. 48. *m.* ἡ πομπὴ τοῦ φαλλοῦ, II. 49. *a.*

Φάναι, Dicere. ἔφη λέγων, *vide* Λέγειν *num.* 2. Φάς, Dicens, IX. 70. *a. m.* φάναι (*scil.* φάναι χρὴ, Fatendum est) Πέρσας λέγειν ἀληθέως, III. 35. *a. m.* ἅμα δ' ἔπος ἔφα *ex Med. perperam ediderat Gronov.* III. 135. *a. ubi alii* ἔφατο, *nos cum aliis utrumque ejecimus verbum.* (*Vide Var. Lect. et Not.*) *Forsan tamen teneri* ἔφατο *debuerat. Certe et alibi Medium verbum pro Activo usurpavit Noster.* τῶν νῦν Λυκίων φαμένων Ξανθίων εἶναι, I. 176. *m. ubi perperam Portus cum Valla* φαμένων *pro verbo Passivo, passivâ notione usurpato, accepit.* λέγει οὐδέν, φαμένη τὸν Νεῖλον *etc.* II. 22. *a.*

Φανερός, ἡ, όν, Conspicuus, Manifestus, Evidens. εἰ (οὗτοι οἱ θεοὶ) φανεροὶ ἐγένοντο ἐν τῇ Ἑλλάδι, Si conspicui (Si conspecti) fuissent in Græciâ, II.

146. *a.* Cylinder vitreus, cui in Aethiopiâ includuntur cadavera, ἔχει πάντα φανερά, Omnia *quae intus sunt*, conspicua habet, III. 24. *f. id est*, Omnia quæ in illo inclusa sunt, conspici possunt, *quemadmodum* ὁ ἐν μέσῃ τῇ στήλῃ ἐνεὼν διαφαίνεται ὁ νέκυς, *ut* ibid. *paulo ante ait.* ὃς πρότερον ἀποσπεύδων ἐφαίνετο, τότε ἐπισπεύδων φανερὸς ἦν, VII. 18. *extr.*

ἐκ τοῦ φανεροῦ (*i. q.* φανερῶς) ἀπέστασαν, VIII. 126. *f.* ἐκ τοῦ φανεροῦ παρῆκε Μαρδόνιον ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, IX. 1. *f.*

Φανεροῦν, Conspicuum, (Notum) reddere. ἐφανερώθη ἐς τοὺς Ἕλληνας πάντας μεγίστῃσι δαπάνῃσι, Inclaruit apud omnes Græcos sumtuum factorum et munerum magnificentiâ, VI. 122. *m.*

Φανερῶς, Manifeste. βουλόμενον φανερῶς ἀποθανεῖν, IX. 71. *m. f.*

Φαντάζεσθαι τινὶ, Conspici ab aliquo, Adparere alicui. ἀφανισθέντων τούτων, ὡς οὐκέτι ἐφαντάζοντό σφι, IV. 124. *b.* ὄνειρον φαντάζεταί μοι, VII. 15. *m. Absolute* φαντάζεσθαι, Adparere, Insignem speciem ostentare, Superbire, VII. 10, 5. *a. N.*

Φαρετρεὼν, ῶνος, ὁ, Pharetra. I. 216. *a.* II. 141. *f.* VII. 61. *a.*

Φαρμακεύειν, Incantamentis et sacrificiis uti ad placandum *fluvium.* φαρμακεύσαντες δὲ ταῦτα ἐς τὸν ποταμόν, VII. 114. *a. Aliud est* Καταφαρμάσσειν, *quod vide suo loco.*

Φάρμακον, τὸ, 1) Medicamentum, Potio medicata. κάμνοντά τε καὶ φάρμακον πεπωκότα, IV. 160. *f.* 2) Φάρμακα *dicuntur etiam* Quælibet arcanæ rationes, artificia et inventa, quibus aliquid, quod quis cupit, efficitur. τοιαῦτα ἔχω φάρμακα, III. 85. *a. cui respondet Darius, rex designari cupiens,* εἰ τοίνυν τι τοιοῦτον ἔχεις φάρμακον. 3) *Denique sunt etiam* φάρμακα, Colores, Pigmenta, quibus aliquid tingitur, βάμματα, χρώματα. *Sic,* προμαχεῶνες ἠνθισμένοι φαρμάκοισι, I. 98. *extr. Conf. Koen ad Gregor. Dialect. jon.* §. 96.

Φᾶρος, εος, τὸ, Amiculum virile, Pallium, Toga. φᾶρος αὐτημερὸν ἐξυφήναντες, II. 122. *m.* ἐξυφηνήσασα φᾶρος ποικίλον, IX. 109. *a. et m.*

Φάρσος, Fragmentum; *apud Nostrum sigillatim* Pars *aut* Regio aliqua urbis. ἔστι δύο φάρσεα τῆς πόλιος, I. 180. *a.* 186. *a.* ἐν φάρσεϊ ἑκατέρῳ, I. 181. *a.* ἐκ τοῦ ἑτέρου φάρσεος, I. 186. *a. ubi vitiose* φάρσιος *habent editiones nonnullae. Conf. Viros doctos ad Gregor. Dial. jon.* §. 106.

Φάσμα, τὸ, Ostentum, Prodigium. φάσμα Αἰγυπτίοισι μέγιστον ἐγένετο, III. 10. *b.* IV. 79. *a.* τὰ ἐπιγενόμενα διὰ πάντων φασμάτων ἄξια θωυμάσαι μάλιστα, VIII. 37. *m. f.* Species adparens, Spectrum. ἦλθέ μοι φάσμα, εἰδόμενον Ἀρίστωνι, VI. 69. *a.* τὸ φάσμα τοῦ ἀνθρώπου, IV. 15. *m.*

Φατίζειν, Vulgò dicere, Vulgò *nomine quodam* adpellare; *veluti apud Apollon. Rhod.* ἱερὴ δὲ φατίζεται ἥδ' ἔτι πέτρη

*Argonaut.* I. 1019. *Similiter apud Nostrum, ubi de* Literis *agitur,* (*nempe de* Scripturæ elementis) a Phœnicibus ad Græcos translatis, ἐφάτισαν (*scil.* οἱ Ἴωνες) ὥσπερ καὶ τὸ δίκαιον ἔφερε, ἐσαγαγόντων Φοινίκων ἐς τὴν Ἑλλάδα, Φοινικήϊα κεκλῆσθαι, V. 58. *f. quae verba, ex Herodoti more, sic intelligi debent, quasi dixisset* ἐφάτισαν (ταῦτα τὰ γράμματα Φοινικήϊα), ὥσπερ *etc.* Hasce literas vulgo Phoenicias adpellarunt, quemadmodum æquitas postulabat, ut, quoniam a Phœnicibus in Græciam translatæ sunt, Phœniciæ adpellarentur. *Aliena certe ab hoc loco videtur Aem. Porti interpretatio,* ἐφάτισαν *reddentis* Rumorem sparserunt: *nec mentem Scriptoris satis commode expressit Vallae versio latina, quam alii tenuerunt interpretes,* Confessi sunt, ut ratio ferebat, vocari Phoenices, *etc.*

Φάτις, ἡ, Fama, Rumor. ἐς τοὺς δήμους φάτις ἀπίκετο, I. 60. *extr.* κατέβαλλον φάτιν, ὡς *etc.* Sparserunt famam, I. 122. *f. et* ἐντεῦθεν ἡ φάτις αὕτη κεχώρηκεε, ibid. ὡς φάτις ὥρμηται, VII. 189. *a. m.* ὡς ἡ φάτις μιν ἔχει, Ut de eo fama fert, VII. 3. *a. N.* τούτους τοιαύτη φάτις ἔχει ὑπὸ Ἀθηναίων, VIII. 94. *f.* ἔχει τινὰ φάτιν ἀνὴρ Ἐφέσιος θάψαι Μαρδόνιον, IX. 84. *b. Conf.* Ἔχειν.

Φαῦλος, Exilis, Levis, Malus; *communis vocabuli forma, pro quâ jonicam potius frequentavit Herodotus. Vide* Φλαῦρος *et Adnot. ad* I. 120, 35. *Rarius communem formam libri omnes tenuerunt. Sic* I. 26. *extr. opponuntur* μέζονα *et* φαῦλα, Majora, Graviora, *et* Levia. ὑμέας ἥγημαι ἄνδρας Μήδων εἶναι οὐ φαυλοτέρους, Non deteriores, I. 126. *f. Alibi in diversa abeunt libri.*

[Φαύσκειν, *vide* Διαφαύσκειν.]

Φείδεσθαι, Parcere, Abstinere. οὐ φειδόμενοι οὐδενός, IX. 39. *f.* φείδεο τῶν νηῶν, μηδὲ ναυμαχίην ποιέο, VIII. 68, 1. *m.*

Φερέγγυος, ὁ, ἡ, Sufficiens, Idoneus et satis validus ad præstandum aliquid. αὐτὸς μὲν οὐ φερέγγυός εἰμι δύναμιν τοσαύτην παρασχεῖν, V. 30. *m.* λιμὴν φερέγγυος διασῶσαι τὰς νέας, VIII. 49, 1. *m. N.*

Φέρειν, Ferre, *variâ hujus verbi notione. Fut.* οἴσειν (*conf. Not. ad* I. 157, 13.) *Aor. pr.* ἐνεῖκαι, *jon. pro* ἐνέγκαι.

1) Ferre, *vulgatissimo verbi usu.* Διόνυσον Ζεὺς ἤνεικε ἐς Νῦσαν, II. 146. *m. f.* ὅκως ἐνείκειε ἡ τροφὸς (τὸ παιδίον) πρὸς τὤγαλμα, VI. 61. *m. ubi paulo ante,* ἐφόρεε. (*Conf.* Φορέειν.) γῆ καρπὸν ἔφερε, VI. 139. *a. et nude,* καὶ ἡ γῆ σφι ἔφερε, V. 82. *extr.* (*ubi initio capitis dixerat,* ἡ γῆ καρπὸν οὐδένα ἀνεδίδου.)

2) *Hinc Medium* Φέρεσθαι *significat partim* Secum ferre, πολλὴν φορβὴν φερόμενοι πορευόμεθα, VII. 50. *f.* Secum adferre, *ut,* ἐπεὰν φακέλους ῥάβδων ἐνείκωνται, IV. 67. *a. partim* Sibi ferre, *id est,* Reportare, Percipere. ἤλπιζον πλέον

τι τῶν ἄλλων οἴσεσθαι, VII. 168. *f.* οὐδὲν πλέον ἐφέροντο, VII. 211. *a.* Φερόμενος οὐ τὰ δεύτερα εὐνούχων παρὰ τῷ βασιλέϊ, VIII. 104. *a.* ἴδια κέρδεα παρὰ τοῦ Πέρσεω οἴσεσθαι, VI. 100. *m.*

3) Φέρειν καὶ ἄγειν, Ferre et agere; Auferre et abigere prædam. Φέρουσι καὶ ἄγουσι τὰ σὰ, I. 88. *extr.* ἄγον καὶ ἔφερον τοὺς περιοίκους, I. 166. *a.* III. 39. *m. f.* ἀλλήλους Φέροιέν τε καὶ ἄγοιεν, VI. 42. *m.* ἔφερόν τε καὶ ἦγον τὴν Μαρδονίου στρατιὴν, IX. 31. *f.*

4) Φέρειν τι, Ferre, Tolerare, Pati, Sustinere aliquid. ἄτην προσπεσοῦσαν ἐνεῖκαι, I. 32. *m.* βαρέως ἤνεικε, III. 155. *a.* V. 19. *a.* συμφορὴν ταύτην κουφότατα Φέρων, I. 35. *extr.* προθύμως Φέρειν τὸν πόλεμον, Sustinere labores et pericula belli, IX. 18. *f.* 40. *b.* τὸ πᾶν ἡμῖν τοῦ πολέμου Φέρουσι, VIII. 62. *m. ex Vallae interpretatione*, Totum belli momentum nobis naves sustinent; *sed videndum ne* Φέρειν τὸ πᾶν *potius reddi debuerit* Adferre, Conferre omne momentum. *conf. infra num.* 6.

5) Φέρειν ἐς τὶ *vel* ἐπί τι, Ducere, Tendere, Vergere aliquò, Conducere, Conferre ad aliquid. ὁδὸς Φέρουσα ἐς ἱρόν, II. 122. *f.* 138. *f. N.* ἐτράπετο τὴν (ὁδὸν) Φέρουσαν ἄνω, IX. 69. *m. Inde translatâ verbi notione*, τὰ ἐς ἄκεσιν Φέροντα, IV. 90. *a.* (τοῦτο) ἐς αἰσχύνην Φέρει, I. 10. *extr. N.* III. 133. *extr. Rursus de Regione, ejusque Situ.* ἡ ἐπὶ θάλασσαν Φέρουσα χώρη, Vergens (Pertinens) ad mare, Mare spectans, IV. 99. *a. m.* (*pro quo nude*, τὰ πρὸς θάλασσαν, IV. 100. *a.*) τὰ μὲν πρὸς βορῆν ἔχοντα, τὰ δὲ πρὸς νότον Φέροντα, VII. 201. *b. Similiter, in significatu translato*, τὸ μὲν χρηστήριον ἐς τοὺς Ἀργείους Φέρον, VI. 19. *a. et mox* τὸ ἐς Ἀργείους ἔχον, ibid. (*conf.* Ἔχειν, *num.* 8.) ἐς τί ὑμῖν ταῦτα Φαίνεται Φέρειν; Quonam valere? Quorsum spectare? Quid significare? I. 120. *m. Sic*, οὐκ ἐς γυμνικοὺς, ἀλλ' ἐς ἀρηΐους ἀγῶνας Φέρον τὸ μαντήϊον, IX. 33. *m.* ἡ γνώμη αὐτοῦ (*vel* ἡ γνώμη οἱ) ἔφερε *seq. Infinit.* (*nempe* ἔφερε ἐς τοῦτο ὥστε) Sententia ejus ferebat, eo ducebat ut *etc.* V. 118. *m.* VI. 110. *m.* VIII. 100. *a. N.* τοῦ στρατηγοῦ ταύτῃ ὁ νόος ἔφερε, IX. 120. *f.* ὥσπερ καὶ τὸ δίκαιον ἔφερε, Quo et æquitas ferebat, ducebat; Quemadmodum æquitas postulabat.

6) Φέρειν ἐπί τι *significat etiam* Ducere ad aliquid, *id est*, Conducere, Prodesse. ταῦτα ποιέειν Φέρει τοι ἐπ' ἀμφότερα, Hoc si feceris, Conducet tibi (Utile tibi erit) ad utrumque, ad hæc duo, III. 134. *a. Eodem referri potest formula* τὸ πᾶν Φέρειν τινὶ, Omnia alicui conferre, Maximum et fere totum momentum conferre. οὐ ξύλων (*nempe*, navium) ἀγὼν ὁ τὸ πᾶν Φέρων ἐστὶ ἡμῖν, ἀλλ' ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων, VIII. 100. *m. quibus verbis respexit Herodotus ista, quae dicentem Themistoclem fecerat*, τὸ πᾶν

γὰρ ἡμῖν τοῦ πολέμου φέρουσι αἱ νῆες, VIII. 62. *f. id est,* Omne belli momentum (Omne momentum ad bellum cum prospero successu gerendum) Conferunt nobis naves; *hac enim potius notione accipiendum h. l. fuerit verbum* φέρειν, *quam istâ quam supra (num.* 4.) *exposui. Sicut autem loco cit.* τὸ πᾶν τοῦ πολέμου *dixit, sic alibi* σμικρόν τι *(aut, quod idem valet,* ἐπὶ σμικρόν τι) τοῦ πολέμου *ait.* ταῦτα μέν νυν ἐπὶ σμικρόν τι ἐφέροντο πολέμου, IV. 129. *extr. N. ubi quidem mireris verbum* ἐφέροντο *formâ Passivâ vel Mediâ positum; nisi forsan (id quod res esse videtur) constructio orationis in hunc modum fuerit intelligenda,* οἱ Πέρσαι ἐφέροντο ταῦτα ἐπὶ σμικρόν τι τοῦ πολέμου, *ut verbum* ἐφέροντο *eâ notione accipiatur, quam supra (num.* 2.) *exposui:* Et his quidem rebus Persæ nonnihil commodi ad belli fortunam percipiebant.

7) *Passiv.* φέρεται, *scil.* ὁ λόγος, Fertur, Circumfertur famâ, Ferunt, Ajunt. τοιόνδε φέρεται πρῆγμα γίνεσθαι, VIII. 104. *m.*

8) *Rursus Passiv.* φέρεσθαι, Cum impetu ferri. ὅκως τινὲς τοὺς Ἀθηναίους διαφύγοιεν, φερόμενοι ἐσέπιπτον ἐς τοὺς Αἰγινήτας, Cum impetu delati (*id est,* Dum sese proripiunt et fugam accelerant, *aut, ut commode Valla,* Eodem cursu) incidebant in Aeginetas, VIII. 91. *extr.* φερόμενοι (Ingenti impetu) ἐσέπεσον ἁλέες ἐς τοὺς Πέρσας, IX. 102. *m. Et quemadmodum sequiores scriptores Participium Activum* φέρων *eâdem notione usurparunt, sic eis etiam Noster praeivit,* VIII. 87. *m. ubi de Artemisiâ loquens, ait,* φέρουσα (Impetu capto, Cum impetu) ἐνέβαλε νηὶ φιλίῃ. *Vide ibi Not. et conf. Hermann. ad Viger. Adnot.* 228.

Φερέοικος, Domo portatili utens. φερέοικοι ἐόντες, τοῖσι οἰκήματα ἦν ἐπὶ ζευγέων, IV. 46. *f.*

Φερνή, ἡ, Dos. πορνεύονται συλλέγουσαι σφίσι φερνάς, I. 93. *f.*

Φεύγειν, Fugam capessere; *passim. Tum,* Effugere, Evadere. ἐκ κακῶν μεγάλων πεφευγότας, I. 65. *a.* οὐδεμίη πόλις πέφευγε δουλοσύνην πρὸς Ἱπποκράτεος, VII. 154. *f. Cum Infinitivo constructum significat* Aversari, Abhorrere, Refugere. ξεινικοῖσι νομαίοισι χρᾶσθαι αἰνῶς φεύγουσι, IV. 76. *a.* φεύγειν ὑπό τινος, Fugari, In exilium pelli ab aliquo. ὁρέοντες τοὺς ὁμούρους φεύγοντας ὑπὸ Σκυθέων, IV. 125. *m.* ἐκ Νάξου ἔφυγον ὑπὸ δήμου, V. 30. *a.* φεύγειν αἰτίαν τινὰ *apud Nostrum non intelligitur, ut vulgo graece dicitur aliquis* δίκην φεύγειν, Culpam sustinere, Accusari; *sed* Ob aliquam culpam Exulare, Fugâ se proripere. φεύγοντα τὸν Ἐπιάλτην ταύτην τὴν αἰτίην οἴδαμεν, VII. 214. *f. coll.* 213. *m.*

Φήμη *et* Φῆμις, ἡ, Omen. βληθεὶς ἐξέπλησε τοῦ ὀνείρου τὴν φήμην, I. 43. *f. N. ubi* τὴν φῆμιν *praeferunt nonnulli.* πρὸς ταύτην τὴν φήμην, (*unus cod. Arch.* φῆμιν) III. 153. *f. pro quo est*

τέρας ibid. *a.* ἐπετελέετο τῷ Κλεομένεϊ ἡ Φήμη, (*sic libri omnes*) V. 72. *m. et ibi quidem* ἡ Φήμη, *de quâ agitur, erat* Oratio *dura, quâ Cleomenem compellavit Antistes templi; itaque, quae hic* Φήμη, *eadem paulo post* ibid. κληηδὼν *dicitur.*

Φήτρη, *vide* Φρήτρη.

Φθάνειν *et* Φθάναι, Antevertere, Prævenire, Occupare, Prius (Citius) aliquid facere aut pati, Nimis properare. *Cum Accusativo ejus quem alter antevertit.* φθάσας ὁ Ἀθηναίων ἄγγελος τὸν Λακεδαιμονίων, ἀμείβετο τοῖσδε, VII. 161. *a.* οἱ δ' ἔφθησαν τὸν χειμῶνα, VII. 188. *m. f. Cum eodem Accusativo personae, simulque cum Participio verbi activi aut passivi, quo significatur id quod aliquis* Prior agit, *aut* Prius patitur. βουλόμενοι φθῆναι τοὺς Ἀθηναίους ἀπικόμενοι ἐς τὸ ἄστυ, VI. 115. *Interdum non adest Accusativus personae, sed res ea quae* Occupatur ab eo qui prius agit aut patitur, *indicatur verbis proxime sequentibus, a particulâ* ἢ *vel* ἀλλὰ *incipientibus.* ἔφθησαν ἐπὶ τοὺς πύργους ἀναβάντες πρὶν ἢ *etc.* IX. 70. *a.* ὁ δὲ φθάνει τόξα κατελόμενος, III. 78. *a.* φθαίητε γὰρ ἂν πολλάκις ἐξανδραποδισθέντες ἤ τινα πυθέσθαι ἡμέων, VI. 108. *a. m.* οὐκ ἄλλος φθὰς ἐμεῦ κατήγορος ἔσται, ἀλλά σφεας αὐτὸς ἐγὼ κατερέω, Non alius occupaturus est accusare me, sed ego ipse vos denunciabo; Non prius alius me accusabit, quam ego vos denunciavero, III. 71. *f. Ubi nec Accusativus personae adest, nec diserte res indicatur, quae ad Comparativum* Prius *aut* Citius (*cujus notio in verbo* φθάνειν *inest*) *refertur, ibi* φθάνειν *simpliciter significat* Nimis cito aliquid facere, Nimis properare. οὐκ ἂν φθάνοιτε τὴν ταχίστην ὀπίσω ἀπαλλασσόμενοι, Si quam primum abieritis, *non* nimis cito abieritis, non nimis properaveritis; *id est,* Nullâ interpositâ morâ, E vestigio, hinc abire maturate! VII. 162. *Mihi, constructionem praesertim hujus verbi cum Accusativo cogitanti, subtilior quam verior semper visa est Hermanni ratio, propriam hujus verbi vim in* Cessando, Desinendo, *inesse contendentis.*

*Olim* ἐπιθέοντα φθὰς *editum legebatur* IX. 107. *m. ubi* ἐπιθέοντα φρασθεὶς *scripti libri omnes dederunt. Vide Var. Lect. et Not.*

Φθέγγεσθαι, Sonum, Vocem edere. οἷον ἐφθέγξαο ἔπος, VII. 103. *a.* θεῖον τὸ φθεγγόμενον, VIII. 65. *a. m. Etiam de* Hinnitu equorum. ὅτευ ὁ ἵππος πρῶτος φθέγξηται, III. 84. *f.* 85. *a.*

Φθεὶρ, ρὸς, ὁ, Pediculus. τοὺς φθεῖρας ἐπεὰν λάβωσι, IV. 168. *m.* ὅσους ἔλαβον τῶν φθειρῶν, Vit. Hom. 35. *f.*

Φθειρίζεσθαι, Pediculos venari, Vit. Hom. 35. *f.*

Φθειροτραγέειν, Pediculis vesci, IV. 109. *a. N. ubi nonnulli* φθειροτρωγέουσι *pro* φθειροτραγ.

Φθίνειν, *formâ Activâ, notione*

*vero Passivâ vel Neutrali*, Languescere, Elanguescere. *Sic* Bos Apis, a Cambyse sauciatus, ἔφθινε ἐν τῷ ἱρῷ κατακείμενος, III. 29. *f.*

*Passiv.* φθίμενος, Mortuus. πενθήσει βασιλῆ φθίμενον, VII. 220. *f. in Orac.*

Φθονέειν, Invidere. *Cum Dativo.* φθονέει εὖ πρήσσοντι, VII. 236. *a.* 237. *a. Cum Accus. rei cujus caussâ quis invidet aliis, subintellecto Dativo personae.* τοῦ εὐτυχέειν φθονέουσι, (*nempe* ἄλλους, *aut* τῷ εὖ πρήσσοντι) VII. 236. *a. m. Cum Infinitivo.* ἐφθόνησαν (οἱ θεοὶ) ἄνδρα ἕνα τῆς τε Ἀσίης καὶ τῆς Εὐρώπης βασιλεῦσαι, VIII. 109. *m. Ubi* Deo *tribuitur* τὸ φθονέειν, *significat*, Odisse, Indignari, Irasci. ἐπεὰν σφι ὁ θεὸς φθονήσας φόβον ἐμβάλῃ ἢ βροντὴν, VII. 10, 5. *Conf.* τὸ Θεῖον, *et Not. ad* III. 40.

Φθονερὸς, ἡ, ὸν, Invidus, Odio habens. (*Sic* Ἐπίφθονος, *quod vide*, Odiosus, *et* Ἐπιφθονέειν, Odisse) τὸ θεῖον πᾶν ἐστι φθονερὸν, I. 32. *a. N.* ἐμοὶ αἱ σαὶ μεγάλαι εὐτυχίαι οὐκ ἀρέσκουσι, τὸ θεῖον ἐπισταμένῳ ὡς ἐστι φθονερὸν, III. 40. *m. N.* ὁ θεὸς, γλυκὺν γεύσας τὸν αἰῶνα, φθονερὸς ἐν αὐτῷ εὑρίσκεται, VII. 46. *f. Quibus ex locis quum inter se collatis, tum adhibitis duobus aliis* VII. 10, 5. *et* IV. 205. *b. intelligitur sententiam Herodoti hancce fuisse:* Deus, fortunæ dispensator, eorum felicitati, qui donis fortunæ abutuntur aut eis insolenter superbiunt, quasi Invidet, nempe Indignos istâ felicitate judicans Odit illos, eripitque eis Dona olim collata, atque etiam, si ita res fert, aliis pœnis eosdem adficit.

Φθόνος, ὁ, Invidia. ταῦτα μὲν καὶ φθόνῳ ἂν εἴποιεν, IX. 71. *f.*

Φθορὴ, ἡ, Pernicies, Exitium. φθορή τις θεήλατος, VII. 18. *m.*

Φιάλη, ἡ, Phiala, Vas potorium multo majorem amplitudinem quam profunditatem habens. *vide* III. 130. *f. N. ubi idem* Vas *modo* φιάλη *modo* θήκη *vocatur:* φιάλας χρυσέας τῇσι ἐώθεσαν σπένδειν, II. 151. *a. Sic et* Xerxes, VII. 54. *a.* Hercules gestabat ζωστῆρα ἔχοντα ἐπ' ἄκρης τῆς συμβολῆς φιάλην χρυσέην, IV. 10. *a.* φιάλας ἐκ τῶν ζωστήρων φορέουσι Σκύθαι, IV. 10. *f.* φιάλας τε καὶ ἄλλα ἐκπώματα, IX. 80. *a.*

Φιλέειν, Amare. ἐφιλέετο μάλιστα, V. 5. *a. ubi perperam* ἐφίλετο *olim edebatur. Frequenter, ut apud Latinos, pro* Consuesse, Solere. αὔρη ἀπὸ ψυχροῦ τινος φιλέει πνέειν, II. 27. *extr.* ἔχθεα ἰσχυρὰ φιλέει ἐγγίνεσθαι, III. 82. *m.* φιλέει προσημαίνειν εὖτ' ἂν *etc.* VI. 27. *a.* ἀπὸ πείρης πάντα ἀνθρώποισι φιλέει γίνεσθαι, VII. 9. *extr.* φιλέει ὁ θεὸς τὰ ὑπερέχοντα πάντα κολούειν, VII. 10, 5. ἐκ τῶν ζημίαι μεγάλαι φιλέουσι γένεσθαι, VII. 10, 6. τοῖσι -- φιλέει γίνεσθαι τὰ κέρδεα, VII. 50, 1. *f.* ὀνείδεα -- φιλέει ἐπανάγειν τὸν θυμὸν, VII. 160. *a.* οἷα φιλέει γίνεσθαι ἐν πολέμῳ, VIII. 128. *m.* φιλέειν ἐκ τῶν μαλακῶν χώ-

ρέων μαλακοὺς ἄνδρας γίνεσθαι, IX. 122. *f.* *Conf.* Θέλειν.

Φιλίη, ἡ, Amicitia, Societas. ἐπειρώτων Ἀρταξέρξεα περὶ Φιλίης, VII. 152. *a.*

Φίλιος, η, ον, Amicus. προέχων (*sive, divisis vocibus*, πρὸ ἔχων) τῶν Ἀθηναίων οὐ Φιλίας γνώμας, IX. 4. *m.* *N.* ἔχοντα Φιλίους λόγους, VII. 163. *f.* ἔλεγε Φιλίους λόγους, VIII. 106. *a.* οὐδεμίην πόλιν Ἄργεος Φιλιωτέρην, VII. 151. *extr.*

Φιλοδέσποτα ἀνδράποδα καὶ ἄδρηστα, Mancipia heris amore dedita, IV. 142. *f.*

Φίλος, *Subst.* Amicus, Socius. *Adject.* Φίλος, η, ον, Gratus, Jucundus. εἴ οἱ Φίλον εἴη *seq. Infinit.* An ei gratum esset futurum, An ei placiturum esset, IV. 97. *a.* I. 108. *extr.* Φίλα ποιεῖσθαί τινι, Gratum facere alicui, Benigne aliquem excipere. Φίλα τοῖσι Ἴωσι ποιέεται, II. 152. *f.* Φίλα βουλόμενος ποιέεσθαι τῇσι πόλισι, V. 37. *f.* οὐ Φίλα τοι ἐρέω, Parum grata tibi dicam, VII. 104. *a.*

Φιλοσοφέειν, Sapientiæ (Scientiarum, Cognoscendæ rerum naturæ) studio duci. *Sic* Solon Φιλοσοφέων γῆν πολλὴν θεωρίης εἵνεκεν ἐπελήλυθε, I. 30. *m.*

Φιλότης, ἡ, Amicitia. κατ' ἡλικίην καὶ Φιλότητα συγγίνεσθαι, I. 172. *b.*

Φιλοτιμίη, ἡ, *gravi in vitio ponitur apud Nostrum, et non tam* Ambitio *videtur intelligi, ut Gronov. reddidit, quam* Obstinatio *et* Pervicacia, *ut Valla.* Φιλοτιμίη κτῆμα σκαιόν, III. 53. *m.*

Φιλοψυχίη, ἡ, Vitæ amor, Conservandæ vitæ cupiditas, IV. 29. *b.* *Conf.* Ἀναιρέειν, *num.* 3.

Φιλύρη, ἡ, Tilia *arbor.* Φιλύρης Φλοιῷ μαντεύονται, IV. 67. *f.*

Φλαῦρος, η, ον, *jonice i. q.* Φαῦλος; (*cum quo passim permutatur a librariis,*) Vilis, Exigui momenti, Debilis, Malus. τοῦ ἐνυπνίου ἀποσκήψαντος ἐς Φλαῦρον, (*al.* Φαῦλον,) I. 120. *extr.* *N. ubi* ἐς Φλαῦρον ἀποσκηψ. *idem valet ac* ἐς ἀσθενὲς ἔρχεται, *et* παρὰ σμικρὸν κεχώρηκε ibid. *m.* τῆς στρατιῆς τὸ Φλαυρότατον, I. 207. *extr. idem est* τὸ ἀχρήϊον, I. 211. *a.* οἰκίης οὐ Φλαυροτέρης, (*nonnulli* Φαυλοτέρης,) I. 99. *f.* χώρην οὐκ ἐλάσσονα οὐδὲ Φλαυροτέρην, (*pauci* Φαυλοτ.) VII. 8, 1. *f.* ἐοῦσαν τὸ εἶδος Φλαύρην, Cum esset adspectu turpis, VI. 61. *m.* αἰσχίστην *dixerat* ibid. *paulo ante.* *Conf.* Φαῦλος.

Φλαύρως ἔχειν, Male se habere, III. 129. *f.* *ubi nil variant libri; sic et* VI. 135. *a.* *Sed* Φλαύρως ἔχειν τὴν τέχνην, Artem male callere, Male tenere, III. 130. *a. m.* Φλαύρως ἀκούειν, Male audire, VII. 10, 7. *a.* Φλαύρως πρήξας τῷ στόλῳ, Mari re male gestâ, VI. 94. *m.*

Φλέγμα (τὸ) καταῤῥέον ἐκ τῆς κεφαλῆς, Pituita e capite defluens, IV. 187. *m.*

[Φλεύειν *et* Φλύειν, *vide* ΠεριΦλεύειν.]

Φλέψ, εβὸς, ἡ, Vena. καίουσι τὰς ἐν τῇσι κορυφῇσι Φλέβας, IV. 187. *m.* τὰς Φλέβας πίμπλασθαι, IV. 2. *m.*

**Φλόϊνος**, η, ον, Ex phleo confectus. φορέουσι ἐσθῆτα φλοΐνην, III. 98. *f. ubi vide quae in Var. Lect. notavimus. Conf. mox* Φλοῦς.

**Φλοιός**, Liber (Cortex interior et mollior) arboris. φιλύρης φλοιῷ μαντεύονται, IV. 67. *f.* τῶν δενδρέων τὸν φλοιὸν περιλέποντες, VIII. 115. *m.*

**Φλοῦς**, ὁ, Phleos, *planta aquatilis quae alias* φλέως. ἐπεὰν ἐκ τοῦ ποταμοῦ φλοῦν ἀμήσωσι, III. 98. *f. N. Conf.* Φλόϊνος.

**Φλυηρέειν**, (*jon. pro* φλυαρεῖν.) Nugari. πολλὰ φλυηρέεις, VII. 103. *extr.* 104. *f.*

**Φοβέειν**, Terrere, Timorem incutere. φοβεόντων (*jon. pro* φοβείτωσαν, Terreant) τοὺς Λακεδαιμονίους, VII. 235. *m.*

Φοβέεσθαι, Timere, Metuere. ἣν (αἰχμὴν) σὺ φοβέαι, *per syncop. pro* φοβέεαι, *comm.* φοβέῃ; Metuis, I. 39. *b. Sic Imperat.* φοβέο, *pro* φοβέεο, (*comm.* φοβέου, φοβοῦ.) Time, VII. 52. *f.* ἀλύκταζον οἷα ἐν ὀλίγῳ χώρῳ πεφοβημένοι, IX. 70. *f. N. interpretantur* Erant stupefacti quippe in exiguum locum Exterriti; *mihi vero h. l.* πεφοβημένοι *potius Homerico more significare* Fugati, Fugâ compulsi, *videbatur. Conf.* Φόβος.

**Φοβερός**, ή, όν, Terribilis. χρηστήρια φοβερὰ καὶ ἐς δεῖμα βαλόντα, VII. 139. *f.*

**Φόβος**, ὁ, *non solum* Metus, Terror: *ut*, ἀκούοντες ταῦτα ἐς φόβον κατιστέατο, VIII. 12. *m.* φόβος αὐτοῖσι ἐνεπεπτώκεε, VIII. 37. *f. sed et ex prisci sermonis usu* Fuga *potest intelligi* IX. 69. *a. ubi* οἱ μὲν δὴ (Ἕλληνες) νικῶντες εἵποντο, τοὺς Ξέρξεω διώκοντές τε καὶ φονεύοντες· ἐν δὲ τούτῳ τῷ γινομένῳ φόβῳ ἀγγέλλεται τοῖσι ἄλλοισι Ἕλλησι *etc. Possis reddere,* Inter hunc fugæ et cædis tumultum.

**Φοιβόλαμπτος**, Phœbi numine correptus. ἔφη ἀπικέσθαι ἐς Ἰσσηδόνας φοιβόλαμπτος γενόμενος, Phœbi instinctu ad Issedonas ait se pervenisse, IV. 13. *a.*

**Φοινίκεος**, η, ον, Puniceus, Purpureus, I. 98. *f.* II. 132. *a.* VII. 76. *b.* IX. 22. *m.*

**Φοινικήϊος**, η, ον, Palmeus. οἶνος φοινικήϊος, Vinum palmeum, II. 86. *m.* φοινικηΐου οἴνου κάδος, III. 20. *m.* βίκους φοινικηΐου κατάγουσι οἴνου πλέους, I. 194. *m. conf.* I. 193. *f.* ἐσθὴς φοινικηΐη, *quâ usi perhibentur minuti homines Africam habitantes, est* Palmea vestis, e palmæ foliis confecta, IV. 43. *m. f. ubi conf. quae Larcherus monuit.*

**Φοινικικός**, ή, όν, Phœnicius, Ad Phœnices pertinens. μέταλλα τὰ Φοινικικά, VI. 47. *a. N. ubi alii* Φοινικά.

**Φοῖνιξ**, ικος, ὁ, 1) Natione Phœnix, Phœniciæ incola, Pœnus. ἐπὶ τοῦ Θάσου τούτου, τοῦ Φοίνικος, VI. 47. *a. N. Conf. Indic. Rer. et Pers. v.* Phœnices.

2) Cithara Punica. τῶν τὰ κέρεα τοῖσι φοίνιξι οἱ πήχεες ποιεῦνται, IV. 192. *a.*

3) ὁ φοῖνιξ ἔρσην, *et* ἡ φοῖνιξ βαλανηφόρος, Palma arbor, I. 193. *f.* φοίνικες συχνοί, II. 156.

*m. Sed* Palma frugifera *etiam masculino genere* ὁ φοῖνιξ *vocatur. Sic* φοίνικες ἐόντες καρποφόροι, IV. 172. *a.* 183. *a.* ὀπωρίζειν τοὺς φοίνικας, Palmarum fructus (palmulas) colligere, I. 172. *a. et* 182. *a.* (*quasi dicas* Palmas arbores vindemiare aut fructibus exuere: *nam* φοίνικες *non sunt* Palmulæ, *sed* Palmæ arbores: *ipsa* Palmula *graece* ἡ τοῦ φοίνικος βάλανος, *aut* ὁ καρπὸς ὁ τοῦ φοίνικος *vocatur, ut* I. 193. *f. et alibi.*)

4) Φοῖνιξ, Phœnix, *fabulosa* avis, II. 73.

Φοινίσσειν, Rubefacere, Rubro tingere. αἵματι ὁ Ἄρης πόντον φοινίξει, VIII. 77. *in Orac.*

Φοιτᾶν, *et frequentius apud Nostrum* Φοιτέειν, 1) Itare, Ventitare, Frequentare. ἐς πολέμους καὶ ἐς ἄγρας φοιτέοντες, I. 37. *m.* ἐς ἀγορὴν φοιτέοντα, ibid. οἱ ἵπποι φοιτέοντες, I. 78. *a.* ἄσμενοι ἐφοίτεον παρ' αὐτὸν, I. 96. *extr.* φοιτέουσι, III. 69. *f.* φοιτέουσα ἐπὶ τὰς θύρας τοῦ βασιλῆος, III. 119. *a. m.* παρὰ τὸν ἑωυτῆς ἄνδρα μοῦνον πεφοίτηκε, II. 111. *m. N.* αἱ τῶν Σκυθέων γυναῖκες ἐφοίτεον παρὰ τοὺς δούλους, IV. 1. *extr.* (*conf.* Ἐπιφοιτ. *et* Καταφοιτ.) τῶν ἐς τὰ χρηστήρια φοιτεόντων, *simpliciter*, Qui oracula Adierunt, Convenerunt, VI. 125. *a. ubi paulo ante de eâdem re,* τοῖσι ἀπικνεομένοισι ἐπὶ τὸ χρηστήριον.

2) Φοιτᾶν *dicitur etiam* Tributum *quod* Redit in ærarium. τὰ δὲ -- Δαρείῳ ἐφοίτα, III. 90. *extr.* τάλαντον ἀργυρίου Ἀλεξάνδρῳ ἡμέρης ἑκάστης ἐφοίτα, V. 17. *b. Similiter de Frumento.* σῖτος σφίσι πολλὸς ἐφοίτα ἐκ τῆς Ἀσίης, VII. 23. *extr.*

Φονεύειν, Interficere. ἐφόνευε ἀλεξομένους, I. 211. *m. et* πολλοὺς αὐτέων ἐφόνευσαν, ibid. *f.* τοὺς ἱκέτας ἐφόνευον, VIII. 53. *f.*

Φονεὺς, ὁ, Homicida, I. 45. *a.*

Φονὴ, ἡ, *i. q.* φόνος, Cædes. ἔτι ἐν τῇσι φονῇσι ἐόντας, Adhuc in cædibus occupatos, IX. 76. *a.*

Φόνος, ὁ, Cædes. φόνος Ἑλληνικὸς μέγιστος, Cædes Græcanica (*i. e.* Græcorum) maxima, VII. 170. *m.*

Φορβὴ, ἡ, Cibus. καρποὺς ἐς φορβὴν κατατίθεσθαι, I. 202. *a.* πληρωθέντες φορβῆς καὶ οἴνου, I. 211. *b.* πολλὴν φορβὴν (Cibaria multa) φερόμενοι πορευόμεθα, VII. 50. *extr.* ὅσα σφι ἐς φορβὴν ἱκανὰ ἦν, IV. 122. *b.* οὐδὲν ἔτι φορβῆς ἐνῆν ἐν τῷ τείχεϊ, VII. 107. *m.* τὰ ἐς φορβὴν τασσόμενα, VII. 119. *m.*

Φορέειν, *idem fere ac* φέρειν, Ferre, Gestare. σκυτίνην ἐσθῆτα φορέουσι, I. 71. *m.* II. 37. *a.* IV. 106. *et alibi.* ἄνευ ὀχάνων ἐφόρεον τὰς ἀσπίδας, I. 171. *m. In eâdem phrasi habes* κομίζειν, φέρειν, *et* φορέειν, II. 73. *m.* ἰσχυρὰς (ἀσθενεστέρας) φορέειν τὰς κεφαλὰς, Robusta (Debiliora) habere capita, III. 12. *f.*

Φορμὸς, ὁ, Corbis. φορμοὶ ψάμμου πλήρεες, VIII. 71. *f.*

Φόρος, ὁ, Tributum. φόρου ἀπαγωγή, Tributi pensio, I. 6. *m.* 27. *a.* παρέδοσάν σφεας καὶ φόρον ἐτάξαντο, III. 13. *m.* IV. 169. *f.*

Φορτηγέειν, Onera transportare. τὰ πλοῖα τοῖσι φορτηγέουσι, II. 96. *a.*

Φορτίον, τὸ, *et praesertim Plural.* τὰ Φορτία, Onus, Merces quas circumvehunt mercatores, I. 1. *a. et f.* φορτίων πλήσαντες τὸ πλοῖον, II. 194. *m.* μέγιστα ἐκ φορτίων ἐκέρδησαν, IV. 152. *m.* ἀντὶ τῶν Φορτίων χρυσὸν τιθέναι, IV. 196. *m. et f.*

Φόρτος, ὁ, *i. q.* τὸ Φορτίον. διατίθεσθαι τὸν φόρτον, I. 1. *m.*

Φράγμα, τὸ, *i. q.* ὁ φραγμὸς, Septum, Vallum, Munitio. τοῦ φράγματος προδεδωκότος, VIII. 52. *b.*

Φραγμὸς, ὁ, Septum. φραγμὸν παρείρυσαν ἔνθεν καὶ ἔνθεν, VII. 36. *f. ubi de Ponte super Hellespontum jacto.* (*Conf.* Παρειρύειν.) *Alibi de* Ligneâ munitione *vel* Vallo *quo olim munita fuerat arx Athenarum*, VII. 142. *m. conf.* Φράσσειν *et* Φράγμα.

Φράδμων, ὁ, ἡ, Prudens, Intelligens. τότε δεῖ φράδμονος ἀνδρός, III. 57. *f. in Orac.*

Φράζειν, Dicere, Indicare. οὐκ ἔχω φράσαι, V. 66. *a. et alibi.* ταῦτα πρῶτα φράσω, V. 65. *f.* ἔφραζε οὐδενί, III. 133. *m.* ἔφρασαν οὐδὲν τοῖσι ἀγγέλοις, IX. 10. *a.* ἔφρασέ οἱ τὴν ἀτραπὸν, Indicavit et exposuit ei semitam, VII. 213. *a.* φωνῆσαι μὲν οὐκ εἶχε, - - τῇ δὲ χειρὶ ἔφραζε ἐς τὴν ὑστεραίην ἐλθεῖν ἐς τωὐτὸ, Quia verbis non potuit, manu ei Significavit, IV. 113. *m.* φράζει αὐτοῖς πάντα τὰ παρεόντα πρήγματα, VI. 100. *f.*

*Passivum et Medium*, φράζεσθαι, Animadvertere, Observare; *quasi dicas* Sibi dicere. ἐφράσθη καὶ ἐς θυμὸν ἐβάλετο, I. 84. *f.* φράσασθαι ξύλινον λόχον, III. 57. *extr. in Orac.* ἄλλῳ οὐκ ἐφράζετο ἔργῳ δυνατὸν εἶναι, Cogitavit, Intellexit; *quasi* Sibi ipse dixit, aliâ ratione fieri non posse, III. 154. *m.* φρασθεὶς Ξέρξεα δακρύσαντα, VII. 46. *a. Similiter* V. 92, 3. *m.* IX. 19. *f. et* IX. 107. *f. ubi nonnulli* φθὰς *pro* φρασθείς.

Φράσσειν, Septum circumdare, Munire, Dense jungere. φράξαντες τὰ γέῤῥα, Constipantes, Dense jungentes scuta ex vimine confecta, Valla ex cratibus facta, IX. 61. *f. N. nempe idem est quod explicatius alibi ait* συνεφόρησαν τὰ γέῤῥα ἕρκος εἶναί σφι, IX. 99. *extr. Haud absimili ratione, nonnihil diversâ tamen notione, Poëta dixerat*, φράξαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σάκεϊ, *Iliad.* ν'. 130.

*Medium.* ἀναβάντες δὲ (ἐπὶ τοὺς πύργους), ἐφράξαντο ὡς ἠδυνέατο ἄριστα τὸ τεῖχος, IX. 70. (*al.* 69.) *a. ubi Valla*, Præstruunt murum; *similiter Larch., sed nullâ ratione habitâ verborum* ἀναβάντες δὲ, se hâtèrent de fortifier la muraille; *mihi h. l.* φράξασθαι τὸ τεῖχος *significare videbatur* Protegere, Defendere murum; *nempe ut* Ipsi propugnatores quasi φραγμὸς essent, quo murus defenderetur.

*Passivum.* ἡ ἀκρόπολις τὸ πάλαι τῶν Ἀθηνέων ῥηχῷ ἐπεφρακτο,

Circumdata, Munita fuerat, IX. 142. *m.* πεφραγμένοι, V. 34. *m. sunt* Muniti, Muro protecti.

Φράτορες, οἱ, Tribules, Vit. Hom. 29. *m. et f.* 31. *f. Conf.* Φρήτρη.

Φρέαρ, ατος, τὸ, Puteus. φρέαρ τριφασίας παρέχον ἰδέας, VI. 119. *m.* τοὺς κήρυκας ἐς τὸ φρέαρ ἐσβαλόντες, VII. 133. *m.*

Φρενήρης, ὁ, ἡ, Mentis compos, Sanæ mentis. ἐμάνη, ἐὼν οὐδὲ πρότερον φρενήρης, III. 30. *a.* ἐμμανὴς ἐὼν καὶ οὐ φρενήρης, III. 25. *a.* V. 42. *a.* ἄνδρα οὐ φρενήρεα, III. 35. *f.* IX. 55. *f.*

Φρενοβλαβὴς, ὁ, ἡ, Mente captus. οὐ γὰρ οὕτω φρενοβλαβὴς ἦν, ὥστε *etc.* II. 120. *a.*

Φρὴν, ενὸς, ἡ, Mens, Animus. ἐν φρενὶ λαβόντες τὸν λόγον, Animo mandantes dicta, et secum de eis deliberantes, IX. 10. *a.*

*Plural.* αἱ φρένες, Prudentia, Animi vires. τῷ σώματι συναύξονται καὶ αἱ φρένες, III. 134. *m.* φρενῶν ἐς τὰ ἐμεωυτοῦ πρῶτα οὔκω ἀνήκω, VII. 13. *m.*

Φρήτρη, ἡ, (*comm.* φράτρα.) Familia, Tribus. ἐν τοῖσι καὶ Ἀχαιμενίδαι εἰσὶ φρήτρη, I. 125. *f.* Tribulium societas vel consessus. ἐπεὶ δὲ ἦλθεν εἰς τὴν φρήτρην, Vit. Hom. 31. *a.*

Φρίγειν *et* Φρίσσειν, *Fut.* φρίξειν, 1) Horrescere, Cum horrore reformidare. 2) *i. q.* φρύγειν Torrere, Frigere, *unde* Frixæ carnes. γυναῖκες ἐρετμοῖσι φρίξουσι, VIII. 96. *extr. ibique Var. Lect. et Not. ubi* φρύξουσι *corrigunt nonnulli.*

Φρίκη, ἡ, Horror, Subitus terror. πρόκα φρίκης αὐτὸν ἐπελθούσης, VI. 134. *f.*

Φριμάσσεσθαι, *i. q.* φρυάσσεσθαι, Fremere, Infremere. τὸν δὲ (ἵππον) αἰσθόμενον, φριμάξασθαι καὶ χρεμετίσαι, III. 87. *extr. N.*

Φρονέειν, Sapere, Sentire. *Croesus tentabat oracula, cupidus scire* ὅ τι φρονέοιεν, Quidnam saperent; *nempe* εἰ φρονέοιεν τὴν ἀληθηίην, Nossent-ne verum, I. 46. *m.* ἐπὶ τοσοῦτό γε φρονέω, In tantum (Hactenus) certe sapio, VI. 97. *m.* τωὐτὸ, (κατὰ τωὐτὸ, *aut* τὰ αὐτὰ) φρονέειν, Idem (Eadem) sentire, Concordes esse, I. 60. *a.* V. 3. *a. N.* 72. *m.* τὰ ἀμείνω φρονέειν, Meliora sentire, Meliorum partium esse, VII. 145. *a.* 172. *a.* ἄλλα φρονέειν καὶ ἄλλα λέγειν, IX. 54.

Φρόνημα, τὸ, Animi sensus, Sententia, Animus, Voluntas, Institutum. ἐπεί τε ἐξεμάθετε τὸ ἡμέτερον φρόνημα σαφέως ὅτι οὐδαμῶς προδώσομεν τὴν Ἑλλάδα, IX. 7, 2. *a.* ἐξεπιστάμενοι τῶν Ἀθηναίων τὸ φρόνημα, ὅτι *etc.* Quo pacto animati sint Athenienses, nempe quod *etc.* VIII. 144. *a. Sic et in Plurali.* ἐπιστάμενοι τὰ Λακεδαιμονίων φρονήματα, Morem, Ingenium Lacedæmoniorum, IX. 54. *Similiter,* ἐφθάρη οὐκ ἀξίως τῶν ἑωυτοῦ φρονημάτων, III. 125. *a. haud incommode reddi poterat,* Morte indignâ Ingenio ipsius; *sed, subtilius si spectes,* τὰ φρονήματα *ibi dixerit Herodotus* Consilia quæ ille animo egerat. *Sic quidem haud multo ante scribentem Polycrati in-*

duxerat Oroetem, πυνθάνομαι ἐπιβουλεύειν σε πρήγμασι μεγάλοις, καὶ χρήματά τοι οὐκ εἶναι κατὰ τὰ φρονήματα, III. 122. m. f.

Φροντίζειν, 1) Curare, Cum curâ cogitare. *Cum Accusat.* τοῦτο ἐφρόντιζον, ὅκως *etc.* VII. 8, 1. *m. et mox* φροντίζων δὲ εὑρίσκω, ibid. *f.* τά τις ἡμέρης φροντίζει, Quæ quis interdiu Cogitat, Curat, VII. 16, 2. *b.* 2) Solicitum esse. *Cum* περὶ *Praepos.* σφέων αὐτέων πέρι ἐφρόντιζον, VIII. 36. *m. Et omissâ praepositione.* οὔτε αὐχμοῦ φροντίζουσα οὐδὲν, Nec siccitatis caussâ solicita est *illa terra;* Siccitatem non Timet, IV. 198. *a.*

Φροντὶς, ίδος, ἡ, Cura, Solicitudo. οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ, VI. 129. *f. N.* ἦσαν ἐν φροντίδι ἀλλήλων πέρι, I. 111. *a.* ὡς δέ μοι ἐν φροντίδι ἐγένετο (τὸ πρῆγμα), II. 104. *a. Subinde* φροντὶς *simpliciter* Cogitatio *intelligitur.* ἀπελήλατο τῆς φροντίδος περὶ τῆς βασιληΐης, Longe remotus erat a Cogitatione de regno adipiscendo, VII. 205. *a.*

Φρουρέειν, Custodire. ἡ θάλασσα ὑπ' Ἀθηναίων φρουρεομένη, VII. 203. *a.*

Φρουρὴ, ἡ, Custodia, Præsidium. Περσέων φρουρὴ ἐν τῷ τείχεϊ κατεστήκεε ὑπὸ Δαρείου, VII. 59. *a.*

Φρύγανα, τὰ, Sarmenta. φρυγάνων φάκελοι, IV. 62. *a.* ὁ ὄγκος τῶν φρυγάνων, ibid. *f.*

Φρύγειν, *vide* Φρίγειν.

Φυγὰς, άδος, ὁ, Exul, VIII. 65. *a.*

Φυγὴ, ἡ, Fuga, Exilium. φυγὴν ἐπιβαλὼν ἑωυτῷ ἐκ Λακεδαίμονος, VIII. 3. *a.*

Φύειν, Gignere, Producere. καρπὸν θωμαστὸν φύειν, IX. 122. *f.* γλῶσσαν (ὁ κροκόδειλος) μοῦνον θηρίων οὐκ ἔφυσε, Non genuit linguam, Non nata ei est lingua, Naturâ linguam non habet, II. 68. *m. N.* δόξαν φύσας, Famam nactus, V. 91. *m. f. N. conf.* Δόξα.

*Passiv.* ἐν τοῖσι (κήποισι) φύεται ῥόδα, VIII. 138. *f. Sic Aor. sec. et Praet. Activ.* ἐκ τῶν αἰδοίων φῦναι ἄμπελον, I. 180. *a.* (*cf.* Φῦμα.) ἐμπεφύκασι ἐν αὐτῇ φοίνικες, II. 156. *a. m. Et* ὑπὸ φηγῷ πεφυκυίῃ, II. 56. *m. intelligi potest* Sub fago ibi natâ; *nisi potius significatur* Sub verâ (vere nominatâ et naturali) fago. *Vide ibi Not.*

Φυλακὴ, ἡ, Custodia. Πακτύην παραδεξάμενοι εἶχον ἐν φυλακῇ, Pactyen sibi traditum, in custodiâ tenebant, I. 160. *f.* V. 77. *m.* VIII. 23. *a.* τὸν ἰσθμὸν εἶχον ἐν φυλακῇ, VII. 207. *a.* VIII. 40. *f.* τὸν τῆς γλώσσης χαρακτῆρα ἔχουσι ἐν φυλακῇ, Servant, Conservant, Tenent eamdem sermonis formam. δεινῶς ἔσαν ἐν φυλακῇσι, Studiose custodias agebant et sibi cavebant, III. 152. *b.* φυλακὴν ἔχειν περί τινα, Custodire aliquem, Solicitum esse de aliquo, I. 39. *a. Similiter* φυλακὴν ἔχων εἴκως δυναίμην σε διακλέψαι, Solicite custodiens te et observans ecquâ ratione possim te in vitâ conservare, I. 38. *b.*

Φύλακος, ου, ὁ, *i. q. comm.* φύλαξ. τῇ οὐδεὶς ἐτέτακτο φύλακος,

I. 84. *a. m.* κάτισον ἐπὶ τῇσι πύλῃσι Φυλάκους, I. 89. *f. Similiter* II. 113. *extr.* 121, 3. *m.* III. 4. *m. f. frequenterque et constanter alibi.*

Φυλακτήριον, Castellum, *aut certe* Statio custodiæ, V. 52. *a. et m.*

Φυλάσσειν, 1) Custodire, In custodiâ habere. τὴν ἑωυτῶν (χώρην) ἐφύλασσον, VIII. 46. *a.* ἀπικομένην δὲ ἐφύλασσε, I. 108. *a.* 2) Observare. Φυλάσσουσι τὠποβαῖνον, II. 82. *f.* Φυλάξας τὴν κυρίην τῶν ἡμερέων, I. 49. *m.* δείλην ὀψίην γενομένην Φυλάξαντες, VIII. 9. *b.* Φυλάξασα Ξέρξην βασιλήϊον δεῖπνον προτιθέμενον, (*i. e.* Φυλάξ. τὴν ἡμέρην ἐν ᾗ *etc.*) IX. 110. *a. et f.*

*Passivum.* Φυλασσομένους, III. 45. *a. possis perinde* Observatos *interpretari, et* In custodiâ habitos *aut* Retentos, *ut reddiderat Valla.*

*Medium.* Φυλάσσεσθαι *et* Φυλάξασθαι, Cavere. ταῦτα Φυλασσόμενος, I. 108. *m.* ταῦτα πρὸ πολλοῦ ἐφυλάξαντο, VII. 130. *a.*

Φυλὴ, ἡ, Tribus, V. 68 *et* 69. *Conf. Indic. Rer.*

Φυλλὰς, άδος, ἡ, Folia arborum, Foliorum congeries, Frondes. Φυλλάδα ἐπιβαλών, VIII. 24. *a. m. N.*

Φύλλον, τὸ, Folium. τὰ φύλλα καταδρέποντες κατήσθιον, VIII. 115. *m.* ῥόδον ἔχον ἑξήκοντα Φύλλα, VIII. 138. *m. f.* Φύλλων ὑποκεχυμένων ὑπὸ τοῖσι ποσί, VII. 218. *a.*

Φῦμα, τὸ, Tumor. ἐπὶ τοῦ μαστοῦ ἔφυ Φῦμα, III. 133. *a. N.*

Φυσᾶν, Flare. Φυσῶσι τοῖσι στόμασι, IV. 2. *a. et paulo post,* ἄλλων Φυσεόντων, *et* Φλέβας Φυσεωμένας: *alii* Φυσσ. *geminatâ literâ sibilante. Vide Var. Lect. et Not.*

Φυσητὴρ, ὁ, Fistula, *nempe* Instrumentum sufflatorium. ἐπεὰν λάβωσι Φυσητῆρας (*al.* Φυσσητ.) ὀστεΐνους, αὐλοῖσι προσεμφερεστάτους, IV. 2. *a.*

Φυσίζοος αἶα, Animantia progignens tellus, I. 67. *m. f. in Orac.*

Φύσις, ἡ, Natura. τοῦτο Φύσιν οὐκ ἔχει, *formula Herodotea,* Hoc naturam non habet, *id est,* Hoc per rerum naturam fieri non potest. ἕνα ἐόντα τὸν Ἡρακλέα κῶς Φύσιν ἔχει πολλὰς μυριάδας Φονεῦσαι, II. 45. *f. ubi Infinitivus* τὸ Φονεῦσαι *sustinet vicem Nominativi. Conf. voc.* Ἰδέη.

Φυτεύειν, Gignere, Procreare *liberos.* τούτους Φυτεῦσαί σφεας, IV. 145. *m.*

Φώκη, ἡ, Phoca. ἐσθῆτι χρᾶσθαι Φωκέων δέρμασι, I. 202. *f.*

Φωνέειν, Sonum edere, Loqui. κωφοῦ συνίημι καὶ οὐ Φωνεῦντος ἀκούω, I. 47. *f. in Orac.* Φωνέων μέγιστον, Validissimam vocem habens, Vocalissimus, IV. 141. *a.* VII. 117. *m.*

Φωνὴν ἱέναι, Vocem edere, II. 2. *a. m.* Φωνὴν ἰδίην ἱέντες, IV. 23. *a. m.* Φαίνεσθαι τὴν Φωνὴν εἶναι τὸν μυστικὸν ἴακχον, VIII. 65. *a.* ὁ παῖς ἄφωνος -- ὑπὸ δέους καὶ κακοῦ ἔρρηξε Φωνὴν, I. 85. *f.* θέλων ἀκοῦσαι ἥν τινα Φωνὴν ῥήξουσι πρώτην, II. 2. *m. ubi* Φωνὴν *etiam* Sermonem, Lin-

guam, *reddere posses, sicut* IV. 114. *a. ubi* τὴν φωνὴν τῶν γυναικῶν οἱ ἄνδρες οὐκ ἐδυνέατο μαθεῖν. τὴν δὲ τῶν ἀνδρῶν αἱ γυναῖκες συνέλαβον. *Et* φωνῇ νομίζουσι σκυθικῇ, IV. 117. *a.* αὐδάξασθαι φωνῇ ἀνθρωπηΐῃ, II. 55. *a.* χρησόμενος περὶ τῆς φωνῆς, IV. 155. *f. conf.* Ἰσχνόφωνος.

Φώρ, ωρός, ὁ, Fur. ἀπέλυσαν αὐτὸν μὴ φῶρα εἶναι, II. 174. *b.*

[Φώσκειν, *vide* Διαφώσκειν *et* Διαφαύσκειν.]

# X.

Χαίρειν, 1) Gaudere, Lætum esse: *quâ notione frequentat Herodotus participium* κεχαρηκώς, Lætus. κεχαρηκότες ὁρτάζοιεν, III. 29. *f.* III. 42. *f.* V. 1. *f.* VII. 13. *extr. Et Aorist. Pass.* ἐχάρη τε καὶ ἥσθη, VII. 101. *a.* 2) Amare, Solere. τρόποισι τοιούτοισι χρεώμενοι χαίρουσι, VII. 236. *a. N.* 3) Valere. εἴ τε ἐγένετο ἄνθρωπος, εἴ τ' ἐστὶ δαίμων, χαιρέτω, Valeat ille, IV. 96. *b. N. Sic* ἐᾶν χαίρειν, Valere jubere, *id est*, Missum facere, *i. q.* περιορᾶν, IX. 41. *extr. N.* 4) χαίροντα ὑπό τινος ἀπαλλάσσειν, Lætum *vel* Salvum discedere *vel* dimitti ab aliquo, IX. 106. *m.*

Χαλεπός, Durus, Severus *homo.* ἦν τὸ δίκαιον φυλάσσων χαλεπός, I. 100. *a.*

Χαλινός, ὁ, Frenum, Habena, Lorum quo regitur equus. ἀνείρας αὐτῶν τά τε ὦτα καὶ τὰς ῥῖνας περὶ τὸν χαλινὸν τοῦ ἵππου, *etc.* III. 118. *f.* ἐκ τῶν χαλινῶν τοῦ ἵππου ἐξάπτει αὐτό, IV. 64. *m.* τὰ περὶ τοὺς χαλινοὺς χρυσῷ κοσμέονται, I. 215. *f.*

Χάλκεος, *i. q.* χάλκειος, Aeneus. χάλκεοι ἄνδρες, II. 152. *m.* χαλκέους θώρηκας περιβάλλουσι, I. 215. *f.* χάλκεος Ποσειδῶν, Aenea Neptuni statua, IX. 81. *a.* χάλκεον Δία ἀνέθηκαν, ibid.

Χαλκεύς, έος, ὁ, *non solum* Faber ærarius, *sed et* ferrarius, I. 68. *a. N.* IV. 200. *m.*

Χαλκήϊον, τό, *comm.* χαλκεῖον, 1) Ahenum. ἐποιήσαντο χαλκήϊον, κρητῆρος τρόπον, IV. 152. *f.* χαλκήϊον ἐξαπλήσιον τοῦ ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ Πόντου κρητῆρος, *etc.* IV. 81. *m.* 2) Officina fabri ærarii aut ferrarii, I. 68. *a. N.*

Χαλκόπυλος, η, ον, Aeneas portas habens. ἱρὸν χαλκόπυλον, I. 181. *a.*

Χαλκός, Aes. In Massagetarum terrâ non reperitur Ferrum nec Argentum, ὁ δὲ χαλκὸς καὶ ὁ χρυσὸς ἄπλετος, I. 215. *extr.* οὐδὲν χαλκῷ χρέωνται Σκύθαι, IV. 71. *f.* τοῖσι Αἰθίοψι πάντων ὁ χαλκὸς σπανιώτατος καὶ τιμιώτατος, III. 23. *f.* ἤχεσκε ὁ χαλκὸς τῆς ἀσπίδος, IV. 200. *f.* χαλκὸς χαλκῷ συμμίξε-

ται, αἵματι δ' Ἄρης *etc.* VIII. 77. *m. in Orac.*

Χαμάθεν, *Adverb.* Humo, De humo. χαμάθεν σποδοῦ λαβόντες, IV. 172. *extr.*

Χάμψαι, Crocodili, Aegyptiorum sermone, II. 69. *f.*

Χαράδρη, ἡ, Vorago, Fissura *aut* Excavatio terræ. IX. 102. *a. Hinc* Κεχαραδρωμένη χώρη, Regio torrentibus excavata, II. 25. *f.* ὡς ἂν χαραδρωθείη ὁ χῶρος, Quo voraginosus fieret locus, VII. 176. *f.*

Χαρακτὴρ, ὁ, Typus, Forma. τὸν γλώσσης χαρακτῆρα, I. 57. *f.* χαρακτῆρες γλώσσης τέσσερες, I. 142. *extr.* ὁ χαρακτὴρ τοῦ προσώπου, I. 116. *a.*

Χαράσσειν, Incidere, Insculpere; *item* Acuere. *Hinc* Κεχαραγμένος (*i. q.* ὠργισμένος) τοῖσι Ἀθηναίοισι, Exasperatus, Iratus, VII. 1. *a.*

Χαρίζεσθαί τινι, *verbo Medio*, Gratum facere, Gratificari, I. 33. *a. N.* VI. 122. *f.* 130. *a. Sec. pers. Fut.* χαριεῖ, *jon. pro* χαριῇ, Gratum feceris. ἐάσας με τὸν θεὸν ἐπείρεσθαι χαριεῖ (μοι) μάλιστα, I. 90. *a. Passivâ et formâ et notione:* τοῖσι Εὐβοέεσσι ἐκεχάριστο, Gratum factum est Euboeensibus, VIII. 5. *f. Particip.* Κεχαρισμένος, Acceptus, Gratus, Jucundus, III. 119. *f.*

Χάρις, ἡ, Gratia, Beneficium. δοκέοντες χάριτα μεγάλην καταθήσεσθαι, Maximam gratiam se inituros rati, VI. 41. *m.* ὑμῖν ἡ χάρις ἐκπεπλήρωται, Vestrum (a vobis) expletum est beneficium, VIII. 144. *f.* τὴν χάριν, *i. q.* πρὸς *vel* κατὰ χάριν, In gratiam. οὐ τὴν Ἀθηναίων χάριν ἐστρατεύοντο, V. 99. *a.*

Χαρμόσυνα (*scil.* ἱρὰ) ποιέειν, Lætum (Lætitiæ significandæ) festum celebrare, III. 27. *a.*

Χαυλιόδους, *sive* Χαυλιόδων, (*coll. voc.* Ὀδὼν,) *apud Nostrum non est* Exsertos dentes habens, *sed* Χαυλιόδοντες, *tam Substantive, quam Adjective, dicuntur ipsi* Dentes exserti. *Hippopotamus* τετράπουν ἐστὶ, χαυλιόδοντας φαῖνον, II. 71. *Crocodilus habet* ὀδόντας μεγάλους καὶ χαυλιόδοντας, II. 68. *m.*

Χέειν, Effundere. χοὰς ἐχέαντο, VII. 43. *m.*

Χειμάζειν, 1) Hybernare, In hybernis esse. Μαρδόνιος περὶ τὴν Θεσσαλίην ἐχείμαζε, VIII. 133. *a.* (*conf.* Χειμερίζειν.) *Sed* 2) Χειμάζει, (*impersonaliter, sive subintellecto Nominativo* ὁ χειμὼν) Furit (Durat) tempestas. ἡμέρας ἐχείμαζε τρεῖς, VII. 191. *a.*

Χειμαίνεσθαι, Tempestate (Fluctibus) agitari. μᾶλλον γάρ τι χειμαίνεσθαι, *nempe* τὴν νῆα, VIII. 118. *m.*

Χειμασίη, ἡ, Hybernatio, Hyberna. φοιτέωσι ἐς χειμασίην, II. 22. *f. ubi perperam olim* χειμαδίην.

Χειμερίζειν, Hybernare, Hyberna agere, χειμερίσας περὶ Μίλητον, VI. 31. *a.* χειμερίσαι ἐν Θεσσαλίῃ, VIII. 113. *a. N.* χειμερίζοντος περὶ Θεσσαλίην, VIII. 126. *m.* ἐχειμέρισαν αὐτοῦ, VIII. 130. *a. Conf.* Χειμάζειν.

Χειμέριος, η, ον, Hybernus. τοὺς

χειμεριωτάτους μῆνας τέσσερας, II. 68. *a.*

Χειμὼν, ῶνος, ὁ, 1) Hyems. γέρανοι φεύγουσαι τὸν χειμῶνα τὸν ἐν τῇ Σκυθικῇ, II. 22. *f.* κεχώρισται οὗτος ὁ χειμὼν τοῖσι ἐν ἄλλοισι χωρίοισι γινομένοισι χειμῶσι, IV. 28. *m.* ὄρος ἄβατον ὑπὸ χειμῶνος, Mons transscensu difficilis Propter aëris intemperiem; *Vallae et Larchero*, Per hyemem inaccessus, Inaccessible en hiver, VIII. 138. *f. N. ubi* ὑπὸ χιόνος *maluerat vir doctus.* 2) Tempestas. χειμῶνα καταῤῥαγῆναι καὶ ὗσαι ὕδατι λαβροτάτῳ, I. 87. *m.* ἐπιγενόμενος χειμὼν μέγας, VII. 34. ἐπέπεσε σφι χειμὼν μέγας καὶ πολλὸς ἄνεμος, VII. 188. *m.* ἦν τε τοῦ χειμῶνος χρῆμα ἄφορητον, ibid. *f.* τοῖσι ὑπὸ τοῦ χειμῶνος ἀπολομένοισι, VIII. 66. *m.* ὑπονοστέει (τὰ φεύγανα) ὑπὸ τῶν χειμώνων, IV. 62. *a. m. ubi Valla*, Propter coeli tempestatem; *Gronov.* Propter coeli atrocitatem; *nos*, Per vim tempestatum; *nempe* Per vim ventorum et pluviarum.

Χεὶρ, ἡ, τῆς χερὸς, τῇ χερὶ *et* χειρὶ, τὴν χεῖρα, 1) Manus, *membrum corporis.* ἀποταμόντα ἐν τῷ ὤμῳ τὴν χεῖρα, II. 121, 5. *m. N.* νοστήσαντας κεινῇσι χερσί, I. 73. *m.* τοὺς δεξιοὺς ὤμους ἀποταμνοντες σὺν τῇσι χερσί, IV. 62. *f.* τὰς δεξιὰς χέρας ἀποδείραντες, IV. 64. *f.* χεῖρες ἐμπεφυκυῖαι τοῖσι ἐπισπάστροισι, VI. 91. *extr.*

2) *Hinc variae formulae.* ἐν χερσὶ ἔχειν τι, Occupari in aliquâ re, Cum maxime parare aliquid, I. 35. *a. Sic et* ἔχειν τι μετὰ χεῖρας, VII. 16, 2. *extr. N. Tum*, ἄγεσθαί τι (*verbo Medio*) ἐς χεῖρας, *quasi* Manibus capere, *id est*, Suscipere, Adgredi aliquid: (*vide voc.* Ἄγειν, *num.* 6.) *Porro*, χρᾶσθαι τῇ χερὶ, *quod opponitur* τῷ, ἀργὸν ἐπεστάναι, III. 78. *f.* IX. 72. *f.* ἐς χειρῶν νόμον ἀπικέσθαι, *i. q.* συμμίξαι, Ad manus venire, Manus conserere, IX. 48. *a.* ἐν χειρῶν νόμῳ ἀπόλλυσθαι, In prælio (Manu hostium) cadere, VIII. 89. *a.* (*conf. Lexic. Polyb. p.* 660.)

3) χεὶρ, *i. q.* δύναμις. δύναμις ὑπὲρ ἄνθρωπον ἡ βασιλῆος καὶ χεὶρ ὑπερμήκης, VIII. 140, 2. *m. Similiter, ubi de* Copiis bellicis *agitur, graecum vocab.* χεὶρ *apud Nostrum non tam, ut latino sermone*, Multitudinem, *quam* Robur *et* Vim *significat.* ἐστρατηλάτεε χειρὶ μεγάλῃ πλήθεος *proprie*, Expeditionem suscepit cum ingenti Robore multitudinis, VII. 20. *a.* ἁλὴς γινομένη πᾶσα ἡ Ἑλλὰς, χεὶρ μεγάλη συνάγεται, VII. 157. *m.* τέῳ δυνάμει; κοίῃ χειρί; IV. 155. *f.*

Χειραπτάζειν, *i. q.* ψαύειν, Tangere, Manu tractare, II. 90. *extr.*

Χειριδωτὸς, ἡ, ὸν, *i. q.* χειρίδας ἔχων, Manicatus; *adjectivum verbale a verbo* χειριδόω *formatum.* κιθῶνας χειριδωτούς, VI. 61. *a.*

Χειρὶς, ίδος, ἡ, Manica. ἐπικατή-

μενος χειρίδι πλέη ἀργυρίου, VI. 72. *b. N.*

Χειροήθης, ὁ, ἡ, Mansuetus. θεός τις χειροήθης, Deus aliquis (*sc.* Apis) manu se duci patiens, III. 28. *a.*

Χειρόμακτρον, τὸ, Mantile. χειρόμακτρον χρύσεον, II. 122. *a.* χειρόμακτρα ex pelle humanâ, IV. 64. *m.*

Χειρονομέειν, Manibus (*aut* Pedibus, loco manuum) gesticulari. τοῖσι σκέλεσι ἐχειρονόμησε, VI. 129. *f. N.*

Χειροποίητος, ὁ, ἡ, Manu factus, Arte factus. σκῆπτρον χειροποίητον, I. 195. *b.* λίμνη χειροποίητος, II. 149. *a.*

Χειροτέχνης, ὁ, Opifex, Manibus artem exercens. ἥκιστα Κορίνθιοι ὄνονται τοὺς χειροτέχνας, II. 167. *extr.*

Χειροῦσθαι, *verbum Medium*, Sub potestatem suam redigere, Subigere. τοὺς ἂν χειρώσωνται, IV. 103. *f.* τοὺς δέ τινας χειρωσάμενος, IV. 164. *a. Passivum:* ἐχειρώθησαν ὑπὸ Περσέων, IV. 96. *extr.* ἐοῦσαν εὐπετέα χειρωθῆναι, III. 120. *f.* 145. *f.* οὐκ ἐχειρώθησαν ὑπ' Ἀρταβάζου, V. 16. *a.* οἱ χειρωθέντες, V. 16. *extr. Perperam olim* ἐχειρώθη *edd. pro* ἐχηρώθη, VI. 83. *a.*

Χειρώναξ, νακτος, ὁ, Opifex, Suis manibus vitam sustentans. οἱ ἀγωραῖοι ἄνθρωποι καὶ οἱ χειρώνακτες, I. 93. *m.* καπήλους τε καὶ χειρώνακτας καὶ ἀγοραίους ἀνθρώπους, II. 141. *f.*

Χειρωναξίη, ἡ, Opificium. τοὺς ἀπηλλαγμένους τῶν χειρωναξιέων, II. 167. *m.*

Χελιδὼν, όνος, ὁ, Hirundo. χελιδόνες δι' ἔτεος ἐόντες οὐκ ἀπολείπουσι, II. 22. *f.*

Χελώνη, ἡ, Testudo, I. 48. *f.* κραταιρίνοιο χελώνης, I. 47. *f. in Orac.*

Χερσαῖος, η, ον, Terrestris. χερσαῖοι κροκόδειλοι τριπήχεες, IV. 192. *m. A quibus differunt* οἱ ἐν τῇσι αἱμασιῇσι κροκόδειλοι, II. 69. *f.* ὄρνιθες χερσαῖοι, VII. 119. *a. m.*

Χερσονησοειδὲς ὄρος, Peninsulæ speciem referens mons *Athos*, VII. 22. *m.*

Χέρσος, ὁ *et* ἡ, Siccus, Aridus. *sive potius*, τὸ χέρσον, Locus siccus, aridus. χέρσον γεγονέναι τὸ ἀπεργμένον, In sicco positam esse regionem, II. 99. *f.* (*conf.* Ἀπέργειν.) τῆς χώρης ἐούσης χέρσου, Quum arida, inculta esset regio, IV. 123. *a.*

Χεῦμα, τὸ, *i. q.* προχοὴ, Aquale, Guttus. χεύματα ἀργύρεα κυκλοτερέα, I. 51. *f.*

Χηλευτὸς, ἡ, ὀν, Plexus. κράνεα χηλευτά, VII. 89. *f. N.*

Χὴν, νὸς, ὁ, ἡ, Anser. χωρὶς οἰῶν καὶ μόσχων καὶ χηνέων, (*Gen. plur. pro* χηνῶν,) II. 45. *f.* κρέων βοέων καὶ χηνέων πλῆθος, II. 37. *m. ubi* χηνέων *poterat quidem ad Adjectivum* χήνεος, (*jon. i. q.* χήνειος) Anserinus *referri; sed ex altero loco intelligitur, esse Genit. plur. Substantivi* χήν.

Χηναλώπηξ, εκὸς, ὁ, Vulpanser *avis*, II. 72. *extr.*

Χήνεος, Anserinus, *vide in* χήν.

Χηροῦν, *quasi dicas* Viduare, *id est*, Evacuare, Nudare. Ἄργος ἀνδρῶν ἐχηρώθη, VI. 83. *a. N. ubi perperam olim* ἐχειρώθη.

Χῆτος, εος, τὸ, *jon. pro comm.* ἔνδεια, σπάνις. χήτεϊ συμμάχων, Sociis destituti, IX. 11. *a.*

Χθὲς, Heri. *Vide* Πρώην.

Χθόνιος, η, ον, Subterraneus, Inferus. χθόνιοι θεαὶ *vel* θεοί, Inferæ deæ, *Ceres et Proserpina.* ὑποζάκορος τῶν χθονίων θεῶν, VI. 134. *a.* *N.* ἱεροφάνται τῶν χθονίων θεῶν, VII. 153. *a.*

Χιλίη ἵππος, *i. q.* χίλιοι ἱππεῖς, Mille equites, V. 63. *m. f.* VII. 41. *a. m.* τοὺς θωρηκοφόρους καὶ τὴν ἵππον τὴν χιλίην, VIII. 113. *m.*

Χιλὸς, οῦ, ὁ, Pabulum. τῇ χιλός τε τοῖσι ἵπποισι καὶ ὕδατα ἦν, IV. 140. *m. f.*

Χιονίζει (*scil.* ὁ θεὸς) τὴν χώρην, Ningit hac in regione; *proprie* Deus nivem mittit hanc in regionem. εἰ ἐχιόνιζε καὶ ὁσονῶν ταύτην τὴν χώρην, II. 22. *f.* εἰ ἐχιόνιζε, ὕετο ἂν ταῦτα τὰ χωρία, II. 22. *m. Conf.* Ὕειν.

[Χιτὼν *forma nominis non usitata Nostro.* Vide Κιθών.]

Χιὼν, όνος, ἡ, Nix. τὸν Νεῖλον ῥέειν ἀπὸ τηκομένης χιόνος, II. 22. *a.* ἐπὶ χιόνι πεσούσῃ, ibid. *m.* IV. 50. *m. f.* χιόνα ἁδρὴν πίπτουσαν, IV. 31. *m. et mox,* ἔοικε ἡ χιὼν πτεροῖσι, ibid.

Χλαίνη, ἡ, Læna, Pænula. παρέχοντες (ἀγώνων) ἄεθλα, κτήνεα καὶ χλαίνας καὶ δέρματα, II. 91. *m.*

Χλανίδιον, τὸ, Lænula, Pænula. χλανίδιον λευκὸν περιβάλλεται, I. 195. *a.*

Χλανὶς, ίδος, ἡ, *i. q.* χλαίνη, Læna, Pænula, Pallium. χλανίδα περιβαλόμενος πυῤῥὴν, III. 139. *m.* *N.* 140. *m.*

Χλιαρὸς, ἡ, όν, Tepidus. ὕδωρ χλιαρόν, IV. 181. *m. et f.*

Χλιδὴ, ἡ, Luxuria, Mollities. ἐπὶ πλεῖστον χλιδῆς ἀπίκετο, VI. 127. *a.*

Χλόη, ἡ, Viriditas, Viride; *sigillatim,* Viridis herba *quaelibet, aut* frons. περὶ χλόην τινὰ εἰλίξαντες τῶν τριχῶν (μέρος), IV. 34. *f.*

Χοὴ, ῆς, ἡ, Effusio, Libatio, Inferiæ. χοὰς οἱ Μάγοι τοῖσι ἥρωσι ἐχέαντο, VII. 43. *m.*

Χοῖνιξ, ικος, ἡ, Choenix, *mensura aridorum. Artaba Persica capit* μεδίμνου Ἀττικῆς πλεῖον χοίνιξι τρισὶ Ἀττικῇσι, I. 192. *m.* χοίνικα πυρῶν ἕκαστος τῆς ἡμέρης ἐλάμβανε, VII. 187. *m. N.*

Χοιρὰς, άδος, ἡ, Porcula, Saxum in mari aut fluvio parum et vix nonnihil supra aquæ superficiem eminens. σκόπελοι ἐν τῷ Νείλῳ ὀξέες ἀνέχουσι καὶ χοιράδες πολλαί εἰσι, II. 29. *m. f.*

Χόλος, ὁ, Bilis, Ira. ἅτε σφι ἐνέχοντες αἰεὶ χόλον, VIII. 27. *a. Alia vide in* Ἐνέχειν. *Conf.* Ἐπίχολος.

Χολοῦσθαι, Irasci. οἱ Θεσσαλοὶ κεχολωμένοι, VII. 31. *a.*

Χόνδρος, ὁ, Grumus. ἁλὸς τρύφεα κατὰ χόνδρους μεγάλους, IV. 181. *a.* οἰκία ἐκ τῶν ἁλίνων χόνδρων οἰκοδομέεται, IV. 185. *m.*

[Χορδεύειν, *vide* Καταχορδ.]

[Χορηγέειν. κεχορήγηται *unus habet codex,* I. 87. *a. ubi alii omnes* ἐδωρήθη.]

Χοῦν, Humum adgerere, Aggerem struere. χοῦσι χῶμα μέγα

IV. 71. *extr.* χώματα χοῦν, II. 137. *m.* IX. 85. *f. id est*, γῆν ὑψοῦν, *interprete Suida.* νῆσον χώσας σποδῷ τε καὶ γῇ, II. 140. *a.* χώματα χῶν πρὸς τὰ τείχεα, I. 162. *b.* αἱ πόλιες ἐχώσθησαν, *i. q.* ἐγένοντο ὑψηλότεραι, Solum oppidorum exaltatum est, II. 137. *m. ubi paulo post*, ἐξεχώσθη *eodem significatu. Similiter* II. 11. *f.* κόλπος *dicitur* χωσθῆναι *et* ἐκχωσθῆναι, Compleri, *quum nimirum* Solum *illius* progressu temporis altius fit. *Conf.* Ἐκχοῦν, Διαχοῦν, Καταχοῦν, Συγχοῦν.

Χοῦς, χοῦ, ὁ, Terra effossa et alio adgesta. ὁ χοῦς ὁ ἐξορυχθείς, I. 150. *a. et f.* VII. 23. *a.*

Χρᾶν *et* (*rarius quidem*) χρέειν *triplici maxime significatu apud Nostrum occurrit.*

I. Dare, Suppeditare, Commodare *alicui in aliquâ re*, Gratificari.

1) *Activi verbi haec in Musis reperiuntur exempla.* χρήσαις, ἄν τι τεῦ βουλοίμην τυχεῖν; Dares-ne, Indulgeres, Gratificareris mihi, si quid *etc.* VII. 38. *ubi respondet Xerxes*, se illi ὑπουργήσειν, gratificaturum. Athenienses Κορινθίων ἐδέοντο χρῆσαί σφι νέας, VI. 89. *a. ubi si proxime sequentia contuleris, intelliges*, χρῆσαι *ibi idem atque* δοῦναι, Dare (*et quidem* Gratuito dare) *valere.* (*De eâdem re loquentes Corinthii apud Thucyd. I.* 41. *in oratione ad Athenienses ajunt* παρὰ Κορινθίων εἴκοσι ναῦς ἐλάβετε.) *Quare etiam* III. 58. *m. f.* ἐδέοντο δέκα τάλαντά σφι χρῆσαι *non, ut vulgo interpretantur, significat* Petierunt ut sibi decem talenta mutuo darent; *sed nude*, Ut decem sibi talenta darent.

2) *Medium* χρᾶσθαι, *rarius* χρέεσθαι. *Et* χρᾶσθαι *quidem tenent libri omnes* I. 172. *f.* 187. *m.* II. 15. *a.* III. 99. *a.* 117. *m. et alibi.* χρέεσθαι *vero probatissimi quique libri dedere* I. 21. *f.* (*ubi conf. Not.*) *et* 187. *m. pro eo, quod utrobique olim vulgatum erat*, χρῆσθαι, *quam verbi formam apud Nostrum meliores libri non agnoscunt: nam etiam* VII. 101. *f. pro olim vulgato* χρῆσθαι *probatissimi libri* χρήσασθαι *dederunt. Praesens Indicativi* χρέωμαι *format Noster, nempe insertâ brevi vocali* ε *ante* ω *formae communis contractae* χρῶμαι. *Passim vero occurrit etiam forma* χρέομαι, *vocali* α *communis formae jonico more in* ε *mutatâ, ut in Infinitivo* χρέεσθαι. *Conf. notata ad Var. Lect.* I. 34, 14. 138, 13. 155, 14. 215, 5. VII. 102, 6. *et alibi passim. Itaque Particip. Praes. plerumque* χρεώμενος, *subinde vero etiam* χρεόμενος. *Tertia Praes. Plur.* χρέωνται *fere omnes*, I. 215. *a. et b.* 216. *a.* III. 48. *m. ubi quidem alii nonnulli* χρέονται *praeferunt, et* χρέονται *ego etiam tenui* I. 34. *Tertia sing. Imperf. promiscue* ἐχρᾶτο *et* ἐχρῆτο. *Vide Var. Lect. ad* II. 173. *a. et* III. 129. *a. Tertiam plur. Imperf.* ἐχρέωντο

*formant omnes* II. 43. *m. f. sed inter* ἐχρέωντο *et* ἐχρέοντο *fluctuant* II. 108. *f.* III. 57. *m.* VII. 50, 2. *a. Tertiam vero Sing. Praes.* χρᾶται *formant libri omnes* I. 137. *m. quibus refragantibus* χρέεται *edidit Schaef. qui quidem* χρᾶται *cum aliis omnibus tenuit* II. 95. *f. Rursus* III. 78. *f. optimi quique libri* χρᾶται *dederunt, ubi olim* χρῆται *editum erat. In tert. Sing. Imperf. fluctuant libri inter* ἐχρᾶτο *et* ἐχρῆτο, II. 173, 1. *et* III. 129, 8. *Secunda Praes. Imperat.* χρέω, I. 115. *m. ubi* χρέο *ed. Schaef. contra quam libri omnes. Tertia Imperat.* χράσθω, II. 123. *a. communi librorum consensu. Haec de variâ hujus verbi formatione visum est hoc loco monere. Fut.* χρήσεσθαι, *et Aoristus* χρήσασθαι *nihil vel difficultatis vel dubitationis habent.*

*Significat autem, ut* χρᾶν *vel* χρῆσαι, Dare, *sic Medium* χρέωμαι τούτῳ, Datur *vel* Datum est mihi hoc; *inde* Habeo hoc, *et praesertim*, Utor hac re *vel* hoc homine: *omninoque, sicut commune verbum* Χράομαι, *sic et jonicum* Χρέωμαι *latino* Utor *adcurate respondet, tamque frequenti et vario multiplicique in usu est, quam idem latinum verbum. Cujus usus diversarumque formularum, in quibus hoc verbum adhibetur, de amplissimâ exemplorum copiâ in Musis occurrentium notabiliora nonnulla adposuisse juvabit.* τοιούτῳ μόρῳ ἐχρήσατο, Talem vitæ finem habuit, I. 117. *extr.* (*conf. mox num.* 3. *Passivum.*) θείῃ πομπῇ χρεώμενος *vel* χρεόμενος, Divinam missionem habens; *id est*, Divinitus missus, I. 62. *f.* IV. 152. *m. Sed* συμφορῇ μεγάλῃ χρᾶσθαι *non modo significare videtur* Magnam calamitatem accepisse; *sed idem fere valere ac* συμφορὴν ποιεῖσθαι (*vide* Συμφορή.) *Sic*, ἀχθομένων καὶ συμφορῇ χρεωμένων, VII. 134. *m. et* ταῦτα ἀκούσαντες, συμφορῇ τῇ μεγίστῃ ἐχρέωντο, VII. 141. *a.* συντυχίῃ ταύτῃ χρησαμένη, V. 41. *a.* καὶ συντυχίῃ χρησάμενος καὶ σοφίῃ, Simul fortuitum casum adjutorem nactus, simul calliditate usus, I. 68. *a.* χρῆσθαι αὐτῷ (παιδὶ τῷ ἐμῷ) τοῦτο (*i. e.* κατὰ τοῦτο) ὅ τι σὺ βούλεαι, I. 210. *f. ubi perperam* τούτῳ *olim editum.* ἀπορέοντος βασιλῆος ὅτι χρήσεται (*al.* χρήσαιτο) τῷ παρεόντι πρήγματι, VII. 213. *a. N.* τούτῳ μὲν τάδε ἐχρήσατο, II. 106. *m.* τὴν δὲ νύκτα τάδε αὐτῷ χρᾶται, II. 95. *f. N.* (*conf.* Τάδε.) πρότερον χρεώμενος (αὐτῷ, *nempe* Ὠνομακρίτῳ χρησμολόγῳ) τὰ μάλιστα, Quum antea quam maxime operâ hujus vatis esset usus; *sic enim rectius intelligentur ista verba, quam, uti vulgo acceperunt*, familiarissime eo usus esset, VII. 6. *f.* (*conf. mox num.* II. 3.) εἰ βουλόμεθα τῇσι Ἰώνων γνώμῃσι χρᾶσθαι, II. 15. *a.* τοῖσι λεγομένοισι χράσθω ὁτέῳ τὰ τοιαῦτα πιθανά ἐστι, II. 123. *a.* οἰκότι

χρεώμενοι, Probabili ratione utentes, VII. 167. *a.* τῷ θυμῷ χρᾶται, I. 137. *m.* σὺ μὴ πάντα θυμῷ χρέω, I. 155. *m.* ἀγνωμοσύνῃ χρησάμενοι, V. 83. *a.* ἀληθέϊ λόγῳ χρεώμενος, I. 14. *m.* ἀληθηΐῃ χρεώμενος, χρήσομαι *et* χρήσασθαι, II. 116. *extr.* VII. 104. *a.* VII. 101. *f.* τῷ ἐόντι χρησάμενος, I. 30. *m.* ἁρπαγῇ χρησαμένους, I. 5. *a.* ναυτιλίῃσι ἐχρέωντο, II. 43. *m. f.* ὁμολογίῃ ἐχρήσαντο, I. 150. *m.* IV. 118. *m.* βοῇ χρεώμενοι, IV. 134. *a.* κώμῳ χρέεσθαι, I. 21. *f. N.* οὐ χρᾶται τῇ χειρί, III. 78. *f.* IX. 72. *extr.* τῇσι πύλῃσι ταύτῃσι μηδὲν χρέεσθαι *et* οὐδὲν ἐχρᾶτο, I. 187. *m.* τοῖσι πατρίοισι μούνοισι χρᾶσθαι θεοῖσι, I. 172. *f.* νομαίοισι τοιοῖσδε χρᾶσθαι, III. 99. *a.* χρήσασθαι γυναικί, Uti, Frui muliere, Rem cum illâ habere, IV. 113. *m.*

3) *Passivum semel occurrit apud Nostrum, eâdem notione positum quâ frequentatur Medium.* συμφορῇ τοιῇδε κεχρημένος, Qui hujusmodi habui calamitatem, Cui hæc accidit calamitas, I. 42. *a. quemadmodum alibi verbo Medio ait,* τοιούτῳ μόρῳ ἐχρήσατο, I. 117. *extr. Sed Aor. pr. Passivi passivâ notione accipitur* VII. 144. *m.* αἱ δὲ (αἱ νῆες) ἐς τὸ μὲν ἐποιήθησαν, οὐκ ἐχρήσθησαν, Hæ naves non In illum usum adhibitæ sunt.

II. Χρᾶν, Χρέειν, Χρῆσαι, Dare responsum, Edere oraculum, Vaticinari.

1) *Activi verbi haec sunt exempla.* ἡ Πυθίη οἱ χρᾷ τάδε, I. 55. *a.* IV. 164. *a.* ὁ χρησμολόγος οἱ προσιὼν χρᾷ τάδε, I. 62. *f.* 63. *a.* σύ μοι χρᾷς ἀδύνατα, *et mox,* οὐκ ἔπειθε (τὸν θεὸν) ἀλλὰ οἱ χρᾶν, IV. 155. *f.* πρόμαντις ἡ χρέουσα, VII. 111. *b.* τὸ μαντήϊον τοῖσι Λυδοῖσι ἔχρησε, I. 49. ἡ Πυθίη σφι ἔχρησε, I. 67. *m.* IV. 156. *a.* χρήσαντος τοῦ θεοῦ, I. 69. *a.* ταῦτα τῆς Πυθίης χρησάσης, I. 174. *f.* τοῖσι ἡ Πυθίη οὐκ ἔφη χρήσειν πρὶν ἤ, *etc.* I. 19. *f.*

2) *Passivum.* τὰ ἐκ Δελφῶν οὕτω αὐτῷ ἐχρήσθη, Ita ei responsum est, Hoc ei oraculum editum est, I. 49. *a.* II. 18. *extr.* καί σφι ἐχρήσθη, ἀνέμοισι εὔχεσθαι, VII. 178. *a.* τὰ μὲν χρηστήρια ταῦτά σφι ἐχρήσθη, IX. 94. *a.* φὰς δέκεσθαι τὸ χρησθέν, I. 63. *a.* ἐξήγγειλαν τὰ χρησθέντα, VII. 178. *a.* οὐκ ἂν οὕτω ἠπίως σφι χρησθῆναι, VII. 143. *a.* δειμαίνων τὸν κεχρημένον θάνατον, IV. 164. *m. f.* ὑπὸ τοῦ κακοῦ τοῦ κεχρησμένου, *sive* κεχρημένου, VII. 141. *a. cum Var. Lect.* ἐκέχρηστό (*sive* ἐκέχρητο) σφι, II. 147. *f.* 151. *f.* III. 64. *m. f.* VII. 220. *m. Vide Var. Lect. ad* VII. 220, 10. *et ad* II. 147, 12. *ubi pro* III. 64, 7. *corrigendum* III. 64, 16: *et delenda ibidem verba continuo sequentia* „et VII. 220, 10.

3) *Medium* Χρᾶσθαι, Χρῆσθαι, Χρέεσθαι, Χρήσασθαι, Petere responsum, Rogare, Consulere *oraculum. Quod quidem verbum, hac notione usurpatum, si constanter adjectum*

*haberet Dativum vel Ablativum* χρηστηρίῳ *aut* μαντηΐῳ, *videri posset proprie eamdem vim eumdemque significatum habere, quem supra* (*num.* I. 2.) *observavimus, scilicet ut* χρήσασθαι τῷ χρηστηρίῳ *proprie significaret* Uti oraculo, In usum suum adhibere oraculum; *quemadmodum* χρεώμενος αὐτῷ (τῷ χρησμολόγῳ) τὰ μάλιστα, VII. 6. *f. significare videtur* (*ut supra monitum est, num.* I. 2.) Vate illo usus erat quam maxime; *id est*, Præcipuâ ejus operâ usus erat; *nempe* Frequentissime et quam maxime illum consulere consueverat. *Igitur similiter dici videri poterat* χρῆσθαι τοῖσι χρηστηρίοισι, Uti oraculis, I. 47. *a.* (*ubi in formam* χρῆσθαι *consentiunt libri omnes, unus Schaeferus suo arbitratu* χρέεσθαι *edidit.*) μαντήϊον τῷ πάντες ἐώθεσαν χρέεσθαι, I. 157. *extr.* (*ubi tenent* χρέεσθαι *scripti omnes cum editis.*) ἐχρέωντο (ἐχρέοντο *solus Schaef.*) τοῖσι χρηστηρίοισι, I. 53. *m. Durum tamen foret*, ἐσῆλθον χρησόμενοι τῷ θεῷ, I. 47. *m. f. intelligere* Usuri deo. *Sed nimirum ipse usus cum Activi verbi, tum Passivi, ubi de Oraculo vel Vate agitur, itemque nomina et alia verba inde derivata, ut* χρηστήριον, χρησμὸς, χρηστηριάζεσθαι *etc. satis declarare videntur, sicut* χρᾶν *significat* Responsum dare, τὸ χρησθὲν *vero, aut* τὸ κεχρησμένον Responsum ipsum, *sic verbum Medium* χρᾶσθαι, χρῆσθαι *et* χρέεσθαι *proprie et directe significare* Petere sibi responsum, Rogare, Consulere. *Itaque pro eo quod* IV. 150. *m. dixit Noster*, χρεωμένῳ περὶ ἄλλων, χρᾷ ἡ Πυθίη, *et* VII. 220. *m.* χρεωμένοισι περὶ τοῦ πολέμου χρᾷ ἡ Πυθίη, *eamdem in sententiam* IV. 155. *m. ait* ἐπειρωτέοντι χρᾷ ἡ Πυθίη, *et* ibidem *paulo post rursus*, ἐγὼ ἦλθον παρὰ σὲ χρησόμενος περὶ φωνῆς. *Atque etiam*, III. 57. *m. f. ubi Dativus* χρηστηρίῳ *adjectus est, formula* ἐχρέωντο τῷ χρηστηρίῳ εἰ *etc. manifeste nil aliud significare potest nisi idem ac si dixisset* ἐπειρώτεον τὸ χρηστήριον εἰ *etc. Itidem*, VII. 141. *a.* αὖτις ἐλθόντας χρᾶσθαι τῷ χρηστηρίῳ ὡς ἱκέτας. *Et sic constanter, ubicumque de oraculo quodam agitur, vis propria verbi, de quo quaerimus, in* Petendo responso, Rogando, Consulendo, *inesse videtur. Sic*, παρὰ Ἄμμωνα ἀπέστειλε ἄλλους χρησομένους, I. 46. *f.* ἐς Δελφοὺς ἐπεπόμφεε περὶ αὐτοῦ (τοῦ παιδὸς ἑωυτοῦ) χρησομένους, I. 85. *a.* χρεωμένοισι προέφερε ἡ Πυθίη, IV. 151. *a.* ὦναξ, ἦλθον παρὰ σὲ χρησόμενος περὶ τῆς φωνῆς, IV. 155. *f.* ἀπικόμενοι ἐπὶ τὸ χρηστήριον, ἐχρέωντο φάμενοι, IV. 157. *a.* περὶ τῆς συμφορῆς ἐχρέοντο ἐν Δελφοῖσι, V. 82. *a. Denique, non solum ubi de Dei cujusdam aut vatis oraculo agitur vis ista verbo huic inest; verum etiam, ubi* Regem, *qui veluti oraculum est populi, adit aliquis*, Rogaturus eum quidpiam *et* Responsum ab eo petiturus,

*idem verbum adhibetur: sic quidem commodissime intelligetur id quod* I. 99. *a. legitur,* μήτε ἐσιέναι παρὰ βασιλέα μηδένα, δι' ἀγγέλων δὲ πάντα χρέεσθαι: *ubi vulgo, nec sic quidem male,* χρέεσθαι Transigere *interpretantur, ut idem atque* χρηματίζεσθαι *valeat.*

III. *Denique valet etiam* Χρᾶν *vel* Χρέειν *apud Nostrum* Colorare, Tingere; *sive, notione magis generali,* Obducere, Obtegere. τοῦ χειμῶνος νιφετῷ πάντα χρέεται, (*alii* χρᾶται,) Nive obducta (obtecta) sunt omnia, IV. 50. *m. N.*

[Χραύειν, *vide* Ἐγχραύειν.]

Χρέειν *et* Χρέεσθαι *vide in* Χρᾶν.

Χρεὼν, *sive rectius, apud Nostrum quidem, jonico more,* Χρεὸν, Necessarium, Necessitas. *Hinc* χρεὼν (*vel* χρεόν) ἐστι, Necesse est, Oportet. σὲ χρεὼν ἐστι ἰέναι, I. 41. *f. ubi sicut alibi,* χρεόν ἐστι *malim cum nostro cod. F.* οὐ γὰρ ποιῆσαί μιν τὸ χρεὼν ἦν ποιέειν, II. 133. *m.* (*ubi quidem* χρεὼν *tenuit etiam cod. F.*) χρεόν ἐστι ὑμέας μάχας ἀναβάλλεσθαι, V. 49. *f.* ποιέειν χρεόν ἐστι ὑμέας ὁκότερα τουτέων ἕλησθε, V. 109. *m.* (*ubi vide Var. Lect.*) *Sic rursus* V. 109. *f.* 111. *m. f.* VI. 43. *m. f.* VIII. 74. *f.* 75. *a.* IX. 17. *f.* 26. *a. m.* 58. *f.* *Nonnumquam, sicut commune verbum* χρὴ, *commode* Fas est, Licet, *reddi potest; veluti,* εἰ χρεόν ἐστι τεκμαιρόμενον λέγειν, I. 57. *a. Alibi intelligitur* In fatis est; *ut* VIII. 141. *a.* σφέας χρεόν ἐστι ἐκπίπτειν ἐκ Πελοποννήσου.

*Tamquam Substantivo praeponitur aliquando Articulus.* ἀποτρέπων τὸ χρεὸν γίνεσθαι, VII. 17. *f.*

*Alibi veluti Participium, sicuti* παρεὸν, ἐξὸν *et similia,* Absolute *ponitur* Χρεὸν, *reddendum* Quum oporteat, Quum oporteret, *aut* oportuisset. χρεὸν γάρ μιν μὴ λέγειν τὸ ἐὸν, -- λέγει *etc.* V. 50. *a.*

Χρηΐζειν, *jonice pro communi* Χρήζειν, *quod passim apud Nostrum tenuerunt librarii, subinde etiam pejus* χρήζειν, *omissâ prorsus vocali jota scripserunt;* (*vide Gregor. Dialect. jon.* §. 42. *et ibi Koen.*) *idem fere sonat atque* δέεσθαι, Indigere, Cupere, Rogare. τοῦτον δοκέω ποιήσειν, τῶν ἂν χρηΐζωμεν, (*alii* χρῄζωμεν) V. 30. *f.* (*conf.* Προσχρήζειν.) Φύλακα παιδός σε τοῦ ἐμοῦ χρηΐζω (*vulgo* χρῄζω) γενέσθαι, I. 41. *m.* ἔλεγε πολλὰ, τιμωρέειν αὐτοῖσι χρῄζων, I. 152. *m.* ἔχρηζε (αὐτοῦ) μηδαμῶς -- ποιέεσθαι, IV. 83. *m.* ἐγώ σευ χρηΐζω μηδὲν νεοχμῶσαι, V. 19. *f. tum* χρήσας τουτέων, V. 20. *a.* χρῆσαι σφέων βοηθέειν, V. 65. *extr.* χρηΐζων (αὐτοῦ) ἐκ τῆς νηὸς ἐκβῆναι, VIII. 58. *b.* χρηϊζόντων (*scil.* σφέων) Χίων, Quamvis solicitassent eos Chii, VIII. 132. *f.* ἐχρήϊζε τῶν Ἀθηναίων προσχωρῆσαι, IX. 55. *f. Genitivo personae praeponitur* παρὰ *praepositio.* ἔχρηζε παρὰ τῶν ναυτέων δέξασθαι αὐτὸν σύμπλουν, Vit. Hom. *cap.* 17. *m. sed dein,* ἔχρηζε τῶν ναυτέων

τινὰ ἡγήσασθαι αὐτῷ, ibid. *cap.* 18. *a.* *Loco Genitivi rei reperitur Accusativus apud Nostrum, ubi ait,* Ξέρξης πᾶν μᾶλλον δοκέων μιν χρηΐσειν ἢ τὸ ἐδεήθη, VII. 38. *m.* *Alibi duplex adjicitur Genitivus, alter rei, alter personae.* τῶν δ' ἐγὼ ὑμέων χρήζων, συνέλεξα (ὑμᾶς), VII. 53. *a.*

*Etiam verbo Medio eâdem notione utitur Herodotus, et quidem Imperfecto frequentativo.* χρηΐσαντο τῷ ὕδατι, Indigebant (Opus illis erat) hac aquâ, III. 117. *m. f.*

Χρῆμα, τὸ, Res; *et quidem* 1) Res quæcumque *aut* qualiscumque. σκοπέειν χρὴ παντὸς χρήματος τὴν τελευτὴν, I. 32. *extr.* ἀμηχανήσεις χρήματος οὐδενὸς, I. 35. *f.* ὅτευ δὴ χρήματος δεησόμενος, III. 121. *a.* κῶς ἂν εἴη χρῆμα κατηρτημένον μουναρχίη; III. 80. *a.* τυραννὶς χρῆμα σφαλερὸν, III. 53. *m.* ἡ ἰσηγορίη χρῆμα σπουδαῖον, V. 78. *a.* κοῖόν τι χρῆμα ἐποίησας, V. 23. *m.* οὐδέν κω ἄλλο χρῆμα οὕτω ἐπεζήτησα, ὡς σὲ ἰδέειν, V. 24. *m. f.* ἐς ἀφανὲς χρῆμα (In rem incertam) ἀποστέλλειν ἀποικίην, IV. 150. *extr.* *ubi perperam Valla* χρῆμα Oraculum *interpretatus erat.* πᾶν χρῆμα ἐκίνεε, ποιέων ἅπαντα ὅκως *etc.* V. 96. *a.* πᾶν πείσεσθαι χρῆμα, VII. 49. *extr.* πᾶν χρῆμα προδειμαίνειν, VII. 50, 1. *a.* (*ibidemque paulo ante,* πᾶν *et* τὸ πᾶν, *omisso substantivo* χρῆμα.) πρῶτον χρημάτων πάντων καταλλάσσεσθαι τὰς ἔχθρας, VII. 145. *a.* δεινὸν χρῆμα ἐποιεῦντο, VIII. 16. *b.* σημαίνει τις οἷόν τι χρῆμα ποιήσειε ὁ παῖς, VIII. 138. *a.*

2) *Idem vocab.* Χρῆμα *adhibere amat Herodotus in indicandâ rei cujuslibet* Magnitudine, Vehementiâ, *aut* Multitudine. ἐν τῷ Οὐλύμπῳ συὸς χρῆμα γίνεται μέγα, I. 36. *a.* *N. et* ὑὸς χρῆμα μέγιστον, *paulo post* ibid. *Postquam* VII. 188. *m.* *dixit,* ἐπέπεσέ σφι χειμών τε μέγας καὶ πολλὸς ἄνεμος, *subjicit,* ἦν τε τοῦ χειμῶνος χρῆμα ἀφόρητον, ibid. *extr.* *ubi* τὸ *articulum, quem ante* τοῦ *insertum Valckenarius voluerat, libri omnes cum Suida ignorant.* οἱ ὄφιες -- ἐκλέπουσι πολλόν τι χρῆμα (Ingentem multitudinem) τῶν τέκνων, III. 109. *f.* καί οἱ πολλόν τι χρῆμα χρυσοῦ συνελέχθη, III. 130. *extr.* κομισθῆναι χρῆμα πολλὸν ἀρδίων, IV. 81. *f.* *ubi perperam* πολλῶν *olim edebatur.* (*Conf. ibi Not.*) συνελέχθη χρῆμα πολλὸν νεῶν, VI. 43. *f.* *ubi ibidem* πολλῶν *olim.*

3) *Sigillatim etiam* χρῆμα *intelligitur* Res utilis et pretiosa *quaelibet, veluti,* Pecunia, Vasa, Pretiosa supellex. εἴρετο (αὐτοὺς) ἐπὶ κόσῳ ἂν χρήματι βουλοίατο τοὺς πατέρας κατασιτέεσθαι, Quantâ pecuniæ summâ propositâ, Quo pretio, III. 38. *m.* *Sic* ταύτην πωλέω οὐδενὸς ἐπὶ τίνι χρήματι δεξαίατ' ἂν τοὺς πατέρας κατακαίειν, ibid. *f.* *Sed hujusmodi notione praesertim Pluralis* τὰ χρήματα *usurpatur, ut,* αἰτέειν *et* δοῦναι χρήματα, Pecunias petere, *et* Pecunias dare,

*plus semel* VIII. 111. πολλὰ χρύσεα ποτήρια, πολλὰ δὲ ἀργύρεα, ἄλλα τε χρύσεα ἄφατα χρήματα, VII. 190. *b.* εὗρον θήκας χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ τῶν ἄλλων χρημάτων, IX. 83. *a.* *Sic* τὰ χρήματα κηρυσσόμενα ὑπὸ τοῦ δημοσίου, VI. 121. *b.* *sunt* Res pretiosæ, vasa et reliqua pretiosa supellex, per publicum præconem venumdata. *Similiter* ὁ γραμματιστὴς τῶν ἱρῶν χρημάτων τῆς Ἀθηναίης *est* Scriba cui consignatio et custodia mandata erat Rerum pretiosarum Minervæ consecratarum, II. 28. *a.* *N.* χρήμασι ἀνήκοντες ἐς τὰ πρῶτα, Opibus præ cæteris eminentes, VII. 134. *f.*

Χρηματίζεσθαι τινὶ, De rebus quibusdam Agere (Transigere) cum aliquo. (*Conf.* Χρέεσθαι, *num.* II. 3. *extr.*) ἤθελε ἐς τὰ βασιλήϊα ἐσελθὼν χρηματίσασθαι τῷ βασιλέϊ, III. 118. *a.* οἱ τῶν Ἑλλήνων ἄγγελοι τοσαῦτα τῷ Γέλωνι χρηματισάμενοι, VII. 163. *a.*

Χρήμη, ἡ, Petitio, Desiderium, Postulatio. ἕνα λέγεται ἐναντιωθῆναι τῇ χρήμῃ αὐτοῦ, Vit. Hom. 13. *a.* 14. *a.*

Χρῆν, *sicut in communi sermone*, Oportere. σκοπέειν χρὴ, I. 32. *extr.* εἰδέναι ἄνθρωπον ἐόντα, κῶς (*sive* ὅκως) χρὴ, τὸ βέβαιον, VII. 50, 1. *f. ibique Var. Lect. et Not. Tertia sing. Imperf.* χρῆν, *pro* ἔχρην. χρῆν γὰρ (In fatis erat; *conf.* Χρεών.) Κανδαύλῃ γενέσθαι κακῶς, I. 8. *m.* *N.* ἐντειλάμενος τὰ λέγειν χρῆν, I. 69. *a.* ἐξευρίσκειν χρῆν, VII. 9, 2. *f.*

Χρήσιμος, ὁ, ἡ, *ut in communi sermone*, Utilis. πολλαχῇ γενομένου σφίσι χρησίμου, VI. 105. *m. ubi de* deo Pane *agitur.* ἐφαίνοντο (οἱ Θεσσαλοὶ) βασιλέϊ ἄνδρες χρησιμώτατοι, VII. 174. *Quânam vero notione* Templum *sive* τέμενος, *quod Graeci in urbe Naucrati habebant*, χρησιμώτατον *dicatur* II. 178. *m. haud satis liquet.* Celeberrimum *vulgo interpretabantur*, *sed id jam praecedente vocabulo* οὐνομαστότατον *indicabatur. Parum commodum vero videtur Larcheri* le temple le plus commode. *Hariolatus equidem olim eram* Opulentissimum; *nempe*, in quo plurima χρήματα, plurimæ res pretiosæ, dedicatæ erant. *Sed Henr. Stephanum secutus sum, qui in orâ h. l. adnotaverat* „Maxime frequentatum, *vel*, Quo maxime utuntur.“

Χρησμολόγος, ὁ, Vates, Vaticinator, Fatidicus. χρησμολόγος ἀνὴρ, ὅς οἱ προσιὼν χρᾷ τάδε, I. 62. *f.* VIII. 96. *f.* *Vocatur autem* χρησμολόγος *non solum* Qui suo nomine oracula aut vaticinia edit; *sed et* Qui alterius cujusdam celebris vatis oracula venditat et ad res personasve, qui eum consulunt, adplicat. *Sic* Onomacritus erat χρησμολόγος καὶ διαθέτης χρησμῶν τῶν Μουσαίου, VII. 6. *m. et f.* *Denique* χρησμολόγοι *dicuntur etiam* Interpretes oraculorum a Pythiâ editorum, VII. 142. *extr.* 143. *a. et f.*

Χρησμὸς, ὁ, Vaticinium, Oraculum editum, Responsum oraculi *vel* vatis. παρῆσαν φέροντες τοὺς χρησμούς, I. 48. *a.* χρησμῷ κιβδήλῳ πίσυνοι, I. 66. *f.* ἀπικομένου χρησμοῦ κιβδήλου, ἐλπίσας πρὸς ἑωυτοῦ τὸν χρησμὸν εἶναι, I. 75. *a.* ἐν χρησμῷ ἦν γεγραμμένον ὧδε, VI. 98. *m. f.* VIII. 20. *m.* 77. *a.* ὁ δέ σφι τὸν αὐτὸν χρησμὸν ἔφαινε, I. 159. *a. Conf.* Χρησμολόγος.

Χρησμοσύνη, ἡ, Ars et munus vatis. μετίεσαν (αὐτὸν) τῆς χρησμοσύνης, IX. 33. *f. N. Conf.* Μετιέναι.

Χρησμῳδέειν, Oracula (Vaticinia) canere, VII. 6. *f.*

Χρηστηριάζεσθαι, *i. q.* χρᾶσθαι (*vel* χρῆσθαι) τῷ χρηστηρίῳ, Oraculum consulere. ἐχρηστηριάζετο τὸ τρίτον· ἐπειρώτα δὲ τάδε χρηστηριαζόμενος, I. 55. *a.* ἐχρηστηριάζοντο ἐν Δελφοῖσι ἐπὶ τῇ χώρῃ, I. 66. *a.* χρηστηριαζομένῳ εἶπε ὁ Λοξίης, I. 91. *m.* ἐχρηστηριάζοντο περὶ τῶν οὐνομάτων, II. 50. *m.* ἱροῖσι χρηστηριάζεσθαι, Ex victimis responsum dei petere, VIII. 134. *a. N.* (*coll. Adnot. ad* II. 57, 11.) Δελφοὶ ἐχρηστηριάζοντο τῷ θεῷ, VII. 178. *a.*

Χρηστήριον, τὸ, *i. q.* μαντήϊον, Oraculum, *duplici significatu hujus vocabuli; nempe* 1) Oraculum quod consulitur; Templum, Aedes, Locus, et universum Institutum, quo se convertunt qui deum aliquem de rebus futuris aut incertis consulere cupiunt. *Huc referenda formula* χρᾶσθαι τῷ χρηστηρίῳ, *de quâ supra dictum est, sub verbo* Χρᾶν, *num.* II. 2. *tum phrases hujusmodi:* ἀπέπεμπε ἐς διάπειραν τῶν χρηστηρίων, I. 47. *a.* 48. *m.* 53. *a.* 65. *a. m. et cet. Vide Indicem Rer. voce* Oraculum. 2) *i. q.* θεοπρόπιον, *et* χρησμὸς *aut* τὸ χρησθέν, Oraculum redditum, Responsum oraculi, Vaticinium. συλλαβὼν τὸ χρηστήριον, καὶ φὰς δέκεσθαι τὸ χρησθέν, I. 63. *a.* ὑμέας κατὰ τὸ χρηστήριον προσκαλέομαι, I. 69. *m.* τῷ χρηστηρίῳ πίσυνος ἐών, I. 73. *a.* VIII. 41. *a.* χρηστήριον ἐληλύθεε ἐκ Δελφῶν, VIII. 114. *a.*

Χρηστὸς, ἡ, ὸν, 1) *generatim* Bonus, Benignus. τελευτὴ χρηστή, VII. 157. *extr.* χρηστῶν θεῶν ἥκειν εὖ, Bonis (Benignis) diis abunde frui, VIII. 111. *m. Sigillatim*, 2) *i. q.* χρήσιμος, Utilis, Ad usum commodus. τά τόξα, ἐόντων ἀγχοῦ τῶν πολεμίων καὶ προσκειμένων, ἦν χρηστὰ οὐδέν, III. 78. *a. ubi* χρήσιμα *dat unus e codd. Paris. ex interpretamento.* ἐπεὶ εἶδον τοὺς Ἴωνας ἀρνευμένους εἶναι χρηστούς, VI. 13. *f. reddi poterit* Videntes eos nolle esse viros bonos; *sed perinde intelligere possis*, Videntes nolle eos sibi utiles esse, utilem praestare operam. χρηστὰ ἐπίπλοα, I. 94. *f. sunt* supellectilia utilia, ad vitæ usum commoda; *quae sequiore graecitatis aevo* χρηστήρια *etiam adpellata sunt*, *ut ad Athenaei lib. III. p.* 114. *d. observavimus.* συμβουλεύων οἱ χρηστά, Utilia ei consulens, IV. 83. *b. Peculiari vero ra–*

tione dictum videtur ἐοῦσα οὐδὲν χρηστὴ (αὕτη ἡ ἀτραπὸς) Μηλιεῦσι, Nulli bono usui fuit hic trames Maliensibus; *pro*, Non bene usi hoc tramite sunt Malienses, VII. 215. *extr. N.*

3) *Ubi de* Sacrificiis *agitur*, ἱρὰ (*vel* σφάγια) χρηστὰ *dicuntur*, Læta (Prospera) sacra, *ubi* Litat victima (*conf. Wessel. ad* IX. 19, 5.) *et* Boni ominis *sunt* exta. ἐπεί οἱ τὰ ἱρὰ οὐ προεχώρεε χρηστὰ θυομένῳ, V. 44. *extr.* οὐ γάρ σφι ἐγίνετο τὰ σφάγια χρηστὰ, IX. 61. *m.* 62. *a.*

4) χρηστὰ, *Neutrum plur. absolute positum significat* Beneficia, Bene merita. ἐμεῦ προποιήσαντος χρηστὰ ἐς σὲ, χρηστοῖσί με ὀφείλεις ἀμείβεσθαι, I. 41. *a.* 42. *b. Sed* τὰ ἑκατέροισι κατέργασται χρηστὰ, IX. 27. *a. sunt* Res ab utrisque Bene gestæ.

Χρίειν, Inungere. ἐχρίετο ὑπὸ τοῦ ἡλίου, III. 124. *a. et* 125. *f.* πτεροῖσι ὀρνίθων κεχριμένοισι πίσσῃ, IV. 195. *a.*

Χρίμπτειν, *vide* Ἐγχρίμπτειν.

Χρόνος, ὁ, Tempus. ἦν δὲ χρόνος οὗτος οὐκ ὀλίγος γενόμενος ὅτε οὐδεὶς *etc.* Multum inde effluxit temporis quo nemo *etc.* I. 160. *f.* χρόνου ἐπιγινομένου, Insequente tempore, I. 28. *a. N.* Vit. Hom. 5. *a.* χρόνου προϊόντος, Progrediente tempore, Successu temporis, VII. 197. *m.* Vit. Hom. 3. *a.* 9. *a.* 11. *a.* χρόνου δὲ περιϊόντος, IV. 155. *a. N.* χρόνου δὲ οὐ πολλοῦ διεξελθόντος, IV. 146. *a.* χρόνου προβαίνοντος, V. 58. *m.* ὀλίγου τινὸς χρόνου διελθόντος, IX. 16. *m. Et magis concise, eâdem fere notione*, καὶ ταῦτα ὀλίγου χρόνου (Brevi tempore) ἔσται τελεύμενα, III. 134. *m.* ἐλπίζων διὰ παντὸς τοῦ χρόνου, ὁμολογήσειν σφέας, IX. 13. *a. ubi, pro eo quod in latinâ versione posui*, sperans progressu temporis illos *etc. rescriptum velim*, assidue (*aut*, per totum illud tempus, *nempe*, quo in Atticâ moratus est,) sperans *etc. ut recte Wesselingius cum Valla interpretatus est.* ἐντὸς χρόνου, Intra aliquod tempus. ἐπεὰν μέλλῃ τι ἐκτὸς χρόνου ἔσεσθαι χαλεπὸν, VIII. 104. *b.*

*Dativus*, χρόνῳ, (*pro quo aliàs* σὺν χρόνῳ) Successu temporis, Tandem, Ad extremum. χρόνῳ δὲ -- ἐτράποντο οἱ Λυδοί, I. 80. *extr.* οἱ μὲν νυν χρόνῳ ἐξαιρέθησαν, I. 175. *extr.* III. 13. *m.* V. 77. *m. N.* ὡς δὲ χρόνῳ κοτε ἐγένετο τὰ σφάγια χρηστὰ, IX. 62. *a. N.* χρόνῳ ὕστερον πολλῷ, Multo post, I. 171. *m. f.* ἐν τῷ παρεόντι χρόνῳ, I. 88. *m.* γένοιτο δ' ἂν πᾶν ἐν τῷ μακρῷ χρόνῳ, V. 9. *f.* ἐν τῷ προανaισιμωμένῳ χρόνῳ πρότερον ἢ ἐμὲ γενέσθαι, II. 11. *f.* τὰ ἐν τῷ παντὶ χρόνῳ κατέργασται, Quæ ab omni inde tempore gesta sunt, IX. 27. *a.*

*Accusativus.* χρόνον, Per aliquod tempus, Aliquamdiu. μοῦνοι ἀντέσχον χρόνον Ἁρπάγῳ, I. 175. *b. Plenior formula*, ἐπὶ χρόνον. *Sic*, ἐπὶ χρόνον ἄφθογγος ἦν, I. 116. *a.* τὸν χρόνον τοῦτον, Per id tempus, V. 44. *a.* χρόνον ἐπὶ μακρὸν ἔσεσθαι

τὴν πολιορκίην, I. 81. *a.* ἐς χρόνον, Posthac. αὐτῷ ἄμεινον ἐς χρόνον ἔσται, III. 72. *f.* οὐ γὰρ ὑμῖν ἐς χρόνον μεταμελήσει, IX. 89. *m. f.* ἀνὰ χρόνῳ, Successu temporis, Deinde, I. 172. *m.* II. 151. *a.*

Χροῦς, ὁ, *Gen.* χροὸς, *Dat.* χροΐ, *Acc.* χρόα, (*conf. Gregor Dialect. ion.* §. 71.) Superficies, Cutis. τὰ ἔνθεν καὶ ἔνθεν κείρονται ἐν χροΐ, IV. 175. *a.*

Χρυσάορος, ὁ, ἡ, Aureo ense cinctus. Ἀρτέμιδος χρυσαόρου ἀκτήν, VIII. 77. *a. in Orac.*

Χρύσεος, η, ον, Aureus. Ἀλέξανδρος ὁ χρύσεος, Aurea Alexandri statua, VIII. 121. *extr.* λέβητες χρύσεοι, IX. 80 *a.* χρύσεα ποτήρια, χρύσεα χρήματα, VII. 190. *b.* ἀρτήματα χρύσεα, II. 69. *a. m. ubi* χρύσινα *praefert cod. F. quae vocabuli forma ex sequiore graecitatis aevo esse videtur: Alibi certe constanter in alteram formam consentiunt libri omnes.* αἰχμὴν στερεὴν πᾶσαν χρυσέην, I. 52. *m.* ἐν πέδησι χρυσέῃσι δεδέσθαι, III. 23. *f.* χρύσεα ποιήματα, IV. 5. *m.* ἐδωρήσατο τῇ πλατανίστῳ χρυσέῃ, VII. 27. *f.* ἰδόντα κλίνας χρυσέας καὶ τραπέζας χρυσέας, IX. 82. *a. m. Plura loca vide in Indice Rerum, voce* Aureus. *Caeterum* χρύσεος *subinde nil aliud significat quam* ἐπίχρυσος. *Sic quidem, quas* κλίνας χρυσέας *dicit Noster* VIII. 82. *a. m. easdem cap.* 80. *a.* κλίνας ἐπιχρύσους *dixerat.*

[Χρύσινος *vide paulo ante, in* Χρύσεος.]

Χρυσίον, τὸ, Aurum. ἄπυρον χρυσίον, Aurum ignem non expertum, III. 97. *m.* χρυσίον τρισκαιδεκαστάσιον, (*scil.* τοῦ ἀργυρίου, *aut* πρὸς τὸ ἀργύριον) λογιζόμενον, III. 95. *a. Conf. Indicem Rer. voce* Aurum.

Χρυσίτης, ὁ, *Foem.* χρυσῖτις, Aureolus. ἡ δὲ ψάμμος ἡ ἀναφερομένη ἐστὶ χρυσῖτις, Sabulum illud est auriferum, III. 102. *f.*

Χρυσόδετος, ὁ *et* ἡ, Auro vinctus. σφηγὶς χρυσόδετος σμαράγδου λίθου ἐοῦσα, III. 41. *a.*

Χρυσόκομος, ὁ, ἡ, Auream comam habens; *etiam de* Aureolo colore pennarum alitum. *Sic,* τὰ μὲν χρυσόκομα τῶν πτερῶν, (phœnicis avis,) τὰ δὲ ἐρυθρά, II. 73. *a. m.*

Χρυσόπαστος, ὁ, ἡ, Auro interspersus *vel* intertextus, Auro distinctus. δωρησάμενος αὐτοὺς τιήρῃ χρυσοπάστῳ, VIII. 120. *a. N.*

Χρυσὸς, ὁ, Aurum; *vide Indic. Rer. hac voce. De* χρυσῷ ἀπέφθῳ *et* χρυσῷ λευκῷ *vide Not. ad.* I. 50. *m.*

Χρυσοφορέειν, Aurum (Aureum ornatum) gestare. μηδὲ τὰς γυναῖκάς σφι χρυσοφορήσειν, πρὶν ἂν *etc.* I. 82. *f.*

Χρυσοφόρος, ὁ, ἡ, Aurum (Aureum ornatum) gestans. ἁβρότατοι ἄνδρες εἰσὶ καὶ χρυσοφόροι τὰ μάλιστα, IV. 104.

Χρυσοφύλαξ, Auri custos. τοὺς χρυσοφύλακας γρῦπας, IV. 13. *a. rursusque cap.* 27.

Χρῶμα, τὸ, Color. χρῶμα φορέουσι παραπλήσιον Αἰθίοψι, III. 101. *a.*

Χύειν, Effundere, Profundere.

ἰδὼν σωρὸν μέγαν σίτου κεχυμένον (ἐς τὴν ἀγορὴν), I. 22. *a.*

Χυτὸς, ἡ, ὸν, Fusus. ἀρτήματα λίθινα χυτὰ, Inaures ex fusis lapillis, II. 69. *a. N.*

Χυτὸς, οῦ, ὁ, *Substantivum i. q.* τὸ χῶμα, Agger, VII. 37. *a. N.*

Χυτρὶς, ἡ, Ollula. ἐκ χυτρίδων ἐπιχωριέων πίνειν, V. 88. *b. N.*

Χύτρος, ὁ, Lebes, Olla. *Plurale* Χύτροι, *nomen proprium loci:* ἔστι ταύτῃ θερμὰ λουτρὰ, τὰ Χύτρους καλέουσι οἱ ἐπιχώριοι, VII. 176. *m. N.*

Χῶμα, τὸ, Terra adgesta, Agger, Moles, Tumulus. (*Conf.* Χοῦν *et* Χοῦς.) Σεμίραμις ἀπεδέξατο χώματα ἀνὰ τὸ πεδίον ἀξιοθέητα, I. 184. *b.* Ἀλυάττεω σῆμα, τοῦ ἡ κρηπὶς μέν ἐστι λίθων μεγάλων, τὸ δὲ ἄλλο σῆμα, χῶμα γῆς, Tumulus terræ, I. 93. *a. Similiter* χώματα κεινὰ, IX. 85. *f. sunt* Tumuli sepulcrales, in quibus quidem non insunt ipsa cadavera hominum, quorum in honorem erecti tumuli sunt.

Χωρέειν, 1) Exire, Progredi, Exitum habere. ἐνθεῦτεν ἡ φάτις αὕτη κεχωρήκεε, Inde hæc fama exierat et in vulgus manavit, I. 122. *extr.* παρὰ σμικρὰ τῶν λογίων ἡμῖν ἔνια κεχώρηκε, Exierunt in exiguum quiddam, I. 120. *m. idem quod* ἐς ἀσθενὲς ἐλήλυθε; *vide* ibidem *proxime sequentia.* πάντα οἱ ἐχώρεε εὐτυχέως, Omnia ei prospere cesserunt, Exitum felicem habuerunt, III. 39. *m. Atque etiam, ubi adverb.* εὐτυχέως *non adjicitur, verbum* χωρέειν, *sicut Compositum* Προχωρέειν, *plerumque* Prosperum successum *significat. Sic,* χωρήσαντος δέ οἱ τούτου, III. 42. *a. N.* καί σφι χωρήσειν τὰ βούλονται, V. 89. *m.* οὐκ ἀμφοτέρῃ σφι ἐχώρησε, VII. 10, 2. *m.* χωρήσει τὰ νοέων ἐλήλυθας, VIII. 68, 2. *a.* εὐπετέως ὑμῖν ταῦτα οἷά τε χωρέειν ἐστί, V. 49. *a.*

2) χωρέειν, Continere, Capere. κρητὴρ χωρέων ἀμφορέας ἑξακοσίους, I. 51. *a. m.* I. 70. *a.* IV. 81. *m.* ἡ ἀρτάβη, μέτρον ἐὸν Περσικὸν, χωρέει *etc.* I. 192. *m.* αἱ γαστέρες χωρέουσι εὐπετέως τὰ κρέα, IV. 61. *f.*

Χώρη, ἡ, 1) Terra, Regio. ἡ χώρη ἡ Ἀττικὴ, IX. 13. *m. et alibi.* ἐν ῃ χώρῃ --, ταύτην μηδὲν σίνεσθαι, μήτε αὐτὴν τὴν χώρην, μήτε τοὺς οἰκήτορας αὐτῆς, VI. 97. *m. f.* λέγω τὴν χώρην, (*i. q.* τὴν γῆν ibid. *paulo ante,*) πλεῦνα ἐν πλεῦνι χρόνῳ γινομένην, λιμὸν τέξεσθαι, VII. 49. *f.* ἐν ταύτῃ (τῇ Ἀραβίῃ) λιβανωτός ἐστι μούνῃ χωρέων πασέων, III. 107. *a. et* ibid. *paulo ante,* τῶν οἰκεομένων χωρέων, *ubi perperam olim* χωρίων *edebatur. Conf.* Χωρίον.

2) χώρη, Locus; *quo significatu notanda formula* κατὰ χώρην, Suo loco, Eodem in loco. ἔα (πάντα) κατὰ χώρην ἑστάμενα, Suo loco intacta stare omnia sinebat, I. 17. *m.* τὰ ἑωυτοῦ κατὰ χώρην καταλείψειν, ἵνα ὀπίσω σφέα ἀπελθὼν ἔχοι, III. 135. *f.* κατὰ χώρην ἤλπιζον τοὺς Πέρσας εἶναι, Eodem in loco esse (Locum non mutasse, Non discessisse) Persas existimabant, IV. 135.

extr. Ἀβυδηνοῖσι προσετέτακτο, κατὰ χώρην μένουσι, φύλακας εἶναι τῶν γεφυρέων, VII. 95. b. *Inde translato formulae usu*, κατὰ χώρην μένειν *dicitur* Quidquid firmum et stabile manet, nec movetur aut mutatur. ἔς τ' ἂν ἡ γῆ αὕτη οὕτω ἔχῃ, μένειν τὸ ὅρκιον κατὰ χώρην, IV. 201. *a.* οὐκέτι ἔμενε τὸ ὅρκιον κατὰ χώρην, ibid. *extr.* Φόρους ἔταξε, οἳ κατὰ χώρην διατελέουσι ἔχοντες ἔτι καὶ ἐς ἐμέ, VI. 42. *f.* περιοίκεόν σφεας τὰ πολλὰ τῶν χωρέων (*sic duo codd.*) Ἴωνες, V. 58. *m. ubi* χώρων *vulgo*, *alii* χωρίων *ex conject.*

[Χωριάζειν, Rusticari. *Verbo hoc usum alicubi esse Herodotum putaverat H. Stephanus, Thes. T. IV. col.* 669. *e. Mihi illud nusquam occurrere memini.*]

Χωρίζειν, Separare, Distinguere. *Hinc Passiv.* τὴν Εὐρώπην ἤγηνται κεχωρίσθαι, Separatam esse, Nihil ad se pertinere, I. 4. *extr.* κεχώρισται οὗτος ὁ χειμὼν (Diversa est hæc hyems) τοῖσι ἐν ἄλλοισι χωρίοισι γινομένοισι χειμῶσι, IV. 28. *m.* νόμοισι χρέωνται κεχωρισμένοισι πολλὸν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, I. 172. *a.* κεχωρίδαται (*jon. pro.* κεχωρισμένοι εἰσί, Differunt) πολλὸν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, I. 140. *m.* κεχωρίδαται τῶν ἄλλων Αἰγυπτίων, Singulare hoc habent præ aliis Aegyptiis, II. 91. *m. f.* κεχωρίδαται αὗται (αἱ πόλιες), Sejunctæ sunt hæ civitates ab istis, I. 151. *a.*

Χωρίον, τὸ, 1) Locus, Definitum quoddam spatium, Definita quædam pars regionis aut urbis. τῇ ἦν ἐπίμαχον τὸ χωρίον τῆς ἀκροπόλιος, Ubi erat expugnabilis Locus (*vel* Pars) arcis, I. 84. *m.* οὐκέτι πολλὸν χωρίον, -- ἀλλὰ στεινή ἐστι (ταύτῃ) ἡ Αἴγυπτος, II. 8. *m. f.* τῶν ταῦτα τὰ χωρία προσχωσάντων ποταμῶν, II. 10. *m.* ἀπὸ Ἐλεφαντίνης ἄνω ἰόντι ἀναντές ἐστι χωρίον· -- τὸ δὲ χωρίον τοῦτο ἐστὶ ἐπὶ ἡμέρας τέσσερας πλόος, II. 29. *a.* ἐς τοῦτο τὸ χωρίον ἦλθον, Hunc locum adii, II. 75. *a.* οἱ ἐν ἄλλοισι χωρίοισι γινόμενοι χειμῶνες, IV. 28. *m. ubi quidem* χώρῃσι *praefert cod. Vat. et* χώροισι *Vind. Quod si vera scriptura vulgata, defendi ex hoc loco fortasse possit* χωρίων III. 107. *a. pro quo nos cum aliis* χωρέων *posuimus, et* χωρίου II. 19. *a. ubi nos ex aliis libris* χώρου *revocavimus.* τὰ πολλὰ τῶν χωρίων, *recte, ut videtur, ed. Schaef. ex Wess. conject.* V. 58. *m. pro vulgato* χώρων.

2) χωρίον *vero Nostro dicitur etiam* Locus (Dictum) scriptoris alicujus aut poëtæ; Verba quædam *sive* breviora, *sive* longiora) ex libro aliquo aut poëmate recitata aut adposita, *quas* ῥήσεις *vulgo Graeci vocant:* κατὰ ταῦτα τὰ ἔπεα καὶ τόδε τὸ χωρίον οὐκ ἥκιστα, Ex hoc maxime loco, *nempe*, quem ex Homeri Iliade modo adposui, II. 117. *a. N.*

Χωρὶς, *Praepos.* Sine, Absque, Præter, *uti vulgo.* χωρὶς τοῦ φόρου ἥρπαζον τοῦτο ὅ τι ἔχοιεν ἕκαστοι, I. 106. *a.* ἐκ πάσης Λακεδαίμονος, χωρὶς Σπαρτιητῶν,

δεῖ ἀναγκαστοὺς ἐς τὸ κῆδος ἰέναι, Præter Spartanos (*i. e.* Non solum Spartæ urbis incolas, Cives Spartanos, sed etiam) ex universâ Laconiâ oportet *etc.* VI. 58. *m. f. N. Sed* χωρὶς (τούτου) ὅ τι χαλκὸς ἢ λίθος ἦν, Excepto eo (Præterquam) quidquid aes aut lapis erat, I. 164. *f. ubi nil urget ut cum Valck.* χωρὶς ἢ ὅ τι *malimus; satis est* χωρὶς τούτου *intelligere.* ἓν ἔργον πολλὸν μέγιστον, χωρὶς τῶν Αἰγυπτίων ἔργων, Præter (Post, Si excipias) opera Aegyptiaca, I. 93. *a.*

Χωρὶς, *Adverbium*, Separatim, Seorsim, Præter alia, Non solum. χωρὶς κέεται ὁ νεκρός, Seorsim jacet cadaver, IV. 62. *extr.* χωρὶς μὲν γὰρ φόρον ἔπρησσον, (*sic enim haud dubie corrigendum*) χωρὶς δὲ τοῦ φόρου ἥρπαζον, Namque non solum tributum exigebant, verum etiam *etc.* I. 106. *a.* χωρὶς ἢ ὅτι, Nisi quod, Præterquam quod. νόμοισι παραπλησίοισι χρέωνται, χωρὶς ἢ ὅτι *etc.* I. 94. *a.* λέβητας Λεσβίοισι κρητῆρσι προσεικέλους χωρὶς ἢ ὅτι πολλῷ μέζονας, IV. 61. *a.* θαυμάσια ἡ χώρη οὐκ ἔχει, χωρὶς ἢ ὅτι ποταμοὺς πολλῷ μεγίστους, *nempe* ἔχει, IV. 82. *a.*

Χῶρος, ὁ, 1) Locus. ἔπεμπον ἐπειρησομένους τὸν χῶρον ἐν τῷ κέοιτο ὁ Ὀρέστης, I. 67. *m.* ἔδωκε (σφίσι) χώρους, ἐνιδρύσασθαι βωμοὺς καὶ τεμένεα, II. 178. *a.* ἐν τούτῳ τῷ χώρῳ (*nempe*, in colle quodam) ἀλεξομένους, VII. 225. *f.* περιοίκεόν σφεας τὰ πολλὰ τῶν χώρων, V. 58. *m. ubi alii* χωρέων, *alii* χωρίων *ex conject.* 2) Regio, Terræ tractus. τοῦ Λιβυκοῦ χωρίου, καὶ τοῦ Ἀραβίου, II. 19. *a.* ἔστι χῶρος τῆς Ἀραβίης, II. 75. *a.* μέχρι Φοινίκης ἀπὸ Περσέων χῶρος πλατὺς καὶ πολλός ἐστι, IV. 39. *m.* ἐν τῇ Ἠλείῃ πάσῃ χώρῃ, -- οὐ ψυχροῦ τοῦ χώρου ἐόντος, IV. 30. *a.* 3) Ager, Ditio, Territorium. τοῦ Ἀταρνέος χῶρος, Ager (Territorium) urbis cui Atarneus nomen est, I. 160. *m.* τῶν Θηβαίων ἔκειρε τοὺς χώρους, Agros Thebanorum vastavit; (*nempe, arbores caedendo et aedificia demoliendo*,) IX. 15. *a. m.*

# Ψ.

Ψακὰς, άδος, ἡ, *et* Ψεκὰς, Pluvia stillatim (tenuibus guttis) cadens. ὕσθησαν αἱ Θῆβαι ψακάδι, III. 10. *extr. N. ubi alii* Ψεκάδι.

Ψάμμη, ης, ἡ, *i. q.* ἡ Ψάμμος, Arena, Sabulum. ὀφρύη ψάμμης (*alii* ὀφρύη ψάμμος) κατήκει, IV. 181. *a. N. Alibi constanter communi formâ* ἡ ψάμμος *utitur Scriptor; veluti paulo post*, διὰ τῆς ὀφρύης τῆς ψάμμου, IV. 182. διὰ ψάμμου, III. 26. *a.* τῇ ψάμμῳ *et* τὴν ψάμμον, III. 102.

Ψάμμινος, η, ον, Arenosus, Sa-

bulosus. τὸ ὄρος τὸ ψάμμινον, II. 99. *a.*

Ψάμμος, ου, ἡ, *vide in* Ψάμμη. οἶδα ψάμμου ἀριθμόν, I. 47. *f. in Orac.*

Ψᾶν, *vide* Καταψᾶν *et* Συμψᾶν. *Suidae et aliorum Grammaticorum glossa* Ψῶσαν *ad Herodoti* Καταψᾶν *spectat.*

Ψαύειν, Tangere, Attingere. τῇ κεφαλῇ τοῦ οὐρανοῦ ψαύσειε, III. 30. *m. N.*

Ψέλια, τὰ, Armillæ, III. 20. *a. N.* IX. 80. *m. Singularem habes lib.* IV. 168. *a.* ψέλιον περὶ ἑκατέρῃ τῶν κνημέων, Armillam (gestant) in utrâque tibiâ. *Vulgo* ψέλλια *et* ψέλλιον *olim edebatur.*

Ψελιοφόρος, ὁ, ἡ, Armillas gestans. ἄνδρας ψελιοφόρους, VIII. 113. *f.*

Ψεύδειν, Fallere. *Hinc Passivum* ψεύδεσθαι, Falli, *idem fere quod* ἁμαρτάνειν. (*Conf. Valck. ad* VII. 139, 23.) ἡ τρίτη τῶν ὁδῶν (Tertia ratio explicandæ naturæ Nili) μάλιστα ἔψευσται, plurimum Aberrat a vero, II. 22. *a.* (*conf.* Ψευδής.) εἰ ἐγὼ ψευσθείην γνώμῃ, VII. 9, 3. *ubi forsan* γνώμης *malles, sed in vulgatum consentiunt libri omnes. Contra*, ἐψευσμένοι γνώμης *tenent iidem omnes* VIII. 40. *m. et* ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος, IX. 61. *extr.*

Ψευδής, έος, ὁ, ἡ, Mendax. τρέπεται ἐπὶ ψευδέα ὁδόν, I. 117. *a. m.*

Ψευδόμαντις, ιος, ὁ, Falsus (Mendax) vates, IV. 69. *f.*

Ψευδοπαρθένος, ου, ἡ, Falso nominata virgo, Virginitatem mentiens, IV. 180. *a. m.*

Ψευδόρκιος, ὁ, ἡ, Perjurus, Jusjurandum violans, I. 165. *f.*

Ψεῦδος, εος, τὸ, Mendacium. θεοῖσι ψεύδεα μαντήϊα κεκτημένοισι, Mendacia oracula habentibus, II. 174. *f. ubi* ψευδέα *malles, quemadmodum continuo dein* ἀψευδέα μαντήϊα *dixit; sed in antepenacutam vocem consentiunt libri; et substantivum* ψεύδεα, *alteri substantivo* μαντήϊα *per Adpositionem Homerico more junctum, vim habet Adjectivi.*

Ψῆγμα, τὸ, *collective*, Ramenta auri. πάρεξ τοῦ ἐκ τοῦ Τμώλου καταφερομένου ψήγματος, I. 93. *a.* V. 101. *m.* Indi tributum pendunt 360 talentorum ψήγματος, III. 94. *f.* 95. *m.* 98. *a.* ἐσπεσὼν ἐς σωρὸν ψήγματος, VI. 125. *m.*

Ψὴν, ηνὸς, ὁ, Culex, Cynips. ὁ ψὴν τὴν βάλανον ἐσδύνων· ψῆνας γὰρ φορέουσι ἐν τῷ καρπῷ οἱ (φοίνικες) ἔρσενες, κατάπερ οἱ ὄλυνθοι, I. 193. *extr. N. Glossa Herodotea:* Ψῆνας, κωνωπεῖα τὰ ἐν τοῖς ὀλύνθοις γινόμενα.

Ψηφιδοφόρος, ὁ, Suffragium ferens. ἦν γὰρ (ὁ πολέμαρχος) ἑνδέκατος ψηφιδοφόρος, VI. 109. *a.*

Ψῆφος, ου, ἡ, Calculus quo fertur suffragium. διενέμοντο τὰς ψήφους ἐπὶ τοῦ Ποσειδεῶνος τῷ βωμῷ, VIII. 123. *m.* πᾶς τις αὐτέων ἑωυτῷ ἐτίθετο τὴν ψῆφον, Sibi ipsi suffragium ferebat, VIII. 123. *b.*

Ψιλὸς, ἡ, ὸν, 1) Nudus, Vacuus. (ἡ ἶβις) ψιλὴ τὴν κεφαλήν, II. 76. *m.* πεδίον μέγα τε καί ψι-

λὸν, Nudus campus; *nempe*, nec arboribus obsitus, nec dumetis impeditus. I. 80. *a.* ὁ λόφος οὗτος δασὺς ἴδῃσι ἐστὶ, ἐούσης τῆς ἄλλης Λιβύης ψιλῆς, IV. 175. *b.* πᾶσαν ἐοῦσαν ψιλὴν καὶ ἀγρίων καὶ ἡμέρων δενδρέων, IV. 21. 2) *In re Militari* ψιλοὶ, *uti vulgo*, *sunt* Leviter armati, Clypeis non instructi, IX. 28. *a.*

Ψιλοῦν, Nudare. τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ψιλώσαντες, IV. 26. *m.* τὰ κρέα ἐψιλωμένα τῶν ὀστέων, IV. 61. *f.* *Metaphorice*: ψιλώσαντες (αὐτὸν) τῆς δυνάμιος, II. 151. *extr. N.*

Ψύχειν, Refrigerare. ἐπὶ δυσμῇσι ἐὼν (ὁ ἥλιος) τὸ κάρτα ψύχει, Refrigerat aërem, III. 104. *extr.* *Passivum*: ψύχεται (τὸ ὕδωρ) μέχρι ἐς ἠῶ, Refrigescit, IV. 181. *extr.* *i. q.* ψυχρὸν γίνεται, *paulo ante* ibid.

Ψυχὴ, ἡ, 1) Anima *hominis.* εἰπόντες ὡς ἀνθρώπου ψυχὴ ἀθάνατός ἐστι, II. 123. *m.* 2) Animus, Animi vires et robur, Ingenium. ἦν γὰρ ψυχὴν οὐκ ἄκρος, V. 124. *a.* διεπειρᾶτο αὐτοῦ τῆς ψυχῆς, III. 14. *a.* (*pro quo est* ὀργῆς VI. 126. *a.*) 3) Vita. βασιλεῖ οὗτος τὴν ψυχὴν ἀπέδωκε, III. 130. *f.* τοῦ ἑνὸς (παιδὸς) τὴν ψυχὴν (*alii* τῇ ψυχῇ) ζημιώσεαι, VII. 39. *f.* ὃς βούλοιτο ποινὴν τῆς Αἰσώπου ψυχῆς ἀνελέσθαι, Poenam repetere Vitæ (*nempe* perditæ, *id est*, Cædis) Aesopi, II. 134. *f.*

Ψύχος, εος, τὸ, Frigus, Gelu. *Etiam Plurali numero utitur Noster.* τοὺς μὲν ὀκτὼ μῆνας διατελέει χειμὼν ἐών, τοὺς δ' ἐπιλοίπους τέσσερας ψύχεα αὐτόθι γίνεται, Frigus idemtidem incidit, IV. 28. *m.*

Ψυχρὸς, ἡ, ὸν, Frigidus; *metaphorice*, Inutilis, Vanus. ὑμῖν τοιῇδέ τις γένοιτ' ἂν ἐπικουρίη ψυχρή, *nempe* Sero veniens, VI. 108. *a. N.* ἐπαρθεὶς ψυχρῇ νίκῃ, Frigidâ elatus victoriâ, *id est*, Vanâ, *aut*, quam vanâ spe præceperat; *sive*, Victoriâ non ardore pugnæ, solummodo vanis gloriosisque verbis partâ, IX. 49. *a.*

# Ω.

Ὦ particula, *Vocativo praeponi solita.* ὦ Κροῖσε, I. 32. *a.* ὦ βασιλεῦ, I. 87. *m. f.* ὦ παῖ Κλεομβρότου, IX. 78. *a. et frequenter alibi. Saepe vero etiam abest, ut* Γύνη, I. 11. *a.* δέσποτα, I. 35. *m.* Ἄδρηστε, I. 41. *a.*

*Ubi Vocativus, quem praecedit* ὦ *particula, incipit a vocali* α, *ibi* α *absorbetur. Sic* ὤνθρωπε, *sive rectius* ὦ 'νθρωπε, I. 35. *m. et* VIII. 125. *f.* (*vide utrobique Var. Lect. ubi quidem ad* I. 35. *adnotare debueram*, *sic* ὦ 'νθρωπε *scri-*

ptum edidisse Schaeferum, quam in scripturam, VIII. 125. libri fere omnes consentiunt.) Similiter ὦναξ, sive rectius ω ῞ναξ, pro ὦ ἄναξ, O rex *Apollo*, I. 159. *f.* IV. 150. *m.* 155. *f.* VII. 141. *a.* *quibus quidem in locis nec inter se mutuo, nec secum ipsi consentiunt tam editi, quam scripti libri, nisi quod ubique constanter* ὦναξ (*sic*) *pingit noster cod. F.*, ὦ ῞ναξ *vero constanter diligentissimus Schaefer. Caeterum nonnulli subinde etiam* ὤναξ (*sic*) *pingunt, quâ de scripturâ vide quae in Var. Lect. ad* VII. 141. *a. monita sunt. Ex codd. Pa. et Pe. vero ad* I. 159. *f.* (*de quo ibi in Var. Lect. monere debueram*) *adfertur scriptura hujusmodi*, ὦ ̓ναξ. *Caeterum de hoc genere conferendus Gregor. Dialect. jon.* §. 29. *Paulo diversi generis videntur esse* formæ contractæ ὧλλοι, ὡνήρ, ὧνδρες, ὥνθρωποι, *quas vide in* ῎Αλλος, ᾿Ανήρ *et* ῎Ανθρωπος.

῟Ωδε, (*constanter fere* ῟Ωιδε, *id est*, ὧδε *scribitur in cod. F. nec adeo absurde; conf. Bosii Ellips. Gr. voce* Τρόπος.) 1) *i. q.* οὕτω, Sic, Hoc modo. ὧδε τὰ σπουδαιότατα ταριχεύουσι, I. 86. *a. m.* ὧδέ σφι ἐς τὴν ἔψησιν ἐξευρηται, IV. 61. *a.* 2) Hîc, Hoc loco. *Sic quidem vulgo edebatur* νῦν δὲ ὧδε ἐστί, I. 111. *extr. et ego etiam vulgatam*, I. 115. *extr. tenui scripturam*, ὧδέ τοι πάρειμι. *At, sicut priori loco, ex plurium codicum consensu*, ὅδε *cum Schaefero posui, sic etiam posteriori loco eamdem scripturam, quam ibidem pariter offerebant nostri codices, debueram adsciscere. Alibi certe in Musis particulam* ὧδε *istâ notione positam non memini me legere; nec apud jonicum Homerum umquam istâ notione usurpatam reperiri adnotavit ex veteribus grammaticis Eustathius ad Odyss.* α΄. 182. *Confer Heynium ad Iliad* β΄. 258.

᾿Ωθέειν, Propellere, Præcipitare. ὦσε ἑωυτὸν ἐς τὸ πῦρ, VII. 167. *m. Et metaph.* ὠθέει (ὁ δῆμος) τὰ πρήγματα, Præcipitat, Violenter deproperat res, III. 81. *m.* (*conf.* ᾿Εμπίπτειν.) *Passivum.* ὠθεόμενοι πρὸς αὐτέων ἐς κεφαλήν, Etiamsi in caput ab illis præcipites darentur, VII. 136. *a. N. Medium*, ὤσασθαι, Pellere (*nempe* a se) hostem. ὠσάμενοι τὸν Πέρσεα, VIII. 3. *extr.* ὤσαντο τὴν ἵππον, IX. 25. *Conf.* ᾿Ανωθέειν, ᾿Απωθέειν, Διωθέειν.

᾿Ωθίζειν, *proprie*, Sese mutuo premere et protrudere *in turbâ hominum; sensu translato*, Altercari. ὠθισμένων δ᾽ αὐτῶν, III. 76. *f. Conf. voc. seq.*

᾿Ωθισμός, οῦ, ὁ, Conflictus cominus pugnantium, et mutuo sese, veluti in turbâ hominum, prementium et protrudentium. Περσέων τε καὶ Λακεδαιμονίων ὠθισμὸς ἐγένετο πολλός, VII. 225. *a.* ἐς ὃ ἀπίκοντο ἐς ὠθισμόν, IX. 62. *f. N.* (*Conf. Polyb. IV.* 58, 9.) *Metaphorice*, ὠθισμὸς λόγων *dicitur* Con-

flictus sermonum, Altercatio. ἐγένετο λόγων πολλὸς ὠθισμὸς Τεγεητέων τε καὶ Ἀθηναίων, IX. 26. *a. N.*

[Ὠκινάκης, εος, ὁ, *Sic pro ἀκινάκης, vocali α in ω conversâ, scripsisse Herodotum statuunt Suidas et Etymologus; falso: nusquam certe ista vocabuli forma in Musis occurrit, nec eam admittebat jonici idiomatis ratio. Poterat quidem* VII. 54. *f. ubi nos, praeeuntibus libris nonnullis* Περσικὸν ξίφος τὸν ἀκινάκην καλέουσι, *ubi alii* τὸ ἀκινάκην *praeferunt, suo more Herodotus* τὠκινάκην *scribere, quemadmodum* τὤγαλμα *et* τὠληθὲς, *et ista scriptura ibi fortasse restitui auctori debuerat. At non idcirco statuendum erat,* ὠκινάκην *pro* ἀκινάκην *dixisse Herodotum.*]

Ὠκύτοκον, τὸ, (*proprie, Neutrum Adjectivi* ὠκύτοκος, Celeriter pariens,) Celeritas partus. ἀποφερούσας ἀντὶ τοῦ ὠκυτόκου τὸν ἐτάξαντο φόρον, Tributum ferentes quod (*deae Lucinae*) pro accelerando partu (pro maturato *aut* maturando partu) pactæ erant, IV. 35. *a. N. quem locum Larcherus* (*vereor ne non satis recte*) *his gallicis verbis reddidit:* „Celles-ci apportoient à Ilithye le tribut qu'elles étoient chargées d'offrir pour le prompt et heureux accouchement des femmes de leur pays.“

Ὦλλοι, ὦλλοι, *i. q.* οἱ ἄλλοι, Alii, Reliqui. *Vide supra sub voc.* Ἄλλος.

Ὠμηστὴς, Carnivorus. λέοντα ὠμηστὴν, V. 92, 2. *extr. in Orac.*

Ὠμοβοέη, ἡ, (*scil.* δορὰ *vel* δορὴ) Cruda bovis pellis, Corium bovinum. ὠμοβοέην περιτείνας, IV. 65. *a.* λαισήϊα ὠμοβοέης πεποιημένα, VII. 91. *a. N. ubi perperam olim* ὠμοβοΐης *edd. et plures mssti,* ὠμοβοείης *alii.* ῥαψάμενον τῶν ὠμοβοέων καὶ τῶν ἄλλων δερμάτων ἐχετὸν, III. 9. *f.*

Ὠμοβόϊνος, η, ον, *i. q.* ὠμοβόεος, Ex crudâ bovis pelle (Bovino corio) confectus. ἀσπίδας ὠμοβοΐνας σμικράς, VII. 79. *Conf. Not. ad.* VII. 91. *a.*

Ὦμος, ου, ὁ, Humerus, Lacertus, Superior pars brachii a cubito ad scapulum. νεκροῦ ἀποταμὼν ἐν τῷ ὤμῳ τὴν χεῖρα, II. 121, 5. *m.* δεξιοὺς ὤμους ἀποταμόντες σὺν τῇσι χερσὶ, IV. 62. *f.*

Ὦν, *jonice pro communi* οὖν, Igitur. οὐδὲ ὦν αὐτοὶ δώσειν, I. 2. *extr.* μέχρι μὲν ὦν, I. 4. *a. et sic constanter alibi. Similiter* οὔκων *vel* οὐκ ὦν, *pro* οὔκουν, Non igitur. οὔκων δὴ ἐπειθε, I. 11. *m. f.* (*vide supra in* Οὔκων.)

*Saepius videri potest fere abundare, ut in formulis hujusmodi:* τοῦτον δὴ ὦν, I. 34. *m.* 58. *f.* 59. *a.* οὐ γὰρ ὦν, I. 49. *b. et cet. Praesertim vero in Verbis compositis amat Herodotus mediam inter Praepositionem et Simplex verbum particulam* ὦν *per Pleonasmum intersertum.* ἀπ' ὦν ἔδοντο, II. 39. *m.* ἐξ ὦν εἷλον, II. 40. *m.* κατ' ὦν ἐκάλυψε, II. 47. *f.* ἐν ὦν ἔπλησαν, II. 87. *a.* κατ'

ὧν ἔδησαν, II. 122. *m.* ἀν' ὧν ἐφάνη, III. 82. *f.*

Ὦ ναξ, *vide supra, in* Ὦ *particulâ.*

Ὠνέεσθαι *Nostro non tam dicitur qui* Pacto pretio Emit, (*hic quidem* πριάμενος *est*) *quam et qui* Velle se Emere significat, et ex altero quærit quanti rem vendat. (*Conf. Wesseling. ad* I. 68, 26.) χρυσὸν ὠνέοντο· - - Κροῖσος δέ σφι ὠνεομένοισι ἔδωκε δωτίνην, I. 69. *f.* τὰς νήσους οὐκ ἐβούλοντο ὠνεομένοισι πωλέειν, I. 165. *a.* ἐπεθύμησε τῆς χλανίδος, καὶ αὐτὴν προσελθὼν ὠνέετο. ὁ δὲ - - λέγει· Ἐγὼ ταύτην πωλέω οὐδενὸς χρήματος, III. 139. *f.*

Ὠνή, ῆς, ἡ, Emtio. ἀγορὰς κτησάμενοι, ὠνῇ τε καὶ πρήσει χρέωνται, I. 153. *m.*

Ὠνὴρ *et* Ὤνθρωποι *vide in* Ἀνὴρ *et* Ἄνθρωπος.

Ὠόν, τό, Ovum. *Cum jota subscripto aut ad latus posito* ὠιὸν *vel* ᾠὸν *scribunt probati codices. Vide notata in Var. Lect. ad* II. 68, 8.

Ὡραῖος, η, ον, 1) Tempestivus, Maturus. ἐοῦσαν ἤδη ἀνδρὸς ὡραίην, Viro jam Maturam, I. 107. *b.* παρθένοι γάμων ὡραῖαι, I. 196. *a.* ἐπειδὴ ἐγένοντο γάμου ὡραῖαι, VI. 122. *b.*

2) τὴν ὡραίην, *i. q.* τὴν ὥρην, Idoneo, Statuto, Consueto tempore. ἐν τῷ (*i. q.* ἐν ᾧ *scil.* χειμῶνι, hyeme in Scythicâ terrâ) τὴν μὲν ὡραίην οὐκ ὕει, Solito et statuto (*aliis in regionibus*) tempore non pluit, IV. 28. *m. N. ubi Schneider quidem*, τὴν ὡραίην *eâdem notione accipiens quâ vulgo alii scriptores* τὴν ὡραίαν *usurpant*, Verno tempore *interpretatur: sed, Herodotum* τὴν ὡραίην *l. c.* Solitum pluendi tempus *dixisse, cum aliunde colligi poterat, tum e verbis ibidem proxime sequentibus liquido adparebat. Ad* τὴν ὡραίην *vero, si pro Adjectivo vocabulo accipias, possis* ὥρην *supplere: commodius vero cum Schaefero (ad Bosii Ellips. p.* 577.) *Substantivum per se nomen esse* ἡ ὡραίη, *per paragogen ex* ὥρη *formatum, atque idem quod* ὥρη *significans, putaveris, quemadmodum ex* ἀνάγκη *fit* ἀναγκαίη, *ex* σελήνη σεληναίη, *ex* Ἀθήνη Ἀθηναίη. *Utramque et formationis et interpretationis rationem Aem. Portus proposuerat, optionem permittens lectori. Conf.* Ὥρη.

Ὥρη, ης, ἡ, 1) Tempus, *praesertim* Certum, Justum, Idoneum tempus. τὴν ὥρην (Certo, Definito *diei* tempore, Justo tempore) ἐπαγινέειν σφι αἶγας, II. 2. *m.* γαμέει μιν ἐς γάμου ὥρην ἀπικομένην, VI. 61. *extr.* κομιδῆς πέρι, τὴν ὥρην αὐτῷ μελήσειν, Ad reditum quod adtinet, Commodum tempus sibi curæ esse futurum, VIII. 19. *f.* ἦν μὲν τῆς ὥρης μέσον θέρος, Tempus (*anni*) quod adtinet, media æstas erat, VIII. 12. *a.* φυλάξαντες τὴν αὐτὴν ὥρην, Observantes idem (*diei*) tempus, eamdem horam, VIII. 14. *f.* *Caeterum* Horas diei *alibi* τὰ δυώδεκα μέρεα τῆς ἡμέρης *dicit*, II. 109. *f.*

2) αἱ ὧραι *Nostro dicuntur*

(1) Quadripartitæ per annum commutationes temporum. ὁ κύκλος τῶν ὡρέων ἐς τὠυτὸ περιϊών, II. 4. *m.* Aegyptii δυώδεκα μέρεα δασάμενοι τῶν ὡρέων ἐς τὸν ἐνιαυτόν, duodecim partes quadripartitarum vicissitudinum temporum distribuerunt per annum; *id est*, Annum in duodecim partes distribuerunt, intra quas 12 partes quatuor temporum vicissitudines circulum suum absolverent, II. 4. *a.* Græci tertio quoque anno unum mensem intercalabant, τῶν ὡρέων εἵνεκα, ἵνα δὴ αἱ ὧραι συμβαίνωσι παραγινόμεναι ἐς τὸ δέον, II. 4. *a. et* I. 32. *a.*

(2) Cœli atque aëris temperies, quæ in regione aliquâ obtinet. οἱ Ἴωνες τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν ὡρέων ἐν τῷ καλλίστῳ ἐτύγχανον ἱδρύμενοι πόλιας, I. 142. *a. N.* (*ubi perperam olim* οὐρέων, *alii* ὀρέων.) οἱ Αἰολέες χώρην ἔτυχον κτίσαντες ἀμείνω Ἰώνων, ὡρέων δὲ ἥκουσαν οὐκ ὁμοίως, (*nempe* οὐκ οὕτως εὖ,) I. 149. *extr.* Αἰγύπτιοι ὑγιηρέστατοι πάντων ἀνθρώπων, τῶν ὡρέων εἵνεκεν, ὅτι οὐ μεταλλάσσουσι αἱ ὧραι. ἐν γὰρ τῇσι μεταβολῇσι (τῶν ὡρέων) τοῖσι ἀνθρώποισι αἱ νοῦσοι μάλιστα γίνονται, II. 77. *m.* ἡ Ἑλλὰς τὰς ὥρας πολλόν τι κάλλιστα κεκραμένας ἔλαχε, III. 106. *a.* ἔχει ἡ Κυρηναίη χώρη τρεῖς ὥρας ἐν ἑωυτῇ, IV. 199. *a.*

3) *Denique* ὥρας *etiam dicit Noster* Quatuor cœli plagas, *sive* Puncta cœli cardinalia *quae vulgo vocantur.* εἰ ἡ στάσις ἤλλακτο τῶν ὡρέων, καὶ τοῦ οὐρανοῦ τῇ μὲν νῦν ὁ βορέης τε καὶ ὁ χειμὼν ἑστᾶσι, ταύτῃ τοῦ νότου ἦν ἡ στάσις καὶ τῆς μεσαμβρίης, *et cet.* II. 26. *a.*

Ὤρη, ης, ἡ, *i. q.* φροντίς, Cura, Ratio quæ habetur *alicujus.* μηδεμίην ὤρην ἔχειν ἁρπασθεισέων γυναικῶν, II. 4. *m. pro quo est* λόγον οὐδένα ποιήσασθαι *paulo post* ibid. τῆς οὐδεμίη ἔσται ὤρη ἀπολλυμένης, III. 155. *m.* ὤρην ἐποιήσαντο οὐδεμίην, *cui opponitur,* σπουδὴν μεγάλην ἐποιήσαντο, IX. 8. *b.*

Ὠρύεσθαι, Ululare, Inconditum clamorem tollere, *non solum in Dolore et Mœstitiâ, ut* βοῶσι ὠρυόμενοι, III. 117. *f. sed et in Laetitiâ, ut* ἀγάμενοι τῇ πυρίῃ ὠρύονται, IV. 75. *a. N. ubi verbum hoc minime indigebat virorum doctorum operâ, certatim medelam adferre conantium. Sic certe etiam latino verbo* Ululare *utuntur Romani scriptores, in his Julius Caesar, apud quem* (*Bell. Gall. V.* 37.) Suo more *Galli* victoriam conclamant atque ululatum tollunt.

Ὡς *particula, latinis particulis* Ut, Uti, *respondens; cujus de vario usu et constructione apud Herodotum occurrente potiora quaedam momenta notamus.*

I. ὡς *particula, ubi ad praecedentem* οὕτω (*sive expressam, sive subintellectam*) *refertur, modo cum Indicativo, modo cum Infinitivo construitur.* τῷ ἀνδρὶ προσφιλέες οὕτω ἐγένοντο, ὡς -- σφέας ἐκέλευε, I. 163. *a.* οὕτω κλεινὴ ἐγίνετο, ὡς καὶ πάντες -- ἔμαθον, II. 135. *f.* ὑψηλὸν οὕτω δή τι λέγεται, ὡς τὰς

κορυφὰς αὐτοῦ οὐκ οἷά τε εἶναι ἰδέσθαι, IV. 184. *f. ubi quidem Infinitivus* εἶναι *videri potest a verbo* λέγεται *pendere.* οὐκ (*nempe* οὐκ οὕτω μεγάλα) ὡς ἐς πυραμίδα τοιαύτην ἀπικέσθαι, II. 135. *a.*

*Sed subinde, ubi post adverbium* οὕτω, *aut post adjectivum* τοιόσδε, *desiderabas* ὡς *particulam cum verbo finito constructam, amat Noster omittere istam particulam, eoque asyndeto major quaedam vis accedit orationi.* ῥώμη σώματος τοιήδε (ὕπην αὐτοῖς), ἀεθλοφόροι ἔσαν ἀμφότεροι, I. 31. *a.* οὕτω ἰσχυραὶ, μόγις ἂν λίθῳ παίσας διαῤῥήξειας, III. 12. *m.* (*ubi praecessit,* ἀσθενέες οὕτω, ὥστε -- διατετρανέεις.) *Interdum eodem loco, ubi* ὡς *desiderabas, ponitur Pronomen relativum, aut particula quaedam relativa.* κρήνη οὕτω ἐοῦσα πικρὴ, ἣ -- κιρνᾷ τὸν Ὕπανιν, IV. 52. *m. N. Eodem referas istud,* προφάσιος δὲ τῆσδε, δηλαδὴ αὐτὸς μὲν ἐπιθήσεσθαι μέλλοι τοῖσι Σκύθῃσι, IV. 135. *m. ubi praeter necessitatem Reizius ante* αὐτὸς μὲν *particulam* ὡς *inseruit, quam veteres libri ignorant omnes.* νῆσον ὧδε ἐοῦσαν εὐπετέα χειρωθῆναι, τὴν τῶν τις ἐπιχωρίων *etc.* III. 120. *f. ubi* τὴν, *jonice pro* ἣν *positum, idem ac* ὡς αὐτὴν *valet.* δυσχείμερος χώρη οὕτω δή τί ἐστι, ἔνθα τοὺς μὲν ὀκτὼ τῶν μηνῶν *etc.* IV. 28. *a. ubi* ἔνθα, *idem valens ac* ἐν ᾗ, *ponitur pro* ὡς ἐν αὐτῇ.

II. ὡς, *ubi ad significandum Tempus adhibetur* 1) *legitime cum verbo Finito construitur.* ὡς ἐσήϊε, (Ut, *vel* Postquam, ille introiit) εὐθὺς ἡ Πυθίη λέγει, I. 65. *m.* ὡς δέ οἱ πάντες διετετάχατο, παραίνεσε *etc.* I. 80. *m. Sic et* ὡς -- τάχιστα, Ut primum, Simulatque. ὡς δὲ ἡμέρη τάχιστα ἐγεγόνει, I. 11. *a.* ὡς γὰρ ἐπετρόπευσε τάχιστα, I. 65. *f. Tum* I. 80. *f.* 141. *a.* 213. *m. et alibi.*

2) *In istis exemplis* ὡς *vim habet Conjunctionis; nonnihil diversa est ratio formulae* ὡς τάχιστα, (*his vocibus proxime inter se junctis, nullâ aliâ intersertâ,*) *quae vim habet Adverbii,* Quam citissime, Quam primum. ἐθέλων ὡς τάχιστα ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον ἀπικέσθαι, I. 66. *f. ubi* ὡς τάχιστα *idem sonat ac* τὴν ταχίστην, ibid. *pro quo alibi est* ὡς ποδῶν εἶχον, VI. 116. *a. m. N.* IX. 58. IX. 59. *b. et* ὡς τάχεος εἶχε ἕκαστος, VIII. 107. *m.*

3) *Sed, ubi Conjunctionem* ὡς, *Tempus significantem, praecedit et sequitur oratio infinita, ibi ipsa etiam* ὡς *particula Infinitivum adsciscit. Sic,* ὡς δὲ παρεῖναι αὐτοὺς, *pro* ὡς παρῆσαν αὐτοὶ, I. 29. *f. N.* ὡς δέ μιν προστῆναι τοῦτο, I. 86. *m.* μετὰ δὲ, ὡς οὐ παύεσθαι, I. 94. *a. m.* ὡς δὲ ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος, I. 141. *a.* ὡς δὲ χέρσον γεγονέναι, II. 99. *m. f.* τὸν δὲ, ὡς μαθεῖν τοῦτο, αὐτίκα συμβουλεύεσθαι, II. 107. *m.* ὡς δὲ τὸν παῖδα ποιέειν τὰ προσταχθέντα, II. 121, 5. *a.* ὡς δ' ἄρα οἴχεσθαι τὸν Αἰθίοπα, II.

140. *a.* ὡς δ' ἐγερθῆναι τὸν Ἡρακλέα, IV. 9. *a.* ὡς δὲ περὶ Ἰαπυγίην γενέσθαι πλώοντας, VII. 170. *a. m.* ὡς δὲ ἐκβῆναι τάχιστα τὸν βασιλέα, VIII. 118. *f. Semel videri poterat* ὡς, Quum *significans, cum Participio construi:* ταῦτα ὡς ἀπενειχθέντα, (Hæc quum renunciata essent Cambysi) εὖ δοκέειν οἱ εἰρῆσθαι, III. 14. *f. quo de loco vide infra, num. VII.*

III. *Post formulas hujusmodi,* ὡς ἐμοὶ δοκέει, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, *aliasque similes, ubi in proxime sequenti oratione Nominativum cum Verbo finito requireres, Accusativum cum Infinitivo ponere amat Noster.* ὡς ἐμοὶ δοκέει, τὸ ἔθνος οὐδαμὰ μεγάλως αὐξηθῆναι, I. 58. *f. N. qui locus si difficultate quadam premi videtur, ecce alios planissimos.* ὡς δ' ἐγὼ ἤκουσα, εἶναι αὐτὸν *etc.* IV. 76. *f.* ὡς δ' ἐγὼ πυνθάνομαι, δύο μηνῶν αὐτὸ εἶναι τῆς ὁδοῦ, II. 8. *a. m.* ὡς δ' ἐγὼ πυνθάνομαι, τὸν Ζάλμοξιν τοῦτον δουλεῦσαι ἐν Σάμῳ, IV. 95. *a.* ὡς δὲ Σκύθαι λέγουσι, νεώτατον εἶναι τὸ σφέτερον, IV. 5. *a.* ὡς δ' αὐτοὶ Λακεδαιμόνιοι λέγουσι, Λυκοῦργον ἀγαγέσθαι ταῦτα, I. 65. *f.* ὡς δὲ Ἀθηναῖοι λέγουσι, δικαίως ἐξελάσαι, VI. 137. *m. Quibus omnibus locis quod in Adnot. ad* I. 58. *f. dixi, Infinitivum pendere a subintellecto repetito verbo* δοκέει, ἤκουσα, λέγουσι *etc., id firmatur locis hujusmodi, ubi diserte repetitum verbum est,* ὡς δὲ ὁ ματαιότερος λόγος ὥρμηται, λέγεται Πολυκράτεα δοῦναι, III. 56. *m.* (*ubi vide quae adnotavimus.*) ὡς δὲ εἰκάσαι, ἐς πέντε μυριάδας συλλεγῆναι εἰκάζω, IX. 32. *f.*

IV. *Non modo* ὡς ἐμοὶ δοκέει (*verbo Finito*) *dicit Noster, sed et in eamdem fere sententiam Infinitivo utitur,* ὡς ἐμοὶ δοκέειν, Ut (Quatenus, Quantum) mihi videtur, Ad meam quod adtinet opinionem, II. 124. *m.* VI. 95. *f.* (*cum Var. Lect.*) VIII. 30. *m. Similiter eadem particula cum aliis Infinitivis jungitur.* ὡς εἰπεῖν λόγῳ, ὡς λόγῳ εἰπεῖν, Ut sic dicam, Vere dixerim, II. 53. *a. N.* 134. *m.* ὡς εἰκάσαι, *et* ὡς ἐπεικάσαι, Ut conjicias, Quatenus conjicere licet, I. 32. *f.* IX. 32. *f. Rursus,* ὡς εἰκάσαι (Quatenus conferre inter se licet) βασιληΐην τε καὶ πολιτηΐην, IX. 34. *a.* ὡς ἐμὲ εὖ μεμνῆσθαι (Si, *aut* Quatenus, equidem bene memini) τὰ ὁ ἑρμηνεύς μοι ἔφη, II. 125. *f. Pro eo quod ait,* λέγω δὲ, ὡς εἶναι ταῦτα σμικρὰ μεγάλοισι συμβαλέειν, IV. 99. *f. poterat brevius* ὡς -- συμβαλ. *dicere,* Ut conferam; *quemadmodum* ὡς εἰκάσαι τὴν βασιλ. *sed plenius ibi* ὡς εἶναι συμβαλέειν *dicit, ubi* εἶναι *videri possit idem ac* ἐξεῖναι *valere,* Quatenus licet exigua hæc cum magnis conferre. *Eamdem in sententiam,* ὥστε εἶναι, *ait,* σμικρὰ ταῦτα μεγάλοισι συμβαλέειν, II. 10. *a. ubi alii quidem* ὡς *tenent, ac fortasse* ὥς γε *scriptum oportebat.*

*Sed alibi passim eâdem formulâ* ὡς εἶναι *aliam in senten-*

*tiam utitur Scriptor, ita tamen, ut ibi etiam, siculi loco paulo ante citato, verbum* εἶναι *salvâ sententiâ abesse potuisse videatur.* μεγάλα ἐκτήσατο χρήματα, ὡς ἂν εἶναι Ῥοδῶπιν, ἀτὰρ οὐκ ὥς γε *etc.* II. 135. *a. ubi alii quidem* Ῥοδώπιος *corrigunt, alii* Ῥοδώπι, *sed in* Ῥοδῶπιν *consentiunt vett. libri omnes. Ibi Valla, pro* ἂν εἶναι, *cum ms. Arch.* ἀνεῖναι *legens, hariolando convertit,* quæ Rhodopis transscenderent; *quorum verborum loco Gronovius haec posuit,* ut esset Rhodopis; *quae in hanc partem Wesselingius accepit,* ut Rhodopis esse potuerit. *Rectius Henr. Stephanus, et ex mente auctoris,* Pro Rhodopis quidem conditione. *Posses fere ad verbum reddere,* Ut quæ Rhodopis esset; *et brevius etiam, et ad latini sermonis usum magis adcommodate,* Ut Rhodopis: *etenim, verum si quaeris, infinitivus* εἶναι *in istâ formulâ propemodum prorsus abundat; et* ὡς εἶναι Ῥοδῶπιν *idem valet ac si* ὡς Ῥοδῶπις *dixisset. (conf. voc.* Εἶναι, *num.* 2.) *Valet autem in istâ orationis connexione,* Ut Rhodopis, *idem atque,* Quatenus mulier talis, qualis Rhodopis, ingentes opes comparare potest.

*Similem rationem habet id quod* IV. 81. *a. legitur, ubi ait,* De Scytharum numero valde dissentientes audivisse se sermones, καὶ γὰρ κάρτα πολλοὺς εἶναί σφεας, καὶ ὀλίγους, (*intellige,* καὶ κάρτα ὀλίγους,) ὡς Σκύθας εἶναι. *Ibi postrema verba equidem olim cum Larchero sic acceperam,* Si (*vel,* Quatenus) de vere nominatis Scythis *quaeras. At in hanc sententiam dicturus Scriptor erat* ὡς ἀληθέως (*vel* ὡς γνησίως *aut* γνησίους) Σκύθας εἶναι. *Valla breviter, haud satis scio quâ sententiâ,* Utique Scythas; *quae latina Gron. et Wess. tenuerunt. Commodius latine reddes,* Ut quidem Scythas; *nempe,* Alii admodum paucos esse dixerunt; numerum Scytharum ediderunt nimis exiguum Pro ratione illius populi, *quippe quem esse numerosissimum norunt aut certe existimant omnes.*

*Eâdem formulâ* ὡς εἶναι *utitur Noster* II. 8. *m. f.* τὸ ἀπὸ Ἡλιουπόλιος οὐκέτι πολλὸν χωρίον, ὡς εἶναι Αἰγύπτου. *Valla,* Non multorum spatiorum iter quod Aegypti sit. *Wess. cum Gron.* Non ampla regio est ut Aegypti sit. *Larcher,* Le pays, quoiqu'il appartienne à l'Egypte, n'est pas d'une grande étendue. *Nos olim,* Non multum in latitudinem patet regio quæ Aegyptus esse censetur. *Auctoris mentem rectius expresseris, verba* ὡς εἶναι Αἰγύπτου *his latinis si reddideris,* Pro reliquâ Aegypti latitudine.

V. *Pro pleniore locutione* ὡς ἐμοὶ δοκέειν, *omissâ* ὡς *particulâ brevius dicitur* ἐμοὶ δοκέειν, *aut* δοκέειν ἐμοί: *cujus generis plura exempla sub voce* Δοκέειν *collegi. Sic* οὐ πολλῷ λόγῳ εἰπεῖν, I. 61. *f. pro* ὡς οὐ πολλῷ *etc. Similiter ad*

*Infinitivum* εἶναι, *ubi abundare videtur, subintelligi* ὡς *potuerit.* (*Vide* Εἶναι, *num.* 2.) *Sed aliorum verborum in Infinitivo modo positorum eadem subinde elliptica ratio est.* ὑπῆψαν τὴν ἀκρόπολιν πᾶσαν ταύτην καίεσθαι, I. 176. *m. intellige* ὡς πᾶσαν *etc.* τοὺς ἐτησίας εἶναι αἰτίους πληθύειν τὸν ποταμόν, II. 20. *a. possis* τοῦ πληθύειν *intelligere, possis vero perinde etiam* ὡς πληθύειν.

VI. Ὡς *saepe idem fere ac* ὅτι *valet, et cum Optativo construitur, ubi latine Accusativus cum Infinitivo sequitur.* ἦλθε ἀγγελίη, ὡς ἡλώκοι τὸ τεῖχος, I. 83. *b.* πυνθάνεται ὡς ἡ βασιληΐη περιεληλύθοι, III. 140. *a.* ἀποδέξασθαι γνώμην, ὡς χρεὸν εἴη *etc.* IX. 58. *f. Jungunt* ὡς *et* ὅτι *libri nonnulli,* VII. 238. *a.* ἀκηκοὼς ὡς ὅτι βασιλεὺς ἦν. *Sed ibi* ὡς *particula haud dubie nata est ex terminatione vocis praecedentis temere repetitâ.*

VII. *Satis pervulgatus est usus hujus particulae quatenus* Tamquam, Quasi, Utpote, Nempe, Quippe, *et similia significat: nonnulla tamen adponamus exempla in Musis occurrentia.* ὡς εἰ, Tamquam si (Perinde ac si) τῆς Ἰαπυγίης ἄλλο ἔθνος νέμοιτο τὴν ἄκρην, IV. 99. *f.* παρίζει Πέρσῃ ἀνδρὶ ἄνδρα Μακεδόνα, ὡς γυναῖκα τῷ λόγῳ, V. 20. *f.* ὡς δὴ ἀληθέως αὐτόμολος, III. 156. *a. N.* ἐπήϊσαν ὡς ἀναρπασόμενοι τοὺς Ἕλληνας, Tamquam (Quasi) primo impetu oppressuri Græcos, IX. 59. *extr.* τὰ ἀγάλματα ταῦτα, ὡς σφετέρων ξύλων ἐόντα, (Ut quæ, Quippe quæ, ex lignis ipsorum confecta essent) ἐξανασπᾶν, V. 85. *a.* ἐπιστάμενοι τὰ Λακεδαιμονίων φρονήματα, ὡς ἄλλα φρονεόντων, Ut qui (Qui nempe) alia sentirent, IX. 54. *a. Interdum abesse, salvâ sententiâ, poterat haec particula, ubi tamen locum suum tuetur.* πέρην διαβαίνει, ὡς ἀμήσων τὸν σῖτον, VI. 28. *m.* ἐξῆγον αὐτοὺς ὡς ἀπολέοντες, VI. 91. *m. N. Sic et,* ταῦτα ὡς ἀπενειχθέντα, εὖ δοκέειν οἱ (λέγεται) εἰρῆσθαι, Hæc renunciata scilicet Cambysi, commode dicta ei visa sunt, III. 14. *f. ubi haud satis caussae fuisse videtur, cur contra librorum consensum* ὡς *in* ὧς *mutaret Schaef.* ὡς ἐκ κακῶν, ἐχάρη, IX. 101. *a. Potuerat brevius dicere,* ἐκ κακῶν ἐχάρη: *Nunc adjecta* ὡς *particula significat,* Ut post mala (Quatenus re male gestâ fieri potuit) gavisus est.

*Ejusdem particulae cum Participio verbi constructae exempla nonnulla supra, ad voc.* Ἕκαστος, *num.* 3. *adposita sunt, quibus pauca hîc adjicio.* ὡς *cum Genitivo Participii absolute posito habes* VIII. 144. *f.* νῦν δὲ, ὡς οὕτως ἐχόντων, στρατιὴν ἐκπέμπετε, Nunc, quum hæc ita se habeant; *ubi, ex aliorum usu Scriptorum, abesse* ὡς *poterat; nunc, si latine exprimere particulam velis,* Quippe quum, *dixeris.* ὡς *cum Nominativo vel Accusativo absoluto Participii:* ὡς ὦν μεταδε-

δογμένον μοι, -- ἥσυχοί ἐστε, VII. 13. *f.* κατηλόγησε τούτου (τοῦ χωρίου), ὡς ἐὸν ἄμαχον, I. 84. *m. f. N.*

VIII. Ὡς *an Herodotus, sicut Attici scriptores, subinde etiam pro* ἐς *vel* πρὸς *usurparit, dubitari potest. Vide Var. Lect. et Not. ad* II. 135. *extr. et* II. 121, 109. *cum Var. Lect.* I. 116, 3. II. 139. *extr.* III. 37, 3. *et* 140, 5. *Pro* Fere, Circiter, *accipi potest in formulâ* ὡς τὸ ἐπίπαν, Fere semper, *id est,* Ut plurimum; (*vide* Ἐπίπαν.) *et in* ὡς εἴκοσι, V. 83. *m. nisi ibi genuina auctoris scriptura ea fuerit, quae olim edita erat,* στάδια δὲ μάλιστα -- ἐς εἴκοσι.

Ὧς, *i. q.* οὕτω, Sic, Ita, Similiter. ὣς δὲ καὶ Βαρκαῖοι -- ἕτερα τοιαῦτα ἐποίησαν, III. 13. *f.* 109. *a.* πάντα ποιῆσαι τοὺς Ναξίους, -- ὣς δὲ καὶ τοὺς ἄλλους νησιώτας, V. 30. *extr.* ὣς δὲ καὶ Σπαρτιῆται, IX. 35. *a. Aliquoties* ὡς, *quod libri dabant, in* ὣς *mutavit Schaef. ubi nil necesse fuisse videtur. Vide Var. Lect. ad* III. 37, 3 *seq. et ad* III. 14, 45. *De posteriore loco paulo ante dictum est, ad voc.* Ὡς, *num. VII. Semel etiam nos cum Schaef.* ὣς *posuimus, ubi teneri* ὡς *potuerat, quod tenent veteres libri omnes:* ζῶσα γὰρ εὐλέων ἐξέζεσε· ὣς ἄρα ἀνθρώποισι *etc.* Quemadmodum (*vel* Quippe) nimirum *etc.* IV. 205.

Ὡσαύτως, Pariter, Similiter. καὶ Κίσσιοι ὡσαύτως, VII. 86. *a.* ὡσαύτως καὶ, Eodem modo quo. Βάκτριοι (ἱππεῖς) ἐσκευάδατο ὡσαύτως καὶ ἐν τῷ πεζῷ, VII. 86. *a. Pro* ὡσαύτως δὲ, *amat Noster,* ὡς δ᾽ αὕτως *vel* ὡς δὲ αὕτως *ponere,* I. 215. *m.* II. 67. *a.* (*cum. Var. Lect.*) VII. 86. *b.* IX. 81. *extr.*

Ὥσπερ, *idem fere quod* ὡς. *Sic* ὥσπερ εἶχον, *ut* ὡς εἶχον, E vestigio, II. 121, 4. *m.* ὥσπερ γε τὰ περὶ Ἴλιον, II. 10. *a. ubi vide Var. Lect.*

Ὥστε, 1) *i. q.* ὡς, *quatenus* Ut, Ita ut, *significat.* οἷα δὴ εἴπας, ὥστε αὐτῷ πάντα ἀποβεβήκοι τῇπερ ἐκεῖνος εἶπε, I. 86. *m. N* (*conf.* Οἷος.) ἀσθενέες οὕτω, ὥστε -- διατετρανέεις, III. 12. *a.* συνήνεικε ὥστε ἄνδρα ἀπηλικέστερον παριέναι, III. 14. *m.* ὥστε ἀποπλῆσαι τὸν χρησμὸν, Ita ut (*sive,* Quo factum est ut) ea res impleret oraculum, VIII. 96. *m.*

2) ὥστε, *i. q.* ἅτε, *vel i. q.* ὡς, Quippe, Utpote, *significans.* ὥστε δὴ θαλασσοκράτορες ἐόντες, V. 83. *m.* (*ubi paulo ante,* ἅτε δὲ διάφοροι ἐόντες.) ὥστε δὲ ταῦτα νομίζων, I. 8. *m.* τὸ ἑωυτοῦ ἐποίεε, ὥστε ἀναμιμνήσκοντος αἰεὶ τοῦ θεράποντος, VI. 94. *a.* ὥστε ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἐπεόντων συχνῶν Περσέων, VIII. 118. *m.*

3) *Pro eo, quod alibi* ὡς εἶναι *dicit Noster,* (*quâ de formulâ vide* Ὡς, *num. IV.*) *legitur* ὥστε εἶναι σμικρὰ ταῦτα μεγάλοισι συμβαλέειν, *at ibi videtur* ὥς γε εἶναι *utique legendum, ut in Var. Lect. monuimus.*

Ὠτακουστέειν, Arrectis auribus

auscultare et observare quid dicatur, Cupide captare rumores. ὠτακουστέοντες ὅκη πεσέεται τὰ Μαρδονίου πρήγματα, VIII. 130. *extr.*

῾Ωυτὸς, *sive* Ωὑτὸς *pingere malueris, aut* ῾Ωὐτὸς, (*vulgo quidem* ὠυτὸς, *leni spiritu, in scriptis libris; et* ὢϋτὸς, *cum punctis diaereticis, in edd. jonice pro* ὁ αὐτὸς) Idem. (*conf.* Αὐτὸς, *num.* 5. *et* Τωυτό.) *De Punctis diaereticis, quae ignorant scripti libri, vide Var. Lect. ad Herodoti Prooem. l.* 3. *et conf. quae supra ad voc.* Τωυτὸ *monuimus. Ad spiritum quod adtinet, vide Var. Lect. ad* II. 79. *a. quo loco Lenem quidem spiritum in verbis istis,* συμφέρεται δὲ ὠυτὸς εἶναι τὸν οἱ *etc. tenui cum superioribus editis et msstis; sed et ibi prouti in sequentibus feci, Asperum spiritum cum Schaef. positum velim.* ὡυτὸς θεὸς, Idem deus, IV. 119. *m. f.* ὡυτὸς οὐνομαζόμενος, οὐκ ἐὼν ὡυτός, V. 52. *m. f.* ναύαρχος ἐπῆν ὡυτὸς ὅσπερ ἐπ᾽ Ἀρτεμισίῳ, VIII. 42. *m. ubi Asperum spiritum recte praefert ms. F. Pluralis,* ὡυτοὶ *vel* ωὐτοί. ἐν περιτροπῇ ἐκαρποῦντο, οὐδαμὰ ὡυτοί, II. 168. *m. cum Var. Lect.* ὡυτοὶ (*sic hic Edd. omnes*) νῦν ἂν εἶεν φλαυρότεροι, IX. 27. *m. Sic iterum* ὡυτοὶ *Edd. omnes* IX. 64. *m.*

᾿Ωφελέειν, Juvare, Prodesse. Ὀροίτης ὠφέλει μὲν Πέρσας οὐδὲν, III. 126. *a. ubi mireris nullo ex codice jonicam verbi formam* ὠφέλεε *adferri. Conf.* Προσωφελέειν.

᾿Ωφελίη, ἡ, (*jon. pro* ὠφέλεια) Utilitas. βούλευμα ἀπ᾽ οὗ Ἴωσι ἔμελλε οὐδεμίη ὠφελίη ἔσεσθαι, V. 98. *a.* τὴν ὠφελίην τῶν τειχέων -- οὐ δύναμαι πυθέσθαι, VII. 139. *m. f.*

DEO GLORIA!

# INDEX LOCORUM

## TEXTUS, VERSIONIS, VARIETATIS LECTIONIS ET NOTARUM

EDITIONIS ARGENTORATENSIS HERODOTI,

QUI IN LEXICO HERODOTEO PARTIM ILLUSTRANTUR,

PARTIM SUPPLENTUR VEL EMENDANTUR.

Index hic, quem utilem atque acceptum fore possessoribus editionis Herodoteæ judicavit illustris Editor, debetur studio *Caroli Henrici Boegneri*, Theologiæ Candidati, qui mecum plagularum emendandarum curam partitus est, quam SCHWEIGHÆUSERUS, V. Cl., oculorum acie destitutus, ipse suscipere non potuit, mihique demandavit. Scr. Argentorati a. d. 1 Decembris MDCCCXXIII.

JO. GEORG. DAHLER

Th. D. et Prof. in academia Argent.

# I. *In Textu.*

## *Lib.* I.

| CAP. | LIN. | | |
|---|---|---|---|
| 18 | 12 | *voce* | Συνεπελαφρύνειν. |
| 27 | 9 | » | Νόος. *num.* 2. |
| 41 | 10 | » | Χρεὼν. |
| 51 | 13 | » | Τέσσερες. |
| 57 | 8 | » | Οἰκίζειν. |
| 68 | 29 | » | Πειρᾶσθαι. |
| 79 | 5 *sq.* | » | Ἐπικαταλαμβάνειν. |
| 106 | 4 *sq.* | » | Χωρὶς. *Adverb.* |
| 115 | 15 | » | Ὧδε. |
| 119 | 15 | » | Ἐπίπλεος. |
| 123 | 18 | » | Βιβλίον. |
| 123 | 21 | » | Γλῶσσα. *sub finem.* |
| 124 | 2 | » | Βιβλίον. |
| 125 | 4 *sq.* | » | Βιβλίον. |
| 125 | 11 | » | Δὲ. *num.* 3. |
| 137 | 3 | » | Ἔρδειν. |
| 145 | 8 | » | Ὅτευ. |
| 181 | 2 | » | Περιθέειν. |
| 185 | 13 *sq.* | » | Θάλασσα *et* Καταπλέειν. *num.* 2. |
| 188 | 4 | » | Σκευάζειν. *Pass.* |
| 196 | 14 | » | Πολιήτης. |
| 202 | 19 | » | Τεσσεράκοντα. |
| 211 | 11 | » | Βασίλεια. |
| 213 | 3 | » | Βασίλεια. |

## *Lib.* II.

| | | | |
|---|---|---|---|
| 7 | 2 | *voce* | Ἄνυδρος. |
| 45 | 17 | » | Εὐμένεια. |
| 79 | 5 | » | Ὡυτὸς. |
| 99 | 6 | » | Οὗτος. |
| 113 | 1 *sq.* | » | Ἱστορέειν. |
| 117 | 2 | » | Δηλοῦν. |

## *Lib.* III.

| | | | |
|---|---|---|---|
| 9 | 13 | » | Ἐξικνέεσθαι. |
| 45 | 8 | » | Ἀντιάζειν. |

| CAP. | LIN. | | |
|---|---|---|---|
| 72 | 29 | *voce* | Διαδεικνύειν. *Pass.* |
| 91 | 14 *sq.* | » | Μυριάς. |
| 148 | 9 | » | Ἄν. |
| 150 | 8 | » | Εἷς. |
| 159 | 13 | » | Μυριάς. |

*Lib.* IV.

| | | | |
|---|---|---|---|
| 11 | 15 *sq.* | » | Ἀμαχητὶ. |
| 33 | 23 | » | Ἐπισκήπτειν. *num.* 2. |
| 49 | 14 *sq.* | » | Ἐνδιδόναι. |
| 87 | 4 | » | Ἐπὶ. *num.* 3. |
| 127 | 13 | » | Κήρυξ. |
| 140 | 11 | » | Ἀντιπολέμιος. |
| 205 | 4 | » | Ὡς. |

*Lib.* V.

| | | | |
|---|---|---|---|
| 58 | 8 *sq.* | » | Χωρίον. |
| 92 (5) | 82 | » | Πίσυνος. |
| 95 | 8 | » | Ἕταρος. |

*Lib.* VI.

| | | | |
|---|---|---|---|
| 17 | 5 | » | Γαυλός. *num.* 2. |
| 60 | 5 | » | Ἐπιτιθέναι. *Med. num.* 2. |
| 84 | 16 | » | Τόσος. |
| 128 | 6 | » | Συνεστίη. |
| 130 | 9 | » | Ἀξίωσις *et* Γαμέειν. |

*Lib.* VII.

| | | | |
|---|---|---|---|
| 4 | 2 | » | Ὁρμᾶν. *Passiv. num.* 3. |
| 6 | 4 *sq.* | » | Συλλαμβάνειν. *num.* 3. |
| 33 | 8 | » | Διαπασσαλεύειν. |
| 49 | 12 | » | Ἄνθρωπος. |
| 60 | 1 *sq.* | » | Ἀριθμός. |
| 118 | 3 | » | Οἰκίον. |
| 144 | 7 *sq.* | » | Λέγειν. *Activ. num.* 5. |
| 170 | 17 | » | Οἰκίζειν. |
| 193 | 4 | » | Ἰθύς. *Foem.* |
| 203 | 7 *sq.* | » | Ναυτικός. |
| 218 | 6 | » | Ἐνδύνειν. |

*Lib.* VIII.

| | | | |
|---|---|---|---|
| 16 | 11 | » | Δεινός. *num.* 4. *et* Τράπειν. |
| 62 | 1 | » | Λόγος. *num.* II. 3. 1) *et* Σημαίνειν. *num.* 1. |

| CAP. | LIN. | | |
|---|---|---|---|
| 72 | 11 | *voce* | Ἐπικερτομέειν. |
| 93 | 9 | » | Δεινός. *num.* 4. |
| 109 | 2 | » | Μεταβάλλειν. *num.* 2. |

### *Lib.* IX.

| | | | |
|---|---|---|---|
| 10 | 6 | » | Εἵλως. |
| 95 | 4 | » | Ἐπὶ. *num.* III. 4. *et* Ἐπιέναι (*ab* Εἶμι, *Eo.*) *num.* 3. |

---

## II. *In Versione.*

### *Lib.* I.

| | | | |
|---|---|---|---|
| 9 | 10 | *voce* | Κοῖτος. |
| 39 | 2 | » | Συγγνώμη. *num.* 2. |
| 61 | 10 *sq.* | » | Στασιώτης. |
| 67 | 11 | » | Θήκη. *num.* 1. |
| 108 | 13 | » | Οἰκήϊος. *num.* 1. |
| 129 | 9 | » | Λόγος. *num.* II. 3. 1). |
| 160 | 14 | » | Ἀποδεικνύειν. |
| 161 | 5 | » | Ποιέειν. *Med. num.* 1. |
| 163 | 8 | » | Πᾶς. *num.* 3. |
| 181 | 1 *sq.* | » | Θώρηξ. |
| 191 | 32 *sq.* | » | Κάρτα. |
| 199 | 15 *sq.* | » | Ἐπικαλέειν. *num.* 3. |
| 203 | 13 | » | Ἀρχή. *Accus. adv. pos.* |

### *Lib.* II.

| | | | |
|---|---|---|---|
| 8 | 16 | » | Ὡς. *num.* IV. |
| 19 | 11 *sq.* | » | Ἀπολείπειν. *num.* 2. |
| 35 | 3 | » | Λόγος. *num.* I. 1. |
| 63 | 1 *sq.* | » | Ἱρόν. *num.* 4. |
| 69 | 8 | » | Ἱρήϊον. |
| 86 | 1 *sq.* | » | Κατῆσθαι. |
| 92 | 24 | » | Πνίγειν. |
| 113 | 1 *sq.* | » | Ἱστορέειν. |
| 125 | 13 | » | Ἐξαιρέειν. *num.* I. 1. |
| 148 | 4 *sq.* | » | Λόγος. *num.* I. 1. |
| 161 | 17 *sq.* | » | Ἰθύς. *Foem.* |

### *Lib.* III.

| | | | |
|---|---|---|---|
| 34 | 15 *sq.* | » | Πρός. *num.* III. 2. |
| 38 | 22 *sq.* | » | Νόμος. |

| CAP. | LIN. | | |
|---|---|---|---|
| 40 | 19 | *voce* | Παραβαίνειν. *num.* 1. |
| 130 | 8 | » | Γνωσιμαχέειν. |
| 143 | 5 *sq.* | » | Μιν. *num.* 2. |
| 147 | 4 | » | Λόγος. *num.* I, 1. |
| 148 | 2 | » | Ἀπόπεμψις. |
| 169 | 6 | » | Τιμώρημα. |
| 179 | 2 | » | Παραβάλλειν. *num.* 1. |

*Lib.* VIII.

| | | | |
|---|---|---|---|
| 61 | 8 *sq.* | » | Λόγος. *num.* II. 3. 1). |
| 113 | 16 | » | Ἐν. *num.* 3. |
| 133 | 2 *sq.* | » | Ὁρμᾶν. *Pass.* *num.* 2. |
| 134 | 8 *sq.* | » | Κατακοιμᾶν. |

*Lib.* IX.

| | | | |
|---|---|---|---|
| 2 | 11 | » | Ἔχειν. *num.* 4. |
| 13 | 5 *sq.* | » | Χρόνος. |
| 27 | 3 *sq.* | » | Προτιθέναι. *num.* 4. |
| 83 | 3 | » | Θήκη. *num.* 2. |

*Vit. Hom.*

| | | | |
|---|---|---|---|
| 33 | 14 | » | Ἤλεκτρον. |

---

## III. *In Varietate Lectionis.*

*Lib.* I.

| | | | |
|---|---|---|---|
| 5 | 19 | *voce* | Οὐδαμᾶ. |
| 35 | 9 | » | Ὦ. |
| 67 | 9 | » | Σφὶ. |
| 73 | 3 | » | Μοῖρα. *num.* I. |
| 84 | 20 | » | Βουλεύειν. *num.* 3. |
| 88 | 6 | » | Κότερα. |
| 99 | 5 *sq.* | » | Χρᾶν. *num.* II. 3. *sub finem.* |
| 134 | 16 | » | Μάλα. *num.* I. |
| 159 | 19 | » | Ὦ. |
| 171 | 7 | » | Μακρὸς. *Superl.* |
| 193 | 20 | » | Δένδρεον. |
| 199 | 2 | » | Ἵζειν. *Pass.* |
| 202 | 20 | » | Κατοικέειν. |
| 207 | 23 | » | Ἰθὺ *et* Ἰθὺς. *Adverb.* |

| CAP. | LIN. | | |
|---|---|---|---|
| | | | *Lib.* II. |
| 2 | 28 | *voce* | Πρῶτος. *num.* 1. |
| 10 | 12 | » | Μέγαθος. *Plur.* |
| 17 | 18 | » | Ἰθὺς. *Foem.* |
| 46 | 11 | » | Αἰπόλος. |
| 75 | 8 | » | Καταχύειν. |
| 147 | 12 | » | Χρᾷν. *num.* II. 2. |
| | | | *Lib.* III. |
| 65 | 27 | » | Οἰκήϊος. *num.* 1. |
| 72 | 20 | » | Ἀληθηΐη. |
| 108 | 4 | » | Πρόνοια. |
| 135 | 1 | » | Φάναι. |
| | | | *Lib.* IV. |
| 50 | 4 | » | Ἐπικρατέειν. *num.* 1. |
| 83 | 4 | » | Ζευγνύναι. |
| 135 | 9 | » | Ὡς. *num.* I. |
| 159 | 22 | » | Παραχρᾶσθαι. |
| | | | *Lib.* V. |
| 69 | 6 *sq.* | » | Μοῖρα. |
| 72 | 16 | » | Ἱερείη. |
| 89 | 6 | » | Ἐπὶ. *num.* I. 7. |
| | | | *Lib.* VI. |
| 36 | 13 | » | Ζημιοῦν. |
| 44 | 10 | » | Ἄθως. |
| 115 | 7 | » | Ἐπινοέειν. *Pass.* |
| 119 | 13 *sq.* | » | Κηλωνήϊον. |
| 131 | 1 | » | Ἀμφὶ. *cum Gen.* |
| | | | *Lib.* VII. |
| 117 | 2 | » | Ξυμμίξας. |
| 135 | 6 | » | Ἑστιᾷν. |
| 149 | 6 | » | Ἀνδροῦσθαι. |
| 168 | 22 | » | Ἀντιοῦσθαι. |
| 188 | 19 | » | Χρῆμα. *num.* 2. |
| 238 | 2 | » | Ὡς. *num.* VI. |

### *Lib.* VIII.

| CAP. | LIN. | | |
|---|---|---|---|
| 2 | 5 *sq. voce* | | Κάρτος. |
| 4 | 5 | » | Δρησμὸς. |
| 18 | 6 | » | Δρησμὸς. |

### *Lib.* IX.

| | | | |
|---|---|---|---|
| 31 | 26 | » | Κατειλέειν. |
| 33 | 21 | » | Δεινὸς. *num.* 4. |
| 76 | 13 | » | Δουλοσύνη. |
| 95 | 4 | » | Ἐπὶ. *num.* III. 4. *et* Ἐπιέναι. (*ab* Εἶμι, *Eo.*) *num.* 3. |

---

## IV. *In Notis.*

### *Lib.* I.

| | | | |
|---|---|---|---|
| 1 | 11 | » | Ἐξεμπολᾶν. |
| 4 | 7 | » | Οὐδεὶς. *Foem.* |
| 17 | 12 | » | Ἔργον. |
| 30 | 13 *sq.* | » | Ἐπέρχεσθαι. *num.* 4. |
| 30 | 17 *sq.* | » | Ἐπιστρεφέως. |
| 31 | 26 | » | Ἱρὸν. *num.* I. |
| 40 | 2 *sq.* | » | Τῇ. *num.* 3. |
| 49 | 5 | » | Ἄλλος. |
| 58 | 7 | » | Ὡς. *num.* III. |
| 76 | 11 | » | Ὁρμᾶν. *num.* 2. |
| 79 | 14 | » | Ἱππεύεσθαι. |
| 84 | 22 | » | Κατὰ. *num.* II. 2. |
| 86 | 17 *sq.* | » | Ἀναφέρειν. *num.* 5. |
| 86 | 28 *sq.* | » | Οἶος. |
| 102 | 12 *sq.* | » | Ἥκειν (εὖ). |
| 108 | 24 | » | Ὑπηρετέειν. |
| 110 | 19 *sq.* | » | Διαχρᾶσθαι. *num.* 2. |
| 120 | 33 *sq.* | » | Προφράζειν. |
| 122 | 11 | » | Ἰέναι. |
| 134 | 18 | » | Ἐπιτροπεύειν. |
| 146 | 20 | » | Ἐπεί τε *et* Ἔπειτεν. |
| 164 | 4 | » | Προΐσχεσθαι. |
| 164 | 17 | » | Χωρὶς. *Praep.* |
| 172 | 9 | » | Ἱρὸν. *num.* 2. |
| 179 | 2 | » | Ἵνα. |

| CAP. | LIN. | | |
|---|---|---|---|
| 36 | 5 | *voce* | Προμηθίη. |
| 38 | 1 *sq.* | » | Πανταχῆ. |
| 38 | 3 | » | Προστιθέναι. *num.* 4. *et* Προτιθέναι. *num.* 1. |
| 45 | 6 | » | Φυλάσσειν. *Pass.* |
| 48 | 3 | » | Ἔχειν. *num.* 6. |
| 59 | 5 | » | Ἐξαιρέειν. *num.* II. |
| 65 | 3 *sq.* | » | Καταλαμβάνειν. *num.* 2. |
| 65 | 28 *sq.* | » | Λοιπός. |
| 65 | 36 | » | Κατεργάζεσθαι. *num.* 2. |
| 68 | 24 | » | Συγκατῆσθαι. |
| 73 | 8 | » | Ἐπισκήπτειν. *num.* 2. |
| 80 | 10 | » | Καταρτᾶν. |
| 80 | 34 | » | Γνώμη. *num.* 2. |
| 81 | 18 | » | Γνώμη. *num.* 2. |
| 91 | 14 *sq.* | » | Μυριάς. |
| 105 | 9 | » | Κου. *encl.* |
| 107 | 2 | » | Χωρίον. *num.* 1. |
| 115 | 8 *sq.* | » | Οὗτος. *num.* 3. |
| 115 | 9 | » | Βαρβαρικός. |
| 115 | 10 | » | Μελετᾶν. |
| 125 | 7 *sq.* | » | Φρόνημα. |
| 125 | 9 *sq.* | » | Μεγαλοπρεπείη. |
| 130 | 8 | » | Ἔχειν. *num.* 3. |
| 138 | 23 | » | Ἅμα. *seq. Dat.* |
| 151 | 10 | » | Ἄν. *sub finem.* |
| 156 | 8 | » | Κοινά, τά. |

*Lib.* IV.

| | | | |
|---|---|---|---|
| 5 | 16 | » | Ἀπωθέειν. |
| 11 | 11 | » | Δέειν. *Pass. num.* 3. |
| 28 | 12 | » | Ὡραῖος. *num.* 2. |
| 47 | 5 | » | Τεῳ. *encl.* |
| 58 | 4 | » | Ἐπίχολος. |
| 63 | 2 | » | Νομίζειν. *num.* 2. (3). |
| 64 | 9 | » | Ὀργᾶν. *num.* 1. |
| 66 | 4 | » | Αἱρέειν. *num.* 5. *et* Ἀναιρέειν. *num.* 1. |
| 75 | 7 | » | Ὠρύεσθαι. |
| 75 | 10 *sq.* | » | Λίβανος. |
| 81 | 17 *sq.* | » | Μιν. *num.* 1. |
| 87 | 4 | » | Ἐπί. *num.* I. 4. |
| 103 | 3 *sq.* | » | Ἀποφέρειν *et* Ἐπανάγειν. *num.* 4. |
| 109 | 9 | » | Πολλός. *num.* 2. |
| 117 | 1 | » | Νομίζειν. *num.* 2. (3). |

| CAP. | LIN. | | |
|---|---|---|---|
| 129 | 13 | *voce* | Φέρειν. *num.* 6. |
| 154 | 6 | » | Ἐπὶ. *num.* II. 9. |
| 158 | 2 | » | Παραιτέεσθαι. |
| 166 | 9 | » | Ποιέειν. *num.* 1. |
| 166 | 12 | » | Ἐπανίστασθαι. |
| 188 | 7 | » | Νέμειν. *num.* 3. |
| 200 | 9 | » | Ἐπίχαλκος. |

*Lib.* V.

| | | | |
|---|---|---|---|
| 13 | 4 | » | Κη. *encl.* |
| 13 | 13 | » | Ἕκαστος. |
| 16 | 15*et*20 | » | Καταπακτὸς. |
| 20 | 19 | » | Ἐπιδαψιλεύεσθαι. |
| 22 | 4 *sq.* | » | Ἐν. *num.* 2. |
| 25 | 9 | » | Σπαδίζειν. |
| 38 | 9 *sq.* | » | Δέειν. *num.* 3. |
| 58 | 12 | » | Φατίζειν. |
| 63 | 7 | » | Ἐξαιρέειν. *num.* 2. |
| 71 | 3 | » | Κομᾶν. *num.* 2. |
| 72 | 16 | » | Ἄδυτον. |
| 73 | 5 | » | Ἐκπολεμοῦν. |
| 74 | 12 *sq.* | » | Ὅπλον. *num.* 1. |
| 78 | 1 *sq.* | » | Πανταχῆ. |
| 83 | 10 | » | Κομίζειν. |
| 85 | 5 | » | Πειρᾶν. |
| 89 | 8 | » | Ἐπέχειν. *num.* 3. |
| 92(7) | 130 | » | Νεκρὸς. |
| 106 | 11 *sq.* | » | Αἰτίη. |
| 121 | 4 | » | Ἀναλαμβάνειν. *num.* 3. |

*Lib.* VI.

| | | | |
|---|---|---|---|
| 7 | 3 *sq.* | » | Πρόβουλος. |
| 12 | 14 | » | Ἔχειν. *num.* 2. |
| 30 | 3 | » | Ὁ. *num.* 2. |
| 30 | 13 | » | Περιστέλλειν. |
| 68 | 1 *sq.* | » | Οἶ. |
| 75 | 5 | » | Μανίη. |
| 89 | 3 | » | Χρᾶν. |
| 89 | 7 | » | Ἀποδιδόναι. *Med.* |
| 89 | 10 | » | Ὑστερέειν. |
| 98 | 18 | » | Ἑρξείης. |
| 102 | 2 | » | Κατεργάζεσθαι. *num.* 2. |

| CAP. | LIN. | | |
|---|---|---|---|
| 107 | 17 *sq.* | *voce* | Παρασκευάζειν. *num.* 2. *et* Παριστάναι. *num.* 2. |
| 107 | 20 | » | Μετέχειν. |
| 127 | 11 | » | Ἐκ. *num.* 4. |
| 130 | 9 | » | Ἀξίωσις. |
| 138 | 23 | » | Ἅμα. *seq. Dat.* |

## *Lib.* VII.

| | | | |
|---|---|---|---|
| 3 (3) | 38 | » | Αὐτός. *num.* 3. |
| 6 | 13 | » | Διαθέτης. |
| 9 | 6 | » | Ἀνάξιος. |
| 26 | 12 | » | Ἦ. |
| 33 | 8 | » | Διαπασσαλεύειν. |
| 36 | 2 | » | Ζευγνύναι. |
| 36 | 25 | » | Ὕλη. *num.* 2. |
| 43 | 3 *sq.* | » | Ἐπιλείπειν. |
| 46 | 8 | » | Ἐπέρχεσθαι. *num.* 4. |
| 54 | 11 | » | Ὠκινάκης. |
| 56 | 9 | » | Πᾶς. *num.* 4. |
| 62 | 11 | » | Σάττειν. |
| 89 | 17 | » | Στέλλειν. *num.* 1. |
| 96 | 6 | » | Ἱστορίη. |
| 99 | 9 *sq.* | » | Λόγος. *num.* II. 3. 2). |
| 101 | 8 *sq.* | » | Ὑπομένειν. *cum Accus.* |
| 102 | 5 | » | Ἔπακτος. |
| 139 | 10 | » | Τεῖχος. *num.* 1. |
| 139 | 24 | » | Ῥέπειν. |
| 141 | 2 | » | Προβάλλειν. |
| 143 | 15 | » | Ἀστέειν. *num.* 2. |
| 145 | 6 | » | Ἐγχειρέειν. |
| 145 | 16 *sq.* | » | Οὐδαμᾶ. |
| 149 | 8 | » | Πταῖσμα. |
| 158 | 6 *sq.* | » | Ἐπισκήπτειν. *num.* 1. |
| 161 | 11 | » | Ἀπελαύνειν. *Pass.* |
| 184 | 14 *sq.* | » | Ὅτι. *num.* 3. |
| 196 | 4 *sq.* | » | Τριταῖος. |
| 197 | 15 | » | Πᾶς. *num.* 2. |
| 208 | 16 | » | Ἀλογίη. |
| 210 | 10 | » | Αὐτός. *num.* 1. |
| 237 | 13 | » | Συμβουλεύειν. *Med.* |

## *Lib.* VIII.

| | | | |
|---|---|---|---|
| 5 | 6 | » | Ἀπαίρειν. |
| 11 | 4 *sq.* | » | Στόμα. *num.* 1. |

# *Errata.*

## *Pars* I.

*Pag.* 23 *col.* 1 *lin.* 20 *pro* 68 *leg.* 78.
— 27 — 1 — 16 *ab ult. pro* VI. *leg.* VII.
— 65 — 1 — 22 *post* ἀπήγαγε, *adde* Vit.
— 102 — 2 — 7 *pro* Ἀρύσσειν *leg.* Ἀρύσσεσθαι.
— 119 — 1 — 9 *pro* βασιλείας *leg.* βασιλείης.
— 222 — 1 — 13 *ab ult. pro* ἐξελεῦντες *leg.* ἐξελοῦντες.
— 260 — 1 — 19 *post* ῥέεθρον *adde* VII. 43. *a.*
— 274 — 1 — 3 *pro* 100 *leg.* 200.
— 316 — 2 — 8 *pro* δὲ *leg.* δὴ.
— 333 — 2 — 7 *ab ult. pro* εὐθὺς *leg.* ἰθὺς.

## *Pars* II.

*Pag.* 31 *col.* 2 *lin.* 13 *pro* Valck. *leg.* Wess.
— 49 — 2 — 1 *pro* I. *leg.* III.
— 139 — 2 — 4 *ab ult. ante* 170 *adde* VII.
— 140 — 2 — 3 *post* ἐγένοντο *adde* VII. 118. *a.*
— 189 — 1 — 15 *ab ult. pro* 57. *a. leg.* 56. *f.*
— 234 — 2 — 5 *ab ult. pro* 226. *leg.* 22.
— 288 — 2 — 9 *ab ult. pro* I. 59. *leg.* III. 68.